

6

2-c

32

W

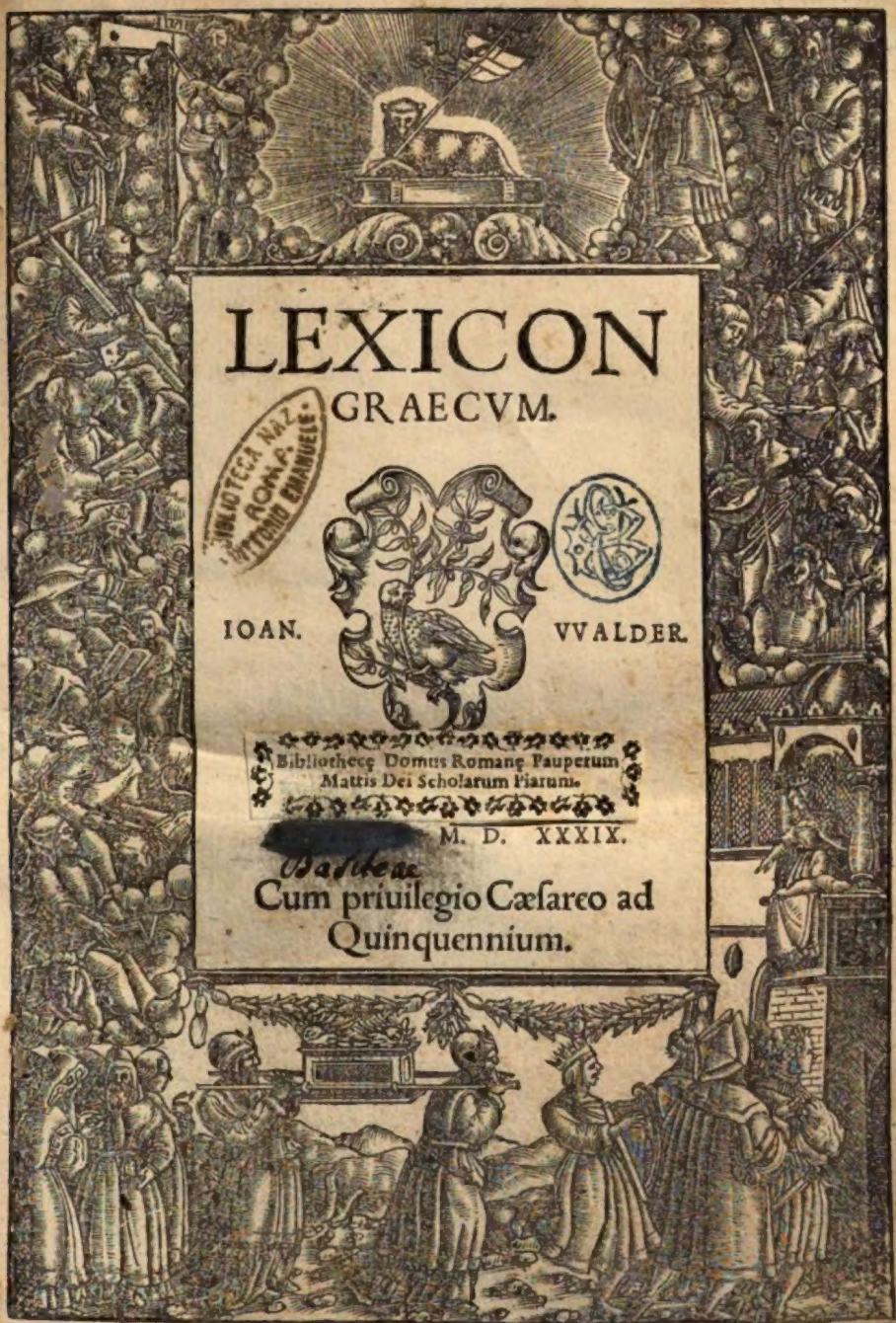

1890

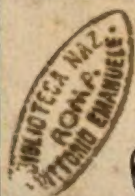
1890

LEXICON

GRAECVM.

IOAN.

VVALDER.

Bibliotheca Domus Romane Pauperum
Matri Dei Scholarum Piarum.

M. D. XXXIX.

Basileae
Cum priuilegio Caesareo ad
Quinquennium.

Domus S. Leonardi Scholae Piar. p. 272

LEXINGTON
MASSACHUSETTS

RECEIVED

1850

Handwritten text, possibly a name or address, in dark ink, partially obscured by a horizontal fold in the paper.

ΤΑ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ ἙΛΛΗ-
ΝΙΚΩΝ ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ.
ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ.

A

triplicem ac uarium usum habet.

Aliquando enim uim priuandi tenens, significationem omnino immutat & alienam facit ab ea, quam suum simplex habebat, ut ἀνδρῆς significat eum, qui ab aliquo est uocatus, ἀνδρὶς autem à nemine uocatum. Sic ἄδης, composita dictio ex α & ἄδης, id est uidere, Plutonem significat: hoc est, ater & noctis regnator, umbrarumque potentem: siue (ut Lucanus inquit) Disitisque profundi Pallida regna. Similiter & ἀντρίξ, ex α & τρίξ, quod est liberatio, significat quasi catenam arctam & solidam, aut uinculum in tortum & inextricabile. Vbi sciendum secundum grammaticos, in his duobus nominibus, ἄδης scilicet & ἀντρίξ, α denso spiritu esse debere, cum in ceteris ex eadem littera compositis, tenuis fere spiritus sit.

Aliquando dictionis significacionem complet, & interpretatur, hoc est intencio siue sumptum. Vnde ὁλως ἀφύρον, Rotam uocauit, quasi sylvam nemorosam, & ut Ouid inquit, Sylua frequens trabibus, quam nulla ceciderit ætas. Et ἀπὸ τοῦ ὠκεανῶντος, pelagus immensum & uastum, μὴ γὰρ ὠκεανῶντος ἔστι τὸ πᾶν ὠκεανῶντος. Sic & ἄβιος apud Antiphontem,

pro diues, id est πολλὰ ὀρίων κατασκευάζων, & ἀβίον, attentissime inspicere.

Aliquando minuit, significans & ὀλίγον, ut ἀποδοῖς ποιητὶ, pro ὀλίγου ἀπὸ τοῦ ποιητῆ, subdoctus.

Aliquando & ὁμοῦ, id est simul significat, ut ἀδελφοί, uerini fratres. composita dictio ex α & ἀδελφός, quod uterum significat: quasi eiusdem uteris. Sic ἀκρόατος, pedissequus, comes, & ἀκρόατις uxor, ut est apud Platonem in Cratilo.

Aliquando & κατὰ, ut ἀκατὰ ποιητῆ, pro κακοποιῶν, malus, peruersus. & ἀκατὰς, histrio indecenter se & uitiiose in rythmis gerens.

Aliquando par denotat, siue & ἴσος, ut ἀτάκτως pro ἰσοτάκτως, æquiualeus, æquale, eiusdem ponderis.

Aliquando superuacaneum est, quæque id maxime apud Atticos, significacione neque mutans, nec complens, nec minuens, ut ἀσχετὸν nihil aliud quam σάπες, hoc est spicam significat. Ita quoque ἀσάπης & ἀσάπης eiusdem sunt significationis. Porro & hoc sciendum, quod cum dictionibus uocalem à principio habentibus componatur, & inter α & uocalē solet interponi euphonia gratia, ut ἀσάπης, ἀνίστατο, ἀνέστη, ἀνίστατο, ἀνίστατο, ἀνίστατο.

Α denso spiritu, articulus est postpositiuius neutri generis, & plurali numeri, significans interim ἀνδρῶν, quæ: interim ἀνδρῶν, quædam, ut est apud Hippocratem: interim ὄσων, quæcunque & apud Democritum pro τὰ ὅσα, pro

pria. Homero est τὰ ἰαντῆ, ut ἂν πρὸς
 δ' ἑμὰς ἱκαστο. Euripides posuit loco
 ὅρ, πρὸς ἑμὰς, καὶ τὴν δὲ ἂν βοῦν
 μαι. sic contra Sophocles, αὐτὸς ὅρ
 τῶν.

Α tenui spiritu, & tono circumflexo,
 aduerbium est simile τῷ & ἥδῃ, siue
 ἁδῇ, utinam. Callimachus, ἂν πᾶν
 σαρῶνας. Ponitur etiam pro uale
 de, πῶν, καὶ μύα, apud Archilochū,
 ἂν, ἱαδ' ἄντα τῶντος. Et loco ὅ aduer
 bij, cum est κατὰ τὸν. Homer. ἂν δ' αὖτις
 τὶ κακῶν. Et loco φῦ, ut est apud
 Platonem, & tunc est κατὰ τὸν, cū
 scilicet molestum quippiam nobis,
 accidisse, & indignatione dignum
 declaramus. Item aliquādo pro uulū,
 à poetis usui parī solet.

Α denso spiritu, & tono circumflexo,
 aduerbium est admirandi. Agathias
 in epigram. ἂν μύα τοῦ μᾶς καὶ τὸς ἀν
 πλάσθ.

Α, ἂν, tenui spiritu, & tono acuto, ad
 uerbium est ἱκαντικῶν, & παρακα
 λωτικῶν, cōterrendi, exclamandi, ad
 hortandi. Aristophan. in Pluto. ἂν, ἂν,
 τὴν δ' ἂν πᾶν καὶ τὸς ἂν.

ΑΑ.

Αα. multiudo, siue confluxio aquarū
 in unum locum. ὄνυμα ὕδατος.

Αάβατος, siue ἂν ἀβυτῶν. innocens, in
 columis, niger.

Ααγῆς, ἱος, ὅ, ἂν, & αἰγῆς, ἡ. ab a priuati
 ua particula, et ἀσφραngo. robusti,
 quod non facile uulnerari aut fran
 gi potest, ἀσφρασος. uel κατὰ ἱστίαν
 ipsius α, ἀσφρασος.

Ααδα. egestas, ἱσδδα. Laconice.

Ααδῆς. turbare, afficere contumelia,
 egere, conficis fame.

Ααδῶν. molestus fuit. ἱσδδῶν.

Ααδῶν. ἡ. succerda, id est stercur
 suillum.

Ααδῆς, ἱος, ὅ, ἂν. iniucundus, pro ἀνδῆς.

Ααδῶν. deceptus fui. ἱσδδῶν.

Ααδῶν. ὅ, ἂν. incorruptibile, non ob
 noxium damno.

Ααδῶν. ὅ, ἂν. inuulnerabile, sanum.

Ααδῶν. ὅ, ἂν. inordinatum.

Ααδῶν. ἡ. πῶν καὶ ἡδῆς. alij ἀνδῶν
 scribunt.

Ααδῆς. ἡ. nondum absolutum. ἱσδδῶν
 ὄνυμα.

Ααδῆς. ἱος, ὅ, ἂν. utilis.

Ααδῆς. ὅ, ἂν. genus inauris.

Ααδῆς. ὅ, ἂν. secundum Herodianum
 composita dictio est ex a priuatiua
 partic. & ἁδῶν, quod est noceo, lie
 ra: exclusa significatq̃ eū, cui quis
 nocere nequit: uel eum potius, qui
 alijs infert mala, & sic a priuatiua
 particula est. Eo modo Home. Iliad.
 α. manus Iouis irati ἀαδῆς uocat, uio
 latus: aut ἀποστῆς, ἀπεστῆς, ut
 quasi ad illas offedere sit perniciosū.
 Ααδῆς in crastinum, uel perendie.

Ααα, Αααμικῶν, Ααδῶν, Ααδῶν, Ααδῶν,
 ab αἰω, de quo suo loco.

Αασιππος. ὅ, ἂν. nocumentum ferens.

Αασιππος. ὅ, ἂν. demens, ἱσδδῶν
 ὄνυμα.

Αααα. noceo, corumpo.

Αααα. ὅ, ἂν. pro ἀκαταααα. irretenti
 bilis, intemperans, inobediens. ἀκατα
 αααα. Deducitur autē ἀκατῆ καὶ
 αααα, ἱσδδῶν, ἱσδδῶν, ἱσδδῶν, ἱσδδῶν. Vnde
 de αααα et αααα, siue per pleonasmū
 ipsius α, ἀααα.

Αααα. ὅ, ἂν. innocens, sine nocumento.
 ἀααα, ἀααα αααα. uel κατὰ ἱστίαν ἱσ
 ψις α, uehementer nocens. Vitroq̃
 enim modo ipsū α accipi potest, aut
 priuatiue, aut intēsiue. Ab αἰω, quod
 est ἁδῶν, αααα. unde αααα & αααα. Est
 etiam difficilis, insatiabilis. αααα, αααα,
 αααα, αααα, αααα, αααα, αααα, αααα.

Ἀβάρ. tribus a scriptum, significat id quod maxime in causa est, quo malis magis afficiantur, uel quo minus impunitatem scelerum suorum mali assequantur, secundū quod α aut τριπλῆς est, aut τριπλῆς. Vbi scias quemadmodum in ἀαρ & primum α τριπλῆς est ipsius ἀρ, sic in ἀααρ & primum α priuat sua significatione totum hoc uerbū ἀαρ, ac in diuersum conuertit, quasi τὸ μὴ τριπλῆς ἀρ τὸς ἰσότητος, ἀρ μὴ μὴ τριπλῆς ἀρ.

Ἀβελος. v. d. innocuus. ἀβελός. Hesyc.

AB.

Ἀβα. rota, clamor. τροχός, βοή.
 Ἀβάρπος. v. d. tenuis, καλός.
 Ἀβαρ. τὰ. rosæ, Macedonibus.
 Ἀβατος. v. d. taciturnus, ἡσυχός, ὁ ἡσυχίαν τὸ βαίνον.
 Ἀβαρ. ἴπος. tenuis, minutus.
 Ἀβαρμῆτα. τὰ. bellariorum genus. σφῆμα.
 Ἀβακλ. μ. ἴσθ. unde ἀβακλῶς. ignoro, non habeo quid dicam, aut quo ratio nem rei explicem. ἀγνοῶ, ἡσυχάζω.
 Ἀβακλός. quiete. ἡσυχός.
 Ἀβάν. ἡ. ἡ. inutile, debile, languidū.
 Ἀβακλῶς. oves. d. indifertus, imprudēs, ἀκαλός, ἀσύνετος, μωρός.
 Ἀβακλός. v. uel ἡ. d. i. carens uoce. ἀφώνος, ἀκαλός, ἀβακλός. Hinc prosumpti ei ponitur, & apertusynceroq. ἀφῆλτος, ἀπῆλτος, ἀκαλός, οἰσῆλτος, ἡσυχός.
 Item pro stulto. Est etiam inualidus, ἀδυνατός. Quin & facilis, ἥλπιος, ut ἀμυρῆνα ἀβακλὶ ἡ, id est ἡσυχίαν, πᾶν.
 Ἀβακλός. quiesco. ἡσυχάζω, μὴ θυροβῶ.
 Ἀβάρπος. ov. d. diminutiuum est ἀβάρπος. nos. abaculus. Ammonius ita ἀβάρπος differre ait, ut Ἀβάρπος sic mense genus in triclinijs, ubi uasa omnis generis exponi soleant:

Ἀβάρπος uero tabula illa calculatoria, in qua numeros subinde deletiles ducamus.
 Ἀβάρπος. ov. d. minime inuidiosum. ἀντιφθονός.
 Ἀβάρπος, & Ἀβάρπος. τὸ μὴ μακρὸς.
 Ἀβάρπος. d. Bacchici nominis ex pers.
 Ἀβάρπος. α. i. scriptura, confessio. ἐν γὰρ, ἐμὴ ὁμολογία.
 Ἀβάρπος, & Ἀβάρπος. aduerb. uinam.
 Item heu, ἤν.
 Ἀβάρπος inutile, languor. ἀχρεῖος, καλός.
 Ἀβάρπος. ι. d. ascensus. ἀβάσις.
 Ἀβάρπος. α. d. ὅτ' οὐ τὰ πρῶτα παρὰ τὴν ἀσιν, inquit Ammon. id est in quores deponunt: quemadmodum est coquorum tabula, in qua receptacula eduliorum, aliq. id genus exponuntur. Ponitur & pro tabula in qua mathematici siue algoristæ lineas, numeros, & figuras ducunt. ueteres Pythagoricam appellant mensam.
 Est quoq. tabula quadra quæ superponitur crassiuscule summitati columnæ. Latini à genitiuo Græco nominatiuum formantes, abacum uocant.
 Ἀβάρπος. d. terebella medicorum instrumentum, τριπλῆς.
 Ἀβάρπος. v. d. q. mergi nequit, ut suber.
 Ἀβάρπος. ov. d. liberrimus in loquendo. ἀσφῆλτος.
 Ἀβάρπος. ἡ. d. intelligentia carent. ἀσύνετος.
 Ἀβάρπος. ἡ. d. effaminata. ἀβακλός.
 Ἀβάρπος. ι. d. epirotes, cōtinentis habitator, cuius habitatio minime in agrestibus, eoq. nullis nauibus eget. ὅτ' οὐ τὰ βάρπος. Hoc quoq. nomine uocabatur Scythi filius, de quo Suid. et Strabo.
 Ἀβάρπος. ἀβάρπος. mollis, delicata.
 Ἀβάρπος. terret, plaudū. τὰ ἀβάρπος.

uportet.

Ἀβάρτα. ar. ἡ fames.

Ἀβάρπ. gene. plora, clama.

Ἀβάρτα. ὠν. ὡς. uolátiles, μύραι.

Ἀβάρτα. as. ἡ. insatiabilitas.

Ἀβάρτ. s. ὁ. insatiabilis, ualde edax.

Ἀβὰ. ὅ. origanum.

Ἀβάρπ. ἰος. ὁ. ἡ. non grauis. Lucian. in Scaph. ἴτω ἀμύτρον, ἀβάρπ. ἴτω, ὡς ἰμῶν. id est, sic satius ut sine pondere sis, itaq; inscende.

Ἀβὰς. bardus, ὠδὸς. sacer morbus, Tarentinis.

Ἀβασάντος, aduerb. portauit difficile.

Ἀβασάντος. ou. ὁ. inuulnerabilis, ἀπώ. τοι. Item inexploratus, non probatus: ἄβασαν lapide auri indice. Ex pers doloris, apud Aelianum. Vide prouerb. inexploratus homo.

Ἀβασάντος. sine certa probatione, nulla examinatione facta.

Ἀβασάντος. ou. ὁ. non subditus regi, ut ἄβασαντὴν πόλιν, libera urbs, que nullius paret legibus, sed est sui iuris.

Ἀβασάντος. s. ὁ. fascini amuletum.

Ἀβασάντος. ou. ὁ. ἡ. uel ἄβασάντος. inuidia uacuus.

Ἀβασάντος. onus. φορτίον. ab a epitalio, ὃ. βασάνω.

Ἀβασόν. inaccessum, infinitum. Item ἄβασόν, non uiolentum.

Ἀβασόν. immotum, inaccessum.

Ἀβάρ. ou. ὁ. ἡ. experts intelligentia, ἀγνοία. Item desertus, desolatus, inaccessus, ut ἄβας ὁδὸς, αὐτὴν iter, ὃ. ἄβας ὁδὸς τοῦτον, apud Lucian. in Lexiph. est partem aliquam de itinere peragendo demere, destituta itinere aliquem subleuare. Hinc etiam locus ille à Rhodijs, ne quis Artemisia statuam affligeret, obseptus, ἄβας. est appellatus, quo-

niam (inquit Caelius) trophæa mouisse religio est. Et insula quedam Aegypti eodem nomine uocatur, quod ad illam propter limi & papyrorum copiam difficillimus esset aditus.

Ἀβάρ. ou. ὁ. ἡ. non tinctus. ab a priu. ὃ. βάλλω.

Ἀβάρπ. pro ἀβάρπ. reiecit, sursum iecit.

Ἀβάρπ. ou. ὁ. ἡ. humile, abiectum.

Ἀβάρπ. ou. ὁ. ἡ. non contaminantia, quæ non abominamur, ἀμύστα.

Ἀβάρπ. ou. ὁ. ἡ. uel ἄβάρπ. ἄβαρα.

Ἀβάρπ. scutica, flagellum.

Ἀβίβας. ou. ὁ. ἡ. instabilis, ἀστάς, ἀμύ. τὰ πύκνους, ὃ. μὴ πύκνους.

Ἀβίβας. ou. ὁ. ἡ. mundum, sacrum, quod neque contrectare, neque adire fas erat. Huic contrarium est βίβας, ὁ. μὴ ὁσίων, ὡς ἡ βίβας. ἡ. de ἀβίβας ὁδὸς, ἀπὸ πύκνους. ὃ. ἀβίβας ἡ. ἡ. regiones non peruiæ.

Ἀβίβας. ou. ὁ. sol, Cretensibus.

Ἀβίβας, uel ἄβίβας. circundo, corono.

Ἀβίβας. s. ὁ. uel ἄβίβας. humile.

Ἀβίβας. ou. ὁ. ἡ. inanis, ἀβίβας.

Ἀβίβας. ou. ὁ. ἡ. abiectus, aspernandus, ignarus, qui quod melius est non intelligit, stupidus, non astutus, ignauus. Stultus dicitur à Cicerone. Ab a priu. ὃ. βίβας quod est ὁσίων.

Ἀβίβας. as. ἡ. uel ἄβίβας, mutato in n. stoliditas, amētia, absurditas.

Ἀβίβας. ou. ὁ. uanus, instabilis, ἀμύ. τὰ στατάς, μύ. τὰς. Ingratus, impudens, ἀμύ. τὰς. ἀμύ. τὰς. Et ἀβίβας, multum, magnum, graue, laboriosum, odio dignum.

Ἀβίβας. desydere, tumuluor.

Ἀβίβας. ou. ὁ. ἡ. lusciniæ, ἀμύ. τὰς.

Ἀβίβας. ou. ὁ. ἡ. memorem, aliàs ἄβίβας. καὶ ὃ. ἄβίβας.

Ἀβίβας. canto.

Ἀβίβας

Ἀβίρ. ἰος. ὁ. ἰ. stultus, imprudens, improbus.

Ἀβίω. anima duerto.

Ἀβίαιος. ου. ὁ. sine uolentia, ἄβιος. unde ἄβίαιος αἰνους, quod non alieno pulsu agitur, sed ex se sua sponte mouetur.

Ἀβίαιου. ornot, detior.

Ἀβίαιος. quod presenti in periculo uersatur, ἡ ὅτι ἐν ἰσχυρῷ βῶι ἀπὸ τοῦ μετῶν.

Ἀβίρ. ἰος. abies, aut picea.

Ἀβίος. ου. ὁ. huius nominis est duplex significatio. aut enim a priuatiua particula est, & tum significat pauperem, qui non habet, unde uictus sibi suppetat, ὡς μὲν βίος ἔστι, ἄβιος deducitur. ut inermem, q̄ arcu nō utitur, ἀπὸ τῶν μὲν, ἄβιος. Item nō uolentū, sed q̄ legibus paret, ὁ βίαιος, οὗν ἄβιος. Demosthenes hoc nomine eū uocat, qui nullam uitae suae rationem habet: sicut & Homerus Thraces ἄβιος appellauit, quasi a communi uita statu alienos, ut qui mulieribus abstineant. uide Strab. lib. 7. Aut certe a intensiua particula est, et tūc significat eum, cui nihil eorū deest, quae suppeditant ad uitae cultum, & ad uictum, ad facultates rerum, & ad potentiam.

Ἀβίον. ου. ὁ. doloribus plenus, tristis, humilis, abiectus, ut ἄβιον & βίος, uita iniucunda & acerbā, non uiuenda. ὁ ἀβίος ἔστι, locutio est, cum quis periclitatur de uita.

Ἀβιάβια. ας. ἰ. incolumitas, innocentia. Cice. li. 1. Tusc. quaest. Innocentia (inquit) apud Graecos usitatum nomen non habet, sed habere potest ἄβιάβια. Nam est innocentia talis affectio animi, quae noceat nemini.

Ἀβιάβιος. ἰος. ὁ. ἰ. innocuus, incolumis.

Ἀβιάβιος. sic dicebatur apud Aegyptios funis ē corticibus connexus, purgationis causa.

Ἀβιάβιος. suauiter.

Ἀβιάβιος. ας. ὁ. clarus.

Ἀβιάβιος. ligna.

Ἀβίας. stupidus, ignorans.

Ἀβιάβιος. ἰος. ὁ. & ἄβιαβιος. ου. infacundus, non germinans.

Ἀβιάβιος. ας. ὁ. nudus pedes.

Ἀβιάβιος. ἰος. ὁ. ἰ. despectus, uilis, nihil, malus.

Ἀβιάβιος. ας. ὁ. delictū, peccatum.

Ἀβιάβιος. ἰος. ὁ. ἰ. peccator. ἄβιαβιος.

Ἀβιάβιος. delinquo, pecco.

Ἀβιάβιος. ας. ἰ. cecitas, inconsiderantia.

Ἀβιάβιος. ας. ἰ. habena.

Ἀβιάβιος. ἰος. ὁ. ab a priu. & βιάβιος. de iaculo dicitur recenti, necdum alio quō misso, quos scilicet neminem adhuc ferieris, & cuius cuspidis integra sit, neq̄ frequentibus ictibus obtusa. Potest quoq̄ a intensi. accipi, ut significet telum tinctum, & ualde perniciosum.

Ἀβιάβιος. ας. ὁ. uel ἄβιαβιος, intactum.

Ἀβιάβιος. ας. ὁ. testes. μάρτυρες, ἀντιμαρτύρες. Legitur etiam ἄβιαβιος & ὁ βιαβιος.

Ἀβιάβιος. ου. ὁ. inuulneratus, extra tela. Differt ab ἀβιάβιος, quod similiter inuulneratū significat. nam illud de eo dicitur, qui eminus iaculando ictus non est, hoc uero de eo qui comminus pugnando nullum uulnus accepit.

Ἀβιάβιος. ας. ὁ. obtusus.

Ἀβιάβιος. ἰος. ὁ.

Ἀβιάβιος. ἰος. ὁ. robustus, fortis, sed tunc superfluum est, ut in ῥάγος, & ῥάγος. quod si a priuatiuae particula uim obtinuerit, significat mollem,

imbecillem. item hebes, obtusus.
 Ἀβελήγοι οἱ ὁ ἀδύνατος ποιεῖν τὰς ἐνάρας
 κοίτας.
 Ἀβήνα. sacrificia, impera, ἐπεὶ δὲ,
 ἐπὶ αὐτῶν.
 Ἀβηροειδῆσιν. ov. ἢ. uenenum quo fatius
 extinguitur, abortius.
 Ἀβωαί. αἱ. precatōnes, ἀχῶ.
 Ἀβωήν. ov. ἢ. i. auxilio carens, de-
 stitutus.
 Ἀβωνί. aduerb. citra auxilium, facis
 liter.
 Ἀβωνῶν. intelligere.
 Ἀβωνίς. αἱ. οὐκ ἐβόαι. nulla, munimen-
 ta, sepes.
 Ἀβωνίσσα. obuiasse. ἀβωνίσσῃ apud
 Apollonium pro οὐκ ἐβόησα.
 Ἀβωνισαί. oi. crudeles, quibus non tuō
 obuiam ueniunt.
 Ἀβωνιστοί. oi. idem.
 Ἀβωνιστῶν. ov. ἢ. οὐκ
 Ἀβωνίς. ov.
 Ἀβων. pullus, qui dentes adhuc ha-
 bet atatis indices, qui à Xenopho-
 ne γυνήμων, appellantur. Et ἀβωνί-
 σης, μάστιγος, ἀντιμαχίτης. uide ἀβων-
 νίς.
 Ἀβωνά. inconsulto, imprudentem.
 Ἀβωνία, ἀπὸ τῆς βούνομας. non consulto,
 nolo.
 Ἀβωνιστῶν. ov. ἢ. quod præter nostram
 uoluntatem sit. fortuitum. ἀβωνιστῶν
 συμφορὰς, repentinae calamitates.
 Ἀβωνιστος. ov. ἢ. inuitus.
 Ἀβωνία. as. ἢ. temeritas, stoliditas, in-
 eptitudo consilij.
 Ἀβωνιστῶν. cum iura scriptum, nomen
 proprium.
 Ἀβων. ov. ἢ. i. ἀκρίβων. consilio
 carens, inconsultus.
 Ἀβωνιστῶν. quæ sponte, sine nostra
 opera fiunt. ἀπορίστα.
 Ἀβωνός. stultè, insipienter, temerè, in-

consultò.
 Ἀβουνοκία. μ. ἡσ. w. κα. tumultuos.
 βορυβῶ.
 Ἀβούτης. egens. ἀνίμωρ, ἀπορ. ἀπὸ
 τοῦ βούτης.
 Ἀβρα. as. ἢ. ancilla adolescentior, dome-
 stica, mollis, delitiosa.
 Ἀβραδούνα. κς. ἢ. pellex.
 Ἀβρανισσῶν. sonuerunt.
 Ἀβράρας Celsæ κρητισθίκους, hoc est si-
 mias caudatas uocant.
 Ἀβραῖς. id. ἢ. uestis muliebris est
 crocei coloris, à Cicerone de Arusp.
 crocata dicitur.
 Ἀβραχῶν. sonuit. ἡχῶν.
 Ἀβραῖς. ἡσ. ἢ. i. despectus. ἀβραῖς.
 Ἀβρίχτων. ποσειδάων, ἡρῶν.
 Ἀβρίσημα. delitior, ornor.
 Ἀβρίστῶν. uerius, ἀνδρίστῶν.
 Ἀβρίος. ov. ἢ. surdaster.
 Ἀβρίδ. τὰ. mundata.
 Ἀβρί. ἡ. ἢ. ἡσ. Hefych.
 Ἀβρίσιν. à cibo sumpto dormire.
 Ἀβρίος. ov. ἀβροδίατῶν. delicatè ui-
 uens.
 Ἀβροδίατῶν. κς. ἢ. uita delicatior.
 Ἀβροδίατος. ἢ. i. mollis, delicatè & mol-
 liter uiuens, delicatus in cibo. ab ἀ-
 βρ. quod delicatum ac molle si-
 gnificat, & δίατῶν. ἢ. ἀβροδίατῶν,
 mollissima uita, Politiano inter-
 prete. uide etiam prouerb. Abro-
 nis uita.
 Ἀβρόμους. oi. splendide ac molliter
 uestiti.
 Ἀβρόκαρπον. abrotonum herba.
 Ἀβρόμας. comatus, molli casarie.
 Ἀβρόμια. as. ἢ. tenebra.
 Ἀβρόμος. citra uinum, αἶνος. ab α
 βρόμος.
 Ἀβρόμιας. τοῖς. ἀντιφύλων. Hefych.
 Ἀβρόμος. ov. ἢ. obstreperus, tumultuo-
 sus. ab α intensiue & βρόμος, quod si

gnificat strepitum ignis, ἄχος. Sed si a priuatiue accipiarur, significat sine strepitu.

Ἀβρῖς. ὁ. i. pulcher, uenustus, delicatus.

Caſa in Catone, ἡ τῖνος ἀρ, ἡ ἀναρῶ. πῶς τῆς ἀβρῖτος, ἡ ἀναρῶς τῶς ἀναρῶς. Quid poteſt (inquit Cicero) eſſe cum fruſtulatius, cum aſpectu iucundius. Vnde ἀβρῖς ἀναρῶς, floridus, generoſus hortus.

Item praefractus, ἀβρῖς. Significat quoq; eum qui leui eſt in ceſſu, ἡ ἀναρῶς βαρῖτος. ab α, et βαρῖς, unde ἀβαρῖς, & ſyncoπα ἀβρῖς. Alij cum denſo ſpiritu aſcribunt, ἀβρῖς, ab ἀβρῖς, tener, qui facile tangi poteſt.

Ἀβροῦς. ut. ἡ. ſpecioſitas, alacritas, delitiae. ἀβροῦς.

Ἀβροῦς. ut. ὁ. i. crapula diſfluens. ἀβροῦς.

Ἀβροῦς. ut. ὁ. i. pecco, erro: proprie de ijs, qui aliquo collimantes ſagittam, aberrant a ſcopo. Item priuor, deſtituor, quaſi ἡ βροῦς ἀπὸ τοῦ.

Ἀβρῖς. ut. ὁ. i. uel ἀβρῖς, abroto num herba.

Ἀβρῖς. ut. ὁ. i. peccatum, error. ἀβρῖς, διάμφοδος.

Ἀβρῖς. ut. ὁ. i. conticinium, ἡ βροῦς ὁ ἀβρῖς.

Ἀβροῦς. ut. ὁ. i. peccator. ἀβροῦς.

Ἀβρῖς. ut. ὁ. i. mollicies, deliciae.

Ἀβροῦς. noctu occuſiſſe.

Ἀβροῦς. ut. ὁ. i. peccatrix.

Ἀβροῦς. uel ἀβροῦς, nomen meretricis eſt, apud Lucianum, ab ἀβρῖς ἀβροῦς, quod glabrum ſiue delicatum ſignificat.

Ἀβροῦς. ut. ὁ. i. inhumanus, inanimatus, inſenſibilis. Item indemnis, ἀβρῖς.

Alij ἀβροῦς cum a ſcribunt.

Ἀβροῦς. ut. ὁ. i. ſiccitas.

Ἀβροῦς. ut. ὁ. i. molliter uel ſitius.

Ἀβροῦς. ut. ὁ. i. integer, non madidus.

Ἀβροῦς. ut. ὁ. i. integer, non madidus.

Ἀβροῦς. ut. ὁ. i. integer, non madidus.

Ἀβροῦς. ut. ὁ. i. integer, non madidus.

Ἀβροῦς. ut. ὁ. i. integer, non madidus.

Ἀβροῦς. ut. ὁ. i. integer, non madidus.

Ἀβροῦς. ut. ὁ. i. integer, non madidus.

Ἀβροῦς. ut. ὁ. i. integer, non madidus.

Ἀβροῦς. ut. ὁ. i. integer, non madidus.

Ἀβροῦς. ut. ὁ. i. integer, non madidus.

Ἀβροῦς. ut. ὁ. i. integer, non madidus.

Ἀβροῦς. ut. ὁ. i. integer, non madidus.

Ἀβροῦς. ut. ὁ. i. integer, non madidus.

Ἀβροῦς. ut. ὁ. i. integer, non madidus.

Ἀβροῦς. ut. ὁ. i. integer, non madidus.

Ἀβροῦς. ut. ὁ. i. integer, non madidus.

Ἀβροῦς. ut. ὁ. i. integer, non madidus.

Ἀβροῦς. ut. ὁ. i. integer, non madidus.

Ἀβροῦς. ut. ὁ. i. integer, non madidus.

Ἀβροῦς. ut. ὁ. i. integer, non madidus.

Ἀβροῦς. ut. ὁ. i. integer, non madidus.

Ἀβροῦς. ut. ὁ. i. integer, non madidus.

Ἀβροῦς. ut. ὁ. i. integer, non madidus.

Ἀβροῦς. ut. ὁ. i. integer, non madidus.

Ἀβροῦς. ut. ὁ. i. integer, non madidus.

Ἀβροῦς. ut. ὁ. i. integer, non madidus.

Ἀβροῦς. ut. ὁ. i. integer, non madidus.

Ἀβροῦς. ut. ὁ. i. integer, non madidus.

Ἀβροῦς. ut. ὁ. i. integer, non madidus.

Ἀβροῦς. ut. ὁ. i. integer, non madidus.

Ἀβροῦς. ut. ὁ. i. integer, non madidus.

Ἀβροῦς. ut. ὁ. i. integer, non madidus.

Ἀβροῦς. ut. ὁ. i. integer, non madidus.

Ἀβροῦς. ut. ὁ. i. integer, non madidus.

Ἀβροῦς. ut. ὁ. i. integer, non madidus.

Ἀβροῦς. ut. ὁ. i. integer, non madidus.

Ἀβροῦς. ut. ὁ. i. integer, non madidus.

Ἀβροῦς. ut. ὁ. i. integer, non madidus.

Ἀβροῦς. ut. ὁ. i. integer, non madidus.

Ἀβροῦς. ut. ὁ. i. integer, non madidus.

Ἀβροῦς. ut. ὁ. i. integer, non madidus.

Ἀβροῦς. ut. ὁ. i. integer, non madidus.

Ἀβροῦς. ut. ὁ. i. integer, non madidus.

Ἀβροῦς. ut. ὁ. i. integer, non madidus.

Ἀβροῦς. ut. ὁ. i. integer, non madidus.

Ἀβροῦς. ut. ὁ. i. integer, non madidus.

Ἀβροῦς. ut. ὁ. i. integer, non madidus.

Ἀβροῦς. ut. ὁ. i. integer, non madidus.

Ἀγαθῶμα. καὶ

Ἀγαθῶμα. iactō, glorior, exulto, mihi placeo. Ἀγάθη, ἱάσθη. placa deū.

Ἀγάθω. facio, paro, delitior, orno, illustro, insignio. Bud. Com.

Ἀγαθμα. ατος. τό. statua, imago, simulacrum, larua, res afferres gaudium. παρὶς φησι ἀγάναια.

Ἀγαμάτιος. s. ὁ. diminut. imaginūcula.

Ἀγαματοποιία. ας. ἡ. ars statuaria.

Ἀγαματοποιός. ὁ. ὁ. statuarius.

Ἀγαμαζοφόρος. orno.

Ἀγαματοφόρος. ornari, illustrari.

Ἀγαματοφόρος. s. ὁ. illustris, letus.

Ἀγαματοφόρος. ὁ. statuas aut harū signa ferens, ἀγάνματα, ἢ τῷ πρὸς τῶν νομήτων φέρων ἢ ἰαυτῶ.

Ἀγαμάνδρ. infirmum, imbecille.

Ἀγαμός. ὁ. ὁ. conuiuium.

Ἀγαότιμος. splendidus, ueneratus.

Ἀγαμα. μ. ἀγάθμου. ἀόρ. α. ἡγάθω. ἀόρ. β. ἡγάθω. habet sua tempora ab ἀγάθω, regit autem uel geniciuum, uel accusatiuum, et significat amplector, probō. Herodot. Callio. ὁ γένω, ὃ μὴ ἀνοήτῃ καὶ προοῖα ἀγαμα σῶ. Item admiror. Idem, τὰ μὲν τοὶ ἀγα ἔχῃ ἀγαμα. Vide etiam Bud.

Ἀγαμέμνως. admirabiliter, amice.

Ἀγάμιον. s. ὁ. celibatus. hinc τὸ ἀγάμις ἡμίς apud Spartanos.

Ἀγάμις. urbs circa Heracleam Ponticam, unde ἀγάμιος ciuis illius urbis.

Ἀγάμης. καὶ

Ἀγάμ. s. ὁ. ὁ. qui uel quæ nuptias non est expertus, caelebs.

Ἀγαν. nimis, ualde, μυχάνος.

Ἀγανάτιω. indignor, conqueror, moleste fero, gemo apud Platonem. Bud.

Ἀγανάτιος. ἰος. ἡ. querela, indignatio.

Ἀγάνη. ἡ. ἡ. Nymphae nomen: à nimio splendore. Compositum autem est ex α intensiuo, ὦ γανῶ.

Ἀγάνης. ἰος. ὁ. ὁ. dulcis, ἀγανίς.

Ἀγανίτης. ἡ. ἡ. nomen fontis in Bactia Musis dicati. unde et ἀγανίτης ab ἀγαν ὦ γανος.

Ἀγανίς. s. ὁ. ualde niualis. ὀδυμῶς ἀγανίτος, Rom. 11. α. α.

Ἀγανῶμα. negotior. Interdum pro imdignor, ἀγανῶμα, ἀγανῶμα.

Ἀγανός. ὁ. τό. accentu in pri. lignū fractum. κατὰ τὸν ξύλον, φησι γανός.

Ἀγανός. ὁ. ὁ. accentu in ult. pulcher, bonus, dulcis, hilaris.

Ἀγανόφροσύνη. ἡ. placiditas, comitas, hilaritas.

Ἀγανόφρων. ὁ. ὁ. ὁ. mitis, ualde prouidens. Item animo parum placido, Plutar.

Ἀγανῶπις. ἰος. ἡ. placido aspectu.

Ἀγαπᾶσθαι. ἀγαπᾶω, amplector, probō.

Ἀγαπᾶω. πῶ. μ. ἡ. ὡ. π. ἡ. α. diligo, ueneror. Accus. Matth. ἀγαπίσας πόριον τὸν θρόνον σου. Ioseph. Iud. bel. li. 2. ἀγαπᾶσι τοὶ αὐτοὺς δις πόριον. Interdum pro soleo, ὡ. α. Interdum (ut Bud. tradit) pro boni consulo, contentus sum, acquiesco alicui rei, τὴν. In qua significatione iungitur aliquando datiuo, ut ἀγαπᾶ τοὺς ἀδελφούς, Contentus sum, siue acquiesco arbitrarium sententia. Aliquando accusatiuo, Atticē, ut ἀγαπᾶ ἀντίπαυτάς, Contentum esse secundo loco.

Ἀγαπᾶν τὴν ἐλευθερίαν, apud Isoeratem, Acquiescere in libertate. Aliquando absolute. Herodian. ἀγαπίσας ἀντιμάχης ἢ κριδόντος λαβῆναι ταῦτα, ὡς ὁρίχτο. id est interprete Politiano, Letus citra pugnam aut discrimen ullum, cōpotem se uoti factum. Lucian. ἀγαπᾶν δ' ὅμως ἀρετὰς. Interdum pro ἡγανον ἵστα, satis esse. Idem in Nigrino, τὸ δὲ καὶ νύκτα, τὰς ὑπογῆνας ἀποδίδει φανὴν προσκαρτεῖν

στ. ἀγαπᾷ ἀφ' ἑνὸς ὅτι μόνον αὐτὸς πρὸς
 εἰς ἑαυτὸν. id est, Quod autē omnium
 absurdissimum est, etiā obuios alie-
 na uoce salutāt, satis esse rati, si solū
 ipsos aspexerint. Vnde etiā, ἀγαπᾷ
 ὁ, p. satis est, apud Herod. in Alex.

Ἀγαπῶν. n. i. charitas, dilectio. Iudas
 Apost. in sua epist. οὗτοι ἀγαπῶν τοὺς
 ἀγαπῶντες ἑμῶν. id est, Hi sunt in dile-
 ctionibus uestris, uel inter charitate-
 res uestras: hoc est cōiunia, quæ pau-
 peribus refocillādīs exhibetis. Eras.
 Annot.

Ἀγαπῶν. opus. ὁ. i. amās uiros. γυναικας,
 ἀνδρῶν, ἀγαπῶν τὸν ἄνδρα, id est,
 ἀνδρῶν. Item qui ab alijs amatur.

Ἀγαπῶν. i. n. i. n. i.

Ἀγαπῶν. i. ὁ. dilectio, hilaritas.

Ἀγαπῶν. i. ὁ. dilectus nominaliter, quæ
 si dicas amicus, ἀγαπῶν. Inter-
 pres noui test. plurimq. charissimus
 uertere solet, & omnino plus quiddā
 significat q. dilectus. Hier. in Epist.
 ad Phil. scribit magis significare dili-
 gibilem, quā dilectum, atq. in re
 ipsa hoc interesse, quod ἀγαπῶν,
 id est dilectus esse possit, qui non sit
 ἀγαπῶν, id est dignus qui diligatur,
 uelut cum inimicos ex præscripto
 Christi diligimus, sunt quidē nobis
 ἀγαπῶν, id est dilecti, at non ἀγα-
 πῶν. Item unigenitus, Hefych.

Ἀγαπῶν. satis, sufficienter, ex uoto.

Ἀγαπῶν. n. i. dilectio.

Ἀγαπῶν. libenter, promptē.

Ἀγαπῶν. agaricum herbq.

Ἀγαπῶν. i. lila.

Ἀγαπῶν. corrumpo.

Ἀγαπῶν. i. seruius.

Ἀγαπῶν. expecto.

Ἀγαπῶν. i. ingratus.

Ἀγαπῶν. i. p. successione aliqd agēs.

Ἀγαπῶν. i. n. i. collectio, multitudo con-

gregata.

Ἀγῶν. n. i. celeriter fluens.

Ἀγῶν. i. n. i. celeriter fluens.

Ἀγῶν. i. n. i. inclutus, celebris.

Ἀγῶν. i. n. i. inclutus, celebris.

Ἀγῶν. i. n. i. inclutus, celebris.

Ἀγῶν. i. n. i. inclutus, celebris.

Ἀγῶν. i. n. i. inclutus, celebris.

Ἀγῶν. i. n. i. inclutus, celebris.

Ἀγῶν. i. n. i. inclutus, celebris.

Ἀγῶν. i. n. i. inclutus, celebris.

Ἀγῶν. i. n. i. inclutus, celebris.

Ἀγῶν. i. n. i. inclutus, celebris.

Ἀγῶν. i. n. i. inclutus, celebris.

Ἀγῶν. i. n. i. inclutus, celebris.

Ἀγῶν. i. n. i. inclutus, celebris.

Ἀγῶν. i. n. i. inclutus, celebris.

Ἀγῶν. i. n. i. inclutus, celebris.

Ἀγῶν. i. n. i. inclutus, celebris.

Ἀγῶν. i. n. i. inclutus, celebris.

Ἀγῶν. i. n. i. inclutus, celebris.

Ἀγῶν. i. n. i. inclutus, celebris.

Ἀγῶν. i. n. i. inclutus, celebris.

Ἀγῶν. i. n. i. inclutus, celebris.

Ἀγῶν. i. n. i. inclutus, celebris.

Ἀγῶν. i. n. i. inclutus, celebris.

Ἀγῶν. i. n. i. inclutus, celebris.

Ἀγῶν. i. n. i. inclutus, celebris.

Ἀγῶν. i. n. i. inclutus, celebris.

Ἀγῶν. i. n. i. inclutus, celebris.

Ἀγῶν. i. n. i. inclutus, celebris.

Ἀγῶν. i. n. i. inclutus, celebris.

Ἀγῶν. i. n. i. inclutus, celebris.

Ἀγῶν. i. n. i. inclutus, celebris.

Ἀγῶν. i. n. i. inclutus, celebris.

Ἀγῶν. i. n. i. inclutus, celebris.

Ἀγῶν. i. n. i. inclutus, celebris.

Ἀγῶν. i. n. i. inclutus, celebris.

Ἀγῶν. i. n. i. inclutus, celebris.

Ἀγῶν. i. n. i. inclutus, celebris.

Ἀγῶν. i. n. i. inclutus, celebris.

Ἀγῶν. i. n. i. inclutus, celebris.

Ἀγῶν. i. n. i. inclutus, celebris.

Ἀγῶν. i. n. i. inclutus, celebris.

Ἀγῶν. i. n. i. inclutus, celebris.

Ἀγῶν. i. n. i. inclutus, celebris.

Ἀγῶν. i. n. i. inclutus, celebris.

Ἀγῶν. i. n. i. inclutus, celebris.

Ἀγῶν. i. n. i. inclutus, celebris.

Ἀγῶν. i. n. i. inclutus, celebris.

Ann. 101. rō. nas in quo recipitur lac,

Ἀγαθόν, νόμιμον, ἅγιον, συγκοινωνεῖν.

Herodot. *honoraria*. Et apud tragicos,
honor, ueneration.

Ἀγχιῶται. congregati sunt. tertia per
sona plural. pass. apud Iones, ab ἀγί.
τομα. π. ἄγχιμα, ἄγχι. Attice ἀγχι
ται. ὦ Ionice ἀγχιῶται. sic ὦ ἀγχι
ταῖς, tertia perso. plural. præt. plus.
pass.

Ἀγιάσω. saluo.

Ἀγιάω. in ueneratione habuisse. sacra
se, σμυλῶω, ἀγαθύνω, ornasse. Item
egisse ad armentum.

Ἀγλατῆν, tenui spiritu. persequor, fu
go, abigo, fulmino, alapis percutio.
Aspero uero spiritu, ἀγλατῆν, expel
lo scelus. ἢ ἄγος ἢ ἢ μίσημα ἰδανύω.

Ἀγλαῖος. s. o. prädator.

Ἀγλατοί. oi. fulmina.

Ἀγλαίῳ. gaudentes.

Ἀγλα. τ. ὦ. ἢ. stupor, uehementia.

Item agmen illud elephantorū, pe
ditum, atque equitum, quod ducem
præbat. Arrian. ὦ Alexand. geneal.
dictum lib. i. cap. 5.

Ἀγροῖα. as. ἢ. uirililas, superbia, con
tumacia, ferocia.

Ἀγροπιδύς. u. ὦ

Ἀγλώ. o. as. ὦ. compositū est ex ἀγροῖα,
quod uirilitatem significat, ὦ ἀγρ,
quod hic aut immodicum quiddam
in se continet, ὦ tunc significat su
perbum, contumacem, audacem:
aut certe mediocritatis uim ad timi
ditatem habet, significans fortem,
strenuū. Est quoq; proprium no
men uiri.

Ἀγρόχα. tuli, ἄγχα, ἰνῶμ. Præteritū
est uerbi ἄγω, ἔχα, ὦ Attice ἄγχα, un
de pleonasmus ipsius o, ἀγρόχα.

Ἀγχατῶ. ὦ

Ἀγχαος ποῖρις, uel communiter

Ἀγχαος, ὦ Ἀγχαος. oi. ὦ. qui non sene
scit. Declinat autem ἀγχαος Attice

abieclo eodem modo per omnes ca
sus, ἢ ἀγχα, ἢ ἀγχα, τὸν ἀγχα, sicut
ἀγω. Dicitur ὦ ἀγχα aduerbiali
ter, ἀπαυδῶτα.

Ἀγχα. pos. ὦ. dux.

Ἀγχα. irahit.

Ἀγχα. s. o. ducis Aetolorū proprium.

Ἀγχατορ. s. τδ. uel ἀγχατορ. as. ἢ. Car
nia sacra puto esse. ijs enim qui præ
erat sacerdos ἀγχατὶς dicebatur. Cal.
lib. 5. cap. 27. Item ἄγχατορ.

Ἀγχατὶς, ἀγχατὶς. admirabilis.

Ἀγχα. practiosa, uim.

Ἀγχα. μ. ou. π. na. sanctifico, fructif
co, sanctè adoleo.

Ἀγχαμα. atos. ἢ. sanctificatio.

Ἀγχαμοί. oi. parentalia.

Ἀγχαμός. purificatio, sanctimonia.

Ἀγχασία. as. ἢ. sacrificium, purificatio,
consecratio. Plutarcho.

Ἀγχατίριον. s. ἢ. sanctuarium.

Ἀγχατῶ. s. ὦ. carens acinis.

Ἀγχα. purifico.

Ἀγχα. καὶ

Ἀγχα. fero, in nauim adduco. Vnde
ἀγχα. duxit. Actiu.

Ἀγχα. ἢ. sancta scripta.

Ἀγχα. s. ἢ. sacrarium.

Ἀγχα. s. ὦ. sanctus.

Ἀγχατὶς, atos. ἢ. sanctitas.

Ἀγχαμός. ἀγχατός.

Ἀγχατῶ. s. o. uenerationi habitus.

Ἀγχα. καὶ

Ἀγχα. ueneror, sacrifico.

Ἀγχα. rixator, contumeliosus.

Ἀγχα. pro ἄγχασία.

Ἀγχα. μ. ἀσqua. ulnis comprehen
do aut porto.

Ἀγχα. ἢ. ἢ. ulna.

Ἀγχα. ἢ. ὦ. baiulus, ἀγχα. ἢ. ὦ.
ἀγχα. ἢ. ὦ. Vnde ἀγχα. ἢ. ὦ.
apud Pausan.

Ἀγχα. ἢ. ὦ. ulna. Item ἀγχα. ἢ. ὦ.

vincula quibus farramenta, aut stipulae constringuntur, fasciculi lignorum, ligna ulnae mensura. unde dicitur ad populum, qui gerit fasciculos. Cal. lib. 10. cap. 57.

A. manifestum. in ubi gere.

Ἀγαπήναι. αἱ ἀγαπᾶν,

Ἄνθρωποι. ἄνθρωποι.

Ἀγρονομία. id est. s. præcipitium, solum.

Ἄγκυρα. cum ulnis. adverb.

Ἀποκαθρίκας τας. ὁ ἀποκαθρίκας.

Ἄνισος. i. genus sagittæ, pars pedis.

Ἀγιστίνης. hamis uenari, inescare.

A. aspidotus. n. s. habens formam hae-
mi hamatus.

Ἀρχιτρον, σ. τὸ ἥμισυ.

Ἀντιστομάχος, κ. ὁ. αὐτοῦ.

Ἀπὸ τῶν ῥῶν. captus. κατὰ ῥῶν. sume
pta metaphora à piscibus, qui hamo
capiuntur.

Ἀγκιστερός. ὁ. ὁ. hamatus.

Ἀρχιεπίσκοπος καὶ ἐκτελεστής.

Ἀγανόν. seruo.

Αρχαίρας, προ ἀρχαίων, ἀρεΐται.

Ἀγκλόν. π. τὸ obliquum, tortuosum.

Аукоіни. нз. ѣ. нѣпа.

in nouis. ulnis completi.

ἀκούσα. αἱ ἀκούεις, ἀκούετε, ἀκούετε,
χαίρει, χαίρετε ἰσθ.

Agave. diaconus.

*ἡγορέω. ai. ministra, ab ἡγορέω,
quod diligentiam in actionibus si-
gnificat.*

ἄγροισι τὸ insatiabile, ἀγροισιν.

Ἰσχυρία, τὰ. *faui apum.*

ἰγνοσίηρ. malleus.

Ἰσχυρος. uallis.

Ἰσχυάσιν. pro ἡσυχασιν dixit Philippus
Maced. in epistol.

... demonstrata. & propter

Ἰσχυροτάτω. συρροσ. (14) α.

enim vocant fibulas quasdam. Item

duriss: pars colli, quæ quis facillime suffocatur. Cæl. lib. 2. cap. 39.

Azuley. *ii.* iaculi anfa, quàm uocant in
bib. iaculū, media pars hasta, ligu-
la. Item curuatura cubitorū & ge-
niū. Est etiā genus poculi coetabis
accōmodi. *Cal. li. ii. ca. 52. et lib. 15.*

Azuniſque. iaculor.

(cap. 5.

Ἀρχόντες. 8. τδ. hamus.

Ἰνυαῖσι. si. iaculatores, qui iaculo
utuntur, quod ἰνύα dicitur.

*Αφουδισιφορ. s. i. abscessus, quo pal-
pebrae coalescunt, apeririq non po-
test oculus.*

A *κλωμα* op. s. v. *uicium linguae*, tē-
ste Aegimeta aut congenericum, affri-
cta lingua infanti nascenti, membra
nulis quibusdam diutiusculis & bre-
uioribus: aut agnati, id est acciden-
tarium, cum ulcus sub lingua cicat-
ricem diutorem obduxit. Est autem
vinculi nervosum, quod filum uul-
go appellant. Bud. an. post.

Ἀγκύλωμα. ρεθισ.

ἄκνυμι τῇ. ὁ. uersutus. Hoc nomen
 Rom. tribuit Ioui, quod aliud osten-
 dat, aliud habeat in animo: cōposita
 dictione ab ἄκνυμι & μῆτι, quod ob-
 liqua eius sint consilia & perplexa.

Ἀγρυπνοῦ. σ. τὴ. ποσειδωνία.

Ἀγνύλαρ. σ. τὸ. *cicuium*, *rotundum*.

ἰσχυροῦς. ιστ. ὡ. uitiū est, quo membra
rū articuli hæret, uelut cōprehensi.

Α, *αὐλοτόμος*, s. τὸ instrumentū chirurgicum, quo uinculum neruosum, quod filum uulgo uocant, in pueris hæsitantibus eximitur.

ἰσχυρότεροι, ἀνίστασθαι μᾶλλον.

ἔχοντες ὄφθαλμοι. ὁ.δ. habens labrum cur-
vum. Dicitur etiam de aquilis rostra
adunca habentibus: itē leonibus, &
alijs bestijs, quibus sunt tenaces un-
gues ad rapiendum.

Ἀκύναι. truncatim, durius.

Ἀγκυρα. αἱ. ἰ. anchora. ἀπὸ Ἀγκύρας, καὶ
ῥίω, id est à curuitate & fluo. Latini in hac dictione & tenuem in sua
aspiratam mutantes, anchoram uocant. Per translationem, securitas,
ἀσφάλεια. Item pudēda, τὸ ἀδύσιν, apud Epicharm.

Ἀγκυρῖσθαι. μ. σὺ. π. κα. supplantare. ἀγκυρῖσθαι (inquit Aristoph. interpres)
ἐποικλίσθαι, καταΐσθαι, καταπαταίσθαι.

Ἀγκυρῖσμος. αἱ. τ. τὸ genus exercitatio-
nis in palastra.

Ἀγκυρῖσθαι. negligo.

Ἀγκυροκόμοσ. αἱ. τ. cano.

Ἀγκυροκόμοσ. τὰ. conuiuia quadam pu-
blice, ἄγνων, apud Phœnices.

Ἀγκυροκόμοσ. ἄγκυροσ. apud Hippocrat.

Ἀγκυροκόμοσ. ἰ. ὁ. piscator.

Ἀγκυροκόμοσ. altero pede saliens.

Ἀγκυρῖσθαι. ἰ. ὁ. locus ubi ossa brachij cō-
ponūtur, Latine cubitus uel cubitū.

Item in foribus pars, quam alio no-
mine ὑποβρίθαι uocant. Vitruuius
lib. 8. ἀγκυρῖσθαι uocat conflexum, qui
rectum angulū describit. Sūt etiam
ἀγκυρῖσθαι in parietibus, montibus, pro
montorijs. Et obscurum Carthagi-
nensibus domicilium, in quod deiru
debantur, quibus iratior factus esset
tyrannus.

Ἀκρά. αἱ. ἰ. splendor, claritas, uenu-
stas, uoluptas, maiestas. Item una
ex tribus Graijs, ex qua Nireus di-
ciur genitus. (depon.

Ἀκράσσομαι. μ. ἰσθμ. splendo, orno.

Ἀκράσσομαι. μ. σὺ. π. κα. honoro, germino,
floreo.

Ἀκράσσει. datiuo casu pro ἀκράσει, uel
ἀκράσει Ionice, & ex paragoḡe ποῦ-
tica.

Ἀκράσσομαι. ἀκράσσομαι.

Ἀκράσεια. αἱ. τ. τὸ splendor.

Ἀκράσεια. αἱ. ἰ. splendorum fructū
habens. Epitheton apud Homer. ma-
li arboris.

Ἀκράσεια. αἱ. ἰ. ualde honoratus.

Ἀκράσεια. Aesculapij nomen.

Ἀκράσεια. αἱ. ἰ. splendor, clarus, flori-
dus, pulcher.

Ἀκράσεια. herba, quæ (inquit Plin.)
admiratione hominum propter exi-
mium colorem accepit nomen.

Ἀκράσεια. ἰ. ὁ. stultus.

Ἀκράσεια. ἰ. pulcher.

Ἀκράσεια. αἱ. ἰ. Cectopis filia, & cogno-
men Dianæ. (tione.

Ἀκράσεια. αἱ. ἰ. robustitas ex bona cibæ

Ἀκράσεια. αἱ. ἰ. aspectus splendor.

Ἀκράσεια. αἱ. ἰ. famulus.

Ἀκράσεια. ἰ. ὁ. ingratus, turpis, in-
suauis, iniucundus.

Ἀκράσεια. minimus.

Ἀκράσεια. τὰ. spicarū diuisiones in alio.

Ἀκράσεια. alliorum capita nuclei, Dori-
ensium lingua.

Ἀκράσεια. ἀκράσεια.

Ἀκράσεια. μ. ἰσθμ. π. κα. mala nuncio.

Ἀκράσεια. ἰ. taciturnitas.

Ἀκράσεια. αἱ. ἰ. loqui nō ualēs, elinguis.

Item barbarus, apud Sophocl.

Ἀκράσεια. αἱ. τ. τὸ fragmentum, frustum.

Ἀκράσεια. ἰ. ὁ. quietus.

Ἀκράσεια. μ. ἰσθμ. concutio.

Ἀκράσεια. αἱ. ἰ. impotens.

Ἀκράσεια. ἰ. ὁ. locus mōtosus et inæqualis.

Nican. καὶ καὶ φάρμακον φάρμακον ἀκράσεια.

Ἀκράσεια. ἰ. purus, castus.

Ἀκράσεια. αἱ. ἰ. rudis, recens. πάντες ἀκράσεια
ποσ, pannus nōdum à fullone appa-
tus, ueluti cum pannus à textore ue-
nit. Eras. in Marth. 9.

Ἀκράσεια. ἰ. μωρία.

Ἀκράσεια. αἱ. ἰ. puritas, castimonia, san-
ctimonia, reuerentia. epistafis est item
perantia.

Ἄνθρωποι καὶ ἀγγέλοι. frāgo. σωφίεια, καὶ μακα

ad Att. citra praestigium, & fucum.
 Ἀποκρύψω. turbo.

cionator.
 Ἀσπίς. u. ἄ. concio.
 Ἀσπίς. i. ἄ. π. congregatio.
 Ἀστὺς. ὅ. ἄ. ὁ. dux, Homero.
 Ἀστρον. u. ἄ. scelus, piaculum, uul-
 nus, fletus, quod est ueneratione di-
 gnus.
 Ἀστρον. ὅ. ἄ. concavitas manuum, &
 cubitorum, & ipse cubitus.
 Ἀστρον. ἄ. ἄ. sordido.
 Ἀστρον. ἄ. ἄ. captura, praeda.
 Ἀστρον. ἄ. ἄ. mordacissimi serpentis ge-
 nus, quo nomine uulgo Demosthenē
 uocabant, sciatilem quandam mor-
 dacitatem in eo notantes.
 Ἀστρον. uel (ut alij) ἄ. π. locus Athenis
 extra urbem, sacrum Cereris, signi-
 ficatur & militum quoddam genus
 hoc nomine.
 Ἀστρον. u. ἄ. praeda praefectus.
 Ἀστρον. ἄ. ἄ. commiscere.
 Ἀστρον. ἄ. ἄ. uua.
 Ἀστρον. ἄ. ἄ. meretrix.
 Ἀστρον. ἄ. ἄ. ἄ. illiteratus, inscius.
 Ἀστρον. ἄ. ἄ. ἄ. dicuntur animalia quo-
 rum uox nullis exprimi literis ualet.
 Cal. lib. 6. cap. 13.
 Ἀστρον. ἄ. ἄ. ἄ. pernoctatio campestris.
 Ἀστρον. u. ἄ. ἄ. pernoctans in agro, de-
 sertus, sub dio: limpides, illustris, &
 apud Nicand.
 Ἀστρον. in agro pernocto, dego in a-
 gro, siue stabulo, rusticor, in uilla a-
 go. ab ἄ. π. & ἄ. ἄ.
 Ἀστρον. ἄ. ἄ. dicebatur ubi quis ex
 tabulis publicis, ane persolutionē,
 suum expunxisset nomen. Cal. libro
 5. cap. 1.
 Ἀστρον. u. ἄ. ἄ. non scriptus, ut ἄ. π. ἄ.
 ἄ. π. ἄ. ius non scriptum. & ἄ. π. ἄ.
 crimina, de quibus lex nihil cauit.
 Item ἄ. π. ἄ. iudei uocabant tradi-
 tiones quasdam, quas citra librorū

monumenta per manus tradebant
 uiua uoce, ut author est Chryso. in
 prim. epist. ad Corinthios.
 Ἀστρον. ἄ. ἄ. agendum, ferio, accipito.
 imperatui modi.
 Ἀστρον. u. ἄ. rusticus.
 Ἀστρον. ἄ. ἄ. sum uiolentus. aliās ἄ. π. ἄ.
 Ἀστρον. ἄ. ἄ. instrumentum rusticū quo
 fanum corraditur, rastellum.
 Ἀστρον. i. ἄ. captura, ἄ. π.
 Ἀστρον. ἄ. ἄ. uenatus, spolia Em-
 ripidi.
 Ἀστρον. ἄ. ἄ. uenatores.
 Ἀστρον. ἄ. ἄ. inuentio.
 Ἀστρον. ἄ. ἄ. ἄ. uenor. actiu.
 Ἀστρον. u. ἄ. rete, & uestis lanea reti si-
 milis, peculiaris tragodia, qua ute-
 bantur Tirelia, & qui uatum partes
 agebant.
 Ἀστρον. persuadere.
 Ἀστρον. ἄ. ἄ. species scabiei, quae cito
 serpit, reuertiturq; certo anni tempo-
 re, asperior omnibus alijs speciebus,
 & curatu difficilior. Celsus uocat se-
 ram scabiem. Sunt & ulcera, quae
 ἄ. π. uocant, quasi quae mitigari
 nequeant, aut manum chirurgicam
 non admittant.
 Ἀστρον. ἄ. ἄ. ἄ. irrita, asper
 sum, ferocio.
 Ἀστρον. ἄ. ἄ. labrusca.
 Ἀστρον. ἄ. ἄ. agellus.
 Ἀστρον. ἄ. ἄ. syluestris olea.
 Ἀστρον. ἄ. ἄ. oleaster.
 Ἀστρον. ἄ. ἄ. qui agresli est animo,
 ferox.
 Ἀστρον. ἄ. ἄ. flagitiosus, inmanis.
 Ἀστρον. u. ἄ. agreslis, ferox.
 Ἀστρον. ἄ. ἄ. ferocitas.
 Ἀστρον. u. ἄ. agricola.
 Ἀστρον. ἄ. ἄ. syluestrem oleam significat
 apud Laconas, auctore Suda. Eam
 Graecorum alij nunc ἄ. π. ἄ. nunc

Ἀγύριος. ὁ. ὁ. praestigator, mendicans cum deceptione, circulator, stipitis flagitator.

Ἀγυρίων. congreco, praestigiū exerceo.

Ἀγυρίων. ὁ. ὁ. praestigator, mendicans, circumforaneus. Ἀγυρίων λόγος ποικίλος, uulgares fabulae.

Ἀγύριον. μ. ὑπὸ. π. λα. congreco.

Ἀγγίος. ὁ. propinquus.

Ἀγγίμωνας. hasta quibus è manu utimur, quae etiam dicuntur ὀπκτάς, ab ὀρ. φα, quod manu pcutere est. Cal.

Ἀγγίμωνας. τὰ. arma, quibus cominus pugnamus.

Ἀγγίμωνας. ὁ. ὁ. ὁ. cominus pugnat.

Ἀγγί. per syncopen pro ἀγγί, ἀγγί, prope, iuxta. Genit.

Ἀγγίανος. ὁ. ὁ. ὁ. accentu in antepen. mariimus: dicitur de locis non prosum mari cinctis, sed ex parte dumtaxat, ut salamis. ἀμφίανος uero q̄ una diq̄ mari circumseptus est.

Ἀγγίανος. ὁ. ὁ. accentu in uli. ciuitas Thraciae.

Ἀγγίβαθς. οἱ. demersi gurgite alto.

Ἀγγίβαθς. mare profundum prope cōtinentem.

Ἀγγίβας. ὁ. ὁ. heros, cui sacra facere ius est, oraculaq̄ petere, θεός, λοβήας.

Ἀγγίμαχίτης. ὁ. ὁ. prope pugnat.

Ἀγγίμωνος. propinquum, quod prope accessit. Et imperatiuo modo, conce de propius. Et aduerb. pro statim.

Ἀγγίμωνος. de prope.

Ἀγγίμων. ὁ. industria, sagacitas, prudentia, ingenium.

Ἀγγίμωνος. ingeniosus, prudens, acutus, sagax.

Ἀγγίμων. ὁ. ingenium.

Ἀγγίβαθς. contendere, pugnare.

Ἀγγίσιμος. ὁ. propinquus, affinis genere.

Ἀγγίσιμα. propinquissime.

Ἀγγισία. ἡ. affinitas, ius successione legitima, ius proxime ad aliquem accedendi.

Ἀγγισίος. ὁ. ὁ. agnatus, cognatus, cui ubi aliquis ex genere mortuus fuerit, permittit lex, ut eiusmodi iura si bi uendicat.

Ἀγγισίος. μ. ὑπὸ. π. ὑπὸ. iure propinquitatis hereditatem cerno aut peto. Bud. Com.

Ἀγγισίος. ὁ. κατὰ ἀγγισίαν.

Ἀγγισίος. ὁ. ὁ. frequens, densus.

Ἀγγισίος. ὁ. ὁ. propinquissimus.

Ἀγγισίος. ὁ. uersacilis, uolubilis, disuersus, Herod. in Polym. συγγύμωμοι ἵκνται, ὅτι ἀγγισίως βελώνται.

Ἀγγισίος. ὁ. conterminus.

Ἀγγισίος. aduerb. exaggeratim.

Ἀγγί. prope, ὅγγι. Genit.

Ἀγγίμωνος. ὁ. planities, quasi ἵππας τὸν ὁμαδόντα ἵκνται.

Ἀγγίμωνος. strangulo.

Ἀγγίμωνος. aduerb. proxime. Genit.

Ἀγγίμωνος. ὁ. ὁ. angina, strangulatio suffocatio, laqueus.

Ἀγγί. prope. Genit.

Ἀγγίμωνος. fucare, colorare formam: ab anchusa herba, inficiendo lignocerisq̄, ὧ λανίς mire apta.

Ἀγγίμωνος. μ. ὑπὸ. π. ὑπὸ. suffoco, obituro, oborto collo in uincula duco. Luc. in Laepit. ἡ δὲ ἀγγίμωνος τὸν μανθὰς, ὅν μὴ κατὰ κατὰ πρὸ ἀπὸ τοῦ τοῦ μανθὰς. Aecus apud Aristophanē in Ranis ad Dionysium, ὅς (inquit) τὸν μανθὰς ἵππας θύναται τὸν Κίβητος, ἀπὸ τῆς ἀγγίμωνος, κατὰ τὸν κατὰ τὸν. Quasi oborto collo gulam eius praefocans.

Ἀγγίμωνος. ex aquo, ancipiti Marte.

Ἀγγίμωνος. ὁ. ὁ. ὁ. ferme aequalis, ὁ παρὰ μανθὰς τὸν μανθὰς, ὅς (inquit) τὸν μανθὰς ἵππας θύναται τὸν Κίβητος, ἀπὸ τῆς ἀγγίμωνος, κατὰ τὸν κατὰ τὸν. Thucyd. καὶ ἵππας τὸν μανθὰς ἵππας θύναται τὸν Κίβητος, ἀπὸ τῆς ἀγγίμωνος, κατὰ τὸν κατὰ τὸν.

Thucyd. καὶ ἵππας τὸν μανθὰς ἵππας θύναται τὸν Κίβητος, ἀπὸ τῆς ἀγγίμωνος, κατὰ τὸν κατὰ τὸν. id est, Penē parem utraq̄ sententia:

tentia numerum tulit. Bud. Com.
 Ἀγρομέδων. a quo Marte. ἀμφιβότος.
 Ἀγρο. suffocans, licitor, carnifex.
 Ἀγρο. μ. ἄγρο. π. ἄγρο. ὁ Attice ἀγροῦ.
 ἀγροῦ. ὁ. ἄγρο. uel ἄγρο. multi usus
 est, quemadmodum ago apud Latinos.
 Volunt igitur Graeci hoc uerbum pro-
 prie de rebus corporeis siue anima-
 tis dici, sicut Cicero, Asellum agas:
 improprie uero et ad inanimata trans-
 ferri, ut ἀγρο ἀγροῦ, id est φῖν. Sic
 Plautus, Pater nos ferre hoc iussit
 Argenum ad te. Atq; haec sic prima
 significatio. sequuntur ὁ aliae, ut pro
 Traho, ἄγρο, ἰσοκράτι. Duceo, exi-
 stimo, ἰνῆμα, Antiphoni ὁ Aristidi.
 Vado, φεράω, πορεύομαι, Hom. Sic
 Ioan. ca. 11. ἄγρο ἀντὶ τοῦ ἰσθμίου. Et,
 ἄγρο καὶ ἰμῶν, ἵνα ἀποβάσῃ μὴ αὐ-
 τῷ. Rego, moderor, ὀρῶ, ἰταράω,
 ὀδῶ. Plutarch. ὁ ἐπιμαίω δῆμον
 ἄγρο καὶ ὀρῶ. Nutrio, educo, doceo,
 mores habitūq; corporis cōpono, ut
 καλῶς ἀγροῦ, apud Xenophon. in-
 genue institui: ὁ καλῶς ἀγροῦ,
 apud eundem, canes bene erudite,
 ὁ uenationibus utiles. Excito, alli-
 cio, inuito, oblecto, καλῶ, Aristot. ὁ
 Plutar. Sic Cicero, Hominis mens ui-
 dendi ὁ audiendi delectatione du-
 citur. Plantas tenellas formo, ut in-
 modum condecentem ὁ cōmodum
 naturae suae crescant ὁ expandantur,
 τὰ ἑα φεράει ἀντὶ τῆς, τῶνα, καὶ τῶνα
 ὁ ἀγροῦ ἄγρο. Theophr. τὸ
 δῆμα ἀγροῦ ἄγρο δὲ καλῶ καὶ
 τὸν ποδῶ. Agito, moueo. Xe-
 noph. de Ven. ἀγροῦ ἄγρο ἄγρο ἄγρο
 μῆγε μισοῦσιν, Agitentur a stare
 usq; ad meridiem. Modulor, cano,
 μῦθο, ἀείδω. Sūt praeterea ὁ aliae
 locutiones Galen. ἄγρο ἄγρο ἄγρο,
 καὶ ἄγρο ἄγρο, in pubere quat-

tumdecimū annū agente. Ita Latini,
 agere aetatem, agere uitā, agere sene-
 ctutē. Ἀγρο διορύσσει, ἀγρο ἰσθμῶ, A-
 gere bacchanalia, agere diem festū.

Ἀγρο πῶτος, Facere lectū. Ἀγρο
 ἀγρο. Agere pacē, Sallu. Ἀγρο
 ἰσθμῶ, q̄scere, feriari, quieti se da-
 re. Ἀγρο ἰσθμῶ, ociosum esse, uaca-
 re. Ἀγρο ἰσθμῶ, ὁ τὰς σπονδὰς,
 obseruare pactas inducias. Et cum
 praepositionibus, ut ἄγρο ἰνὶ φάλαγ-
 γος, ducere exercitum in phalanga.

Ἀγρο ἰνὶ ὀδῶ, rapere ad mor-
 tem, ducere ad supplicium. Ἀγρο
 ἀντὶ φῖν. Cic. Att. Pollicitus est se
 se curaturum, ut in aliquam suspi-
 cionem facinoris Curio filius addu-
 ceretur. Ἀγρο ἰνὶ τιμῇ, uel ὀδῇ, ἰνὶ
 In honore habere, honorare. Ἀγρο
 ἀντὶ, Venerari, ueneratione di-
 gnari. Ἀγρο ὀδῇ, uenerari, memoriae
 mandare: Ἀγρο ἰνὶ φῖν, ducere
 loco fororis. Ἀγρο ἰνὶ φῖν, hos-
 stili more populari, uexare. Liu. Tū
 demum fracta pertinacia est, ut fer-
 ri agi q̄ res suas uiderūt. Vergil. Alij
 rapiunt incensa feruntq; Perga-
 ma. Lucian: ἄγρο καὶ φῖν dixit pro,
 suo arbitratu, quo uult, trahit. Quē
 admodum ὁ C. Tacitus, Nunc prin-
 cipes in Caesaris amicitia agunt fe-
 runtq; cuncta.

Ἀγροῦ. ὁ. dicūtur salij à Diony. li. 1.

Ἀγροῦ. ὁ. dux uia. Item Xeno-
 phonti habena uel lorum equi, ἰνὶ
 ἄγρο. Bud. Com.

Ἀγρο. ὁ. uita, diata, uiuendi regula.

Item educatio, institutio, ut ἰ τῷ
 πῶτῳ ἄγρο.

Ἀγρο. tristitia, molestia.

Ἀγρο. lenocinia, illecebra.

Ἀγρο. ὁ. sarcina uel onus quod uehi-
 tur incurta.

Ἀδύμιος. ὁ. ducibilis. Et **ἀδύμιος**, οἱ παρ' ὁμοῦ **δοί**, id est iudicati, in quos ius est prehensionis, uel pro crimine, uel pro ere alieno, uel aliam ob causam. Bud.

Ἀδύμιος. ῥ. uelut, precii uelut. **Ἀδύμιος** ὁ. ducibilis, dux uia. Item alliciens, illex, **ἀδύμιος** ἀγῶν, apud Dioscor. uis alliciendi, atrahendiq. Itē aqua ductus, ut **ἀδύμιος** ἀμύγιος, aqua ductus publicus.

Ἀδύμιος. ἄνθ. ὁ. certamen, ludens, locus certaminis, periculū, labor cum difficultate coniunctus. Est etiam proprium loci Romae, qui circus Flaminius dicebatur. Demosth. pro lite & actione iudiciaria saepe usurpat. Herodian. in 1. usurpauit ἀγῶνα ἀντὶ τῆς ἀγῶνας, id est cura & sollicitudine.

Ἀδύμιος. ὁ. qui ludis & certaminibus praerat.

Ἀδύμιος. anxius sum, piclitor, trepido.

Ἀδύμιος. ὁ. timor, sollicitudo, angor, Luca 22.

Ἀδύμιος. μ. eo pat. ἢ ἀγῶνισ. certo.

Item nitor. Aliquando iudicium intendo. Vnde apud Demosth. ἀγῶνισ. ἴστω, id est in cōtrouersiam uenit, in cōtentione uertitur. Accus. ut ἀγῶνισ. ἀμύγιω, praelo decertare. **Ἀγῶνισ. ἴστω** intrāgῶν, funebre celebro, recito. **Ἀγῶνισ. ἴστω** φθόγου ἀγῶνισ. ἴστω, sal si reum esse, causam dicere.

Ἀδύμιος. ῥ. ἀγῶνισ. certo, trepido ante certamen.

Ἀδύμιος. ὁ. molestia afferens. (ciū.

Ἀδύμιος. ὁ. τῷ ὑπὸν. subiturus iudicium.

Ἀδύμιος. ὁ. palma, id est premiū, ἀδύμιος, ἴστω, ἴστω, ἴστω, ἴστω.

Ἀδύμιος. ὁ. ῥ. locus certaminis, palaestra, premium certantium.

Ἀδύμιος. concertatum.

Ἀδύμιος. ὁ. certator, pugil.

Ἀγῶνισ. ὁ. ὁ. cōstitutio certaminis, munus ipsum qd' adut agonothetae. **Ἀγῶνισ. ὁ.** certaminibus praesse, atque in eis omnia moderari, certamen cōstituere.

Ἀγῶνισ. ὁ. munerarius, praefectus ludorum & certaminū, agonū praeses & iudex, qualis apud Rom. Achilles, & apud Vergil. Aeneas. Ab ἀγῶνισ. ὁ. id est ὁ πρὸς ἀγῶνα ὁ δῆμιος, ut exponit Eustath.

Ἀγῶνισ. pro ἀγῶνισ. apud Sopho.

Ἀγῶνισ. ὁ. Aeolice, pro ἀγῶνισ.

Α Δ.

Ἀδύμιος. ὁ. imperitia.

Ἀδύμιος. ὁ. ἴστω. οἱ παρ' ὁμοῦ **δοί**.

Ἀδύμιος. ὁ. ὁ. imperitus, inexperitus. ἀδύμιος, quod est παρ' ὁμοῦ, δῆμιος, unde δῆμιος, & δῆμιος.

Ἀδύμιος. ὁ. ὁ. uel ἀδύμιος cum diphth. rudis, indocilis.

Ἀδύμιος. exclamo, ingemo.

Ἀδύμιος. ὁ. largus, non diuisus.

Ἀδύμιος. ὁ. inexpugnatus.

Ἀδύμιος. aduerb. imperitē.

Ἀδύμιος. ὁ. ὁ. non lachrymans. Vnde ἀδύμιος, ἴστω, ἴστω, incruentia uictoria.

Ἀδύμιος. aduerb. sine lachrymis.

Ἀδύμιος. ὁ. ὁ. infletus, illamētabilis.

Ἀδύμιος. ὁ. ὁ. inseparabile, arcuatum, ἀδύμιος, ἴστω.

Ἀδύμιος. ὁ. ὁ. adamātinus, firmus.

Ἀδύμιος. ὁ. ὁ. adamas lapis, ἀδύμιος, ἴστω.

Ἀδύμιος. Plin. Incudibus deprehenditur, ita respuēs icū, ut ferrū uerinq' dissulzet, incudēsq' etiam ipsa dissiliant. Quippe duritia inenarrabilis est, simulq' ignium uictrix natura, & nunq' incallescens. Vnde & nomen indomita uis Graeca interpretatione accepit. Interdū fortis. Interdū ingratus, impersuadibilis, ἀδύμιος ἀνδύμιος. **Ἀδύμιος.** ὁ. ὁ. indomitus. Pro uirg.

Ἀλότοτος λότος, ἀλότοτος ἐμὸν, fama
 incerto auctore sparsa. Bud. Com.
 Ἀλότοτος. sine certo auctore.
 Ἀλός. ov. ὁ. non ligatus.
 Ἀλός. los. ὁ. i. amarus, intrepidus, in
 expectatus.
 Ἀλός. os. v. ὁ. qui muneribus non cor-
 rumpitur. ab α priu. ὁ. ἄλως.
 Ἀλός. os. v. ὁ. i. crudus, nō elaboratus,
 ut pellis. ab α, ὁ. ἄλως coquo.
 Ἀλός. sum satur, habeo satius.
 Ἀλός. licenter, intrepidē, libere, meo
 arbitratu.
 Ἀλός. os. v. ὁ. i. incorruptus, morsu ca-
 tens.
 Ἀλός. os. v. ὁ. i. incertus, ignotus, obscu-
 rus, latens, indeprehensus.
 Ἀλός. os. v. ὁ. i. incertitudo.
 Ἀλός. os. v. ὁ. i. uenas tenuis habētes.
 Ἀλός. os. v. ὁ. i. admirari, dubitare.
 Ἀλός. os. v. ὁ. i. mareo, grauiter fe-
 ro, angor, penē exanimor ac deficio
 prae dolore.
 Ἀλός. os. v. ὁ. i. impotentia animi, mor-
 lestia maror.
 Ἀλός. os. v. ὁ. i. extra populi con-
 sortium uiuens.
 Ἀλός. os. v. ὁ. i. absens, apud Sophocl.
 Ἀλός. os. v. ὁ. i. aduerb. citra dolorem, sim-
 pliciter, citra dolum.
 Ἀλός. os. v. ὁ. i. carens controuersia, in-
 expugnabilis.
 Ἀλός. os. v. ὁ. i. sine cōtrouersia, sine dubio.
 Ἀλός. os. v. ὁ. i. Pluto, infernus, orcus, ere-
 bus. de hoc supra, in α. Ἐν ἄλως, in
 Plutonis, ἰσάφης est, pro ἰσάφης, id
 est in domo Plutonis.
 Ἀλός. ὁ. i. inuicundus.
 Ἀλός. os. v. ὁ. i. impopulatus, ἀλότοτος. ὁ.
 ἄλως, id est ἄλως. ἄλως uero ὁ. ἄλως,
 quod est ἄλως, α. mutato in v.
 Ἀλός. os. v. ὁ. i. dolor, ἀλός. os. v. ὁ. i.
 Ἀλός. os. v. ὁ. i. irreprehensibilis, calū-

nia uacans, nullis criminibus obno-
 xius.
 Ἀλός. os. v. ὁ. i. successione carens.
 Ἀλός. os. v. ὁ. i. inuicibilis.
 Ἀλός. os. v. ὁ. i. indispositus, intestatus.
 Ἀλός. os. v. ὁ. i. indiuisus, indiuisibilis.
 Ἀλός. os. v. ὁ. i. alienus, importunus.
 Ἀλός. os. v. ὁ. i. inclusus.
 Ἀλός. os. v. ὁ. i. inornatus.
 Ἀλός. os. v. ὁ. i. inseparabilis, secretio-
 nis expers.
 Ἀλός. os. v. ὁ. i. aduerb. promiscue, indis-
 ferenter.
 Ἀλός. os. v. ὁ. i. assiduus, innocuus.
 Ἀλός. os. v. ὁ. i. sine intermissione, assidue.
 Ἀλός. os. v. ὁ. i. irreconciliabilis.
 Ἀλός. os. v. ὁ. i. irreconciliabiliter.
 Ἀλός. os. v. ὁ. i. mystica, quae uerbis a-
 perta, occultos sensus habent.
 Ἀλός. os. v. ὁ. i. adiantum herba, dicta
 ab α ὁ. ἄλως, quod non madescat
 etiam si mergatur. uulgò capillum
 Veneris uocant.
 Ἀλός. os. v. ὁ. i. ὁ. i. ἄλως. stabilis, fir-
 mus, quod nec intercidit, nec dilabi-
 tur, nec intercipi potest. Item, in
 quo error non admittitur, Polyb.
 Ἀλός. os. v. ὁ. i. aduerb. sine errore.
 Ἀλός. os. v. ὁ. i. inarticulatus, indistin-
 ctus, incertus, incompotus.
 Ἀλός. os. v. ὁ. i. incompotus, inornatus.
 Ἀλός. os. v. ὁ. i. aduerb. sine ullo spacio.
 Item sine controuersia, ἀλός. os. v. ὁ. i.
 Ἀλός. os. v. ὁ. i. nihil habens obliqui, mi-
 nime peruersus.
 Ἀλός. os. v. ὁ. i. indiuisus.
 Ἀλός. os. v. ὁ. i. inordinatus. Item
 ἄλως. dicebantur apud Athen.
 qui in inquilinos adscripti non erāt
 aut alioqui ἄλως. non penderent.
 Ἀλός. os. v. ὁ. i. deformis.
 Ἀλός. os. v. ὁ. i. ἄλως.

Ἀλός. os. v. ὁ. i.

Ἀδιαφύλα. as. ἡ incorruptio, integritas.

Ἀδιαφύκτος. v. ὁ incorruptibilis.

Ἀδιαφύ. susq; deq; habeo, hoc est sursum deorsum feratur res non magni facio, contemno, negligo.

Ἀδιαφύα. as. ἡ contemptus sine differentia uitae, in uictu nullus delectus.

Ἀδιαφύκτος. v. ὁ, ἡ promiscuus, qui citra delectum aliquid facit, nō eximius, sed plebeius. Ἀδιαφύα uocant Stoici, quae neq; ad felicitatem, neq; ad infelicitatem conferunt, ut sunt diuitiae, sanitas, uires, gloria, & cetera id genus. Nam sine ijs possibile est felicem esse, cum earum usus uel rectus felicitatis, uel prauus infelicitatis auctor sit. Laert. li. 7. & Gel.

Ἀδιαφύκτος. v. ὁ inseparabilis.

Ἀδιδάκτος. v. ὁ indoctus, rudis.

Ἀδυναδία. v. ὁ indefensus.

Ἀδυσίμκτος. v. ὁ impercursibilis.

Ἀδυσπάρ. ius. ὁ, ἡ inscrutatus.

Ἀδυνείκτος. v. ὁ indiuisibilis.

Ἀδύνητος. v. ὁ inenarrabilis.

Ἀδυνασία. i. iniustus magistratus.

Ἀδίκη. μ. ἡ σ. w. na. iniuria afficio, iniurius sum in aliquem. Differt ab ἀμαρτία, quod ἀδικία sit destinata malicia, consilio, & cū deliberatione peccare; ἀμαρτία uero lapsu, casu, fortuna, & errore quodam humano delinquere. Bras.

Ἀδίκη. as. ὁ, ἡ iniuria, iniusticia, maleficium. Pro quouis peccato usurpant sacra littere.

Ἀδίκη. as. ὁ, ἡ iniuria, iniusticia, maleficium. Pro quouis peccato usurpant sacra littere.

Ἀδίκη. as. ὁ, ἡ iniuria, iniusticia, maleficium. Pro quouis peccato usurpant sacra littere.

Ἀδίκη. as. ὁ, ἡ iniuria, iniusticia, maleficium. Pro quouis peccato usurpant sacra littere.

Ἀδίκη. as. ὁ, ἡ iniuria, iniusticia, maleficium. Pro quouis peccato usurpant sacra littere.

Ἀδίκη. as. ὁ, ἡ iniuria, iniusticia, maleficium. Pro quouis peccato usurpant sacra littere.

Ἀδίκη. as. ὁ, ἡ iniuria, iniusticia, maleficium. Pro quouis peccato usurpant sacra littere.

Ἀδύς. tenuiter, paulatim.

Ἀδύς. v. ὁ inuius.

Ἀδύς. v. ὁ non administratus.

Ἀδύς. v. ὁ incustoditus. Ἀδύς enim nō uiuum custodes dicuntur.

Ἀδύς. v. ὁ quod refarciri non potest, incorrigibile.

Ἀδύς. v. ὁ inexplausus, indefinitus, inexplausus, indiscretus.

Ἀδύς. v. ὁ quae suum extinguit, sic aduersus quae famem prohibent.

Ἀδύς. v. ὁ parum sitiens.

Ἀδύς. v. ὁ indomita.

Ἀδύς. v. ὁ in domitus.

Ἀδύς. v. ὁ ignorare.

Ἀδύς. v. ὁ ignorantia Callimacho.

Ἀδύς. v. ὁ Ionice ἀδύς. a. uerbi ἄδύς.

Ἀδύς. v. ὁ reprobis, inutilis.

Ἀδύς. v. ὁ inopinatus, incautus.

Ἀδύς. v. ὁ inopinatus.

Ἀδύς. v. ὁ obscurus, ignobilis, nō probatus. Ἀδύς sunt hodie qui in curiam citra sententiarum disquisitionem admittuntur principis mandato imperiosiore. Bud. Com.

Ἀδύς. v. ὁ inopinatus, incautus.

Ἀδύς. v. ὁ inopinatus, incautus.

Ἀδύς. v. ὁ inopinatus, incautus.

Ἀδύς. v. ὁ inopinatus, incautus.

Ἀδύς. v. ὁ inopinatus, incautus.

Ἀδύς. v. ὁ inopinatus, incautus.

Ἀδύς. v. ὁ inopinatus, incautus.

Ἀδύς. v. ὁ inopinatus, incautus.

Ἀδύς. v. ὁ inopinatus, incautus.

Ἀδύς. v. ὁ inopinatus, incautus.

Ἀδύς. v. ὁ inopinatus, incautus.

donis.

Ἀδούτος κριτὴς incorruptus iudex.

A B.

Ἄ. semper, donec.

Ἀδύτῳ. sine dote, cum multa dote, ἄ. πρὸς, πονήσας, prout a uel priu.

uel intens. acceperis. (ab ἄδωρ.

Ἀδύτω. pugno, laboro. ab ἄδωρ, quod

Ἀδύτης. ὑπὸς. d. certator, pugil.

Ἀδύω. ου. d. certamen.

Ἀδύος. ου. d. primum. Varinus tradit, quod ἄδύος in mascul. gen. significet τὸν τέτον, καὶ τὸ ἀδύονα. in neutro uero gen. τὸν ἀδύονος ἀδύονος.

Ἀδύος. ου. η. i. ἀδύονα. Item miseria.

Ἄ. semper, frequenter, subinde, idem idem. Ἀδύος. θω. dy immortalis. Homericum est.

Ἀδύα. idem quod ἄδύς. Ἀδύα. κατὸν, magnum malum, nunq̄ uisū.

Ἀδύα. τὰ. splendida.

Ἀδύς. ιος. d. i. obscurus, nunquam uisus, inuisibilis. Item deformis, ἄ. ἄδύς.

Ἀδύα. ας. i. de formitas, ἀμορφία.

Ἀδύα. τ. perenne, perpetuum.

Ἀδύατος. assidue circumactus.

Ἀδύω. μ. ου. w. na. & contractione ἔ. du. cano. Poëtis apud Græcos hoc uerbū tribui solet. Deducitur enim ab α intensiua part. & ἄδω cognoscere, ueluti omnium plane scientiam sibi uendicarent poëtæ. Cæl. lib. 4. cap. 1.

Ἀδύς. s. d. sempiternus, & ἀδύς, perpetuitas, quod sēper in eodē cōsistat.

Ἀδύα. ιος. semper florens.

Ἀδύα. α. μαχα, ὄμμα.

Ἀδύα. ας. i. indecorum, contumelia.

Ἀδύα. ιος. dissimilis, asper, indecens.

Item miser, contemptus.

Ἀδύα. τ. s. d. quod nunquā quiescit.

Ἀδύς. ιος. d. i. ἀδύατος, inuisibilis, in-

decens.

Ἀδύω. μ. ου. w. na. deturpo, indecenter irascio.

Ἀδύς. indecenter.

Ἀδύς. οἱ. uerbosi, reddendis rationibus obnoxij, apud Demosthenem & Isæum.

Ἀδύα. i. loquacitas, multiloquium. Significat etiam aut dicēda causa, aut rationis reddendæ necessitatem, sine prescriptione, aut temporis, aut personæ, aut rei iam iudicata & finita. Bud. Com.

Ἀδύος. ου. d. i. sole carens, ἄγacus. Ἄς enim solis splendor dicitur.

Ἀδύος. ου. d. i. semper memorādus, æterna laude dignus.

Ἀδύος. ω. d. i. idem significat. Interdum noxijs. i. τὸς οὐκ ἐστὶν, βλαβήρ.

Ἀδύω. eleuo, suspendo.

Ἀδύα. ιος. d. i. sublimis.

Ἀδύα. ας. i. perpetuum exilium.

Ἀδύω. μ. ου. w. na. nolo.

Ἀδύω. μ. ου. w. na. cogo.

Ἀδύα. τὰ. grauiā, difficilia.

Ἀδύα. πτος. i. inuoluntas.

Ἀδύα. ιος. i. inuoluntas. Ἀδύα. ιος. i. inuoluntas.

Ἀδύα. ιος. i. inuoluntas.

Ἀδύα. ιος. i. inuoluntas.

Ἀδύα. ιος. i. inuoluntas.

Ἀδύα. ιος. i. inuoluntas.

Ἀδύα. ιος. i. inuoluntas.

Ἀδύα. ιος. i. inuoluntas.

Ἀδύα. ιος. i. inuoluntas.

Ἀδύα. ιος. i. inuoluntas.

Ἀδύα. ιος. i. inuoluntas.

Ἀδύα. ιος. i. inuoluntas.

Ἀδύα. ιος. i. inuoluntas.

Ἀδύα. ιος. i. inuoluntas.

Ἀδύα. ιος. i. inuoluntas.

Ἀδύνατος. u. s. i. impietas.

Ἀδύνατος. ar. i. neglectus, contem-
ptus.

Ἀδύνατος. s. o. i. uel ἀδύνατος, Xe-
noph. curabilis, sine cibo, cura cor-
poris carens.

Ἀδύνατος. ver. i. i. spicas siue aristas ha-
bens.

Ἀδύνατος. attentissime inspicere. Vide su-
pra in a.

Ἀδύνατος. spica ex area abiecta. Aristas
simpliciter interpretatur GAZA in
Catone. Proprie tamen ex spiciis quae
sunt degeneres ἀδύνατος Graecis uocari
uidentur, ut est apud Aelianum lib.
de providentia. Eos colligunt spiciis
legium facientes, qui uocantur τὰς
ἀδύνατους. Vnde ἀδύνατος. μ. σ. w. na.
parui pendo, reprobo, non pili facio.
Eras. Chil. & Cal. lib. 14. ca. 21.

Ἀδύνατος. arista. Item atherina apud
Atheniensem piscis uilior, alio nomine
dictus aristula.

Ἀδύνατος. cuspis aristarum.

Ἀδύνατος. u. s. o. i. tuberculum in capite
nasci solitum, teste Celfo, plantae si-
mile, ut ex etymo apparet.

Ἀδύνατος. ar. i. transgressio.

Ἀδύνατος. u. o. i. illicitus.

Ἀδύνατος. u. o. i. immensus.

Ἀδύνατος. reprobo, sperno, casto, irrito,
repello, reijcio, aspernor. Sic Mar. 6.

ὅστις τὸν ὀφθαλμὸν καὶ τοὺς σωματικὰς, οὐκ
ἀδύνατος αὐτῷ ἀδύνατος, Propter ius-
randū eosq̃ qui simul accumbebant,
noluit eam reijcere. Et ad Galat. 2.
ὅτι ἀδύνατος τῷ χάρει & θεῷ, Non aspera-
nor, non repello.

Ἀδύνατος. u. s. o. i. illicitum.

Ἀδύνατος. ioc. i. improbatio, reprobatio.

Ἀδύνατος. u. o. i. irritus.

Ἀδύνατος. u. o. i. a. minime contemplatiuus.

Ἀδύνατος. sine contemplatione.

Ἀδύνατος. s. o. i. comparatiu. ab ἀδύνατος,
magis impius.

Ἀδύνατος. u. o. i. uberibus insuetus.

Ἀδύνατος. u. o. i. indomitus, asper.

Ἀδύνατος. inuenitur pro genere cibis, quo
usus fuisse dicitur personadis Miner-
uae hymnis Nicopheles Thebanus.

Ἀδύνατος. ar. i. u. na.

Ἀδύνατος. ar. poëticè, Minerva.

Ἀδύνατος. ad Athenas.

Ἀδύνατος & ἀδύνατος differunt. Nam ἀδύνατος
urbis est nomen, ἀδύνατος uero cum ur-
bis, cum regionis, auctore Annon.

Ἀδύνατος. ar. i. templum Minervae, lo-
cus ad quem poëtae Graeci sua carmi-
na ferebant recitabant; sicut poëtae
Latini in templo Apollinis, & musae-
rū. D. Hieron. pro auditorio usurpa-
uit: Quando (inquit) omne athenae-
um scholasticorum uocibus con-
sonabat.

Ἀδύνατος. u. o. i. Atheniensis, sed ἀδύνατος, &
Aetica lingua uocatur, ὁ ἀδύνατος.

Ἀδύνατος. i. olea, & ἀδύνατος, olea sil-
uestris.

Ἀδύνατος. u. s. o. i. Minerva, quasi ἀδύνατος, quod
lactata non sit. est enim ē Iouis capi-
te prognata.

Ἀδύνατος. de Athenis.

Ἀδύνατος. in Athenis.

Ἀδύνατος. ar. i. o. i. quasi dicas senex
scholasticus, qui in senectute literis
nauare operam incipit, ὁ ἀδύνατος. Cō-
posita dictio ex ἀδύνατος Minerva, quae
studijs praesse dicebatur, & γέρων
senex.

Ἀδύνατος. o. i. acutus.

Ἀδύνατος. genus pulvis ex lacte & tritico.

Ἀδύνατος. u. o. i. inuenatus, sine feris.

Ἀδύνατος. u. o. i. eloquens.

Ἀδύνατος. u. o. i. sine feris, ut ἀδύνατος, Plutarch.

Ἀδύνατος. u. o. i. uentilabrum, flabrum

Ἀθροαίερος. v. d. prodigus, qui nihil recondit in crastinum.

Ἀθροτος nemini mercenarius, ὁ μισθὸς
v. ἰπὶ μισθῷ δουλεύει.

Ἀθροατος. ov. ὁ. nihil uolens accipere.
Sexta cuiusdam nomen.

Ἀθροτος. ov. ὁ. intactus, scelestus, immaculatus apud Plutarchū.

Ἀθροω. exerceo, tolero, uitam seruilem duco, aduersa fero.

Ἀθροω. μ. ἡσ. w. na. certo.

Ἀθρομα. at. Θ. ῥ. certamen athletarum.

Ἀθροσι. ior. ἰ. luctatio.

Ἀθροτιρ. ἡρος. ὁ. expertus certando.

Ἀθροτις. ov. ὁ. pugil, uel luctator, certa-
ior. Latini hac dictione tanquam na-
tiua utuntur, nisi quod uocatiuū græ-
cū noiæini loco usurpāt, Macedonū
ac Thessalorum consuetudine. Pol-
lux hoc nomine gymnicos omneis in-
telligit, id est πωλαστὰς, ἀγῶνας, πυκνὰς
δισκοβόλους, ὁ ἀντιπῆς. id est luctato-
res, cursores, pugiles, discum in sub-
lime iaculantes, salus pernicitate
contententes.

Ἀθροτος. ov. ὁ. miser, erumnosus.

Ἀθροτις. ἡος. ἰ. miseria.

Ἀθροθης. qui ludos prabet, ὁ πρᾶμιū
certāibus proponit, βραβέρης ὁ ἀγῶ-
νοβίτης. Ammon. tradit agonotheas
esse τῶν οὐλυμπικῶν, athlotheas uero τῶν
γυμνικῶν. Verum ἀθροθῆτης (ingit
Bud.) erant iudices ὁ ἀρbitri, quare
ἀθροθῆτα etiam significat ἀγῶνοβί-
τῶ. Dionysius seruatorem nostrum
ἀθροθῆτῶν uocat, ὁ

Ἀθροθισία, uitam euāgelicam, ab ipso
iudice ὁ athlotheta instituta ὁ pro-
posita. Item certaminis cura apud
Aristophan. Item mutua depositio
utriusq; certantium, ἀνταγισμός. Di-
ciunt etiam ἀθροθία.

Ἀθροπ. ov. ῥ. premium certaminis, siue
athletæ.

Ἀθρος. ov. ὁ. certamen.

Ἀθροφόρος. ov. ὁ. premium ferens.

Ἀθροτος. ἡος.

Ἀθροτατος. ov. ὁ. ἰ. illimis.

Ἀθροβῆτος. ov. ὁ. ἡος.

Ἀθροβος. imperturbatus, sine pertur-
batione.

Ἀθροβος. sine tumultu, tranquille, ci-
tra strepitum.

Ἀθροαι. minæ, contentiones.

Ἀθρος. currus, Rhodijs.

Ἀθροσος. ov. ὁ. ἰ. inuulneratus, infra-
ctus, non friabilis.

Ἀθρομ. μ. ἡσ. w. na. uideo, constanter
circumspicio.

Ἀθ. λωί. citra lacrymas.

Ἀθ. ἡμωτα. τὰ. munera à cognatis mis-
sa nouis nuptis apud Lesbios.

Ἀθροτ. ἡος. ὁ. ἰ. carens capillis.

Ἀθροψ. ἡος. uermiculus, ut coffus, ut tīa
nea ὁ terebo, qui ὁ θροψῆς ὁ
Theophrasto appellatur. Bud.

Ἀθροψω. μ. ἡσ. w. na. congreco, colligo,
accumulo.

Ἀθροσι. ior. ἰ. congregatio.

Ἀθροισμα. ἡος. ῥ. ἡ.

Ἀθροισμός. ov. ὁ. aceruus.

Ἀθροπ. repente.

Ἀθροισμός. ov. ὁ. turbatio.

Ἀθροτος. ov. ὁ. ἡ.

Ἀθρος. densus, confertus, simul om-
nia, congregatus, repentinus, fre-
quens.

Ἀθροως. comprehensim, statim, col-
lectim, cumulatè. Cicero, Et ut se-
mel omnia complectar. id est, ἀ-
θροως. Idem, Ut iam liceat una com-
prehensione omnia complecti.

Ἀθροπ. ov. ὁ. ἰ. uirilis, ineffamis
natus.

Ἀθροπ. ἡος. ῥ. ἡ. dure atq;

austere vitam agere apud Plutarch.
 Ἀέσος. v. ὁ. i. profanus.
 Ἀθυμία. μ. ὁ. w. az. tristis, animum
 despondeo, animum deicio.
 Ἀθυμία. ας. ὁ. i. tristitia, dolor, angustia,
 animi deiectio.
 Ἀθυμος. ov. ὁ. i. tristis, pusillanimis, igna-
 uis, desperans. Vnde ἄθυμος ἦν
 πῶς τὸν τῶν ὀλῶν κτῆσι, despero a-
 micor habere.
 Ἀθυρόν. i. saltare, ludere. Proprie de
 pueris qui foris discurrūt. ab α priu.
 ὁ θυρά, ianua.
 Ἀθυρία. ὅς. ῥ. ludus. unde
 Ἀθυρίασιον, apud Lucian. de Cyclope
 loquens, ἔφη ἅ ὁ λῆταρος ἡ τῶν ὀν-
 κῶν ἄθυρίασιον. Id est, delicias suas.
 Ἀθυρίασιον. ας. lingue incōtinentia.
 Ἀθυρίασιος. ov. ὁ. garrulus, loquax, lin-
 gua effreni.
 Ἀθύς, ἄνδρ, ἄραχος. Herodian. w. az.
 ἄθιος ἄθυρος, puer ludibundus, Polit.
 interprete.
 Ἀθυρομία. ας. i. dicacitas.
 Ἀθυρομος. ὁ. ὁ. qui lingua temperare
 non potest.
 Ἀθύρ. ludo.
 Ἀθύς. misceo, alapis percussio.
 Ἀθύς. ὁ. i. damni expers, insons, inno-
 cens, sine offensione, indemnis, in-
 noxius.
 Ἀθύς. Iouis epitheton, ab Aitho monte.
 Ἀθύρος. v. ὁ. inadulabilis, immitis.
 Ἀθύριος. v. ὁ. i. mermis.
 Ἀθύς. v. ὁ. mons Thracie.
 Ἀθύς. ab soluo, immunem facio, nō mul-
 to, extermino.
 Ἀθύς. citra damnum, innocenter.
 Ἀθύς. i. i. impunitas, ut fugien-
 tium ad templum.

ΑΙ.

Αἶ. αἶ. heu. hinc Aiax dictus.
 Αἶ uinam, pro αἶν p apocopen, αἶ.

Αἶ. articulus form. gen. Homer. pro illo
 ὁ aliquē uiuitur.
 Αἶ. ας. i. terra, pro αἶα per ablatio-
 nem τῶν γ.
 Αἶα. ῥ. lamentatio.
 Αἶα. μ. ὁ. i. lamentor, clamo.
 Αἶα. Medea. Insula quoq. Circes eo-
 dem nomine appellatur.
 Αἶα. uerbero.
 Αἶα. ὁ. i. niger, difficilis.
 Αἶα. heu, αἶ, indignamtis, interdū
 admirantis est.
 Αἶα. ov. ὁ. i. uoi
 Αἶα. ov. ὁ. caprea.
 Αἶα. ας. i. iaculum, spiculum. Eue-
 stath. scribit iaculi leuoris esse spe-
 ciem, αἶ τῶν ἄγαν ἴσθμι, quod longi-
 u: mittatur, uel quod ancyle i id au-
 tem significat iaculi ansam, id est
 αἶα) ex pelle concinnaretur ca-
 prina.
 Αἶα. ut. uinam, enim. Hesych.
 Αἶα. illa.
 Αἶα. ov. caprinus.
 Αἶα. ov. i. alnus, arbor quæ populus
 nigra uocatur: alba uero populus di-
 citur αἶα.
 Αἶα. ας. i. pellis caprina.
 Αἶα. ας. i. uxor Diomedis. Hoc
 nomine etiam Peloponnesus est ap-
 pellata.
 Αἶα. ας. i. membrane in oculis na-
 te, aut cicatrices oculorum subal-
 bide.
 Αἶα. ας. i. littus. Item in littore
 habitans. Vnde Achaia propter ur-
 bes in littore dispositas ante αἶα
 uocata est, teste Plin.
 Αἶα. ας. i. littoralis, in litto-
 re habitans.
 Αἶα. ov. ὁ. caprarius.
 Αἶα. ov. ὁ. capras pascens, terra
 montosa.

Abis. μ. σ. π. α. capras pascō, dila-
tio, flo uehementius.

Myiarchus. s. i. parus quis.

*Azibos, & aziboles. avis quæ et agithus,
vel salus latinè appellatur.*

Alzilaup. feles, pro cōlup.

Ἀνθρώπος. πορ. locus altus. unde ἀνθρώ-
πις, ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, ut quod præ
altitudine ascendere non possit cas-
pra.

*Αἰνία. πρ. ὁ. aliena, & abscessus in
maiore angulo oculi, curatu difficilis
antequam rumpatur.*

Aizīpāros. insula Libya, unde

Αἰχμασίης. gentile nomen.

*Aḡīnā. rā. grandiarerum uenaliū
onera. Deductū putant ab Aḡico
talento, quod in Aegina insula maxi-
mū erat. Vnde aḡīnawōdū mer-
cium id genus uenditores. Nam est
ibi factū emporiū, ob insitam lo-
ci sterilitatē hominibus, maritimam
negotiationē obreuntibus. Vnde (in-
quit Strabo) miscellaneum onus, Ae-
ginam dicimus mercaturam. Cal.
lib. i. cap. 17.*

Ἀλιεύς. s. ὁ ἀλιεύς. Ionis epitheton,
 ab ἄλῃ, ὁ ἄλιος, quia nutritus à ca-
 pra: vel ab ἔλῃ, tenere, ὁ ἄλιδος,
 quoniam ægide utatur.

A. zippae. var. *δ. semicaput*, Pan.

Alyzodon. n. capripedes, Satyri.

Alyis. id est. in. ægis, scutū Iouis, ut Iliad.

A. aut Palladis, ut Iliad. v. Item te-
gmen quo Libyes utuntur. et ὁ
τομύτης δούτος ἀπὸ τοῦ, καὶ τοῦ λιβύ-
ου, ἀπὸ τοῦ καλοῦ τοῦ. Item utuntis,
turbo uenti, procella. Apud Diony-
sium & Pausaniam rete ex coronis
contextum, cuius usum non expli-
cant. Cal. laneas ab eis intelligi co-
ronas probabile putat, lib. 10. ca. 6.

A'ziop. ciuitas Achaie, unde

Ajndr. civis illius oppidi.

Αἷμα. κ. ἰ. placenta genus.

Այսպ. ք. ի. splendor, Luna.

Alysia. agrost. d. splendidus.

Αλφιδόνας. ε.δ. παστός καρπύων.

Alcedo, o. caprimulgus avis.

Αγίαρ. σταί, i. capricornus, fœnus
σταί. i.

Ajajaja. s. s. capriceps anis.

*Alysiæ. caprarum ductor, qui eas
pasceat, locus capris pascendus
accommodus.*

Alcedor. cognomen Iunonis apud
Spartanos, quod capra ibi illi immo
larentur.

Aphros. s. i. abscessus inter nares, & maiorem angulum oculorum, per quem pituita assidue distillat: & si negligatur, ad ossa usq; dehiscit in fistulam.

Alveolus. q. i. abscessus est pusillus ob
longusq; sub ipsum palpebrae toru-
lum, hoc est (ut ait Celsus) super pie-
lorum locum. Dicitur etiam vesti.

Abyssin. i. o. uultur uel saltem species uulturis.

*Αἰσχρολόγοι. astute agere, & nequiter,
impostorem agere, fallere. Nam Aegyp-
tijn velut impostores, & fallaces,
male audiebant. Accipi item non-
nunquam solet pro adurare, denigra-
re, ut in hoc carmine, Χρὸς δὲ τῷ
αὐτῷ λόγῳ λέγουσι πρὸς αἰσχρολόγους.*

Διυφισί, sceleratè.

Αἰνέσιος πτωχόφρων, de sordido atq;
infima sortis homine diceb. ur.
Eras. Chil.

Αἰνέσιος Σιναιίτης. pro iudice integro
 atq; incorrupto, proverb. Cal. lib.
 12. cap. 46.

Alcedo, i. ulula.

A. g. m. a. caprile.

Azores. habens oculos caprinos.

Αἰδᾶς. s. o. sepulchrum, Pluto, inferi.
Αἰδᾶς. ἡ. incomprehensibile.

Αἰδοῦμαι. s. o. uenerabilis, uerendus, uenerandus. Dicitur quoque αἰδᾶς non iniunctus, & in quo supplicibus ius asyilia constabat, ἔκδοτος. Αἰδᾶς etiam in hac significatione usurpatur. Bud. Com.

Αἰδοῦμαι. ἡ. ἡ. uerecundia, uenerationis.

Αἰδῶ. ἡ. αἰδῶμαι. ueneror, uerecundor, ὑποτάσσω, obseruantia prosequor, reuereor, erubesco. Interdū significat idem quod αἰδοῦμαι, placor, iniuriam remitto, iram condono, ὁμιλῶμαι, συνιῶμαι. Sic apud Gregor. ὁ δὲ αἰδῶν αἰδᾶς appellatur is, cui in tempore rationem habere amicitiae nosset, & amico exorabilem se praeberet. Significat item placare & exornare. Ex quo fit, ut & exorans & exoratus αἰδῶν dicantur. Bud. Com.

Αἰδῶς. ἡ. ἡ. id est uenia, & misericordia, & persona periclitantis respectus, ultionis animaduersionisque remissio, Demost. Lege. n. olim licetbas cadis nō uoluntarie crimen euadere, si is qui cadis reus erat, quendam ex consanguineis precibus exorare potuisset, & ad clementiā adducere: cuiusmodi exorata placabilitas αἰδῶς uocabatur. Bud. Com.

Αἰδῶ. ἡ. o. obsecrus, ὁμιλῶ. Item notus, exitiosus, scelus, Iliad. ἡ. pro αἰδῶ per pleonasmum. Αἰδῶ. ἡ. οὐ, ὡς αἰδῶ, ὡς αἰδῶ, quod nunquam quiescat, & semper in motu sit.

Αἰδῶ. ἡ. uerecunde, reuerenter.

Αἰδῶ. ἡ. o. uerecundus. Athen. de Isocrate, ὁ τῶν ἡρώων αἰδῶ. Inter rhetores maxime uere-

cundus. Aristot. in 1. Ethic. τὰ δὲ μὲν ἐν τῇ ἀρετῇ, μετὰ τὴν ἀρετὴν ἐν τῇ ἀρετῇ, id est attentum & impudentem.

Αἰδῶ. ἡ. o. infernus, Pluto, ab a priu. & αἰδῶ uideo, quod omnia ibi sint tenebricosa, neque quicquid uidere liceat.

Αἰδῶ. ἡ. o. sempiternus.

Αἰδῶ. ἡ. o. aeternus.

Αἰδῶ. ἡ. o. aeternitas.

Αἰδῶ. ἡ. o. sempiternus.

Αἰδῶ. ἡ. o. inflexibilis, tenebrosus.

Αἰδῶ. ἡ. o. pudenda.

Αἰδῶ. ἡ. o. quae pudendis adnascuntur.

Αἰδῶ. ἡ. o. testiculus, penis.

Αἰδῶ. ἡ. o. morbus pudendorū, ut satyriasis & priapismus.

Αἰδῶ. ἡ. o. pro αἰδοῦμαι, uenerabilis, castus, reuerendus.

Αἰδῶ. ἡ. o. supplicator, dignus qui exoret quod petit.

Αἰδῶ. ἡ. o. i. gemitalis speciem referens.

Αἰδῶ. ἡ. o. reuerentia.

Αἰδῶ. ἡ. o. ad infernum, aduerb.

Αἰδῶ. ἡ. o. pudescio.

Αἰδῶ. ἡ. o. oi. qui nullis iam sunt uiribus, quasi propinqui Pluonis speculuncæ.

Αἰδῶ. ἡ. o. imperitia.

Αἰδῶ. ἡ. o. i. infcius.

Αἰδῶ. ἡ. o. perspicuus.

Αἰδῶ. ἡ. o. audax, temerarius.

Αἰδῶ. ἡ. o. infernus, Pluto.

Αἰδῶ. ἡ. o. canto ut gallus.

Αἰδῶ. ἡ. o. pudor, ὅτι τὸν αἰδῶς (ut definiūt Stoici) metus infamiae. Aiunt quidam hoc nomine significari non pudorem eum ob scelera perpetrata, quē αἰδῶς proprie uocari uolunt: uerum pudorem illum ingenuum cum obseruantia quadam

αἶψα dicitur à Graecis appellatum *αἶψα*
αἶψα, & *αἰσχροπρόσ*, à Latinorum
 nonnullis apologationem, non satis
 in usum recepto nomine: additq; hoc
 à *παρὰ* discrepare, quòd *αἶψα*
 totus sit apologus, *παρὰ* autem
 sententia breuior, ut apud Hesiod.
Νῦν δ' αἶψα παρὰ νῦν ἴπῳ, ποίει μὲν
αἰσχροπρόσ. *Οὐδ' ἴπῳ ποίει δ' αἶψα ποίει*
αἰσχροπρόσ. Vtitur eundē ad modum
 & Archilochus & Callimachus. Et
 tiam si Theocritus *αἶψα* usurpasse, *αἶψα*
 ob *αἶψα* tunc, *αἶψα* tunc *αἶψα*.
 id est, Fertur & hoc olum, in syluam
 secedere taurum. Hac Eras. Aristophanis
 interpres producit *αἶψα* non
 concinnari pueris, sed ad uiros diri-
 gi, nec consolatorium modo esse, sed
 paræneticum quoq; admonet enim
 & docet. Dicitur etiam *αἶψα*, quod
 alio nomine *πρίστος*, sermo implicatus,
 uti apud Clearchū, uir non uir, auis
 nec tamen auis, lignum nō lignum,
 lapis non lapis: pro eunuchō, uespe-
 rilione, ferula, pumice.

Αἰσχροπρόσ. ὁ. *αἰσχροπρόσ*. grauis, malus.

Αἰσχροπρόσ. ὁ. *αἰσχροπρόσ*. grauias.

Αἰσχροπρόσ. ὁ. *αἰσχροπρόσ*. grauias & mala parens.

Αἰσχροπρόσ. ὁ. *αἰσχροπρόσ*. malenatus.

Αἰσχροπρόσ. aufero, capio.

Αἰσχροπρόσ. grauiiter.

Αἰσχροπρόσ. ὁ. capra. Generale nomē est ad
 omnes caprarum species, quarum
 triplex est differentia. nam recens
 nata *αἰσχροπρόσ* appellatur: annicula, uel
 media ætate *αἰσχροπρόσ*: adulta *αἰσχροπρόσ* et
αἰσχροπρόσ. Has Homerus *αἰσχροπρόσ* uocat,
 medias, *αἰσχροπρόσ*, alias *αἰσχροπρόσ*.

Αἰσχροπρόσ. impello.

Αἰσχροπρόσ. ὁ. conuiuium.

Αἰσχροπρόσ. accusare, cōiūcijs incesse-
 re. Hoc uerbo intoleranda morda-

eitas significatur, inde figuratum,
 quòd in Attica Alexones dicacitate
 maledicq; uirulentia insignes erāt.

Cal. lib. 10. cap. 17.

Αἰσχροπρόσ. ὁ. Cecias uentus.

Αἰσχροπρόσ. ὁ. *αἰσχροπρόσ*. uario, *αἰσχροπρόσ*, *αἰσχροπρόσ*.

Αἰσχροπρόσ. ὁ. umbra, momentum tenui-
 poris.

Αἰσχροπρόσ. *αἰσχροπρόσ*, uario, decipio, gero mo-
 rem æolicum, decipio, ut apud Hero-
 clem, *αἰσχροπρόσ* *αἰσχροπρόσ*. Nec circum
 scripseris ipsam. Inde deductum,
 quòd Aeoles ut fraudulentis infama-
 bantur, ut Theocriti interpres in
 primum Idyllion annotat. Item æo-
 lice loquor, Strab. lib. 8.

Αἰσχροπρόσ. habens pulchrū thoracem.

Αἰσχροπρόσ. ὁ. *αἰσχροπρόσ*. *αἰσχροπρόσ*.
αἰσχροπρόσ. Est autem *αἰσχροπρόσ* bellica.

Αἰσχροπρόσ. ὁ. heterocl. accentu in an-
 tepen. & cum i. *αἰσχροπρόσ*, uarij
 consilij. Moschopoli. in Hesiod.

Αἰσχροπρόσ. ὁ. sunt quæ forma sphaeri-
 ca, ex ære aut alia materia sunt, ma-
 tus causæ quibus inest punctum an-
 gustissimum, quo aqua infunditur,
 deinde igni admotæ, simul atq; aqua
 feruere cæperit, statū tantisper emit-
 tunt, dum aqua (qua in fumum reso-
 luta, paulatim efflatur) durauerit.
 Deductum ab *αἰσχροπρόσ* & *αἰσχροπρόσ*, quasi
 æoli portæ.

Αἰσχροπρόσ. ὁ. ὁ. uarius pullus, equus
 uelox, bonos equos habens.

Αἰσχροπρόσ. ὁ. rex uentorum.

Αἰσχροπρόσ. ὁ. uarius, dolosus, obscurus.

Αἰσχροπρόσ. ὁ. *αἰσχροπρόσ*. aspergo, huiusmodi.

Αἰσχροπρόσ. ὁ. urbis nomen.

Αἰσχροπρόσ. tanquam.

Αἰσχροπρόσ. ὁ. excelsus.

Αἰσχροπρόσ. ὁ. idem.

Αἰσχροπρόσ. ὁ. grex caprarum.

reor, iniuriam patior, lador. Accus.
Alquwvndā. rā. quā parāt uerecundiā.
Alquwvndia. as. ū. pudor.
Alquwvndos, uel alquwvndos, uerecūdus.
Alquwria. as. ū. uerecundia.
Alquwv. wv. confundo, dehonesto, tur-
pitudine officio. actiu.
Alowvnd. rā. ridicula.
Alisavos. v. Phrygum lingua idem est,
quod aethiops. Hoc nomine uocatus
est summus ille fabularum scriptor,
quod niger rimus esset, ac turpitudi-
ne uel Therpsitæ Homericæ confere-
ndus.
Aliras. s. ū. socius. Hinc ἄρας pro ὁ ἀράς.
Alisw. μ. ὁ. w. na. peto, ἱστῶμαι, ἱρίσ-
μαι, instanter peto. Actiu. accus. Tō
ἰω ἀρῶ ἄριστον, est ἀρίστω facere uel
ἄριστος, id quod initio probandum su-
sceptum est. quod etiam τὸ ἀρῶ
ἀριστον, ἢ ἄριστον dicitur. Aristotel. τὸ
ἰω ἀρῶ ἀριστον dixit pro eo quod est,
Postulare sibi concedi ut indubita-
tum, quod initio probandum rece-
pit. Bud. Com.
Alirwa. a. ὁ. τὸ ἰω
Alirvov. is. ū. petitio.
Alirvov. d. iras. exposcant pœnas.
Alirvov. petitiones, postulata. Sic uo-
catur ὁ ἰω, id est, positiones non us-
que adeo notæ, quæq; non statim ad-
mittuntur ab audiente, simul ac à præ-
ceptore pbnuntur, sed argumento
quodā astruuntur, priusquam fidem
facciant. Bud. Annot.
Alirus. s. ū. lingua Thessalica adamas-
eus, is qui amatur, teste Theocrito in
eo Idyllio, cui titulum fecit ἄλirus.
Alirv. pauper, mendicus.
Alirvov. oi. postulatōres, petitores.
Alirvov. s. ū. peticus, petibilis.
Alira. rā. atia, liber Callimachi.
Alira. as. ū. causa, id est occasio, ca-

put, origo, fons, radix, principium.
Basil. in ἰσαμ. παρὰ τοῦ ἀλρίας ῥάβδου.
 Aliquando causa, id est forensis cō-
 trouersia. Est autem uox (ut tradit
 Bras.) communis, & ad crimen ob-
 quod merito quis in ius uocari pos-
 sit, & ad leuiorem iniuriam, cui sus-
 ficit expostulatio. Vnde ἰω ἀλρίας
 ποιεῖν, & ἀλρίας ἰσχυρῶς, est in cri-
 men uocare, crimen alicui inferre.
 Idem significat ἂν ἀλρίας ἰσχυρῶς. &
 hoc in actiuā significationē apud Thu-
 cyd. καὶ ἰω τὸ παρὰ τὴν ἀλρίας ποιεῖν, μὴ
 δὲ ἀλρίας ἰσχυρῶς. id est, Me quod ad bel-
 lum suscipiendum hortatus sum ac-
 cusatis, uel reprehenditis. Nam aliās
 passiuē accipitur, ut ἀλρίας ἰσχυρῶς δι-
 catur, qui male audit, & suspectus
 est criminis alicuius. Is & sustinere
 causam dicitur apud Ciceronem, ex
 Grecis sumptum, qui ἀλρίας ἰσχυρῶς
 προεὐδὲ dicūt. Ἀλρίας ἰσχυρῶς, uel
 ἀναδύχων, est in se crimen recipere,
 uel agnoscere rem perpetratā. B. p
 ἀλρίας ἄν, in crimine esse, pœnas pen-
 dere, inculpari. Sic Cic. in Verr. Dat
 hospiti suo cuidam negotium, ut ali-
 quem reperiret, quē ea fecisse in sinu
 laret, daretq; operam, ut is eo crimi-
 ne damnaretur, ne ipse esset in cri-
 mine.
 Ἀλρίας. ὁ. τὸ. crimen.
 Ἀλρίας. μ. ὁ. μ. facio causa alicuius
 rei. Item accuso, culpo, Genit. &
 accus. ut ἀλρίας ποιεῖν, Criminosē
 hoc tibi obijcio. Aliquando cum
 duobus accusatiuis, ut ἰω ἀρῶ ἰω
 τὸ ἀλρίας ἀλρίας ποιεῖν, Quid cōtra
 seipsum obijcere potest? significat
 etiam ἀλρίας ποιεῖν causam esse, uel in
 causa esse dico, causam ad re re-
 fero, etiam in bonā partem. Plato in
 Phædro, καὶ ἰω τὸ ἀλρίας ποιεῖν
 f

Ἀκαδημία. as. ἡ. gymnasium Athenis, quia propē lauacrum positum, ut Hec sych. tradit. De hoc etiam Laërtius in uita Platonis.

Ἀκαλόμας. tristior.

Ἀκατορπύριον. inexpugnabile.

Ἀκαθάρσια. as. ἡ. immunditia.

Ἀκαθάρτος. ov. ὁ. ἡ. immundus, impurus.

Ἀκαθάρτος. ov. ὁ. ἡ. effrenis, irreuocabilis, uagus.

Ἀκατάκτορ. ov. ὁ. intolerabilis.

Ἀκαδύρα. as. ἡ. iuniperus.

Ἀκαθυσίωτος. rd. profanum, iniustum.

Ἀκαυα. stimulus, bucentrum. Itē metiendis agris instrumentū pedum decem: ab re nomine indito, quasi τὰ πῦρ καὶ τὸν αἰὲρα. cognoscentibus enim singulis agris sui terminum, sublata sunt eader. Cal. lib. 9. ca. 19.

Ἀκακία. as. ἡ. importunitas, intempestiuitas, temporis difficultas.

Ἀκαυόβας. loquax.

Ἀκαίρος. importunus, intempestiuus.

Ἀκαίρος. importunē.

Ἀκακαδία. idos. ἡ. fructus cuiusdam fructificis nascentis in Aegypto.

Ἀκακία. as. ἡ. innocentia, simplicitas.

Ἀκακίτης. ov. ὁ. nulli malū promeritus.

Ἀκακός. ov. ὁ. purus, simplex, apertus, nō uersutus, ὁ ἠαυτοῦ. nam κακὸς καὶ ἠαυτοῦ. & notat. Dionysius ad Domophilum scribens, ostendit, ἀκακὸν esse τὸν μὴ ἀποτιμωρῆσαι τὰ κακὰ, quibus aliorum mores non sunt formidolosi. Ex suo enim animo alienū asstant animum: ut sit minime subdolos aut suspiciosus.

Ἀκάκτος. purē, simpliciter.

Ἀκακίτης. ov. ὁ. iucundus.

Ἀκακίτης. ἡ. canis nomen, & auis.

Ἀκακακίτης. ov. ὁ. ἡ. quierē fluens, ut flumina quae tacito cursu feruntur.

Ἀκακίς. as. ἡ. urtica herba. & animal

marinum, quod urticam uocant, à quo abstinuisse Pythagoras dicitur, quoniā Hecate sacrū foret. Vide pro uerb. A fabis abstinet: & A piscibus abstinet.

Ἀκακός. rd. deforme.

Ἀκακίτης. ov. ὁ. ἡ. execrabilis.

Ἀκακίτης. ov. ὁ. incompositus.

Ἀκακός. ov. ὁ. quietus, placidus, pro ἡσυχός, κατὰ ἑρμηνείαν.

Ἀκακίτης. ov. ὁ. reiectus.

Ἀκάμας. camelus, ὁ κατὰ τὸν ἡμῶν.

Ἀκάμας. arctos. ὁ. ἀμαρ, laborem non sentiens.

Ἀκάμας. pro ἀκαμάτος. indefessus.

Ἀκάμας. ov. ὁ. ἡ. ἀκαμάτος, irrequietus, indefessus, infatigabilis.

Ἀκαμάτος. ov. ὁ. ἀκαμάτος, cursus, prolixus, & in rectum.

Ἀκαμάτης. idos. ὁ. ἡ. inflexibilis.

Ἀκαμάτος. u. ὁ. rigidus, qui nō flectitur.

Ἀκαμάς. as. ἡ. rigiditas.

Ἀκαμάς. as. ἡ. spina.

Ἀκαμάς. as. sic uocari cicadas quādam in Graecorum libris inuenitur, non quia (ut suidas inquit) species sit haec insecti illius, sed epitheton est obuersantis inter spinas, quas illi ἀκαμάς uocant. Cal. lib. 9. ca. 11.

Ἀκαμάς. as. spina, mustellus Theo.

Ἀκαμάς. ov. ὁ. spineus.

Ἀκαμάς. idos. ἡ. acanthis, auis, quam Theodo. nunc spinum, nunc ligurinum uocat.

Ἀκαμάς. rd. spinula.

Ἀκαμάς. ὁ. asper, acutus in morem spinae.

Ἀκαμάς. ov. ὁ. acanthus, acer Theodoro & spina dicitur.

Ἀκαμάς. as. ἡ. spina topiaria.

Ἀκαμάς. ov. ὁ. aculeifer.

Ἀκαμάς. ov. ὁ. echinus terrestris.

Ἀκαμάς. idos. ἡ. ἀκαμάς.

Ἀκανθίδης. ἰος. ὁ, ἢ. spinosus, aculeatus, dumosus.

Ἀκανθός. ὄρος. ὁ. spinetum.

Ἀκανός. spina.

Ἀκανόω. ἰος. ὁ, ἢ. qui nō cauponatur.

Ἀκανόωτος. ὄνιον. integer, atq; syncretus animus, Cyril.

Ἀκαπνός. ὁ, ἢ. sine fumo, ut ἄκαπνος θυσία, sacrificium citra fumum.

Ἀκάριος. ὁ, ἢ. carens corde, sine medulla apud Theophrast.

Ἀκαρίς. ῥ. annulus, quem in minimo digito gestabant, Δαυιδίδης. ob paruitatem sic dictus.

Ἀκαρίς. ἰος. ὁ, ἢ. paucus, indivisibilis, instans tempus. ut ἰσ' ἀκαρί, repente.

Aristoph. ἔ. ῥ' ἀκαρί τ' ἔστιν, momento temporis. Lucian. ἰσ' ἀκαρί τ' ἔστιν pro eodem dixit.

Ἀκαρί. acari, candidū animal quod in lignis nascitur.

Ἀκαεῖος. ὁ, sine scissura, minimus, brevis, parvus, modicus, quasi sine capite.

Ἀκαείδιος. minutus, brevis uehementer.

Ἀκαρπύα. sterilem esse.

Ἀκαρπύα. ἄ. ἄ. ἢ. frugum priuatio.

Ἀκαρπος. ὁ, ἢ. instructuosus, inutilis, ἄγος.

Ἀκαρπος. ὁ, ἢ. intonsus. Athen. x. lib. γ. καὶ μὴ τοῖς τριβώνις καὶ τοῖς ἀκαρποῖς πῶς γὰρ πρὸς τὴν φύσιν.

Ἀκαρπύς, pro ἰσ' ἀκαρί, de quo in ἀκαρπύς.

Ἀκαρόπριον. ὄρος. ὁ. prudens.

Ἀκατάβλητος. ῥ. quod dirui nequā.

Ἀκατάβλητος. ὁ, ἢ. indemnatus. Ἀκατάβλητος πόλεμος, indictum bellum.

Ἀκατάβλητος. ὁ, ἢ. irreprehensibilis.

Ἀκαταβλήσιος. ὁ. iniustus.

Ἀκαταβλήσιος. ὁ, ἢ. innoxius, non accusatus.

Ἀκατάκλειτος. ὁ, ἢ. iniudicatus.

Ἀκατάκλειτος. sine iudicio.

Ἀκατέκλιτος. ὁ, ἢ. incessabile.

Ἀκατάκλιτος. inirepide.

Ἀκατάκλιτος. ὁ, ἢ. incomprehensibilis.

Ἀκατάκλιτος. ἄ. ἢ. incōprehensibiliter.

Ἀκαίος. ὄρος. ἢ. ἀκαίος, bacca iuni peti.

Ἀκατάκλιτος. ὁ, ἢ. inconciliabilis.

Ἀκατάκλιτος. inconcilianter, odiose.

Ἀκατάκλιτος. incongruus.

Ἀκατάκλιτος. ὁ, ἢ. non absconditus, nō uelatus.

Ἀκατάκλιτος. ὁ, ἢ. indissolubilis.

Ἀκατάκλιτος. ὁ, ἢ. ineluctabilis.

Ἀκατάκλιτος. ὁ, ἢ. incessabilis.

Ἀκατάκλιτος. assidue.

Ἀκατάκλιτος. ὁ. non attonitus.

Ἀκατάκλιτος. ὁ, ἢ. implacabilis.

Ἀκατάκλιτος. ὁ, ἢ. inconcussus, firmus.

Ἀκατάκλιτος. ῥ. non obsignatum.

Ἀκατάκλιτος. ὁ, ἢ. solutus, incōpositus.

Ἀκατάκλιτος. inconditus, infabricatus.

Ἀκατάκλιτος. ἄ. ἢ. seditio, inconstantia.

Ἀκατάκλιτος. ὁ, ἢ. instabilis, infirmus.

Ἀκατάκλιτος. ὁ, ἢ. uel ἀκατάκλιτος. irretentibilis, qui cohiberi non potest, incohercitus.

Ἀκατάκλιτος. irrepressibiliter, sumope.

Ἀκατάκλιτος. ὁ, ἢ. haud emencius, non fictus.

Ἀκατάκλιτος. ὁ, ἢ. imperfectus, incompositus, rudis, impolitus.

Ἀκατάκλιτος. ὁ, ἢ. insonnis.

Ἀκατίος. ῥ. καὶ.

Ἀκατίος. ἢ. naus piscatoriae genus, quae et ἰκατίς, πορμύς, ὁ καρπός dicitur.

Ἀκατίος. ὁ, ἢ. uel ἀκατίος. ῥ. Aristo. uelū maximum in naui.

Ἀκατόματος. ὁ, ἢ. nomine carens.

Ἀκατόματος. ex caule, Theodor. uerū ex Theoph.

Ἀκατόματος. ὁ, ἢ. iniustus.

Ἀκατόματος. tristabantur.

Ἀκατίος.

Ἀκαχίω. μ. ἰσθ. σ. ινα. καὶ
 Ἀκαχίω. μ. ἰσθ. σ. ινα. tristitia officio,
 confundo.

Ἀκαχίω. μ. ἰσθ. σ. ινα. καὶ

Ἀκαχίω. μ. ἰσθ. σ. ινα. acutus, praeferratus.

Ἀκαχίω. μ. ἰσθ. σ. ινα. tristatus est.

Ἀκαχίω. μ. ἰσθ. σ. ινα. acuo.

Ἀκαχίω. μ. ἰσθ. σ. ινα. καὶ

Ἀκαχίω. μ. ἰσθ. σ. ινα. medeor.

Ἀκαχίω. μ. ἰσθ. σ. ινα. non rufus comam, in-
 confusus. epith. Apollinis.

Ἀκαχίω. μ. ἰσθ. σ. ινα. inuius. Item signa quae
 locis parum peruijs praefiguntur ἀκί-
 νητα appellatur.

Ἀκαχίω. μ. ἰσθ. σ. ινα. sine aculeo.

Ἀκαχίω. μ. ἰσθ. σ. ινα. reparo, refarcio, medeor,
 ἀκίνομαι.

Ἀκαχίω. μ. ἰσθ. σ. ινα. integer, simplex, sanus,
 innocuus, syncerus. (cas.

Ἀκαχίω. μ. ἰσθ. σ. ινα. simplicitas, integritas.

Ἀκαχίω. μ. ἰσθ. σ. ινα. cornibus uacans.

Ἀκαχίω. μ. ἰσθ. σ. ινα. non tactus fulmine.

Ἀκαχίω. μ. ἰσθ. σ. ινα. βλάβη.

Ἀκαχίω. μ. ἰσθ. σ. ινα. cauda uacans.

Ἀκαχίω. μ. ἰσθ. σ. ινα. perfectus, pro ἀκίνομαι, ἰσθ.
 καὶ σ. ινα.

Ἀκαχίω. μ. ἰσθ. σ. ινα. mutilis, cornibus carens.

Ἀκαχίω. μ. ἰσθ. σ. ινα. intonsus.

Ἀκαχίω. μ. ἰσθ. σ. ινα. καὶ

Ἀκαχίω. μ. ἰσθ. σ. ινα. mederi, curare.

Ἀκαχίω. μ. ἰσθ. σ. ινα. καὶ

Ἀκαχίω. μ. ἰσθ. σ. ινα. medicinalis.

Ἀκαχίω. μ. ἰσθ. σ. ινα. Apollinis epitheton, quasi
 ἀκίνομαι. Cel. lib. 9. cap. 19.

Ἀκαχίω. μ. ἰσθ. σ. ινα. medicina.

Ἀκαχίω. μ. ἰσθ. σ. ινα. καὶ ἀκίνομαι. ἰσθ. σ. ινα. medica-
 mentum.

Ἀκαχίω. μ. ἰσθ. σ. ινα. Accessus, ignavi nautae no-
 men, qui cum lunam causatus, nauis
 gationem differret, adagio locū fe-
 cit, ἀκίνομαι οὐδὲν, Accessi lana, in
 comperendinatos, qui nouam sub-
 inde causam comminiscuntur, quo-

negotium proferant. Eras.

Ἀκαχίω. μ. ἰσθ. σ. ινα. καὶ

Ἀκαχίω. μ. ἰσθ. σ. ινα. medicus.

Ἀκαχίω. μ. ἰσθ. σ. ινα. acicula.

Ἀκαχίω. μ. ἰσθ. σ. ινα. sartor.

Ἀκαχίω. μ. ἰσθ. σ. ινα. acus.

Ἀκαχίω. μ. ἰσθ. σ. ινα. medicatrix, sartrix.

Ἀκαχίω. μ. ἰσθ. σ. ινα. medicabilis, iacquet.

Ἀκαχίω. μ. ἰσθ. σ. ινα. doloribus medens,
 dolores mitigans.

Ἀκαχίω. μ. ἰσθ. σ. ινα. medela.

Ἀκαχίω. μ. ἰσθ. σ. ινα. truncus, sine capite. Vnde
 de ἀκίνομαι ἰσθ. σ. ινα. dicitur uersus à bre-
 ui incipientes, quasi sine capite : ὅ-
 ἀκίνομαι μὴ δὲ, imperfectus sermo,
 uel fabula nondum absoluta apud
 Platon.

Ἀκαχίω. μ. ἰσθ. σ. ινα. medeor.

Ἀκαχίω. μ. ἰσθ. σ. ινα. inuitus. Item tacitus,
 mustitans, territus. Vel etiam tacite
 aduerb. ἰσθ. σ. ινα. ἀπὸ ἀκίνομαι, quod per-
 cussionem significat, ὅ ἰσθ. σ. ινα. immobilita-
 tem. Hom. Iliad. α. β. ἀκίνομαι. Idem,
 ἀλλὰ ἀκίνομαι ἀκίνομαι.

Ἀκαχίω. μ. ἰσθ. σ. ινα. inhumatum, neglectum.

Ἀκαχίω. μ. ἰσθ. σ. ινα. incuratur.

Ἀκαχίω. μ. ἰσθ. σ. ινα. negligo, torpeo.
 actiu.

Ἀκαχίω. μ. ἰσθ. σ. ινα. insepultus, neglectus,
 despectus.

Ἀκαχίω. μ. ἰσθ. σ. ινα. pigritia, tedium, tristitia,
 inertia, socordia, securitas. Vulgus
 accidiam appellat.

Ἀκαχίω. μ. ἰσθ. σ. ινα. tadio ὅ ἰσθ. σ. ινα. anxietate afficior.

Ἀκαχίω. μ. ἰσθ. σ. ινα. tuto, sine periculo.

Ἀκαχίω. μ. ἰσθ. σ. ινα. neglecte, sine sepultura.

Ἀκαχίω. μ. ἰσθ. σ. ινα. inexorabilis, immotus,
 ut ἀκίνομαι ἰσθ. σ. ινα. immota mens, Pluta.

Ἀκαχίω. μ. ἰσθ. σ. ινα. immaculatus.

Ἀκαχίω. μ. ἰσθ. σ. ινα. idem.

Ἀκαχίω. μ. ἰσθ. σ. ινα. medela.

Ἀκαχίω. μ. ἰσθ. σ. ινα. tacite, cum silentio, ubi quis ne
 hiscere quidem audet. ab α. ὅ ἰσθ. σ. ινα.

Noner. *ἀλλήλοιστο σιναῖ*.
ἀλώδιστος. v. d. i. incorruptibilis.
ἄλωτος. ov. d. tacitus.
ἄλωτος. ov. irrequietus.
ἄλωτος. cum tussi expuit, Hippoc.
ἄλωτος. d. i. incorruptus, immortalis,
 integer, perfectus, indomitus.
ἄλωτος. d. i. immortalis, exors, auferens
 cor, imbecillis.
ἄλωτος. adverb. circa praconem.
ἄλωτος. ov. d. i. non praedicatus uo-
 ce praconis, hoc est indictus, ut uo-
 mos *ἄλωτος*, indictum bellum.
ἄλωτος. adverb. apud Thucydidem,
 idem quod *ἄλωτος*.
ἄλωτος. s. d. magnus, immutabilis.
ἄλωτος. tristabantur.
ἄλωτος. d. i. tristitia.
ἄλωτος. ov. d. i. *ἄλωτος*.
ἄλωτος. s. d. incorruptus, purus.
ἄλωτος. telorum cuspidēs.
ἄλωτος. d. i. tenuis, imbecillis.
ἄλωτος. v. d. inferia.
ἄλωτος. d. i. telum sine cuspidē.
ἄλωτος. d. i. *ἄλωτος*. uerberor, destrnor.
ἄλωτος. d. i. impotens, imbecillis.
ἄλωτος. s. d. pudicus. (cus.
ἄλωτος. s. d. acinaces, gladius Persi.
ἄλωτος. circa periculum.
ἄλωτος. s. d. i. securus periculo ca-
 tens.
ἄλωτος. tūd.
ἄλωτος. i. quies, immobilitas.
ἄλωτος. caueo ne moueam.
ἄλωτος. s. d. i. immotus, ut *ἄλωτος*.
ἄλωτος. neutiq̃ uiolanda auctoritas.
ἄλωτος. s. d. incorruptus, à līs uerme lī-
 gnarodente.
ἄλωτος. caute, paulatim.
ἄλωτος. i. d. cuspidis, telum.
ἄλωτος. i. d. flumen Ciliciae.
ἄλωτος. d. i. incōprehensibilis: id est,
 ad quem peruenire nequimus.

ἄλωτος. s. d. i. incorruptus.
ἄλωτος. accessare, id est, notum diffi-
 mulare, sicte recusare, quod accipe-
 re cupias. Acon enim anicula fuisse
 dicitur notē stultitiae, quae solita sit
 ad speculum cum imagine sua perin-
 de atq̃ cum alia muliere confabula-
 ri. Illud etiam in moribus habuit pe-
 culiare, ut recusaret, quod maxime
 cupiebat: unde *ἄλωτος*, simulatio,
 dissimulatio, sicia tergiversatio.
 Bras. Chil.
ἄλωτος. effeminor, delicior, stule-
 meipsum miror.
ἄλωτος. v. d. i. illacrymabilis.
ἄλωτος. circa lacrymas.
ἄλωτος. s. d. i. uel *ἄλωτος*. infletus,
 qui non fletur.
ἄλωτος. d. i. inaudium.
ἄλωτος. v. d. i. inglorius.
ἄλωτος. s. d. i. ignobilitas.
ἄλωτος. s. d. i. ignotus.
ἄλωτος. sine gloria.
ἄλωτος. v. d. i. inglorius.
ἄλωτος. hereditate frustror, infelici-
 ter ago.
ἄλωτος. s. d. i. calamitas.
ἄλωτος. s. d. exhaeres.
ἄλωτος. d. i. *ἄλωτος*. calami-
 tas, infortunium.
ἄλωτος. s. d. i. non sortitus. *ἄλωτος*.
ἄλωτος. inuocato, circa inuocationem.
ἄλωτος. s. d. i. non uocatus.
ἄλωτος. s. d. i. immobilis, non uacillans.
ἄλωτος. s. d. i. exors, inops.
ἄλωτος. s. d. i. *ἄλωτος*.
ἄλωτος. immobilis, inuassabilis,
 imperturbatus.
ἄλωτος. ov. d. i. tranquillus.
ἄλωτος. s. d. i. ramis carens.
ἄλωτος. ieiunium, indigentia.
ἄλωτος. oi. qui sunt confirmata
 etate.

luxuriosus, infrenis, incoëmens. Proprie proteruius (ut tradit Bud.) quicq̃ circa libidines sibi temperare nō potest. Cellius lib. 18. negat perfecte uerti Latine posse: Nimis (inquit) id uerbum insolens erit. Sonat enim ad uerbum impunitus, uel incoëreus, ut sit qui cupiditates nō punit. Idē li. 7. c. 11. Item dignus pœna, ἀξιος κατὰ πόρον. Aristoph. Plu. ἄς ἀξίως τοι ἰσὶν ἀὰ τὸ πόνον, Ἀξίως κατὰ πόρον. lingua infrenis uelut iniecto freno. Ἀναστροφῶς. lasciuius, ad lasciuiam fertor, scortor.

Ἀκρος. ὁ. ὁ parui frustū panis ab α. ὁ κατὰ πόρον, quasi quod magis frangi & diuidi non possit: uel quod uolens quodque cibum significet.

Ἀκροβῆ. ἰσθ. κνα. sequor. ab α, quod subinde notat ἀκροῦ in compositione, ὁ ἰσθῶς quasi simul cum aliquo uado. Dativo.

Ἀκροδουκνός. ov. ὁ. sequax.

Ἀκροβία. as. ἡ. sequentia, secutio, ratio, & ordo rei cuiusq̃, comitatus.

Ἀκροῦσθ. ov. ὁ. consequens, consentaneus, similis prioribus orationis: & substantiuē, affectator, comes, puer iunior, ministrans in rebus corporis. Lucian. de Merc. seru. οἱ μὲν γὰρ τῶν πωδῶν ἀκροῦσθαι ἠδύνοντο.

Ἀκροδουκνός. lw. magis conueniebat. Basil.

Ἀκροβία. congruenter, merito.

Ἀκρομῆτος. ov. ὁ. imperitus urinandi.

Ἀκρόμνη. nō bene ministrās, nō uersutus.

Ἀκρομῆτος. ἀκρόμνη.

Ἀκρομῆτος. as. ἡ. incommodum.

Ἀκρομῆτος. ov. ὁ. minime ambiciosus.

Ἀκρομῆτος. ov. ὁ. ἡ. frugalis, iners, inelegans, incomptus.

Ἀκρομῆτος. μ. ἡ. ὁ. w. κνα. κνη

Ἀκρομῆτος. acuo.

Ἀκρομῆτος. as. ἡ. κνη

Ἀκρομῆτος. cor. cotis. ἀκρομῆτος, quod est ἰσθῶς, κατὰ πόρον. Mortariū, apud Hip.

Ἀκρομῆτος. sine puluere, citra negotium & laborem, sine pugna. Plin. lib. 15. ca. 11. Alcimachus Dioxippum, qui Paneratio olympica citra pulueris iactum (quod uocat aconiti) uicit. Pro uerbis loco dicitur de eo qui sine labore, hoc est citra puluerem sudoremq̃ uictor euadit: ab athletis sumptum, qui puluerem inspergebant corporibus. uide Hermol. in Plin.

Ἀκρομῆτος. ov. ὁ. aconitum, herba prae sensissimū ueneni. Item non picatum. unde ἀκρομῆτος uasa non illita, quæ calido diluta humore, aquam in se trahunt. Calius lib. 15. cap. 1.

Ἀκρομῆτος, idem quod ἀκρομῆτος.

Ἀκρομῆτος. ov. ὁ. impereussus.

Ἀκρομῆτος. iaculantes, nō uolentes. (το.

Ἀκρομῆτος. iaculatiui, ex iactu iaculū, inuē.

Ἀκρομῆτος. serpētes quidā, q̃ et ἀκρομῆτος.

Ἀκρομῆτος. μ. ἰσθ. iaculor, cribror. accu.

Ἀκρομῆτος. ov. ὁ. iaculum, telum, hasta minus est.

Ἀκρομῆτος. as. ὁ. κνη

Ἀκρομῆτος. ὁ. ἡ. iaculatio.

Ἀκρομῆτος. ov. ὁ. iaculator.

Ἀκρομῆτος. τὰ. medicamenta lassitudines & fatigationes leuantia.

Ἀκρομῆτος. lassitudinis & caloris uacuum.

Ἀκρομῆτος. ov. ὁ. gemma nomen uitro similis, ac auris guttis stellatæ. Item infatigatus.

Ἀκρομῆτος. ov. ὁ. ἡ. κνη

Ἀκρομῆτος. ov. infatiabilis, incultus. ab α & κρομῆτος purgare, uerrere. Aristoph. in Neb. ἡμῶν γὰρ τῶν ἀκρομῆτων ἡμῶν βίος, ὁποῖός ἐστιν, ἀκρομῆτος, ἀκρομῆτος. id est, mihi enī erat rustica suauiissima uita. Marcescēs, inornata, ociose iacens.

Ἀκρομῆτος.

Ἀνοσία. ας. ἡ. insatietas.

Ἀνοστρα. υς. ἡ. herbe nomen, Theod.

Plin. lib. 21. cap. 16.

Ἀνοσος. uenerica herba. Plin. li. 25. c. 13.

Ἀνοσ. ιος. ἡ. medela, pharmacum, sanitas.

Ἀνοσμή. est flagitiose uiuo, munere meo perperam fungor, uices meas non obo. Opponitur τῷ ἀνέχουσιν.

Ἀνοσμία. rerum congeries indigesta, confusa & incondita, id est, οὐκ ἁμα ἐν ἀδύναμιν. Ἀνοσμία etiam est dedecus & indignitas, & status publici perturbatio, cū unicuique ordinis sue uices, suæq; dignitas nō constant. Quo uerbo Plutarch. statum reipublicæ tempore belli ciuilibis appellauit. Bud. Com.

Ἀνοσμος. ο. ἡ. inornatus, incompius.

Ἀνοσμήνιος. οί. incompotui.

Ἀνοσῖα. μ. ὄσ. w. κα. ordeo pascor, quæ admodum equi aliquando connutri risolēt. Cal. 11. ca. 50. Itē indignor.

Ἀνοσῖα, & ἀνοσῖα, & ἀνοσῖος. ο. ἡ. ordeū.

Cal. ibidem.

Ἀνοσῖος. ἰδ. ἀνοσῖος.

Ἀνοσῖα. μ. ὄ. w. κα. sentio.

Ἀνοσ. οί. aures. ὄ. ιος.

Ἀνοσ. ο. ἡ. inconfusus.

Ἀνοσ. ὄ. ἡ. ἀνοσῖος, iaculum, missile.

Ἀνοσ. ἡ. ἡ. inuita. lege in ἀνοσῖα.

Ἀνοσῖος. ἡ. ἡ. à dijs exaudicum.

Ἀνοσῖος. ο. ἡ. inuius. ἀνοσῖος φόρος, imprudens homicidiū, cades non sponte perpetrata.

Ἀνοσῖος. inuitō.

Ἀνοσῖα. ατος. ἡ. disciplina, præceptū.

Ἀνοσῖα, auditiones, & ea quæ audiuerit quispiam, ut ἀνοσῖα τῆς ἡρώδια. auditu iucūda. Vsurpatur etiam à Cic. ad Attic.

Ἀνοσῖος. ἄσῖος ἀνοσῖος.

Ἀνοσῖος. ἡ. ἡ. xpi

Ἀνοσῖος. ἡ. auditor.

Ἀνοσῖος, ἀνοσῖος ἡ.

Ἀνοσῖος. ἡ. ἡ. audibilis. (Geo.

Ἀνοσῖος. μ. ὄ. w. κα. audire facio, do.

Ἀνοσ. μ. ὄ. w. κα. audio, intelligo, interpretor. Gale. ἀνοσῖος ἡ. ὁ ἀνοσῖος, ἡ. ἡ. ὁ ἀνοσῖος.

Ἀνοσῖος ἡ. xpi καὶ καὶ pro laudari & uituperari, quemadmodum apud Latinos bene & male audire. Item pro uocari, appellari. Lucia. ἡ. ἀνοσῖος μ. ὄ. w. κα. ἀνοσῖος. Apollon. grammaticus ἀνοσῖος dixit pro accipitur, capitur, ἀνοσῖος xpi ὁ ἀνοσῖος ἀνοσῖος. Itē pro obtempero, & ausculto alicui, ut apud Latinos. Cicero fam. 2. Nemo est, qui sapientius tibi suadere possit teipso, nunquid labere, si te audies. Ibidem. Tecum loquere, te adhibe in consilium, te audi, tibi obtempera. Genitiuo iung. ut ἀνοσῖος ἡ. ἀνοσῖος. Attici sæpe accus. iungitur, ut ἀνοσῖος ὁ δὲ τῶν ἀνοσῖος, uel ἀνοσῖος ὁ δὲ τῶν. Priscian. lib. 18.

Ἀνοσῖος. ἡ. initium, uertex, summus, cacumē, extremitas absoluta, promontorium, ἀνοσῖος. pars postrema apud Theod. & urbis proprium.

Ἀνοσῖος. ἡ. ἡ. Agrigentinus. Theodor. inflectit penultimam.

Ἀνοσῖος. ατος. ἡ. Agrigentum, urbs Siciliæ.

Ἀνοσῖος. ἡ. ἡ. imbecillis, difficilis, durus.

Ἀνοσῖος. ἡ. ἡ. flans, in superficie.

Ἀνοσῖος. ἡ. iuga.

Ἀνοσῖος. ἡ. ἡ. non sentiens crapulā, arcens crapulam.

Ἀνοσῖος. ἡ. ἡ. pius, frequens, syncretus, alacris.

Ἀνοσῖος. ἡ. ἡ. grauis.

Ἀνοσῖος. ἡ. ἡ. ἀνοσῖος, ut Iliad. B. 5. ἡ. imperfectus.

Ἀκρασία. as. ἢ ἀκρασία. incontinentia, luxuria & uictus in temperantia, interpreti Policiano.

Ἀκράταx. as. ἢ. intemperantia, uitiū sto machi quonō cōtinet quod sumpsit.

Ἀκρεῖς. ἢ. imbecille.

Ἀκράτεια. αἶς. ἢ. intemperantia.

Ἀκρατής. ιος. ἢ. i. incontinens, intemperans, impurus, qui se temperare non potest. ab ἀκράττω. Ακρατής γὰρ τα, sicut ἀκόντας & γλῶσσα, de quo supra.

Ἀκρατίσμος. κῆ

Ἀκρατίσω. μ. σ. α. κα. ientor, merū bibo.

Ἀκράτισμα. ατος. ἢ. κῆ

Ἀκρατισμός. ἢ. i. ientaculum. Plutarch. in Sympof. à meracius potandi consuetudine nomen hoc inflecti coniecit, quoniam panis buccellam merore tingerent. Cal. lib. 14. cap. 17.

Ἀκράτις. ὅ. i. impos, apud Theocri.

Ἀκρατῆ. ὅ. ἢ. intemperantia, uinum merum, seu iitia.

Ἀκρατός. ὅ. i. purus, inconditus, immodicus, impermissus, indilutus, incontinens, intemperans. ἀκράτῳ.

Ἀκρατογία. as. ἢ. potio uini meraci.

Ἀκρατογία. ἢ. inebriari, meracius potare.

Ἀκρατογίης. ὅ. i. merobibus. Thracum & Scytarū epith. qui ἀκρατογίης, id est meri potatione utuntur.

Ἀκρατογόρε. ὅ. i. urceolus. ἀκρατογός, ὅ. i. uero sacellum fuisse apud Phigalenses in Arcadia, Paus. tradit. Cal. lib. 15. cap. 6.

Ἀκράτος. ὅ. i. impotens.

Ἀκρατός. impotenter, impatienter, incesse, immodicē, intemperanter.

Ἀκράδιος. ὅ. i. indiusus in cacumine.

Ἀκράχονία. ἢ. ἀκράχονος ὄρη, irarepentibus & leui de causa.

Ἀκράμῳ. ὅ. i. uirgultum, germen, ramus prægrandis.

Ἀκράμωρος. id est ἀκρασίος ἄκρας, sicut ἀκράς πυκνός, pro τῷ τῷ ἀκράτῳ ὕμῳ.

Ἀκράβος. ὅ. i. iuuenis.

Ἀκράμωρος. ὅ. i. sine affectu amoris.

Ἀκράμῳ. idem quod ἀκράμῳ.

Ἀκράμωρα. Dioscorides nuncupare uideatur, quæ ebrietatem prohibent, sicut ἀκράμωρα.

Ἀκράς. ιος. ὅ. i. mutus factus ob timorē.

Ἀκράσία. idem quod ἀκρασία.

Ἀκράτης. ὅ. i. famulus.

Ἀκράτος. ὅ. i. imperfectus.

Ἀκράβω. diligenter indago.

Ἀκράβωμις. exquisita examinatio & perpersio.

Ἀκράβωμις. diligens explorator.

Ἀκράβω. ιος. ἢ. certitudo, cautio, diligentia. ἀκράβωρι, mentis consummatio, & mentis exacta constitutio.

Ἀκράβω. ἢ. iustum, omnibus numeris plenum, & absolutum. Item ἀκράβω. Herod. lib. 1. ἢ. ἀκράβω. ἢ. ἀκράβω. id est, Enarrationis ueritas non confutabitur. Πρὸς τὸ ἀκράβω, ad plenum, perfectē.

Ἀκράβωτα. diligentissime.

Ἀκράβω. ιος. ὅ. i. diligens in re necessaria, & manifesta, fortis, exactus, uerus, certus.

Ἀκράβωδινος. ἢ. ἀκράβωδινος. ius exactum, summum ius, quod strictum iuriconsulti dicunt. ἰκράβω & δινος. Aristotel. ἀκράβωδινος uocat, quæ si ius exactius duriusq. Et qui illud æquitati præferunt, ἀκράβωδινος ab eodem dicuntur, quasi præduri interpretes iuris, quasq. diceret iuris studiosi, usurpatoresq. Bud. Annot.

Ἀκράβωδινος. perscrutor, diligenter disquiro, exactē discepto, inquirō.

exquisitè disputo, & astimo, confide-
roq̃, exactam sumptuum rationem
subduco. Bud. Com.

Ακριβῶς. βῶ. μ. ὁσος. π. ὁλα. diligenter
cognosco, accuratè exactaq̃ cura
quippiam ago, exactè scio, perfectè
facio: ubi quis omnib. nervis incum-
bit. ut **ἀκριβῶς τὴν δὲ τὴν τῶν**, pro
ἀκριβῶς ἐνίσταμαι, **ἀκριβῶς μανθάνω**. Ἡ-
ρακλῆος παρ' αὐτῶν, Diligenter didi-
ci ab illis: aut (ut Valla interpreta-
tur) exquisiuit, uel rimatus est, uel
perscrutatus est, Matth. 2. Item pro
diligenter scribo uel indago. Isocrat.
τασις αὐτῶν παρ' αὐτῶν ἀκρι-
βῶς. Libanius hoc **ἀκριβῶς** dixit.
Absoluta quædā diligētia hoc uerbo
significatur. Bud. Com. Accus.

ἀκριβῶς. diligētē, exactè, adanussim,
perfectè. **ἀκριβῶς ἀδελφῶν**, certo com-
pertoq̃ scire, nihil ambigere.

ἀκριβοδώρα. ας. ἡ. capsula ad uenandas
locustas.

ἀκρίσω. μ. ὅς. altum pulso, digitiis pedū
incedo, extrema mutilo, & loca alta
conscendo,

ἀκρίων. ας. ἡ. angulus.

ἀκρίων. ὁ. ἡ. ludo, ἢ, ἀγῶν.

ἀκρίω. ἰδ. ἡ. locusta, cacumina, ex-
trema, anguli.

ἀκρισία. ας. ἡ. nō habitus delectus, ἀδία-
κρισία. Contraria est **λεψία**, id est, di-
scerentiæ rerū & iudicio delectuq̃.
Lucian. de Timone ex summis diui-
tijs ad infimam inopiam redactō,
ἀκρισία ἅπασιν τοῖς φίλοις καὶ ἀπέναντι
σπῆρσιν αὐτῶν, id est, Nullus in suscipi-
endis amicis delectus, ac facilitas
consecrunt illum. Bud. Com.

ἀκριί. sine iudicio.

ἀκριτοί μάχη. ancipitia praelia.

ἀκριτοὺς ὅς. ὁ. ἡ. proferens uerba ci-
tra delectum, loquens sine iudicio.

ἀκρίον. ὁ. ἡ. cuius folia non faci-
le discerni possunt, umbrosus.

ἀκρι. ὁ. ἡ. indifferens, sine lege, iniu-
stus, indenmatius, sine iudicio, indi-
feretus, immensus, dubius, iudica-
tus indicta causa, inseparatus, inco-
gnitus, innumeratus, qui causam nō
dixit, quemadmodum **ἀκριμῶς** qui
causam dixit, quāq̃ accusatus est.
Plut. in Cic. ait accusatus fuisse eum,
ὅτι **ἀκρίως ἀνέσθας ἀνυπερβῶν** αὐτῶν, quōd
uiros indicta causa ē medio tulisset.

ἀκριος, inexaminaum dicitur, im-
modicum & sine iudicio ac ratione
factum. Vnde illud Homeri, Iliad. β.
ἀκριτῶς ἀκρίων. Item quod compo-
ni uel decerni nō potest, quia **λεπιδῶν**
prælio decernere significat. Bud.

ἀκρίως, sine discrimine, indicta causa,

ἀκρία. ατος. τὸ. auditio. Pro festiua
& iucunda narratione, atq̃ etiā pro
ipso homine **ἀκρία** recitatē, apud
Tranquil. Cic. pro Archia, **ἀκρία**
μα pro uoce & narratiōe usurpauit.

ἀκροατικὸς. ὁ. ὁ. auscultatorius. Ari-
stoteles in epist. quadam ad Alex. 263
335 **ἀκροατικῶν** appellat libros de re
cōdita periparetica & secta disciplina
aditos. Gel. li. 20. c. 4. & Bud. Com.

ἀκρόστις. ἡ. ἡ. auscultatio.

ἀκροατήτορ. ὁ. τὸ. suggestus, pulpitum,
auditorium.

ἀκροατής. ὁ. ὁ. auditor.

ἀκρόω, καὶ **ἀκροάομαι**. audio, ausculto.
Genit. uel accus.

ἀκροβάτω, τὸ **ἀκρίσω**.

ἀκροβατῆς. ὁ. scanforius.

ἀκροβόλομαι, καὶ

ἀκροβόλω. iaculor, ē sublimi deiacu-
lor, laceffo prælii causa, leuiter pu-
gno, præ ludo in pugna. τῶν **παιδῶν**
συμβολῶν ἀρχομαι. Aliis **ἀκροβόλω**,
τοῖς ἀνδράσι.

Ἀκροβόλιος. ὁ. praeludium, & initium pugnae, prouocatio. Polici. in Herod. ἀκροβόλιος interpretatur leues pugnas & uelutares. Significat etiā iaculorū ex edito loco emissionem.

Ἀκροβόλιος. ὁ. ἀκροβόλος, iaculator.

Ἀκροβόλος. ὁ. ὁ. idem.

Ἀκροβυσσα. as. ἡ. praeputium. Bala enim tego est.

Ἀκρογωνίος. ὁ. lapis angularis, summus lapis in angulo aedificij, qui solet esse ualidissimus.

Ἀκροδίκιον. ὁ. summum ius.

Ἀκρόθυα. τὰ. Caius hoc nomine omnē fructum arborum significari dixit. Proprie tamē ἀκρόθυα à Græcis appellantur, quæ in ambitu lignosum putamen habent, quod genus appellatione nucum apud Latinos continetur. Gaza in Cato. ἡ ὠσπυρία τὸν ἀκρόθυον, quod Cic. dixit, Tanquam in arborū bacis &c. Bud. An. post.

Ἀκρόστος. ὁ. leuiter feruefactus.

Ἀκροδύτης. summis digitis, leuiter.

Ἀκροδύτης βάλανος per summum intingere, suspensa manu tingere. ἀκροδύτης βάλανος, summæ rei cognoscere, & æstimare. Bud. Com.

Ἀκροβύα. τὰ. primitiæ frugū, quod hæc solent à summo acervo tolli. Nam ἀκροβύα summum, & θύς frumentorum acervi dicuntur, proprie quæ in litore mercatores dijs soluebant, pro mercibus conseruatis. Accipitur apud Philostrat. pro spolijs siue exuijs ab hoste deiractis.

Ἀκροβυσσος. summa quæq; delibare, primitias consecrare. ἀκροβυσσος.

Ἀκροβυσσος. alior. ὁ. pro eo qui leuiter, aut (ut nonnullis placet) summè ebrius est. ἀκροβυσσος, ἀκροβυσσος, ἀκροβυσσος. Ebrietas enim τὸν θάλασσαν θύει, id est, pectus calefacit, aut sic

dicti, quasi pectore tenus uino imbuti. ab ἀκροβύσσει. Eras. Chil. Cal. lib. 11. cap. 19. & Bud. Com.

Ἀκροβύς. ὁ. præcipuus.

Ἀκροβύς. extrematates antennæ.

Ἀκροβύς. τὸ. diluculum, crepusculū, extremum noctis.

Ἀκροβύς. οἱ. Ἀκροβύς. Thraces quidam appellati sunt quod antias in frontem muliebriter dimitterent, quemadmodum ediuerso Abantes priora capitis tondebāt, auth. Hom. Ἀκροβύς. ὁ. ἡ. habens longas comas, moderatè compius.

Ἀκροβύς. τὰ. nauium rostra.

Ἀκροβύς. as. ἡ. uide ἀκροβύς.

Ἀκροβύς. οἱ. temulenti, qui affatim bibunt.

Ἀκρόδα. τὰ. primitiæ.

Ἀκρόδης. ὁ. tumulus.

Ἀκροβύς. ὁ. ἡ. infans.

Ἀκροβύς. as. ἡ. mediana umbilici.

Ἀκροβύς. τὸ. extremum, extremitas, uertex, mucro.

Ἀκροβύς. τὸ. extrema pars nauis.

Ἀκροβύς. ἡ. ἀκροβύς.

Ἀκροβύς. ἡ. summa & interpesta nox, aut potius noctis principii. sed etiam & extremitatem unguium, aut montis significat.

Ἀκροβύς. ὁ. ὁ. uespertinus.

Ἀκροβύς. τὰ. extremitates axis.

Ἀκροβύς. quæ in superficie natant.

Ἀκροβύς. suspensio gradu, summis pedibus, pedetentim, summis digitis pedum.

Ἀκροβύς. ὁ. ἡ. arx, quasi summitas urbis, ubi arces extrui solent.

Ἀκροβύς. ὁ. ὁ. excelsus.

Ἀκροβύς. ὁ. ἡ. acutus ad transfigendum.

Ἀκροβύς. ὁ. τὸ. pars prominentior præputij.

Ἀκροβύς.

Ἀκροῖσα. τὰ. quæ non agunt radices in profundum.

Ἀκροῖς ὕμιον. οὐ. τὸ. extrema pars terminis.

Ἀκρος. ὁ. extremus, altus, summus, longinquus. Item compos mentis, ut apud Herod. Terpsich.

Ἀκροῦς. quod facile putrescit.

Ἀκροῖς ἰδὸς. ἰ. cum ex primis aliquot uersui continuo ordine sequentium literis oratio aliqua connectitur, ut in quibusdā Ennians & Sybillinis.

Ἀκροῖα. τὰ. fori summitas, extremas naui.

Ἀκροφαῖς. ἰδὸς. ἰ. mollis, periculosus, facilis lapsu, procliuus. ἀκροφαῖς πρὸς ὀρλῶν, iracundus.

Ἀκροφύα. calciamentorū muliebrium genus.

Ἀκροχιδῖς. in summo, in scissuris diffectus.

Ἀκροχιδῖον. ὁ. τὸ. extrema pars.

Ἀκροτίθειον. τὸ. auditorium. ἀκροτίθειον.

Ἀκροτεῖα (πρ). mutilare.

Ἀκρότης. ἰ. extremitas, principium.

Ἀκρότης. ὁ. ἰ. non respondens ad numeros salationis. unde ἀκρότης κύμβαλα. id est, cymbala non congruentia ad numeros, Athenæus lib. 11. uocat sermones intempestiuos, aut nihil ad rem pertinentes, quos idem ἀμολογίας uocat. Eras. Chil.

Ἀκρότιος. ὁ. ἰ. leuiter coctus, subcrudus.

Ἀκρότερος. μ. ἰδὸς. π. κ. trunco extremitates, incido.

Ἀκρόμος. ὁ. ἰ. rupe, lapis durus.

Ἀκρόζ, ἀδιαρρίνις & ἀπαύλατος.

Ἀκροφύσια. τὸ. extrema folium, quibus ignis inflatur, uel ipsi folles fabrorū arariorum.

Ἀκρόφωψ. ἀκρόφωψ.

Ἀκροαῖσθαι. colluctari summis tantū digitis reliquo corpore intacto, donec aduersarius deficeret. Erasmi. Chil. Vnde ἀκροαεῖσθαι, huiusmodi lucta, & ἀκροαεῖσθαι, siue ἀκροαεῖσθαι. ὁ. luctatores illi. Softratis paratrastates cognomē, ut scribit Paus.

Ἀκροχέις. ἰδὸς. ἰ. extremitas manus.

Ἀκροχάρορ. ὁ. ἰ. homicida.

Ἀκροχλυσκοί. ὁ. summitates iugi.

Ἀκροχίπος. ὁ. ἰ. ex igneo calore tepens.

Ruellus uertit summē calidus.

Ἀκροχονία. ὁ. ἰ. uesania, excedētia.

Ἀκρόχορ. ὁ. ἰ. uesans, iracundus, cui summa est bilis.

Ἀκροχορδῶρ. ὁ. ἰ. genus uerruca penilis.

Ἀκρόχως. ὁ. ἰ. pronus ad claudicandū.

Ἀκροῦ. audio.

Ἀκρόχως. sine glacie.

Ἀκροῦ. uiscera.

Ἀκροχίον. ὁ. τὸ. summum cubiti.

Ἀκρομῖα. ὁ. ἰ. armorū eminentia, summi armi Theod. interpretatur, pars humeri exterior proxima brachio, brachij prominēs summitas, aut humeri caput. Polluci ἱσχυμῖς & ἀκρομῖα dicitur.

Ἀκροχίον. ὁ. τὸ. congregatio.

Ἀκροχίλα. ὁ. ἰ. ἰ.

Ἀκρόχως. extrema unguium pars, ultima noctis uigilia. Item montis cacumen.

Ἀκρόχως. ὁ. ἰ. uertex, eminentia. proprie de monte.

Ἀκρος. summē, acutē, maximē, ualdē.

Ἀκρόσθω. libens audio.

Ἀκροτέια. extremitates sunt corporis. Aristotel. sic appellat extremam partem digitorum sub unguibus latentem, & extremam partem osium. Significat etiam pinnacula & prominentia ædificiorum: siue statuas

cum *ἀλλήλως* esse dicebat. Vocatur item eo nomine apud Christianos, qui ipse quidem non peragebat mysteria, sed nō excluderetur cum ceteris, quod ignē aut simile quid ad sacra adferrebat, quasi dicas nō prohibitus, hoc est, admissus. Ab αὐτῷ *ἀλλήλως* prohibeo.

Ἀκαλύτως. adverb. citra impedimentū.

Ἀνώτα. supremæ & nudæ cautes.

Ἄκωρ, inuictus, quasi ἀίωρ. ἢ τῶν δορα-
τῶν ἀκωὴ, cuspis hastarum.

Ἀχάπτηον. τὸ. *imparatum, sine manubrio uel clauo, incrimine.*

Ἄποτοι. β. ὁ. sine reme.

AA.

Ἄλφ. Περικυβ. σινυς.

Ἄλλαβ. αἰταμενικ.

Ἀλάβανδ'α. ciuitas ioniae. unde ἀλάβαν
δ'ικος possessiuū, & ἀλάβανδ'ες ciues.

Item Anabardix: solacismi genus
apud Philox. ut si adverbium $\mu\alpha$ pro
coniusperpetur quod est ι . Et Alaban-
dici libelli pro barbaris, & ineptis,
Hermol. in Plin.

Ἄλα^α αρχία. στ. ἡ. figlina.

Ἀλάστωρ. ὁ. ἢ. uel ἀλάστωρ. ὁ. Ari-
stoph. alabastrū, uas unguētariū: δι-
στῶ ἀπὸ τῆς ἰσότητος, addito per. pleo-
nasmū ē, quod uidelicet propter le-
uorem comprehendī nō possit. At-
tice ἀλάστωρ.

Ἀλάβητος. i. obsteretius.

Ἀλαβητῶ. τιτυμύτιος.

Ἀλαβάνθη. ὀ, ἡ. fuliginosus, fumosus.

Ἀλαζονεία. αἰ. ἡ. *superbia, arrogantia.*

Vlpian. interpreti Demosth. ait ἀρῶν
 ῥωαίαν eorum esse, qui plura promittūt
 quā possint praestare, atq; huic
 contrariam esse ἀρῶν, quae quod
 facere potest, eleuat ac minuit.

Ἀλαστρονία. ὁ. facinus insolētiæ plenū.

Ἀλαζονεύματα, μ. ὄνματα. superbio, iactō,

arrogans sum, menior. Aristoph. in
Ra. ἡραστον ἐστὶ ἡρατοφύλακον ἐστὶν, ἀν-
δρᾶς μὲν μάχιμος ὄντα ἐπιδιμύμενος. id
est, superbiebat ut tinnerem ego, sciz
ens me bellatorem existentem ego, glo-
rians.

Ἀλαζονικός. ὁ. ὁ. σ

Ἀλαζών. ii. ♂. i. superbus, arrogans, pe-
culans, gloriosus, iactabundus, inso-
lens, præferox, & ultra modum usi-
tatum elatus, quasi in mari vivens.

Ἀλάθητ' . ε . θ . quem nihil laeet.

Ἀποκίθρον. u. ö. tepidus, sole calefactus.

Ἀλαίνω. καὶ οὐ, εἴπο.

Ἀλαός. οὐ. ἰ. antiquus, imprudens.

Ἀλαλαγμός. ὁ. uociferatio, iubilus, clamor de victoria.

Αἰὶνός τε. αἰ. iubilatio, insultatio, uictoria:
se clamo. Valla ait bene translatum
esse Marci 7. per ciulo, quod iubilatio
sit clamor rusticorum, secundum
Varro. Brasimius scribit proprie esse
perpetuo sonici strepere, ac tinnire,
sono sonum excipiente, quemadmodum
fit in lebetibus Dodonæis. Da
tino.

Ἀλάλα. tumultus, sonus confusus, vox
non articulata.

Ἀλάλημα. eumaleu obrutus sum, sed u-
etus sum.

Ἀλάληθ. s. i. clamor multus.

Ἀλαλία. ac. i. malitia, inordinatio.

Αλαλκίον. adiuvando expello.

Ἀλαπομυγίς. ἰδὸς. ἢ. ποτεπς.

Ἀλέλω. expello, iunio.

Ἀποκρίσεις τὰ ἀντιγράφα.

ἄλλος. ὁ δ', ἰ. mutus, qui fari non potest velut infantes, ac differt à ἄλλοις: is enim dicitur cui nulla omnino est vox. Eras.
 Ἀλαλῶντιμος. turbatus sum, iactatus sum, ab ἀλαλῶ. Uliad. κ.

ptor abietarum dicebatur, authore Aristotele. Est & fontis nomen apud Ephesū quod semper eius copia sit.

Ἀλάβω. aduerb. ἀνὰ ἄλῃ, αὐτῶς.

Ἀλάω. s. ῥ. poculum, patera, δῖος.

Ἀλάτς. erroneus.

Ἀλάφα, uel ἄλαφα. αἶος. ῥ. oleum, unguentum. ἀλ' ἄλαφα.

Ἀλαφόβιοι. οἱ. πρῶτος, ἀντίρριον, παλαμῶτες, ἀλάτορες.

Ἀλάφα. μ. ψ. ω. φα. ungo. παρὰ ῥ. ἀλῖς, ῥ. θυμιαίνω. Accusf.

Ἀλατρίω. ἰχθυῶν, γαυρίῳ, μαλαίῳ.

Ἀλίκτρον. pro ἀλίκτρον apud Pindar.

Ἀλικοῖς ἰδός. ἡ. gallina. poëticum est.

Ἀλίκτρα. sine lectio, improba coniunct ob adulterium.

Ἀλικοτροπία. αἷ. ῥ. gallicinium.

Ἀλικοτροπῶν. οἱ. ἡ. uel ῥ. &

Ἀλίκτρον. οἱ. ῥ. gallus. ὅς τ' ἰσθῆρ' ἰς μῆτιν ἰσθ' ἰσθῆρ'.

Ἀλίκτρα. ἡ. uirgo, innupta.

Ἀλικοπίας. gemma quæ in gallinaceorum uentriculis inuenitur, crystalli specie, magnitudine fabæ.

Ἀλικάρδρα. opus ὁ. Lycophrone aditū de Alexandro Paride. (xandri.

Ἀλικάροποι. οἱ. assentatores Ale-

Ἀλικάριμος. ὁ. uentor arcens. Ephithe-
ron uestis.

Ἀλικάριον. pro ἀλικάρι. auxiliari.

Ἀλίκω. arceo, auxilior, opitulator, resisto. Ἀλικάδω pro eodem, ἀλ' ἂν βαρὺ τὸν θυμῶν, nisi sit per syncopen, ut ἐπὶ ἀδ' ὁ. similia.

Ἀλίκωσις. ἡ. βούλα, retaliatio.

Ἀλικάριον. ἡ. ὁ. adiutor.

Ἀλικάριον ἔστω. medica radices.

Ἀλικάριον. ὁ. ῥ. auxilium, adiutorii, arma quibus hostē repellimus, amuletū, qua uoce uitur Plin. remediū presentaneum aduersus uenena & fascinationes, quod genus quidam

in annulis gestare solent. Tradunt scriptores Eudemium quendam professionē philosophum, huiusmodi annulos conficere solicum, & dictum hoc nomine à iuuandi præstantia.

Ἀλικάριον. depulsio malorum.

Ἀλικάριον. ὁ. ῥ. in malis adiutor, defensor malorū, auersor ac depulsor, hominū defensor: qualem uere ecclesia Christi agnoscit, & gentes falso suū Herculi et Apollinē. Ἀλικάριον: etiā δαίμονος à ueteribus dicebatur, quod nō cum eiτα et diras arcere amoliriq; existimabatur, q' & ἀπὸ πῶτος et ἀπὸ πῶτος πῶτος & ἡσίοι & ἐπὶ οἱ, appellabatur. Cal. lib. 1. c. 12. & Bud. Com.

Ἀλικάριον. ὁ. ῥ. auxiliator mortis.

Ἀλικάριον. ὁ. ῥ. remedium cum auxilio, auxiliare medicamentum.

Ἀλίκω. cuito.

Ἀλίκω. ὁ. ῥ. feruens, tepidus, ab ἀλῖς.

Ἀλικάριον. insquamata.

Ἀλίκω. ὁ. ῥ. cuitator.

Ἀλίκω. ὁ. ῥ. cereale.

Ἀλικάριον. ὁ. ῥ. cocleare, ὁ. ὁ. ὁ.

Ἀλίκω. ὁ. ῥ. molitrix, mulier laborans in pistrino.

Ἀλικάριον. ὁ. ῥ.

Ἀλικάριον. cuito, fugito.

Ἀλικάριον. ὁ. ῥ. farina, proprie tritici, ἀλῖς uero hordei.

Ἀλικάριον. ὁ. ῥ. tenuissimum farina. Attici ἄντ' ἰσθ' ἰσθ' ἰσθ', id est cribri circūferentia usurpant, ut annotat Ioan. grammaticus.

Ἀλικάριον. destituo.

Ἀλικάριον. ὁ. ῥ. inuisibilis.

Ἀλικάριον. ὁ. ῥ. molo. Itē effugio, ἰσθ' ἰσθ' Hom. δῖος δ' ἰσθ' ἰσθ' ἰσθ', dei uitemus iram. Vide prout. ἀλῖς ἰσθ'.

Ἀλικάριον. ὁ. ῥ. caliditas, cuitatio, remedium, custodia, tuguriū, κατὰ δὲ, salus, quier.

πιθ. quasi saligena.
 Ἀλίαντος. ὁ. similis, pulcher.
 Ἀλίδω. ὠ. uasa accommodata salī terren-
 do. ἑλιδάδης.
 Ἀλιδύω. submergo, ἑλιδύω, in quo a-
 bundat βολιόμορε.
 Ἀλιδύς. ἰος. ὁ. piscator. ἐπὶ τῷ ἑλίῳ, qua
 si dicas, marinator, quod in mari ue-
 netur. ἑλιδύτης. ποέτις.
 Ἀλιδύτης. ὁ. est commentatio de pi-
 scatu, qualis Oppiani extat.
 Ἀλιδυμῖος. ὠ. ὁ. piscatorius.
 Ἀλιδύω. piscor.
 Ἀλιδυγία. ἢ. sale aspersa.
 Ἀλίσω. congrego. Athenæ. lib. 1. uersor
 in mari, salio, id est sale condio, un-
 go.
 Ἀλίσω. ὠ. i. Paphlagonet, quoniam ma-
 ri cinguntur.
 Ἀλίσωτος. ὠ. ὁ. i. mari cinctus, Isthmus.
 Ἀλίσωσις. ἰος. ἢ. genus herbe marinæ.
 Ἀλίσωτες. ὠ. i. piscatores. ἑλιδύς.
 Ἀλίδης. spicarum diuisiones in allio.
 Ἀλιδίς. ἰος. ὁ. ἢ. carens lapidibus, non
 calculosus.
 Ἀλιδός. ὠ. ὁ. idem.
 Ἀλιδάδης. ἢ. Appollinaris minor. ὁ. τῷ
 λωτὶ λαπρὸς. Dioscor.
 Ἀλιδύδης. τλῶ. saluginem.
 Ἀλιδωτός. ὠ. ὁ. i. uadimonus, fluctibus
 marinis aspersus. Epith. promontori-
 rij apud Sophocle.
 Ἀλιδυτός. ὠ. ὁ. piscator.
 Ἀλιδύς. ὠ. ὁ. salus, marinus.
 Ἀλιδυρῶς. ἰος. ἢ. uicus Acarnaniæ.
 Ἀλιδυρῶς. gentile.
 Ἀλιδυα. θαλάσσια, marina.
 Ἀλιδυα. pharmaca que famem obrepe-
 re prohibent, ut ἑλιδυσίτις, apud
 Pluarch. in Sympo.
 Ἀλιδύδω. mari imperans, Nepuni-
 e. πιθ.
 Ἀλιδυία. ἰος. ἢ. importuositas.

Ἀλιδυίς. ὠ. ὁ. i. importuosus.
 Ἀλιδυμ. ὁ. auro, herba que gustantes
 esurire non patiuntur. uocant aleram,
 albucium.
 Ἀλιδυμῖος. ἰος. ὁ. i. falsus.
 Ἀλιδυμῖος. uoluit.
 Ἀλιδυμῖος. ὠ. ὁ. i. uoluit, inuoluerum,
 in quo se uolunt iumenta. Aristot.
 Ratis, τῷ ἑλιδυμῖος ἰπποῖς.
 Ἀλιδυμῖος. ὁ. cursus.
 Ἀλιδυμῖος. ὠ. ὁ. i. uoluit, inuoluerum,
 μῖος, uersor, inuoluit: quod etiam ἑλ-
 ιδυμῖος dicitur.
 Ἀλιδυμῖος. ἰος. ὁ. i. uoluit.
 Ἀλιδυμῖος. ἰος. ὁ. i. in mari natus,
 Ἀλιδυμῖος. frustra.
 Ἀλιδυμῖος. ὠ. ὁ. marinus, uanus.
 Ἀλιδυμῖος. ἰος. ὁ. i. non impinguis.
 Ἀλιδυμῖος. ὠ. ὁ. terra quam olim mare
 cooperuit, campus maritimus. Capi-
 tur pro quavis planicie.
 Ἀλιδυμῖος. ὁ. mariuagus. Epitheton
 Panos, qui in promontorijs colitur,
 circa quæ aquæ errant: ὁ. Salamina
 urbis, quod aquæ item circa eam ob-
 errent. ὁ. ἑλιδυμῖος, ὁ. ἑλιδυμῖος.
 Ἀλιδυμῖος. ὠ. ὁ. i. mare nauigans.
 Ἀλιδυμῖος. ὠ. ὁ. i. purpureus, à ceruleo
 diuersus.
 Ἀλιδυμῖος, uel ἑλιδυμῖος. ὠ. ὁ. i. fluens ad
 mare. Epitheton fluuiorum.
 Ἀλιδυμῖος. Genit.
 Ἀλιδυμῖος. ὠ. ὁ. i. contaminatio, scelus.
 Ἀλιδυμῖος. ἰος. ὁ. i. uoluit, inuoluerum.
 Ἀλιδυμῖος. capior. Est autem uerbum
 defectiuū, cuius futurum est λιδυμῖος
 ὠ. ὁ. i. uoluit, inuoluerum, λιδυμῖος.
 ὁ. ἑλιδυμῖος, ὁ. ἑλιδυμῖος. Ἀλιδυμῖος
 proditur, arguitur, deprehenditur,
 refellitur, perit, iudicio com-
 uincitur.
 Ἀλιδυμῖος, capio, ὁ. ἑλιδυμῖος, id est corripio,

⊙prehendo, ⊙ in carcere conijcio,
⊙ iudicio cōuinco, reumq; perago.
Vnde ἄλλα πρ.ε. perf. uel ἄλλα, ⊙
ἀόρις ⊙ ἄλλω, uel Attice ἄλλω, que
omnia uocem habent actiuam ⊙ si-
gnificationem passiuam. Bud. Com.

Ἀλίσσα. congregare.

Ἀλίσσα. ατ. ἡ. uolutabrum, locus ubi se
uersant equi.

Ἀλιδόμιαι. mentior, fallor.

Ἀλιδόμιαι. ἡ.

Ἀλιδόμιαι. μ. ἡ. pecco.

Ἀλιδόμιαι. ἡ. ἡ. uadosus, maritimus.

Ἀλιδόμιαι. α. ἡ. peccatū, erratum.

Ἀλιδόμιαι. ἡ. peccās, ppter peccatū odio

Ἀλιδόμιαι. ἡ. peccator. (sus.

Ἀλιδόμιαι. ⊙ per contractionem ἀλιδό-

μιαι. ἡ. exitialis, calumniator, noxius,

scelestus, deuotus manibus, perui-

ties, pestis, internicio, de homine

dictum, raptor, de quo Eras. Chil. ⊙

Bud. Com. Item ὁ ἀνιδόμιαι, ἡ ἰνιδόμιαι

vos τῆς μιδόμιαι, qui piculū admisit

in deū. Ἀλιδόμιαι πάλιν, quis

sit uide Pluarch. in Problem. 169.

Ἀλιδόμιαι. ἡ. peccator, peregrinus.

Ἀλιδόμιαι. ἡ. ἡ. stultus.

Ἀλιδόμιαι. mentior fallo.

Ἀλιδόμιαι. ἡ. ἡ. in mense fallens, hoc

est non natus ad iustum tempus.

Ἀλιδόμιαι. μ. ἡ. pecco, erro.

Ἀλιδόμιαι. α. ἡ. peccatum.

Ἀλιδόμιαι. ἡ. ἡ. iniustus, peccator, nocens.

uide ἀλιδόμιαι.

Ἀλιδόμιαι. ἡ. ἡ. marinus. (ris.

Ἀλιδόμιαι. ἡ. ἡ. falsicortex, species robo-

Ἀλιδόμιαι. fortiter agere, pugnare.

Ἀλιδόμιαι. α. ἡ. cauda, pprie leonis, ἀπὸ

⊙ αὐτοῦ ἀπὸ ἀλιδόμιαι τῆς π. ἡ. quod leo cō-

uerberando se cauda stimulandoq;

in praliū excitetur. Callimachus in

musica etiam ἀλιδόμιαι posuit.

Ἀλιδόμιαι. Alcæus, unus ex nouem Lyri-

cis poetis.

Ἀλιδόμιαι. ἡ. ἡ. auxilium.

Ἀλιδόμιαι. ἡ. ἡ. Hercules, ab auo Alcæo

Amphitryonis patre.

Ἀλιδόμιαι. ἡ. ἡ. subsidium, prafidium, forti-

tudo, praliū, remedium, uires, se-

rocitas, uirtus.

Ἀλιδόμιαι. ἡ. ἡ. fortis, robustus.

Ἀλιδόμιαι. ἡ. ἡ. potentia, ἀρετὴ ἀλιδόμιαι.

Ἀλιδόμιαι. ἡ. ἡ. herba quadam, inde no-

menfortita, quod Alcibiades adfor-

mam conciliandam cauri solebat.

Ἀλιδόμιαι. ἡ. ἡ. fortis.

Ἀλιδόμιαι. ἡ. ἡ. Aleman, unus ex nouē

Lyricis poetis.

Ἀλιδόμιαι. ἡ. Minerva.

Ἀλιδόμιαι. damnum arcens.

Ἀλιδόμιαι. ἡ. ἡ. auxiliator.

Ἀλιδόμιαι. ἡ. ἡ. subsidium. ἀλιδόμιαι.

Ἀλιδόμιαι, ἡ. ἡ. ἀλιδόμιαι. Halcedonia,

dies fereni ⊙ trāquilli, quibus halce-

do fatigat. Eras. Chil.

Ἀλιδόμιαι. ἡ. ἡ. spuma quæ concreuit in

mari, qua faciei nitor cōmendatur.

Ex hac nidum congerere dicuntur

halcyones.

Ἀλιδόμιαι. ἡ. ἡ. maritima auis, sic dicta ὡς

ἡ. ἡ. ἀλιδόμιαι. Diminutiuē ἀλιδόμιαι.

ἡ. ἡ. mares halcyones uocantur.

Ἀλιδόμιαι. sed, quare, ⊙ ὅτι, adiectitia par-

ticula, ἡ, at, num, an, ὡς, ὅτι, ἡ, at,

qui: profectō, sanē, etiam, sed etiam,

at certē, certē, saltem, immō, quin po-

tius, nisi, quā, præterea, insuper,

quippe, itaq; rationalis, id est, ἡ, ἡ,

quinetiā ⊙ tamen. Corinthus an-

notat apud Atheniens. sape nume-

ro esse παρὰ τὸν ἀλιδόμιαι, ut apud Ho-

mer. ἀλιδόμιαι ταῦτα ἀλιδόμιαι.

Ἀλιδόμιαι. sed.

Ἀλιδόμιαι. licet, sit. ἡ, ἡ, ἡ.

Ἀλιδόμιαι. equidem.

Ἀλιδόμιαι. prætēquā, nisi, sed, q, potius q.

Ἀλιδόμιαι.

Ἀμάρι. sed sanè, immò, prater ea, insu-
per. ἀνά δὲ.

Ἀνάδω. pro atqui, & at uero.

Ἀνάσσω. cōmercia exerceo, muo, id
est uendo, & permuto quod est emo:
quā admodū & à Latinis usurpatur.
Colum. Lactens porcus are mutans
dus est. Plinius lib. 11. cap. 8. Quam-
quā auripigmenti libræ 14. permuta
rentur. Ἀνὶ πᾶντων ἀνάσσει, nullo
lucrum aut questum præferre
alicui instituto. Ἀνὶ πάντων τιμᾶται
idē, id est nihil pro eo mereri uelle,
ut scilicet id perdamus. Cic. 1. de na-
tur. de. Quid enim mereas, ut Epicu-
rus esse desinas, quod Græci sic enū-
ciarent, τίς γὰρ οὐ τιμᾶται ἐν τῇ πό-
λει; ἄνθρωποι δὲ ἀνάσσει ἀνὶ πάντων γὰρ οὐκ
ἄν δὲ τίς οὐ, ἐν ἅπῃ τῇ αὐτοῦ. Bud. Com.

Ἀνάσσω. μ. ζυ. w. na. muto. Genit. cū ac-
cus. ut ἀνάσσω ἡμῶν ἀπὸ πάντων.

Ἀνασθῆ. aliunde.

Ἀναστῆ. καὶ

Ἀναστῆ. aliò, in alium locum.

Ἀνά ηὐ. esto, sit, καὶ μάλα.

Ἀνά ἄν. licet, esto.

Ἀνά. alibi.

Ἀνάσσω. uanus fio.

Ἀνά. aliò, aliunde. Item alio modo,
per eclipsin, pro ἀνά λῆξιν, ἵχυν, ὀδόν.

Ἀναρροία. ἡ. inuersio à Quintil. figura
quoties aliud sensu, aliud uerbis in-
telligitur.

Ἀναρροία. τὰ. dicta per allegoriam.

Ἀνά καὶ ἀνά. undique.

Ἀνασῆ. se mutuò pellere.

Ἀνασῆ. simi duo rei promittendi.

Ἀνασῆ. mutuā fideiussio.

Ἀνασῆ. δαδῆ. est ad usurā ita
facere, ut uterq; mutuantiū utriusq;
sit fideiussor, & ita uterq; aut omnes
in solidū nomen conueniri possint.
Bud. Com.

Ἀνασῆ. inuicē fideiuben-
tes. Ἀνασῆ. se mutuò occidere. (tes.
Ἀνασῆ. s. ὁ. mutuus. caret numero sin-
gul. & rectis casibus ubiq; articulo
etiam, quia tantū de certis personis
dicitur. Latine, mutuò, inter sese, in-
uicem, alius alii, ut ἄλλος ἄλλος,
amant se mutuò, alter alterum.

Ἀνασῆ. duorū aut pluriū coheren-
tia & cōplexia, coagmētatio, compa-

Ἀνασῆ. ἡ. ὁ. ἡ. ἡ. ἡ. (go.

Ἀνασῆ. se se mutuò deuorare.

Ἀνασῆ. inuicem corrumpere.

Ἀνασῆ. ar. ἡ. inter se inuidia.

Ἀνασῆ. oi. mutuò occidentes.

Ἀνασῆ. r. enascentiū ex se inuicē.

Ἀνασῆ. ἡ. ἡ. ἡ. ἡ.

Ἀνασῆ. alibi in multis locis.

Ἀνασῆ. aliter.

Ἀνασῆ. ad aliam partem. (bis.

Ἀνασῆ. alibi, in alia parte ur-

Ἀνασῆ. aliud.

Ἀνασῆ. despiciens.

Ἀνασῆ. s. ἡ. qui est diuersæ lingue,
externus.

Ἀνασῆ. s. ὁ. ἡ. alibi notus.

Ἀνασῆ. ἡ. ἀπορίσσω, despicio, negligo.

Ἀνασῆ. ὁ. extraneus, alienigena, pe-
regrinus, ὁ. ἀπὸ ἄλλης τοῦ τόπου. B. ὁ. ἀνα-
σῆ, in peregrina regione subaudi-
tur ἡ. ἡ.

Ἀνασῆ. ὁ. peregrinam habēs formā.

Ἀνασῆ. s. ὁ. externus, alienigena.

Ἀνασῆ. aliunde.

Ἀνασῆ. aliundecimq;.

Ἀνασῆ. alibi.

Ἀνασῆ. s. ὁ. b. diuersilinguis, peregrī-
nus, ignotus.

Ἀνασῆ. permutare. Item cedere, un-
de παρασῆ, & μετασῆ. Alij etiam
ἐξ ἁπλῆς.

Ἀνασῆ. s. ὁ. diuersus, uariis.

Ἀνασῆ. oi. alterascētes.

Ἄλυσος. ἰος. ὁ. ἢ. falsus.

Ἄλ. ἰος. ἢ. potentia.

Ἄλως. μ. ἰος. uel ἄω. spiritu denso, tri-
ctus, ἢ. ἢ. ἄω παρὰ τῆς τριβῆς τῶν
χρῶν, id est in area aristas calco. Ἄ-
λως. spiritui tenui, uerbero, flagris
caedo, comminuo, frango. Aristoph.
ἢ. μὴ τὸ ἰδύσθαι, ἢ. παρὰ τὸν ἰδύσθαι
ἢ. id est. Aut matrem percussit, aut
patris maxillam pulsauit.

Ἄλως. ἰος. ἢ. ἰος. caput hostia perdis-
tum inspecto iecinore.

Ἄλως. ἰος. dicitur is, cuius ratio non ha-
betur, qui neglectum transmittitur
et prateritur.

Ἄλως. μ. ἰος. ἢ. ἰος. rationem non ha-
beo, desipio, erro, negligo, non curo.
Genit.

Ἄλως. ἰος. ἢ. ἰος. irrationabilitas. Est ite-
rum necessitas reddendarum ratio-
num remittitur à principe. Vulgo
quittus dicitur uel abolitio. Aliis
quando negligentia, ἀταξία.

Ἄλως. ἰος. ἢ. ἰος. est crimen, cū rationē
quispiam reddere neglexerit in ma-
gistratu gestorum.

Ἄλως. ἰος. citra rationem et curam.

Ἄλως. ἰος. ἢ. ἰος. inconsiderantia, impru-
dentia. (malis.

Ἄλως. ἰος. ἢ. ἰος. inconsideratus, irratio-

Ἄλως. ἰος. ἢ. ἰος. irrationabilitas, minus pbal il-

Ἄλως. ἰος. ἢ. ἰος. irrationalis, stultus, qui
nulla ratione utitur, iniquus, nihil
ad rem pertinens. Ἄλως. ἰος. ἢ. ἰος.
asymboli, qui pecuniam pro conui-
uiis nondum soluerunt.

Ἄλως. ἰος. ἢ. ἰος. despicio, negligo.

Ἄλως. ἰος. ἢ. ἰος. prater rationem, temere, inhu-

Ἄλως. ἰος. ἢ. ἰος. triturator. (maniter.

Ἄλως. ἰος. ἢ. ἰος. alor, magno quorundam er-
rore, qui generis neutri putant.

Ἄλως. ἰος. ἢ. ἰος. tempus tritrandi.

Ἄλως. ἰος. ἢ. ἰος. percutio. Alij ἀλως διπλῆ.

de quo supra.

Ἄλως. ἰος. ἢ. ἰος. in quem nullum con-
uictum aut crimen rejicitur.

Ἄλως. ἰος. inuictio.

Ἄλως. ἰος. publica scorta.

Ἄλως. ἰος. ἢ. ἰος. pinguis unctio.

Ἄλως. ἰος. imitari quouis modo.

Ἄλως. ἰος. sulci, fossæ. (Accus.

Ἄλως. ἰος. μ. ἰος. ἢ. ἰος. ἀλως ἰος.

Ἄλως. ἰος. deprehensi, condemnati.

Ἄλως. ἰος. inuestigo.

Ἄλως. ἰος. ἢ. ἰος. saluæ.

Ἄλως. ἰος. ἢ. ἰος. ἀλως, sine squamis, si-
ne cortice.

Ἄλως. ἰος. animi passio ad maxorē,
uel lætitiā mouens, lasciuus apparatus,
uel materia. (Et uini.

Ἄλως. ἰος. ἢ. ἰος. ex salis floribus cōse-

Ἄλως. ἰος. ἢ. ἰος. flos maris. (Et uini.

Ἄλως. ἰος. ἢ. ἰος. in mare, quasi τῆς θαλάσσης

Ἄλως. ἰος. ἢ. ἰος. purpureus, uiolaceus.

Ἄλως. ἰος. ἢ. ἰος. uestis purpurea.

Ἄλως. ἰος. ἢ. ἰος. purpurea. ἢ. ἰος. ἢ. ἰος.
ἢ. ἰος. quod è concha marina purpura
colligatur.

Ἄλως. ἰος. ἢ. ἰος. ἢ. ἰος. ab ἄλως. eas
pius. Ἄλως τῆς διῆς, peractus reus.

Ἄλως. ἰος. ἢ. ἰος. dānatus Plur. in Sol.

Ἄλως. ἰος. ἢ. ἰος. illuuiæ.

Ἄλως. ἰος. ἢ. ἰος. illoctum esse.

Ἄλως. ἰος. ἢ. ἰος. illoctus.

Ἄλως. ἰος. ἢ. ἰος. cono carens, ἰος. pprie

ἢ. ἰος. dicitur galeæ uertex.

Ἄλως. ἰος. ἢ. ἰος. uxor, et apud Platonē uir-
go quæ nondum peperit.

Ἄλως. ἰος. ἢ. ἰος. erro, percutio.

Ἄλως. ἰος. ἢ. ἰος. capio. uide ἰος.

Ἄλως. ἰος. ἢ. ἰος. alpis.

Ἄλως. ἰος. ἢ. ἰος. sal. ἢ. uero, mare.

Ἄλως. ἰος. ἢ. ἰος. facultas, conmeatus.

Ἄλως. ἰος. ἢ. ἰος. auricula muris, herba.

Ἄλως. ἰος. ἢ. ἰος. palpitatio.

Ἄλως. ἰος.

Ἀλφειός. ἰ. ὁ. Alphæus, & fluminis & uiri proprium.

Ἀλφειόβοας. αἱ. boueis inueniētes. Epitheton est uirginum, ut quæ propter honestam formam famamq; accipere solebant: à sponsis munera boues, q; quāto in precio apud ueteres fuerint, ex cenſu illis bobus pro Glauci armis intelligitur.

Ἀλφειόβοας. paſtoris nomē. ab ἄλφω in: uenio & βοῶs.

Ἀλφω. μ. ἡ. ἡ. α. inuenio, do, ingro.

Ἀλφῆ. ἡ. ἰ. honor.

Ἀλφῆ. ἡ. ἰ. ὁ. ἰ. infuauis. ἀλφῆ alij ſcribunt.

Ἀλφῆ. ἡ. ἰ. ὁ. inuentor, indagator, idq; de hominibus ſolum.

Ἀλφῆ. pro ἀλφῆ perapocopen, indeclinabile.

Ἀλφῆ. ἡ. ἰ. ὁ. ἀλφῆ. ἡ. ἰ. ὁ.

Ἀλφῆ. ἡ. ἰ. ὁ. priſtrinū, locus in quo cruciabantur mancipia.

Ἀλφῆ. ἡ. ἰ. ὁ. qui ē ſarinis uaticinatur.

Ἀλφῆ. ἡ. ἰ. ὁ. farina, polēta, pro uictu. Erasim. prouerb. Ne uerba profuturina.

Ἀλφῆ. ἡ. ἰ. ὁ. farinarum uenditor.

Ἀλφῆ. ἡ. ἰ. ὁ. pulre pro pane ueſci, cibari farina. Bud. Com.

Ἀλφῆ. ἡ. ἰ. ὁ. ἀλφῆ. ἡ. ἰ. ὁ.

Ἀλφῆ. ἡ. ἰ. ὁ. albus, impetigo: id eſt macula alba, uiriligo. Dicitur & μὲν à medicis, quamuis profundius agat μὲν, ἀλφῆ. ἡ. ἰ. ὁ. ſuperficiem tantum immutet. Hinc alpes etiam Italiae montes quod perperuis niuib; albeſcant. Et Strabo ſcribit alpes prioribus ſeculis albia uocatos fuiſſe.

Ἀλφῆ. inuenio. actiu.

Ἀλφῆ. morior.

Ἀλφῆ. ἡ. uinea, locus uineis aut arboribus conſitus, campus, uiridarium, area in qua frumentum reponitur.

Ἀλφῆ. ἡ. ἰ. ὁ. feſtū Athenis agricolarum, quod ſubuectis iam ex agro fruſſibus agebatur in honorem Cereris & Dionyſij, quia tum in areis præcipue moras ducant homines, quas dicunt ἀλφῆ.

Ἀλφῆ. ἡ. ἰ. ὁ. Ceres, quod præſit areis.

Ἀλφῆ. ἡ. ἰ. ὁ. ἰ. illeſus.

Ἀλφῆ. capiaris, tencaris, damneris. Imperatius ab ἀλφῆ, quemadmodum γὰρ ἀλφῆ ἀλφῆ.

Ἀλφῆ. ἡ. ἰ. ὁ. idem quod ἀλφῆ.

Ἀλφῆ. ἡ. ἰ. ὁ. ἀλφῆ. ἡ. ἰ. ὁ. damnatus. ab ἀλφῆ.

Ἀλφῆ. μ. ἡ. ἰ. ὁ. capio, prehendō.

Ἀλφῆ. ἡ. ἰ. ὁ. area.

Ἀλφῆ. μ. captum eſſe, capi, damnari, detineri, mori, perire.

Ἀλφῆ. ἡ. ἰ. ὁ. mancipia, quæ à barbaris gentibus, præcipue autem Thracie populis, ſale mercatoribus diuendebantur, quæ inde etiam πρὸς ἀλφῆ ἡ. ἰ. ὁ. πρὸς μὲν dicebantur, id eſt ſale cōmpta comparata uel. ab ἀλφῆ, quod ſalem notat, & ἀλφῆ. ἡ. ἰ. ὁ. emo. Vnde ἀλφῆ. ἡ. ἰ. ὁ. Eufathius intelligit ἀλφῆ, id eſt, uili emptæ.

Ἀλφῆ. ἡ. ἰ. ὁ. area. ἀλφῆ.

Ἀλφῆ. ἡ. ἰ. ὁ. in mari uel areis ueſfor.

Ἀλφῆ. ἡ. ἰ. ὁ. ἀλφῆ. ἡ. ἰ. ὁ.

Ἀλφῆ. ἡ. ἰ. ὁ. decipio.

Ἀλφῆ. ἡ. ἰ. ὁ. pellis uulpina.

Ἀλφῆ. ἡ. ἰ. ὁ. inſule nomen, Strab. lib. 10.

Ἀλφῆ. ἡ. ἰ. ὁ. alopecie, deſluuia capillorum. Item fouea uulpium.

Ἀλφῆ. ἡ. ἰ. ὁ. idem.

Ἀλφῆ. ἡ. ἰ. ὁ. uulpinor, ſeducō, Varr. Ariſtoph. Veſpis, ἐν τῇ τῇ ἀλφῆ. ἡ. ἰ. ὁ. ἀλφῆ. ἡ. ἰ. ὁ.

Ἀλφῆ. ἡ. ἰ. ὁ. catulus uulpis, & canis ē uulpe & cane pgenitus.

Ἀλφῆ. ἡ. ἰ. ὁ. inſula nomen, & Hel.

leſpōia Cherroneſi ciuitas, inde ex
oraculo adepta nomen, ut ibi Athe-
nienſes ciuitatē conderent, ubi uul-
pium catulos comperiſſent.

Ἀλώπις. por. caſſida uulpina.

Ἀλώπις. uol. ἡ. uulpes.

Ἀλώπις. aſtutus.

Ἀλωε. w. ἡ. area.

Ἀλώπις. capietur.

Ἀλωπις. ior. ἡ. captiuitas, expugnatio.

Ἀλώπις. ὁ. ἡ. καὶ

Ἀλωπις. ὁ. comprehenſibilis, lubricus,
qui facile falli iudiciūq; poteſt, ca-
ptiuus.

Ἀλώπις ἀγῶν. aſſidua praelia.

Ἀλώπις. ὁ. locus uitis ὁ ἄρbori-
bus conſitus.

Α Η.

Ἄμα. ſimul. Differt tamen ab ὅμα au-
thore Ammon. Nam ἄμα aduerbium
temporis eſt, ὅμα uero loci. Vnde di-
cimus οὐρανὸν ἄμα ὑψηλὸν Ἀναχάρσιδος
τῷ σοφίῃ: Solon eodem quo Ἀνα-
charſis tempore natus eſt, quo loco
ἄμα inepte dixeris, cum Solon Athe-
nis, Anacharſis uero in Scythia ſit
prognatus. Datiuo iung. ἄμα τῇ μη-
ρῇ, una cum matre: ἄμα τῇ ἐμῇ, pri-
ma luce: ἄμα τῷ ἡμῖν ineunte uere. Vel
ſine caſu. Lucian. ἄμα τῷ οὐν ἡμῖν.
ἄμα ἰδὲ καὶ ἡμῖν τῇ ἡμέρᾳ καὶ ἡμέρᾳ, Si
mulq; auſpicandæ artis dies accom-
moda uidebatur. Idem in Gallo, καὶ
ἄμα ἡμῖν οὐρανὸν, καὶ ἡμῖν οὐρανὸν αὐτῷ,
ſimulatq; dixerat, ingrediebatur.
Ἄμα καὶ καὶ, ὅ ἡαc præterea. ἄμα καὶ
ἄμα, cum, cum.

Ἄμα. ατο. ὁ. copula.

Ἄμα ἡμῖν. Nympha, quod ſimul
cum arboribus naſcantur ὁ inter-
reant.

Ἄμα. ſum in doctus.

Ἄμα. in doctus.

Ἄμα. in doctus, rudis.

Ἄμα. ior. ὁ. ἡ. in doctus, rudis, inſi-
piens. Ἄμα. πρὸς ἀγῶνα, au-
diſtimus pecunia.

Ἄμα. as. ἡ. ruditas, inſolentia.

Ἄμα. ὁ. ὁ. arenofus.

Ἄμα. ὁ. ἡ. arena, puluis, proprie cam-
pi, nam maris ὁ ἄμα. dicitur, au-
thore Ammon.

Ἄμα. redigo in puluerem uel ci-
nerem.

Ἄμα. ior. ὁ. ἡ. arenofus.

Ἄμα. as. ἡ. apud Traxenios Ceres ap-
pellabatur.

Ἄμα. ὁ. ἡ. in expugnabilis, in do-
micus, immenſus.

Ἄμα. ordei manipulos per ſe ſolos
appellabant, congeſtos autem ex
alijs compluribus οὐλῶν ὁ τοῦ οὐλῶν.
Cælius.

Ἄμα. marceſco, putreſco, cor-
rumpor.

Ἄμα. demolior.

Ἄμα. demolior.

Ἄμα. immittis.

Ἄμα. as. capra quæ Iouem lacta-
uit. Dicitur à Græcis αἰγάριον. cu-
ius etiam curam gerebant nymphae
dux Cretenſes, Adraſtea ὁ Ida Me-
liſſei filia, quæ etiam nutrices Iouis
ſunt appellatæ.

Ἄμα. in. ὁ. ὁ. bibliotheca inſtru-
ctiſſime nomen apud Cicer. ad At-
tic. lib. 1.

Ἄμα. multiplico, dito, nutrio.

Ἄμα. as. ἡ. manipulus.

Ἄμα. deſtruo, depopulo.

Ἄμα. colligare.

Ἄμα. ὁ. ὁ. qui colligit, ὁ li-
gat manipulos.

Ἄμα. tener, infirmus.

Ἄμα. μῦθος, ὁ ἄρbor, ὁ ἄρbor.

Ἄμα. genus uine, arbuſta.

ἄμασναδάς. αἰ. pyra quæ cum fici nascuntur.

ἄμασις. μ. ἰω. π. ια. misceo.

ἄμαστροχία. αἰ. ἰ. orbita.

ἄμαστρος. ρο. ὁ. ἰ. qui mare caret.

ἄμαστροσία. ας. ἰ. obscuritas.

ἄμαστρος. ὄ. ὁ. obscurus, subobscurus, fuliginosus, languidus, hebes, obtusus.

ἄμαστρος. σκερσίς, ἀμαστρος, fusco, obscuro, ad nihilum redigo.

ἄμαστρος. ιο. ἰ. obfuscatio, hebetudo, oculi affectio, qua nervus uisus obscuratur incolumi pupilla. Eiusdem ferme significationis est ἀμαστροσία.

ἄμαστρος. κη.

ἄμαστρος. sine pugna.

ἄμαστρος. ου. ὁ. ἰ. inexpugnabilis, invictus, imbecillis, non pugnax, non rixosus, impossibilis.

ἄμαστρος. μ. ἰω. π. ια. ἡ ἀμαστρος. ἡ δὲ εἰς μέτο φρουμένον. Ponitur etiam translatè pro φρουμένον, id est frui et fructum capere, et uelut messem facere. Plutarch. ἀντι ταύτης (ἡ φρουμένης) δὲ αἰτίας τῶν ἀμαστρος. Item ἀμαστρος, accipimulo, congreco.

ἄμαστρος. citra curam, improuide.

ἄμαστρος. ἀμαστρος.

ἄμαστρος, pro ἀναβάστρος.

ἄμαστρος. ἰ. ascensio. ἀναβάστρος.

ἄμαστρος. τὰ. gradus.

ἄμαστρος. ὁ. ὁ. ascensor.

ἄμαστρος. α. ὁ. ἰ. pro ἀνάστρος. peruius et ubi commodius quid expugnari potest. Iliad. ἰ. ἡ μάστις ἀμαστρος δὲ πόλις.

ἄμαστρος. ἀνάστρος, ἀνάστρος, ἀνάστρος.

ἄμαστρος. olla.

ἄμαστρος. ὁ. ὁ. obtusus.

ἄμαστρος. ἀλτὲ, μάστις.

ἄμαστρος. abortio.

ἄμαστρος. κη.

ἄμαστρος. (utrumque enim dicitur, ut ἀνάστρος, et ἀναστρος) significat ἀμαστρος, id est arborum pario, abortiri facio, ἀμαστρος. Item ἀντι τὴν ἀμαστρος κη. ἀμαστρος, obtusum, caligantem, caculentem reddo. Bud. Com.

ἄμαστρος. ἰ. imbecille, hebes.

ἄμαστρος. ὁ. ὁ. ἰ. obtuso angulo.

ἄμαστρος. ὄ. ὁ. hebetans.

ἄμαστρος. hebetio, obtundo, tardo, impetuum frango, et reuendo. Accus.

ἄμαστρος. μ. ἰω. obtuse uideo.

ἄμαστρος. ιο. ὁ. obtusus, grauis, debilis.

ἄμαστρος. μ. ἰω. π. ια. obtundo.

ἄμαστρος. ὁ. ὁ. ἀμαστρος, abiectioni animo homo. ut obtusior, hebetior.

ἄμαστρος. ὁ. obtusus.

ἄμαστρος. obtusius.

ἄμαστρος. ὁ. ὁ. hebetudo uisus ex latente ueniens causa.

ἄμαστρος. uel ἀμαστρος. ὁ. ὁ. hallucinans, hebes.

ἄμαστρος. μ. ἰω. π. ια. obtuse uideo.

ἄμαστρος. ὁ. obtusitas.

ἄμαστρος. cacutio. ὡς τὴν ἀμαστρος ἡ χη τὸς αἰσας, quod is qui hoc laborat uitio, oculos habeat obtusos.

ἄμαστρος. abortus, pueri abortiui.

ἄμαστρος. α. ὁ. idem quod ἀμαστρος, et pharmacum quod abortiuum facit.

ἄμαστρος. ὄ. ὁ. ἡ ἀμαστρος, galbanum.

ἄμαστρος. ἰ. ὁ. cecitas.

ἄμαστρος, κη. ἀμαστρος. apud Theophrast. morbus est, id est excaecatio oculorum in uitibus. Dicitur etiam ἐπὶ γυναικῶν ἀμαστρος, id est de mulieribus abortu parientibus, Abortio, abortus.

ἄμαστρος. τὰ. medium antennæ.

ἄμαστρος. exaggeratim.

ἄμαστρος. ἀλτὲ. ἰ. exaggeratio, erectio.

Ἀμβρόσιος. ὁ. dilator operum.

Ἀμβροσία. herba, quam alij botryn, alij artemisiam uocant, teste Dioscoride. Poëte fabulantur Ἀμβροσίαν apellari cibum deorum, quemadmodum ἑκταροπτόν. unde illud apud Marcial. Iuppiter ambrosia satur est, & nectare uiuit. Dictam aiunt ab α & βροτῆ mortalis, interpositio μ uocalitatis gratia: uel quòd mortales eam non edant, uel quòd qui eam comederint immortales euadant.

Esti item noctis epitheton, quasi solitaria, quoniam nocte omnia silent, & homines rari prodeunt. Item Ἀμβροσία. τὰ. Dionysij festū apud Iones appellatur. Cael. lib. 15. cap. 15. Ἀμβροσιος. οὐ. ὁ. diuinus, immortalis, dulcis.

Ἀμβροτός. ὁ. ὁ. immortalis.

Ἀμβροτόν. erro.

Ἀμβροτοί. species marinorū ericiorum. Ἀμβροτοί apud Aristot.

Ἀμβροτοί. αἱ τῶν χαρῶν ἰμβροτοί.

Ἀμβροπ. locus editus, ascensus, oriscium olla, montis cacumen.

Ἀμβροπός. reclamātes. Herod. Thal. οἱ ἅ Ἀμβροπός ἐπὶ τῆς θαλάσσης.

Ἀμβροπός. ὁ. ὁ. magnus, ὁ πᾶν ἄσπετον ἀνέστη. ἀπὸ τῆς ὀψιμῆς, ὁ πᾶν ἄσπετον, quod est inuidco.

Ἀμβροπός. ὁ. uia rationeque docendi discendiq; abhorrens.

Ἀμβροπία. τὰ. remedia quæ aduersus ebrietatem adhibentur.

Ἀμβροπία. ὁ. ὁ. lapis, inde dictus quòd ebrietati obstat. Vel (ut Plin. scribit) quòd usque ad uiri colorem accedens, prius quàm eum degustet, in uiolam desinit. lib. 17. cap. 9.

Ἀμβροπία. trabes ex utroque muro inuicem oppositæ, quibus superiora ædificia fulciuntur.

Ἀμβροπία. καὶ Ἀμβροπία. μ. φου. retribu, rependo, remunero, refero, ad inuicem respondeo, do, dono. Herod. dian. Ἀπὸ τῆς αὐτοῦ ἀνταρπῆς Ἀμβροπία. Item transco, ambulo.

Aliquando permuto, alterno. Plin. Alia sexinas tantum generant, aut mares, plerumq; alternant, id est ἀμύβωσι. Datio & accus.

Ἀμύβωσι. ὁ. ὁ. ὁ. καὶ

Ἀμύβωσι. ὁ. ὁ. tristis.

Ἀμύβωσι. καὶ

Ἀμύβωσι. ὁ. ὁ. implacabilis, immitis, difficilis.

Ἀμύβωσι. καὶ Ἀμύβωσι.

Ἀμύβωσι. οὐ. ὁ. melius, magis, nomen & aduerb.

Ἀμύβωσι. exolefacio.

Ἀμύβωσι. οὐ. ὁ. ὁ. melior.

Ἀμύβωσι. priuo aliquem portione. Accus. iung.

Ἀμύβωσι. ὁ. ὁ. ὁ.

Ἀμύβωσι. ὁ. ὁ. ὁ. integer.

Ἀμύβωσι. &

Ἀμύβωσι. μ. ὁ. ὁ. ὁ. emulgeo, eliceo: neque solū de lacte dicitur, sed etiam de cruore et alijs liquoribus. Proprie est immaturos fructus decerpere, κατὰ τὸν προειρητοῦ κατὰ τὸν κατὰ τὸν ἀποσπᾶν. Vnde translatione sumpta, Ἀμύβωσι (inquit Comicus in Equit.) τὸν ἑκατὸν τοῦ κατὰ τὸν. id est, τοῦ ἀποσπᾶν τὸν ἑκατὸν διασπᾶν, ἀποσπᾶν, ἀπαιτῆς, κατὰ τὸν.

Ἀμύβωσι. denique, profectō, certē, scilicet, uidelicet, nimirum, prorsus, atquē, itaque, etenim, ἰσχυρῶς, uerbi gratia.

Ἀμύβωσι. ὁ. ὁ. negligencia.

Ἀμύβωσι. ὁ. inertes.

Ἀμύβωσι. aduerb. celeriter.

Ἀμύβωσι. ὁ. inexercitatus.

Ἀμύβωσι. ὁ. ὁ. ignauia.

Ἀμλῆτης. s. o. securus, ociosus, inexcitatus.

Ἀμλῆτης. ociose, pigre.

Ἀμλῆς. μ. ὅου. π. κα. negligo, omitto, sine cura sum, nihil p̄si habeo, aspernor. Ἀλῆιον genitiui iung.

Ἀμλῆς. ἰος. ὅ. i. negligens.

Ἀμλῆσις. ας. ἡ. securitas.

Ἀμλῆτης. ὅ. ὅ. negligendus.

Ἀμλῆτι. negligenter, contempnim, promptè, citò.

Ἀμλῆς. ας. ἡ. discrepantia.

Ἀμλῆον δῆμῳ, ἡμῶν. actio de damno dato.

Ἀμλῆτης. s. o. non futurus.

Ἀμλῆς. negligenter, contempnim, oscitantè.

Ἀμλῆτης. s. o. inuituperabilis, irreprehensibilis, inculpatus, de quo queri non possis. ὁ μὴ μίμνῃ δῆμῳ, καὶ ὁ μὴ μίμνῃ τῷ. Posterius significatum Atticis elegantius habetur, sicut ἀθεῶς, qui non uidet, potius quàm qui non uidetur.

Ἀμλῆτης. irreprehensibiliter, sine querela.

Ἀμλῆτης. ὅ. debile, euandum, quod citò uelut fumus euanescit. κατὰ τὴν ῥῆσιν ἔμψος, ἔσθον διωάμω.

Ἀμλῆτης. μ. ὅου. π. κα. debilito, diminuo.

Ἀμλῆτι. impatienter.

Ἀμλῆς. ἰος. ὅ. nox in tempesta, quasi ἀμορφῆς.

Ἀμλῆς. premere, terere, propriè de olea.

Ἀμλῆς. offusco, priuo portioe aliquè.

Ἀμλῆς. τὰ. imparitila.

Ἀμλῆσις. ας. ἡ. securitas, tranquillitas, indolentia.

Ἀμλῆτης. οὐ. ὅ. i. securus tranquillus, sine soliciudine, plus est quàm ἐνὶ δαῶ.

Ἀμλῆτης. ὅ. ὅ. i. indiuisus.

Ἀμλῆτης. aduerb. citra soliciudine.

Ἀμλῆς. ὅ. ὅ. i. medio carens.

Ἀμλῆς. sine medio.

Ἀμλῆσις. ὅ. ὅ. i. intransitiuus.

Ἀμλῆσις. ὅ. ὅ. i. καὶ

Ἀμλῆσις. ὅ. ὅ. i. immutabilis. Vnde ἐνὶ ἀμλῆσις, id est ἐνὶ αὐτῇ, quæ semper eadem, ut p̄sietacus, nesciens aliud fingere quàm suum ἥρπ.

Ἀμλῆσις. s. idem.

Ἀμλῆσις. ὅ. ὅ. i. auarus, tenax.

Ἀμλῆσις. ὅ. ὅ. i. intransmutabilis, firmus.

Ἀμλῆσις. οὐ. ὅ. i. immobilis, immutabilis, qui non facile quouis abduci potest.

Ἀμλῆσις. ὅ. ὅ. i. quem nō patietur.

Ἀμλῆσις. ὅ. ὅ. i. idem.

Ἀμλῆσις. ὅ. nulla persuasione traducibile.

Ἀμλῆσις. ὅ. ὅ. i. cuius sententia immutabilis, qui à sententia dimoueri non potest.

Ἀμλῆσις. ὅ. ὅ. i. intransmutabilis.

Ἀμλῆσις. ὅ. ὅ. i. καὶ

Ἀμλῆσις. ὅ. ὅ. i. immutabilis, immotus robore corporis. Proprie dicitur de corporeis rebus, sed translatiue etiam de alijs, ut τὰς αὐτῶν ἀμλῆσις, καὶ βίβλια.

Ἀμλῆσις. ἀμλῆτι, ταχῆς. irreuersum, ἀσπῆ, ita ut te minime conuertas, ne respiciens quidem, ut Loth iubetur à Sodomis fugere ἀμλῆσις. Plato 10. de legibus, τὰς ἀμλῆσις ἐνὶ αὐτῇ ἀμλῆσις.

Ἀμλῆσις. ὅ. ὅ. i. impermutabilis, intransmutabilis.

Ἀμλῆσις. ὅ. expers.

Ἀμλῆσις. οὐ. ὅ. immensus.

Ἀμλῆσις. sine mensura.

Amplex. as. i. imm vestia.

Ἄντροβαλὺς. ἰος. ὁ. κ. immense profundus.

ἄντιστος. i. ο. δ. ἰ. immodestus, uanus
 uerbis, sine iudicio loquens, sine dele-
 ctu & modomulta efficiens, loquun-
 tulus. Homer. Iliad. β. Therpiten
 præter omne decorum principibus
 uiris obstrepentem ἀντιστος uocat.

ἄμετρος. α. ὁ, ἡ. immensus, immodestus.
ἄμετρος ὁ ὄργιλος, irā intemperans.

Amis. immoderate.

Ἄμύν. πορεύομαι, ἀμύβομαι.

*Alc. gr. i. falx messoria, farsculi. Item
instrumentum fossorium quod Galli
lingua uernacula luctum uocant
quo fossores aggerari uiuent. Apud
Plin. in epist. ad Traianum, legitur
hama aspiratum, Nullus (inquit) in
publico sipo, nulla hama: quod aliud
instrumentum significare uideatur
Budo.*

Ἀμύγες καὶ

Ἀσκήσις, καὶ

Ἀμυγίππος. sive ἀμμογίππος. aliquo μο-

Ἄν' ἡμέραν. prima luce.

Α. α. α. amen, fiat. Hebraicum est.

Ἀμεινότερον, ἀμείνων.

Ἀμύρτος. ὁ. infinitus, continuus. trans-
latione sumpta ἀπὸ τῆς μυρομένης
ῥαίνας.

Ἄμνις. γῆτος. placenta genus lactis,
apud Aristoph.

Αικτή, ἡρθ. ἰ. mēssor.

ἄμυρος. ὡ. ὁ. accentu in antepen. signi-
 ficat missum, id est frugem ipsam.
 Itē illaboratus, infectus, ab ἀμύω.
 ἄμυρος uero. ὡ. accentu in ult. tem-
 pus ipsum messis.

Amictur. o. m. i. matte carens.

Ἀμυχανία. μ. ἰσ. π. κα. *recuso, inops
mentis sum, perplexus hæsito.*

Amazons. i. G. o. n. stupefactus.

Ἀμφύπολις, ποταμός. apud Xenoph.

Ἀμυχρία. at. i. consilij & mentis inopia, desperatio, summa rerum penuria, Erasmo in interprete. Eius cōtra-
rium πολυμυχρία.

Ἀνίκατος, ὁ, ἢ, sine auxilio, callidus, in-
opinabilis, immensus, sine remedio,
perplexus, difficilis, impossibilis, si-
ne pugna.

Ἀμίχανον λέγουσι, quod nemo imitari
possit, ἀμίμητον.

Ἀμνηστίας. ii. ignorantes, consilij in-
opes.

Ἀμάρης ἔω. nequeo.

Amia. ar. i. *amia*, piscis genus.

Ἀμιάτος. ε. ε, η. impollucus, defecatus.

Ἀμύλακος. ή. sylvestris olea.

Ἀμιγνίς. ἰοι. ὁ, ἡ. κρή

*Ἀμύκτος, ο, η, immixtus. Plutarch. συμ-
 πόσια δὲ καὶ ἀμύκτα vocat, id est
 citra amicitiam & communionem,
 in quibus plures aequo accumbunt.*

Ἀμύνικτος . durus.

Амха. 43. 2. certamen.

Ἀμυνάμον. certo. Dativus iung. aut de-
cuf. mediāte πρὸς. Lucian. in Satur.
πρὸς ἀμύναν ἀμυνάμων.

Ἀμυῖαν. contendo, celeriter scribo.

Ἀμίσημα. αὖτε. ὁ. σεσταμένη.

Ἀμυντίας. σ. τ. locus in quo decer-
tatur.

Amatius G. i. certarius.

Ammonius G. i. maioris linguosus.

Άμίνο. certo.

Ἀμιμητόβιος. π. ὁ. *imitabilis*.

Ἀμίμητος. ἄ. ὁ. inimitatus. inimitabilis.

Ἀμίνω. adiuvō. Ἀδίου. dativo.

*Ἀνιστία. as. ἡ. inhospitalitas, fuga con-
suetudinis, quale depinxit Lucian.
Timonem illū *μωδὸς ἄπορος*, qui cum
uniuersum genus humanū exosum
haberet, in hæc uerba insolenter effe-
rebat. *ἡγάτας (inquit) ἔγωγε καὶ ἂν**

καὶ ἄλλοι, ὅπως μισῶ. Et rursum, Ἐὐδὲ
μοι τὰς αἰμὶ μηδὲν μοι πλεονάζον-
τες.

Ἄμικοι. oi. equi desultorii. Item pedi-
tes equitibus adiuncti, apud Thucyd.

Ἄμικ. ἰδιος. ἢ. matula, scaphium.

Ἄμικθι. sine mercede, gratis.

Ἄμικθος. ἢ. ὅ. ἢ. stipendio carens. Ἄμικ-
θος διδασκαλος, gratuitus magister
ac sine minervali.

Ἄμικθισ. numero.

Ἄμικροτόμος. ἄνθρωπος. ὁ. habens uestem non
cinctam zona, discinctus. Ab α priu.

μίτρα. ζώνη, ὅ. χιτῶν uestis.

Ἄμικτος. ἄνθρωπος. ὁ. copula, uinculum, funis,
amentum. ab ἄντομος.

Ἄμικθω. poeniteo.

Ἄμικτις. plecto, ligo.

Ἄμικτος. nos, nobis, nostrum, Dorice.

Ἄμικ. nos.

Ἄμικτα. simul. ὁμοῦ.

Ἄμικ. καὶ

Ἄμικ. nobis, pro ἡμῖν Doricè.

Ἄμικτος. οὐ. ὅ. minimum.

Ἄμικτος. ὅ. ὅ. repletus.

Ἄμικθίς. dipsas, serpentis species.

Ἄμικθία. infortunium.

Ἄμικτος. imparticipans.

Ἄμικτος. ὅ. sabulum, arena.

Ἄμικθίς. ὅ. ὅ. arenosus.

Ἄμικτος. celeberrimum erat Libycis nu-
men, cui de pastoris nomine, à quo
illi primo erectum simulachrū est, ap-
pellationem factam, auctor est Pau-
sanias. Cael. lib. 10. ca. 38.

Ἄμικθίς. succus est ferule herbae.

Ἄμικτος. ἄγνος. ἢ. agna.

Ἄμικθίς. καὶ ἄμικτοι. nepotes, ἀπόγονοι. ποτικὸν est.

Ἄμικθίς. θρεῖς.

Ἄμικθίς. obliuisci, immemorem es-
se. Genit. uel accusf.

Ἄμικθίς. oi. uocati sunt in Cnido scē

xaginta delecti ex optimatibus, uer-
lut episcopi, ad quos de maximis res-
bus referrent. Sic appellati δὲ ὅ. ὅ. ὅ.
παθῶν, quod in iudicium non uoca-
rētur, aut certe uelut πορὸν ἄμικθίς,
id est, memoriosi. Cael. li. 11. ca. 10.

Ἄμικθίς. senatores praeiitii, à Cē-
soribus non commemorati, ἐ senatus
moti. Bud. Com.

Ἄμικθίς. ὅ. ὅ. ὅ. immemor.

Ἄμικθίς. ὅ. ὅ. ὅ. Hesych.

Ἄμικθίς. ὅ. ὅ. ὅ. obliuio malorum.

Ἄμικθίς. ὅ. ὅ. ὅ. pellex.

Ἄμικθίς. ὅ. ὅ. ὅ. obliuiscor.

Ἄμικθίς. ὅ. ὅ. ὅ. obliuio inuiciarum, prae-
ritorum in perpetuum obliuio, quasi
lex obliuionis. Vtitur hac dictione
Vopiscus in Aureliano, Amnestia
(inquit) etiam sub eo delictorum pu-
blicorū decreta est, de exēplo Athea-
niensium. Herodianus lib. 3. ἀπὸ
τῆς ἀμικθίας uicitur, πάλιν ἡμῶν
ὅ. ὅ. ὅ. de militibus quibus
condonabat Seuerus, quod ad Barba-
ros transfugerant. Politian. impu-
nitatem transiit. Eras. Chil.

Ἄμικθίς. ὅ. ὅ. interior membrana appe-
latur ab Empedocle, qua factus in
utero inclusus obtegitur. à mollitie
agnorum deducto nomine: exterior
uerὸ ὅ. ὅ. Polluci, quanquā alij di-
uersum tradant. Volaterran.

Ἄμικθίς. ὅ. ὅ. muscus, pro μύσος, addita
litera, sicut ὅ. ὅ. pro ὅ. ὅ.

Ἄμικθίς. ὅ. ὅ. morosus, stultus, πρὸς
τῶν.

Ἄμικθίς. ὅ. ὅ. agnus.

Ἄμικθίς. sine labore.

Ἄμικθίς. ex aliquo loco, ab ἄμικθίς, Dori-
ce, pro aliquis.

Ἄμικθίς. καὶ

Ἄμικθίς. uicissim, successiue.

Ἄμικθίς. ὅ. ὅ. mutuis, uicissitudine

rius. Est item hoc nomine carminis genus, in quo qui canunt, utuntur æquali numero uersuum: & ita se habet responsio, ut aut maius, aut contrarium aliquid dicat. Sic dictum à uicissitudinaria responsione, hoc est ἀπὸ τοῦ ἀμοιβῶντι.

Ἀμοιβή. ἡ. ἰ. retributio, pœna, responsio, gratiarū actio, remuneratio, cōpensatio, uicissitudo, mutatio, talio.

Ἀμοιβή. expertem esse, carere. Genit.

Ἀμοιβή. ἀτυχημα.

Ἀμοιβος. carens parte.

Ἀμοιος. οὐ. ὁ. malus.

Ἀμοιάσα. μόνυβείσα.

Ἀμοιάς. ἴος. ὁ. mulctra. alibi ἀμοιάς.

Ἀμοιάς. ὁ. tempus mulgendi, & pro uespera ponitur, quia tunc mulguntur pecora. Item pro noctis medio, Homer. Iliad. 2. de autumnali stella, ἀμιάσκει δὲ οἱ αὐτὸν αἰὼν, ὡς οἱ αὐτὸν αἰὼν. id est, liquida nocte, ut Vergil. dixit. Item ἀμοιάς, depilatores, ab ἀμιάω.

Ἀμώλωτος. ὁ. ἰ. impolluitus.

Ἀμώλωτος. ἴος. ὁ. ἰ. g. oleas teris, & amurcam exprimit.

Ἀμώρην. ἡ. ἰ. fex olei aut uini, amurca. Plin. lib. 11. cap. 1.

Ἀμώρην. ἰδός. ἡ. lini species bysso non dissimilis. Vnde ἀμώρην uestimenta, pro preciosis & splendidis, multa & impensa, quorū meminit cōtra Timarchū Aeschines, in Eysist. Aristoph. & Athenæ. lib. 8.

Ἀμώρην. ὁ. placenta, simila friza oleo.

Ἀμώρην. ὁ. conterminatio.

Ἀμώρην. ὁ. expertus, infelix. ἀμώρην.

Ἀμώρην. ὁ. ἰ. infirmus.

Ἀμώρην. ὁ. deformissimus.

Ἀμώρην. ὁ. aliquis, & Dorice πῦμαρ.

Ἀμώρην. ὁ. insatiabilis, infedabilis, mul-

cus. ἀπὸ τῶν σομάτων, ἢ παρμάτων τῶν μὴ θορυβῶν μὲν.

Ἀμωσα. ἡ. ἰ. non cantans auis. Basil. in Hex.

Ἀμωσία. ὁ. ἰ. inscitia, literarū odium.

Ἀμωσία. organū uentis excogitatum. Cal. lib. 11. ca. 19.

Ἀμωσία. ὁ. ἰ. inrudita & intempe-

stia fabule, nihil ad rem pertinentes apud Athenæum. Eras. Chil.

Ἀμωσία. ὁ. ἰ. inlegans, incōcinnus, in-

doctus, à Musis alienus, incultus, in-

suauis. Antiquitus enim nihil eruditum habebatur sine musica. Vnde apud Comicos qui se literas didicisse negant, aiunt se non didicisse mus-

sicam. Eras. Chiliad.

Ἀμωσία. inelenter.

Ἀμωσία. aduerb. citra laborem.

Ἀμωσία. ὁ. ἰ. labore carens.

Ἀμωσία. ὁ. ἰ. pro ἀναπαύσεως. sedes in qua quiescitur.

Ἀμωσία. pro ἀναπαύσεως.

Ἀμωσία. ὁ. ἰ. eadem uia rediens.

Ἀμωσία. ὁ. ἰ. παρὰ τὴν ἀλῆν.

Ἀμωσία. pro ἀναπαύσεως, per campū.

Ἀμωσία. ὁ. expertus, ἰμωσία.

Ἀμωσία. ἀμωσία. ὁ. uinea.

Ἀμωσία. ὁ. uineus, ut οἶνος ἀμωσία. Herodoto, ad differentiam forte aliorum uinorū è frugibus confectorū.

Ἀμωσία. ὁ. uitis, uinea: quasi ἰμωσία. nam πίνος uinū significat. Vnde ἀμωσία, labrusca. Plin. li. 14. ca. 21.

Et herba eodem nomine diuersa à labrusca. Idem lib. 27. ca. 7.

Ἀμωσία. ὁ. alba uitis: sic dicta uel à

qualitate coloris, uel quod eius radix cōtrita corpori infricata, teneriorē

& candidiorem reddat cutem. Plin. lib. 21. ca. 1.

Ἀμωσία. ἀμωσία. ὁ. ampeloprason, quasi por-

Ἀμφίπνο. ἢ περιπνο, θυραπνο, foueo, me
delam adhibeo.

Ἀμφί. collum, ceruix.

Ἀμφί. ιός. ὁ. flor uini.

Ἀμφίπικτος. ιός. ὁ. ἡ. anceps, id est utrinq;
incidens, ut ἀμφίπικτος γλώττι, apud
Aristoph. in Neb. lingua in utraq;
partem acuta.

Ἀμφίπικτος. ιός. ὁ. ἡ. adolescēs, ad iustam
etatem accedens.

Ἀμφίπικτος. ιός. ὁ. ἡ. de febre quotidiana.

Ἀμφίπικτος. ιός. ὁ. ἡ. circumquaque lectus.
Phaerex epubeton apud Hom.

Ἀμφίπικτος. οὐ. ὁ. ἡ. idem, ut ἀκρίων ἀμφί-
πικτον, Thucyd. id est actuarium na-
uigij, ὃ undique lectum.

Ἀμφίπικτος. οὐ. ὁ. ἡ. genus nauigij quod
utrinq; impellitur. idem ὃ ἀμφίπικτος.

Ἀμφίπικτος. quod est in contentione posi-
tū, uel de quo est adhuc contentio.

Ἀμφίπικτος. dubius cui contingat uictoria,
par uiribus.

Ἀμφί. cum genitiuo significat de, me-
moratiua particula. Lucian. Astrol.
ἀμφί τιν ἀνέμων ἢ παγί. Cum Dati-
uo, iuxta. Iliad. β. ὅτ' ἀμφί τρυφάνησιν
ἀν' ἰμάσιν. Vel pro, propter, causa,
ut, πρὶ ἀνέμοι ἀμφ' ὁδὸν αὐτὴν διαίεσσι
δαιάτω ἵππο: causa Vlyssis. Cū ac-
cusatiuo, circum, utrinq;. Item cū,
apud Herod. οἱ ἀμφί νόστον καὶ μάχην
εὖ, qui cum Codro &c. Plato, οἱ
ἀμφί τῆς ὀρχῆς, Orphici sectatores. οἱ
ἀμφί Σωκράτη, hoc est, Socrates. Bud.
Com.

Ἀμφίπλοος. mari cinctum ut insula.

Ἀμφίπλοος. οἱ. Dithyramborū poëta,
inde dicti, quod illis frequentissimi
moris erat ita exordiri, ἀμφί μοι
ἄνα.

Ἀμφίπλοος. περὶ μοι ἄνα, Terpantri
in morem canere, canere Terpantri
τύμον, qui ὁρῖος dicebatur, cuius ini-

tiū erat, ἀμφί μοι αὐτὸρ ἀναστῆναι
ἔδωκεν ἀδύτω φιλώ, ὃ apud Arist. Nes-
bul. ἀμφί μοι αὐτὸρ φοῖβ' ἀναστῆναι.

Ἀμφίπλοος. ὅς. ἢ. indumentum.

Ἀμφίπλοος. circumresonans, uel cla-
mans.

Ἀμφίπλοος. σῆμα, πείρω, ἡμῶν, ἡμῶν,
ἐνδύσθω.

Ἀμφίπλοος. amplector, undiq; comple-
ctor, dubito, circumpono.

Ἀμφίπλοος. αὐτός. ὁ. ἡ. obambulans.

Ἀμφίπλοος. testudo militaris.

Ἀμφίπλοος. μ. ἡ. αὐ. π. ἡ. αὐ. dubito.

Ἀμφίπλοος. ἢ σῆμα ἢ μῆμα.

Ἀμφίπλοος. σοι τοῦτον. contendo, litigo.

Ἀμφίπλοος. in terra ὃ in aqua uiuens.

Ἀμφίπλοος. retis genus, inde dictum
quod undiq; complectatur, hoc est,
ἀπὸ τῆς ἀμφίπλοος. Valla esse putat
quod Latini uerriculū uocant. nam
quod illi rete uocant, Graecis est δῖνα
τύπος.

Ἀμφίπλοος. ας. ἡ. ambiguitas, dubium
dictum. Est figura orationis quae sit
uitio compositionis, quando oratio
in alium atq; alium sensum interpre-
tari potest.

Ἀμφίπλοος. ὁ. ὁ. ἡ. ambiguus. compositū
uolunt ex ἀμφί utrinq;, ὃ βῆμα consi-
litum, uel ex ἀμφί, ὃ βῆμα ἡ. αὐ.

Ἀμφίπλοος. pes est in carmine, sic di-
ctus ὅτι ἔχει δύο βῆμα ὅς ἐστιν ἀμφί
ἐν τῷ μέτρῳ.

Ἀμφίπλοος. ὁ. ὁ. ἡ. unde quaq; madidus,
temulentus.

Ἀμφίπλοος. celebris.

Ἀμφίπλοος. ἡ. ἡ. claudus utroq; pede.
Epith. Vulcani.

Ἀμφίπλοος. ἡ. ἡ. priuignus.

Ἀμφίπλοος. utrinq; acutus.

Ἀμφί π. π. ἡ. ἡ.

Ἀμφί π. π. circum accenditur, ab ἀμφί
π. π. αὐ.

ἄκντοι, quo in eadem significatione quidam uuntur. Latine uocatur de-
fultores, & equi ipsi defultorij. Liu.
lib. 1. de secundo bello Puni. Nec om-
nes Numida in dextro locari cornu,
sed quibus defultorum in modum bi-
nos trahenibus equos, inter acerrimam
sepe pugnam, in recentem equum
ex fesso transulare mor erat.
Cael. lib. 11. ca. 64.

ἄκντοτοτότα. oi. equestres sagittarij.

ἄκντοσύνη. ὅ. edificij species, omnia
habens ea, quae prosylos, praeterea
habet in postico ad eundem modum co-
lumnas & fastigiū. Vitru. lib. 1.

ἄκντοσύνη. ὅ. bisfons.

ἄκντοσύνη. circumfluus.

ἄκντο, accentu in ult. sine, diuisim, fa-
tis, utrinque, cum controuersia, seorsum.

ἄκντο. ior. accentu in pen. comicus qui
dam Atheniensis.

ἄκντοσύνη. genus serpentis, quod in ca-
put geminum insurgit, quorum alie-
rum loco suo est, alterū loco quo cau-
da, quae causa est ut capite utrinque
uenenum fundente serpat tractibus
circulatis. Dicitur & ἄκντοσύνη
pro eodem.

ἄκντοσύνη. dubio, ambigo, cōtendo,
discepto, certo, litigo, ἔχων, delibe-
ro, mihi uendico. Genit. & datiuo iū-
gitur. ἄκντοσύνη πρὶ τῆς, & πρὶ
τῆς, non admitto hoc, non concedo,
ἄκντοσύνη σοι τῆς, contendo tecū de
haere & controuersiam habeo.

ἄκντοσύνη. ὅ. ὅ. controuersia, hoc
est, res de qua disceptatur iudicio.
Plato in Philebo, pro quaestione inter
disputantes agitata. Bud. Com.

ἄκντοσύνη. ὅ. dubius, cōtentioniosus,
controuersiosus, de quo disceptatur.

ἄκντοσύνη. controuersia, contentio.

ἄκντοσύνη. ὅ. ὅ. iustitiae, ὅ. ἀρετῆς

ἀκντοσύνη, πρὶ λόγος ἀκντοσύνης, contem-
ptuosus, rixosus, acer & argutus in di-
sceptationibus.

ἄκντοσύνη. ὅ. utrinque umbram habens.

ἄκντοσύνη. induo.

ἄκντοσύνης. ὅ. ὅ. ὅ. coronatus, undique
plenus.

ἄκντοσύνη. perscrutor, circūsto.

ἄκντοσύνης. ὅ. ὅ. ὅ. anceps, qui subdolis
est moribus & uersipelli fide.

ἄκντοσύνης. ὅ. ὅ. ὅ.

ἄκντοσύνης. ὅ. ὅ. tapes ex utraque parte
hirsutus uillosusque. Athenae. li. 5. Hos
ita ἄκντοσύνης intelligit Pausanias.

ἄκντοσύνης. timeo, tremo.

ἄκντοσύνης. ὅ. ὅ. ὅ. utrinque perforatus.

ἄκντοσύνης. Oceani filia, ponitur pro ip-
so oceano. ab ἀκντο & ῥήξω, quod cir-
cumcurrat terram: uel potius ἀκντο
ἄκντοσύνης, id est a circumterendo,
quod terram undique terat ac lanci-
net. Cael. lib. 14. ca. 18.

ἄκντοσύνης. cuneatus.

ἄκντοσύνης. appellabantur maxae quae-
dam sacra, quas Dianae offerebant
Munychiae, ardentes faces per ambi-
tum affigentes.

ἄκντοσύνης. ὅ. amphora.

ἄκντοσύνης. genus placente.

ἄκντοσύνης. contego.

ἄκντοσύνης. ueteris Musicae repertor.

ἄκντοσύνης. ὅ. biuium.

ἄκντοσύνης. ὅ. ex utraque parte oris den-
tatum.

ἄκντοσύνης. amborum, ambobus. Aliquan-
do Attice subaudietur ἀκντοσύνης, signifi-
catque ambabus manibus. Sic & ἀκντο-
σύνης & ἀκντοσύνης.

ἄκντοσύνης. ὅ. similes reddentes.

ἄκντοσύνης. ὅ. ceramiae & metretae, quae
Latine quadrantalia uocantur.

ἄκντοσύνης. qui mercedis gratia am-
phoram portat, amphorarius.

ἄκντοσύνης

Ἀμφορεύς. ὁ. amphora. ab ἀμφί, circum
 ὁ φέρει τὸ φέρον, quod sit uas portatis
 le huc ὁ illuc.

Ἀμφότεροι. ὁ. ambidexter.

Ἀμφότερον. ῥ. Pollux li. 8. ait fœnus
 nauticum esse, cum fœnator ὁ cō
 meatus ὁ remeatus periculum sus
 cepit, ἵνα ποτὶς uero cum comnea
 tus tantum.

Ἀμφότερα. ὁ. uterq; in plurali tantum
 proferitur. Athenæ. de Stratocle lo
 quens, ἅν' ἀμφότεροι βίωσιν θανάτῳ
 δι' ἐπ' ἀρεσας. Differt ab ἰσάτεροι. uis
 de Ammonium.

Ἀμφότερα. undiq; in utraq; partē.

Ἀμφότερα. utrobique.

Ἀμφότερα. in utraq; partem.

Ἀμύττα. ar. ἡ. perpetuum exilium.

Ἀμφικλονία. ar. ἡ. conciliū Amphictyo.

Ἀμύω. abundanter effundo. (nū.

Ἀμψ. ambo.

Ἀμψ. καὶ.

Ἀμφοῖς. ἰδ. ὁ. ἡ. uas binas ansas habēs.
 ab auribus quæ ὠτα uocantur. Cæl.
 lib. 2. cap. 29.

Ἀμφοῖς. ῥ. utrinq; auritum, ex utraq;
 parte ansatum.

Ἀμύς. ἰδ. ὁ. herba est similis amomo,
 sine odore et fructu, qua adulcratur
 amomum. Dioscor.

Ἀμύμος. uitis species. Plinius lib. 12.
 cap. 15.

Ἀμύμος. ὁ. ὁ. ὁ.

Ἀμύμος. immaculatus, innocens, incul
 patus, irreprehensibilis.

Ἀμύμος. omni modo, ὅπως ἂν ὦσιν,
 quauis uia, undecunq;, quodammo
 do, paulatim. ἀμύς δὲ ἀμύμος ῥ. ῥ. ῥ.

Ἀμύμος. urbs Phrygie.

A N.

Ἄν. si, uique. Cōiunctio est expletiva,
 ratiocinativa, ὁ circumscriptiua:
 quæ cū potentialis est, optatiuis præ

sentis ὁ futuro iungitur. præterito
 quoq; nonnunquam indicatiui, ut ἐν
 ἀνδράσι, ἐν ἀνδράσι, ὅσα ἀνδράσι. id
 est, non dixeris, uel non poteris dice
 re. Indefinita subiunctiuo ferè iungi
 tur, ut ἐν ἀνδράσι. Priscian. lib. 18. ὁ
 Bud. Com.

Ἄν. nisi.

Ἄν. per. loci aut temporis nota. accu.
 iung. Poëticè tamen cum datiuo in
 uenitur pro οὐ, ut ἔστω ἀνὰ πᾶσι
 ἀνδράσι. ἰ. ad. ἄ. in compositione signifi
 cat re, uel sursum.

Ἄν. obsecrans est. item pro ἀναγ
 per apocopen. Significat etiam ἀνά
 ὄψιν, id est surge. Homer. ἀλλ' ἀναγ
 μύσσει. Sophocl. ἀλλ' ἀναγ
 μύσσει, pro ἀνάσσει ἢ τῶν ὁρόνων.

Ἄν. μέσος. uicissim, in partem, partim.

Ἄν. μέσος. in medio.

Ἄν. πᾶσι ἔτος. quotannis.

Ἄν. τῶν ἔχον. laudibus celebrare.

Ἄν. τῶν. per os.

Ἄν. σπάρων. iuxta exercitum.

Ἄν. τῶν. secundū quod euenerit.

Ἄν. ὑπὲρ. super terram.

Ἄν. ὑπὲρ. temporis processu, id est nō
 ab initio.

Ἄν. ἀναβαίνει. ascende.

Ἀναβάδων. pedibus porrectis et in altū
 sublatis. Aristoph. Plut. οὐκ ἔστι
 τῶν ἀναβάδων ἀναβαίνειν. Ἀναβά
 δων καθήκον (inquit Pollux) ἀντὶ τῆ
 ἀντὶ τῆς ἔχον, id est in sublime pe
 des habens.

Ἀναβάδων. supergrediendo, ὁ scansim
 significat. Aristot. lib. 6. de hist. anis
 mal. ὁ ἀντὶ τῆς ἔχον, ὁ ἀντὶ τῆς
 ἀναβάδων, ἀλλὰ ἀναβαίνειν ἢ τῶν
 ὦσιν autem coeum, non scansim, sed
 in terram strata.

Ἀναβάδων. ὁ. ὁ. ascensus, gradus, acclis
 uis ascensus.

Ἀνάβαθρον, pulpitum, scala, gradus superior scanfiliis, subsellium.

Ἀν. β. αὖν. ascendo, succresco, incre-
sco, emergo, soluo à tutore, redeo.

Ponunt etiam ἀναβαίνειν promire
ac uenereo impetu aggredi.

Ἀναβαχχάω, μ. δέω. π. αὖν. debacchor.

Ἀναβάλλομαι, ut ἀνατίθωμαι, reijcio, cun-
ctor, prolato, differo, protelo, proro-
go, procrastino, diem de die duco.

Item ad iudicium alterius reijcio,
arbitrio eius permittendo. Lucian.

ἀν' ἡμῶν τὸ πρὸς ἀναβάλλομαι, ἡμῶν
ἀν' ἀλλήλων, τὸ ποιεῖν τὰς ἀλλήλους.

Differt ἀπὸ τῆς ἀνατίθω, quòd ἀναβάλλω
ἀπὸ τῆς ἀνατίθω, quòd ἀναβάλλω
ἀπὸ τῆς ἀνατίθω, quòd ἀναβάλλω

ἀπὸ τῆς ἀνατίθω, quòd ἀναβάλλω
ἀπὸ τῆς ἀνατίθω, quòd ἀναβάλλω

ἀπὸ τῆς ἀνατίθω, quòd ἀναβάλλω
ἀπὸ τῆς ἀνατίθω, quòd ἀναβάλλω

ἀπὸ τῆς ἀνατίθω, quòd ἀναβάλλω
ἀπὸ τῆς ἀνατίθω, quòd ἀναβάλλω

ἀπὸ τῆς ἀνατίθω, quòd ἀναβάλλω
ἀπὸ τῆς ἀνατίθω, quòd ἀναβάλλω

ἀπὸ τῆς ἀνατίθω, quòd ἀναβάλλω
ἀπὸ τῆς ἀνατίθω, quòd ἀναβάλλω

ἀπὸ τῆς ἀνατίθω, quòd ἀναβάλλω
ἀπὸ τῆς ἀνατίθω, quòd ἀναβάλλω

ἀπὸ τῆς ἀνατίθω, quòd ἀναβάλλω
ἀπὸ τῆς ἀνατίθω, quòd ἀναβάλλω

ἀπὸ τῆς ἀνατίθω, quòd ἀναβάλλω
ἀπὸ τῆς ἀνατίθω, quòd ἀναβάλλω

ἀπὸ τῆς ἀνατίθω, quòd ἀναβάλλω
ἀπὸ τῆς ἀνατίθω, quòd ἀναβάλλω

ἀπὸ τῆς ἀνατίθω, quòd ἀναβάλλω
ἀπὸ τῆς ἀνατίθω, quòd ἀναβάλλω

ἀπὸ τῆς ἀνατίθω, quòd ἀναβάλλω
ἀπὸ τῆς ἀνατίθω, quòd ἀναβάλλω

ἀπὸ τῆς ἀνατίθω, quòd ἀναβάλλω
ἀπὸ τῆς ἀνατίθω, quòd ἀναβάλλω

ἀπὸ τῆς ἀνατίθω, quòd ἀναβάλλω
ἀπὸ τῆς ἀνατίθω, quòd ἀναβάλλω

ἀπὸ τῆς ἀνατίθω, quòd ἀναβάλλω
ἀπὸ τῆς ἀνατίθω, quòd ἀναβάλλω

ἀπὸ τῆς ἀνατίθω, quòd ἀναβάλλω
ἀπὸ τῆς ἀνατίθω, quòd ἀναβάλλω

ἀπὸ τῆς ἀνατίθω, quòd ἀναβάλλω
ἀπὸ τῆς ἀνατίθω, quòd ἀναβάλλω

ἀπὸ τῆς ἀνατίθω, quòd ἀναβάλλω
ἀπὸ τῆς ἀνατίθω, quòd ἀναβάλλω

ἀπὸ τῆς ἀνατίθω, quòd ἀναβάλλω
ἀπὸ τῆς ἀνατίθω, quòd ἀναβάλλω

Ἀνάβασις, ascensus, ascensorius.

Ἀναβάτης, u. ascensor. Ita quoq; equus
uocatur admissarius, ὁ ἀναβάτης ἵππος, se-
pius tamen ἔχθον dicunt. Bud.

Ἀναβάτος, ascensibilis.

Ἀνατίθω, ascendere facio, traduco, im-
pono, supra diuido, profero, in iudicium
conscendo, attollo, excito. An-
docid. τίνα γὰρ ἀνατίθωμαι ἀνατίθωμαι

ἔν τῷ λαῷ. Item in medium pro-
duco. Plato in Apolo. πειράσαι αὐτὸν
ἀνατίθαι ἀπὸ τοῦ, Puerulusq; suis in me-
dium productis. Ἀνατίθω pro ἀνα-
τίθωμαι, scandere faciet, apud De-
mosth. producet apud Aeschinem.

Bud. Com.

Ἀνατίθω, resuscito, reuiuifco.

Ἀνατίθω, facio reuiuifcere, reuiuif-
sco, uita restituo. (lo, germno.

Ἀναβάτης αὖν, uel ἀναβάτης, u. repullus.
Ἀναβάτης, τοῦ, u. acies reflexa.

Ἀναβάτης suspicio, attollo oculos, uisū
recipio, post ex citatem oculis resti-
tuor, quasi reuideo. ab ἀνὰ τὸ βάθος,

ut Matth. 11. ἀνὰ βάθος τῶν οἰσθόνων
μοί. Sic Chremylus apud Aristoph.

ad Plutum cæcum, ἰδὼν γὰρ ἀναβάτης,
ἰδὼν μὲν τὸν ἄνθρωπον.

Ἀναβάτης, τοῦ, u. redditus uisus.

Ἀνατίθω, in modū amicali, amictim.

Ἀνατίθω, dilatio. (riens.

Ἀνατίθω, aquam emitto, ut fons scaturi
Ἀνατίθω, scaturio fursu, ἀνατίθω.

Ἀνατίθω, exscaturio. neutrum.

Ἀνατίθω, fontes.

Ἀνατίθω, reclamo, magna uoce clamo.

Ἀνατίθω, τοῦ, u. exclamatio.

Ἀνατίθω, uel ἀνατίθω, inde dici-
tur quòd de inferioribus ad superiora
eleuetur, pectorisq; iungatur, unde
τὸ pro amictorio ponitur quo humeri
operiuntur, quòd sindonem
eant.

Ἀναθήματα. τὰ. ornamenta sunt mulierū,
quibus pectora & humeri pregiuntur.

Ἀναθοναῖον. induo.

Ἀναθολός. uocatur qui apud reges eo
frugebatur munere, ut eos in equis su-
stolleret: strator, a sternendis eqs Lai-
nis dicitur. Plut. in Cras. ἅμα δ' ἵππος
τῷ Κράσῳ παρέτα χυνοχάριτος, τῷ οἱ ἀ-
ναθολῆς αὐτῷ ἀράματα παρεβίβασεν.

Ἀναβολή. ἤ. ἰ. significat (teste Eusta-
chio) ἀνάσσειν, sive ὀνειροῖν, id est cū
elationem, moram, dilationem, pro-
crastinationem. Item ἀρχὴ καὶ προ-
οίμιος. Item ἐπιβήματα, amictū, pal-
lium. Aliquando tolerantiam.

Ἀναβράσω. suffruefacio.

Ἀναβράσσωμαι. ebullio, elixo.

Ἀναβράσω. idem.

Ἀνάβραστος. coctus, ebullitus, elixus.

Ἀναβρίχω. clamo.

Ἀναβρίσω. resorbeo.

Ἀναβρίχω. resono.

Ἀναβρίθω. deuoro.

Ἀναγχαίνω. uel ἀναγχαίνω. recludo.

Ἀνάχατος. subterraneus.

Ἀναχαρισμός. ἢ. ὁ. effusio, collutio.

Ἀνάχατος μάχη. pugna in qua ita om-
nes cecidere, ut ne unus quidem sus-
perlit, qui res gestas narret.

Ἀναγγέλλω. procamo, pronuncio.

Ἀναγενέσθαι. arros. ὁ. qui regenuit.

Ἀναγενέσθαι. οἱ. qui renascuntur.

Ἀναγίγναι. as. ἡ. obstetrix.

Ἀνάγνωσις. ioc. ἡ. respectus, repulsa.

Ἀνάγναι. ioc. ὁ. ἡ. immundus, impurus, sce-

Ἀναγινώσκω. μ. γινώσκω. u. ἀγν. (lestus.
γινωσκ. ἀγν. β. ἀγινώσκω. recognosco, re-
cogito, nosco, agnosco, recito, stas-
tuo, decerno.

Ἀναγκάζω. cogo, compello, adigo. De re
bus animatis propriè dici annotat
Ammon. quemadmodum βιάσθαι de
inanimatis, ut Lucæ 14. ἀνάγκαζοντες

ἐκλῆθ' ἡναγκάζοντες οἰκὸς μου. Sic βιά-
σθαι τὸν ναῦν.

Ἀναγκωῖα. pro ἀνάγκη, poëtice.

Ἀναγκωῖος. necessarius, amicus. Τὰ ἀ-
ναγκωῖα, quæ uitari nequeunt, apud
Galenū. Res graues & seriae apud
Herod. Item utilia, frugifera, ad
rem pertinentia apud Lucian.

Ἀναγκασίαια δικαιοσύνη. cogentia in ius
Ἀνάγκαστος. ἢ. ὁ. coactus. (stictium.

Ἀνάγκη. necessitas, fatum. Subaudiur
scire δὲ, ut ἀνάγκη τῷ ποιεῖν, neces-
sitas istuc facere, pro necesse est. ἀπά-
χαι ἀνάγκη, quæ pati cogitur, apud
Lucian. Item uis. Lucian. ἡνίκα δ'
καὶ τῷ ἵππῳ τὸ θυμὸν ὡς δ' ὁ συνέχῃ
ἀνάγκη τὸν χαλινόν. Aliquando obli-
gatio.

Ἀναγκαστοφῶν. necessarius uesci.

Ἀναγκασίαν. Arist. in Politicis appel-
lat uictū athleticū, quasi dicas cibi
sumendi necessitatem. Nam athlete
frugaliter admodum uictitabant.

Ἀναγκασίαια. ad necessitatem comedo.

Ἀνάγκη. τὰ. aspera, non laeua calatu-
ris inaequalibus eminentibusq.

Ἀναγνός. ἢ. ὁ. impurus.

Ἀναγνός. ὅρος. τ. occulium.

Ἀναγνέω. recognosco.

Ἀναγνέσις. ioc. ἡ. recognitio.

Ἀναγνέσιμα. τ. indicium.

Ἀναγνώδης. ὥδης. ὁ. persuasus, lectus.

Ἀναγνώσις. lectio, recognitio persuasio.

Ἀναγνώσιος. legendum est.

Ἀναγνώσιος. τ. lectionum.

Ἀναγνώσις. ἢ. ὁ. lector.

Ἀναγνώσιος. ἢ. ὁ. legibilis. (ὡς nauigo.

Ἀνάγνωμαι soluo, adducor, urgeor, in al-

Ἀναγνώσις. ioc. ἡ. declaratio uictoriae.

Ἀναγορεύω. prædico, declaro, id est lau-
do, designo, creco. Gaza ex Cic. ἡνάθε
ἀντιπρόβου, Cōsul creatus est. Renūcio
apud Iuriscō. uulgo, facio rapportū.

Ἀνάπαστος. manifeste scriptum.
Ἀνάπαστος. pscriptus, in acta relatus.
Ἀνάπασις. uocant quo docetur quomodo
concludendū sit reliquū schema,
quod imperatum est.

Ἀνάπασις. perscriptio & acta. Sic etiā
appellatur cōmentarius & breuiari-
um, & liber census peracti, Bud. Cō.
Ἀνάπασις. oi. monimenta scribētes.
Ἀνάπασις. in acta refero, perscribo, li-
teris prodo, publico perscripturam.

Significat etiam colores addere
formis uel imaginibus delineatis.

Ἀνάπια. τὰ. spolia, exuuie.

Ἀνάγρος. herbæ genus. Stephanus lo-
cum in Attica putat, ubi frutex odo-
ris grauisimi, qui adagio locum des-
derit, ἀνάγρος πινύς: quod innuere
uidetur Aristoph. Lysistra. πίνυς ἄ-
σις ἀναγροπινύς, ἢ τὸ πίνυς ὁ ἀ-
νάγρος μοι λυγρὸν δόξα. Lege ada-
gium, Anagyrim commoues.

Ἀνάγω. reduco, superago, introduco, re-
cedo. Item ἀνίσγω, ἄγω, tollo, sub-
ueho, in sublime erigo subduco. unde
ἀνίσθης ἀνάγρος inter deos referre,
in cælum sustollere, apud Isocrat.
Sic Matth. 4. τὸν ὁ ἰσθὺς ἀνίσθης ἀπὸ
τῶν ἑρμῶν καὶ τῶν ὀφθαλμῶν. &c. id est,
subductus, sublati, uelut è medio
abductus, ut inquit Eras. Dicunt
item ἀνάγρος τὸν ναῦν, id est nauem è
portu in mare educere, unde ἀνάγρος
ἀπὸ τῶν ἑρμῶν καὶ τῶν ὀφθαλμῶν. Itē
reicio ad maiorem potestatem. ἀ-
νίσθης ἀνάγρος, ad magistratus
reicere. Item alius rem repeto.
Grego. ἡ δὲ τὸν ἀνίσθης ἀνάγρος ἐπὶ
τῶν ἀνάγρος. Alius repetito ser-
mone. Item reicio, id est uero, ut
ἐάντι ἀνάγρος. Item adduco. Hero-
dian. libr. 2. de Pertinace, ὅτι ἡ δὲ
ἐπὶ τῶν ἑρμῶν καὶ τῶν ὀφθαλμῶν.

ἡ δὲ μὴ ἀνίσθης ὅτι, μὴ τὴν τὸν βασι-
λεὺς ἀνίσθης ἀνάγρος. &c. Adeo. n. se
equabile parēq; ceteris prestabat,
ut filiū quoq; iam adulescentē in au-
lam palatinam nūquam adduxerit.

Itē celebro. Luci. Itaro. πᾶσι
ἀνάγρος. Aliquando persuadeo.

Ἀνάγρος. ἡ. ἡ. disciplina, educatio, in-
stitutio, unde ἡ τὸν πᾶσι ἀνάγρος
est ἡ τὸν πᾶσι καὶ ἀνίσθης. & ἀνάγρος
τὸν πᾶσι. Ἀνάγρος τὸν πᾶσι, est
ἐκ τῶν καὶ ἀνίσθης, exitus nauium è
portu, apud Demosthenem. Itē re-
ductio, relatio. Ἀνάγρος τὸν πᾶσι,
sanguinis reiectio, id est uomitus, ex-
cretio. Redhibitio apud Plao. 11. de
leg. Significatur aliquādo hoc no-
mine recessus subtilis, siue excelsa
aut superior intelligentia: anagoge,
figura, cum sensus ad altiora sustollit-
ur. Vnde apud Dionysium ἀνάγρος
& ἀνίσθης pro eodem accipiuntur, id
est pro sensu oraculorum mystico &
recondito, qui nos in cælū meditan-
do subuehit, propēq; deum cernendū
contemplantibus præbet.

Ἀναγωγία. ἡ. ἡ. in exercitatio, discipli-
ne negligentia, mores incompōsi,
defectus disciplina, dissoluta uita et
animus iuuenis indomitus: ut sciat
τὸν τῶν ἀναγωγίας ἀνίσθης. Et Pla-
to in Polit. ait Alcibiadem fuisse per-
ditum τῶν πᾶσι τὸν ἀνίσθης ἀναγωγίας
καὶ ἀνίσθης.

Ἀναγωγία. τὰ. mystica, quæ hominem
mortale sublimia diuināq; meditan-
do in cælum subuehūt. Et τὸν ἀνα-
γωγίας, cū sensus literalis, ut uocat,
in spiritualem uertitur.

Ἀναγωγία. uocatur Theologis ea pars
interpretationis, quæ sensus remotis-
simos atq; abstractissimos exquirat.

Ἀναγωγία. mysticē.

Ἀνάγρος

Ἀνάσσειν. *ov. d.* contumax, inducibilis, indoctus, qui disciplina caruit, ὁ ἄνασσεινός, ὁ ἀνέκτατος, dissolutus, intemperans, uoluptatibus deditus, quiq; animo suo obsequitur intemperanter.

Ἀνάσσειναι. *equi indomiti & calcitrantes, idem quod ἄνασσειναι*. Columella calcitrosos appellat. Xenoph. *ἄνασσεινους* uocat, qui male instituti sunt ad uenatum, aut qui institui nequeunt. Sic *ἄνασσειναι* *πῶδες*. *Ἄνασσειν* & *σῆν*, uita sublimipeta apud Dionysium.

Ἀνασσεινός. duriter, contumaciter, refractariè, imperitiè, incompotè, dissolutè, intemperanter. Accipitur item *ἄνασσεινός* pro eo quod est citra inductionem, & certam quandam coherentiam, quæ species argumentationis dicitur ab Aristotele: cum quis per plura singularia progrediens, uniuersale aliquod probat, id quod Platoni frequentissimū est. Gellius, Culpauit autem primum hoc quod Cato ineruditè & *ἄνασσεινός* (ut ipse ait) principio nimis insolenti numisq; acti & obliurgatorio usus sit.

Ἀνασσεινός. *o. d.* qui non certauit.

Ἀνασσεινός *φῆξ*. excitata flamma.

Ἀνασσεινός. diuidere.

Ἀνασσεινός *χώραν*. subigens regionē.

Ἀνασσεινός. *o. d.* diuisio, partitio.

Ἀνασσεινός. *o. d.* ad ægestatem redactus.

Plutarch. in Camillo, *ἄνασσεινός* *ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'*. id est, Difficile erat factum uorum insectum esse.

Ἀνασσεινός. sursum conuertimus, re-

cessimus.

Ἀνασσεινός. demonstro, instituo, con-

stituo, designo. Vnde *ἄνασσεινός*

& *μαγιστρός*, magistratus tui dicitur,

cum creati renuntiantur: cum uerbō

insignia magistratus cū imperio assumunt, ἄνασσεινός *μαγιστρός* dicitur.

Bud. in post. An.

Ἀνασσεινός. reedificauit.

Ἀνασσεινός. *ov. d.* non habent fratrem: opponitur *οὐκ ἄνασσεινός*. (notior.)

Ἀνασσεινός, uel *ἄνασσεινός*. iterū sor-

Ἀνασσεινός.

Ἀνασσεινός. reedifico reparo.

Ἀνασσεινός. *αὐ. arbusta*.

Ἀνασσεινός. *io. i. religatio*.

Ἀνασσεινός. religio.

Ἀνασσεινός. *no. u. ornamentum capitis*.

Hom. *ἀνασσεινός*, *καὶ ἀνασσεινός*, *καὶ ἀνασσεινός*.

Ἀνασσεινός. mundus muliebris.

Ἀνασσεινός. misceo, subigo. (no.)

Ἀνασσεινός. corono, ligo, circumligo, exoro.

Ἀνασσεινός. recipio: sed hoc uarie.

Aliquando enim significat *ἀνασσεινός*, ut ὅτι *ἀνασσεινός* ὅσος ἰδούωτος *ἀνασσεινός* *τῶν* *ἐν* *τῇ* *μάχῃ* *ἀνασσεινός* *ἐσθ'*, id est collegit dispersos, seruauit. Sic Vergil. Medioq; ex hoste recepi. Et Cic. Non putorepudiabis in honore, quem in periculo recepisti.

Aliquando pro fidem dare, polliceri, uel se prastaturum promittere, ὅτι *ἄνασσεινός* *ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'*. Sic Cic. Fam. 11. Se paratim promitto, in meq; recipio, fore eum tibi, & uoluptati & usui. Idem, De seruo Dionysio, si me amas, confice, quancunq; fidē dederis, ego prastabo. Atq; hæc significatio aliquid quando forensis est. Vnde *ἀνασσεινός* *ἐσθ'* *ἐσθ'* *ἐσθ'*, est quasi iudicium promittere, quod facere solēt sponsores atq; intercessores uadimoniorum, & qui iudicatum solutum iri promittunt. Et *ἀνασσεινός* *ἐσθ'* *ἐσθ'* *ἐσθ'*, penes se asciscere puerum, agnoscere filiū. Itē *ἀνασσεινός* *ἐσθ'* *ἐσθ'* *ἐσθ'*, *ἐσθ'* *ἐσθ'* *ἐσθ'*, pro crimine in se recipere, crimi-

mini se offerre, agnoscere, rem perpe-
tratam, & se mandatore[m] profiteri.
Ita ἀναδ' ἡδὴ τὴν τιμωρίαν pro pae-
nas dare, Herodiano. Bud. Com.

Ἀναδιδόναι. edoceo, ualde docco. ἀνὰ
enim hic iuramentum est.

Ἀναδιδόναι. reddere, restituere, porri-
gere, tradere. Ἀναδιδόναι ψήφου est
permittere ut sententiam quis dicat,
quod ὁ ποριθῆναι ψήφου dicitur.

Ἀναδιδόναι. cōcoctum cibum à nativo
calore in totū corpus eiusq[ue] partib[us]
distrahi.

Ἀνάδικος δίκη. iudiciū irritū & lege ab-
rogatū. iuriscōsulu[m] Latini iudicium
nullū ei testamentū nullū dicūt. Cic.
in Prætura urbana, Minutius quidā
mortuus est, eius testamentum erat
nullū, id est irritū & lege abrogatū.
Andocid. ὅπως μὴ τὴν χάριν ἀποκοπῇ
ἡμῶν, μὴ τὴν δίκην ἀνάδικον γίνωινθ', Ut
et tabule nouæ fierent, & res iudi-
catæ rescinderentur. Dicitur & ἡ
μὴ εὐστα & ἐν εὐστα per eclipsin τὴν δίκην,
& ἐν ὅττις νόμοι, nulla irrita. Bu. Cō.

Ἀναδιδόναι. ἀνακινῶ.

Ἀναδιδόναι. ἀνακινῶ.

Ἀναδιδόναι. i. i. reduplicatio, eiusdē
uerbi continuatim repetitio.

Ἀναδιδόναι. μ. σ. w. na. pterrefacio.
aliās ἀναδιδόναι, id est cochleari
commisceo.

Ἀναδιδόναι. i. i. digestio, id est cibi con-
cocti distractio à nativo calore in to-
tum corpus. Item obseruatio, tra-
ditio. Greg. τὴν διάνοιαν ἡμῶν διακρί-
ναι ἀναδιδόναι.

Ἀναδιδόναι. i. i. ἀναδιδόναι, ἀνακινῶ.

Ἀναδιδόναι. καὶ.

Ἀναδιδόναι. fideiussor.

Ἀναδιδόναι. sursum currere, recurrere.

Ἀναδιδόναι, ἀναπαύει.

Ἀναδιδόναι. ἀναπαύει, ἀνακινῶ.

Ἀναδιδόναι. recuso, respuo, eiuro, id est

(ut uulgo dicitur) renūcio, ἀπορῶ.
retractio & mutatio quod passus est. Lu-
cian. τὸ μὴ ἵδναι ἀναδιδόναι, ἢ ἀνακινῶ
τὸν ἀνέχοντα, Isthuc iam retractas re-
uocasq[ue] promissum. Itē subterfugio,
tergiuerfor, pugne timidus me sub-
duco, emergo, existo. ὅς.

Ἀναδιδόναι. i. i. emerfus fuga. & ἀνακινῶ.

Ἀναδιδόναι. indotata.

Ἀναδιδόναι. eleuo, sursum fero, occido.

Ἀναδιδόναι. μ. ἀνακινῶ. καὶ.

Ἀναδιδόναι. moueo, remoueo, soluo, ce-
do, reuertor, castra moueo.

Ἀναδιδόναι. ebullio.

Ἀναδιδόναι. inuestigo.

Ἀναδιδόναι. i. i. motio castrorū. Ἀναδιδόναι
τὸν σωματῖον, fugā adornare, abin-
parare, castra mouere. Latini item
uasa conclamare dicūt in hac signifi-
catione. Exercitū enim castra motu
ro cōclamari solet, ut uasa colligat.
Cæsar, Vasis militari more cōclama-
tis, progressus, &c. Dicunt etiā hoc
τὸν ἀναδιδόναι τὸν ἀνέχοντα.

Ἀναδιδόναι. foris ianuam aperire.

Ἀναδιδόναι. induo, procingo.

Ἀναδιδόναι. suscito, excito, recande-
sco. Quod Cic. dicit, Cuius ego noie
ipse recreor, Theod. uertit, ὅς αὐτὸς
ἰσθ' τὸν ὄντα ἀναδιδόναι.

Ἀναδιδόναι. καὶ.

Ἀναδιδόναι. reuiresco.

Ἀναδιδόναι. foueo, defendo.

Ἀναδιδόναι. respisco post timorem, id est
animū recipio, securitatē accipio, cō-
firmo, addo audaciam.

Ἀναδιδόναι. ἀνέχων. i. i. recipies animū.

Ἀναδιδόναι. confirmo.

Ἀναδιδόναι. ἀνέχων. D. Hieron. annotat uo-
cem esse propriam Iudeis, quæ extre-
mam detestationē significare soleat.

Dicitur etiā ἀναδιδόναι τὸν ἀνέχοντα
ita additamentā. Itē ἀναδιδόναι, do-
naria, hoc est dona quæ dicata dijs

suspenduntur in parietibus & columnis templi, cuiusmodi nunc uisum est potissimum iuxta monumēta diuorum statuae argenteae, equi aurei, pocula gemmata. Herodotus ἀνὰ πύλας uocat. Sic dicta ab ἀναβλῆναι, hoc est à seponendo siue suspendendo: aut quod nefas esset ea mouere loco. Hoc uocabulo etiam statuae significatur, templum, basilica, porticus, & alia urbis ornamenta. Item sacri hoīes, quorum capita dijs inferis dicata sunt & deuota, quemadmodum etiam Latini ueteres sacrum in malum sensum usurpabant. Bud. Com.

Ἀναβιβασίς. deuotio, detestor.

Ἀναβιβασίς. te pescit.

Ἀναβλῆναι. recurro. (cōsidero.

Ἀναβλῆναι. reputo, suspēsus sum anio, re

Ἀναβλῆναι. i. o. i. recognitio.

Ἀναβλῆναι. ἀναβλῆναι.

Ἀναβλῆναι. ἀναβλῆναι (ut scribunt Aristoph. interprete) dicebatur, quod ornatus gratia dicati erāt domibus uel templis, prorsum ignibus immaculati in tactis. Homer. ἀνύβρις appellat. Qui uerò ad ignis usum comparati erant, ἀνύβρις aut ἀνύβρις uocabantur.

Ἀναβλῆναι. i. o. i. hostes.

Ἀναβλῆναι. i. o. i. imbecillis.

Ἀναβλῆναι. incerturbo.

Ἀναβλῆναι. ἀνύβρις. tumultuarius.

Ἀναβλῆναι. proflilio, impetu excitor.

Ἀναβλῆναι. cōsidero, cōsidero, respicio.

Ἀναβλῆναι. ἀναβλῆναι, resilio, sursum salio.

Ἀναβλῆναι. uaporo, exhalo.

Ἀναβλῆναι. i. o. i. euaporatio, exhalatio, expirationem.

Ἀναβλῆναι. euanesco.

Ἀναβλῆναι. suffio.

Ἀναβλῆναι. i. o. i. una. subilio, iterum uenuliter transgredior.

Ἀναβλῆναι. reclamo.

Ἀναβλῆναι. i. o. i. impudentia, ἀναβλῆναι.

Ἀναβλῆναι. i. o. i. impudens, ἀναβλῆναι. (ago.

Ἀναβλῆναι. impudens sum, impudenter

Ἀναβλῆναι. impudenter, promiscue.

Ἀναβλῆναι. i. o. i. impudens, asper, rade

Ἀναβλῆναι. i. o. i. nutrit, (ἀναβλῆναι, illa. d.

Ἀναβλῆναι. ἀναβλῆναι.

Ἀναβλῆναι. i. o. i. nudus pedes.

Ἀναβλῆναι. i. o. i. incruentur.

Ἀναβλῆναι. i. o. i. uicis cōcuior, agitor

Ἀναβλῆναι. i. o. i. sanguinis carentia.

Ἀναβλῆναι. i. o. i. ἀναβλῆναι, sine cruore. Eras.

Chil. aliis ἀναβλῆναι, ἀναβλῆναι.

Ἀναβλῆναι. i. o. i.

Ἀναβλῆναι. ovis. exanguis.

Ἀναβλῆναι. renuo, recuso.

Ἀναβλῆναι. i. o. i. exortus

Ἀναβλῆναι. suscipio, ut ἀναβλῆναι τὸν πό

νῆμον, suscipere bellum, ἀναβλῆναι τὸν

ἐχθρὸν, suscipe inimicitias. Itē sumo,

ut ἀναβλῆναι οἷον, sumere cibum. Itē te

neo, recupero. ἀναβλῆναι τὸν πόν, uicior

riam ferre. Itē recumbo. Item ex

cindor, uastor. Demost. ἀναβλῆναι οἱ

πατριῶται, ut ἀναβλῆναι τὸν πόν, occiso

rum cadauera sepelire. ἀναβλῆναι τὸν

πόν, naufragos legere, nau

fragorum corpora ad sepeliendum con

grete, naufragos seruare. Demosth.

πρὸς Μαχαρίαν. Ἐὰν δὲ τὸ Διμήτριον

ἰσχυρῶς ἀντιπαραστήσῃ, ἀναβλῆναι οἱ πό

νῆμον. Quod si denunciante Demarcho,

agnati & gentiles non sustulerunt eos.

Ἀναβλῆναι τὸν πόν, synographā

irritā facere & circūducere, quod et

ἄλλοι ποιοῦσι, dicitur. Ἀναβλῆναι τὸν

πόν, accusationē inducere. Ἀναβλῆναι

τὸν πόν, quarete pueros ex uxore,

& suscipere. Bud. Com. Ἐὰν δὲ

Ἀναβλῆναι. i. o. i. responsio, interitus, re

ceptio, recuperatio, ca des, sublatio

cadauerum, abrogatio, ut ἀναβλῆναι

τὸν πόν.

Ἀράναρ. 2. templum Castoris & Pol-
lucis.

Araxapio. abscindo.

Ἄνθρωποι, exclamans.

Araxis. Castor & Pollux. Et adverb.
in altis, suprà, quietè.

*summatim colligo, in summam redi-
go, siue ad caput uel ad caput redi-
go, peroro. Bud. Com.*

Ἀνακεφαλαιώσεις. i. recapitulatio, qua capitulorum summam repetitur, epilogus, peroratio, enumeratio, conclusio. Sic uocant oratores, cum ea quae sparsim ac fusius dicta sunt, paucis repetuntur, ut simul iudici renouentur.

Ἀναγκάσιον ἀνατίρομα, ἀναγκάσιον.

Araxipuzic. 108. n. praconiū, declaratio.

Δι' ἀρχὴν. declaro per præconem, pro
mulgo. Lucian. δι' ἀρχὴν ἡμῶν οὐρανὸν
καὶ, præconis voce victor pronun-
tior.

Ἀναξίσοι, qui venisse.

Ἀνακινέω. μ. ἰσω. suscito, agito.

Ἀναρίνησις. 105. ἡ. exagitatio.

Αναπλάζω.μ. σω.κρή

Ἀναγκάζω. μ. αὐτῶ. π. λα. defleo.

Ἀρχή. 102. ἢ. reuerberatio, refra-
ctio, fragor, sonitus.

Ἀνακλάω. reuerbero, refringo, repercu-
tio, ἀναφλῶ Aristophani.

Ἀνακληθὲς. οὐ. ὁ. Πέτρος.

Ἀνακλῖ πικρῶ, ἀνακωρῶ.

Ἀνάκλησις. ιοτ. ἢ. reuocatio, inuocatio.

Ανακλητικὸς. s. i. regressus, revocatio.

Ανακλυτικὸν σημοῖον, rescripti ca-
pere.

Ἀνάκλιτοι. ὁ. ὁ. reclinauit.

Ἀνακλῖναι. ἀνοῖξαι, aperuisse, apud Ho-
mer. & Herodot.

Ἀνακλίνομαι. discumbo.

Ἀνακλιτήριον. τὸ. accubitum, lectulus,

super quo quiescimus interdum, qua-
lia celebrantur Florentiae tuscanica,
et apud Lamprid. in Heliog. accu-
ba. Ab alijs stibadia dicuntur. Cael.
lib. 14. cap. 59.

Ἀνακλίνω. reclino, hoc est facio declinare & discumbere.

Araxosus. 101. 2. discubitus.

Ἀνακλιτικός. ὁ. ὁ. inclinatus.

Ἀνακλόνει. μ. σκ. scatario.

Ἀνασχηματίζω. μ. σ. gargarizo. ἀνασχηματίζω Platonī & Athenaeo.

Avanoī. Castor & Pollux, ἄστυες.

Araxoma. r. cilia, palpebrae superiores.

Ἀνακρινών. μ. σ. σ. καὶ ἀνακρινῶν ματ. con
fulo aliquem.

Αναστροφής, μ. κωδ. π. κκκ. COMMUNICO.

Årskötsen. 105. i. communicatio.

Ανακτάω. μ. ψ. π. η. α. τ. ε. ρ. λ. ι. σ. ο.

*Κρατὶσθιμα. π. ς. quod compescit in
oculos distillationes glucini modo
fronti additum.*

Ἀνακόλουθ. s. e. inconsequens. Gram-
maticis ἀνακόλουθον est vitium or-
tionis, quando non redditur quod su-
perioribus respondeat: ut si in or-
atione ponatur ἰδιῶ, & non sequatur
A. Eras.

Ἀναμειβή, *reditus, ultrò citroq; com-*
meatio, recuperatio, retrorsum com-
meatus.

*Αναμίσθουμι. redeo, infestor, infirmus
sum, recupero, retrò trañcio, subue-
ho, sursum importo.*

Αναξαρίσσω, infero, reporto, reféro. ἱλίσ-
σασθαι, curo, medelam adhibeo,
convalesco, recro. Deporto. apud
Plerodian.

Ἀνακρίζωρ. ενν. θ. ι. reficiens.

Ἀνακρομῶ. ἀνακρύω.

A. vankovëv. subvolvere.

Анжича ѣѡ. геретситіо, circulator.

Ἀναμύβασις. cū sonitu sursum iacio. *Ἀναμύβω*. suspicio, respicio, sursum elevato capite aspicio, & oculos & caput erigo, ut aues bibentes solent, existo, emergo, emico. Vnde pro spe erig animos recreari apud Xenophon. & Herodot. Bud. Com.

Ἀναμυδύνω. ei. reprehendentes.

Ἀναμύω, Ionicè. prudenter, diligenter.

Ἀναμύω. retraho nauem ne feriat, tranquille agito equos, reprimo, stabilio, remoror propter tempestatem.

Ἀναμύω. ī. i. inducia, requies, laxamentum.

Ἀναμύβω. reficio, recupero, recteo, refoueo, rependo iacturam; damnum sarcio, ut *ἀναμύβαντες τὴν δαΐμονα* reparare vires & copias: *ἀναμύβαντες*, ad se redire, in integrum se restituere, in gradum se reponere: & *ἀναμύβαντες*, siue *ἀναμύβαντες*, qui ex morbo cōualecunt, hoc est *ἀναμύβαντες*, i. tū rōs ἀναμύβαντες, d. tū ἀδύνας παύσαντες. Ponitur aliquando pro constringo, colligo, cogo. Vnde & medici in suis cōpositionibus hoc uerbo uti solent, cū scilicet res contuse aliquo liquore coguntur, id est ut Latini dicunt excipiuntur. Et Plut. de milite disperso, τὰς σπαρτάς ἀναμύβαντες. Aliquando pro resumo, repeto, iterco, iterum dico. Aliquando pro epulo excipio, comiter excipio. Aliquando pro retraho, retineo, ut *ἀναμύβαντες τὸν ἵππον*, equū freno sistere, & coërcere. Vnde & *ἀνὶ τῇ ἰατρικῇ καὶ οὐκ ἐπιστῇ*, id est reprehendere se, & emendare. Aliquando pro aliquem domum admittere, & penes se habere, ut apud Aeschynem: & *ἀναμύβαντες εἰς τὴν πόλιν*, agnoscī à pa-

tre, & in domum deduci: id quod post correctionem Athenienses facere solebant. *Ἀναμύβαντες τὴν πόλιν*, Plut. pro chlamydem assumere, ac induere. Bud. Com.

Ἀναμύω. ī. i. sine dolore est.

Ἀναμύω. xpi

Ἀναμύω. ī. i. indolentia & stultitia, ἀνιδουλία. Id propriè uitii est, cum quis uacat dolore & sensu sui mali, & ob id stupēs, in omne uitii fertur.

Ἀναμύω. s. ē. i. carens dolore, stupidus, qui mala boni consulit, & indignationem rei non sentit: & qui ita dedoluit, Latine dicitur deferbuisse.

Ἀναμύω. siue potius ἀναμύω, ἀπορροή, ἀναμύω.

Ἀναμύω. μ. i. q. de cerpo, colligo sparsa & effusa, relego. Vnde ponitur aliquando pro legere, ἀναμύω, ἀναμύω, ἀναμύω. Aliquando pro arguementis, & ratiocinatione colligere, intelligere, indubitatum haberi, firmiter tenere ac cōcipere. Aliquando pro ἀναμύω, καὶ ἀναμύω, hoc est animo uerso rem prateritam, & reminiscor ac reputo, in memoriam reduco. Bud. Com. Depon. accus.

Ἀναμύω. ov. & i. i. immitis.

Ἀναμύω. lambo.

Ἀναμύω. τὰ. reliquie sub mensa. Martialis, Colligere longa turpē nec pudet dextra Analecτα, quicqd & canes reliquerunt. Sic dicta quod colligi debeant, id est ἀναμύω. Cal. lib. 7. cap. 12.

Ἀναμύω dicuntur quibus ex lino lino, uel quauis materia tanquam puluillis constipant scapulas prominentes puellæ, ut uideri habitiores possint. Cal. ibidem.

Ἀναμύω. collectus, quo uocabulo Ses-

ἄκτιποι, quo in eadem significatione quidam uidentur. Latine uocantur desultores, & equi ipsi desultorij. Liu. lib. 2. de secundo bello Puni. Nec omnes Numida in dextro locari cornu, sed quibus desultorum in modum binos trahentibus equos, inter acerriam saepe pugnam, in recentem equum ex fesso transultare mos erat. Cael. lib. 11. ca. 64.

ἄκτιμορσίονα. oi. equestres sagittarij.

ἄκτιμόστιον. ὁ. edificij species, omnia habens ea, quae prosilylos, praeterea quae habet in postico ad eundem modum columnas & fastigiū. Vitru. lib. 1.

ἄκτιμόστιον. ὁ. bisfrons.

ἄκτιμόστιον. circumfluus.

ἄκτις, accentu in ult. sine, diuissim, scilicet, utrinque, cum controuersia, seorsum.

ἄκτις. ιον. accentu in pen. comicus quidam Atheniensis.

ἄκτιόβρα. genus serpentis, quod in caput geminum insurgit, quorum alterum loco suo est, alterum loco quo cauda, quae causa est ut capite utrinque uenenum simidende serpat tractibus circularis. Dicitur & ἄκτιόβρα pro eodem.

ἄκτιόβριον. dubito, ambigo, cōtendo, discepto, certo, litigo, ἵκνασθαι, delibero, mihi uendico. Genit. & datiuo iūgitur. ἄκτιόβριον πρὸς τότῃ, & πρὸς τῷ, non admitto hoc, non concedo, ἄκτιόβριον σοι τίς, contendo tecum de hac re & controuersiam habeo.

ἄκτιόβριον. ὁ. ἄ. controuersia, hoc est, res de qua disceptatur iudicio. Plato in Philebo, pro quaestione inter disputantes agitata. Bud. Com.

ἄκτιόβριον. ὁ. dubius, cōtentionosus, controuersiosus, de quo disceptatur.

ἄκτιόβριον. controuersia, contentio.

ἄκτιόβριον. ὁ. ὁ. ἱεστίνος, ὁ ἀκτι-

ἱεστίνος, πρὸς ἱεστίνος ἀκτινός, contentiosus, rixosus, acer & argutus in disceptationibus.

ἄκτιόκτιος. ὁ. utrinque umbram habens.

ἄκτιόκτιος. induo.

ἄκτιόκτιος. ἱος. ὁ. ἱ. coronatus, undique plenus.

ἄκτιόκτιος. perscrutor, circūfuso.

ἄκτιόκτιος. ὁ. ὁ. ἱ. anceps, qui subdolis est moribus & uersipelli fide.

ἄκτιόκτιος. ἱος. ὁ. ἱ.

ἄκτιόκτιος. ὁ. ὁ. ἱ. tapes ex utraque parte hirsutus uillosusque. Athenae. li. 5. Hos ite ἀκτιόκτιος intelligit Pausanias.

ἄκτιόκτιος. timeo, tremo.

ἄκτιόκτιος. ὁ. ὁ. ἱ. utrinque perforatus.

ἄκτιόκτιος. Oceani filia, ponitur pro ipso oceano. ab ἀκτι & ἱεστίνος, quod circumcurrat terram: uel potius ἀκτιόκτιος, id est ἀ circumterendo, quod terram undique terat ac lancinet. Cael. lib. 14. ca. 18.

ἄκτιόκτιος. cuneatus.

ἄκτιόκτιος. appellabantur maxae quaedam sacra, quas Diana offerebant Munychia, ardentes faces per ambitum affigentes.

ἄκτιόκτιος. ὁ. amphora.

ἄκτιόκτιος. genus placenta.

ἄκτιόκτιος. contego.

ἄκτιόκτιος. ueteris Musicae repertor.

ἄκτιόκτιος. ἱ. biuium.

ἄκτιόκτιος. ὁ. ex utraque parte oris dentatum.

ἄκτιόκτιος. amborij, ambobus. Aliquando Attice subauditur χερσίν, significatque ambabus manibus. Sic & ἀκτιόκτιος & ἀκτιόκτιος.

ἄκτιόκτιος. ὁ. ὁ. similes reddentes.

ἄκτιόκτιος. ὁ. ceramiae & metretae, quae Latine quadrantalibus uocantur.

ἄκτιόκτιος. ὁ. qui mercedis gratia amphoram portat, amphorarius.

ἄκτιόκτιος

AM.

Ἀμφορίης. ὁ. amphora. ab ἀμφί, circum
 ὄριον ἢ ὅριον, quod sit uas portati-
 le huc & illuc.

Ἀμφοπόδιος. ὁ. ambidexter.

Ἀμφιπόλιον. ὁ. Pollux li. 8. ait fœnus
nauticum esse, cum fœnerator & cō
meatus & remeatus periculum su-
sceperit, ἰταπολίη uero cum comede-
tus tantum.

Ἀμμόνιος. utiq; in plurali tantum
profertur. Athenæ. de Stratocle lo-
quens, Ἀμ' ἀμμόνιοι βιάω θανάτο
διεφάρισαν. Differt ab ἰκάνιοι. viz
de Ammonium.

Ἀμφοτέρωθεν. undiq, in utraq partē.

Ἀμφότεροι. ἰστορίαι.

Ἀμφότεροι. in utraque partem.

Ἀμνηστία. as. i. perpetuum exilium.

Ἀμφικλονία. α. ἡ conciliū Amphiklon-

Ἀμύνω. abundanter effundo.

Ἄμφω. αἰβο.

Ἀμφῶς. καὶ

αυτίς. id est. 2. uas binas ansas habēs.
ab auribus quæ ὠρα uocantur. Cal.
lib. 2. cap. 29.

Ἀμφωτέρ. ὁ. utrinq; auricūm, ex utraq;
parte anſatum.

*Amomum. Mos. herba est similis amomo,
sine odore et fructu, qua adulteratur
amomum. Dioscor.*

Ἰμμορ. vitis species. Plinius lib. 12.
cap. 13.

ἀνέμπτου. ὁ. καὶ

μαμος. immaculatus, innocens, incul-
patus, irreprehensibilis.

μὴ ὅτι πᾶς. omni modo, ὅπως ἂν ποτε,
quavis uia, undecunq, quodammo-
do, paulatim. & μὴ ὅτι ἀπευθύνει τὴν.

μειον. κτbs Phrygia.

AN.

si, utique. Cōiunctio est expletiva,
ratiocinativa, & circumscriptiva:
quæ cū potentialis est, optativis præ-

AN.

sentis & futuro iungitur. praterito
quoq; nonnunquam indicativi, ut in
ἀρ λίζοις, ἢ ἀρ λίζοις, ὅσα ἀρ ἔπης. id
est, non dixeris, uel non poteris dice
re. Indefinita subiunctiuo ferè iungi
tur, ut in ἀρ ἄπης. Priscian. lib. 18. &
Bud. Com.

μὲ. nisi.

rá. per. loci aut temporis nota. accu.
iung. Poëticè tamen cum datiuo in-
uenitur pro *σὺν*, ut *ἔστω ἀνὰ σπίν-
ην*, Iliad. 4. In compositione signifi-
cat re, uel sursum.

ra. obsecrantis est. Item pro ἀνά, per apocopen. Significat etiam ἀνάσκειν, id est surge. Homer. ἀλλ' ἀνα σμυμονάσῃ. sophocl. ἀλλ' ἀνα θ' ἰσφάσωναι, pro ἀνάσκειν ἐκ τῆς θρόνων.

ἀ μίρος. uicissim, in partem, partim.

ἀ μέσῳ. in medio.

ἀπαμείνωτος. quotannis.

ἀ σόμα ἔχον. laudibus celebrare.

ἀ τόμα. περ σς.

ἀσπατόν. iuxta exercitum.

à ruzorra. secundū quod euenerit.

ἐπὶ χθόνα. super terram.

à *χρόνος*. temporis processu, id est nō
ab initio.

ἀβα pro ἀναβάθι. ascende.

*x*βδδλω. pedibus porrectis et in altū
tublatīs. Aristoph. Plur. ὑψὶ δ' αἰετῶν
ἀνω xαβδδλω ἀναπαύομαι. Ἀραβδά-
λλω xαβδδλως (inquit Pollux) ἐπὶ τῷ
ῥυθμῷ μέγας ὄμιλος, id est in sublime pe-
des habens.

βαδόν supergrediendo, ☉ scansim
gnificat. Aristor. lib. 6. de hist. ani-
mal. αὐτὰρ τοῦ ἀνθρώπου ποιοῦντος, ἐν
βαδόν, ἀλλὰ ποιοῦντος ἐπὶ τῇ γῆ:
rse autem coeunt, non scansim, sed
in terram strata.

βαθμὸν. ὁ. ὁ. ascensus, gradus, acclis.
is ascensus.

Ἀνάβασις. pulpitum, scala, gradus superior scansionis, subsellium.

Ἀν. βάνω. ascendo, succresco, increasco, emergo, soluo à littore, redeo.

Ponunt etiam ἀναβαίνω promire ac uenereo impetu aggredi.

Ἀναβαλῶ. μ. δέω. π. αὐνα. debacchor.

Ἀναβάλλω, ut ἀνατίθω, reijcio, cunctor, prolatō, differo, procielo, prorogo, procrastino, diem de die duco.

Item ad iudicium alterius reijcio, arbitrio eius permittendo. Lucian.

ἀν' ἑνὶ τῷ πρὸς ἀναβάλλω, καὶ ὅτι ἀν' ὁμοῦ, τὸ πρὸς τὸν τῷ αὐτῷ.

Differt ἀπ' ἀνατίθω, quòd ἀναβάλλω sit tempus idoneum rei alicuius agende missum facere: ἀνατίθω uerò, tempus idoneū rei agende expectare. Ponitur etiam pro resupinari & pro ὀψιθεῖν, delicias affluere. Itē ἀντὶ προμυσίας, id est praefationem dicere, uel praeludii facere. Ἐνδύω, indui, amictiri, unde ἀναβυδύω ἑνδύω significat induere in modum amictuli, amictim circumiacere. Herod. ἐναβυδύω ἱμάτια φορέουσιν, hoc est, quasi circumiectim & obuolutim. Bud. Com.

Ἀναβαλόμενος. qui super fertur, ἀναβλῶ. μὲν, προέμπος πρὸς ἑνὶ τῷ ὅτι καὶ ὅτι τῷ πρὸς. Ἀναβαλόμενος, simpliciter, qui praelusit, Siud.

Ἀναβάλλω, idem cum ἀναβάλλω, retardo, remoror, protraho, plationibus implico. Demosth. οἱ ἀναβάλλω, ἵ. μᾶς, Quibus nos remorantur & differre cogunt. Prouerbio quoq; dici solet, ἱχθῖος πρὸς τόνον ἀναβάλλω, Echinus partū differt. Aliquādo ἀντὶ ἀναβλῶ. Xenoph. li. 4. πρὸς ἑλῶς. οἱ δὲ ἀνὸς βασιλῆα πρὸς τὸν ἀνὸς, Nemo alius regem in equum sustollebat. unde ἀναβόης. Bud. Com.

Ἀνάβασις, ascensus, ascensorius.

Ἀναβάσις. α. ascensor. Ita quoq; equus uocatur admissarius, ἱχθῖος τῶνος, sepius tamen ἱχθῖος dicunt. Bud.

Ἀνάβασις, ascensibilis.

Ἀναβιβάζω, ascendere facio, traduco, impono, supra diuido, profero, in iudicium conscendo, attollo, excuo. Anodocid. τίνα σὲ ἀναβιβάζω ἀναβιβάζω. Item in medium produco. Plato in Apolo. ἀναβιβάζω. ἀναβιβάζω. Pueruliq; suis in medium productis. Ἀναβιβάζω pro ἀναβιβάζω, scandere faciet, apud Demosth. producet apud Aeschinem. Bud. Com.

Ἀναβιβάζω, resuscito, reuiuifco.

Ἀναβιβάζω, facio reuiuifcere, reuiuifco, uita restituo. (lo, germno.

Ἀναβιβάζω, uel ἀναβιβάζω. ē. repullus.

Ἀναβιβάζω, τος. π. acies reflexa.

Ἀναβιβάζω, suspicio, attollo oculos, uisū recipio, post excitatōem oculis restitutor, quasi reuideo. ab ἀνὰ & βιβάζω, ut Matth. 11. ἀνὰ βιβάζω τῶν οἱ ὁπλοῦς. Sic Chremylus apud Aristoph. ad Plutum cācum, ἵαν σὲ ἀναβιβάζω, καὶ μὴ πρὸς ἑνὸς.

Ἀναβιβάζω, τος. ἵ. redditus uisus.

Ἀναβιβάζω, in modū amictuli, amictim.

Ἀναβιβάζω, dilatio. (riens.

Ἀναβιβάζω, aquam emitto, ut fons scatur.

Ἀναβιβάζω, scaturio sursum, ἀναβιβάζω.

Ἀναβιβάζω, exscaturio, neurtum.

Ἀναβιβάζω, fontes.

Ἀναβιβάζω, reclamo, magna uoce clamo.

Ἀναβιβάζω, τος. ἵ. exclamatio.

Ἀναβιβάζω, uel ἀναβιβάζω, inde dicitur quòd de inferioribus ad superiores eleuetur, pectoriq; iugatur, unde & pro amictorio ponitur quo humeri operiuntur, quod sindonem uocant.

Ἀνάστατον. manifeste scriptum.

Ἀνάπαυτος. pscriptus, in acta relatus.

Ἀνάγκη ποιοῦνται, quo docetur, quo mo-
do concludendū sit reliquū schema,
quod imperatum est.

Ἀναμνησις, perscriptio & acta. Sic etiam
appellatur cōmentarius & breuiari-
um, & liber census peracti. Bud. Cō.

Ἀναγράφοντες. οἱ. monimenta scribētes.

Ἀρχαῖον. in acta refero, perscribo, li-
teris prodo, publico perscripturam.

Significat etiam colores addere
formis uel imaginibus delineatis.

Ἀνάγνια. τὰ. spolia, exuviae.

Ἀνάγυρος. herbæ genus. Stephanus lo-
 cum in Attica putat, ubi frutex odo-
 ris grauiissimi, qui adagio locum de-
 derit, *ἀνάγυρος νύκτις*: quod innuere
 uidetur Aristoph. *Lyssistra*. *ὠδὴν αὖ*
αἰμ' ἀνάγυρος νύκτις, ἐκ δὲ θ' ἵνα ἀνάγυρος αὖ
ἀνάγυρος μοι λυγρὴν ἐδώκεν. Lege ada-
 gium, *Anagyrim* communis.

Αἰσώ. reduco, superago, introduco, recedo. Item αἰσώ **Θ** αἰώ, tollo, subueho, in sublime erigo subduco. unde αἰσώεις ἀνάντων inter deos referre in caelum sustollere, apud Isocrat. Sic Matth. 4. τὸς ὁ Ἰησοῦς ἀνέστη ἐκ τῶν νεκρῶν καὶ ἐβίβηκεν εἰς τὸν οὐρανόν. **Γ**ε, id est, subductus, sublatu, uelut ē medio abductus, ut inquit Eras. Dicunt item ἀνάγειν τὸν ναῦν, id est nauem ē portu in mare educere, unde ἀνάγειν, ἀντὶ τῆς ἐκκλήσεως τῆς ἀνακλίσεως. **Π**ε reijcio ad maiorem potestatem. αἰ τὸς ἀρχοντας ἀνάγειν, ad magistratus reijcere. Item alius rem repto. **Grego.** ἡ δὲ τὴν αἰτίαν ἀναθεῖς βραχὺ τὴν ἡμέραν ἀναγὰς, Alius repetitio sermone. Item reijcio, id est uomo, ut ἐξ αἵμα ἀνάγειν. Item adduco. **Hero dian. libr. 1.** de Perinace, ἔτα γὰρ μὴ φησὶ καὶ ἰστέμους ἔσθ, αἰ καὶ τὴν αἰτίαν

ἘΑ μὲν ἄρχιον ὄντα, μὴ τὰ ἐν τῷ βασι-
λειῷ αὐτοῦ ἀναστῆναι. Ὡς. Ad eò. n. se
equabile parēf. ceteris prestabat,
ut filiū quoq. iam adulescentē in au-
lam palatinam nūquam adduxerit.

Itē celebros. Luci. Icaro. πικρὸν ἄρα γινώσκω. Aliquando persuadeo.

Ἀναγωγή, ἡ, ἡ. disciplina, educatio, in-
 stitutio. unde ἡ τῶν μαθητῶν ἀναγωγή
 est ἡ τῶν μαθητῶν λαοαγωγία. Ὁ ἀναγω-
 γὴ τῶν πνευμάτων. Ἀναγωγὴ τῶν πνευ-
 μάτων ἐκ τῶν ἀνθρώπων, exitus nautium
 portu, apud Demosthenem. Ἰερε-
 ductio, relatio. Ἀναγωγὴ τοῦ αἵματος,
 sanguinis reiectio, id est uomitus, ex-
 cretio. Redhibitio apud Plato. ἡ. de
 leg. significatur aliquādo hoc no-
 mine recessus subtilis, siue excelsa
 aut superior intelligentia: anagoge,
 figura, cum sensus ad altiora sustolli-
 tur. Vnde apud Dionysium ἀναγωγὴ
 ὁ θεωρεῖν pro eodem accipiuntur, id
 est pro sensu oraculorum mystico
 recondito, qui nos in cœli medicamē-
 to subuehit, propēq; deum cernendū
 contemplantibus præbet.

Ανασταλ. as. i. inexercitatio, disciplina
næ negligentia; mores incompotiti,
defectus disciplinae, dissoluta uita et
arum iuuenis indomitus: ut spanā
τῶν τὰς ἀνασταλίας διαφθορῶν. Et Pla-
to in Polit. ait Alcibiadem fuisse per-
ditum τῶν τῶν τῶν ἀνασταλίας
καὶ φθορῶν.

Ἀναγινώσκ. τὰ μυστικά, quæ hominem
mortale sublimia diuināq̃ meditan-
do in cælum subuehūt. Et οὐκ ἀρα
ἁπλῶς, cū sensus literalis, ut uocāe,
in spiritualem uertitur.

Ἀναγιγνῆ uocatur Theologis ea pars
interpretationis, quæ sensus remotis-
simos atq; abstractissimos exquirat.

Ἀναγωγικὸς μυστικῶς.

Ἀνάρμοτος. ou. ò. contumax, inducibilis, indoctus, qui disciplina caruit, ὁ ἄνθρωπος, ὁ ἀνάρμοτος, ὁ ἀνάρμοτος, dissolutus, intemperans, uoluptatibus deditus, quiq; animo suo obsequitur intemperanter.

Ἀνάρμοτοι ἵπποι. equi indomitū & calcitriones, idem quod *ἀνάρμοτοι*. Columella calcitrosos appellat. Xenoph. *ἀνάρμοτος* uocat, qui male instituti sunt ad uenatum, aut qui institui nequeunt. Sic *ἀνάρμοτοι ποιῶντες*. *Ἀνάρμοτος* & *ἴσως*, uita sublimipeta apud Dionysium.

Ἀνάρμοτος. duriter, contumaciter, refractarie, imperite, incompotite, dissolute, intemperanter. Accipitur item *ἀνάρμοτος* pro eo quod est citra inductionem, & certam quandam coherentiam, qua species argumentationis dicitur ab Aristotele: cum quis per plura singularia progrediens, uniuersale aliquod probat, id quod Platoni frequentissimū est. Gellius, Culpauit autem primum hoc quod Cato inrudite & *ἀνάρμοτος* (ut ipse ait) principio nimis insolenti nimisq; acri & obiurgatorio usus sit.

Ἀνάρμοτος. s. ò. qui non certauit.

Ἀνάρμοτος & *ἰσχυρὸς*. excitata flamma.

Ἀνάρμοτος. diuidere.

Ἀνάρμοτος & *ἰσχυρὸς*. subigens regionē.

Ἀνάρμοτος. s. ò. diuisio, partitio.

Ἀνάρμοτος. s. ò. ad agetatem redactus. Plutarch. in Camillo, *ἀνάρμοτος* ἦν ὁ *ἀνάρμοτος* καὶ *ἰσχυρὸς*. id est, Difficile erat factum uotum infectum esse.

Ἀνάρμοτος. sursum concurrimus, recessimus.

Ἀνάρμοτος. demonstro, instituo, constituo, designo. Vnde *ἀνάρμοτος* & *ἰσχυρὸς*, magistratus tū dicitur, cum creati renuntiantur: cum uerò

insignia magistratus cū imperio assumit, ὅς τὰς ἀρχὰς ἀνάρμοτος dicitur.

Bud. in post. An.

Ἀνάρμοτος. re. edificauit.

Ἀνάρμοτος. ou. ò. non habent fratrem: opponitur *ἀνάρμοτος*. (tior.

Ἀνάρμοτος, uel *ἀνάρμοτος*. iterū for

Ἀνάρμοτος. re. edisco reparo.

Ἀνάρμοτος. ar. arbusa.

Ἀνάρμοτος. ior. i. religatio.

Ἀνάρμοτος. religio.

Ἀνάρμοτος. ut. i. ornamentiū capitis.

Hom. *ἀνάρμοτος*, *ἀνάρμοτος*, id est *ἀνάρμοτος*.

Ἀνάρμοτος. mundus muliebris.

Ἀνάρμοτος. misceo, subigo. (no.

Ἀνάρμοτος. corono, ligo, circunligo, exor:

Ἀνάρμοτος. recipio: sed hoc uarie.

Aliquando enim significat *ἀνάρμοτος*, ut ὅλ' *ἀνάρμοτος* ὅσες *ἀνάρμοτος*, ut *ἀνάρμοτος* *ἀνάρμοτος*, id est collegit dispersos, seruauit. Sic Vergil. Medioq; ex hoste recepi. Et Cic. Non puto repudiabis in honore, quem in periculo recepisti.

Aliquando pro fidem dare, polliceri, uel se prastaturum promittere, & ἰσχυρὸς *ἀνάρμοτος*. Sic Cic. Fam. 13. Se paratim promitto, in meq; recipio, fore eum tibi, & uoluptati & usui. Idem, De seruo Dionysio, si me amas, confice, quancunq; fidē dederis, ego prastabo. Atq; hac significatio aliquando forensis est. Vnde *ἀνάρμοτος*, est quasi iudicium promittere, quod facere solēt sponsors atq; intercessores uadimoniorum, & qui iudicatum solum iri promittunt.

Et *ἀνάρμοτος* *ἀνάρμοτος*, penes se asciscere puerum, agnoscere filiū. Itē *ἀνάρμοτος* *ἀνάρμοτος*, pro crimine in se recipere, cō-

mini se offerre, agnoscere, rem perpe-
tratam, & se mandatorem profiteri.
Ita ἀναδ' ἡδὲ τὸν τιμωρᾶν pro pae-
nas dare, Herodiano. Bud. Com.

Ἀναδιδάσκω. edoceo, ualde doceo. ἀνὰ
enim hic ἰππῶν est.

Ἀναδιδόναι. reddere, restituere, porri-
gere, tradere. Ἀναδιδόναι ψήφον est
permittere ut sententiam quis dicat,
quod ὁ ἀποτίθῃναι ψήφον dicitur.

Ἀναδιδόναι. cōcoctum cibum à nativo
calore in totū corpus eiusq; paneis
distrabi.

Ἀναδίδωμι. iudiciū irritū & lege ab-
rogatū. Iuriscōsuli Latini iudicium
nullū et testamentū nullū dicūt. Cic.
in Prætura urbana, Minutius quidā
mortuus est, eius testamentum erat
nullū, id est irritū & lege abrogatū.

Andocid. ὅπως μὲν καὶ ἀπὸ κακοῦ
ἔσθ' ἡμῶν ἀνάδ' ἡμῶν γίγνεται, Ve-
ne tabula noua fierent, & res iudi-
cata rescinderentur. Dicitur & ἡ
μὴ οὐρα & ἐν οὐρα per eclipsin τ' ἡμῶν,
& ἐν ὅτῳ νόμῳ, nulla irrita. Bu. Cō.

Ἀναδιδόναι. ἀναίνω.

Ἀναδιδόναι. ἀναίνω.

Ἀναδιδόναι. ἰ. ἰ. reduplicatio, eiusdē
uerbi continuatim repetitio.

Ἀναδοξάζω. μ. σ. w. na. pterrefacio.
aliās ἀναδοξάζω, id est cochleari
commisceo.

Ἀναδοξᾶν. ἰ. ἰ. digestio, id est cibi con-
cocti distractio à nativo calore in to-
tum corpus. Item obseruatio, tra-
ditio. Greg. τὴν διὰ τὴν ἰμῶν διακρί-
σιν ἀναδοξᾶν.

Ἀναδοξᾶν. ἰ. ἰ. ἀναδοξᾶν, ἀναδοξᾶν.

Ἀναδοξᾶν. καὶ

Ἀναδοξᾶν. fideiussor.

Ἀναδοξᾶν. sursum currere, recurrere.

Ἀναδοξᾶν, ἀναπάσσει.

Ἀναδοξᾶν. καὶ ἡδὲ, ἡδὲ ἡδὲ.

Ἀναδοξᾶν. recuso, respuo, eiuro, id est

(ut uulgo dicitur) renūcio, ἀπορῶ,
retractio & mutuo quod pactū est. Lu-
cian. τὸ μὴ ἔδωκεν ἀναδοξᾶν, καὶ ἀναδοξᾶν
τὸν ἀνέχον, Isthuc iam retractas re-
uocasq; promissum. Itē subterfugio,
tergiuerfor, pugnae timidus me sub-
duco, emergo, existo. ὅς.

Ἀναδοξᾶν. ἰ. ἰ. emerfus, fuga. & ἀναδοξᾶν

Ἀναδοξᾶν. indotata.

Ἀναδοξᾶν. eleuo, sursum fero, occido.

Ἀναδοξᾶν. μ. ἀναδοξᾶν. καὶ

Ἀναδοξᾶν. moueo, remoueo, soluo, ce-
do, reuertor, castra moueo.

Ἀναδοξᾶν. ebullio.

Ἀναδοξᾶν. inuestigo.

Ἀναδοξᾶν. ἰ. ἰ. motio castrorū. Ἀναδοξᾶν
τὸν ἀναδοξᾶν. fugā adornare, abinū
parare, castra mouere. Latini item
uasa conclamare dicūt in hac signifi-
catione. Exercitū enim castra motū
ro cōclamari solet, ut uasa colligāt.

Cæsar, Vasis militari more cōclama-
tis, progressus, & c. Dicunt etiā hoc
τὸν ἀναδοξᾶν τὸν ἀναδοξᾶν.

Ἀναδοξᾶν. foris ianuam aperire.

Ἀναδοξᾶν. induo, procingo.

Ἀναδοξᾶν. suscito, excito, recande-
sco. Quod Cic. dicit, Cuius ego noīe
ipse recreor, Theod. uertit, ὅς ἀνέ-
στει τὸν ὄντομα ἀναδοξᾶν.

Ἀναδοξᾶν. καὶ

Ἀναδοξᾶν, reuiresco.

Ἀναδοξᾶν. foueo, defendo.

Ἀναδοξᾶν. respisico post timorem, id est
animū recipio, securitatē accipio, cō-
firmo, addo audaciam.

Ἀναδοξᾶν. ἀνέ-
στει τὸν ὄντομα ἀναδοξᾶν.

Ἀναδοξᾶν. confirmo.

Ἀναδοξᾶν. ἀνέ-
στει τὸν ὄντομα ἀναδοξᾶν. D. Hieron. annotat uo-
cem esse propriam Iudeis, quæ extre-
mam detestationē significare soleat.

Dicitur etiā ἀναδοξᾶν καὶ ἀναδοξᾶν
ta additāmēta. Itē ἀναδοξᾶν, do-
naria, hoc est dona quæ dicata dñs

suspenduntur in parietibus & columnis templi, cuiusmodi nunc uisuntur potissimū iuxta monumēta diuorum statuae argenteae, equi aurei, pocula gēinata. Herodotus ἀνακρίματα uocat. Sic dicta ab ἀνακλῦν, hoc est à seponendo siue suspendendo: aut qđ nefas esset ea mouere loco. Hoc uocabulo etiā statuae significātur, uē pla, basilica, porticus, & alia urbis ornamenta. Item sacri hoīes, quorum capita dijs inferis dicata sunt & deuota, quemadmodū etiam Latini ueteres sacrum in malum sensum usurpabant. Bud. Com.

Ἀνακρίματα. deuotio, deiection.

Ἀνακρίματα. tepefecit.

Ἀνακλῦν. recurro. (cōsidero.

Ἀνακρίω. reputo, suspēsus sum anio, re

Ἀνακρίσις. i. i. recognitio.

Ἀνακρίω. ἀναβνάρω.

Ἀνακρίματα ἱεροφάντας (ut scribunt Aristoph. interprete:) dicebātur, q ornamentus gratia dicati erāt domibus uel tēplis, prorsum ignibus immaculati intacti. Homer. ἀνίπρος appellat. Qui uerō ad ignis usum comparati erant, ἀνιπρίστου aut ἀδύω uocabantur.

Ἀνακρίματα. οἱ. hostes.

Ἀνακρίω. οὐ. i. imbecillus.

Ἀνακρίω. intercurbo.

Ἀνακρίω. ἀνός. tumultuarius.

Ἀνακρίω. profilio, impetu excitor.

Ἀνακρίω. cōsidero, cōsidero, respicio.

Ἀνακρίω. ἀναπνέω, resilio, sursum salio.

Ἀνακρίω. ἵα. uaporo, exhalo.

Ἀνακρίω. ἵα. i. euaporatio, exhalatio, exspiramentum.

Ἀνακρίω. euanesco.

Ἀνακρίω. suffio.

Ἀνακρίω. μ. ὕψος. u. una. subsilio, uerū iuueniliter transgredior.

Ἀνακρίω. reclamo.

Ἀνακρίω. α. i. impudentia, ἀνακρίω.

Ἀνακρίω. α. i. impudens, asper. (ago.

Ἀνακρίω. impudēs sum, impudēter

Ἀνακρίω. impudēter, promiscuē.

Ἀνακρίω. i. i. impudens, asper. (ago.

Ἀνακρίω. i. i. uirix, (ἀνακρίω, illa. d.

Ἀνακρίω. ἀνακρίω.

Ἀνακρίω. u. i. i. nudus pedes.

Ἀνακρίω. u. i. i. incruentur.

Ἀνακρίω. u. i. i. uicis cōcuior, agitor

Ἀνακρίω. i. i. sanguinis carentia.

Ἀνακρίω. i. i. ἀνακρίω. sine cruore. Eras.

Chil. aliās ἀνακρίω, ἀνακρίω.

Ἀνακρίω. u. i.

Ἀνακρίω. oros. exanguis.

Ἀνακρίω. renuo, recuso.

Ἀνακρίω. i. exortus

Ἀνακρίω. suscipio, ut ἀνακρίω τῶν πόλεων, suscipere bellum, ἀνακρίω τῶν

ἐχθρῶν, suscipe inimicitias. lic sumo,

ut ἀνακρίω οἷον, sumere cibū. lic te

neo, recupero. ἀνακρίω νίκην, uictoria

ferre. lic recumbo. Item exa

cindor, uastor. Demost. ἀνακρίω οἱ

πολεμικοὶ πολεῖς καὶ ἀνέκλιον ἀνέκλιον

αὐτῶν. Item tollo mortuum ad sepe

liendū, ut ἀνακρίω τὸν νεκρὸν, occiso

rum cadauera sepelire. ἀνακρίω τὸν

ναυαγισσάντα, naufragos legere, nau

fragorū corpora ad sepeliendū con

gere, naufragos seruare. Demosth.

πρὸς Μακάριον. Ἐὰν ἂν Διμάχου

ἱστορίαις καὶ ἀνακρίω οἱ προσήκον

τῶν: Quod si denūciante Demarcho,

agnati & gentiles nō sustulerūt eos.

Ἀνακρίω τὸν συνγραφὴν, syngraphā

irritā facere & circūducere, quod et

ἀκροῦν τοῖς δὲ dicitur. Ἀνακρίω τὸν

γραφὴν accusationē inducere. Ἀνακρίω

τὸν παῖδα, quatere pueros ex uxore,

& suscipere. Bud. Com. 3

Ἀνακρίω. i. i. responsio, interitus, re

ceptio, recuperatio, cades, sublatio

cadauerum, abrogatio, ut ἀνακρίω

τὸν νόμον.

Ἀναπτίς. ὄν. i. occisor.

Ἀναπτίς. tumultuor.

Ἀναπτίς. τὰ. quæ intereunt.

Ἀναπτίς. exitiosus, letalis.

Ἀναπτίς. occido, destruo, respondeo, accipio, produco, porto, aufero, occulo, suscolo mortuū ad sepeliendum, sicut ἀναρίσκει. Ἀναπτίς. τὸν νόμον, antiquare & abrogare leges. Ἀναπτίς. τὰς διατάξεις, rumpere & reuocare testamentum. Ἀναπτίς. τὸν χρόνον, apud Demosth. ἀντὶ τῆς ἡμέρας, hoc est tempus eximere, & occasiones rerum gerendarum auferre. Ἀναπτίς. τὴν διατάξιν Liban. dixit pro eo quod est actionem denegare, à iudicio dictato repellere, & actionis intentionem circumducere. Ἀναπτίς. σαι ψήφον, uel κατὰ ποσοῦσιν, calculi condemnatorij. Bud. Com.

Ἀναῖσθησις. non sentio.

Ἀναῖσθησις. ας. i. insensibilitas.

Ἀναῖσθησις. i. stupor, ἀναῖσθησις.

Ἀναῖσθησις. μ. ἡσ. π. κκα. sine sensu sū.

Ἀναῖσθησις. insulsus, insensuū inops, brutus, hebes, stupidus.

Ἀναῖσθησις. insensibiliter, insulse, temerè. Vnde ἀναῖσθησις ἔχον, obstupuit, ocalluit.

Ἀναῖσθησις. consumo, expendo. (ius.)

Ἀναῖσθησις. ας. i. mali auguri, infortuna.

Ἀναῖσθησις. incito, sirgo, obuiio.

Ἀναῖσθησις. sum impudens, impudenter loquor.

Ἀναῖσθησις. ας. i. πθ.

Ἀναῖσθησις. ας. i. impudentia.

Ἀναῖσθησις. impudens.

Ἀναῖσθησις. τὰ. causarum ratiocinatione carentia.

Ἀναῖσθησις. insons, innoxius, crimine uacans, cui iure nihil obijci potest, culpauacans.

Ἀναῖσθησις. cachinnor.

Ἀνακαθίρῃμι. depono.

Ἀνακαθίρῃμι, ἢ ἀνακαθίρῃμι. repurgo.

Plutarch. in Anto. ἀνακαθίρῃμι τὰ ἐπὶ τῶν πόλεων, Belli reliquias perscruens & repurgans. Ἀνακαθίρῃμι sol dicitur in deliquio, cum luna sollem subiens, & eum nobis auferens, sensim praterlabitur, & eam partem solis, quam nobis primum abstulit, prateriundo reddit. Ἀνακαθίρῃμι quoque Theologi usurpant pro eo quod est, allegorias anagogicas ad liquidum usque sensum patefacere atque explanare. Et ἀνακαθίρῃμι allegorici sensus & reconditi anagogici explicatio.

Ἀνακαθίρῃμι. resideo, procumbo.

Ἀνακαθίρῃμι. ὄν. i. i. confidens.

Ἀνακαθίρῃμι. renouo, reparo.

Ἀνακαθίρῃμι. ἰορ. i. renouatio. uel ἀνακαθίρῃμι, ἀνανέωσις.

Ἀνακαθίρῃμι. ας. i. i. carcer in quem conijciuntur peruersi serui aut liberti ingrati, qui à patronis descuerant.

Ἀνακαθίρῃμι. incendio, accendo.

Ἀνακαθίρῃμι. ἡσ.

Ἀνακαθίρῃμι. imploro, reuoco, prædico.

Thucy. ἡ δὲ τῶν ἐπὶ τῶν ἀνακαθίρῃμι.

Ἀνακαθίρῃμι apud Philostrat. dicuntur munera, quæ uir & domestici atque amici sponse contribuebant, cū primū relectam, uisendam se præberent. Dicuntur etiam ἐπὶ τῶν ἀνακαθίρῃμι. Cal. lib. 11. ca. 60.

Ἀνακαθίρῃμι. μ. ψ. π. φα. reuelo.

Ἀνακαθίρῃμι. ἰορ. i. reuelatio. (cto.)

Ἀνακαθίρῃμι. μ. ψ. π. φα. reuertor, refle-

Ἀνακαθίρῃμι. cacias uentus.

Ἀνακαθίρῃμι. oi. resupinati status.

Ἀνακαθίρῃμι. deuoro.

Ἀνακαθίρῃμι. ἰορ. i. uoratus.

Ἀνακαθίρῃμι. τὰ. festa Castoris & Pollucis.

Ἀνακαθίρῃμι. dispono, suspendo, recubor.

Ἀνακαθίρῃμι.

Ἀνάστωρ. ἔ. templum Castoris & Pollucis.

Ἀναστέω. abscondo.

Ἀνακινάω. exclamans.

Ἄναξ. Castor & Pollux. Et aduerb. in altis, suprà, quietè.

Ἀνακεφαλῶν. ἡ. ἡ. ἡ. ἀνακεφαλῶν. summam colligo, in summam redigo, siue ad caput uel ad caput redigo, peroro. Bud. Com.

Ἀνακεφαλῶν. ἡ. recapitulatio, qua capitaverum summam repetitur, epilogus, peroratio, enumeratio, conclusio. Sic uocant oratores, cum ea quæ sparsim ac fusius dicta sunt, paucis repetuntur, ut simul iudici reuocentur.

Ἀνακρίω. ἀνακρίωμαι, ἀνακρίδω.

Ἀνακρίψις. ἡ. ἡ. ἀνακρίψις. declaratio.

Ἀνακρίψις. declaro per præconem, promulgo. Lucian. ἀνακρίψις πρὸς τὸν ἀνδρῶν, præconis uoce uictor pronuntior.

Ἀνακτῶ. quiescisse.

Ἀνακτῶ. ἡ. ἡ. ἀνακτῶ. suscito, agito.

Ἀνακτῶ. ἡ. ἡ. ἀνακτῶ. exagitatio.

Ἀνακτῶ. ἡ. ἡ. ἀνακτῶ. defleo.

Ἀνακτῶ. ἡ. ἡ. ἀνακτῶ. reuerberatio, refectio, fragor, sonitus.

Ἀνακτῶ. reuervero, refringo, repercutio, ἀνακτῶ Aristophani.

Ἀνακτῶ. ἡ. ἡ. ἀνακτῶ. fletus.

Ἀνακτῶ. ἡ. ἡ. ἀνακτῶ.

Ἀνακτῶ. ἡ. ἡ. ἀνακτῶ. reuocatio, inuocatio.

Ἀνακτῶ. ἡ. ἡ. ἀνακτῶ. regressus, reuocatio.

Ἀνακτῶ. ἡ. ἡ. ἀνακτῶ. receptui cedere.

Ἀνακτῶ. ἡ. ἡ. ἀνακτῶ. reclinare.

Ἀνακτῶ. ἡ. ἡ. ἀνακτῶ. aperuisse, apud Homer. & Herodot.

Ἀνακτῶ. discumbo.

Ἀνακτῶ. accubium, lectulus,

super quo quiescimus interdum, quælia celebrantur Florentie tuscanica, & apud Lamprid. in Heliog. accusata. Ab alijs stibadia dicuntur. Carl. lib. 14. cap. 59.

Ἀνακτῶ. reclino, hoc est facio declinare & discumbere.

Ἀνακτῶ. ἡ. ἡ. ἀνακτῶ. discubitus.

Ἀνακτῶ. ἡ. ἡ. ἀνακτῶ. inclinatus.

Ἀνακτῶ. ἡ. ἡ. ἀνακτῶ. scaurio.

Ἀνακτῶ. ἡ. ἡ. ἀνακτῶ. gargarizo. ἀνακτῶ Platoni & Aschenæo.

Ἀνακτῶ. Castor & Pollux, ἀνακτῶ.

Ἀνακτῶ. ἡ. ἡ. ἀνακτῶ. cilia, palpebra superiores.

Ἀνακτῶ. ἡ. ἡ. ἀνακτῶ. confulo aliquem.

Ἀνακτῶ. ἡ. ἡ. ἀνακτῶ. communico.

Ἀνακτῶ. ἡ. ἡ. ἀνακτῶ. communicatio.

Ἀνακτῶ. ἡ. ἡ. ἀνακτῶ. replico.

Ἀνακτῶ. ἡ. ἡ. ἀνακτῶ. quod compercit in oculos distillationes glutini modo fronti additum.

Ἀνακτῶ. ἡ. ἡ. ἀνακτῶ. inconsequens. Grammaticis ἀνακτῶ est uicium orationis, quando non redditur quod superioribus respondeat: ut si in oratione ponatur ἡ, & non sequatur &. Eras.

Ἀνακτῶ. reditus, ultro citroque comitatio, recuperatio, reitrosus comitatus.

Ἀνακτῶ. redeo, infestor, infirmus sum, recupero, retrò traicio, subuho, sursum importo.

Ἀνακτῶ. infero, reporto, refero. ἡ. ἡ. ἀνακτῶ. curo, medelam adhibeo, conualesco, recreo. Deporto. apud Herodian.

Ἀνακτῶ. ἡ. ἡ. ἀνακτῶ. reficiens.

Ἀνακτῶ. ἡ. ἡ. ἀνακτῶ.

Ἀνακτῶ. subuoluere.

Ἀνακτῶ. repercutio, eiacular.

Ávanoti. Es. impedimentum.

*Ἀνακόρου. impedior, propriè cū res
capta interrumpitur.*

Αἰρακία. μ. ὄφθ. π. σφα. *atereo*, propul-
 so, impedio, inhiibeo, ἵκω, ut *ἀρακί-
 ας πρὸς τὸ πῦμα*, id est retrō fluctum in-
 hibere. *Lucian. in Alexan. οὐτὸ μὲν
 ἀρακίαν τὸς ὀφθαλμοὺς*, Atque ita qui-
 dem ab iracundia desisti. *Αἰρακίαν*
τοὺς ὀφθαλμοὺς, est oculos elidere, *φα-
 σκινारे*.

Arav. non indigens medela.

Αναστρεφ. non audio, non obedia.

Ἄρρατος. inaudibilis.

Ἀναρρίλω. subleuo, attollo.

ἄρα καὶ οὐ. ποῦκο.

Ἀναγράφω. μ. ξω. μί σ. π. ἀντικίπρατα. δύοι.

B. ἀρέσκειν. exclamo, succlamo.

ἀραχισαίνω. clamo.

Λυακίτης. π.ό. robustus, praesertim circa caput.

*Ἀναπαύεσθαι. totis uiribus, omni diligen-
tia. ἀνὰ κράτος.*

Ανεκμαρτυ. οι. suspendentes.

Armenium. suspendo.

*Anacrius. er. i. Anacreon, unus ex
nouem poëtis Lyricis.*

*ἀνακρίνω. discuro, discerno, scrutor,
examino, recenseo, indago, interro-
go. Aliquando hæc significatio for-
rensis est, ita ut, quemadmodum La-
tinis querere, sit pro informationem
facere, & legibus vindicare. Plus-
de Augustio, ἡ ἀνακρίσις πῶς αὖ ἀνα-
κρίσθαι τῶν ἐν ἀδικίᾳ γυναικῶν, καὶ πῶς
αὖ ἀνακρίσθαι τῶν ἀδίκων. Cū lege sci-
xisset de reis, quo nam modo habenda
sit questio, qualibet animaduersio-
ne in convictos vindicandū esset. In
summa ἀνακρίνω, verbū est Anticrī-
us, significat τὸ ἀνακρίναι ἀνόμω, καὶ
ἀνόμω, καὶ ἡ ἀκρίβεια, βαρύνει, καὶ
ἀνακρίνει.*

Ἀναπάντης. m. interrogatio testium, & quaestio de aliquo facto habita: per cunctatio accusatoris & interrogatio, quam i & *ἄναρ* faciebat: quaestio reorum, siue id per tormenta fiebat, siue sine tormentis. Hinc etiam hoc nomine elogia uocabantur, id est testimonio, hoc est onera & informationes, quae cum reo mittebantur. Sic in Aetio cap. 25. Festus praeses ait se *ἀναπάντων* de Paulo facturum, edq; demum facta, ad Caesarem Paulum missurum cum elogio: *ὅτις* (inquit) *τῶν ἀναπάντων προσηύχθη ὅτι τι γένοιτο*. Absurdū enim esset (inquit) hominem causam esse unculis dicturum mittere, & crimina contra eum testificari praeittere. Bud. Com.

Ἀναπορία. edo plausus.
Ἀναπορία. πᾶσι δὲ νότοι ἐν ἐσέει.

Ἀνάμνησις. 153. ii. reuocatio quæ fit in
classicis bellicis, præludiū, canens.

Ἀναπείω, καὶ ἀναπρόσμαι. inhibeo, con-
queo, reuoco, ut ἀπαι, ἀπαίτημα, reuoc-
nere equum. Item proludo, pralu-
dium carminis facio, prafari, proa-
mio uri. Bud. Com.

*Ἀναράσμαι. recupero, quasi reacqui-
rorem amissam, refocillo, reficio,
concilio, fruor.*

Araxes, filij & fratres regis. Cael. lib.
9. cap. 10.

Ardeuris. reconciliatio.

Ἀνατίλω. renouo, reedifico.

Ἀνάτοπος. templum, palatiū, locus ubi
redduntur oracula, templi aditus.

Ἀρακτορία. аз. и. gubernatio, imperiū,
sacrum.

Ἀνακτόνα. abortum facit. & βλίσκα.

Ἀναμύκω. permisceo. (re.

Αναμνασις. est mente reuoluerē, itera:

Ἀναπυλίσαντες. *subvertentes.*

Αρχειακό, μ. 100, π. 12α, replica.

Αναμυβάνω. cū sonitu sursum iacio.
Αναμύβω. suspicio, respicio, sursum ele-
 uato capite aspicio, & oculos & ca-
 put erigo, ut aues bibentes solent,
 existo, emergo, emico. Vnde pro spe
 erigi animoq; recreari apud Xeno-
 phon. & Herodot. Bud. Com.

Αναμυβόμενοι. ei. reprehendentes.

Αναμύς, Ionicè. prudenter, diligen-
 ter.

Αναμύδω. retraho nauem ne feriat,
 tranquille agito equos, reprimo, sta-
 bilio, remoror propter tempestatem.

Αναμύς. ἄν. i. inducit, requies, laxa-
 mentum.

Αναμυβάνω. reficio, recupero, recteo,
 refoueo, rependo iacturam; damnum
 farcio, ut *ἀναμυβάνω τὴν ψυχὴν*
 reparare vires & copias: *ἀναμυβάνω
 ἐν ἰατρῇ*, ad se redire, in integrum
 se restituere, in gradum se reponere:
 & *ἀναμυβάνομαι*, siue *ἀναμυβάνω-
 μαι*, qui ex morbo cōualescunt, hoc
 est *ἀναμυβόμενοι*, ἢ *τὴν νόσον ἀναμύ-
 ομεν*, dē τὴν ἀσθενεῖαν παύομεν. Po-
 nitur aliquando pro constringo, col-
 ligo, cogo. Vnde & medici in suis
 cōpositionibus hoc uerbo uti solent,
 cū scilicet res contuse aliquo liquo-
 re coguntur, id est (ut Latini dicunt)
 excipiuntur. Et Plut. de milite disper-
 so, *τὰς σπασσώτας ἀναμύβει λαοὶν*. Ali-
 quādo pro resumo, repeto, itero, ite-
 rum dico. Aliquādo pro epulo ex-
 cipio, comier excipio. Aliquando
 pro retraho, retineo, ut *ἀναμυβάνω
 τὸν ἵππον*, equū freno sistere, & coē-
 cere. Vnde & *ἀνὶ τῇ ἰατρικῇ καὶ αὐ-
 τῷ νόσῳ ἰατρεῖν*, id est reprehendere
 se, & emendare. Aliquando pro ali-
 quem domum admittere, & penes se
 habere, ut apud Aeschynem: & *ἀνα-
 μυβάνω* ἄν. ἢ *ἔτι*, agnosci à pa-

tre, & in domum deduci: id quod
 post correctionem Athenienses fa-
 cere solebant. *Αναμυβάνω τὸν νόσον
 νόσον*, Plut. pro chlamydem assume-
 re, ac induere. Bud. Com.

Αναμύς. ἄν. ὁ. ἢ. sine dolore est.

Αναμύγία. καὶ

Αναμύγισ. ior. indolentia & stultitia,
ἀναμύγισ. id proprie uitii est, cum
 quis uacet dolore & sensu sui mali,
 & ob id stupēs, in omne uitii fertur.

Αναμύγος. ὁ. ἢ. carens dolore, stupi-
 dus, qui mala boni consulit, & indi-
 gnationem rei non sentit: & qui ita
 dedoluit, Latine dicitur deferuisse.

Αναμύς. siue potius *ἀναμύς*, ἄσπερος, ὁ
 καὶ ἴσος.

Αναμύγωμαι. ἢ. ἢ. decerpo, colligo
 sparsa & effusa, relego. Vnde poni-
 tur aliquando pro legere, *ἀναμύγω
 καὶ ἀνιχνεύω*. Aliquando pro argu-
 mentis, & ratiocinatione colligere,
 intelligere, indubitatum haberi, fir-
 miter tenere ac cōcipere. Aliquan-
 do pro *ἀναμύγισ*, καὶ *ἀναμύγος*
 καὶ *ἀναμύγισ*. hoc est animo uer-
 so rem præteritam, & reminiscor ac
 repeto, in memoriam reduco. Bud.
 Com. Depon. accus.

Αναμύγωμαι. ὁ. ὁ. ἢ. immittis.

Αναμύγω. lambo.

Αναμύγω. τὰ. reliquie sub mensa. Mar-
 tialis. Colligere longa turpē nec pu-
 det dextra Analecτα, quicqd & ca-
 nes reliquerunt. Sic dicta quod col-
 ligi debeant, id est *ἀναμύγω*. Cal.
 lib. 7. cap. 52.

Αναμύγω. dicuntur quibus ex xyli-
 lino, uel quauis materia tanquam
 puluillis constipant scapulas promi-
 nentes puellæ, ut uideri habitiores
 possint. Cal. ibidem.

Αναμύγω. collectus, quo uocabulo See

neca usus est pro libro collectaneo:
rum. Appellat idem ἀνακτάς gram-
maticos, qui lectione multa exerci-
tari, memoria sunt firmissima, ut
quicquid unquā legerint, uel audie-
rint ferē habeant in numerato. ἀπὸ
ἀνακτῶν, quod significat ἀμειβόμενος
ἐκ τῶν ἡρώτων, id est firmiter tenere,
ac concipere. Cael. ibidem.

Ἀνακτῆς. Gr. diligens.

Ἀνάκνημα. Ios. ῥ. sudes, firmamentum,
altitudo.

Ἀνακτῆς ἐγγραμμάτια, quae recreandis
defectis cōposita sunt. Διὰ τὴν ἀνάκ-
την ἀπὸ ἀπογύμναστος apud Galen. id est
nictum praescribere restituendis ui-
ribus. Et ἀνακτῆς ἀνακτῆς, educatio
O nutritio, uirum focillatrix, ab
ἀνακατάρτα, quod est reparare ui-
reis. Bud. Com.

Ἀνάκτησις. ἀνακτῆς.

Ἀνάκτησις. Ios. ῥ. resumptio. Ἀνάκτη-
σις ἀπὸ ἀνάκτης, agnitio ea, qua quis pe-
nes se asciscibat puerum, O quasi si-
lium agnoscebat. Bud. Com.

Ἀνακτῆς. Ios. ῥ.

Ἀνακτῆς. consumo, excido, deleo.

Ἀνακτῆς. α. α. ῥ. impotentia.

Ἀνακτῆς. Ios. ῥ. ῥ. impotens.

Ἀνακτῆς. Ios. ῥ. ῥ. inalterabilis.

Ἀνακτῆς. desilio.

Ἀνακτῆς. ingemisco.

Ἀνάκτῆς. proportionē respondentia.

Ἀνάκτῆς. Ios. ῥ. aduerb. secundū propor-
tionem.

Ἀνάκτῆς. Ios. ῥ. repetendum est.

Ἀνάκτῆς. Ios. ῥ. philosophi appellaban-
tur apud Laert. lib. 1.

Ἀνάκτῆς. proprietas, similitudo. Hāc
(ut auctor est Quintil. lib. 1.) proxi-
me à Græco trāsferentes in Latīnū,
proportionem uocauerunt. Cicero
cōuenientiam posse uerbi existimas;

Quam ἀνακτῆς Stoici (inquit) nos
appellemus cōuenientiam, si placet.

Apud mathematicos ἀνακτῆς est
cum numeri duo aut plures, cū item
magnitudines inter se comparātur,
ad similitudinem secundā compara-
tionis, iuxta aequalitatē aut inaequa-
litatem. ut si dicas, Vi se habet qua-
tuor ad duo, sic octo ad quatuor, O
quanto est longior pes Herculanus
alterius alicuius pede, tāto item sta-
dium Herculanum pede sexcenties
commensum, longius est eo stadio,
quod alterius pede toties transmis-
sum est. Apud grammaticos ἀνα-
κτῆς est similitum similis declinatio, ut
inquit Cael. cuius uis est, ut ad alia
quid simile, de quo non queritur, res
ferat, ut incerta certis probet: ut si
queratur, fanis masculini an foemini
nisi sit generis, ex eius diminutiuo
cognoscitur, quia funiculus generis
masculini est. Et Gaxa orthographis
am deprehendi ἀνακτῆς ait: ut si di-
cas τὰς per diphthongon ὀνσβεν-
dum esse, quia ἐπὶ τὰς ita scribitur,
quod quemadmodum ἀπὸ τῆς ἐπὶ
deducitur ἐπὶ τὰς, eodem modo ἀπὸ
τῆς τὰς. Eras. ad Roman. annos
τα ἀνακτῆς esse congruentiam
rei ad aliquid relatæ, uelut cum di-
cimus, Cicada magnas habet alas
proportionē corporis. nam parue
sunt alæ, si ad alas conferantur papi-
lionum, putat in eo loco Pauli, por-
tionem uertendum: alij mensuram
competentem.

Ἀνακτῆς. Ios. ῥ. ratiocinor, reputo, assis-
mo, expendo, animo uerso, delibero,
recordor, sicut ἀνακτῆς. Ponit-
ur aliquādo pro errore reputare,
retractare, respicere O sese respi-
cere, Pollu.

Ἀνακτῆς

primo, inuro, quasi tergendo imprimendoq; imbuo: quæ significatio ex eo manauit, quod infricando et odor et color hærescit, quare etiam *ἰνὸς ἰσίδι* dicitur.

Ἀναμολύνει. submittite, & ratiōnē.

Ἀναμνηστικὸς. s. i. i. infallibilis.

Ἰνδαμύων. ἀναβλίπασθ.

Ἀναμνήσθητι. ὑπομνήσθητι.

Ἀραμεῖσος. v. ὁ. ἄ. minime dubius. Vnde ἀραμεῖσος: ἵνα, firmiter tenere, nihil ambigere, indubitātū habere.

ἀναμείλιτος. ἢ. ὁ. indubius. Vnde ad-
uerb. ἀναμείλιτος, sine cōtrouersia,
sine dubio.

Ἀναμνησθήτω. ὁ. non controuersum,
• & quod constat & conuenit, indu-
bitatum.

Ἀνανδρία. *as. ii.* effeminatio, mollities,
pusillanimitas, timiditas.

Ἄνθρωπος. v. viro carens, innupta, pa-
rum virilis.

Arctos. ignaviter.

Αραρίσσο. renouo, muto me in aliam
formam.

Αναγνώσις. ad se reuersus.

Ἄντιμεν, ἀντιπρόσθεον, ἐπὶ ἀντίθετον.

ἀνασῶμαι. instauro, restituo. Item
in memoriam reduco, & reuoco no-
ua lectione, quod Quintil. renouare
memoriam dixit. Lucian. ἐπιστὰς μνή-
σε· ἀνασῶμαι &.

Αναδω.μ.σ.ω. αβμνο. Νευριμ.

Αναγνώ. μ. έσθ. γενομο.

Ἀνανίας. ἡ. renouatio.

Ἀναγκάζωμαι, герцастсо.

Ἀναγινώσκου. idem.

*Ἀναίρεω. μ. ψ. ω. φα. refipisco, ad me
redco, me colligo: proprie ad sobrie
tatem redeo. nam *νίρεω* solarium si-
gnificat.*

Arundinis. i. e. o. i. flore carens.

ἄνολος. ἄ. innocuus, incolume, si

ne dolore.
Αναστροφ. μ. 100. in morbum recido.
2. Neutrum.

Αἰνῶνις. ὁ. ὁ. ὁ. qui contra cer-
tare nequit. Αἰνῶνις. ὁ. ὁ. ὁ. ὁ.
uocat Herodian. cui nemo resistere
potest.

ἄντα πιδέειν. ubi aliqua orationis
pars non redditur: figura Atticis fa-
miliaris. Hom. Ἀλλ' ἐ μὲ δίδουσι γέ-
ρα καὶ ἄνθρωποι ἀγατοί. deest πωλεῖται,
ἢ ὑποτάσσ.

Ἀνάργυρος. ἰος. ὀ, ἰ. arduus, acclivis.

Ἀνατίβλησιν. quod non ausu contra
oculos tollere.

Azarnius. contradictor.

Ἀρτιστήριος. s. ὁ, ὁ, i. in authorem receptus, id est cui contradici nequit. Plutarch. in Themistocl. Vnde ἄρτιστήριος, indubitato, citra contradictionem.

Ἀντιπαύμενος. cui nihil respondetur,
cui contradici non queat.

Avaſ. uos. i. rex, princeps, dominus,
imperator. ab ἀντ. quod medela
ſignificat, quòd illis ſubditorum cu-
ra incumbat, authoribus Plutarcho.
⊙ Euſtath. Vel ἀντὶ τῆς αὐτοῦ, ἢ καὶ αὐτοῦ.
Vel παρὰ τὴν αὐτοῦ τάξιν ὡς πατρὸς ἐκ
σώζοντα ἀναγίγνωμεν. ἢ παρὰ τὴν ἀνάμνη-
σιν ἱερώνυμους. Caſtor et Pollux ita pri-
mi appellati ſunt à nauigantium cu-
ra. Et tam de dijs quam hominibus
dicitur, ut Iliad. β. Εὖ μιν αἰὲρ ἀνέ-
μωκε. Hoc erat ἀντὶς minus eſt quam
βασιλεύς, unde Ioem βασιλὴς νο-
cat, cæteros uerò omnes ἀνακτας.

Ἀναζώνου. ἀνακινῶν, Nefych.

Árafía. ex. i. regio.

Ἀραγιδόρα. Ceres, ἡ ἀνάγουσα τοὺς καρ-
ποὺς ἐκ γῆς.

Ἀναξίονα δὲ π. ἀγρε ferre, indignum fa-
cinus clamare, indignum esse dice-

re. Plutarch. Ἀναστασις ἑὸς Κερὶ
μας ἀνὰ πρὸς αὐτὸν. Bud. Com.

Ἀνάστος. s. ὁ. indignus.

Ἀνάστος. indigne.

Ἀνάστος. eradere.

Ἀνάστος. ἰδολ. ὁ. feminine, subligacu-
lum, interdum calciamenti genus.
Eustath. significare ait id, quod Ro-
mani bracion ducunt, in ἁναστυῶν,
mutato e in ῥ.

Ἀνάστος. qui e antidactylus, παρὰ
τὸ ἀναστυῶν, id est ἀναστυῶν ἀντιπύρ-
πος τὸν δάκτυλον, id est quod sono re-
ciprocoperpercutiat dactylum.

Ἀναστυῶν. σφύρα, mallei fabrorum.

Ἀναστυῶν. ex contrario.

Ἀναστυῶν. ἀναστυῶν, ἀναστυῶν.

Ἀναστυῶν. mutare sententiam, πα-
στὸν irritum facere, more Pariorū,
qui aliquando bello ab Atheniensis
bus oppressi, ciuitatem se illis tradi-
turos polliciti sunt, si ab armis disce-
derent: sed iidem proximus mutau-
erunt sententiā nācti aliunde auxilia.

Ἀνάστος. ἄν. ὁ. uniuersus.

Ἀναστυῶν. ἀναστυῶν ἀνὰ πρὸς αὐτὸν.

Ἀναστυῶν. impono.

Ἀναστυῶν. ἄν. ὁ. requies. Vnde e pro lo-
co ponitur, ubi subsistere solent ij,
qui iter faciunt, quietis gratia. Ari-
stoph. in Ran.

Ἀναστυῶν. μ. ὁ. quiesco, interquie-
sco, desino, quieti me trado, ἀναστυῶν
ἔσται, ἡς πρὸς ἑτέρω. Deficio, morior.
Herodian. de Commodā, καὶ ἡδὲ κα-
μῆτα πᾶσι τοῖς οἰκῶν, ἀναστυῶν. Item
ἀντὶ τὸ ἀποθνήσκειν. Idem de Marco
imperatore, πᾶσι τοῖς καὶ ἡμέτεροις
βίβ. μῆτα, ἀναστυῶν. Vbi noctem
diemq̃ superuixisset unam, fato fun-
ctus est. Depon.

Ἀναστυῶν. ὁ. de fonte quodam
Dodonæo dicitur, cuius aqua dici

et noctis mediosisistitur, aliud tempus
continue fluens.

Ἀναστυῶν. ἄν. ὁ. requies.

Ἀναστυῶν. ἀπὸ πρὸς αὐτὸν, alias
ἐπὶ πρὸς αὐτὸν.

Ἀναστυῶν. μ. ὁ. reficio, id est recresco,
quiescere facio e cessare, refocillo.
Math. 11. Δότες πρὸς μὲν πᾶσι τοῖς οἰ-
κῶν καὶ πρὸς τοῖς πρὸς αὐτὸν, καὶ πρὸς αὐτὸν
καὶ πρὸς αὐτὸν. Actiu.

Ἀναστυῶν. μ. ὁ. sollicito, instigo, addu-
co, induco, persuadeo. Accusf.

Ἀναστυῶν. ἄν. ὁ. experimētū, exercitatio.

Ἀναστυῶν. μ. ὁ. ἄν. ὁ. meditor, ite-
rum experior.

Ἀναστυῶν. πᾶσι τοῖς, ἡμέτεροις.

Ἀναστυῶν. ἡ. quæ fidem auditoribus
facere possit, persuasiva. Aristoph.
Neph. πᾶσι τοῖς μᾶλλον πρὸς οὐτοὺς ἀποφύ-
γει δίκης, ἡ δὲ καὶ, ἡ καὶ πρὸς αὐτὸν
καὶ πρὸς αὐτὸν.

Ἀναστυῶν. ὁ. ὁ. palam factus.

Ἀναστυῶν. ἀναστυῶν.

Ἀναστυῶν. in memoriam redeo,
præterita reputo, ἀναστυῶν, ἀνα-
πύρπον, ἀναστυῶν. Ducta est trans-
latio ab his, qui per quinos digitos
aliquid computant. Lucian. de ijs lo-
quens qui sunt apud inferos, e nitæ
felicitatem requirunt, ὅσπ. τίνα ὅσα
σορ ἀναστυῶν τοῖς τῶν πᾶσι τοῖς
ἐπὶ πρὸς αὐτὸν. Eras. Chil.

Ἀναστυῶν. remitto.

Ἀναστυῶν. μ. ὁ. desino, reduco.

Ἀναστυῶν. ἀνὰ πρὸς αὐτὸν, μ. ὁ. καὶ
ἀναστυῶν.

Ἀναστυῶν. extendo, aperio, laxo, sum
amplus Platoni, sum propensus Lu-
cian. Actiu.

Ἀναστυῶν. ἀνὰ πρὸς αὐτὸν. ἀνὰ πρὸς αὐτὸν.

Ἀναστυῶν. stupefactus.

Ἀναστυῶν. ὁ. ὁ. qui decidit, lægui-
dus, piger.

Actiu. Bud. Com.

Ἀνάρπαις. ἀναρπιαίς, καὶ ἡ ἐπὶ φόβῳ παθούσα.

Ἀνάρπαις. ov. ὁ. impar.

Ἀνάρπαις. μ. von. w. vna. molior.

Ἀνάρπαις. uoce passiuatantum, concilio mihi, & asisco, amicitiaq; de uincio. Xenoph. τὰς δὲ τοὺς πατρίδας αὐτῶν ἀνάρπαις, id est, Amicos & bene cupientes reddidit suo congressu, ita ut diuelli ab eius amicitia nō possent. Bud. Com.

Ἀναρπῆς. ὡς ὅτι εἶναι ἀνάρπαις.

Ἀναρπῆς. ἀναρπῆς, ἀπὸ τοῦ ἀρπάζειν.

Ἀναρπῆς. nulli subdita imperio.

Ἀναρπῆς. ἡ. rebellio, contumacia, carentia principatus. Significat (inquit Bras.) huiusmodi multitudinis licentiam, quando nulli paretur, sed pro sua quisq; libidine rem gerit, malum penē tyrannide peius.

Ἀναρπῆς. ov. ὁ. ἡ. principe uel principio carens.

Ἀναρπῆς. ὡς ὅτι εἶναι ἀνάρπαις.

Ἀναρπῆς. subilire.

Ἀναρπῆς. facio collidere.

Ἀναρπῆς. ov. ὁ. ἡ. abscissura.

Ἀναρπῆς. ov. concutio, commoueo.

Ἀναρπῆς. ἀνάρπαις, ἀναρπῆς, ἀπὸ τοῦ ἀρπάζειν.

Ἀναρπῆς. dicitur mulier quae pudenda & regenda detegit ueste reuera & collecta.

Ἀναρπῆς. impudens, obscenus.

Ἀναρπῆς. προσηγορία τῶν ἡρώδων, ἀνὰ τὸν πόλεμον.

Ἀναρπῆς. ἀναρπῆς, ἀναρπῆς, ἀπὸ τοῦ ἀρπάζειν.

Ἀναρπῆς. ov. ὁ. resimus siue simus, deformis. Aristophanes Eccles. καὶ μὴ ἀνὰ διαποδῆναι ἀνάρπαις, ἡ πρῶτος.

τῶν. Hesichius. Ἀνάρπαις, τῶν μὴ τῶν τοῦ μᾶλλον ἐπὶ πορφυρῶν ἱσχυμῶν.

Ἀναρπῆς. nares ad os adsum contrahere, subolfacere.

Ἀναρπῆς. ἀναρπῆς, ἀπὸ τοῦ ἀρπάζειν.

Ἀναρπῆς. collectis uasis migrare, uel patria facessere, hoc est μὴ ἐπὶ τῶν σπυγῶν, ut decoctores & patria extorres, & qui solum uertunt. Bud. Com.

Ἀναρπῆς. μ. ov. destruo, aedifico, instauratio, ab integro restituo, moueo castra, refello, exporto.

Ἀναρπῆς. ἡ. ἡ. refutatio, opus constructionis, ut Fabius dixit. Huic opponitur ἀναρπῆς.

Ἀναρπῆς. ἡ. ἡ. inertia.

Ἀναρπῆς. ἡ. ὁ. ἡ. inexercitatus.

Ἀναρπῆς. sine exercitio.

Ἀναρπῆς. μ. ἡ. suspensio, crucio.

Ἀναρπῆς. exilio.

Ἀναρπῆς. μ. ov. in cruce suspensio. σκῆπτρον enim pali dicuntur.

Ἀναρπῆς. meditari, consyderare.

Ἀναρπῆς. euello, conturbo, eicio, sursum reicio, & excutio retrorsum. Lucian. ἀναρπῆς μὴ τῶν ἐπὶ τῶν πόλεων.

Ἀναρπῆς. ἀναρπῆς.

Ἀναρπῆς. ἀναρπῆς.

Ἀναρπῆς. sedibus pulsus, qui aliotha bitatum mittitur. Item cui successus mittitur, qui reuocatur e proximitate. Bud. Com.

Ἀναρπῆς. ἀπὸ τοῦ ἐκπῆλθαι. Actiu.

Ἀναρπῆς. ἡ. regina, hera.

Ἀναρπῆς. ἡ. impero. Genit. aut datiuo iung.

Ἀναστάν. stando desuper.

Ἀναστανικά, siue αναστανικά φάρμακα
dicuntur remedia quæ cohibent
et supprimunt.

Ἀνάστασις. 108. ἡ. resurrectio, euocatio.
Interdū euersio, ē sedibus expulsio,
uastatio. Demosthe. Olynth. prima.
ὅτι νῦν οὐ πῶς ἡ δόξα, οὐδ' ἡ δὴ μίση
χάρις πολεμοῦσιν, ἀλλ' ἀναστάσις καὶ
ἀντιστασιμότης.

Ἀνασταρίαι θυοίαι, αἱ καὶ ἀναρρίσσει
τόσον.

Ἀνάστοι. placentarum genus.

Ἀνάστασις. 8. ἡ. uastatus, sedibus suis ex-
pulsus, exul, extorris, euersus. Ἀ-
νάστα ποιῶν, deuastare.

Ἀνασταίω. μ. ωωω. labefactio, concito, di-
sturbo. Aëtii.

Ἀναστάσις. 101. ἡ. idem quod ἀνά-
στασις.

Ἀνασταύω. μ. ωωω. crucifigo.

Ἀνασταύω. terga uertere.

Ἀνασταύω. μ. λω. reprimō, propulso impe-
tū irrituū, refrēno, repello, remittō,
to, attollo, eleuor. Aëtii.

Ἀνασταύω. erigo ut cippum.

Ἀνασταμία. ατος. ἡ. exaltatio, altitudo.

Ἀνασταίω. erigere.

Ἀναστής. 68. ὁ. qui remouit, uindicat
uii, expulsi.

Ἀναστασιμότης. μ. ὁωωω. resoluor in e-
lementa.

Ἀναστασιμότης. 108. ἡ. formatio institu-
tionum. Item corporum resolutio
in principia et elementa, reelemen-
tatio.

Ἀνασταύω. uerba aliena interrompo.

Ἀνασταίω. aperio.

Ἀνασταίω. 108. ἡ. apertio uenarum.

Ἀναστασιμότης. ἡ. ἀνίστασις τῶν κατὰ τοὺς
ἀστροὺς, castrorum motio.

Ἀναστασιμότης. castra moueo, reuertor

tor cum exercitu, contineo me in
castris.

Ἀναστασιμότης. uersari.

Ἀνασταίω. μ. φω. reuertor. Xenoph. ἱ. αἰ
ἵππς τῶν τῶν τοῦ ἵππου, ἀνασταίω,
Vbi ad maxima accessissent, retrorē
uersi sunt, ἀνασταίω. Dicunt enim
ἀνασταίω et ἀνασταίω, ut pro eodem,
quemadmodum apud Tullium reuer-
to et reuertor. Aliquando commu-
to, nego, cohibeo.

Ἀνασταίω. ὁ. ἡ. astris carens, obscu-
rus.

Ἀνασταίω. conuersum.

Ἀνασταίω. ἡ. ἡ. inuersio, ut Quintil. uo-
cat, figura scilicet poetica, cum uer-
bum quod præcedere deberet, sequi-
tur. Item reuersio, reditus, rece-
ptus, conuersio, uel alicuius in suum
statum restitutio, conuersatio, con-
suetudo.

Ἀνασταίω. ἀνασταίω.

Ἀνασταίω. ἀνασταίω.

Ἀνασταίω. apud ueteres comicos,
ἀνασταίω τὸ αἰδοῖν, ἡ δὲ τὸ
αἰδοῖν.

Ἀνασταίω. retrahor.

Ἀνασταίω. reuelo. Significat etiam dete-
gere quod intus est, aut quod latere
et reatum esse decet.

Ἀνασταίω. exilio, recalcitro.

Ἀνασταίω. ἀνασταίω. σφῆλον γὰρ τὸ ἴσθ
ρὸν.

Ἀνασταίω. suscito, uel scrutor.

Ἀνασταίω. μ. ὁωω. tolero.

Ἀνασταίω. tolerare.

Ἀνασταίω. 108. ἡ. amotio.

Ἀνασταίω. ὁ. tolerabilis.

Ἀνασταίω. rescindo, discindo, exen-
tero.

Ἀνασταίω. ὁ. eleuans. χεῖρας ἀνίστατο,
Passis manibus orabat, iliad. f.

Ἀνασταίω

Ἀναθήσω. ἀνατάσσω.

Ἀνατάσις. τοσ. ἰ. comminatio ingens, minae feroces & improbae. Plurari. h. in Cat. ἀνατάσιν ηἰ ὄκαρ & βασιλῆας μὴ φοβηθῆς. Item ἀνατάσις βασιλῆων, cohibitione segnescere, apud eundem. Bud. Com.

Ἀνατάσις. ἰ. ὁ. extensus.

Ἀνατάσσω. συντάσσω, ἀνατάσσω.

Ἀνατά. ἀνάστα.

Ἀνατάσσω. μ. ὑψ. καὶ ἀνατάσσω. excito, extendo. Ἀνατάσσω τὴν χάριν apud Xenoph. pro eo quod Cicero dicit dignū tollere unde & χάρις. Significat etiam uoce passiuā idem quod ἀπαλῆ, minari. Synes. νόμος ἀνατάσσει τὴν πόλιν καὶ χαλκὸν τοῖς μνηστῆσιν τῶν & ἰσχυρίων ἀπὸ τῆς. id est, Lex minatur multa, eaq; atrociora iis qui ambitum patriae principatum.

Ἀνατέλλω. reaedifico muros, cōmunio, instauero mania.

Ἀνατέλλω. orior. de sole et luna proprie, cum de alijs syderibus ἰσχυρίων dicitur.

Ἀνατελέω. εὐμαρῆς ἰδωρῆς. remollescere corpora uoluptatibus.

Ἀνατί. unpunē, ἀνατί.

Ἀνατίθω. in passiuā uoce est depon. & aliquando significat execror.

Aliquando onus alij iniungo uel ipse in humeros tollo, humeros submitto oneri gestando. Vnde & apud Xenoph. pro aliquam rem praestandam atq; consuecendam suscipere ponitur. Est etiam familiariter arcum suum exponere, et (ut D. Hieron. ait) quasi in sinum amici ponere, & in medium adferre, communi consilio uel probanda uel improbanda. Plut. τὴν πρῶτην ἀντίθετον τῇ ἀντίθετον τῇ. Vnde & pro ostendere legendūq; porrigere. Aliquando pro differe, reijce

reinsumum. Item pro retractare, sententiam mutare.

Ἀνατίθω. οἱ. numerati, dicati.

Ἀνατίθω. in uoce actiua significat sicut ἀνατίθω. in uoce passiuā, onus in iugo, hoc est onus tollo, & in aliū inclino. Item & ἰσχυρίων, permitto, cōmitto, mando, ut ἀνατίθω. σοι τὰν δὲ τὴν ἰσχυρίων. Item tribuo, acceptum fero. Synes. ἰσχυρίων ἀντίθετον τῇ ἰσχυρίων, Ego autē haec deo semp acceptum referēbam. Item & ἀντίθετον, suspendo: unde & ἀντίθετον, id est, donaria. Est & tribuo, hoc est propensus sum, & illi multum faueo, apud Platonem in Sympo. Sophocles. pro libero & absoluo posuit. Bud. Com.

Ἀνατίθω. ἀνατίθω. οἱ. τῇ τῇ.

Ἀνατίθω. μὲν. transmutatio, transitus.

Ἀνατίθω. μετατίθω.

Ἀνατίθω. μ. ὑψ. καὶ ἀνατίθω. expello erodendo.

Ἀνατίθω. μ. ὑψ. καὶ ἀνατίθω. tolero sustineo.

Ἀνατίθω. ἀνατίθω.

Ἀνατίθω. ὑψ. ἰ. oriens.

Ἀνατίθω. ἰ. ὁ. orientalis.

Ἀνατίθω. ὁ. ἀβελῆς, innocuus, incolumis.

Ἀνατίθω. μ. ὑψ. subuerto, euerto. Vnde de ἀνατίθω. dicitur mare, cum id quod in imo est emergit & sursum fertur.

Ἀνατίθω. recitro.

Ἀνατίθω. ἰ. ὁ. non detritus, non foratus, ut sunt calcei ueteres.

Ἀνατίθω. attritus.

Ἀνατίθω. ὑψ. ἰ. euerto, subuerto.

Ἀνατίθω. ὑψ. ἰ. nutrimentum, alumna, quae nutrit, uel quae nutritur.

Ἀνατίθω. repecto, reuoluo animo, re-frico, inuoluo, uerso.

Ἀνατίθω. φαντάσσω, ἀνατίθω, imaginor, fingo.

Ἀνὰ τὴν ὥρην. secundum quod euenierit.
 Ἀναύρι. non augefcere.
 Ἀναύριος. ὁ. ἢ. ineffabilis.
 Ἀναυδός. ὁ. ἢ. mutus, inauditus, elin-
 guis.
 Ἀναυδία. immune, sine nauo.
 Ἀναυός. ὁ. ἢ. sine tibijs.
 Ἀναυός. ὁ. detrimentum.
 Ἀναυός. ὁ. ἢ. incremento carens.
 Ἀναύς. augeo.
 Ἀναστὰς ἀναστὰς. scansim & descen-
 sim.
 Ἀναπαύω. μ. αὐτὸν. demonstro, dico. Ga-
 xa in Cat. Ἐρεπον ἀνὰ φέγγος λαύους &
 πόλλας ἀναπαύει, Alterum ille extitit:
 set lumen ciuitatis.
 Ἀναπαύριος. ὁ. ἢ. qui nequit aufertur,
 irreuocabilis. Ἀναπαύριος ἀνὰ μάλα,
 stabilia bona, quæ aufertur non pos-
 sunt.
 Ἀναπαυρίας. ὁ. ἢ. caluus, recaluaster.
 Ἀναπαυρίας. ὁ. ἢ. caluicium in su-
 percilijs, quemadmodum φανερὸν
 τὸν in capite. Gaza salitium interpre-
 tatur, sed antisper dum melius in ue-
 nerit.
 Ἀναπαύω. manifeste.
 Ἀναπαυρίας. ἢ. salitium, Theod.
 Ἀναπαύω. ὁ. ἢ.
 Ἀναπαύω. palam, clarè, aperitè.
 Ἀναπαύω. sursum ferri, sursum attra-
 hi, emergere, existere.
 Ἀναπαύω. refero, sed hoc uarie, ut apud
 Herodot. ἀνὰ φέγγος λαύους ἀναπαύει
 Ἀποδίδει τὸν & γὰρ διαδοχὴν, Aie-
 bat se oriundum ab Aenea. Et ἀνα-
 παύει τὸν τὸν οὐρανόν, referre ad se-
 naum, uel in consulationem pone-
 re. Et ἀναπαύει τὸν ἀντίπαλον ἀνδρα,
 recusare, exceptione crimen summo
 uere, referre, & reijcere crimen in
 alium, ut solent qui excusant, De-
 mosth. Sic etiam referre quæstionē.

Item pro reducere, ἀνὰ φέγγος. Item
 & inferre & cōportare, ut ἀναπαύει
 ἀνὰ τὸν οὐρανόν. Item subuehere,
 sustollere, tollere, subuolare, in aliū
 tollere. Lucia. ἀναπαύει τὸν οὐρανόν
 uocat nidorē in aëra surgentem ac
 subuolantem. Item impedire, non
 sustinere. Item conferre in mediū
 quasiq; in cumulum. Etsi & οὐρανόν
 ἀναπαύει, uino imputare. Respi-
 scere apud Lucian. in Pseud. Εἰς τὸν
 οὐρανόν τὸν οὐρανόν ἀναπαύει. Ἀνα-
 παύει τὸν ἀνδρα, suscipere uota. Bud. Cō.
 Ἀναπεί. inquietus.
 Ἀναπείριος. ἀμύχτος.
 Ἀναπείριος. χρομὸς. dare responsa.
 Plutarch. in Theode de Sibylla.
 Ἀναπείριος. ὁ. copiosus.
 Ἀναπαύω. impudicum esse, turpiter la-
 sciire, & μαλακῶς τὰ ἄνδρα, mollius
 genitalia tractare, masturbatorem
 agere.
 Ἀναπαύω. ὁ. ἢ. res uenerea. Cael. lib.
 8. cap. 11.
 Ἀναπαύω. comburo.
 Ἀναπαύω. ὁ. ἢ. masturbator.
 Ἀναπαύω. populus Antiochensis.
 Ἀναπαύω. μ. ὁ. ebullio.
 Ἀναπαύω. ἀναπαύω. (ire.
 Ἀναπαύω. ὁ. ἢ. repetere Idam, sepe
 Ἀναπαύω. ὁ. ἢ. subsidium. Demosth.
 ἀναπαύει τὸν ἀντίπαλον ἀνδρα, ἀναπαύει
 ὁ. ἢ. παύει, ἀναπαύει τὸν ἀντίπαλον
 ἀνδρα. Interdum idem quod ἀναπαύει
 authore Ammon. à quo tamen mox
 distinguit. Interdū emersio, sursum
 uersus latio, subuectio. Interdum
 relatio criminis, ius referenda quæ-
 stionis in aliū quempian, quàm eū
 quo iudicium prius agitatum est. Re-
 cursus saluus à forensibus dicitur,
 hoc est, actio subsidiaria et reiecta in

alium, ius referendi controuersiam, non uictori, sed alij. Vocatur etiā ἀναφορά uel ἀναφορά ea pars celi, quæ triginta paribus ab horoscopo distat, in secundo signo existens ab eo, in quo horoscopus inchoatur, quasi pars iam iam emersura. Eua poratio apud Athenæ.

ἀναφορὴν. ἰον. ὁ. uelitis.

ἀναφορὴς. ὦ. ὁ. relatiuus.

ἀναφορῶν. qui agrè sordes è pectore excussunt.

ἀναφορῶν. ὦ. ὁ. ἀναφορῶν, ἀμεινων, lignum utrinq; cauum, quo onera gestantur: instrumentum quo aliquid portatur ac sursum à terra tenetur, cuiusmodi est, quo mulieres in quibusdam locis aquam à flumine gestant. Aristoph. Ran. μεταβαίνουσιν τὰν ἀφορῶν, ὅτι χεῖνται. Cael. li. 9. c. 1.

ἀναφά. ar. avtos. ὁ. fetis horrens.

ἀναφιδόσια. inuenustas.

ἀναφιδότος. ὦ. ὁ. u. Veneris expert, aduersa Venere natus.

ἀναφρονῶ. ὦ. ὁ. u. resipisco.

ἀναφύω. renascor.

ἀναφύω. misceo, subigo. Actiu.

ἀναφύω. ὦ. ὁ. u. euaporatio.

ἀναφύω. morior.

ἀναφύω. ὦ. ὁ. u. inflo. Actiu.

ἀναφύω. ὦ. ὁ. u. exurgo, renascor.

ἀναφύω. ὦ. ὁ. u. exclamo. Neutr.

ἀναφύω. ὦ. ὁ. u. σωμα. καὶ

ἀναφύω. ὦ. ὁ. u. cedo, retrocedo, iter inhibeo uel gressum.

ἀναφύω. ἀναφύω.

ἀναφύω. ὦ. ὁ. u. cohibeo, refreno, impedio, detineo, coirceo, dissuadeo.

ἀναφύω. καὶ

ἀναφύω. hiare.

ἀναφύω. resolio.

ἀναφύω. ὦ. ὁ. u. expectoro, interprete Hermol.

ἀναφύω. ὦ. ὁ. u. ἀναφύω.

ἀναφύω. πόρος.

ἀναφύω. ὦ. ὁ. u. ἀναφύω. screeo.

ἀναφύω. ὦ. ὁ. u. σωμα. καὶ

ἀναφύω. ungo. Actiuum.

ἀναφύω. infectio.

ἀναφύω. ὦ. ὁ. u. mollities, lasciuia.

ἀναφύω. ὦ. ὁ. u. reuertor, secedo.

ἀναφύω. ὦ. ὁ. u. feces, dilatio.

ἀναφύω. ὦ. ὁ. u. facio reuerti, aut secedere.

ἀναφύω. ὦ. ὁ. u. anachorita, qui in solitudine, aut aliò quopiam secedit.

ἀναφύω. ὦ. ὁ. u. frico.

ἀναφύω. ὦ. ὁ. u. refrigerium.

ἀναφύω. ὦ. ὁ. u. refrigerium.

ἀναφύω. ὦ. ὁ. u. respiro, refrigero, resor-

cillo, ἀναφύω. ὦ. ὁ. u. καὶ ἀναφύω.

ἀναφύω. ὦ. ὁ. u. ἀναφύω. Actiu.

ἀναφύω. ὦ. ὁ. u. placitum.

ἀναφύω. placeo. Neutr.

ἀναφύω. ἀναφύω, ὦ. ὁ. u. ἀναφύω.

ἀναφύω. flores, τὰ ἔνθα ἀναφύω.

ἀναφύω. littora annuum.

ἀναφύω. ὦ. ὁ. u. pectusculum manus.

ἀναφύω. ὦ. ὁ. u. genus laquei, ἀναφύω.

ἀναφύω. ὦ. ὁ. u. βάσις.

ἀναφύω. ὦ. ὁ. u. articulus.

ἀναφύω. bifariam, dupliciter.

ἀναφύω. ὦ. ὁ. u. διαδοχῆς, Hesy.

ἀναφύω. ὦ. ὁ. u. maiorem annis fieri,

quo tempore rationem reposcebant,

et reliqua tuclæ administrata. Bud.

Com.

ἀναφύω. uiriliter ago, sortem & bo-

num uirum praesto, probitate uior.

ἀναφύω. ὦ. ὁ. u. strenuitas, uiril-

tas, strenuè factum.

ἀναφύω. ὦ. ὁ. u. idem.

ἀναφύω. ὦ. ὁ. u. libenter

ago.

ἀναφύω. ὦ. ὁ. u. spolia mortuis detracta.

Sic etiam βλάβη, ὥδρη, μοιχάρι,

dicuntur.

Ἀνδροαχὴ. an. i. cades.

Ἀνδρόταυρος. an. mariticide.

Ἀνδράμις. *Ἀνδρῆς* & *ἄνδρα*.

Ἀνδρόφλα. i. xij.

Ἀνδρόφίλος. an. quid sit Bud. explicat in annot. post. Moris (inquit) antiquissimū fuit, ut qui eadem perpetrasent, si cum in externam urbem profugissent, ad penā exposui, non dederentur ijs, ad quos facinus admissum pertinebat, ipsis ut permitteretur iniuriā passis pignerandi potestas, quam *ἀνδρόφίλος*, & neutro genere *ἀνδρόφιλος* Græci uocant.

Ἀνδρόφλα. uirorum delectus.

Ἀνδρόφισ. uirum deliga.

Ἀνδρόν. milites conquiro, delectum habeo.

Ἀνδράκτος. an. i. humanus, uiros occidens.

Ἀνδράκτις. an. i. insaniens.

Ἀνδράς, uocare solēt autē illud quod appellant Democrītij alcumistæ pēculiatum. Hermol. in Plin. lib. 16. cap. 11.

Ἀνδράς. an. i. uirilīs. (Elius.

Ἀνδράς. an. i. ad statūrā uiri fa-

Ἀνδράς. an. i. locus in domo, ubi soli uiri habitant: sicut *γυναικίς*, ubi solæ mulieres. Vitru. lib. 6. cap. 10. dictas ait *ἀνδράσιν*, quod in eis uiri sine interpellationibus mulierum uersentur.

Ἀνδράς. an. puer uirilitem prae se ferens, puer qui iam ad uirilē aetatem tendit.

Ἀνδράς. an. hominum conuentus.

Ἀνδράς. an. excidientis uicinis.

Ἀνδράς. an. uiros faciens.

Ἀνδράς. an. i. seruilis, mancepium uile.

Ἀνδράς. an. uiripotens.

Ἀνδράς. herba est amara tenuer cirros sine folijs habens.

Ἀνδράς. an. i. *ἀνδράς*, uirilitas, fortitudo.

Ἀνδράς. an. uirum, & nihil puerile praemifero.

Ἀνδράς. an. i. homicidium.

Ἀνδράς. an. i. homicida.

Ἀνδράς. an. i. *andryala* ex holerum genere, Theodor.

Ἀνδράς. an. i. fortissimus.

Ἀνδράς. an. i. fortis, uirilīs.

Ἀνδράς. an. uiriliter.

Ἀνδράς. an. i. *ἀνδράς* *ἡλικίας*, maior factus, adolescens qui iam tutelae suae permittitur, qui Romanis uirilem etiam togam sumpsisse dicebatur. Bud. Com.

Ἀνδράς. an. i. locus ubi uiri uersantur. *Ἀνδράς* *οἶκος* uocabant ubi conuiuia uirilia solent esse, quod et mulieres non accedebant. Vitru. lib. 6. cap. 10.

Ἀνδράς. an. coire.

Ἀνδράς. an. uirtus, robur.

Ἀνδράς. an. i. uirilīs.

Ἀνδράς. an. i. insidiabilis, *ἀνδράς* *βλάπτει*.

Ἀνδράς. an. fideiubeo. Neutrum.

Ἀνδράς. an. illegitimus, illocabilis, indotabilis, *ἀνδράς*, Hesych.

Ἀνδράς. an. i. scibilis.

Ἀνδράς. an. i. crimine uacans, in quem nullum crimen iure possis impingere, qui nihil admisit ob quod in ius uocari debeat, cuiusmodi Cato fuit, qui toties accusatus, semper absolutus est. A uerbo *ἰσχανέω*, quod in ius uocare significat. Vnde,

Ἀνδράς *ἀνδράς*. an. i. degere sine crimine.

Ἀνδράς. an. i. inculpatus, ut *ἀνδράς* *ἀνδράς* *ἀνδράς*.

Ἀνυδίνυτος. u. ò. ì. inultus.
 Ἀνύδατος. s. ò. ì. innupta, nondum elo-
 cata, non editus Ciceroni ad Atti-
 cum.
 Ἀνύκτωρ. exibat, prosliebat. forma-
 tum à νύ, quod eo significat.
 Ἀνύκμας. s. quod calefieri non po-
 test.
 Ἀνύκωτος. v. ò. ì. ineffabilis.
 Ἀνύκωτος. s. ò. ì. indeficiens.
 Ἀνύκωτος. s. ò. ì. impeterritus.
 Ἀνύκωτος. s. ò. ì. illauabilis.
 Ἀνύκωτος. uociferatus est.
 Ἀνύκωτος. s. ò. ì. tolerabilis, ab ἀνύω, expe-
 ctabilis. Matth. 11. τόπος οὗτος οὐδὲν
 ἀνυπόκοπος ἐστὶν ἡμῖν τὸν ἡγίον ἡ-
 ἡμῖν, id est tolerabilis.
 Ἀνύκωτος. s. ò. ì. non interpretabile.
 Ἀνύκωτος. s. ò. ì. ineffabilis.
 Ἀνύκωτος. s. ò. ì. irredargutus.
 Ἀνύκωτος. s. ò. ì. immutis, immise-
 ricors.
 Ἀνύκωτος. occidisse. ab ἀνύω, destrue-
 re, ertere.
 Ἀνύκωτος. ascensurus.
 Ἀνύκωτος. sine argumento.
 Ἀνύκωτος. s. ò. ì. illiberalitas.
 Ἀνύκωτος. s. ò. ì. illiberalis, fictè a-
 gens, sordidus.
 Ἀνύκωτος. s. ò. ì. usus.
 Ἀνύκωτος. s. ò. ì. recte habens, ἀνύκωτος.
 Ἀνύκωτος. s. ò. ì. orbis.
 Ἀνύκωτος. uoluo, renoluo.
 Ἀνύκωτος. s. ò. ì. sursum feror.
 Ἀνύκωτος. sursum traho, attollo.
 Ἀνύκωτος. s. ò. ì. abstraho.
 Ἀνύκωτος. s. ò. ì. inuulneratus.
 Ἀνύκωτος. s. ò. ì. situm non redolens.
 Ἀνύκωτος. s. ò. ì. cui nihil detrahi po-
 test, cui nil deest.
 Ἀνύκωτος. s. claudus.
 Ἀνύκωτος. tollo, capio, educo. Ἀνύκωτος
 τὸν ἡγίον, tollere infantes, ut Faustu

lus Romulum & Remum.
 Ἀνύκωτος. despero.
 Ἀνύκωτος. s. ò. ì. desperatus, insperatus,
 de spe deiectus, & Attice, qui non
 torquetur spe futurorum, sed quietè
 fruatur presentibus. Non sperant,
 Thucyd. ἀνύκωτος ἡμεῖς τὸν ἡγίον.
 Non suspicantes uenire quempiam.
 Ἀνύκωτος. præter spem.
 Ἀνύκωτος. s. ò. ì. quibus pennæ nulla cru-
 sta integuntur.
 Ἀνύκωτος. s. ò. ì. detectus.
 Ἀνύκωτος. s. ò. ì. inaccessus, auisus.
 Ἀνύκωτος. s. ò. ì. non dignum ob quod
 quis succenseat, uisio non uerendū.
 Lucian. ἡμεῖς τὸν ἡγίον ἀνύκωτος
 ἡμῖν, Forsitan diceres & tu quoque, uis-
 tio dandum non esse.
 Ἀνύκωτος. s. ò. ì. carens inuidia.
 Ἀνύκωτος. imperitus.
 Ἀνύκωτος. s. ò. uanus, friuolus.
 Ἀνύκωτος. s. ò. subuentaneus, ἡμεῖς.
 Ἀνύκωτος. s. ò. uentosus.
 Ἀνύκωτος. qui uentos sopiunt, cuius-
 modi fuisse Corinthi quidam comi-
 memorantur.
 Ἀνύκωτος. s. ò. uentus, leuis, inconstans
 ut uentus.
 Ἀνύκωτος. s. ò. uento protegens, uen-
 tum arcens.
 Ἀνύκωτος. s. ò. ì. nutritus ad uen-
 tum solidus, fortis.
 Ἀνύκωτος. s. ò. ì. uentis dissectum.
 Ἀνύκωτος. agito uentis, commoueo.
 Ἀνύκωτος. aduerb. nullo negotio.
 Ἀνύκωτος. s. ò. ì. illabilis.
 Ἀνύκωτος. s. ò. ì. uentosus.
 Ἀνύκωτος. s. ò. ì. uelox.
 Ἀνύκωτος. s. ò. ì. uentosus, uanus. ab ἀνύ-
 κωτος & ἡμῖν, quasi quod cum uento
 interit. Bras. Chil.
 Ἀνύκωτος. s. papaueris genus, cm

ius flos specie quidem rosam imi-
tatur, ceterum nulla odoris gra-
tia. passim nascitur in agris. Vnde
de prouerbio, ῥόδον ἀνάνθη συν-
κρίται, Rosam cum anemona con-
fers.

Ἀνὰφρεια. oppidum Phocidi contermi-
num. Vnde

Ἀνὰφρευός. nomen gentile.

Ἀνὰφρεια. μάραξ, ἀλμυρά. Eras. Chil.

Ἀνὰφρην. ἰδοι. ἢ. cognomen Minerue
in Peloponnesi loco quoddā, quod mo-
lestum uentum sedaret.

Ἀνὰφρής. ἰοι. ὁ. ἢ. non indigens.

Ἀνὰφρην. ὁ. ὁ. ἢ. impossibilis.

Ἀνὰφρῖαςος. ὁ. ὁ. ἢ. non dubius.

Ἀνὰφρην. ὁ. ὁ. ἢ. feuerus, nihil condo-
nans.

Ἀνὰφρην. bona fide ac citra ullum si-
gmentum: quod etiam dicitur, ἀπὸ
νεύουσις, σπουδαίης, ἰνιγνός, quan-
do fit aliquid non perfunctorie nec
translatiue, sed accuratē et emixtē
toto opere. Bud. in Amoe.

Ἀνὰφρην. reducere, referre, reijcere,
ascendere, ut, ἵν' ἡ νύκτις ἀνὰφρην
ῖ. Item respirare. Pausan. ἱστὰς
μυθῶν ὡς ἀνὰφρην. ἢ. ἡ νύκτις ἀνὰφρην
ῖ, cōualefcere. ἢ. ἡ νύκτις ἀνὰφρην
ῖ, resipiscere.

Ἀνὰφρην. ἢ. ἡ νύκτις ἰς ἀπὸς, referens
fabulam in occultum.

Ἀνὰφρην. ὁ. ὁ. ἢ. uictus.

Ἀνὰφρην. ὁ. ὁ. ἢ. relaxus.

Ἀνὰφρην. ὁ. ὁ. ἢ. illaboratus, inutilis.

Ἀνὰφρην. ὁ. ὁ. ἢ. uacuitas molestiarum.

Ἀνὰφρην. ὁ. ὁ. ἢ. nactus ab omni mo-
lestia.

Ἀνὰφρην. ὁ. ὁ. ἢ. remittentes.

Ἀνὰφρην. ὁ. ὁ. ἢ. inaffabilis, grauis
moribus.

Ἀνὰφρην. ὁ. ὁ. ἢ. indelebilis, inexten-
guis.

Ἀνὰφρην. qui crimine uacat, cuius
nihil iure obijci potest, irreprehensi-
bilis, non examinatus.

Ἀνὰφρην. ὁ. ὁ. ἢ. inuiolata, incorru-
pta amicitia.

Ἀνὰφρην. ὁ. ὁ. ἢ. inexploratus.

Ἀνὰφρην. ὁ. ὁ. ἢ. inscrutabilis.

Ἀνὰφρην. inexpensus, inexcussus, in-
examinatus.

Ἀνὰφρην. ἀριθμός. numerus qui iniri
non potest.

Ἀνὰφρην. clementia, patientia, ma-
lorum tolerantia.

Ἀνὰφρην. ὁ. ὁ. ἢ. clemens, patiens, to-
lerans malorum. Ἀνὰφρην. ὁ. ὁ. ἢ. aequo animo ferre.

Ἀνὰφρην. ἀδύνατον, ἀνὴρ ἰσοδύνατος.

Ἀνὰφρην. ὁ. ὁ. ἢ. inuestigabilis.

Ἀνὰφρην. ὁ. ὁ. ἢ. sine exitu, ἀνὴρ ἰσοδύνατος.

Ἀνὰφρην. ὁ. ὁ. ἢ. incultus, inco-
lebratus.

Ἀνὰφρην. tacitus, sine uoce.

Ἀνὰφρην. ὁ. ὁ. ἢ. inuocatus.

Ἀνὰφρην. ὁ. ὁ. ἢ. non uocatus ad carnem.

Ἀνὰφρην. sine sensu.

Ἀνὰφρην. ὁ. ὁ. ἢ. inuerecundus, qui
erubescere nescit.

Ἀνὰφρην. ὁ. ὁ. ἢ. habentia dentes con-
tinuos. Bud. Com.

Ἀνὰφρην. inemendabilis.

Ἀνὰφρην. ὁ. ὁ. ἢ. impalpabilis, irreprehen-
sibilis, quem attingere nequeas. Ἀνὰφρην. ὁ. ὁ. ἢ. modicus, dicitur pignus omni
nexu solutum. Bud. Com.

Ἀνὰφρην. sine uenere, et gratia,
inelegans.

Ἀνὰφρην. ὁ. ὁ. ἢ. odio et inuidia ca-
rens, non molestus, alacer.

Ἀνὰφρην. absq. inuidia.

Ἀνὰφρην. ὁ. ὁ. ἢ. aequo animo ferre.

Ἀνὰφρην. ὁ. ὁ. ἢ. inoffensus.

Ἀνὰφρην. taciturnus.

Ἀνὰφρην. ὁ. ὁ. ἢ. inaccessus.

Ἀντιβόητος. s. i. insidiabilis. ἄν
τιβόης.

Ἀντιπαρτος. s. i. titulo carens.

Ἀντιδύς. minime indigentes.

Ἀντιδύτος. s. i. minime mordens.

Ἀντιδύος. s. i. de cuius hereditate
nulla est inter cognatos controuer-
sia. Bud. Com.

Ἀντιδύτος. s. i. nihil proferens.

Ἀντιδύς. s. i. durus, immittis, in-
quus.

Ἀντιδύς. s. i. durities, immunitas.

Ἀντιδύτος. s. i. aduisione carens.

Ἀντιδύτος. circa accusationem, Xeo-
noph.

Ἀντιδύτος. ἀντιδύτος, ἄντιδύτος.

Ἀντιδύτος. μὴ ἀντιδύτος.

Ἀντιδύτος. s. i. prouidētia destitutus.

Ἀντιδύτος. μ. οὐμας. π. μα. responsa
deo.

Ἀντιδύτος. s. i. imbecillis, qui neq. sen-
sibili neq. intelligibili iudicio uiuit.

Ἀντιδύτος. intrepidē.

Ἀντιδύτος. s. i. incomprehensibilis,
irreprehensibilis, inculpatus, qui re-

prehendi iure non potest, irrepre-
hensus. Ἀντιδύτος ὅτι πρῶτος, irre-

prehensus moribus. Ἀντιδύτος αὐτῷ
ἑ, non obnoxius sum tue inuidie.

Ἀντιδύτος ὁ βίος, inculpata uita.

Ἀντιδύτος ὁ δόξα, absoluta pote-
stas. Bud. Com.

Ἀντιδύτος. s. i. memorabilis, sine ob-
liuione, non absconditus.

Ἀντιδύτος. s. i. qui nullam curam
habet.

Ἀντιδύτος ἀντιδύτος, naper mistus ho-
minibus. Bud. Com.

Ἀντιδύτος. s. i. intolerandus.

Ἀντιδύτος. s. i. imperfectus.

Ἀντιδύτος. s. i. nulla simulatione sic-
catus.

Ἀντιδύτος. s. i. idem quod ἀντιδύτος.

ἄντιδύτος.

Ἀντιδύτος. s. i. inglorius.

Ἀντιδύτος. immunitas ab hospitijs
præbendis exerceatui, uel principis
commæatui, πρῶτος μὴ ἀντιδύτος, ἄντι
ἀντιδύτος. Bud. Com.

Ἀντιδύτος. ἀντιδύτος, ἀντιδύτος.

Ἀντιδύτος. s. i. indoctior, incre-
dibilior.

Ἀντιδύτος. s. i. inscitia.

Ἀντιδύτος. s. i. indoctus, nescius.

Ἀντιδύτος τῶν ἀντιδύτων. non curas
res humanas.

Ἀντιδύτος. ὁρμη, effrenatus impetus.

Ἀντιδύτος. nemine iubente aliquid
agens, inuictus, fortis.

Ἀντιδύτος. circa artiē, ex industria.

Ἀντιδύτος. s. i. inutilis, incōmodus.

Ἀντιδύτος. ἀντιδύτος.

Ἀντιδύτος. s. i. inhabilitas.

Ἀντιδύτος. irreprehensibilis.

Ἀντιδύτος. s. i. dissimulatus. Quin-
tiliano, oratio remissa ac sine ostenta-
tione, modesta sine ullo timore.

Ἀντιδύτος. s. i. ab inuidia alienus,
aut cui non inuidetur, passiuē.

Ἀντιδύτος. nihil cedendo.

Ἀντιδύτος. ὅτι, insuperabilis abs te.

Ἀντιδύτος. indecorum, non faciendū.

Ἀντιδύτος. qui nō uidet, uel nō uidetur.

Ἀντιδύτος. ὁρμη, deuolauit.

Ἀντιδύτος. s. i. inamabilis.

Ἀντιδύτος. non factum, infectum, in-
cūctum.

Ἀντιδύτος. s. i. non operans.

Ἀντιδύτος. instigo.

Ἀντιδύτος. μ. φ. π. φ. dilatio.

Ἀντιδύτος. separor, infumo.

Ἀντιδύτος. inuestigo.

Ἀντιδύτος. ἀντιδύτος, irruperunt.

Ἀντιδύτος. s. i. μαδακός, ἄντιδύτος, incapri-
ficatus. Proprie de ficu cui non adhi-
biti sunt iura, hoc est caprifisci frus

μυορ, lamentatus est.

Ἀνέδωκ. extitit.

Ἀνέκαλος. ἀψυδάφωτος.

Ἀνέκλος. s. o. i. nubibus carens, aut quod nulla nube occultari possit.

Ἀνέκτορ. incomprehensibile, impossibile, inaccessibile.

Ἀνέκχον τὴν ψυχὴν. cōflagrāt animo.

Ἀνέκκω. s. i. praestructio.

Ἀνέκω. enatus est.

Ἀνέκωτος. euerit, impediuit, recalci trauit. uide ἀνοκάρτω.

Ἀνέκωτος. ἔ. retracti.

Ἀνέκωτος. tolero, fero, obedio, sustineo. Cum significat ἐπομύω, genituum habet communiter, Atticè accusatiuum: sed pro ἀναβάσιμον datiuum: pro καταφρονῶ, genituum.

Ἀνέκω. consurgo, tueor, sustineo, supporto, extendo, eleuo, emineo, quiescem habeo, prohibeo. Item τιμῶ, honoro, colo. Eurip. in Hecuba, τῆς μαντικῆς βαρύνει ἀνέκωτις, Vatis thamos uenerans.

Ἀνέκωτος. elaboratè.

Ἀνέκω. s. consobrina, patruelis.

Ἀνέκω. s. filia consobrini. (mi.)

Ἀνέκω. s. filius consobrini, uel amicitis.

Ἀνέκω. s. o. filius fratris mei, uel sororis, cōsobrinus. ὁ πατρὸς πατρὸς ἀνέκω, amicitus, patruelis, agnatus.

Ἀνέκω. ascendo, facio crescere, unde πατρὸς ἀνέκω.

Ἀνέκω. s. Atticè ἀνέκω aperui, prateri. med. ab ἀνέκω.

Ἀνέκω. pro ἀνέκω, Atticè, ab ἀνέκω.

Ἀνέκω. s. o. mutus, tacitus. Ἀνέκω, de lituit. Herodo.

Ἀνέκω. s. ἀνέκω, perfectio, factum.

Ἀνέκω. μ. ἀνέκω. reuiuensco, repube-

Ἀνέκω. s. impubes. (sco.)

Ἀνέκω. s. ἀνέκω, uel ἀνέκω, sine duce.

Ἀνέκω. s. ἀνέκω. renunciat sunt consules.

Ἀνέκω. s. o. i. iniucundus.

Ἀνέκω. s. o. i. insuauis.

Ἀνέκω. dimiserit, ἀνέκω, ἄφῃ, ut ἀνέκω. s. o. i. tertia persona est subiectiui à uerbo ἀνέκω, ἰὰν ἀνέκω, ἄφῃ, ὁ pleonasmus ipsius ἡ, ἀνέκω.

Ἀνέκω. familiaritas.

Ἀνέκω. s. o. anethum.

Ἀνέκω. s. o. non moratus, citrà decorum, nequaquam formatis moribus. Bud. Com.

Ἀνέκω. oportet, persuasit, contigit, liberauit, quicuit.

Ἀνέκω. s. o. nefanda.

Ἀνέκω. s. o. i. immedicabilis, incurabilis. ab ἀνέκω.

Ἀνέκω. pertinentia, peringentia, conuenientia.

Ἀνέκω. s. o. i. qui non nouit, qui ignorat. Dicitur etiam qui audire ὁ ἀνέκω, scultare monenti non uult, imperitus, experti audiuit. Bud. Com.

Ἀνέκω. non audiens.

Ἀνέκω. s. o. i. inobedientia.

Ἀνέκω. ignauè, negligenter.

Ἀνέκω. ascendo, ut ἀνέκω ἀνέκω, ad summum euadere: conuenio, contingo, attingo, referor, ὁ specto, porrigo, pertingo. Item ἀνέκω pro ἀνέκω, hoc est decet, conuenit, apud Antiphon. Ἀνέκω quoque pro decedunt, moriuntur, apud Thucyd. Et Demosth. ἀνέκω pro διαφέρω, id est excellentes dixit, τῶν ἄλλων ἀνέκω ἢ ἐν τοῖς ἀνέκω. Bud. Com.

Ἀνέκω. acclamarunt.

Ἀνέκω. s. indomitus, immorigerus.

Ἀνέκω. s. o. i. miser, crudelis.

Ἀνέκω. s. o. i. ἀφῃ, non curans, neglectus.

Ἀνδοπολοποιῶν χάρις. ago gratiam.

Bud. Com.

Ἀνδοπαῖν. uinum aut pharmaca uedere

Ἀνδοπαῖν. procinctis classibus praeliū
inire.

Ἀνδος. ἄνθος. flos. ὡς τὸ ἄνθος ἐν τῷ
αὐτῷ ἄνθῳ. Item flosus auis, Theod.

Ἀνδομίας. ἄνθος. uinum odoriferū, uel à
loco, uel ab uua specie noie deducto.

Ἀνδ' ὄντο pro ἀνδ' ὄντο. quare, cur, inter:
rogatiue. Et sine interrogatione, quā
obrem, qua de causa. in ὄνθ' ἀνδ' ὄντο.

Nescio qua de causa, apud Gregor.
ὄνθ' ὄντο. Bud. Com.

Ἀνδοφόρος. ἄνθος. i. florifer.

Ἀνδοφόρος. flores conuehunt.

Ἀνδοφύ. in carbones muto.

Ἀνδοφύς. ἄνθος. i. carbonarius.

Ἀνδοφύς. ἄνθος. i. ἄνθος.

Ἀνδοφύς. ἄνθος. i. prima.

Ἀνδοφύς. ἄνθος. i. ater ut carbonarius, &
ticionarij faciem habens. Bud. Com.

Ἀνδοφύς. exuro, asfo.

Ἀνδοφύς. tripodiū, gēma, caminus.

Ἀνδοφύς. ἄνθος. i. i. rutilans ut carbo.

Ἀνδοφύς. redigat in carbones, car:
bunculetur.

Ἀνδοφύς. ἄνθος. i. carbo. Aliquando car:
bunculus, et morbi & gēma species.

Ἀνδοφύς. ἀνδοφύς, abscondo.

Ἀνδοφύς. ἄνθος. i. ἄνθος.

Ἀνδοφύς. i. crabro. (nū.)

Ἀνδοφύς. ἄνθος. i. fauus apū aut crabro:

Ἀνδοφύς. flores. ἄνθος ἄνθος, τὰ ὡς
πλῆθι ἀνδοφύς.

Ἀνδοφύς. ἄνθος. i. studium placendi
hominibus.

Ἀνδοφύς. ἄνθος. i. qui studet placere
hominibus.

Ἀνδοφύς. ἄνθος. i. homunculus.

Ἀνδοφύς. ἄνθος. i. hūana pellis, Herodoto:

Ἀνδοφύς. ἄνθος. i. humanus. ἀνδοφύς ἰμῶ
ας, nefastos Rhodij uocant, τὰς ἀντο

ἐσάδας.

(agor)

Ἀνδοφύς. hoies imitor, hominū more

Ἀνδοφύς. more hominū.

Ἀνδοφύς. ἄνθος. i. ἀνδοφύς. Thucyd. κατὰ
τὸ ἀνδοφύς, Vi sunt res humane.

Ἀνδοφύς. ἄνθος. i. ἀνδοφύς. anial quod ad hu:
manum maxime accedit ingenium,
sic Strabo simiam appellat. lib. i.

Ἀνδοφύς. humana uoce.

Ἀνδοφύς. ἄνθος. i. ἄνθος. hoies uoro.

Ἀνδοφύς. ἄνθος. i. ἄνθος. psittacus.

Ἀνδοφύς. ἄνθος. i. ἄνθος. captator seruorum,
plagiarius.

Ἀνδοφύς. ἄνθος. i. ἄνθος. hominem sacrificare.

Ἀνδοφύς. ἄνθος. i. ἄνθος. hominum fictio.

Ἀνδοφύς. ἄνθος. i. ἄνθος. statuarius.

Ἀνδοφύς. ἄνθος. i. ἄνθος. homicida.

Ἀνδοφύς. ἄνθος. i. ἄνθος. humanus affectus.

Ἀνδοφύς. ἄνθος. i. ἄνθος. humano affectu.

Ἀνδοφύς. ἄνθος. i. ἄνθος. humanum quippiam pas:
tior, hoc est humano more afficior.

Ἀνδοφύς. ἄνθος. i. ἄνθος. Socrates apud Pla:
to. in Cratylō dici putat ἀνδοφύς
quasi ἀνδοφύς ἄνθος, id est contem:
plans quæ uidit. Nam reliqua (ingr):
animantia quæ uident non expendūt
neq; considerant. Alij, quasi ἀνδοφύς
παρ, id est sursum uergens.

Ἀνδοφύς. ἄνθος. i. humanitas.

Ἀνδοφύς. ἄνθος. i. natus ex hominibus.

Ἀνδοφύς. ἄνθος. i. herba, muris auricula.

Ἀνδοφύς. ἄνθος. i. recriminor.

Ἀνδοφύς. ἄνθος. i. ago proconsulem.

Ἀνδοφύς. ἄνθος. i. proconsul. (sio.)

Ἀνδοφύς. ἄνθος. i. ex cōtraria parte impul:
Ἀνδοφύς. ἄνθος. i. ei qui mihi obsecutus est.

Ἀνδοφύς. ἄνθος. i. operam uicissim nauo.

Ἀνδοφύς. ἄνθος. i. cedo.

Ἀνδοφύς. ἄνθος. i. ἀνδοφύς ἄνθος, i. ἄνθος
πορὶ τὸν μὲν ὄντος. (cio.)

Ἀνδοφύς. ἄνθος. i. sermonis exceptionē obij:
Ἀνδοφύς. ἄνθος. i. exceptio. opponitur

obiectioni, figura, quam Quintil. sub:

Ἀνίσχυμι. μ. ἰσώ. exurgo, exorior, emer-
 go. Item suscito, exurgere facio, ele-
 no, erigo, restituo, reparo. Aliquā
 do moueo, id est abeo, discedo, trans-
 fero, ut *ἀναστὰς ἐν τῇς ἀποπέλας*, Ios-
 sephus. *ἀνίσταται ἐν τῇς ἀπέλας*, *ἀνίσχυμι* ἀν-
 ὀψιν ἐν τῇς ἀπέλας ἀνίσχυμι. Aliquā
 do magis ad rem bellicā refertur, ut
ἀνίσταται τῇ στρατῷ, Mouit castra. Sic
 cum pro resisto ponitur, abigo, in fut-
 gam cōuerto, migrare cogo, sedibus
 pello. Et pro deuasto, euerio, ut *ὡς*
ἀδελφὸν βάδον ἀνατίνας, Vrbes fundi-
 tus euerrens. *Ἀνίσχυμι* quoq; in
 passiuā uoce eadem fere significatio
 ne est. Ioseph. li. 2. *ἀνίσταται ἀπὸ τῆς*
ἀπέλας ἀπὸ τῆς ἀπέλας. Halica. li. 7. *ἐν τῇς ἀπέλας*
ἀνίσταται, In pedes postero-
 res reiciuntur. *Ἀνίσχυμι* quoq; in
ἀνίσχυμι, Excitans pulueri suo cursu.
Ἀνισογροία, historiarum imperitia.
Ἀνισόγροος. s. ὅ. cuius nulla in historijs
 memoria.
Ἀνισογροῦς. s. i. conuersio, & ut ita dixe-
 rim, conuertibilitas.
Ἀνίσχυρος, uel *ἀνίσχυρος*, sterilis, non pro-
 bens lac.
Ἀνίσχυρος. τὸ. quæ clunium tumore uacat,
 cuiusmodi aues sunt.
Ἀνίσχυρος. orior, aborior. Et Hom. Ilia. v. co-
 hibeo animum.
Ἀνίσχυρος. s. i. peruestigator. (m.)
Ἀνίσχυρος. ingro, inuestigo, *ἀνίσχυρος* τὸ ἴδιον
Ἀνίσχυρος. ἀβναβίς, innocuus. (scens.)
Ἀνίσχυρος. ὡς. ὅ. i. ad se reuersus, respici-
Ἀνίσχυρος. ἀβναβίς. Annibalis sententia.
Ἀνίσχυρος. sequor parteis Annibalis.
Ἀνίσχυρος. a. auia.
Ἀνίσχυρος. linum agreste.
Ἀνίσχυρος. molliter.
Ἀνίσχυρος. as. h. locus inuius. Aliquando
 aduerb. accipitur in datino.
Ἀνίσχυρος. s. i. i. odore carens.

Ἀνόςος. s. ὅ. i. ascēsus, locus inuius, & dis-
 ficilis accessu, ad ἴσος. Opponitur
Ἀνόςος. ὡς. ὅ. i. edentulus. (iῶδος.)
Ἀνόςος. τὸ. quæ leuationē doloris som-
 nū accersendo molliū. Heri. in Plin.
Ἀνόςος. eiulor. Depon.
Ἀνόςος. ὡς. ὅ. i. imprudens, solidus.
Ἀνόςος. as. h. ruditas, insipientia.
Ἀνόςος. insipiens sum, *Ἀνόςος*.
Ἀνόςος. s. ὅ. i. fatuus, rudis, absurdus,
 qui neq; intelligit, neq; intelligitur,
 qui nihil quicquā intelligit: *Ἀνόςος* au-
 tem rectiora intelligit quidē sed non
Ἀνόςος. insipienter. (facit.)
Ἀνόςος. germanus, non ficius.
Ἀνόςος. piger.
Ἀνόςος. as. h. dementia.
Ἀνόςος. μ. ἰσώ. w. na. nō.
Ἀνόςος. μ. ἰσώ. π. ἡ. ὡς. a. *Ἀνόςος* Attice.
 aperio. Lucia. in ἀνόςος τῇς ὡς
 ὡς. ὡς. ὡς. An nō uides apertis ocu-
 lis? Itē existo, emergo, prodeo. Ga-
 xa ex Cic. *Ἀνόςος* ὡς. ὡς. ὡς. ὡς.
 μὲν, de uiribus loquē, ē quibus ineun-
 te uere gemmae emergunt.
Ἀνόςος. μ. ἰσώ. w. na. tumeo.
Ἀνόςος. ὡς. ὅ. i. tumor.
Ἀνόςος. inconueniens.
Ἀνόςος. s. ὅ. i. inhabitabilis.
Ἀνόςος. μ. ἰσώ. w. na. migro.
Ἀνόςος. μ. ἰσώ. w. na. instauror. Acliu.
Ἀνόςος. funditus euertere. . .
Ἀνόςος. instauratio. Herodian. li. 2.
Ἀνόςος. ὡς. ὡς. ὡς. ὡς. ὡς. ὡς. ὡς.
Ἀνόςος. μ. ἰσώ. w. na. readifico.
Ἀνόςος. s. ὅ. i. prodigius, male di-
 spositus. Est & *Ἀνόςος* uir-
 orationis Quintiliano.
Ἀνόςος. extorris, Herodoto.
Ἀνόςος. aperit, *Ἀνόςος*, *Ἀνόςος*.
Ἀνόςος. b. ὅ. i. immisericos.
Ἀνόςος. ingemisco.

Ἀνομιῶν, uel ἀνομιαντῶν sine fletu.
 Ἀνολω. refecto.
 Ἀνομή. ἄν. ἡ. patientia, ἢ ἡ τῶν ὀλῶν
 ἀνομήμων, ut inquit Ammon.
 Ἀνόβιος. οὐ. ὁ. non beatus.
 Ἀνόβος. ἄ. ὁ. ἡ. infelix, inops.
 Ἀνοή. ἀνὸς. sublatio, attractio lapidū
 Ἀνοήσω. cum clamore ploro, eiulo.
 Ἀνομα. perficior, annihilor.
 Ἀνόματος. οὐ. ὁ. ἡ. inaequalis, asper.
 Ἀνομβρία. ἄν. ἡ. pluuia penuria.
 Ἀνομβρος χάρις. regio sine imbribus.
 Ἀνομία. μ. ἡ. ὄν. ὡ. ἡ. iniquē ago. Dici-
 tur ὁ ἀνομήσα.
 Ἀνόμια. ἄν. ὁ. flagitium.
 Ἀνομία. ἄν. ἡ. iniquitas, scelus, legum
 transgressio.
 Ἀνομήντος. ἄ. ὁ. inconuersabilis, inco-
 mis, à mutua uita consuetudine alie-
 nus.
 Ἀνομοῦμοι. ἄ. ὁ. partes dissimilares.
 Ἀνόμιος. οὐ. ὁ. ἡ. dissimilis.
 Ἀνομοιότης. ὄν. ἡ. dissimilitudo.
 Ἀνομοῦσι. ἡ. ἡ. idem.
 Ἀνομοῦσιν. ἄ. ὁ. uoce passiuā. fateor, as-
 sentior, cōcedo, constituō, id est quip-
 piam ut confessum inter differentes
 pono. Plato in Sympo. ἵνα ἀνομοῦσιν
 ἄσπετος παρ' αὐτῶν, οὕτως ἡδὺ λίγῳ. Ut cū
 ab eo confessionem assensionemq̃ ex-
 pressero, tum demum dicam. Bud.
 Com. (tia.
 Ἀνομοῦσία. ἄν. ἡ. inaequalitas, dissiden-
 tia.
 Ἀνόμος. ὁ. ἡ. iniquus, exlex.
 Ἀνόμος. ἄ. ὁ. ἡ. inuicilis, futilis, iniucun-
 dus, expers. Ἀνόμος χάρις, inuicilis ad-
 ferendum.
 Ἀνόμος. ὁ. ἡ. renauigatio.
 Ἀνόμος. ἄ. ὁ. ἡ. inermis. Dicitur ὁ ἀ-
 νόμος pro eodem apud Herodia.
 Ἀνόμος. inuisibilis.
 Ἀνόμος. ὁ. ἡ. commouere, exilire.
 Ἀνόμος. ὁ. ἡ. incolumis, ἀνός.

Ἀνόμος. ὁ. ἡ. qui est sine instrumento.
 Ἀνόμος. ἄ. ἡ. morbus cum omnia res-
 spuit stonachus, inappetentia, que
 nauseam comitari solet.
 Ἀνόμος. ὁ. ἡ. cibum fastidians, cuius sto-
 machus omnia respuit.
 Ἀνόμος. ἄ. ἡ. uirilis.
 Ἀνόμος. ἄ. ἡ. (actiuū.
 Ἀνόμος. μ. ὄν. ὡ. ἡ. ἄ. corrigo, erigo.
 Ἀνόμος. ἄ. ὁ. ἡ. habens malum potum.
 importuosus.
 Ἀνόμος. μ. ὄν. ὡ. ἡ. excito, exurgo, cum
 impetu surgo.
 Ἀνόμος. ἄ. ὁ. ἡ. quæ inter uolandum
 non reguntur cauda.
 Ἀνόμος. ἄ. ὁ. ἡ. propriè est
 auium alas iactantium, cum primū
 iam uolare gestiunt: ut cum pueros
 in sublime tollimus, ut procul ὁ ἄ-
 lius diffusa conspiciant. Inde pro
 altum subtiliterq̃ sapere, ὁ credere
 antequam competum habeamus,
 accipitur. (dio.
 Ἀνόμος. μ. ὄν. ὡ. ἡ. refodio, effo-
 do.
 Ἀνόμος. ἄ. ὁ. ἡ. impius, sceleratus, nefan-
 dus, iniquus, atrox, flagitiosus. ὁ ἄ
 ἡ ὁ ὁ ὁ.
 Ἀνόμος. ἄ. ὁ. ἡ. impie agere.
 Ἀνόμος. ἄ. ὁ. ἡ. impietas, opus impiū.
 Ἀνόμος. οὐ. ὁ. ἡ. ἄ.
 Ἀνόμος. ἄ. ὁ. ἡ. salubris, morbo carens.
 Ἀνόμος. ὁ. ἡ. polypus piscis, apud Hesiod.
 Ἀνόμος. ἄ. ὁ. ἡ. rediū carens.
 Ἀνόμος. ἄ. ὁ. ἡ. factū facile.
 Ἀνόμος. ἄ. ὁ. ἡ. sine osibus.
 Ἀνόμος. ἄ. ὁ. ἡ. carentem humore. Ruellius
 asperginem non redolentem inter
 Ἀνόμος. ἄ. ὁ. ἡ. indoctus. (pretatur.
 Ἀνόμος. ἄ. ὁ. ἡ. q̃ emendari non potest.
 Ἀνόμος. ἄ. ὁ. ἡ. demens: ὁ fluuij nomen in
 Pamphilia.
 Ἀνόμος. ἄ. ὁ. ἡ. carens substantia.
 Ἀνόμος. οὐ. ὁ. ἡ. incolumis, ἀνός.

Ἀνταπόδοσις. *ios. i. retributio.*

Ἀνταπόδιδος ὄβρις, ulciscens iniuriam.

Ἀνταπόδοτος, uel ἀνταπόδοτος. figura orationis Atticis familiaris, cum orationi aliquid deest, quod subaudire necessum est, ut sententia perfecta sit. ut ὅπως μὴ ποιεῖς, intelligo οὕτως. Sic Luca. 11. de ficu. καὶ μὴ ποιεῖς καρπὸν, ὃ δὲ μὴ γὰρ τὸ μὴ ποιεῖν.

ἄλλος αὐτῷ, Vbi subauditur in primo membro ἴσασθαι αὐτῷ, in hac sententiā. Et siquid fecerit fructū, sinas eam uiuere, sin secus, in futurum succideas eam. Aristoph. in Pluto, καὶ μὴ ἀποφύγω μόνον ἀγαθῶν οὐσαν αἰτίαν ἰμὴν μίαν, δι' ἣν τὴν σωτηρίαν ἔμας. ἢ δὲ μίαν, ποιεῖς τὸ ὅτι γ' ἀνὴρ δόκῃ, Atq; si ostendero uobis me unam bonorum omnium auctorē esse, ac p̄ me uiuere uos: sin secus, facite id quod uobis uisum fuerit. quo loco subauditur: finite me abire. Cic. aliquoties hoc schemate utitur. Eras. & Bud. in Annot.

Ἀνταποπέδω. oppedere. (res.)

Ἀνταποσῶν ἀνταπόδοσις. compono frago

Ἀνταποχρῆ. i. chirographus quo debitor fatetur debitum creditori, aut quo quis se obligat.

Ἀνταποδῶ. relido. (πῶσις.)

Ἀνταπόδοσις. *ios. i. obliſus, aliās ἀντα,*

Ἀνταπῶ. resisto. (lis.)

Ἀνταπικνός. i. ὁ. ut simo obuersus, ausstra

Ἀνταπῶσις. *ios. i. coniuratio.*

Ἀντάρτης. tyrannus.

Ἀνταπόδομα. resaluto. accus. iung.

Ἀνταπασσι. *oi. ij.* quibus successor mitatur, exauthorati. (luminis.)

Ἀνταύλα. *as. i.* resplendentia, resultus

Ἀνταυῶ. *μ. σ. ω. η. α. ἀποσῶ.*

Ἀνταυῖς. *ios. i. i.* relucēs, cōtrā splēdēs

Ἀνταυροί. *oi. α.* contra ferētes arma.

Ἀντάω. *μ. η. σ. η. α. obuiio. ἀντίσω.*

Ἀντι. sine.

Ἀντιμαχῶ. rectiminando obijcere, in uicem petere.

Ἀντιμαχία. ἀντιμαχία, contraria insimulatio, quasi criminis relatio. Est autē defensionis genus, quādo crimen causa facti tuetur. sicq; appellatur, quia omnis nostra defensio cōstat eius accusatione qui uindicatur, qualis est defensio Orestis, oratio Milonis: ut, occisus est, sed latro: excaecatus est, sed raptor. Non dissimile huic genus, quae ἀντιμαχία dicitur, auctore Apollodoro. Bud. in Annot.

Ἀνταγορ, extende, pro ἀνταγορ.

Ἀνταπῶ. contradicere, refellere.

Ἀνταπόμφορ. uicissim interrogans.

Ἀνταρωτίας. *arctos. i. idem.*

Ἀνταρσίμφορ. legi lata legem contrariā ferre, et (ut Festus inquit) legem legi obrogare: quod etiam ἀνταρσίμφορ dicitur, quasi legem cum lege, & rogationem cū rogatione cōponere. Nam ἀνταρσίμφορ uicissim significat legem ferre & rogare. Bud. in. Annot. & Cō.

Ἀνταρσιμφορ. *ei. i.* contra excurrentes.

Ἀνταρσίω. *μ. σ. ω. η. α.* ex eo obuiam, contra nauigo nauigantibus.

Ἀντιτάσις. retributio. (Bud. Cō.)

Ἀντιτένω μὴ τόβις, id est ὁμοῖω, ὅμοῖω

Ἀντατίθω. contrā exponere.

Ἀντατίφωμαι. inuicem nutrior.

Ἀντιώω. pro ἀντιώω apud Herodot.

Ἀντιμῶσσω. rependo, uicissim repono.

Ἀνταμῶσι. *ut. i.* cōnexio. (Bud. Cō.)

Ἀντιμαχία. *ut. i.* compensatio.

Ἀντιφάρμακον. contrarium iudico. uerbum est medicorum.

Ἀντιφῶσις: est, ut ita dicam, obnunciatio, hoc est rei apparatus discussio, consilij capti & agitati diremptio, ut comicia olim dirimebantur obnunciatione augurum, & auspicia occentu foricūm. Bud. Com.

quasi dicas, obluens, obfistensq;
præfocatio.

Ἀντίδοτος. αἰ. consilia, παραδομένα.

Ἀντιάω. μ. σ. π. κα. obſto, oro, obniſo,
propitiuſ ſio.

Amiãrta. uirago. Amazonum epithe
ton.

Ἀντίανδρες. uiris resistens, masculus
Homero.

Ἄρνις ἐστὶ ὄνος συνήθης τῷ πωπιδίῳ
 πω (ut inquit Aegineta lib. 3.) id est
 tumor durus consillarum. Idem lib.
 6. Tonille supra modum adauctæ,
 morandi spirandiq̃ meatus alitrinse-
 cus insidentes, ἄρνιδις uocitate
 sunt.

Αντιβαίνο. resisto, recalcitro.

Ἀντιβάλλω. repugno, confero, remitto.

Ἀντιβασιμῆς. οἱ. interreges.

Ἀπὸ βασιλέως γινόμενος. ex rege in ty-
rannum commutatus.

Ἀντίβασις. h. concursus.

Ἀντιβατικός. ὁ. obuius.

Ἀντιβίω. contrà, aduerbium loci.

Ἀντίβιος. s. ὁ, ἢ. contrarius, violentus.

Ἀντιβλάπτω. contra noceo.

Ἀντιβλῖπω, respicientem respicio. ἀντι-
βλῖπω σοι, uel σὺ.

Ἀντίβληψις. 103. ἢ. ἀνάβλημα.

Ἀντιβολῶ. μ. ἰσ. π. η κα. supplico. Item
aggredior, occurro, Home. Iliad. ἰ.

Antiboni. resumptio, collatio.

Ἀντιβόησι. ιοι. supplicatio, adhortatio.

Ἀντιβολία. ας. ἡ. *complotatio.*

Ἀντιβίω. magna voce respondeo.

ἀντιπροσφῶ. idem quod ἀντιπαλαρῶ,
de quo infra. Bud. Com.

ἀντινομία. μ. ἴσω. π. η κα. *contra opio*
nor, contra dico. Bud. Com.

Anthoros. a.ō. beneficus, sine malitia.

ἄντι; ἀπὸς. ἰος. ὁ. dicitur cui id mune-
ris est delegatum, ut obseruet pecu-

niam, quam in usum principis col-
legerunt coëdiores: quos nunc rece-
ptores particulares uocant, Græcis
ἐνοκταῖοι dicuntur, nos antigraphia-
rios appellare possumus. Cicero hos
custodes appellat pro lege Agraria
contra Rullum, & de Reditu suo.
Galli uulgo contra rotulatores uo-
cant. Et ἀντιγραφοὶ dicebantur coe-
rumscripserit, quasi contra scripta.
Bud. in Annot.

Ἀρτυραῖ. ἀρτυρία, ἐμολυρία, pro-
missio. Item ἀρτυρία apud Plato.
in Apologia.

Ἀντίγραφον. v. p. exemplar.

Ἀπιγράφω. μ. ψ. π. ρα. rescribo, recono-
venio in iudicio.

Årtidåren . remordet.

*Αντίθετος. qui in cena loco alterius
qui invitatus non venit, sufficit.*

Artículo 8.º. p. contentio.

Artidiamus. ex opposito diuido.

Ἀντιδιαστροφῆς. variantes.

*Ἀντιδιακλίω. contra inuoluo, oppo-
no, reclamo, obtexo, & comminatio
scor quod respondeam. Bud. Com.*

Antiduasitamas. opponor, distinguor.

Αντιδίδωμι, μ. ἄν. π. πα. retribuō.

Ἀντιδιπάζειν. irritum facere, cessare.

*Andixio. ad causam occorro, iudici
cio me sisto, liti me offero, litiganti
me oppono, certamen capeſſo. Bud.
Com.*

*Arvidius. ov. i. adversarius causæ,
sive litis.*

*Antidoxōtes. ei. qui sunt contrarijs
sententijs.*

*Arreñoon. ior. ñ. retributio, mutua largi-
tione sue donatio. Erat etiam actio
quedam, uel conditionis ferenda fa-
cultas. Bud. Com.*

Ἀντίδοτον. ἢ. remedium, compositio
ex varijs medicinis, quæ datur con

trauenena. Perinde sonat ac si dic-
cas, contra datum.

Ἀντίδορον. ῥ. remuneratio, ἀντιπρό-
τιμα.

Ἀντίταρον. aequilibrem, compensan-
tem.

Ἀντίπλος. ὁ. ῥ. ἄ. amulus, pellex.

Ἀντίπλος. ὁ. ῥ. aduersus.

Ἀντίπλος. ὁ. ἀντίπαλος, aduersarius.

Ἀντίπλοια. oppono, confero. Datiuo
iung.

Ἀντίπλος. ὁ. ῥ. ἄ. equiparandus deo, di-
uinus, ἰσοθεός.

Ἀντίπλοισι. ἰος. ἰ. oppositio, color rhe-
toricus.

Ἀντίθεος. ῥ. contrapositum, ἰαντίος,
ῥ contentio Quimiliano. Duplici-
ter fit in oratione. nam uel dictiones
inter se, uel affirmatio, ῥ negatio
opponuntur. ut, μὴ πῶς ἔστι τι μὴ σιμῶ
πῶς τοῦ ἀδίκου πλεονεξίας, ἢ τὰς δι-
καιοῦς πλεονεξίας. Et, οὐ μὴ ἴσθης θάνατον,
ἢ τὸ ἀδικεῖν ἴσθης.

Ἀντίθετος. ὁ. ῥ. ἄ. contrarius.

Ἀντίθετος. μ. ψα. π. φα. reprimo. Afflu.
accus.

Ἀντίθετος. ῥ. ex opposito sedens.

Ἀντίθετος. ὁ. ῥ. uel ἀντίθετος, ῥ. apud Lu-
cian. locus postianuam, ἀντιπρὸ τῆς
θύρας.

Ἀντιθέσιμον. altrinsecus sedeo.

Ἀντιθέσιμον. pronocatus accuso.

Ἀντιθέσιμον. ci. ex aduerso cōsidentes.

Ἀντιθέσιμον. sublegor, subrogor, de
mortui loco legor, aduersor.

Ἀντιθέσιμον. qui in locum mortuo-
rum successerunt, subiecti, qui sunt
contraria factionis.

Ἀντιθέσιμον. ex aduerso acie instructus.

Ἀντιθέσιμον. repugno, substituo, cri-
go. Afflu. accus.

Ἀντιθέσιμον. ὁ. ῥ. concauitas pectoris,
quæ ὁ στήθος dicitur, ῥ ἰσχυρὸς.

Ἀντιτάταθῆν. ἀντιτάθῃν dicitur.

Ἀντιτάταθῆν. ἰς. ἰ. commercium, em-
ptio, uenditio, communicatio.

Ἀντιτάταθῆν. cōparo. ἰσοτέρα. ἀντί-
θυγρὸν σέματος ἀδελφῶν δίδωμι ἀντίκα-
τατάταθῃ, Pro mortui obnoxio corpo-
re, gloriā comparare immortalem.

Item mercor, ῥ commuto, com-
pēso. ἀντιτάταθῆν τὸν ψυχλὸν ἀν-
τί τῷ κοινῷ στυγρῶ. Ponitur aliquan-
do pro κατατάταθῆναι. Bud. Com.

Ἀντιτάταθῆν. idem.

Ἀντιτάταθῆν. predicata dicuntur,
quæ conuertuntur cum subiecto, cui
soli et semper adherent, ut propriū,
ῥ differentia.

Ἀντιτάταθῆν. mutua accusatio, recti-
minatio, contraria accusatio. Huius
duo sunt genera. Alterū quo litigato-
res idem crimen inuicem intentant.
Alterum quo aliud atq; aliud. Non
absimile huic genus est, quod ἀντί-
ταταθῆναι dicitur. Bud. in Annot.

Ἀντιτάταθῆν. aduersor, repugno, contra-
iaceo.

Ἀντιτάταθῆν. contrarium, oppositum,
repugnās, ut in διακρίσει ἀντιτάταθῆναι.

Ἀντιτάταθῆν. ῥ. contrario.

Ἀντιτάταθῆν. insurgo.

Ἀντιτάταθῆν. uicissim uitor. Depon-
genit.

Ἀντιτάταθῆν. ῥ. criminis relatio.

Ἀντιτάταθῆν. ὁ. ῥ. pars fura opposita,
cruris uniuersi pars anterior, cui op-
ponitur γαστήρ, tibia, ocrea.

Ἀντιτάταθῆν. repono.

Ἀντιτάταθῆν. renixus cum conto.

Ἀντιτάταθῆν. repercutio, referio, retundo.

Ἀντιτάταθῆν. ἀποκρίσις, responsio.

Ἀντιτάταθῆν. ἰος. ἰ. repulsiō, contrarius
impulsus.

Ἀντιτάταθῆν. μ. σθ. π. κα. repugno, incur-
to, offendo.

Ἀντιπρ. contrā, è regione.

Ἀντιπρ. διαπιδδλω, παρπρς, coram, palam, ferè, omnino.

Ἀντιπρψω. uicissim sepelio.

Ἀντιπρψ. potestas.

Ἀντιπρβ. ἰ. i. contraria ansa. Accipitur simpliciter pro πρβ, ansa, apprehensio, ἀντιπρψ. Bud. Com.

Ἀντιπρβς. annulus seui.

Ἀντιπρχάραρ. uicissim litem intendere, actori & uictori questionem re-ferre, quod hodie iuriscōsulti recondere uocant. Ἀντιπρχάραρ παρπαρς Demost. appellat, quod Cicero. agēdi potestatem dare. Ἀντιπρχάραρ δίκλω, prouocare ad iudices, qui ἀρρως dicebātur, ibiq̃ controuersiam denudō disceptare, ut hodie à præsidiis & praelectis curiae summa appellātur. Est quasi dicas, resortiri iudicium. Bud. Com.

Ἀντιπρβάνω. rependo, uendico, contradico, contrā assumo, adipiscor, obuiuo, suscipio, accipio aliquid pro re gesta. Ἀντιπρβάνω, succurre, re, porrecta manu retinere, lapsurū alioqui aut abiitūm retinere, adiutare. Genit. Bud. Com.

Ἀντιπρπρ. resplendo, contraluceo.

Ἀντιπρπρς. oi. aduersarij.

Ἀντιπρ. μ. ψ. ω. χα. contradico, refello, intercedo.

Ἀντιπρ. ἰψδμ uerbis.

Ἀντιπρψ. dicebatur cum quispiam in iudicium uocatus, nō respondebat: aut uadimonium promissum deseruerat: aut cum per praeconem inclamatus, ad nomē nō respōderat. Bud.

Ἀντιπρψωρ. ορρς. ἰ. susceptor, redemptor, pro aliquo alium recipiente.

Ἀντιπρψς. ιορ. ἰ. apprehensio, defensio, adiutorium, susceptio, subsidium. Bud. Com.

Ἀντιπρψ. ar. i. contradiçtio, obieçtio, controuersia, disuasio, argumentū, in contrarium rationes, oratio quae respondet alteri. Bud. Com.

Ἀντιπρψς. ἰ. ἰ. contradictorius.

Ἀντιπρψω. uicissim reputare, ex aduerso ratiocinari, ut euenit coniecturam facientibus, ἀντιπρψω, Antiphonti.

Ἀντιπρψωρ. α. ρ. pars auris lobo opposita.

Ἀντιπρψωρς. ιορ. ἰ. uindicta, Plutar.

Ἀντιπρψωρ. precium quo redimūtur captiui ab hostibus in bello, aut à piratis: aut cum caput capite redimitur.

Ἀντιπρψωρψ. reclamo, cōtrariū testor.

Ἀντιπρψωρψω. ἰ. reclamans.

Ἀντιπρψωρς. ἰ. contentio.

Ἀντιπρψωρψω. repugno.

Ἀντιπρψωρψωρ. iuueniliter irritor, contradico.

Ἀντιπρψωρψωρ. ρ. media nox.

Ἀντιπρψωρψωρς. ιορ. ἰ. obluçtatio.

Ἀντιπρψωρψωρ. ex aduerso mutatio, figura qua uerba declinata repetuntur.

Ἀντιπρψωρψωρς. ιορ. ἰ. est cum uices reduntur.

Ἀντιπρψωρψωρς. refluit.

Ἀντιπρψωρψωρς. ἰ. obliçtencia.

Ἀντιπρψωρψωρς. contra peto, ambio.

Ἀντιπρψωρψωρς. reprehendere, remeiri dixit Cicero.

Ἀντιπρψωρψωρς. contra machinor, oppugno.

Ἀντιπρψωρψωρς. α. ἰ. amulus.

Ἀντιπρψωρψωρς. ἰ. contrā effingens.

Ἀντιπρψωρψωρς. ar. ἰ. remuneratio.

Ἀντιπρψωρψωρς. precio conductus ab aliquo.

Ἀντιπρψωρψωρς. ἰ. obuiuo.

Ἀντιπρψωρψωρς. uicissim irrideo.

Ἀντιπρψωρψωρς. ἰ. legum contrarietas, quæ

trauenena. Perinde sonat ac si dicas, contra datum.

Ἀντίμισος. ῥ. remuneratio, ἀντιμισ-
τιμα.

Ἀντίμισος. aequilibrum, compensan-
tem.

Ἀντίμιλος. ῡ. ὁ. ἡ. emulus, peller.

Ἀντίμιχος. ῡ. ὁ. ἡ. aduersus.

Ἀντίμιχος. ὁ. ἀντίμιλος, aduersarius.

Ἀντίμιμα. oppono, confero. Dauino
iung.

Ἀντίμιος. ῡ. ὁ. ἡ. equiparandus deo, di-
uinus, ἰσοθεός.

Ἀντίμιος. ἰος. ἡ. oppositio, color rhe-
toricus.

Ἀντίμιος. ῥ. contrapositum, ἰαντιος,
et contentio Quintiliano. Duplici-
ter sit in oratione. nam uel dictiones
inter se, uel affirmatio, et negatio
opponuntur. ut, μή ποτε ῥῶ τι μῶσι μὲν
πῶσαι τοὺς ἀδίκους πλεόντας, ἢ τοὺς δικ-
αίους πεινρούμενους. Et, οὐ μὲν ἴσθης δόξα,
ἵνα δὲ ἐκ ἴσθας.

Ἀντίμιος. ῡ. ὁ. ἡ. contrarius.

Ἀντίμιος. μ. ψ. π. ς. reprimō. Ἀκτι-
accus.

Ἀντίμιος. ex opposito sedens.

Ἀντίμιος. ῡ. ὁ. uel ἀντίμιος, ῥ. apud Lu-
cian. locus post ianuam, ἀντιμὲν τῇ
θύρᾳ.

Ἀντινάσιος. alitnsecus sedeo.

Ἀντινάσιος. pronocatus accuso.

Ἀντινάσιος. ci. ex aduerso cōfidentes.

Ἀντινάσιος. sublegor, subrogor, de
mortui loco legor, aduersor.

Ἀντινάσιος. qui in locum mortuo-
rum successerunt, subiecti, qui sunt
contrariae factionis.

Ἀντινάσιος. ex aduerso acie instruit.

Ἀντινάσιος. repugno, sublitino, cri-
go. Ἀκτι. accus.

Ἀντινάσιος. ῡ. ὁ. concauitas pectoris,
quæ et σπῆνξ dicitur, ῥ. σπῆνξ.

Ἀντινάσιος. ἀντινάσιος διὰ.

Ἀντινάσιος. ἡ. ἡ. commercium, em-
ptio, uenditio, communicatio.

Ἀντινάσιος. cōparo. ἰσοστρα. ἀντί
θνητῶν σώματος ἀθάνατον δόξαν ἀντίκα
ταράσσας, Pro mortui obnoxio corpo-
re, gloriā comparare immortalē.

Item mercor, et conuuto, com-
pēso. ἀντινατάσσομαι τὴν ψυχὴν, ἀν-
τι τῆς κατὰ φύσιν ἀντιπῆρας. Ponitur aliquan-
do pro παρατάσσομαι. Bud. Com.

Ἀντινατάσσομαι idem.

Ἀντινατάσσομαι prædicata dicuntur,
quæ conuertuntur cum subiecto, cui
soliet semper adherent, ut propriū,
et differentia.

Ἀντινατάσσομαι. mutua accusatio, recris-
minatio, contraria accusatio. Huius
duo sunt genera. Alterū quo litigata
res idem crimen inuicem intentant.
Alterum quo aliud atq. aliud. Non
absimile huic genus est, quod ἀντίκα
νομα dicitur. Bud. in Annot.

Ἀντινατάσσομαι. aduersor, repugno, contra-
iaceo.

Ἀντινατάσσομαι. contrarium, oppositum,
repugnās, ut ἡ διαμῆτος ἀντινατάσσομαι.

Ἀντινατάσσομαι. ē contrario.

Ἀντινατάσσομαι. insurgo.

Ἀντινατάσσομαι. uicissim uitor. Depom-
genit.

Ἀντινατάσσομαι. criminis relatio.

Ἀντινατάσσομαι. ῡ. ὁ. pars sura opposita,
cruris uniuersi pars anterior, cui op-
ponitur παρῶντις, tibia, ocrea.

Ἀντινατάσσομαι. reporto.

Ἀντινατάσσομαι. remixus cum conto.

Ἀντινατάσσομαι. repercutio, referio, reuundo.

Ἀντινατάσσομαι. ἀπάντησις, responsio.

Ἀντινατάσσομαι. ἰος. ἡ. repulsiō, contrarius
impulsus.

Ἀντινατάσσομαι. μ. σ. π. ς. repugno, incur-
to, offendo.

Ἀντιπó. contrà, è regione.

Ἀντιπóρ. ἀντίπóρῳ, παρὰ, coram, palam, ferè, omnino.

Ἀντιπóρῳ. uicissim sepelio.

Ἀντιπóρ. potestas.

Ἀντιπóρ. ἄ. ἰ. contraria ansa. Accipitur simpliciter pro πóρ, ansa, apprehensio, ἀνίψις. Bud. Com.

Ἀντιπóρ. annulus seuui.

Ἀντιπóρ. ἄ. ἰ. uicissim litem intendere, alicui & uicitori questionem referre, quod hodie iuriscòsulti reconuenire uocant. Ἀντιπóρ. ἄ. ἰ. παρὰ, Demost. appellat, quod Cicero. agèdi potestatem dare. Ἀντιπóρ. ἄ. ἰ. ἀνίψις, prouocare ad iudices, qui ἀνίψις dicebàtur, ibiq; controuersiam denuo disceptare, ut hodie à præsidiis & præsèlis curiæ summa appellàtur. Est quasi dicas, resortiri iudicio. Bud. Com.

Ἀντιπóρ. rependo, uendico, contradico, contrà assumo, adipiscor, obuiò, suscipio, accipio aliquid pro re gesta. Ἀντιπóρ. ἄ. ἰ. succurre re, porrecta manu retinere, lapsurū alioqui aut abiturum retinere, adiutare. Genit. Bud. Com.

Ἀντιπóρ. resplendo, contraluceo.

Ἀντιπóρ. ἄ. ἰ. aduersarij.

Ἀντιπóρ. ἄ. ἰ. ἄ. ἰ. contradico, refello, intercedo.

Ἀντιπóρ. ἰ. ἰ. ἰ. uerbis.

Ἀντιπóρ. dicebatur cum quispiam in iudicium uocatus, nō respondebat: aut uadimonium promissum deseruerat: aut cum per praconem inelamatus, ad nomē nō respōderat. Bud.

Ἀντιπóρ. ἄ. ἰ. ἰ. susceptor, redemptor, pro aliquo alium recipiente.

Ἀντιπóρ. ἄ. ἰ. ἰ. apprehensio, defensio, adiutorium, susceptio, subsidium. Bud. Com.

Ἀντιπóρ. ἄ. ἰ. contradicctio, obiectio, controuersia, disuasio, argumentū, in contrarium rationes, oratio quæ respondet alteri. Bud. Com.

Ἀντιπóρ. ἄ. ἰ. ἰ. contradictorius.

Ἀντιπóρ. ἄ. ἰ. uicissim reputare, ex aduerso ratiocinari, ut euenit contrariam facientibus, ἀντιπóρ. Ἀντιφοντι.

Ἀντιπóρ. ἄ. ἰ. ἰ. pars auris lobo opposita.

Ἀντιπóρ. ἄ. ἰ. ἰ. uindicta, Plutar.

Ἀντιπóρ. precium quo redimuntur captiui ab hostibus in bello, aut à piratis: aut cum caput capite redimuntur.

Ἀντιπóρ. ἄ. ἰ. reclamo, cōtrarij testor.

Ἀντιπóρ. ἄ. ἰ. reclamans.

Ἀντιπóρ. ἄ. ἰ. contentio.

Ἀντιπóρ. ἄ. ἰ. repugno.

Ἀντιπóρ. ἄ. ἰ. iuueniliter irritor, contra cto.

Ἀντιπóρ. ἄ. ἰ. media nox.

Ἀντιπóρ. ἄ. ἰ. oblectatio.

Ἀντιπóρ. ἄ. ἰ. ex aduerso mutatio, figura qua uerba declinata repetuntur.

Ἀντιπóρ. ἄ. ἰ. ἰ. est cum uices red duntur.

Ἀντιπóρ. ἄ. ἰ. refluit.

Ἀντιπóρ. ἄ. ἰ. obstitentia.

Ἀντιπóρ. ἄ. ἰ. contra peto, ambio.

Ἀντιπóρ. ἄ. ἰ. rependere, remetiiri dixit Cicero.

Ἀντιπóρ. ἄ. ἰ. contra machinor, oppugno.

Ἀντιπóρ. ἄ. ἰ. ἰ. amulus.

Ἀντιπóρ. ἄ. ἰ. contrà effingens.

Ἀντιπóρ. ἄ. ἰ. remuneratio.

Ἀντιπóρ. ἄ. ἰ. precio conductus ab aliquo.

Ἀντιπóρ. ἄ. ἰ. obuiò.

Ἀντιπóρ. ἄ. ἰ. uicissim irrideo.

Ἀντιπóρ. ἄ. ἰ. legum contrarietas, quæ

Ἀνμφατος. u. i. Θ in plurali cā ἀνμφε-
ται. carēs honoribus nuptialibus, ἡ
μὴ ἔχει ἀνμφα.

Ἀνμφατος. u. ficus.

Ἀνμφος. u. i. innupta, caelebs.

Ἀνμφος. ὁ. ἀμφ Θ , ὁ μὴ ἔχει γυναικα.

Ἀνόςιος. incorruptus, ἄβρωτος.

Ἀνυπατος. infons.

Ἀνυπατος. ὁ. non existens.

Ἀνυπατία. ar. i. interitus. Ab a priu.

Θ ὑπατίς, id est substantia, uita.

Ἀνυπάκτος, Θ ἀνυπάτος. immittis, non
cedens.

Ἀνυπεβλήτος. ὁ. ὁ, ἡ. insuperabilis, in-
credibilis.

Ἀνυπεβλήτως. magnopere, uehementis-
sime.

Ἀνυπόβητος. ὁ. ὁ, ἡ. innoxius, immunis
à dicenda causa, reddendis rationi-
bus non obnoxius, apud Demosth.
Bud. Com.

Ἀνυπόκοος. u. ὁ. inobediens.

Ἀνυπόκωτος. imberbis, ἀχρῆτος.

Ἀνυπόδης. oi. appellati sunt philosophi
apud Aristoph. quasi nudipedes.

Ἀνυπόδης. pedibus nudis.

Ἀνυπόδης. ar. i. pedum nudatio.

Ἀνυπόδης. ὁ. ὁ, ἡ. non suggestus.

Ἀνυπόκοτος. ou. ὁ, ἡ. intolerabilis, impa-
tiens.

Ἀνυπόκριτος. ὁ. ὁ, ἡ. simplex, id est non fi-
ctus, simulandi nescius.

Ἀνυπομύνητος. ὁ. ὁ. non sustinendus,
intolerabilis.

Ἀνυπόστος. ὁ. ὁ. non suspectus.

Ἀνυπόστος. ὁ. ὁ, ἡ. intolerabilis, perple-
xus apud Polyb.

Ἀνυπόστολος. u. ὁ. interitus, ἀνυπόστος.

Ἀνυπότατος. ὁ. ὁ. inobediens, inobse-
quēs, qui in ordinem cogi nō potest.

Ἀνυπόκτος. nō simulatus, sine suspitione.

Ἀνυπόστατος. u. ὁ. quod non cōstat in ra-
tione rerum.

Ἀνύπαντος. ὁ. qui est absq principio.

Ἀνύπλος. aduerb. pñdēter, nō suspectē.

Ἀνυπὸς καὶ ἀνυπὸς. ὁ. ὁ. iniustus, impius.

Ἀνύπλος. u. ὁ, ἡ. expeditus, expediens.

Ἀνύπλος. ius. expeditio, diligentia.

Ἀνύπλος. pro ἀνύπλος Attici dicunt. ex-
pediendum est.

Ἀνύπλος. ὁ. ὁ. καὶ

Ἀνύπλος. ὁ. ὁ. efficax, facilis.

Ἀνύπλος. Attici pro ἀνύπλος. μ. ou. π. κα. περ-
ficio, expedio, facio, cresco, surgo
in altum.

Ἀνύπλος. μ. ὁ. ou. π. ex. erigo.

Ἀνύπλος. ἀνύπλος.

Ἀνύπλος. suprā. ad locū et tempus refertur.

Ἀνύπλος καὶ ἀνύπλος, Θ ἀνύπλος. sursum deor-
sum, huc Θ illuc, cum omnia peri-
miscuntur, cōturbantur. Eras. Chil.

Ἀνύπλος. u. ὁ. canaculum, quasi à so-
lo subductum, quod ueteres in supe-
riori adium parte canitarent.

Ἀνύπλος. adhortatio, iussum.

Ἀνύπλος, uel ἀνύπλος. iubeo, mado curam,
uel onus. Vnde ἀνύπλος in praterito.

Ἀνύπλος. innocuē.

Ἀνύπλος. ar. i. indolentia.

Ἀνύπλος. u. ὁ, ἡ. molestia carens.

Ἀνύπλος. desuper.

Ἀνύπλος. sursum impello, subueho, detido.

Ἀνύπλος. consultatio, uocatio.

Ἀνύπλος. ex insperato.

Ἀνύπλος. u. ὁ, ἡ. insperatus, in prouisus,
citra suspitionem apud Herodot. ab
οἶν, id est puto.

Ἀνύπλος. inaequalitas, irregularis
tas. Bud. Com.

Ἀνύπλος. u. ὁ, ἡ. asper, uarius, sine pla-
nitie, irregularis.

Ἀνύπλος. u. ὁ, ἡ. inaequalitas.

Ἀνύπλος. u. ὁ, ἡ. dissimulare, dissimi-
les habens partes.

Ἀνύπλος. ὁ. ὁ. humero carens.

Ἀνύπλος. iniurato, sine iuramento.

Ἀνύπλος.

Ἀνώματος. u. o. iniuriatus.

Ἀνώμωμος. ὁ. i. obscurus, sine nomine

Ἀνώπιον. ov. ῥ. locus aducior, & a conspectu femoris.

Ἀνώπιον. inuisibile, ἀνέπαρον.

Ἀνώστια. as. i. intempestiuitas.

Ἀνώπτος. u. o. i. praecox.

Ἀνώροβια. as. i. unda quæ ad sumnum marginem nauis tollitur.

Ἀνώστω reuerri.

Ἀνώστω. ῥ. resimatum, Theod.

Ἀνώστω. superior, sublimior.

Ἀνώστω. i. o. i. u. xij

Ἀνώστω. ov. inutilis.

Ἀνώστω. i. o. i. u. uel ἀνώστω. sublimis petra, qui superna petit, ut ἀνώστω. w. Bud. Com.

Ἀνώστω. u. ῥ. limen superius.

Ἀνώστω. s. desuper natus.

Ἀνώστω. regermino.

Ἀνώστω. i. i. inducia.

Ἀνώστω. iube. ab ἀνώστω, ἀνώστω.

AZ.

Ἀζωτος. ov. ὁ. i. inhospitalis.

Ἀζωτος. impolitus.

Ἀζωτος. as. i. dignitas, meritum, precium.

τὴν ἀζωτον ἀπρίαν ἢ ἀποκαθάσαν.

Pro suis meritis tractari. Bud. Com.

Ἀζωτος. admiratione habendus.

Ἀζωτος. u. o. i. laudandus.

Ἀζωτος. u. o. i. dignus amari.

Ἀζωτος. u. ῥ. parua dolabra.

Ἀζωτος. as. i. securis.

Ἀζωτος. ov. ῥ. bipennis.

Ἀζωτος. as. i. per secures diuina.

zio. Plin. lib. 16. cap. 19.

Ἀζωτος. laudabiliter.

Ἀζωτος. u. o. i. dignus æmulatione.

Ἀζωτος. u. o. i. opere precium. ἀζωτος. u. o. i.

Ἀζωτος. u. o. i. dignus precio.

Ἀζωτος. u. o. i. apius præliari.

Ἀζωτος. u. o. i. dignus odio.

Ἀζωτος. u. o. i. dignus memoratu.

Ἀζωτος. iustum, rationi consentaneum, uendibile, uilis precij.

Ἀζωτος. u. o. i. dignus uictoria.

Ἀζωτος. u. o. i. cum quo certare possit.

Ἀζωτος. u. o. i. memoratu dignus, ἀζωτος. (tar.

Ἀζωτος. as. i. uerisimilitudo, authori

Ἀζωτος. u. o. i. fide dignus, grauis, dignus cui fides habeatur.

Ἀζωτος. u. o. i. idoneis fideius foribus cauere.

Ἀζωτος. u. o. i. q. meritis penas accipit.

Ἀζωτος. u. o. i. dignus. deriuatur ex ἄζω.

Ἀζωτος. u. o. i. dignus studiis.

Ἀζωτος. u. o. i. probatus.

Ἀζωτος. u. o. i. dignitas.

Ἀζωτος. u. o. i. fide dignus, idoneus.

Ἀζωτος. u. o. i. defensor idoneus.

Ἀζωτος. u. o. i. ka. dignum puto, dignor, peto, rogo, iubeo, uolo. Accus.

& genit.

Ἀζωτος. u. o. i. dignitas, & amplitudo propter honores gestos, aut magistratum, auctoritas. Aliquan-

do dialectici usurpant pro eo, quod Cicero pronunciatum appellat, ali-

adiuctum, siue connexum, ut si Plato ambulat, Plato mouetur.

Ἀζωτος. u. o. i. auctoritas, dignitas.

Ἀζωτος. u. o. i. dignitate clarus.

Ἀζωτος. merito. ἀζωτος τὴν ἀδυναμίαν, pro magnitudine iniuria.

Ἀζωτος. u. o. i. regatio, dignitas, opinio,

iudicium, amplitudo.

Ἀζωτος. impolitus, indiuisibilis.

Ἀζωτος. as. i. lignorum inopia.

Ἀζωτος, nondum casus.

Ἀζωτος. u. o. i. lignosus, & unde ligna nondum casu. ut sine lignis apud

Sirab. lib. 12.

Ἀζωτος. u. o. i. discordia. (rus.

Ἀζωτος. u. o. i. intelligentia carens, stul-

Ἀξῶς. ἀνείρπυτος, πονόητος, inhospita-
lis, multorum hospitum.
Ἀξυρᾶτος. ὁ. ἰ. inordinatus.
Ἀξυρᾶς. ὁ. ἰ. reus, hebes.
Ἀξῶ. ὁ. ἰ. axis, & tabula in qua an-
qui delinquentiū penas scribebant:
unde Athenienses legum suarū tabu-
lam (ut est apud Demosth.) sic appel-
labant. Hinc quoq; ἄξως, tabula So-
lonis dicta. Alij legunt ἄξωας. οἱ. Vi-
de Suid. ἰ. τῷ Νόμῳ.

A O.

Ἀξῶ. ministrabo, subseruiam.
Ἀξος. ramosus, πῦρος, multa ligna
comburens.
Ἀξος. perniciosus.
Ἀξιδῆ. ἴς. ἰ. cantilena.
Ἀξιδῆμος. ὁ. ἰ. sempiternus, celebris,
decanatus. Accipitur etiā aliquan-
do in malam partem.
Ἀξιδῆσσα. ἰ. tragædia carens.
Ἀξιδῆς. ὁ. cantor, poëta, philosophus,
præceptor.
Ἀοῖα. τὰ. casis non ui solita.
Ἀοῖος. qui est sine domo.
Ἀοῖατος. ὁ. ἰ. inhabitabilis.
Ἀοῖμος. inuius, non contingens, uagus.
Ἀοῖρος. celebris, ἀήμωτος.
Ἀοῖρος. ὁ. ἰ. uino carens, abstemius. ἄο-
ρα ἰ. τὰ, τὰ νῦν ἄορα.
Ἀορία. ας. ἰ. alacritas, impigritia.
Ἀοριος. ὁ. ἰ. impiger.
Ἀοριότα. impigerrime.
Ἀομός. ἴος. ὁ. ἰ. congregatus, condensa-
tus. ἀπὸ τῶν ὁμοῦ ἀνείων, ὡς ἔστιν ἀνείων,
ἢ ἀπορῆμος.
Ἀομίς. μ. σ. π. να. congre-
Ἀορία. ας. ἰ. Boetia.
Ἀορίω. Ἰταλία, Ἰταλῶ.
Ἀοῖος. impolitus.
Ἀοῖος. cocus, famulus, affectator.
Ἀοῖος. ὁ. ἰ. inermis.
Ἀοῖος. ὁ. inuisibilis, sine uoce.

Ἀο. ας. ἰ. census, ἀπὸ τῶν ὁμοῦ, ὡς πορῶς.
Ἀοραία. ας. ἰ. cecitas.
Ἀοραῖος. ὁ. ἰ. inuisibilis.
Ἀορῶα. ας. ἰ. intrascenia.
Ἀορῶος. ὁ. ἰ. intrascibilis.
Ἀορῶς. ας. mulieres, & per metathesin,
ἄορῶς. inde ἄορῶα, ἄορῶος.
Ἀορῶα. nullus terminus.
Ἀορῶος. ὁ. ἰ. indiscriminatus, indefinitus, in-
similis. Est temporis præteriti uox
apud Græcos, idēq; significat, quod
præteritum perfectū apud Latinos,
hoc est indiscriminatum, id quod mo-
do transijt, id est præterijisse quē rem,
sed indefinitē, num olim an modo
præterierit, ut hoc uerbo ἰταρῶν.
quod ἄορῶος est, cecidisse me signifi-
co, sed ambiguus est qui cū loquitur,
olim ne an nuper ceciderim.
Ἀορος. palus æternus, & rupes siue
mons in India, quem primus Alexan-
der superauit. Hoc nomen depraua-
tum est apud Curtium lib. 5. ubi pro
Aorno malè legitur Dormus,
Ἀορία. ἴς. ἰ. aorta, uena dextra spine
apud Aristot. de partib. animal.
Ἀορίρ. ὁ. lorū, ex quo gladius, aut scin-
tum dependet.
Ἀοριρῶ. apud Hippocra. pars quæ dant
à pulmone pendens.
Ἀορία. ας. ἰ. inolentia.
Ἀος. spiritus, medela.
Ἀοσμος. ον. ὁ. inodorus.
Ἀοσῶ. μ. ἴου. π. να. adiutus.
Ἀοσῶρ. ἴος. ὁ. adiutor.
Ἀοσῶρ. qui seruat & opem fert non
uocatus.
Ἀοῖος. ὁ. ἰ. impercussus.
Ἀοῖος. ας. ἰ. carentiaurbationis.
Ἀοῦ, apud Pindarum ἄορ, ceno.

A Π.

Ἀπαγία. ας. ἰ. renunciatio, denuncia-
tio. Aristid. Ἀπαγίαις λέγει αὐτὴν.

τὸν ἄλλοις ἀπαγγέλλει τὰ ἑστῶτα
ματα.

Ἀπαγγέλλω. μ. ἄω. π. κα. ab alio mihi
mandata renuncio, manifestum fa-
cio, ut legati, qui reuerſi à legatio-
ne, id quod egerunt, referunt: pronū-
cio, enuncio, id eſt probo, recio.

Ἀκτιuum.

Ἀπαγγέλλομαι. idem, ſicut ſuum ἀκτιuū
ἀπαγγέλλω.

Ἀπαγν. ἀπάγε, aduerbium eſt reproban-
tis, & reſcipientis ſive abominantis.

Aliquando imperantis pro accu-
ſa, intenta formulā: ſed hoc ab ἀπα-
γν, de quo mox.

Ἀπαγν. exciio.

Ἀπαγν. affero.

Ἀπάγωμαι. etiam uoce paſſiuu eſt abdu-
cere ſecum, & reducere: item auer-
tere, depellere, procurare.

Ἀπαγόρευμα. βς. ρ. interdictum magi-
ſtratus.

Ἀπαγορεύω. deſaigo, de nego, non tole-
ro, interdico, deſpero, deſicio.

Ἀπαρίνω. ſpolio.

Ἀπαρίνω. μ. ἄω. π. κα. exaſpero, irritio,
prohibeo.

Ἀπαρής. υ. ὀ. infortunatus uenator.

Ἀπαρχνίſω. μ. ἰω. π. κα. καὶ

Ἀπάχω. μ. ſω. π. χα. ſuffoco, ſtrangu-
lo. Ἀκτιu.

Ἀπάγω. μ. ſω. deſero, abduco ad pœnā,
rapio ad ſupplicium, ad iudicem, in
carcerem eijcio. Item penſito. un-
de ἀπάγω τὴν δαμῶν, pendere tribu-
tum Bud. Com.

Ἀπαγν. ἄ. ἰς. ἰ. induſſio, deduſſio. Ac-
cipitur interdum pro omni delatio-
ne, & eſt genus iudicij contra fures
& graſſatores, τὸς ἀπαγν, ad pen-
dendum tributum, tributaria, He-
rodoto.

Ἀεάδω. μ. ἄω. π. κα. diſſono, diſpliceo.

Ἀπάθεια. ας. ἰ. immobilitas circa
paſſiones.

Ἀπαθής. ἰος. ὀ. ἰ. paſſione & affectione
carens, rigidus.

Ἀπαιδορπίβω. inexercitus, indoctus.

Ἀπαίδωτος. ας. ἰ. procacitas lingua,
ruditas.

Ἀπαίδωτος. τ. ὀ. ἰ. indoctus. Ποῖτις
ἀποφάνει.

Ἀπαίδια. ας. ἰ. orbitas, Herodoto.

Ἀπαίδιον. circūcido, prapuiū ſeco.

Ἀπαθειάσω. ſub dio ago.

Ἀπαύωμαι. aufero.

Ἀπαύωσις. ἰος. ἰ. καὶ

Ἀπαύω. υς. ἰ. impoſtura. Ariſtoph. Ne-
bul. καὶ ὁ παμβαγνὴ ἀπαύω.

Ἀπαύωμαι. ρ. deceptio.

Ἀπαύωμι. πρῖναι, mouere.

Ἀπαύω. μ. αὐρῶ. π. κα. diſcedo.

Ἀπαύς. αιδος. ſine prole.

Ἀπαύσις. ων. ὀ. ἰ. infaſtus, indecens,
execrabilis.

Ἀπαυῶ. ne te pudeat, apud Platon.

Ἀπαύτω. poſtulat.

Ἀπαύτω. ἀπαύω. conueniri, interpel-
lari.

Ἀπαύω. μ. ἰω. π. κα. repeto.

Ἀπαύω. ἰος. ἰ. repetitio.

Ἀπαύω. repetendum.

Ἀπαύω. ἰ. repetitiuus.

Ἀπαύω. ἀπαύω.

Ἀπαύω. debita gratia.

Ἀπαύω. mali ominis, δόσκειμος.

Ἀπαύω. μ. ἰω. π. κα. pendo, ſuſpendo.

Ἀπαύω. ἀπαύω, inſeſtiue.

Ἀπαύω. exacte laboro, diligenter ali-
quid facio, exacte compono & abſol-
uo, omni ope & exacta diligentia ef-
ficio. Item exacte reſpondeo, id eſt
ſtatim horis enuenio.

Ἀπαύω. repulſo.

Ἀπαύω. ἀπαύω, ἀπαύω, aufer. ab
ἀπαύω.

Ἀπαυδά. antiquatum est.
 Ἀπάλαμος. ἰ. ὁ, ἢ industria carens, infirmus, imbellis.
 Ἀπαυλῶ. μ. κω. π. α. α. cesso dolore. ac cussatio iung.
 Ἀπαυλομαι. repello.
 Ἀπαυλῶ. μ. ψ. π. γ. x. delino, lino. Acti.
 Ἀπαυλῆτος. incurabilis.
 Ἀπαύω. negligo, ἀμύλω.
 Ἀπαυλῶν. inuenio uerum, ueritatem clarè ostendo.
 Ἀπαύω. curo.
 Ἀπαυαί. ἰ. ἢ liberatio, ἀπαυαί.
 Ἀπαυαίω. libertatem consequi.
 Ἀπαυαί. uicissim.
 Ἀπαυαίω. liberari cupio, uolo discere.
 Ἀπαυαίω. μ. ἰω. π. α. α. adiuuando re moueo.
 Ἀπαυαί. haurire.
 Ἀπαυαίω. discedo, Polyb. Aliquā doliberor, defungor, hoc est negotio aliquo explicor, eiς finem impono, quemadmodum etiam defungi periculis, defungi morbo, defungi pœna Latine dicimus. Aliquando ponitur pro decedo, ὁ uita fungor. Aliquando pro abhorreo, abstineo.
 Ἀπαυαίω. μ. ἰω. π. α. α. discedo. Aliquando libero, ut libero, dimitto, cre ditorem, hoc est à me summoqueo, De mosth. π. ὁ. Ἀπαυ. Et libero accusato rem, quod est placo, ὁ munere corumpo, apud eundem παρὰ Τιμον. Et libero, id est manumitto, libertate dono. Aliquando abire iubeo, à me dimitto. Plut. ἀπαυαίς τὰς θραυνῆρας, Abire à se iubens clientes ὁ comitatum. Aliquando uerfō, ago, uiuo, dego, Xenoph. Aliquando interimo, tollo, id est occido, Theophr.
 Aliquando aboleo, de leo, eximo, Demosth. π. π. α. α. α. Aliquando

pro morior, item defigor, sicut ἀπαυαίω. Bud. Com.
 Ἀπαυαί. ὁ, ἢ ἀμύλω, negligenter.
 Ἀπαυαί. ὁ, ἢ. eximius, splendidus.
 Ἀπαυαί. ὁ, ἢ. μόνος.
 Ἀπαυαί. ἰ. ἢ. litura.
 Ἀπαυαί. induciæ, cessatio à palestra.
 Ἀπαυαί. ἰ. ὁ. tener, paruus, delicatus.
 Ἀπαυαί. ἰ. ὁ. i. mollitia.
 Ἀπαυαί. ἰ. ὁ. i. saginatus.
 Ἀπαυαί. ὁ. ἢ. i. mollis corpore.
 Ἀπαυαί. μ. α. ω. i. mollio. Acti.
 Ἀπαυαί. μετο, colligo.
 Ἀπαυαί. concido animo. Ἀπαυαί. ὁ, ἢ. τὰ πρῶτα πάντα, Insuperior sum ὁ fio ad res gerendas.
 Ἀπαυαί. obtundo, hebetō.
 Ἀπαυαί. erro. Neutrum.
 Ἀπαυαί. respondeo ex aduerso.
 Ἀπαυαί. separo, priuo.
 Ἀπαυαί. spolio. Acti.
 Ἀπαυαί. μ. ἰω. i. detego, spolio.
 Ἀπαυαί. μ. ν. expello, arceo.
 Ἀπαυαί. ὁ. ὁ. onne, ὁ. ὁ. lones ὁ. ὁ. te corripunt primam, Attici produciunt.
 Ἀπαυαί. ὁ. ὁ. ἀπληνῶ. renuo.
 Depon.
 Ἀπαυαί. μ. ἰω. π. α. α. uerecunde facio. Apud Plato. in Apolog. pro in uerecunde facio, ponitur.
 Ἀπαυαί. migratio, ἀποινία.
 Ἀπαυαί. longe, seorsum.
 Ἀπαυαί. μ. ἰω. π. α. α. defloreo.
 Ἀπαυαί. pisces ad assandū idonei.
 Ἀπαυαί. carbonēs urere, ἀπαυαί. pisces edere.
 Ἀπαυαί. α. ἢ. inhumanitas.
 Ἀπαυαί. ὁ, ἢ. inhumanus, inamatus.
 Ἀπαυαί. discedo. Ἀπαυαί. ὁ, ἢ. Conferebant se aliō.
 Ἀπαυαί. ὁ, ἢ. excedens, cōmigrās.
 Ἀπαυαί. pello, Thucyd.

Ἀπαυαί

ἅπαντα. ubique.

ἅπαντας. uoce adiuuatantū dicitur in presenti, licet in futuro in uoce passiuam exeat, & significat obuiam eo, occurrere, obuium me fero, ut ais τὰ κῆς αἰ ἅπαντ' ἐμ', apud Aristot. pro adfuerat deducenda se conferre, & offerre. Sic Terent. Egomet quoque eius causa in funus prodeco. Interdū ponitur pro respondeo, id est euentu cōuenio & congruo, consentio, Synef. Sic Cic. Respondet extrema primis, media utriq;. Aliquando pro incido, ἰσχυρίζομαι. Athen. δύο δ' αὐτοῖς ἡμεῖς πρὸς αὐτὸν ἰσχυρίζομαι. Quemadmodum Cicero, Nam corū in libros ego incidi. Aliquando pro cōto, cōgor in concionem. Aristot. ἅπαντ' ἐμ' τοὺς πόλεις. Bud. Com.

ἅπαντα. ars. &.

ἅπαντες. tot. ἢ. obuiam itio, congressio, responsio.

ἅπαντ' ἐμ'. contra.

ἅπαντ' ἐμ'. ἀνέχεσθαι.

ἅπαντ' ἐμ'. haurire, leuare.

ἅπαντ' ἐμ'. undiq;, ex omni parte.

ἅπαντ' ἐμ'. oblata & fortuita, non rogata aut interpretata, ut auguria oblata & auspicia. Bud. Com.

ἅπασι. semel.

ἅπασι. μόνον.

ἅπασι. ἀντὶ. ἢ. uniuersus.

ἅπασι. ἀντὶ. ἢ. omnino.

ἅπασι. ἀντὶ. ἢ. despuo, indignum puto.

ἅπασι. ἀντὶ. ἢ. approbantis uox est.

ἅπασι. ἀντὶ. ἢ. incōmutabilis, perpetuus, unde ἅπασι. ἀντὶ. ἢ. quod successione ad alii nō demigrat, quemadmodum in sacerdotio Mosaeico.

ἅπασι. ἀντὶ. ἢ. ad nepotum procreationem inhabile.

ἅπασι. ἀντὶ. ἢ. dissimilis.

ἅπασι. ἀντὶ. ἢ. iniussio.

ἅπασι. ἀντὶ. ἢ. qd recusari nō liceat.

ἅπασι. ἀντὶ. ἢ. inexcusabilis, inexorabilis, inexcusabilis, irrecusabilis, & οὐ δυνάσταις παρ' αὐτῶν.

ἅπασι. ἀντὶ. ἢ. manifestus, qui celari non potest.

ἅπασι. ἀντὶ. ἢ. inconsolabilis, non uocatus se offerens.

ἅπασι. ἀντὶ. ἢ. non differens, non euarians, per omnia similis. Hinc ἅπασι. ἀντὶ. ἢ. aduerb. apud Athenē. lib. 1.

ἅπασι. ἀντὶ. ἢ. constancia.

ἅπασι. ἀντὶ. ἢ. hispidus, cui nō depexi sunt superuacui capiti crines.

ἅπασι. ἀντὶ. ἢ. qui nequit decipi.

ἅπασι. ἀντὶ. ἢ. sine consolatione.

ἅπασι. ἀντὶ. ἢ. extra tempus.

ἅπασι. ἀντὶ. ἢ. uerus germanus, nō adulteratus.

ἅπασι. ἀντὶ. ἢ. non animaduersus, non notatus.

ἅπασι. ἀντὶ. ἢ. impræparatus, impræmeditatus, qui simplici & frugali more uiuit, & qui imparatus occupatur & opprimitur.

ἅπασι. ἀντὶ. ἢ. ex tempore.

ἅπασι. ἀντὶ. ἢ. ἀπαράσκευος.

ἅπασι. ἀντὶ. ἢ. impræmeditate.

ἅπασι. ἀντὶ. ἢ. amputo, abscondo, Iliad. 6. ut depello, deturbo, deicio, Hero.

ἅπασι. ἀντὶ. ἢ. inobseruanter.

ἅπασι. ἀντὶ. ἢ. hirsutus, incomptis capillis.

ἅπασι. ἀντὶ. ἢ. execrabile.

ἅπασι. ἀντὶ. ἢ. uinum non dilutum.

ἅπασι. ἀντὶ. ἢ. pertinax, nulli cedens, indesinens, non cessans.

ἅπασι. ἀντὶ. ἢ. herba apargia.

ἅπασι. ἀντὶ. ἢ. primitie, ἀπαργαί. Bud. Com.

ἅπασι. ἀντὶ. ἢ. minime implicatus.

ἅπασι. ἀντὶ. ἢ. infinitiuius, indefinitus.

ἀπασι.

Ἀπασί. ieiunū.

Ἀπασία. ας. ἡ. ieiunium.

Ἀπασος. ο. ὁ. ἡ. ieiunus.

Ἀπασπᾶσθω. μ. ψω. π. φα. fulguro, resplē
deo: non solum de fulgore dicitur.

Ἀπαχθῆναι. impedio, uacō aut operā do.

Ἀπαταγί. sine strepitu.

Ἀπατάω. μ. ἰσω. π. κα. propriē ā uia aliā
quem deducere. nam wátos uiam tri
tam significat. Vnde ὁ pro decipere
ponitur.

Ἀπάθηρι. seorsum.

Ἀπάτης. ὅρος. ὁ. deceptor, circūuētor.

Ἀπάτης. ἡ. fraus, suadela, deceptio, et

Ἀπατάμενος. ο. ὁ. deceptibilis. (ror.

Ἀπατάς. ὁ. ὁ. fallax, fraudulentus, fu
catus.Ἀπατία. festa Atheniensium popula
ria quatuor dierum, quatum prima
δύοητα uocabatur, altera ἀνάθητος,
tertia ἀπατία postrema ἱππὸλα. de
hoc Suidas.Ἀπάτης. ὅρος. ὁ. cārens patre. Vulcani
cognomen, apud Theocri. Apud Plu
tarch. in Problem. ἀπάτης ἐπὶ οὐκ
interpretantur.

Ἀπαύασμα. ἄς. ἡ. splendor, relucētia.

Ἀπαυδάω. μ. ἰσω. π. κα. interdico, excō
munico, defatigor.

Ἀπαυδάω. μ. ἰσω. π. κα. defatigor.

Ἀπαυδάω. ἡ. ἰσω. π. κα. defatigor.

Ἀπαυδάω. μ. ἰσω. π. κα. defatigor.

Ἀπαυδάω. ἡ. ἰσω. π. κα. defatigor.

Ἀπαυδάω. ἡ. ἰσω. π. κα. defatigor.

Ἀπαυδάω. ἡ. ἰσω. π. κα. defatigor.

Ἀπαυδάω. ἡ. ἰσω. π. κα. defatigor.

Ἀπαυδάω. ἡ. ἰσω. π. κα. defatigor.

Ἀπαυδάω. ἡ. ἰσω. π. κα. defatigor.

Ἀπαυδάω. ἡ. ἰσω. π. κα. defatigor.

Ἀπαυδάω. ἡ. ἰσω. π. κα. defatigor.

Ἀπαυδάω. ἡ. ἰσω. π. κα. defatigor.

Ἀπαυδάω. ἡ. ἰσω. π. κα. defatigor.

Ἀπαυδάω. ἡ. ἰσω. π. κα. defatigor.

Ἀπαυδάω. ἡ. ἰσω. π. κα. defatigor.

Ἀπαυδάω. ἡ. ἰσω. π. κα. defatigor.

Ἀπαυδάω. ἡ. ἰσω. π. κα. defatigor.

Ἀπαυδάω. ἡ. ἰσω. π. κα. defatigor.

Ἀπαυδάω. ἡ. ἰσω. π. κα. defatigor.

Ἀπασί. irrequietē.

Ἀπασος. irrequietus. ἀπασος γὰρ ἡ
cui silentium imperari non potest.Ἀπαυτοματία. ā meipso uenio, transfu
gio.Ἀπαυτοματία. ā meipso uenio, transfu
gio.

Homer.

Ἀπαυτοματία. ā meipso uenio, transfu
gio.Ἀπαυτοματία. ā meipso uenio, transfu
gio.Ἀπαυτοματία. ā meipso uenio, transfu
gio.Ἀπαυτοματία. ā meipso uenio, transfu
gio.Ἀπαυτοματία. ā meipso uenio, transfu
gio.Ἀπαυτοματία. ā meipso uenio, transfu
gio.Ἀπαυτοματία. ā meipso uenio, transfu
gio.Ἀπαυτοματία. ā meipso uenio, transfu
gio.Ἀπαυτοματία. ā meipso uenio, transfu
gio.Ἀπαυτοματία. ā meipso uenio, transfu
gio.Ἀπαυτοματία. ā meipso uenio, transfu
gio.Ἀπαυτοματία. ā meipso uenio, transfu
gio.Ἀπαυτοματία. ā meipso uenio, transfu
gio.Ἀπαυτοματία. ā meipso uenio, transfu
gio.Ἀπαυτοματία. ā meipso uenio, transfu
gio.Ἀπαυτοματία. ā meipso uenio, transfu
gio.Ἀπαυτοματία. ā meipso uenio, transfu
gio.Ἀπαυτοματία. ā meipso uenio, transfu
gio.Ἀπαυτοματία. ā meipso uenio, transfu
gio.Ἀπαυτοματία. ā meipso uenio, transfu
gio.Ἀπαυτοματία. ā meipso uenio, transfu
gio.Ἀπαυτοματία. ā meipso uenio, transfu
gio.Ἀπαυτοματία. ā meipso uenio, transfu
gio.Ἀπαυτοματία. ā meipso uenio, transfu
gio.Ἀπαυτοματία. ā meipso uenio, transfu
gio.Ἀπαυτοματία. ā meipso uenio, transfu
gio.Ἀπαυτοματία. ā meipso uenio, transfu
gio.Ἀπαυτοματία. ā meipso uenio, transfu
gio.Ἀπαυτοματία. ā meipso uenio, transfu
gio.Ἀπαυτοματία. ā meipso uenio, transfu
gio.Ἀπαυτοματία. ā meipso uenio, transfu
gio.Ἀπαυτοματία. ā meipso uenio, transfu
gio.Ἀπαυτοματία. ā meipso uenio, transfu
gio.Ἀπαυτοματία. ā meipso uenio, transfu
gio.Ἀπαυτοματία. ā meipso uenio, transfu
gio.Ἀπαυτοματία. ā meipso uenio, transfu
gio.Ἀπαυτοματία. ā meipso uenio, transfu
gio.Ἀπαυτοματία. ā meipso uenio, transfu
gio.Ἀπαυτοματία. ā meipso uenio, transfu
gio.Ἀπαυτοματία. ā meipso uenio, transfu
gio.Ἀπαυτοματία. ā meipso uenio, transfu
gio.Ἀπαυτοματία. ā meipso uenio, transfu
gio.

Ἀπολύει κακὰ. impendenda.
 Ἀπολύει. minis terrores.
 Ἀπαι. absūm, ab eo, proficiscor. Ἀπαι
 οὐ καὶ πατρίδα, Redite in patriam.
 Ἀπαῖν est negare deuiano, interdici-
 cere, prohibere, recusare, renuncia-
 re: unde μὴν ἀπαῖν apud Home-
 rum Iliad. 7. Iram renuncians, fini-
 ens, remittens, nuntium inimicitia-
 rum remittēs, ualere ira pertinaciā
 sinens. Item ἀνομαῖν, lassescere,
 fatiscere. Idem ὁ ἀπάειν ferē
 significat: quod etiam abdicare est,
 & retrahere quod dictum est, hoc
 est pollicitationem uel promissum
 renunciare, & quasi sese reprehē-
 dere, reuocare. Ἀπαῖν οὐκ ὅτι
 οὐκ ὅτι ἀπάειν, Despondens omnem
 spem. Ἀπαῖν οὐκ ὅτι ὅτι ὅτι
 ὅτι. Repudiantes uāsententiā. Ἰὲ
 ἀπάειν, iussit, uictus fuit. Bud. Com.
 Ἀπαῖν. infinitus.
 Ἀπαῖν. inexperience, intentatū.
 Ἀπαῖν. u. ὁ. intentabilis, qui tentari
 non potest, aut qui non tentat.
 Ἀπαῖν. u. ὁ. ἀπαῖν. u. x. prohibeo, arceo,
 deterreo, coërcēo, impedio, absti-
 neo. Bud. Com.
 Ἀπαῖν. u. ὁ. infinitus.
 Ἀπαῖν. defessus sum.
 Ἀπαῖν. ὅτι. ὁ. fessus.
 Ἀπαῖν. τὰ. prohibita.
 Ἀπαῖν. u. ὁ. infandus.
 Ἀπαῖν. interdictum est.
 Ἀπαῖν. u. ὁ. inexpertus.
 Ἀπαῖν. as. u. inexperience.
 Ἀπαῖν. u. ὁ. infinitus, immensus, in-
 terminus.
 Ἀπαῖν. u. ὁ. malorum experts.
 Ἀπαῖν. as. honesti inexperience,
 decori ignorantia, insolentia, inele-
 gantia. Quod uicium est eorum (in-
 quit Bud. de Affe) qui nec bona sua

nouerunt, nec eorum usui acquie-
 scunt, qui serijs in rebus operam bo-
 nam ac strenuam nauare didicerūt.
 Ἀπαῖν. u. ὁ. u. honesti experts, inso-
 lens, inelegans, uita mundioris ac eo-
 legantioris rudis, parum modestus,
 decori nescius, qui quid loco conue-
 niat nescit, quem Latini ineptum uo-
 cant. Gel. lib. 11. cap. 6. & lib. 18. ca.
 8. & Bud. de Affe lib. 1.
 Ἀπαῖν. insolentia, inepit, prater
 decorum, parum modeste. Ἀπαῖν
 u. ὁ. u. abuti.
 Ἀπαῖν. u. ὁ. u. tori experts, uirgo.
 Ἀπαῖν. effectus nimius & sine
 fine.
 Ἀπαῖν. u. ὁ. multiplex.
 Ἀπαῖν. u. ὁ. belli imperitus.
 Ἀπαῖν. u. ὁ. u. inexpertus, multus. Hoc
 nomine quandoq; intelligunt tunicā
 exitu nullo. Meminit Sophocles in
 Polyxena, et Euripid. in Oreste. Eius
 modi missam Herculi canunt poetæ.
 Ἀπαῖν. u. ὁ. Non noueram, Plutarch.
 Ἀπαῖν. u. ὁ. ineffabilis. ἀπαῖν.
 Ἀπαῖν. u. ὁ. u. magnus, infinitus, si-
 ne carens. Sic uocatur ἀντὶς δακτύ-
 λος, id est annulus gemma non insta-
 gnitus cōcinnatusq;: quasi dicas om-
 ni carens fine, quod sit rotundatio-
 nis absolutæ, nec appareat unde ini-
 tium sumas. Meminit Aristot. lib. 3.
 Auscult. u. ὁ. (inquit) τοῖς δακτύ-
 λος φασι, τὸς μὴ ἔχοντας σφαιρί-
 δος. id est, Annulus uocatur apiros qui-
 bus fundan non est. De infiniti rati-
 ne loquit eo in loco. Homerus Ἰὲ
 terram uocat ἀπείρου, id est σφαιρο-
 σφαιρικήν, ut interpretatur Eu-
 stath. & Io. Grammaticus. Nam nec
 sphaera, nec circulos finem habent
 aut initium. & philosophi ferē om-
 nes elementa statuunt rotunda spe-
 cie.

Ἀπίδα. ciuitas Italiae, unde
 Ἀπιδανός. gentile nomen.
 Ἀπίος. ου. ὁ. longinquus. Item rapha-
 nus agrestis, genus pyri, fungi spe-
 cies. Hermol. in Plin. uide ἀμωίτος.
 Ἀπίς. ἰδος. ὁ. Apis deus Aegyptiorum.
 Ἀπίου. μ. ὄσω. π. κα. ἀδαquo. Accus
 satiui iung.
 Ἀπίστος. υ. ὁ, ἡ. non picatus, sicut ἀπί-
 στος.
 Ἀπίσκα ἀμπίσθι est, clauo (ut dicitur) tra-
 bali beneficia affigere.
 Ἀπίσιω. μ. ἰσω. π. κα. diffido, suspectum
 habeo.
 Ἀπίσθι διαβοδῶς, refellere crimina fal-
 so obiecta.
 Ἀπίσια. ας. ἡ. perfidia, infidelitas.
 Ἀπίσος. ου. ὁ, ἡ. infidelis, perfidus, infi-
 dus, fidem et promissā non seruans,
 incredulus. Attici dicunt ἀπίσος τοῦ-
 τε et πῆς τότον, quemadmodum et
 nos perfidus et infidus isti, et ad istū
 Priscian. lib. 18.
 Ἀπίσῆφος. qui suspectus est, cui fides
 non adhibetur: ut ἀπίσῆφος ἰπίσος
 πος, tutor suspectus. Ἀπίσῆφοι πῆς
 τοῦς δραστόρας, infideles habui domi-
 nis.
 Ἀπίσος fraudulenter, perfidē. Ἀπίσος
 διακίδῃ πῆς τὰ μυθία δ' ἡ, Non credere
 fabulosa. Ἀπίσος πῆς οὐ ἔχω, diffido
 de te.
 Ἀπίσῶδισι. ἡ. restis.
 Ἀπίσῆται. extenuatur.
 Ἀπί. πῆς. ἰδῆ. innitor, idē quod ἰκῆσθαι;
 nisi quod maiorem conatum in ag-
 grediendo, maioremq; fiduciam in
 tuendo significat. Plur. in Peric.
 Ἀπίω. abstineo. Ioseph. de bell. iud.
 ὡς ἄντις ἰππον ἄρας ἀπίσσοι.
 Ἀπίσσις. ἰος. ἡ. adaequatio.
 Ἀπίς. ὄσω. π. κα. uinum ex pyris factum.
 Ἀπίστος. ὁ. non picatus, ut ἀπίσκα ἔχε

γα, apud Strabonem.
 Ἀπίστος. qui non uestitur piscibus, qui
 piscitio abstinet.
 Ἀπίω. ὄστος. ὁ. abiens.
 Ἀπία. simpliciter.
 Ἀπία. calciamenti genus.
 Ἀπίσθι. sine errore.
 Ἀπίσθια. ας. ἡ. stabilitas.
 Ἀπίσθι. ὄστος. ὁ, ἡ. non uagus, expertus et
 toris.
 Ἀπίστος. υ. ὁ, ἡ. uerax, fūco carens.
 Ἀπίσθι. ὄστος. illatus, latitudinem nō ha-
 bens. Sic Euclides lineam definit μῆ-
 νος ἀπίσθι, quod exprimere (inquit
 Gell.) uno Latine uerbo non queas,
 nisi dicas illatibile.
 Ἀπίστος. υ. ὁ, ἡ. ingens, non exatatus, in-
 numerus.
 Ἀπίστος. carens latere, et fulcro.
 Ἀπί. simpliciter.
 Ἀπί. ἡ. simplex, μονοειδής.
 Ἀπίσθι. ὄστος. ὁ, ἡ. insaucius.
 Ἀπίσθι. ὄστος. ὁ. ἡ. insatiabilis.
 Ἀπίσθι. ὄστος. ὁ. ἡ. insatiabilis.
 Ἀπίσθι. ὄστος. ὁ. ἡ. insatiabilis, inexple-
 bilis.
 Ἀπίσθι. ὄστος.
 Ἀπίσθι. ὄστος. ὁ. ἡ. inaccesibilis, separabi-
 lis. ὡς ἄντις ἰππον ἄρας ἀπίσσοι.
 Ἀπίσθι. ας. ἡ. nauigandi incommoditas.
 Ἀπίσθι. sine cautione loqui et agere,
 et aperte animi sententiam indicare.
 Ἀπίσθι. ὄστος. ὁ. simplex, minimē malus,
 malitia nescius, decipui facilis, qui
 et ὄσθις dicitur. Lucia. ὡς ἀπὸ τοῦ
 ὡς ἄντις ἰππον ἄρας ἀπίσσοι.
 Ἀπίσθι. simpliciter, citra dolum, non
 malitiosē, nec ueteratoridē, sine fūco.
 Ἀπίσθι. ἰδος. ἡ. uestis simplex.
 Ἀπίσθι. ὄστος.
 Ἀπίσθι. υ. ὁ, ἡ. in nauigatus, qui ne-

non spicio, ut apud Terent. in Eun.
Cum huc respicio ad uirginem, illa
se se interea comodū huc aduorterat
in hāc nostrā plateā. Itē ueneror,
suspicio, admiror, colo. Aliquādo
cum πρὸ propositione, oculis aliqūē
designo. in eo spem meā colloco: qua
le illud Vergilianū: Turnus ut infra-
ctos aduerso Marte Latinos Defe-
cisse uidet, sua nunc promissa repo-
sci, Se signari oculis. Aliquando
spectare, id est pertinere. Actiu. ac-
cus. Bud. Com.

Ἀποβαῖντος ἡ. ὡ. i. uilis, abijciendus.

Ἀποβαίνω. exprimere.

Ἀποβαίνω. μ. σ. π. α. singulio come-
dendo, ut pueri faciunt.

Ἀποβαμῶτος ἡ. ὡ. abiectiuius. Aristoph.
Pace. ὁ δὲ ἀποβαμῶτος τῶν ὀπλων ἐ-
γίνετο.

Ἀποβολή. ἡ. ὡ. depositio, amissio, abie-
ctio, reiectio, iactura.

Ἀποβυκολῶ. μ. ἰ. σ. π. α. pastorē facio,
expello, maxime cum scabiosi boues
ē grege pelluntur. Item pro falle-
re, id est mitigare & lenire, ut ἀπο-
βυκολῶμεν τὸν φόνον ἀπὸ τῆς ἀπο-
βυκολῆς. Ascitiujs ornamenti naturæ
dedecus fallere. Vtuntur & Latini
fallere in ea significatione. Horat.
tam uino quarens, iam somno falle-
re curas. Dicitur etiam βυκολῶν &
διαβυκολῶν.

Ἀποβυκολῶ. decipio, seduco, impono.
Ἀποβράζω. effertuscere, id est deferue-
scere. Bud. in Annot.

Ἀπὸ βρῶμα. α. τ. ο. furfur tritici.

Ἀποβρύμα. ἡ. madafactio, dilutum.

Ἀποβρίζω. μ. ἰ. σ. π. α. infundo. Accu.

Ἀποβρίσω. ἀπορυσάω, declinare prae-
pondere.

Ἀποβρόδιον. deuota, κατά πιν.

Ἀποβώμια ἡ. ὡ. dicuntur sacra, quae non
in altari peraguntur, sed in pauimen-

to nel solo.

Ἀπόβωμος. ἄθωτος.

Ἀπόβωα. τὰ. ἡ. ὡ.

Ἀπόβωα, uel ἰπύωα, retinacula nauis,
funes nautici quibus naues alligan-
tur littori. Vnde τὰ ἀπόβωα ἡύσανθ,
apud Lucia. id est oram soluere.

Ἀποβαλῆσω. μ. ἰ. σ. π. α. ablactē,
Actiu. accus.

Ἀποβυλῶδῃσιν ὅρα. Theod. suggirmda-
tas imbricata, ἣν aureis uocat, in
eius ἀνφρακτὺ longiore intortas.

Ἀποβύω. fundamenta destruo.

Ἀποβύω. μ. ἰ. σ. π. α. euacuo.

Ἀποβύω. occidere.

Ἀποβύωμενοι. ἀποβύωμεν.

Ἀπόβωτοι. οἱ. ueni qui à terra cōsurgūt,
nō quidē semper aut qualibet, sed ex
uliginosa & humescentia, quasi terra
oriādi, ut tradit Aristot. li. π. ἡ. ἰ. νόσμος.

Hos matuino imprimis tēpore, spira-
te, uapore refrigerat Theoph. ἔ. die.

Ἀποβώωμαι. μ. σ. ο. τ. α. γ. α. μ. i. degusto.
Genit.

Ἀποβύωμαι. corripor, priuor, morior,
cuius tēporare quire in ὑνέμαι.

Ἀποβύωμενοι. οἱ. absentes.

Ἀποβινώωμαι. abnuo, nō recipio, nō agno-
sco, reprobō, ualere iubeo, statuo
hoc nō esse faciendū. Cui significatio-
ni nō absimilis est, ἀποβινώω σε τὸ
καταγινώσκω, hoc est, γινώσκω σε ἢ
ἴσχω τὴν καταγινώσκω. Item sentio &
statuo iudicōq, despero, ἀπὸ βινώω.
significat quod idem quod ἀποβινώω
εἶπωμαι, hoc est suffragio absoluo.

Ἀποβινώωμαι τινὰ & ὑπὸ κρίματι, Absol-
uere aliqūē à crimine intentato, ut
infontem. Ἀποβινώωμαι ἑαυτὸν, despō-
dere animum, languere animo, penē
desperatā spem uitae habere. Et qui
ita affecti sūt, ἀποβινώωμενοι dicuntur.
lung. cum genit. & acc. Bud. Com.

Ἀποβινώωμαι. dulcesco.

Ἀπολαύσεις. ioc. ii. uicium oculorum,
 glauccedo.
 Ἀπολοῦντοί. oi. qui exilibus sūt natibus,
 q nates habent attenuatas, depyges.
 Ἀπολυκαῖα. dulcis euasit.
 Ἀπόνοια. as. ii. desperatio.
 Ἀπονόος. desperatus, reprobatus cal-
 culo, liberatus in iudicio.
 Ἀπονόμιμος. ωος. i. annosus, de animalī
 bus, quae iā dētes pducere desierunt.
 Ἀπόνοος. ioc. ii. ἀπόνοια, desperatio.
 Ἀπονή. ῥς. ii. propago.
 Ἀπόνοος. υ. i. ornidus, filius, posterior,
 pronepos, nepos.
 Ἀποδόσ. interdictum magistratus,
 quod etiā ἀπόδομα uocatur. Xeno.
 Ἀπογράφω. nomen dare & profiteri.
 Item in actis profiteri & prouul-
 gare, quod insinuare dicunt, Aristo.
 Oeco. Item in rationes & calenda-
 rium referre, Demostheni πρὸς τῆν.
 Item scripto denunciare, & quasi
 proscriptione, id est programme
 promulgare, Isocr. Dicitur quoq de
 petitoribus, & candidatis. Plut. ἐν
 στρατηγίᾳ πολιτικῇ ἀπογράφω, Prae-
 turā urbani petere caput. Bud. Cō.
 Ἀπογραφή. ης. ii. descriptio, id est parti-
 tio in ordines, aut familias, aut ciui-
 tates, aut tribus, aut centurias: anno-
 tatio bonorum, aut professio & de-
 scriptio. Professio quidem respectu
 eorum qui censebantur, descriptio
 uerò eorum qui censebant. Fiebat
 huiusmodi ἀπογραφή, ut sciretur quā-
 tum quisq haberet in facultatibus.
 Nam ita inquit Padianus: More uete-
 rum censi dicebantur, qui centum
 milia in professionē detulissent, hu-
 iusmodi ad eòs facultates census dice-
 bantur. Sic Lucas cap. 1. αὐτὴ ἡ ἀπο-
 γραφή πρῶτη ἐν τῷ ἐκχυρομένῳ τῷ
 σφύρις καὶ λῆναι. Significat etiam a-

florum tabulas, & proscriptionem.
 Item quemcunq commentarium
 & indicem rerum enumeratarum
 & recensarum: Inuentarium & re-
 petitorium uulgo dicunt. Bud. Com.
 Ἀπογράφω. η. exemplum & descriptio
 libri, imago tabulae. Latine descriptiū
 & exscriptum dicitur. Vnde Cic. li-
 bros suos philosophicos ἀπογραφα uo-
 cat, quasi scriptorum Graecorū ima-
 gines & exempla. Bud. Com.
 Ἀπογράφω. μ. ψ. π. α. transcribo, id
 est ab exemplari describo, exemplū
 scribo. Sic Cic. ad Att. Librum ad te
 mittam, si descripserunt librarij.
 Item in tabulas refero, perscribo, ex-
 pensum fero, uel acceptum refero.
 Item defero. Vnde ἀπογραφὰς ἀπογρά-
 φων dicuntur homines, qui delatio-
 nes faciunt. Bud. Com.
 Ἀποχοι. ἀχαί. tacita uota. (bilio.
 Ἀποχέω. μ. ὄσω. π. α. demembro, de
 Ἀποχύνω. denudo, facio manifestum.
 Ἀποδα. τὰ. nullis pedibus innitencia.
 Ἀποδαμονίσαν. surere.
 Ἀποδακρύω. illacrymo.
 Ἀποδορῶ. ἀπονομιμὸν, dormire.
 Ἀποδαμὸς. οὐ. i. pars.
 Ἀποδία. deficit, λαίπα.
 Ἀποδιδανότης. oi. interriti.
 Ἀποδιδάμω. υ. i. designatus, taxatus.
 Ἀποδιδω. licet.
 Ἀποδείκνυμι. ostendo, clarè dico.
 Ἀποδείκνυμι. μ. ὄσω. π. α. demonstratio
 ne & argumentis. Item declaro,
 erco & designo magistratū. Item
 designo & constiuo, hoc est statum
 et fixū facio, edo. Actiui. accus. Bud.
 Ἀποδιδάσκω. κρή (Com.
 Ἀποδιδάσκω. ignauus sum, formido.
 Ἀποδιδάσκω. oi. ignaui.
 Ἀποδιδάσκω. ἀποδιδάσκω. deficere, dere-
 linqui, inferiorem esse.
 Ἀποδείκνυμι.

Ἀποδίδωμι. attribuo, dedico.

Ἀποδείξις. ιος. i. evidens probatio, cum ea quæ dubia aut obscura sunt, per ea quæ ambigua non sunt, illustramus: experimentum, demonstratio, quæ necessariò concludit. Ἀποδείξις δ', cōpendiosa locutione sine uerbi substantiui, aut alterius adiectiōne, pro huius rei, quam dico, demonstratio est, ubi ἴσα, uel ἂν ἄρ, subaudiuntur. Bud. Com.

Ἀποδείκνυμι. incarnatus.

Ἀποδείκνυμι τὴν διδασκαλίαν. doctrinam nequeo assequi.

Ἀποδεικνύω. μ. ης. π. κκα. trunco caput.

Ἀποδείκνυμι. μ. ἑσ. π. κκα. decimo. Neut.

Ἀποδείκνυμι. οί. ἢ ἀποδείκνυμι. magistratus erant apud Athenienses, coactores tributorum et uellicgalium, hoc est qui publicam pecuniam recipiebant, et in Reipub. usus distribuiebant. Cael. lib. 7. cap. 52. et Bud. in Annot. post. et Com.

Ἀποδεικνύω. s. i. probandus.

Ἀποδείκνυμι. ου. i. susceptus, laudatus. Bud. Com.

Ἀποδείκνυμι. arborefcere, Theophrast.

Ἀποδεικνύω. οί. excoriati.

Ἀποδείκνυμι. μ. ης. π. κκα. excorio. Accus.

Ἀποδῆ. apodes, genus hirundinū, quæ sic appellatur, quod pedibus careat.

Ἀποδῆσις. ιος. i. deligatio, solutio.

Ἀποδῆσις. ornatus capitis mulierum.

Ἀποδῆσθαι. μ. ἑσ. π. κκα. recipio, charum habeo, probo, commendo.

Depon. accus. iung. Bud.

Ἀποδῆ. absun, numerum non impleo, inferior sum. Herodia. γρημὴ καὶ ῥέμει μηδὲ μίαι τῶν ἀρχαίων ἀποδῆσθαι, Disciplina et uirtute nullo antiquorum inferiore.

Ἀποδημιε. μ. ἑσ. π. κκα. peregrinatio. Neutrum.

Ἀποδημιε. s. i. peregre degens.

Ἀποδημιε. οί. sedes inmutare soliti, ut grues et hirundines.

Ἀποδημία. as. i. peregrinatio.

Ἀποδημιε. ἄντος. i. absens.

Ἀποδῆ. as. i. carentia pedum.

Ἀποδῆ. absoluo. Genit. et accus. uel ἀποδῆ. os τῶν δίκων, Absoluo te hac petitione.

Ἀποδῆ. dimitti datis comitibus.

Ἀποδῆ. reijciendum.

Ἀποδῆ. immoror, consumo et empus.

Ἀποδῆ. μ. ἑσ. π. κκα. uendo.

Depon. accus. Herod. lib. 2. οί τῶν ἀρχαίων καὶ ῥέμει ἀπὸ δῆ. Qui per cum ijs illi imperium uendiderunt.

Ἀποδῆ. ἀντι. et ἀποδῆ. ἀντι.

Ἀποδῆ. μ. ἑσ. π. κκα. refugio, au fugio.

Ἀποδῆ. insequor, ἀποδῆ.

Ἀποδῆ. μ. ἑσ. π. κκα. ἢ ἀποδῆ. reddo, id est exprimo, refero. item

uendo. Item attribuo, assigno, et

tribuo, hoc est ἀποδῆ. Item enar

ro, et de re proposita dissero. Item

edo, promo. Aristot. καὶ τὸ ἐδοῦν καὶ

ἔδοσαν, Edunt facinus. Item

debitū soluo, persoluo. Aristop. Ra.

ἀποδῆ. ἄντος. Ἀσίου. accus.

Ἀποδῆ. separator, χωρίζω.

Ἀποδῆ. causam defendere.

Ἀποδῆ. auerto, reijcio, depelo

prodigium, deprecor, ablego, pro

cul amoueo, expurgo, expio. Athen.

lib. 9. οί δὲ ἀπὸ δῆ. ἢ ἀπὸ δῆ.

ἢ ἀπὸ δῆ. ἢ ἀπὸ δῆ. ἢ ἀπὸ δῆ.

ἢ ἀπὸ δῆ. ἢ ἀπὸ δῆ. ἢ ἀπὸ δῆ.

ἢ ἀπὸ δῆ. ἢ ἀπὸ δῆ. ἢ ἀπὸ δῆ.

ἢ ἀπὸ δῆ. ἢ ἀπὸ δῆ. ἢ ἀπὸ δῆ.

ἢ ἀπὸ δῆ. ἢ ἀπὸ δῆ. ἢ ἀπὸ δῆ.

ἢ ἀπὸ δῆ. ἢ ἀπὸ δῆ. ἢ ἀπὸ δῆ.

ἢ ἀπὸ δῆ. ἢ ἀπὸ δῆ. ἢ ἀπὸ δῆ.

ἢ ἀπὸ δῆ. ἢ ἀπὸ δῆ. ἢ ἀπὸ δῆ.

ἢ ἀπὸ δῆ. ἢ ἀπὸ δῆ. ἢ ἀπὸ δῆ.

ἢ ἀπὸ δῆ. ἢ ἀπὸ δῆ. ἢ ἀπὸ δῆ.

Aspidopteryx segrega.

Ἀποδύεω. figo.

Ἀποδεχῆς. uideri aliquid non faciens
dum. Xenoph. ἄς ἂ καὶ ἐν τῷ κοινῷ ἂς
πιδόξῃ μὴ κίτῃ καὶ ἐν τοῖς ἰσοῖς καὶ μισοῖ.

ἁποδομαῖα, uel ἀποδομαῖα. μ. ἀπο.
w. an. reprobo, non probō, eijcio, &
moueo uel fenari uel ordine, et igno
minia afficio. Hinc ἀποδομαῖα πρὸς
σοι, sumi ita moti & prateriti, qui ad
uerbum ipsi ἀμνημόνητοι dicuntur,
ut prateriti fenatores & censoribus.
Actiū. accus.

Ἀποδ' ὁμοῦ τοι. ἔ. dentium excussio.

Ἀπόδοσις siue ἀποκρίσις. reiectio, uel
reprobatio rerum quarundam, quasi
in quæstionem uenire nō dignatarū.

Ἀποδο. discessus, Herodot.

Ἀπόδοσις. 1. Gr. ἡ redditio.

Ætologiæ, laus & commendatio.

Ἀποδοκμίν. ὡς. ὁ. extendens.

Ἀπόφασις ποτὶο ἀπομυρισμοῦ.

Ἀποδ' αὐμώτε. πλαγιάτε.

Ἀποσταίω. fugerem, irem in exilium.

Ἀποστασις. 10. ii. fuga, transfugium.

Ἀποδράω, ὤ. ἀόρ. & ἀπιδρα. aufugio.

ἀποσπινω. μ. ἰψω. π. ἰφα. colligere, aufse-
ro. Accusf.

Ἀπόρρομος. qui desijt cursu cōtendere.

Ἀποδύνομαι, μ. φομαι, π. νμμαι, *lascero*.
Depon. accusf.

ἀποσπίρω. indurō, excorio.

Ἀπολύσιμα. exuo, ut ἀπολύσῃς τὰ ῥήματα, exuere senectutem. Item exuicio non suscipio. Sicut Latine quoq; dicimus, exuere obsequium, exuere iugum, exuere reuerentiam. Item suscipio et aggredior, instituóq; agere. Chrysost. *ἐν τῷ ῥήματι.* ἡ ἀπαρτίωσις τῶν μαθητῶν ἀπὸ τοῦ θεοῦ. Ad maiora accin-
ctus est certamina, maiora meditata est. Bud. Com.

Ἀποδύρομαι μ. ἑμῶν. deploro, cōqueror.

Depon. accus.

*Ἀποδυσκρίσις. μ. ι. σ. π. η. α. nololoqui,
cuncta fastidio sicut agrotus. Vsfur-
patur à Chrysof. in epist. ad Ephes.
cap. 3. Accus.*

Ἀποδυσπομίμαι. expior, purgor aliquo
scelere.

*Ἄποδυσίον. s. ῥ. locus ante balnea,
ubi se loturi exiūt, hoc est uestimen-
ta deponunt, quasi dicas exutorium,
ἀποδύειν. Sunt item ἀποδυσία
in gymnasijs & fanis sacrosanctis.
Lanæ spoliaria dicuntur.*

Ἀπολύω. μ. ὕψ. π. κα. εχμο, γυμνά.
Aētim. accusf.

Ἀποάπω. ἀόρ. β. ἀποῦπαρ. αβηυο, ρεηυο.

Item palam dico apud Homer. In-
terdum præpositione abundāte, sim-
pliciter dico.

Ἀποίχων, separatim.

Ἀνέστη. perdidit, corrupit. καὶ τὸ
ῥῆμα φθάρη.

Ἀπόψυα. αἷς. ῥ. decoctum.

Ἀποφώνημι. μ. ξω. π. εχα. καὶ

Ἀποξαρύνω. disiungo. Ἀέλιu. accus.

Αἰσῶσις. *αἰσῶσις* [ῶσις], *parce ac tenuiter uiuere*, *modice ac summa parsimonia uiuere*. Thucyd. *ἐπιμνησθῆναι τὰ αἰσῶσις*, *ἐπὶ αἰσῶσι*, *ὁρᾷ αἰσῶσις*, id est *ἐπὶ ἐπιμνήσεως* [ῶσις]. Homer. *ὀδῶν αἰσῶσις*, *quantū uidui suppeteret*. Dicitur *ὁ hoc αἰσῶσις* apud Plato. His opponitur *ἡμῶσις* *ὁ λατῶσις*, *ἡ τῖσι λατῶσι* *ἡ τῶσις* [ῶσις]. Latini tolerare hoc aliquando dicunt. Caesar lib. 3. belli ciuilis, Libenter etiam ex profugis agnoscebamus equos eorum tolerari. id est, *quo modo sustentari*. Bud. in Annot.

Ἀπόλω, redoleo. Genit. ἀπόλη βοφύων.

Ἀποθανῆς ω. μ. ἰω. π. μα. facio immor-
talem, à morte uēdico. Αἴλιu. accus.

Ἀποθανμάζω. demiror.

Ἀποθρόμα. despicio.

Ἀποδομιόω. μ. δ. σ. π. α. α. fundamen-
ta destruo. Neut. accus.
Ἀποδο. de longe, foras, extra, procul.
Ἀποδο. ὁ. impius, ād. ὁ.
Ἀποδο. μ. δ. σ. π. α. α. iter deos refero.
Ἀποδο. παῖς. curo, colo.
Ἀποδο. ῖς. spicas decutio.
Ἀποδο. ῖς. refugio, apud Celsum, ut ἀπο-
δο. ῖς τῶν ἰσχυρῶν, intestinum refu-
sio. Bud. Com.
Ἀποδο. π. ῖς. μ. ἰ. σ. π. α. α. uaticinor.
Neutrum. accus.
Ἀποδο. ῖς. non desideratus, neglectus.
Abz & ποδο. ποδο. & in tertia
persona praeteriti passivi, ποδο. ῖς,
unde ἀποδο. Hefychius ἰσχυρῶν
exponit, hoc est ualde desideratus,
& tunc a intensiua particula est.
Ἀποδο. ῖς. ὁ. ἰ. uel ἀποδο. Suid. re-
positus, abiectus, recedens, iacens.
Ἀποδο. ῖς. νόμος, lex quaedam musica
est. Pluarch. in Mus.
Ἀποδο. ῖς. longe prospecto.
Ἀποδο. ῖς. ἰ. ἰ. adscriptio in catalo-
gum diuorū, relatio inter deos, quae
quibus ceremonijs apud Ro. fieri con-
suevit, eleganter scribit Herodian.
lib. 4.
Ἀποδο. ῖς. ἰ. ἰ. horreum, repositorium,
reconditorium, cella uinaria, Plinio
frequens.
Ἀποδο. ῖς. μ. ἰ. σ. effamino. Accus.
Ἀποδο. ῖς. repono, recondo, in the-
saurum repono.
Ἀποδο. ῖς. ὁ. ἰ. non concupitus.
Ἀποδο. ῖς. affligo, reprimo.
Ἀποδο. ῖς. α. α. ἰ. expressio, id quod
exprimitur ex herbis, aut similibus
rebus.
Ἀποδο. ῖς. minor, emior. Ἀποδο. ῖς.
ἰ. ἰ. παῖς, interemptus à filio, uel
opera filij neci datus. Ammon. ἀπο-
δο. ῖς. distinguit à τῶν.

Ἀποδο. ῖς. disilio, discurrere.
Ἀποδο. ῖς. audere.
Ἀποδο. ῖς. ἰ. ἰ. refractio.
Ἀποδο. ῖς. refringo.
Ἀποδο. ῖς. uitandus, εὐκ. ῖς.
Ἀποδο. ῖς. μ. δ. σ. π. α. α. folia fici de-
cerpo, aufero, uello. Aristot. Acharn.
τῖς τῶν ὁδῶν ἰσχυρῶν ἰ. ἰ. ἀποδο. ῖς.
Ἀποδο. ῖς. impubes.
Ἀποδο. ῖς. defleo, lugeo.
Ἀποδο. ῖς. μ. ψ. π. α. α. frāgor delicias.
Ἀποδο. ῖς. exilio, desilio.
Ἀποδο. ῖς. non consequor, frustror.
Ἀποδο. ῖς. repudio, decipio, expungo.
Lucian. ἀποδο. ῖς. ὅτις ὁ ἰσχυρῶν ἀποδο. ῖς.
vixit.
Ἀποδο. ῖς. excludo, ἀποδο. ῖς.
Ἀποδο. ῖς. polluceo, hoc est, sacrificijs ce-
lebrandis absumo. Xenoph. ἀποδο. ῖς.
τῶν ἰσχυρῶν ἀποδο. ῖς. Bud.
Com.
Ἀποδο. ῖς. exhibere, illudere.
Ἀποδο. ῖς. μ. ἰ. σ. extra & de longe ha-
bito. Neutrum.
Ἀποδο. ῖς. ἰ. ἰ. migratio.
Ἀποδο. ῖς. α. ἰ. colonia. Bud. in Annot.
Ἀποδο. ῖς. μ. ἰ. σ. π. α. α. coloniam dedu-
co, habitationem disjuncto.
Ἀποδο. ῖς. μ. ἰ. σ. π. α. α. deuasto,
demolior, diruo.
Ἀποδο. ῖς. ὁ. ἰ. colonus.
Ἀποδο. ῖς. defleo.
Ἀποδο. ῖς. redimere, ἀποδο. ῖς.
Ἀποδο. ῖς. precium redemptionis, libe-
ratio pæna. Quicquid pro libertate
ac capite alterius soluebatur, hoc
nomine appellabant. Veteres quoque
pecuniam sic uocabant, unde uer-
bum ἀποδο. ῖς, pro pecuniam exi-
gere.

Ἀποδο. ῖς. ὁ. ἰ. uacuus qualitate.

Ἀποδο. ῖς. auferam.

Ἀποδο. ῖς. transco, praetereo.

Ἀποκαθάρσ. *lustrare* & *expiare*. Bud.

Com.

Ἀποκάθαρμα. ἑρ. ῥ. *expurgamentum*.

Ἀποκαθαρτικὸς. *habens uim purgandi*.

Ἀποκαθύδω. *seorsim dormio*.

Ἀποκαθιδύω. μ. ἴσω. π. κκα. *refigo*. Ἀκτι.
accusf.

Ἀποκαθιδύσις. ιοι. ἰ. *refixio*.

Ἀποκαθήμενα. *mulier menstruata*.

Ἀποκαθίστημι. μ. ἴσω. π. κκα. *refituo*, *re-*
creo, *emendo*. Accusf.

Ἀποκαίνυμι. *uincio*, δεῖ ῥ. καίνω, ῥ. φο-
νίζω, ἢ παρὰ ῥ. αἰνυμι ῥ. λαμβάνω. αἰνυμι
ταὶ ῥ. ἢ λαμβάνωσι ῥ. ἀλλοι οἱ νικῶντες.

Ἀποκαίω. *securi, ociosi, negligentes*.

Ἀποκαλῶ. μ. ἴσω. π. κκα. *reuoco*, de
nomino, accusf.

Ἀποκαλύπτω. μ. φ. π. φα. *reuelo*. Accu.

Ἀποκαλύψις. ιοι. ἰ. *reuelatio*.

Ἀποκάμνω. *defatigor*.

Ἀποκάμνω. μ. φ. π. φα. *revertor*, *uexo*.

Ἀποκάπτω. σ. ὀ. *insinuatio*.

Ἀποκαρadoxίω. μ. ἴσω. π. κκα. *speculor*.
expecto. Accusf.

Ἀποκαρadoxία. ατ. ἰ. *speculatio*, *expe-*
ctatio uehemens & *anxia*, cū ex cor-
de quippiam expectatur.

Ἀποκαρδύρωσις. ἰ. *irrisio*, *figura Quinti*.

Ἀποκαρτίζω. μ. ἴσω. π. κκα. *laqueo* aut
inedia mihi mortem conscisco, ut ait
Buid. Διακαρτίζωσις *cautos dicimur*
fese tolerātes, id est *fese quoquo-*
modo sustentantes, modice ac parce
uiuentes, quod qui facere non susti-
nent, ἀποκαρτίζωρ *dicuntur*, & *ine-*
dia uitam finire.

Ἀποκαταβαίνω. μ. ἴσω. π. κκα. *descendo*, con-
temno.

Ἀποκατατάσσω. μ. φ. π. φα. *ad concordiam* &
contubernium adduco, *amicos con-*
cilio & *paro*. Item *direptam gra-*
tiam & *solutam sario*, *amicitiā re-*

duco. Bud. Com.

Ἀποκατάστασις. ιοι. ἰ. *refitiuium*, id est *in-*
stauratio rerum in pristinum statu.

Ἀποκαυθίσω. *decurto*.

Ἀποκαύωσις. ιοι. ἰ. & ἀποκαύωσις. *extir-*
pacio de cardine, uel *caule*, *reuulsio*,
decurtatio.

Ἀποκύνω. μ. αἰσω. π. κκα. *deuro*, *cōburo*.

Ἀποκαύνωσις. *declinantes*, ἀποκύνωσις.

Ἀποκύνω. *resido*, *accido*, *imminco*,
deposui sum.

Ἀποκείμενος. *repositus*, *reconditus*.

Ἀποκίρω. μ. ἴσω. π. κκα. *decondo*. Ἀκτι.
accusf.

Ἀποκκτίνω. *excoriare*, *euellere*.

Ἀποκλῶ. *nauem applico*.

Ἀποκκλῶσις. *capitis*, αἰ. ῥ. *purgatio*.

Ἀποκκλῶ. *decolare*, *amputare ca-*
put.

Ἀποκκλῶ. μ. ἴσω. π. κκα. *negligo*. Ἀκτι.
accusf.

Ἀποκκλῶ. *insequor*, ἀποκλῶ.

Ἀποκκλῶ. σ. ὀ. *abdicator*, *exheres*.

Ἀποκκλῶ. ιοι. ἰ. *abdicator*, *exheredis*
tatio.

Ἀποκκλῶ. μ. φ. π. φα. *reuelo*, *abdo*.

Ἀκτι. accusf. Ἀποκκλῶ. τὰ παρῶν,
auktionem bonorū facio, *auktionor*.

Bud. Com. & in Annot.

Ἀποκακμῶσις. ἰ. ὀ. *obumbratio*.

Ἀποκακμῶ. *deuoluo*.

Ἀποκακμῶ. *periclitari*, *experiri pe-*
riculum, *periculum subire*.

Ἀποκακμῶ. *remoueo*.

Ἀποκακμῶ. σ. ὀ. *fuga decessus*, *genus lasciu-*
iae saltationis.

Ἀποκακμῶ. *hederascere*, *in hederam*
transire.

Ἀποκακμῶ. μ. αἰσω. π. κκα. *deploro*.

Ἀκτι. accusf. *iung*.

Ἀποκακμῶ. *excludor*.

Ἀποκακμῶ. σ. ὀ. *obstructus*.

Ἀποκακμῶ. *φωκισμός*.

Ἀποκακμῶ.

Ἀπόθημα. αἰο. ἢ. φυλάξ. custodia.
 Ἀποκλῶ. μ. ἰσθ. π. ηκα. excludo, claudio, ob-
 scuro. Accusf.

Ἀποκαλῖν. allegere, sorte distribuere,
 in decurias contribuere, exheredare.

Ἀποκαλῖν. sine sorte, exhaeres.

Ἀποκαλῖν. est attributio munerum
 sigillatim unicuique facta, vicesque fun-
 gendi officij attributa: uacationes
 uulgo uocant. Bud. Com.

Ἀποκαλῖν. ὅ. ὅ. uocatus.

Ἀποκλῶ. μ. ἰσθ. π. ηκα. declino. Accusf.

Ἀποκλῶ. ὅ. ὅ. declinatio.

Ἀποκλῶ. eluo, expurgo.

Ἀποκαλῖν. excusatio.

Ἀποκλῶ. officio maiore, occido, in se-
 ro dolorem, turbo.

Ἀποκαλῖν. ὅ. ὅ. ἰσθ. π. ηκα. maior.

Ἀποκλῶ. μ. ἰσθ. π. ηκα. pigresco.

Ἀποκλῶ. ὅ. ὅ. pigritia.

Ἀποκλῶ. uellico, amputo.

Ἀποκαλῖν. μ. ἰσθ. π. ηκα. dor-
 mio. Depon. absol.

Ἀποκαλῖν. ὅ. ὅ. adulter, seorsum cubans.
 Lucian. μηδ' ἄπορ' ἀποκαλῖν' ἐμὴν ἡμέραν.
 Verba sunt meretricis de suo amasio.

Ἀποκαλῖν. secubo, nocte absum. De-
 mosth. πρὶς τῶν ἀποκαλῖν' ὄντας,
 μὴν ἀποκαλῖν'.

Ἀποκαλῖν. μ. ἰσθ. π. ηκα. priuo, expel-
 lo nocendo. Accusf.

Ἀποκαλῖν. elabor, natando.

Ἀποκαλῖν. mutilo, colobatio.

Ἀποκαλῖν. ὅ. ὅ. amputatio. Ἀποκαλῖν' τῶν
 ἡμερῶν, nouae tabulae, quasi alieni aris
 decisiones. Ἀποκαλῖν' τῶν τῶν uocis est
 amissio, et extremata uocedo. Bud.
 Com.

Ἀποκαλῖν. deficere in explorandis
 uestigijs.

Ἀποκαλῖν. ὅ. ὅ. excelsus, imbecillis.

Ἀποκαλῖν. μ. ἰσθ. π. ηκα. amputo, repel-

lo, abiungo, separo. Item praecido
 cunctationem, et hastitationem tol-
 lo. Accusf.

Ἀποκαλῖν. intonsus.

Ἀποκαλῖν. μ. ἰσθ. π. ηκα. spolio. Accusf.

Ἀποκαλῖν' ὁσῶν. ὁσῶν, ἁποκαλῖν' ὁσῶν.
 ὁσῶν enim capillae dicuntur Ae-
 schylo.

Ἀποκαλῖν'. quod a potu in poculo
 uini relictum est effundere, ut som-
 num edat.

Ἀποκαλῖν'. expurgiscor a crapula,
 et desisto crapulari.

Ἀποκαλῖν'. cohibeo.

Ἀποκαλῖν'. suspendo.

Ἀποκαλῖν'. ὅ. ὅ. carnis priuium.

Ἀποκαλῖν'. ὅ. ὅ. praeuolatus.

Ἀποκαλῖν'. incerno, excerno, sicut ἀπο-
 κλῶ.

Ἀποκαλῖν'. reprobatio, sententia.

Ἀποκαλῖν'. μ. ἰσθ. π. ηκα. respondeo, sepa-
 ro. Item pro decumbere, ἀποκαλῖν'
 ὄντας, κατακαλῖν', Thucid. Dicitur
 et de ijs, quae a coëctione resoluuntur.
 Philo de interitu mundi, ἀποκαλῖν'
 ὄντας ὅτι τὰ πάντα εἰς μίαν ἰσθίαν τῶν
 πρὸς. Bud. Com.

Ἀποκαλῖν'. ὅ. reprobo, reijcio, ἀποκαλῖν'
 μὲν. Item separo, secerno, eximo,
 Theophrast. Item quod confusum
 est secerno et abstraho, Platoni et
 Aristot. Item seligo, deligo, ἁποκαλῖν'.
 Pausan. Item incerno, siue emundo,
 excerno, hoc est purgamenta corpo-
 ris emitto, Galeno. Aliquando pro
 constituo. Aristotel. lib. 6. de histor.
 anim. ὁρίζομαι ὅτι ἔστιν ὅτι ὁσῶν ὁσῶν
 ἀποκαλῖν', Paulo post et corpus con-
 stituitur. Bud. Com.

Ἀποκαλῖν'. ὅ. decessio, excretio, se-
 paratio, secessus, egestio, respon-
 sum.

Ἀποκαλῖν'. ὁσῶν. uis excernendi.

excrementa expellendi.

Ἀπόκριτος. selectus, ἱκετός. Sic dicuntur, quæ deo dicata sunt, ut eximia, ὁ ἱερίστα.

Ἀποκρίσας. scilicet.

Ἀπόκροτος. σ. ὁ, ἡ. durus, asper, rigidus.

Ἀπόκροτος. ιοτ. ἡ. occasus.

Ἀποκρούσας. refello, refuto, rejicio.

Ἀπορῶν. μ. ὄψω. π. κω. expello. Accus.

Ἀπορύνειν. μ. ὄψω. π. κω. ἢ ἀπορύνειν.

μα. celo, condo, abscondo. Accus.

Lucian. ἰπὰ δ' ἀπορύνειν αὐτοὺς,

vbi uerò è conspectu eorum euasimus, euoluimus.

Ἀπόκρυφτος. σ. ὁ, ἡ. occultus, arcatus.

Ἀποκτεῖν. amittere, ἀποβάλλειν.

Ἀποκτείνωμι, καὶ

Ἀποκτείνω. καὶ

Ἀποκτείνω. μ. ὄψω. π. κω. καὶ

Ἀποκτείνωμι. occido. Actiu. accus.

Ἀποκτίσις. ιοτ. ἡ. colonia.

Ἀποκύνειν. κς. ἡ. abortiuum faciens, Plutarch.

Ἀποκύνεις. ιοτ. ἡ. puerperium, editus partus.

Ἀποκύνειν. fatifico. Bud. Com.

Ἀποκύνειν. καὶ

Ἀποκύνειν. μ. ὄψω. π. κω. reuoluo. Actiu. accus.

Ἀποκύνειν. Romani brassicā rusticam aut caminam uocant.

Ἀποκύνειν. ἀποκτείνω, occidere.

Ἀποκύνειν. fugitiuum esse à domo.

Ἀποκύνειν. μ. ὄψω. π. κω. abrogo. Actiu. accus.

Ἀποκύνειν. prohibeo. Actiu. accus.

Ἀποκύνειν. τὰ ἰσχυρὰ. recuperare pigra.

Ἀποκύνειν. dicuntur, quibus fors non obigit, qui spe sortis exciderūt, quasiq; repulsa passi sunt.

Ἀποκύνειν. non fortior.

Ἀποκύνειν. ῥάπισμα, ἐπὶ τῷ ῥάπισματι, ictus

flagelli, colaphus.

Ἀποκύνειν. μ. ὄψω. π. κω. calcitro, resilio.

Ἀποκύνειν. μ. ὄψω. π. κω. ἀπ. β. ἀπ. λαβόν. recipo, recupero, par pari refero. ut capio, deprehendo, in-

tercludo, inuercipio, cohibeo, cogo, cōcludo, Xenoph. ὁ Ἰσὼφ. ἀποκύνειν.

Ἀποκύνειν. τὸν πολυμίονα ἰσχυρὸν καὶ ἰσχυρὸν.

Ἀποκύνειν. effulgeo. Dionys. πῶς ἀπ. λαβόν ἐπὶ τῷ ἰσχυρῷ.

Ἀποκύνειν. ιοτ. ἡ. fruitio.

Ἀποκύνειν. ὁ, oblectamentum.

Ἀποκύνειν. τὰ. ad edendum idonea.

Ἀποκύνειν. ἡ. ὁ. quo fruimur.

Ἀποκύνειν. ἡ. ὁ. uoluptuosus.

Ἀποκύνειν. μ. ὄψω. π. κω. fruor, delicias, capio fructum uel cōmodum.

Plutar. in Antoon. Ἀπ. λαβόν. καὶ τῷ ἰσχυρῷ. ei πολυμίονα, Fructum etiam ex eius ambitione capiebant hostes.

Aliquando pro incorts modū capio. Isocrat. πῶς τῷ ἰσχυρῷ, αὐτὸς ἀποκύνει τὸν πολυμίονα. Genit. iug.

ὁ accus.

Ἀποκύνειν. diuido.

Ἀποκύνειν. et ἀποκύνειν. uorabis, linges, diripies canum in morē. Aristophanes. nicum est.

Ἀποκύνειν. lapido, ἀποκύνειν.

Ἀποκύνειν. μ. ὄψω. π. κω. declino. Accus.

Ἀποκύνειν. μ. ὄψω. π. κω. sum defessus dicendo. Item repudio, repello, non accipio, detrecto, nō posco, non admitto, Polybio, et Plutarcho in Catone, Solone, ὁ Lucullo. Item succumbo, cedo, do manus. Plut. in Lycurgo. Ἀπ. λαβόν. τὸν πολυμίονα, despono deo animum. Bud. Com.

Ἀποκύνειν. annuntio, manifeste dico, prodo, effero, probō, declaro, ἀποκύνειν, ἀποκύνειν, Philoni de Mūdo.

Item deligo. unde ἀποκύνειν.

ἀπολέσθαι, delecti, eximij, selecti. Itē decerpo, Theophr. Itē interdico, ueto, Et ἀπολύω Δίναςιν, recuso, reijcio iudicē ut iniquū. Bud. Com.

Ἀπολάβω. distillo.

Ἀπολείπομαι. μ. ἀψω. π. σμω. deficio, relinquo, defraudor apud Luciam in Icarome. Itē absūm, discedo, Xenoph. Itē ignarus sum, hoc me latet, Lys. Item non discō, imperitus sum, nō assequor, Isocr. Itē inter abiectos & uileis existimor, apud eundem. Bud. Com.

Ἀπολαμπόμενος πόνον. abhorres laborē.

Ἀπολάπω. μ. ἀψω. π. σφω. repudio. Item absūm. Isocrat. Καὶ ποταμὸς Δανά παθέωντε, ἀπὸ λαπὸρ & μὴ τῶν ἰχθύων συμφοροῖς περὶ πῶν. ἀντὶ & παρ' ὁρίζων ἴσθμον περὶ πῶν. Aliquando relinquo, hoc est praecedo, anteuerto, ex cello, praesto, Isocrat. Ἀπολάπτω μὴ τίς, Hoc mihi deficit. Bud. Com.

Ἀπολασάει. separatus, relictus, q̄ alios assequi non potest.

Ἀπόλαψις. ι. i. defectio, diuortium.

Ἀπόλατοις. α. δ. i. electus, eximius, ὁ πλεόντων θαλάμω. Item piscium genus, quos synonimidas uocant, de quo Hermol. in Plin.

Ἀπολαμύσαι. communes, laicai, quasi in populum distributa, uulgata & Hippocrati.

Ἀπολαμπόεις, pro νικηφόροις, apud Isocrat. translati u cursoribus, qui cū uincunt, uictos post se relinquunt.

Ἀπολήμτος. υ. δ. sine bello.

Ἀπόλημ. α. δ. expers belli, non lacessitus bello, ignarus rei bellicae, ἀπερολήμτος.

Ἀπολήμεις. inerti.

Ἀπολήψα. detraho corticem.

Ἀπολήδω. mori.

Ἀπολήω. μ. ἰσω. π. ἀπύλω, & Atticē ἀ-

πολέλω. Vel ἀπόλω, ἀπολή, ἀπύλω, & Atticē ἀπόλωλα, significat & ἀπολύνω, de quo mox.

Ἀπολύω. defino, πείρομαι.

Ἀπολυβάει. recedes. Aristoph. ἐν ἀπολυβάει οὐκ ἔλαμψεν ἀπολύμην. Sumpta metaphorā a guttis celerrime de eidentibus.

Ἀπολυάναρ. clamare, tumultuari.

Ἀπολυούδω. in lapidem rigo, strab.

Ἀπολύεις. ι. δ. ciuilis gubernationis expertus.

Ἀπολυμάνων. absunt, inferiores sunt certamine, & a praetereunte relinquantur. Bud. Com.

Ἀπολυπάω. μ. ἀψω. π. ἀπα. relinquo. Aetna.

Ἀπόλος. mirabile. (accus.)

Ἀπολις. ιδος. δ. i. extorris.

Ἀπολυάω. defluo, delabor.

Ἀπολυτάρω. μ. ἰσω. π. ἀπα. καὶ

Ἀπολυτάρω. α. δ. i. aufugio; celeriter abeo, ἀποφεμῶν, μεταρρυσμὸς enim saltationes uocant. uel quoniam nix ianuam significat, & ἀπὸς celer. Aristophanes incum est.

Ἀπολίτης. α. δ. nequaquam ciuilis, inadministratus.

Ἀπολίτης, pro Ἀπολις apud Theopomp.

Ἀπολυμάω. fugo, ἀπολέω, lingo.

Ἀπολέ. ἄτινα, ποταμός.

Ἀπολύω. μ. ἰσω. π. ἀπα. καὶ

Ἀπόλυμ. pereō, perdo, destruo.

Ἀπόλων. α. δ. Apollo.

Ἀπολωνίας. laurus, δάφνη.

Ἀπολώνιον. υ. δ. templum Apollinis.

Ἀπόλωνος. ciuitas Aegypti ad Aethiopsas, unde

Ἀπολωνοπολίτης. nomen gentile.

Ἀπολής. & ὦ. Apollo uiri nomen.

Ἀπολύομαι. μ. ἰσομαι. π. ἡμω. καὶ

Ἀπολύω. defendo, respondeo, excuso, causam dico. Ἀπολυοῦμαι ἀδελφῶν, & uinculis causā dico. Bud. Com.

Ἀπομαρτυρούμενος τὰς placenteis.

Ἀπομυμνέσαι. obdormite, ἀποδ' αὐτῆν.

Ἀπομυρίω. ὦ. μετior.

Ἀπομικνύν. produco, protendo.

Απομνήσ. iram depono. Vel propositi-
tione abundante, irascor.

Ἀπομύας. *similiter.*

*Ἀντίμισθος. mercede aliquid faciens.
interdum qui non recipit mercedem.*

Ἀπομύθω. μ. ὁσ. π. κα. loco merce;
de. Accusf.

Ἀπομιμήματα. ὅα δημοσία οὐσία.

Ἀπομνημόνευμα. ἢ. commemoratio, cō-
mentarius, regeſtum. Ita Xenophon
ἁπομνημονεύματα quendam librū in-
ſcriptū, tanquam dictorū factorūq;
Socratis memorabilia.

Απομονωθέν. commono.

Ἀπομνημονίω, μ. ἴσοι, σ. κλη. καὶ

Ἀπομνησκία. obliuiscor. Genit.

Ἀπομύσσει, καὶ ἀπομύσσει. ἀποβάσσει δι
 ἔργου, abiurare & inficiari. Item
 eurare magistratum & cum iure in
 rando deponere. Herodia. Ἰσθασι ῥα
 μύσει ἀρχοῦς ἀπομύσσει, Abdicant
 se magistratibus. Plutarch. ἀπομύσσει
 οὐκ αὖτ' ἀρχή.

Ἀπόμειρα. ας. ἢ pars, portio.

Ἀπομνησας. ὁ. ἡ. in uitiis solus reli-
ctus.

Ἀπόμπιμοι. dies nefasti.

Ἀπόμνημα τὸ ἐκ μαχῆς, τὸ ἐκ φράγματος,
sigilli impressio. Bud. Com.

Ἀπομό τιμι. μ. ορξω. σ. ορξα. exprimo,
informo. Item abstergo, quia ex-
primendo fiunt absterfiones. Bud.
Com.

Ἀπομόν. statim, sine consideratione.

Λαοῦχος, louis cognomen. Tradunt enim Herculem in olympia rem diuinam obeuntem, cum muscarum multitudinem infestaretur, louis sacrificas

se à π μ ρ ο, proinusq; ultra Alpheti
esse muscas abactas.

Ἀπομυζία, αἱ sordities.

Ἀπομνείω. ἀποσπρίω.

Ἀπομύνω. μ. υξω. π. υχα. emungo, decipio, praestigijs illudo. Accus.

Ἀνομιᾶν. dementare, siue fatuum red
dere, siue μάταιον inducere, quæ ac-
cidit cum tam usus rationis quam
memoria in homine intercipitur.

Ἀπόρ. absens, indecens.

Ἄπορ. τὰ. medicamenta quæ dantur
ad leuandum dolorem.

Ἀπόνηο. ὄνηο, fructus, iπάρνηο.

Ἀποναίν. migro, sedem mutuo. Neutr.

Ἀποτάμι. adiutor, utilitatem & dele.
 Flamentum capio, fruor. Genit.

Ἀποταρξία. μ. ἴσω. π. κα. *stiporem ex-*
ciuo.

Ἀπόναθη. fruit, ἀπολαύει.

Ἀπορῖνω. μ. μ. μ. distribuo, adhibeo, τῷ
 buo. Herodian. ἡγάγετο κατ' ἄξιον ἐπ'
 ῖμων. Idem, μὴ θρᾶθυμις, μὴ ἀνα
 πάλιν ἀπορῖνω, Nihil loci quieti &
 desidiæ relinquens.

ἀπονομαζόμενος. arrogant, temerarius,
 insipiens, uccors, amens, deplora-
 tur, profligatus, Demosth. Et apud
 Theophr. pro homine flagitiosissi-
 mo, & nequissimo, & contaminatissi-
 mo.

Ἀπορίομαι. redeo.

Ἀπνοσίω. μ. α. σ. π. π. nidum fa-
cio, nidifico.

Ἀπὸ τῶν νῆδων. nervos abscindo.

Απόρροιας. quibus digiti mouentur.
tendines. τένονες dicuntur Hippocrati.

Απονύω. μ. θω π. κα. declino.

Ἀπορία. peruenio, utilitatem capio, des-
truo.

Ἀπὸνθε. adiutus est, ὠφελήθη.

Ἀπόνηρος. ου. ὅ. inde praueatus.

Ἀπουσί. sine labore.

Ἀπώριος. ὁ. ἢ. illaboriosus.
 Ἀπώριος. enatio.
 Ἀπώρια. laboris carentia & defectus.
 Ἀπορινάω. exupero, uinco.
 Ἀπορίνμι. honorem tribuo.
 Ἀπορίμμι. αἰ. ἢ. καὶ
 Ἀπορίσσομαι. ὁ. ἢ. malleolus, peluis in qua
 manus post cenam ablucebantur.
 Ἀπορίσσω. abluo, post mensam proprie,
 quemadmodum τὸ κατὰ χάρις ὕδαρ
 αἰτῶμαι, ante mensā, auctore Polluce.
 Ἀπορίτω. μ. ἴσω. π. κα. molior.
 Ἀπόρνια. αἰ. ἢ. uita flagitiosa & conta-
 minata, uel cordia, arrogantia, contu-
 macia, fastidium, secordia, despera-
 tio. Item demigratio, ab ἀπορίω,
 id est sedem habitationemq; muo.
 Bud. Com.
 Ἀπορίω. distributio.
 Ἀπορί. ὁ. labore carens, qui nullo dolo-
 re conficitur.
 Ἀπορίω. μ. ἴσω. π. κα. redeo. Neutr.
 absol.
 Ἀπορίω. ὁ. ἢ. separari, ἀπορίω. ὁ.
 Ἀπορίω. ὁ. ἢ. obliuio, ὁ. ἢ. μνημονεύω.
 Ἀπορίω. μ. ἴσω. π. κα. adiungo. Accusf.
 Ἀπορίω. ὁ. ἢ. καὶ
 Ἀπορίω. ὁ. ἢ. qui mulieris commet-
 cio non delectatur. μ. ἴσω. π.
 Ἀπορίω. extorqueo, aufero. τὰς ἀφ' αὐ-
 τῆς ὁ. ἢ. ὁ. ἢ. ἀφ' αὐτῆς, ἢ μεταφορικῶς
 ἀπορίω. ὁ. ἢ. ἀπορίω. Aristophan.
 Equit. Ἀπορίω σου τ' ἀρ' πρὸς ἀντί-
 στή.
 Ἀπορίω. ὁ. ἢ. praesegmen unguium.
 Ἀπόριος. sine labore, nullo negotio.
 Ἀπόριος. ὁ. ἢ. inhospitalis.
 Ἀπορίω. ὁ. ἢ. ἐστὶν ἀπορίω.
 Ἀπορίω. μ. ἴσω. π. κα. facio exulem.
 Accusf.
 Ἀπορίω. ὁ. ἢ. est peregre agentis, & cui
 peregrinari contigit.
 Ἀπορίω. μ. ἴσω. π. κα. leuiter incido,

scalpo, polio. Accusf. iung.
 Ἀπορίω. extinguo.
 Ἀπορίω. saltationem quandam ego-
 re, ἢ. ἢ. ἢ. dictam. Significat etiam
 reprobare.
 Ἀπορίω. abrado.
 Ἀπορίω. acidum reddo, Plinarch.
 Ἀπορίω.amenta.amenta, aliās minuta
 quaedam frustula inhaerentia intesti-
 nis: quidam strigmenta nominant.
 Ἀπορίω. αἰ. ἢ. incuruatas.
 Ἀπορίω. μ. ἴσω. π. κα. distringor.
 Ἀπορίω. μ. ἴσω. π. κα. detraho polien-
 do. Accusf.
 Ἀπορίω. antiquo, abrogo.
 Ἀπορίω. ὁ. ἢ. abauis.
 Ἀπορίω. μ. ἴσω. π. κα. circumspicio
 ut fugiam.
 Ἀπορίω. crepitum uentris emitto.
 Ἀπορίω. μ. ἴσω. π. κα. purgo uentrē.
 Ἀπορίω. αἰ. ἢ. extremū, merda.
 Ἀπορίω. ὁ. ἢ. latrina, simus.
 Ἀπορίω. αἰ. ἢ. experientia.
 Ἀπορίω. μ. ἴσω. π. κα. tento.
 Ἀπορίω. αἰ. ἢ. auctus, expiatus.
 Ἀπορίω. μ. ἴσω. π. κα. idem quod ἀπορίω, de-
 pello, auerio, reycio, remoueo à me.
 Ἀπορίω. μ. ἴσω. π. κα. uel ἀπορίω, sceleratus
 & fugiendus propter morum impro-
 bitatem.
 Ἀπορίω. μ. ἴσω. π. κα. repudio, remito
 to, amando, ablego. Accusf.
 Ἀπορίω. αἰ. ἢ. qui repudiavit.
 Ἀπορίω. μ. ἴσω. π. κα. repudium, remissio.
 Ἀπορίω. αἰ. ἢ. palam, manifeste.
 Ἀπορίω. μ. ἴσω. π. κα. defilio.
 Ἀπορίω. μ. ἴσω. π. κα. impleo. Ac-
 cusf.
 Ἀπορίω. μ. ἴσω. π. κα. delabor, decido.
 Ἀπορίω. μ. ἴσω. π. κα. in fidem uenio,
 fido.
 Ἀπορίω. ὁ. ἢ. impono, fraudo, decipio.
 Ἀπορίω. ὁ. ἢ. qui aberraui.

Ἀποπάανσις. ιορ. ἢ. aberratio.
 Ἀποπαυός. improbus, prestigator.
 Ἀποπλίω. nauigo.
 Ἀποπληκός. σ. ὀ. ἢ. stolidus, stupidus, at-
 tonitus.
 Ἀποπληξία. ας. ἢ. stupor corpore men-
 teq̃, languor, aduersitas, apoplexia.
 Ἀποπληρωτός. ῥ. ὀ. impletor, executor.
 Ἀποπλήω. μ. ῥω. π. κκα. percutio. Accu.
 Ἀπόπλοϑ. σ. ὀ. recessus nauium.
 Ἀπόπλοη. nauigium inuile.
 Ἀπόπλομα. ας. π. purgatio.
 Ἀποπνέτω. negat, ἀρνείσθαι.
 Ἀποπνέω. exhalo. Genit. ut, ἀπρᾶν ἵμε-
 θω ἀποπνέω.
 Ἀποπνέομαι. suffoco.
 Ἀποπνέω. μ. ῥω. π. κκα. suffoco, strangu-
 lo. Actiu. accus.
 Ἀποποιμα. renūcio alicui amicitiam.
 Ἀποποιματός. ἀλγίστατος, depulsor malo-
 rum, & auersor, defensorq̃ pestium
 & calamitatum.
 Ἀποποιμάω. depellere.
 Ἀποποιμά. ῥ. ὀ. ἀποποιεῖν, repudium,
 prociatio & depulsio sceleris &
 prodigiū.
 Ἀποποιμα. ας. ἢ. répedatio, reditus.
 Ἀποπορεύω. redeundum, bonum.
 Ἀποπορεύω. legationem renūcio.
 Ἀποπορεύω. reiectum.
 Ἀπόποδ. de longe, ἀποδοίω.
 Ἀπόποδο. coram.
 Ἀπόποδο. longe, ἀποδοίω, πόροδοι.
 Ἀποποσωπίζω. purgare faciem.
 Ἀποπίδα. μ. ῥω. π. κκα. uolo, auolo.
 Ἀπόπις. σ. ὀ. spectator. (Neutr.)
 Ἀπόπις. ἴδω. ὀ. extorris, exul.
 Ἀπόπιδϑ. σ. ὀ. altus de longe uisibilis, in-
 uisibilis, sublimis, specula.
 Ἀπόπις. reiectus. Dicitur & ἀπεί-
 πτος, μισνός, odiosus.
 Ἀποπίω. μ. ῥω. π. κκα. expuo. respuo.
 Accus.

Ἀποπείας. σ. ὀ. panis species apud Ache-
 nienseis, ὃ ἢ πᾶν ἀνθρώπων πυρρόμεν.
 Ἀποπείω. ἀπ. πρὸς ἰδίω.
 Ἀπόρρωτα. τὰ. stabilia, ut sunt aqua mor-
 tua.
 Ἀπορρώ. prohibeo.
 Ἀπορίω. μ. ῥω. π. κκα. καὶ ἀπορίμαι. dubi-
 to, firmandi propositi nescius sum,
 consilij inops sum, nō habeo in prom-
 ptu quod dicam, deficio. Item indi-
 geo. Vnde ἀπορίωμαι, ad summam
 angustiam redigi. Neutr. Genit.
 Ἀπορητός. ὀ. dubius, dubitator.
 Ἀπόρητος. σ. ὀ. ἢ. inopulabilis.
 Ἀπορία. ας. ἢ. indigentia, inopia, ege-
 stas, dubitatio, perplexitas, consilij
 inopia, desperatio.
 Ἀπορίω. μ. ῥω. π. κκα. in auem muto.
 Accus.
 Ἀπορρῖμαι. ab aliquo loco uenio.
 Ἀπορρς. σ. ὀ. indigens, perplexus, consi-
 lij inops, inexplicabilis. ἢ ἁπλῶς
 σιν ἢ πρὸς ἑαυτῶν.
 Ἀπορρᾶνμι. μ. ῥω. π. κκα. pigresco,
 languore & desidia affectus sum.
 Neutr. absol.
 Ἀπορρᾶν. do ex multis pauca.
 Ἀπορρᾶν. ας. muresco.
 Ἀπορρᾶν. spargo, pario.
 Ἀπορρᾶν. uasto, adiungo. ἀπ. ῥω. ῥω.
 ἀπ. ἢ ἢ ῥω. ἢ ὀρῶ. Accus.
 Ἀπορρᾶν. deriuatio, pars abstracta.
 Ἀπορρᾶν. ιορ. ἢ. modus ludēdi pila, cuius
 meminit. Poll. li. 9. addens et tres
 ceteros, ἰππῶνον, ἰππᾶν, ἰππᾶν.
 Ἀπορρᾶν. μ. ῥω. π. κκα. metro (αφ.)
 dico. Neutr. accus.
 Ἀπορρᾶν. effluo, excido.
 Ἀπορρᾶν. μ. ῥω. π. κκα. abrumpo,
 frango. Accus.
 Ἀπορρᾶν. καὶ
 Ἀπορρᾶν. uetulum, interdictum magi-
 stratus.

noph. Bud. Com.

Ἀποσπμάινω. μ. ανῶ. renuncio, respon-
deo, designum, Plat. Accusf.

Ἀποσπμαῖναι. annotationes & colle-
ctanea facio, commentaria scribo,
Ammon. in Prædic. Bud. Com.

Ἀποσπμασάντων. τ. δανicium signum.
Thucyd.

Ἀποσππομαι. μ. ἵψομαι. π. κμμαι. πρῶ

Ἀποσππω. marcesco. Depon. absol.

Ἀποσπχω. insequor, ἀποδίδω.

Ἀποσπιδώ. μ. ὄσω. π. ἀνα. depeculor.
Accusf.

Ἀποσπιδω. ferri aciem auertere. Item
ἀποσπιδω πῶς τ' οὐ μὲρ. σιμὰ δ' ἵκάνω
τὰ πρόσθεν. χεῖρα, consurgere ad lo-
cos acclives.

Ἀποσπιδω. quod nauseam, & fastidiū
inducit.

Ἀποσπιδω. ἰ. icinius, ἀποσπιδω, ἀπιδω, de
quibus Athenæ.

Ἀποσπιδω. μ. ἵψω. π. κμα. obticeo, inter-
fisto.

Ἀποσπιδω. ἰ. figura quæ reticentia à
Cic. dicitur, à Celfo obticentia, non
nulli interruptionem appellant.

Ἀποσπιδω. illudo.

Ἀποσπιδω. cachinnari.

Ἀποσπιδω. μ. ὄσω. π. ἀνα. dissipō,
Accusf.

Ἀποσπιδω. aufero, tollo de medio,
summo, amando, ablego, Herodi.
Item prorsus de medio tollo, neco.

Idem, καὶ τὸ λοιπὸν παρὰ τὸν ὄντα ἀπο-
σπιδω. Aliquando refuto, refu-
lo, conuincō, euerto, destruo. Grego.
ἰ. παρὰ τὸ ἀποσπιδω. τὸν ὄντα ἀπο-
σπιδω. Aliquando uentris onus po-
no, Herodi. Vnde τὸ ἀποσπιδω. τὸν ὄντα
ἀποσπιδω. τὸν ὄντα ἀποσπιδω. Aliquan-
do etiam excutio quodcumq; onus.

Bud. Com.

Ἀποσπιδω. μ. ὄσω. π. ἀνα. repono, repa-

ro. Itē quemadmodū ἀποσπιδω,
aufero, & tollo de medio, amolior,
facio abrogatum, obscuro, infeto
damnum. Accusf.

Ἀποσπιδω. ἰ. ἰ. inextructus.

Ἀποσπιδω. ἰ. ἰ. sarcina, exercitus impe-
dimenta, ἰ. ἰ. πρὸς τὸν ὄντα. Ache-
ne. usus est pro instrumēto aule uia-
torie & imperatorie in exercitiū.
Bud. Com.

Ἀποσπιδω. μ. ὄσω. π. ἀνα. consydero.

Ἀποσπιδω. ἰ. quasi explorabundus.

Ἀποσπιδω. labefio.

Ἀποσπιδω. μ. ἵψω. π. κμα. commoneor, &
nimaduerto.

Ἀποσπιδω. remoueo ab umbra.

Ἀποσπιδω. σιμὰ τ'. umbra & obum-
bratio.

Ἀποσπιδω. σιμὰ τ'. sparsi.

Ἀποσπιδω. fugio.

Ἀποσπιδω. in scirrhum induratus,
σκληρὸς.

Ἀποσπιδω. emori.

Ἀποσπιδω. excorio, præputium de-
traho, desquamo, circuncido.

Ἀποσπιδω. μ. ὄσω. π. κμα. ἰ. ἀποσπιδω.
intueor scopum, uel aliquid tanquā
scopum. Item intueor & diligēter
consydero. Accusf. Bud. Com.

Ἀποσπιδω. μ. ὄσω. π. κμα. relinquo, re-
pro, ἀποδοιμάσμαι. Actiu. accusf.

Ἀποσπιδω. ὄν. ἰ. contempnis, δε-
σφωσι. (re.

Ἀποσπιδω. obumbrare, solem desine.

Ἀποσπιδω. μ. ὄσω. π. κμα. canibus ex-
pono. Actiu. accusf.

Ἀποσπιδω. cutim capitis cum pilis
amputo, capillum abrado.

Ἀποσπιδω. extero.

Ἀποσπιδω. μ. ὄσω. π. κμα. purgo, tergo.
Actiu. accusf.

Ἀποσπιδω. cultro abrado.

Ἀποσπιδω. μ. ὄσω. π. κμα. arceo, abduco,

·repello, ligo. Αἴλιu. accusf.
 Ἀποσβῆτης. ἰ. ὁ. remotor.
 Ἀποσπασμα. pari, auulsio.
 Ἀποσπ. sine quantitate, ἢ ποσότητι μὴ
 ἔχοντι ἰονισμῶν.
 Ἀποσπασματίu. reliquia quaedam.
 Ἀποσπῶ. μ. ἄου. σ. αua. euello, eme-
 tior. Lucian. Icarom. ἔτι ἂ κατ' αὐ-
 τῶν τῶν οὐρανῶν ἰκάρου, παραπλῶ-
 τῶν νικῶν ἀποσπᾶται. Αἴλιu. accusf.
 Ἀποσπῆματίu. semen emittit.
 Ἀποσπῶδω. dehortor, dissuadeo, Hecro-
 dotus lib. 6.
 Ἀποσπῆγμα. ἑ. ἢ. quod abstergitur.
 Ἀποσπῶδισα. in cinerem redigere, e me-
 dio tollere. Aristoph.
 Ἀποσπῶδίσω. negligens, ἀμυδῶν.
 Ἀπώρα. absiste, imperatiuus pro ἀπώρα-
 θι, sic παύειν.
 Ἀπώραμα. ἢ. defluxus.
 Ἀπώραδᾶ. à longe, eminus, per inter-
 uallum.
 Ἀπώραδῆν. longe, procul.
 Ἀπώραδῶν. ἢ. ἢ. rete piscatorium, plum-
 bo ὃ calamis hinc ὃ hinc τέπεται.
 Ἀπώρασω. distillo, descendo.
 Ἀπώραω. impedio.
 Ἀπώρας. fugiens.
 Ἀπώρασι. ac. ἰ. defectio, cum quis à du-
 ce suo defiscit.
 Ἀπώρασιu. ov. ἢ. repudium, αἴτιu in-
 gratos, ὃ defciscetes à patronis, ἢ
 bellus repudiū.
 Ἀπώρασι. ιor. ἰ. ἀπώρησις, ἰu διασῆμα
 ἑ. ἢ. ἢ ἀπώρασι, elongatio, produ-
 ctio, immensa capedo, abscessus, di-
 gressio, distantia. Item defectio, re-
 bellio. Aliquando suppuratio Ruel-
 lio interprete.
 Ἀπώρασι. μ. ἰου. σ. uua. absisto. Genit.
 Ἀπώρασι. ἰpos. retractator, faciens de-
 sistere. ὃ ἀπώρασις, segreges.
 Ἀπώρασι. u. ἰ. apostata, desertor, q. abo-

secdit ab eo quod iuendum suscepit.
 Bud. Com.
 Ἀπορακῆς. ἰ. ὁ. rebellis.
 Ἀποραρῆν. uallo claudere, cancellis
 firmare.
 Ἀπορῶσω. μ. δου. σ. αua. detego. Acc.
 Ἀπορῶω. intus coërceo, ὃ cohibeo ἢ
 cet etiam arceo significet, ὃ propul-
 so, ὃ inhibeo.
 Ἀπορῶω. uel ἀπορῶω. discedo.
 Ἀπορῶμα. uel
 Ἀπορῶω. emando, uel cū mandatis ali-
 quē mitto, remitto, cursum nauis ali-
 quō dirigo ὃ cōtendo, quod nō tan-
 tum is facit qui in naue est cū uecto-
 ribus, sed etiam qui magistrū prae-
 suit ὃ exercitorē nauis. Bud. Com.
 Ἀπορῶω. fortiter fero.
 Ἀπορῶμα. priuor. Genit.
 Ἀπορῶω. μ. ἰου. σ. uua. priuo. Accusf.
 Ἀπορῶσι. ἰ. priuator.
 Ἀπορῶσι. ἰ. ὁ. ἢ. indumentū genus, pria-
 uatrix. Aristoph. Nebul.
 Ἀπορῶσι. deponere coronam.
 Ἀπορῶσι. expecto.
 Ἀπορῶμα. ac. ἢ. spaciū, abscessus. ἢ
 suppuratio, ulcus, apostema, qua uo-
 ce ὃ Latini medici utuntur.
 Ἀπορῶμα. sustentaculū, ἀπώρημα.
 Ἀπορῶω. restituere.
 Ἀπορῶσι. ἰ. ἢ
 Ἀπορῶω. abrado, refeco.
 Ἀπορῶσι. ἢ. minutia abrasa.
 Ἀπορῶσι. ἢ. ἢ. missio, immissio, remis-
 sio, apostolatus, munus. Ἀπορῶσι τῶν
 παίδων, amissio puerorum, cades
 puerorum.
 Ἀπόρῶ. ὃ. u. uel ἀπορῶσι. ιor. ὁ. nūci-
 quicūq. mittitur. Brat ὃ nomē pri-
 cipatus apud Athenienses, cuius offi-
 cium erat rectē atq. ordine curare in-
 struereq. classē. Vnde et Demosthe-
 ni ἀπόρῶσι sunt apparatus classium

expeditionesq; maritimas. Item dissessoria litera, apud Iureconsul. de quo Alcianus de Rer. & Verb. sign.

Ἀποστομίζω, est memoriter, nullo coadiciis auxilio, dicere.

Ἀποστομίζω. ἔμ' μὴ μὴν ἀπὸ τοῦ στόματος, pendere ab ore & obseruare quid dicatur, frequenter interrogare aliquem, & perplexum reddere, siue illaquicare, & ab ore capere.

Eras. in Luc. cap. 11.

Ἀποστομίζω. idem quod ἀποστομίζω, hoc est ἀποσπένδω, os obtinuo.

Ἀπόστομος. u. i. inimicus, non amans.

Ἀποστάντω. relego, mitto in exilium.

Ἀποστάντω. indurescere ut crusta, trāsfire intestaceam duritiem.

Ἀποσπέντω. u. i. ducis locomotus, exauthoratus.

Ἀποσπέντω. cum accus. est auersor et fastidio: aliās enim significat cōuertor, ut ἀποσπέντω πρὸς τὸν, Conuertor ad hunc. Bud. Com.

Ἀποσπέντω. μ. φ. ω. φα. auerto, detorqueo, Galeno. Item aliò iter flecto, abscedo. Xenoph. & Plutarc. Actiu. accusa. Bud. Com.

Ἀποσπέντω. ας. i. asperula.

Ἀποσπέντω. ας. i. auersio, odiū. Item sermo à persona iudicis auersus.

Ἀποσπέντω. Veneris cognomé erat Thebanis, quasi ab impijs operibus, iniustisq; desiderijs auerteret homines. Cael. lib. 8. ca. 6.

Ἀπόστροφος. or. i. apostrophus, auersio unus ex decem accentibus Græcorum, & prima uocali alicuius dictionis superscriptus, denotat uocalem præcedēis dictionis elisam propter hiatum.

Ἀποσπέντω. odi. Apostolus, ἀποσπέντω τὸν πῶν.

Ἀποσπέντω. persequi.

Ἀποσπέντω. μ. φ. ω. φα. expello, excutio, remoueo. Actiu. accus.

Ἀποσπέντω. dura uocis, τὴν τῶν σπέντω.

Ἀποσπέντω. asstringere.

Ἀποσπέντω. μ. φ. ω. φα. sicut edo; sicut decerpo. Item calummior.

Ἀποσπέντω. i. deprador, prædā abduco.

Ἀποσπέντω. abundanter præpositione, ponitur pro concurrere, συμβάλλω.

Ἀποσπέντω. u. i. excommunicatus, alienus à congregatione & synagoga.

Bud. in Annot. post.

Ἀπόσπενμα. ας. i. desquamatio, locus est in corpore desquamatus. Bud. Cō.

Ἀποσπέντω. detraho.

Ἀπόσπενμα, τρυφήν παρὰ τῆς Hipp.

Ἀποσπέντω. repello pilam.

Ἀποσπέντω. μ. φ. ω. φα. debilito, putrefacio. Actiu. accus. iung.

Ἀποσπέντω. aberto, ἀποσπέντω.

Ἀποσπέντω. iugulo.

Ἀποσπέντω. i. fūda emitto, iaculo.

Ἀποσπέντω. qui sumi, uide Plutarc. in Problem.

Ἀποσπέντω. μ. φ. ω. φα. diffringo, corrumpo, refeco uenam, scarifico cutem. Bud. Comment.

Ἀποσπέντω. stipites sunt & plage. Bud. Com.

Ἀποσπέντω. plagas erigere, & furcis illis uenaticis fulcire. Bud. Com.

Ἀποσπέντω. ex tempore dico.

Ἀπόσπεν. i. abstinentia.

Ἀποσπέντω. fundo.

Ἀπόσπεν. i. ramus, propago.

Ἀποσπέντω. separo tanq; funiculo, pri-

Ἀποσπέντω. abstineo. (uo.

Ἀποσπέντω. τὸν ἰδὼν, à uoluptatibus abhorre.

Ἀποσπέντω. i. abstinent.

Ἀποσπέντω. tandem seruo, inuis condo ut seruem, inuis in columen contineo.

Ἀποσπέντω. i. renunciatio & cum extre-

mum salutamus, & salutem dicimus
 alicui uice instituto. Bud. Com.
 Ἀποράδω, prolixè, intense.
 Ἀπόρατος. ad certum usum sepositus
 & selectus. Bud. Com.
 Ἀποταμιόμην. claudio.
 Ἀποταμίωμι. μ. ἀποτάω. extendo.
 Ἀπότασις. ιοs. i. renunciatio, sicut ἀπο-
 τὰς. opponitur etiam τῇ συντάξει.
 Bud. Com.
 Ἀποτάσσειμι. μ. ἀφέναι. w. aqua. dimitto,
 ualere iubeo, renuncio. Datiuo.
 Ἀποτάσσω. μ. ἀίω. w. ὄξα. renūcio. item
 secerno, seorsum destino, disjungo,
 attribuo. Actiu. datiu. Bud. Com.
 Ἀποταύρι. α. iuuenca quædam in Epi-
 ro, quæ & Pyrrhica dicuntur, &
 Setaura.
 Ἀποταυρόω. &. confidens.
 Ἀποτάω. longissime. (chro.
 Ἀπότατος. q. priuatus est maiorū sepul-
 Ἀποτάφωσις. ιοs. i. circumuallatio.
 Ἀποταφείω. circumdo fossa.
 Ἀποταύωμι uoce passiva est inueher.
 Galen. ἀποτάειν αἱ δὲ τῶν αἰσθη-
 Ἀποτάω. μ. ἰνῶ. w. αἶα. extendo, inten-
 do, produco, longum facio, αἱ ταυ-
 τὰς, καὶ εἶπω, ἀπὸ αἰς μῆκος. Actiu.
 accus. ut ἀποτάων λόγον, pro longam
 orationem habeo, id est ἀπομνημόω.
 Interdum absolue & sine casu. Pla-
 to in Gorg. καὶ νῦν ἴσως πῶρρ' ἀποτά-
 μιν ἢ πῶρρ' ἀπὸ λόγου, id est μακρολογῶ
 σμαιν. Bud. Com.
 Ἀποταξίω. uallo, muro circumdo, murū
 diruo. Bud. Com.
 Ἀποτάξις. ιοs. i. muri destructio. (tio.
 Ἀποτάξιμος. ἰ. δ. circumuallatio, munis
 Ἀποταῖνοι. duces, οἱ κατὰ πόλιν ἐχθροὺς
 νικτὰς ἀπὸ πόλεως.
 Ἀποτάωμι. conualefco.
 Ἀποτάωμαι. αἰs. ῥ. res gesta, effectus.
 Ἀποτάωματα μαθηματικὰ dicuntur

ea quæ cælum ex astrorum composi-
 tione, & aspectu mutuo in natali cu-
 iusq. hora efficit, effectus genitura-
 rum, ab effectione cæli manantes.
 Dicuntur item ἀποτάωματα mathe-
 ματικῶν seu astrologorū responsa.
 Circumferuntur & libri Ptolemæi
 ἀποτάωματα, quos modo quadri-
 partitos uocant. Cæl. lib. 7. ca. 9. &
 Alciat. de Re. & uerb. sign.

Ἀποταυμάτιοι post Homeri ætate dis-
 cili sunt, qui mathematici uocantur
 & Chaldei. Horum curiositas nihil
 reliquit, quod planetarum non subie-
 cerit potestati, ut in Iliad. primum
 annotat Eustath.

Ἀποτάωται. μ. ἰσθ. w. αἶα. terminor.
 Ἀποτάωμι. μ. ἰσθ. w. αἶα. perficio, effi-
 cio. Act. accus.

Ἀποτίμω. μ. ἀποτίμω, καὶ ἀποτίμω. ἄρ.
 ῥ. ἀντίμω. w. τίμω. abscindo.
 Actiu. accus. Bud. Com.

Ἀποτίνωμι. decoquo.

Ἀποτίσις. ιοs. i. partus.

Ἀποτίμασις. finio.

Ἀπότιος. ον. ἰ. longinquus.

Ἀποτίω. longius.

Ἀποτίταμιν ὄρα. stata & constituta.

Ἀποτίταμινος. desponsus, deuotus, de-
 stinatus.

Ἀποτίμωμι. ῥ. αἶα. pignori acceptu-
 tum à marito, uel à marito datū pro
 dote accepta.

Ἀπόταμα. αἰs. ῥ. damnum, quod dece-
 dit alicui, repulsa, aberramentum,
 Plutarch. w. ῥ. ἀποτίμας, ἀποτίμα.

Ἀπότασις. ιοs. i. res male gesta, repulsa

Ἀποτακτικός. ἰρις. offensator, & oppo-
 nitur τῷ καὶ ὁρῶντι. Bud. Com.

Ἀποτίωμι. & ἀποτίωμι. μ. ἰσθ. w. αἶα.
 in actiua uoce, reicio, hoc est ἀποτά-
 σμαιν, ἀποτίωμι. Xenoph. de hoibus
 uoluptarijs loquens, τὰ ἢ ἀποτίωμι αἱ

ἵστας ἀποτίμωμι. Itē depono, ut ἀποτίθω τὸν ἵππον de ponere inimici-
tiam, ὁ ἀποτίθω τὸν ἀρχὸν, abdica-
re se magistratu. Item recondo, re-
pono. Ἀποτίθω τὰ ἱερὰ, intesti-
na reponere, siue (ut Celsus) refunde-
re. Ἀποτίθω τὰ γρόμματα παθίῃ, ex-
ponere, Aristot. Bud. Com.

Ἀποτίκτω. parium emitto, pario. Bud.
Com.

Ἀποτίνω. μ. τὸν. euello, depilo. Actiu.
accusf.

Ἀποτιμάμαι. ἀstimatum accipio. Et
ἀποτιμάω μὲν προῖκα χαλκόν dicitur à
Demosth. quod maritus oppignora-
uit in eum casum, quo casu restituen-
da dos erit, certa pecunia ἀstimatῷ,
uel ipsi marito pro pignore dotis dat-
um. utriq; enim significare potest.
Bud. Com.

Ἀποτιμάω. μ. ἑσθ. π. ἡνα. ἀstimatum do.
Item ἀstimo, praesuppono. Itē pu-
nio, cōdemno. Actiu. geni. & accusf.

Ἀποτιμῆμα. ἀπρ. ἰ. precium, pignus
quod accipiebatur à sposo, ut de do-
te perdenda non esset periculum. Id
uerò erat uel domus, uel agri. Acci-
pitur generaliter pro quouis pigno-
re. Bud. Com.

Ἀποτιμῆσις. το. ἰ. descriptio census.

Ἀποτιμῆται. οἱ. ἀstimatores, ut qui à ma-
gistratu petebātur, qui precium in-
ducerent ac indicaturam. Memine-
runt Demosth. & Lysias.

Ἀπότιμωρ. ἰ. idem quod ἀποτιμῆμα.

Ἀπότιμωρ. inglorius, infamis, ἀτιμωρ.

Ἀποτιμώτης. το. ἰ. contemptior, pro ἀτι-
μώτης Ionicē.

Ἀποτιναίμεν. ὁ. executiens.

Ἀπότιον. solus quod debes.

Ἀποτινύμαι. καὶ

Ἀποτινύω. καὶ

Ἀποτινῶ. μ. ἑσθ. π. κα. καὶ

Ἀποτίω. punio, reddo, compenso, exol-
uo, penam pendo, quocunq; modo
soluo & rependo, & captiuos luo.
Bud. Com.

Ἀποτίπασα. difficile accessu.

Ἀποτιμάω. abscindo.

Ἀποτιμώτατος. ὁ. infelicissimus, Homero
ἀτυχεῖ. nam πέρμωσ πρᾶτερ mortem
etiam fortunam significat. παρὰ τὴν
τῆρ, ὅδῃ περῆσθ.

Ἀποτίμωσ. ἡ. ὁ. abortiuum.

Ἀποτομάω. audeo sumpta ab aliquo si-
ducia. Bud. Com.

Ἀπότομα. segmenta.

Ἀποτομάς. ἀδ. ὁ. ἰ. καὶ

Ἀποτομάς. iaculum, quo utebantur pen-
thalii.

Ἀποτομή. breue iaculum.

Ἀποτομία. ας. ἡ. rigor, seueritas nimia,
uelocitas temeraria, inconsideratia.

Ἀπότομος. ἡ. ὁ. uiolentius, durus, prae-
ruptus, abruptus, praefractus. Item
compendiosus, compendarius, bre-
uis, ἱπιθμωρ, princeps, praefusus.

Ἀποτομός. truncatum, durius, uulgo τὸ
gorose.

Ἀποτοπῶω. μ. ἑσθ. π. ἡνα. in orbem re-
digo.

Ἀποτῶ. ὁ. cui nullus usus bibendi.

Ἀποτῶν. comedere.

Ἀποτῶνμα. cibis, reliquiis.

Ἀποτοχρῆσις. strangulo, frango collū.

Ἀποτοχῶω. audeo.

Ἀποτίπωμαι. auersor, deuito. Cum ge-
ni. accipitur subinde pro suo actiuo.

Ἀποτιπῶ. μ. ἑσθ. π. ἀπα. auerto, auoco,
dissuadeo, deterreo. GAZA ex Cicero.
ὁδὸς ἢ οἱ μὲν ἀχρηστὲς ἀποτίπουν.
Haud sanè quis facile reiraxerit.
Accusf.

Ἀποτίχω. recurro. quere τίχω.

Ἀποτιπῆται, uel ἀποτιπᾶται. treis ictus in-
fligere, uincere. De πέηθαλο dicitur.

Ἀποφθίσ. ἱ. ἱ. corrosio, obitio.

Ἀποφθίσμα. μ. ψ. μι. π. ιμ. μι. exprimo, exerceo. Item amolior, propulso, & diluo crimē quo aspersus sum, purgo, abstergo, Diodo. & Aeschyni. Item rejicio, summo uoco, Plutar. Item aboleo, expurgo, Diodo.

Ἀποφθίσω. μ. ιψ. π. ιψα. abstergo. Acli. accusf.

Ἀπόρριμμα. αὐ. ρ. ῥ. res quae deterendo decidit, ramentum.

Ἀπόρριξ. ἱ. ρ. ῥ. impubes, ἀ. ηβ. ρ.

Ἀπορρίω. mordicus abscindo, ut ἀπορρίω τὸν ῥῖνα, Lucian.

Ἀπορρίπτω. ρ. ῥ. sacrificium uel supplicatio quae fit ad euitandum aliquod malum imminens. ἀπορρίπτου θύσμα, abominandum spectaculum.

Ἀπορρίπτω. ρ. ῥ. ὁ. malorum depulsor, terribilis aspectu, difficulter dehortādus, malus fugiēdus, dignus odio.

Θεοὶ δὲ δαίμονες ἀπορρίπτου dicebantur, qui nocumenta ab hominibus aueriebant, malorum noxarumq̄ depulsores ac tutelares. in ijs erant Apollo & Hercules. Latini aueronocae nos uocant. Bud. Com.

Ἀπορρίπτω. αὐ. ρ. ῥ. ἀπορρίπτω.

Ἀπορρίπ. ἱ. ῥ. dehortatio, auersio.

Ἀπορρίπιασμα. ῥ. ῥ. expiatio, θύσασμα.

Ἀπορρίπιασμός. αὐ. ρ. ῥ. refugio, accus.

Ἀπορρίπιασμός. ἱ. ὁ. liberatio, numinum ira amotio, quae fit per ueneficia.

Ἀπέρριπ. ρ. ῥ. ὁ. quem homines euitant, fugiēti urbem, auersus, auersandus.

Ἀπέρριπος. ρ. ῥ. peregrinus, insolens, non assuetus & exercitatus, alienus, abhorrens. Bud. Com.

Ἀπορριπῶ. clam cupiens, ἀδύρα ἀπῆλθον.

Ἀπορρίω. μ. ἱψ. π. ιψα. domo, obuiando. Acli. accusf. iung.

Ἀπορρίω. lassum reddo, & ἀπορρίωμι

lassesco, succumbo, satisco, extenuor.

Ἀπορρηχάνευσον. ῥ. μὴ κατορθούμενον, quod perperā maleq̄ ac praeter animi sententiam euenit; quod praeter spem cadit, apud Lucian. frequens.

Ἀπορρηχάνω. non compos fio uoti, frustror. Genit. ut οὐκ ἔστιν ἀπορρηχάνω, Si cilia potiunda spe frustratus, apud Plutarch.

Ἀπορρίω. glandem renudo, praeputiū refeco.

Ἀπορρηχάνω. tympanis ac fidiculis extendor, ut martyres, Cyrill. lib. 8.

Ἀπορρηχάνω. οἱ. qui sunt in supplicio.

Ἀπορρίω. effingo, exprimo.

Ἀπορρίω. napulo.

Ἀπορρηχάνω. exa cantur.

Ἀπορρηχάνω. ex caco.

Ἀπορρίω. αὐ. ἱ. calamitas.

Ἀπορρίω. αὐ. ἱ. definent uerberare.

Ἀπορρίω. αὐ. ἱ. ὁ. auferens, praecipies.

Dicitur pro ἀπορρίω per syncopen, ἀ praesenti ἀπορρίω, pro ἀπορρίω, quod est extermino.

Ἀπορρίω. loci uel anguli contempti, in quos scoparū purgamentā rejiciēbat.

Ἀπορρίω. ἱ. ὁ. sine pede, apes auicula.

Ἀπορρίω. partem bonorum dare, ut pater filiae, cum nubit.

Ἀπορρίω. αὐ. ἱ. absentia.

Ἀπορρίω. enuncio, ἀπορρίωμι. Censo. Verbum est dialecticum. Censo. sententiam fero, statuo. Galen. ὁρῶντες ἱπ. ἀπορρίωμι. Nihil consonū dicere. Bud. Com.

Ἀπορρίω. μ. αὐ. demonstro, defnio.

Item exhibeo, in rationes tutela re fero. Demosth. ὁ δὲ λαμβάνει τὰς ἀπορρίω, id est, in rationes retulit, acceptas tutela retulit. idē: ἱπ. ἱπ.

οὐδὲν ἀποποιεῖται τοῖς χήμασι, Nullum
quæstum pecuniarum referunt, nul-
lum exhibent fœnus. Vnde ἀποποι-
εῖται τὸν διαθήκην, ædere testamentū
et exhibere, hoc est εἰς ἀποποιεῖται: ἀ
quo et ἀποποιεῖται pro palam et
manifestè. ἀποποιεῖται τὸν ἰστίαν, est
dare commentarium seu indicem bo-
norum, quod inuentariū appellant.

Item defero, reuelo, crimē obijcio,
Lys. Accipitur etiam pro ἀποποιεῖται
μου, ἀποποιεῖται, παραστεινῶσω, facio, per-
ficio. Lucian. πῶς εἰς ἐν τῶν ἀπο-
ποιεῖται, Qui ex inopibus opulētos red-
didisti. Itē propono, ut proponimus
questionē. accus. iung. Bud. Com.

ἀποποιεῖται. ior. ἱ. apud Plat. ἀρτίῳ ἀπο-
ποιεῖται. Et est enunciatio uerum uel
falsum significans, nomine et uerbo
constans.

ἀποποιεῖται. ἱ. ἱ. enunciatiuus.

ἀποποιεῖται. negare.

ἀποποιεῖται. ior. ἱ. negatio. Item enuncia-
tio, ἀποποιεῖται. Accipitur apud Plu-
tarch. pro sententia et dicto breui,
hoc est apophthegmate. Aliquan-
do cōmentarium bonorum et inuen-
tarium, ἀποποιεῖται. Bud. Com.

ἀποποιεῖται. nego, abnuo, sententiam di-
co, effari.

ἀποποιεῖται, uel ἀποποιεῖται. pa-
lām, manifestè.

ἀποποιεῖται. contemnere, aduersari.

ἀποποιεῖται. refero, reporto gratiam
uel gloriam uel præmium: proprie
de ijs dictū, qui honorem aut magis-
tratum gesserunt. Auferte hoc La-
tinis significat, cum pro impetrare
ponitur. Cic. ad Att. 16. Audiuius
Cæsarem, uerba fecimus pro Buthro-
tijs, liberalissimum decretū abstuli-
mus. Idem dicitur et εἰς ἀποποιεῖται, ut apud
Greg. εἰς ἀποποιεῖται παρὰ βασιλῆα. Bud.

ἀποποιεῖται. tollo. Libani, ἀποποιεῖται ἅνθρω-
ποι. Sic Plin. lib. 24. ca-
p. 1. de cedri succo, Defuncta corpora
incorrupta et uis feruat, uiuentia cor-
rumpit: mira differentia, cum uiuam
auferat spirantibus, defunctis pro ui-
ta sit. Aliquando defero: unde ἀπο-
ποιεῖται δίκην, in iudicium uo-
co, accuso, reum postulo, diem dico.

Aliquādo renuncio, designo, et no-
men alicuius ædo, cæro, eligo, Demo-
sthen. Aliquando in album refero,
et inter numeros adscribo, Lys. Ali-
quādo mercedem fero, ut operarius
facit. Lucian. ἀποποιεῖται δὲ τὸν νό-
μον. Et pido, hoc est soluo, pensio.
to. ἀποποιεῖται λόγον καὶ λόγον, rationes
ad ararium refero. Dicitur et de ra-
tionibus priuatis. Bud. Com.

ἀποποιεῖται. euado, absoluo. Neutr. ab-
sol. Interdum cum duobus accusati-
uis construitur. Demosthen. ἀς δίκην
τοῦτο ἀποποιεῖται πᾶσι καὶ ἀρτίῳ
καὶ ἅνθρωποι.

ἀποποιεῖται. ior. euasio.

ἀποποιεῖται. nego.

ἀποποιεῖται. infaustus, mali ominis.

ἀποποιεῖται τὸν ἰστίαν. publicare bona, an-
notare bona reorum.

ἀποποιεῖται τὸν νόμον. dicere sen-
tentiam.

ἀποποιεῖται. ior. ἱ. νόμον, sententia.

ἀποποιεῖται. paucis multa cōprehens-
do, præcise et breuiter loquor.

ἀποποιεῖται. ior. ἱ. sententia breuius, bre-
uiter ac scite dictum, scita, breuis,
acutaq; responsio, præcisa sententia
ac breuiter circumscripita. ἀποποιεῖται
μὲν (inquit Eras.) sunt dicta acuta
quædā et breuia, non cuiuslibet qui-
dem, sed oratorum, ducum, legato-
rum, imperatorū, ac ut semel dicā,
illustrium uirorum.

Ἀποφθιματικός. ἰ. ὁ. sententiosus.
 Ἀποφθόρου. ab eo in malam rem, mise-
 re & calamitose uagor et erro. Ἀπόφ-
 θαρσί μιν Ἀττικοί dicunt, cum indigna
 bimde aliquem discedere iubent: abi
 in malam rem.
 Ἀποφθαλίσσω. uel ἀποφθαλίσσω. extreme
 contemno, nihili facio.
 Ἀποφθιματίσω. id est capitis pituitas
 produco & purgo.
 Ἀποφθιμύω. tumorem deponere.
 Ἀποφθίειν. eructare, ἀποφθίγειν.
 Ἀποφθιβάσκειν. purgare, uaticinari.
 Ἀποφθόρε. ἄς. ἰ. ἀποφθιμὸς, tributi solu-
 tio, officiū quod heris serui praestāt.
 Item pensuatio, pensio, qualis à co-
 lonis ascriptiis pendebatur, Ando-
 ci. & Plutarcho. Idem in Apoph.
 ἀποφθόρεν stipendiū militare uocat.
 Significat etiam suauolentiam,
 odoremq; gratum. Herodian. ἀρωδίας
 τῆς τῶν ἀρωγῶν ἀποφθόρε. Sapius
 tamen ἀρωδισωδίας. Item pro expi-
 ratione, exhalatione & effluuione,
 Plutar. Symp. 1. Item pro ablatio-
 ne, Aristot. Aliquando lucrum, καὶ
 ἀφθόρε, ἡμῦμα. Bud. Com.
 Ἀπόφθορος. sterilis, ἀκαρπύς.
 Ἀποφθορίσω. μ. ἰσω. π. ἡκα. exonero, ἀπο-
 βάτω & φορτίον. Aeliu. accus.
 Ἀποφθαρίσσω. resigio quae signata sunt.
 Ἀποφθαρύνω. obstruo.
 Ἀποφθόρε. ἀδθ. ἰ. dies nefandus,
 inauspicatus, ater.
 Ἀποφθόρε. obturo. Bud. Com.
 Ἀποφθός. ἰ. appendix. Vnde ἀποφθό-
 ρος. annata, id est annascentes ramu-
 li ramis maioribus. Sic Aristot. item
 uocat intestinum appendices, quae
 & λεγόμεναι dicuntur.
 Ἀποφθός. ἰς. ἰ. euasio.
 Ἀποφθός. ἰ. ὁ. qui nullum habet tri-
 bum, aduena.

Ἀποφθόρε. ἰ. ὁ. fibrae.
 Ἀποφθίσις. folia detraho.
 Ἀποφθία. ἰ. bulla, emmentia.
 Ἀποφθόρε. auulsione sero.
 Ἀποφθόρε. ἰ. ὁ. monstrū, abortiuum.
 Et adiectiuē, pro uano, indocto, ἀπο-
 φθόρε. ἡμῶν. π. ἡκα. strenuē exuo.
 Ἀποφθόρε. μ. ἰσω. π. ἡκα. strenuē exuo.
 Ἀποφθόρε. fabricor.
 Ἀποφθόρε. ἰ. ὁ. ἰ. ὁ.
 Ἀποφθόρε. ἰ. ὁ. opere manuali uiuēs.
 Ἀποφθόρε. abrogari, abdicari, re-
 probari, exauorari, plebiscito absol-
 ui, uulgo degradari. Iungitur genit.
 cum accusat. Demosth. τὰ πρῶτα
 τὰ ἀντὶ τοῦ ἀποφθόρε. ἡμῶν.
 Ἀποφθόρε. Bud. Com.
 Ἀποφθόρε. abrogatio.
 Ἀποφθόρε. μ. ἰσω. π. ἡκα. duco per con-
 ductum.
 Ἀποφθόρε. ἰ. ὁ. distantia, abstinentia. Item
 receptio, qui antia iure cōsuleis, chi-
 rographus, quo creditor testatur sibi
 factum satis à debitore. Latini acce-
 ptilationem uocant.
 Ἀποφθόρε. cuius faciei color affectu
 aliquo modo mutatur, pallefcit.
 Ἀποφθόρε. imperitus, agrestis.
 Ἀποφθόρε. μ. ἰσω. π. ἡκα. abutor, recedo &
 antiquo. cum genit.
 Ἀποφθόρε. μ. ἀποφθόρε. ἀπὸ φθόρε. sufficit.
 Lucia. ἐπὶ δὲ ἀποφθόρε μὲν τὰ ἐκ φθόρε
 ἐπὶ τῶν ἀποφθόρε.
 Ἀποφθόρε. ἰ. ὁ. sibi mortem conscie-
 scere.
 Ἀποφθόρε. ἰ. ὁ. abusus.
 Ἀποφθόρε. sufficiens apud Aristoph.
 Ἀποφθόρε. in auro.
 Ἀποφθόρε. ἰ. ὁ. sufficiens, idoneus.
 Ἀποφθόρε. sufficiens, satis.
 Ἀποφθόρε. ἰ. ὁ. sufficiens.
 Ἀποφθόρε. succum extraho. (do.
 Ἀποφθόρε. μ. ἰσω. π. ἡκα. secedo, disce-
 do.

Ἀποχώρησις. 121. ἢ. discessus.

Ἀποφατίζω τὸ ῥῶνχα. defeco, forefisco ungues.

Ἀποφάσσω. μ. ἴβωμι. π. abstergo, tergo nates. (90.)

Ἀποψάλλω. μ. ὄσσωμι. π. νοσσω. fimo

Ἀπόψυμα. φ. derasio.

Ἀπόψυον. hostimentum.

Ἀποψηλομαι. μ. ἰβωμι. π. ισσω. libero in iudicio, per decretum expello, re: noco, quādo res componi nō potest, absoluo suffragio, antiquo, ex albo erado, cenfeo aliquid non faciendū, Item condemnor. Bud. Com.

Ἀποψηφῶ. adere crepitus alui.

Ἀποψηφισις dicitur, quasi è tribu motio & eiecilio, καταδικα. Bud. Com.

Ἀποψηφισμῶς dici possint, quos Romanī atarios appellant, qui iam non sunt in albo centuriæ suæ.

Ἀποψηφῶ. μ. pedere.

Ἀποψηφω. μ. ὄβω. π. νηα. aresco, morior. Item caco, apud Hesiod. ut ἀπὶ ψυφῶ βίον, mortuus est, obijt, apud Sophocl.

Ἀποψάλλω. μ. ἴσω. π. ηνα. eo nudato præpuio.

Ἀποώννυ. iurabas.

Ἀποοιάσω. concionor.

Ἀπαρμόν. ὁ. ἢ. non curans aliena.

Ἀπαρμόνως. ociose, & faciliter aliquid fieri & procedere, nulloq̃ negotio.

Ἀπαρμωσών. ης. ἢ. ocium, tranquillitas uitæ,

Ἀπαρμωσών. ον. ὁ. ἢ. ociosus, sine cura. significat autem uirum bonum, aut certe placidis moribus, qui negotiū exhibere alijs non solet, & simul qui nō libenter sibi negotia exhibet, quales sunt ἰδιωπαρμωσῶν. Interdū pro inertibus accipitur, & qui laborem recusant. Bud. Com.

Ἀπαρμόπιος. urbs ocij alitrix.

Ἀπρακίω. nihil proficior. Xenoph. ὡπαρ ἢ παρὰ ἀνθρώπου ἀπρακτῆρ, τὸ παρὰ νομα ἀπρακτῆρ. Bud. Com.

Ἀπρακτορ. irritum.

Ἀπρακτορ. inefficax, ignauus, infecta re desistens. opponitur τῷ θρασυρίῳ. Herodia. ἀπράκτους ἰπταμύων, Re infecta dimisit, scilicet legatos. Bud. in Annot.

Ἀπρακτότατορ. ὁ. ἢ. ineptissimus rebus gerendis.

Ἀπραξία. ας. ἢ. tranquillitas uitæ, uacuitas à negotijs, inertia, ocium, ut in uersu prouerbiali, ἀπάταυσις ὅτι τῶν βακτῶν ἀπραξία. Dicitur etiam comi nec quicquam negotij agere, nec ex: periri licet et appellare nomina sua. Quare Plutar. pro iustitio posuit.

Ἀπραξία ας. ἢ. interdum uilitatem significat. Liban. κατὰ λαβὴν ἀπραξίαρ τῶν φορτίων.

Ἀπρατορ. est integer & innocens, uel testis uel iudex, qui cōscientiam addicere pecunia non didicit. Bud. Com.

Ἀπρίπης. ἰ. ὁ. ἢ. indecens.

Ἀπρικῶρ. non factum, inuile.

Ἀπρίατῶ. sine precio.

Ἀπρίατορ. ὁ. ἢ. inemptus, gratuitus.

Ἀπρίξ. tenaciter, cum tenetur aliquid firmiter.

Ἀπροαρίτως. nulla nostra opera, spōte.

Ἀπροβόλητορ. sententia, quæ statim ad populum non ad senatū refertur.

Ἀπροβηλία. ας. ἢ. temeritas.

Ἀπροβυμος. ὁ. supinus, tardus, remissus. Plutar. in Themistocle.

Ἀπροβυμότατορ. ὁ. ἢ. minime audius.

Ἀποιδύς. ἰ. ὁ. ἢ. improuisus.

Ἀποικ. ὁ. ἢ. indotatus.

Ἀποστ. qui non exit domo.

Ἀπονήριω. μ. ἰνῶ. π. ἰνα. separo, se: grego.

Ἀπρομύθεα. ας. ἢ. incuria, temeritas.
 Ἀπροόντος. ὁ. improuidus, temerarius,
 inconsideratus.
 Ἀπροουτός. improvidē.
 Ἀπροπος. indecens, absurdum.
 Ἀπροπίος. de improviso.
 Ἀπροπύτοι. εἰ. egeni maximē.
 Ἀπρόσβατος. inaccessibleis.
 Ἀπρόσβλυτος. inconsultus, imprae-
 ditatus.
 Ἀπρόσβουτος. inconsulto, ex tēpore.
 Ἀπρόσβυς. ἢ. ὁ. ἢ. non indigens.
 Ἀπρόσδιόν. nihil ad rem pertinētia.
 quare adagiū, Nihil ad Bacchum.
 Bud. Com.
 Ἀπρόσδηντος. ὁ. ἢ. inexpectatus.
 Ἀπρόσδουτος. prae ter expectationem,
 inopinato, nec opinato.
 Ἀπρόσξία. ας. ἢ. negligentia, segnitie.
 Ἀπρόσρηγία. silentium, taciturnitas.
 Significat proprie illud silentium,
 cum quis nō appellat ac salutat ami-
 cum, unde paremia illa apud Arist.
 ποτὶς ἐνίας ἀπρόσρηγία δίδωται
 Erasmi. Chil.
 Ἀπρόσζήγος. ὁ. ἢ. insalutatus.
 Ἀπρόσζήγος. ὁ. ἢ. quem nemo appella-
 re aude ob morum asperitatem.
 Ἀπρόσινα. cantat.
 Ἀπρόσιτος. ὁ. ἢ. aditu difficilis, inac-
 cessibilis, inhumanus, cuius initiū
 inueniri nequit.
 Ἀπρόσπατος δίκης. dicitur, cum lis con-
 tra eum intenditur, qui in iudicium
 uocatus non est, aut qui non recte uo-
 catus est, ut deserti uadimonij da-
 mnetur. Demosthen. ὁ ἀπρόβουτος ἀ-
 πρόσπατος δίκης δίκης ἀπρόβουτος δίκης
 τὰ δίκης ἀπρόβουτος. Bud. Com.
 Ἀπρόσποντος. non praeuideo.
 Ἀπρόσποντος. ὁ. ἢ. inoffensus, inoffen-
 sibilis, per quem nemo offenditur.
 Ἀπρόσποντος, siue ἀπρόσποντος. ον. ἢ.

omni impedimento, incommodoq;
 carens.
 Ἀπρόσματος. non tangibilis, μανδύας
 enim tangere est.
 Ἀπρόσματος. ὁ. ἢ. inexpugnabilis, ἀνα-
 ταράξιος.
 Ἀπρόσπιος. intolerandus.
 Ἀπρόσπιδος. inaccessibleis.
 Ἀπρόσπιδος. ἢ. quod patrisfamiliae
 non acquiritur ut profectium.
 Ἀπρόσπιδος. ὁ. ἢ. actio in inquilinos
 qui μισθίωνες non soluerunt, & sine
 tutore eius ciuium sibi usurpauerūt.
 Dicitur etiam ἀπρόσπιδος δίκης.
 Ἀπρόσπιδος. carens tutore, ὁ μὴ ἔχων
 προσπίαν τινός.
 Ἀπρόσπιδος. δυνάμις. incompetens.
 Ἀπρόσπιδος. ὁ. ἢ. respectu persona-
 rum carens.
 Ἀπρόσπιδος. circa delectū siue per-
 sonarum respectum.
 Ἀπρόσπιδος. ὁ. ἢ. impersonalis, non honesta
 persona.
 Ἀπρόσπιδος. ὁ. ἢ. incontaminatus,
 intactus.
 Ἀπρόσπιδος. non prouisum, latens.
 Ἀπρόσπιδος. ὁ. ἢ. inexcusabilis, citra
 tergiversationē, nihil recusans, non
 quarens praetextum.
 Ἀπρόσπιδος. minus dissimulenter.
 Ἀπρόσπιδος. idem quod ἀπρόσπιδος.
 Ἀπρόσπιδος. ὁ. ἢ. incustoditus.
 Ἀπρόσπιδος. ὁ. ἢ. à peccato immunis.
 Ἀπρόσπιδος. uelociter, promptē, negligē-
 ter. Dicitur etiam ἀπρόσπιδος.
 Ἀπρόσπιδος. ὁ. ἢ. impennatus, implumis.
 Ἀπρόσπιδος. uelox, repentinus.
 Ἀπρόσπιδος. ὁ. inuolueris, μὴ ἔχων
 νόμους.
 Ἀπρόσπιδος. ἢ. tactus, facultas tangendi.
 Ἀπρόσπιδος. ὁ. uim tangendi praecipue
 obtinens.
 Ἀπρόσπιδος. ὁ. implumis.

Ἀπλῆτος. integer, indiuisus.

Ἀπρότῆς. ἴος. ὁ. ἢ. intrepidus in dicendo, mordax in uerbis.

Ἀπρότῆς. ἴος. ὁ. ἢ. intectus. (ros.

Ἀπρότῆς. ἴος. ὁ. ἢ. imbellis, πολὺ μὲν ἀπὸ

Ἀπρότῆς. μ. ἴος. π. π. καπῆσθαι, ut

Ἀπρότῆς. μ. ἴος. π. π. καπῆσθαι, ut

Ἀπρότῆς. μ. ἴος. π. π. καπῆσθαι, ut

Ἀπρότῆς. μ. ἴος. π. π. καπῆσθαι, ut

Ἀπρότῆς. μ. ἴος. π. π. καπῆσθαι, ut

Ἀπρότῆς. μ. ἴος. π. π. καπῆσθαι, ut

Ἀπρότῆς. μ. ἴος. π. π. καπῆσθαι, ut

Ἀπρότῆς. μ. ἴος. π. π. καπῆσθαι, ut

Ἀπρότῆς. μ. ἴος. π. π. καπῆσθαι, ut

Ἀπρότῆς. μ. ἴος. π. π. καπῆσθαι, ut

Ἀπρότῆς. μ. ἴος. π. π. καπῆσθαι, ut

Ἀπρότῆς. μ. ἴος. π. π. καπῆσθαι, ut

Ἀπρότῆς. μ. ἴος. π. π. καπῆσθαι, ut

Ἀπρότῆς. μ. ἴος. π. π. καπῆσθαι, ut

Ἀπρότῆς. μ. ἴος. π. π. καπῆσθαι, ut

Ἀπρότῆς. μ. ἴος. π. π. καπῆσθαι, ut

Ἀπρότῆς. μ. ἴος. π. π. καπῆσθαι, ut

Ἀπρότῆς. μ. ἴος. π. π. καπῆσθαι, ut

Ἀπρότῆς. μ. ἴος. π. π. καπῆσθαι, ut

Ἀπρότῆς. μ. ἴος. π. π. καπῆσθαι, ut

Ἀπρότῆς. μ. ἴος. π. π. καπῆσθαι, ut

Ἀπρότῆς. μ. ἴος. π. π. καπῆσθαι, ut

Ἀπρότῆς. μ. ἴος. π. π. καπῆσθαι, ut

Ἀπρότῆς. μ. ἴος. π. π. καπῆσθαι, ut

Ἀπρότῆς. μ. ἴος. π. π. καπῆσθαι, ut

Ἀπρότῆς. μ. ἴος. π. π. καπῆσθαι, ut

Ἀπρότῆς. μ. ἴος. π. π. καπῆσθαι, ut

Ἀπρότῆς. μ. ἴος. π. π. καπῆσθαι, ut

Ἀπρότῆς. μ. ἴος. π. π. καπῆσθαι, ut

Ἀπρότῆς. μ. ἴος. π. π. καπῆσθαι, ut

Ἀπρότῆς. μ. ἴος. π. π. καπῆσθαι, ut

Ἀπρότῆς. μ. ἴος. π. π. καπῆσθαι, ut

Ἀπρότῆς. μ. ἴος. π. π. καπῆσθαι, ut

Ἀπρότῆς. μ. ἴος. π. π. καπῆσθαι, ut

Ἀπρότῆς. μ. ἴος. π. π. καπῆσθαι, ut

Ἀπρότῆς. μ. ἴος. π. π. καπῆσθαι, ut

Ἀπρότῆς. μ. ἴος. π. π. καπῆσθαι, ut

Ἀπρότῆς. μ. ἴος. π. π. καπῆσθαι, ut

ἀχάριον, ἀκατῆς, ἀπὸ τῆς ῥήσεως. De homine futili & effrenata loquacitate.

Ἀπυρόφαντος. ἴος. ὁ. ἢ. sine fundo seu basi. ἀπύροφος.

Ἀπυρὰ ὄψα. opsonia incoctia, & igni nō admota.

Ἀπυρῶς. ἀπ᾽ ἁλῆος, non uaritus, non munius.

Ἀπυρῆς. ἄς. ἢ. spacium quo paroxysmus cessat.

Ἀπύρως. carens febris, liber à febris.

Ἀπύρινος. τὰ. mala punicæ seu granatæ, propriè dulcia.

Ἀπυρός. frigidus, incoctus, sine igne, ut ἄπυρα opsonia, quæ igni admota non sunt. Item uanus, mortuus. Ἀπύροι φῖνός τε. crateres qui ornatus gratia domibus dicati erant uel templis, prorsus ignibus immaculati intacti. dicuntur etiam ἀναθηματικοί. Tripodum enim duo genera erant. primum lebetes ἱμυριβῆται, ἄδωνες, & ἰοτροχόοι, quibus aquam calefaciebant: alterum crateres, ἰσὶς οἶστρος ὅτι καλεῖντο.

Ἀπύροτος. Græci uocant uas frigidariū.

Ἀπύροτος. ἴος. ὁ. ἢ. restinctus.

Ἀπύροτος. ἴος. ὁ. ἢ. non culina, sed decorum apti ministerio.

Ἀπυρὸς. ἴος. ὁ. ἢ. crudus cibus.

Ἀπυρὸς. ἴος. ὁ. ἢ. siccus, ὁσώδης.

Ἀπυρὸς. ἴος. ὁ. ἢ. inauditus, ἀνέκτος.

Ἀπυρὸς. ἴος. ὁ. ἢ. sine pure, & ulcere.

Ἀπύρ. μ. ἴος. π. π. καπῆσθαι, ut

Ἀπύρ. μ. ἴος. π. π. καπῆσθαι, ut

Ἀπύρ. μ. ἴος. π. π. καπῆσθαι, ut

Ἀπύρ. μ. ἴος. π. π. καπῆσθαι, ut

Ἀπύρ. μ. ἴος. π. π. καπῆσθαι, ut

Ἀπύρ. μ. ἴος. π. π. καπῆσθαι, ut

Ἀπύρ. μ. ἴος. π. π. καπῆσθαι, ut

Ἀπύρ. μ. ἴος. π. π. καπῆσθαι, ut

Ἀπύρ. μ. ἴος. π. π. καπῆσθαι, ut

Ἀπύρ. μ. ἴος. π. π. καπῆσθαι, ut

Ἀπύρ. μ. ἴος. π. π. καπῆσθαι, ut

Ἀπύρ. μ. ἴος. π. π. καπῆσθαι, ut

Ἀπύρ. μ. ἴος. π. π. καπῆσθαι, ut

Ἀπύρ. μ. ἴος. π. π. καπῆσθαι, ut

Ἀπύρ. μ. ἴος. π. π. καπῆσθαι, ut

Ἀπύρ. μ. ἴος. π. π. καπῆσθαι, ut

Ἀπύρ. μ. ἴος. π. π. καπῆσθαι, ut

Ἀπύρ. μ. ἴος. π. π. καπῆσθαι, ut

Ἀπύρ. μ. ἴος. π. π. καπῆσθαι, ut

Ἀπεδός. s. o. *hanc* & mali soni, inconnus, absonus. Aliquando extra cantū, ponitur pro eo quod non probatur, ἢ μὴ ἀρῶμαι.

Ἀποδύμ. procul, eminus.

Ἀποδύμ. μ. ἔσω. w. *hanc*. καὶ ἀποδύμ. *re*. pello, expello, Aristot. in Probl. & Gal. Ther. 14. Item reijcio, repudio, idē fere in uoce passiva. Lucia. ἀποδύμ. τὴν δάλαρ, Non accipio arbirium delatū, sed ad Alexandrum reijcio. Item exeuio. Herodian. οἱ Ἀἴπιοι τὰς ἀπιβάτας ἀποδύντο. Accusf. Bud. Com.

Ἀπόδω. μ. ἔσω. w. *hanc*. repudio, expello, ἀποδύμ. Accusf.

Ἀπόλαα. ar. ἡ. perditio, euersio, interuicio.

Ἀπόλυος. carens pullis.

Ἀπόλυμ. perditus sum.

Ἀπαματικός. iuratiuus,

Ἀπάμωρ. uitandum, insperatū, quod quis factum abiurauerit.

Ἀπέν. οὐός. ὁ. absens,

Ἀπέρυγς. propagines, aluei, aqueductus.

ἔλυσ.

Ἀπέρτα οὐία. fracta ossa.

Ἀπυός. ἡ. ὁ. expulsus. Sophoc. in Aiace mastigophoro, τίλος δ' ἀπυός γῆς ἀπὸ ἐφθίσσεται.

Ἀπυάτω. longissime, μακρόν.

Ἀπυτέμ. procul, longē, porro.

Α Π.

Ἄ, pro ἄ, saepe apud Homer.

Ἄρα paroxytonon, ἀρῖ & δὴ. Homer. ἔσθ' ἄρα οἰνίσονθ' ἐκρηκόμενους ἀχαιοί.

Es ἀρῖ & π. Gregor. ἄρ' ἄρα δυνάμει, Si forte possint. Est etiam ἄρα πληθυντικόν. Xenoph. οἷος ἄρα ἔχουσιν ἵπποις? Quales tandem? Πότερος ἄρα, pro ποῖ. Significat & utiq, nempe sanē. Lucia. ἡμέλως ἄρα, ἔφη, ὁμοῖ ὃ ξύοι: ac si diceret, ἰνὺ ἡμέλως

ἡμέλως. Conuenit & in collectionibus argumentorū. Synesf. καὶ νῦν ἐξ ἀπαρτί & ἄρ' ἀπὸς ἡμέλως, ἀποχῆς ἄρα, ἀλλ' ἐκ ἀδυναμίας. Dicitur & ἄρα. Synesf. ἡμέλως ἄρα τῶν προτέρων πρῶτον, καὶ ἰσὺς ἐμὸς. Si quis igitur: uel, Si quis equū emerit. Idem, ἐκ ἄρα ἡ γῆ, ita ne terra quidē: uel, Nimirum ne terra quidem. Item ἄρ' οὐ, igitur, itaque, in principio sententiae. Bud. Com.

Ἄρα. penul. inflexa, dubitativa coniunctio est. an, num. atq, ita ferē additur οὐ, aut γὰρ: ut ἄρ' οὐ, num igitur. sic & ἄρα. ἄρα, μὴ: nunquid? utrum? quod in consequentia sermōnis ἀπὸ μὴ dicitur. ἄρα ποῖ: utrum tandem? ἄρ' ἐκ: nōne quod? an non? Demosth. τίνας οὐκ ἀχῆς ἡτορμαβάντες ἐκ τῆς ἀχῆς ἐκίπτοντο, ἄρ' ἐκ τῆς ἀχῆς ἐκίπτοντο.

Ἄρα. ἄρ. ἡ. nocumentū, imprecatio execratio, uotum, clades quae uenit ex imprecatione uel maledictione. Ἐκ τῆς καὶ ἡμέλως & τῇ ἄρ' dicitur, qui diris imprecationibus deuotus est, ob idq, detestandus. Bud. Com.

Ἀραβίω. μ. ἔσω. π. *hanc*. resono. Neutrum absol.

Ἀραβίσαν. saltare, ὀρχήσθαι, Ionice.

Ἀραβίδς. uehementiores uenii qui pulsuerem excitans.

Ἀραβ. s. o. strepitus.

Ἀραβίνας. barbari calciameni genus.

Ἀραμεί. ἡ. ὁ. strepitus.

Ἀράγ. discerpo, σπαράσσω.

Ἀράδς. αἰ. membranae.

Ἀράδ. cordis pulsus post uehemens exercitium.

Ἀράλ. latrare.

Ἀρα. proficisci, soluere. ab ἄρ.

Ἀρα. s. o. subditus maledictioni. ἐκ τῆς αἰ.

Ἀραός. οὐ. tenuis, rarus, fungosus ut sponsia

spongia & pumex, mollis, minutus, gracilis.

Ἀραιούμεν. laxesco. rarefesco.

Ἀραιῶ. laxo.

Ἀραιώτης. nos. ἰ. laxatio.

Ἀραιωτικός. ov. ὁ. habēs uim rarefaciēdi.

Ἀράκη. us. ἰ. &

Ἀρακος, ἀρακίς, cicercula.

Ἀράσις. panis nomen.

Ἀράσμι. μ. ἀσμι. precor, in bonam partem, ut ἀράσμι ἀγαθόν, apud Hero dot. Item imprecor, maledico, noceo. Aliquando oneror. Aliquando congruo.

Ἀραρ. uisum est. παρὰ τὸ ἀρᾶ, τὸ ἀρμόσει, ἄριστον ἡμῶν.

Ἀραρίδης. laurare, Autice. ἀρὰ τὸ ἀρῶν.

Ἀραυς. aranea.

Ἀραρός. fixus, firmus, execrandus.

Ἀραρῆς. as. ἰ. καὶ

Ἀραρῆς. ὦς. ὁ. congruens, appicatus. ἡρμῶν καὶ ἡρῶν.

Ἀραρ. ἰ. membras, Theod.

Ἀραρ. proficisci, soluere, sicut ἀραρ. Item referre, reportare, impetrare, auferre gratiam uel gloriā, uel prae-mium. Bud. Com.

Ἀραρῆμος. execrandus.

Ἀράσμι & ἀράσμι. μ. ἀσμι. π. ἀρα. proprie (inquit Eustath.) τὸ ἀρᾶ σιδήρεϊ λίθῳ, παρὰ τὸ ἀρᾶ. Sic enim Homer. & Herodot. utuntur. Item pulso, tundo. Synes de quodam supra modum superbo & elato, ὅς τις (inquit) ἀράσμι τῷ κατὰ τὸ ἔργον. Aliquando collido, conficito, Aristoph. Legitur & ἀρᾶσμι per duplex ρ. Bud. Com.

Ἀραρῆμος. τ. laus. ab ἀρᾶ, hoc est imprecatione.

Ἀραρῆμος. ov. ἰ. καὶ

Ἀραρῆμος. ov. ὁ. ad araneam perimens,

Ἀραρῆμος. ἰ. araneus. (καλὸν τὸν).

Ἀραρῆμος. ἰ. καὶ

Ἀραρῆμος. τ. τ. tela aranea.

Ἀραρῆμος. μ. ὥς. π. ἀρα. aranearum telis plenus sum. Neur. absol.

Ἀραρῆμος. ἰ. ὁ. ἰ. ab aranea textus.

Ἀραρ. μ. ἀσμι. compono, apto, congruo.

Vnde ἀραρᾶ, placui, congrui: & ἀραρῆς. secund. ἀραρᾶ, & ἀραρᾶ, congru erit. Actiu.

Ἀραρῆμος. τ. ἀραρᾶς, sartago testacea.

Ἀραρῆμος. ἰ. ἰ. genus solea.

Ἀραρῆμος. apud Theocrit. genus calciamenti.

Ἀραρῆμος. dealbo, λευκαίω.

Ἀραρῆμος. ov. ὁ. molestus, difficilis. quasi ἀραρῆμος, aut παρὰ τὸ ἔργον.

Ἀραρῆμος. ἰ. ἰ. genus serpentis, & qui moribus est ferinus & agrestibus, tyrannus: quo nomine Demosthenē uocat Aeschines. Dicitur & hoc nomine, qui prudens præter ætatis rationem est, ἀραρῆμος (inquit Suid.) παρὰ τὸν ἀρᾶ.

Ἀραρῆμος. Argiuorum terra, Iuno.

Ἀραρῆμος. preciosi calciamenti muliebris genus.

Ἀραρῆμος. ὁ. λευκός, albus.

Ἀραρῆμος. ὁ. λευκός, sicut ἀραρῆμος. Suid.

Ἀραρῆμος. τ. ὁ. argicida. epith. Mercurij Homero frequens: uel quod Argum occiderit, uel (ut uult Pausan.) quia ὁ ἀραρῆμος fuerit, id est serpentis necator, quē (inquit) uocant aliqui ἀραρῆμος: uel quasi ἀραρῆμος ἀρᾶ τὸν ἀρᾶ, purus ab occidendo. Pacificus enim deus Mercurius.

Ἀραρῆμος. ov. ὁ. extremitas pellicei exuij, res nihili atq; inuili. Aristop. Vesp.

Ἀραρῆμος. ατος. τ. καὶ

Ἀραρῆμος. τ. ὁ. albor in oculo.

Ἀραρῆμος. ἰ. ὁ. albus, splendidus, bene nutritus.

Ἀραρῆμος. τ. ὁ. albus, procellosus. Item no

Argyropomus. 108. 5. n. argenteus.

Ἀργυρόχ. s. i. habens clauos argenteos. epith. ensis apud Homer.

Ἀρροβίνου. γρ. ii. locus in quo seruat
tur pecunia.

Ἀργυροποιεῖον. officina argenti excu-
dendi.

Ἀργυρόνομος. u. argentarius, mensarius,
monetarius, sculptor argenti. ἀκὴς
ἦν, id est tundo.

Ἀνδροκράτης ὑποτ. ὁ. idem.

Ἀναμύωμαι colligere seu querere pecuniam Bud. Com.

Ἀνυπολογία. argenti, id est pecuniarū
exactio.

Ἀργυρόχορος. ἢ. ὁ. quasiior, quatenus argē-
tum. Latini coactiores uocant, Græ-
cis ἀποδίκται, & ἀποδοτῆς, & τα-
μίς. Bud. in. Annot. post.

Ἀργυρομιστής. v. ὁ, ἡ. argentomistis.

Ἀρτυρόμοιβ Θ. β. ὁ Ἀρτυραμοιβής.

Ἀργεῖναι q. d. i. habens pedes argemo
similes. Epith. Thetidis apud Home.
Thetis uero mare significat, cuius
extrema quasi pedes spumescunt &
albicant, unde canum mare poëta
cognominat.

Ἀργυροποιεῖν. s. ῥ. argentofficina, locus
ubi argentum ☉ numismata cudun-
tur, Antiphonti.

Ἀρτοποιῶνται, uel Ἀρτοποιεῖσθαι, argen-
 tij, qui auctionibus interueniebant, &
 pecunias ibi à licitantibus stipulan-
 tes auctionantibus repræsentaban-
 t. Sic dicti foriassè ab exigendis
 venditarum rerum precijs. Horum
 ferè instar sunt hodie, qui uinarij uē-
 ditores pecuarijſq; dicuntur, & cetæ-
 rij piscarijſq; operam negotiantibus
 præbentes identidem comeantibus,
 ne in foro diu sedere cogantur, & à
 fingitjs emptorijs precia expecta-
 re. Bud. in Annex.

Xiphopartius irasius. argentariae officina.

ἄργυρος. ὁ. ὁ. argentum. materiam signi-
ficat, ἀργύρεος uero nummum. ὁ ἀρ-
γυρεὺς uas argenteum, sicut de auro
χρυσός, χρυσίον, χρυσεὺς.

Ἀπυρότοφος. argenteum arcum gerēs.
Appollinis sagittatoris epitheton,
propter recusiorē & albescentem pe-
stis tempestate acie solis, qui poëtis
dicitur Appollo.

Αργυροῦ. ὁ. argenteus.

Ἀργυροδάκτυλος. ὁ. argenteis exornatus
frenis.

Ἀργυρέματα. τὰ. uasa argentea.

Ἀρρρόβαντος. s. o. emptus pecunia, em-
prium, mancipium.

Ἀπύρρος. s. o. splendidus, albus.

Ἀρνητορ. β. θ. καὶ

Ἀργεῖς. ὄν. ὁ. albus. Epitheton οὐ-
νιῦν.

Ἀργεῖος. i. genus ligni, unde navis ar-
go, unde dicti sunt argonautæ.

Αρσεν. ex Argis.

Αρως. temerè frustra, ociose.

Ἄρροα, καὶ ἄρροαες. irrigatio, infectio.

*Ἀρδίαρις, ov. ἄ. canalis ex quo pecu-
des potant, & uas quod pro foribus
mortui ponebatur, ex quo intran-
tes & exeuntes se asper gerent, ab
ἀρδᾶρ.*

Ἀπλὰς. immundities, sordes, Rippoc.

Ἀρδία. α. α. ἡ. irrigatio.

Äpplens. & idem.

Ἀρλῶ μ. ὄσῳ. π. ὄνα. irrigo. accus.
iung.

ἈρΝα. simul, prorsus, funditus. Item
 ανωρος, sublimè, ἀπὸ τοῦ ἀνωρ: τοῦ
 ste Theodoro.

Ap. n. cuspidati. & *Ap. n.* numero plu-
rali, pharetræ.

Ἀρμός. ὁ. potus, irrigatio, ἀρδισμός.

Apd. irrigo.

sentia facultate, robore, & uiribus.
Sic Vergil. Tūc pudor incendit ui-
res, & conscia uirtus.

Ἀπείδ. ἰ. ὁ. placidus.

Ἀπείδ. absq; corruptione.

Ἀπείδ. ἰ. ὁ. ἀπείδ, execratio, uotū, damnum.

Ἀπείδ. μ. ἰ. ὁ. ἰ. ἀπείδ, ab ἀπείδ, adiunco: in
bello proprie, sed accipitur generalis-
ter. Accus.

Ἀπείδ. ὁ. ἰ. adiutor.

Ἀπείδ. ὁ. ἰ. manifestus.

Ἀπείδ. ὁ. ἰ. currens ad bellum.

Ἀπείδ. ὁ. ἰ. bellicosus, Martius.

Ἀπείδ. ὁ. ἰ. uel ἀπείδ. in bello
necatus.

Ἀπείδ. ὁ. ἰ. bellicosus.

Ἀπείδ. ὁ. ἰ. detentus, lasus.

Ἀπείδ. in genitiuo ἀπείδ per systolen, a-
gnus, ouis. Dicitur etiā πλῆ abiecto α.

Ἀπείδ. ὁ. ἰ. auxilium.

Ἀπείδ. ὁ. ἰ. audax, bonus.

Ἀπείδ. μ. ἰ. ὁ. ἀπείδ, congruit, aptē
cohaesit, ἔκκοιται.

Ἀπείδ. ὁ. ἰ. uel ὁ. uel ὁ. Mars.

Ἀπείδ. ὁ. ἰ. sacerdos, quasi prece-
tor. ἀπείδ enim preces dicuntur.

Ἀπείδ. alleuatus, ἀντρεωδός.

Ἀπείδ. μ. ἰ. ὁ. ἀπείδ, amo, concordo.

Ἀπείδ. ὁ. ἰ. amicitia, tranquillitas,
concordia.

Ἀπείδ. ὁ. ἰ. amicus, amabilis, adiun-
ctus nobis consensu. Herod. ἀδυναμίας
μὴ ἰόντων ἀμύνει, ἀπείδ, τῶν ἀπαρ-
τῶν ἀμύνει.

Ἀπείδ. ὁ. ἰ. concordia, fœdus, amicitia.

Ἀπείδ. articuloꝝ morbo laborans,
qui uexatur morbo articulari.

Ἀπείδ. ἰ. ὁ. morbus articularis. ali-
quando νόσος additur. Herodian. li. 3.

Ἀπείδ. ἰ. ὁ. ἀπείδ. νόσος ἀμύνει.

Ἀπείδ. ὁ. ἰ. articulus, iunctura.

Ἀπείδ. concinno, coniungo.

Ἀπείδ. ὁ. ἰ. articulosi.

Ἀ. nil nisi in compositione significat.

Est autem particula augens dictio-
nes, ut ἀπείδ, ualde amarus.

Ἀπείδ. quæ statim grauida est fa-
cta, sed ἀπείδ. fecunda.

Ἀπείδ. ὁ. ἰ. ualde notus.

Ἀπείδ. ὁ. ἰ. quod est propensum ad la-
crymas.

Ἀπείδ. ὁ. ἰ. ὁ. ἰ. ὁ. ἰ.

Ἀπείδ. ὁ. ἰ. multum lacrymabilis.

Ἀπείδ. ὁ. ἰ. clarus, inelytus.

Ἀπείδ. ὁ. ἰ. multum manifestus.

Ἀπείδ. ὁ. ἰ. conspicuus, illustris.

Ἀπείδ. ὁ. ἰ. obediens, acute audiens.

Ἀπείδ. ὁ. ἰ. difficilis, ἁπείδ.

Ἀπείδ. μ. ἰ. ὁ. ἰ. ὁ. ἰ. numero. Ἀπείδ.
μὴ μὴ in uoce passiuā idem signifi-
cat. Interdū pro censeo, duco, ha-
beo, puto. Demost. τὸ ὑπὸ νόμῳ ἀπείδ
ἐμὴν μὴ. Sic Cic. Fam. Qualem
me & esse & numerari uolo. idem.

Ne id in mercedis potius quā in be-
neficij loco nūerare uideatur. Actiu.

Bud. Com.

Ἀπείδ. ὁ. ἰ. numerabilis.

Ἀπείδ. ὁ. ἰ. numerus. ἀπείδ. dicun-
tur numeri, id est plenitudo & om-
nium rerū complexio. Ἀπείδ. ἀπείδ
τὸ ἀπείδ. Plutarch.

Ἀπείδ. ὁ. ἰ. mons Ciliciæ.

Ἀπείδ. ὁ. ἰ. non sagaces.

Ἀπείδ. ὁ. ἰ. praclarus.

Ἀπείδ. ὁ. ἰ. naso carens.

Ἀπείδ. ὁ. ἰ. instrumentum fabrilis, ὁ. ἰ.

ἀπείδ. ἀπείδ. ὁ. ἰ. ὁ. ἰ. ὁ. ἰ.

Ἀπείδ. ὁ. ἰ. ualde indignans. οὐκ ἔστι
ὁ. ἰ. ὁ. ἰ.

Ἀπείδ. ὁ. ἰ. optima: & optimè, cōmodis-
simè, aduerb.

Ἀπείδ. ὁ. ἰ. templū est Elis Dianæ sacrū,

Ἀπείδ. μ. ἰ. ὁ. ἰ. ὁ. ἰ. prandeo.

Ἀπείδ. ὁ. ἰ. strenuitas, ἀπείδ.

Ἀπείδ. ὁ. ἰ. prænū quod dari solet,

ijs qui se optimè gesserant in bello.
Dicitur eadem forma, qua *ναυα*,
ναύη.

Ἀριστερά. ἄρ. ἰ. sinistra.

Ἀριστερά. ῥά. ueteres uocabant ῥά *μπα*,
quemadmodum contra Ἀσία ῥά *οὐ*
ῥά, ut annotat Sophocli. interpres.

Ἀριστερός. ὠ. ἰ. sinister.

Ἀριστερός. ἰος. ἰ. uictor, primas obtinens
in re bellica, optimè se in bello ge-
rens ac strenuissime. nam uim habet
superlatiui.

Ἀριστῆνός. ὠ. ἰ. strenuus.

Ἀριστῶν μ. ὠ. ὠ. *ἄνα*. optime megero,
præsertim in bello aut certamine. Lu-
cian. *ἡ τοῦτο ἂν ἂν ἀριστερῶς ἵππος*,
τῷ σπυρίδι σπυρίδι, id est, stren-
uum uirum se præstiter. Sic *ἄνα*
τοῦ. Genit.

Ἀριστῶν μ. ὠ. ὠ. *ἄνα*. præbeo prandii.

Ἀριστῶν. ὠ. ἰ. in τῷ *ἄριστῳ* *ἄνα*
ος. Unde *ἄριστῶν*, electim, de opti-
mis. Et *ἄριστῶν* *ἄνα* *ος*, optima-
tes iudicantes.

Ἀριστῶν. ὠ. ἰ. optima consulens.

Ἀριστῶν. ὠ. ἰ. prandium cœna con-
iunctum.

Ἀριστῶν. ὠ. ἰ. optimates, primates.

Ἀριστῶν. ὠ. ἰ. optimatum status
et gubernatio, quando optimates
rempub. tractant, cui opponitur *ἄ*
να. (ro.)

Ἀριστῶν. μ. ὠ. ὠ. *ἄνα*. optime impe-

Ἀριστῶν. ὠ. ἰ. studiosus eius status
in genere Reipub. qui dicitur princi-
patus optimarium, optimarium sta-
tum fouens senatorius.

Ἀριστῶν. ὠ. ἰ. in optimarium statu et
regimine uiuo.

Ἀριστῶν. ὠ. ἰ. herba genus. Plin. lib.
17. cap. 9. inter nobilissimas aristolo-
chia nomen dedisse grauidæ uiden-
tur, quoniam esset *ἄριστῶν*. No

stri malum terra uocant. Germanis
holvuarix, uel bibervuarix.

Ἀριστῶν. ὠ. ἰ. prandium. Sic nuncupa-
tum arbitrantur de temporis incerti-
tine, quasi *ἄριστῶν*, quod indefinitū
significat, uel quòd in bellū pergen-
tibus, id est *ἄριστῶν* *ἄνα* concinnari
solei. Athenæ. et Plutarch. nihil dif-
ferre putant et *ἄριστῶν*, nisi quòd
illud à meracius potandi consuetudi-
ne nomen inflectere cōirelent, quòd
panis bucella mero tingeretur: hoc
autē *ἄριστῶν* *ἄνα*, id est à ma-
tutina hora. unde Eumæum scribit
Homer. *ἄριστῶν* *ἄνα* *ἄνα*,
ος, id est quo tempore aurora exorie-
batur. Est etiam *ἄριστῶν* superlatiui
gradus generis neutrius ab *ἄριστῶν*, si-
gnificatq. optimum, cōmodissimū,
præstantissimū, bellicosissimū.

Ἀριστῶν. ὠ. ἰ. optimatum imperium.

Ἀριστῶν. μ. ὠ. ὠ. *ἄνα*. prandium pa-
ro. Significat autem tam cœnam mi-
hi apparo, epulor in cœna, quam cœ-
nam alicui apud me condico.

Ἀριστῶν. ὠ. ἰ. pransi.

Ἀριστῶν. ὠ. ἰ. optimus, cōmodissimus.

Ἀριστῶν. ὠ. ἰ. bonus artifex.

Ἀριστῶν. ὠ. ἰ. uas in quo prandium fer-
tur, discus.

Ἀριστῶν. ὠ. ἰ. strenuus manibus.

Ἀριστῶν. ὠ. ἰ. prandens. ab *ἄριστῶν*.

Ἀριστῶν. ὠ. ἰ. tempus prandij.

Ἀριστῶν. ὠ. ἰ. ualde manifestus.

Ἀριστῶν. ὠ. ἰ. personaria aut pernatam la-
pam uocant Romani.

Ἀριστῶν. ὠ. ἰ. urfinus.

Ἀριστῶν. μ. ὠ. ὠ. *ἄνα*. contentus sum. De
pon. datiuo.

Ἀριστῶν. ὠ. ἰ. bacca iuniperi, quæ
maturitate nigrescit. Dioscor. etiam
ipsam arborem *ἄριστῶν* uocat.

Ἀριστῶν. ὠ. ἰ. iuniperus. Apollini sa-

στα εστ. ἔχον ἀνάσσει πικρὺς καὶ ὀξυς.

Ἀρκτός. αὐ. ὁ. sufficiens.

ἀρκίω. μ. ἰσω. π. κα. sufficio, par sum,
adiuvo, opem fero, dono, praesto, sub
ministro, eripio. Accus. ἰλιad. ἰ. ἀνα
ειῖς τις ἢ καὶ τότ' ἤρκεισιν ἀνὰ γὰρ ἀνθρώπων.

Arnis. uelox.

⁴¹ *Aprior. u. o. sufficiens.*

Ἀποῦμαι. ὁ. σίγω, ἀπαύ, cōnensus ac
quiesco. datiuo iung.

Ἀρκούντως. sufficiently.

Ἀπρόται apud Athenienses dicebantur uirgines, quæ ante nuptias Dianæ initiarentur, & sacra quædam peragerent. Voce hinc ducta quod ob uirgam interfectâ Dianæ sacram, non prius cessaturam pestem respondit oraculum, quàm deæ uirgines dicarentur antequam uiro congregarentur. Vnde & puella ipsæ *Ἀπρόται*, id est uirgæ appellabantur, ut docent Euripid. & Aristoph. uide Pollucem lib. 5. & Cæl. lib. 10. cæ. 10.

Ἀρκτὴν. ἡ. ἡ. pellis ursina.

Ἀρκτῖνος. ὁ. ὁ. septentrionalis, inceptivus.

Ἀρκτος. κ. ὁ. ἡ. ursus, ursa, septentrio, ur

Ἀρκτοῦρον. καὶ (sa piscis.

Ἀρὶζούναξ. ἀνός. ὁ. custos ursæ, stella
quæ et Bootes, genus herbæ.

Ἀρκτύοι. οι. catuli urforum.

Arctōus. s. i. septentrionalis.

ἄρνες. ornatus muliebris, uitta. Item
ἄρνες. οι. uel ἄρνες. retia quibus ue-
natores saltus circūdabāt, plagæ uae-
ris erectæ, casses.

Ἡ κρυστασία. α. γ. η. και

*Ἀναστάσιον. ov. ῥ. statione rectis, locus ubi
rete tenditur, indago & series plagarum,
quibus salus stabulāq; ferarū
cinguntur à uenatoribus. dicuntur
etiam τοῖχοι. Bud. Com.*

Ἀρχιεπίσκοπος. ὁ. custos rerum. Bud. Com.

Après. suffisamment.

Ἄρμα. αἶσι. ῥ. ciurus, infrequēs Boetia

Ἀρμακία. porticus. (uicus.

Ἀρμασία. ar. i. cibus, & uelū nauis, cur
rus, qui exercitui cibum uehit.

Ἀρμάματα. κς. ἡ. ciurus.

Ἀρμάριον. arcula, aut potius ἱρμάριον
diminutivum. ἱρμάς enim arcas voca-
bant antea, in quibus idola collocabāt.

Ἀρματολογία. α. i. armatologia currens.

Ἀρμαγκλάτης ε.θ. αἰκίρα.

Амтмазёр, ситти келсе. Буд. Com.

Ἀρμάτιος νόμος. lex musicae composita
ab Olympo discipulo Marisæ.

Aequatiron. oi. bigales, bigarij.

Ἀρματοδρομία. ας. ἡ. curulis cursus.

Ἄρμα ὁ πικρός. οὐ. ὁ. καὶ

Ἀρμαζποῖός. ὁ. *carpentarius.*

*Ἀγματοπορεῖνς. ordo apud Athenien-
ſeis maxime auctoritatis, dictus ab
alendis equis curulibus.*

Ἄρμαζ προχία. ας. ἡ. orbita.

Ἀρματοφῖον, equos in galeis nutrire.

Ἀρμενισί. Armenicè.

Ανδρο. & ρ. uelum, carbasus.

Ἄρμ. x. o. congruus.

Арм. кс. compago.

Ἀρμηλάτης. ε. ὁ. αὐρίγα. Et ἀρμήλας ὁ ἐπὶ
 δὲ Straboni, sicut ἱππύλατοι.

Ἀρμίω. confestim, Hippoc.

Ἀρμόζαα. condimenta, coagula.

Ἄρμος ἢ ὕ. ἢ. cōiunctio, conglutinario
 ☉ coagmentatio cōmissurarum. Sic
 etiam transitum colorum in pictura
 etiam ἄρμος ἢ uocant.

Ἀρμόδιος. αἰ. congruus, familiaris, cognatus. Ἀρμόδιος διuasis. competens. Ἀρμόδιος μῦθος. cantio quæ erat apud ueteres à discipulis cōcini cōsuea, cuius erat in iuui φῆμα. Ἡ Ἀρμόδιος ἔστιν ἰδιότης. Dicebatur uero in Harmodio et Aristogitonarum rāncidas, unde illud apud Comicū. οὐκ ἔστι μοι τὴν Ἀρμόδιον ἀσπὶς, id

est. Apud me nunquam barmodium canet, pro eo quod est, mecum conuiuia nunquam agitabit. Cal. lib. 14. cap. 95.

Ἀρμοσίον. interdum idem quod suum actiuum significat. Item compositor. Plato uocat ἡρμοσμένον ψῆχον, animum compositum, & sibi cōsentientem, uacuum uanis cupiditatibus. Accipitur aliquando ἀρνήσις, id est connubio iungo, do nuptui. Dicitur etiam ἡρμοσίονα.

Ἀρμοσίως. conuenienter.

Ἀρμόσιον. μ. ὄν. w. ο. α. congruo, adapto, quadro, congruino, constituo, tempero. Bud. Com.

Ἀρμόι. nuper, citò.

Ἀρμόρια. α. i. compositio, pactum, concordia, harmonia.

Ἀρμονικός. ὁ. musica studiosus, qui auribus plus contribuit auctoritatis, quàm rationi, cuiusmodi fuisse traduntur Aristoxeni cōseccutores. His opponuntur καρινεῖς. Cal. lib. 1. cap. 11.

Ἀρμόνιον. ἄ. quod aptè coheret.

Ἀρμός. ἰ. articulus, compago, commissura. Vocant etiam ἀρμός spacium interlocutum dentibus.

Ἀρμόσιος. ὁ. magistratus apud Lacedæmonios, qui efficiendis arcibus & refficiendis ciuitatibus præerat. Cal. lib. 10. cap. 3. Ἀρμόσιος (inquit Bud. in Annoe.) dici possunt quasi prouinciarum constitutores. Et in Com. ἀρμόσιος, inquit, appellant Lacedæmonij τοὺς καθίσταμενους τῶν αὐτῶν ἀρχόντων τῶν καθίσταμενους αὐτοῖς πόλεων: sic dictos παρὰ τὸ ἀρμόσιον τὸν ἀρχομένον πλὴν κατὰ τὰ νόμους. ὅθεν καὶ ἀρμόσιος ἀλάλῃ πάλιν ἀδελφῶν τοῖς ἀνδρῶν πλὴν νόμοις. Quare Dionys. in lib. de eccles. hierarch. episcopos ἀρμόσιος ap-

pellauit, ad quod munus nō sine summa religione, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἀνάγκη βίαις accedendum docet.

Ἀρμόσιον. οἰ. dicebantur qui apud Lacedæmonios præerant mulieribus ut honestius incederent. Cal. li. 10. c. 3.

Ἀρμόσιον. ἀρμόσιον, congruo, compono. Vnde ἀρμόσιον τὰς πόλιν, ciuitatem constituere, temperare. à quo ἀρμόσιος, ut diximus. Differt tamen inter se, quod ἀρμόσιον absolutum, & ἀρμόσιον transitiuum.

Ἀρμόσιον. ὁ. decens.

Ἀρμόσιον. idem quod ἀρμόσιον supra.

Ἀρμόσιος. ἰδός. ἰ. pellis agni.

Ἀρμόσιον. u. ἰ. macellum. ἀρμόσιον τὸν προβάτων.

Ἀρμόσιον. agninus.

Ἀρμόσιος. agnus prouectioris ætatis, ὁ τὸν κατὰ τὸν ἀρμόσιον. Primum ἀρμόσιον uocant, tum ἀρμόσιον, dein ἀρμόσιον, postremo κατὰ τὸν ἀρμόσιον, quamquam id proprie de equis dicatur.

Ἀρμόσιον. μ. ὄν. w. ο. α. n. go. recusso. ἀρμόσιον τὰς χεῖρας. Accus.

Ἀρμόσιος. οἰ. agni nuper nati. per synecdochen pro ἀρμόσιον.

Ἀρμόσιον. ὄν. ὁ. urinator.

Ἀρμόσιος. ἰ. urbs Bæotia.

Ἀρμόσιος. ἰ. negatio.

Ἀρμόσιος. ὄν. ὁ. negatiuus.

Ἀρμόσιον. genus uiridis coloris, quod nos arsenicum appellamus.

Ἀρμόσιος. u. ἰ. agnus.

Ἀρμόσιον. u. ἰ. plantago, agnina lingua.

Ἀρμόσιον. in genitiuo & ἀρμόσιος, anomalum, agnus.

Ἀρμόσιον. cytisus, quod oues ipso delectentur.

Ἀρμόσιον. suscipio, capio, recipio, libero, commuto, uendico, redimo.

Ἀρμόσιος. οἰ. ἰ. ἀρμόσιος, qui carmina apud antiquos

antiquos recitabant. Ab agno, qui
recitanti- bus ἱπαθλος erat.

Ἄρεστος. iniustus, molestus.

Ἀρσίν. menstruorum retentio, ἰσχυρὰ ἔμ
μηνον, Hippoc. à non fluendo.

Ἄρομα. τὸ. aratio, ἀροφίασμα.

Ἄρρον. ἢ. aliqui traciunculam herbam
vocant.

Α, Θ. *lucrum, damnum.*

Ἀείσιμος. locus cultus.

Άποστ. ιος. ε. εratio.

Ἀροτὴρ. ἡρος. ἢ. arator. poeticū est, com-
muniter enim ἀρότης dicitur.

Arb. accentu in prima, seges & ter-
ra subacta. Item arabilis.

Asper. accentu in ul. sementis, hoc
est tempus & ipsa actio ferendi. Hæc
tamen confunduntur interdū. Bud.
in Annor. post. & Com.

Ἄροτρα. tetra, iugum.

Ἀπορται. apud Syracusanos erant qui
ob unum inopiæ nomen seruebant,
cum alioqui liberi essent. uide Pollu.

Ἄφοτρηὺς. ἀτάτοτ.

Ἀποτριά(σ. μ. ἀσθ. π. απ. κρ)

Ἀπορίᾱω, μ. ᾄσω. π. ακα. ἀπο, ἀρίον, quod
magis Atticum est. Accus.

• *Arctostaphylos* *sp.* *sp.* *sp.*

Ἀποῦ. acclamation nautica.

*Aspa. as. i. aruum, mensura terra cen-
tum cubitos continens, terra pro-
prie tamen culta, & ad sationem
idonea.*

*Ἀρὼν μ. οσα. π. οκα. στο. παρὰ τὸ ἄρης ἐστί·
ἀρετῆς σιδίρω γὰρ τίμνωται ἡ γῆ. Neut.
accusf.*

Ἀρχαζόων. τὰρτιον.

*Ἀπρυῖος. locus dicitur iuxta Cyricū,
unde raptū memorat Ganymedem.*

Ἀρπαγή, ἔς. ἡ. καὶ

Ἀπταλμός. ἡ. ὁ. rapina, repentina & uio
lenta rapina. ἀφιδύου καὶ μὲτὰ βίας
ἀπαίρει.

Ἀπάγω, μ. ἀπο. uel ξω. π. απα. rapio, pro-
 prie de feris. pro ciò intelligo et per-
 cipio, ὄξως τῶν, apud Sophocl. ac-
 cus. iung.

Ἀρπακτὴρ, ὁ γάρτορ.

Ἀρπакτικός. ὅ. ὅ. ἡ. γαράχ.

Ἀρπάγος. v. ὁ. idem, ἰπιθυμητικός.

Ἀρπαλίας. prompté, ἀρπάξιδου.

Ἀρπαζόμεαι, uel Ἀρπαζιτόμαι. libens su-
scipio.

Ἀρπάζιμος. desyderatus, qui rapitur.

Ἀρπὰς. γος. ὁ. γαράξ. Item harpago,
instrumentum aduncum quo uasae è
puteis extrahuntur. Pollux inter co-
quinarum instrumenta recenset, alioq[ue]
nomine κερύραξ ὁ λόκος appellari di-
cit. Cael. lib. 11. cap. 3. Est etiam le-
gionis nomen apud Romanos.

Ἀραῖος. ὁ. Caria fluvius, ab impetu
præripido sic nuncupatus. Daph-
nus prius appellabatur. à quo ὁ
Ἀραῖος. ciuitas nuncupata est, teste
Steph.

Ἀρπαστός. s. *harpastus*, genus pile gran-
dioris. dictum quòd quisq; arripere
nitatur. unde Martialis, Siue harpa-
sta manu puluerulent arapis.

Asperula latum planum.

Ἀπὸ δὲ τοῦ *equo, complano.*

Ἀπιδόνη. ης. ἡ. laqueus. Dicitur ὅτι ἀπιδόνη, ἡ τοῦ θανάτου.

Ἀπειροσίαν. predari, illaqueari.

Ἄρπις (α. montis pes, quasi δειπία.

⁴ Ἄπρυ. sc. ἡ. falx, harpa avis similis aquilae. Homer. Ἄπρυ ἀνὰ τὰν νῆσιν. 21. Significat item apud medicos humorem quendam ex flaua bili, totum corpus laeè corripientem.

Арх. ус. и. агра.

Ἀσπίλον, ucl ἄσπυλον. maceria.

Ἄρπις. genus soleæ, ἡρπῖς, per methæ
sin pro ῥαπίς.

Άρχα. ατ. i. cum acuto in antepenult.

*Ἀπόβρωτα. τὰ. sunt inter ostrea, perin-
de ac si dicas, minime uirgata, qui-
bus opponuntur ἐσβρωτα, quæ pecti-
narum diuisa interpretatur GAZA
apud Aristot.*

Inde uerbum
Ἀρραβωῖσαν . arrabone confirmare
contractum.

Ἀρραδίος, γιος. ο. ο. intemperatus, μὴ ῥη-
γνύμενος.

Ἀρπατες. inuiolatus, inuictus, robustus.
 Ἀρπατες. incorruptus.

Ἀρρᾶτος. *v. imperfectus.*
Ἀρρᾶνος. *ῥ. masculinum homo.*

Ἀρρρηγονία. ατ. ἡ. agnatio.
Ἀρρρηόμαι. μ. ὠρμαι. π. ὠμαι. ex femina

Ἀρρενωπία. facies virilis, virile robur.
Ἀρρενωπός. ἄρ. ἡ. siue ἀρρενωπός. faciem

ἀρρῶν. stabilis, permanens, nusquā
uergens, ἀρρῶν. Bud. Com.

Ἀρρηνύθ. v. la sus.
Ἀρρην. wor. i. mas.

Ἀππλῳίε. agrestis, molestus.
Ἀππῶνία. as. ἡ. silentium, taciturnitas.

Ἀπύρτος. nefandum, nefariū, non dicendum, odiosum.

Ἀρρητυρία. obscenitas, ἀσχευρία.
Ἀρρητός. arcanè, ineffabiliter.

ῥητορία, Minervæ sacrificium.
Ἀφροίτης. d. d. non fringens.

☉ fundamento.
 Ἀππίσων. oi. nulla radice innixi.

Λόφον. ov. ὄ. cophinus, uas uimix

Ἀρρῶτος. adiutor.
Ἀρρῶτος. in compositis, informis, in-

Ἀρρύναντος. ὁ. ἡ. impollutus.
Ἀρρυνίδας. ὁ. carens rugis.

Ἀρρωστῶ. timeo apud Herodot. pro ὀρ-
ρωστῶ. Alij significare etiam dicunt

ῥηκτός Bud. Com.
Ἀρρώξ. infractus, ἡ ἰρρώξ.

ne robore sum. Voluit dici non de
eo qui in lecto ob ægritudinem de-

tur) sed καὶ τοῦ κακῶς ἔχειν τὸ σῶμα, qui corpore est male habita-

Ἀρρώστια. ἡ. σ.
Ἀρρώστια. ατ. ἡ. agrotatio, imbecillitas.

Ἄρρωτοι. ε. ὁ. agrotus.
Ἄγν. ρθ. ὁ. agna.

Ἀρσενε. οἱ. componentes.
 Ἀρτεμία. γρ. ἰ. artemonia dicitur à Ro-
 manis.
 Ἀρσινίον. ὁ. ῥ. auripigmentum.
 Ἀρσινός. ὁ. ἰ. masculinus.
 Ἀρσινόη. γρ. ἰ. ὁ. padico.
 Ἀρσολ. γρ. ὁ. ἰ. masculus.
 Ἀρσισ. ἰ. ἰ. iustum, dicitur.
 Ἀρσι. ἰ. ὁ. ἰ. eleuatio, ἀρσιφασίς, βᾶς
 πρῶτα.
 Ἀρσιν. coaptabo, ἀρσισ. Futurum est
 Aeolicum, παρὰ τὸ ἀρσῖ. Accipitur
 pro μίσημι.
 Ἀρτάβη. γρ. ἰ. genus mensuræ Persicæ,
 apud Herodot. Attico modio tri-
 bus chemicibus capacius. apud Ae-
 gyptios continebat quadraginta
 quinque modios, teste Aristot.
 Ἀρταμ. ὁ. cocus, παρὰ τὸ ἀρταμῶν τὸ λα-
 τανόσιον.
 Ἀρτάνη. γρ. ἰ. laqueus, ἀρτανάτης
 ἵπτι δ' ἀρταμῶν.
 Ἀρταύρα. γρ. ἰ. regius oculus.
 Ἀρτάω. μ. ἰ. ὁ. w. ια. appendo, pendo,
 apto. accus. iung.
 Ἀρτιμῆς. ἰ. ὁ. ἰ. integer, incolumis, ἀρ-
 τήτης, ὁδόνιστος.
 Ἀρτιμῆς. ἰ. ὁ. ἰ. Diana, παρὰ τὸ τὸ
 ἀρταρτιμῆς.
 Ἀρτιμολογ. festum aut statua Diana,
 ὁ promontorium Eubœæ.
 Ἀρτιμῶσι. γρ. ὁ. ἰ. mensis Maius apud
 Maced.
 Ἀρτιμῶν. οἱ. artemon, uelum na-
 uis maius. ἀρτιμῶν Plutarcho dici-
 tur. Alij trocleam interpretantur.
 Ἀρτιμῶς. γρ. ῥ. appendix.
 Ἀρτιρ. ἰ. ὁ. ἰ. genus calciamenti.
 Ἀρτεία. γρ. ἰ. ἰ. arteria, ὁδὸς τὸ πρῶτον
 τῶν, inquit Poll. Cel. lib. 10. cap. 55.
 Ἀρτι. nuper, paulo ante, interim, ali-
 quando, interdum, nunc, in præsen-
 tia, superioribus diebus. In composi-

tione interdum integritatem signifi-
 cat, interdum nouitatem. Bud. Com.
 Ἀρτι ἀρταμῶν. nuper ablactatus puer.
 Ἀρτι ἀρτογῆς. idem.
 Ἀρτι Ἀρτοῦ, ἀρτι δ' ἰατρο, nunc hoc,
 nunc illud.
 Ἀρτία. paria.
 Ἀρτιάσας. ludere est occultando manu
 astragalos siue talos, aut nuces, aut
 pecuniam, ὁ exquirendo collisoris
 coniecturam, τὸ ἀρτία, ἢ περιπλῆ τῶν
 ἰατρ. Vulgò dicimus par uel impar.
 Sunt qui hoc uerbum de pile lusu ac-
 cipiant. Cel. lib. 5. cap. 2. Significat
 etiam τὸ συνάσας, parare, præpara-
 re, componere.
 Ἀρτιάσας. γρ. ῥ. lingua Aeolica inau-
 ris genus.
 Ἀρτιάσας. γρ. ὁ. ἰ. ludus articularis.
 Ἀρτίβλας. γρ. ὁ. ἰ. receniter natus.
 Ἀρτίβλας. qui modo uxorem duxit,
 νύμφη.
 Ἀρτίβλας. modo genitum.
 Ἀρτίβλας. γρ. ὁ. ἰ. nuper genitus.
 Ἀρτίβλας. nuper in lucem editus.
 Ἀρτίβλας. γρ. ὁ. ἰ. infans.
 Ἀρτίβλας. γρ. ὁ. ἰ. nuper perceptus. Ἀρτί-
 βλας τὸ μανθάνω.
 Ἀρτίβλας. γρ. ὁ. ἰ. qui lachrymis ad-
 miscet gaudium, ἀρτίβλας τὸ δάκρυα.
 Hefych.
 Ἀρτίβλας. ῥ. paruus panis.
 Ἀρτίβλας. γρ. ὁ. ἰ. præmeditatus ad di-
 cendum. Dicitur à recta ὁ iusta ap-
 pellatione literarum.
 Ἀρτίβλας. μ. ἰ. ὁ. w. ια. perficio, cōpono
 συνάω, πλύνω. Accus. iung.
 Ἀρτίβλας. τὰ ὁδογένητα.
 Ἀρτίβλας. γρ. ὁ. ἰ. receniter florens.
 Ἀρτίβλας. γρ. ὁ. ἰ. consentire, ἀρτίβλας τὸ
 Ἀρτίβλας. ῥ. nouum. (τοῦ).
 Ἀρτίβλας. γρ. ὁ. ἰ. rectus in membris.
 Ἀρτίβλας. γρ. ἰ. ἰ. celestis Venus scythia

ἁ. simplex, stultum, imperitum, de-
ceptu facile. Dicitur autem ἀρχαῖς
καὶ ὁ ἀρχαῖος Atticè. Bud. Com.

Ἀρχαῖος. deliranter, stultè.

Ἀρχαιογενής. as. ἡ. prima origo.

Ἀρχαίος. primordialis, primarius,
ex quo omnia genita sunt. Dicitur
etiam ἀρχαῖος. Bud. Com.

Ἀρχαιολογία. as. ἡ. origo, historia de re-
bus antiquis, ut Iosephi & Catonis
Origines.

Ἀρχαῖος. ἁ. ἁ. apud rhetores mutuum,
καὶ λαφύλακα τῶν ἄλλων. Demosth. ad-
uersus Nicomachum. ἀναγὰς ἀρχαῖος
ἐχόμενος τῶν ἀντὶ ἀπολαβῶν, οὗτοι τόκοι,
οὗτοι ἀρχαῖοι. Item sortem usura-
rum, & caput unde fructus & redi-
tus mandat. Interdum ἀρχαῖος τῶν
τρίων. Bud. Com.

Ἀρχαιοπότης. s. ὁ. diues antiquus.

Ἀρχαῖος. s. ὁ. antiquus, primus, morige-
ratus. Itē ineptus, stultus, simplex,
imperitus, Plac. in Euthyde.

Ἀρχαιοποσία. as. ἡ. prisca uiuendi forma.

Ἀρχαιοτόπος. s. ὁ. qui est antiquis mo-
ribus.

Ἀρχαῖα. ἡ. comitia, electio princi-
pum, &

Ἀρχαῖα. ἡ. idem. Bud. Com.

Ἀρχαῖα. ἡ. μ. ἀσ. π. ἀνα. ad gratiam
multitudinis uiuo, ambio, prehensio.
Bud. in Annot. Item comitijs inter-
sum, ad comitia eo. Plutar. de Cæsa-
re, ἅς τῶν πόλεως τὸς ἐπαθῆναι ἀποσῆ-
λαι ἀρχαῖα. Aliquando
creo & designo in comitijs magistra-
tuum. Idem, ἀναμύθοις τῶν ἄλλων
τῶν δῆμοις προτάσας, ψήφοις ἀποσῆναι
τῶν ἀρχαῖων. Bud. Com.

Ἀρχαιοπότης. s. ὁ. antiquitas.

Ἀρχαῖος. antiquè, simpliciter, stultè.

Ἀρχαῖος. ἡ. piscis archæus, uel archæ-
nus.

Ἀρχαῖος. ἀνασῆναι. καὶ

Ἀρχαῖος. simpliciter, fors, usura.

Ἀρχαῖος. s. ὁ. curia, regia, palatium, iu-
dicialis forum. Item in castris præ-
torii & principia significat, Xenop.
& Plutar. in Galba. Bud. Com.

Ἀρχαῖος. s. ὁ. custodes tabulariorum.

Ἀρχαῖος. s. ὁ. ἡ. author mali.

Ἀρχαῖος. s. ὁ. ἀρχαῖος.

Ἀρχαῖος. imperium ferre, parere, subdi-
um esse.

Ἀρχαῖος. s. ὁ. exemplar, & qui princi-
pium dat.

Ἀρχαῖος. μ. ἀσ. π. ἀνα. impero, prælu-
ceo, ut famuli cum facibus.

Ἀρχαῖος. ἡ. principium, & ὁ. ἀρχαῖος fi-
nem significat, hoc est actum, ut dis-
cit Aristot. Item magistratus, prin-
cipatus. Item aliquando apud rex
hoc nomine significatur, quem acus-
leo carere dicunt. Bud. in Annot. &
Com.

Ἀρχαῖος. s. ὁ. dux, ὁ ἀρχαῖος.

Ἀρχαῖος. μ. ἀσ. π. ἀνα. impero. Nem.

Ἀρχαῖος. ἡ. ὁ. author, princeps, rex.

Ἀρχαῖος. ποιεῖν, ab initio, ἀρχαῖος.

Ἀρχαῖος. primo, principium.

Ἀρχαῖος. iam primum.

Ἀρχαῖος. s. ὁ. primus medicorum.

Ἀρχαῖος. s. ὁ. cancellarius, scri-
barum præfectus.

Ἀρχαῖος. s. ὁ. qui iudicibus præest,
& magistratus Aegyptiorum.

Ἀρχαῖος. s. imperium. Aristoph. τῶν
ἀρχαῖων dixit.

Ἀρχαῖος. gerere pontificatum.

Ἀρχαῖος. s. ὁ. pontifex, primarius sa-
cerdos.

Ἀρχαῖος. s. sacerdotium, dignitas
pontificis.

Ἀρχαῖος. καὶ ἀρχαῖος Dionys. de bac-
chismo dixit pro ἀρχαῖος. primor-
dialis, princeps.

Ἀρχηγός. princeps inter theoros. iū de theopoi.

Ἀρχιδότης. antiquus fur, ueteranus.

Ἀρχιδάφ. πος. ὁ. princeps furum.

Ἀρχικός. ὁ. ὁ. principalis, primigenius, primarius, principij naturam habēs. Proprie imperitandi peritus uel cupidus, et imperio congruens.

Ἀρχιλαύς. ὁ. ὁ. princeps lauronum.

Ἀρχιλόχος. ὁ. ὁ. Archilochus poeta iambi, bici carminis inuentor.

Ἀρχιμάχος. praefectus coquorum.

Ἀρχιμανδρίτης. ὁ. abbas monachorum, primas.

Ἀρχινίον. ὁ. archinium, olea morbus, Theoph.

Ἀρχιποτότος. ὁ. ὁ. poculorum magister.

Ἀρχιπαιστομός. ὁ. ὁ. praefectura stipatorū.

Ἀρχιποσία est bibendi principatus, quē antiqui in conuiujs sortiebantur. Horat. Quem Venus arbitrum dicit bibendi.

Ἀρχιτεχνονίκᾱ. ἄρ. ὁ. ars ipsa architecturae.

Ἀρχιτεκτων. qui structuris aedificiorū praest, architectus, architector.

Ἀρχαίς. ὁ. principale.

Ἀρχονδης. ὁ. ὁ. ὁ. primigenius, primarius, principij naturam habens, principio accommodatus: sicut ἀρχικός.

Ἀρχονάβης. sycophanta, quadruplator.

Ἀρχονίπαρος. ὁ. ὁ. qui ut dignitatem consequatur, nullum non ambit, sed omnes prehensat.

Ἀρχομαι. ὁ. ὁ. incipio, uenio, uado, ingredior, aggredior. Huius praesens in significatione futuri aliquando usurpatur: ut Ioan. 15. ἄρχεται ὡρα pro ἰνδύσκει. genit. uel accus. iung.

Ἀρχόμενος. ὁ. ὁ. subditus, ab ἀρχῇ. Item ueniens uel uenturus, ab ἀρχομαι.

Ἀρχομενός. ὁ. ὁ. meumte uere.

Ἀρχός. ὁ. ὁ. princeps. Item anus, po-

tex, intestinum rectum.

Ἀρχία. sepelio, θάψω.

Ἀρχο. ὁ. ὁ. ὁ. principium et origo sum, auctor sum, incipio. Item priores partis occupo: etiā in bonam partē. praesum, impetriumq̄ habeo. Item pereco. Aliquando laceffo.

Ἀρχο. ὁ. princeps, dux, πρῶτος. At peculiari nomine dicebatur ὁ ἱππάρχος καὶ πρύτανης apud Athenienses, ἵπταρχος τῶν ἀρχόντων, a cuius nomine fasti perscribebantur, quemadmodum et a consilibus apud Romanos. Praerat quoque iudicibus, iudiciorumq̄ moderator erat, ut Romana praetor. Πάσι μὲν ἀρχοῦσα est abrogare imperium magistratui. Dicitur etiam παύσασθαι ἀρχοῦ. Bud. Com.

Ἀρχόρως. magistratuum redemptor, qui emit officia.

Ἀρῶ. ὁ. ὁ. ὁ. congruo, apio.

Ἀρῶν. ὁ. ὁ. auxilium.

Ἀρῶνός, pro ἀρῶνός. ὁ. ὁ. ὁ. defensor, opitulatur, uindex.

Ἀρῶμα. ὁ. ὁ. ὁ. aroma, odoramentū, odor. sed ἀρῶμα legumen, aratio.

Ἀρῶματις. redolere.

Ἀρῶματιδης. ὁ. ὁ. ὁ. odoratus.

Ἀρῶνία. ὁ. mespilon.

Α Σ.

Ἀς. usquequo, ἵως, ὅπως μὴ οὐ.

Ἀσάδω. tristari.

Ἀσαι. satiare, et implere. Aliquando cauere.

Ἀσάκινος. ὁ. ὁ. expertus rei nauticae: a tritremi quadam mirae uelocitatis apud Athenienses, quae Salamin dicebatur. Eras. Chil.

Ἀσάνη. contumelia, contemptus, inopia.

Ἀσάκτος. ὁ. ὁ. ὁ. inconcussus, fixus, stabilis.

signum impressum non est, incustoditus, incertus.
 ἄσματος. δ. ὁ, ἢ. sine signo, non signatus, ut ἄσματος χυδός. Itē ignotus, ignobilis, obscurus.
 ἄσματος. δ. ὁ, ἢ. ignobilis, ἀσυνήτ.
 ἄσματος. ὁ, ἢ. incorruptus, sine puredine.
 ἄσμος. impurus, ἀκάθαρτος. (ne.
 ἄσμος. sine puredine, & teredinib.
 ἄσφια. ας. ἢ. debilitas, imbecillitas.
 ἄσφω. μ. ἄσω. π. κα. agrotō, langueo, imbecillis fio, nequeo.
 ἄσφωμα. imbecillitas.
 ἄσφως. ἴος. ὁ, ἢ. debilis, ἀρρώστος.
 ἄσφωια, pro ἀσφωια, Iomicum est.
 ἄσφωω. μ. ἄσω. π. κα. infirmū reddo.
 Accus. (mus est ab ἄσφα.
 ἄσφ. detrimentū passus est. aorist. pri.
 ἄσφια. ατος. ῥ. anhelatio, anhelitus, asfectus in difficultate spirandi consistens, cum quis sine sono & difficultate non potest spirare.
 ἄσφωω. μ. ἄσω. π. κα. anhelō, spiritum cum difficultate traho. Diciunt etiā ἀσφωω, πωσφωω.
 ἄσφωτινός. οὐ. ὁ. suspiriosus, anhelus, qui difficilem habet respirationem.
 ἄσφωτις. cithara triplicis chordae, ab Ἀσφω inuentore sic dicta.
 ἄσφωτος. δ. ὁ. absq. ferro.
 ἄσφωτος. ἢ. ὁ. delicatioris cibi appetens.
 ἄσφωταζον. ῥ. quāminimē noxium.
 ἄσφωτις. ἴος. ὁ, ἢ. innocuus.
 ἄσφωτια. ας. ἢ. sepes.
 ἄσφωτος. pratium, ἀσφωτος, ῥοδὶδον. Vel plastrum, quasi ἀσφωτος καὶ ἰδον.
 ἄσφω. ἴος. ἢ. limus, cernū. Et nomē auiis, σφωθιναῖοι μύκτες.
 ἄσφω. cibo abstinere & inedia ui.
 Bud. Com.
 ἄσφωια. ας. ἢ. ieiuniū, inedia, ἀνορεξία.
 ἄσφωτις. ατος. ὁ. cibi abstinens.
 ἄσφωτια. idem quod ἄσφωια.

ἄσφωτος. δ. ὁ, ἢ. ieiunus.
 ἄσφωτος. δ. ὁ. καὶ
 ἄσφωβότις. δ. ὁ. feles, lacerta, τάραν-
 tula, stellio.
 ἄσφωτιάσιν. claudicare.
 ἄσφωτος. circulus, ἀκάθαρτος.
 ἄσφωτος. ὠρες. Ascalon, oppidum Syriae, dictum à fratre Tantalio: unde Ἀσκαλωνίτης. Ascalonita.
 ἄσφωτος. galli uago.
 ἄσφωτις. nunciūs.
 ἄσφωτος. δ. ὁ. scamnum, lectulus, grabatulus. Aristoph. Nebul.
 ἄσφωτις. καὶ
 ἄσφωτις. sine momento, inconniuenter, nihil conuiens.
 ἄσφωτις. δ. ὁ. inconniuenter. Eras. prouerbio, Conniuere.
 ἄσφωτις. inconniuenter aspicio.
 Bud. Com.
 ἄσφωτις. immobilis, non palpitans.
 ἄσφωτις. saltare, σφωτίζω, σφωτίζω, καὶ ἀσφωτίζω.
 ἄσφωτις. ἴδος. ἢ. tipula, Theodoro interprete, lumbricorū minorum species. Cal. lib. 10. cap. 44.
 ἄσφωτις. οἰ. crotala, & genus calciamenti. Cal. ibidem.
 ἄσφωτις. οἰ. ὁ. baiulus, σφωτίζω. Cal. ibidem.
 ἄσφωτια. cultus, θρησκεία.
 ἄσφωτις. immobiliter, assidue.
 ἄσφωτις. ἴος. ὁ, ἢ. asper, desiccatus, cui nulla sunt cura. ἀσφωτίζω τὸ σφωτίζω, ἢ. ὁ. καὶ τὸ σφωτίζω.
 ἄσφωτις. disco, exercito, meditor.
 ἄσφωτις. impolitus, non elaboratus.
 ἄσφωτις. δ. ὁ. inconsideratus.
 ἄσφωτις. inconsideratē, temerariē.
 ἄσφωτις. ἢ. genus Attici calciamētis.
 ἄσφωτος. δ. ὁ, ἢ. imparatus.
 ἄσφω. μ. ἄσω. π. κα. exerceo, laboro, labore quaro & colo, fabrico, curo, σφω,

orno, disco, & doceo, sector, medicor, industrius fio. Accus. iung.

Ἀσκήσις. ioc. ὁ. ἡ. illesus.

Ἀσκληὸς δίαυτα. uita sub dio.

Ἀσκημα. αἶς. ἡ. ἡ.

Ἀσκησις. ioc. ἡ. exercitium. τὰ πλεονέκτα
ἢ σκωμίζεσθαι uolūt. Item studiū,
negocium, meditatio & exercitatio
mentis in rebus diuinis, Basil. Bud.
Cōment.

Ἀσκητήριον. locus solitarius, & à publi-
co secessus ad uera philosophiæ exer-
citationem. Bud. ibidem.

Ἀσκητής. οὐ. ὁ. ἡ. exercitator, monachus.
Bud. ibidem.

Ἀσκήσις. οὐ. ἡ. diligenter elaboratus, fa-
ctus exercitatus.

Ἀσκήτις. αἶς. ἡ. monialis, puella deo di-
cata. Bud. Com.

Ἀσκήτιον. υ. ἡ. utriculus.

Ἀσκησις. ὁ. ὁ. ἡ. iumbra carens, ἄσκησις.

Ἀσκήσις. species aquæ intercutis, in
qua plus sese humoris promit, spiri-
tus autem minus. cui opponitur ὑπε-
ρακίνησις.

Ἀσκήσις. ἡ. exercitium, Ἀσκήσις.

Ἀσκληπιῶν. ἡ. Aesculapij templum.

Ἀσκληπία, seu Ἀσκληπία. festa Aescu-
lapij.

Ἀσκληπιάδαι. οἱ. dicuntur οἱ Ἀσκληπιῶ-
ν υἱοί, ab Aesculapio genus du-
centes.

Ἀσκληπιάς. ἡ. laurus, ἄσκησις.

Ἀσκληπιός. ὁ. Aesculapius, medicus
fuit clarissimus, παρὰ τὴν Ἀσκληπιά-
ν τε καὶ τὴν Ἀσκληπιάδα, ἡ παρὰ τὴν Ἀσκληπιά-
δα τὸν νοσοφύτα. De hoc Plini. Vn-
de Ἀσκληπιάδης πρὸς Πλάτωνα Græcis dicū-
tur medici.

Ἀσκληπιάς. aquilaterus, ἰσοπλευρός.

Ἀσκληπιάς. μ. αἶς. τ. αἶς. salio super
utrem.

Ἀσκησις. absque scopo. aduerbialiter,

Lucian. Toxar. ἡ ἀσκήσις τὴν
ἐξέλιξιν.

Ἀσκήσις. αἶς. ἡ. marsupium. ex donis,
quod utrem, & ὑπερ, quod peram si-
ue sacculū dicunt. Hac dictione ui-
tur & Suetonius in Nerone, Alce-
rius collo & ascopera deligata, si-
mulq; titulus, Ego quid potui? sed tu
culleum meruisti.

Ἀσκησις. υ. ὁ. ἡ. inconsideratus, inopina-
tus, inopinabilis.

Ἀσκησις. υ. ὁ. ἡ. inconcussus, non mo-
uens membra. σκωμίζεσθαι enim signi-
ficat pandiculari & membra exten-
dere, ut qui à somno excitatur.

Ἀσκήσις. οὐ. ὁ. uter utris, urna.

Ἀσκησις. ἡ. catulus urse.

Ἀσκησις. οὐ. ὁ. ἡ. κατακλιθεὶς, in-
ani metu terrere. Lege prouerb.

Vire terras.

Ἀσκήσις. τὰ festa erāt Athenis, quibus
in medio theatri super utres, id est
ἀσκήσις, inflatos obunculosq; imo tantū
saltabant pede, ut delabentes risum
excitarent, idq; in honore Bacchi. un-

Ἀσκήσις. οὐ. ὁ. ἡ. (de

Ἀσκήσις. οὐ. ὁ. ἡ. dicitur, ad quod alludit Ver-
gil. 2. Georg. Mollibus in pratis un-
ctos saliere per utres. Sic item dicen-
tur qui uni tantū innitentes pedi salt-
ant, qui ludus puerorū est, etiā hac
nostra tempestate. Verum tunc non
ἀσκήσις inflatus inflectitur, sed ἀσκήσις
τοῦ. Ponitur aliquādo pro claudica-
re. Biusmodi autem saltatio

Ἀσκήσις. οὐ. ὁ. ἡ. uocatur.

Ἀσκήσις. ἡ. leue, politum.

Ἀσκήσις. αἶς. ἡ. uter, pellis caprina, pel-
lis qua muniuntur remi, qua parte
scalmo incumbunt.

Ἀσκήσις. ἡ. canticum, cantilena.

Ἀσκήσις. υ. ὁ. ἡ. canticumcula.

Ἀσκήσις. οὐ. ὁ. ἡ. qui multis uarijsq; gene-

ribus, & quasi flexib. carminū utū
tur, ut sūt σπορά, ἀντισπορά, ἰσφθαί.
Ἀσπρίσθην. gratius, acceptius.
Ἀσπρίσθω. libenter accipio.
Ἀσπρὸς. ὁ. libēs, uolūtarius, gaudēs.
ἀσπρὸς ἰδίῳ ab ἰδῶ. Vnde ἰσπρὸς, &
ἰσπρὸς, sive Ἀσπρὸς, participiū.
Ἀσπρὸς. libenter, promptē, citō.
Ἀσπρὸς. ὁ. ὁ. non purgatus.
Ἀσπρὸς. ὁ. ἰσπρὸς, gratus, ὁ δ᾽ ἄσπρ
ος. Vnde ἀσπρὸς, ἀσπρὸς.
Ἀσπρὸς. Aegyptij uocant plantaginē
minorem.
Ἀσπρὸς. μ. ἀσπρὸς.
Ἀσπρὸς. amo, saluto, amplector. Eras.
annotat non significare simpliciter
salutare, sed osculo & complexu sa
luare, qđ olim ex more fiebat apud
amicos. Accus. iung.
Ἀσπρὸς. μ. ἀσπρὸς. tremo, palpiro, ut mo
rientes faciunt.
Ἀσπρὸς. ὁ. talpa.
Ἀσπρὸς. ὁ. piscatio.
Ἀσπρὸς. ὁ. piscator cū arundine.
Ἀσπρὸς. ὁ. piscator, ὅτι ἀσπρὸς
ὁ ἰσπρὸς, ὁ δ᾽ ἰσπρὸς ἰσπρὸς.
Ἀσπρὸς. ὁ. Athamanū lingua piscis.
Ἀσπρὸς. ὁ. ἀσπρὸς.
Ἀσπρὸς. ὁ. corrudago.
Ἀσπρὸς. ὁ. asparagus.
Ἀσπρὸς. tremo, σπρὸς, exanimor,
palpiro.
Ἀσπρὸς. ὁ. ὁ. non feminatus.
Ἀσπρὸς. ὁ. gratus, delectabilis.
Ἀσπρὸς. ὁ. forbitus.
Ἀσπρὸς. grātē, libenter.
Ἀσπρὸς. ὁ. amplexus.
Ἀσπρὸς. ὁ. saluatio.
Ἀσπρὸς. ὁ. placidus, gratus, facilis
expugnatus, mirandus, iucundus.
Ἀσπρὸς. ὁ. saluatio, amicitia.
Ἀσπρὸς. libenter, σπρὸς, ἰσπρὸς.
Ἀσπρὸς. ὁ. irreconciliabilis, ἀσ

σπρὸς.
Ἀσπρὸς. ὁ. nullū semen producēs.
Ἀσπρὸς. studiose, sedulo, funditus,
omnino. κατ' ἰσπρὸς τοῦ, σπρὸς
ὁ σπρὸς.
Ἀσπρὸς. ὁ. mulus, immisus, inenar
rabilis.
Ἀσπρὸς. ὁ. abiektor haste.
sic appellatur apud Aristophanem
Demosthenes.
Ἀσπρὸς. cōcauitates (σπρὸς) scutorū.
item partem quā ad puppim uergit.
Ἀσπρὸς. scutosus, obarmatus scutis.
Ἀσπρὸς. curuatura quēdā in cur
Ἀσπρὸς. ὁ. breue scutum. Legi
tur & ὁ Ἀσπρὸς in mascul. plu
ral. pro breuibus scutis, & in scuti
formam orbicularibus ornamentis,
capitibusq; laterum in cithara.
Ἀσπρὸς. ὁ. scutatus, bellator.
Ἀσπρὸς. scutatum, protectum.
Ἀσπρὸς. scutifer.
Ἀσπρὸς. μ. ὁ. ὁ. defendo. proprie
est clypeo se defendere. Accusati
uo iung.
Ἀσπρὸς. ὁ. ὁ. immaculatus.
Ἀσπρὸς. ὁ. idem.
Ἀσπρὸς. ὁ. parma, scutum proprie
rotundā. Item serpentis species.
Etia Ἀσπρὸς campi forma orbicula
ri, aut ubi aspidēs plurima uisuntur.
Ἀσπρὸς. ὁ. protectio.
Ἀσπρὸς. scutati.
Ἀσπρὸς. bellator.
Ἀσπρὸς. timidus, abiektor.
Ἀσπρὸς. ὁ. odora.
Ἀσπρὸς. ὁ. medicamentum ad eu
randa lienis uitia.
Ἀσπρὸς. sine fœdere aut libatione.
Ἀσπρὸς. non seruo pacem, rescinda
fœdera, fœdera non in eo.
Ἀσπρὸς. ὁ. ὁ. infidus, sine fide, im

memor fœderis, fœdis fragus. Ἀσπον-
δος πόλεμος, bellū perpetuum, atrox
irreconciliabile, quasi dicas incō-
fœderabile. Erasmi. Chil. Ἀσπονδος
ἔχθροι, inimici qui in cōcordiam redi-
gi non possunt.

Ἀσπορον. ἢ. sterile, ἄγονον.

Ἀσπορος. ὁ. ἢ. infeminabilis, sine semine

Ἀσπίδαςος. ὁ. ὁ. negligēs, nō studiosus.

Ἀσπιδ' ἢ. sine cura, neglectim.

Ἀσα, cum spiritu tenui, quedam, vi-
rā, neuiri gener. plural. num.

Ἀσα, cum spiritu denso, ἄσπις, ὄσα, ab
articulo ὁς, καὶ ὁ τοῦ ὁ, quod signi-
ficat Megarensium lingua, ἡρδ.

Ἀσάεον. ὁ. ἢ. as.

Ἀσπε. cito, propē.

Ἀσσυρία. ἢ. Assyria regio.

Ἀσπίδης. ὁ. ὁ. ἢ. laesus, fastidiosus.

Ἀσπίς. inconstans, ἀβίβωτος.

Ἀσάμωτος. immunitatem habens, ἀπο-
ρολύτης. Bud. Com. & Annot. post.

Ἀσάμωτος. ὁ. ὁ. ἢ. inaequalis, uago, erro,
instabilis, temerarius. Bud. ibidem.

Ἀσπίς. agre ferre, errare.

Ἀσπίς. ὁ. gemmati, multis lacrymis
oppleri, quasi non stillantes, sed affa-
tim fluentes.

Ἀσπίς. aduerb. guttatim.

Ἀσπίς. nō distillās, sed copiose fluēs.

Ἀσπίς. ὁ. ὁ. ἢ. domicilio carens.

Ἀσπίς. polypus narium.

Ἀσπίς. non uestitus.

Ἀσπίς. ὁ. ὁ. apud Persas dicebatur tas
bellarij quidam, qui certis interval-
lis itinerum permuebantur, ὁ. ὁ
διαδοχῇ παραμολογῶσι, ἢ παραδοχῇ.

Vide in ἄσπιδος.

Ἀσπίς. ἢ. ἢ. Astarte Syriorū numen.

Ἀσπίς. ἢ. ἢ. inconstantia.

Ἀσπίς. ὁ. ὁ. ἢ. seditione carens.

Ἀσπίς. ἢ. ἢ. ἢ. instabilis sum.

Ἀσπίς. ὁ. ὁ. ἢ. instabilis, impacatus,

turbulentus, uagus.

(sa.

Ἀσπίς. ὁ. ὁ. ἢ. Atticē psaph. uua pas.

Ἀσπίς. ὁ. ὁ. spica. a hic abundat.

Ἀσπίς. ὁ. ὁ. tectus, πονεῖς.

Ἀσπίς. ὁ. ὁ. intolerabilis. (silyw.

Ἀσπίς. ὁ. ὁ. intolerabilis, μὴ ἔχων

Ἀσπίς. ὁ. ὁ. urbanus sum.

Ἀσπίς. ἢ. ἢ. ἢ. iocor, παρὰ:

(silyw.

Ἀσπίς. ὁ. ὁ. facit. (sum.

Ἀσπίς. ὁ. ὁ. ἢ. ciuilit̃er loquor, facetus

Ἀσπίς. ὁ. ὁ. ἢ. urbanus, elegans, ciuilis.

Ἀσπίς. urbanitas.

Ἀσπίς. inuius.

Ἀσπίς. ὁ. ὁ. urbanitas, ciuilit̃as.

Ἀσπίς. intolerabilis.

Ἀσπίς. coriū, quo cithara integriur.

Ἀσπίς. anus, sedes.

Ἀσπίς. ὁ. ὁ. ἢ. immotus, strictus, in-
teritus. ab a priu. & σίμω, quod
est σίμωτος ἡρδ.

Ἀσπίς. secur̃, sine gemitu. Aristos-
phan. ὁ. ὁ. ἀσπίς ὡς σίμωτος.

Ἀσπίς. ὁ. ὁ. ἢ. implacidus.

Ἀσπίς. ὁ. stellaris auis, ex ardeolarū
genere, cognomento ὄνος. Item &
piscis.

Ἀσπίς. ὁ. ὁ. asteriscus, stellula.

Ἀσπίς. ὁ. ὁ. stellaris, splēdidus.

Ἀσπίς. ὁ. ὁ. stellaris, uarium.

Ἀσπίς. ὁ. ὁ. stellata. (d' f' f' f'.

Ἀσπίς. apud Homer. ἄσπις & ἄσπις

Ἀσπίς. fulgur, ἀσπίς. ἀσπίς ὡς
σίμωτος ἡρδ.

Ἀσπίς. ὁ. ὁ. fulminator, ἡρδ ὡς

Ἀσπίς. ὁ. ὁ. uarius, maculosus. unde

Ἀσπίς. ὁ. ὁ. monile.

Ἀσπίς. ὁ. ὁ. incoronatus.

Ἀσπίς. impotens, calamitosus. & uer-
bum ἄσπις, ἀσπις.

Ἀσπίς. ὁ. ὁ. stella, & aquaticile in stella
formā. Et ἄσπις Atticē, inguinalis
herba.

ei uocatur ab Herodoto lib. 9.

Ἄρτιος. ὁ. ὁ. aequalis, integer, sanus & par numerus.

Ἀρτιαχός. nuper compactus.

Ἀρτιάς. adultus puer.

Ἀρτίος. ὁ. ὁ. ὁ. integer, & ualēs pedes, ἄρτιος τὰς πόδας.

Ἀρτίος. idem.

Ἀρτιόκαλος. ὁ. ὁ. nup egestus, effossus.

Ἀρτίκος. ὁ. ὁ. pafillus.

Ἀρτίσμος. ὁ. ὁ. ὁ. warratōv ὁμαδὸς, dī lucidus, & aliquando ἰδὲ φθιγόμενος, & qui est lingua absoluta & minime blefa.

Ἀρτιχός. recens iniciatus.

Ἀρτιόκιος. ὁ. ὁ. infantulus.

Ἀρτίκος. ὁ. ὁ. ὁ. nuper enixa.

Ἀρτίκος. ὁ. ὁ. ὁ. nuper natus.

Ἀρτίμος. ὁ. ὁ. ὁ. nuper incidens.

Ἀρτίμος. ὁ. ὁ. ὁ. nuper casus.

Ἀρτίτοπος. ὁ. ὁ. ὁ. nuper interfectus.

Ἀρτίφρων. ὁ. ὁ. ὁ. ὁ. recte mētis, cordatus. cui ἀντίφρων τὸ ψυχρὸν opponitur.

Ἀρτίφως. ὁ. ὁ. ὁ. nuper natus.

Ἀρτίφωνος. dictus ab integritate uocis.

Ἀρτίφρ. qui utraq; manuæque uicetur.

Ἀρτίος. modo, paulo ante, ἀπὲ. salubriter. Attici distinguunt Ἀρτίος, πρὸ & ὀλίγον, καὶ Ἀρτί ἀπὲ ἢ ὀλίγον.

Ἀρτιρά. τὰ. breuissimo tempore peracta.

Ἀροδορία. ὁ. ὁ. ὁ. ὁ. panem do.

Ἀροδοπείον. ὁ. ὁ. pistrinum.

Ἀροκόπος. ὁ. ὁ. ὁ. καὶ

Ἀροποιός. ὁ. ὁ. pistor.

Ἀροποιός. ὁ. ὁ. panis confectio.

Ἀροποιός. ὁ. ὁ. furvus.

Ἀροποιός. ὁ. ὁ. caupo panarius.

Ἀροποιός. ὁ. ὁ. locus ubi panes ueniuntur. ἀροποιός uero, pistrinum.

Ἀρο. ὁ. ὁ. panis.

Ἀροστία. ὁ. ὁ. ὁ. ὁ. uescor pane.

Ἀροστία. ὁ. ὁ. ὁ. ὁ. cibo pane.

Ἀρτι.

Ἀροστία. uescor pane.

Ἀρτιμα. ὁ. ὁ. ὁ. condimentum.

Ἀρτιμαχία. ὁ. ὁ. ὁ. ὁ. habens usum comediendis cibis, aut alijs rebus.

Ἀρτιος. princeps, ἄρχων.

Ἀρτί. amicitia, pactum.

Ἀρτιώ. ὁ. ὁ. ὁ. Dorice pleonasmo & καὶ

Ἀρτί. ὁ. ὁ. ὁ. ὁ. cōdio, paro. Ἀρτί. accus.

Ἀρτί. pendeo animi, et spem meam in aliquo collocatam habeo, suspensus sum. Herodian. lib. 4. ἄρτι ἐν πρὸς ἡ δόμας ἀρτὶ τῶν ὑμῶν ἀρτὶ ἀρτὶ καὶ πρὸς. Ἀρτί. ἐν τινος, adunatus sum alicui, & socius uel comes sum. Bud. Com.

Ἀρτι. nuces auellanae.

Ἀρτί. marsupium, παρὰ ἡ ἀρτί, καὶ βάλαρον ἢ αὐτόν, Hesych. Cael. li. 16. cap. 48.

Ἀρτί. ὁ. ὁ. ὁ. ὁ. καὶ

Ἀρτί. haurio, traho, dico, iubeo.

Ἀρτί. indecore ago.

Ἀρτί. ὁ. ὁ. genus uasis, dictum ab hauriendo, cyathus, sextarius. Hauristrum uerit Lucret. li. 5. Porro hauristra appellantur, quæ ad hauriendū ex fluminibus aquam machinæ sūt, rote tympanaria. Cael. li. 15. cap. 2.

Ἀρτί. ὁ. ὁ. καὶ

Ἀρτί. καὶ

Ἀρτί. ὁ. ὁ. haustus circa respiratio, nem.

Ἀρτί. ὁ. ὁ. cyathus. Cael. libr. 16. cap. 48.

Ἀρτί. ὁ. ὁ. reges appellantur apud Spartas.

Ἀρτί. ὁ. ὁ. primitiæ.

Ἀρτί. ὁ. ὁ. uetustus. Et ἀρτί. ὁ. ὁ. sim.

ἁ. simplex, stultum, imperitum, de-
 ceptu facile. Dicitur autem ἀρχαί-
 ας ὁ ἀρχαῖος Atticè. Bud. Com.
 Ἀρχαῖος. deliranter, stultè.
 Ἀρχαιογόνια. as. i. prima origo.
 Ἀρχαῖος. primordialis, primarius,
 ex quo omnia genita sunt. Dicitur
 etiam ἀρχαῖος. Bud. Com.
 Ἀρχαιογία. as. ii. origo, historia de re-
 bus antiquis, ut Iosephi & Catonis
 Origines.
 Ἀρχαῖος. ἁ. ἁ. apud rhetores mutuum,
 ἁ. ἁ. ἀρχαῖος τῶν ἁρχαίων. Demosth. ad-
 uersus Nicomachum. ἀρχαῖος ἀρχαῖος
 ἁρχαῖος τῶν ἀρχαίων ἀρχαῖος, οὗτος τόπος,
 οὗτος ἁρχαῖος. Item sortem usura-
 rum, & caput unde fructus & redi-
 tus mandat. Interdum ἀρχαῖος τῶν
 τῶν. Bud. Com.
 Ἀρχαῖος. s. ὁ. diues antiquus.
 Ἀρχαῖος. s. ὁ. antiquus, primus, morige-
 ratus. Itē ineptus, stultus, simplex,
 imperitus, Plat. in Euthyde.
 Ἀρχαῖος. as. i. prisca uiuendi forma.
 Ἀρχαῖος. s. ὁ. qui est antiquis mo-
 ribus.
 Ἀρχαῖος. id. comitia, electio princi-
 pum, &
 Ἀρχαῖος. id. idem. Bud. Com.
 Ἀρχαῖος. μ. ἁ. π. ἀρχαῖος. ad gratiam
 multitudinis uiuio, ambio, prehensio.
 Bud. in Annot. Item comitijs inter-
 sum, ad comitia eo. Plutar. de Cæsare,
 ἁρχαῖος τῶν ἀρχαίων. Aliquando
 creto & designo in comitijs magistra-
 tuum. Idem, ἀρχαῖος τῶν ἀρχαίων
 τῶν ἀρχαίων. ἁρχαῖος, ἁρχαῖος τῶν ἀρχαίων
 τῶν ἀρχαίων. Bud. Com.
 Ἀρχαῖος. s. ὁ. antiquitas.
 Ἀρχαῖος. antiquè, simpliciter, stultè.
 Ἀρχαῖος. i. pifcis archanius, uel archa-
 nas.

Ἀρχαῖος. ἁρχαῖος. ἁρχαῖος.
 Ἀρχαῖος. simpliciter, fors, usura.
 Ἀρχαῖος. s. ὁ. curia, regia, palatium, iu-
 dicial forum. Item in castris præ-
 toriū & principia significat, Xenop.
 & Plutar. in Galba. Bud. Com.
 Ἀρχαῖος. ei. custodes tabulariorum.
 Ἀρχαῖος. s. ὁ. i. author mali.
 Ἀρχαῖος. s. ὁ. ἀρχαῖος τῶν ἀρχαίων.
 Ἀρχαῖος. imperium ferre, parere, subdi-
 cum esse.
 Ἀρχαῖος. s. ὁ. exemplar, & qui princi-
 pium dat.
 Ἀρχαῖος. μ. ἁ. π. ἀρχαῖος. impero, prælu-
 ceo, ut famuli cum facibus.
 Ἀρχαῖος. i. principium, & ὁ. ἁρχαῖος
 nem significat, hoc est actum, ut di-
 cit Aristot. Item magistratus, prin-
 cipatus. Item aliquando apum rex
 hoc nomine significatur, quem acu-
 leo carere dicunt. Bud. in Annot. &
 Com.
 Ἀρχαῖος. s. ὁ. dux, ὁ. ἀρχαῖος.
 Ἀρχαῖος. μ. ἁ. π. ἀρχαῖος. impero. Neu.
 Ἀρχαῖος. s. ὁ. author, princeps, rex.
 Ἀρχαῖος. poëtica, ab initio, ὁ. ἀρχαῖος.
 Ἀρχαῖος. primo, principium.
 Ἀρχαῖος. iam primum.
 Ἀρχαῖος. s. ὁ. primus medicorum.
 Ἀρχαῖος. s. ὁ. cancellarius, scri-
 barum præfatus.
 Ἀρχαῖος. s. ὁ. qui iudicibus præest,
 & magistratus Aegyptiorum.
 Ἀρχαῖος. s. imperiolum. Aristoph. τῶν
 ἀρχαίων dixit.
 Ἀρχαῖος. gerere pontificatum.
 Ἀρχαῖος. s. ὁ. pontifex, primarius sa-
 cerdos.
 Ἀρχαῖος. s. sacerdotium, dignitas
 pontificis.
 Ἀρχαῖος, ἁρχαῖος Dionys. de ba-
 ptismo dixit pro ἀρχαῖος. primor-
 dialis, princeps.

ἁ. simplex, stultum, imperitum, de-
 ceptus facile. Dicitur autem ἀρχαῖα
 καὶ ὁ ἀρχαῖος Atticè. Bud. Com.
 ἀρχαῖος. deliranter, stultè.
 ἀρχαρογόνια. as. ἡ. prima origo.
 ἀρχαρόγονος. primordialis, primarius,
 ex quo omnia genita sunt. Dicitur
 etiam ἀρχαρόνος. Bud. Com.
 ἀρχαρολογία. as. ἡ. origo, historia de re-
 bus antiquis, ut Iosephi & Catonis
 Origines.
 ἀρχαῖος. ἡ. ἁ. apud rhetores mutuum,
 τὸ ἐκ παλαιῶν τῶν ἀρχαίων. Demosth. ad-
 uersus Nicostrat. ἀναίετος ἀρχύριον
 ἐχόμενος τὸ ἔργον αὐτὸ ἀποδιδόναι, οὐκ ἔστιν ὅτι
 οὐκ ἔστιν ἀρχαῖος. Item sortem usura-
 rum, & caput unde fructus & redi-
 tus manat. Interdum ἀρχιτῶν πα-
 τέρων. Bud. Com.
 ἀρχαιοπλάτος. s. ὁ. diues antiquus.
 ἀρχαῖος. s. ὁ. antiquus, primus, morige-
 ratus. Itē ineptus, stultus, simplex,
 imperitus, Plac. in Euthyde.
 ἀρχαιοστομία. as. ἡ. prisca uinedi forma.
 ἀρχαιοστόπος. s. ὁ. qui est antiquis mo-
 ribus.
 ἀρχαρία. τὰ. comitia, electio princi-
 pum, &
 ἀρχαρολογία. αἰ. idem. Bud. Com.
 ἀρχαρολογία. μ. αἰ. π. αἰ. ad gratiam
 multitudinis uiuo, ambio, prehensio.
 Bud. in Annot. Item comitijs inter-
 sum, ad comitia eo. Plutar. de Cæsa-
 re, ἡς τὸν πόλεμον τὸς στρατιώτας ἀπορί-
 κτων ἀρχαρολογίας. Aliquando
 creio & designo in comitijs magistra-
 tuum. Idem, ἀναδματόριον τὸ τῶν ἀρχα-
 ρῶν δόμος προτάειν, ψήφον ἀποδύντας ἢ
 φωνὰς ἀρχαρολογίας. Bud. Com.
 ἀρχαιομός. ἡ. ὁ. antiquitas.
 ἀρχαῖος. antiquè, simpliciter, stultè.
 ἀρχαῖος. ἡ. piscis archæus, uel archæ-
 nas.

ἀρχαῖος ἀνατομία. καὶ
 ἀρχαῖος simpliciter, fors, usura.
 ἀρχαῖος. s. ἁ. curia, regia, palatium, iu-
 diciale forum. Item in castris præ-
 toriū & principia significat, Xenop.
 & Plutar. in Galba. Bud. Com.
 ἀρχαῖος. ei. custodes tabulariorum.
 ἀρχαῖος. s. ὁ. ἡ. author mali.
 ἀρχαῖος. ὁ. ἀρχαῖος πλάτος.
 ἀρχαῖος. imperium ferre, parere, subdi-
 cum esse.
 ἀρχαῖος. s. ὁ. exemplar, & qui princi-
 pium dat.
 ἀρχαῖος. μ. αἰ. π. αἰ. impero, prælu-
 ceo, ut famuli cum facibus.
 ἀρχαῖος. ἡ. ἡ. principium, & ὁ. ὁ. ἡ. ἡ. si-
 nem significat, hoc est actum, ut di-
 cit Aristot. Item magistratus, prin-
 cipatus. Item aliquando apud rex
 hoc nomine significatur, quem acu-
 leo carere dicunt. Bud. in Annot. &
 Com.
 ἀρχαῖος. s. ὁ. dux, ὁ. ἀρχαῖος.
 ἀρχαῖος. μ. αἰ. π. αἰ. impero. Neu.
 ἀρχαῖος. ἡ. ὁ. author, princeps, rex.
 ἀρχαῖος. poetice, ab initio, ὅτι ἀρχαῖος.
 ἀρχαῖος. primo, principium.
 ἀρχαῖος. iam primum.
 ἀρχαῖος. s. ὁ. primus medicorum.
 ἀρχαῖος. ὁ. ὁ. cancellarius, scri-
 barum præfæctus.
 ἀρχαῖος. ἡ. ὁ. qui iudicibus præest,
 & magistratus Aegyptiorum.
 ἀρχαῖος. ὁ. imperiolum. Aristoph. τῶν
 ἀρχαῖος dixit.
 ἀρχαῖος. gerere pontificatum.
 ἀρχαῖος. ἡ. ὁ. pontifex, primarius sa-
 cerdos.
 ἀρχαῖος. s. sacerdotium, dignitas
 pontificis.
 ἀρχαῖος, καὶ ἀρχαῖος Dionys. de bac-
 ptismo dixit pro ἀρχαῖος. primor-
 dialis, princeps.

Ἀρχηγός. princeps inter theoros. ἡ
de θεωρίαι.

Ἀρχιδότης. antiquus fuit, ueteranus.

Ἀρχιδούψ. princeps furum.

Ἀρχικός. ἰ. ὁ. principalis, primigenius,
primarius, principij naturam habēs.
Proprie imperitandi peritus uel cus-
pidus, et imperio congruens.

Ἀρχιδάμις. ὁ. ὁ. princeps latronum.

Ἀρχιλόχος. ἰ. ὁ. Archilochus poeta iam-
bici carminis inuentor.

Ἀρχιμάχος. praefectus coquorum.

Ἀρχιμανδρίτης. ὁ. abbas monachorum,
primas.

Ἀρχιμήν. ὁ. archimium, oleæ morbus,
Theoph.

Ἀρχιποτότος. ὁ. ὁ. poculorum magister.

Ἀρχιπαισιμότης. ὁ. ὁ. praefectura stipatorū.

Ἀρχιπότης est bibendi principatus, quē
antiqui in conuiujs sortiebantur.
Horat. Quem Venus arbitrum dicet
bibendi.

Ἀρχιτεχνονίκῃ. ἡ. ἰ. ars ipsa archite-
cturae.

Ἀρχιτέκτων. qui structuris ædificiorū
praest, architectus, architector.

Ἀρχαίς. ἡ. principale.

Ἀρχονδύς. ἰ. ὁ. ὁ. i. primigenius, prima-
rius, principij naturam habens, prin-
cipio accommodatus: sicut ἀρχικός.

Ἀρχονάβης. sycophanta, quadruplator.

Ἀρχονίπαρος. ὁ. ὁ. qui ut dignitatem con-
sequatur, nullum non ambit, sed o-
mnes prehensat.

Ἀρχομαι. ἡ. ἡ. incipio, uenio, uado,
ingredior, aggredior. Huius praesens
in significatione futuri aliquando
usurpatur: ut Ioan. 15. ἄρχεται ὄρα
pro ἰνδύσται. genit. uel accus. iung.

Ἀρχιμήν. ὁ. ὁ. subditus, ab ἀρχῇ. Item
ueniens uel uenturus, ab ἀρχῆς.

Ἀρχομεύς. ὁ. incunite uere.

Ἀρχὴ. ὁ. ὁ. princeps. Item anus, po-

tex, intestinum rectum.

Ἀρχίω. sepelio, exstilo.

Ἀρχῶ. ἡ. ἡ. ἡ. ἡ. principium et origo
sum, auctor sum, incipio. Item pri-
ores partis occipio: eiiā in bonam
partē. praesum, imperiumq; habeo.
Item pereco. Aliquando lacefso.

Ἀρχῶν. ὁ. princeps, dux, πρῶτος. At
peculiari nomine dicebatur ὁ ἡγεμὼν
καὶ πρῶτος apud Athenienses, ὡς
καὶ τῶν ἀρχόντων, à cuius nomine
fasti perscribebantur, quemadmo-
dum et à consulibus apud Roma-
nos. Praerat quoque iudicibus, in-
dicatorumq; moderator erat, ut Ro-
mae praetor. Πάσαν ἀρχοντα est ab-
rogare imperium magistratui. Dis-
cimus etiam πάλαιον ἀρχῶν. Bud-
Com.

Ἀρχήνυς. magistratuum redemptor,
qui emitt officia.

Ἀρῶ. ἡ. ἡ. ἡ. ἡ. congruo, apto.

Ἀρωγὴ. ἡ. ἡ. auxilium.

Ἀρωγός, pro ἀρωγῇ. ὁ. ὁ. ὁ. i. defensor, op-
ulculator, uindex.

Ἀρώμα. ἡ. ἡ. ἡ. aroma, odoramentū,
odor. sed ἀρώμα legumen, aratio.

Ἀρώματις. redolere.

Ἀρώματις. ὁ. ὁ. ὁ. i. odoratus.

Ἀρῶν. ἡ. mespilon.

A Σ.

Ἄς. usquequo, ἡ. ὅπως, μὴ οὕτως.

Ἀσάδω. tristari.

Ἀσάω. satiare, et implere. Aliquan-
do cauere.

Ἀσαναίνιος. ὁ. ὁ. experts rei nauicae: à
triremi quadam mira uelocitatis
apud Athenienses, quae Salamina
dicebatur. Eras. Chil.

Ἀσάνη. contumelia, contemptus, in-
opia.

Ἀσάνητος. ὁ. ὁ. ὁ. i. inconcussus, fixus,
stabilis.

signum impressum non est, incustoditus, incertus.

ἄσημος. ὁ. ὁ. ἢ. sine signo, non signatus, ut ἄσημος χρυσός. ἢ. ignotus, ignobilis, obscurus.

ἄσημος. ὁ. ὁ. ignobilis, δυσγὰρ.

ἄσηπτος. ὁ. ὁ. incorruptus, sine putredine.

ἄσηπτος. impurus, ἀκαθάρτος. (ne.

ἄσηπος. sine putredine, & ceteradinib.

ἄσθενεια. ας. ἢ. debilitas, imbecillitas.

ἄσθενω. μ. ἰσθ. π. κκα. aggroto, languo, imbecillis fio, nequeo.

ἄσθενεια. imbecillitas.

ἄσθενος. ἴος. ὁ. ἢ. debilis, ἄρρετος.

ἄσθια, pro ἀσθενεία, Ionicum est.

ἄσθια. μ. ἰσθ. π. κκα. infirmū reddo.

Accus. (mus est ab ἄρα.

ἄσθια. detrimentū passus est. aorist. pri.

ἄσθια. ατος. ῥ. anhelatio, anhelitus, affectus in difficultate spirandi consistens, cum quis sine sono & difficultate non potest spirare.

ἄσθια. μ. ἰσθ. π. κκα. anhelō, spiritum cum difficultate traho. Dicitur etiā ἀσθιάω, πωστιάω.

ἄσθιατικός. οὐ. ὁ. suspiriosus, anhelus, qui difficilem habet respirationem.

ἄσθιατις. cithara triplicis chordæ, ab

ἄσθιο inuentore sic dicta.

ἄσθιατος. ὁ. ὁ. absq. ferro.

ἄσθιατος. ὁ. ὁ. delicatioris cibi appetens.

ἄσθιατος. ὁ. ὁ. quam minimè noxium,

ἄσθιατος. ἴος. ὁ. ἢ. innocuus.

ἄσθιατος. ας. ἢ. scpes.

ἄσθιατος. pratium, λαμπρό, ποδὶ τῶν. Vel plastrum, quasi ἀσθιατὶς καὶ ἰσθιατὶς.

ἄσθιατος. ἢ. limus, exanū. Et nomē auis, πρὸς τὸν κάμινον.

ἄσθιατος. cibo abstinere & inedia ui. Bud. Com.

ἄσθιατος. ας. ἢ. ieiuniū, inedia, ἀνορεξία.

ἄσθιατος. ατος. ὁ. cibi abstinent.

ἄσθιατος. idem quod ἄσθιατος.

ἄσθιατος. ὁ. ὁ. ἢ. ieiunus.

ἄσθιατος. ὁ. ὁ. καὶ

ἄσθιατος. ὁ. ὁ. feles, lacerta, tarantula, stellio.

ἄσθιατος. claudicare.

ἄσθιατος. circulus, ἀκαθάρτος.

ἄσθιατος. ατος. Ascalon, oppidum Syriae, dictum à fratre Tantali: unde

ἄσθιατος. Ascalonita.

ἄσθιατος. galliugo.

ἄσθιατος. nuncius.

ἄσθιατος. ὁ. ὁ. scammum, lectulus, grabatulus. Aristoph. Nebul.

ἄσθιατος. καὶ

ἄσθιατος. sine momento, inconniuer, nihil conuiuens.

ἄσθιατος. ὁ. ὁ. inconniuens. Eras. prouerbio, Conniuere.

ἄσθιατος. inconniuer, aspicio. Bud. Com.

ἄσθιατος. immobilis, non palpitans.

ἄσθιατος. saltare, σκατίζω, σκατίζω, καὶ

ἄσθιατος. ἴδος. ἢ. tipula, Theodoro interprete, lumbricorum minorum species.

Cal. lib. 10. cap. 44.

ἄσθιατος. oi. crotala, & genus calciamenti. Cal. ibidem.

ἄσθιατος. οὐ. ὁ. baiulus, φορεῖς. Cal. ibidem.

ἄσθιατος. cultus, θρησκεία.

ἄσθιατος. immobiliter, assidue.

ἄσθιατος. ἴος. ὁ. ἢ. asper, desiccatus, cui nulla sunt crura, καὶ τὸ σκίω καὶ σκίω.

ἄσθιατος. disco, exercito, meditor.

ἄσθιατος. impolitus, non elaboratus.

ἄσθιατος. ὁ. ὁ. inconsyderatus.

ἄσθιατος. inconsyderate, temerariè.

ἄσθιατος. ας. ἢ. genus Attici calciamenti.

ἄσθιατος. ὁ. ὁ. ἢ. imparatus.

ἄσθιατος. μ. ἰσθ. π. κκα. exerceo, laboro, labore quæro & colo, fabrico, curo,

orno,

orno, disco, & doceo, sector, mediator, industrius fio. Accusium.
 Ἀσκέτης. ἄσ. ὁ, ἡ. illasus.
 Ἀσκλητος δίατα. uita sub dio.
 Ἀσκημα. ἄσ. ὁ, ἡ.
 Ἀσκησις. ἄσ. ἡ. exercitium. τῷ πρὸς μάχης
 ἢ αὐλῶν ὡς εἶναι. Item studiū,
 negotium, meditatio & exercitatio
 mentis in rebus diuinis, Basil. Bud.
 Cōment.
 Ἀσκητήριον. locus solitarius, & à publi-
 co secessus ad uerā philosophiæ exer-
 citationem. Bud. ibidem.
 Ἀσκητής. ὄν. ὁ. exercitator, monachus.
 Bud. ibidem.
 Ἀσκητός. ὄν. ἡ. diligenter elaboratus, fa-
 ctus exercitatus.
 Ἀσκήτρια. ἄσ. ἡ. monialis, puella deo di-
 cata. Bud. Com.
 Ἀσκήδιον. ὄν. ὁ. urticulus.
 Ἀσκιος. ὄν. ὁ, ἡ. umbra carens, ὁσός.
 Ἀσκίτις. species aque intercuis, in
 qua plus sese humoris promit, spiri-
 tus autem minus. cui opponitur τρυ-
 πάντις.
 Ἀσκη. ἄσ. ἡ. exercitium, Ἀσκησις.
 Ἀσκληπιῶν. ὁ. Aesculapij templum.
 Ἀσκληπια. seu Ἀσκληπια. festa Aesculi
 lapij.
 Ἀσκληπιάδαι. οἱ. dicuntur οἱ Ἀσκληπιῶ-
 νος, ab Aesculapio genus du-
 cientes.
 Ἀσκληπιδεύς. ἡ. laurus, δάφνη.
 Ἀσκληπίης. ὁ. Aesculapius, medicus
 fuit clarissimus, παρὰ τὴν τὰ Ἀσκλη-
 πιάδων ἢ τὰ Ἀσκληπιάδων ὡς αὐτοῦ
 ἰατρίας τοῖς νοσοῦντας. De hoc Plini. Vn-
 de Ἀσκληπιάδων ὡς αὐτοῦ Græcis dicū-
 tur medici.
 Ἀσκληπιός. æquilaterus, ἰσοπλάγος.
 Ἀσκληπιάδα. μ. ἄσ. π. ἀσ. salio super
 utrem.
 Ἀσκητα. absque scopo, aduerbialiter,

Lucian. Toxar. ἡ ἀσκήσις τὴν ἀσκήσιν
 ὁ δὲ ἀσκήσις.
 Ἀσκήσια. ἄσ. ἡ. marsupium. ex ἀσκή-
 quod utrem, & πύρα, quod peram si-
 ue sacculū dicunt. Hac dictione ui-
 tur & Suetonius in Nerone, Alie-
 rius collo & ascopera deligata, si-
 mulq; titulus, Ego quid potui? sed tu
 culleum meruisti.
 Ἀσκητος. ὄν. ὁ, ἡ. inconsideratus, inopina-
 tus, inopinabilis.
 Ἀσκηδής. ὄν. ὁ, ἡ. inconcussus, non mo-
 uens membra. σκαπιδὴν enim signi-
 ficat pandiculari & membra exten-
 dere, ut qui à somno excitantur.
 Ἀσκή. ὄν. ὁ. uer utris, urna.
 Ἀσκηπῆτις. ἡ. catulus ursæ.
 Ἀσκηπιδεύς. ὄν. ὁ, ἡ. καταπιδεύς, in-
 ani metu terrere. Lege prouerb.
 Vire terras.
 Ἀσκήσια. τὰ. festa erāt Athenis, quibus
 in medio theatri super utres, id est
 ἀσκή, inflatos obutelosq; uno tantū
 saltabant pede, ut delabentes risum
 excitarent, idq; in honorē Bacchi. un-
 Ἀσκηπιδεύς. ὄν. ὁ, ἡ. (de
 Ἀσκηπιδεύς dicitur, ad quod alludit Ver-
 gil. 1. Georg. Mollibus in pratis un-
 ctos saliere per utres. Sic item dicun-
 tur qui uni tantū innitentes pedi sala-
 tant, quī ludus puerorū est, etiā hac
 nostra tempestate. Verum tunc non
 ἀσκή inflatus inflectitur, sed ἀσκή ὡς
 ὄν. Ponitur aliquādo pro claudica-
 re. Eiusmodi autem saltatio
 Ἀσκηπιδεύς. ὄν. ὁ, ἡ. uocatur.
 Ἀσκητος. ὄν. ὁ, ἡ. leue, politum.
 Ἀσκημα. ἄσ. ὁ, ἡ. uer, pellis caprina, pel-
 lis qua muniuntur remi, qua parte
 scalmο incumbunt.
 Ἀσκη. ὄν. ὁ, ἡ. canticum, cantilena.
 Ἀσκητις. ὄν. ὁ, ἡ. cantimacula.
 Ἀσκηπιδεύς. ὄν. ὁ, ἡ. qui multis uarijsq; gene-

ribus, & quasi flexib. carminū utū
tur, ut sūt σπορά, ἀριστοποι, ἱερφαί.
Ἀσμένειον. gratius, acceptius.
Ἀσμενίζω. libenter accipio.
Ἀσμενος. s. o. libēs, uolūtarius, gaudēs.
ἀσμενὶ ἰδίως ab ἑδῶ. Vnde ἡσμεν, &
ἡσμενος, siue ἡσμενος, participiū.
Ἀσμενός. libenter, promptē, citō.
Ἀσμεντος. s. o. non purgatus.
Ἀσολοιτος. s. o. ἰνίχεται, gratus, οὐ βάρβα
ρος. Vnde ἀσολοιτὸς, ἀφελός.
Ἀσόν. οὐ. Aegyptij uocant plantaginē
minorem.
Ἀσπάζομαι. μ. ἀσπασμ. καὶ
Ἀσπάω. amo, saluto, amplector. Eras.
annotat non significare simpliciter
salutare, sed osculo & complexu sa
lutare, qđ olim ex more fiebat apud
amicos. Accus. iung.
Ἀσπείρω. μ. ἀπῶ. tremo, palpiro, ut mo
rientes faciunt.
Ἀσπάλαξ. nos. o. talpa.
Ἀσπαλία. as. i. piscatio.
Ἀσπαλιός. nos. o. piscator cū arundine.
Ἀσπαλιότης. οὐ. o. piscator, ὅτι ἀσπαδὸς
ὁ ἰχθύς, ὁ τῆς ὀρμῆς ἡγεμὸν.
Ἀσπαδος. u. Athamanū lingua piscis.
Ἀσπαράγης. o. ἀσπράγης.
Ἀσπαράγία. as. i. corrudago.
Ἀσπάραγος. s. o. asparagus.
Ἀσπαρίζω. tremo, σπείζω, exanimor,
palpiro.
Ἀσπαρτος. s. o. i. non seminatus.
Ἀσπάσιος. s. o. gratus, delectabilis.
Ἀσπασις. nos. i. sorbius.
Ἀσπασιος. grātē, libenter.
Ἀσπασμα. tos. ῥ. amplexus.
Ἀσπασμός. οὐ. o. salutato.
Ἀσπασός. οὐ. o. placidus, gratus, facilis
expugnatu, mirandus, iucundus.
Ἀσπασός. nos. i. salutato, amicitia.
Ἀσπασός. libenter, ἐκασπαστός, ἡδύως.
Ἀσπασος. οὐ. o. irreconciliabilis, ἀσ

σπορδον.
Ἀσπέρμος. οὐ. o. nullū semen producēs.
Ἀσπέρης. studiose, sedulō, funditus,
omnino. κατ' ἰκτίρας τοῦ α, σπέρη &
ῥ σπείδω.
Ἀσπέρτος. o. i. muleus, immēsus, inenar
rabilis.
Ἀσπιδιοβλήτης. ἄτος. o. abiector haste.
sic appellatur apud Aristophanem
Demosthenes.
Ἀσπιδία. cōcauitates (σφυαὶ) scutorū.
item partem quā ad puppim uergit.
Ἀσπιδίς. scutosus, obarmaus scutis.
Ἀσπιδίον. curuatura quadā in cura
Ἀσπιδίον. οὐ. ῥ. σπῆ (ru.
Ἀσπιδιονίον. οὐ. ῥ. breue scutum. Legi
tur & οἱ ἀσπιδιόνοι in mascul. plu
ral. pro breuibz scutis, & in scuti
formam orbicularibus ornamentis,
capitibusq; laterum in cithara.
Ἀσπιδόβης. i. o. scutatus, bellator.
Ἀσπιδόρ. scutatim, protectim.
Ἀσπιδόρπος. οὐ. o. scutifer.
Ἀσπίς. μ. ἰσθ. w. ixa. defendo. proprie
est clypeo se defendere. Accusati
uo iung.
Ἀσπιδος. s. o. i. immaculatus.
Ἀσπιδότης. οὐ. o. idem.
Ἀσπίς. ἰδός. i. parma, scutum proprie
rotundū. Item serpentis species.
Etia ἀσπίδες campi forma orbicula
ri, aut ubi aspides plurima uisuntur.
Ἀσπίς. ἰσθός. o. protectio.
Ἀσπίς. scutati.
Ἀσπίς. bellator.
Ἀσπιδόφωτος. timidus, abiectus.
Ἀσπιδωα. ῥα. odora.
Ἀσπιδωον. s. ῥ. medicamentum ad en
tanda lienis uitia.
Ἀσπορδία. sine fœdere aut libatione.
Ἀσπορδία. non seruo pacem, rescinda
fœdera, fœdera non in eo.
Ἀσποιδος. s. o. i. infidus, sine fide, iux

memor fœderis, fœdifragus. Ἀπορ-
ος πόντος, bellū perpetuum, atrox
irreconciliabile, quasi dicas incōs-
fœderabile. Erasim. Chil. Ἀπορδοί
ἔχθροι, mimici qui in cōcordiam redi-
gi non possunt.

Ἀπορορ. ἄ. sterile, ἄγονορ.

Ἀπορος. ὁ. ἄ. infeminabilis sine semine

Ἀποιδασος. ὁ. negligēs, nō studiosus.

Ἀπονός. ἄ. sine cura, neglectim.

Ἀσα, cum spiritu tenui, quædam, vi-
rā, neurri gener. plural. num.

Ἀσα, cum spiritu denso, ἄνω, ὄσα. ab
articulo ὄς, καὶ ἀπὸ τοῦ ὄδ, quod signi-
ficat Megarensium lingua, νινά.

Ἀσάειος. ὁ. ἄ. as.

Ἀσος, cito, propè.

Ἀσσυρία. ἄ. Assyria regio.

Ἀσίδης. ὁ. ἄ. laesus, fastidiosus.

Ἀσάθης. inconstans, ἀβέβαιος.

Ἀσάθωτος. immunitatem habens, ἀπο-
ποθῆνός. Bud. Com. & Annot. post.

Ἀσάμυτος. ὁ. ἄ. inæqualis, uago, erro,
instabilis, temerarius. Bud. ibidem.

Ἀσάυρ. agere ferre, errare.

Ἀσανός. οἱ. gemmati, multis lacrymis
oppleti, quasi non stillantes, sed affa-
cim fluentes.

Ἀσαντί. adverb. guttatim.

Ἀσαντορ. nō distillās, sed copiose fluēs.

Ἀσάαντος. ὁ. ἄ. domicilio carens.

Ἀσάνα. polypus narium.

Ἀσάης. non uestitus.

Ἀσάδης. οἱ. apud Persas dicebātur tes-
bellarij quidam, qui certis intervals-
lis iterum permuebantur, οἱ καὶ
διαδοχῆς παραμυθολογοί, ἡμεροπόμοι.

Vide in Ἀσπασίω.

Ἀσάπης. κτ. ἄ. Astarte Syriorū numen.

Ἀσάπια. ἄ. ἄ. inconstantia.

Ἀσάσιος. ὁ. ἄ. seditione carens.

Ἀσάβω. μ. ἄ. ὁ. ὁ. ἄ. instabilis sum.

Ἀσάρος. οὐ. ὁ. ἄ. instabilis, impacatus,

turbulentius, uagus.

(sa.

Ἀσάπης. ἰδός. ἄ. Atticè p. sagitt. uua pas-

Ἀσάρος. ὁ. ἄ. spica. a hic abundat.

Ἀσάης. tectus, πονηρὸς ἄς.

Ἀσάρος. ὁ. ἄ. intolerabilis. (εὐλw.

Ἀσάρος. intectus, intolerabilis, μὴ ἔχων

Ἀσάβω. urbanus sum.

Ἀσάβω. μ. ἄ. ὁ. ἄ. iocor, παρὰ δὲ
σω, νομίζω.

Ἀσάδοξια. ἄ. facetia. (sum.

Ἀσάδοξω. ὁ. ἄ. civiliter loquor, facetus

Ἀσάος. ὁ. ἄ. ἄ. urbanus, elegans, ciuilis.

Ἀσάοις. urbanitas.

Ἀσάος. inuius.

Ἀσάοις. ὁ. ἄ. urbanitas, ciuilitas.

Ἀσάρος. intolerabilis.

Ἀσάρος. coriū, quo cithara integitur.

Ἀσάρος. anus, sedes.

Ἀσάπης. ὁ. ἄ. ἄ. immotus, strictus, in-
teritius. ab a priu. & σίμωρ, quod
est σιμωρὸς νινά.

Ἀσάπης. securè, sine gemitu. Aristot.
phan. σὺ δ' Ἀσάπης πρὸς ἄνθρωπον.

Ἀσάπης. ὁ. ἄ. ἄ. implacidus.

Ἀσάπης. ὁ. stellaris auis, ex ardeolarū
genere, cognomento ὄκρος. Item &
piscis.

Ἀσάπης. ὁ. ἄ. asteriscus, stellula.

Ἀσάπης. ὁ. ἄ. stellatus, splēdidus.

Ἀσάπης. ὁ. ἄ. stellatum, uarium.

Ἀσάπης. κτ. ἄ. stellata. (δ' ἄ. ἄ. ἄ.

Ἀσάπης. apud Homer. ἄρτι & ἄμωρ

Ἀσάπης. fulgur, Ἀσάπης. Ἀσάπης. ἄ. ἄ.
μοῖν τοῦ ἄ. ἄ. ἄ.

Ἀσάπης. ὁ. ἄ. fulminator, ἄ. ἄ. ἄ. ἄ.

Ἀσάπης. ὁ. ἄ. uarius, maculosus, unde

Ἀσάπης. ἄ. ἄ. monile.

Ἀσάπης. οὐ. ἄ. incoronatus.

Ἀσάπης. impotens, calamitosus. & uer-
bum Ἀσάπης, Ἀσάπης.

Ἀσάπης. ὁ. ἄ. stella, & aquatile in stelle
formā. Et Ἀσάπης Atticè, inguinalis
herba.

Ἀστὴρ. Aster, urbis nomen.
 Ἀσθενὲς. v. i. non firmus.
 Ἀστὴρ. ἰος. ὁ. ἡ. xxi
 Ἀστὴρ. v. i. i. inuius, infulcatus.
 Ἀσινδός. ὁ. i. qui incuitate uersatur.
 Ἀσιντορ χαρίων dicebatur ager credito-
 ribus non obnoxii erant lapidibus signa-
 bantur, uel columna. cui opponitur
 τιντορ χαρίων uel ἡμιτορ.
 Ἀσίοχος. uas rotundum, quod sulphure,
 pice & stuppa oppletum ei aculaba-
 tur, ut obuia combureret.
 Ἀσισήνυτος. v. i. inconcussus.
 Ἀστοχότατος. carens elementis & prin-
 cipijs.
 Ἀστοδος. v. i. i. mala uestis, ueste carens.
 Ἀστομος. v. i. liber in loquendo, mollis,
 ora ledens, ἀστωσιςτος, ut ἀστομος
 ἱπποί.
 Ἀσώμ. v. i. i. adulis.
 Ἀσώφ. v. i. i. ἰδιόφ. qui priuatim
 & per se ius hospitalitatis subit, aut
 qui peregrinus cum sit, eodem in ho-
 nore est quo ciues ipsi. Dionysius
 tradit ἀσώφους dici qui ex maioribus
 quidam oriundi ciuibz, peregrini
 habentur nihilominus, cuiusmodi in
 Lydia Agamemnon.
 Ἀσπυος. v. i. i. affectione amoris carens.
 Ἀσός. ὁ. i. ciuis.
 Ἀσπώ. μ. ἰος. w. η. x. erro.
 Ἀσπος. v. i. i. sagitandi imperitus.
 Ἀσπαλίστω. aquare, corrigere.
 Ἀσπαῖς. insuile, securum, firmum.
 Ἀσπαλνάτας. v. i. i. auriga, agaso, mulio.
 Ἀσπάβη. w. i. i. asinum interpretantur
 aut mulam: iumentum quo homines
 uehuntur, dossuarius mulus, mula
 clitellaria. Est item lignum in
 ephippijs, quod manu continent se-
 dentes, clitella, sella equestris præ-
 alta, ita ut lumbos tegat. Bud. Com.

Ἀσπαῖς. ἰος. ὁ. i. indeflexus, non con-
 uersus, erectus, non facile depraua-
 bilis & contortilis. Bud. ibidem.
 Ἀσπαλίστω. talis seu tesseris ludo. Plin.
 de Polycleto loquens, Fecit & talis
 nudos ludentes, qui uocantur ἀσπα-
 λνίστω. lib. 14. cap. 9.
 Ἀσπαλνός. ἰος. i. ludus talorum.
 Ἀσπαλνός. i. talus, tesserarum ludus.
 Item calcaneum, coniunctura pe-
 dis. Homer. septem uertebras spinæ
 quibus collum incumbit, ἀσπαλνός
 appellat. Vocantur item eonomi-
 ne partes quædam in columnarum
 spinis. Romani pinum trinam,
 aut ficum terra, aut glandulam dis-
 cunt.
 Ἀσπαλνός. ignarus ducendi exer-
 citus.
 Ἀσπῶ. v. i. i. astrorum ueterum pater, te-
 ste Arato.
 Ἀσπαλνός. enodes.
 Ἀσπαλνός. ἰος. i. uentus uehemens,
 qui fulgetras excitat.
 Ἀσπαλνός. ἰος. i. coruscatio, fulgetra.
 Ἀσπαλνός. μ. ἰος. w. η. x. fulguro, cornu
 seo, fulguris instar reluceo.
 Ἀσπαλνός. i. pax, quando cessatur à mili-
 tia. ἀσπαλνός Minerva uocabatur, cu-
 ius templum erat in Laconia.
 Ἀσπαλνός. v. i. i. immunitas à militia.
 Ἀσπαλνός. ἰος. i. ducendi exercitum
 imperitia.
 Ἀσπαλνός. v. i. i. duce carens.
 Ἀσπαλνός. durus immobilis.
 Ἀσπαλνός. idem. ἀσπῶς, ὀφθός.
 Ἀσπαλνός. acutus, sinister.
 Ἀσπῶ. ἰος. i.
 Ἀσπῶ. ἰος. i.
 Ἀσπῶ. apud ποῖτας, tali, ἀσπαλνός.
 Ἀσπῶ. talis ludere.
 Ἀσπαλνός. syderati, id est cum a se se
 te corpore partes marce scide sunt, &
 sine

sine sensu, pestifero sydere percussis. Vocantur eo quoque nomine arbores, cum per astatem arescentes in solis altius terra, ideoque deficiente humore quo nutriuntur, languent, & summos cauliculos amittunt. Legunt alij ἀσφοβάντες & ἀσφοβάντες. ov. ð. pro eodem. Bud. in Annot.

Ἀσφοβίας. uelox, uerbilis.

Ἀσφοβονία. as. ð. sideris percussio, sideratio.

Ἀσφοβονίης. ð. ð. syderatio quæ σφαγὴς νοσὶς dicitur, arborum morbus astatum sydere, sed per similitudinem ad homines translatus arescente corpore.

Ἀσφοβύτης. u. ð. astrorum cultor.

Ἀσφύκων. canicula stella quam Aegyptij σολήλη uocant.

Ἀσφράζω. astris nascendus studeo.

Ἀσφράζω. γυναικὸς ἰα.

Ἀστρο. u. ð. astrum, σύνματῶν ἀστρον, congregatio stellarum, signum stellarum coactum, quod genus est cynosura, leo, uirgo, &c. Latini syderus appellant.

Ἀστρονύμω. astris intentum esse, de astris loqui.

Ἀστρονομία. as. ð. astronomia.

Ἀστρονόμος. u. ð. astronomus.

Ἀστρονόμω. syderibus intentum esse.

Ἀστροφάνης. lucidus, λαμπρὸς, λαυρὸς.

Ἀστροφός. os. ð. ð. stellifer.

Ἀστύ. u. ð. urbs. unde Latini astutium dici uolunt.

Ἀσνάας. filius Hectoris, & piscis quidam.

Ἀσφοβύτης. ov. ð. in urbe clamans.

Ἀσφάτωρ. ovos. ð. ð. urbi uicinus.

Ἀσφαγνίς. ð. ð. finitimus urbi.

Ἀστικός. ov. urbanus.

Ἀστιάση. eiulare.

Ἀστιάς. lactuca genus, quam Athenæ

us à Pythagora ἀστιάσην uocatam scribit, quod ineptos faciat πῆρ τὰ ἀσπιδία.

Ἀσπίς. aspera & detrita uestis.

Ἀστυνομοί. adiles, qui urbi leges praescribebant, ð. ἀστυνόμους τὰ τὰ ἄστυ. quasi urbis leges, cuiusmodi decem fuisse Athenis traduntur, quinque in Piræo & totidem in urbe.

Ἀστυνομία uocatur quasi quaedam urbis calex, quæ de rebus statuit, sub quo genere uariæ sunt species, ut τῆς πόλεως, τῆς πόλεως, τῆς πόλεως, τῆς πόλεως, τῆς πόλεως, &c. Bud. in Annot. post.

Ἀστυφίς. qui in urbe proprias ades non possident.

Ἀστυφύλητος. inconcussus, inaccessus.

Ἀστυφύλης. immis, immisericors, iracundus.

Ἀστυφύτης. u. ð. ð. sine uenia, indignus uenia.

Ἀστυφύτης. u. ð. ð. inclusibilis.

Ἀστυφύτης. ov. quod connecti nequit, male coherens.

Ἀστυφύτης. ov. ð. ð. fructus non repositus.

Ἀστυφύτης. ð. ð. incomparabilis, dissimilis, iniudicatus.

Ἀστυφύτης. ov. ð. inconcussus, negligens, piger.

Ἀστυφύτης. negligenter.

Ἀστυφύτης. ð. ð. inconfusum, non mixtum.

Ἀστυφύτης. ð. ð. sine calumnia, innocens, cui negotium facessi non potest.

Ἀστυφύτης. u. ð. ð. unde quis auferri nequeat, neque licet.

Ἀστυφύτης. as. ð. conceptus priuatio.

Ἀστυφύτης. as. ð. defensaculum, asyllum, ius libertatis & uenia, quod quis apud aras consequitur, quæ immunitatem

ecclesia uulgò uocant. Bud. in An.
 Ἀσυνάριστος. ov. ò. præter rationem factus.
 (ναβίς.
 Ἀσυνον. ov. ò. asylum, ἵππος, τίμιος, ἀσυνος ἀσφίσις. statua ad quam confus
 gientibus ius erat asylius, cuiusmodi
 statuam Tybery fuisse scribit Philo-
 stra. Dicuntur item ἀσυνοὶ homines à
 uiolentia ruti, ut sunt sacrosancti,
 quos attingere sine periculo non li-
 cet, necprehendere, quales tribuni
 plebis erant apud Romanos, & cadu-
 ceatores. Bud. in Annot.
 Ἀσύμβατος. ov. ò. ì. nolens pacisci, inam-
 mabilis, hostilis.
 Ἀσύμβλητος. non conferendus, non æ-
 quus, impar, ἀσύνετος. Aristot. πρῶ-
 τον μὲν οὐκ συντίθων ἢ ἀσύμβληται αὐτοῖς
 πράξις, ἢ ἀσύμβλητοι. Bud. Com.
 Ἀσύμματος. u. ò. immunis, qui sine colla-
 tione accessit ad comestationem.
 Ἀσύμμετρα. τὰ. commensa, expertia.
 Ἀσύμμετρος. ov. ò. immoderatus, sine
 modo.
 Ἀσύμμετροι. οἱ. lineæ quæ discrepant
 uel potentia uel mensura.
 Ἀσυμμετρίας. ιος. ò. ì. sceleratus, nullam i-
 serationem motus.
 Ἀσυμπλήρωτος. u. ò. ì. non expletus.
 Ἀσυμπλήρωτα. τὰ. male solidescentia.
 Ἀσυμφανής. obscurus.
 Ἀσύμφορα. τὰ. inutilia.
 Ἀσύμφορος. ov. ò. ì. inutilis.
 Ἀσύμμετρος. ov. ò. ì. incongruus natura.
 Ἀσυμμερής. ος. ì. in consonantia.
 Ἀσύμμετρος. ov. ò. ì. discors.
 Ἀσυνάριστος. s. ò. ì. inconciliabilis, ho-
 mo morosus uel improbus, cum quo
 contrahi uel commercium haberi nō
 potest, & cui nihil est commercij cum
 uita ciuili, quales decet esse τοὺς με-
 τὰ νόμους. Basil. Ἀσύν, ἀπρόνομα, ἀπράγ-
 μοι, ἀσυνάριστοι εἰν δὲ. Bud. Com.

Ἀσύναντος. idem, uel quod congregari
 non potest.
 Ἀσύναντα. τὰ. disjuncta.
 Ἀσύναντος. ò. ì. qui coniungi nō potest,
 non coherens.
 Ἀσυνάριστος. incōgruus, ἀσυνάριστος.
 Ἀσύναντος. s. ò. ì. disjunctus.
 Ἀσύναντος. ov. ò. incognitus.
 Ἀσυνάριστος. ov. ò. ì. sine coniuge uitam
 calibem ducens, ἀσύναντος.
 Ἀσυνάριστος. ò. ì. simplex, non conison-
 tius.
 Ἀσυνάριστος. stultitia, dementia, inconfy-
 derantia. Plin. in hoc significatu uiti-
 tur socordia.
 Ἀσύναντος. ιος. ì. stultitia.
 Ἀσύναντος. ov. ò. ì. stultus, intelligentiæ
 expertus.
 Ἀσύναντος. desipio, ματαιός.
 Ἀσυνάριστος. os. ì. desuetudo.
 Ἀσυνάριστος. ιος. ò. ì. desuetus.
 Ἀσυνάριστος. transgressio fœderum.
 Ἀσυνάριστος. μ. ιος. σ. ιος. reprobo. Act.
 accus.
 Ἀσυνάριστος. s. ò. solutum. & μὴ ἔχον
 τὸν συμπλήρωσιν τῆς οὐσίας καὶ τῆς
 σιγῆς. Demosth. in superlatiuo di-
 xit, ἀσυνάριστος ὁ λόγος, ἀπείριστος,
 καὶ ἀβιβάζετο, ἢ ἀπὸ τῆς οὐσίας οὐ
 ἔχον συμπλήρωσιν τῆς οὐσίας τῆς σιγῆς.
 Ἀσυνάριστος. s. ò. ì. in composuius, mori-
 bus inurbanis.
 Ἀσυνάριστος. s. ò. immunis à muneribus
 à synes. dicitur, & in nullum ordi-
 nem descriptus, uel in nullā classē
 contributus. significat etiam inor-
 dinatum, in compositum, quia συν-
 αριστος est compositus, instructus.
 Xenoph. ἀδ' ἀρ' ἀσύναντος, ἀράκα
 ταῦτα δὲ πράγματα πορίσας, ἵος ἀρ'
 λόγος καὶ βυ. Bud. Com.
 Ἀσυνάριστος. ιος. ò. ì. inuulius.
 Ἀσύναντος. sceleratus, temerarius.

Ἀσύνετος. ἢ ἀδύνατος, parum sibi constans, inconsistent. Refertur etiam ἢ ἀσύνετος inter uicia orationis, simile ei quod appellant ψωδύνητον.

Fit autem quoties eiusmodi res proponitur, ut ne possit quidem esse quod fingitur. Eras.

Ἀσύνετος. ἢ ὁ. stolidus, nullius frugis, Lucian. de hist. conscrib.

Ἀσπράδυστος. ἢ ὁ. ἀσπράδυστος, qui sit sine contractione. Sophoc. τὴν ἀσπράδυστον καὶ ταχὺ πηδύματα.

Ἀσπράδυστος. ἢ ὁ. manens, quietus.

Ἀσπράδυστος. non picatum, ὁ μιλανθὺς ἀσπράδυστος.

Ἀσπράδυστος. ἢ ὁ. σωτηρία, ἢ ἡ γρηγορία βλαβῶσι. tutela, munus, certitudo, securitas. Idem quod Liniū & Salustio fides publica. Vulgò saluus conductus. Ἀσπράδυστος. καὶ ἀσπράδυστος, cauere ali cui, hoc est satisfacto promittere, dare idoneos sponsores. iis plebiscito potestatem facere impunitate promissa, id quod Ἀλέξανδρος ἐλεονόμος dixit Anadog. Bud. in Annot. & Com.

Ἀσπράδυστος. ἢ ὁ. firmus, cautus, ἰσχυρός.

Ἀσπράδυστος. καὶ

Ἀσπράδυστος. ἢ ὁ. ἰσχυρός. ἢ ὁ. modo dicitur, pro munio, protego, stabilio: & ἰσπράδυστος ὅπως dicunt pessulo firmatas fores. Voce autē passiva ferē utuntur, cum propulsare arcereque significat. Polyb. Βῆτα δὲ θυρεοὶ σιδηροῦν σιδήρεα, ὅτι οὐ τὰς καταπορὰς τῶν μηχανῶν ἀσπράδυστοι. Quo imperius aliorum ensium arcet & innocuus praeberet, hoc est ἀπορία. In Pand. ἀσπράδυστος ἀσπράδυστος significat idoneis sponsores cauere, quod de stipulante melius dicitur, ut Latine cauere sibi stipulantem dicimus aut emmentem. Bud. ibidem.

Ἀσπράδυστος. ἢ ὁ. firmus Neptunus.

Ἀσπράδυστος. est quod latine pignus dicitur metaphorice. Curtius, Omnis sponsonum fideique pignoribus, uenire eos iussit.

Ἀσπράδυστος. ἢ ὁ. bitumen.

Ἀσπράδυστος. Ἀσπράδυστος, lacus ubi nascitur bitumen.

Ἀσπράδυστος. ἢ ὁ. bituminario:

Ἀσπράδυστος. ἢ ὁ. sine periculo.

Ἀσπράδυστος, pro ἀσπράδυστος ponunt, de quo suid.

Ἀσπράδυστος. ἢ ὁ. guttur, fauces, nares. παρὰ τὴν ἀσπράδυστον, τὰν τὴν πρὸ τοῦ λυγρὸν ὁ λυγρὸς. ἢ παρὰ τὴν ἀσπράδυστον, ὁ δὲ τὴν ἀσπράδυστον, ὁ δὲ τὴν πρὸ τοῦ λυγρὸν.

Ἀσπράδυστος. ἢ ὁ. imbecillis, immobilis.

Ἀσπράδυστος. ἢ ὁ. imbecillis, immobilis. σπράδυστος ἢ ὁ. ἰσχυρός. (lis.)

Ἀσπράδυστος. ἢ ὁ. non stringibilis, solubilis.

Ἀσπράδυστος. ἢ ὁ. aspisbane, uenenata bestiola.

Ἀσπράδυστος. ἢ ὁ. herbosus, hortus, pratense, ubi asphodeli proueniunt.

Ἀσπράδυστος. ἢ ὁ. ferula, alio nomine hastula, & albucum. Vnde hoc Hesiodi, ὁ δὲ ὁσπρὸν μαδάχην τὴν ἀσπράδυστον, ὁ δὲ ὁσπρὸν. Germanice, goldvumtzel.

Ἀσπράδυστος. non signatus.

Ἀσπράδυστος. non habere pulsus uenarum, elanguescere pulsus.

Ἀσπράδυστος. ἢ ὁ. minime astringens.

Ἀσπράδυστος, lutosus agger, quales in fluminibus coaggregantur. ὁ δὲ τὴν ἀσπράδυστον, ὁ δὲ τὴν ἀσπράδυστον.

Ἀσπράδυστος. ἢ ὁ. triflor, agrefero, irascor. Poëtice ἀσπράδυστος, uel ἀσπράδυστος, quasi τὸ ἀσπράδυστος ἀσπράδυστος.

Ἀσπράδυστος. ἢ ὁ. intolerabilis, indecens.

Ἀσπράδυστος. ἢ ὁ. figura uacuis.

Ἀσπράδυστος. ἢ ὁ. male figuratum.

Ἀσπράδυστος. ἢ ὁ. ἰσχυρός. ἢ ὁ. turpiter ac praeter decorem ago, indecorē me gero.

Ἀσπράδυστος. ἢ ὁ. turpis.

Ἀσπράδυστος. ἢ ὁ. inuerecundia, dedecus.

Ἀχμυρ. οὐρ. ὁ, ἡ. inuerecundus, indecorè quippiā agens, turpis, indecēs.

Ἀχλὺν. de orno.

Ἀχρεοφύειν. onera ferimus.

Ἀχρῖ. τὰ. infissa pedis.

Ἀχρὸς. ὁ, ἡ. indiuisus, infissus.

Ἀχρηία. αἷ. ἡ. negotium, studium, occupatio. Ammon. distinguit ab ἀχρηεία.

Ἀχρηῖον. μ. ἡ. ὄν. π. ἡ. α. exerceo, in occupatione sum.

Ἀχρηός. ὁ, ἡ. negotiosus, sollicitus.

Ἀχρηόμην. occupor, non sum ociosus.

Ἀχρῖ. ῥ. succus est pontice arboris.

Ἀχρηός. ex repletione cibū fastidians.

Ἀχρηός. ὄν. ἡ. fluuius Thebarum in Bœotia.

Ἀσώματος. ὁ, ἡ. incorporeus.

Ἀσώμῳ. ὁ. tristatus, νυκτερινός.

Ἀσώδομον. μ. ὄν. π. α. α. α. luxu disfluo, sumptum a populo Afotorum, quod essent luxu perditii perpetuò in comessationibus uersarentur. Memini Cic. lib. 1. de finib. Nolim enim mihi fingere (inquit) Afotos, ut soleatis, qui in mensam uomant, & de conuiujs auferantur, crudiq; postridie se rursus ingurgitent. Bud. Com.

Ἀσώτῃ. αἷ. ἡ. luxuria, lasciuiia, prodigalitas, intemperantia, comessatio. Gell. luxum & popinationem interpretatur. Bud. in Annot.

Ἀσώτῳ. ὁ. ἡ. prodigus, insatiabilis, luxuriosus, insolens, decoctor, homo nihili nulliusq; frugis, & gule luxuq; dedecus.

Ἀσώτῳ. turpiter, immodicè, prodigaliter.

A T.

(ier.

Ἀταίς. inexercitatus, ἀγύμναστος.

Ἀταῖς. miror, stupeo, θαυμάζω, ἰσχυρίζομαι.

Ἀτακτῆς. est ordines non seruare, in manipulo, aut decuria, aut turma se non continere, uel militiam detrectare,

quo modo Demosthenes uiuit, hoc est in ordinem se redigere, è classe sua se subducere. Significat etiam inhoneste & petulanter se habere, flagitiose uiuere. Plutarch. in Apoph. οὐκ ἔστι ἢ ἰνὸν τῶν ἀτακτοῦντι θύμισον εἶναι. Bud. Com.

Ἀτάκτα. αἷ. ἡ. inordinatio, ἀταξία.

Ἀτακτιδανύειν. affatim lacrymatur.

Ἀτακτός. ὁ. incompōsitæ uite. Bud. Com.

Ἀτάκτος. incompōsitè, inordinatè.

Ἀτακτῶντος. ὁ, ἡ. beatus, felix, æstima carens. Ἀτακτῶντος ψαῖν, æquisitissimo animo, Gaza ex Cic. (borè.

Ἀτακτῶντος. facilè, feliciter, citra læ-

Ἀτακτῶντος. ὁ, ἡ. æquiualens, æqualis.

Ἀτάκω. μ. ἡ. α. α. augeo, adulesco, nutrio cum cura. καὶ ἀτμάω.

Ἀτάκωτα. saltus, pueriles ludi.

Ἀτάκος. ὁ, ἡ. tener, puerilis.

Ἀτακτοφύειν. οὐρ. ὁ, ἡ. impotens, tener.

Ἀτακτοφύειν. ὁ, ἡ. pusillanimis.

Ἀτακτῶντος. ὁ, ἡ. incauus, inconfyderatus, nihil reponens.

Ἀταξία talis est, qualem describit Ouidius in principio quinti Fast. quā in ἀταξίᾳ uertit maiestatis exortus.

Ἀτάκω. μ. ὄν. ὄν. π. ἡ. α. α. πατιορ de irimentum.

Ἀτακτῶντος. ὁ, ἡ. non directus corde.

Ἀτάς. sed, si quando, propterea, ceterū.

Ἀτάς. ὄν. ὄν. τῶν ὄν. ὄν. quamobrem, uerum, heus tu.

Ἀταξία. αἷ. ἡ. constantia, tranquillitas, imperturbatio.

Ἀτάχος. ὁ, ἡ. quietus.

Ἀταξίλομον. timeo, ἀταξίως φανέναι.

Ἀτάβηξ. intrepidè.

Ἀτάβηξ. ὁ. ὄν. καὶ

Ἀτάβηξ. ὁ, ἡ. καὶ (μύδ.

Ἀτάβηξ. intrepidus, securus, ἀρ. &

Ἀταπρός. ὁ, ἡ. ferramentum in medio rote.

Ἀταπρός

Ἀχάμω. *over. ὁ. ἡ. inutrecundus, indecorē quippiā agens, turpis, indecūs.*

Ἀχλὺς. *deorno.*

Ἀχλὺς ποδῶν. *onera ferimus.*

Ἀχλὺς. *τὰ. infissa pedis.*

Ἀχλὺς. *ἡ. ὁ. indiuius, infissus.*

Ἀχολία. *as. ἡ. negotium, studium, occupatio. Ammon. distinguit ab ἀκακία.*

Ἀχολῶ. *μ. ἡ. ὁ. w. ana. exerceo, in occupatione sum.*

Ἀχολος. *ἡ. ὁ. ἡ. negotiosus, sollicitus.*

Ἀχολόμω. *occupor, non sum ociosus.*

Ἀχρ. *ῥ. succus est pontice arboris.*

Ἀχρόξ. *ex repletionē cibū fastidiens.*

Ἀχρὺς. *ὄ. ὁ. fluius Thebarum in Bæotia.*

Ἀχρόμω. *ἡ. ὁ. ἡ. incorporeus.*

Ἀχρόμω. *ῥ. tristatus, ὑπὸ μω.*

Ἀχρόμω. *μ. ὄ. ὁ. w. ana. luxu diffuso, sumptum a populo Afotorum, quod essent luxu perditū perpetuūq; in comessationibus uersarentur. Meminit Cic. lib. 1. de finib. Nolim enim mihi fingere (inquit) Afotos, ut soleas, qui in mensam uomant, & de conuiujs auferantur, crudiq; postridie se rursus ingurgitent. Bud. Com.*

Ἀχρόξ. *as. ἡ. luxuria, lasciuia, prodigalitas, inēperantia, comessatio. Cell. luxum & popinationem interpretatur. Bud. in Annot.*

Ἀχρόξ. *ῥ. ὁ. ἡ. prodigus, insatiabilis, luxuriosus, insolens, decoctor, homo nihili nulliusq; frugis, & gule luxuq; deditus.*

Ἀχρόξ. *turpiter, immodicē, prodigaliter.*

A T.

(ter.

Ἀχρὺς. *inexercitatus, ἀχρὺς.*

Ἀχρὺς. *miror, siuero, ἀχρὺς, ἡ. ὁ. w. ana.*

Ἀχρὺς. *est ordines non seruare, in manipulo, aut decuria, aut turma se nō continere, uel militiam detrecare,*

quo modo Demosth. uiuitur, hoc est in ordinem se redigere, & classe sua se subducere. Significat etiam in honeste & petulanter se habere, flagitiose uiuere. Plutarch. in Apoph. ὅτι ἡ ἀχρὺς ἀτακτοῦτι θύμῳ ἐστίν. Bud. Com.

Ἀτάκτω. *as. ἡ. inordinatio, ἀταξία.*

Ἀτακτοδασπία. *affatim lacrymatur.*

Ἀταξ. *ὁ. inēposita uite. Bud. Com.*

Ἀτάκτω. *incompositē, inordinatē.*

Ἀτάκτω. *ἡ. ὁ. ἡ. beatus, felix, æruma na carens. Ἀτάκτω. ῥ. ἡ. ἀκίστη, mo animo, Gaza ex Cic. (borē.*

Ἀτάκτω. *facile, feliciter, citra las.*

Ἀτάκτω. *ἡ. ὁ. ἡ. æquiualens, æqualis.*

Ἀτάκτω. *μ. ἡ. augeo, adolesco, nutrio cum cura. ἡ. ἡ. ἀτάκτω.*

Ἀτάκτω. *salus, pueriles ludi.*

Ἀτάκτω. *ἡ. ὁ. tener, puerilis.*

Ἀτάκτω. *ῥ. ὁ. ἡ. impotens, tener.*

Ἀτάκτω. *ῥ. ὁ. ἡ. pusillanimis.*

Ἀτάκτω. *ἡ. ὁ. ἡ. incauus, inconfyde-
ratus, nihil reponens.*

Ἀτάξια. *talis est, qualem describit Ouidius in principio quinti Fast. quā in ἀτάξια uertit maiestatis exortus.*

Ἀτάκτω. *μ. ἡ. ὁ. ἡ. w. ana. pauor detrimētum.*

Ἀτάκτω. *ἡ. ὁ. ἡ. non directus corde.*

Ἀτάξ. *sed, siquando, propterea, ceterū.*

Ἀτάξ. *ῥ. ὁ. ἡ. ῥ. ὁ. ἡ. w. ana. quamobrem, uerū, heus tu.*

Ἀτάξια. *as. ἡ. constantia, tranquillitas, imperturbatio.*

Ἀτάξ. *ἡ. ὁ. ἡ. quætu.*

Ἀταξίω. *timco, ἀταξίω. ῥ. ὁ. ἡ. w. ana.*

Ἀτάξ. *inreperidē.*

Ἀτάξ. *ῥ. ὁ. ἡ. w. ana.*

Ἀτάξ. *ἡ. ὁ. ἡ. w. ana. (ῥ. ὁ. ἡ. w. ana.)*

Ἀτάξ. *ἡ. ὁ. ἡ. w. ana. inreperidus, securus, ῥ. ὁ. ἡ. w. ana.*

Ἀτάξ. *ἡ. ὁ. ἡ. w. ana. ferramentum in medio totæ.*

Ἀτακτοῦς

Ἀταρπνός. οὐ. ἢ. καὶ
 Ἀταρπός. ὁ. ἢ. uia, ἢ διότι ὁ δός.
 Ἀταρπνός. οὐ. ὁ. ἢ. conuiciatorius, gra-
 uis. ἀτρί. ἢ ἀτρὸς.
 Ἀτασθαλία. ας. ἢ. supbia, cōtumacia, stoli-
 ditas, proteruitas, peccatū, inscitiā.
 Ἀτάσθαλος. οὐ. ὁ. proteruius, stolidus, in-
 iustus, impius.
 Ἀτασθάνω. μ. ἀσθ. π. αα. ineptē ago.
 Neutrum absol.
 Ἀταυροί. boues quadam uocabantur in
 Epyro uenere intacta, ut incremen-
 tum amplius acciperent.
 Ἀταύρως. ὁ. ἢ. expert conuigij, uirgo
 quasi tauri expert. Est autem ταύρος
 non solum animal, sed interdū etiam
 membrum uirile. Aristoph. Lysistr.
 οἱνοὶ δ' ἀταυρῶν διὰ τὸν τῶν βίον.
 Ἀταυρός. οὐ. ὁ. ἢ. insepultus.
 Ἀτάω. noceo.
 Ἀτ. tanquam, utpote, nimirum, nemi-
 pe, siquidem, quanquam, quando.
 Ἀτρυτος. ὁ. ἢ. durus, rigidus, qui lique-
 fieri nequit, stupidus, intractabilis,
 ὁ μὴ τῆς ἡμετέρας καὶ μαλακίας.
 Ἀτρί. ἢ. postquam.
 Ἀτρίς. ἰος. ὁ. ἢ. indomitus, magnus.
 Ἀτάχιστος. ὁ. ἢ. non cinctus muro.
 Ἀτίκμαρος. ὁ. ἢ. inconiecturabilis, igitur
 notatus.
 Ἀτίκμαρα. τὰ. quæ nullis notis depre-
 hendi possunt.
 Ἀτρία. ας. ἢ. sterilitas, de mulieribus
 solum. (lis.)
 Ἀτρυτος. οὐ. ὁ. ἢ. orbus, filijs carēs, steris.
 Ἀτρυς. ὁ. ἢ. durus, inflexibilis, immo
 Ἀτρία. ας. ἢ. immunitas. (bilis.)
 Ἀτρίος. defectus, substantiuū.
 Ἀτρίάω. καὶ
 Ἀτρίω. τὸ ἀδωάτω τῶν ἀλῶν, quod
 perfici nequit.
 Ἀτρίστος. ὁ. ἢ. non initiatus, non as-
 flatus numine.

Ἀτράκτος. ὁ. ἢ. imperfectus, sine cau-
 rens, ἀτράς.
 Ἀτρίη apud Demosth. de bonis dicitur
 quæ in censum non ueniunt, bona
 immunia.
 Ἀτράς. ἰος. ὁ. ἢ. imperfectus, nondum
 perfectus & absolutus, immunis.
 Ἀτράω. μ. ἀτ. π. αα. lator, augeo.
 Ἀτράκτος. ὁ. ἢ. improfessus. Vnde ἀτρί-
 κτοι merces dicebantur improfes-
 sa, quatum nomine negotiatores ue-
 litigal nō pependerā. Bud. in Anno.
 Ἀτρίβιος. miser, querulus.
 Ἀτρίβω. μ. φ. π. αα. priuo, officio dolo-
 re, ἢ ἀτρίβω. Ἀτρί. accus.
 Ἀτρίς. attentē, immotis oculis. ἢ. ἢ ἀτρί-
 ρίς, idem. Vnde ἀτρίς ὁρῶν, fixius in-
 tendere oculos, fixis oculis intueri.
 Ἀτρίς. ἰος. ὁ. ἢ. fixus, attenuus, rigidus,
 austerus. Huic opponitur εὐαφεία.
 μαντός.
 Ἀτρίσω. μ. ἰω. π. αα. intendo, fixis ocu-
 lis intueor. Ἀτρί. datiuo iung.
 Ἀτρίστος. οὐ. ὁ. intuius continuus.
 Ἀτρί. sine seorsum, cum genitiuo.
 Ἀτρίκμος. ὁ. ἢ. durus, infrangibilis, in-
 superabilis, incoctilis. Ἀτρίκμος
 ὕδωρ, cruda aqua.
 Ἀτρίκμος. οὐ. ὁ. ἢ. incoctilis, propriē
 leguminum est. Ἀτρίκμος ἀνὴρ, inexo-
 rabilis & durus, ferreus, immitis,
 indomitus. Aristoph. Vesp. μὴ δ' ἀτρί-
 ρίς ἀγὰρ ἀτρίκμος τ' ἀνὴρ.
 Ἀτρίπᾶνς. dea cuiusdam nomen. Cal.
 lib. 12. ca. 37.
 Ἀτρίπᾶντος. ὁ. ἢ. ἀτρίπᾶντος & τῶν
 neis non rosus.
 Ἀτρίπᾶντος. infirmum, imperfectum,
 absq; fundamento.
 Ἀτρίπᾶντος. ἄριστος.
 Ἀτρίπᾶντος. seorsim, ἢ ἰτρίπᾶντος.
 Ἀτρίπος, Atticē pro ἰτρίπος. Vnde ἄτρίπος,
 ἄτρίπος, ἄτρίπος. Bud. Com.

Ἀτρεπής. ἰος. ὁ. ἢ. iniucundus.
 Ἀτρεπτος. insonnis, quasi ἀτρεπναιος.
 Ἀτρώμ. album, contemptum.
 Ἀτρώος. iniucundus.
 Ἀτρώος. ἰος. ὁ. ἢ. inermis.
 Ἀτρώια. ας. ἢ. ruditas, imperitia, nulla
 ars, interprete Quintil.
 Ἀτρώιον. ὁ. ἢ. quod est sine arte.
 Ἀτρώος. uerē, sedulō, sine fraude & fu-
 co, reuera, ἀπὸ τῆς τρώης, sine dolo,
 dubio procul; atq; adeo manifestē,
 palām. Item ualide, strenuē.
 Ἀτρώ. μ. ἴσω. ὡ. ααα. negligo. Actiu.
 accusatiuo iung.
 Ἀτρώ. κτ. ἢ. nocumentum, detrimentum,
 noxa, calamitas. Item dea quae no-
 xas ac turbas solet immittere rebus
 mortalium. ab αὐῷ id est βράστω, quod
 αὐῷ facit in futuro, unde ἀτρώ pro αὐ-
 ῷ, mutato ο in τ. uel à τῷ, id est λαμ-
 βάνω, καὶ μετα τὴν τρωτικὴν α. ἀτρώ, ἢ ὅτι
 αὐτὴ τὴν λαβὴν. Vide prou. Ira omnia
 um tardiss. fenescit, & Bud. de asse.
 Ἀτρώος. πορ. ὁ. ἢ. seuerius.
 Ἀτρώος. ὁ. illi quefastibilis.
 Ἀτρώω. μ. ἴσω. ὡ. ααα. non curo, abij-
 cio curam.
 Ἀτρώωτος. ὁ. ὁ. ἢ. incuratus, inorna-
 tus, neglectus.
 Ἀτρώωα. ας. ἢ. negligētia, cōtemptus.
 Ἀτρώωος, uel ἀτρώωοτος. negligenter,
 inornatē, indoctē.
 Ἀτρώω. laboro, μοχλάο.
 Ἀτρώος. ἰος. ὁ. ἢ. καὶ
 Ἀτρώος. ὁ. ὁ. nocuus, insuperabilis,
 intractabilis, durus, contumeliosus.
 Ἀτρώ. Bacchi epitheton.
 Ἀτρώ. ἢ. Attica.
 Ἀτρώ. μ. ἴσω. ὡ. ιαα. uilipendo, sperno.
 κατὰ τὸ τίω, τὸ τιμάω. Actiuum ac-
 cusatiuo iung.
 Ἀτρώωτος. ὁ. ὁ. ἢ. implacabilis.
 Ἀτρώωτος. ὁ. ὁ. ἢ. asper, indomitus,

ἀνήμερος, ἀγριος. nam τὸ ἀνήμερος ἐπι-
 curare est.
 Ἀτρώωτος. dehonestare, fastidire, se-
 orsum pasci à grege, ab armento se
 cedere. proprium taurorū. uide pro-
 uerb. Abijt taurus in syluam.
 Ἀτρώωτος. ὁ. qui à conuiictu abhorret.
 ὁ μὴ συνωχνασθῆναι.
 Ἀτρώω. μ. ἴσω. ὡ. ααα. dehonesto, de-
 spicio, negligo, paruoduco. Item
 insigni ignominia ob scelus patra-
 tum aliquem afficio, quod notare
 iurisconsulti dicunt. Bud. Commen.
 Actiu. accus.
 Ἀτρώωτος. concemni, τιμὴν οὐκ ἔχειν.
 Ἀτρώω. μ. ἴσω. ὡ. ααα. ἀτρώω, uel ἀτρώω.
 Ἀτρώω. contemptus, aduena.
 Ἀτρώια. ας. ἢ. ignominia, infamia, de-
 decus.
 Ἀτρώωτος. ὁ. ὁ. famosus.
 Ἀτρώω. ας. ὁ. ἢ. ignominiosus, contem-
 ptus, uilis, abiectus, notatus infa-
 mia, cui opponitur ἱπποκρίτης, cuius κα-
 des nō debet multari, & uelut fortu-
 nis omnibus euersus, qui ciuilia iura
 non retinebat. Cui similes fuerunt,
 quos Latini prisci intestabiles uoca-
 runt. Horat. Intestabilis & sacer esto.
 Bud. Com.
 Ἀτρώω. μ. ἴσω. ὡ. ααα. uicupero, priuio
 honore, ignominia noto. Accus.
 Ἀτρώωτος. infamia notari.
 Ἀτρώωτος. impune.
 Ἀτρώωτος. ὁ. ὁ. impunis, inultus.
 Ἀτρώωτος. ignominiose. Ἀτρώωτος. ὁ. ὁ. ἢ.
 ignominiose missus.
 Ἀτρώωτος. grauioris supplicij instar
 erat. Bud. Com.
 Ἀτρώωτος. idem quod ἀτρώω.
 Ἀτρώωτος. ὁ. ὁ. ἢ. inconcussus.
 Ἀτρώωτος. quae igitur, ἀτρώωτος.
 Ἀτρώωτος. contemnere, superbiere,

ἀτιμάζω ἀνδρα.

Ἀτιμάζω. μ. αὐτῷ. π. κα. nutrio ab infan-
tia, manibus crispo, puerum delicias
et curiose nutrio. ἀταλὸς enim est
νῦπιος, unde ἀτάλῳ, et ἀτιμάζω, Ac-
cusatiuo iung.

Ἀτίμῳ. iniquus, ἀδίκος. Et ἀτιμάω, ἀδίζ-
αω. sed ἀτίμῳ, ὁ ἀτιμάωμαι, ἄπορος,
ἐπίτιμος.

Ἀτίμῳ. ὁ. ἰ. in honoratus, impunis, im-
munis, mulctus.

Ἀτλας. αὐτῷ. ὁ. uiri nomen. Item uer-
tebra colli quæ pondus sustinet.

Ἀτλατος, siue ἀτλατος. οὐ. ὁ. ἰ. inuolera-
bilis.

Ἀτλασία. impatientia.

Ἀτλατίω. uel ἀτλατίω. μ. ἰσθ. π. κα. ma-
le tolerans sum, ignoro, timeo.

Ἀτμα. purgatio, κάθαρμα.

Ἀτμῶν. ας. ἰ. seruiculus, δουρία, δουρασία.

Ἀτμῶν. et Ἀτμῶν non modo seruum si-
gnificat sed etiam ingenuum in ser-
uitutem redactum.

Ἀτμῶν. seruio.

Ἀτμῶν. stultus, seruilis.

Ἀτμῶν. ἰ. spiratio, Ἀτμῶν.

Ἀτμῶν. ὁ. seruus, quasi Ἀτμῶν.

Ἀτμῶν. ὁ. non castratus, illa sus, non
scissus.

Ἀτμῶν. μ. ἰσθ. π. κα. scateo, exhalo, ua-
poro, ἀναθυμιάω. Neutr.

Ἀτμῶν. ἰδός. ἰ. uapor, aura.

Ἀτμῶν. οὐ. ὁ. uapor fumigatio.

Ἀτμῶν. ἰ. medicamen omne quod ste-
riliter inducit, et uim concipiens
di admittit.

Ἀτμῶν. ὁ. ἰ. sterilis, aut quæ nondum
peperit.

Ἀτμῶν. ας. ἰ. pusillanimitas.

Ἀτμῶν. ὁ. ἰ. timidus, trepidus.

Ἀτμῶν. οὐ. ὁ. ἰ. ἀτμῶν, indiuiduus, in-
secabilis, minutus. Dicuntur item
ἀτμῶν minuta quædam corpuscula,

qualia uidemus in sole, cum per se-
nestram radios ac lumen immiserit.
Ex quibus omnia oriri atque in eadem
resolui quidam asseuerabant. sic di-
cti, quod ob paruitatem diuidi aut
secari non possunt. Β. ἰ. ἀτμῶν, in pun-
cto temporis, illico, in momento.

Ἀτμῶν. μ. ἰσθ. π. κα. deficio, debitor,
defigor, hoc est laceffo, defatigorque
ac uiribus atomiorum more loquor.
Hermol. in Plin. Accusf.

Ἀτμῶν. ας. ἰ. languor, debilitas, remis-
sio. Significat item affectionem
quandam stomachi, quando non est
tenax cibi.

Ἀτμῶν. οὐ. ὁ. ἰ. inefficax.

Ἀτμῶν. ὁ. ἰ. sine arcu.

Ἀτμῶν. quod coniectura non licet
assequi.

Ἀτμῶν. ας. ἰ. absurditas.

Ἀτμῶν. ὁ. ἰ. absurdus, importunus, in-
solens.

Ἀτμῶν. ὁ. ἰ. insatiabilis, ἀκόρετος. per cras-
sim, propter. ἀτμῶν, καὶ τοῦ ἄσθ. τοῦ
κορίσας.

Ἀτμῶν. xerampelus color, uicinis
frondibus arefactis similis, unde et
nomen sumpitum. Vsurpatur et à La-
tinis. Certum enim uitis genus adul-
to iam autumno pampinis rubet ues-
tus cruentatis. Rosa uulgo dicitur
sicca.

Ἀτμῶν. ὁ. ἰ. fufus, id est pensum.

Ἀτμῶν. ἰδός. ἰ. herba est, ex quam-
lieres rusticæ fufos sibi conficiunt,
quam Plin. aractylia uocat.

Ἀτμῶν. obscurus, non planus fa-
ctus. Bud. Com.

Ἀτμῶν. eo, uado.

Ἀτμῶν. οὐ. ἰ. pro ἀτμῶν. καὶ

Ἀτμῶν. οὐ. ἰ. uia, diuerticulum, semis-
ta quæ diuersa est à uia plaustorum,
quam regiam uocat.

Ἀράκη. h. holeris genus, Romanis ariflex. Dicitur ὁ ἄραξ ἀραρόν, à flo. sculis aurum imitantibus. Germani grientrut appellant.

Ἀπίκας. ac. i. ueritas.

Ἀπίκας. uere dico, ἀπιβέω.

Ἀπίκας. uerè.

Ἀπίκας. ior. ò. i. uerus.

Ἀπίκας, uel **ἀπίμας**. quietè, submissè, paulatim.

Ἀπίμω. μ. ior. w. xux. quiesco, sto inrepidus. Neutr.

Ἀπίμα. sanitas, ὑγία.

Ἀπίμας. in concussum, ἀσάδωτος.

Ἀπίμας. ac. i. quies, immotio.

Ἀπίμω. ò. i. ἄμω, immotus sum, animo tranquillo sum.

Ἀπίμω. v. ò. i. immutabilis, rectus.

Ἀπίμω. immutabiliter, rectè, ὁρίω.

Ἀπίμος. v. ò. i. intrepidus, acer, immutabilis. à τῆρ ò φοβῶμαι, unde ὁ τῆρ.

Ἀπίμω. ov. ò. non cauus, non foratus.

Ἀπίμω. quibus ani meatus coaluit. ὁ ἀπίμω λατὰ ἡντιμὰ μῦα dicuntur mulieres, quibus concreta sunt genitalia, uel morbo, uel natura cuiusmodi uaccam fuisse Perinchi tradunt, ni mirum cui excrementum extenuatum per uescam transmittebatur.

Ἀπίμω. ior. ò. i. non tritus, inusuatus, inuiolatus.

Ἀπίμω sine detrimento, uel mora.

Ἀπίμω. ov. ò. i. turbulentus.

Ἀπίμω. tenuis textura.

Ἀπίμω. ov. ò. infractus, laboris inexperius, infucius.

Ἀπίμω. ò. inexercitatus, indoctus.

Ἀπίμω, siue **ἀπίμωτος**. ov. ò. i. intrepidus.

Ἀπίμω. improbitas, ὁ in ciuitas morum, temeritas.

Ἀπίμω. ov. ò. i. immutabilis.

Ἀπότ. v. i. Atropos, una ex Parci, quæ dispensatrix interuallorum dicitur, quia finem uitæ in potestate habere putatur, ὁ quasi interuallū uitæ metiri. Diclam putant ab ἀ τῆρ, quod sit inexorabilis: uel (ut Aristot. de Mundo inquit) quia τὰ τὰ πάλαιτα πάντα ἀπὸ τῆρ ὄν. Eatenim quæ transierūt, retrorsus agi nequeunt. Vnde ὁ pro tempore uitæ exa. flo ponitur.

Ἀπότ. una est ex speciebus tabis, quando corpus non alitur, neq. agro ti se colligere possunt. Eud. Com.

Est item eo nomine affectio quæ oculum minorem humiliorēq. efficit, de quo Aegineta lib. 1.

Ἀπότ. ov. ò. i. non alens, cui τῆρ ὄν ὁponitur. Dicimus ἀπότ ὄν, ut quædam rigua, ἀπότ. ἀπότ. τῶν ὄν ὁ πῶν ὄν, Laconib. Est etiam ὁ μὴ τῶν ὄν, impastus. Atrophii sunt (inquit Lin. lib. 12. ὁ 16.) qui cibū non sentiunt. 16.

Ἀπότ. tabesco, alimenta non sentio, intereo, non nutrior.

Ἀπότ. ov. ò. i. infructuosus, de marī ὁ terra dicitur.

Ἀπότ. ov. ò. i. purus, sine fece.

Ἀπότ. ov. ò. i. imperforatus.

Ἀπότ. arumnosus, ὁ ἀπότ.

Ἀπότ. illaboriosum, ἀπότ.

Ἀπότ. ov. ò. i. indomitus.

Ἀπότ. v. ò. i. indomitus, infructuosus, infatigabilis, uiolentus, qui nullus labor satis uexare potest, nec domare.

Ἀπότ. ac. i. indomita. Mineruæ epitheton, quod bellicis laboribus non defatigetur.

Ἀπότ. v. ò. i. qui non est mollis.

Ἀπότ. exilio.

Ἀπότ. v. ò. i. ὁ

Ἄτρωτος. s. d. i. insaucius, inuulnerabilis.

Ἄττα, tenui spiritu. quedam.

Ἄττα, denso spiritu. quaecunq. quæ, ἄττα, ὄσα, ωιδάρια.

Ἄττα uox est, qua minores honorant maiores. ut in epigrammate, ἄττα γὰρ πορδύος μὲν καὶ ἄττα γάμος. Et Iliados θ, ἔτιν' ἄττα γίγαν: uerba Achillis ad Phanicem.

Ἄττα βρύει, καί

Ἄττα ἄς. aus. lonice palustris, uarijs coloribus, κατὰ σιντ' ὁ ποικίλοις ἄττα ποίς. Dictū antiquitus fuit in seruos stigmaticos. Aristoph. Auib. ἄττα τὴν γὰρ τὴν ὑμῶν θραύτης δαγμύτος, ἄττα ἄς ὄντος πορδύος ποικίλοις καὶ ἄττα ται. Cælib. 13. cap. 54.

Ἄττα ἄα. as. i. ciuitas Pampiliæ maris rima.

Ἄττα ρος. ῥ. sartago, τήραρος, ὁ placenta, quam alijs ἄττα ρίττω καὶ τήραρ τλω uocant.

Ἄττα ρί, que quidem.

Ἄττα ρος. leuissimum ὁ minimum aliqd. ὄλερ, αἰ τὴν τῶν ἄττα ρος ὄντα ται, ἢ ψῆαι. Latini pusulam uocant, que in coquendo pane solet assurgere, ὁ hectam uel hetam.

Ἄττα β. s. d. brucus, ducis.

Ἄττα, saltare.

Ἄττα μίω. sequor partes Atheniensium.

Ἄττα μὲν. ὄ. d. sermo Atticus, studiū erga Atheniensis, non de lingua tātum, sed etiam fauore belli.

Ἄττα μίς. i. d. Atticista, Atticæ lingue studiosus.

Ἄττα ρ. ὄ. species numi est.

Ἄττα ρίς. ῥ. ad modū Atticorū factū.

Ἄττα ρος. ῥ. terribile.

Ἄττα ρ. oburbo, increpo, terreo.

Ἄττα, siue ἄττω. salio, exilio, asilio, impetum facio, ῥ. ἄττω μαι, ἢ ἄττα τος φίς

πομ. Demost. Ἄττα ὄντος λατῶν, huc ὁ illuc profiliens. Ab αἰττω, sub sulto huc ὁ illuc.

Ἄττα ρος. s. d. fugiens, timens, tristis.

Ἄττα ρ. μ. ὄ. ὡ. ῥ. domo, reddo aetionium, κατὰ τὸν. Ἀττίου. accus.

Ἄττα ρος. terribilis, κατὰ τὸν.

Ἄττα ρ. s. d. i. non factus, inornatus.

Ἄττα ρ. paruum, ignobile.

Ἄττα ρος. insepultus, inhumatus.

Ἄττα ρ. qui non satis expedito plectro lingue uiuantur, quasi ætrem non ferientes, uel quasi non satis uerba exprimentes conformantes uē. Sic itē dici possunt, qui decenti et iusta membrorum forma carentes uelut monstruosi sunt, cuiusmodi Romer. Therse-tem describit Iliados β.

Ἄττα ρος. s. d. liber à tyrannis.

Ἄττα ρος. cui festinata nimis in loquēdo celeritas est. Dicitur ὁ ἄττα ρος.

Ἄττα ρος. lac non densatum in caesum.

Ἄττα ρ. as. i. alacritas, humilitas, ται πνορορρως.

Ἄττα ρος. humilis, ἀντιρρορρως.

Ἄττα ρ. μ. ὄ. ὡ. ῥ. non compossum uoti, ῥ. μὴ κατὰ τὸν καὶ ἄττα ρος, cui opponitur ἄττα ρ. Genit. (uersa.

Ἄττα ρ. as. ῥ. infortunium, res ad-

Ἄττα ρ. ior. ὄ. i. impos uoti.

Ἄττα ρ. turbatus, attonitus, auersatus. κατὰ τὸν, καὶ βουλόμην τῶν, καὶ ἄττα ρος.

Ἄττα ρ. as. i. infortunium.

Ἄττα ρ. ἄττα ρ.

Ἄττα ρ. moderatum, μὴ τῶν.

Ἄττα ρ. saucio, nocro, lædo. Aorist. ἄ. ὄσα, uel resolutio a in duobus breuiasas, uehementer nocui. Vnde ὁ ἄσάμην, ἄσάμην, ὁ c. Bud. Com.

Bud. Com. Aristoph. Vesp. αἷ, αἷ, ad imitationem latratus canum.

Αἰανόμην. μ. οἷμον. accendo, exicco, corrumpo, aresco, contabesco.

Αἰαίνω. μ. αἰῶ. sicco, arefacio. Accus.

Αἰαῖος. ἢ. ὁ. aridus, siccus. sed αἰαῖος, ὁ δῖος υἱός.

Αἰαῖον. arefactus est, ἄνυστον.

Αἰανός. ἢ. ὁ. ariditas, siccitas, tabes plantarum. Galen. αἰανός dici in stirpibus quod in animalibus γῆρας, ἢ γῆ καὶ ἄνθρωπος (inquit) γῆρας δὲ φυτόν, δὲ καὶ ἄνθρωπον ζῷον τὸν γῆρας. Est enim ὁ stirpis senium, siccitatis excessu proueniens. Bud. Com.

Αἰαντὶνὸς νόσος, morbus exiccans corpus, ut tabes, ὁ phthisis.

Αἰαρά τὰ. nuces auellanae.

Αἰασμός. ὅ. ὁ. siccitas.

Αἰαίσωμαι. μ. αἰσώμαι. π. αἰμω. respicio.

Accus.

Αἰαῖω. apud Pindar. pro eodem.

Αἰγναί. αἰ. Augea. urbs Locrensis, ὁ altera Laconica.

Αἰγῶ. dolere, ἀλγῶ.

Αἰγῆ. ἢ. ὁ. splendor, aurora.

Αἰγῆ. ἢ. ὁ. Auge, mulieris nomen.

Αἰγίον. ὅ. aliqui uocant rutam.

Αἰγιάς. splendidum, αἰγιάς, αἰδία.

Αἰγυῖον. forum ubi opsonia ueniunt.

Αἰδάω. loquor.

Αἰδῆ. ἢ. ὁ. uox, oratio, nuncius. παρὰ τὸ αἰῶ, τὸ φωνῶ, καὶ τὸ δῖον, τὸ δῖον, quasi σὺν Ἀμύνῳ, καὶ ἱναρμένῳ αἰδῆ.

Hinc audio uerbum apud Latinos deduci nonnullis placet.

Αἰδῆς. ἢ. ὁ. loquens. ἢ. ὁ. clarus, celebris, gloriosus.

Αἰδῆναι. retrahere, αἰτῶναι ἡμῶν.

Αἰδάμα. αἰ. ὁ. contumacia, pertinacia procacitas.

Αἰδάδης. ἢ. ὁ. contumax pertinax,

prae fractus, qui non potest à propolis abduci.

Αἰδάδισμον. μ. ἰσμον. π. ἰσμον. siue αἰδάδισμα. sum contumax. depon. absolut.

Αἰδάδισμος. ὅ. ὁ. contumaci ore ὁ temeratio.

Αἰδάδης. contumaciter.

Αἰδάδης. ὅ. qui sunt absoluti iuris.

Αἰδάμοι. ὅ. ὁ. fratres. ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ αἰμάτος.

Αἰδαίριος. ὅ. ὁ. per seipsum eligens, spontaneus, sapius tamen ultro aut sua sponte, homicida sui ipsius.

Αἰδαίριος. ὅ. ὁ. inconsulto iudicans, id est indicta causa, pertinax, morosus, praefractus, suo quodam instituto uiuens, expertus sensus communis. Vulgus hominem suorum morum uocat.

Αἰδαίριος. μ. ἰσω. π. ἰσω. dominor.

Αἰδαίριος. ὅ. ὁ. dominus, ductor, qui sua manu pulsar, uel cecidit, uel pugnat, qui etiā αὐτῶν appellatur. ὁ simpli citer pro percussore. Gazalibro μ. αἰδαίριος ait hoc uocabulum olim tantum significasse τὸν αὐτῶν, postea uerò ὁ supramille annos significare coepisse, quod apud Latinos author significat. Bud. Com.

Αἰδαίριος. αἰ. ὁ. potestas, auctoritas. Bud. ibidem.

Αἰδαίριος. cum auctoritate.

Αἰδαίριος. ipso die.

Αἰδαίριος. eodem die redeo.

Αἰδαίριος. ὅ. ὁ. per unum diem durans.

Αἰδῆ. illic, istic, per syncop. ab αὐτῶν.

Αἰδῆ. ἢ. ὁ. ἢ. ὁ.

Αἰδῆ. ἢ. ὁ. ἢ. ὁ. ἢ. ὁ.

Αἰδῆ. iterum, contra, aduerso, in posterum. Soli futuro coniungitur.

Αἰόμαμ. *Θ.* consanguineus. (cens.
Αἰδομολεζοῦν. *Θ.* ὁ. significans, profici-
Αἰδοτόν. fortasse.
Αἰδύπαρχος. per se subsistens.
Αἰδυρόν. eadem hora.
Αἰλά. *παρ' ἑλτίας.*
Αἰλάα. *as. ἡ.* locus ante aulam, tentori-
 um, aulaea, atrium, ἡ τῆς οὐκῆς πα-
 ραίτασμα.
Αἰλαῖον. stragula, plaga, uelum pictu-
 ris intertextis uarieatum. *παρὰ πῆ-
 τασμα, πικετρασμα, τάνης.* Bud. in An-
 not. post.
Αἰλάξ. *πρ.* ὁ. sulcus. (λαξ.
Αἰλαρος. custos domus, αἰλαρός, οἰκοφύ-
Αἰλαχα. ἡ ὕμνος, uomer.
Αἰλαορ. *ov. ἡ.* uestibulum.
Αἰλαος θύρα. atrium, *Θ αἰλαος ἡ σὸς ὅς*
 idem. ἡ ἄλ' ἡ ὁλοῦ πρῶτη θύρα τῆς οἰκῆς
as. Bud. Com.
Αἰλάρις. uillicus, ὁ ἄλ' ἡ ἰσώμενος.
Αἰδομαί. tibia cantantem audio, tibiae
 cantu recreor. (absol.
Αἰλάμ. *μ. ἡ.* *ov. π. ηκα.* tibia cano. Neutr.
Αἰλή. *ἡ.* caula, septa ouium. Anti-
 quis item dicebatur locus, ad quem
 capite condemnati ducebantur, pos-
 tea dictus ἄλ' ἡ. Athenaeus scri-
 bit hoc nomine significari διαπνέ-
 ῶν τόπον, hoc est per stabilem locū.
 Vnde *Θ* apud Homerum semper sub-
 dialia per id intelliguntur. Hinc
Θ αἰλά pro regis usurpamus, quod
 ante se habeat subdialia *Θ* ampla lo-
 ca. *Cal. lib. 7. ca. 5. Θ* Bud. Com.
Αἰλαμα. *αἰ.* ὁ. cantus ad tibiam.
Αἰλάρα. stabulum, habena.
Αἰλαρις. *ios. ἡ.* pulsatio lyrae.
Αἰλαρία. theca tibiarum.
Αἰλαρίς. ὁ. ὁ. tiben. ἀμφοτέρη, αἰλαρίς.
Αἰλαρίης. ὁ. stabularius. ὁ τῆς αἰλαρίας
μολούρος τῶν προβάτων.
Αἰλαρίς. *idos. ἡ.* tibia,

Αἰλά. stabulum, ἡ παρὰ.
Αἰλίσμα. *μ. σωμα, π. ισμα.* pernoctio,
 demoror, maneo, castrametor, stacio-
 nem habeo, stabulor. *depon. absol.*
Bud. Com. (uerfor.
Αἰλίσμ. *μ. ισμ. π. ινα.* in aula habito seu
Αἰλινός. ὁ. citharædus.
Αἰλίνουρος. custos domus, οἰλάξ.
Αἰλίοι. attrienses, αἰλινοί.
Αἰλινος. *ov. ὁ.* stabulum. ἡ αἰλινος ἀτὶς, ue-
 sperus.
Αἰλιν. *idos. ἡ.* tentorium, castra.
Αἰλιν. *idos. ἡ.* Aulis, ubi Graeci castra
 metati sunt, ex re nomen sortita.
Αἰλινός. *ov. ὁ.* tibia, tibia.
Αἰλινός. pernoctatio.
Αἰλινός. *ov. ὁ.* pulsans lyram.
Αἰλινός. *ov. ὁ.* tibia, tibia.
Αἰλινός. *ov. ὁ.* ἀνθρῶς, sacer piscis.
Αἰλινός. *ov. ὁ.* tibia, tibia, *Θ* qui facit ti-
 βιν. immaterialis, αἰλινός. (bias.
Αἰλιν. *ov. ὁ.* tibia, fistula, foramen. Hoc
 nomine significatur, figura qualibet
 in rectitudinem productior, uti est
 stadium, *Θ* sanguinis ē naribus tor-
 rens. Item ferrum, iaculum omne
 prolixum. *Eustath. αἰλινός δὲ πᾶσι τῶν*
ῶν, ὅθεν ἡ ἰσουλός, τῶν ἰσουλός. Vos
 catur etiam κρινός, *Θ* apud Homer.
 saliens cruoris, id est ἡ ἀνόντισμα αἰ-
 λινός. *Odis. 12. Αἰλινός δὲ αἰλινός ἀνὰ τῶν*
ῶν παρὰ τῶν αἰλινός. Bud. Com.
Αἰλινός. *ov. ὁ.* qui tibias efficit.
Αἰλινός. custos domus, οἰκοφύλαξ.
Αἰλινός. tibia cantus.
Αἰλινός. *ov. ὁ.* cantor, senator.
Αἰλινός. *ov. ὁ.* uallis, planities, pratu, lo-
 cus floridus, mare, angustia, omne
 strictu, locus aqua ducens, ἡ τῶν μεταξὺ
 τῶν παρὰ τῶν ἰσουλός.
 Vnde *διδωνίσις* ἡ παρὰ τῶν μεταξὺ
 sunt. *Cal. lib. 7. ca. 5.*
Αἰλινός. *ov. ὁ.* αἰλινός, αἰλινός.

suo ipsius hortatu facit.

Αὐτοκίνητα. τὰ. se se mouenim.

Αὐτόνομος. s. d. per se uocatus, qui se-
met ipse inuitas, qui non uocatus ue-
nit ad carnam, uel prandium.

Αὐτοκρατορικός. οὐ. d. imperialis.

Αὐτοκράτωρ. ο. et. d. qui per se potest, nec
aliunde pendet: Imperator, qui domi-
nij monarcha dicitur, quē eundem
Βασίλια inuicem dicunt, qui libertatem
habet plenamq; rei constituenda po-
testatem. Αὐτοκράτωρ item est qui
sui est arbitrij, & suae tutela factus.

Vnde αὐτοκράτωρ πριβασίς, lega-
tus, qui cum summa potestate mit-
titur. Et αὐτοκράτωρ δουάρις, me-
rum imperium, et plena summaq; po-
testas. Bud. Com.

Αὐτολογία, aduerbialiter. ipsa dictione,
ut si quis aliquid ad uerbū traduxer-
it, is dici posset αὐτολογία traduxisse.

Αὐτολήκυθος. s. d. lucem praefereus, scur-
ra, cui non est minister, strenuus pa-
ratusq; ad omnia obeūda uel patien-
da, αὐτοურγός, id est qui per se omnia
procurat ac facit. Item mendiculus,
ut qui possideat aliud nihil quā le-
cythos. παρὰ τὸ εἶναι ἰσχυρὸν λυκύθου
αἱ τὰ βασιλεύα. Item qui ad erogan-
dam pecuniam procliuus est, quae de
κύθοις continebatur. Item qui non
ex animo, sed uētris causa colit ami-
cum. Vide Chil. Eras.

Αὐτόνομοι. solertes depeculatores, ac
fures.

Αὐτοδυσία. ipsemet lyra canit, ut pro-
uerbio, ὄντος αὐτοδυσίας.

Αὐτομάτης. qui de scipso testatur.

Αὐτόμοστα. τὰ. quae per se mouentur, te-
merè fortuitoq; euenientia, ut balce-
τα & oua quae sine coitu nata sunt.

Αὐτοματί. ultro.

Αὐτοματία. ας. i. casus, fortuna.

Αὐτοματίσθαι. μ. ἰου. π. ικα. per meipsum
facio, αὐτόματος παραγίνομαι. Neutr.
absol.

Αὐτοματίας. i. d. casus, temeritas.

Αὐτόμαθρ. ultro, sua sponte, ἀφ' ἑαυτοῦ.

Demost. prima Olynth. οὐκ ἔστι τὰ
ταῦτα ἰσχυρὰ, ὡς οὐκ αὐτόματος.

Αὐτόματος. s. d. casualis, casus, qui fa-
cit aliquid per se & casu, ultro neus.

Sic cōuiam appellamus αὐτόματος
sponte oblatum, ut apud Homer. ili.
β. αὐτόματος δ' οἱ ἴδμεν βοῶν ἀγαθὸν με-
νέλαος. De quo Athen. lib. 4. Et ho-
rologia αὐτόματα. Et αὐτόματος δάμα-
ς, quasi naturalis & fatalis, quicq;
nulla extrinsecus ui coacta uenit, au-
thore Gellio. Cicero temeritatem uo-
cat lib. 1. de Nat. deor. Plutarch. li. 1.
de placit. philo. distinguit à fortuna.

Αὐτόματος. sponte, ut αὐτόματος ὁ εἶς
ἀνίγει τὰ ἀγαθὰ.

Αὐτοματίρ. per se & non per aliū pu-
gnare.

Αὐτομονία, & ταυτομονία. μ. ἰου. π. ικα.
transfugio, ab eo insalutato hospite.

Αὐτομονία. ας. i. trās fugium, seruorum
fuga.

Αὐτόμοιοι. populi Aethiopum.

Αὐτόμοιος. s. d. transfuga, proditor.

Αὐτονομίαι. liber sum, meo iure ui-
uo. Bud. Com.

Αὐτονομία. ας. i. libertas uiuendi pro-
prijs legibus.

Αὐτόνομος. s. d. uij αὐτονομίᾳ. qui
uiuit suis legibus, qui nullius impe-
rio subest, qui uiuit legibus sibi pro-
batis & complacitis.

Αὐτονομί, uel αὐτονομία, in ista nocte.

Αὐτονομίρ. hospitio accipere.

Αὐτόφυτος. i. ligneus, ē uernaculo li-
gno. Strabo lib. 11. οἱ ταῦτα εἰς οὐδὲν
ἐμυθίσαν, ἀλλ' αὐτοφύτοι εἰσίν.

Αὐτοπάθεια. ας. i. innata passio.

Αἰσθητός. ἰ. ὁ, ἢ. inherens patient, **Αἰσθητός.** proprio affectu.
Αἰσθητός. qui ipse quodammodo puer est.
Αἰσθητός. per se fidem faciens sine argumentis.
Αἰσθητός. odos. suis pedibus absq; duce incedēs. Lucia. Tim. ὁσέων ἢ ἀνίστατο βαδίσας, πῶς οὐκ ἐν τῇ αἰσθητικῇ ἰσχύει.
Αἰσθητός. quasi sponte natum, aut quod quis ipse fecit, leue.
Αἰσθητός. difficilis, magnus, radicatus.
Αἰσθητός. sunt in quibus auctor ex persona sua docet, nulla persona extrinsecus assumpta. Et huiusmodi sunt τὰ ἀπομακρυνόμενα, quæ ideo sic uocantur quasi disciplinaria, quod & suis & iustis discipulis scribebantur ac auctoribus cuiusq; sectæ. Bud. Com.
Αἰσθητός. ὁ, ὁ. qui rei gestæ spectator fuit, & ut ait Plaut. oculatus testis.
Αἰσθητός. epitheton panis, ex quo nihil furfurum discescit, quasi totum in se tritium non imminutum habens. Cicero cibarii panem uocat, Galen. πινεύειν. Vulgo panis ciuilis.
Αἰσθητός. ὁ, ὁ. qui suos reddius in patria uendunt.
Αἰσθητός. ὁ, ὁ. seipsum contegens.
Αἰσθητός. ipse. modo demonstratiui, modo relatiui est. Aliquando ultrò & sponte significat, ut apud Homer. τί με πᾶσι δὲ οὐκ ἔστιν αἰσθητός; Cur me festinantem & ultrò incitas? Item præposito articulo ualet quod apud Latinos idem. Interdum accipitur ἐν τῇ αἰσθητικῇ. Gregor. ὁρῶν οὐκ ἔστιν αἰσθητός, Videns igitur in se motum populi. **Αἰσθητός.** ἰ. ὁ. singuli & unusquisq; Bud. Com.
Αἰσθητός. huc, eodem, illuc.

Αἰσθητός. seipsum nutriendus, uel qui ad alterum conaturus fert suam candelam.
Αἰσθητός. nullo artificio constans, ἀπαλάστος ἢ ἀπὸς, rudis, simplex & inconditus.
Αἰσθητός. ἰ. ὁ. ἢ. statio in loco proprio.
Αἰσθητός. qui solus secum meditatur, αἰσθητός προσηγορία, καὶ βολέμενος ἀβύσσου βίον ποιῶν.
Αἰσθητός. ἰ. ὁ. ἀ seipso iugulatus.
Αἰσθητός. pro αἰσθητός. illico, ex tempore. Sape enim fit ut nomen aduerbiale neutrum è singulari numero in pluralem mutetur.
Αἰσθητός. ἰ. ὁ. pugna propinqua.
Αἰσθητός. temere, siue confidenter animum ad aliquam rem appello, impremeditatus ago, facio crasso modo, ruditer, ex tempore tracto, in consulti ago, & consilium in re præfenti capio, cum re præfenti delibero, propero, ac illotis pedibus quipiam aggredior. Xenoph. τῶν δὲ ἡμετέρων οἱ πᾶσι αἰσθητός, Ante tempus præfecturas adipiscuntur, & illotis manibus tractant. Item φάσμα, fingo, comminiscor. Arctæ. Αἰσθητός οὐκ ὁρῶν οὐκ ἔστιν αἰσθητός. Aliquando suapte sponte fauere, non mandato alterius & imperio, Xenophonti li. 5. ἰ. ὁ. Bud. Com.
Αἰσθητός. ἰ. ὁ. repente inuenta, comparatæ compositionis.
Αἰσθητός. extemporalis dictio.
Εἰς αἰσθητός. ἐν rudi principio.
Αἰσθητός. aduerb. ex tempore, uoluntarianter, impremeditate.
Αἰσθητός. appellatur illa facultas, cui ὑποκινῶν opponitur, quam Cicero stilum uocat.
Αἰσθητός. ἰ. ὁ. ad inuentionem suapte natura excitans.

Αὐτοχάδω. proprie, per se, & cominus.
Αὐτοχάδιον. s. r. forma rudis, quod su-
biò factum aut dictum est, factum
aut quasi tumultuarius, temerè
aut ex tempore paratū, quod ad ma-
num est & in promptu.

Αὐτοχάδως. s. ò. n. rudis, extemporalis.

Αὐτοχάδιος. ultro, sine cura, ex tempo-
re, temerè, αὐτομάτως.

Αὐτόρσιος. ipsissimus. Aristoph. Pluto,
ἐκείνος, αὐτός, αὐτόρσιος, καὶ αὐτόρσιος
μὴν, οὐκ ἀδολογία, καὶ ἐν ἑαυτῷ
ἑαυτὸν αὐτός.

Αὐτόρσιον. absolutum, ἀνεπηρέμητον,
πῦρ.

Αὐτόρσιος. r. ipsum sibi sufficiens.

Αὐτορσία. s. ò. i. perfectus, absolutus,
suis uestigalibus utens. Thucyd. αὐ-
τορσίας δίνω, ἀφ' ἧς μὴ διαρῖναι, καὶ αὐ-
τορσίας ψεύσασθαι, καὶ μὴ προβέβαιναί τον.

Αὐτόν pro αὐτόν. illic, in eodem loco,
hic, in hoc loco.

Αὐτορσία. as. manualis operatio.

Αὐτορσίς. οὐ. ò. artifex, qui per se omnia
procurat ac facit, qui artificio suo
se fouet, operarius, ut γαρρὶς αὐτορ-
σίς, qui ipse terram cum diligentia
colit. Apud Xenoph. in Symp. pro
eo qui citra præceptoris operā pro-
fecit. Aliquando dicitur αὐτορσίς,
qui sua manu cedit, pulsar, uel pu-
gnat. Plutarcho in Apoph. homines
iemii fortuna hoc nomine signifi-
cantur.

Αὐτορσίω. proprijs manibus aliquid fa-
cio, per meipsum aliquid facio.

Αὐτορσίνος. s. ò. καὶ

Αὐτορσίνος. s. ò. homicida sui, author
cædis, siue suæ, siue alterius.

Αὐτορσινότος. qui ipse uorauit, αὐτορσίνος.

Αὐτορσίνος. cum ipso pondere.

Αὐτορσίς. i. ò. r. proprietates naturæ.

Αὐτορσίς. s. ò. i. p. se naturalis, nō arte.

Αὐτορσίς. s. ò. propria uoce utens. Vn-
de αὐτορσίνος χρημαὶ dicebantur ora-
cula, quæ reddebantur nō per sacer-
dotem, sed ab ipso deo. Meminit Lu-
cian. in Pseud.

Αὐτορσίς. in ipso furto, in ipso facto.

Αὐτορσίς. deprehensus, qui inficians
do non est, fur manifestus ac in ipso
furto deprehensus.

Αὐτορσίς. et. ò. manu sua se occidens.

Item qui facit aliquid manu pro-
pria, ut αὐτορσίς τῷ σκλάβῳ τῷ
ἰππὶν, Lucas in Act.

Αὐτορσία. proprio marie, manu ppria.

Αὐτορσία. as. i. homicidium manu pro-
pria.

Αὐτορσία. s. ò. i. indigena. Epitheton
Atheniensium, quod non sint aduenæ.

Αὐτορσία. res ipsa, aut prorsus similis.

Αὐτορσία. as. i. rei gesta spectaculum &
experientia.

Αὐτορσία. superbus, cōtūmax, ἰδιόρ-
μω. communiter αὐτορσία.

Αὐτορσία. s. ò. conuiciator, uel sibipso
uim asserens.

Αὐτορσία. s. ò. emptitiis.

Αὐτορσία. eodem modo, frustra, simplici-
ter, ut contigit, passim, uulgo, omni-
no, immobiliter.

Αὐτορσία. gloriosus.

Αὐτορσία. tergiuersari.

Αὐτορσία. μ. ἄλμα. π. ἄλμα. &

Αὐτορσία. glorior, insoleo, supbio. Eud.
uoce ætliua tantum dici putat.

Αὐτορσία. gloriatio.

Αὐτορσία. gloriosus, σμῆνος.

Αὐτορσία. s. ò. i. iactantia, confidentia,
ἀναστροφή.

Αὐτορσία. s. ò. ceruix, iugulum, collum.
παρὰ τοῦ αὐχῆς, καὶ ἀναστροφῆς, τὸν
ἰππὸν καὶ αὐτόν.

Αὐτορσία. iactabundus.

Αὐτορσία. superbus, uerbale ab αὐτορσία.

Αὐτορσία.

Ἀρχαῖος. μ. ἄσπ. π. ακα. κρή.
 Ἀρχαῖος. μ. ἰσθ. π. ακα. squalo, areo.
 Ἀρχαῖος. ἰ. siccitas.
 Ἀρχαῖος. ἰ. ὁ. squalidus, siccus, tenebro-
 sus.
 Ἀρχαῖος. squalens, squalidus.
 Ἀρχαῖος. ὁ. siccus terræ, id est siccitas,
 squalor ex siccitate, ariditas. παρὰ τὸ
 αὐτὸ τὸ σφαῖρα.
 Ἀρχαῖος. μ. σθ. π. ακα. clamo, dico, calefacio,
 exuro, diffundo.
 Ἀρχαῖος. aurora, dies. Aeolice pro ἄσπρ, ὅ-
 communiter ἄσπρ, παρὰ τὸ αὐτὸ τὸ ἄσπρ
 παρ.

ΑΦ.

Ἀφ᾽ ἑαυτοῦ quid sit uide Problem. Plut.
 Ἀφ᾽ ἑαυτοῦ. consecrare, uel spoliare.
 Ἀφ᾽ ἑαυτοῦ. ὅ. ὁ. inimicus, qui non placet,
 ingratus. ἁπλῶς τὸ ἀπλῶς.
 Ἀφ᾽ ἑαυτοῦ. accipio, ἀναδύομαι, palpo, ἀπ-
 τῆς ἀπῆς.
 Ἀφ᾽ ἑαυτοῦ. nepotes.
 Ἀφ᾽ ἑαυτοῦ. amputor, priuo aut priuor,
 orbor, amputo, impedio: quare in ἄσπρ
 ὁμοῦ. Cum genit. uel accus. con-
 struitur. Sed grammatici distinguunt.
 Genitiuo enim, ubi aliquis frustra-
 tus aut priuatus re, quā non habuit
 quidem, potuit nancisci, ut Ἀφ᾽ ἑαυτοῦ
 ὁμοῦ, ἢ παρὰ τὸ ἄσπρ: accusatiuo autem,
 ubi quis re possessa priuatus est, Ἀφ᾽ ἑαυτοῦ
 ὁμοῦ τὸ ἰμάτιον, ἢ τὰ χεῖματα. Ἀφ᾽ ἑαυτοῦ
 ὁμοῦ ὁμοῦ ἰσθ. ἰσθ. vindicare in liber-
 tatem. Bud. Com.
 Ἀφ᾽ ἑαυτοῦ. partes quæ à uicinis
 auferuntur. ut sunt τὰ σπυρίδια, ὁ δὲ
 ἰσθ. Βραχίον, καὶ ὁ ὁμοῦ τοῦ ἰσθ. ἰσθ.
 Ἀφ᾽ ἑαυτοῦ. ἰσθ. ἰ. ablatio. Item uindica-
 tio in libertatem. τὰ δὲ Ἀφ᾽ ἑαυτοῦ, ἢ
 τὰ ἰσθ. Ἀφ᾽ ἑαυτοῦ dicuntur abstracta ὅ-
 à materia separata. Bud. Com.
 Ἀφ᾽ ἑαυτοῦ. ὁ. ὁ. exemplis.

Ἀφ᾽ ἑαυτοῦ. aufero. Varie construuntur,
 ἀφ᾽ ἑαυτοῦ ὅμοῦ τὸ δὲ, ὅμοῦ τοῦ δὲ, ὅμοῦ τὸ δὲ.
 Ἀφ᾽ ἑαυτοῦ. aphace, frutex exiguus, ὅμοῦ op-
 pidum Lybie.
 Ἀφ᾽ ἑαυτοῦ. ciuis illius oppidi.
 Ἀφ᾽ ἑαυτοῦ. s. inornatus, id est sine phalo.
 hoc est sine uariatione. φάλοι enim
 dicuntur οἱ λαμπροὶ ἵπποι, ἢ τὰ ποικίλα
 μῦστα.
 Ἀφ᾽ ἑαυτοῦ. resiliens, ἀναπιδύω.
 Ἀφ᾽ ἑαυτοῦ. aberro, ἀπυρρῶ.
 Ἀφ᾽ ἑαυτοῦ. ἰσθ. ὁ. ἰ. errans uerbis.
 Graecis ἀμαρτάνω ὅμοῦ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ idē
 est, quod Latinis erro ὅμοῦ aberro.
 Ἀφ᾽ ἑαυτοῦ. famuli, rustici.
 Ἀφ᾽ ἑαυτοῦ. displiceo in uerbis.
 Ἀφ᾽ ἑαυτοῦ. ἰσθ. ὁ. ἰ. latens, ignobilis, obscu-
 rus, mortuus.
 Ἀφ᾽ ἑαυτοῦ. μ. ἰσθ. π. ακα. demolior, confic-
 cio, corrumpo, purefacio, marces-
 sco, è medio tollo, occido, ex conspe-
 ctu aufero, uelut qui fucis utuntur,
 celant suam faciem ac seu persona
 tegunt. Accusf.
 Ἀφ᾽ ἑαυτοῦ. ὁ. ὁ. interitus, è medio sub-
 latio.
 Ἀφ᾽ ἑαυτοῦ. ὁ. ὁ. disperdendus.
 Ἀφ᾽ ἑαυτοῦ. ὁ. locus in Sicilia ignobilis,
 unde sumptum, ut de rebus incertis
 dicatur, In Aphannis.
 Ἀφ᾽ ἑαυτοῦ. ὁ. ὁ. nomen gentile.
 Ἀφ᾽ ἑαυτοῦ. ὁ. ὁ. ἰ. non apparet.
 Ἀφ᾽ ἑαυτοῦ. segniter, incertè, clanculum.
 Ἀφ᾽ ἑαυτοῦ. coniungere, προσκολλη-
 ὅμοῦ. statim, τὸ τὸ ἰσθ. καὶ ἁμα τὸ ἰσθ.
 ἰσθ. παρὰ τὸ ἰσθ.
 Ἀφ᾽ ἑαυτοῦ. pro ἀφ᾽ ἑαυτοῦ ἰσθ. ἰσθ.
 Ἀφ᾽ ἑαυτοῦ. ὁ. aphareus, pinnula sub thyn-
 ni femina uentre.
 Ἀφ᾽ ἑαυτοῦ. aquam haurio. παρὰ τὸ ἰσθ.
 Ἀφ᾽ ἑαυτοῦ. non uenenatus, non infe-
 ctus. ἢ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ ἰσθ. ἰσθ., τὸ ἰσθ. ἰσθ.

οὐκ ἄλλῃ ἢ τὰ φάρμακα.
 Ἀφάρμοδον. ὁρ. secundus est, sicut in ἁ-
 μαρτῷ, ἡμαρτη, ὁ Ionice ἁμαρτα, ὁ
 φάρμακον.
 Ἀφάρπυς. surripio.
 Ἀφάρτος, uel ἁφάρτος. s. ὁ, ἡ. inartatus.
 ἁφάρτος ἢ ἡ ἀπορίστος, ἡ παρὰ τὸ φάρμα-
 κόν τινα ἴσται.
 Ἀφάρως. αὐτο.
 Ἀφάρτος. s. ὁ. celerior.
 Ἀφάρτος, uel ἁφάρτος. fortis, adiutor.
 Ἀφασία. αἷ. ἡ. taciturnitas, defectio uo-
 cis, stupor, cum quis nō potest loqui.
 Ἀφάσμη. palpare, ψαλάσμη, παρὰ τὴν
 ἀφλαύ.
 Ἀφασ. s. ὁ, ἡ. ineffabilis, ignobilis.
 Ἀφασάνομος. inedia exaresco, ὁ com-
 sumor.
 Ἀφασάνω. arefacio, ἀφάνω.
 Ἀφασίος. οὐ. ὁ. uilis, debilis.
 Ἀφασίονος. sepius, lenius.
 Ἀφάω. sicco, uro, ὁ inedia exaresco.
 Bud. Com.
 Ἀφάω. contrecto, ψαλάω. (rens.
 Ἀφάω. ἰος. ὁ, ἡ. obscurus, lumine ca-
 Ἀφάω. suffocetis, ἀποπνίγη. imprecan-
 tis est.
 Ἀφάω. impudens.
 Ἀφάω. felle infidco.
 Ἀφάω. puerperium.
 Ἀφάω. ἄντος. ὁ. secessus.
 Ἀφάω. ἴστος. ὁ. dimissus, liberatus.
 Ἀφάω. μ. ἴστος. w. qua. non parco, despi-
 cio. Genitiui iung.
 Ἀφάω. ἰος. ὁ, ἡ. crudelis, non parcens.
 Ἀφάω. αἷ. ἡ. immanitas, imparcencia,
 ut ἡ φάω. τὸ σώματος, cum quis non
 parcit corpori suo.
 Ἀφάω. incessanter, unpunē, citra de-
 lectum, prodigaliter, liberaliter, te-
 merē, inconsultē, citra discrimen.
 Ἀφάω. dimisi.
 Ἀφάω. solutus sum, ἀπολίσσω. acti-

nē ὁ passiuē accipitur. Genitiui iung.
 Ἀφάω. omisimus.
 Ἀφάω. s. ὁ. iuuenis, qui iam puber-
 tatem excessit, ὁ uirilem cogam su-
 mpsit. Item ἡ φάω. ἀποκαλύπτω,
 exauthorati apud Aristot. 1. Polit.
 Ab alijs ἀφάω. τὸ φάω. ὁ φάω.
 ἡ φάω. τὸ σώματος, mort-
 cui, corpore laxati ὁ dimissi. Bud.
 in Annot. ὁ Com.
 Ἀφάω. sinere, συγχωρῶ, ἀποδύω ἡ φάω.
 Ἀφάω. ἡ. derelinquens.
 Ἀφάω. licitum est.
 Ἀφάω. abstinentum est.
 Ἀφάω. facer.
 Ἀφάω. ludo, laxō.
 Ἀφάω. αἷ. ἡ. simplicitas.
 Ἀφάω. planus, communis.
 Ἀφάω. as ἡ φάω. asserere in liber-
 tatem.
 Ἀφάω. ἰος. ὁ, ἡ. simplex, mimie sala-
 lax, frugalis, facilis, supinus. παρὰ τὸ
 μὴ φάω. ἀποπνίγη.
 Ἀφάω. μ. ἴστος. w. vna. traho, allicio,
 laxō.
 Ἀφάω. extorqueo, ἀποπνίγη.
 Ἀφάω. ἡ. ἡ. simplicitas.
 Ἀφάω. inconsideratē simpliciter, im-
 genuē.
 Ἀφάω. dimissio, ἀπολίσσω.
 Ἀφάω. derelinquens, omittens, di-
 mittens.
 Ἀφάω. s. ὁ. diues: ὁ neutro genere (u-
 troq; enim modo usurpauit) diuitia,
 temporarius redditus, ὁ propriē
 tenuis anni, quasi ἀφάω.
 Ἀφάω. recipiam, abstinebo, ab ἀφάω.
 Ἀφάω. inutiles, ἀφάω.
 Ἀφάω. abi.
 Ἀφάω. μ. ἴστος. w. vna. xpi
 Ἀφάω. serpo.
 Ἀφάω. mutari in serpillum.

Αφαισ. 101. ἡ dimissio, ueluti cum equi
 ē carceribus in spectaculis emittun-
 tur, migratio, remissio. Αφαισ. καὶ
 ἀλαστον ἐστὶ, cum acceperit latum ἐστὶ,
 aut decimum, hoc ἐστὶ ὅταν τὸ ἵκασθαι
 ἀπολύῃ καὶ ἀφ' οὗ τὸ φάσθαι αὐτῶν ἵκασθαι
 μάταιον. Ἀνέκδοτα αὐτῶν, id ἐστὶ liis de
 eius. Bud. Com.

aliquando extorquere, item deducere ab aliquare uel opinione. iung. interdum cum duobus accus. interdum cum accus. & genit.

ἀφηνεύει παρ' ἑοῦ. abstulisse uidebi
mini. (con.

Ἀκούσαν. soluturos. naufragiutos. παρ' ἡμῶν.

Ἀπόμυσ.ορ.ο. emissor. Apollinis epi-
 theton ab emittendis oraculis, quasi
 ὁμοφύτωρ, ὁμοίαις πᾶσι προφητάων, καὶ
 μακροπόμωρ. ἢ ὁφικόν, ἀπὸ τῆς τῶν βι-
 λῶν ἀφίσσεσι.

Ἀφθᾶσι sunt exulcerationes in summo ore, infantibus peculiare uitio lactis quo nutriuntur, calido humore corrupti. Oriuntur & interdum aetate profectioribus, quando humoribus calidis eò cōmeantibus intumescent ora aspectu sanguineo. Vnde Ἀφθῆσι, quem eius fingendi uexat affectio. Cal. lib. 9. cap. 10.

Ἀφθαρσία. ας. ἡ. incorruptibilitas, immort
mortalitas.

Ἀφθαρτός. qui corrumpi non potest, im-
mortalis.

*Ἀφῶς, pro φῶς, quæ dictio Vulcanum
significat apud memphiticos.*

Ἀφθιγόρῳ. aide uorans.

Αφθιτθ.υ.δ.ι. ιησϑττικϑις, αφθαρ]θ.

Ἄφθοτος. ὁ, ὅς, ἡ. uoce carens.

*Ἀφροία, ar. i. abundancia, ubertas, mul-
titud, malicia.*

Ἄφθορος. s. ὁ, ἡ. abundans, ut apud Lucian. πάντα τὰ ἄφθορα, Cuncta siquidem abunde suppetebant. Item invidiā carens.

Ἀφάρως. abundè, sine invidia, cādide.

Ἀφθονότερον. uberius, copiosius.

Æthiops. impubes, imberbis.

À via. dimittebat.

Ἀεὶ δὲ πρὸς ἀπολύτῳ κριτηρίῳ.

Λευκοί. i. i. fractus.

Ἀνδρῶν. μ. ἑν. τ. κα. exudo.

Ἀεὶσῶμα. αἶ. ῥ. ῥ. statua, situs, simulacrum, dedicatio, edificium.

λειτουργία. libero, absoluo. sed quando
passivè accipitur, habet genitivum.
Bud. Com.

Λείποντα τὰ, missilia.

Λευκισμένα. purificata.

Ἀειψόν. μ. ἔσθ. π. μα. dedico, cōsecro.

Λεπτομυρία. sacra, sacris addicta, sacra.

Ἀνίστασθαι, ἀνίστασθαι, ἀπονέμειναι, surgere
à sede, equum uel currū relinquere.

Λείψ.μ. ἴσω. π. ψα. Ὁ ἀείψι.μ. ἴσω.
π. ψα. dimitto, præcipite do, remitte.

to. Item acceptum fero & debito
semper acceptilationem libero. ut

ἀφ' ἡμῶν τοῦ χρίστος. Et ἀφ' ἡμῶν τινὰ τοῦ
ἐκ δυνάμει. est absoluteque suorum

à crimine intentato ut infante. Item
emulo Aristoph in Remis ad illud

ἐκ τῆς ἀφ' ἧς, fontē emitte. Chrysost.

omitto, relinquo, praetermitto. accu.
iung.

ἀεικάνω. aduenio, παραγίνομαι.

ἀεικνύομαι. οὐμαι. μ. ἀείζομαι. π. ἀφίη-
μαι. μέσ. ἄ. ἀεικνύμειν. ὁδ. ᾗ κενύομαι. κῆ.

μα. peruenio, assequor. Ἀφικνεῖται
 πρὸς τινα. adire aliquem accedere ad

aliquem. Ἀποστῆναι ἐκ τῆς πατρίδος,
reuerſi redire

Ἄφικτός, uel ἄφικτος. impurus, odio.

ἀποάνατος, i. e. benignitate carens.

A. quadrans *humilis* *carus*

Ἀφιλαργύρατος. u. ö. non cupidus pec-
cunie

Ἀποτίμωτε inimicus

ΑΡΘΡΟΝ ΕΥΚΕΙΝ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Amiscomium caryophyll.

Aguladasus n. sp. non ambisicus

Ἀφροειτῆμαρ. immisericors, ἀνελών.

Äpfel.

Ἀχαιός. ὁ. ἢ. amicis carens.

Ἀειδοσφύρος. literarum & philosophiæ expertus.

Ἀειδόσφορος. ὁ. ἢ. alienus à philosophia.

Ἀειδόςφορος. ὁ. ἢ. non amans.

Ἀειδοῦναι. ἄσ. ἢ. carencia amoris in filios.

Ἀειδίμος. ὁ. ἢ. ignobilis, honoris contemptor.

Ἀειδοῦμαι. ἄσ. ἢ. pecuniarum contemptus.

Ἀειμαῖος. exuere uestes, ἀποδύσαι.

Ἀεῖς. ἰος. ἢ. accessus, aduentus, praesentia.

Ἀειμάω. equitatum ago.

Ἀειπῶν. fugam arripio, equo digredior.

Ἀειπός. ὁ. ἢ. in quo non licet equitare, ut Ἀειπός χώρα, regio equitatu incepta. Item equo carens, imperitus equitandi. (tes.

Ἀειποδῆς. ὁ. ἢ. ex equo sagittis utens.

Ἀειπῶν. ὁ. ἢ. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος.

Ἀειπῶν. ὁ. ἢ. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος.

Ἀειπῶν. ὁ. ἢ. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος.

Ἀειπῶν. ὁ. ἢ. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος.

Ἀειπῶν. ὁ. ἢ. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος.

Ἀειπῶν. ὁ. ἢ. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος.

Ἀειπῶν. ὁ. ἢ. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος.

Ἀειπῶν. ὁ. ἢ. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος.

Ἀειπῶν. ὁ. ἢ. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος.

Ἀειπῶν. ὁ. ἢ. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος.

Ἀειπῶν. ὁ. ἢ. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος.

Ἀειπῶν. ὁ. ἢ. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος.

Ἀειπῶν. ὁ. ἢ. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος.

Ἀειπῶν. ὁ. ἢ. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος.

Ἀειπῶν. ὁ. ἢ. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος.

Ἀειπῶν. ὁ. ἢ. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος.

Ἀειπῶν. ὁ. ἢ. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος.

Ἀειπῶν. ὁ. ἢ. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος.

Ἀειπῶν. ὁ. ἢ. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος.

Ἀειπῶν. ὁ. ἢ. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος.

Ἀειπῶν. ὁ. ἢ. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος.

Ἀειπῶν. ὁ. ἢ. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος.

Ἀειπῶν. ὁ. ἢ. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος.

Ἀειπῶν. ὁ. ἢ. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος.

Ἀειπῶν. ὁ. ἢ. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος.

Ἀειπῶν. ὁ. ἢ. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος.

Ἀειπῶν. ὁ. ἢ. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἀπὸ τῆς ἰσχύος.

admodum milites à suo principe. unde à πονάρις apostata. Et auoco, ab alieno, distingo, dirimo, dissocio, fide abduco, ad defectionem sollicito, & impello, Herodiano. Unde ἀφιστάς opponitur προσπυνκτί, & significat diuulsus, exemptus, distinctus. Ἀφιστάς τῆς κληρονομίας, qui hereditate abstinuit. Bud. Com.

Ἄεξ. cimex.

Ἄφλας. ὁ. ἢ. puppis, cacumē puppis.

Ἀφλῆμυς. ὁ. ἢ. arcens inflammationē.

Ἀφλοῖμος. ὁ. ἢ. uel ἀφλοῖμος. spuma.

Ἀφρός. ὁ. ἢ. ἀφρός, ἀφρός, ἀφρός.

Ἀφρός. ὁ. ἢ. ἀφρός, ἀφρός, ἀφρός.

Ἀφρός. ὁ. ἢ. ἀφρός, ἀφρός, ἀφρός.

Ἀφρός. ὁ. ἢ. ἀφρός, ἀφρός, ἀφρός.

Ἀφρός. ὁ. ἢ. ἀφρός, ἀφρός, ἀφρός.

Ἀφρός. ὁ. ἢ. ἀφρός, ἀφρός, ἀφρός.

Ἀφρός. ὁ. ἢ. ἀφρός, ἀφρός, ἀφρός.

Ἀφρός. ὁ. ἢ. ἀφρός, ἀφρός, ἀφρός.

Ἀφρός. ὁ. ἢ. ἀφρός, ἀφρός, ἀφρός.

Ἀφρός. ὁ. ἢ. ἀφρός, ἀφρός, ἀφρός.

Ἀφρός. ὁ. ἢ. ἀφρός, ἀφρός, ἀφρός.

Ἀφρός. ὁ. ἢ. ἀφρός, ἀφρός, ἀφρός.

Ἀφρός. ὁ. ἢ. ἀφρός, ἀφρός, ἀφρός.

Ἀφρός. ὁ. ἢ. ἀφρός, ἀφρός, ἀφρός.

Ἀφρός. ὁ. ἢ. ἀφρός, ἀφρός, ἀφρός.

Ἀφρός. ὁ. ἢ. ἀφρός, ἀφρός, ἀφρός.

Ἀφρός. ὁ. ἢ. ἀφρός, ἀφρός, ἀφρός.

Ἀφρός. ὁ. ἢ. ἀφρός, ἀφρός, ἀφρός.

Ἀφρός. ὁ. ἢ. ἀφρός, ἀφρός, ἀφρός.

Ἀφρός. ὁ. ἢ. ἀφρός, ἀφρός, ἀφρός.

Ἀφρός. ὁ. ἢ. ἀφρός, ἀφρός, ἀφρός.

Ἀφρός. ὁ. ἢ. ἀφρός, ἀφρός, ἀφρός.

Ἀφρός. ὁ. ἢ. ἀφρός, ἀφρός, ἀφρός.

Ἀφρός. ὁ. ἢ. ἀφρός, ἀφρός, ἀφρός.

Ἀφρός. ὁ. ἢ. ἀφρός, ἀφρός, ἀφρός.

Ἀφρός. ὁ. ἢ. ἀφρός, ἀφρός, ἀφρός.

Ἀφρός. ὁ. ἢ. ἀφρός, ἀφρός, ἀφρός.

Ἀφρός. ὁ. ἢ. ἀφρός, ἀφρός, ἀφρός.

Ἀφρός. ὁ. ἢ. ἀφρός, ἀφρός, ἀφρός.

Ἀφρός. ὁ. ἢ. ἀφρός, ἀφρός, ἀφρός.

Ἀφρός. ὁ. ἢ. ἀφρός, ἀφρός, ἀφρός.

Ἀφρός. ὁ. ἢ. ἀφρός, ἀφρός, ἀφρός.

Ἀφρός. ὁ. ἢ. ἀφρός, ἀφρός, ἀφρός.

Ἀφρός. ὁ. ἢ. ἀφρός, ἀφρός, ἀφρός.

Ἀφρός. ὁ. ἢ. ἀφρός, ἀφρός, ἀφρός.

Ἀφρός. ὁ. ἢ. ἀφρός, ἀφρός, ἀφρός.

Ἀφρός. ὁ. ἢ. ἀφρός, ἀφρός, ἀφρός.

giuerfari, & idēdem euariare pos-
sit. Designatē & praeſe dico. Item
extermīno, repudio, excommunico.

Acliu. accus. Bud. in Annot. & Cō.

Ἀπόπιος. audax, infidus.

Ἀπορροή. ὁ. separatio, distinctio, di-
stincta rerum explicatio, pluriū re-
rum summatim facta traditio, quasi q̃
ad regulam exacta rerum doctrina.
Galen. ait aphorismum doctrinae ge-
nus esse, ὅτι πρὸς τὰς διαφορὰς ἀναί-
τῃ τὰς παρὰ τὰς ἰδέας πρὸς τὰς ἰδέας, id est,
quod omnes rei proprietates breuiſ-
simis uerbis circūſcribit. Eustathius
ἀπορροήν πρὸς τὰς dicta sententia
sa appellauit. Bud. Com.

Ἀπορροή. ὁ. auocatione utere, Poliria
no interprete.

Ἀπορροή. ὁ. occasio, causa, argumen-
tum. Item auxilium & opitulatio pe-
nē ad extremū casum seruata. Latio
ni subsidium uocāt. Tacitus, Subsidium
rei familiari oraret deprecabūdus,
id est ἀπορροή. Itē apud Demosth.
sic uocatur pecunia, quae apud tra-
pexitar deponēbatur. Bud. in Anno.

Ἀπορροή. fugio, proficiscor.

Ἀπορροή. ὁ. ὁ. inamunis, liber &
tributo.

Ἀπορροή. ὁ. ὁ. sterilis.

Ἀπορροή. inutile.

Ἀπορροή. ὁ. ὁ. expio, dico, &
consecro, animum religione soluo.
Sic item

Ἀπορροή. ὁ. ὁ. expio, &
procuro tristē aliquā expectatio-
nem ob nomen uiolatū, aut aliā in-
fensum & minabundum. Item pa-
rū tango, libo, & ὁ. ὁ. hoc est ὁ. ὁ.
Id est defungor, cum non aliquid to-
to conatu nec magnopere accuro,
sed tepide & instrenuē, ut officio sū

Elui esse uideat, & quatenus satis sit
ad uitandā reprehensionē, aut emen-
tendam ueniam. Vnde & Herodian.
ἀπορροήν appellauit iusta fune-
ri persoluentes, non quod ἀπορροή
singulariter significet iusta facere,
sed q̃ generaliter sit τὰ δίκαια, ὅτι
est, officia nō negare, cultum debitu
ita exhibere, ut ne reprehendi negli-
gentia possit. Bud. Com. Item abo-
minor, detestor, auersor, ac uelut
infaustum detestor. Item recuso et
repudio munus oblatum. Datio,
aut accus.

Ἀπορροή. parua, siue Defūctoria liba-
tio, expiatio. ὁ. ἀπορροή, defū-
ctorie, remisse, languide. Bud. in An.

Ἀπορροή. ὁ. ὁ. idem.

Ἀπορροή. contrēctio, & ἀπορροή.

Ἀπορροή. ex quo.

Ἀπορροή. ὁ. ὁ. inconsideratē
loquor, stultē ago.

Ἀπορροή. stulte, inscite.

Ἀπορροή. ὁ. ὁ. stultus, inimicus.

Ἀπορροή. ar. ὁ. stoliditas, insipientia.

Ἀπορροή. desipere, ἀπορροή. Hippoc.

Ἀπορροή. ὁ. ὁ. desipio, ἀπορροή.

Ἀπορροή. τὰ. genus nauigij non septi.

Ἀπορροή. ὁ. ὁ. incustoditus, et domus
non cincta muro.

Ἀπορροή. ὁ. ὁ. inconsideratus, nō di-
cendus, non inuestigabilis.

Ἀπορροή. ὁ. ὁ. inscitia, inconsiderata.

Ἀπορροή. ὁ. ὁ. spumo. Neutrū.
ἀπορροή.

Ἀπορροή. ὁ. ὁ. malus ciuis, qui de nul-
lo est ordine, aut tribu.

Ἀπορροή. ὁ. ὁ. spumilegus.

Ἀπορροή. ὁ. ὁ. spumo. Neutrū.

Ἀπορροή. ὁ. ὁ. Aphrica.

Ἀπορροή. ὁ. ὁ. spumofus, ἀπορροή.

Ἀπορροή. ὁ. ὁ. piscis ex aphyarum genere

qui i spuma nascitur.
 Ἀφροδίτη. Veneris epitheton.
 Ἀφροδισιάς. μ. ἄσω. w. axa. ago rem ue-
 neream, οὐνοβολιάς. Neutr. absol.
 Ἀφροδισιαμὶς. ὠ. ὁ. rei uenerae usus,
 concubitus.
 Ἀφροδισιακὸς. ὠ. ὁ. libidinosus.
 Ἀφροδισίον. ὠ. ῥ. statua Veneris, ὧ. sa-
 crificium Veneris, res ueneraea.
 Ἀφροδισίος. ὠ. ὁ. uenerens.
 Ἀφροδίτη. η. ἡ. Venus, quam sic dictam
 ἔστι τὴν ἢ Ἀφροδῖτιν tradit Hesiod.
 Plato, quod e maris spuma sit ena-
 ta. Aristot. uero qd spermatis natu-
 ra sit Ἀφροδίτη, id est spumosa. Hecuba
 apud Euripi. Ἀφροδίτην dici ait,
 qd Ἀφροδῖτις ἀπὸ θεῶ, id est insipien-
 tia princeps dea sit. Col. li. 16. c. 18.
 Ἀφροσύω. ὠ. negligo, nō curo, ἀμελῶ.
 Ἀφροσύη. ociosi.
 Ἀφροσύω. negligo.
 Ἀφροσύσια. ὠ. ἡ. negligentia, securitas.
 Ἀφρος. ὠ. ὁ. Apher, uirescens, inuerecun-
 dus, demens.
 Ἀφρός. ἰ. ὁ. spuma. Lucian. in Pseud. καὶ
 Ἀφροῦν ἀπὸ μιμητῆρος τὸ σῶμα.
 Ἀφροσύη. η. ἡ. immodestia, insipientia.
 Ἀφροσύη. ὠ. ὁ. ἡ.
 Ἀφροσύω. ὠ. ὁ. ἡ. incustoditus.
 Ἀφροσύη. η. ἡ. ἡ. spumefusus.
 Ἀφροσύω. ὠ. ὁ. ἡ. immodestus. Itē insipi-
 ens, imprudens, qui ea quae intelligit,
 nō administrat prudēter. uide ἀνός.
 Ἀφόν. η. ἡ. piscis genus, de quo uide
 Aristot. li. 6. de Anial. Theo. apuam
 uertit. Apollod. scribit meretris
 eulas quasdam ἀφώας fuisse cogno-
 minatas, quod minutula forent albae
 ac oculis grandioribus, nomina eis
 fuere Stagonion ὧ Anthis. Athe-
 nīeses ἀφώας uocabant ἡλοχιδὸν ὄψον,
 id est medicorū opsoniū ob rei nimiam
 affluenciam, auctore Chrysippo.

Cal. lib. 5. cap. 19. (cura.
 Ἀφώας. ἰ. ὁ. ἡ. ineptus, amens, sine na-
 Ἀφώια. ὠ. ἡ. degeneratio, ineptitudo, in-
 habilitas.
 Ἀφώος. ὠ. ὁ. ἡ. fucatus, ἀκακῆπιος.
 Ἀφώτος. ὠ. ὁ. ἡ. ineuitabilis, inexplica-
 bilis, locus unde quis euadere neq̃.
 Lucian. de Marte unā cum Venere
 catenis implicato, ἡνῆρα δὲ οὐδὲν ἰ-
 ἀφώτος ἡλοχιδὸν ὄψον.
 Ἀφώματα. τὰ. quae nimis obseruantur.
 Ἀφώματα. ὠ. ἡ. nimis caueo. (uans.
 Ἀφώματα. ὠ. ὁ. incautus, non obser-
 Ἀφώματα. incautē, incustoditē.
 Ἀφώαππος. ὠ. ὁ. alienus ab auaritia.
 Ἀφώος. ὠ. ὁ. ἡ. folijs carens, ἀφώτος.
 Ἀφώω. μ. ἰ. ὠ. w. iua. expergefacio.
 Accus.
 Ἀφώω. μ. ἰ. ὠ. w. obdormio. Neu.
 Ἀφώω. ἰ. ὁ. sordes, τὸ ἡνῆας.
 Ἀφώω. ἰ. ὁ. exhaustio.
 Ἀφώω. μ. ἰ. ὠ. w. ex-
 Ἀφώω. exhaustio, palpo.
 Ἀφώω. ὠ. ὁ. non influus.
 Ἀφώω. morari, βραδύναι. (cur.
 Ἀφώω. τὰ. auulsiones, quae ferunt
 Ἀφώ. dealbon, ἀπὸ λευκαίνου. ἢ piscis
 apua colore, de quo in ἀφώ.
 Ἀφώια. ὠ. ἡ. ἀφώια.
 Ἀφώος. ὠ. ὁ. mutus.
 Ἀφώω. respiciebat, ab ἀφώω. ὠ.
 Ἀφώω. ὠ. ὁ. oppignorata bona
 apud Demosth. ἰ. ὁ. ὁ. αὐτοὶ θεοὶ αὐτῶ
 ἡ ὁ. ὁ. ἀφώω. Bud. Com.
 Ἀφώω. ὠ. ὁ. lucis experts.
 A X.
 Ἀχά. supplicationes, optata.
 Ἀχά. ὠ. ἡ. attici, Minerua.
 Ἀχά. Peloponnesus, Graecia.
 Ἀχά. ὠ. Gracula, effaminati. Hoc
 cōuicio Homerus subinde Graecis ex-
 probat eorum inertiam.
 Ἀχά. Gracisso.

spiritum uocant.

Ἀχρῶνις. ὁ. non depicti, non colorati.

Ἀχρῶτος. ὁ. pallidus.

Ἀχρῶτος. ὁ. ὁ. ἄχρῶτος.

Ἀχρῶτος. ὁ. ὁ. ἄχρῶτος.

Ἀχρῶτος. ὁ. ὁ. ἄχρῶτος.

Ἀχρῶτος. ὁ. ὁ. ἄχρῶτος.

Ἀχρῶτος. ὁ. ὁ. ἄχρῶτος.

Ἀχρῶτος. ὁ. ὁ. ἄχρῶτος.

Ἀχρῶτος. ὁ. ὁ. ἄχρῶτος.

Ἀχρῶτος. ὁ. ὁ. ἄχρῶτος.

Ἀχρῶτος. ὁ. ὁ. ἄχρῶτος.

Ἀχρῶτος. ὁ. ὁ. ἄχρῶτος.

Ἀχρῶτος. ὁ. ὁ. ἄχρῶτος.

Ἀχρῶτος. ὁ. ὁ. ἄχρῶτος.

Ἀχρῶτος. ὁ. ὁ. ἄχρῶτος.

Ἀχρῶτος. ὁ. ὁ. ἄχρῶτος.

Ἀχρῶτος. ὁ. ὁ. ἄχρῶτος.

Ἀχρῶτος. ὁ. ὁ. ἄχρῶτος.

Ἀχρῶτος. ὁ. ὁ. ἄχρῶτος.

Ἀχρῶτος. ὁ. ὁ. ἄχρῶτος.

Ἀχρῶτος. ὁ. ὁ. ἄχρῶτος.

Ἀχρῶτος. ὁ. ὁ. ἄχρῶτος.

Ἀχρῶτος. ὁ. ὁ. ἄχρῶτος.

A Y.

Ἀψ. post, mox, iterum, retrò.

Ἀψαχῶτος. ὁ. intactus, illesus.

Ἀψαχῶτος. ὁ. sine strepitu incedere.

Ἀψαχῶτος. ὁ. sine pulsū fidium, propriè psalterij.

Ἀψαχῶτος. ὁ. ὁ. intactus, non tangens.

Ἀψαχῶτος. ὁ. ὁ. sine uirupatione.

Ἀψαχῶτος. ὁ. ὁ. ueritas.

Ἀψαχῶτος. ὁ. ὁ. alienissimus à mèdacijs.

Ἀψαχῶτος. ὁ. ὁ. non mentior.

Neutr. absol.

Ἀψαχῶτος. ὁ. ὁ. à mendacio alienus, uerax.

Ἀψαχῶτος. ὁ. ὁ. inuolata lex.

Ἀψαχῶτος. ὁ. ὁ. durus, infrangibilis.

Ἀψαχῶτος. ὁ. ὁ. intactus, ἀνίπατος.

Ἀψαχῶτος. ὁ. ὁ. qui non tulit suffragiū.

Ἀψαχῶτος. ὁ. ὁ. multus, magnus.

Ἀψαχῶτος. ὁ. ὁ.

Ἀψαχῶτος. ὁ. ὁ. fastidiū rerū adamatarum.

Ἀψαχῶτος. ὁ. ὁ. satietas, cōtinua expletio.

Ἀψαχῶτος. ὁ. ὁ. nouitatis cupidus, mutabilis, qui statim simul atq; cibum attigerit exurgit satur, ac cibum fastidit, ὁ. ὁ. ἄσφατος καὶ ἄσφατος.

Ἀψαχῶτος. ὁ. ὁ. implumis, ἄσφατος, ἢ ὁ. ὁ. ἄσφατος.

Ἀψαχῶτος. ὁ. ὁ. acutè & terribiliter pugna, re, praelium conferere.

Ἀψαχῶτος. ὁ. ὁ. praeludium belli, uelitis pugna.

Ἀψαχῶτος. ὁ. ὁ. cominus pugna.

Ἀψαχῶτος. ὁ. ὁ. simulas non diuina.

Ἀψαχῶτος. ὁ. ὁ. uel ἄσφατος, absinthij, herba quadam extrema amaritudinis.

Ἀψαχῶτος. ὁ. ὁ. idem. Aliquando nomen urbis Thraciæ, ἄσφατος uero regio illa.

Ἀψαχῶτος. ὁ. ὁ. retro fluens.

Ἀψαχῶτος. ὁ. ὁ. testudo, fornix. Ne cura uacua rota, id est lignum supra rotas tenens scalas, uel in quo figuntur radij, ligneus rota circulus. Atq; in hac significatione quidam primam aspirant, diciq; uolunt ὁ. ὁ. ἄσφατος, id est à tangendo, quod uidelicet rota, cum uoluuntur, terram contingant.

Hom. Iliad. i. pro foramine retis seu plaga usurpat. Dicuntur item ἄσφατος circuli in stellis, teste Plinio li. 2. cap. 15. & 16.

Ἀψαχῶτος. ὁ. ὁ. tactus, contrectatio.

Ἀψαχῶτος. ὁ. ὁ. plagaretis, fornix, nimis iracundus.

Ἀψαχῶτος. ὁ. ὁ. subito, retrò, rursum.

Ἀψαχῶτος. ὁ. ὁ. retrogradus, retrofugus.

Ἀψαχῶτος. ὁ. ὁ. membrum, propriè tamen iunctura membrorum.

Ἀψαχῶτος. ὁ. ὁ. sine strepitu, ἄσφατος.

Ἀψαχῶτος. ὁ. ὁ. infrigescibilis.

Ἀψαχῶτος. ὁ. ὁ. anima defectus.

Ἀψαχῶτος. ὁ. ὁ. inanimatus, timidus.

B A.

Babύλων.ω.τ. profunda terra, profun-
dam terram habens.

*Βρογχαρ. extremae senectutis, ualde
senex.*

Βαθύγνωστος. ε. ὁ. eloquens.

*Babvdrus. s. i. habens uortices aut flus
etus profundos.*

*Babúlar. v. ò, ñ. carnosus, profunde
cinctus ut toga supernè sit laxa.*

Babuparpis. valde inflexus, incurvus.

Βαθυχίτα. ῥ. piscosum, profundum.

Βαθύκολπος. v. i. *marginis sinus.*

Βαθυμήτωρ. *ager ferax.*

Βαθύρ. profunde.

Βαθυὸν, μ. υνῶ. π. πα. profunda facio,
augeo.

Βαθύπλονος. opulentus, ἀδ' αὖμαρ.

Βαθυρρήτης. profunde fluens.

Βαθύρριζος. s. o. habens radices altas.

Βαθύρροος u.ō. *profundè & citò fluens,*
altifluus.

Βαθύ. i. e. ὁ. profundus, prolixus. ὅς, ὁ, u. βαθύς, diluculo, cum multum ad huc notus est. ἡ βαθὴν ἡγή, in extrema senectū.

Βαθυκαφής. ior. ὁ, ἡ. *profunde fossus.*

Βαθύπυτος ποίτη. lectus liberaliter stratus.

Babúxiroc. s. o, u. profundus in iuncis.

Βαθύτης. ἡ ζ. ἡ. profunditas.

Baia. mons Cephalenia, unde

bant, deinceps autem insertam litterā x, quo expressio fieret immanioris soni. Est præterea coronæ species. Item ὀκτανῆς, ciulatus.

Βακχύνιδης. s. ὁ. Bacchylides, ex noue poetis lyricis unus.

Βαλαάρι. magnum, multum, uelox.

Βαλαάριος. s. i. clauis, sera. *παρὰ τὸ ἀγρίαιον τὸ βαλαάριον.*

Βαλανέιον. s. ῥ. balneum. *παρὰ τὸ τὰς βαλάνους αἶμα.* Siquidem balanos succendere ueteribus moris erat. Nam Suid. scribit ueteres glandibus uesci solitos, cortices uerò igni alimenta præbuisse.

Βαλανός. i. ὁ. balneator, *βαλανήτης, ἢ πονηφάμας, περιήτορ.*

Βαλανός. exclamo, clara uoce dico.

Βαλαῖω. glandes excutio.

Βαλανίς. idos. i. balneatrix.

Βάλαροι. glandium figura formata medicamenta, quæ sedi ad soluendam aluum inferuntur.

Βάλαρος. ou. i. glās, palmæ fæmina fructus, sicut mascula ψῆβ. Item penis extrema pars. *βάλαρος μὲν ψῆβ, glās unguentaria.*

Βαλάτιον. s. ῥ. marsupium, sacculus, *ἀκρότιον.*

Βαλατιοτόμος. s. ὁ. fur, marsupicida, crumenarum præcisor. *saccularius uocatur. uide Ascon.*

Βαλάρι. Cernij uocant exules, Pausan.

Βαλάντιον. s. ῥ. flos agrestis pumici.

Βαλβίς. idos. i. repagulum, hoc est illud inde in certaminibus equorum fit initium cursus. Latinis carcer dicitur, quemadmodum τέρμα, ubi sistitur, latine meta.

Βάμ. iacias, βίψα. Est ὁ indignantis aduerb. *βάμ, uel cum αἰνέμασι καὶ ἀβάμ.*

Βανία. ophthalmia.

Βανίας. equus Achillis.

Βανιόβη. Creteisib. dicitur *οὐριγύβορ.*

Βάνος. s. ὁ. uarius, maculis uarijs distinctus.

Βανήτωρ. progenitores, *πρόγονοι.*

Βάνα. oppidum Macedonia.

Βανῶ. i. ciuis illius oppidi.

Βανίσω. μ. ἰω. tripudio, lasciuio.

Βανίσμιος. i. ὁ. tripudium, saltatio quæ ad tympana crepitantia, uel ad cymbala desaltabatur, cuiusmodi Parilibus fiebant Roma, quæ *σούμια* uocantur.

Βάσω. μ. αἰω. π. βίβληκα. ἄορ. β. ἱβανω. mitto, sagitto, uulnero, iaculo, iacio, uibro, insector, percutio. Homer. *Ιλιάδ. δ. ἀνταρῖπαι αὐτοῖσι βῆκα ἔχοντες ἱππῆας Βάσω.* pro *ἔχοντες*. *λόγος βάνω,* est incessere maledictis, ὁ conuicijs uelut figere, Greg. *Βάνω μὲν ἂν τῷ.* passiuæ uoce dicitur, pro animaduerto ὁ intelligo, Synes.

Βιβλωμὴ ἂν τοῦν à Chrysof. dicitur pro eo quod dicimus qui in animum induxit, ὁ uel faceret consilium cepit. *Βανόμυτος ἰφῖαυτῷ,* secum ipse cogitans, Herodoto. Homer. *ἰφθυμὴ βανότω ἱππῷ,* in animo uersabant, memores erant. Item *βιβλωμὴ* ὁ, proiecitus dixit Verg. hoc est qui toto corpore prostratus iacet, id quod in grauib. accidit morbis.

Βανωτά. marrubium nigrum.

Βάνος. uia per altum.

Βανίς. limen, calum, *βυλός.*

Βανισίον. tremo dentibus ὁ pedibus.

Verbum tractum ex fuga ὁ timore.

Βανβανίσω. μ. ἰω. π. ια. frigore tremo.

Βάμμα. αἰός. ῥ. tinctura, salsamentum.

Βανωσία. artificium.

Βανωτόριον. tractatorium.

Βανωτορῖα. idem quod *βανωσία.*

Βανωτός. s. ὁ, i. caminari, qui circa

Βάρε' . ιος . ρ . pondus, moles, grauitas,
 ὄρεσ. (τὰρ.
 Βάραζ' ἄρ. sonare, saltare, ἰκ' ἄρ, σαρ.
 Βαύ. nauicula, ἡ δυνάμει δυνάμει.
 Βαυόβρομος . s . ὅ, i . grauius sonans, gra-
 uis trepus.
 Βαυόβρομ' . ορος . ὅ, i . infelix.
 Βαυόβρομ' . ιος . ὅ, i . idem quod Βαυόβρομος.
 Βαυόβρομ' . negligo, διαγρ' ὡ.
 Βαυόβρομ' . as . i . acerbitas animi.
 Βαυόβρομος . s . ὅ, i . grauis animo.
 Βαυόβρομ' . ὅ . grauius instigatus, et
 gre ferens.
 Βαυόβρ. grauior, βαυόβρομ.
 Βαυόβρομ' . s . ὅ, i . fatuus, mentis ex-
 pers.
 Βαυόβρομ' . s . Vitruu. lib. 1. cap. 1.
 Βαυόβρομ' . ὅ . uocalis. Iouis epitheton,
 à tonitruum fremitu.
 Βαυόβρομ' . saltatio, quæ à mulieribus
 peragebatur in honorem Apollinis
 & Dianæ.
 Βαυόβρομ' . s . ὅ . dolore affectus.
 Βαυόβρομ' . id' ὅ . ὅ, i . memor iniuriæ.
 Βαυόβρομ' . grauior. βαυόβρομ' ὅ, i . ὅ, i .
 τὰ δ' ὅ.
 Βαυόβρ. μ. ὡ. π. κα. grauo, ingraue-
 sco. Accus. iung.
 Βαυόβρ' . s . graue olens.
 Βαυόβρομ' . ὅ . ὅ, i . idem.
 Βαυόβρομ' . as . i . lucus.
 Βαυόβρομ' . miser, grauius, malus.
 Βαυόβρομ' . s . ὅ . ignauus, infelix.
 Βαυόβρομ' . s . ὅ . infortunatissimus.
 Βαυόβρομ' . ιος . ὅ, i . grauitatem præ se
 ferens.
 Βαυόβρομ' . oi . qui uelut regiones pri-
 mas spissi retineant. Capel. lib. 9.
 Βαυόβρ. ιος . ὅ . molestus, grauis, onerosus,
 morosus, superbus, impudens. Βαυόβρ.
 ἰα π' ὡ. κ' ὡ. claudus.
 Βαυόβρομ' . ον . ὅ . βαυόβρομ' , grauis
 ensis.

Βαυόβρομ' . adducere pondus, gra-
 uitatem addere.
 Βαυόβρομ' . ὅ . grauius ponderans.
 Βαυόβρομ' . s . ὅ, i . grauius suspirans,
 infelix, rancus.
 Βαυόβρομ' . ὅ . impatiens ferens
 calamitates.
 Βαυόβρομ' . oi . morosiores.
 Βαυόβρομ' . ιος . i . grauitas, molestia, mo-
 rositudo.
 Βαυόβρομ' . s . i . preciosus, quasi grauis
 precij, quod olim appenderetur as,
 non numeraretur.
 Βαυόβρ. s . herba sapina. Dioscor. lib.
 2. cap. 27.
 Βαυόβρομ' . s . angustum pectus.
 Βαυόβρομ' . s . ὅ, i . graue sonans.
 Βαυόβρομ' . ὅ . i . molestia grauis.
 Βαυόβρομ' . as . i . uocalitas, sonoritas.
 Βαυόβρομ' . ὅ, i . grauis animo, atum-
 nosus.
 Βαυόβρ. arguo, διαλύω, βαυόβρ.
 Βαυόβρομ' . i . subagitata, coitū passa.
 Βαυόβρομ' . oi . questione torti.
 Βαυόβρ. μ. ὡ. π. κα. cum diligentia
 examino, probō, torqueo, per quæ
 sitionem extorqueo, exploro. Actiu.
 Accus.
 Βαυόβρομ' . locus in quo homines tor-
 quentur.
 Βαυόβρομ' . s . ὅ . tortor.
 Βαυόβρομ' . as . i . tortrix, examinatrix.
 Βαυόβρ' . s . ὅ, i . experientia, experimen-
 tum, probatio, lapis index, cuius ate-
 ritu fabri aurum uel argentum ex-
 plorant. Item pro tormenti genere.
 Βαυόβρ. as . i . regina.
 Βαυόβρ. as . i . regnum, imperium.
 Βαυόβρομ' . regis filius.
 Βαυόβρομ' . s . ὅ . regia, palatium, aula, et
 des imperatoris, signum regale.
 Βαυόβρ. regnatio, regnū affectio.
 Βαυόβρομ' . s . ὅ . regnatus.

manorum equites praestantissimi, au-
thore Plutarcho. Cael. lib. 3. cap. 13.

☉ Erasf. Chil.

Βαράνιος. s. p. apud Siculos patella di-
citur, ☉ παράνιον pro eodem.

Βαράν. coō, inscendo, ὁρῶν.

Βαρίσ. uado, abundo.

Βαρίσ. ἄρος. s. meta à qua incipit saltat-
tio, limen. Amipias Comi. ἰπὶ αὐτῆς
ἵκναι τῆς Βαρίσας τῆς θύρας.

Βαρίδοσις. ☉. uide in Βαρί.

Βάρτιος. s. p. paruius cadus. Item Βάρ-
τιος subblandientis puellæ diminutivum
tam appellationē esse tradunt. Cael.
lib. 3. cap. 13.

Βαρίσιος. s. uel Βάρος. species mollior-
is pisciculi delicatioris ue, à cuius
similitudine quidam pro molli ac de-
licato interpretantur, unde ☉ Βαρί-
σιος dicuntur ὀψοφάγοι ☉ gula-
nes. Cael. ibidem.

Βαρός. οὐ. peruius.

Βάρος. s. h. rubus.

Βάρος. s. h. mensura genus. Bud. in Af.

Βαράξις. in morem ranæ nato.

Βαράξις. coloris species erat, quo an-
te inuentas personas faciem obunge-
bant: item ranunculus.

Βαράξις. genus uestis floridi coloris,
qua utebantur fabularii histriones.

Βαράχομομαξία. ranarum ☉ murium
pugna.

Βάραχος. s. h. rana. item tumor sub lin-
gua, maximè pueros infestās. de quo
Aëtius.

Βασίλισσα. impedire loqui, ☉ hesitan-
ter balbutire, aut ut alij malunt uer-
sue ☉ fraudulenter agere, quod Βάσι-
σος uulpem significet. ☉ Βάσις θῆ-
ρίσιν ὡς οὐκ ἔστιν ὄρνις. ☉. Item effusio, nu-
gas deblattero, ut Cic. ad Atticum,
ἐπὶ ἀπλοῦς ποτὶ ἰδιότητι τοῖς τὰ ἡμῶν Βασίλισ-
σιν. Cael. lib. 7. cap. 22. ☉ Erasf. Chil.

Βασίλισσα. s. h. nuga, πρῶτα.

Βασίλισσα. μ. ὕψος. w. nka. multa ☉ ina-
nia loquor. Erasf. Chil. ☉ in Matth.
cap. 6.

Βασίλισσα. ac. s. titubantia, quando ui-
delicet oratio repetitur, multos
quum, cui opponitur παντοίως.
sumptum à Βατο quopiam inepto
poëta, qui in hymnis suis eadem cre-
brius iterabat.

Βάτος. s. h. Battus poëta quidā, qui sem-
per eadem repetere solebat.

Βατύλ. est Theopompi drama.

Βατύλας uocabant pusilli corporis
feminas. Cael. lib. 3. cap. 13.

Βαύλα. μ. ὕψος. w. vna. occulte dico, baue-
bo, caminā uocem edo, latro. Fictum
uocabulum à canum latratu.

Βαυκάσιος. uas uinariū apud Homer.

Βεύνκας. mollis, delicatus, comprus.

Βαυκίς. genus calciamentorum lo-
nicorum.

Βαυκίς. lasciuire, ὀψύλας.

Βαυκίς. s. h. genus lasciuæ saltatio-
nis à Baucō quodam institutæ.

Βεύνος. s. h. caminus, fornax.

Βαψίς. s. h. tinctor.

Βαψίς. s. h. tinctoria.

Βαψίς. s. h. tingendi ars.

Βαψίς. ad lauandum, colorandum,
tingendum accommodum.

Βαψίς. s. h. infectorius.

B Δ.

Βδάσ. μ. ανῶ. mulgeo. Aëtii.

Βδάσι. acicula pisces.

Βδέσσα. s. h. hirudo, sanguisuga.

Βδέσσα, uel Βδέσσα, Attice. exprimo,
mulgeo, timo.

Βδέσσα. factor extinctæ lucernæ, crepis
tus ueneris.

Βδελύμα. at ☉. p. abominatio.

Βδελύμα. factor, δυνάμις.

Βδελύκτις. s. h. abominabilis.

Βδελυρία. ἡ. nugacitas.
Βδελυρὸς. ὁ. odiosus, execrandus, abominabilis, detestabilis, sacer.
Βδελύσσω. μ. ὀφθαλμ. π. ὀφθαλμ. fastidio, abominor. Depon. accus.
Βδελύσσει. alium euacuare.
Βδύω. μ. ἰσθμ. π. πηλ. pedo. Neutr. absol. uel cū accusatiuo, ut apud Aristoph. in Pluto, ἰ δὲ βασιλῆα φέ βδύω.
Βδύλος. pector.
Βδύμα. metuo, irepido, detestor, odi. Aristoph. Equit. ἡ γὰρ οἷα πλάσσει δὲ δὲ δὲ αὐτῶν, οἷα πρὸς βδύματα.
 B E.

Βέβαιος. ο. ὁ. ἰσθμ. ἡ. stabilis, firmus, constans, certus, comperius, & de quo fiducia habemus. Bud. Com.

Βεβαιότα. constantissimè.

Βεβαιότης. constantius.

Βεβαιῶμαι. passiuè ἢ πιστεύω ἀπὸ αὐτοῦ, hoc est pro cōperto habeo, affirmo, fidem facio.

Βεβαιῶ. μ. ὀφθαλμ. π. ὀφθαλμ. confirmo, stabilio, roboro. Et est βεβαιῶ id quod iurisperiti dicunt, pręstare ut habere liceat ei, cui stipulatiōe & sponcione euiccionis cautum est. Et ἢ βεβαιῶντα παρὶν δὲ, est auctorem suū laudare. Bud. Com.

Βεβαιῶναι. ὁ. ἰσθμ. ἡ. est actio ob euiccionem.

Βεβαιῶσις. ἰσθμ. ἡ. confirmatio.

Βεβαιότης. ὁ. astipulator.

Βεβαιότης. ὁ. confirmatiuus.

Βεβαιότης. ὁ. progressus, ἀ βόων.

Βέβαια. sacra ad quę prophanis accessio erat: quibus opponuntur ἀβέβαια.

Βέβηλος. ο. ὁ. impius, prophanus.

Βεβήλω. μ. ὀφθαλμ. π. ὀφθαλμ. inquino, contamino, prophano. Aftiu. accus.

Βεβήλω. quę in uita peregrimus. Demosth. ἡ ἑταῖρα κατέλυσεν τὰ βεβήλωτα βιβήλω. Cic. impersonaliter.

dixit ad Att. Quare stomachor omnia: sed mihi βέβαιον, uiderini iuuenes. Id est, Sed mihi uita petacta. Bud. Com.

Βέβαιον. urgere, torqueri.

Βέβαιος. ὁ. ἰσθμ. π. ὀφθαλμ. madidus uino, non plenè ebrius.

Βέβαιος. pars intra maxillas.

Βέβαιος. iens. Atticè pro βέβαιος.

Βέβαιος. iret, ποτόν. Item uiues, βέβαιος, ἡ βέβαιος, βέβαιος.

Βέβαιος, pro βέβαιος per syncopen.

Βέβαιος. uim inferre. Sed βέβαιος magis in usu est, uideatur: παρὰ τὸ βέβαιος de flexum.

Βεβαιῶναι. Venerem appetere.

Βέβαιος. uiuam, βέβαιος, Homer.

Βέβαιος. iero.

Βέβαιος. panis. Phrygū uox est, de quo Herod. lib. 2.

Βέβαιος. ὁ. ὁ. delirus, stupidus, uehementer annosus.

Βέβαιος. legumen quoddam cicerculę non dissimile.

Βέβαιος. ο. ὁ. sagitta, βέβαιος.

Βέβαιος. sagittis gaudens. Epitheton Apollinis.

Βέβαιος. acicula piscis, ὁ. ὁ. βέβαιος.

Βέβαιος. τὰ. mala, unde Bellerophon quasi malorum occisor.

Βέβαιος. impedimentum, ἡ βέβαιος ἡ ποταμῶ.

Βέβαιος. ὁ. ὁ. pharetra.

Βέβαιος. ὁ. ὁ. piscis apud Aristot. Acus Gaxa interpretatur & acicula. Rostrum habet gruis uel cicionę similitudine, colorem uerò argenteum, spinam uiridis coloris. Significat & acum instrumentū. Lucia. in Pseud.

Βέβαιος. ὁ. ὁ. sagitta, misila, telū, omne quod iacitur ac in longum mittitur, quod genus est, lapis, lignū, plumbū, ferrū, & βέβαιος. Aliquādo etiā gla-

dius, unius, dolor, ἵδ' αὖ τ' ἰσχυρὸς ἰσχυρῶς
Βίαιος, καὶ ἰσχυρὸς. bonus, praestans.
Non enim sunt comparativi, quam
quam similiter terminent.

Βίαιος. melius.

Βιαιότερος. melius.

Βιαιότερος. s. d. optimus.

Βιαιότερος. melius reddo.

Βιαιότερος. ovos. d. i. melior, καὶ ἄλλος.

Βιαιότερος. μ. ἀσπ. π. αὐα. καὶ

Βιαιότερος. uoluo, in gyrū circūagito.

Βιαιότερος, uel βιαιότερος. s. d. ῥόμβος, turbo,
quem pueri se exercentes torquent.

Capitur pro profundo & praeparco.

Βιαιότερος. s. d. profunditas, fundum.

Βιαιότερος. u. toga.

Βιαιότερος. curro, βαίνο, βιάσομαι. Homer.

Βιαιότερος. s. d. lingua Aetia barathrū
dicitur, locus cernosus.

Βιαιότερος. aufugere, ἀπαρτίζω.

Βιαιότερος. fugitiuus, ἀπαρτίζω.

B H.

Βι. iuit. Aorist. d. est παρὰ βῆ, βῆσιν, ἔ-
βην, & Ionice βῆ accētu circūflexo.
Nam sciendum, quod si post uocalis
aliciuius apheresin, longa syllabare-
linguatur, eam circūflecti, ut ἔβην
ἔβην, ἔβην βῆ. &c. Si uero breuis fue-
rit, acui, ut ἔβην βῆν, ἔβην βῆν.

Βι. uade, βιάδις, μὴ γὰρ.

Βι. paraloge poetica, pro τῇ βίᾳ.

Βι. celestis.

Βι. accentu circūflexo. s. d. Belus
uiri nomen, & fluuij.

Βι. accentu acuto. s. d. Sunt qui hoc
nomine astrorum ac aetheris ambitū
intelligant: abij supremum omniaq;
circūplectentem aëra: nonnulli
etiā olympum. Significat item pa-
uimentum & βῆσιν, id est ab in-
cessu, ut placuit Eustathio. Accipi-
tur & pro inuase limine, quam etiam
ἐνίαν uocant. Gal. lib. 1. cap. 5.

Βι. altare, tribunal, sugge-
stum, pulpitem, gradus, uestigium,
ut in Actis cap. 7. ἔστ' βῆμα ιεροῦ.
Bud. Com.

Βι. pedibus metiri. (dex.

Βι. qui sedet pro tribunali, ius.

Βι. s. d. tussis, ut in prouer. βι. ἄν-
τι σφοδρῶς.

Βι. calciamenta, καβάλας uocat.

Βι. semino. aliās βι. s. d.

Βι. s. d. beryllus lapis, & herba.

Βι. s. d. u. Berytus, urbs Phœnicie.

Βι. u. i. Besa urbs Bactriae.

Βι. u. i. concanitas, uallis, campus.

Homeri interpres in Iliad. γ. fertis-
simum maximeq; peruium locum
exponit, id est γονιμότητα καὶ βασι-
μότατον τόπον.

Βι. s. d. saltus.

Βι. u. i. concanitas, flexuosus.

Βι. u. i. concanitas, flexuosus.

Βι. u. i. concanitas, flexuosus.

Βι. u. i. concanitas, flexuosus.

Βι. u. i. concanitas, flexuosus.

Βι. u. i. concanitas, flexuosus.

Βι. u. i. concanitas, flexuosus.

Βι. u. i. concanitas, flexuosus.

Βι. u. i. concanitas, flexuosus.

Βι. u. i. concanitas, flexuosus.

B I.

Βι. u. i. uis, uolentia.

Βι. u. i. uis, uolentia. uiolo, uim
infero, ui adigo, cogo, compello, ur-
geo, per uim aufero, extorqueo, ex-
primo, ut apud Cicero. Expressit hoc
necessitas: ἰσχύς, id est, Necessi-
tate coacti hoc decretum fecerunt.

Item inuado, occupo hostili more.
Aliquando coniecio. Lucia. & πῦρ in
τῷ καρπῷ διαλύω, Quod me ex fu-
mo in flammam coniecerem. Quae di-
cta sunt, passiunt item interpretari
possunt. Dicunt enim βιάσονται καὶ

Βίος. ὁ. *neguus, arcus.* ἀπὸ βίης, καὶ
 βιωμάτων. ταῦτα γὰρ καὶ αἱ τὰς
 βιωτάων.

Βιωτάων. μ. βίω. π. βίω. *uiuio.* Γάρα ex
 Cicer. πῶς τὸ γὰρ καλῶς βιωτῶν,
 Ad bene beateq; uiuendum. Qui-
 dam tamen proprie significare uo-
 lunt, id quod ad uitæ usum attinet,
 suppeditare.

Βιωτή. ἡ. *modus uiuendi, uita.*

Βίωμα. ὁ. *uita, & quod accidit uitæ,*
uictus, omne quod ad uictū pertinet.

Βίωματος. ὁ. *uita utilis.*

Βίωσι. μ. βίω. π. βίω. *uiuio, de hominibus*
proprie dici uolūt non de brutis aut
plantis similibusq; quemadmodum
τὸ ζῆν. Item cogo, & aliquando ua-
do. Ab eo ducitur βίωσι, unde &
βίωσι, & ὁ βίωσι, & βίωσι. Herodo.
 utitur βίωσι, ἀπὸ τῆς βίωσι, ἡ βίωσι. Da
 tiuo iung.

Βισαντία. *Bisaltia regio, & urbs Ma-*
cedonie.

Βιστία. *pistacia fructus.*

Βίστυα. τὰ. *crepida.*

Βίστρον. ὁ. *scandalitium aliqui uocant.*

Βίωμαι. *cogo, βιάμαι, βιάσμαι.*

Βίωσι. ἀπὸ τοῦ βίω καὶ βίω. *uiuere.*

Βίωσι. *cōmeatui praefectus, βιάσσι.*

Βίωσιμος. ὁ. *spem habens uitæ, uitalis.*

Herodo. ἢ ἀπὸ τοῦ βίωσιμα ἀνθρώποις,
 Viuere non possent homines, uel nol-
 lent. Actiue accipitur & passiuè.
 Βίωσιμος ὁ ἀδελφῶν dicitur qui uictus
 rus uidetur, & euasurus. Βίωσιμος
 βίωσι, *uitalis infans.*

Βιωματά. τὰ. *uitalia. sic uocat D. Paulus*
quæ ad corporis subsidium pertinent.

Βιωτός. ὁ. *temporalis, mundanus,*
uitalis.

Βιωτόν. *uiuendum, aduerb.*

Βιωτός. ὁ. *uiuendus, uiuibilis. βιωτός βίω*
eadem ratione dicunt, quæ Cicero in

Lælio, Cui potest esse uita uitalis (ut
inquit Ennius) qui non amici muua
beneuolentia conquescat?

Βιωτά. τὰ. *in uita usu utilia.*

Βιωτάριος. ὁ. ὁ. *uita utilis.*

B A.

Βράβη. ὁ. ὁ. *nocuus.*

Βράβη. ὁ. ὁ. *nox.*

Βράβη. ὁ. ὁ. *nocumentum, incom-*
modum, dispendium, damnum, ia-
ctura, perniciēs, noxa, fraus, offen-
sio, uitium. Aristoph. in Ranis, οὐδ'
ἔστιν ἄλλο βράβη, Tu uero uitium ob-
serua.

Βράβη. ὁ. ὁ. *actio damni dati. βράβη*
ἁλὴν τὴν περὶ τὸν πόλεμον, actio ob pauperi-
æ quadrupede facta, quæ legē solon
tulit, auctore Plutarch. Bud. Com.

Βραβεία. ὁ. ὁ. *uaniloquium.*

Βραβείον. ὁ. ὁ.

Βράβη. μ. ὁ. ὁ. *noceo, βράβη, ὁ*
βράβη μου. accus. iung.

Βράβη. *stulta, ὁ. ὁ. impossibilia, ὁ. ὁ.*

Βραβή. *flaccidus, dissolutus.*

Βράβη. *desipere, μ. ὁ. ὁ.*

Βραβή. *titio, ramus.*

Βραβή. *conretare, tentare.*

Βραβή. τὰ. *blefa.*

Βραβή. ὁ. ὁ. *blasus. Sic à plerisq; uoca-*
tur, cui membra soluta sūt, id est πα-
ραβή. Item qui literam aliquam
exprimere non potest, eamque non
quamlibet sed certam, quemadmo-
dum Demosthenes, qui literam elo-
qui nequibat. Refertur etiam ad
alia membra, ut ad manus, pedes,
brachia, ut sit, qui gressū habet man-
cū uel oblatū, ὁ βραβή. ut quidā interpretantur. Itē
cui sura sūt in diuersū acta, quales
sūt cancerorū et licertarū. Latin. ual-
gi et uaij dicuntur. His opponuntur
ἐμφοί. Cat. li. 8. ca. 13. et Bud. in An-

Βλασότης. s. natura uergendi.

Βλαψία. piscis nomen.

Βλακία. as. ἡ. mollities, iactantia. Et
βλακίας piscis, qui etiam βλάξ dicitur.

Βλακηνόμορον. ἢ. in Alexandria uel
gal quoddam uocabatur quod astro-
logi persoluebant. sic d. etum, quod
eos fatui modo adire solent. Siquidē
βλάξ fatui significat. Cal. li. i. c. 30.

Βλάκωμα. contemptus, despectus.

Βλακώω. μ. ὠσω. σ. ὠκα. torpeo, pi-
gresco, σ. de ijs dicitur, qui obscun-
dis negotijs nimio plus desident, ac
quadā mollitie torpent. Damascius,
καὶ παροξύνω τῶν λόγων τοὺς ἰσχυροὺς βλα-
κώοντες. Apud Hippoc. legitur pro
uulipendo, contemno. Huic opponi-
tur σπιδάσθω. Bud. Com.

Βλακία. as. regio quadā prope Cumen.

Βλακινός. ἡ. ὁ. ignauus, βραδύς.

Βλακινώτερον. stolidius, ignauius.

Βλακός. ὄν. ὁ. mollis, inutilis, nomen
piscis.

Βλανός. gramiosus, lippus, τυφλός.

Βλάξ. νός. ὁ. mollis, delicatus, lasciuus,
qui se inaniter iactat. Itē stolidus,
stupidus, qui nescit res discernere:
à pisce prorsum inutili nomine infle-
xo, quem ne canes quidem attingāt.

Βλακτινός. ἢ. noxium.

Βλάττω. μ. ἄψω. σ. ἄφω. noceo, sum im-
pedimento, aduersor. Genitiuo, uel
accus. iung.

Βλασούται. obliquatur.

Βλασάω. καὶ

Βλασιώ. ὦ. μ. ἴσω. σ. ἴκα. germino, supe-
pullulo, emergo, existo, nascor. Neu-
trum absol.

Βλάτη. us. ἡ. factus, germen.

Βλάτωμα. as. ἡ. καὶ

Βλατός. ἡ. ὁ. germen, ramulus. παρὰ τὸ
βλάττειν, ἢ αὐξάν.

Βλαστοζία. decacuminatio, ut uer-

tit Gazd.

Βλαστοζώ. decacumino. Bud. Com.

Βλάττει. ἡ. germinatio.

Βλασφημία. ὦ. μ. ἴσω. σ. ἴκα. maledico
superiori, honoris & dignitati alie-
rius derogo, execro, uicupero, conui-
tior, conuiuijs incesso, uerbis calum-
niam infero.

Βλασφημία. as. ἡ. blasphemia, execra-
tio, maledictio, uituperatio, conui-
cium. Lucia. de duobus philosophis
inter sese contumeliose altercantibus,
ἡ δὲ αὐτὰς βλασφημῶν κατὰ
σκληράσιν ἀνέστη, Et solida plastra
cōuicijs onusta, inter se effundebāt.

Βλάσφημος. s. ὁ. maledicus, execrabilis.

Βλαῦται. ἡ. βλαῦθις calcei, crepidā.

Βλαῦτορ. s. ἡ. solea.

Βλαῦτις. neclere calceos, ὡς ἂν ὁ
δολίς.

Βλαψιόω. as. ἡ. dicitur cum apes mor-
bo, ignauia, aut infecunditate natu-
rali factum non peragunt.

Βλαψίρον. stolidus.

Βλάω. percuteris. Aorist. ὅ. optatiuū
medij, ἄψω & βλάμ.

Βλάς. percussus, βλαβός.

Βλακίμωτος. mucosus, flaccidus.

Βλαμώω. circūspicio cum superbia,
uim et alacritatem aspectu ostendo,
superbio. Neutr. absol.

Βλάμμα. ἡ. ἡ. aspectus, acies.

Βλαῖνα. mucus.

Βλανός. ὄν. ὁ. segnis, ignauus, fatuus.

Βλαῖνός. ὄν. ἡ. sordet.

Βλαβός. ὄν. ἡ. sordidus.

Βλαῖνσις. aspectus.

Βλαπιδάμωτος. sideratus, deformi aspe-
ctu, distortis oculis, quasi à dæmone
percussus. Cal. lib. i. c. 28.

Βλάτωρ. ὄν. ἡ. Attice, ἀντί & βλάμμα,
aspectus, obuius.

Βλάω. μ. ἴσω. σ. ἴκα. intueor, uideo, cer-

no, aspicio. Item ἀπὶ τοῦ σῆμ, id est uiuere. Euripid. in Hecuba, τόδ' αἰσχρόν, ἢ βλάττονται. εἰς γέμει. sic Dido apud Verg. Vitam pertasa, ταῖς δει(inqur)caeli conuexa iueri. Ammon. distinguit ἀ τῶν. Accus.

Βλαστός. οὐ. id. incuruus, qui crura habet inuversa & genua in posteriora re- flexa.

Βλαφαρίς. ἰδού. ἢ. pili palpebrarū, cilia.

Βλαφαρον. ὁ. ἢ. palpebra, pellis oculos claudens, ὁμολογούμενον, ut interpre- tatur Oppiani interpres, quasi di- cas, oculare folium. παρὰ τὸ φάρ, ἢ ἰμάτιον ἂν ἢ βλάπας, quod oculi indu- mentum sit. ἢ παρὰ τὸ ἰρ τῷ βλάττω ἀπὸ τοῦ.

Βλάβω. iactum, μὲν τὰ βλάπας.

Βλάβη. panis intritus.

Βλάβη, τὰ, iacula.

Βλάβος. ὁ. percussus, pro βιβλαμύ, abiecto augmēto, poetice & Ionice.

Βλάτα. idem quod βλάβη.

Βλάττω. castratur.

Βλαττά. quae uulneri patent.

Βλατός. attonitus, apoplecticus.

Βλαύρον. ὁ. ἢ. clauus ligneus, pessulus.

Βλαχάμαι. μ. ἵσθαι. π. κμα. bala. De- pon. absol.

Βλαχῆ. ὅ. κρή

Βλάχημα. σπας. ἢ. balatus.

Βλάχη. ὁ. stultus, simplex.

Βλάχη. herba species. sed βλαχῆ, ὁ σπριον, Hipp.

Βλαχός. οὐ. debilis. παρὰ τοῦ βλάβαι, ὁ καταβλαβάντος, καὶ πτωχός. Pind. dixit ἐπὶ τοῦ ἰχθυό, ἀπὸ τοῦ βλάβαι, ὁ καταβλάβαι. Dicitur & ἀβλαχός, quemadmodum τῶν & ἄταχ, ὡς & ἄτα.

Βλάχον. οὐ. ἢ. pulegium herba, pro βλάχον Attice. Accipitur & pro pube.

Βλάχον. ὁ. ἢ. potio ex pulegio herba.

Aristoph. Pace. ἀπὸ κυκλίου ἱππίου βλάχον.

Βλάχον. ὁ. idem quod βλάχη.

Βλάχον. mamillas tractare, aut etiam mulierum pudenda. Proprie au- tem de aubus cum illas empuiri tractamus. Aristoph. Auib. ἔλαττον τις πωρὸς ἀπὸς, ὅδ' αὖττοι βλάχον. Postea capientes uendunt con- gregatos. Hi autem emunt palpan- tes. τὰ κεία τῶν κνιστῶν τρυγῶν.

Βλάχος. ἢ. mulier imbecillis.

Βλάχος. ὁ. ἢ. uel βλάχος stupidus, bardus, stolidus. Aristoph. Nebul. ἢ καλὸς βλάχος.

Βλάχον. ὁ. blitum herba, beta.

Βλάχον. aufero mel à fauis.

Βλάχος. ὁ. ἢ. rigidus, grauis, terribi- lis, truculentus, παρὰ σπριον, καὶ τωρὸν βλάπας. ἀπὸ τοῦ βλάπας, ἢ τῆς τῆς κνιστῶν τρυγῶν.

Βλάχος. ὁ. ἢ. terribilis, aspectu hor- ribilis.

Βλάχος. ὁ. ἢ. ὁ. toruus oculis.

Βλάχον. βλάχον.

Βλάχον. μ. ὕσθαι. π. κμα. scaturio, effundo aquas, & scaturire facio. A murmu- re & sono scaturientium aquarum sic dictum. Neur. absol.

Βλάχον. idem.

Βλάχον. pinus, abies, pinus.

Βλάχος. οὐ. ἢ. altus, frondosus, uirens, uegetus, longius, sursum pullulans.

Βλάχον. uado, clamo, serpo. Neur. absol.

Βλάχος. οὐ. ἢ. morsus, bolus, panis fra- gmentum. Vnde ἐκράβλαμον ἀπὸς apud Hesiod. id est octo fragmento- rum.

Βλάχον. terribilis.

ΒΟ.

Βόειον. ὁ. ἢ. scuium ex pellibus boum

agrestium fabricarum.

Βράγριος. s. o. stultus.

Βράδρ' μ' α. i. auxiliator, o. α. τὸν Βολὴν,
ἢ τὸν μάχην, τοῦτον.

Βράριον. ov. r. quod ad boues pertinet.

Βραρυία. Minerva epitheton, παρὰ τὸ οὐ
καταμάσσει τὴν ἑν, α. α. (ὕλην καὶ ἀροτρον
Βόας.

Βράσι. pro Βράσι cōtractum ex Βράσι.

Βράσιον. v. r. boile.

Βράω. μ. ἴσω. π. κκα. clamo, uoco, boo.

Neutrum absol.

Βόαα. as. i. bouina pellis.

Βόας. v. o. bouinus.

Βόας. los. o. lorum propriè, & pro ru-
dente ponitur.

Βόα. ἴρ. i. clamor, uox. Lucian. καὶ Βόα
μυῖον τὸ ἀσυνέπαιστον. Βολὴ ἀγαθὴ
ab Homer. uocatur Menelaus, ut mi-
nimè formidolosus in bello, propter
reca quòd quibuscūq; in bello uox p. r.
formidine intercipiatur.

Βοσφορεύ. cū festinatione adesse, au-
xiliari periclitanti.

Βοσφορυία. festū quoddam apud Athe-
nienſeis, cursus cum clamore.

Βοσφορεύ. ὄνος. o. Iunius.

Βοσφορος. v. o. adiutor.

Βόθρα. as. i. auxilium, exercitus, prae-
sidium.

Βοθῖω. μ. ἴσω. π. κκα. auxilior, adiuuo.
Per succurro significantius exprimi-
tur Latine, quam per adiuuo. Nam
iuuamus laborantem, & βοθῖον in
de dictum est quòd ad uocem pericli
tantis & quiritantis succurritur,
quod & βοσφορεύ uocant. Bud. Cō.

Βοθιός. ov. o. facilis ad opem prae-
standam.

Βοθός. v. o. celer in ferendo auxilio, ex
pediuit in pugna. Theocri. ὦ ἄμφο

θυατοῖσι βοθῖοι.

Βοθῖς. ov. o. fautor, adiutor.

Βοηασία. as. i. praeda, et expulsio boū.

Βοηασία. uastat.

Βοηάτιω. μ. ἴσω. π. κκα. agito boues.

Βοηάτης. v. o. bubulcus, buſſequa.

Βοηός. ov. i. clamor.

Βόθριον. fossula, hulus appella tū cura-
uum & angustum in ea oculi tunia
ea, qua cornea dicitur.

Βόθρος. v. o. fouea, puteus, fundamen-
tum.

Βόθρος. v. o. fouea, fossa. παρὰ τὸ Βοθῖν.

Βοιδάειον. v. r. καὶ

Βοιδίον. v. r. bucula.

Βοιός. i. o. bouinus.

Βοιωτάχης. v. o. hoc nomine dicebatur
apud Βαοτίος magister equitum.

Βοιωταρχία. as. i. imperium Βαοτία.

Βοιωταρχῶν. o. Βαοτία praefectus.

Βοιωτιάσω. lingua loquor Βαοτία.

Βιωτικός. i. o. Βαοτικός. Pro crasso acci-
piunt Graeci. Βαοτίη enim hebetes,
unde Horat. Βαοτίum in crasso iura
res aëre natum.

Βόα. olim dicebantur dolores qui sen-
tiuntur in partu.

Βόαα. v. o. impetuofus, irretitus.

Βοιδάειον. v. bulbulus.

Βοιδάειον. magna iactare, μεγαλοφρονέ-
ω.

Βόδιον. v. r. uel Βόνερον. sterces boū.

Festus bulbitare Latinis hinc inflexū
putat, quod significat puerili sterco-
re inquinare. Cacl. li. o. ca. 30.

Βόβς. i. o. bulbus, tuber.

Βόβω. μ. ἴσω. π. κκα. percutio. Actiu.
accus.

Βοιδίον. sterquilinum.

Βοιά. ἴρ. i. iactus, sparsio, percussio, i-
ctus.

Βοιδίω. μ. ἴσω. π. κκα. bolidem submitto,
nauticum.

nauticum perpendiculum iacio uel demitto. Bud. Com.

Βόης. ἰδός. ἰ. misilis hasta, iaculum, pondus funiculo affixum, quo demisso nauta explorant altitudinem maris. Vocatur perpendiculum nauticum. Bud. ibidem.

Βολιταύρα. ὁ polyphi species.

Βολιτινός. ὁ. ὁ. stercoreus.

Βόλις ὁ. ὁ. stercus maxime asinorum & boum. Atticum est ἀντὶ βόλις. Cael. lib. 6. cap. 38.

Βόλος. ὁ. rete piscatorii, id est funda. Capitur absolute pro rebus iactu, ut βόλον πρὶαδω, apud Plutarchum, id est emittere apud Valer. Significatur itē alex iactus, atq; ita Plautus usus est in Rudēte. Oh Neptune, salue, nec te alcator ullus est sapientior. Profectō nimis lepide iecisti bolon, periurium perdidisti. Sunt uerba Trachaleonis serui existimantis lenonem naufragio perisse. Dicitur etiam βόλος πρὸς τοὺς, ἢ πρὸς τοὺς ἢ λυβωνίους. Est etiam βόλος τὸ ὀδόνταρον in ueterinis, cū dentes pullinos amittunt. Aristot. li. 8. de histor. ὁ μὲν δὲ μάστιγι πρὸς ἑστῶν ἢ ἐκείνῃ μὲν τὸς βόλους τῶν κυνόδοντι. Significat itē τὸ βασάνητον ἢ ἄγρυπν ἰχθύων. Bud. in Annot. & Com.

Βόλοχος. ὁ. bdellium.

Βολυσία. as. ἰ. ἀνέσθη, Lucina, quæ à parturientibus inuocabatur. Βολὴν γὰρ αἰνέουσιν.

Βομβάλα. irridere, cauillari.

Βόμβας. ὁ. σκουμβός.

Βομβάμιος. tibicen, ἀδωντής.

Βομβω. μι. ἰ. ὁ. π. η. κ. α. resono. Neutr. absol.

Βομβήδω. aduerb. cum strepitu.

Βόμβος. ὁ. ὁ. bombus, sonus apum.

Βομβύκια. τὰ. bombycia.

Βο. βόλος. calicis genus.

Βομβύλιος. ὁ. ὁ. apis genus, obstreperus.

Βόμβυξ. nos. ὁ. bombyx, insecti genus.

Βοθύτης. qui uelimas cecidit, ὁ τὸς βόας βάθω πρὸς ἡμέτερον.

Βορά. ἄς. ἰ. pabulum, cibus, uorago.

Βοβορραί. hæretici quidā uocati sunt, à cæno, quòd turpissimas libidines sacris suis immiscerent.

Βόβορος. ὁ. ὁ. cænum, luum, limum, cloaca.

Βοβοροτάρις. ὁ. ὁ. turbulentus, cæno & tumultu implens omnia. Aristop. equit. ὃ βοβοροτάρις ἢ τὸ πόντον ἀπασσιν ἡμῶν ἀνατινθῆκεν.

Βοβορυμός. ἰ. ὁ. tumultus & strepitus uentris aut aque.

Βοβοροπός. ἰ. ὁ. turpis, factorē inferens.

Βορίας. α. ὁ. aquilo.

Βόρας. ὁ. ὁ. aquilonaris.

Βόρος. ὁ. ὁ. edax.

Βορέας. α. ὁ. aquilo, boreas.

Βορέων. ab aquilone.

Βορέϊος. boreas.

Βόσις. ιος. ἰ. cibus.

Βοσνός. genus piscis uiscofi.

Βοσνί. ἰ. βομή.

Βόσκημα. αἶος. ἡ. pecus, grex.

Βοσκηματώδης. ιος. ὁ. bestialis.

Βόσκομαι. κρή

Βόσκω. pasco, pasua præbeo.

Βόσκω. ονός. ὁ. pastor.

Βόρυξ. ὁ. ὁ. muliebris capillus, casarius.

Βορύχια. fraces, σίμυρα.

Βορύχισμα. calamistror, cincinnatus sum.

Βορύχισω. alo comam.

Βόρυξ. ὁ. ἰ. casaries, plexi mulierum crines.

Βοράν. η. ἰ. herba.

Boraviso, herbas noxias uello, quod Latinis runco dicitur.
Boraniōs. οὐ. ὁ. runcatio, id est emulsio inutilium aut noxiarum herbarum.
Boravonys. herbas campo colligo.
Borāps. οἰ. casa pastorum, gurgustia.
Borāp. ἄρ. ὁ. pastor.
Borneuōs. ἱ. pastoralis.
Borōp. ἱ. ῥ. armentum, ovis.
Borōs. οὐ. ὁ. βόσκημα, τροφή, alimentum.
Borpidiop. οὐ. ῥ. genus ornamenti muliebris.
Borpodōp. racematim, botri in morem.
Borpmōs. uindemia.
Borpmōpos. ο. ὁ. ἱ. racemos largiens.
Borpmōre. οἰ. uua, conditum racemi.
Borpmōpar. ὁ. s. boiryomum feris re dimitus.
Bōpve. vos. ὁ. racemus.
Bō nihil per se significat, sed in compositione dictiones auget. à bouis magnitudine, qui βῆς dicitur.
Bōa. ἀγῆν πωδῶν.
Borāup. pastor.
Bōbāia. τὰ. ornamenta quæ circa matrum feruntur, præsertim à mulieribus.
Bōbāas. bubalus.
Bōbāas. magnus, grauis, superbus.
Bōbōs. ὁ. mucus.
Bōbois. uoracitas.
Bōboz. ο. ὁ. ἱ. pabulo abundans.
Bōbpmōs. ιορ. ἱ. magna fames, æstrum, tribulatio, tristitia, & pro quauis uolucris apud Nicandr.
Bōbpmōnn. ἱ. s. morbus quando cum inflammatione tumet testiculus, & dolor ad inguina peruenit.
Bōbōp. ἄρ. ὁ. pubis, inguen, & inflatum quod generatur ex aluo. Luciano. ὅρ. ἂς Bōbōpvas, vsque ad in-

guina. Pro axilla, apud Nicandr. de The. ἀνοδῆτος δὲ κῆλες Bōbōpvas ἰκίσας.
Borboria. laboro ex inguine, intumeo. Aristopha. Ranis. ἢ (ῥ. βαρῆ, ῥ. μῆμα τῶν κέρας ὅσων ἰγὴ δὲ ἱγὲ ἰς ῥ. Bōbāpōp Bōbāpui. Id est, ὁ τῶν κέρας ῥ. τὸ κέρας Bōbāpui. Id est, O lupiet rex, res laborum quanta? Ego quidē igitur in balneas ire uolo. Præ dolonibus enim renes doleo. hoc est ὅμα γῆναι τοῖς Bōbōpvas.
Bōbpmōnn. ῥ. ἱ. inguinis ramex.
Bōbāios. οὐ. ὁ. iactator.
Bōbpmōs. ιορ. ἱ. apis, quod ex bouum offibus nascatur.
Bōbpmōs. piscis nomen & herba.
Bōbānn. bupresstis.
Bōbāa. ar. ἱ. xpi.
Bōbāop. s. ῥ. ciuitas Magnesie.
Bōbāpōp. corium.
Bōbāp. ο. ὁ. ἱ. bobus nocens, boues ex corians. xpi Bōbāpōp mata, ἱγ. οἱ Bōbōs, xpi ἂς ἡ ἀποδῆ ποτα.
Bōbpmōp. accelerare.
Bōbāpōp. s. ῥ. promontorium salamini oppositum.
Bōbōia. appellabatur Athenis familia quedam sacerdotio prædita. sic dicta à Buzyge quodam heroe, qui omnium primus iunctis bobus arasse terram creditur.
Bōbōp. ῥ. bouis iugum.
Bōbōpos. locus, quo astate armenta pascentur.
Bōbōpms. Hercules epith. quod boues solidas deuoraret.
Bōbōia. ἱ. sacrum regale & magnificentum, opiparium conuiuium, apparatus magnificus, immolatio bouis. Vi de adag. Nemo bene merito bouem immolauit.

Βουθυῖα. μ. ἡσ. π. κκα. sacrifico boues, magnificos amplosq; sumptus facio. Dittum enim est, uel regum potius, boues immolare, unde Galli suum buthiner, id est prædam pariri.

Βουθύτης. ου. ὁ. bouicida.

Βουβόλω. bouem immolo.

Βουβῶλος. ου. ὁ. bubulcus, messor, βοῶναι ἡνῶν τῶν λῶν.

Βουκατσίτης. ου. ὁ. buccina.

Βουκατσίτης. ὁ. buccinator.

Βουκάπια. boum præsepia.

Βουκάπριος. mons Asiae.

Βουκέρται. οι. stimulatōres, impulsōres boum.

Βουκισάειοι. Gallogræci.

Βούκιστρον. π. ὁ. stimulus boum.

Βουίρα. herba ad bouis cornu similis, tudinem inflexa.

Βουκίρην. ἄνθος. ὁ. bubulis prædictus cornibus.

Βουκίρης. scænum græcum, τῆλιν.

Βουκιστάς. porticus Atticæ regionis. Vnde

Βουκιστάς. nomen gentile.

Βουκιστάς. equus Alexandri magni dictus est, à taurino capite.

Βουκοῖον. locus seu sedes boum, ἀγῆλον βοῶν.

Βουκοῖω. μ. ἡσ. π. κκα. pascō boues, pascō, exerceo artem pastorem. Itē multum amo, curo. Item decipio, fallo, id est lenio, mitigo. Lucian. ἀλλοτρίοι νόμοι καὶ τὰς φύσεις ἀνθρώπων βουκοῖωσι. Id est, Ascitiui ornatus naturæ dedecus et turpitudinē fallit, id est mitigat & lenit. Aristot. Pace. καὶ βούττι, καὶ χίσι δ' ἡμεῶν φῶν, ὡς ἂν μάλιστα οὐκ ἔσθ' ὡς φέρειται, κατὰ κῆρα βίβας καὶ βουκοῖωσι. Id est ἀπατίσκει, inquit interpret.

Βουκοῖμα. mulcimen, lenimen, quod

mitigat & lenit, βάλανος, solatium, ut ὅπως ἔχει βουκοῖμα τὴν λύπην.

Βουκοῖδα. τῶ. bobus pascendis aptam.

Βουκοῖός. ὁ. ὁ. pastoralis.

Βουκοῖος. υ. ὁ. armentum boum. Accipitur generaliter, ἀπὸ βοῶν, ποιμένων.

Βουκοῖος. genus cantionis rusticæ.

Βουκοῖος. υ. bubulcus, armentarius.

Βουκοῖος. υ. ὁ. mucosus, tardus, stupidus.

Βούκρανον. ὁ. galea facta ex capite bouis.

Βουκοῖος. ὁ. consiliarius.

Βουκοῖα. consularis.

Βουκοῖα. ἀρε. ὁ. consilium.

Βουκοῖα. μ. ὁ. ἀρε. π. ἀρε. delibero, consulo, consilium agito, & statuo. Depon. accus. iung.

Βουκοῖος. ἀρε. ἀρε. actio est, cum quis de facili insidijs accusatur: aut cum quis in ararium relatus, eum qui inscripsit, quasi iniuste factum, accusat.

Βουκοῖος. ου. ὁ. consilij locus, curia.

Βουκοῖος. ου. ὁ. consultus, consiliarius, senator, decurio. Βουκοῖος καὶ καὶ Βουκοῖος καὶ καὶ, creor ac designor senator, & in curiam cooptor. Id enim sortitū fiebat. Bud. in Amm. & Com.

Βουκοῖος. ου. ὁ. facultas consulendi.

Βουκοῖος. μ. ὁ. ἀρε. π. ἀρε. consulo, id est consilium do, delibero, statuo. Neut. datiuo iung. aut accus. ut Βουκοῖος τῶ ἀποδιδόναι, adorno & meditor suam gam. Bud. Com.

Βουκοῖος. ὁ. locus quo simus congeritus agri stercoreati.

Βούη. ἄρ. ἰ. consilium, & locus consilij, senatus, consistorium. Bud. in Annot. & Com.

Βούμα. ἀπορ. ῥ. sententia, propositum.

Βούνησι. ἄρ. ἰ. uoluntas.

Βουληφόρος. ἡ. ὁ. καὶ

Βουληφόρος. ἡ. ὁ. ἰ. cōsultus, cōsiliarius, grauis in dandis consilijs, princeps, quod hic multis consulere debeat.

Βούνη. ἀρ. ἰ. tempus consultationis.

Βουλήμια. ἀρ. ἰ. magna fames, morbus, quo laborantes etiam post cibū esuriunt. Est cum ob famem stomachus deficit, paulatimq̃ adeò frigescit, ut partes extrema destituantur. **βου** hic auget. Quidam caninum appetitū interpretantur. Cal. lib. 11. ca. 19.

Βούμος. ἡ. ὁ. idem. Cal. lib. 14. ca. 1.

Βουλήμω. μ. ἄρ. π. ἀρ. καὶ

Βουλήμω. καὶ **Βουλήμω.** ualde esurio.

Βούνα. bulla.

Βούμου. in secūda persona **βούνα** μ. ἰσομω. π. καὶ. uolo, audio, decerno, gestio. **Βούμου** ἂν ἴκω, lubet commemorare. Differt à **βίω**. nam hoc etiam de irrationalibus animalibus dicitur, illud solum de ratione præditis. Despon. accus. iung.

Βουνης. ὡ. ὁ. uespera, quod boues tum à laboribus soluantur.

Βουματός. ὁ. bumastus, genus uuae crassioris instar mamma cuiuspiam.

Βουμυγός. ὡ. ὁ. bumulgus, qui uaccas mulget.

Βουμυγός. mugitus.

Βούαρος. ὁ. qui & monapius fera est.

Βύνορ. scoparia regia, herbae species.

Βύης terra collibus frequens.

Βουναδής. ἄρ. ὁ. ἰ. montosus, montis similis.

Βούμ. & ὡ. ὁ. omnis locus ubi boues pascuntur.

Βουής. ὡ. ὁ. collis, **βυμὸς**, **τιβὰς**.

Βουάδης. ἄρ. ὁ. ἰ. montosus, collibus frequentens.

Βύκαρος. ὡ. ὁ. asinus.

Βίπας. adolescentulus, quasi grandis puer. Item apicula, ē bobus enim nasci solet.

Βύπνα. ἀρ. ἰ. immodica fames.

Βουπηάτης. ὡ. ὁ. uel **Βουπηάτης.** bubulcus, calamitosus, laboribus addictus.

Βύπηγος. percussus à bobus.

Βύπηγος. qui ipsi percutiunt.

Βουπήγος. ἄρ. ὁ. stimulus bouum.

Βουπόλος. bubulcus.

Βουπόρος. magni obelisci, ueru ad torrendos boues, apud Herodot.

Βουπάσιον. urbs, & fluminis, & locus in Elide.

Βουπρασιός. καὶ

Βουπρασιός. καὶ

Βουπρασιον. nomen gentile.

Βουπρέσις. ἰ. buprestis herba, & bestiole cuiusdam genus, de quo Plin. **wa** pà τὴν πῆσιν τὰς βούς. Bud. in Annotation. post.

Βουπρίον. rupes, præcipitia, colles.

Βύπρηξ. piscis quidam cetaceus.

Βούς. οἷς. ἡ. bos, uacca. Item bouis pellicula, scutum. Aliquando nummi genus nota bouis percussum, sed tunc est masc. gen.

Βουδάνα. &

Βουδαία. &

Βούδαος. ἄρ. ἰ. &

Βούδαμος. bubile stabulum bouum.

Βούτης. ἡ. ὁ. bubulcus, **Βουκόλος.**

Βουτιάρα. homines nutriendi, cellariae epitheton.

Βούτιον. quod bouis precium habet, uel boue emptum, **Βούτιον.**

Βούτομον. ἡ. ῥ. herba harundini similis quae

qua bobus in pabulum data eos et necat.

Βούροπος. υ. ὁ, ἡ. boues penetrans. Βίας πάλωρ.

Βούροπος. ὁ. bubulcus.

Βούρην. υ. ὁ. popa, qui bouem ferit securi.

Βούρυρον. ον. ἡ. λίπας τοῦ γάλακτος, butyrum, quasi bouis caseus, quia plurimum ē bubulo fit lacte.

Βουφάγος. υ. ὁ. edax. Est etiam fluius in Archadia ab herō Buphago appellatus.

Βούρα. de boue et terra arata dicitur.

Βουφόνιον. μ. ἄω. π. ανα. boues maslo. Hom. Iliad. η. βουφόνιον δὲ κατὰ κλισίας.

Βουφόνιον. festum priscum, quod post mysteria peragebatur immolato boue.

Βουφόνιος. Iouis Poliei sacerdos. Pausan.

Βουφορβός. ὦ. ὁ. armentarius, pastor bouum.

Βόω. μ. ἄω. π. ανα. clamo, pasco, celebrō. (os.

Βόβη. ὄνος. custodia apud Alexandræ.

Βόβη. clamans.

Βόβητος. boue emptus.

Βόωνος. ἰδ. υ. ἡ. quæ habet oculos bouinos, id est rotundos et magnos, ac per hoc decoros. Frequens Homero dearum epitheton.

Βούριον. μ. ἄω. π. ανα. aro. Accusf.

Βούρης. υ. ὁ. bubulcus, ἀγκυράς.

B P.

Βραβιον. υ. ὁ. brabium, uictoria, uictoria premium, retributio, stadium, premium simpliciter. Dicitur putant, quasi βραβιον, quod uirga palmea designabantur uictores.

Βραβίος. υ. ὁ. qui dat premium certaminis.

Βραβων. υ. ὁ. dispensator, præfectus gymnici ludis. Designator Latine

dicitur.

Βραβών. μ. ἄω. π. ανα. ministro, gubernatore, dispenso, diiudico, constituo, arbitror, propono, instituo, designo, ordino, prior sum, premium acquirō. Accusf.

Βραβίος. idem quod Βραβων.

Βράβωνα. τὰ. pruna damascena, quasi τὰ Βραβωνία. aluum enim ciunt, ut tradit Athenæus lib. 2.

Βραχία. τὰ. branchia seu branchia, quibus pisces spirant. Hæc habent eo loco, quo cætera terrestria pulmonem.

Βραχάω. μ. ἄω. π. ανα. κη

Βραχάω. μ. ἄω. π. ανα. raucedo, τρις. Neutr.

Βραχάδης. υ. ὁ, ἡ. branchijs similis.

Βράχος. ῥ. raucedo, morbus cum guttū et arteria catarrho occupantur. Prouenit autem non solum ē capite cadente catarrho, sed etiam ex uehementi conatu uocis, aliquando ex ære frigido, interdum et ex calore febris.

Βραχάδης. υ. ὁ, ἡ. raucus.

Βραδία. tarditas.

Βραδίας. cunctanter.

Βραδιον. tardius.

Βράδισος. υ. ὁ. tardissimus.

Βραδύλογος. υ. ἡ. tardiloquus.

Βραδύνοια. ας. ἡ. hebetudo mentis.

Βραδύον. μ. ὠν. τardo, moror. Neutr.

Βραδύνοειν. lente incedere.

Βραδύνοιστος. οἱ. tarde coquentes.

Βραδύνοψία. tarditas concoctionis.

Βραδύνοω. tarde nauigo.

Βραδύονος. υ. ὁ. tardigradus.

Βραδύς. υ. ὁ. tardus.

Βραδυός. υ. ὁ. tarditas.

Βράω. μ. ἄω. π. ανα. ferueo, scateo, ta- cite lugeo. Neutr.

Βράνα. τὰ. agrestia olera.

Βραχυλαῖος. s. ὁ. nomen gentile.

Brixia, oppidum Medie.

Bóthos. submersus, profundus, ὁ ἰσ τῷ
βυθῷ.

Bóthos. antrum.

Búthos. ov. ῥ. ♂

Búthos. ov. ὁ. profunditas, profundum,
fundum.

Buccína. ns. ἡ. buccina.

Buccinátor. s. ὁ. buccinator.

Buculíw. buccino, οὐκίσιw.

Bucíop. uasculum quoddam.

Búntai. á. procellæ.

Búntos. s. ὁ. rudens. Venti epitheton.

Bonts. miser.

Bós. profunditas, βυθός.

Bóuwa. μ. ὕσμαι. w. ὕμαι. recipio,
sum capax.

Búthw. mergere.

Búciop. casa, habitatio.

Búroa. ns. ἡ. corium.

Buroós. ios. ὁ. coriarius.

Búroivos. ov. ὁ. coriaceus.

Buroód'íw. μ. ἰσω. w. ἰμα. tingo coriū.
Búroas ἰσ'íσωμαι. Neur. absol.

Buroód'íw. s. ὁ. coriarius. Apud Pau-
san. appellatur, qui collam compri-
mit, sursumq; proterudit humeros.

Buroopáris. ios. ἡ. naui de corio.

Buroopárus. ὁ. coriarius.

Buroód'ns. ὁ. male olens, ἀσώδ'ns.

Buroázlw. wos. ὁ. cui humeri sunt con-
tractiores uersus collum.

Bóuma. ars. ῥ. genus marsupij.

Búaa. ns. ἡ. Búthos, funditus. unde
ἀβυσσος.

Búavos. ov. ὁ. sericus, purpureus.

Búavoi ἄγοι, uerba quæ sublimitatem
habent ac magnificentiam, nitorem
quoq; & auctoritatem. solebat au-
tem Parysatis Cyri & Artaxerxis
mater dicere, regem qui promptē,
nec animo timidiore concionaturus
foret, debere bysinis uti uerbis.
Cal. lib. 12. ca. 19.

BuooBapis. ὁ. ἡ. magnus, ponderosus.

BuooBomów. μ. ὄσω. w. ὄωa. profun-
dē cogito, molior aliquid in ani-
mo, alio pectore molior quippiam,
& clanculū in animo sruo insidias.
Translatum à fundamentis edificio-
rum, quæ profunde iaciuntur. Odif-
seas ῥ. Ἐὸλ ἀγορώories, καλὰ δ' ἔργα
οὐ βυσοδέπων. Dicebant benē, sed
mente alta praua struebant. Neu-
trum absol.

BuooBw. ex fundo.

Búow. ῥ. ῥ. w

Búow. s. ἡ. coloris genus purpurei pres-
ciosissimi, ὄωv; & byssum, lini ge-
nus, sericum.

Buós. ἡ. ὁ. profunditas. Dicitur & ἄβυσ-
σος, sicut βυθός, & ἄβυσγός.

BuooBw. qui intimo pectore aliquid
meditatur.

Búaw. mergo, demergo, neco.

Buroéop stagnum fuisse dicitur iuxta
oppidum Abderam, in quo cumēta
nauantia demerguntur. ἄρ' ἔβυάw.

Búwa. ac. ἡ. idem quod Búuma.

Búhos. pudendum muliebri.

Búw. μ. ὕω. w. vna. obturo aures, sepio,
occulto. Vide ἀνέβυρος. Actium.

B Q.

Bw. pascō, uado, caleo.

Bwbós. mutilus, claudus.

Bwbúw. buccinare.

Bwdíop. buccule, Bofdiop.

Bwíw. inquit Speusip. sum leucomen-
des, hoc est mena candidiores, quas
nos girros siue girrulos uocari dixi-
mus. Hermol. in Plin.

Bwadíop. agellus.

Bwaf. woi. ὁ. w

Bwds. ἡ. gleba. Interdum pro rubrica,
qua pictores aurū operibus inducūt.

Bwadíw. in modum glebæ.

Bwúop. s. ῥ. glebula.

Βολίτης. *boletus*, fungus.
Βολοκατία. α. ἡ. occatio.
Βολοκοτίω. ὤ. ecco, frango glebas.
Βολοσφαζα. α. ἡ. glebarum inuersio.
Βολοσφαμα. β. μολόχαμα.
Βόμοξ. diminutivum à *Βομῖς* seu *Βομῶς*
αἴχης, scurra impudens, ex alieno ui-
 uens.

Βόμοσις. locus aut consecratio ara.
Βομῖδε. α. ἡ. arule.
Βόμορ. s. ὁ. altareus.
Βομοροκόω. μ. δέω. π. α. α. nugar, scur-
 rilia facio. Neutr. absol.
Βομολόχαμα. α. π. s. ἡ.
Βομολογία. α. ἡ. comitas, scurrilitas.
Βομολόγος. οὐ. ὁ. scurra, parcus, scele-
 stus, improbus. Hoc nomen olim indi-
 cum uidetur ijs qui obuersantes cir-
 cum aras, uictims tendere consue-
 uerunt insidias: aut qui ob id rem di-
 uinā facerent, quod ex aliorū accus-
 satione cōpendij nōnihil auferrent.
 Dicitur autem quasi *βομῖς τὸν βομῶς*
αὐχῶντος. Quamquam eo nomine dici-
 tur mendicabula in templis supplici-
 ter interrogantia stipem, atq; item eis
 bicines ⁊ uates rebus diuinis adhi-
 biti. Erasf. Chil.

Βομῶρ. ὁ. ara.
Βομορπία. α. ἡ. ab aris famula.
Βοβίτης. v. ὁ. bubulcus, rusticus.
Βόξ. γ. ἡ. genus piscis marini.
Βόειμος. genus canionis à *Maryandis*
 nis agriculis olim cani solitum.
Βόρος. s. urbs Lydiæ quæ nunc Sardis.
Βός, uel **βῆς.** tergus bubulum. Ponitur
 pro scuto, eo quod scuta tergoribus
 bouum insuerentur.
Βόας. α. β. ὁ. clamās. Pro *βοῖ* ⁊ *εὐ* crasi.
Βόοντι. βοσκα pisces.
Βόωμι. clamabo, pro *βοῖ* ἢ *μι*, ἢ *μα* ἢ
μι. Aliquando pro uiuam, *βί* ἢ
ομι.

Βασίς. pastor, uirgatus.
Βασπία. μ. ἡ. π. π. quæ. clamo, uoco.
Αέτιυ. accusf.
Βονίταρος. οὐ. ὁ. pascens uiros. terra
 epith.
Βόνταρ. ο. ὁ. pastor, uirgatus, uirgatus.

Alina. ἡ. speci-
 es myrrhæ.
Γαγάρια. ris-
 dendo collu-
 dere.
Γαγάρια. gaga-
 tes lapis.

Γαγαράς. ὁ. piscator.
Γαγαρίων. γαγαρίων, letari, ἔδωκε.
Γαγάρια. γαγάρια.
Γαγαράς. ὁ. mutabilis. *αὐτὸς ὁ γαγάριας.*
Γαγάρια. ἡ. rete, *αὐτὸς ὁ γαγάριας.*
Γαγαρίων. αὐτός. ὁ. locus circa umbilicū
 circumiectus. Sic dictus quod illic
 more sagene nerui implicentur, quæ
 etiam hoc nomine uocant.
Γαγάρια. s. ὁ. scrofula, tuber.
Γαγγη. οὐ. ὁ. Ganges.
Γαγγίον. οὐ. ὁ. genus apostematis, ner-
 uorum reuolutio ex percussu uel las-
 sore proueniens.
Γαγγρανία. s. cancer morbus. est autem
 caro emortua ex ulcere uel inflam-
 matione. Gal. appellat tumorem in
 genere membrum aliquod afficiens
 tem, cui nisi succurratur, ad uitæ
 na serpit, inficitq; *παρὰ τὸ γαγγῆν* ἢ
ιδίον.
Γαγγρανίον. οἱ. gangranis laboran-
 tes.
Γάδαρα. ciuitas interioris Syriæ, quæ
 et Antiocha ⁊ Seleucia est uocata.
Γαδάρια. gentile nomen.
Γάδαρα. Gades insula extra Hercules

Γαμίς. οὐ. ὁ. maritus.
 Γαμίσκου. ὦ.
 Γαμίς. μ. ἰσω. ἄρις. ὁ. ἱζήμα. nubo, hoc
 est uxorem duco, uel nubo uiro.
 Accus.
 Γαμήσια. ας. ἡ. celebratio nuptiarum,
 dos propter nuptias.
 Γαμήλιος. ο. ὁ. carmen nuptiale, hymē.
 Γαμήλιος. υ. ὁ. nuptialis. Epitheton Io-
 uis, quod ei cura sit nuptiarum siue
 matrimonij. Differt ab ἱπποδάμιος. ὦ.
 nam ἱπποδάμιος carmen est in laudē
 sponsa scriptum, γαμήλιος non circū
 scribitur tempore. Apud Quinil.
 coniugales dij pro Ioue & Iunone
 accipiuntur.
 Γαμήλιος. ὦρος. ὁ. October, Ianuarius,
 si Theodoro credimus.
 Γαμῶς. ἄν. desidero nuptias.
 Γαμῶς. κλίν. lectus genialis.
 Γαμῶς. ὁ. ὁ. nuptialis, iugalis.
 Γάμοροι. priuati, experies.
 Γάμος. υ. ὁ. nuptia.
 Γαμορεύω. nuptias celebrare.
 Γαμφά. ἱς. ἡ. maxilla, γνάθος, σια, ὄρ.
 Γάμφος. ο. ὁ. aduncus, uariis.
 Γαμφός. ἱς. ἡ. curuatura, aduersitas.
 Γαμφούμφος. υ. ὁ. incuruatus.
 Γαμφόνη. ἱς. ἡ. curuitas.
 Γαμφώνυξ. ὄς. ὁ. habens unguis cur-
 uos.
 Γαμφόνη. curuiunguia, unguia
 uertitur à Gaza.
 Γαῶ. ὦ.
 Γαδάρω. ὦ.
 Γαίω. ὦ.
 Γαίω. μ. ἰσω. π. ια. letifico, dulcifico,
 splendo, illustro, dealbo, leuigo.
 Γανῖς. prodigus, ganeo, luxuriosus.
 Γάνυμα. ἄς. ἡ. dulcedo, uoluptas.
 Γάνυ. ὄς. ἡ. letitia, uoluptas, splendor.
 Γάνος. υ. ἡ. mons Thraciae.
 Γάνυμα, ὦ γάνυμι, ὦ γάνυμι. letor,

γάρω, γασφρόνομα, διαφρόμα. Datus
 iung.
 Γανυμῖς. Ganymedes.
 Γάνυμα. delicia, condimentum.
 Γανυός. ὦ. ὁ. letus, hilaris, albus.
 Γανυάω. opipare apparare.
 Γάνυμα. ἄς. ἡ. nitor.
 Γάνυος. ὦ. ἡ. splendor.
 Γάρ. enim. Seruit etiam interrogatio-
 ni. Aesch. ὦ γάρ κλέμνη ἀποσύβη
 τί ne, ut talis cum sis, uel pagum uo-
 num ad defectionē pellicere possis?
 Abundat saepe γάρ. unde quod Cicero.
 dixit, sed tamen, Gaza uertit, ἀνά
 γάρ ὁμας. In interrogatione autem si-
 gnificat itane? Luc. in Pluto, οἴη γάρ
 ἦν τὴν διδοί τῇ γαρίδα? Bud. Com.
 Γάφας. ululatus.
 Γαζάω. splendo, palpiro, strepo. Cra-
 tinus, ἀνέστη δέ σαρ πᾶσα γαζάω
 ὦντος.
 Γαζάω. μ. ἰσω. π. ια. titillo, irito, ex-
 hortor, frico. προτέρω δὲ τὸ σμαζέω,
 ἔστ' ἱμῖσιν. Neutr.
 Γαζαλιμός. ὁ. titillatio, κίνησις ὀβήμα-
 τος.
 Γάζαδς, ὦ γαρίνη. idem.
 Γάργα. τὰ. pro multitudine excellēti-
 ponitur, ut χειμάτων γάργα. ἡ. ἄρ-
 τα, ἀναείθμητα.
 Γαράφα. ἡ. urbs Troiadis.
 Γαργαίω. ὦρος. uua morbus, gurgulio.
 Γαργαίω. μ. ἰσω. π. ια. emitto, garga-
 rizo. Acliu.
 Γάργαρον. promontorium Idae.
 Γάρρον. uel γάρρον. υ. ὁ. ferramentum in
 medio rotae.
 Γάρρον. ὁ. liquamen ex pisce.
 Γάρος. υ. ὁ. garus, σπινθάρ.
 Γάρω. cano, loquor, clamo, discerno.
 Γαρύειν. gestire ὦ gloriari.
 Γάβς. impossor.
 Γαστήρ. ἵπος. ἡ. γάστρον, uenter, ἡ κοιλία.
 Γάσπα.

etas, nobilitas, natura, uniuersum
tempus humanae uitae, familia, spa-
tium triginta annorum. Quanquam
proprie, si Suida credimus, non est
nisi tempus septem annorum, sicut
medici dicunt, *ἡ ἡλικία ἡλικία* *ἡλικία*
ἡλικία.

Γενεαλογία. genus recensere, quater
de genere. Neut.

Γενεαλογία. as. i. sermo de generatione
et origine.

Γενεαλογικοὶ ὕμνοι. qui cantant alicuius
ius genealogiam. (talis.

Γενεή. as. i. genus, *γενήμα*, dies na-

Γενέθλια. tā. celebritas quae agitur in
natali alicuius, natalia munera aut
coniunia. differt à *γενέσια*. uide Am-

Γενέθλιακός. i. o. natalitius. (mon:

Γενέθλιαλογία. as. i. diuinitio ex homi-
nis natiuitate.

Γενέθλιον. x. t. natalitium.

Γενέθλιον. dictus iupiter, quod ei in-
cumbat cura gignendorū liberorū.
Est etiam natalis dies, unde *γενέθλια*
et dicti sunt mathematici, quorum
meminit Gell. lib. 11. qui *γενέθλια*
et dicuntur.

Γενέθλιον. s. t. genus.

Γενεά. as. o. genae, pili circa barbā, cu-
ius singulare *γενάς*. ádos. prima las-
nugo.

Γενεάσκω. pubesco.

Γενεάσιον. i. o. lorū circa men-
tum equorum.

Γενέω. μ. áσω. π. ana. barbā emitto.

Γενεή. barbatus.

Γενεή. s. t. barba, mentum, uetus, an-
tiquum.

Γενέσια. tā. natalitia.

Γενεσιάρχης. i. o. author omniū rerum.

Γενέσις. ior. i. generatio, natiuitas, uel
natura, Gaxa interprete. Significat
et sidus natalitiū, id est quod conuer-

sione cæli oritur eo momento, quo
quis nascitur.

Γενέτας. filius, aut nepos.

Γενέταις. poetice. genitrix.

Γενέτης. as. i. stirps, patria, natiuitas.

Γενέτης. s. o. genitor.

Γενετικός. idos. i. Venus, generationis
antistes.

Γενέταις. cognati, collatiani, *ομογάλακτοι*, *φράτορες*. Eiusdem tribus, quae
inter triginta uiros iisdem legibus
uidentes constabat.

Γενικός. i. o. generalis.

Γενικός. egregie, fortiter.

Γένος. as. i. stirps, progenies.

Γενέσας. x. t.

Γενέας. as. o. generosus, uirilis, ma-
gnus, strenuus, egregius, uehemens,
præualidus. *ο γενέας*, egregius il-
le uir, quod saepe *γενικός* pronun-
ciari solet.

Γενέομαι. μ. i. *γενέομαι*. π. *γενέομαι*. nascor.

Γένος. auunculus.

Γενέω. μ. áσω. π. ana. in lucem addo, ge-
nero, gigno. Dicitur tam de patre
quàm de matre, ut annotauit Valla
in Matth. cap. 1. Alij tamen uolunt
γενέω uirorum esse, sicut *τίκτω* mu-
lierum. Accus. iung.

Γένημα. ádos. t. foetus, germē, fructus,
progenies, filij. Est uox obsoleta.

Γενηματικός. i. o. generatiuus.

Γενέγοντες. oi. parentes.

Γενέσις. ior. i. natiuitas.

Γενέταις. as. i. genitrix.

Γενεή. ior. i. generatio.

Γενεή. cognatus.

Γενέτης. s. o. genitor.

Γενετικός. i. o. generatiuus.

Γενέτης. i. o. genitus. Item mortalis.

Lucia. Icar. *ἡ γενέτης γενεή*
ἡ γενέτης γενεή, ἀντιστ. *δὲ γενεή*
ἡ γενεή. Interdum est etia
hh

bulis, qui in eandem partem tribus
ascitus est, quod loco propinque co-
gnationis fuit.

Γενίτης. ὁ. parens.

Γενικός. generose, ingenuè, ut deceat
ingenuum.

Γενήματα. τὰ. liberi.

Γένος. sit, fiat.

Γενόμενος. ὁ. perueniens.

Γενός. ὁ. ὁ. genit. οἱ γενέτω γί-
νοι δὲ γένος, καὶ οἱ γενέτω γένος, dicen-
tur qui proximo gradu contingunt
defunctum, qui ὁ οἱ ἀλλοτρίῳ γένος.
Bud. Com.

Γενός. Dorice pro ἀλλοτρίῳ. cepit.

Γένος. ὁ. ὁ. uel γένος, ὁ γένος. gena,
gula, mandibula, maxilla. Item se-
curis apud Sophoclem.

Γένος. genero.

Γενός. ὁ. ὁ. Neptunus, terram comi-
nens.

Γενός. alicunde.

Γένος. pro ἀλλοτρίῳ καὶ ἀλλοτρίῳ. Bud. Com.

Γέρα. prætia, honores, propriè præ-
mia uirtutis.

Γεραῖαι. Bacchæ mulieres.

Γεραῖος. ὁ. ὁ. senex.

Γεραῖος. gentile nomē, penansflectitur.

Γεραῖος. premio honoro, ueneror, ho-
norem habeo, honesto, condecoro.

Γεραῖος. ὁ. ὁ. promontorium Eubææ.

Γεραῖος. ὁ. ὁ. antiquior.

Γεραῖος. senex, imbecillus.

Γεραῖος. instrumentum subleuandis
oneribus aptum, ἵππος ὁ νόστος οἱ ἀλλο-
τρίοι τὰ ἀλλοτρίῳ. Latine grus dicitur.
Bud. in Annot.

Γεραῖος. ὁ. ὁ. uetus arbor, truncus:
uel quod quercus ὁπος dicatur, ὁ ra-
dices alius agat, uel quod prima ar-
bor existimetur.

Γεραῖος. oppidum Phrygiæ, ὁ mons
inter Megaram ὁ Corinthum.

Γεραῖος, ὁ.

Γεραῖος. nomen gentile.

Γεραῖος. ὁ. ὁ. idem quod γεραῖος. Item
saltationis genus, ubi numerosa erant
saltantiū turba, quadam uolantium
gruum similitudine. Institutam fer-
tur à Theseo apud arā Deliam, dum
exitum de labyrintho imitatur.

Γεραῖος. ὁ. ὁ. præstantior, uetustior.

Γεραῖος. ὁ. ὁ. honorabilis.

Γεραῖος. ὁ. ὁ. honoratus.

Γεραῖος. ὁ. ὁ. præmiū, munus, honor.

Γεραῖος. urbs Syria interioris.

Γεραῖος. ciues illius oppidi.

Γεραῖος. ὁ. ὁ. præmiū, præmium.

Γεραῖος. qui præmium accipit.

Γεραῖος. ὁ. ὁ. præmiū.

Γεραῖος. aqua ductus, cuniculi aditu sub
tus terram.

Γεραῖος. καὶ

Γεραῖος. textor. Vnde γεραῖος, ὁ. ὁ. γεραῖος.

Γεραῖος. τὰ. dignationes, Herodoto.

Γεραῖος. ὁ. ὁ. primaria atq; honoratiores
matronæ, Hom. Item mulieres Bac-
cho sacrificantes, Demosth.

Γεραῖος. grus fætina.

Γεραῖος. ὁ. ὁ. Gerenius, Nestoris cognomen,
qui in Gerena urbe à puericia
educatus est, uel à γέρων dictus γεραῖος
nō, quasi uenerabilis cum senio,
cum prudentia.

Γεραῖος. ὁ. ὁ. senem erudire, ὁ edu-
care. Aristoph. Equit. γεραῖος ὁ. ὁ. γεραῖος
nō, quasi uenerabilis cum senio,
cum prudentia. Bud. Com.

Γεραῖος. ὁ. ὁ. ubi senes exerce-
bantur.

Γεραῖος. auus.

Γεραῖος. senium respicio, uanam loqua-
citatē præ me fero.

Γεραῖος. ὁ. ὁ. senilis.

Γεραῖος. ὁ. ὁ. uetulus, seniculus.

Γεραῖος. ὁ. ὁ. qui senis atq;
idea

ideo parum docilis, praeceptor est.

Bud. Com.

Γεγοννομένης. ο. δ. locus ubi senes cun-
rantur, id est tractantur.

Γενοία. ας. ἡ. senatus. Bud. in Annot.

Γενοίον. ο. δ. praeuiū quod datur opti-
matibus.

Γερότες. ου. ὁ. honorabilis, preciosus,
senilis.

Γέρρα. ας. crates uimineae, nugae. Eras.
Chil.

Γέρρον. ο. δ. gladij genus, scutum persi-
cum, arma, de jensaculum.

Γέρων. ορος. ὁ. senex. Bud. in Annot.

Dicitur autem ἀπὸ τῆς γλῶσσης, ut
silicernū Latinis. uel παρὰ τῆς γῆς
ἡδῶ, quod propinqui morti iam de
sepultura solicii sint.

Γέρων. γέρωνος, senum conuentus.

Γερύια. lingua Laconum γερύια. Aris-
troph. Lysistr. πᾶσι τὰς ἀβελήϊσι γερύ-
ια. Alij γερύια legunt.

Γέρ. interdū idem est quod γὰρ, hoc
est quidem certe. Interdum, uerò,
atque, Interdum expletius particu-
la. Bud. Com.

Γύμα. αἶς. gustus.

Γύμας. gusto, experior. Genit.

Γύσις. ιος. ἡ. gustus.

Γωρός. ου. ὁ. gustabilis.

Γώω. μ. ὄσω. π. ὠνα. gustare facio.

Γίφυα. ας. ἡ. pons, πᾶσι ἡ γίφυς ὁ δὲ
βασίς.

Γεφυραγμός. iunctio pontis, pons.

Γεφυρίω. subsanno, derideo.

Γεφυρίσις. ὁ. ὁ. dicax, ἐκάντης.

Γεφυροποιί. οί. pontifices.

Γεφυρίτης. ο. ὁ. fabricator pontium.

Γεφυρώω. μ. ὄσω. π. ὠνα. praebeo trāsitiū,
pontem impono, iungo naues.

Γεφύριμα. αἶς. ἡ. transitus.

Γεφυραῖα. ας. ἡ. terra descriptio.

Γεωδῆς. ο. ὁ. magis terreus.

Γεώδης. terreus, πηλός.

Γεωθεῖα. ας. ἡ. tumulus.

Γεώκοπος. ο. δ. collis.

Γεώκοπος. ο. δ. crassus, & iners homo, tellu-
ris inutile pondus.

Γεωκοπῶμαι. terram metior. Accipia-
tur generaliter pro cōmetiri quam-
cumq; rem,

Γεωμέτρης. ο. ὁ. geometra. Vnde ἀγεωμέ-
τρης, geometria ignarus.

Γεωμύς. terreni.

Γεωμοεία. ας. ἡ. agricultura.

Γεωμόρος. ο. ὁ. agricola.

Γεώμοτοι. οί. plebes, focij distributionis.

Γεωμόμος. ο. in agricultura uersans.

Γεωπῆγος. ο. ὁ. famelicus, inops, quasi
terram esuriens, cui parum est agri.

Γεωπορία. ας. ἡ. agricultura.

Γεωργίω. μ. ὄσω. π. ὠνα. agricolor, colo,
ut γεωργῶ ἐδάς. Neut. absol.

Γεωργία. ας. ἡ. agricultura.

Γεωργικός. ου. rusticus.

Γεωργικώτατος. ὁ. peritissimus agricul-
turae.

Γεωργίον. ο. δ. agricolatio.

Γεωργός. ου. ὁ. agricola, γῆς ποίει.

Γεώρις. terra & agrorum custodes.

Γεωργίω. suffodio.

Γ Η.

Γῆ. ἡς. ἡ. terra. ἀγῶ, id est γεω, ἡ γῆ.

Γηβόκοπος. ο. allium.

Γηγίτης. ο. ὁ. γῆ

Γηγίς. ιος. ὁ. ἡ. terrigena, terra satus,
terra filius, cuiusmodi dicuntur gi-
gantes. Eras. Chil.

Γηδύον. ο. δ. agellus, solum.

Γῆδον. ex terra.

Γηδῶ. μ. ὄσω. π. ὠνα. & γῆδω, γῆδωμαι. Le-
tor, capio uoluptatem. Neut. datiuo
iung.

Γηδοῖς. ιος. ἡ. γῆ

Γηδοωμία. ης. letitia.

Γηδογῶς. ο. ὁ. letus.

Γάτω. μ. ἰσω. π. αα. lator. Dativus iung.
 Γάινος. ὁ. ὁ. terrenus, φάγρις.
 Γάιτας, καὶ γάιτης. agricola.
 Γάλατος. ὁ. ὁ. tumulus, γάλατος.
 Γάμος de viro dicitur, ὁ γάμος de muliere.
 Γάμος. ὁ. qui duxit uxorem Participiū aoristi primi ἐπὶ φάγρις.
 Γάμος. uxorem duxi.
 Γάμος. terram continens. Neptuni epitheton.
 Γάμος. ὁ. ὁ. hortulus.
 Γάμος. ὁ. ὁ. agricultura.
 Γάμος. ὁ. ὁ. agricola.
 Γάμος. ὁ. antiquus, prouectus, senex.
 Γάμος. ὁ. ὁ. senex, senilis, γάμος.
 Γάμος. ὁ. ὁ.
 Γάμος. ὁ. ὁ. senectus, cuius serpentis.
 Γάμος. τὰ. duali numero, parentes.
 Γάμος. μ. ὁ. ὁ. αα. καὶ
 Γάμος. senesco, inuetero, φάγρις, γάμος.
 Neutr. absol.
 Γάμος. τὰ. carduorum flores, pappi.
 Γάμος. pollen.
 Γάμος. fouere senes, suam senectutem regere & alere. Eras. prouerb. ἀντιπαλαστήν, & Bud. Com.
 Γάμος. ὁ. ὁ. senum nutritor. Accipitur pro puero. Xenophon, καὶ φάγρις ὁ γάμος, συμμάχων καὶ γάμος, ὅτι βλάπτει τὴν γάμον, id est liberorum communium. Verba sunt mariti ad uxorem.
 Γάμος. ὁ. ὁ. γάμος.
 Γάμος. curo, nutritor senes. Bud. Com. (senes.
 Γάμος. ὁ. ὁ. nutritio & cura circa
 Γάμος. partem medicinae uocat Gal. quae de tuenda ualitudine senū tractat. Bud. Com.
 Γάμος. ὁ. ὁ. curans senes.
 Γάμος. ὁ. ὁ. locus ubi senes tractantur.

Γάμος. nutritio in senectute. Galen.
 καὶ φάγρις γάμος, id est, Tanquam senem iam exanguem alens καὶ διατρίβει.
 Est enim ipsi γάμος, quando in tabem ex febre hectica ager incidit, ita ut similis sit seni debili & arido. Bud. Com.
 Γάμος. ὁ. ὁ. nutriendus senes.
 Γάμος. vos. uox.
 Γάμος. μ. ὁ. ὁ. αα. dico, cano, loquor.
 Γάμος. dicuntur uermes terreni sicut lumbrici.
 Γάμος. siue γάμος. uirescens allium siue cepa.
 Γάμος. pauper, qui est terra oleribus uescitur.
 Γάμος. uide γάμος.
 Γ. I.
 Γάμος. giganteum impietatem imitator, immanis sum.
 Γάμος. giganteum eximior, epitheton Iouis.
 Γάμος. ὁ. ὁ. acinus uinaceus, & malorum granatorum.
 Γάμος. ὁ. ὁ. gigas, μέγας, ἰσχυρός.
 Γάμος. bifacutum, oleris genus.
 Γάμος. genus tibiae paruae Aegyptiae.
 Γάμος. ὁ. ὁ. cachinnus, γάμος, γάμος.
 Γάμος. ὁ. ὁ. genus tibiae, stridulum acque maestum, lugubre, de quo Athen. li. 4. Vnde & γάμος, siue γάμος, puerula loqui, stridulum canere, gignere, quod anserū est, ut inquit Fest. Vide Eras. prouerb. Caricamysa.
 Γάμος. auena.
 Γάμος. μ. ὁ. ὁ. idē quod γάμος.
 Γάμος. ὁ. ὁ. legitimum, iustum: ut γάμος τόνος, iusta & legitima usura, γάμος ἀγύριος, probi & legitimi nummi, id est ἀγύριος. Vnde

ὁ ἰσχυρισμὸς ἐπὶ τοῖς ἀποτίμας, est
 quod Latini rectè restituere dicunt,
 siue rectè prestare, siue rectè dare, ut
 apud Cic. Τὸ ἰσχυρισμὸν ἰσχυρία signi-
 ficat iudicatum esse quod ius popo-
 scerit, æquitasq̃ sua scerit. Item ὁ λα-
 οῦχος, ὑποτίμας, ἀποτίμας, cōueniens,
 aptum, officium, de quo Bud. Com.

Girroi. mulorum genus.

*Γίνομαι. μέγας ἀδελφός. ἡ γυνὴ μου. μέγας. π. γ. ἡ
 γοῖα. fio, nascor, sum. Item debeo.
 Aliquādo pro seruo, & seruus sum.
 Δημοσθένης. ἰδὼν σκλάβον παύσαντα, ἔειπε
 τὸν ποτὶ γινόμενον. id est, Seruo aliquan-
 do suo. Bud. Com.*

Εἰρηκω.μ. γινώσκω. ἀόρ. β. ἔγω. cognos-
 sco, delibero, cogito, statuo, confici-
 sco, decerno, iudico, reputo, discer-
 no. Recentiores γ addunt, γινώσκω,
 ὃ γινώσκω proferentes.

Γίλγ. ας. ii. oppidum Palaestina.

Triflor. nomen gentile.

ГЛ

Γλαυρός. οὐ. καὶ

Γλαυρός. ὄτος. ὁ. laevis, candidus.

Γλάρος. ιος. τ. ιας.

Γλαΐω. μ. ἄσω. π. ακα. canto, clamo, πη:
 ρύσσομαι. Accusf.

Γαυροί. ornamenta galearū splendida.

Γλάμα. oculorū uitia, quas Latini gla-
mas & gramas uocant. Et γλάμη,
mucus.

Γράματα. ταύ.

Γλ' αμψα. lippitudo. Et λαμῶν, λαμ
ψῶν, lippire. (sus.

Γλαφυρός. ὁ. ὁ. lippus, aquosus, lacrymo

Ἰόμωρ. ὁ. lippus, qui uitiatis & immū-
dis est oculis. Aristoph. Eccles. τίς

ἡ τοιαύτης ὁ γὰρ ὁμοῦν οὐκ ἔστιν.

Γλαυίς. ἰδιος. ἢ. silurus, Theod. interpr.

Γλάνθ. ὁ. Glanus, qui ὁ Hy. εἶνα.

Γλάφυ. μ. ἄψω. π. αφα. *sculpro. Accusf.*

lapides, & scalpuntur.

Γράμματα. signū numismatis apud Athe-
nienses fuit.

Γλαυκή. ἢ. ἢ. casia. Et γλαυκή, Glau-
ce, nomen mulieris.

Γλαυκίζω, *obtuse video.*

Thauium. v. succus est herba folia habentis similia corniculato papaueri.
Dioscorid. lib. 1.

Γλαυκιδώρ. εντὲρ. ὁ. ignitus.

Γλαυκός. ὁ. ὁ. glaucus, id est caesus, viridis, caeruleus. Et γλαῦκος, Glaucus, viri & piscis nomen.

Γλαύκωμα. αἴτις. ὁ. vitium oculi cum præ-
ternaturam glaucescit. *Γλαύκωμα*
ὁ *Στόμα* antiqui medici idem pu-
tauerunt, ut Ruffus testatur. Posterius
ὁ *Γλαύκωμα* morbum existimauerunt
crystallini humoris mutati in glaucū
colorem: *Στόμα* uerò humore con-
cretum circa pupillam in medio cor-
nea & crystallini lucem impediens.
Sūt autem *Γλαυκώματα* incurabilia,
Μαζάρια pleraque curantur.

Επιθετον Palladis. Cat. li. 8. ca. 19.

1005. i. glaucoitatis cristallini
 in oculo humoris in albu aquosum
 colorem mutatio.

καὶ κός. ἢ. ποστια.

καυτός. καὶ

καυσός. οὐ. ὁ. clarus, splendidus.

καύω. splendo.

ἡ ἀφνειὰ. ας. ἡ. uarietas, pulchritudo.

καρπός. ἰ. ο. famosus, iucundus, astu-
tus, ornatus, politus, concavus, scul-
ptus, elegans, scitus. παρὰ τὸ καρπός,
ut inquit Eustat.

λάφω. *scuro.*

μαλινον. s. p. inguenti genus, Latine
musteum, oleum mustum, hoc est ex
pressum antequam oliuæ calcentur
et premantur.

Γλώσσ. *extrema pars puppis.*
 Γλωσσοπαγών. *circulo quor. multis dico.*
 Γλωσσόδης. *nos. ὁ. ἡ. linguosus, lingue re-
 presentans effigiem, conuicius.*
 Γλωττίς. *id. os. ἡ. lingula, à natura con-
 stituta, ut arteriam quæ à cibo infesta-
 tur, operiret.*
 Γλωττολόγοι. *qui è lingua uiuunt.*
 Γλωττολόγος. *fellare, μοβιάλαρ.*
 Γλωττοκομῆς. *ῥ. ὁ. uas in quo tibicines
 lingulas reponunt.* (χομορ.)
 Γλωττοκομῆς. *Plutar. idem quod γλωττός.*
 Γλωττοκοποιός. *ἰ. ὁ. pro eo qui facit tibia-
 rum lingulas.*
 Γλωχίς. *ivos. ἡ. angulus, spiculum.*
 Γλωχίς. *ἰ. ὁ. ἡ. cuspis.*

ΓΝ.

Γναθός. *ὁ. ὁ. ἡ. ὁ.*
 Γναθός. *ὁ. ὁ. maxilla, gena, mentum.*
 Γναθός. *genas percutere.* (na.)
 Γναμψίς. *ῥ. ὁ. ἡ. flexibilis, ἱσπασος, habet.*
 Γναμψίς. *μ. ψ. ὁ. φ. ἡ. flecto, dependo,
 frango, peruadeo. Accus.*
 Γνάπλος. *uelicando polo, expolio.*
 Γνάπαλον. *ῥ. ὁ. tomentū quod culcitris
 infarcitur.*
 Γναπαδός. *ῥ. ὁ. ἡ. tomentitius. Her-
 mol. in Plin. Quorum natura mollis,
 candida & omnino lanea est, γνάπα-
 δός appellatur, cuiusmodi sunt di-
 elami folia. Proinde Græci γνάπα-
 δος pro eo uiuunt, quod est ἱμαδός
 ἡ. ἡ. id est emolliti sunt.*
 Γναφίς. *ῥ. ὁ. officina fullonis.*
 Γναφίς. *uel γνάφός. ἡ. ὁ. fullo.*
 Γναφός. *μ. σ. ὁ. ἡ. tingo, fullonis
 cam exerceo.*
 Γνίσιος. *ῥ. ὁ. legitimus, indigena, inge-
 nuus, germanus, uerus & minime fu-
 catus aut adulterinus, ἰσφ. γένος, ὁ.
 suus & legitimus, ut filius patris.
 πῶς ἂν γένος liberi legitimi iustiq.,
 seu natura seu adoptione. Bud. Cō.*

Γνέσις. *μ. ἡ. ὁ. ἡ. obscurus. Actiu.*
 Γνέσις. *ῥ. ὁ. caligo.*
 Γνώ. *μ. ὁ. ὁ. ἡ. nosco. Accus.*
 Γνώ. *poples.*
 Γνός. *aduerb. genus flexo.*
 Γνώ. *nosce.*
 Γνωμάτωμα. *ῥ. discretio, exacta cogni-
 tio.*
 Γνωμάτω. *discerno, consilium capio.*
 Γνώμη. *ns. ἡ. sententia, uoluntas, consi-
 lium, animus, suffragium, ingenium,
 sensus, notitia, mens, opinio, iudici-
 um. Item iustitia, Politiano inter-
 prete apud Herodian. Et γνῶμας,
 memorabiles sententiæ omnium ius-
 dicio et assensu comprobatae. Bud. Cō.*
 Γνωμίδιον. *μικρόν ἡ. ὁ. ἡ. sententia
 breuis.*
 Γνωμοί. *scientes.*
 Γνωμόδω. *consilium do.*
 Γνωμόδω. *sententiose dicere.*
 Γνωμοδωτικός. *sententijs utendum est.*
 Γνωμοδωσία. *as. ἡ. dictio sententiæ, colle-
 ctio sententiarum.*
 Γνωμοδωτικός. *ἰ. ὁ. sententiosus.*
 Γνωμοτική. *pars est astrologiæ, quæ so-
 larium discriminatis umbris, ho-
 ras gnomane pernotat. Bud. in Ann.*
 Γνωμοτικός. *ἰ. ὁ. doctus, sciens.*
 Γνώμων. *oros. cognitor, stilus horas indi-
 cans, solis umbilicus, cuius umbra
 internoscuntur horæ, quem Latini
 græco nomine gnomona uocāt. Nor-
 ma uertitur à Valla. Et γνῶμων,
 dentes iumentorum ex quibus etas
 dignoscitur. dicuntur à quibusdā pul-
 liti dentes. Erant & Athenis ma-
 gistratus dicti γνῶμων, quasi accu-
 ra diligentia ac prudentia homi-
 nes. Bud. Com. & Annot.*
 Γνωμοτυπία. *as. ἡ. γνωμοδωσία.*
 Γνωμοτύπος. *ῥ. ὁ. sententiarum effector.*
 Γνωσίσ. *μ. ἡ. ὁ. ἡ. cognosco, facio*

cognoscere, indico, & notum facio.

Item agnosco, nescito, ἰππινώσων.

Πετοδ. γνωρίζουσα τὴν κομιδὴν χαῖρα.

Agnito Cōmodi chirographo. Po-
nitur interdū pro αἰνίσματα καὶ προσ-
εῶ. Plut. ἡ γρηγορία τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς
ἔγνω. Athen. ὁ παρὼν βασιλεὺς
ἀπολοῦντ' ὄντας τὰς ἰδούσας αὐτῆς γρηγορί-
σας, id est τὰς παρὼσας, Qui novas indi-
cabant voluptates.

Grāpius. & ò. familiaris, nobilis, præcla-
rus, insignis, cognitus.

Tropicus. plane.

Εὐφραίνου. Plato, ποικίλῃ χάριτι οἶδα σε εἶναι
Θιατρίτου γυμνάσιον. Quòd mihi no-
tū & familiarem feceris Theatetū.

Πρόσημα, αἶς. ῥ. signum cognitionis,
indiciū, ut pulsus in febre. Item
Λατοπρόσημα; πλάσιον, hoc est insigne
et decus ornamentumq; hoc est id
propter quod aures aur ciuitas ui-
senda est. Gregor. Μοῦρ ῥ. ὑπόπσημα, id
est, Propter licitarum studia uisitur:
de Casarea Cappadocia loquens. Et
ὑπόπσηματα τῆς βασιλείας, insignia im-
peri, id est gestamina et specimina.
Bud. Com.

Γρωσμοχρη. nosse suam infirmitatem,
ac contra robur ac uirtutem hostiū,
ac demū pœnitere & quiescere pro-
pter quod pro resipiscere post cœptū
bellum ponitur. Herodot. ὃ φωνὴν ἔ-
σθ' ἡ τὴν ἄπορον γρωσμοχρη τὰ μὲν εἶναι
μὴν ἡμῶν Artian. ἡνδρὶ οὐκ ἐσθ' ἡ
οἰμοχρη καὶ μεταβάλλον. Eud. Com.

Εἰδῆς. 105. ἡ. cognitio, scientia, notitia, fama.

Γνωστὸς. ὁ. cognitor, explorator.

Erosinol. Hæretici quidam erāt, sic dī-
-cti ob insignem eruditiōē quam sibi
-uendicabant, cum nihil istis nec un-
-dōctius nec stultius esset.

Eraser. vñ. è. notus, amicus.

Fratr. soror, uel amica.

Genes. v. i. frater, nescibilis.

Г О.

Γοάομαι: nullo ploro.

Γόνυ.δ. conger piscis. παρὰ τὸ ἔχει
ἰσθμ.

Γογγύζω. grunnire.

Голубица, м. вост. ш. ека. туркменго.

Γογγύλη. = ε. ἡ. bolus rotundus. Aristoph.

Рсс, ὅστις γινώσκει καὶ ὅλην μετὰ τὴν
 ὁλ. Item παρ. Strab. li. 5. καὶ παρ.

Горыаіѡ.гечерто, сонцетто.

Γαρίφαρος. ov. i. rotundus, involutus.

Γογγυλίσ. genus rapæ rotunda.

Γογγυσμός. οὐ. ὁ. πικρῆς.

Γογγυσις. οὐ. ὁ. murmurator.

Γόρπον. ὁ. acerbus, tristis.

Γορπός. αῦ. ὁ. lucuosus, debilis.

Γόνος. u. ζ. ο. uersutus, praestigator, sub-
dolus, incantator, magus, uenefi-
cus, impostor, facundia blandiens
uehemens.

Γοντρία. ac. i. incatatio, impostura, praestigiatura. differt à παραγρία. Cael. lib. r. cap. 62.

Гсѣтама. ргѣ stizium.

Praestigiū. μ. αἰσος. π. αἰσ. incato, per pre
 stigias decipio, praestigis ludifico,
 illicio, praestigis illudo, stupore ac
 ueluti maleficio afficio, stupore q̄ af
 fectum decipio, ut iam uoluptaria ri
 cillatione permulsi, quasi maleficio
 affecti, pericula & incommoda non
 intelligant. Quo pacto differat à νό
 στος. uide Bud. Com.

Γοιτάνωρ. Ξε.δ. astucè agens.

Γοητικός ἢ ὁ magicus, deceptorius.

Foras. immundities, sordes.

Γόμερ. α. ε. ονυς, ius carnium.

Γομόν μ. άσν. π. κλα. οπερο. Accusf.

Γομφίασις. 100. ii. molarum dentitio.

Γομφισμός. ὁ. ὁ. cōfractio, collisio den.

Dentes. s. d. dens molaris. (c18.)

Γέμφοι. οἱ. coniunctiones inuisibiles ap-
pellantur à Platone: uel minorū cor-
pusculorū coaceruationes à Diodo-
ro: uel eorundē similitū inter se con-
globationes formabiles ab Anaxago-
ra, uel concrectiones: interdū discre-
tiones, interdū cunei.

Γεμφοτάτης. ἰος. ὁ. ἰ. solidus, cōpactus,
absolutus.

Γέμφοι. υ. ὁ. clauus, cuneus.

Γεμφοῦ. μ. ἄω. ω. αια. compingo, con-
glutino, σφλύνω. Accusf.

Γέμφομα. ῥ. cognomentum.

Γέμφοσις. ιος. ἰ. conglutinatio.

Γεμφοτίαια. τὰ. clauū.

Γένος. ἀδς. ῥ. genu.

Γενήσα. geniculor, γενεάων, γενεάων.

Γενῆα. ἰ. γένος.

Γενός. ἰος. hic & hæc parens.

Γενῆ. ἰος. sævus, semen humanū, natio,
stirps, natiuitas, genitale profluuiū.

Γένμας. υ. ὁ. fertilis, naturalis, genua-
lis, prolificus.

Γενῆς. ὄφρως. ὁ. fertilis.

Γενεόποια. uiciū mēbri genialis, uideli-
cet cum emittit præter uoluntatem
semen. (ens.

Γενεόποιος. υ. ὁ. uel γενεόποιος, semine flu.

Γένος. υ. ὁ. genitor, filius, semen, geni-
tuta, γενεός ἰος ἀνθρώπου & τῷ θιτῷ,
τῷ ἀνθρώπῳ σπέρμα, γενί. Differt & ὅτι
γενός καὶ ἀπονοτῶ. Bud. Com.

Γενῆμας. genibus aduoluo.

Γενῆα. ἰος. ἰ. urbs Thessaliæ.

Γένυ, & γένος, & γένος, & γένος. ge-
nu, geniculū, ut in arundinibus, in
ternodia feliciter.

Γένυος. sterilis, aridus.

Γενυόσις. ας. ἰ. genuflexio, Basil. (ra.

Γενυόσις. υ. ὁ. cui sunt genua planio.

Γενυόσις. μ. ἰος. ω. αια. genua flecto,
accido ad genua, supplico.

Γενεός. υ. ὁ. fertilior.

Γένος. υ. ὁ. lamentatio, luctuosus, σπένος.
Γένος. ας. ἰ. lugenis.

Γενῆα. τὰ. larua siue psona histrionū.

Γενῆμας. festino.

Γενῆμας. υ. ῥ. larua, persona.

Γενῆς. ὄ. ὁ. terribilis, uelox, acris &
uersatilis, ueribilis, abundans. &
τῷ σπένος.

Γενῆτος. αδς. ὁ. truculentia, horribi-
litas. (rodos.

Γενῆμας. ας. ἰ. subterraneus carcer, Hæ.

Γενῆμας, idem.

Γενῆς. ὄ. ὁ. γένος, scutum habens
gorgonis faciem.

Γενῆμας. ἰος. ἰ. καὶ

Γενῆμας. ὄ. ὁ. uisu celer, aspectu tru-
culentus, terribilis, oculis acribus.

Γενῆμας. ἀδς. ἰ. nugor.

Γενῆμας. ας. ἰ. urbs in Creta.

Γενῆμας. couurnix, ὄφρως.

Γένυ. igitur, tamen, ceret quidem, quip-
pe, siquidem, saltem, duntaxat, sub-
inde, etiam, quin, quoque, quidem.
Bud. Com.

Γενῆμας. flecto genua. Depon.

Γενῆμας. μ. ἀσπμα. ω. αια. supplico.
Depon.

Γενῆα. τὰ. genua.

Γενῆμας. μ. ἰος. ας. ω. αια. oro, rogo.

Γένος. ὁ. ὁ. pro γένος tonice. cultura fet-
tilis, fertilitas, terra apta arbori-
bus. Et γένος, pro γένος, genitiuus à
nominatiuo γένος.

Γένος. ἰος. Aratus, ἀρχὴ δὲ οὐρανὸς ἐστὶ
γενεός.

Γένος. ἰος. ἰ. lugubris, maestas.

Γένος. ἰος. ἰ. lugubris, maestas.

Γ P. (uerb.

Γένος. ας. expresse, quasi depictum: ad.

Γένος. uocat ilignū quernū uel lignū
quod cōsuccensum, lumen prabens
agentibus iter, atq; præluens.

Γένος. comedere.

Γραῖα. ας. ἡ. anus. Vnde & pro pelle umbilicū ambiente, quòd corrugata senectutis sit indicium. Item γῆ, γῆμις. τῆρ. Et nomen ciuitatis Boeotiae, quae nūc Tanagra dicitur.

Γραῖδιον. υ. ῥ. uetula.

Γραυνοί. ἡ. ὁ. λωτοί, Graeci.

Γραῖνός. ἡ. ὁ. anilis.

Γραυνός. οὐ. ὁ. Graecus.

Γραῖνῶν. comedere.

Γραυόλια. improba anus.

Γράμμα. ἄδς. ῥ. litera. Item pictura, Gregor. Item scrupulum in ponderibus, Hippiatr. Aliquando forensis est huius nominis significatio, processum notans iudiciali: cautiones, acta publica, tabulas publicas, tabulas iudiciales, rationes argentarii & similia: indices (ἀπογραφὰ) quae inuenaria & repertoria uulgo appellantur. Item libros, ut Plin. ἐν τῷ σιβυλίνῳ γράμματι, Ex libris Sibyllinis. Bud. Com.

Γράμμα. species ludi tesserarj, ubi calculi adhibebantur sexaginta, cum albi, cum nigri, διαγράμματα. Cal. lib. 11. ca. 27.

Γράμματιον. ῥ. scrupulus, id est pars drachmæ.

Γράμματα. ἀνατάσσοντα. caduca litera.

Γράμματα. ας. ἡ. litera: uita, γράμματα.

Γραμματέδιον. ῥ. καὶ

Γραμματέιον. ῥ. διδασκαλίον, ludus lictarius, σιμβόλιον. Aristop. καὶ γὰρ γράμματιον ἴν' ἀναγνῶ. Apud Demosthen. quodcumq; uolumen & libellū & tabellam significat, & quicquid scriptū est, ita ut tam late fere huius nominis pateat significatio, quàm tabularum apud Latinos. Vnde de pro actis publicis, syngraphis, tabulis nouis, tabulis legum, tabulis co-

stamentarijs poni solet, ut est apud Bud. Com.

Γραμματέως. ἰος. ὁ. scriba publicus, cancellarius. Huius officium erat publica scripta atq; decreta seruare, eademq; si poscerentur leditare.

Γραμματέων. μ. ὄσω. π. ὄσω. sum scriba, scriba partes ago.

Γραμματίδιον. οὐ. ῥ. epistolum.

Γραμματικῆ. ἡ. ἡ. literaria rectè scribendi & loquendi sciencia.

Γραμματικὰ. ἡ. ἡ. pocula literis insignita, ut scribit Athenæ. cuiusmodi illud, in cuius ambitu uerba hæc legebantur, δίδε οὐτοίς. Cal. lib. 4. ca. 11.

Γραμματικός. ἡ. ὁ. literatorius, ὁ καὶ τὰς καὶ ὅτι τῷ ἡ γράφει καὶ ἀναγιγνωσκὶ ἀποδίδει.

Γραμματίον. οὐ. ῥ. literula, libellus.

Γραμματιστής. ὁ. literator, qui prima elementa docet, ludi magister, praelector, recitator. Item scriba, Herodo. Bud. Com.

Γραμματέιον. οὐ. ὁ. scriba, humilis & abiectus literator.

Γραμματόφωρος. tabellio, Βιβλαφίον.

Γραμματέριον. υ. ῥ. locus ubi scripta publica seruantur.

Γράμμι. ἡ. ἡ. linca. Interdum principium significat & carceres circuli, hoc est τῷ ἀφαιρίῳ καὶ τῷ βαρβίδα. Aristophan. Acharn. πρὶς τῷ οὐδ' ὅτι γὰρ γράμμι δ' αἰνῶ, Progredere ὁ anime mi, hi sunt carceres, atq; instat certamen.

Γράμμι. οὐ. ὁ. dicitur pupilla ambiens circulus, qui etiā iris dicitur: Γράμμι καὶ ἀποδείξαι sunt demonstrationes mathematicæ. Bud. Com.

Γράμμι. cum uetulis rem habentes, uetulas arcenes ad piscibus.

Γράμμι. οὐ. ὁ. pictus, scriptus.

Γράμμι.

Γράσος. ου. ὁ. sordes in ouium uelleribus, hircus, id est factor alarum, peccator, & proprium loci.

Γράσων. ανος. ὁ. hircosus, cui facit ale, fatuus, homo odoris mali.

Γράσος. αἰς. uel ἄς. ἡ. anus, crustula polētis obducta, ὁ ἀπὸ τοῦ ἀπατάτω, ἢ τοῦ πηρὶ μαννῶν ἰσχυρῶς τοῦ συμῶ, ἢ ἡ μαχαλῶν δυνάμει, ἢ οὐαχόμωρ ἢ λιπυρὶ γυνῶν ἰσχυρῶς ὅταν τὸ γὰρ ἴψαται.

Γράσος. teneo.

Γραφείδιον. ἡ.

Γραφῶν. ου. ῥ. penna, stilus.

Γραφῶς. ἰος. ὁ. pictor.

Γραφῆ. ἡ. ἡ scriptura, ut γραφὴ παραδεδότω, litterarum monumentis tradere. Item pictura, ἡ γραφία. Item accusatio, αἰτιολογία popularis, quando lex ut iniqua aut perperam lata accusatur. Ἀποκρίσας γραφὴν est deferre aliquem & postulare. Demosthen. Ἀνίστην ἀνελύχων πῶς τὸν ἀρχοντα παρὰ τὸν ἡμέτερον γραφὴν κατὰ δικαιοσύνην, Diem dixit Ctesiphonti, uel reum postulauit.

Γραφὴν. stilus. Opponitur ἀνὲς χάρις τινί. Bud. Com.

Γραφικός. pingendi peritus.

Γραφικῶς. expresse, uerè. (Etura.

Γράφει. ἰδος. lineamentorū ductus, pingit.

Γραφικῶτατος. ου. ὁ. maximè historicus.

Γράφωμαι. μ. ἂ ψωμαι. π. αἰμα. accusor, scribor: & αἰτιῶ, accuso & scribo. Depon. accus.

Γράφω. μ. ἂ ψω. π. αἰμα. uel γραφῶ circumflexe, sicut τυφῶ, πῖπῶ, unde ἰγραφαίμην. scribo, describo, duco lineam, delineo, pingo. Item decerno, statuo, ad senatum refero, accuso. Bud. Com.

Γράφω. ἡ. ἡ. anilis.

Γρηγορίω. μ. ἰσω. μέσος π. ἡ γρηγορία. uigilo. Neutr. absol. Habet tamen aliquā

do accusariū. Philo. τὸν νοῦν ἰγρηγορία.

Γρηγορίε. uigilantia. (Gra.

Γρηγορίων. uigilantius.

Γρηγός. antiquus.

Γρηγίνος. ου. ὁ. Granicus fluius, ubi Graeci Barbaros uicere.

Γρηγός. ἰος. ὁ. piscator, consueus reia piscatoria.

Γρηγίω. piscor.

Γρηγός. ἰος. ῥ. rete.

Γρηγώμωρ. ῥ. conuolutum.

Γρηγώω. coniecto, anigmata soluo.

Γρηγοδῆς. iniucundum, δυσάρεστον.

Γρηγορ. ῥ. uel γρηγορ. rete, sagena. Itē sermo implicitus, anigma, argumentum nodosum, insolubile.

Γρομφός. scropha, antiqua porca.

Γρόνθω. ου. ὁ. pugnus.

Γρόνθων. primum rudimentum tibicini cum tibus inflare discunt.

Γροσφομάχαι. οἱ. uelites.

Γρόσφορ. ου. ῥ. genus reli, hastæ cuspis, quam terræ infigimus.

Γροvvός. ου. ὁ. torris, truncus.

Γρόν. minimum quiddam significat: aut sordes unguium, rem uidelicet uilis simam: aut uocem suillam, quæ edere solent ij, qui grauiatur sermone respondere: aut numisma minutissimum. Vnde prouerb. μὴ γρόν. Erasmi. Chil.

Γρόσω. μ. ὕσω. π. ἰχα. lugeo, clamo, mutio, gannio, grunio, τὴ φωνὴν ἀποδιδόντες, ἢ ἡ ἀνάσ. Philostrat. οὐδὲ μοι ἰφθὺς ἴσται, οὐδὲ ἀνὴρ ἡ γρόσω, Haud quāquam locutus est, neque adduci potuit, ut uel hisceret. Eras. ibidem.

Γρόσκη. ἡ. ἡ. uox porcorum.

Γρόσσω. μ. ἰσω. π. ἰχα. grunio, γρόσω.

Γρόσσω. ου. ὁ. grunniens, stridor.

Γρόσος. ου. ὁ. porcus.

Γρός. sordes unguium.

Γρόσος. nidi uulurum.

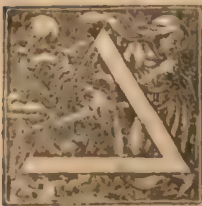

Γυναικός. οὐ. effeminatus, muliebris.
 Γυναικίαις. ιορ. ἡ. imitatio muliebris.
 Aristoph. Theſmo. ὡρίται ἱερίαις δὲ
 γυναικίαις δὴλω.
 Γυναικισμός. οὐ. δ. morſ facinerosus.
 Γυναικοῖς παρ. ε. οἱ. amoribus capti.
 Γυναικομασία. i. inuemperancia in mu-
 lieres.
 Γυναικοκρατία. muliebre imperiū. Bud.
 Com.
 Γυναικομαροῦμα. uiuo sub muliebri im-
 perio. Bud Com. Vnde γυναικοκρατία
 ἡ. οἱ. g. uxoriam potestati parent. Plin.
 lib. sexto eo nomine populos appella-
 lat quosdam Amazonū uicinos, bel-
 lo ab Amazonibus uictos: ex eo sic
 dictos, quod uictoricibus obsequatur
 ad procreandum eis sobolem.
 Γυναικομανία. ιορ. δ. ἡ. insanians in mu-
 lieres, aut illas ad furorem cogens.
 Γυναικομανία. furor & insania mulie-
 rum, insanus mulierum amor. Bud.
 Com.
 Γυναικομανῶ. & γυναιμανῶ. insano amo-
 re afficior erga mulieres.
 Γυναικομήτης. υ. δ. mulierum (ut ita di-
 cam) senatulus & in domo pars.
 Γυναικονόμοι. matronarum decencia et
 modestia arbitri sunt, de ijs pro po-
 testate statuantes, ut ne muliebris
 mundus, aut cultus matronalis in lu-
 xum euadat, aut habitum ab eo sexu
 dissencaneum.
 Γυναικοφάνης. υ. δ. mulierofus.
 Γυναικοφών. & uocem habens mulie-
 brem.
 Γυναικία. muliebris, mulierofus.
 Γυναικίον. ἄνδρ. δ. καὶ
 Γυναικίον. ι. ιορ. ἡ. gynaceum, mulie-
 rum conclaue.
 Γυναιμανία. pro γυναικομανία. ιορ. δ. mu-
 lierofus, insanus amore mulierum..
 Γυνῶν. υ. δ. muliercula.

Γυνή. ἄνδρ. ἡ. uxor, mulier. οἱ πῆς γυν-
 αικῶν uocantur cognati, ut οἱ πῆς
 ἀνδρῶν agnati. Domosth. πῆς δὲ δὲ
 ἱερῶν τῶν αὐτῶν γυνῶν τῶν δὲ καὶ ἐν πῆς
 γυναικῶν, id est agnatus non cognatus.
 Plato dici putat γυνήν quasi γυν-
 αῖ. Bud. Com.
 Γυνεός. δ. mollis, effeminatus.
 Γύναι. αἰ. subterranea cauerna, nidi,
 specus angusti.
 Γυνάμιον. οὐ. ἡ. auis genus.
 Γυναιός. οὐ. nomen aquilæ. (Sinu.
 Γύναι. petrae sunt pminentes in Aegeo
 Γύναιον. οὐ. ἡ. rete.
 Γύναιον. lectus in quo paralytici men-
 tes capti, quibz uocantur demonia,
 ci, uincti lacerrant sese. Hinc prouer.
 γύναιον φρεσίν, in insanum, frustra qz
 uociferantem. Eras. Chil.
 Γυνία. αἰ. serobs, id est fossio in uitiis
 bus, repastinatio.
 Γυρίον. gyrini, ranae minores, & im-
 perfectæ.
 Γύρος. οὐ. δ. καὶ
 Γύρος. οὐ. δ. ambitus, gyrus, rotundus.
 Γύρος. pollen.
 Γυρῶσα. circulum ducere, circumuni-
 re, sepire..
 Γύψ. πῆς. uultur.
 Γύψ. & οὐ. δ. gypſus.
 ΓΟ.
 Γό. f. bijsi, peculiariter, tuo. Est etiam
 uerbum ἀρτί δὲ γοῦ, ἀμβάρου, ἀλφει-
 ας, γυνῶ.
 Γονάω. imposturam facio, γονάω.
 Γονιός. οὐ. δ. incantatiuus, fallax.
 Γονία. lustra ferarum & serpentium.
 Nicand. The.
 Γόμφος. αἰ. ἡ. inflatio.
 Γονία. αἰ. ἡ. angulus.
 Γονιός. υ. δ. angularis.
 Γονισμός. ἡ. δ. cōiurantiū parietū an-
 gulus, quadratura, flexus, ἀνοστῶν.

Γαυδῖος: paruus angulus.
Γαυρίδης. vet. ὁ. ἢ. angulosus.
Γαυρίδες. ὁ. ὁ. corymbus, id est theca arcus,
pharetra. παρὰ τὸ γῶ, τὸ γαυρίω, καὶ ἐν τῷ
τὸ γαυρίω τὸ γῶ.

Α. particula
est, quæ per
se nihil signi-
ficat, sed in
compositio-
ne auget.

Δαυρίς. ὁ. ὁ. ὁ.
crystallum, ornamentum mulieb-
re, quod corollæ in modum caput am-
bit, stringitq̃. Theoc. Pharmac. ἀμ-
ῖν παλιν δαυρίδι κατὰ τὴν γῶα πᾶσι τοῖς
ἴσιν.

Δαδ' αὖν. curare, obseruare, oculos
insigere.

Δαδ' ἡ. mor. mensura sex chænicum.

Δαδ' ονοπῆ. est faces conficere, & ex
arbore faces eximere. Bud. Com.

Δαδ' οὐπῆ. idem. Bud. ibidem.

Δαδ' ἡ. faces præfero, præluceo, præ
radio, luceo face, alluceo. Athenæ.
lib. 4. de Antonio triumuiro, κατὰ
τὴν δ' ἰνὴν καὶ ἐν τῷ ἀκρόποτι, ἀπὸ
τῶν τῶν καμπατὶ δαδ' ἡ. ἡ. ἡ. ἡ.
Ἀδ' ἡ. ἡ. ἡ. ἡ. id est φανισμῶν,
illustrata, illuminata facibus ἐκ
Elis fulgentibus. Bud. ibidem.

Δαδ' οἶος. ὁ. facifer.

Δαδ' ὦ. perturbo, lacero.

Δάα: Ἀττις. Proserpina.

Δαρπός. niger.

Δαίω. scio, intelligo. Accusf.

Δαίω. μ. δ. σ. μ. π. α. σ. μ. diuido.

Δάη. pugna. μάχη καὶ δάη.

Δαυμῖς. οὐ. ὁ. incendium.

Δαυμῖς. scire, intelligere, d scere.

Δαμωσῶν. ἡ. ἡ. scientia:

Δαμωσῶν. οὐ. ὁ. peritus, artifex.

Δαμῶ. ἡ. ὁ. Δαμῶ. leuir, ἀνδράγατος.

Δαμῶ. ὁ. ὁ. splendidus, siccus, accensu
facilis.

Δαμῶ. intelligam, μαδῶ. μ.

Δαμῶ. Dathus Thasiorum colonia, iux-
ta Sirimonem.

Δαί, pro Α. autem, & hoc in repetita in-
terrogatione, de quo Bud. Com.

Δαί. ἡ. bello, ἀρετὴ δ' αὖ, sicut ἀρετὴ
ἡ. ἡ. (renda.

Δαί. magna, infinita, uenerabilis, hor-
δαί. exclamo, suspiro.

Δαδ' αὖν. οὐ. ὁ. ὁ.

Δαδ' αὖν. οὐ. ὁ. ὁ.

Δαδ' αὖν. οὐ. ὁ. uarius, artificiosus, da-
daleus.

Δαδ' αὖν. μ. αὖν. π. αὖν. orno, uario.

Accusf.

Δαδ' αὖν. αὖν. ὁ. opus, scitamentum.

Δαδ' αὖν. pro δαδ' αὖν. οὐ. ὁ. ingenio-
sus, ἀδ' αὖν. teste Gaza.

Δαίω. μ. ἡ. μ. π. ἡ. μ. inquirō.

Δαίω. μ. ἡ. π. ἡ. diuido, corruptpo.

Δαμωσῶν. μ. ἡ. π. ἡ. in sano. Neut.
absol.

Δαμωσῶν. demonio nexor.

Δαμωσῶν. inter deos refero, τὸ δαίμων
καὶ ἡ. μ. π. ἡ. μ. π.

Δαμωσῶν. π. ὁ. numen, demoniū. Hoc
cum dicebant, τὸ δαίμων, deum supre-
mum, diuinitatemq̃ mundi modera-
tricem intelligebant. Bud. Com.

Δαμωσῶν. οὐ. ὁ. miser, infelix, fortuna-
tus, mirus, felix, dijs similis, diuinus,
admiratione dignus. (fer.

Δαμωσῶν. diuine, infelicitate, παρὰ τὸ
δαμωσῶν.

Δαμωσῶν. οὐ. ὁ. demoniacus.

Δαμωσῶν. cuius bona in ararium relata
sunt.

Δαμωσῶν. οὐ. ὁ. deus, sapiens: quasi δαί-
μων, id est sciens. Dæmonibus enim
antiquitas

Δάος. ἑ. ὁ. lūmē, lāpas, lupus annosus.
 Δαπανᾶμαι. ὄ. ἔσθ. π. ψα. consumo, ex-
 pendo, infumo. Bud. Com. Accusf.
 Δαπάνη. ἡ. ἱ. sumptus. παρὰ τὸ δάσθαι.
 Δαπανυρὸς. ὁ. ὁ. consumptor.
 Δαπανυσμ. sumptuosum, id quod infu-
 mitur.
 Δάριθρον. ἑ. τὸ. solum, paumentū, cam-
 pus, fundamentum, circus, area.
 Δάρις. ἰδος. ἡ. tapes, etis. ψιδός, τάπη,
 καὶ μὴ μακρότης. Aristoph. Pluto.
 Δάσθαι. μ. ἀψ. π. ἀφα. ὄ.
 Δαυδάσθαι. deuoro, lacerō, μηδὲ παρὰ
 καὶ ἰδὲ, ἀπᾶντος, ἡ θυμολογία παρὰ
 Accusf.
 Δαρδαίω. inquino.
 Δαρικός. ὄ. ὁ. Daricus, numus Persu-
 cus aureus, quem aliqui octo argen-
 ti drachmas pendere scribunt, ὅ
 quinque daricos argenti minam, αὐ-
 θιου Harpocratio.
 Δαρίος. ὄ. ὁ. Darius.
 Δαρίστρα. uapulabit.
 Δαρύειν, pro δαδῆν, metathesitica-
 rum. cubare in pelibus.
 Δαρδύω. ἄρ. β. ἰδάρθω, uel ἰδάρω,
 dormio.
 Δάρω. cado.
 Δάρτω. est tunica tenuis ὁ nervosus,
 quæ regi nervos illos duos, à quibus
 resiliunt dependent.
 Δάρ. ἄδός. ἡ. arda, arbor, fax, torria
 ignis in face.
 Δάδωθι, pro δαῖσθαι. diuississe, ἀγνῶ-
 μαθι.
 Δαδῆα. ατ. ἡ. signū est uocalis aspiratæ.
 Δάινος. densus.
 Δάσχιος. ὄ. ὁ. umbrosus, καὶ ἄλλος παρὰ
 Δάτμωνος. ἰος. ἡ. diuissio.
 Δαυτολογία. μ. ἔσθ. π. κα. tributa colli-
 go, colligo pecuniam à multis. Bud.
 Com.

Δαμολογία. ας. ὅ. i. tributi collectio.
 Δαμολύς. ὅ. οὐ. i. quasitor, qui tributa
 colligit.
 Δαμός. ὅ. ὅ. i. tributū, uectigal, munus,
 partitio.
 Δαμοφορῶ. tributū pendo. Bud. Com.
 Δάβρ. ὅ. ῥ. densitas, syluosus locus.
 Δασπῆνις. ιος. ἰ. grauis Erynnis. Epis-
 theton Hecates.
 Δασπῆντος. ὅ. δ. ἰ. cum detrimento ap-
 propinquans.
 Δασύ. ῥ. hirsuties, ῥαχὺ, πυκνόν.
 Δασύκερκος. ὅ. ὅ. habens densam caudā.
 Δασύμαχος. ἰ. ὅ, ἰ. lanosus.
 Δασύμαμι. hirsutus reddor, pilos pro-
 Δασυπόδης. ὅ. leporinus. (duco.
 Δασύπος. δος. ὅ. dasypus, lepus, cunicu-
 lus. Cael. li. 14. ca. 10. & Bud. in An.
 Δασυπύγῳ. αὐτος. ὅ. denso barbitio.
 Δασυπύ. μ. ὠ. ὠ. aspiro, id est notā aspi-
 rationis adscribo. Actiu. accus.
 Δασύς. ιος. ὅ. densus.
 Δασύτης. ὠ. ὅ. ἰ. densitas, hirsuties.
 Δαίριον. μ. ἰ. ὁ. μα. π. μα. diuido, co-
 medo.
 Δαίρι. μ. ἰ. ὁ. π. μα. conculco.
 Δαίριται. οἱ. diuifores, μ. π. αἰ.
 Δαριμός. ὅ. οὐ. ὅ. i. cum oratio profertur
 iisdem numeris & eodem modo ca-
 dit: à Date quodam Persarum sacra-
 πᾶ, qui cum uellet Græculus uideri,
 exclamauit, ἔδομαι καὶ τίτρομαι καὶ
 χαίρομαι, cum dicendum erat χαίρω.
 Hinc apud Aristoph. est δαίριος μῆ-
 νος. Cael. lib. 16. cap. 11. & Eras. pro-
 uerb. Datidis canuilena.
 Δάριον. Thracie oppidum. unde
 Δαρίνιοι. incolæ.
 Δαίρις. ὅ. dolus, astutia, παίρωμα.
 Δαίριον. lamare, deuorare.
 Δάω. dormire.
 Δάωνις. pes gallinaceus.
 Δάωνις ὄλως. ex dauco confectum; di-

citur etiam δάωνος à Nicand.
 Δάωρος. ῥ. καὶ
 Δάωνος. καὶ
 Δάωρος. pastinaca.
 Δαυρία. ας. ἰ. ficedula.
 Δάωρος. ὅ. ῥ. α. ὀlice pro δαός. titio.
 Δαυρός. ἰ. densus, pinguis. Cael. lib.
 19. cap. 14.
 Δαυρία. ας. ἰ. Apulia.
 Δάφνη. γε. ἰ. i. laurus. Item Daphne,
 puellæ nomen. Cael. lib. 1. cap. 7.
 Δαφρίπαροι. dicuntur uaticinantes: ad
 quod allusit poeta, Laurumq̃ mor-
 mordit.
 Δαφνιόφω. μ. ἰ. ὁ. π. μα. laurū gero.
 Δαφνιόφωρος. ὅ. ὅ. laurifer.
 Δαφίδης. αἰ. fructus lauri.
 Δάφνιος. ὅ. ὅ. laureus.
 Δαφνίς. ἰ. ὅ. Daphnis, laurus & bacca
 lauri.
 Δαφνίς. ὁ. ὅ. laureum.
 Δαφνίδης. καὶ
 Δαφνίδης. ὅ. ualde cruentus, niger, ru-
 bicundus, fuluus, fumeus, maculis
 rubeis ac ueluti sanguineis distin-
 ctus, ut sunt quidam serpentes. Ho-
 mer. ὁράτω ἰπὶ νῶτος δαφνίδης.
 Δαφίνα. ας. ἰ. largitas, affluentia re-
 rum & copia, abundantia.
 Δαφινόμας. abundo.
 Δαφίης. ιος. ἰ. ἰ. abundans, largus, li-
 beralis.
 Δαφινός. opiparè, largè.
 Δ Ε.
 Δε. autem, enim, sed, uerum, cæterum.
 Cōiunctio est subiectiua & oratio-
 nis & dictionis. Respondet enim ad
 ἢ. Accipitur aliquando pro δι καὶ
 ἢ, καὶ ῥ. Item pro porro, quin po-
 tius, imò, rursus, contra. Significat
 etiam rem quam quis auspicatur, ue
 heementer augeri, id quod Latini per
 atq̃ adeò explicare solent. Bud. Com.

Δαδίσκου. μ. ἰφομα. τ. ἰθυμ. timeo,
terreo.

Δάδω. μ. δάω. τ. δάδω, & δάδω.
μιο. ἰσὺ οὐτὶ δάδω, et idē dōmep.
timeo. Acliu. accus.

Δανδύς. fraudulentus, maleficus.

Δανιδίς. ienatus, uel qui ad crepus-
sculum durauit.

Δανιδίς. pro danivis, Ionice.

Δάιδω. s. crepusculum. (na.

Δάιδω. s. o. meridianus, stella uespertis.

Δακιδίς. dextra prehendo.

Δακιδίς, seu δακιδίς per η, ut Suid.
simulachrum, representatio, imita-
men. Putant quidam de Iouis statua
dici hoc uerbum proprie, quasi δακιδίς
κιδίς, & per abusum de alijs. Nōnul-
li quod ad incutendum terrorem im-
mittitur, diceloni appellari credunt.
Cael. lib. 6. cap. 13.

Δακιδίς. s. o. Laconi lingua, mimus.

Δακιδίς. idem quod δακιδίς.

Δακιδίς. μ. δάω. τ. δάω. &

Δακιδίς. represento, ostendo, demon-
stro. Accipitur saepe pro facio. Lu-
cian. φακιδίς ἰκιδίς & δακιδίς ἰκιδίς.

Δακιδίς τὰ γράμματα τῆς γράμματος, & de
re rationes.

Δακιδίς. οὐ. o. demonstratinus, digirus,
Latine index.

Δακιδίς. κη.

Δακιδίς. timeo.

Δακιδίς. s. o. miser, infelix.

Δακιδίς. &

Δακιδίς. s. o. extreme miser, timidus.

Aristoph. in Pluto, ἰδὲ δακιδίς
μιο δακιδίς.

Δακιδίς. timidus, miser, caueus.

Δακιδίς. s. o. & δακιδίς. ut. i. crepusculum.
Est autem οὐκ δακιδίς καὶ ἰκιδίς ἡ ἰκιδίς καὶ ἡ
οὐκιδίς. Δακιδίς ἰκιδίς, ἡ πρῶτα, aurora, At-
ticè: & δακιδίς οὐκιδίς, crepusculum ue-
spertinum, quādo iam uergit sol ad

occasum. Aristot. δακιδίς ἰκιδίς καὶ
τὸ δακιδίς καὶ τὸ δακιδίς. Interdum δακιδίς sub-
audietur. Synes. Ἀνακιδίς ἰκιδίς καὶ
ἐκιδίς καὶ ἰκιδίς. Bud. Com.

Δακιδίς. s. i. timiditas, ignauia.

Δακιδίς. μ. δάω. τ. δάω. καὶ

Δακιδίς. timeo. Proprie est ob ignauiam
refugio, & derecto periculum, anis-
moq̄ pavidus sum. Acliu. accus.

Δακιδίς. οὐ. o. meridianus, pomeri-
dianus.

Δακιδίς ἰκιδίς. pomeridiana consaba-
latio, Plutar.

Δακιδίς. qui decepit, δακιδίς
&.

Δακιδίς. s. meridies.

Δακιδίς. s. o. miser, timidus, ignauus.

Δακιδίς. s. o. pavor, metus.

Δακιδίς. timeo, formidare. Accus.

Δακιδίς. & a. discans.

Δακιδίς. s. o. timidus, & timorem in-
cutiens.

Δακιδίς. s. o. discare, Herodot.

Δακιδίς. s. o. uel δακιδίς. pavor.

Δακιδίς. pavor, timere.

Δακιδίς, καὶ δακιδίς. terre facio, me-
tuere facio, terribilia dico.

Δακιδίς. s. o. i. terribilis.

Δακιδίς. timor, error.

Δακιδίς. oportere, de quo in δακιδίς. Item li-
gare, δακιδίς. Mixto δακιδίς, parum
aberrat, παρὰ δακιδίς.

Δακιδίς. mala, res afflictæ, calamitates,
arumne, nefaria, indigna.

Δακιδίς. calumniari, conuiciari.

Δακιδίς. s. o. δακιδίς, τὸ δακιδίς, καὶ δακιδίς. quā-
dam, aliquis: in tribus personis tri-
busq̄ generibus. Sic enim loquitur
Græci, cum certum hominem signifi-
care uolunt, neq̄ tamen nominare.
Demosth. καὶ τὸ δακιδίς δακιδίς καὶ
δακιδίς ἀνάγκη. Gregor. ἰδὲ δακιδίς,
καὶ δακιδίς μιο μιο. Lucian. πὲρ δακιδίς

Δεκάριος. ιος. decemremis, decem ordinum navis.

Διάτρις. ο. ο. uel Διάρης. medicus, pauper.

Διατρίνος. οὐ. capax.

Διατρίον. ῥ. receptaculum, διαπόδιον.

Διατρίος. ῖ. ο. acceptabilis, acceptus. Διατρίος ἰσθμῶν, ratum habere.

Διάδω. μ. ἀσπ. π. αλα. inescio, decipio: quasi Διότι θυράω, id est esca capto. Accus.

Διάμα. ατος. ῥ. esca ad capiendum illecebra.

Διάμαμα. ατος. ῥ. ο.

Διάμαμης. οὐ. ῖ. inescatio, illex.

Διάμφορ. ῥ. lucerna, fax.

Διάμφορ. ο. ῥ. esca, aut uasculum in quo reconditur esca, Διάμα.

Δίαις. pro Δίαις.

Διάτρίον. ο. ῥ. literula, epistolion, tabella. Vnde Διάτρίον ὀνύχια, οὐ κενεάδινα, apud Plut. in Anton. pro epistolis illis amatorijs Cleopatrae ad Antonium, ex crystallo οὐ onyche lapide.

Διάτριον Διάτρίον. pugillares, Herod.

Δίαιος. ο. ῖ. libellus, tabula.

Διάτριος. οὐ. ῥ. Deltoron, id est signum caeleste triangulare, litera Δ simile.

Διάτριον. ο. ῥ. catulus suis, porcellus. Et Διάτριον, τριποῦδ' ἰσθμῶν.

Διάτρις. ιος. ῖ. ο. ῖ. porcus nuper natus, porculus lactans,

Διάτρις. ἴος. ῖ. ο. uel ῖ. delphin piscis. Itē nauticum instrumentum, quo utebantur in bellonauali ad demergendas naues. Aristoph. Equit. τὸς Διάτριας μετὰ τῶν ἰσθμῶν ἀνατορ παραβάτας. Vnde οὐ nautis Διάτριον, οὐ Διάτριον, Thucyd. Aspollon. scribit draconem ab Apolline interfectum, Διάτριον uocatum esse, cuius hi sunt uersiculi: ἔς ποτ' ἰσθμῶν ἰσθμῶν Διάτριον, ἔς ποτ' ἰσθμῶν ἰσθμῶν Διάτριον.

οὐ τὸς ποτ' ἰσθμῶν Διάτριον. Vocabantur etiam Delphines, qui Delphicum custodiebant oraculum.

Διάτριον. ο. ῥ. arx in Chio, οὐ templū Apollinis in Attica. Pollux dicit fortū esse iudiciale Athenis ab Aegeō constructum.

Διάτριον. ῖ. ο. delphinulus.

Διάτρις. ἰσθμῶν. ῖ. ο. Διάτρις.

Διάτρις. ἴος. ῖ. ο. uulua, uterus, uenter, unde ἀδελφοί, uterini fratres.

Διάτρις. Διάτρις.

Διάτρις. ατος. uel indeclinabile, ῥ. forma, figura, funis, σῶμα, corpus. Sic dictum (teste Macrob.) quasi uinculum animae. Homer. fere de uiuo corpore utitur, ut σῶμα Διάτριον τῷ ψυχῇ, σῶμα uero de mortuo.

Διάτρις. ο. ῥ. cubile.

Διάτρις. μ. ἰσθμῶν. αδificio.

Διάτρις. μ. ἰσθμῶν. Ionicum uerbum est, significatq̄ circumspectare, ac huc οὐ illuc ἰσθμῶν, id est oculos uertere, annuere, oculis significare, subsannare.

Διάτρις. ῖ. ο. syluosus.

Διάτρις, uel Διάτρις. ατος. arboribus regi, obumbrari.

Διάτρις. ο. ῥ. arbuscula.

Διάτρις. ο. ῥ. arboribus abundans.

Διάτρις. ατος. arbores incido.

Διάτρις. ατος. ατος. oleri arbores.

Διάτρις. ο. ῥ. ο.

Διάτρις. ο.

Διάτρις. ιος. ῥ. arbor.

Διάτρις. incrementum arborum.

Διάτρις. μ. populus.

Διάτρις. laeo proprie inter quercus, sub arbores fugio a stus uitandi, aut frigoris gratia, etiam in aqua mergor. Διάτρις. ο. ο. uox amara.

Διάτρις.

Διὰ τὸν πόρον. ov. ῥ. σ
 Διὰ τὸν πόρον. arbuscula.
 Διὰ τὸν πόρον. vor. ὁ. ἡ. accedens ad natu-
 ram arboris, arborefcens.
 Διὰ τὸν πόρον. ὠρος. arbuslum.
 Διὰ τὸν πόρον. μ. αὐ. w. αὐα. blasphemo, iniu-
 ria afficior, conuicior. Accusf.
 Διὰ τὸν πόρον. ridiculus, cōuicijs obnoxius.
 Διὰ τὸν πόρον. ov. ὁ. iniuria.
 Διὰ τὸν πόρον. ut. ἡ. cisterna, latrina.
 Διὰ τὸν πόρον. de. ἡ. dextera. Poëtice Διὰ τὸν πόρον.
 Διὰ τὸν πόρον. διὰ τὸν πόρον τὰ διὰ τὸν πόρον
 ἡ. ἡ.
 Διὰ τὸν πόρον. τὰ. bona & fortunata, cui con-
 trarium οὐκ ἔστι. Veteres τὰ Διὰ τὸν πόρον uoca-
 bant ea quæ prudentia essent, ut an-
 notat Sophoclis interpres.
 Διὰ τὸν πόρον. à dextris.
 Διὰ τὸν πόρον. qui dextra manu mittunt
 hastilia.
 Διὰ τὸν πόρον. lancearius, wapapinas,
 qui dextra lanceam mittit.
 Διὰ τὸν πόρον. u. ὠρος. w. ο. μ. capio per
 dextram, dextram do, humaniter,
 benigne & comiter excipio, tractō
 que, prehensio, saluo, compello, am-
 bio. Bud. in Annot. Accusf.
 Διὰ τὸν πόρον. ov. ὁ. commodus, idoneus, dex-
 ter, prudens, eruditus, ciuilis, lepi-
 dus, benenolus.
 Διὰ τὸν πόρον. u. ὁ. qui in dextera chori
 parte præsidebat.
 Διὰ τὸν πόρον. u. ὁ. dexteritas.
 Διὰ τὸν πόρον. ex dextera.
 Διὰ τὸν πόρον. de. ἡ. dextera.
 Διὰ τὸν πόρον. a. ὁ. res dextra faustitas.
 Διὰ τὸν πόρον. feliciter, eruditè, w. αὐα. ὠρος.
 Διὰ τὸν πόρον. ior. ἡ. susceptio per dextram.
 Διὰ τὸν πόρον. μ. αὐα. w. αὐα. μ. αὐα. Διὰ τὸν πόρον
 Διὰ τὸν πόρον. u. ὁ. indigeo, rogo, desydero,
 careo aliqua re, conuenio aliquem.
 Depon. genit.
 Διὰ τὸν πόρον. ov. ῥ. decens, decorum, ut Διὰ τὸν πόρον

τὰ τὰ διὰ τὸν πόρον. Necessarium,
 ut w. αὐα. w. αὐα. w. αὐα. w. αὐα. w. αὐα.
 Vitale, commodum, ut Διὰ τὸν πόρον τὰ τὰ
 w. αὐα. w. αὐα. w. αὐα. w. αὐα. w. αὐα. Sciendum quod
 huiusmodi participia impersonaliū
 uerborum reddi sæpe nequeunt Latī-
 nè per uerbum ipsum, sed alia dictio
 ne adiuncta, ut Διὰ τὸν πόρον cum oportet uel
 oportuerit, Διὰ τὸν πόρον cum audire
 fuisset. w. αὐα. Διὰ τὸν πόρον, tanquàm opor-
 teat. Et Διὰ τὸν πόρον, commodè, ut is Διὰ τὸν πόρον
 w. αὐα. w. αὐα. w. αὐα. w. αὐα. w. αὐα. apud Herodot. commodè ces-
 sit. Pericles cum esset populoratione
 expensæ pecunia redditurus, pude-
 retq; palam titulum insumptæ pecu-
 niæ proloqui, rectè significauit, Διὰ τὸν πόρον
 Διὰ τὸν πόρον, inquit, ἀνάγκη τοσούτῃ τὰ
 Διὰ τὸν πόρον, id est, In usus necessarios tan-
 tum talentorum insumpsi. Et Διὰ τὸν πόρον
 w. αὐα. w. αὐα. w. αὐα. w. αὐα. w. αὐα. in tempore, tempestiue. Διὰ τὸν πόρον pro
 Διὰ τὸν πόρον quoq; legitur.
 Διὰ τὸν πόρον. w. αὐα. τὰ. indigentem, ligantem,
 decentem. Item w. αὐα. Διὰ τὸν πόρον w. αὐα.
 w. αὐα. w. αὐα. w. αὐα. w. αὐα. w. αὐα. eadem locutio est, quæ
 Latinis, unde quinquaginta, uel unū
 de quinquaginta.
 Διὰ τὸν πόρον. ligarunt.
 Διὰ τὸν πόρον. w. αὐα. w. αὐα. w. αὐα. w. αὐα. w. αὐα. decenter.
 Διὰ τὸν πόρον. vor. ῥ. timor.
 Διὰ τὸν πόρον. a. ὁ. patera, poculum.
 Διὰ τὸν πόρον. w. αὐα. w. αὐα. w. αὐα. w. αὐα. w. αὐα. poculi genus, Athen.
 Διὰ τὸν πόρον. w. αὐα. w. αὐα. w. αὐα. w. αὐα. w. αὐα. Est enim w. αὐα. in
 terdum Διὰ τὸν πόρον, ut Διὰ τὸν πόρον, et cætera.
 Bud. Com.
 Διὰ τὸν πόρον. paro, ut fullones, w. αὐα. w. αὐα. Vnde
 w. αὐα. w. αὐα. w. αὐα. w. αὐα. w. αὐα.
 Διὰ τὸν πόρον. τὰ. ornamenta circa colu-
 lum.
 Διὰ τὸν πόρον. w. αὐα. w. αὐα. w. αὐα. w. αὐα. w. αὐα. millus, hoc est collas
 re eanum coriaceum clauis confis-
 xum aduersum luporum impe-
 tum.
 Διὰ τὸν πόρον. w. αὐα. w. αὐα. w. αὐα. w. αὐα. w. αὐα. laqueus aucuparius.

Δίρα. αἶς. ῥ. pellis ouina.
 Διρβίς. ἦρος. pellis, cutis.
 Δίρμα. αἶς. ῥ. ὁ. aspectus, oculorum a-
 cies, iussus. ἀπὶ τὸ Δίρμαρ.
 Δίρα. πτ. ἦ. collum, ceruix. differt ab
 αὐχλῶ.
 Δίρκεσθαι. respicio.
 Δίρμησις. ἰος. ὁ. epitheton leporis, quod
 oculis aperti uideatur dormire.
 Δίρμησις. uideo, Δίρμα.
 Δίρμος. β. ἦ. iussus.
 Δίρμησις, siue Δίρμωσις, sanguinem po-
 to, excorio.
 Δίρμα. μ. ξυ. π. χα. aspicio, uideo. Acc.
 Δίρμα. αἶς. ῥ. pellis, cutis, crumena, fa-
 sciculus, oculus.
 Δίρματινος. ου. ὁ. pelliceus.
 Δίρμησις. τὰ. quibus cutis pro pennis
 est, sicut uesperilio.
 Δίρμησις. ῥ. ὁ. pellis amictum esse.
 Δίρμησις. ἰος. ὁ. ἦ. cuticularis,
 Δίρμησις. ὁ. uermis, serpens.
 Δίρμησις. ῥ. Δίρμησις.
 Δίρα. ἰος. ῥ. pellis, κῆρυξ.
 Δίρμησις. ἰος. ὁ. pellis, sagum ē pilis con-
 lectum.
 Δίρφησις. β. ῥ. ἀ. Δίρμα, sicut ἀ πῶσις πῶσις
 πῶσις. tympanum, omentum, pellis,
 rostrum.
 Δίρμα. μ. ξυ. π. χα. excorio, percutio, ca-
 do, uerbero, cado. Actiu. accusf.
 Δίρμος. ου. ὁ. mensis Iunius apud Mace-
 dones.
 Δίρμασις. ῥ. Δίρμασις, ligo, uincio.
 Δίρμασις. ἦ. ἦ. fasciculus, uia.
 Δίρμος. β. ὁ. uinctus, Δίρμησις.
 Δίρμος. ου. ὁ. in plurali Δίρμασις. τὰ.
 uinculum, nodus, clauus.
 Δίρμασις. μ. ξυ. π. χα. ligo, ἢ ἀπὸ τῶ
 ἀσάγῳ. Actiu. accusf.
 Δίρμησις. β. ῥ. ὁ. carcer. Bud. Com.
 Δίρμησις. β. ὁ. ligatus, uinctus. ὁ. ἀσ-
 ῖς qui uincit. Item Δίρμησις, cui

[illegible]

Est etiam repetentis, ut inquam. Δι
 ξί, iam enim. Δίξ, utique. Διδή
 κατός, huc atq; illuc. Bud. Com.
 Δίμα. α. π. ρ. κ. κ. (ua)
 Διμύς. ο. ρ. δ. morfus.
 Διύρ. bellare, occidere.
 Δίης. inuenies, sero disces. Epigram.
 γραφάριος Δίης.
 Διδά. diu. Item διδά uel διδάκται, scē
 pius. Τι διδά, Quid igitur, Aristo
 Διδάδορες. loquax. (phan.
 Διδάιωρ. ο. i. longēui.
 Διδόρ. quasi, cum ueri similitudinem
 duntaxat fingimus, tanquā, uides
 licet.
 Διδύω. moror, tardo.
 Διδύωδς. bello captus, ἀχμαῖωτορ.
 Διδύμω, Hercules uxor. ἀπ' ὁ Δίος
 ἀνὴρ, quasi uirago.
 Διδύμ. μ. ἀσ. π. α. α. scindo, comburo,
 populor agros. Accus. iung.
 Διδύμ. μ. ἰσ. π. ι. α. populor, uasto.
 Διδύς. β. ἰ. ὁ. hostis, bellicosus, inimicus,
 foreis. Item ignitus, ustiuis.
 Διδύρ. ἰ. ὁ. pugna.
 Διδύμ. μ. ἰσ. π. ι. α. populor, uasto, de
 bello, depopulor, ueluti cum segetes
 aut sylue flammis incendio, hostili
 ter occido.
 Διδύς. ἰ. pugna.
 Διδύς. β. ὁ. mordax.
 Διδύμοι. ο. i. mordaces.
 Διδύμ. μ. ἰ. σ. π. ι. α. mordeo, δάκνο, νο
 τῶ. Accus.
 Διδύμ. uidelicet.
 Διδάίνω. ledō, βλάπτω.
 Διδάϊδς. miser.
 Διδάωδς. propalā.
 Διδάωδς. uelle, deliberare.
 Διδύμ. μ. ἰσ. π. ι. α. nocco, ledō. Ac
 cus.
 Διδύ. uoluntas, consilium.
 Διδύμα. α. π. ρ. δ. nocumentum, ueneniū.

Διδύμω. ο. ρ. δ. pessimus, nocuus, ἀν
 μαρτῆρ. (ua)
 Διδύμ. ἰ. damnū, seditio, ira, cōtume
 Διδύμ. ο. ρ. δ. uenenu n, herba morti
 fera. Herod. adiectiuē posuit.
 Διδύα. τὰ. festa Apollinis in Delo.
 Διδύας. nauis nomen & Ceres.
 Διδύας. qui Delum proficiscuntur
 oraculi consulendi gratia.
 Διδύα. α. ἰ. oppidum Carie.
 Διδύας. ἀδός. ἰ. nauis qua in Delum na
 uigabant Theori, unde & Διδύαδ.
 Διδύας. ἰ. ὁ. nomen gentile.
 Διδύορ. β. ρ. urbs Bæotie in Tanagra.
 Διδύος. Apollo. ἀ Delo insula, & Διδύοι,
 affines, qui duas sorores duxerunt.
 Διδύοι. uidelicet.
 Διδύορ. τὸ. templum Apollinis.
 Διδύος. ο. ρ. δ. manifestus, εἰς πῶς.
 Διδύος. ο. ρ. ἰ. insula Delos.
 Διδύοι. declaro.
 Διδύω. μ. ἰσ. π. ι. α. manifesto, decla
 ro, significo, explico, prae me fero, no
 tum facio. Διδύω, argumento est.
 Accus. iung.
 Διδύμα. α. π. ρ. κ. κ. (ua)
 Διδύωδς. ἰ. ὁ. declaratio, decretum.
 Διδύω. palām, ἀπὸ παλῶντος.
 Διδύωδς. ο. ρ. δ. declaratiuus.
 Διδύμα. uinculum.
 Διδύωδς. μ. ἰσ. π. ι. α. populum dū
 co, beneuolentia rego, factionem fa
 cio, demulceo homines, multitudi
 nis gratiam emerco, gratiam alli
 cio. Διδύωδς. ο. ρ. δ. Atheniensem temp. administrabās.
 Eras. ex Athenæo.
 Διδύωδς. α. ἰ. concio, administratio
 reipubl.
 Διδύωδς. ο. ρ. δ. administrator reipub.
 concionator. quod autem est διδύωδς in de
 mocratia turbulenta. Bud. Commē.

Δημόσια. τὰ. Respub. et negotia ad rem
pub. pertinentia.
Δημοσιακόν. ῥ. publicum.
Δημοσίον. μ. ὁσ. π. ὡς. ἀπὸ τῶν ἰσθμῶν
ἵσται, publicus sum. Aristophan.
Acharn.
Δημόσιον. ῥ. ῥ. aerarium, fiscus.
Δημόσιον ἴδιον. ῥ. solum publicum.
Δημόσιος. ὅς. ὁ. publicus, δημοῖς, licitor, -
tortor.
Δημοσίον. μ. ὁσ. π. ὡς. publico. Acc.
Δημοσίονος. ὁ. uilis, plebeius, quasi i po-
pulari fece emptus.
Δημοσίονος. ῥ. ῥ. prouentus publicus.
Δημοσπορεῖν. in populo uersari.
Δημοφιλής. ἴος. ὁ. ἡ. perfectus, manife-
stus, ex populo.
Δημοφιλῶς. ῥ. agere cum populo aliquo,
ῥ. quasi ab eo facere.
Δημότης. ῥ. ὁ. contribulus, plebeius, po-
pularis. Accipitur pro populo
apud Herodot.
Δημοτικός. ὅς. ὁ. plebeius, affabilis in po-
pulo, publicola.
Δημοδοῦν. ludere, letari.
Δημοκρατής. ὅς. ὁ. qui popularem auctoritatem
capit, popularis, populo gratus.
Δημόδωτος. ludicrus, uulgaris, inhonestus.
Δημοφιλής. ἴος. ὁ. ἡ. plebi uilis, reipubli-
cae studiosus, et uerbum Δημοφιλῶν.
Δίλν. poetice. diu, i τὴν ποίησιν.
Διλωτός. ῥ. ὁ. longæuus. Et ἀνταρὲς, ἀν-
τιπῶς, ἀντιπῶς ἀντιπῶς, ἀντιπῶς.
Διωάριον. ῥ. ῥ. denarius.
Δίωρον. ἴος. ῥ. consilium, βούλημα. πα-
ρὰ τὸ Δίλν, i τὴν ποίησιν ἔχον. ἔχον ἔχον
ἔχον ἔχον ἔχον ἔχον.
Δίξ. ἴος. ὁ. uermis lignorum.
Διξιδύμος. molestus, dolorosus.
Δίξος. ἴος. ἡ. morsus.
Δίπρον. uicq, certe, profecto, nimirum.
ἔστι ῥ. ἀπορρίπτον, nempe, nunquid.

Bud. Com.
Δίπρον. uicq, uidelicet, nimirum.
Δίπρον. ἴος. ἡ. pugna. ἀπὸ τῶν collum.
Δίπρον. pugnat.
Δίπρον. concendo.
Δίπρον, uel δ' ἑξῆς. rixor, ὡλεναι.
Δίπρον. ἴος. ἡ. concutio. ἔστι τὸ δάμναι, ῥ.
τύπαι.
Δίπρον. diu, ὅς. μακρὸς, i τὴν ποίησιν.
Δίπρον. ὅς. ὁ. diuinus.
Δίπρον. alligare, ῥίψαι, βασανίσαι i τὴν ποίησιν
ἐμμελῶς, ἀσμελῶς. Plutarch. δῖον
ῥά τινος πάσαι ἡ ἀντιπῶς, ῥὺ δ' ἀντιπῶς
καθόσιν.
Διωμεία. ἡ. offensio.
Δίτα. certè.
Δίτος. posterior.
Δίτ. ἴος. ἡ. Ceres.
Δίωρον. populans, uastans.

Δ Ι.

Δία. ῥ. ῥ. Iouem. accusatiuus est ἔξ τῶν
ἴος. Est etiam nomē ciuitatis in Cre-
ta, quæ postea rājos dicta fuit; nā iu-
piter in ea educatus fertur.
Δία. præpositio cum genitiuo per signi-
ficat, ut ὅς. τὸ ταῦτα ἀπὸ ἀντιπῶς ἔχον
ταῖς: cum accusatiuo uero, propter,
et est nota causæ, ut ὅς. ὁ ταῦτα ἔχον
ῥ. Quamquàm ῥ hoc significato cū
genit. reperiatur, ut tradit interpret
Aristophanis. In compositione dis-
significat, hoc est separationem: iτὲ
ῥ emphasim maiorem. Δι αὐτοῦ,
idcirco. Δι ἡμῶν, quantum in me
est. Διὰ δὲ τῶν μάχων, eminus pu-
gnare. Διὰ πολλῶν, multis. Διὰ
βραχίωνων, paucis. Διὰ πολλῶν, ῥ
ἔξ τῶν ποίησιν, non subinde, aut identidē,
sed longo intervallo, quod etiam ὅς
ἔχον dicitur. Δι ὅσον, quò circa.
Διὰ πάντων, semper. Διὰ πάντων, qđ
est in dupla ratione, ex omnibus.
Διὰ τῶν, quod est in sesquialtera

ratione. Διάβιο, per totam uitam.

Διά τιμῆς ἄγας, τὸ ἄγας ἐν τιμῇ, in honore habere, honorare. Διά δόξης ἄγας, uenerari, ueneratione dignari.

Διά μνήμης ἄγας, memoriā alicuius scriptis mandare, & monumentis.

Διά τρίτης, tertio die, Galeno. Bud.

Διαβάδισμα, pertransseo. (Com.

Διαβάδρα, as. ἡ. scala nautica.

Διαβάω. τράσσω, proprie flumen traicio. Itē occupo, expeditionē facio.

Διαβάωμαι. decipio, θάπτω, παραδωγισομαι. Διαβάωμαι τοῖς λόγοις πῶς ἰσχυρόν, Ludo te seris cū Petro. Plutarch. τὰς ἐμπορίας διαβήσας, In negotiatione arguimini. Philostr. in Herod. Πρὸς τὴν ἀποικίαν διαβήσας, cor loniam detrahebat. Διαβήσας πῶς τὸ παράρ, arguebat Paridem. Διαβήσας τὰς ἐν τῇ χεῖρὶ τὰ χεῖματα, calumniam suabit circa pecuniam.

Διαβάω. crimino, accuso, infamo, calumniar, defero, traduco, siue infamem reddo, calumnijs premo. Accipitur etiā pro διατρέω, hoc est traicio, uel appello. Accus. iung.

Διαβαδόντες. οἱ. hostes.

Διαβαδώνω. respecto, circumspecto.

Διαβασίνισα. regnum sibi uendicare.

Διάβασις. ιος. ἡ. transitus, pons, traieccio. Thucyd. ποταμῶν τὰς διαβάσεις.

Διαβάω. circumeo.

Διαβάτρια. ἡ. τὰ. sacrificia quae pro transitu fiunt. Plutarch. in Lucul. ἔθνος τῷ Εὐρωπαϊ διαβάτρια, id est pro transitu sacrificauit. Dicitur eadem forma quā νικητρια, & χαριστρια, & διαβάτης. ἡ. ο. traiector. (similia.

Διαβάτης. ἡ. ο. q. traici potest, meabilis.

Διαβάωμαι, passiuē. affirmo. Phalaris, ταῦτά φασὶ τὴν μήτρα σου, καὶ τὴν γαστήρα, πῶς ποιοῦν τῶν σικελιωτῶν διαβήσας. Bud. Com.

Διαβήκοντες. οἱ. qui tibiis uehementer diductas habent, uarici, Plutar.

Διαβήκαμυρος. ὁ. infestus suspēctus, cōdemnatus, calūnie obnoxius, elusus.

Διάβημα. ὁ. ὁ. gressus, transiūs.

Διαβήσιω. cupio transire.

Διαβήτης. ἡ. ο. circinūs. Est & renūm affectio, maximam sitim inducens, τὸ πᾶν τὸν νομίζων διαβήτης, inquit Aeginetā: quasi dicas, transiūs, & τὸ διαβήτης. Quidam urina profluuiū uocant, alij διαβήτης.

Διαβήσιω. μ. δὲ. w. ana. traicio, traduco. Accus. iung.

Διαβήσινωμαι. peredor. (cere.

Διαβιόω. uitam degere, uitam produci.

Διαβήτης. ὅ. ὁ. instrumentum quo circulus incitur, & litera figura.

Διαβήσινω. germino.

Διαβήσιω. perspicio.

Διαβήτης. τος. ὁ. ὁ. delatus.

Διαβήω. diuulgare, rumorē passim disseminare, celebrare, cum clamore indicare.

Διαβήω. celebrari, celebris haberi.

Διαβήτης. ὅτος. ὁ. fama decantatur. Ioseph. lib. 7. πόνος διαβήτης, Urbi famosissima.

Διαβήτης. ὅ. ὁ. ὁ. celebris, insignis, nobilis, diuulgatus, clarus uirtute, καὶ τὸν πολυβήτητος. Sed apud Lucian. in Pseud. in malam quoq. partem legitur, αὐτὴν μάλα τῶν ἐνὶ κακίᾳ διαβήτης ἀνθρώπων ἀπὸ τῶν ἀπαιτητῶν.

Διαβονολῶ. fallere, id est mutigare, lenire, βονολῶ.

Διαβολή. ὅς. ὁ. &

Διαβολία. ἡ. calumnia, suspicio, indignatio, ignominia, crimen, delatio. Item pila, balista.

Διάβολος. ὅ. ὁ. calumniator, diabolus.

Διαβόλιον. ὅ. ὁ. consilium.

Διαβόλωμαι. persuadeo.

Διάβητος. dubius, uel consilij duplicis.
 Διαβρίχω. ὀϊμάτιον. humectio.
 Διαβείδω. grauo.
 Διαβρίχως. ἢ ὀ. ἢ. madidus, ebrius.
 Διαβρίχως est quando parte aliqua exesa
 sa sanguis expuitur. uide Celsum.
 Διαβυώμιον. transio, transfigo.
 Διαβυώμιαι. transeo.
 Διαβαραίνω. egrifero.
 Διαγίγνομαι. ὁ ἀπαρχίζω. renuncio, mani
 festo. Bud. Com.
 Διαγίρω. excito, inuito.
 Διαγινώσκω. ὁ. ὀ. derisus.
 Διαγινύς. ὠ. ὀ. ἢ. ἀδύς, generosus,
 nobilis.
 Διαγίνομαι. perseuero, hō cum longin
 quitate temporis, uitā produco, per
 maneo. Bud. Com.
 Διαγινώσκω. cognosco, dignosco, discer
 no, inquirō. Itē Διαγινώσκω, statue
 re, id est pro potestate iudicare, ὃ
 ius dicere, ut iudex in sua potestate:
 deliberare. Bud. Com.
 Διαγινώσκω. inuoluo.
 Διαγκνίω. cubito innitor.
 Διαγκνισμός. cubiti innisus.
 Διαγκνίσω. fascinare, violare.
 Διαγκνίσω. μ. ἄψω. π. ἀφα. designo, scul
 po, διαγνίσω, διασκαλίσω. Accus.
 Διαγνίσω. agnosco, διαγινώσκω, δια
 γνίσω.
 Διαγνύω. notifico, notum facio, indi
 co, aperio, diuulgo.
 Διαγνύω. ἢ. ὀ. διαγνώσις, discretio.
 Διαγνώμων. ὀ. ὀ. arbitrator, disceptator,
 cognitor.
 Διαγνώσις. ὀ. ἢ. iudicium.
 Διαγνώσις. ὀ. ὀ. discernendi potens.
 Διαγνώσις obturmuro.
 Διαγνώσις. ὀ. ὀ. duplici geniculorum
 nodo cinctus.
 Διαγορεύω. publico, dico, concionor, ius
 beo, ucto. Διαγρόντω Διαγορεύω,

nominatim excipere, nominatim eadē
 uere. ἡμέρα διορισμένη, dies consti
 tutus, hoc est τῆς ἡμέρας, διορισμένη,
 διορισμένη, διορισμένη. Διαγορεύω
 etiam opponitur τῷ συμβαίνειν, ut
 διαγορεύω τῷ συμβαίνειν. Bud. Com.
 Διόγραμμα. ὀ. ὀ. titulus, inscriptio li
 bri. Itē senectia, decretū, formula,
 imperiū, edictū. significatur etiam
 hoc nomine aliquādo geometria desi
 gnata, siue quadrangularis, siue tria
 gularis, descripta tabella, siue forma
 in scientijs demonstratiuis, quæ elemē
 tis constant, quales apud Euclidem
 extant. Vnde à Plutarcho διαγράμ
 ματα καλεῖται quodam loco dicta
 sunt, quæ προνομία uulgo uocantur.
 Est etiam διόγραμμα perscriptio,
 ὃ breuiarium, qualia sunt, quæ ad
 collationes publicas fiunt, cum ex
 censu ἀπογραφῆς describuntur, ut au
 thor est Suid. Scripturam etiam
 aliquando Cicero uocat, hoc est ra
 tionem mancipium, id est corū, qui
 portoria, aut pascua publica, aut de
 cumas quasius sui causa redime
 bāt. Cal. li. 10. ca. 20. ὃ Bud. Com.
 Διαγράμμιος. ὀ. ὀ. species ludi teste
 rarij, in quo adhibebantur nigri ὃ
 albi calculi. Cal. lib. 11. ca. 17.
 Διαγράμμιος δίκην. interlita lis et indicla,
 ὃ δίκην ἡμετέραν. Bud. Com.
 Διαγραφός. qui censu cōscribendo prae
 fecus est, ὃ καθίστατος ἢ τῶς συμ
 μίσις ἢ τῷ διορισμῷ πόσις ἢ κατὰ
 ὁρισμῶν. Cal. lib. 10. ca. 20.
 Διαγραφός. ἢ. ὀ. descriptio, antiquatio
 ὃ peremptio rei capta, uel iam per
 acta, conuentio, pactum. Bud. Com.
 Διαγράφω. ὃ
 Διαγράφω. describo, delinio, Plat. Itē
 censo. Item do nomen, profiteor.
 Item accuso, diem dico. Item pro
 hibeo,

Est etiam ἡ παρρησία ἡ παρρησία πρὸς τὴν κατηγορίαν, cum contentio inter duos oritur pro functione munerum. Item controuersiosa duorum alij: de rebus disceptatio. Διαδικασία γράψαι, iudiciū dictare, dicam scribere. Διαδικασίαν ποιεῖν, iudiciū constituere. Ἀντιπρὸς τῷ διαδικασίαν, actionē denegare, à iudicio dictatore repellere, & actionis intentionem circumducere. Bud. Com.

Διαδικασίωμα. petitio, & actio, hoc est ἔργον, Bud. ibidem.

Διαδικασίον. ἢ διαδικασίωσις.

Διαδίπλος. ὁ duplex.

Διαδοικίσις. lasciuire, & indecenter saltare.

Διαδορίς. ἢ fulcimentum trabium obliquum, cui reliquæ incumbunt.

Διαδορασίσις. dimico.

Διαδόσις. ἢ distributio, ἢ ἡ διανομή τῶν ἰσῶν δόσιν.

Διαδόχῃ. ἢ. ἢ. continuatio, series, successio, traditio.

Διαδόχος. ὁ. ὁ. successor, hæres.

Διαδομασίσις. aliquod poemata ago, aut auctor sum comædiarū, aut tragædiarum, aut alterius poematis.

Διαδομασίσις. διαφυγῆναι, aufugere.

Διαδῶς. ὁ. ὁ. qui perfugit. ἀπὸ τῆς φυγῆς.

Διαδορασίσις. miser, timidi, qui rei publicæ administrationem fugiunt.

Διαδομασίσις. ἢ. ἢ. ultero, citroq̃ cursatio, discursatio.

Διαδομασίσις. διαφυγῆναι. fugere, uitare, permeare, perlabi, decurrere, curriculo pertransire. Bud. Com.

Διαδομασίσις. euado, per mediam urbem elabor, detrectio munera, & tergiversatione et frustratorijs dilationibus, & cōmentis forensibus iudicia eludo, & cunctationibus ludificor.

Bud. Com.

Διάδοσις. frustratoria fugitatio, certamen rectum, legitimūq̃ detrectationis. Bud. ibidem.

Διαδῶς. ἀποστρέφω.

Διαδῶς. apparco, aspergo, ὑποτίθημι, ἐκτρέφω, διατρέφω.

Διαδῶς. acrius. Lucian. ἵκαρ. μὴ λαμπρῶς, ἀλλὰ μετὰ τὴν διατρίβην σοφίᾳ.

Διαδομασίσις. perfuens felicitate.

Διαδῶς. nugari, φεναγεῖν, ἀπαυτῶν.

Διαδομασίσις. disjungo.

Διαδομασίσις. ὁ. ὁ. disjunctiuus.

Διαδομασίσις. ἢ. ἢ. separatio, sciugatio, διακρίσις.

Διαδομασίσις. amulari, inuidere.

Διαδῶς. uide ἀποσλῶ.

Διαδομασίσις. ἀπὸ τῆς septum transuersum, cinctus, subligar, præcinctus.

Διαδομασίσις. ἀπὸ τῆς ἀποσλῶ. μ. ἄσπ. ὡ. ὡ. ἀσπ. discingo. Actiu. accusiung.

Διαδομασίσις. ἀπὸ τῆς ἐσφύον, apud Athenarū lib. 14. pro subligaculis poni uidetur, de quo Bayf. de re Vest.

Διαδομασίσις. despectio.

Διαδομασίσις. comor, contendo.

Διαδομασίσις. τὰ ἰατρία. suorum bonorum augmentationem facere.

Διαδομασίσις. ἢ. ἢ. affectus, affectio, animus, species, habitusq̃, unum ex accidenibus uerbi, quod Latini genus uocant. ὁ ἰσθιαδισις ἰσθιαδισις, sermo animo conceptus, προφορικῶς uero qui profertur iam, auditurq̃. Significat etiam testamentum. Lysias, ὡς δὲ αὐτὸς διαδομασίσις τῆς τῶν ἀνθρώπων ἀμνηστίας, ἢ ἡ ἀμνηστία. Item uenditionem apud Isocrat. Et dispensationē, apud Isotiphont. Suid. Διαδομασίσις. ὁ. ὁ. dispensator, curator. Διαδομασίσις. percurro, discuro. Διαδομασίσις, & διαδομασίσις pluraliter. testamentum, hereditas quæ testamentō obuenit. Bud. Com.

Διαδύω. laboro.

Διαδύωρις. οἱ. uenatores.

Διαδύωρ τὰς ὄφας. turbidus, inuadens oculos ut puluis.

Διαδύω. confringo.

Διαδύω. μ. ἰσθ. π. ἡνα. tumultuo. Neutrū absol.

Διαδύωμαι. rumore impleor, rumore diuulgor, uel diuulgo, rumorem spargo.

Διαδύωμαι. dissoluo.

Διαδύωμι. μ. ἴψα. π. ἡνα. deliciar, frango, ἀπὸ δὲ διακείσθαι, ὅτι ἀπὸ τῶν διακείσθαι, caput comminuerē, apud Lucianum.

Διαδύω. qui perspexit.

Διαδύω. repagulum ē materia compactum, quod & uehicula & equos à uestibulo adium arcer.

Διαδύω. ας. ἰ. serenitas.

Διαδύω. ἰσθ. μ. ἴσθ. π. ἡνα. sum sub dio. Neutrū absol.

Διαδύω. οὐ. ὁ. perspicuus, purus, lī quidus.

Διαδύω. οὐ. ὁ. i. cruentus.

Διαδύωμαι. madesco.

Διαδύω. μ. ἀρ. irrigo, madesacio. Actiuum accus.

Διαδύω. ἰσθ. ἰ. diuisio, discriminatio, differentiarumq̃ annotatio, & eadem rerum quæ ad rem constituendam pertinent, & referūt. Bud. Com.

Διαδύω. οὐ. ὁ. dissociatus.

Διαδύω. οὐ. ὁ. diuisibilis.

Διαδύω, & διαδύωμαι. diuido, disterno, separo, distraho, discrimino.

Aliquando dissero & dispuo. Aristot. ἐκ τῆς διακείσθαι δὲ διακείσθαι ἀπὸ τῆς διακείσθαι, καὶ τῆς διακείσθαι, καὶ τῆς διακείσθαι.

Et explico, declaro, explanoq̃, διακείσθαι. Theoph. ἀπὸ τῆς καὶ διακείσθαι, De qua quidem conati sumus differentias constituere, & dis-

crimina notare, hoc est ἀποκρίσθαι. Bud. Com.

Διαδύω. μ. ἀρ. π. ἡνα. emico ut fulgur, surgeo. Item eleuo, collo. Gregor. τὸν ἀποκρίσθαι διακείσθαι. Et π. ἀποκρίσθαι, ἐκ τῆς διακείσθαι. Demosth. ὁ δὲ διακείσθαι, Ne uerbū quidē fecit. Plutarch. διακείσθαι τὸς ἀποκρίσθαι dixit pro διακείσθαι, quemadmodū διακείσθαι π. ἡνα, ἀπὸ τῆς διακείσθαι. Bud. Com.

Διαδύωμαι. percipio.

Διαδύω. μ. ἴσθ. π. ἡνα. impellendo transco, emico.

Διαδύω. ας. ἰ. consuetudo, uictus ratio, id est modus, seu ratio uiuendi, ac lex quædam. Vulgò regulam uictus uocant, institutum uitæ. Latine diariū dicitur. Item iudiciū. Lucian. ὁ δὲ διακείσθαι τὸν διακείσθαι, ἰσθ. ἰσθ. ἀπὸ τῆς διακείσθαι, Aristot. ponit differentiam eandem inter διακείσθαι, & διακείσθαι, quam Cic. ponit inter arbitrium & iudicium, de quo Bud. Com. Aristophan. pro canaculo & loco in quo excipiuntur hospites, usurpauit.

Est item immoratio apud Strabo. lib. 1. ἀπὸ τῆς διακείσθαι, καὶ διακείσθαι.

Διαδύωμαι. μ. ἴσθ. π. ἡνα, & διακείσθαι. uiuo, uictus ratione uitor, uescor quotidie. Depon. absol.

Διαδύω. μ. ἴσθ. π. ἡνα. iudico sicut arbitri. Vnde τὰ διακείσθαι, quod arbitri statuerunt.

Διαδύω. ας. ἰ. idem quod διακείσθαι. utroq̃ enim utitur Thucyd. Item monumentum.

Διαδύω. π. ἡνα. locus in quo iudicant arbitri.

Διαδύω. οὐ. ὁ. arbitri datus, uel cognitor. sic uocabātur iudices qui per singulas tribus lecti numero erant quatuor & quadraginta. Vide Polluc.

lib. 8. & Bud. Com. & Annot. post.

Διαμνία. ac. ὁ. αὐμν.

Διαμνίσματα. μ. ἰσμοι. π. ἰσμοι. ἱμνο.
persecula.

Διαμνίσω. eterno, sempiterno.

Διαμνίσω. ἰος. ὁ. ἰ. urens.

Διαμνίσω. Theophrasto est perputa-
re arbores, & interlucare. ἰδιον δ'
ἰπὶ τῷ σκαῦς, μὲν δὲ διαμνίσται
τῷ ἢ θηρίων. Bud. Com.

Διαμνίσω. perputatio, interlucatio.

Διαμνίσω. μ. ἰσ. π. ἰα. purgo. Accu.

Διαμνίσω. accendo, inflammo, inflama-
tionem infero. Et translate pro ue-
hementer commovere, & concitare, im-
potenti quadam cupiditate implere,
rapere, urgere, quemadmodum in-
flammo Latinis. Plutarch. ταῦτα δὲ
καὶ καὶ παρὰ τὴν ἑρμηνείαν. Itē ex
aequo. Herodot. διαμνίστω δὲ δὲ
δὲ αὐτῷ.

Διαμνίσω. μ. ἰσμοι. π. ἰσμοι. π. ἰσμοι. πα-
reo. Depon. absol.

Διαμνίσω. μ. ἰσ. π. ἰα. perduro, to-
lero. proprie in toleratīa alicuius ma-
li. Bud. in Annot.

Διαμνίσω. &

Διαμνίσω. detineo.

Διαμνίσω. ἰ. ἰ. bonorum possessio.

Διαμνίσω. ὁ. ὁ. bonorum possessor.

Διαμνίσω. fortiri, διαμνίσω. καὶ
βοὶ δὲ ἰσμοι. ὁ καὶ.

Διαμνίσω. ἰ. ἰ. ardor, efflagrantia.

Διαμνίσω. disponor, διαμνίσω. ὅτε
διαμνίσω, sic affectus sum, & anima-
tus. Lucian. in Caucas καὶ πῶς οἱ ἄν-
θρωποι διανομῶν τὸν διαμνίσω πῶς
τὰ διαμνίσω.

Διαμνίσω. ἰ. affectus.

Διαμνίσω. discindere, praetergredi.

Διαμνίσω. exterminatus, cor-
reptus, qui defluxit, obscuratus. Po-
ticum est pro ἰσμοι.

Διαμνίσω. reprobatum est, ἀδὲν
ἰ. nam illegitimum numisma inter-
cidebatur olim. (ver.)

Διαμνίσω. discrete, διαμνίσω.

Διαμνίσω. μ. ἰσμοι. π. ἰσμοι. hor-
tor. Depon. datiuo.

Διαμνίσω. superuacui frustra.

Διαμνίσω. ἰ. ὁ. ἰ. superuacui.

Διαμνίσω. ὁ. ὁ. ἰ. uacui, inanis, exha-
ustus, effectus. Vnde διαμνίσω
dicitur de ijs, qui fame aut morbo ex-
hausti sunt. Lucian. de ijs, quos uide-
rat apud inferos, παρὰ τὸν (inquit)
καὶ διαμνίσω διαμνίσω καὶ τὸν
τὸν ὁδὸν τὸν προφανῶν.

Διαμνίσω. perungo, affigo.

Διαμνίσω. improbat.

Διαμνίσω. ὁ. uel διαμνίσω. delici-
ans, diffuens delicijs.

Διαμνίσω. particulam elocatus.

Διαμνίσω. ὁ. solutus, fusus.

Διαμνίσω. Pittaci auditor.

Διαμνίσω. per praecones & internū-
cios de pactis agere. Bud. Com.

Διαμνίσω. concutio, moueo, διαμνίσω.
ἀκὺς motacula auicula.

Διαμνίσω. periculo petor.

Διαμνίσω. μ. ἰσ. π. ἰα. periclitor.

Neutr. absol.

Διαμνίσω. permoueo.

Διαμνίσω. μ. ἰσ. π. ἰα. frango. Accus.

Διαμνίσω. μ. ἰσ. π. ἰα. intercludo.

Accusati iung.

Διαμνίσω. suffuror, subduco.

Διαμνίσω. hoc est sorte partiri. Bud. Com.

Διαμνίσω. ὁ. deriuationes.

Διαμνίσω. supplanto, supero, καμνίσω.
καμνίσω enim palestre genus est.

Διαμνίσω. commoueo, διαμνίσω.

Διαμνίσω. colluo.

Διαμνίσω. collutio.

Διαμνίσω. prurio, confrico.

Διαμνίσω

Διάκτο. mordeo, dissecō.

Διακοπαῖω. μ. ἡσθ. π. κκα. dominor.

Διακομιδή. ἡ. ἰ. transportatio.

Διακομισμα. Διάκομος, transicio, trans-
mitto flumen, uel fretum, apud Thu-
cyd. Bud. Com.

Διακομίσω. μ. ἡσθ. π. κκα. transueho, per-
fero, Basāw. Accus. iung.

Διακομιστής. ὁ. ἰ. tabellarius, lator.

Διακοῦα. μ. ἡσθ. π. κκα. acuo. Accusf.

Διακοῦω. μ. ἡσθ. π. κκα. in seruo, minis-
tro, obsequor, operam alicui nauo.
Neutr. cū dat. & accusf. Bud. Com.

Διακοῦα. ας. ἰ. ministerium, obsequiū.

Hinc illud in ingratos, κείνῃ Διακοῦα.

Διακοῦος dicitur ὁ ἀπὸ τοῦ ἀκούειν ὡς τὰς ἀ-
κούας, qui et ἀκρωτὶς dicitur. Bud.
Comment.

Διακόνορος. α. ῥ. diaconatus, sacrarium,
placenta basis, genus bellarij.

Διακοῦν. ἰ. adornatio, textura quādā,
homo graciosus.

Διακοῦω. perdo, comburo, διακαίω. ὁ
ῥ. noviss. ὡς ἰ. πῶς ἡσθ.

Διάκορος. α. ἰ. minister, Mercurij deorū
ministri epitheton. παρὰ τὸ κοῦρ, τὸ
ἀκρωτὶς.

Διακοῦμαι, ἀκτινέ. ministro, & gero,
administro. Capitur interdum pas-
siuē.

Διακομή. ἡ. ἰ. intercisio, separatio.

Διάκομι. scissura. Sic item uocaban-
tur in aggeribus meatus intercisi, si-
ue incilia hiantia, per quæ Nilū trās-
mittebant in arua remotiora segeti-
bus destinata.

Διακόλλω. μ. ἡσθ. π. κκα. intercido, fran-
go, dirimo, disjungo, interrumpo. In-
terruptio & interpellatio præscri-
ptionum hoc uerbo in Pandectis Græ-
cis significatur. Διακόλλω τὸν ἡμέ-
ραν, dirimere diem, uel diffund re
diem. Διακόλλω τὸ ἀγῶνα ἢ τὸν ἀγῶ-
να.

ὑποβήκοις, dirimere controuersiam.

Est etiam aciem perturbare, im-
pressionem facere, Xenoph. Item
transcere, perturbare. Lucian. Τὸ ἄ-
βιδος ἰνὴρ ἐπὶ μάχῃ ἀντὶ τοῦ καὶ διακό-
λλω τὸν ἀντὶ. Item interfari,
& interpellare loquentem. Item
nouitatem ueris rebus dare, id est
interpolare. Bud. Com. & Annot.

Διακορῆσθαι, ut Suid. siue διακορῆσθαι,
ut Hesych. est immoies, & fixis ocu-
lis intueri.

Διακορῶναι. ἡ. ἰ. & διακορῶναι. stuprū.

Διακορῶ. μ. ἡσθ. π. κκα. καὶ διακορῶ. μ.

αἰσθ. π. κκα. stupro, uitio uirginem.

Terentius imminuere uirginitatem,

& uitium offerre uirginitati dixit.

Plautus pudicitiam imminuere, &

uitium addere pudicitie. Cicero of-
ferre stuprum. Dicitur & διακορῶ

ἑρῶ pro eodem. Aeliu. accusf.

Διακορῶ. ἡ. ἰ. ὁ. ἰ. καὶ

Διάκορος. ὁ. ἰ. satius, repletus.

Διακορῶναι. μ. ἡσθ. π. κκα. turbo, so-

num cieo, ut cum uentris strepi-

tum ado.

Διακορῶναι. μ. ἡσθ. π. κκα. guberno, di-

spono, orno, digero, describo, compo-

sit & ordinat, decore & coagmenta-

to. Aeliu. accusf. Bud. Com.

Διακόσμιος. dispositio, digestio, & ra-

ta distinctio, ordo rerum composi-

distinctiū, descriptio. Sic Cicero,

Domus finis est usus, ad quam acco-

modanda est ædificandi descriptio.

Bud. ibidem.

Διακοσμός. ὁ. ἰ. apparatus, degestio, di-

stinctio, compositio ordinata, διακό-

σμός. Dionys. διακόσμιον ἀκρωτὶς

εἶναι uocat, & διακοσμίον, ordinem

sacerdotum, hoc est gradus sacris ce-

remonijs operam nauantiū & ascri-

ptorum. In cælo uero διακοσμίον uo-

Διαμαρτινός. ὁ. ὁ. dialecticus, hoc est (ut
interpretatur in Craty. Plato) qui in-
terrogare, & ad interrogata apertè re-
spondere norit. Bud. Com.

*Διαιτῆς. το. ὁ. pacifactor, concilia-
tor, qui studet dirimere lites & bel-
la, arbiter compromissarius, in quē
litigare nolentes compromittunt, ut
quicquid ille de controversia statuē-
rit, velut ius et æquum à petitore, ab
eoq; unde petitur, habeatur. Dicitur
etiam sequester, qui à Cicero. ap-*

pellatur ambigus interpres, & con-
rumpendarum tribuum conductor.
Bud. Com.

Διατάξις. μ. ἀφ. π. α. α. litem inter ami-
cos dirimo, concilio, Demosth. λατὰ
ναί. Item differo, διατίσω, Lu-
cian. Item permuto, ἀντατάσσω,
mutuo, μεταβάλλω, commuto, ut dicitur
ἀλλάττειν τὰ ὅπλα ἀλλήλων. Item prae-
tereo, ἀμείβο. Item induo apud Plu-
tarch. in uita Cic. Bud. Com.

Διάταξις. salio.

Διάταξις. α. β. δ. saltus.

Διάταξις. διάταξις, λυσις, delectus, diu-
meratio cum delectu, secretio, diui-
sio, disputatio. Bud. Com.

Διάταξις. ε. ε. rationem inire cum ali-
quo, & subducere accepta, & ex-
pensa. Demosth. ο. & διαταξις ἀμφοτε-
ρά. ὅτι παρὶς τῶν ἑαυτοῦ, ἀπὸ τῶν ἑτέρων.
At hic positus cum patre meo calcu-
lis, & ratione collecta, acceptilatio-
ne eum liberaui. Item differere, et
disceptare, id est διατάσσειν. Item
dubito, cogito, ut διαταξίσμαι τὰ
τα, animo hæc uoluo. Bud. Com.

Διάταξις. ζ. scripta sunt, in quibus per-
sonae introducuntur, ut ἰσθὶς & πλά-
των & διαταξίς, ita ut quæ scribun-
tur, personarum potius auctoritate,
quàm scribentis nitantur. Et hæc ὁ
τιμὴν ἰσθὶν. quia ad vulgi uilita-
tem, et institutionem scribebantur,
non ad lectorum tantum, discipulo-
rumq; scribentis, & familiarium.
Bud. Com.

Διαταξίς. η. δ. disputatio, discepta-
tio, sermocinatio, ratiocinatio, repu-
tatio, et cōfabulatio, ἰσχυρία, διάταξις.
Itē inestina sermocinatio & cogita-
tio. Luca 9. ἰδὲ τὴν διαταξίς μὲν τῶν
λαβίας αὐτῶν. Item blatteratio, &
uaniiloquium, dubitatio. Bud. Com.

Διάταξις. θ. i. sermocinatio, Quintilia
dialogus, hoc est sermo ex interroga-
tione, & responsione compositus, de
eare, quæ uel philosophiam, uel rei-
pub. parteis attingit, disceptans,
cum appposita uerborum, persona-
rumq; expressione. Laert. in uita Pla-
ton. & Bud. Com.

Διάταξις. ι. α. maledico, conuicior.
Διάταξις. β. nexur, complicatio.

Διάταξις. γ. destruo, βλάπτω, ἵκμι.
Διάταξις. δ. discedo, abeo, absoluo, à
comitatu dimittor. Item morior.

Item decido controuersiam, transi-
go negotium iudiciale, litem consen-
su mutuo dirimo, quod trāsfigere ple-
runq; Iuriconsulti uocant. Et in
bellicis rebus ponitur etiam pro dis-
rimere, ut διατάσσει τὸν πόλεμον, ἴσο-
τρα. Item pacem inter se compone-
re, & fœdus icere, ut διατάσσει τὴν
εἰρήνην apud Polyb. & Plutarch.
Bud. Com.

Διάταξις. ι. β. inducia, fœdus. Item
dissolutio, explicatio, interitus, rerū
compositio ad decessum. Aliquan-
do solutio, gratiæ relatio. Item cū
acceptilatum est aut decisum, hoc
est, ὅταν ὁ ἕκαστος ἀπολύσῃ, καὶ ἀφῇ τὸν
φύλοντα τῶν ἐκκλημάτων, ἀπὸ ἐκκαθά-
ρυν. Bud. Com.

Διάταξις. ς. dissolutio.

Διάταξις. ζ. δ. dissolutus.

Διάταξις. μ. ὅσω. π. ν. α. dissoluo, dirimo,
ut διαλύω τὴν ἀμφισβήτησιν, dirime-
re controuersiam. Διαλύω τὴν ἡμέ-
ραν, dirimere tempus, diffundere
diem. Item interrumpo, interpellor.
Διαλύω τὴν εὐνοίαν, carum dimita-
tere. Item reconcilio, in gratiam
redeo. Item soluo, satis facio. Δια-
λύω τὴν ἐκκαθάρα est liberare, hoc
est

ἐστὶν ἁπλοῦς. Est autem unum ex ijs
uerbis, in hac quidem significatione,
quæ æliua, & passiuæ uoce pro eo-
dem ponuntur. Bud. Com.

διασπείρω. μ. ὁ σπ. π. σπ. farina con-
spargo. Accusf.

διασπείρω. conspergo, rigo, διασπείρω.

διαμαλίσσω. mollio.

διαμαυρόω. uaticinor.

διαμαρτύρω. pecco, erro, aberro, fru-
stor, ἀπορρίπτω. Genitiuo iung.

διαμαρτυρῶ. est quasi de scripto com-
testari, ut planum sit animaduertenti-
bus. Ἰ. ὁ δὲ διαμαρτυρῶ, affirmas-
bat & testificabatur quiddam non
in sua, sed in aliena causa, in qua ex-
ceptionem intendēs liti se offerebat,
quo factō litem suam faciebat testis
faciēdo. Quis mendaciū conuince-
retur, ψαδμαρτυρεῖω, id est falsi cri-
mine damnabatur. Bud. Com.

διαμαρτυρία. as. ἡ. genus est exceptio-
nis. estq; Demostheni instantia litis,
summatrox petitionis hereditatis,
aut bonorum possessionis agnita à
propinquis. Bud. Com.

διαμαρτύρομαι. protestor, testato recla-
mo, quiritor, hoc est deos, hominesq;
contestor. διαμαρτύρομαι ὅτι, ὅτι βί-
βωσιν.

διαμασσησάμενος. s. ὁ. qui præmandu-
cauit.

διαμάσσημα. ὅς. ῥ. id quod in ore man-
sum est.

διαμάσσησις. ιος. ἡ. manditio, manduca-
tio.

διαμάσσω. subigere.

διαματίσσει. diffлагellatio.

διαμασσεύω. lenocinor.

διαμάχη. ἡ. oppugnatio.

διαμάχομαι. repugno.

διαμάψω. abstergere.

διαμάω. μ. ὁ σπ. π. ψα. scindo, demeto.

διαμαίωμαι. μ. αἶψομαι. π. αἶψα. perma-
to. Depon.

διαμαίω. μ. αἶψ. π. αἶψα. subrideo.
Neutr.

διαμαρτανόω. iactō me et gloriōr ado-
lescentis licentia. Plutarch. ὁ δὲ
ὅτι ὁριστὸς διαμαρτανόωμαι. Quasi
apud sophistas gloriāns, & sese iac-
tans iuuenili licentia. Bud. Com.

διαμαλίσσω. obscuro, nigrefacio.

διαμαλίσσω. ἡ. ὁ. diuisio.

διαμαρτυρῶ. cunctator.

διαμείδω. ὁ. ἀμείδω.

διαμείδω. cunctor, differo, moror.

διαμμετρήμενη ἡμέρα. dimensa dies.
Bud. Com.

διαμμετρώ. longè lamentor.

διαμύω. πρ. perfeuero. Neutr. absol.

διαμύω. μ. ὁ σπ. π. ινα. diuido. Accusf.

διαμμεσμός. ὁ. ὁ. separatio.

διαμέτρι. οἰ. mediocritas fortunæ homi-
nes.

διαμείω. μ. ὁ σπ. π. ινα. metior, dime-
tior. Accusf.

διαμμετρήσας. mensuratus, διαμμετρή-
μενος.

διάμετρος. s. ὁ. diameter, dimensor,
perpendicularum, linea recta, figurā,
qua longissimè patet, ex æquo secās.
Vide adag. Ex diametro.

διάμνησος. ῥ. bimestre.

διαμνήσω. futuro.

διαμνησμός. ὁ. coxizatio

διαμμετρώ. contendo.

διαμνημονεύω. in memoriam reduco,
& reuoco, memoria repeto. Lucian.
ἡ δὲ ἀρχὴ ἀρχαῖος αὐτῶς διαμνημονεύ-
σι, Et uerba sibi dicta in memoriam
reuocant.

διαμμετρώ. diuido, distribuo, ἡ τὰ
μοῖρας μέρωμαι.

διαμονῆ. ἡ. ἡ. mansio, permansio.

διαμμετρώ. ἡ. informans, effingens.

Διαμωτῷ. illud linamentum in ulcere
condo. Aegineta, καὶ τὸ βασανιστὶν
ἐστὶν ποδὶν διαμωτῆς, ἀκούσθαι ἀπὸ
ἐκπαύσεως. Bud. Com.

Διαμωτῆς. per uniuersum, utrinq; tota-
liter, semper.

Διαμωτῆς. perforo, διαμωτῆς.

Διαμωτῆς. traiectionum utrinq; omnino.

Διαμωτῆς. exatē.

Διαμωτῆς. perforo, discindo.

Διαμωτῆς. uastare.

Διαμωτῆς. percolo, transfundo, δι-
ύω.

Διαμωτῆς. confabulator.

Διαμωτῆς. deceptio.

Διαμωτῆς. moueo labra, torqueo la-
bra in alicuius contemptū, irrideo.

Διαμωτῆς. uel diuicidius. alienus,
segregatus.

Διαμωτῆς. utrinq;.

Διαμωτῆς. μ. ἰσθ. π. κκα. certando
mihi, siue dubitando iudico.

Διαμωτῆς. deuiare.

Διαμωτῆς. recteo, requiesco.

Διαμωτῆς. affurgere.

Διαμωτῆς. traicere.

Διαμωτῆς. diuissim, dupliciter, in duas
partes.

Διαμωτῆς. serpo, diuulgor, partior.
Bud. Com.

Διαμωτῆς. μ. κμο. distribuo, committo,
mando.

Διαμωτῆς. μ. κμο. π. κκα. annuo, innuo,
indico, inuerto.

Διαμωτῆς. tranato, traicio, pertrāsco.

Διαμωτῆς. ἰος. ὁ. ἰ. habens duplicē florē.

Διαμωτῆς. μ. ἰσθ. π. κκα. facio florere, flo-
res colligo, floresco, uariatus sum et
distinctus.

Διαμωτῆς. lauo, purgo.

Διαμωτῆς. μ. κμο. κκα. exurgo, exci-
to, eleuo.

Διαμωτῆς. μ. ἰσθ. π. κκα. animaduerto,

delibero, cogito, in animo habeo,
imaginor.

Διαμωτῆς. ἰος. ὁ. animo uoluitans.

Διαμωτῆς. ἰος. ὁ. deliberatio, animadu-
ersio.

Διαμωτῆς. ἰος. ὁ. sententia, intelligentia,
ingenium, mens, sensus, sensum, co-
gitatio, intellectus. Vna ex quatuor
animae affectionibus, media est in-
ter τὸν ἰσθ. π. κκα. siue τὸν ἰσθ. π. κκα. cir-
ca mathematica uersatur. Item sche-
ma apud Oratores sensum magis,
quàm uerba designans. Bud. Com.

Διαμωτῆς. adapertio.

Διαμωτῆς. ὁ. dispensatores.

Διαμωτῆς. ἰος. ὁ. distributio, diuisio, largi-
tio ad populum.

Διαμωτῆς. μ. ἰσθ. π. κκα. exhaurio, accu-
to.

Διαμωτῆς. perfero.

Διαμωτῆς. μ. ἰσθ. π. κκα. pernocto,
διανυκτερεύω. Eodem modo διαμωτῆς
Antici dicunt. Neut.

Διαμωτῆς. καὶ

Διαμωτῆς. μ. ἰσθ. π. κκα. perficio, transigo,
perago. ἔτι & διλυμαίνω, actio etas.
Accuf.

Διαμωτῆς. carpo, lanio, ἀναιδέως, διαμωτῆς.

Διαμωτῆς. propriè gladio decertare.

Ponitur pro pugnare quouis modo.

Διαμωτῆς. ὁ. qui decertauit.

Διαμωτῆς. ἰος. ὁ. ἰ. tēpori seruiro,
tempori me accommodo. Bud. Com.

Διαμωτῆς. derideo.

Διαμωτῆς. luctor.

Διαμωτῆς. π. ἰ. lucta. ἔτι & διαμωτῆς γγῆς
μωτο, Cum iam luctari cepissent.

Διαμωτῆς. semper.

Διαμωτῆς. circumspicere, περιεβλεπε-
ν. Bud. Com.

Διαμωτῆς. ἰος. ὁ. conflatio, assis-
duitas.

Διαμωτῆς. stuprata.

Διαμωτῆς. μ. ἰσθ. π. κκα. deuirgia

no, stupro uirginē, διαπορεύω. Accus.
 Διαπόρφια. τὰ. munera quæ sponse
 pro delibata uirginitate dātur. Cæl.
 lib. 11. cap. 60.

Διάπασμα. αἶς. ὅ. inspergimē, unguen-
 tum quoddā, quod aridis odoribus
 constat. Fit autē ad sudores coërcen-
 dos, ut à balneis inarescāt corpora.

Διαπάσω. inspergo.

Διαπαλλάνω. clauis humi affigo, & ex-
 tendo.

Διάπαρα. αἶς. ὅ. experimentum.

Διαπατάω. decipio.

Διαπατήω. minor.

Διαπαράω. transfigo, trañcio.

Διάπαρε. ὁ. ὅ. ignotus.

Διαπικνίσω. securi ferio.

Διατίμπομαι. accerso, edico. Signifi-
 cat etiam ablego, sicut διατίπτω,
 mitto legatos. Bud. Com.

Διαπρασμύα. τὰ. dispersa maculis.

Διαπράομαι, & διαπράω. μ. ἄσω. ὡ.
 αἶα. prodeco, exeo.

Διαπράσινισα. traducere, culpāre.

Διαπρονάω. fibula connecto.

Διαπρόομαι. μ. ἄσομαι. ὡ. ὡμαι. trans-
 eo, transmeo. Neutr. accus.

Διαπίβωμι. spe frustrarer, Aristoph.

Διαπίττουμι. peruolant.

Διαπίνδω. transfero.

Διαπρήνυμι. extremā uocem addidit,
 expirauit, Chrysost.

Διαπίνυμι. adopto, conglutino.

Διαπλυνήσας. fuco imponere, fallere.
 πλυνίω enim adulterinam comam
 dixere Attici.

Διαπίρωμα. ὁ. oblesio.

Διαπιδύω. refudo.

Διαπιδνίσσα. ludere, sumptū à simijs.

Διαπιδνύσσομαι. ὁ. epotium.

Διαπίνω. ὁ. πρηνίω.

Διαπίνω. μ. ἄσω. elabor, interlabor, Xe-
 noph. in. lib. 3. & 4. Item interci-

do, quasi inter digitor labor. Item
 διαπίνωμι & ἐπιδνύσσομαι, hoc est diffuso,
 & euanesco, Plato. in Phæd. Est etiā
 aliquādo intercipi. Plur. in Apoph.
 διαπιδνύσσομαι διαπιδνύσσομαι.
 vñ, aberrare. Bud. Com.

Διαπίσω. μ. ἄσω. ὡ. αἶα. non credo.

Διοπλάσις. figura.

Διαπλάσματα. τὰ. unctiōnes, aut fomen-
 ta, quibus totū corpus oblinebant.

Διαπλάττω. conformo, formo, ut discipu-
 lus formatur à præceptore. Item
 illino. Dicitur Galeno de membris
 fractis, quæ sanata recōincuntur,
 & forma suæ restituantur.

Διαπλίνω. διασπῶ, dissipo, perstringo,
 pertrūpo. Item uariiegare, διάσας,
 Aristoph. Auib. Bud. Com.

Διάπλητος. ὁ. ὅ. ὅ. plenus.

Διαπλήω. pernauiگو, enauiگو.

Διαπλητίζομαι. μ. ἰσομαι. π. ἰγμαι. decer-
 to, pugno, contendo. Datiuo iung.

Διαπλήσω. perstringo, dissipo.

Διαπλοχί. ἰς. ὅ. ὅ. similitas.

Διαπνέωμι. cui facillē succi perspira-
 bili cute digeruntur. Bud. Com.

Διαπνέω. effluo, efflo, euanescere fa-
 cio, difflo, euaporor.

Διαπνέω. ἰν. ὅ. ὅ. aëris attractiō præter pro-
 positū, spiraculū. Cæl. li. 14. cap. 52.

Διαπνέω. exquiro, examino, extor-
 queo, tormentis exquiro.

Διαπνέωμι. ὁ. ὅ. genus saltationis.

Διαπνέωμι. uersicolor, gemmis distin-
 ctus. Bud. Com.

Διαπνέωμι. decerto, rem gero.

Διαπνέωμι. dicuntur propriē ciues,
 quando inter se digladiantur conten-
 duntq̃, ac bellum agunt intestinum,
 quod etiam ἀντιπαύωμι dicitur
 Theopompo.

Διὰ πωποῦ. diu, multo tempore, mul-
 to post.

Διαπομπῶν. in pompam progredior.

Διαπονοῦμαι. disijcior.

Διαπορεύω. &

Διαπονοῦμαι. ἐξέργάζομαι, elaboro, ex-
polio, conficio, excolo. Xenoph. ἡ
πλοῦς δὲ πάρα διαπονοῦμαι, Summo
labore efficientes. Et διαπονοῦμαι,
ὃ περιττὸ καταγίνεσθαι καὶ ἰσχυρῶ, καὶ ἀγ-
νοῦμαι, satago, cum labore occupor.

Διαπονώ τὸ σῶμα, ἀντὶ τῆς ἀσκήσεως καὶ γυ-
μνασίου. Bud. Com.

Διαπόνους canes quosdam uocabant
Cretenses, quibus in uenando glo-
ria erat plurima. Sic dicti à labore, si-
quidem noctu etiam laborabant, se-
peque feris assidentes dormiebant,
mox exorta luce depugnaturi.

Διαπόνιος. ὁ. ὁ. ἰ. maritimus, mare per-
agrans.

Διαπορεύω. trajicio.

Διαπορέα dicitur Græcè, quam uulgò
uocant oppositionem, Cic. interces-
sionem. Vnde διαπορόμενος, inter-
cessor, sicut idē li. 3. de Legib. Inter-
cessor rei malè salutaris esto ciuēs.
Bud. in Annot. & Com.

Διαπορέω. μ. ἰ. σ. π. η. κα. dubito, admi-
ror, interrogo, inquirō cum dubita-
tione, sum ancipitis animi, ac consi-
lij inops. Vnde διαπορόδω, quod plus
est quàm διαπορέω. Plato in Phæd.
ἐν ἀρχαῖς διαπορόμεται, Prorsus ad in-
fantiam redigar. Bud. Com.

Διαπορέω. ι. ο. ἰ. dubitatio.

Διαπορέμω. καὶ

Διαπορέμω. transiero, trajicio, trans-
ueho, transmittō, διαπερῶ, διακομί-
ζω. Plato ait demonem ἐμπελόντων καὶ
διαπορέμωτων θεῶν τὰ παρ' ἀνθρώπων,
καὶ ἀνθρώπων τὰ παρὰ θεῶν. Hoc modo
Dionys. διαπορεύωντων pontificem fa-
cit, quasi conciliatorem, transmissio-
nem, portitoremque humanarum pre-

cationum ad deum, diuinarumque re-
rum ad hominem deportatorem, per-
quem committatur ultro citroque da-
tur. Bud. Com.

Διαπορέα. dubietas.

Διαπορόμενος. ὁ. ὁ. ἰ. stupore attonitus,
cunctiabundus.

Διαπορόμενος. ὁ. ὁ. medio purpureus.

Διαπαθεῖν. uendere, πείθεω.

Διαπαθέσθαι. pacisci. Lucian. Necro-
άριστον οὐκ ἐγέρμενος εἶναι παρά τινος τόνου
διαπαθέμενον τὸν κατὰ βασιλῆα. Item
conficere, transigere, perficere, &
peruincere contendendo, & assequi,
exequi. Lys. ἐν δὲ διαπαθέμενον, ὅς
ἐστι τις πρῶτος τινος καὶ ὁ μὲν οὐδὲν
βολημῶν, Tandem peruici, ut me in
prima acie pugnate alij subsisterent.

Item patrare, Demosthen. Item
enarrare, ut τὰ ἀπὸ βήρυττα διαπαθέ-
σθαι. Διαπαράχμυς ὁ ἱεροῦ, elabora-
ta lana. Bud. Com.

Διαπάλλω. idem quod διαποδίσσω;
perficio, absoluo. Plut. in Caf. Ἀν-
τίπαρτος ἄνθρωπος ὁ πόλεμος, Iam confe-
ctum esset bellum. Bud. ibidem.

Διαπαύω. ι. ο. ἰ. ἰ. eximius, insignis.

Διαπαύω. μ. ἰ. ψ. perseuero honestè ui-
uens, ἐκείνου κατὰ τὴν καὶ πρὸντοσ
διὰ, excello, proficio, luceo, reni-
do, ut διαπαύω τόνου, excello hos ele-
ganter uiuendo. Item orno. Plato
in Gorg. φέρει ψυχὴν ἀλλὰ μακαρίαν
τὴν διαπαύειν μορφοματι.

Διαπαύωμαι. καὶ

Διαπαύω. legatos mitto.

Διαπαύω. ὁ λαμπρός.

Διαπαύω. feco, pertranseo, persulco,
Odys. β. Item seduco, menior.

Διαπαύω. indicium defero.

Διαπαύω. premo, furio in aliquem.

Διαπαύω. μ. ἰ. σ. π. η. κα. feco, defeco.

Accus.

Διαπαύω.

Διαπρέω. μ. ἰσω. π. κα. suspendo, com-
pono. Actiu. accusf.

Διαπρίω. reformo, fingo, perficio.

Διαπρανίσω. mollem, & delicatum
esse, in delicijs agere. ἀπ. π. κα. ἰδ. ὁ
ἴστω ἀπρίως διαπρανῶ, καὶ οἰεῖται ὅτι
ἰδ. ἰδ.

Διαπρανέω. commoueo, concito. Lucia.
ἐν πᾶσι τὸν δ' ὅμ. τὸν πόλεον καὶ δι-
σάλοισιν ὄν. &. Compleuit iste ur-
bem, concitauitq.

Διαπρανίσω. diuulgo : translatio à præ-
conibus.

Διαπρέω. putrefactus.

Διαπρανίσω. sardonium risum rideo,
subfanno. aliàs διαπρανίσω.

Διαπρανέω. delictari, ἀβρυνέω, ὅπως
πρὸς.

Διαπρέω. μ. ἰσω. π. κα. manifesto. Acti.
accusf.

Διαπρέω. declaro, aperio.

Διαπρέω. μ. ἰσω. π. κα. quatio, concu-
tio. Accusf.

Διαπρέω. deleo.

Διαπρανέω. ferre, contreflare, pondus
assimare manu.

Διασημαίνω. do signum, manu signifi-
co, nota insignio, signo aliquo noto,
commonstro. Bud. Com.

Διασημαίνω. μ. ἰδ. ἰ. insignis, λαμπρός.

Διασημαίνω. μ. ἰδ. ἰ. illustrissimus.

Διασημαίνω. ἰδ. ἰ. louialia, quæ & διπλό-
μα uocantur apud Aristoph.

Διασημαίνω. ἰ. ἰδ. ἰ. illudere, ca-
uillari.

Διασημαίνω. idem, διασημαίνω.

Διασημαίνω. obmutesco.

Διασημαίνω. ligonibus terram uerso.

Διασημαίνω. ignauus sum, formido-
losus & negligens sum, more Euripi-
dis, cuius matrem scandicas uendi-
tasse scribitur comici. Aristop. Equit.
μή μοι γὰρ, μή μοι γὰρ διασημαίνω.

Διασημαίνω. aues dicuntur, cum in
guibus terram scalpunt.

Διασημαίνω. μ. ἰσω. π. κα. dissipo, di-
spergo, diuulgo. Accusf. iung.

Διασημαίνω. dispicio, perspicio, con-
sydero, consulo, contemplor, δια-
ρίσκω.

Διασημαίνω. συσκευάζω, sarcinas
compono, colligo uasfa, ut qui foro
cessuri sunt, aut aliàs migraturi, De-
mosth. Item digeror, disponor or-
dinibus discretis, Gregor. ἄς ἔταρ.
Bud. Com.

Διασημαίνω. μ. ἰσω. π. κα. apparo, or-
no, adorno, exorno, caupono. Διαση-
μαίνω. ὅπως, in armis existens, ut
Caesar dixit, & quasi accinctus. Ac-
cusf. Bud. ibidem.

Διασημαίνω. ἰ. ἰ. apparatus, ornamentū,
& instrumentum, ut lecliternia,
& leclitstrai, Athenæo. Bud. ibid.

Διασημαίνω. μ. ἰσω. π. κα. custodio,
conferuo, pello. Accusf. iung.

Διασημαίνω. ἰ. ἰ. consyderatio, consul-
tatio, contemplatio.

Διασημαίνω. castrametandum, ἡ
ταυτίων.

Διασημαίνω. μ. ἰσω. dissipo, diffundo.
Accusf.

Διασημαίνω. perspicere, speculari.

Διασημαίνω. speculo.

Διασημαίνω. μ. ἰσω. π. κα. spargo, di-
spergo. Accusf.

Διασημαίνω. μ. ἰσω. π. κα. ex-
ploro.

Διασημαίνω. ἰ. ἰ. extergentes.

Διασημαίνω. μ. ἰσω. π. κα. purgo. Accusf.

Διασημαίνω. perturbo.

Διασημαίνω. dissipare, prodigere.

Διασημαίνω. ἰ. ἰ. dissipatio, dissolutio.

Διασημαίνω. μ. ἰσω. π. κα. diuello, am-
plio, dissipo, perfringo, perrumpo,
distraho & mētraium dilatio, isocr.

Demosth. 4. κατά φωνήν. Plut.
in Ant. & Cas. Item distingo, χωρί
στα. Lucian. τοιαῦτα ὑπόματα ἔχω,
μὲν ὁ λέων, καὶ τοὶ ἑσθῆτας ἀντι
στὰς διαστύμμερος. Accus. Bud. Com.

Διασπάρουα. disporo, dispergor.

Διασπάρω. dispergo. Actiu. accusf.

Διασπάρω. excito.

Διασπορά. ἄρ. ἡ. dispersio.

Διασπορίος. ἰορ. ἡ. dispersor.

Διασπάρω. seorsim, per interuallum.

Διασπάρω. μ. ἄρ. π. ἀνα. seditionem
ago, ad seditionem & dissidiū per
pello, dissidere facio, dissidiū cieo.
Plutarch. ὁ δὲ μάχη & διασπάρω τῷ
πόλε. Latine sollicitare hoc dicunt
aliquoties. Lini. Nec sollicitare quie
te ciuitatis statum. Bud. Com.

Διάσποι. ἰορ. ἡ. separatio, distantia, di
uisio, interuallum, dimensio. Item
dissidium. Aristot. μάχη ἢ οὐκ ὥστε
διασπάρω ἀπὸ κακίας, seditionis
causa est in ciuitatibus, uirtus & ui
cium. Bud. ibidem.

Διασπάρω. διασπάρω.

Διάσπες. ἡ. diuisibilis.

Διασπάρω. transire.

Διασπάρω. id est quod διασπάρω, δια
σπάρω, ut διασπάρω, διασπάρω, διασπάρω,
hoc est, disputare, disceptare, & ex
plicare. Bud. Com. (cusf.)

Διασπάρω. μ. ἄρ. π. ἀνα. distingo. Ac.

Διάστημα. ἄρ. ἡ. spatium, intercapedo,
interuallum. Bud. Com.

Διασπάρω. φωνή. interuallata uox,
hoc est, quæ cum interuallo suspen
ditur, quemadmodum fit in cantio
nibus, & in legendis uersibus heroi
cis. Huic opponitur συστά. Cal. lib.
1. cap. 14.

Διάστις. ἡ.

Διασπάρω. ἡ. ἡ. distinctio, dilatio. Item
figura, quando dictio à dictione, aut

quando syllaba cōtra naturā exten
Διασπάρω. consilio. (ditur.)

Διασπάρω. disporo, ordine colloco.

Διάστημα. ἡ. ἡ. sape commemorare.

Διασπάρω. μέλος. melotis, instrumen
tum, quo os clausum reseratur.

Διασπάρω. coniecto, auguror.

Διασπάρω. μ. ἡ. π. ἀνα. peruerto, inuer
to, obtorqueo, comitorqueo, distor
queo, deprauo, hoc est, ex rectis fa
cio flexuosa. Vnde διασπάρω, dia
storta, & obliqua, hoc est minime
syncera ac simplicia. Et διασπάρω
μέλος, strabi, quibus oculorum acies
est peruersa, aliter quam decet cer
nentes. Bud. Com.

Διασπάρω. μ. ἡ. π. ἀνα. exagito, discu
tito. Accusf.

Διασπάρω. ἡ. ἡ. contortio. Item peruer
sio, ratio nec recte, nec ordine consi
stuta. Latini peruersitatem vocant.
Cic. in Offic. Vesi quis in foro cana
ret, aut in funere, aut si qua est alia
magna peruersitas, id est διασπάρω &
διασπάρω. Bud. Com.

Διασπάρω. ἡ. ἡ. peruersus, id est qui or
dine peruerso & cōtra quàm decet,
facit. Διασπάρω φωνή, insana mēs.
Διασπάρω μορφή, mutata forma.
Διασπάρω ὀφθαλμοί, obliqui oculi,
strabi, inuersi, quales sunt hominis
Διασπάρω. (insani.)

Διασπάρω. sterno.

Διάστημα. ἡ. cum trium columnarum
transitudinem inter columnio inter
ponere possumus. Virru.

Διασπάρω. dispergere, διασπάρω.

Διασπάρω. eleuatio, irrisio, obrecla
tio. Itē διασπάρω. Itē figura quan
do dictio ad duo diuersa significata
trahitur, ut strepit anser inter olo
res, pro eo quod est, ineptus poeta
inter doctos. Bud. Com.

ἡμετέροισιν, Literis assiduè ope-
ram nauare perge. Bud. Com.

Διὰ τίνος. continue, assiduè.

Διαίμνω. diuello, discindo, διαπάω.

Διαίμαίνω. exiccò, ξηράνω.

Διασταμένως. ò. distentus.

Διασπάραι. perforares, apud Herod.

Διασπρίσας, pro διασπρίσας.

Διατόω. diuido.

Διατρίβω. αυτρίβω.

Διατρίβω. μ. ἴσω. π. κκα. cōferuo. Acc.

Διατρίβω. ιοτ. ἡ. cōseruatio.

Διατρῖψ. perforo, torno. unde διατρῖ-
ψον foratile, pertusum, tornatile uel
torno factum. Alij διατρῖψον ὡ δια-
τρῖψ, pro eodem dicunt.

Διατρί. cur.

Διατρίβω. bene aut secus de re aliqua
statuo utorq̃, Isocrat. in Panath. Et
Gregor. καὶ τὴν πρὸς θεῶν ὡς καὶ πρὸς
διατρίβω, De exilio suo cōmodissi-

me statuit, calamitatem in bonum
cōmodissime uertit. Dicitur hoc etiā
ἐν τριῶν. Item testor, aut testamen-

to meo aliquid mando heredibus,

Demosth. Item uenalia expono,

uendo, Demosth. Item paciscor.

Aristoph. ἢ μὴ διαδόνται διαδύλω-
μαι, Nisi mihi stipulanti promittāt.

Διατρίβω. πρὸς τὸ, animum ad hoc
appello. Bud. Com.

Διατρίβω. affectus, animatus, dispo-

situs.

Διατρίβω. μ. ἴσω. π. κκα. afficio, uexo.

Demosth. ἵνα γὰρ δ' αὖτε ἐν τριῶν ὁρῶμαι
ὅτι διαδύλωμαι, Quibus incōmodis affe-

cerit Orchomenios, quomodo uexa-

rit. Item dispono, παραρῶ, καθίσω,

ἐκτινῶμαι, cōstituo, compono. Item
ἐν ἀπορῶ καὶ ἀπερῶσθαι, efficio,

reddo. Demosth. τοὺς ἀπαντας ἀπίστευ-
στε ἡμᾶς διαδύλωμαι, An omnes infidos

nobis reddemus? Bud. Com.

Διατρίβω. ιοτ. ἡ. estimatio.

Διατρίβω. ιοτ. ἡ. iudicatorium, quod iudi-
candi uim habet.

Διατρίβω. ου. ἡ. calidus, ardens.

Διατρῖψ. pertuendo, torno: sicut διατρῖ-
ψον, ὡ διατρῖψ.

Διατρίβω. perfecro, patior.

Διατρίβω. μ. ἴσω. incido, diuido. Acc.

Διατρίβω. μ. ἴσω. π. κκα. diuido scindo.
Accus.

Διατρῖψ. in hoc atq̃ illud latus nauis
iaetari, ut in tempestate fieri solet.

Διατρίβω. ου. ἡ. uehemens, extensus, ὄψω-
ρος. Item διατρίβω. οἱ. lapides qui
perpetua crafsiitudine utraq̃ parte
reliigando, parietum soliditatem con-
firmant. Hos Vitru. frontatos ap-
pellat.

Διατρίβω. ου. ἡ. magnum in uoce. παρα-
τρίβω, ὡ παρατρίβω.

Διατρίβω. ου. ἡ. penetrans.

Διατρίβω. ου. ἡ. depygis, qui attritas ha-
bet nates. τράμεις γὰρ τὰ ἰχθῖα.

Διατρίβω. διασαφῶ, declaro, explano.

Διατρίβω. διασαφῶ, precipitor.

Διατρίβω. οὐκ ἔχω, quod etiam ἡ-
τρίβω dicitur. Est etiam oculos ad
uertere ὡ aspiciere uel nolle, uel non
posse. Bud. Com.

Διατρίβω. arceo, dissuadeo, ut ἀποτρί-
βω: uel potius ad erubesceniā dedu-
co, erubescere cogo. Herodiani. Δι-
τρίβω. πρὸς ὁδὸν ἐν παρακρίῳ, Conatus
eius repressit pra pudore, ὡ impe-
tus ad uoluptates cōseclandas aliò
deflexit, pudore iniecto deterruit.
Bud. ibidem.

Διατρίβω. περὶ, τράσιλε, διατρίβω.

Διατρίβω. μ. ἴσω. π. κκα. perforo. Actiu.
accus.

Διατρίβω. ὡ τριῶν. ὡ. perforatile, per-
tusum, tornatile aut torno factum. ὡ
uerbis διατρίβω ὡ τριῶν. Vnde δι-
τρίβω

καὶ calices calati & tornatiles,
quæ toreumata uocantur Latini.

Διατριβή. ἴ. ἡ. conuersatio. Lucian. in
Gal. ἡ διατριβὴ τῷ ἡ διατριβῇ, lucundis-
sima quædam erat uita. Item exer-
citium, exercitatio, studium, σχολή,
consilium, disputatio, collatio, con-
gressus. Pro loco disputationis &
exercitij, siue auditorio, apud Gell.
lib. 1. cap. 16. & lib. 10. ca. 5. Item
commoratio, immoratio, mora. Lusi-
cia. τὸ μὴ πορεύεσθαι τὸν διατριβῇ.

Διατριβή. μ. ἡ. ἡ. conuersor, mo-
ror, distineo, distringo, per aliquid
siue in aliquo me exerceo, uersor, la-
boro, operam impendo. Plato identi-
dem pro exercere, atq; in literis di-
sputare utitur. Bud. Com. (nes.

Διατριμματα. μ. ἡ. ἡ. femorū intertrigi-
Διατριχά. τὸν πόδον appellat Homer. in
Catalogo, quasi capilli studiosam.

Διατριχά. tripliciter, τριχά, τριχῶς, τριχῶ.

Διατροπή. ἴ. ἡ. apparatus, mutatio.

Διατροφή. ἴ. ἡ. alimentum.

Διατρόχια. loca inter uites quæ serun-
tur, uel ubi iam maturuerint uuae.

Διατρόχιοι. frugifer. (brū.

Διατρίβω. cribrare, σιδερω, & διατρίβω, cri-

βάσω. profilio, huc illucq; desilio, & e-

mico, quod διατρίβω quasi raptim eli-

di Plato in Craty. dixit. Aristotel. de

Mundo, κατὰ μέρη μὴ ἑαλεῖς, καὶ ῥα-

βδολοί, καὶ τὰ τοιαῦτα. καὶ ἡ ἀνέλας ἡ

εἰς τὰ ῥα ἡ διατρίβω, ἡ ἀνέλας. Id est,

Eorū quæ in aëre apparēt speciemq;

dētantiū exhibent arcus caelestes, &

uirgulae, aliæq; huiusmodi: naturæ

uero subsistētiā habēt fulgores cæ-

lestes, & quos emicantes uocamus,

& crinitæ stellæ. Sic etiam in Pro-

blem. ἀστέρες διατρίβω dicit pro tra-

iectionibus ignium. Bud. Com.

Διατρέω. μ. ἡ. ἡ. dispono, ordi-

no, cōstituo, instituo, confirmo, infor-
mo, animo cōcipio, & fingo. Accus.
Διατρέω. ἴ. ἡ. formatio, descriptio,
informatio, statuum.

Διατρέω. fugiens. Διατρέω τὸν δίκην, pæ-
nas euadens.

Διατρέω. splendo, illustro.

Διατρέω. ἴ. ἡ. ἡ. &

Διατρέω. ἴ. ἡ. ἡ. &

Διατρέω. ἴ. ἡ. effulgentia, pellucētia,
splendor.

Διατρέω. ἴ. ἡ. ἡ. pellucidus, lymphidus.

Lucian. de fonte, Διατρέω τὴν δὲ τὴν δὲ
καθάρσιν ἀναβῆναι.

Διατρέω. ἴ. ἡ. peratro.

Διατρέω. ἴ. ἡ. uel Διατρέω. ἴ. ἡ. dicebatur,
cum in scena tacentibus omnibus so-

lus intus caneret tibicen. Cal. lib.
5. cap. 16.

Διατρέω. ἴ. ἡ. ducrum concentus.

Διατρέω. ἴ. ἡ. produco, profunda facio,
augeo.

Διατρέω. ἴ. ἡ. est cū ad calcem perue-
neris, rursus ad carceres cursu redi-
re. Bud. Com.

Διατρέω. ἴ. ἡ. sunt quī cursum circensē
sem peragunt, id est διατρέω, qui cū
ad metā peruenērāt, stēcēntes eὖ
rursus recurrebāt, unde cursum ino-
ierant. Bud. in Annot. & Com.

Διατρέω. ἴ. ἡ. cursus reciprocus, cursus
duplex, obeūdi scilicet stadiū aemox
redeundi. Vitru. li. 5. In palaestris pe-
ristyilia quadrata siue oblonga ita siue
facienda, uti duorum stadiorum ha-
beant ambulationis circuitionē, quā
Græci uocant διατρέω. Item spatiū
ducentorum & mille pedum in lon-
gitudinem. Eustath. Διατρέω (ino-
quie) τὴν διατρέω μίλιον ἀπὸ δούρα καὶ
μὴ ὀνόμαζεν τὸν στάδιον. Aristotel. inter
pres eo nomine intelligit locum, quī
duo contineat stadia, aut mensuram

tubitorum ducentorum. Bud. ibide.

Διαυωρία. locorum angustia & fauces, in quibus cothurnices, aliaq; aues illaqueantur. Bud. ibidem.

Διαυωρίσαι. per angustum fluere, uenire utrinque excipere, perflare. Bud. ibidem.

Διαυωρίσθαι. sublata ceruice esse.

Διαφάσω. peredo, comedo.

Διαφαίρωμαι. perluceo.

Διαφαίρω. μ. αὐτῷ. interluceo, transluceo, pelluceo. Lucian. καὶ ὑπὸ φῶς διαφαίνεται ἡ ψυχή, Spe melius euenit. Neutrum.

Διαφανεία. ac. ἡ. perspicuitas.

Διαφανί. τὰ. uestes quæ faminam denuant, ut bombycine.

Διαφανής. ἰος. ὁ. ἡ. transparent, perspicuus, pellucidus, insignis, alios antecellens. Sic etiam lapis quidam uocatur, quod transluceat, de quo Lucian. in Pseud. (11.)

Διάφανον qd sit, explicat Cal. li. 1. c. d.

Διαφανής. σαφής, aperit, manifeste, splendide.

Διαφάσσει. cauillari, διαστραίφει.

Διαφάσσω. diffideo, discordo, contendo, amulus sum, altercor, ambigo, litigo. Διαφάσσω ἑαυτῷ, non cōsentanea dicere, secū differepare. Plutarch. διαφάσσει τὸ λόγιον, de homine dixit incerti propositi, & in diuersa impetum animi capiente. Ponitur etiā pro iactor, huc & illuc remere feror, ut 21. cap. Act. Apostol. διαφάσσει ἑαυτῷ ἐν τῷ ὁσέει κατὰ μίσην τὴν ψυχήν. Non dissimile est, differri cupidinibus apud Plaut. & apud Terentium, differri doloribus. Est etiā dilabi, in diuersa digredi & abire. Plut. in Cas. καὶ νόημα ἀνιστάμενος ἐν τῷ διαφάσει. Bud. Com.

Διαφύρτα. τὰ. utiliora,

Διαφύρτα. egregiè, excellenter, & αὐτῶν, uehementer, maxime.

Διαφύρω. excello, differo, sum plurimi momenti, præemineo. Lucian. ἀλλὰ φησὶ ἰδούμην ἂν καὶ ὀλίγον ὁ διαφύρω, sed age uideamus num paruo intervallo te superem. Etiam in malā partem. Isocrat. τοῦτο δὲ ἀνέειπεν διὰ τὴν κατὰ πάντων ἀνθρώπων, vsque adeo supra omnes homines amētia præditi erāt. Dicimus autem διαφύρω τὰ πάθη, ἢ διαφύρω ἀρετὴν, καὶ ἰπ. ἀρετὴν. Item pro conducere, συμφύρω. Herodian. lib. 1. καὶ τὸ δὲ συμφύρει, καὶ λοιπὴν διαφύρει, ὁλίγον ὥς καὶ ἴσα φέρει. Nam quæ in populi cōmunemq; cedunt utilitatem, parum cuiq; ciuicæ sunt. Idem paulo post pro ferre, φέρει, usurpat, ἡ τὴν ἀρετὴν τὴν ὅτι καὶ πᾶσι τὸ πᾶν τοῖς διόλου τὰ ἀνθρώποις, Scientes multitudinem id facinus indigne laturam. Sic διαφύρω τὰ πάθη apud Isocra. & Plutarch. pro ferre suffragiū & sententiā. Sophocl. προῖκα μίσαν, efferre posuit. Item διαφύρω pro discrepat, interest, ut Math. 18. πῶς οὖν διαφύρει ὁ ἀνθρώπος τοῦ πάθους, quod Valla aduerbū transferri posse putat, Quantū interest siue differt homo oue, quæ admodū apud Terentio. Stulto intelligens quid interest? Est etiā, ut διαφύρει, in diuersas partes ferre, & importare. Itē ἀνέμῳ εἶναι, tolerare, perferre, Pausan. ἡ ἐν diuersum ferre, & uarie agitare. Plut. de Casaris nece, διαφύρει τὴν ἀρετὴν τὸ ὅμα, ἢ κατὰ μέρος. Item animo uersare aliqd, agitareq; cogitando. Plutarch. καὶ πᾶσι τὰ αὐτῶν ἐν αὐτῷ διαφύρει. Διαφύρει μοι τὸ, hoc interest mea, hoc ad me pertinet. Quod etiā cū genitiuo dicitur, διαφύρει μοι τούτων. Inde διαφύρω, ἰπ. τὸ διὰ

ἄνθρωπος, ut ὁ σπουδαῖος: ὡς δὲ σπουδαῖος ἢ
 ἡ διαφύρτων αὐτοῦ, Vir bonus solet
 prospicere etiam necessitudine con-
 iunctis. Item διαφύρα, refert, id est
 ad rem pertinet. Sic Plin. de cadens
 da materia, Infinitum refert lunaris
 ratio, nec nisi à uicesima in tricesi-
 mam cadi uoluit. Significat etiam
 refert, id est uarium et diuersum est,
 quod etiam παραστάς dicitur. Theo-
 phrast. διαφύρα ἢ ταῦτα κατὰ τὰς ἀρὰς
 τοῦ ἰατροῦ, Refert autem qua quidque
 fementi satum sit. Bud. Com.

Διαφύρα. diffugio.

Διαφύρτικός fugax.

Διαφύρα. cohibeo.

Διαφύρα. dimisit. (mo.

Διαφύρα. μ. ἰω. π. ια. diuulgo, diffu-

Διαφύρα. corrumpo, contamino, labe-

facio, uitio, destruo, ut διαφύραται

τὸ νόημα, stuprare & uitare, διαφύ-

ραται. ὡς καὶ διαφύραται, fame cō-

tabescere. Itē perdo, trucido, cōfi-

cio, interficio. Plutar. in Apoph. συμ-

βαλὼν ἰατρικὸν ἢ διφύρα νικίοντα.

Διαφύρα. ἀ. ἡ. probrum, stuprum, de

quo Bud. in Annot. post. corruptio,

mors, inimicitia.

Διαφύρα. ὅ. ἡ. discerptus.

Διαφύρα. dimitto.

Διαφύρα. μ. ἡ. contendo, & magno

studio conor quippiam efficere.

Bud. Com.

Διαφύρα. ὅ. ἡ. perturbatus, tēpestuosus.

Διαφύρα. ὅ. ἡ. percrebescere, increbre-

scere, celebrem fieri. Διαφύραται ἡ

φύμα, fama increbuit, dimanauit,

permanauit.

Διαφύρα. τὰ. impense, sumptus, ἀναλό-

μαται.

Διαφύρα. ἀ. ἡ. differentia, discrimen,

disfidium, lit. contentio, μάχη.

Διαφύρα. distraho, diuello, perdo.

Διαφύρα. ludicrum, πάγος.

Διαφύρα. medicamēta discussoria,

aluū subducentia & leuigantia.

Cal. lib. 14. cap. 61.

Διαφύρα. ὅ. ἡ. uis discussoria.

Διαφύρα. ὅ. ἡ. discutiens, discutien-

di uim habens.

Διαφύρα. ὅ. ἡ. praecepiuus, praeclās.

Γα. ἡ. ὅ. ἡ. διαφύρατος τὸν ἀνθρώπον.

Nemo pietate praestantior. Item ἡ.

φύρα, diuersus, dissentiens, disfidens.

Demothen. ἡ. ἡ. τὴν ἀμαρτίαν διαφύ-

ρατος ἡ. ἡ. μὴ. Itē διαφύρα, quod

inter scribentes non conuenit, Paus.

Bud. Com.

Διαφύρα. ὅ. ἡ. pro διαφύρα dixit Plato.

Διαφύρα. immodico sudore exhaus-

rior, resoluitur. Est etiam compilor

& spoliator, ut διαφύραται ἡ. ἡ. dire-

pta, depra data. Bud. Com.

Διαφύρα. digero, discutio, dispergo.

Διαφύρα. multifariam.

Διαφύρα. ὅ. ἡ. quicquid in aliqua

re medium est, uelut est narium in

terseptum, unde & membrana illa

quae parietis instar, cor & pulmonē

à iecinore & liene distinguit, hoc ap-

pellatur nomine. Celsus uocat se-

ptum transuersum, alij praecordia,

id est πνεύματα, & poeta παρίδα,

ecste Eustathio. Item πρίσμα, quod

Γα. ἡ. cinctum uertit. Hippocr. &

Galenus φρύγας. Cal. lib. 2. ca. 13.

Διαφύρα. ὅ. ἡ. obstruo.

Διαφύρα. obstruo, obsepio, sepio, in-

tersepio, distingo.

Διαφύρα. sorti. Et διαφύρατος, fors,

ἡ. ἡ. nam φρύγας sabā significat,

quibus in sortibus & suffragijs ute-

bantur.

Διαφύρα. perfero, διαφύρα, accessum

& exitum praebeco.

Διαφύρα

Διαφώρα. ἀδ. ὁ. ἰ. ruina, scissura, διάφωσις. Et διαφύσαι, διαλύει.

Διαφυγῆναι. delitescere, perfugio, Thucyd. Διαφυγασθῆναι τῶν διωκασσέων, absoluebantur.

Διαφυγῆναι, præter spem euadere.

Διαφυγῆναι. ἰ. ἰ. effugium.

Διαφυλάσσειν. μ. ἄλφ. π. αχα. custodio, tueor. Accus.

Διαφυλάσσειν. diuisio.

Διάφωσις. 105. ἰ. diuisio, res intercurrentes, & discriminans.

Διαφύσσειν. exhaurio, separo.

Διαφύω. μ. ὄσθ. π. una. inherere.

Διαφύω. μ. ἰσθ. π. una. dissono. Neutr.

Διαφώνειν. declamatio.

Διαφωρία. ας. ἰ. dissensio, discordia.

Διάφωρος. οὐ. ἰ. dissentiens.

Διαφωρίσω. μ. ἰσθ. π. una. illumino, reuelo, in lucem effero. Accus. iung.

Διαφωρίζω. μ. ὄσθ. π. una. resoluo, dissipo. Accus.

Διαφωρίσσω. μ. ὄσθ. π. αχα. exaro, insculpo. Accus.

Διαφάσσειν. dehisco.

Διαφάρισις. dispensatio, administratio.

Διαφάριστοι. μ. ὄσθ. π. θανάω. interficio, manibus uiolentis occido, cædo. Bud. Cō.

Διαφάριστος. tracto, in manibus habeo, administro, rego, gero. Item occido. Bud. ibidem.

Διαφάριστος. ὁ. ἰ. occidens.

Διαφάριστος. ὁ. ἰ. occidens. Διαφάριστος. est duarum rerum propositarum disceptationem constituere atq; diiudicare in concilio aut conuentione, ubi multitudo est censentium: siue per manuum sublationem sciscitare, siue per Διαφάριστον calculis in hodiernam conieclis. Bud. Com.

Διαφάριστος. est diiudicatio, & διαφάριστος. ὁ. ἰ. occidens. Διαφάριστος. διδόναι, ut Demosthenes. uel ψήφον ἀναδιδόναι, ut Plutarchus. dicis

tur pro eo quod est, populum in suffragia mittere, hoc est rogatione, uel rem de qua consulitur, populi suffragiis permittere. Bud. ibidem.

Διαφύω. letor, exhilario, frontem exporrigo ac letitia perfundo: cui operitur οὐδυνος. Sic Cic. in Læl. Vt ex bonis amici quasi diffundatur, & in commodis contrahatur.

Διαφύω. diffundo, negligo, decanto. Accus.

Διαφύω. μ. ἰσθ. π. una. interficio, obrunco, supplicij afficio. Accus. Bud. Com.

Διαφύω. tepidus.

Διαφύω. μ. ὄσθ. π. una. tingo. Accus.

Διαφύω. ὁ. ἰ. deauratus.

Διαφύω. μ. ὄσθ. π. una. deauratus. Διαφύω. ὁ. ἰ. deauratus. id est hilari fronte exponere. Plutar. Et Διαφύω. exhilaretur, Lucian.

Διαφύω. 105. ἰ. diffusio, effusio.

Διαφύω. ὁ. ἰ. prodigum, discipandi naturam habens. (celuo.)

Διαφύω. μ. ὄσθ. π. una. dilato, humecto,

Διαφύω. peregrinari.

Διαφύω. μ. ὄσθ. π. una. intercapedo, excrementum. Strab. 10.

Διαφύω. μ. ὄσθ. π. una. separo. Accus.

Διαφύω. 105. ἰ. deieclio alui.

Διαφύω. ὁ. ἰ. separatio.

Διαφύω. τὰ διαφύματα τῶν λόγων, in his diarum interualla.

Διαφύω. perflo.

Διαφύω. perfodere, διορύσσειν, διασκάπτειν.

Διαφύω. αὐτὸν. ὁ. ἰ. diapysma, rythmi commutatio, uicissitudo canendi.

Alij commutationem metri, alij passionem spiritus, alij alterius sensus exordium, alij rythmi distinctionem, alij uero cuiusdam musicæ uarietatis silentium, dixerunt esse. D. Hieron. in epistola ad Marcellam, cuius initium

tuum, Quæ acceperis.

Διατάξιναι. frustror. (Bud. Cō.

Διαφεί(α)ω. ψηφοφορῶν ἰν δίκασκείοις.

Διατίθηται, proprie dicebatur διατίθηται
τῶν πολιτῶν κατὰ δίκην ὑπομνήσιν, hoc
est recognitio, recensioq[ue] ciuium po-
pularum tributumq[ue] citatorum, ob id
instituta, ut obreptitij ciues, ac falso
in ciuitatem adscripti, tribu ac popu-
lo mouerentur. Dicitur tamen etiā
suffragiorum distributio & latio, in
quacumq[ue] re & controuersia singula-
rim facia. Διατίθηται διδόναι, ad
disquisitionem uocare. Bud. Com.

Διαψύχω. reficio, refrigero.

*Δίσπα, & Δίσπα &c. i. i. purpura bis
incta. à Δίς & Πάσι. Hac maximi
erat impendij, utpote quæ in libras
denarijs mille non poterat emi. Magi
stratus utebatur hac in prætexta,
quorum primus fuit Lenulus spin-
ter ædilis. Lepidissime Cice. ad Cæ-
lium scribens, Curtius (inquit) no-
ster δίσπαρον cogitat, sed cum infe-
rior moratur: significare uolês, Cur-
tium hominem nihili ad magistratû
obtinendum applicare animum.*

Δίδοις γλαύνκ. *laena duplex.*

Δίψοτος. bis madefactus, aut intinctus.

Διγάμια. secundæ nuptiæ.

Διγνώας. qui est mento bipartito.

Δίγλωττος. i. qui duas callet linguas.

Δίψωμος. inconstantis animi.

Διζώνια. sc. i. partus geminatio.

Δίγονος μάδας. lorum geminum, apud

Διδασκαλία. ἡ δ. doctrina. (Sopho.

*Διδάσκων. ἰ. ὁ. habilis, idoneus, aptus,
appositus ad docendum, docibilis.*

Διδάκτορ. ἤ. ἰ. docilis.

Διδασκαλ. v. ῥ. precium docendi. Latine mineralium, aut mineral.

Didactyles. duorum digitorum.

Διδασκαλῆος. s. ὁ. locus docendi, lit.

duis literarius.

Διδασκαλία, ας, ἡ, doctrina, adhortatio.

Διδασκαλία, τὰ διδάσκα, manualia,
Plurarch.

Διδασκαλικός. οὐ. ὁ, ἡ. peritus docendi,
qui valet arte docendi.

Διδάσκαλος. ov. ὁ. ἡ. magister, doctor,
præceptor. Proprie uolunt esse
ov, quemadmodum ἱεράρχης ἱεραρχία.
quales fuerunt comici, siue tragici,
dithyrambici, & musici. Thucyd.
pro autore alieuius rei posuit.

Didáskomai, docendum loco uel man-
do, instituendum curo. Est autem τὸ
διδάσκειν τὸ κατὰ φύσιν διδάσκειν,
τὸ ἀπαρτίζειν διδάσκειν, hoc est in li-
dum literarium mittere, ac docendū
curare. Ammon. scribit esse διδάσ-
κειν per se, διδάσκειν per alium. Ga-
xa, quod Cic. dixit discō + addisco,
per διδάσκειν transtulit. Bud. Com.

Διδάσκω, μ. διδο. π. δο. doceo, prae-
 pio, planū facio. Διδάσκω τὸν νο-
 μολίαν ἢ φασκιδίαν, ἢ φασμα, Come-
 diam ut tragœdiā, qui fabulā agere,
 φασματίζω. Sic ὁ φ. dixit docere fa-
 bulam, pro edere seu agere fabulā.
 Rinc νομολιδάσκοντες, poëtae dicti,
 ὁ φασκιδιολογῶν, et ἱπποκιδιολογῶν
 νοι. Bud. ibidem.

Διδασκ. ἡ. ἡ. δοξασ.

Διδῶναι. Ἀποδοῦναι. Vnde διδόν, ligabat,
pro ἰδῶν, aut ἰδόν.

Διδῶν. μνησθ. ν. ν. α. do. Διδῶναι ἔρ
 ρον, deferre iusiurandum. Διδῶναι
 διδωα: sic dicunt, ut διῆλυ διῶν, id
 est pœnam pendere, & rationem red
 dere. Διδῶναι wisdom ἡ wisdom, est ius
 rare & fidem dare, quod etiam wisdom
 διδῶναι significat. Isocr. pro fidē fa
 cere dixit, & documenta dare, quod
 & wisdom σοφίᾳ dicitur. Διδῶναι νό
 νον, memoria prodere, scribere. Δι-

Διδύμους, sermones serere, et rumores in vulgus disseminare. Διδύμα νόμος, item dare uices loquendi & precunclandi, & uicissim respondere precunclanti. Bud. Com.

Διδύ, pro didoti.

(fugio.

Διδύατος, μ. δού. π. ανα. δόρ. α. διδύα.

Διδύατος, μ. δ. numus duas drachmas continens.

Διδύματός, μ. δ. geminos enixa.

Διδύματος, ορος. δ. gemellus, frater germanus, uterinus, Iliad. 1.

Διδύματος, φόρος, furca, Suid.

Διδύμος, μ. δ. geminus, dubius. Item panniculus duplici sinu testiculos continens, mutuum eorum contactu cohibens, ne si obledatur alter, in alterum quoque transeat uitium. Item

Διδύμοι, uno partu nati, proprie coniunctis, comexisq; corporibus: Διδύμαός, uero diuaticis seuctisq; de quo Cal. lib. 2. ca. 55. Alij Διδύμους seminaria uasa interpretantur, alij testes, seu testiculos, eliterinos, coeleos, unde illud apud Græcos, Διδύμον tiben in adulterio deprehensus, καὶ τὸν διδύμον, hoc est iuxta τὸν διδύμον, hoc est testibus.

Διδύμους, πος. δ. geminatio.

Διδύμους, μ. δ. geminos pario.

Διδύμους, μ. δ. geminorum generatio.

Διδύμι, μ. δού. π. ανα. do, concedo, permitto, trado, communico. Accus.

Διδύμι, μ. δ. ad extremum uixerunt.

Διδύμι, μ. δ. διδύμι, sponsione & fiducia, & diuisione aliquē liberare. Interdum idem significat quod simplex uerbum, cum quis se rem praestaturū promittit, & effectum iri suo periculo recipit. Bud. Com.

Διδύμι, μ. δ. fidei iussoris intercessio. Interdum simpliciter & πρὸς μὲν ἀνὰ λόγον, cū rem se praestaturū promittis.

Bud. ibidem.

(gere. Accus.

Διδύμι, μ. δ. π. ανα. suscito, facio sursum.

Διδύμι, μ. δ. concitatus.

Διδύμι, μ. δ. iudicauit.

Διδύμι, μ. δ. cordi fuit.

Διδύμι, μ. δ. manifestauit. (plina.

Διδύμι, μ. δ. disidium in augurum disci.

Διδύμι, μ. δ. sellula.

Διδύμι, μ. δ. perspicuus.

Διδύμι, μ. δ. disiectum.

Διδύμι, μ. δ. brachati.

Διδύμι, μ. δ. tumultuabatur.

Διδύμι, μ. δ. diti.

Διδύμι, μ. δ. pernoscere.

Διδύμι, μ. δ. miridus, liquidus, clarus, apertus, manifestus.

Διδύμι, μ. δ. colum.

Διδύμι, μ. δ. decipere.

Διδύμι, μ. δ. prosequor. Itē narro, percensco, progredior. Praesens huius accipitur in significatione futuri.

Διδύμι, μ. δ. interuallum, Διδύμι.

Διδύμι, μ. δ. uulgauit.

Διδύμι, μ. δ. π. ανα. prohibeo, diduco, dirimo, intersepio, dispeco. Διδύμι, μ. δ. π. ανα. & τὸν ἀνέστησαν, diri mere controuersiam.

Διδύμι, μ. δ. interroga.

(du.

Διδύμι, μ. δ. π. ανα. eleuo, διαγίγνομαι.

Διδύμι, μ. δ. inquirō, dico.

Διδύμι, μ. δ. trañcio. καὶ διὰ τὸν τοῦ λόγου.

Διδύμι, μ. δ. inhospitalis, simulatē hospitalitatem exercens, per simulationes & ironiam fallens hospitē. Comisi hac appellatione dedecoro, sa faciant Spartanos. Cal. li. 10. c. 5.

Διδύμι, μ. δ. pertransire.

Διδύμι, μ. δ. in seditione erat.

Διδύμι, μ. δ. per mediū emitto, trañcio.

Διδύμι, μ. δ. diodos, eruptio, & exitus per locum angustum & interseptum.

Διδύμι, μ. δ. persequi, iniuriā alicui illa

ramulicisci, frequenter tueri. Vna
de ἀνδροῦν τὰς τῶν ἰγίας, afferere,
re, uendicare. Et ἀνδροῦν ἰωντῶ
ἀνωρίσ, telo se defendens.

Διανδροῦν. ἱ. ἱ. excursus.

Διανδρῶν. ambages, fuga, & strophe
tergiuersationum.

Διανδρῶν. διανδρῶν.

Διανδρῶν. μ. αἰσ. π. αἰα. intercido.

Διανδρῶν. absoluerem instituiā,
& captum prosequi ad ultimum.

Διανδρῶν. transmittito.

Διανδρῶν. effugere, decipere.

Διανδρῶν. per medium labor, & euado.
Capitur etiam pro intercido.

Διανδρῶν. per mediam hostiū classē
erumpere.

Διανδρῶν. ἱ. ἱ. transitus, uertibilis, ap-
eus in nauali pugna, erumpit per me-
diam hostiū classē.

Διανδρῶν. ἱ. ἱ. spiraculum.

Διανδρῶν. progredior.

Διανδρῶν. dissecō.

Διανδρῶν. clam subterfugio.

Διανδρῶν. euado. (οἷα.)

Διανδρῶν. decursio militaris, ἀνδρῶν

Διανδρῶν. μ. αἰσ. π. αἰα. transfigo, de-
curro in armis. Accusf.

Διανδρῶν. μ. ἰσ. π. αἰα. conuinc-
cor in causa, reus fio, in mutuum ue-
nio redargutionem.

Διανδρῶν. refello, confuto.

Διανδρῶν. ἱ. ἱ. captans misericordiā.

Διανδρῶν. transsegi, percurrī.

Διανδρῶν. diuersa esse.

Διανδρῶν. transigere, percurrere.

Διανδρῶν. ἱ. ἱ. ludus puerorum, cum
duo inter se diuise partes, altera al-
teram manibus iunctis ad se retrahere
contendit.

Διανδρῶν. μ. ἰσ. π. αἰα. distraho. Accusf.

Διανδρῶν. diffringo, aperio.

Διανδρῶν. uoce passua significationem

habet sui actiui διῆμι. madesacio,
perfudo, percolo, de quo Bud. Com.
Significat etiā aliquando persequi,
παρὰ τὸ διῆμι, διῆμι.

Διανδρῶν. cōmere, mercari.

Διανδρῶν. relucere. Lucian. ἐπὶ δὲ μὲν
πρὸς τὸν διῆμι, καὶ ἱσθῶν διῆμι παρῶν.

Διανδρῶν. ἐπὶ δὲ μὲν, τὸ διῆμι.

Διανδρῶν. praestans.

Διανδρῶν. differre.

Διανδρῶν. totum annum alicui rei in-
cumbō, immoror.

Διανδρῶν. per nouennium.

Διανδρῶν. pro διῆμι. bimur.

Διανδρῶν. μ. αἰσ. π. αἰα. quaestio, ἱσθῶν.

Διανδρῶν. permittentes, διῆμι.

Διανδρῶν. tempero, rego, moneo.

Διανδρῶν. raptim emico, & erumpo.

Διανδρῶν. narro, transcurro, cōmemoro,
edissero, explico, confabulor, pro-
nuncio.

Διανδρῶν. cum copiis & exercitu per-
rumpo, & transeo per mediū, copias
& exercitum duco. Significat etiā
post uictoriam fugienteis hostes pro-
sequor, & uictis insto. Accusf.

Διανδρῶν. dissoluo.

Διανδρῶν. percurrēt, incursionibus
uastabunt.

Διανδρῶν. interrogo, διῆμι.

Διανδρῶν. narro, percurro, recensēo,
psequor, interfacio, petriū, pergo,
ad finē usq; prosequor. Διανδρῶν τὸ
διῆμι, est oratione prosequi, & enar-
rare, explicareq; in quo significatur
copiosa narratio. Depon. accusf.

Διανδρῶν. pro διῆμι. perumpens, ir-
rumpens.

Διανδρῶν. percurro, cōfacio, narro. Ac.

Διανδρῶν. exponendum est.

Διανδρῶν. ἱ. ἱ. latus, spatiosus, fusus,
plenus. (οἷα.)

Διανδρῶν. ἱ. ἱ. latior, καὶ μὲν ἱσθῶν
Διανδρῶν

Δίεστος. ὁ. decursus, transitus. Aristot. de Mundo, διέσθου τῶν πλανητῶν appellat cursus lunæ, & aliarū errantiū, quasi permeationes. Item reputatio, mentis reuolutio, recitatio, explicatio, & enarratio fusa.

Διαπαρθένωσιν. διέφθαρε, stuprauit.

Διεύμ. conuenire.

Δίπν. dispenso, guberno, curo, rego. Vnde οἱ τῶν ὑπαὶ ἀρχῶν διίπνους, consules. Item manifesto.

Δίρμα margins ripæ fluuiorum.

Διρύσσομαι. μ. ἄσσομαι. π. ἄσμαι. destruo, cōficio, occido, subigo. Item elaboro, paro. Depon. accusf.

Διρύδω. suffulcio, firmo, στερίω, ἄσφασιώ.

Διρύδω. irrito, excito.

Διρύω. traicio, scindo, cōmoueo.

Διρύωσσομαι. μ. ἄσσομαι. π. ἄσμαι. perscrutor, ἐξετάζω. Depon. accusf.

Διρύωσται. οἱ perscrutatores.

Διρύωσσω. interpretor, σαφένω.

Διρύς. ὁ. ὁ. humidus, recens, splēdidus.

Διρύς. ὁ. ὁ. diuersus, corruptus.

Διρύς. ὁ. ὁ. rubro distinctus.

Διρύω. μ. ὄζω. π. ὄξα. prohibeo, separo, dormio, interpello. Accusf.

Διρύωμαι. intercedo, occido, cedo, prætereo.

Διρύωμαι. μ. ὄζω. π. ὄξα. interrogo. Ac.

Διρύω. perfusio, madefactio, percolatio. Est etiam uerbum musicum. si significat enim cum sonus primū sensu percipi potest, principiumq; est musicis & elementum, ut punctum, & monas arithmeticiis, Aristot. μὴ τὰ τὰ φων. 9. Bud. Com.

Διρύωμαι. effutia.

Διρύωμαι. in seditione erat.

Διρύωμαι. asserui, asseueraui, διῃρῶ δὲ τὸ πᾶν.

Διρύς. ὁ. ὁ. bimatus, spatium duorū

annorum.

Διρύς. ὁ. ὁ. ὁ. binus, qui duos annos natus est.

Διρύς. ὁ. ὁ. anno durans.

Διρύς. ὁ. ὁ. biennium. (no.

Διρύς. bimatus cōpleo, uiuo in toto an

Διρύς. diuisi sunt. παρὰ τὸ μέγεθος.

Διρύς. cōpono, digero, cōcinno, suo unūquodq; loco colloco, boni cōsulo.

Διρύς. μ. ὄζω. π. ὄξα. dirigo, guberno, corri

go. Accusf.

Διρύς. ὁ. ὁ. gubernator.

Διρύς. dijudico. (tio.

Διρύς. ὁ. ὁ. discretio, dilucida

Διρύς. μ. ὄζω. π. ὄξα. benè discerno.

Accusf.

Διρύς. caueo, uito, tempero.

Διρύς. dilato, inhio.

Διρύς. uireis habeo.

Διρύς. prosperè rem gero.

Διρύς. ὁ. decoctus.

Διρύς. ὁ. ὁ. absoluebantur.

Διρύς. interiecto tempore.

Διρύς. ὁ. ὁ. diuisus, duarū partium.

Διρύς. ὁ. ὁ. apud Aristoph. pro ἔχρησται ἄσσομαι.

Διρύς. μ. ὄζω. π. ὄξα. diuido, transigo, praesto, disto, cedo, pateo.

Διρύς. repudiabant.

Διρύς. &

Διρύς. &

Διρύς. quæro. Accusf.

Διρύς. ὁ. ὁ. atrecto, palpo. Acc.

Διρύς. μ. ὄζω. π. ὄξα. dubito, curo, exploro

Διρύς. μ. ὄζω. π. ὄξα. narro, enarro, expono, interpretor. Accusf.

Διρύς. ὁ. ὁ. &

Διρύς. ὁ. ὁ. narratio. Sunt qui uolūt διῃρῶσιν dici possum prolixius rem absoluentem, διῃρῶσιν uerò que breuius ac succinctius. Sed hoc quoq; e ab ἔχρησται differt. nam διῃρῶσιν

dam habet rerum expositionem, in
 φρασιν autem ferè oculis audientium
 etiam subijcit. illud item *καὶ ὅλον*
ἄνθρωπον, id est uniuersum inquit, si-
 cut Athenienses à Lacedæmoniis es-
 se bellatum: ἡ φρᾶσις autem per par-
 tem, uti quo genere belli, quibusq̃
 machinarum tormentis.

Διγνώσκω. ἴ. ignoratum.

Διηύδα. elicitur.

Διηύω. μ. ἡσώ. π. ἡνα. ☉

Διήδω. μ. ἡσώ. π. ἡνα. stillo, colo, transco-
 lo, transmitto.

Διηδούω. ἴ. ἴ. persillatio, colatio.

Διήκω. tendo, peruado.

Διηδασυῖα. τὰ. uaria.

Διημερεύω. totum diem aliquid face-
 re. ☉

Διημερῶν. μ. ἡσώ. π. ἡνα. diurno. Neu-
 trum absolut.

Διήμι. amoueo, insequor. Item asper-
 go, perfundo, madesfacio.

Διηρκύς. ἴ. ἴ. continuus, longus.

Διηρκῶς. continuè.

Διηρθισμῶς. ἴ. ἴ. florens.

Διηυεῖναι. peregrisse.

Διήω. uel *διήω*. uasto, deuasto, depopu-
 lor.

Διηπάρτωται. decepti sunt.

Διηπένδω. munabatur.

Διήπτω. detrahit.

Διήπτε. τὸ. cenaculum, scala.

Διήρις. ἴ. ἴ. biremis, quæ binis remis
 agitur, *διήρις*. Suid.

Διηρήδω, pro *διηρήδω* apud Plat. ☉
 Aristot. Bud. Com.

Διήρται. secutus est.

Διήκω quidam Aristotelici interpretes
 uocant, quia strepitus ad auditum
 prouehitur, quasi personam dix-
 ris. Cal. lib. 8. ca. 15.

Διήχομαι. ἴ. personans.

Διήκοος. ἴ. ἴ. cui uictus geminus.

Διήκοος. ἴ. ἴ. ἴ. bimaris, qui urinaq̃
 mari alluitur.

Διήκω. ἴ. ἴ. oliua maior.

Διήμια. ἴ. ἴ. dissidium, dissensio.

Διήμυρος. ἴ. ἴ. metri genus in hono-
 rem Bacchi decantari solitum. Itē
 cognomen Bacchi. *κατὰ τὸ διήμυρος*
βλήω, quod bis natus duas ueluti id-
 uas penetrarit.

Διήμυρος. ἴ. ἴ. dithyrambium tumore
 oratione spirans.

Διήμυρος. ἴ. ἴ. duplex, *διήμυρος*, biva-
 uis.

Διήμω. Ioui.

Διήμω. simul euntium.

Διήμω. ἴ. ἴ. gubernator, *διήμω*.

Διήμω. dirigo, gubernō, rego.

Διήμω, à *διήμω*. transmittō. Xenop.
 ἡ *διήμω* τὸ *σπᾶταμα* *διήμω* τὸ *χάρας*, id est
διήμω τὸ *χάρας*, *διήμω*. Sic Theo-
 c. de Caus. ☉ Aristotel. de Animal.

1. Item dimitto, à *διήμω*, à *παράμω*,
 Plut. in Demet. *Διήμω* uero à *διήμω*
διήμω, uado, discuro. Item *διήμω*
διήμω, narro, commemorō, orationem
 habeo. Bud Com.

Διήμω. μ. ἴ. ἴ. ἴ. pertrans-
 eo, transigo.

Διήμω. iouialis.

Διήμω. ἴ. ἴ. ἴ. fluens à Ioue, uel ex im-
 bre procedens, rapidus. Homer. *Διήμω*
διήμω uocat fluuios, non torrenteis so-
 lum, uerumetiam omnia flumina,
 quoniam imbribus aquæ pluuia om-
 nia complentur.

Διήμω. τὰ. festum Athenis priscū, dī-
 etum quod in eo Ioui *διήμω* sacrificā-
 retur. Hinc *διήμω* τὸν apud Aristotē
 phan. pro priscis, ☉ obsoleteis.

Διήμω. equestre certamen.

Διήμω, passiua uoce. dirimor, distia-
 deo. Hom. *διήμω*. α. ἴ. ἴ. τὰ *διήμω* *διήμω*
διήμω. Itē diuisus sum, direme-

pius, distractusque. Plurarch. ἡς δὲ αὐτὸ
τῷ ὁ δῖμο; δις α. Postquam autē tur-
baplebeia ei per medium uiam fe-
cit. Bud. Com.

Δις α. μ. ἡσθ. π. ηκα. distingo, sepa-
ro, in diuersas parteis loco, dispono.

Item discrepo, differo. Aristot. δις
ἐκ μὲν δὲ ὁ δῖμος πῶς αὐτὸν τὸ τὴν δῖμον
τὴν αὐτὴν, Natura diuersa sunt. Item
dissocio, dirimo, ad dissidium impels-
lo, seditionem concito. Δις αὐτὸν
τὸν ἡμέραν, dirimere tempus. Bud.
ibidem.

Δις αὐτὸν, ἡ δῖστον. superior sum uiribus.
Genit.

Δις αὐτὸν, ἡ δῖστον.

Δις αὐτὸν, μ. ἡσθ. π. ηκα. affirmo, asseue-
ro, fortifico. Accusf.

Δις αὐτὸν. ciuili, et priuato iure agere,
lites agere, contendere, certare, am-
bigere, ut Cice. loquitur, hoc est ἡκα
αὐτὸν, in ius uocare. Lucian. πρὶ μὴ
αὐτὸν τῷ μαθητῇ δις αὐτὸν, De mercede
de discipulum in ius uocans. Δις αὐτὸν
αὐτὸν, μ. ἡσθ. π. ηκα. Bud. Com.

Δις αὐτὸν, μ. ἡσθ. π. ηκα. et in infinitiuo δις
αὐτὸν, Herodo. iudico causam, quæstio-
nem ago.

Δις αὐτὸν. oppidum Thraciæ.

Δις αὐτὸν, α. ἡ. Puteoli urbs.

Δις αὐτὸν, ἡσθ. idonea causa.

Δις αὐτὸν, ἡ. ἡ. iuris dator, iustitiam
exhibens. Qui reclusus prouinciam
mittitur, is uicem principis obtinet,
sub eo est is, qui δις αὐτὸν dicitur,
id est iura reddens, et iurisdictionē
habens. Bud. in Annot.

Δις αὐτὸν, ἡ. ἡ. iustū, rectum iudiciū.

Δις αὐτὸν, ἡσθ. declamare.

Δις αὐτὸν, ἡσθ. iura sua allegare, et in iu-
re disceptare, parteis suas defende-
re, quod causificari Plaut. dixit. Ci-
ce. etiam causari, et proferre. Quin

cil. et iurisc. allegare appellant, hoc
est προτάειν, προλαβεῖν, et παρὰ λαβεῖν, et
προφίλο. Hæc enim omnia ferè de eo-
dem dicuntur. Accipitur et pro
ἀμειβομένῃ, et ἀντιλαβεῖν, cōtendere,
litigare. Athen. δις αὐτὸν ἡσθ. πρὸς μὴ,
Mecum amicè expostulabat, quod in
iuriam ei intulisset. In Pandect. id
δις αὐτὸν ἡσθ. dicitur, quæ utrinque
disceptata sunt à litigatorib. Bud. in
Annot. et Com.

Δις αὐτὸν, ἡσθ. est causa suæ defensio, iu-
ris sui in medium prolatio, iudicia-
lis causificatio, quod pro causa fir-
mamento dici potest.

Δις αὐτὸν, ἡσθ. iudicialis.

Δις αὐτὸν, ἡσθ. ἡ. ἡ. uocans in ius.

Δις αὐτὸν, ἡσθ. multor.

Δις αὐτὸν dici putant grammatici, quia
δις αὐτὸν, id est quia duatim (ut sic di-
cam) et diuissim fiat, tanquā dicamus
δις αὐτὸν, hoc est bisariam, diuissum
uel diuidens, ueluti quod totum ali-
quod diuidat in parteis æqualeis.
Alij παρὰ τὴν δις αὐτὸν, quod δις αὐτὸν par-
teis secernat duas. Δις αὐτὸν, ἡσθ. ius
suū obtinere. Δις αὐτὸν προτάειν, iure
se tueri. Δις αὐτὸν δις αὐτὸν προτάειν, uel
προτάειν duplici se iure tueri. Τῶν
Δις αὐτὸν ἀντιλαβεῖν τῶν ἡσθ. De iure suo
discedere. Bud. in Annot. et Com.

Δις αὐτὸν, ἡσθ. ciues Dicaæ.

Δις αὐτὸν, ἡσθ. iuste agere. Bud. Com.

Δις αὐτὸν, ἡ. ἡ. iustus. Aliquādo dicitur nō
ob unam illam uirtutem, quæ prima
est inter moraleis, hoc est Δις αὐτὸν
αὐτὸν, sed ob absolutā omnibus nume-
ris probitatem. Sic Aristot. in Ethic.
dicit Δις αὐτὸν uirtutem in se com-
plecti omnem, ut Δις αὐτὸν, idem sit,
quod bonus et p̄bus. Vnde et sacre
literæ ἀδίκας pro quouis uiuntur

peccato. Item uerus, ut apud Sophoc. *Δίκμος γένος*, pro uero. Quod imitatur ὁ Latini. Cice. in Salust. Quem honorem ita egit, ut nihil non æquum, atq. uerum duxerit, quod ei facere collibisset. Significat etiā idem quod *ἄξιος*, ut *Δίκμος ἰσχυρίων τυχεύων*, ἄντι τ' ἄξιος, dignus laude: ὁ *Δίκμος ἀποδότης*, dignus qui peccet. Bud. in Annot.

Δίκμοσυνόν. ἡ. ἡ. iustitia.

Δικαστήριον. ἡ. ἡ. locus iudicij, forum.

Δικασίω. μ. ἡ. ὡ. ὡ. iustum puto, iustifico, iudico, censeo. Actiu. accus.

Δικασμα. ὡ. ἡ. ἡ. ἡ.

Δικασίως. ἡ. ἡ. iustificatio.

Δικαστήριον. locus iudicij.

Δικαστικός. ἡ. ἡ. iudicialis. *ἐπὶ τὰς Δίκας διατίβω*.

Δικασίω. iudico.

Δικαστικός. ἡ. ἡ. biceps.

Δικαστήρ. bis fructum ferre.

Δικαστός. ἡ. ἡ. biferus. Strabo, τῆς δ' αὐτῶν τῆς Δικαστοῦ ἔχου τῆς γῆς.

Δικαστορία. ἡ. ἡ. iustitia.

Δικαστορός. ἡ. ἡ. qui uersatur in iudicio, iudex.

Δικαστήριον. ἡ. ἡ. forum iudiciale, tribunale, iudicium, iurisdicatio. Lucia. *Δικαστήρια* pro ipsius iudicibus usurpat.

Δικαστήριον τινὶ *καθίσθαι*, accusare.

Bud. Com.

Δικαστήρ. ἡ. ἡ. iudex, litium diremptor.

Dictum uolunt à diuisione quasi *Δικαστής*, ueluti qui totum aliquod diuidat in partem æqualeis. Cæl. lib. 12. cap. 48.

Δικαστήριον. ἡ. ἡ. dicitur merces que iudicibus dabitur pro opera iudicandi controuersij impensa, hoc est sportule iudiciales, sportularia pecunia. Bud. in Annot. post.

Δικαστικός. iudicialis, *ἰερισμὸς Δίκης*.

Δίκμω. iacere, *βάρμω*, *ἐπὶ τῇ*.

Δικασίω. dicebantur apud Laconas, q. comicos lusus obibat. Cæl. lib. 3. c. 31.

Δικασίω. ἡ. ἡ. ligo. onis.

Δικαστής. qui ligone uitur, fossor.

Δικαστός. ἡ. ἡ.

Δικαστός. ἡ. ἡ. bicornis.

Δικαστός. ἡ. ἡ. biceps.

Δίκη. ἡ. ἡ. causa, quæ apud iudicem agitur, iudiciū, pœna, lis, publica actio, ius, ritus, modus. A poetis dea fingitur esse iudiciorū, inde dicta quòd lites, ὁ cōtentiones dirimat. Hæc uirginem credi scribit Proclus, quoniā dicasticū genus deceat esse *καθάρη*, id est, integrū purumq. Hesiodus, ἡ *Δίκη* *καρπὸς τῆς Δίκης*, *Διὸς ἰνυγά*, Virgo iustitia est prognata ioue. Est *stath. Δίκη*, ὁ *Δίκη* idem esse putat Cæl. lib. 12. ca. 48. ὁ Bud. in Annot.

Δίκη ἀνάδικος. iudicium reuocatum, et irritum, iudicium nullum, ut loquitur Iuriscōs.

Δίκη βράβης. actio damni dati, quæ est ex lege Aquilia contra eum qui damnum intulit.

Δίκη δόκη. controuersia reſta, quod principale nunc homines forenses

Δίκη κακιστορίας. ὁ (dicunt.

Δίκη κακιστορίας. iniuriarum actio.

Δίκη πρόδικος. praiudicium.

Δίκη ἀσάχνη. intendere actionem in iudicio, experiri. Cicero pro Quint. Si quid in controuersiam ueniret, intra parietes aut summo iure experiretur. Dicitur etiam *ἀσάχνη*. Et *κατὰ τὴν ἀσάχνην* τῇ *Δίκῃ*, Latini actionem restituere dicunt.

Δίκη ἡσάχνη dicunt Attici tam de accusatore, quàm de reo. Sic Vergil. 4. Aen. Pœnas inimico à fratre recepi. Et 1. Iam dudum sumite pœnas. Priſciā. lib. 18.

Δίκη

Δίκην ἰσχυρά. est licet, uel crimen, uel
dicam in pingere. Demosth. ἀμετανοήτως
οὐκ ἔστι δίκην ἰσχυρῆς μοῖ.

Δίκην ἰσχυρά. acci. sari.

Δίκην λαχόντες. dictio iudicium, appel-
lo, actionem dictio, dicam impingo,
edo iudicium et actionem, quod etiā
subscribere iudicium dicitur. De-
mosthe. κατὰ μὲν τὴν ἰσχυρὰν τὰς δίκας
ἰσχυρὰ τῶν πατρῶν τοῖς ἰπποκρίτοις μετὰ
πατρὶναιον νομίδῃ. Cum primum tute-
la experiri cum tutoribus meis co-
pisssem adhuc adulescentulus existēs.
In causis etiā capitalibus significat
postulare & accusare. Ad uerbū
sonat fortiri iudiciū. Sorte enim co-
gnoscendarum causarū diem capien-
tē, authore Seruio in id Verg. Aen.
6. Nec uerū hæc sine sorte data. Cice.
in Ver. act. 1. dicas fortiturū dixit,
pro fortitione causas cogniturum.

Δίκην ἰσχυρὰν. actionem ius-
te intendens.

Δίκην ἰσχυρὰν. crimen deprecari.

Δίκην ἰσχυρὰν. magnæ multæ
damnatus est.

Δίκην ἰσχυρὰν. per ἰσχυρὰν κατὰ, quasi
dicas secundum ritum, in modum.
Sic salust. Cum domos atq; uillas ui-
deas in modum urbium ædificatas.
Genit. iung. ut ἰσχυρὰν δίκην. Prisc.
lib. 18.

Δίκην ἰσχυρὰν. διμυρῶντες, irrisores, imita-
tores. Athenæ. lib. 10. & Gal. lib. 6.
cap. 18.

Δίκην ἰσχυρὰν. imago, μῆνυμα, ἵκασμα. quasi
δι' ἱκασίας. Gal. ibidem.

Δίκην ἰσχυρὰν. ἰσχυρὰν, diminutivum.

Δίκην ἰσχυρὰν. utring; clausus, δι' ἰσχυρὰν ἵπ-
ποκρίτου. Hippocr.

Δίκην ἰσχυρὰν. ἰσχυρὰν, ualua, bifores, δι' ἰσχυρὰν.

Δίκην ἰσχυρὰν. orator, in causa aduers-

caus.

Δίκην ἰσχυρὰν. duos monteis habentes.

Δίκην ἰσχυρὰν. causas consarcinare, ex iu-
dicijs compendium quærere.

Δίκην ἰσχυρὰν. ἰσχυρὰν. tabula.

Δίκην ἰσχυρὰν. ἰσχυρὰν. biceps.

Δίκην ἰσχυρὰν. quibus duplex est in capite
uertex, biuertices, duos uerticeis ha-
bentes.

Δίκην ἰσχυρὰν. ἰσχυρὰν. qui geminis acetabulis
seriam habet ordinatam.

Δίκην ἰσχυρὰν. ἰσχυρὰν.

Δίκην ἰσχυρὰν. biceps.

Δίκην ἰσχυρὰν. cauda tritonis.

Δίκην ἰσχυρὰν. ἰσχυρὰν. fuscina, triuium.

Δίκην ἰσχυρὰν. aperio.

Δίκην ἰσχυρὰν. sinus gemini.

Δίκην ἰσχυρὰν. ἰσχυρὰν. bifidus, bifurcatus.

Δίκην ἰσχυρὰν. ἰσχυρὰν. uirring; simbriciatus.

Δίκην ἰσχυρὰν. ἰσχυρὰν. biremis. Vfus est hoc
uocabulo & Cic. ad Att. 16. Nam &
ipse Domitius bona habet plane di-
crota. Et Hirrius, Caput ex eo praelio
pentiremē unam, triremes duas, di-
crota octo. Est & pulsus hoc nomi-
ne apud medicos, ἀπερσυσσὺς gemina
to sic dictus.

Δίκην ἰσχυρὰν. dictamū herba. (sum.

Δίκην ἰσχυρὰν. dictaturā exerceo, dictator

Δίκην ἰσχυρὰν. dictatura.

Δίκην ἰσχυρὰν. dictator.

Δίκην ἰσχυρὰν. mons in Creta.

Δίκην ἰσχυρὰν. vos.

Δίκην ἰσχυρὰν. piscator, ἀντίδω.

Δίκην ἰσχυρὰν. Diana cognomen. ἀντίδω.

Δίκην ἰσχυρὰν. Hoc item cognomine ἰσχυρὰν
μαρτῖν deam appellant Cretenses,
quod Minos cū ob amorem hanc in-
sequeretur, illa fugiens in retia capi-
endis demissa, piscibus se præcipi-
tem dederit.

Δίκην ἰσχυρὰν. ἰσχυρὰν. rete. dicta sunt maiores
tantum plagæ.

Δικτυωτά. opera dicuntur, quae nostri
reticulata uocant, quasi cancellata,
ut in structuris.
Δικτυωτός. ὄν. in modum retis distin-
ctus, cancellatus.
Δικῆμα. τὰ. oues gemelliparae.
Δίω. iacio, uulnero.
Δίπυλος. ὁ. bimestris.
Δικῶν οὐκ οὐδὲν, iustitiam, μὴ οὐδὲν δ'
δικῶν, iudicium nullum.
Δικωνία. remigium, scapha, Luciano.
de quo Bayf. de Re nau.
Δίλημμα. ατος. dilemma, syllogismus
cornutus, argumētum quod utrinque
aduersariū capit, syllogismus utrinque
que uinciens & constringens, con-
fessionemque exprimens.
Δίτονος. ὁ. bilinguis.
Δίνοχος. Diana, uel lunæ epith. uel
quod uenatrix cum sit, duplicem has-
tam ferat, uel à duplici lumine, suo
& solis.
Δινοχία. ας. ἡ. duplaris decuria, Gaza
interprete.
Διμοχάοι. ἄ. equites qui utroque pro loci
opportunitate peditis & equitis mu-
nere fungebantur.
Διμορφός. ὁ. bipartitum.
Διμοχάω. labra moueo, nam μῆλα etiā
labra uocantur.
Δίμηνος. ὁ. bimestris.
Διμήτωρ. Dionysius.
Δίμιτρος. ὁ. ligamen duplex.
Διμοιρία. ας. ἡ. diuisio in duo tātū, et ma-
nipulus cuius dux διμοιριότης dici-
tur.
Διμοιριος. ὁ. dupla pars.
Διμόριος. βεσις, Vitru.
Διμόριος. ὁ. bes pars afsis.
Δίωστος. ὁ. ἡ. de lucerna duorum el-
lychniorum.
Διπῶνα. uerto.
Διπῶνα. μ. ὄσση. π. ὄσση. uerto, conuerto.
Accus. iung.

Διπῶ. μ. ὄσση. π. ὄσση. uoluo, uersor, uerto.
Accus.
Διπῶ. ὁ. reuolutio aquarū, uertigo,
uortex, gurgis. Hinc ἀποπῶδιν, ἡν
ποδιν, βαποδιν, fluminū epitheta.
Διπῶς. πτος. ὁ. uorticibus plenus.
Διπῶσις. ὁ. ὁ. reuolutio, mixtio, uar-
rius, uersicolor.
Διπῶς. ὁ. αἵρος turbo, & uertigo, tor-
nus, poculum.
Διπῶσις. obturbare, molestum esse.
Διπῶ. &
Διπῶ. reuoluo, uersor, torno.
Διπῶσις. ὁ. ὁ. uorticofus.
Διπῶσις. ὁ. ὁ. uersatilis, rotundus, cornu.
Διπῶσις. ὁ. ὁ. bifarius. (tilis.
Διῶ. ideò, propterea.
Διῶ. ὁ. ὁ. itaque.
Διῶσις. ὁ. fulmine ictus.
Διῶσις. ὁ. Diogenes.
Διῶσις. ὁ. ὁ. generosus, ἀγαθός.
Διῶσις. ὁ. genitus à Ioue, generosus,
uel cognitus Ioui. Syncopa est pro
διῶσις.
Διῶσις. μ. ὄσση. π. ὄσση. erumpo, trans-
eo, trañcio. Διῶσις τὴν τρανίαν, iter
facio per Italiam. Accus. iung.
Διῶσις. ὁ. peruius.
Διῶσις. ὁ. ὁ. transitus, aditus, biuium.
Διῶσις. aperio. Actiu. accus.
Διῶσις. &
Διῶσις. μ. ὄσση. π. ὄσση. intumeo.
Lucian. καὶ διῶσις τῆς φαρμακείας
τοῦ τῶν ὀνείων, Atque intumescit ex
hausto ueneno crura.
Διῶσις. μ. ὄσση. π. ὄσση. guberno, admini-
stro, dispono, ordmo, tueor, trañcio de
re aliqua. Isocrat. καὶ τὰνδεῶν διῶσις
ἐν βίῳ, Neque enim contempe uitam
instituit. Itē seorsum habito. Acc.
Διῶσις. ὁ. ὁ. dispositio, dispensa-
tio, administratio, gubernatio, iurisa-
dictio.

Διοικητής. ὁ. dispensator, procurator.

Διοικητρίς. ἡ. constitutrix.

Διοικίζω. μ. ἰσθ. π. ινα. incolas & habitantes dispergo, & facio habitare in diuersis paribus, ut οἱ ναυκλαιοῦντες τῶν ἡμετέρων μισθῶν τὸν ὅσον ἀποδοῦναι, Aristot. Item dissocio, & dirimo coniunctionē, diuido, disgrego, Plato in Symp. καὶ ὁ ἐστὶ τῶν ἀδελφῶν διακρίσειν. Idē τοῦ θῆ. Diuulsifumus & contubernium nostrum direptum. Synes. ἂ διούμωσα γράμματα. Si diuissimē separa- tim scribendo. Bud. Com.

Διόισα. infinitiu. ἂ διαφίω, uel ἂ διοίω. referre, differre.

Διοιδόζω. labor. eris.

Διοικῶ. ἴσ. ἡ. distractio.

Διόουν. copiose.

Διοουφῆμ. diuellere, subannare.

Διομαίω. μ. ἰσθ. π. ινα. sterno, demulceo, explano aequaliter, planē me habeo.

Διομαύω. μ. ὑσθ. π. ινα. explano. Ac.

Διομήδης. α. ὁ. Diomedes.

Διομύδεια. ας. ἡ. sententia Iouis.

Διόμυμι. μ. ὑσθ. π. ινα. & Διόμυμαι. iuro, iurando affirmo, ὁμῶν. Est etiā abiuro, inficior, Demosth. Bud. Cō.

Διομύς. ὁ. uir mulierosus.

Διομολογῶμαι. constituo, stabilio, ut ἡ οὔτα διολογισάμεθα. Nōne ita in- ter nos conuenit? Vnde διολογούμεθα, certa, stabilita, iam non contro- uersa. Est etiam stipulor, paciscor, contendo à te hoc ut fateare, Platoni de Repub. lib. 8. Vnde

Διομολογία. huiusmodi constitutio, atq; προσδιορισμός. Bud. Com.

Διόνυς. mulcebris, θινύς. Et diminutiui ἂ Διόνυσος. Et Διονύς, uestis mulie-

Διόνυσια. ἰσθ. τὰ. Bacchanalia. (bris.

Διονυσιοκόμοι. assentatores Dionysij,

aulici assentatores. Cael. li. 12. ca. 17.

Διονύσιος. α. ὁ. hedera aliqui uocāt.

Διόνυσος. οὐ. ὁ. Bacchus. Cael. li. 9. c. 14.

Διόνυχον. ὁ. exactum, accuratū, ad un- guem factum.

Διοπτρίς. ἰσθ. ὁ. dicitur quod à Ioue de- lapsum est, aut è caelo uenerit. Olim opifices simulacrorū, quo maior es- set superstitio uulgi, fingebāt ea cœ- litus delapsa, hoc est esse Διοπτρί. Herodian. lib. 1. ἐν τῷ ἥ ἀγαμέμνων Διοπ- τρίς, ὡς λέγουσιν. Et in Aët. Apostolo- rum, & μετὰ αὐτὸς ἀπὸ τοῦ καὶ τὸ Διόπ- τρις. quo loco subauditur ἀγαμέμνων. Romerus hoc cognomēti tribuit re- gibus, uelut à Ioue profectis. Cōpo- sita autem dictio est à ἰσθ. & πρῶτω.

Διοπτῶν dicitur, uel Διοπτῶν. curam ge- ro, prospicio.

Διόπτη. ἴσ. ἡ. genus inauris. (ῥαδ.)

Διοπομπῆος. purgari, lustrari, ἀποκαθί-

Διόπος. α. ὁ. dispensator, praefectus, ru- sticus. uē curator nauis, nauis in- spector custosq;. Aeschylus indicat reges & principes resit hoc nomine appellari. Ab ὄπῳ τὸ βάλω. Alij dedu- cunt ἀπὸ τὸ διατάω, id est ordinando. Cael. lib. 1. ca. 24. & lib. 5. ca. 1. & lib. 7. ca. 9.

Διοπίσω. μ. ὄσθ. π. ινα. uideo, consyde- ro, dispicio. Accusf.

Διοπίρ. ἄρος. ὁ. speculator, æconomus. Cael. li. 7. ca. 9.

Διόπτρα. instrumentū geometricū, per quod altitudinē, latitudinē, longitu- dinē, etiā longinquo deprehen- dū. Huiusmodi sunt instrumenta ἀ- quarū dicata librationibus, ubi per- ducendæ ad mania sūt. Cael. ibidem & lib. 14. ca. 39.

Διοπάω. despicio, perspicio. Accusf.

Διοπράσις. apparatus.

Διοπίσσω. irascor.

Διορθώ. μ. ὁσω. π. ανα. & διορθώ. re.
 ēte dispono, emendo, corrigo, res as-
 fectas erigo, & reparo. Bud. Com.
 Διορθώ. emendariuus.

Διόρθωσις. ιος. ἡ. correctio. Proprie quā-
 do quis lapsus uidus quippiā apprehē-
 dit, quo se erigere potest. Bud. Com.

Διορῖς. ας. ἡ. discrimen, dies præscri-

Διορῖσμαι. & (pius.

Διορίζω. μ. ὁσω. π. ανα. distinguo, disci-
 mino, diuido, parior. uem expla-
 no, explico, Platoni, ut τοῦτό μοι σα-
 φές διορίσῃ. Et Aristot. περὶ ἁρπα-
 γίας διορίσμαι. Et Isocrat. ἀναύστη-
 τος δὲ διορίσθαι περὶ τούτων, id est disse-
 rere, disceptare, enucleate disputa-
 re. Item affirmo. Alicarn. διορίσ-
 ται μὲν δὲ μὴν ἂν δὲ παρὸς ἀνδράσι μὴ
 ἀναρίκειον γυράσθαι, Aperite affir-
 mat, certis uerbis testatur, expresse
 dicit. Vnde & διορίσμενος, idē quod
 ἐπεωρισμένος, id est constitutum, sta-
 tū, ut τίμημα διορισμένον ἀπὸ τῶν νό-
 μων, Aristot. census legitimus, legi-
 bus constitutus. Significat etiam de-
 signatum, certū, delectum, & sele-
 ctum, Aristot. 9. Polit. Bud. Com.

Διორμῖς. οὔ. ὁ. distinctio, distincta res
 rum explicatio.

Διόρροπος. duplici tecto, διήγος.

Διόρροθῃ, uel διορροθῃ. ferescere, hoc
 est in serum abire. alioqui ferescere
 potēis quoq; proserenum fieri, sicca
 riq; accipitur. à Dioscoride διορρῖ-
 θῃ dicitur Bud. Com.

Διόρρυτα. effractores, διχαρηχολ.

Διόρρυς. μ. ὁσω. π. ανα. fodio, id est ca-
 uo, effringo.

Διορρῖσμαι. persalto, ad finē usq; salto.

Διόρ. ὁ. ὁ. generosus, diuus, humidus,
 bonus.

Διορημία. τὰ. monstradorum, prodia-
 gia, signa louis, & eorum quæ cōtin-

gunt in aëre.

Διόσκοροι, uel διόσκουροι. Castor & Pol-
 lux, quasi διός, id est iouis, υἱοί, id
 est filij. Ambo Castores interdum uo-
 cantur, cū alteri dicitur id nominis
 fuerit. Cal. lib. 10. ca. 6. Antiquitas
 credidit hos saluare esse nauigan-
 tibus, si simul apparerent (apparent
 autē ignis specie malo aut antennæ
 insidentes) cōtra duos, si singuli aut
 solitarij, cuius rei mentio fit in Act.
 Apost. cap. ult.

Διόσκω. diligenter perspicio, corrup-
 po, animo deficio.

Διότ. &

Διότι, quia, quod, quoniam, propterea,
 ppter ea quod, eod quod. Et interroga-
 tiue, cur, quā ob rem, qua de causa.

Διοτρεφῖς. ιος. ὁ. ἡ. à loue nutritus. Re-
 gum Epihcton.

Διορρεῖται. saniescunt.

Διορρεῖται. medicamēta quæ urinā ciēt.

Διορρεῖται. aquam per canales, aut al-
 uos deriuare.

Διορρεῖται. μ. ὁσω. π. ανα. turbo.

Διόφ. ὁ. dispensator, præfectus.

Διόφρ. cura, perspicuitas.

Διπάρσος. ὁ. ὁ. duorum palmorum.

Διπαῖος. tenēs bina tela et uiibrans, am-

bidexter, uirinq; acutus. Cal. l. 1. c. 5.

Διπατός. οὔ. ὁ. utrinq; mouens, amba-
 bus manibus, totis uiribus.

Διπαῖος. ἡ. ἡ. inter scalmiū, Vitruuius.

Διπύκν. ιος. ὁ. ἡ. bicubitalis.

Διπύκν. μ. ὁσω. π. ανα. &

Διπύκν. duplico.

Διπύκν. diplois, uestis duplicata.

Διπύκν. οὔ. ὁ. duplicatio.

Διπύκν. ὁ. ὁ. duplex.

Διπύκν. ἡ. nota trigoni obliqui figuram
 habens citra basin. Cal. l. 3. ca. 41.

Διπύκν. ἡ. uersutia, fraus.

Διπύκν. ἡ. ὁ. diplois, genus uestis.

Διπύκν.

Δισπᾶν. μ. ἰσῶν. π. ὠκ. & Διορδισμῶν. res
 est dispono, emendo, corrigo, res af-
 flicta erigo, & reparo. Bud. Com.
 Διορθῶς. emendatius.

*Διόρθωσις. 105. n. correctio. Proprie quā-
do quis lapsabūdus quippiā apprehē-
dit, quo se erigere potest. Bud. Com.*

Διορία. ac. ii. discrimen, dies præscri-
 Διορίζου. & (ptus.

*Διαιρέσις, τὸ π. π. α. distinguo, discrimino, diuido, partior. Item expla-
no, explico, Platoni, ut τούτῳ μοι σα-
φὲς διέρισσον. Et Aristot. ἐπὶ ἁντι-
θέτοις διαιρέσιμους. Et Isocrat. διαιρέσει
τῶν ἐκ διανοίας ἐκείνης ἐπὶ τούτων, id est disse-
rere, disceptare, enucleate disputare.
Item affirmo. Alicarn. διαιρέσει
ταυτὴν ἀντιφάσις ἐν τῷ παρὰ τὸν ἰσθμὸν ἢ
διαιρέσειον ὑπεράβου, Aperte affir-
mat, certis uerbis testatur, expresse
dicit. Vnde & διανομήσιμος, id est quod
ἀνεκδομήσιμος, id est consilium, sta-
τίῳ, ut τὴν μὲν διανομήσιμον ἐν τῷ νό-
μῳ, Aristot. consensus legitimus, legi-
bus consilium. Significat etiam de
signatum, certū, delectum, & sele-
ctum, Aristot. 3. poli. Bud. Com.*

Διωρισμός. οὐ. ὁ. distinctio, distinctares
rum explicatio,

Δίφορος. duplici recto, λίανος.

Διόσφορον, uel διόσφορον. ferescere, hoc
est in serum abire. alioqui ferescere
potuit quoq; proserenum fieri, sicca
rīq; accipitur. à Dioscoride διόσις
en dicitur Bud. Com.

Διόρυκται effractores, βιχαρνοί.

Διορύττω. μ. ὕψω. π. ἔξα. fodio, id est ca-
uo, effringo.

Διόνειος. per salto, ad finē usq; salto.
Διόν. ὁ. ὁ. generosus, diuus, humidus,
bonus.

Δι:σκηῖα. τὰ. monstra decorum, prodigia, signa lous, & eorum quæ cōtinu

gunt in aëre.

Διόσφορος, uel Διόσφορος. Castor & Pol-
lux, quasi Διός, id est Iouis, λόγος, id
est filij. Ambo Castores interdum uo-
cantur, cū alteri dicatut id nominis
fuerit. Cel. lib. 10. ca. 6. Antiquitas
credidit hos salutare esse nauigan-
tibus, si simul apparerent (apparent
autē ignis specie malo aut antea in-
fidentes) cūerā duos, si singuli aut
solitarij, cuius rei mentio fit in Act.
Apol. cap. ult.

*Διόσκω. diligenter perspicio, corro-
po, animo deficio.*

Διότ. 5

Διότι, quia, quòd, quoniam, propterea,
propterea quòd, cò quòd. Et interroga
tiue, cur, quā ob rem, qua de causa.

Διατροφῆς. ἰερ. ὁ, ἡ. à l'oué nutritus. Re-
gum Epitheton.

Διουρῆται. saniscunt.

Διουρητικά. medicamenta quæ urinæ ciunt.
Διοχευάτωρ. Aquam per canales, aut al-
ios uicos deriuare.

Διοχλίου. μ. ήσω. π. κπα. τυγβο.

Διοψ.ῖ. dispensator, præfectus.

Δίοψις. cura, perspicuitas.

Διπάλαιος. γ. ὁ. duorum palmorum.

Δίπαλος. tenēs bina tela et vibrans, am
bidexter, utrinq; acutus. Cal. l. i. c. r.

Διπατός. οὐ. ὁ. utrinq; mouens, amba-
bus manibus, totis uiribus.

Δι τρεχάμι, ἡ. ἡ. interscalmiū, Vitruvio.

Διπύχης. γος. ὅ, ἡ. bicubitalis.

Διπλᾶ[ν.μ.άσω.π.ακα.Ϟ

Διπλασιάσω. duplico.

Δίπλαξ. diplois, uestis duplicata.

Διπλασιασμός. οὐ. ὁ. duplicatio.

Διπλάσιος. x. ̄. ̄. duplus.

Διπλ. ii. nota trigoni obliqui figuram
habens citra basin. Cæl. li. 3. ca. 41.

Διπλόη. ἡ. uersutia, fraus.

Διπλοῖς. ἰδ. διπλοῖς, genus uesit.

Διόδοτος. dubius, calumniator.

Διόδοτος. ὁ. mensura continens duas chaticas.

Διόδοτος. ἡ. semestre tempus.

Διόδοτος. ὁ. ov. semiplena luna.

Διόδοτος. as. ἡ. dissensio.

Διόδοτος. dissensio, dissensio.

Διόδοτος. as. ἡ. diuisio chori, καὶ διορισμός, καὶ διορισμός.

Διόδοτος. as. ἡ. diuisio, dissidium, seditio, quoties scinditur studia in contraria vulgus, ut inquit Verg.

Διόδοτος. μ. ἡ. ὁ. π. κα. discordo, dissensio, seditionem facio, contendo.

Διόδοτος. μ. ἡ. ὁ. π. κα. diuido in duas parteis. Accus.

Διόδοτος. as. ἡ. diuisio in duas aquales parteis.

Διόδοτος. ὁ. ὁ. in duo diuidens.

Διόδοτος. ὁ. ὁ. in duo diuisus, διορισμός, luna dimidio orbe cæsa, uel diuidua.

Διόδοτος. in duo discinditur.

Διόδοτος. ἡ. contractio, seditio, factio.

Διόδοτος. ἡ. bicolora.

Διόδοτος. ἡ. duplex color.

Διόδοτος. bisariam.

Διόδοτος. ἡ. sitis, desiderium.

Διόδοτος. ὁ. uocant medici renum affectionem quandā, quam macella in tercutem nonnulli uocant, urine profluuium alij. Sic dicta quod maximam inducat sitim. Ab Aegineta li. 3. definitur, τοῦτο τῶν πινόμενων δι' ἡμέρας. Vnde ὁ διαβήτης nuncupatur, ueluis transius. Est etiam nomen herbe, uulgo labrum Veneris.

Διόδοτος. ὁ. sitibundus, siticulosus.

Διόδοτος. ὁ. ὁ. dipsas serpens. Sic dictus quod ij quos mordicus apprehenderit, sui marescat uehementius, ad potumq' effervescent, ac inde in

cessanter haurientes dissiliunt mox.

Est item Διόδοτος hepatis signū quoddam. Gal. lib. 13. cap. 63.

Διόδοτος. μ. ἡ. ὁ. π. κα. sitio. Item ἡ διόδοτος, concupisco. Vnde secunda persona indicatui pro Διόδοτος, Διόδοτος, Dorice Διόδοτος, Διόδοτος, ὁ. infinit. Διόδοτος pro Διόδοτος.

Διόδοτος. ὁ. ὁ. pulvis aridus.

Διόδοτος. ὁ. ὁ. sitim adferens, sitim augens.

Διόδοτος. ὁ. ὁ. sitim faciens.

Διόδοτος. ὁ. ὁ. sitis.

Διόδοτος. ὁ. ὁ. duplicis animi homo, dubius.

Διόδοτος. expello, persequor.

Διόδοτος, καὶ διοδοίς. duo oboli, quos populus cum ad concionem uenerat accipiebat.

Διόδοτος. μ. ἡ. ὁ. π. κα. tumeo.

Διόδοτος, ὁ. ἀποδιόδοτος. mysticū quoddam sacrum, ὁ. arcanum, quod in Thesmophorijs sole mulieres obibant. Dictum forte, quod arcerent inde uiros.

Διόδοτος. ὁ. ὁ. persecutio.

Διόδοτος. ὁ.

Διόδοτος. repello, propulso, impello, reijcio, protrudo. Actiue, uel passiuue accipitur.

Διόδοτος. accuso, uel postulo te alicuius criminis. Bud. Com.

Διόδοτος. persecutionem patior, ὁ. ὁ. ὁ. ὁ. passiuum est, sed actiue aliquoties usurpatur.

Διόδοτος. reus.

Διόδοτος. ὁ. ὁ. persecutor, actor.

Διόδοτος. μ. ἡ. ὁ. π. κα. impello, expello, fugo, summotheo. Item persequor, apprehendo fugientē. Vnde ὁ pro expeto, magno studio annitor ut assequar. Aristot. in prin. Ethicor. ἐβόταρ ἡ ἡμέρα λαζάρια διοδοίς, nas ob

Διδύη. γρ. ἡ. genus uasis, diota. à dua-
bus auribus, hoc est ansis appellatū.

Δοιάζω. contendo, dissentio, delibero.

Δοιδός. νο. ὁ. cocleare.

Δοιδονοτής. οὐ. ὁ. qui coclearia facit.

Δοῖ. δοιδά.

Δοῖός. οὐ. geminus.

Δοιδάω. obseruo, expecto.

Δοιδάω. αἰ. calamī.

Δοιδάω. μ. ὑσώ. π. αἰα. insidiator, obseruo.

Δοιδάω. μ. ἕσω. ἢ δόξω, ἀπ' ἡ δόξω. π. ἡμα. appareo, uideor, puto, opinor, censeo, preciomereor, in primis laudo. Vnde Δοιδάω, Δοιδάμωι, καὶ μοι Δοιδάω, ἀπ' τῆς δόξης καὶ μοι, ὅτι certū est, sic censeo, ut mihi uideor, quod Aristoph. pleno sermone dixit, ὅς τ' ἔμοι Δοιδάω.

Δόκω. insidiae, obseruatio, expectatio.

Δοκωσίνος. ὅ.

Δοκωσίνος. ὅ. ὅ.

Δοκωσίνος. ὁ. φρονιμος. qui in speciem sibi sapiens esse uidetur. Aristoph. Pace, τῶν θάνατον τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς θανάτου. Bud. Com.

Δόκωσις. το. ἡ. apparenzia, opinio, suspicio, existimatio, expectatio. Bud. ibidem.

Δοκωσίνος. α. ἡ. ex persuasione sapientia.

Δοιδός. αἰ. stellarum genus.

Δοιδός. ο. ὁ. lignum quod Italice dicitur il corrente.

Δοιδάω. dicuntur, qui tutelae suae permittuntur, adolescentes μὴν καὶ ἡλικίας, quod Ro. dicebant uirile togam sumere, quod etiam dicitur ἀνδρῶν καὶ ἀνδρῶν καὶ ἀνδρῶν. Est etiam ad magistratum admitti, ὅτι adoptari in quodcunque collegium non quolibet, sed moribus ὅτι meritis probatum. Vnde Δοιδάω. ὅτι τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν, maiores facili, ὅτι tutela suae redditū spectati, ὅτι ἀνδρῶν καὶ ἀνδρῶν. Bud. Com.

Δοιδάω. μ. αἰα. π. αἰα. experior, certo, probō, puto, censeo, iudico, exquiro. Bud. ibidem.

Δοιδάω. α. ἡ. experientia huiusmodi, ὅτι exploratio inquisitionis uocabatur. Δοιδάω. ὅτι ἡλικίας, est genus accusationis aut postulationis, cum aliquem nec recte nec ordine probatum esse contendebant, sed uel gratia, uel sordibus, uel obreptione: qualis est accusatio Aeschiniis καὶ τῶν καὶ. Bud. ibidem.

Δοιδάω. οὐ. ὁ. approbator, aestimator, expensor.

Δοιδάω. ἡ. ars probandi.

Δοιδάω. ἡ. ἡ. probatio, experimentum.

Δοιδάω. ἡ. indicatura, exploratio.

Δοιδάω. ὅ.

Δοιδάω. ὁ. ὁ. probus, ἡλικίας, ὅτι ὅ.

Δοιδάω. ὁ. arbitror, Δοιδάω, ὅτι ὅ.

Δοιδάω. ὁ. ὁ. approbatissimas.

Δοιδάω. ὁ. ὁ. ὅ.

Δοιδάω. ὁ. trabs lignea.

Δοιδάω. ὁ. Attice pro Δοιδάω. putares, uidereris.

Δοιδάω. ὁ. ὁ. Δοιδάω, consideratio, apparenzia, opinio.

Δοιδάω. uideor, censeo.

Δοιδάω. τῶ. placita. Vnde Δοιδάω. ὅτι ὅ.

Δοιδάω. magna authoritatis, famati, honorati, id est ὅτι Δοιδάω, qui existimatione praediti sunt, uel qui aliquo in numero habentur. Peritiis mi Politiano interprete.

Δοιδάω. rectum.

Δοιδάω. ὁ. ὁ. dolosus, fraudulentus.

Δοιδάω. dolose.

Δοιδάω. fallo.

Δοιδάω. ὁ. ὁ. doloso pede iens.

Δοιδάω. ὁ. ὁ. dolosus. Epitheton Mercu-

Δοιδάω. ὁ. ὁ. dolus.

(rij.)

Δοιδάω. sicarius, latro.

Δολιχάς. ιος. ὁ. ἡ. habens longam hastam.

Δολιχάτης. cursum plenum implere, & cursum orbem peragere. Bud. Com.

Δολιχῆ. η. ἡ. Doliche insula.

Δολιχέραιμοι. οἱ. qui longis remis navigant, uel qui prolixæ navigationi sufficiunt.

Δολιχέραιος. ὁ. habens longā ceruicē.

Δολιχόσφοι. qui sexies, ut quidam putant, stadium curriculo obibant.

Δολιχόκωνος. ὁ. iaculū longo ferro.

Δολιχός. ὄν. ὁ. longus, habens lanceam erectam.

Δόλιξ. ὅ. accentu in prima. spatium cōtinens duodecim stadia, uel secundum Suidam uiginti quatuor. Cursum fuit plenus & maior dialo. Bud. Com.

Δολιχόσκυς. ὁ. habens longā umbrā.

Δολιχότατος. dolis insignis.

Δόλος. ὁ. dolosus.

Δολομήδης. ιος. qui dolos meditatur.

Δολομήτης. ὁ. ὁ. dolosus.

Δολομήτης. ὁ. prudens, astutus.

Δόλος. ὁ. ὁ. dolus.

Δολοπάτης. fraudem meditor, insidior.

Δολοπατίας, fraudes, uersutia in uerbis. (Accus.)

Δολοφονία. μ. ἴσω. π. ηκα. dolo occido.

Δολοφονία. μ. ἴσω. π. ηκα. calleo, ἀπαρπάω. Aëtii. accus.

Δολοφονία. η. ἡ. dolus, astutia.

Δόλος. explorator, insidiator, leno.

Δόλος. μ. ἴσω. π. ηκα. dolose ago, decipio, falsifico. Accus.

Δόλος. ὁ. Dolon iuri nomen.

Δόλος. ὁ. decipiens.

Δόμα. ἄνδρ. ἡ. domus, donum. Differt à δώρον. ἡ δόμα significat donū quocumq; modo datum, δώρον uerò gratuitum.

Δόμος. ὁ. fundamētū & basis aedificij.

Δομῶ. μ. ἴσω. π. ηκα. aedifico. Aëtii. accus.

Δόμα. ἡ. murus, forma, aspectus, corpus, aedificium.

Δομοδοσία. ιος. ἡ. structura.

Δομος. ὁ. ὁ. domus.

Δομαδένος. ὁ. ὁ. arundinetum.

Δομαδένος. ιος. ὁ. arundinosus.

Δομαξ. ἄνδρ. ὁ. fistula, calamus piscatorius, arundo, tibia. πρὸς τὸν ἴσον δὲ τῷ δώρῳ.

Δομῶ. μ. ἴσω. π. ηκα. moueo, uerto, agito, turbo.

Δόμοις. ιος. ἡ. motus, agitatio.

Δόξα. η. ἡ. maiestas, splendor, gloria, existimatio, opinio celebris. Ponitur pro axiomate, uel propositione adeo fixa, ut axiomatis instar sit.

Δοξασκώ. existimari, id est qui tales esse creditur, & ἡ δόξα, celebrati.

Δοξάζω. μ. ἴσω. opinor, existimo, sentio de me magnificē.

Δοξάζω. τὸν ἑαυτὸν, pro laudibus cumulare, & gloriosa celebratiōe colere, hoc est δοξάζω. Bud. Com.

Δόξα. placuit.

Δοξάριον. gloriola, δῶν δὲ δόμα.

Δόξασμα. δόμα, opinatio Bud. Com.

Δοξαστής. ὁ. ὁ. arbiter, iudex.

Δοξαστής ἄνδρ. qui ui opinandi praeceps est. Bud. Com.

Δοξαστόν. opinabile, quod & ἡ δόξα dicitur.

Δοξακασία. ἄνδρ. ἡ. bona opinio.

Δοξομανία. ἄνδρ. ἡ. iactatio, δοξακασία, uel δόξα.

Δοξακασία. de fama & gloria laboro, ambio. (Cus.)

Δοξακασία. μ. ἴσω. π. ηκα. glorifico. Accus.

Δοξακασία. ἡ. glorificatio.

Δοξακασία. ὁ. ὁ. quemadmodum & ἡ δόξα, quemadmodum.

Δοξακασία. ἄνδρ. ἡ. ingēs honoris studiū.

alicuius observationis me astringo.

Neutr. accus. Bud. Com.

Δούλη. κτ. ἡ. ancilla.

Δουλεύω. κτ.

Δούλος. ὁ. ὁ. seruilis.

Δούλος. ἰδ. ὁ. ἡ. serua.

Δουλιχίον. urbs Cephalenie.

Δουλοδράκος. ὁ. ὁ. habens longū collum.

Δουλοπαρίας δ' ἰνυ. actio serui corrupti.

Δουλοπολις. ἡ. seruatorum ciuitas, ὅ pro-

prium nomen ciuitatis in Greca.

Δουλοπρία. ὁ. ἡ. seruilitas.

Δουλοπρίας. ἰος. ὁ. ἡ. seruilis, illiberalis.

Δούλος. ὁ. seruus. παρὰ τὸ δούλος, ἡ παρὰ
τὸ δούλο τὸ δουλεύω. Δούλος δουλεύω, ser-

uiens rerū statui. Dicitur ὅ ἀμύνη

τῶν καὶ μηδ' ἀμύνησθαι πρὸς πάντα καὶ

οὐκ. Bud. Com.

Δουλοῦμαι. κτ. ἡ. seruius.

Δουλοῦμαι σοι. cedo tibi, δουλόω.

Δουλοῦμαι. amittit animum, seruilis effi-

citur.

Δουλοῦμαι. ἰος. ὁ. forma seruilis.

Δουλοῦμαι. ἰος. ὁ. ἡ. qui uidetur esse ser-

uus.

Δουλόω. μ. ἴσω. π. ἴνα. καὶ δουλοῦμαι. in ser-

uitutem duco, in seruitutem redigo.

Δουλόω. ἰος. ἡ. subactio in seruitutem.

Δουλόω. ἰος. ἡ. reddere rationem.

Δουλόω. ἰος. ἡ. dare pœnas.

Δουλόω. μ. ἴσω. π. ἴνα. strepo, sono cadē-

do, fœdum ad sonum à poëta.

Δούπος. ὁ. ὁ. sonitus, strepius.

Δούπος. ὁ. ὁ. ligna.

Δούπος. ὁ. ὁ.

Δούπος. ligneus. Hinc δούπος ἱππος.

Δούπος. ὁ. ὁ. tanto intervallo, quanto

iaculum projici potest, uel ad hastæ

longitudinem.

Δουποδόν. κτ. ἡ. locus ubi lancea lo-

catur.

Δουποδόν. κτ. ἡ. armarium hastæ.

Δύρον. ὁ. ὁ. lignum.

Δύρον. ὁ. ὁ. δύρον, τὸ. pro δύρον δύρον, ὁ
δύρον.

Δύρον. ὁ. ὁ. famosus hasta.

Δύρον. ὁ. ὁ. captiuus.

Δύρον. ὁ. ὁ. uas, receptaculum.

Δύρον. ὁ. ὁ. conuiuium.

Δύρον. ὁ. ὁ. humilis.

Δύρον. ὁ. ὁ. palmus.

Δύρον. ὁ. ὁ. obliquè.

Δύρον. ὁ. ὁ. ὅ.

Δύρον. ὁ. ὁ. obliquus, γὰρ.

Δύρον. ὁ. ὁ. rapina, manipulus, do-

narium.

Δύρον. ὁ. ὁ. uentriculus, uel concauitas

cerebri.

Δύρον. ὁ. ὁ. μ. ἴσω. π. ἴνα. colligoma-

nipulos.

Δύρον. ὁ. ὁ. spicilegus, manipu-

lorum collector.

Δύρον. dormire.

Δύρον. ὁ. ὁ. possum facere. Vnde δύρον ἴσω

ἴσω, parum posse.

Δύρον. longus.

Δύρον. ὁ. ὁ. dracena.

Δύρον. ὁ. ὁ. dracunculi pisces, quī si-

miles sunt graculo pisci, Hermol.

Δύρον. uidere, δύρον.

Δύρον. ὁ. ὁ. dracunculus herba.

Δύρον. ὁ. ὁ. draconteus.

Δύρον. ὁ. ὁ. anguigena.

Δύρον. ὁ. ὁ. draco, cohors Partho-

rum. Item aspiciens. δύρον ἴσω,

uata δύρον.

Δύρον. ὁ. ὁ. rei representatio, actus

comædiarū, uel tragædiarum, dra-

ma, fabula. Item factum, facinus.

Δύρον. ὁ. ὁ. opus, uel poema in quo

sole persone agunt, absq; poëta in-

terlocutione.

Δύρον. ὁ. ὁ. actiuus.

Δύρον. ὁ. ὁ. qui fabulas conscri-

bit, ὅ.

bie, & colligit.

Δραματουργία. μ. ἰσώ. π. ηκx. molior, cō-
mitto, opus dramaticum scribo, in
modum dramatis conscribo, ut apud
Athen. δραματουργία ἡ τῆρ διαλόγων ὁ
ἀδελύωνος εἶδος πλαισιοναῖ.

Δραματούργημα. αττ. ῥ. compositio, fa-
brica.

Δραματουργία. ατ. ἰ. opus dramati-
cum.

Δραματουργός. οὔ. ὁ. fabricator.

Δραμῆν. currere. Infinitivus est futuri
secundi ὁ δῆμιω inusitato themate.

Δράμνμα. αῶτ. ῥ. cursus.

Δράνς. nos. ὁ. ἰ. alacris in agendo, for-
tis.

Δράντορ. factum, organum, simula-
crum.

Δράξ. κός. pugnus, manipulus.

Δραξάμν. & pugillo concludens.

Δραπτόσω. μ. ἰσώ. π. σνα. fugio.

Δραπίτης. υ. ὁ. ferus fugitivus.

Δραπντίδα. ἰ. puerilis ludus, non dissi-
milis huic, quam πνιδάμ uocant, cū
unus ex pueris clausis oculis cla-
mat, τὰρ, φωνάσῃ, reliqui fugientes,
sibi quisq; ne capiat, cauet.

Δρασάω. facturio, aliquid facere ge-
stio, molior.

Δράσις. ιος. ἰ. actio.

Δρασκάω. occultor, latito.

Δράσασθαι. ἰ. &

Δρασμός. οὔ. ὁ. cursus, fuga.

Δράσω. μ. ἰσώ. π. ἄα. prehēdo, pugnā
urgeo.

Δρατρία. ancilla.

Δραστήρ. ρος. ὁ. &

Δραστήμιος. ὁ. efficax, strenuus, laborio-
sus, industrius. Bud. Com.

Δραστήμιος. υ. ῥ. alacritas, promptitudo,
uiuacitas.

Δρασινός. οὔ. ὁ. alacrius, efficax.

Δράσις. ιος. sericum, byssus, & qui eam

operatur δραστηριός.

Δρατρός. excoctus, pro δαπνός, & δρῶ
ὁ ὀκλῖ.

Δράσσομαι. μ. ἰσώμ. π. αῖμ. apprehen-
do, rapio. Depon. genit.

Δράχμα. ιος. ῥ. botrus, dactylus.

Δραχμή. ἴτ. ἰ. drachma, genus mensu-
ræ, aut ponderis.

Δραχμῶς. ὁ. ὁ. ualens precium drach-
mæ, habens pondus drachmæ.

Δράω. μ. ἰσώ. π. ανα. facio, perpetuo. De-
mosth. ἡ δὲ ὅτω τις δρᾷ. Si eum in-
terficiat. Et Thucyd. πῶς δὲ ἀνδρες
ἡμεῖς οἱ ἄλλοι ἀπὸ τῆς δρᾶς. Quomodo
bellum egregie gererent? Antiquis
etiam ponebatur pro δῶρ. sacrificia-
re, ut tradit Athenæ. lib. 14. Sic Ver-
gil. Cū faciam uicula pro frugibus,
ipse uenit. ἰδὲ δῶρ, beneficio ali-
quo te afficio. Vnde ἰδὲ ἀδραμῖα, be-
nefacta, Thucyd. ναυῶς δρῶ, malo af-
ficio. ὁρῶς δρῶ, ut par erat, ut debe-
bat. Bud. Com.

Δραπάν. ης. ἰ. falx.

Δραπανόρος. οὔ. ὁ. falcifer, στροφόρ.

Sic de Dario legitur, qui iumentis
ἀναπανόροισι utebatur, quæ in exer-
citiū immittens, ordines militum
perturbabat, lædebatq; obuios.

Δραπανίς. ἴδος. ἰ. auis species, falcula,
riparia.

Δραπανοδής. ἴος. ὁ. ἰ. falcatus.

Δραπανος. υ. ῥ. &

Δραπανός. υ. ἰ. falx.

Δραπανούριος. οὔ. falcifex.

Δραπῆς. οἰ. messores, uindemiatores.

Δραπῆμι. μ. ἰψομ. π. ἰμ. &

Δρίπω. μ. ἰψω. π. ἰφα. decerpo, colligo,
uindemio, meto. Bud. Com.

Δρίπλον. ῥ. uindemiale, quo aliquis
fruitur.

Δραμοσύον. ἰ. ministerium.

Δραστῆς. αἰ. strenuus, ministræ.

Δρακῆρες. oi. famuli, ministri.
 Δρεσσομένη. ης. ἡ. strenuitas.
 Δριάν. uiridis, herbosus.
 Δρίμ. ἡ. frigus.
 Δριμύ. terribiliter, acriter, acutum.
 Δριμύς. ἰος. ὁ. acutus, propriè in odo-
 re grauis, asper. *ωσπὲρ τὸ τὰς εἴρας
 μύμρ.*
 Δριμύτης. ητος. ἡ. acuta cholera.
 Δριμυφάγος. ας. ἡ. cibus acrior sumptus
 ad ciendam uomitionem.
 Δρίον. ον. τὸ. ὅ.
 Δρίος. ρος. τὸ. sylua, locus arboribus con-
 situs.
 Δρίς. ἡ. uirtus.
 Δριτή. ἡ. scyphus, urna, ὃ saltationis
 genus.
 Δρίπος. ο. ὁ. currus, sedes, pro δίππος.
 Δρομάδες. οι. cursiones; pisces, dromo-
 dary. *δρομάδες καμίνων*, apud
 Strab.
 Δρομάδην. cursim.
 Δρομάτος. ο. ὁ. uelox, ut *δρομάς ὁ ἰδιώτης*
 est curriculo uenit, ὃ festinan-
 ter.
 Δρομάς. ὁ. lepus, *καὶ τὸ ὅτι δρόμοις
 ἀποσπόμενος, ἀνέμῳ δὲ, ὡς κοίτη.*
 Δρομάς. ἡ. cursor, piscis, scortum.
 Δρομάτης. cursim.
 Δρομάτης. ἰος. ὁ. cursor.
 Δρόμημα. αρε. τὸ. cursus.
 Δρομικός. οὗ. ὁ. cursiuus.
 Δρομονάρκτες. οι. buncij, excursiores.
 Δρόμος. ο. ὁ. δρόμημα, cursus.
 Δροσρός. ὁ. ὁ. roscidus.
 Δροσίω. μ. ἰσω. ὡ. ἡ. irroto.
 Δροσβόλον. ὡν. ἡ. roscifer uentus.
 Δρόσος. ο. ὁ. ros.
 Δρυάλα. nugari, *φωγῆν.*
 Δρυίδα. οι. Dryide.
 Δρύινος. ο. ὁ. quernus. Item uenenatū
 animalculum, dictum à quercubus.
 Cael. lib. 4. cap. 27.

Δρύναρτα. τὰ. omnes fructus arbori-
 rum.
 Δρυόεικον. lacerare. Item furiere
 apud comicos.
 Δρυός. ὁ. ὁ. sylua, condensus. Et urbis
 nomen.
 Δρυόδης. ρος. ὁ. ἡ. syluosus.
 Δρυμός. ὄνος. ὁ. quercetum.
 Δρυβαγίς. ἰος. ὁ. ἡ. quercus cortice time-
 flus.
 Δρυοκαλάμις. ὁ. picus martius.
 Δρυόποι. aues roborei generis.
 Δρυόμῃ. ὃ. Δρυόμῃ.
 Δρύον. α. carina, quæ propriè id signi-
 ficat, quod uulgo Venetis colum-
 ba dicitur. Polyb. lib. 1. *ἀλλ' ἐξ ἑνὸς
 αἰῶνος δρυόναυς ἕκαστος ἡ δρυόναυς
 παρὰ τὴν ἀρχὴν.* id est, Rursus de
 creuerunt à fundamentis ducentas
 ὃ uiginti naues aedificare. Quod
 autem est fundamentum in domo,
 id est δρύον in nauī. Sic dictum
 quòd omnem δρύον id est materiam
 nauis contineat. Bayf. de Re nau.
 Est etiam aliquando foramen se-
 curis in quod manubrium inseri-
 tur. Aliquando proœmium. Ari-
 stophan. Thesm. *δρύον τὸ πρῶτον
 δρύοντος ἀρχάς.*
 Δρύψ. auis species.
 Δρυκτός. ἰος. ὁ. ἡ. maturus, et quasi iam
 ex arbore casurus fructus. Dici-
 tur de baccis oleæ nigrescentibus. à
πίνης ὃ δρύς. (planta.
 Δρυπίς. ἡ. drypis, ex humili materia
 Δρυπία. oberro in montib. calamita-
 se uiuo.
 Δρύπια. μ. ὑψος. ὡ. ὑψος. καὶ
 Δρύπια. μ. ὑψος. ὡ. ὑψος. lacero unguibus
 præ dolore animi.
 Δρύς. ὄνος ἡ quercus arbor. Est etiam
 Theophrasto marinum quiddam pe-
 tris adnascens. Ponitur pro qua-

uis arbore. Sed et uis potius δρυς
divexitura appellant. Ab hoc nomine
Dryidæ Gallorum sacerdotes appella-
ti sunt, ut auctor est Plin. lib. 16.

Δρυόμορος. ὁ. incisor lignorum.

Δρυγάδης. unguis, tamenta, dolores, ui-
bices.

Δρυγακτος. ὁ. tabulatum, sepes cum
palis, fudes, cancellus, ἡ ἀγαλῆσθαι
τοῦ φύλου διὰ τὰς αἰτίας.

Δρύω. abscondo.

Δρύμνα. τὰ. facta.

Δρυμίας. ὁ. fatuus.

Δρυπακίδης. ἀνδρῶν, picare, unguenti
genere corpus illinire, ut glabrum
fiat à pilis.

Δρύπλος. ὁ. erro, mendicor.

Δρύπαξ. ὁ. unguentii genus. ὁ κατὰ
τοῦ φύλου ἀνδρῶν.

ΔΥ.

Δύ ingressus est, subiit. (ἀπὸ δρυς.)

Δύεῖσθαι. dissentire, nugari, διαδίσσθαι, φρενῶν.

Δύας. ἄδωρ. ἡ. dualitas.

Δυαμύς. ὁ. ὁ coitus.

Δύω, καὶ δύω. misere afficio, in cala-
mitatem iniicio.

Δύωις. ἡ. dygnida animal, qd̄ et chala-
cidam appellant.

Δύω, δύω, καὶ δύω. mergo, immer-
go. De sole dici maxime solet. Bud.

Comment.

Δύω, genitiuo et dative duadi, pro
δύοι, duorum, duobus.

Δύος. ὁ. ὁ. noxius. (nm.)

Δύν. ἡ. ὁ. dolor, indigentia, infortuni-
um.

Δύει. poetice pro δύς, more uerborum
in μ.

Δύειν, uel potius δύειν. tumores,
et abscessus ex crasis humoribus.

Δυμός. ὁ. ὁ. dualis.

Δύωμαι. μ. ἡ. δύωμαι. π. ἡ. δύωμαι. possū, ualeo.

Δύωμι. ἡ. ὁ. ὁ. potentia, uirtus, impe-
rium, magistratus, uis, robur, fortis

tudo. Accipitur pro exercitu et
copijs. Graeci dicunt δύωμαι ἔναι,
quod actum non sit, sed quod esse possit,
ut semen est qd̄ exiguum, δύωμαι
uero magna arbor, ut annotat Eras-
mus. δύωμαι. μ. ἡ. δύωμαι. π. ἡ. δύωμαι. confirmo, ualidus
fio.

Δύωμαι. δύωμαι. ὁ. ὁ. difficilis, intolerabilis.

Δύωμαι. δύωμαι. ὁ. ὁ. uis, potentatus.

Δύωμαι. δύωμαι. ὁ. ὁ. dominor, præsū.

Δύωμαι. δύωμαι. ὁ. ὁ. imperiosus.

Δύωμαι. δύωμαι. ὁ. ὁ. magistratus, qui potesta-
te fungitur in ciuitate, qui plurimū
poller, uel uis hī qui sunt in imperio,
optimas, primas, præsū.

Δύωμαι. δύωμαι. ὁ. ὁ. possibilis. οἱ δύωμαι, pro
ceres, potentiores. τὰ δύωμαι, pro
uirili.

Δύωμαι. δύωμαι. ὁ. ὁ. possibiliter.

Δύω. syncopa pro δύωμαι, sicut καὶ
pro καὶ δύωμαι. Bud. Com.

Δύω uel δύω. duo. δύω καὶ τὰς δύο, indi-
gens suppletionē locutio est. δύω
δύω καὶ τὰς δύο, duodeuiginti. Bud. Cō.

Δύω καὶ τὰς δύο. duodecim.

Δύωμαι. ingredior submergor, mergor,
sido, deorsum fluio.

Δύω. idem.

Δύω. semis quinq. Bud. Com.

Δύω. ὁ. ὁ. uinator. Et δύω, met-
gi, aues.

Δύω. mergo, δύω.

Δύω. pro δύω. lamentari.

Δύω. particula est, quæ solum in compo-
sitione inuenitur, et malū, uel diffi-
cultatem, uel impossibilitatem signifi-
cat. Est quoque participium δύω.
β. à δύω.

Δύω. δύω. ar. ἡ. parum felix uenatio.

Δύω. δύω. nil capio uenando.

Δύω. δύω. ὁ. ὁ. difficile persuasus.

Δύω. δύω. ὁ. ὁ. grauiter spirans. Epit.
zephyri.

Δυσόκλιος. lugubris, δυσόπλυνος, uel q
 non facile luget, δυσουάβιος.
 Δυσόδυστος. u. ò. difficilis ad dolendum,
 compassione carens.
 Δυσόκλιος. u. ò. incurabilis.
 Δυσόκλιος. quicquid nauseam facit &
 uomit. m.
 Δυσόκλητος. u. ò. difficilis capere.
 Δυσόκλυστος. u. ò. infelix, δυσμορος, a uel
 abundante, uel augente.
 Δυσανόκλος. d. fficilis persuasus.
 Δυσανόκλος. difficilis digestu.
 Δυσανόκλος. u. ò. difficilis mitigata,
 qui difficile reuocatur.
 Δυσανόκλος. u. ò. agere ad spirationem
 aptatus, ut puridus.
 Δυσανόκλος. u. ò. intolerabilis, segnis.
 Δυσανόκλος. u. ò. grauiter fe.
 Δυσανόκλος. u. ò. q nequit euerit. (ro.
 Δυσανόκλος. u. ò. q difficulter excreat.
 Δυσανόκλος. u. ò. difficilis toleratu.
 Δυσανόκλος. u. ò. anxius, sollicitus, mole-
 stus. (rius.
 Δυσανόκλος. u. ò. molestus aduersa.
 Δυσανόκλος. u. ò. inauspicatum, occursum
 infaustum.
 Δυσανόκλος. u. ò. aspectu terribilis.
 Δυσανόκλος. u. ò. uix refellibilis.
 Δυσανόκλος. u. ò. uix liberabilis, quod
 difficulter abijci potest, meruibilis.
 Δυσανόκλος. u. ò. difficilis deceptu.
 Δυσανόκλος. u. ò. strenuus in bello,
 & qui diff culter euellitur.
 Δυσανόκλος. u. ò. difficulter auello.
 Δυσανόκλος. u. ò. quod difficulter ex-
 cutitur.
 Δυσανόκλος. u. ò. agere contrahentia ci-
 caricem.
 Δυσανόκλος. u. ò. implacitus, morosus,
 animo offenso. Bud. Com.
 Δυσανόκλος. u. ò. offensus, morositas.
 Δυσανόκλος. u. ò. implacitus

sum, & morosus. Bud. Com.
 Δυσανόκλος. misere affectus, infelici-
 ter uiuens.
 Δυσανόκλος. u. ò. ingratus.
 Δυσανόκλος. u. ò. bona filiaio diffi-
 culter acquisita, uel mulier optimū
 filium infeliciter emissa.
 Δυσανόκλος. u. ò. intrastabilis, morosus.
 Δυσανόκλος. u. ò. difficilis ablata.
 Δυσανόκλος. graue, in olerabile, wāru
 dūctus.
 Δυσανόκλος. u. ò. difficilis lacrima-
 rosus.
 Δυσανόκλος. u. ò. difficilem aditū, nel
 transitum, aut receptum facio, Xe-
 noph. Bud. Com.
 Δυσανόκλος. u. ò. inuius, imperuius.
 Δυσανόκλος. u. ò. qui agere curatur.
 Δυσανόκλος. u. ò. stultum consilium, incon-
 sulta. meritas.
 Δυσανόκλος. u. ò. ignobilitas. ac & u. ò.
 αμφοτέρωθεν u. ò. u. ò. ob ignobilita-
 tem ridere, uel mordere. Bud. Com.
 Δυσανόκλος. u. ò. ignobilis, inimicus.
 Δυσανόκλος. u. ò. difficile cognitu.
 Δυσανόκλος. u. ò. qui non facile, uel illece-
 bris, uel stupore obligatur. Bud. Cō.
 Δυσανόκλος. u. ò. u. ò. difficilis iudicatu.
 Δυσανόκλος. u. ò. u. ò. difficilis recōciliatu.
 Δυσανόκλος. u. ò. qui agere resoluuntur.
 Δυσανόκλος. u. ò. spiritus qui difficile
 à corpore discutiuntur.
 Δυσανόκλος. u. ò. cui nō facile succi per-
 spirabili cute digeruntur. Bud. Com.
 Δυσανόκλος. u. ò. difficile custodiū.
 Δυσανόκλος. u. ò. u. ò. difficilis scrutatu.
 Δυσανόκλος. u. ò. u. ò. difficilis er peruius.
 Δυσανόκλος. u. ò. u. ò. u. ò. difficilis ad dē-
 spensandū.
 Δυσανόκλος. u. ò. cuius experimentum
 difficile.
 Δυσανόκλος. u. ò. deformitas.
 Δυσανόκλος. u. ò. u. ò. u. ò. turpis, deformis.

- Δυσάκας. v. d. infeliciter expressus,
coniectu difficilis.
- Δυσάκμων. v. d. male uestitus, ἀχίμων.
- Δυσάκωστος. v. d. i. difficilis ad cogenda.
- Δυσάκωτος. v. illocabilis.
- Δυσάκωτα. τὰ. dira sacra.
- Δυσάκωτος. v. cognitiu indicatuq
difficilis.
- Δυσάκωτος. v. d. i. difficilis laudari.
- Δυσάκωτος. v. d. i. quod non facile e-
lui potest.
- Δυσάκωτος. v. indeprehensibilis. alijs
δυσάκωτος.
- Δυσάκωτος. i. desperatio, remissio.
- Δυσάκωτος. v. diffidens.
- Δυσάκωτος. qui non temere sperant.
- Δυσάκωτος. v.
- Δυσάκωτος. v. d. i. difficilis accessu.
Bud. Com.
- Δυσάκωτος. v. d. i. intestinorum dolor, et
est ulceratio arteriarum ac uiscerū,
perseuerans ex causis extrinsecis, ui
delicet frigoris, caloris, potionis, ci-
biq; minime concocti. Tormina La-
tine uocantur.
- Δυσάκωτος. v. i. intestinorum difficultas
et laborans.
- Δυσάκωτος. v. d. i. inaffabilis, Polyb.
lib. r.
- Δυσάκωτος. quod difficulter oblu-
tatur.
- Δυσάκωτος. inuisibilis.
- Δυσάκωτος. v. qui difficile consu-
munt.
- Δυσάκωτος. v. d. i. difficilis inueni.
- Δυσάκωτος. v. d. i. difficilis ad cicuranda.
- Δυσάκωτος. egre peruius, uel tracta-
bilis.
- Δυσάκωτος. elatu, uel interpretatu dif-
ficilis.
- Δυσάκωτος. v. cui difficile im-

- ponitur.
- Δυσάκωτος. v. d. i. quod egre de-
strui, v. confici possunt.
- Δυσάκωτος. inextinguibilis, muni-
tus. Bud. Com.
- Δυσάκωτος. quod difficulter ex-
tenditur.
- Δυσάκωτος. v. d. i. difficultas.
- Δυσάκωτος. v. d. i. difficilis ad opus.
- Δυσάκωτος. v. d. i. difficilis interpre-
tatu.
- Δυσάκωτος. v. d. i. litigiosus.
- Δυσάκωτος. v. d. i. cum quo difficulter
contenditur.
- Δυσάκωτος. v. d. i. difficilis incre-
pretatu.
- Δυσάκωτος. v. d. i. infortunium.
- Δυσάκωτος. infelix, expes, δυσάκωτος.
- Δυσάκωτος. v. d. i. difficilis in amorem,
infelicitis amoris, qui molesto amore
tenetur. Bud. Com.
- Δυσάκωτος. v. d. i. inaccessus.
- Δυσάκωτος. v. d. i. inelubilis.
- Δυσάκωτος. v. d. i. sterilitas animi.
- Δυσάκωτος. inuentu difficilis.
- Δυσάκωτος. difficilis.
- Δυσάκωτος. emulatio.
- Δυσάκωτος. v. d. i. suspiciosus, inuidiosus.
- Δυσάκωτος. v. d. i. imperuestigabilis.
- Δυσάκωτος. incurabilis.
- Δυσάκωτος. v. d. i. grauitas auditis. Bud.
Comment.
- Δυσάκωτος. v. grauitas audient.
- Δυσάκωτος. v. d. i. grauis, morosus.
- Epithet. mortis.
- Δυσάκωτος. v. carens sole.
- Δυσάκωτος. v. d. i. aduersitas.
- Δυσάκωτος. v. d. i. flatus horridus.
- Δυσάκωτος. v. d. i. effrenis.
- Δυσάκωτος. v. d. i. inextricabilis. sed δυσάκωτος.
- Δυσάκωτος. v. d. i. molestus.
- Δυσάκωτος. v. d. i. aratu difficilis.

Δυσάτωρ. tristis.
 Δυσήχης. ἰος. ὁ, ἡ. male sonans.
 Δυσδαλὴς. infaliciet, aut sero germi-
 nans.
 Δυσδοπὴς. ἰος. ὁ, ἡ. frigidus, uix cale-
 fiens.
 Δυσδίαιτος. σ. ὁ, ἡ. mortifer.
 Δυσδαρτῖον. μ. ἰσθ. σ. κκα. crucior.
 Δυσδαρτῖον. morior morte difficili.
 Δυσδάσθω. ἄγρε moriens.
 Δυσδίαιτος. σ. ὁ, ἡ. iniustus, iniustus.
 Δύστρος. σ. ὁ, ἡ. odiosus deo.
 Δυσδράστωρ. σ. ὁ, ἡ. immedicabilis,
 difficulter medicabilis. ita apud So-
 phocl. uocatur Ajax, quod ἄγρε auel
 li poterat à sententia de consciscen-
 da sibi morte.
 Δυσδρῶντος. σ. ὁ, ἡ. difficilis contēplatu.
 Δυσδύρατος. capi difficilis.
 Δύσμηρος. σ. ὁ, ἡ. cui parum succedit ue-
 natio.
 Δύσπραυτος. σ. ὁ, ἡ. non facilis feribilis,
 fragilis.
 Δυσθυμῖον. malè animatum esse.
 Δυσθυμία. ας. ἡ. tristitia, mæror animi.
 Δύσθυμος. σ. ὁ. tristis, mali cōsiliij, qui est
 animo elanguescentie, robore animi
 defectus. Bud. Com.
 Δυσθυμῶν. languide.
 Δυσί. duobus, δυοῖν.
 Δυσίατος. ου. ὁ, ἡ. incurabilis.
 Δύσιπλον. σ. ὁ. cui difficulter eliciunt
 sudor.
 Δυστήριον. μ. ἰσθ. σ. κκα. malè sacrifico,
 Plutarch. in Phocio.
 Δυστήριος. οἱ. quibus sacrificia dira
 prætendunt.
 Δυστόλμασθω. mare subiens. Reis epi-
 theton.
 Δύσις. ἰος. ἡ. occasus, ingressus.
 Δυσκάτατος. σ. perniciosus.
 Δυσκάθυτος. σ. ὁ. contentu, siue retentu
 difficilis, indomitus, effrenatus.

Δυσκατῆρατος. σ. ὁ. difficilis reconcili-
 liatu.
 Δυσκατάλυτος. inexpugnabilis.
 Δυσκαταμάθητος. σ. ὁ, ἡ. difficilis ad dis-
 scendum.
 Δυσκατανώτατος. σ. ὁ. uarij ingenij homo.
 Δυσκατάπαυτος. σ. ὁ. qui nequit sedari.
 Δυσκατάπατοι. uix porabiles.
 Δυσκάταρτος. ὁ. immundus, pollutus.
 Δυσκαταφρόνυτος. σ. ὁ, ἡ. contemptibilis.
 Δυσκατήρατος. σ. ὁ, ἡ. difficilis ad persi-
 ciendum.
 Δυσκατήρατος. σ. ὁ. quod difficulter cō-
 tineatur.
 Δυσκατόστος. obscurus.
 Δυσκίλαστος. σ. ὁ, ἡ. malè et grauiter so-
 nans.
 Δυσκλῆς. ἰος. ὁ, ἡ. habēs graueis curas.
 Δύσκημος. stultus, inominatus.
 Δυσκηνσία. motus pigrior, torpor.
 Δυσκίνητος. σ. ὁ, ἡ. difficilis motu, piger,
 torpens.
 Δύσκηνα. ας. ἡ. infamia.
 Δυσκήνης. ἰος. ὁ, ἡ. infamis, ignobilis.
 Δυσκηνδόνυστος. male ominatus.
 Δυσκηνρῖον. μ. ἰσθ. σ. κκα. infortunatus
 sum.
 Δυσκηνρία. ας. ἡ. infortunium.
 Δυσκοίνιος. σ. ὁ. cui alius est astriclior.
 Cat. lib. 6. ca. 11.
 Δυσκοδάνω. μ. ανω. σ. κκα. grauiter fe-
 ro, indignor, dico. Neutr. absol.
 Δυσκοηία. ας. ἡ. difficultas, ψῆγος παρα-
 τῶν ἀγαθῶν, et secundum Aristot.
 ἀπόκειναι πρὶν τὰς διακρίσεις ἀποκεί-
 σθαι, συνόρισμὸς φθαρτικῆς.
 Δυσκολόος. σ. ὁ, ἡ. incommode curans.
 cura epitheton.
 Δύσκολος. ὁ. ὁ. difficilis, morosus.
 Δυσκόλως. difficulter.
 Δυσκρασία. ας. ἡ. intemperies.
 Δύσκρας. σ. ὁ, ἡ. intemperatus.
 Δύσκρατος. σ. ὁ, ἡ. difficilis iudicatu.

Δύσση. ingredior.
 Δύσσωπος. υ. ὁ. i. surdaster.
 Δύσλωτος. υ. ὁ. i. insolubilis.
 Δύσληπτος. incomprehensibilis.
 Δυσλόγιστος. improvisus, iudicatu difficilis.
 Δυσμαθής. ἄ. qui non facile addiscit.
 Δυσμαθία. ingenij tarditas.
 Δυσμάχητος. υ. ὁ. i. inexpugnabilis.
 Δυσμάχηκτος. υ. ὁ. i. inexorabilis.
 Δυσμνήτω. μ. αὐτῷ. inimicor. Neut. dat.
 Δυσμνήα. ας. ἡ. inimicitia, odium, inuidia.
 Δυσμνής. υος. ὁ. i. inimicus.
 Δυσμνῶς. hostiliter.
 Δυσμντάβηκτος. υ. ὁ. qui aegrè muatur
 & concoquitur in stomacho.
 Δυσμντάβηκτος. υ. i. incommutabile.
 Δυσμνταχίνκτος. ῥ. immobile.
 Δυσμνταχέστος. υ. ὁ. i. difficilis expugnati, inaccessus, qui uix conrecta
 ripotest.
 Δυσμνῆς. ῥ. i. occasus.
 Δυσμνῶς. ὁ. i. inimicus.
 Δύσμηλως. qui implacabiliter irascitur.
 Δυσμήτηρ. υρος. ἡ. mala mater.
 Δύσμητις. dolosus malarum artium.
 Δυσμήκτος. ὁ. exosus.
 Δύσμορος. υ. ὁ. i. infelix, deformis, aduersi fati.
 Δυσμορφέα. ας. ἡ. deformitas.
 Δύσμορφος. υ. ὁ. i. deformis.
 Δυσμύρια. uiginti milia.
 Δυσνόητος. υ. ὁ. i. difficilis intellectu.
 Δύσνοια. ας. ἡ. maleuolentia.
 Δυσνωῆς. iniquo animo.
 Δύσνοος. υ. ὁ. i. maleuolus.
 Δυσνόμβητος. υ. ὁ. morosus in conuictu.
 Δυσνώτης. imprudens.
 Δυσόχης. υ. ὁ. i. cussus.
 Δυσόδία. ας. ἡ. iter inuium.
 Δυσόδλος. ου. asper, difficilis, & inuius.
 Δυσόδωτος. aegrè facientes iter.

Δυσόψης. indignari, suspicari, timere.
 Δυσοίβριςτος. inauspicatus, malis auib.
 Δύσκιμος. immisericos.
 Δύσκιμος. infausite ueniens.
 Δύσσιος. υ. ὁ. toleratu difficilis.
 Δυσόκνως. grauatim. (do.
 Δυσόμνος. cuius difficilis est cōsuetus
 Δυσόμοιος. υ. ὁ. inaequalis.
 Δυσόνοος. i. infomniosis, cumultuosa
 somnia gignens.
 Δυσσομαῖος. infortunatus sum.
 Δύσσοπος. seuerus, iracundus, infausus.
 Δυσόρατος. υ. ὁ. i. difficilis usu.
 Δύσσορρος. ου. ὁ. i. iracundus, ἐξήχολος.
 Δυσόρισος. difficile definitu.
 Δύσσορος. ου. statione carens, importuosus.
 Δυσόρρυνς. niger, obscurus.
 Δυσσοσμα. grauis odor.
 Δύσσοσμος. ὁ. mali odoris, δυσώδης.
 Δυσσουρήρ. laborare difficultate urinae.
 Δυσσουρία. ας. ἡ. urinae difficultas. Gale.
 ἂ πρᾶγχορρία distinxit, ut δυσουρία μο-
 do sit δυήραα & ὀρρη: hanc uero κατὰ
 ἐπάγγελμα δρῆσις.
 Δυσόρισος. ου. ὁ. i. infelix.
 Δύσουρος. difficilis custodire.
 Δυσπαθής. οἱ. supra modum uexati.
 Δυσπαθής. ῥ. quod non facile patitur.
 Δυσπάθεια. ας. ἡ. λυσιπάθεια, nimia anxietas
 circa passiones.
 Δυσπαῖστος. ου. ὁ. i. superatu difficilis.
 Δυσπαῖπαλος. υ. ὁ. i. asper, difficilis
 ascensu.
 Δυσπάλαμος. i. dolosus, male artis.
 Δυσπαλός. υος. ὁ. i. difficilis, durus,
 infelix.
 Δυσπαράτητος. ου. ὁ. i. inexcusabilis.
 Δυσπαρὰνοούθητος. obscurum, quod facile
 quis assequi nequit. Fabius ponit
 inter genera causarum.
 Δυσπαρηγόρητος. difficilis consolatu.
 Δύσπαρι. infestis, infausis Pari. Δύς enim

miseriam & incommoditatem inferens, cum proprijs nominibus etiam componitur. Sic *Δυστυχία* de Helene. Euripides *Δυστυχία*, & *Δυστυχία* vocat.

Δυσπαις. *Ιος. ό. ή.* cui aggre persuaderi potest. differt ab *Ανδύς*.

Δυσπαις. *ου. ό. ή.* difficilis persuasus.

Δυσπαις. *ου. ό. ή.* tempestuosus. Maris epitheton, quod citra periculum transire nō potest. Interdū *Δυσπαις*, grauium accedens. Hesiod *μυκρὸν δὲ πονεῖν δαίτης Δυσπαις* *δύσπαις*.

Δυσπαις. *ου. ό. ή.* difficilis digestu.

Δυσπαις. *ου. ό. ή.* incomprehensibilis.

Δυσπαις. *ου. ό. ή.* non perfringens.

Δυσπαις. *ου. ό. ή.* infortunium.

Δυσπαις. *Ιος. ό. ή.* difficilis.

Δυσπαις. *ου. ό. ή.* incommodum pati.

Δυσπαις. *Ιος. ό. ή.* sordidus, *πῶς* enim sordes significat. Aristoph. Achar. *ἀνδρὶ τὰ Δυσπαις* *βλάττει πῶς* *ἀνδρῶν*.

Δυσπαις. *ου. ό. ή.* incredulus, infelix, superstitiosus.

Δυσπαις. *ου. ό. ή.* suspirium irruptum.

Faucibus autem morbi ueniunt, qui omnes in difficultate spirandi consistunt, dum modice est, neque ex toto strangulatur, *Δυσπαις* dicitur: cum uehementer, *ἀσπαις*: cum uero id accessit, ut nisi recta ceruice spiritus trahatur, *ἐπὶ Δυσπαις* dicitur. De hoc Celsus,

Δυσπαις. *ου. ό. ή.* inexpugnabilis.

Δυσπαις. *ου. ό. ή.* penuria, conquisitum difficile.

Δυσπαις. *ου. ό. ή.* inuentu difficilis. Poemur pro difficultis simpliciter.

Δυσπαις. *ου. ό. ή.* difficilis transiū uel accessu.

Δυσπαις. *ου. ό. ή.* infelicitas.

Δυσπαις. *ου. ό. ή.* infelix.

Δυσπαις. *ου. ό. ή.* infelix sum.

Neut. absol.

Δυσπαις. *ου. ό. ή.* infelicitas, importunitas, inefficacia.

Δυσπαις. *ου. ό. ή.* factu difficilis.

Δυσπαις. *ου. ό. ή.* infelicitas, proprie in rebus gerendis, fors aspera.

Δυσπαις. *ου. ό. ή.* turpis, indecorus.

Δυσπαις. *ου. ό. ή.* &

Δυσπαις. *ου. ό. ή.* aditu difficilis, ferox, inaccessus.

Δυσπαις. *ου. ό. ή.* difficilis uisu, mali aspectus.

Δυσπαις. *ου. ό. ή.* deformis.

Δυσπαις. *ου. ό. ή.* qui perpetuo friget, frigoris impatiens. Strabo lib. f. de asino, *Δυσπαις* *πρὸς τὸν* *ἀσινον*. Cal. li. 13. ca. 17.

Δυσπαις. *ου. ό. ή.* impietas.

Δυσπαις. *Ιος. ό. ή.* impius.

Δυσπαις. *ου. ό. ή.* inconcussus.

Δυσπαις. *ου. ό. ή.* infelix.

Δυσπαις. *ου. ό. ή.* quod difficulter colligi potest.

Δυσπαις. *ου. ό. ή.* parum statuere scio.

Δυσπαις. *ου. ό. ή.* misera.

Δυσπαις. *ου. ό. ή.* miserum.

Δυσπαις. *ου. ό. ή.* miser.

Δυσπαις. *ου. ό. ή.* sordide.

Δυσπαις. *ου. ό. ή.* difficilis coniectatu.

Δυσπαις. *ου. ό. ή.* infelix, miser, nempe quod multum suspires.

Δυσπαις. *ου. ό. ή.* laboriose parere. Aristoph. Ranis, translate posuit, *ὡς* *πῶς* *Δυσπαις* *πῶς* *πῶς*.

Δυσπαις. *ου. ό. ή.* difficultas pariendi.

Δυσπαις. *ου. ό. ή.* difficilis coniectatu. *πῶς* *πῶς* *πῶς*.

Δυσπαις. *ου. ό. ή.* difficilis, absurdus.

Δυσπαις. *ου. ό. ή.* ineptitudo.

Δυσπαις. *ου. ό. ή.* difficilis motu, rigidus.

Δυσπαις. *ου. ό. ή.* implacite, contumaciter.

Δυσπαις. *ου. ό. ή.* difficilis.

Δυσπαις. *ου. ό. ή.* Martius mensis apud Macedones.

cedones.

Δυστυχία. μ. ἴσθ. π. ηκα. infelicitèr ego,
infelix sum. Neur. absol.

Δυστυχία. ατος. ῥ. infortunium.

Δυστυχίς. ἰος. ὀ. ἰ. infortunatus.

Δυστυχία. ας. ἰ. infelicitas.

Δυστυχίας. bis consul.

Δυσυπόκοις. ὁ. intolerabilis, δυσυπόκοις
ῥυτ. ὁ.

Δυσυπόκοις. ὁ. ὀ. insuperabilis.

Δυσφανής. ἰος. ὀ. ἰ. obscurus.

Δυσφανής. ἰος. ὀ. ἰ. inominatus, tacendus, ne-
fandus.

Δυσφημία. μ. ἴσθ. π. ηκα. sum
infamis.

Δυσφημία. μ. ἴσθ. π. ηκα. maledico, dis-
famo, famā spargo, male auguror.

Δυσφημία. ας. ἰ. infamia, maledicentia.

Δύσφημος. ὁ. ὀ. ἰ. maledicus, dirus, hor-
rendus.

Δυσφοβός. molestus, suspiciosus.

Δυσφοβία. μ. ἴσθ. π. ηκα. discrus-
cior. Depon.

Δυσφοβία. μ. ἴσθ. π. ηκα. molesti fero.
Vnde Galeno Δυσφοβίης αἰσθησι, im-
placidi ὁ inquieti, quibus opponit
τὸς δὲ φόβος ἔχοντες. Bud. Com.

Δυσφοβίς. ἰος. ὀ. ἰ. ὁ.

Δύσφοβος. ὁ. molestus, infelix.

Δυσφοβός. ἰ. iniquo animo.

Δύσφοβος. ὁ. uix explicabilis.

Δυσφοβία. ἰ. angor.

Δυσφύλακτος. uitatu difficilis, ἀφαιδής.

Δύσφυσις. ἰ. ingenium improbum, pra-
ua natura.

Δυσφασία. asperitas uocis. Hæc oratio-
ni plerumq; magnificentiā concia-
liat, ut apud Homer. αἶψά δ' ὁ μίχας
αἶψα ἰφ' ἱπποῖν χαλκονομή. Sic apud
Verg. Fremet horridus ore cruento.

Δυσφύλακτος. ὁ. difficilis deprehensu,
hoc est potens quidam, seu tergine-
fator.

Δυσχάρις. merus, ἀκατος. Item impro-
bus, molestus.

Δυσχάρις. ἰος. ὀ. ingratus.

Δυσχάρις. ὁ. ὀ. ἰ. tempestuosus, locus
in quo difficulter hybernari potest.

ὁ in quo præ nimio frigore uix per-
durare possumus.

Δυσχάρις. ὁ. ὀ. difficilis captu seu tra-
ctatu.

Δυσχάρις. ὁ. ὀ. odiosus, inuidiosus.

Δυσχάρις. ὁ. ὀ.

Δυσχάρις. μ. ανδ. grauiter ὁ agrefe-
ro, nō libenter facio. Item indigna-
bunde audio. Plurarch. in Cicer. ὁ

ἰσχυρὸν δὲ, ὡς καὶ αὐτὸς αὐτὸς ἰσχυ-
ρὸν, ὡς καὶ αὐτὸς αὐτὸς ἰσχυ-
ρὸν. Vbi

passiue dixit, quasi qui agere ab ho-
minibus audiebatur, et inuisus erat.

Est etiā addubito, hæsito, rem dis-
ficile esse censeo. Aristot. τῶν πραγ-
μάτων τὰ εἶναι.

Genitiuo cōstruitur Attice,
sed communiter datiuo, ὁ actiue

accusatiuo. Bud. Com.

Δυσχάρεια. ας. ἰ. molestia, difficultas.

Item Δυσχάρεια dicuntur εἰσπραγ-
ματὰ ὁ argumentationes, ὁ ἀντιλογίαι ne-
gotiū differentibus exhibentes, Ari-
stot. τῶν πραγμάτων τὰ εἶναι. lib. 3. ὁ 10. ὁ

12. Bud. Com.

Δυσχάρεια. ατος. ῥ. idē quod Δυσχάρεια.
Plat. in Phil.

Δυσχάρις. ὁ. tristius, molestius.

Δυσχάρις. ἰος. ὀ. ἰ. difficilis, molestus.

Δυσχάρις. grauiter, difficulter.

Δυσχάρεια. squalida uestis ὁ pannosa.

Δυσχάρις. ὁ. ἰ. inutilis, squalidus, male
tinctus.

Δυσχάρεια. ὁ. ὀ. incommodum. Cic.
lib. 3. de Finib. Incommoda (inquit)

ὁ comoda (sic enim Δυσχάρεια
ὁ Δυσχάρεια appello) comunia
esse uoluerunt. Bud. Com.

Δυσχάρεια. non modo usus intractabili-
s

tatem, aut in usu atq; tractatione offensionem significat, sed etiam uersura faciendae molestiam & difficultatem. Cic ad Attic. Mirifica enim dysurgia est propter metum armorum. Dicitio à uerbo *ὑργῶν* deriuata. Bud. ibidem.

Δυσῆγρος. ὁ. ὁ. ἰ. inutilis, & cuius usus ac tractatio difficilis est, ut Isocr. τὸν *ἡσυχίαν* *δυσῆγρον* appellat, quia pauci imperio & dominatu reſistere uidentur. Bud. ibidem.

Δυσῆγρος. ὁ.

Δυσῆγρος. usu rei cuiuspiam offendor, Athen. lib. 1. Item incommode ac impedit uersor. Idem, ἰν δὲ μάχῃ *δυσῆγρος* *ἦν* τὸ *ἀρχιμάχοις* *κατανοήσας* *μάχης*, id est uexatus, conflatus, impeditus. Bud. Com.

Δυσῆγρος. ὁ. ὁ. insipidus.

Δυσῆγρος. ὁ. claudicans.

Δυσῆγρος. ὁ. ὁ. malus locus, difficultas regionis.

Δυσῆγρος. ὁ. qui difficile separatur.

Δυσῆγρος. ὁ. ὁ. ὁ. putridus, graue olēs.

Δυσῆγρος. ὁ. ὁ. malus odor, fator, graue uolentia.

Δυσῆγρος. ὁ. difficilis emptor.

Δυσῆγρος. tenaciter & illiberali adiectione rem mercor.

Δυσῆγρος. ὁ. ὁ. ὁ. malus, infamis, mali nominis, execrandus.

Δυσῆγρος. ὁ. ὁ. ὁ. *ὑμῶν*. *ὑμῶν*. *ὑμῶν*. flector in animo, repudio, hareo, suspicor, resisto, reuerentiam habeo, molestè fero, turpiter metuo, uerecundor, irascor. Nam hoc uultu ostendimus, qui ueluti speculum est animi. Veteres pro suspicere tantū usurpabant, sicut Plato in Phaedro. Construitur cum accusatiuo. Bud. Com.

Δυσῆγρος. ὁ. ὁ. ὁ. *ὑμῶν*. *ὑμῶν*. *ὑμῶν*. exoro, placo, du re loquor, flecto, persuadeo, quod &

ὑμῶν dicitur, hareo, hæsitabi de aspicio, uisum præstringo, horribili specie terreo, male inspicio, sanare possum, grauius inspicio, inſtitiam uultu præ me fero. Bud. ibidem.

Δυσῆγρος. ὁ. ὁ. placatio.

Δυσῆγρος. ὁ. uicioſus pudor, immodica uerecundia, inutile, & perniciosum silentium, uehemens oris confusio. Dicitur etiā difficultas aliquid certo comprehendendi, occurrente semper addubitatione, ut euenit in rebus diuinis. Bud. Com.

Δυσῆγρος. ὁ. pudor.

Δυσῆγρος. ὁ. ὁ. ὁ. *ὑμῶν*. *ὑμῶν*. *ὑμῶν*. difficulter euſtudio, duran noctem ago.

Δυσῆγρος. indignari.

Δυσῆγρος. urinator, *ὑμῶν* & *ὑμῶν*. Bud. Com.

Δυσῆγρος. ὁ. ὁ. occidentalis. Aristot. noucat *Δυσῆγρος* *ὑμῶν*, quæ demergi in aquā solent.

Δυσῆγρος. Attice pro *ὑμῶν*. duo.

Δυσῆγρος. ὁ. ὁ. ὁ. *ὑμῶν*. ὁ. ὁ. ὁ. *ὑμῶν*. *ὑμῶν*. *ὑμῶν*. ingredior, cingo, circundo.

Δυσῆγρος. ὁ. ὁ. *ὑμῶν*. numerus duodenarius

ΔΩ.

Δω. per apocopen pro *ὑμῶν*.

Δω. duodecim.

Δω. *ὑμῶν*. ὁ. ὁ. duodecim boum precium ualens.

Δω. *ὑμῶν*. *ὑμῶν*. sacrificia, quæ duo decim animalibus constabant, sicut *ὑμῶν* è tribus.

Δω. *ὑμῶν*. ὁ. ὁ. duodecim annos natus.

Δω. *ὑμῶν*. duodecies.

Δω. *ὑμῶν*. ὁ. ὁ. ὁ. habens duodecim fistulas & scaurigines. Athenienses fontem eo nomine appellant, quem & *ὑμῶν* dixerunt, & *ὑμῶν*.

Δαδλάνη & γόνος. απηλ.

. Δωδεκάημερος. β. β. β. duodecim diebus,
versurus.

Δωδεκαήμερον. s. n. duodecima pars.

*Ανδραγαθ. festum quoddam Athenis,
quod ἄνδρας vocabant.* •

Δυσλαγία. intestinum statim ex pyloro exortum, quod Gal. etiam ἰσχυρίῳ appellat.

Δωδεκάτη. κ. ς. duodecim tribus.

Δωδεκῆς. id est. i. sacrificium ex duodecim animalibus.

Dodona. nr. i. *Dodona sylva Epiri*, *urb.*

Δέημ, pro δόημ. darem, per ecclasin.

Δεινοπορία, & δεινότατος antiquē. clan-
cularia, & nocturna cades.

Δῶμα. αὖς. ὃ. domus, structura, cubicu-
lum, tectum.

Δωμάτιον. s. r. idem.

Δόμος, edificium.

Δομήτης. i. apparatus, κατασκευή.

Supra. d. i. donum, uel largitio.

Δωράν. gratis.

Δοῖμαι. μ. ἴσομαι. π. κμαί. dono, χαρί-
ζομαι. Dativus uel accusativus iung.

Δωρεματικός. ἔ. ὁ. magnificus.

Δωκετός. ἢ ὁ. muneribus corruptus.

Δορὶς nudari. Dictum à sparta-
nis puellis, quæ cum saltarent aut
exercerentur, ueste pellucida tege-
bantur, ut ferè totum corpus tran-
spareret. Διὰ τὸ τὸς Δωρῆας γυμνὰς εἶναι.

Dorians. var. ♂. Doriensis.

Δωξίαν. Dorico modo canere.

Δόριος. ♂. Dorium, canilena ad uir-
tutem incitans, nomen ciuitatis.

Δυσκία. armatura genus.

*Δωρίς. idos. i. lingua Dorica. Est &
nymphæ nomen.*

Appisi. Doricè.

Δομνός. ὁ. domnuorus, princeps cor-
ruptè iudicans.

*Δωδεκάμηνος. muneribus allici, corrupti
pi largitionibus. Item δωδεκάμηνος,
accipio munera corrumpentia &
sordida. Et Dinarchus contra De-
mosth. Δωδεκάμηνος vocat, quod
sordide acceptum est. Bud. Com.*

*Δαροδοκία. μ. ἰσθ. π. η κα. suscipio, &
domunera in corruptionē, corruptus
pōmuneribus. Bud. ibidem.*

*Δαποδονία, α. ε. . largitio in corruptio:
nem iudicis, crimen & iudiciū con-
tra iudices numarios & sordidos
apud Lysiam. sic Vlpian. si per gra-
tiam aut sordes magistratus ius non
dixerit. Bud. ibidem.*

Δαυδ' οὐκ ε. κ. ε. & corrumpens, & cor
ruptus muneribus.

Δωρεῶν, s. ᾱ. donū. Item palmus apud
ueteres. Vnde Ἀναλόφῳ ἀμάρῳ
apud Hesiod. pro curru decempala-
morum. Item rānus in cornibus
cerui. Hinc ἰκκαχναλόφα κίρῳ
apud Homer.

Δονικῶρος s. ὁ *donicorus*, numularius, sordidus, corruptus, munera deglutiens. Epitheton principis apud Hesiodum.

Δωροφορῆν. largiri, dona contribuere.

Δωρύντομαι, Dorice pro δωρῶμαι. dono.

Δός . ἡ . datio, dos . Est autem indecli-
nabile.

$\Delta\bar{\omega}\sigma\iota$, pro $\Delta\bar{\omega}$. det.

Δωροδότη. in fausta, loca d. d. d.

*Δόσιπ. cognominatus fuit Antiochus
ex Macedonum regibus quidam,
quòd multa promitteret, pauca im-
pleret, quasi daturus.*

Δωτὶνέμε. dona accipio.

Antiqu. ut. n. munus, & propriè quod
consumitur, & non longo tempore
servatur, ut vinum uestis.

Αὐτός. vos. & cibis, φρονή

Adrup. opes q. datur, munificus.

ipsum, seipsum.
accusatiuus
est ab ἐς.

Ἐὰν. plā, per
pleonasmū
ultimi a.

Ἐὰ. eram, sine,
esto.

Ἐὰ. bona, propria suiipsius.

Ἐὰν, pro ἤν, resolutione longae uocae
lis in duas breues, ab ἄν. fregi.

Ἐὰν. fractus sum. Deducitur autem
ab ἄν, id est καὶ, συνπίπτει, uel ἄνω,
cuius futur. ἄν, ὁ ἀν. β. ἤν. In
passiua uoce ἤν, ἤν, ἤν, ὁ ἀν.
ἐν τῷ η in α, ἤν.

Ἐὰν. placuit, demulsit. ab ἄν, id est
ἀν, ὁ in prae. med. ἴδα, ἴδας,
ἴδω: ὁ resolutione ἴδα. δα. δα.

Ἐὰν. ἴδω. placitus, ut ἴδω. μῦθος.
Participium autem est prae. medij
ab ἄν, unde ἴδα uel ἴδα.

Ἐὰν. ὁ. relinquens, auersatus, dolens.

Ἐὰν. molestus, fractus.

Ἐὰν. Attice per δαῖνον ab ἴδω.
præterito uerbi ἀνών. damnatus
sum, captus sum. Bud. Com.

Ἐὰν. damnatus.

Ἐὰν. ἀν. Attice pro ἴδω ab ἀνών.
captus fui.

Ἐὰν. καὶ ἴδω, ὁ ἴδω καὶ ἴδω, ὁ ἴδω
καὶ ἴδω, ὁ ἴδω, id est καὶ ἴδω, ὁ ἴδω
ἴδω, ἴδω, Bud. Com.

Ἐὰν. si, ὁ ἀν. τῷ ἴδω. Bud. Com.

Ἐὰν. pro ἀν. Demosth. ὁ ἀν. ὁ
ἴδω καὶ ἴδω, ὁ ἴδω, ὁ ἴδω, ὁ ἴδω.
ἴδω, ὁ ἴδω, ὁ ἴδω, ὁ ἴδω. At
enim dicit aliquis, cōfide, iam secus
est similis iniuriæ. Quid igitur,

si idem iterum admittas, tunc ne
iram uestram exercebitis in eum,
quem uos nunc impunē abire siueris
tis? Bud. ibidem.

Ἐὰν. si uerō.

Ἐὰν. ὁ. uelut splendida ὁ muliebris,
peplus. item subtilis, uariis.

Ἐὰν. si.

Ἐὰν. sedem.

Ἐὰν. fregi. ab ἄν.

Ἐὰν. per. ὁ. uer. poëticē ἴδω.

Ἐὰν. ueris tempore alicubi dego.

Ἐὰν. ὁ. uernus.

Ἐὰν. cantharides.

Ἐὰν. uernum, rosa.

Ἐὰν. peluis.

Ἐὰν. ionice pro δέοι. simt.

Ἐὰν. dimitto.

Ἐὰν. sedens, ὁ sederunt. Est enim uel
tertia persona plur. prae. ab ἴδω, id
est ἴδω, ὁ passiua uoce ἴδω,
ὁ ἴδω, ὁ ἴδω, ὁ ἴδω, ὁ ἴδω. Ionice ἴδω.
Vel tertia pers. plur. prae. pers.
sicut ἴδω, ὁ ἴδω, ὁ ἴδω.

Ἐὰν. semet, ὁ temet. Pronomen
compositum ab ἴδω, id est se, ὁ ἴδω,
ipse, ὁ caret nominatiuo. Ponitur
autem subinde pro ἀν. Demosth.
ἴδω, ὁ ἴδω, ὁ ἴδω, ὁ ἴδω. Bud. Com.

Ἐὰν. coniunctum est. ab ἴδω.

Ἐὰν. ὁ. μ. ἴδω. ἀν. ἴδω. π. ἴδω. sino,
permitto, ἴδω, ὁ ἴδω, omitto. Neutr.
absol.

Ἐὰν. τῷ. ab ἴδω. nomin. plur. bonorū.
ἴδω, ὁ ἴδω, epitheton deorum, fre
quens Homero.

Ἐὰν. ὁ. ἴδω. septimanus.

Ἐὰν. ὁ. ἴδω. spatium septem die
rum, ὁ numerus septenarius.

Ἐὰν. septimum diem celebrare.

Ἐὰν. ὁ. septimus.

Ἐὰν. septuaginta.

ἑβδομηκοντάκις. septuagies.

ἑβδομηκοντάριος. septuagenarius.

ἑβδομηκοντός. ὁ. septuagesimus.

ἑβδόμη. ὁ. s. septimus, ἑβδόμη ἑμῶν ταλάντων, talenta sex & semis. Bud. de Affe.

ἑβένιος. ὁ. ebeninus.

ἑβένος. ὁ. i. ebenus, ligni genus.

ἑβίσκος. hibiscus, malua, alchæa.

ἑβρίσω. loquor, siue uiuo more Hebræorum.

ἑβραίος. ὁ. ὁ. Hebræus.

ἑβραϊκή. Hebraicè.

ἑβρος. Ebrus, fluius Thraciæ, ἐ Rhodope monte oriens.

E

ἐπαύλιος. gausus fui. à uerbo γάυωμαι.

ἐχθρός. ὁ. ouis lac habens.

ἐξάμειρος. alienam domum ingredi.

ἐξαίμις. ὁ. ὁ. π. ια. nuptui irado, despondeo.

ἐκκατάρτος. corruptus est.

ἐκασπίμος. ὁ. ὁ. ἐκασπίμας, authore Suida, quem alij ἐκασπίμας appellant, & uentri loquus in Decretis, Causa 16. q. 3. dicitur. Hoc autem nomine significatur, qui è pelui, uel ex alio genere uasis, uaticinia capit. γάσπη enim genus uasis est. Aut certe, qui in uentre demonē habet, respiciens in interrogantibus dantem. Cæl. lib. 7. cap. 10.

ἐκασπίος. dicti sunt diuinaculi omnes, ab Euryde, cui ἐκασπίος cognomen.

ἐκασπός. humidus, recēs, immaturus.

ἐκκίαν. præf. med. ab ἐκκίωμαι. immatum sum.

ἐκκίαντες dicuntur οἱ λατράδικοι, καὶ ἐκκίαντες, inquit Pollux. ἐκκίαντες οἱ, dii maiorum gentium quasi iam inde ab initio in decorum albo connumerati. ἐκκίαντες

ἐκκίαντες, in arcem relati, uel quorum nomina Athenis, in arcem relata, quemadmodum Latini in ætaria relati. Bud. in Annot. & Com.

ἐκκίαντες. exercitatus, probatus.

ἐκκίος. ὁ. ὁ. terrenus.

ἐκκίος. ὁ. ὁ. humi habens serpentina folia.

ἐκκίος. infensescō.

ἐκκίος. irridere.

ἐκκίος. ὁ. ὁ. i. consanguineus, ingentus, innatus.

ἐκκίος. ὁ. ὁ. senectus.

ἐκκίος. idem quod ἐκκίος.

ἐκκίος. ἀντιπρόσωπος.

ἐκκίος. ὁ. ὁ. π. ια. appropinquo, incho, adsum, in propinquo sum. Neut. datiuo.

ἐκκίος. innascor, inus generor. Depon. datiuo.

ἐκκίος. ingentus, ingestus.

ἐκκίος. propius, ἵγγειος.

ἐκκίος. proxime.

ἐκκίος. inspicio.

ἐκκίος. ὁ. ὁ. lentiginosus.

ἐκκίος. ὁ. ὁ. ingulatio, inglutitus. Herod. de loto scribens, ἵγγειος (inquit) ἵγγειος ἵγγειος, καὶ ἵγγειος ἵγγειος ἵγγειος ἵγγειος.

ἐκκίος. edulco, ἵγγειος.

ἐκκίος. insculpo.

ἐκκίος. ὁ. ὁ. qui lingua & arte dicendi uiciliat.

ἐκκίος. agere, festinare.

ἐκκίος. ὁ. ὁ. nephis.

ἐκκίος. ὁ. ὁ. nepos, posterus, ἵγγειος ἵγγειος.

ἐκκίος. ὁ. aspectu truci.

ἐκκίος. ὁ. ὁ. conscriptus.

ἐκκίος. piscis ex aphyorū genere.

ἐκκίος. dicuntur qui publice mulcantur, id est οἱ ὁκίος. ἵγγειος

ἐν ἀνδράσιν, est quod Romani uocant
uirilem togam sumere.

Ἐγγράφω. inscribo, quo uebantur in li-
berorū professione. Liqueat enim ex
Demosth. ἔγγραφός fuisse professio-
nem & apud phratoras & apud po-
pulares. Significat etiā & προσγρά-
φω, id est adscribo, addo, ut apud De-
mosth. Ἐγγράφω τὸ τοῦ αἵματος.

Et pro ἀπογράφω, καὶ καταγράφω,
καὶ καταλίγω, hoc est in numeros mi-
litares refertur, aut inter classarios.

Accipitur etiam pro συμίσθω, mul-
tae damnor & iudicor, sicut ἔγγραφω
αὖ. Et pro inscribo, id est sacrifico,
ἀμύσω. Theophrast. lib. 7. πάλιν ἀνδρῶν
ἐγγράφω, ἡ ἀποδομὴ τοῦ σώματος, ἡ
πολλὴ ἔγγραφω. Hoc Catullus con-
scribillare uocat, iniusta turpiter ti-
bi flagella conscribillent. Bud.
Com.

Ἐγγράφω, aduerbial. cum scriptis.

Ἐγγράφω. exequias obire mortui.

Ἐγγράφω. trado in manus, inferso, pra-
beo, figo in membris.

Ἐγγράφω. despondeo, & de patre dicitur
filio suo uxorem stipulante, hoc est
μνησθεύς, quod & ἔγγαμω dicitur.
Sic Terent. in Andr. Nam aliam ei
pater desponderat. Ἐγγράφω γυναικα
etiam est desponsam accipere & du-
cere. Demosth. ἔγγαμω πατὴρ τῷ
μνησθῆναι τῷ μὲν πατὴρ τῷ ἀδελφῷ. Re-
fertur etiā ad alia, ut ἔγγραμω δίκῃ,
uadimonium promittere. Et Plut. in
Symp. καὶ τὸ γάμος ἐν ἀφίονισσιν ἔγγαμω
αὖ τῷ ἀναβῶντι τῷ νόμῳ, Senex ho-
mo non satis locuples sponsor est rei
in futurū reiiciendae, quia mortui sem-
per obuius est. Et ἔγγραμω τὰς πράξεις,
Demosth. spōdere opera perfectum
est. Ita uel cuiusq; rei aut consilij
cuiusdam in fore accipere, & polliceri.

Sic ἔγγαμω τοῖς νόμοις, uel νόμοις
fideiubeo pro eo apud te: & ἔγγαμω
μοι & μένος, recipio in me hoc futu-
rum. Bud. in Annot. & Com.

Ἐγγάμω. μ. ἀσω. π. αὐτ. do fidem, pro-
mitto. ἔγγαμω τῷ νόμῳ, despondeo
filiam, uel etiam desponsam trado.
Bud. ibidem.

Ἐγγάμω. propinquum.

Ἐγγάμω. ἱ. ἱ. fideiusio, promissio, spon-
salta. Ἐγγάμω ὁ μολογῶν, uadimonium
promittere, quod etiā dicitur δίκην
ἔγγαμω ἢ ἀπαδίκην. Bud. Com.

Ἐγγάμω. ἱ. ἱ. fideiusio, uadimo-
nium.

Ἐγγάμω. ἱ. ἱ. fideiussor. Ἐγγάμω δὲ
τῷ νόμῳ, fideiussores dare. Bud. Com.

Ἐγγάμω. ἱ. ἱ. promissus.

Ἐγγάμω. de propē, cominus.

Ἐγγάμω. poetice pro τῷ ἔγγω. propē.

Ἐγγάμω. uel ἔγγαμω. dicitur a Lucia
noscrimium, in quo ueluti in fideiuf-
sione deponimus nuntio & precio-
sam suppellestem.

Ἐγγάμω. tutum.

Ἐγγάμω. ἱ. ἱ. sponsor.

Ἐγγάμω. propē. ἔγγω τῷ νόμῳ, affine his.

Ἐγγάμω. καὶ

Ἐγγάμω. proximē. ἔγγαμω γὰρ ὄν-
τας, & οἱ ἔγγάμω γὰρ, qui proxime
contingunt defunctum. Bud. Com.

Ἐγγάμω. similis, propius.

Ἐγγάμω. propius. Genitiuo iung.

Ἐγγάμω. ἱ. ἱ. quadrilateres, triangu-
lares.

Ἐγγάμω. μ. ἔμω. surgo, resurgo, sus-
scitor.

Ἐγγάμω. μ. ἔμω. ἀφ. ἀ. ἔμω. π. ἔμω. susci-
to, incendo, erigo, urgeo.

Ἐγγάμω pro ἔγγαμω. ἔμω.

Ἐγγάμω. uigilare.

Ἐγγάμω. ἱ. ἱ. excitatio, resurrectio,
expositio.

ἔλκεα. uallum, & munimentum, quod in bello lapidibus, lignis, & puluere congestis excitatur.

ἔλγαςος, & ἑλγαστος. hilaris, letus.

ἔλγερμος. surgens.

ἔλγεραις. ἔ. τ. raptor.

ἔλκεθ' ὀφύω. μ. ἰσθ. π. ἡκα. impono, colloco, adifico. Accusf.

ἔλκεθ' ἄλκω. capere, deijcere.

ἔλκεθ' ἰσχυμ. includo, coërceo.

ἔλκεθ' ἰστος. ἔ. ὁ. insidiator.

ἔλκεθ' ἑμῶν. ἔ. ἔ. incoctus.

ἔλκεθ' ἰσθ. insideo. (tia.

ἔλκεθ' ἰσθ. insideo, afsideo dicēdi gratia.

ἔλκεθ' ἰσθ. dimitto, immitto, submitto.

ἔλκεθ' ἰσθ. uulvas procidentis uocat Plin. quod & infesio dici potest.

ἔλκεθ' ἰσθ. intersum.

ἔλκεθ' ἰσθ. ὅρ. τὰ. dedicatio cuiuscumque rei, uel festum, quo res qualiscumque innouatur, encenia.

ἔλκεθ' ἰσθ. ἄ. ligna quaedam in nauis.

ἔλκεθ' ἰσθ. μ. ἰσθ. π. ἡκα. innouo. Accusf.

ἔλκεθ' ἰσθ. μ. ἄσσομαι. π. ἄσσομαι. calefco.

ἔλκεθ' ἰσθ. opportunitē.

ἔλκεθ' ἰσθ. μ. ἰσθ. π. ἡκα. accuso, actione peto, in ius uoco, crimē intendo. Est etiam aliquando extraforis quouis modo expostulare, criminari, conqueri, uiuio uertere, improbare, reprehendere. Vnde ἔλκεθ' ἰσθ. passiuē, pro in iudiciū uocari, actio: ne conueniri, Demosth. πρὸς φέρμ.

Item incusari, opprobriari pati, Greg. Bud. Com.

ἔλκεθ' ἰσθ. μ. ἰσθ. π. ἡκα. inuoluo.

ἔλκεθ' ἰσθ. μ. ἰσθ. π. ἡκα. glorior, atego, mihi placeo. Plutarch. ἔλκεθ' ἰσθ. ἔλκεθ' ἰσθ. τὸ ἐν ἑαυτοῖς. In rebus turpibus sibi placere, ac se se ostentare. Idem propemodum per ἔλκεθ' ἰσθ. significatur. Bud. Com.

ἔλκεθ' ἰσθ. μ. ἰσθ. π. ἡκα. ornamentum.

ἔλκεθ' ἰσθ. ἔ. ἔ. instrumentū ad colligandos sentium pedes, cippus. ἔλκεθ' ἰσθ. ἔ. ἔ. qui ita ligati sunt.

ἔλκεθ' ἰσθ. reus.

ἔλκεθ' ἰσθ. ἔ. τὰ. uidetur dici quædam turcū puella obuelata noluit uideri, quod sanè congruit deformi. Cal. lib. ii. cap. 60.

ἔλκεθ' ἰσθ. μ. ἑμῶν. π. ἑμῶν. oculto inimicē. Item ἔλκεθ' ἰσθ. pudore afficior, Aeschyl. πρὸς παρὰ. Sumptum ab ijs, quos cum pudet, faciem tegere manu, uel perfricare frontē solēt, id quod proprie hoc uerbum significat, ut Plut. de Pompeio moriente, ἔλκεθ' ἰσθ. ἀλλ' ἔλκεθ' ἰσθ. πρὸς ἑαυτοῖς. Bud. Cō.

ἔλκεθ' ἰσθ. intego, obueto, ἔλκεθ' ἰσθ. ἑμῶν.

ἔλκεθ' ἰσθ. cum clamore, & gestibus letari.

ἔλκεθ' ἰσθ. infunde.

ἔλκεθ' ἰσθ. idios. est cum maioris angustis, seu canthi caruncula excreuit iusto amplius, & ad naves protuberat. Id quod præcipuè patiuntur oi ἔλκεθ' ἰσθ. Vocant etiam ἔλκεθ' ἰσθ. canthorū radices, qui etiam in nāribus bidis. Cæterum qui prope nasum adiacent, rhauteres uocantur, ab huius moris insperione, aut πρὸς, id est lacrymarum fontes quidam.

ἔλκεθ' ἰσθ. auidē deuoto, Aristoph.

ἔλκεθ' ἰσθ. cerebrum, pediculus. Homer. τὸ ἐν ἑμῶν ἔλκεθ' ἰσθ. Valde contemno, sicut pediculus, aut cerebrum contemnuntur. Nam Athenienses omnino ab eo uident, præsertim suillo. Alij legunt ἔλκεθ' ἰσθ. quod pediculū e. ponunt, aut ἔλκεθ' ἰσθ. τὸ ἐν ἑαυτοῖς. Cal. libro 1. cap. 24.

ἔλκεθ' ἰσθ. quod medium in lignis est,

⊗ quasi medulla.

Ἐγκαρπός. ferax, fecundus.

Ἐγκαρπός. s. ὁ, ἡ. fructuosus. Apud Vi-
tru. encarpus inter Ionice columnæ
ornamentale legimus, Basi (inquit) spi-
ram supposuerunt pro calceo, capi-
tulo uoluntas, uti capillamento con-
crispato cincinnos propendentes
dextra ⊗ sinistra collocauerunt, ⊗
cymatiji et encarpis pro crinibus di-
sposisis frontes ornauerunt.

Ἐγκαρσώδης. iracundus.

Ἐγκάρσιος. obliquus.

Ἐγκας. τὰς. ulnæ. Alij ἱγκας aduerbials
et scribunt, ἀντὶ τῶ ἰγκάδι.

Ἐγκαια. ὡρ. τὰ. uiscera, intestina.

Ἐγκαταβίβω. uiuere.

Ἐγκαταδίω. dimittere.

Ἐγκαταδύω. μ. ἰω. π. χα. iungo, accom-
modo, adiungo, adapto. Acti. accusf.

Ἐγκατακλῶ. includo.

Ἐγκατακλίνω. μ. ἰω. π. ια. inclino.

Ἐγκατακυβέτω. circumuenio.

Ἐγκαταλίσσω. μ. ἰω. π. χα. reduco in nu-
merum.

Ἐγκατάλημμα. ῥ. reliquæ, monumen-
tum, μνημόσυρον.

Ἐγκατάλημψος. pro derelicto habi-
tum.

Ἐγκαταλέγω. μ. ἰω. π. αφα. ⊗

Ἐγκαταμύπτω. relinquo, in discrimi-
ne desero, Accusf.

Ἐγκαταμίγνυμι. ⊗

Ἐγκαταμίγνυμι. μ. ἰω. π. ια. misceo.

Ἐγκαταπίπτει. ὁ. qui insigit.

Ἐγκαταπλάω. infero.

Ἐγκατασβεσθί. extinguatur.

Ἐγκατασκευάζω. instruo.

Ἐγκατάσκησις λόγος. oratio concinna, ⊗
composita, ⊗ opificij rhetorici ple-
na, cui opponitur ἀκατάσκησις. Bud.
Com.

Ἐγκατασπινθίσας. grassari.

Ἐγκαταίω. persequi, Ionice.

Ἐγκατασχεῖν. μ. ἰω. π. αα. infigo ele-
mentum, imprimo principium.

Ἐγκατασχεῖν. sacrificio, fodio.

Ἐγκατατίθημι. repono.

Ἐγκατίζω. insistere, inducere.

Ἐγκατῖμος. οὐνάς. domesticus, cu-
stor.

Ἐγκατῖμος. μ. ἰω. π. ια. intus mu-
ro, ædifico. Acti. accusf.

Ἐγκατός. s. ὁ, ἡ. interior.

Ἐγκαυμψας. τὰς. combustas.

Ἐγκάμματα. inustiones, pustule, scoria
argenti.

Ἐγκάστος. ἰος. ἡ. astus.

Ἐγκάστis. εν. ὁ. pictor, sculptor, inu-
stor.

Ἐγκάστις. pingendi ratio, quæ inustas
ria dicitur.

Ἐγκάστis. genus picturæ dictum ab
urendo. Cal. lib. 4. cap. 11.

Ἐγκάστis. ἡ. pictura inusta. Plin. li. 35.
cap. 10. Pictura suæ inscripsit etis
cauten.

Ἐγκάχας. μ. ἰω. π. ια. glorior. De-
tius.

Ἐγκάτος. ὁ. morsellus, bolus, frustulum
quod ore accipitur. ἀ κάστω.

Ἐγκάτω. incumbo, impendo, ingruo,
cōcupisco, urgeo, inflo. Sicut Teri.
Ille instat factum.

Ἐγκάμψος. s. ὁ. molestus, molestia affe-
ctus.

Ἐγκάμψος. depictus, inustus.

Ἐγκάμψος. ⊗. surreptus.

Ἐγκάμψος. ἀντὶ τῶ ἰγκάδι, ῥ. ἡ
πιάς, λεπτοσάμψος, nimis accurda-
tè ornatus, ⊗ delicatus. Α κορούα
quadam diuice, ⊗ maxime molluer
uiuente Alcæonis uxore.

Ἐγκάμψος. inuoluent, contor-
eus, plagis confusus, Aristoph. Neb.
ἀπορῖν, quod Cypriis tegumentū
capitis

ui uebantur, ὁ ἄσμος τῶν χαίρων.
Athenienses ἄσμοις uocant, alij
μοσμοῖς. Vnde ὁ ἱεροκλῆς ἐν τῷ
ἑνάτῳ. D. Petrus pri. epist. ἱεροκλῆς
ἐν τῷ ταυτῷ προσέειπε.

Ἐκτομία. offensio, πρόσκομμα.

Ἐκτορία. μ. ἰσθ. π. κκα. accelero, studeo,
pulvere impleo. Inde sumptū, quod
properantes pulvere inficiunt pes
des. Neutr. absol.

Ἐκτορία. famula. ἐκ τοῦ ἡτοῦ ἃ ἱε
ἡτοῦ.

Ἐκτορία. ἰορ. ὁ. celtes, calū, instrumen
tum incidendis rebus accommodū.
ἐκ τῆς κούρας.

Ἐκτορία. ἰε. ἃ. intercisio, interruptio, of
fensio.

Ἐκτορία. ὁ. laboriosus, difficilis.

Ἐκτορία. μ. ἰσθ. π. κκα. impedio, retrā
ho, obsto, indo, interpellō loquenti,
quod ὁ interfari dicitur. Bud.
Comment.

Ἐκτορία. μ. ἰσθ. π. κκα. inuoluo. Ac
cus.

Ἐκτορία. obarieto.

Ἐκτορία. orno, ordino.

Ἐκτορία. ira, insania.

Ἐκτορία. μ. ἰσθ. π. κκα. molestus sū, gra
uiter irascor. Neutr. datiuo.

Ἐκτορία. ον. ὁ. inimicus, inconciliabilis,
iracundus.

Ἐκτορία. lusus nomen est, quo uicti ui
clorum genua manuum excipientes
cauitate, gestabant. Cal. libro 14.
cap. 60.

Ἐκτορία. οἱ. inclamantes.

Ἐκτορία. μ. ἰσθ. π. κκα. inclamo. Neutr.
datiuo.

Ἐκτορία. biliosus, iracundus.

Ἐκτορία. ας. ἃ. ἢ ἱκτορία. ὁ. continen
tia, temperantia, moderatio.

Ἐκτορία. ον. temperantem esse, tole
rare.

Ἐκτορία. μ. ἰσθ. π. κκα. contineo, id est
contimens sum. Neutr. genit.

Ἐκτορία. ἰορ. ὁ. ἢ. potens, abstinens, con
tinens, compos.

Ἐκτορία. ὁ. καρτερικῶς.

Ἐκτορία. cauius, uacuius.

Ἐκτορία. approbatus assumor, eli
gor.

Ἐκτορία. μ. ἰσθ. π. κκα. approbo, allego,
admitto, decurio, adopto. opponitur
τῷ ἀποτίμῳ. Bud. Com.

Ἐκτορία. ἰδω. ἢ. bellarium ex oleo melle
admixto.

Ἐκτορία. sacrum certamen.

Ἐκτορία. in ordinem, in numerum ὃ
redactus. ἱκτορία uero est electus, ap
probatus, præcipuus, eximius, pri
marius. Bud. Com.

Ἐκτορία. ad numeros incedo, salto.

Ἐκτορία. abscondere.

Ἐκτορία. ο. ὁ. panis subcineritius.
Cal. lib. 15. cap. 7.

Ἐκτορία. οἱ. pictores.

Ἐκτορία. ὁ. celebre, clarum.

Ἐκτορία. prægnantem esse.

Ἐκτορία. commisceo.

Ἐκτορία. gyro, circumuoluo.

Ἐκτορία. pegmatis species erat sub
iectis rotis, quo circumactō, quæ in
tus acta fuissent, spectatoribus osten
debantur.

Ἐκτορία. quæ plerumq̃ uersantur in ui
ta, ὁ usu domestico. Latine dici
possunt obuia, translaticia, triuia
lia, quotidiana. Ἐκτορία ἱκτορία ἰκτορία
ἰκτορία, in ordinem ministeriorū, artia
fictorumq̃ seruiliū coactus. Bud.
Comment.

Ἐκτορία. ο. in orbem factus, circula
ris, in ordinem redactus, non egre
gius, aut eximius, plebeius, uilis.
Cal. lib. 15. cap. 48. Vnde ἱκτορία
ἰκτορία dicuntur magistratus,

Ἐχλιδι. ιος. ἰ. et ἔχλιδος. υν. ἰ. anguilla.
 Ἐχλιδόπυρ. ῥ. anguille aspectum ha-
 bens.
 Ἐχλίσμαρτος. ἔχλμαρτος.
 Ἐχλίσμαρτος. υ. ὁ. ἰ. ense trucidans, uel
 ense trucidatus.
 Ἐχλίστατος. ου. ὁ. ἰ. hastam uibrans.
 Ἐχλῖω. μ. ἔχλῶσω. ἀρ. α. ἰνῆα. ὦ ἰνῖ-
 χα. Aeolice. π. α. infundo.
 Ἐχλιδίον. propius.
 Ἐχλινος. υ. lanuginosus.
 Ἐχλινῶω. salto.
 Ἐχλιν. υν. ῥ. hasta.
 Ἐχλινσα. fucus, anchusa herba. παρὰ τὴν
 ἔχλινον ἢ ἰν τῇ ἰνῖνι. Et ἔχλινον
 οἰσθ. fuco colorari.
 Ἐχλινῶω. μ. ψ. π. φα. casibus impli-
 co, pingo, admoeco, applico. Accu.
 Ἐχλιντα. τὰ. liquida medicamenta quae
 illinuntur apud Galen.
 Ἐχλινος. υ. ὁ. ἰ. illius, inunctus.
 Ἐχλινῶω. incidere.
 Ἐχλινῶω. μ. ἰσω. π. ια. immotor. Neut.
 datiuo.
 Ἐχλινος. υ. ὁ. ἰ. inauratus.
 Ἐχλιν. cutetenus, ad uiuim. Inter-
 dum prope. ἔχλιν autem pro ἔχλιν ac
 cipiunt per ἀποκοτῆς.
 Ἐχλινισμα. ῥ. succus.
 Ἐχλινος. υ. ὁ. ἰ. succosus.
 Ἐχλινμα. ῥ. fluidum, placenta.
 Ἐχλινματῖω. infundo.
 Ἐχλινμος. υ. ὁ. ἰ. sapidus.
 Ἐχλινμοια. est quando casu aliquo aut
 pondere caro fracta sanguine atte-
 rit. (rit).
 Ἐχλινῶω. μ. ἰσω. π. α. oppignero, ὦ
 pignora capio, pignero. Neut. accu.
 Ἐχλινος. ου. ῥ. pignus.
 Ἐχλινῶω. in urnam condo, occido.
 Ἐχλινῶω. α. ὦ ἔχλινῶω. praefica, id
 est muliercula, quae in funere cōdu-
 ctæ plorant, ὦ exequias, sepulchris

aquam aut sanguinem fundentes,
 peragunt, Plat. Min. Sunt item ὦ
 quae infancieis undis exponunt.
 Ἐχλιν. possibile est, tempus superest,
 locus est capax. Et ἔχλιν, si locus
 habeat, ὅτα τὰ ἔχλιν, primo
 quoque tempore.
 Ἐχλιν. μ. ἰσω. π. α. habeo modum
 ὦ locum ad aliquid faciendum.
 Ἐχλιν. ου. ῥ. pignus, usura.
 Ἐχλιν. υ. ὁ. ἰ. ex loco, indigena, ἰσ-
 χλιν.
 Ἐχλινος. ου. uiridis, pro ἔχλινος.
 Ἐχλιν. ego quidem, e quidem.
 Ἐχλιν. ἀρχαῖος, uetustum, ἀρχαῖος.
 Ἐχλιν. per epectasin ὦ trasin, pro
 ἔχλιν οἶδα.
 Ἐχλιν. ἔχλιν, opinor.
 Ἐχλιν. αὐτὸς ἔχλιν, ego ipse.
 Ἐχλιν, Dorice, ego.

Ἐδάλιν, ἀρ. β. ἀ δάω. didici, cognoui,
 noui, sensi, intellexi.
 Ἐδάριν. ου. ὁ. ἰ. dulcis, suaueolens, lenis.
 Ἐδάρινος, pro δάρινος. ου. ῥ. solii, πα-
 uimentum.
 Ἐδάρινος. ου. ῥ. cibis.
 Ἐδάρινος. membrana in testiculis.
 Ἐδάρινος. ἰνῖνι, uirgine.
 Ἐδάρινος. ἰνῖνι, deuorauit.
 Ἐδάρινος. μ. ἰσω. π. ια. prosterno, allido
 terra solo adaequo. Accus.
 Ἐδάρινος. ου. ῥ. solum, pauimentum.
 Ἐδάρινος. ου. ὁ. praegustator, praefectus
 ciborum ministris, ὦ apparatu. Ita
 uocat Sext. Pompeius. nam alio no-
 mine ἀδάρινος dicitur. Cat. lib. 13.
 cap. 14.
 Ἐδάρινος, ἀρ. β. pro ἔδάρινος, duplici δ, ἀ δά-
 ρω, timuit. Vnde ὦ ἔδάρινος, plusquā
 perfectū pro imperfecto, timebat.
 Ἐδάρινος. indigui, petebam.
 Ἐδάρινος. absuit.

[illegible][illegible]

dual. ἀντίλω, & syncopa ἀντλω, dis
lysi uero ἄντλω.
Εἰκός. similis.
Εἰκός. μ. f. w. χα. cedo, fugio, locū do,
obedio, ἔκω. unde ἰκός. Neut. datiu.
Εἰκός. ὄνο. imago, similitudo, simulacrum,
effigies, & per apocopen ἰκός.
Εἰκός. ὄνο. ὀ. obediens, παῖς ὄνο.
Εἰκός. similis, decens. παρὰ τὸ εἶναι, τὸ εἶναι
μοῖον, ὡς πρὶ τῷ.
Εἰκός. legumen, calamus.
Εἰκός. in gyrum simul, uniuersim.
Εἰκός. ὄνο. panniculi in quibus con
tinetur cerebrum, qui duo sunt, &
alio nomine μῆνιγγες appellantur.
Εἰκός. ὄνο. μ. ἄνω. w. χα. sum in conui
uio, conuiuior magnifice.
Εἰκός. ὄνο. ὀ. conuiua.
Εἰκός. ὄνο. ὀ. conuiuium magnifice in
structum, compotatio. Hom. Odysf.
a. ἀντίλω ἰὺ γάμοι, ἰὺ ὅτι ἰπάρει ἄτῳ
γ᾽ ἔσται. Vbi duae conuiuiorū species
complectuntur. ἀντίλω enim quod
ad splendorem magnificentiāq; ef
fet apparatus, appellabant antiqui:
ruiusq; cōuiuas ἀντιπασα. ἀντίλω,
quod ligurare significat, & cōcoque
re. ἔσται & uero, ad quod plurimi, sed
suo quisque sumptu, conueniunt.
Athen. lib. 11. & Cael. lib. 14. ca. 17.
Εἰκός. ὄνο. τ. propugnaculum, defen
saculum.
Εἰκός. ὄνο. ordinum praefecti.
Εἰκός. flabat.
Εἰκός. ὄνο. ei. serui qui solent uocare cō
uiuas, qui & uocatores regij appel
lantur, & cibario praefecti ministe
rio. Cael. lib. 11. ca. 14.
Εἰκός. ὄνο. as. ἰ. Lucina dea parturienti
bus propitia. Cael. lib. 11. cap. 13. &
lib. 15. cap. 14.
Εἰκός. ὄνο. circumplicari & obuolui, ut
terra circum axem mundi. Dicitur

tur & ἀντίλω, ut Aristot. ἔσται
ἀντιπασα dicit inuolui & conuolu
tum. Εἰκός. ὄνο. φάσμα, in arcum
cogi, τὸ ἀντίλω. Bud. Com.
Εἰκός. accepit, destruxit, uicit.
Εἰκός. ὄ. ileus, uolulus, morbus inte
stinorum in equis. Item mensa co
quinaria. Item secessus, latebra fe
rarum, sed proprie anguium.
Εἰκός. ὄ. maledicus.
Εἰκός. μ. ἄνω. w. χα. uerto, uoluo, in or
bem obambulo. Item induo, tego,
claudio. Accusf.
Εἰκός. ὄ. ὄ. ἰ. ileo gracilioris intesti
ni morbo laborans. Iliofus dicitur à
Plinio lib. 20. ca. 4.
Εἰκός. ἰ. solis splendor.
Εἰκός, spiritus tenui. ordo, multitudo, fo
ramen.
Εἰκός. ὄνο. ὄ. edita actio dicitur.
Bud. Com.
Εἰκός. ὄνο. conuersum.
Εἰκός. ὄ. &
Εἰκός. ὄνο. apicari.
Εἰκός. propitius esto.
Εἰκός. ὄ. in sole calefactum.
Εἰκός. ὄ. ὄ. ab ἰκός, pro ἰκός.
ueni.
Εἰκός. inuolucrum, tegumentum.
Εἰκός. conuictus.
Εἰκός. concessum est.
Εἰκός. propitius.
Εἰκός. ὄ. ἰ. motio, color, ὄ. ὄ.
Εἰκός. astus, Plac. de Rep.
Εἰκός. ὄ. tractile.
Εἰκός. ὄ. uertigine uexor, ὄ. ὄ.
Εἰκός. ὄ. uertigo, obtenebratio.
Εἰκός. inuolutio, ὄ. ὄ.
Εἰκός. ὄ. flexuosus orbibus existens.
Εἰκός. flexuosus, anfractus.
Εἰκός. ὄ. ἰ. sincerritas.
Εἰκός. ὄ. ὄ. ἰ. sincerus, uerus,
non fictus.

Βίαιος. irascor, inuoluo.
 Βίαιος. quiesco.
 Βίαιος. ei. apud poetas affines, qui
 duas sorores duxerunt.
 Βίαιος. ados. ò. ì. ueniens, & curuans
 pedes in cundo. Bonum epith. Hom.
 Βίαιος. ἀνὰ δαίμονα, circumuerti.
 Βίαιος. òs. ò. ì. conuolutus, perple-
 xus.
 Βίαιος. exulceratus.
 Βίαιος. prohibeo, ἀγίζω.
 Βίαιος. ἀγίζω. ab ἀγίζω, uel ἄγος.
 Βίαιος. òs. ò. ì. frenum, habena, uin-
 culum.
 Βίαιος. indures.
 Βίαιος. οὐ. ò. ì. secessus interior, spe-
 lunca.
 Βίαιος. uermiculus quidam.
 Βίαιος. ados. ò. ì. uestis, uelamen. παρὰ
 ò. ì. ἀνὰ.
 Βίαιος. οὐ. latibulum, φανός.
 Βίαιος. òs. ì. limus, cœrum, μίνας, ἵνως,
 τίμα.
 Βίαιος. ἀνὰ δαίμονα. ad modum serpentis aut
 uermis moueri, συμπαδόν.
 Βίαιος. ἀνὰ δαίμονα. ἀνὰ δαίμονα. ἀνὰ δαίμονα. ἀνὰ δαίμονα.
 Βίαιος. abscondo, in limo inuoluo.
 Βίαιος. ueruo, suscipio, conuoluo, cons-
 torqueo.
 Βίαιος. ἀνὰ δαίμονα. ò. ì. seruitus.
 Βίαιος. ἀνὰ δαίμονα. seruire.
 Βίαιος. ei. apud Lacedæmonios erant
 quorū fortuna media erat inter ser-
 uorum & liberorum conditionem,
 quemadmodum apud Thessalos ἡμί-
 νων, apud Cretenses ἀναγνώτων &
 μισθωτῶν, apud Mariandynos ὁρμηφῶ-
 ρον, quales Argiuorum γυμνῶν, &
 Sycioniorum κορυμβόφοι. Poll.
 Βίαιος. ἡνός. ì. famulitium Sparta-
 norum.
 Βίαιος. ἰδός. ì. serua.

Βίαιος. òs. ò. ì. uestis, amiculum.
 Βίαιος. ἀνὰ δαίμονα. ἀνὰ δαίμονα. ἀνὰ δαίμονα. ἀνὰ δαίμονα.
 Βίαιος. sedeo, indutus sum.
 Βίαιος. ἀνὰ δαίμονα. fatatus sum Atti-
 ce pro μίμαρμαι.
 Βίαιος. ἀνὰ δαίμονα. òs. ì. fatum. Cic. de Diuin.
 lib. 1. Fatum appello, quod Græci ὁ
 μάρμω, id est ordinem, seriemq;
 causarum, cum causa cause nexa
 rem ex se gignat. Gellius libro 6.
 cap. 2.
 Βίαιος. ἀνὰ δαίμονα. mihi fato datum est, de-
 cretum.
 Βίαιος. fatatum erat.
 Βίαιος. ἀνὰ δαίμονα. cupio.
 Βίαιος. ἀνὰ δαίμονα. sumus, Arato.
 Βίαιος. òs. ì. indutus, inuolutus. ἀνὰ δαίμονα.
 Βίαιος. ἀνὰ δαίμονα. sum. Vnde infinitiu.
 ἵνως, esse, quod aliquando licere signi-
 ficat: quemadmodū Cicero, Quem
 enim deprecari esset. Aliquando
 est filium esse, natum esse. Isæus, ὅτι
 οὐκ ἔστιν ἵνως ὁ πατήρ τῶν υἱῶν, ὅτι
 Αἰὼν πατέρα habuisse Thrasyma-
 chum. ἵνως ἵνως, est sui iuris esse,
 id est ἀνὰ δαίμονα ἵνως. ἵνως ἵνως
 αὐτοῦ, mente alienatum esse. Bud.
 Comment.
 Βίαιος. eo. ἵνως ἵνως, is & ibis. παρὰ ò.
 ἵνως ἵνως.
 Βίαιος. fatatus, ἀνὰ δαίμονα.
 Βίαιος. pro òs poëte.
 Βίαιος. nouem annis, aduerbialiter.
 Βίαιος. spiritu denso. emitte, fa-
 turari.
 Βίαιος. ἀνὰ δαίμονα. pro ἵνως. οὐ. ò. ma-
 rinus.
 Βίαιος. aduerbium, per nouem no-
 ctes.
 Βίαιος. ἡνός. ì. fratria, id est uxor fra-
 tris. Neq; enī glos est, cū apud Hom.
 γάμος & ἀνὰ δαίμονα p diuersis inuenian-

tur. Dionysius uocat ἀνέτης, quæ
aliter synnymphæ dicuntur, hoc est
conspersa duobus uel pluribus nu-
pta fratribus, sicut alij dicuntur, uel
etiam ælij, quibus duæ nupserint so-
rores. Cæli. lib. 11. c. 24.

Εἰλας. s. i. pro ἑλας. nonus.

Εἰλας. ἑλας.

Εἰλας. literæ.

Εἰλας.

Εἰσόδος. s. i. in uia positus, uel in uia
habitans.

Εἰσός. s. i. tomice, ἑλός.

Εἰσσίγαιος. s. i. Εἰσσίγαιος, mouens ter-
ram. Neptuni epitheton.

Εἰσσίγαιος. s. i. ἑλός, altus, uentis affla-
tus, consitus arboribus, frondosus,
Iliad. 6.

Εἰλας. tego.

Εἰλας. &

Εἰλας, pro ἑλός, ἑλός, ἑλός, ἑλός, si-
miles sunt.

Εἰλας, ἑλός. a. & ἑλός, ἑλός. s. ab ἑλός. dixi.

Εἰλας. dic, ueni. Nulla uerba in impera-
tuo acuntur præter εἰλας, ἑλός, ἑλός,
& ἑλός. Attice.

Εἰλας. dicere, narrare, cōmemorare.

Εἰλας. certè, ἑλός, ἑλός, ἑλός.

Εἰλας. dico, sequor.

Εἰλας. Aeolicè, pro ἑλός. dixeris.

Εἰλας. sequebar.

Εἰλας. laqueus, ἑλός, ἑλός. ab ἑλός. la-
do. Cæli. lib. 8. c. 3.

Εἰλας. si quō modo.

Εἰλας. s. i. fluuij nomen.

Εἰλας. procella, fulgor.

Εἰλας. s. i. ecclesiæ, concio.

Εἰλας. s. i. Dionysius. ἑλός, ἑλός, ἑλός,
ἑλός, ἑλός, ἑλός, ἑλός.

Εἰλας. prohibeo, facio, distraho, in-
tercedo.

Εἰλας. s. i. terra culta.

Εἰλας. s. i. uincti & ergastularij ser-
vunt.

ui, ergastula.

Εἰλας. s. i. uinculum, carcer, prohi-
bitio, adulteri deprehensi detentio,
quæ lege licita erat, nisi uades ipse
daret. Bud. Com.

Εἰλας. s. i. ἑλός. s. ἑλός. idem quod
ἑλός.

Εἰλας. facesso, ab eo, summotheo.

Εἰλας. s. i. ἑλός, ἑλός, ἑλός, ἑλός, de prosci-
ptis dicebant, id est aqua & igni in-
terdici cuiquam. Εἰλας. s. i. ἑλός,
ἑλός, ἑλός, ἑλός, ἑλός, ἑλός, ἑλός, ἑλός,
quæ ἑλός, ἑλός, ἑλός, ἑλός, ἑλός, ἑλός,
& ἑλός, ἑλός, pro eodem. Bud.
Comment.

Εἰλας, densos spiritus custodiam trado, eo
erceo, claudio, decineo carcere, in
carcerem conjicio. Item ἑλός ueto
simpliciter, & prohibeo transitum.
Sciendum quando significat claude-
re in carcere aspiratur, aliàs tenua-
tur. Vnde composita καθ' ἑλός &
κατὰ ἑλός. Bud. Com.

Εἰλας. s. i. cardo ianua, ἑλός, ἑλός,
ἑλός.

Εἰλας. s. i. ἑλός. seruitus, capti-
uitas. Hesych.

Εἰλας. s. i. remigatio, remigium idem
significare & ἑλός quidam po-
nunt.

Εἰλας. s. i. ramus oleaginus lana
obuolutus, arborū fructibus circū-
pendentibus, qui ante ianuas aditū
per puerum poni erat solitus in ho-
nore Apollinis. De hoc Suid. &
Aristoph. interpretatur in Plut. et Equit.
Item Plutarch. in Theseo. Huc ar-
bitror pertinere, quod de Locren-
sium legatis Liu. tradit, qui in uela-
mentis supplicum ramos oleæ, mo-
re Græcorum, porrigentes, cum fle-
bili uociferatione humi procubue-
runt.

Εἰλας

Ἐπιπλῦ. vos. ὁ. nomen ætatis, puer q̄ iam
fari potest. ὡς τὰ ἱερὰ καὶ ἀγία.

Ἐπιρ. ἱ. iris, arcus caelestis.

Ἐπιρνα. dixi.

Ἐπιρνωτός. ov. ὁ. paci deditus.

Ἐπιρνωτός. pacificè, placidè.

Ἐπιρνωτός. μ. ὁ. ὡς. w. ὡς. pacem habeo,
in pace custodio. Newr. accus.

Ἐπιρνωτός. nr. ἱ. pax, quies.

Ἐπιρνωτός. ov. ὁ. pacificus.

Ἐπιρνωτός. oi. faciales uertuntur à
Dionysio.

Ἐπιρνωτός. ov. ὁ. pacificus, pacis con-
ciliator.

Ἐπιρνωτός. pacifico.

Ἐπιρνωτός. ἱ. ὁ. lana.

Ἐπιρνωτός. ἱ. ὁ. carcer, custodia. (κω.)

Ἐπιρνωτός. ov. ὁ. series. ὡς τὰ ἱερὰ καὶ ἀγία.

Ἐπιρνωτός. ov. ὁ. lanam tractans, uel
ornans.

Ἐπιρνωτός. μ. ὁ. ὡς. interrogo. Lucian.

καὶ τινὰς ἐρωτάς. ὡς τὰ ἱερὰ καὶ ἀγία. Et
philosophicas quasdam quaestiones
habitas. Depon. accus.

Ἐπιρνωτός. ov. pendens.

Ἐπιρνωτός. ov. ὁ. ἱ. habens uellera innes-
sa, laniger.

Ἐπιρνωτός. ov. ὁ. lanam tractans.

Ἐπιρνωτός. ouis epitheton, lanigera.

Ἐπιρνωτός. ὡς. ὁ. lana.

Ἐπιρνωτός. pro ἁμωτός. custodierunt.

Ἐπιρνωτός. saluare, custodire.

Ἐπιρνωτός. custodio.

Ἐπιρνωτός. oi. idem quod ἱερὰ καὶ ἀγία.

Ἐπιρνωτός. tenuis spiritus. μ. ὡς. w. ὡς. dis-
co, ὡς denso spiritu, nectō.

Ἐπιρνωτός. ov. ὁ. cauillator, non uera di-
cens, dissimulator.

Ἐπιρνωτός. ἱ. dissimulatio, ironia.

Ἐπιρνωτός. μ. ὡς. w. ὡς. dissimu-
lo, cauillatorie decipio.

Ἐπιρνωτός. ov. dissimulator.

Ἐπιρνωτός. oi. interrogati apud Hero.

Ἐπιρνωτός. interrogātes apud eundē.

Ἐπιρνωτός. in, ob. Bud. Com.

Ἐπιρνωτός. semper, ἀ. sed ἀ. tribus tem-
poribus indifferenter iūgiunt, ὡς ἀ.
uero futuro solum.

Ἐπιρνωτός. τὰ ὡς ἀ. ὡς ἀ.

Ἐπιρνωτός. in posterum, posthac, iterum,
statim, aliās.

Ἐπιρνωτός. in crastinum.

Ἐπιρνωτός. tempore necessario.

Ἐπιρνωτός. ὡς.

Ἐπιρνωτός. pro uiribus.

Ἐπιρνωτός. usque in ætatem meam.

Ἐπιρνωτός. deinde.

Ἐπιρνωτός. in posterum.

Ἐπιρνωτός. adhuc.

Ἐπιρνωτός. mane, sub auroram.

Ἐπιρνωτός. opportunè.

Ἐπιρνωτός. communiter.

Ἐπιρνωτός. procul.

Ἐπιρνωτός. ualde, excellenter. ὡς ἀ. ὡς ἀ.
ἔσται.

Ἐπιρνωτός. deinceps, in futurum, in se-
quentem annum, siue nouo incens
te anno.

Ἐπιρνωτός. quandiu.

Ἐπιρνωτός. usquequo, donec.

Ἐπιρνωτός. die quinto.

Ἐπιρνωτός. in presentiarum.

Ἐπιρνωτός. ὡς ἀ. ὡς ἀ.

Ἐπιρνωτός. in primis.

Ἐπιρνωτός. ad hæc.

Ἐπιρνωτός. breui, celerius.

Ἐπιρνωτός. omnino, penitus, prorsus.

Ἐπιρνωτός. die quarto.

Ἐπιρνωτός. ad summum discrimen.

Ἐπιρνωτός. in posterum.

Ἐπιρνωτός. idem.

Ἐπιρνωτός. in contrarium.

Ἐπιρνωτός. ὡς ἀ. ὡς ἀ. pro uirili.

Ἐπιρνωτός. aperte, in lucem.

Ἐπιρνωτός. in hanc diem.

Ἐπιρνωτός. in propatulum.

De turkicorum. pro viribus.

Εἰς τὴν ἀποκρίσιν. *retro.*

His ſpar. ad maturitatem.

Ble. i. i. 1745.

Βίς ἑκατος. utriusque.

Εἰς. εὐ. ἀνάμνησ.

καταγγελάς. in. d. delator, accusator in
senatu.

Εἰσαγγελία. α. ἡ ἀνunciatio, nunciū,
accusatio publica, crimen laesae ma-
iestatis, undicta. Εἰσαγγελίας δι-
cunt de rebus perperam factis, κα-
τὰ τὸν νόμον de legibus perperam la-
tis. Cal.
lib. 5. ca. 1. & Bud. Com.

Εἰσαγγέλλω. μ. γὰρ. π. γὰρ. uoco ad iudi-
ciū, accuso aliquem reipublicæ cau-
sa, delator sum, defero aliquē. Bud.
ibidem.

Ἐγγυαλός, ὅτε, ὁ. *introducens.*

Εἰσαχθῆναι. iniciari, assimilari.

Βισάγορα. ☞

Εἰσάγω. μ. ἴ. π. ρα. introduco, insti-
tuo, induco. Aliquando defero. Re-
fertur autem tam ad actorem, quam
ad iudicem. Et ἑσάγωγος dicebatur
eis, cuius de eare notio erat. Εἰσάγω
παρὰ τὰς δίκας, iudicia constituere, li-
tem intendere. Εἰσάγωγος τὰς πόδας
τοπας, est profiteri liberos. Εἰσάγωγος τὴν ψυχάν, hoc est gentiles. Εἰσά-
γωγος τὴν ψυχάν τῷ δῖνῳ, est actionem re-
sistere. Εἰσάγωγος πόνους δῖνῳ, accu-
so invidia. Bud. Com.

*Bigan. mer. iur. d. qui actionem rei dare
potest, & lege agere iubere, introdu-
cit. Bud. ibidem.*

Βίβλος. induco, uiam doceo.

B *Græc.* i. s. i. introductio, principium,
ut cū res à primis initijs & rudimen-
tis traditur. Latini elementa dicunt.
Dicitur & magister Athenis, qui
audiebat accusantes.

Ἑισαγωγικόν. & commentarium.

Βιογραφικός. ὁ. ὁ. introductorius.

*Dispositio dicitur, contra cuius
exordium præscriptio iure obijci nō
potest. Bud. Com.*

Βοηθόν. μ. εύω. π. οὐα. exaudio. Gen.

Πρόλογος. μ. 1. in filio. Depon.

உணவுகள்/சுருட்டி/பிடி.

ΕΙΟΑΡΙΩΡ. ΕΥΡΟΣ. Ε. ASCENDENS.

Βιόταται. simpliciter, omnino, semel.

Βίωτο. assimilatus est, ὁμοιόθυτος.

Ἐισέλθαι. εἰσελθεῖν, ingredi, insilire.

Βιβάραμα. laceratio.

Βίβλος ἱερὰ . μ . ἱέρον . π . ἱερὰ . ἀν
 ρέο .

Εἰσπολιῶν. accusari, citari.

Bislatos. profundè.

Enobacina ingredior.

Ἰσθίον. μ. α. ω. π. ἔα. inuado, ingredior, aggredior.

Εἰσὶν ἄ. quod adiri potest.

Βιοβιάζομαι. ni irrimpro.

Ἐπιβιάτω. μ. ἄσπ. π. α. α. α. aggredior, ir-
rue.

Εἰσβολή. ἱ. ἢ. impetus, aggressus, locus
ad inuadendum opportunus, Hæro-
dot. Item apotheca, commearus.
Bud. Com.

Ἐισδύουμαι, μ. ἵσταναι, = ἵσταμαι, admitto.

Accus.

Bisdom. introitus.

Εἰσαγωγή. Θ

Εισδύομαι. ☺

Βισδύω. μ. ύου. w. vxa. ingredior. Nent.
absol.

Blor. locavit, statuit. ut visor in throno,
in aedibus, in throno. ad f. 10.

Βιολύρα. σορο.

Εἶσαμ. intro, adsum. Εἶσαι. ingredi
tur. subit.

Βλαδέρω. duco. insequor. inequito.

Εἰσαλθεῖς δὲ πλὴν τοῦ ἀγίου. Εἰ δὲ εισέλθῃς
τὴν γῆν, ad iudicium uenire. Bud.
Comment.

Εἰσμπορεύου. mercatura gratia ho-
stes accedere.

Εἰσπνύειν. inducere.

Εἰσφύμι. μ. ἀσπνύμι. δόρ. β. ἀσπνέ-
ω. ingredior. Depon. absol.

Εἰσχερ, pro ἀσφύειν. ingredi.

Εἰστέρι. adhuc.

Εἰσφύμι. admisit.

Εἰσφύμι. recipio, intromitto.

Εἰσφύμι. ἀβ ἀσφύμι. detulit, calum-
niatus est.

Εἰσφύμι. ιος. ἡ. doctrina, adhortatio.

Εἰσφύμι. ιος. magistratus, uel sacerdos
eius exordium.

Εἰσφύμι. ιος. δὲ ἀσφύμι, suasor et author,
qui aliquid noui introducit, designa-
tor. Bud. Com.

Εἰσφύμι. ατ. ἡ. accusatio.

Εἰσφύμι. consulo, hortor, moneo, do-
ceo, author sum & suasor alicuius
rei noue, eamq̃ introduco.

Εἰσφύμι. in memoriam ueniebat.

Εἰσφύμι. inferre, inducere.

Εἰσφύμι. ιος. ἡ. uestigia pro introitu.

Εἰσφύμι. i. uel eas, uel ibis, es.

Εἰσφύμι. insilio.

Εἰσφύμι. oi. sunt qui, id est aliqui.

Εἰσφύμι. it, uenit, πορεύεται, ἵκνεται.

Εἰσφύμι. ingrediuntur.

Εἰσφύμι. inire, ut ἀσφύμι ἀπὸ τὰς ἀρχάς, in-
ire magistratum. Est etiam subue-
nire, hoc est, ἀπὸ νῦν ἵκνεται. Plutarch. ὁ
ἀσφύμις αὐτὸν ἀσφύμι & ἀσφύμις, Subije
reputatio. quod etiam ἀσφύμι dici
tur. Εἰσφύμι ἀπὸ ἀσφύμι, conue-
nire eum domi. Εἰσφύμι ἐπὶ γραφῆς,
est postulari & causam dicere, quod
etiam dicitur ἀσφύμι ἐπὶ ἀσφύμι ἢ τῶν
γραφῶν. Bud. Com.

Εἰσφύμι, pro ἀσφύμι. ingredi.

Εἰσφύμι. η. ἡ. introitus.

Εἰσφύμι. uicis.

Εἰσφύμι. Calendae Ianuarij, uel pri-

mus anni dies, quo totus magistratus
apparerebat. Item ἡμεῖς ἀσφύμι
ἡμεῖς, oratio in principis alicuius in-
gressu.

Εἰσφύμι. intro uoco, inuito.

Εἰσφύμι. ἀσφύμι. arrogans, mollis. A
moribus faminae cuiusdam, cui no-
men ἀσφύμι.

Εἰσφύμι. nominari, aut nocari à
pracone.

Εἰσφύμι. importio. Bud. Com.

Εἰσφύμι. ingredior, insinuo. Philo-
σοφία τὸν ἀσφύμι de animalibus in aëre agē-
tibus, ἀπὸ τὰς ἀσφύμι ἀσφύμι ἀσφύμι
μασφύμι. Bud. Com.

Εἰσφύμι. ἡ. ἀσφύμι. intromitto, ingredi
facio. Bud. ibidem.

Εἰσφύμι. α. insinuationes.

Εἰσφύμι. aduoluere, intrudere, impel-
lere. Vnde & pro inferre ponitur,
Aristoph. Vesp. Bud. Com.

Εἰσφύμι. a simili, comparo.

Εἰσφύμι. ἀσφύμι. ἀσφύμι, ἡ. ἀσφύμι
ἀσφύμι ἀσφύμι. Athenæ. lib. c. Bud.
Comment.

Εἰσφύμι. redditus, sumptus.

Εἰσφύμι. ον. ἡ. introitus, & προήλθε
templi, uestibulum, aditus, expe-
ditio.

Εἰσφύμι. tributum fero, uendico.

Εἰσφύμι. donec.

Εἰσφύμι. ον. ἡ. speculum.

Εἰσφύμι. inspicio.

Εἰσφύμι, & dialysi ἡμεῖς. ον. ὁ. congruus,
equalis, ὅτι ἡμεῖς ἀσφύμι ἀσφύμι.
Vnde & ἡμεῖς ἀσφύμι, ἀσφύμι, ἀσφύμι
ἀσφύμι, ἡμεῖς ἀσφύμι, animus moderatus, cō-
stans, neque stupide abiectus, neq̃
efferus.

Εἰσφύμι. usquequo, donec.

Εἰσφύμι. ingredior, insilio.

Εἰσφύμι. accerso.

Εἰσφύμι. inuoluo.

Εκ. ex, prepositio eadem quæ & ἔξ, sed illa uimur consonante sequente, hac uocali, & utraque genitiuo iungitur. Bud. Com.

Εκ γένους. ē proximo, in proximo.

Εκ δὲ τότε. deinde.

Εκ δεξιῶν. à dextris.

Εκ δευτέρου. iterum, secundario.

Εκ χρόνου. ex tempore.

Εκ τῆς ἀρχῆς, καὶ ἐν μετὰ τὴν ἀρχήν, καὶ ἐν τῇ ἀρχῇ. à prima uel ab incunte adolescentia, à puero, ab initio iuuentutis.

Εκ νηπίου. à puero, à paruulo.

Εκ παιδείας. à puericia, à teneris annis.

Εκ παλαιῶν.

Εκ παλαιῶν. diu, olim, iam olim. Synes.

Εἰς τοὺς πόδας τοῦ γένους. Dicimus etiam ἐν παλαιότητι, subauditur autem γένους. Bud. Com.

Εκ παντός, uel ἐν παντί, omnino, omni ratione, omni pacto, omni opere. Bud. Com.

Εκ παραπλήσιον. ex proposito.

Εκ παραχρῆστος. ex composito.

Εκ παραχρῆστος. καὶ ἀναδιάνοσις, per alternitatem, uel (ut Gel. ait) ex geminatione, quoniam duo uerba idem significancia iunguntur, ἐν παραχρῆστος posita dicuntur, quasi sensu geminato, ut apud Homer. βαρεῖ ἴδι.

Εκ παραλόγου. ex insperato.

Εκ παρεκτός. ex diuerticulo, extra propositum. (Bud. Com.)

Εκ περιστίας. ex copia, ex abundantia.

Εκ περιπτῶς ὀφθαλμοῦ. limis oculis uidere.

Εκ πλάγος. à latere, à transuerso.

Εκ ποτὶ ἴδιον. iam pridem.

Εκ ποτὶ πᾶν. ὅτε ἐν ποτὶ γένους.

Εκ προμνήστος. consultò, ἐν προμνήστος.

Εκ προνοίας. dedita opera, προνοίας.

Εκ πρώτης ἡλικίας. à iuuenute, ab adolescentia. Dicitur etiam ἐν παιδείᾳ,

Εκ πρώτης. ab radice, ab initio.

Εκ τῆς. quòd, propterea quòd.

Εκ τῆς παρατηρήσεως. ex tempore dicere.

Εκ τῆς παραχρῆστος. ex tempore.

Εκ τῆς προσφώνου. ex professo.

Εκ τῆς καταρρήσεως. confidenter.

Εκ τῆς ἀφαιρέσεως. ex improviso.

Εκ τῆς πρόσθεν. de proximo.

Εκ τῆς ἀνοίξεως. apertò.

Εκ τῆς ἀπαιτήσεως. è regione.

Εκ τότε. deinceps, postea, inde, ex hoc tempore.

Εκ τύχης. forte fortuna.

Εκ πάντων ἀνδρῶν. totis uiribus, omni tempore.

Εκτα. de longe.

Εκταρῶν. s. ὁ, ἡ. longè mittens, & à longè operans, procul arcens.

Εκταρῶν. de longè, eminus, πόρρωθεν.

Εκταρῶν. de longè, procul, à.

Εκταρῶν. longissimè.

Εκταρῶν. quocumq̃, quoquo uersum.

Εκταρῶν. undiq̃.

Εκταρῶν. ubilibet.

Εκταρῶν. procul, ubiuis.

Εκταρῶν. maximè, quotidie.

Εκταρῶν, siue ἑκαστος. unusquisq̃, quilibet, καὶ ἑκαστος. αὐτὸς ἑκαστος, singuli. Sic & καὶ τὸς pro unoquoq̃. οἱ καὶ ἑκαστος, & ὁ καὶ ἑκαστος, singuli.

Et neutro genere ἑκαὶ ἑκαστος, & τὰ καὶ ἑκαστος, & τὰ καὶ καὶ ἑκαστος, singula. Ita & famin. gen. αἱ καὶ ἑκαστος. Plutar. τὰς καὶ ἑκαστος ἀπὸ τῶν. Bud. Com.

Εκταρῶν. quotidie.

Εκταρῶν. frequenter, ubilibet, passim, undiq̃.

Εκταρῶν. longissimè, πόρρωθεν.

Εκταρῶν. s. ὁ. terriculum, terror ex laruis. Gel. lib. 6. cap. 10.

famosus.

Ἐκβιάζομαι. μ. ἄβμμ. π. αβμμ. uim facio. Accusf.

Ἐκβιάζωμαι. ui oppressi.

Ἐκβιάζεις. πτος. ὁ. ui coactus.

Ἐκβιάζω. μ. ἄβμ. π. αα. duco, probō.

Accusf.

Ἐκβιάζεις. ὁ. ὁ. exactor, id est coactor, executor.

Ἐκβιάζω. ululare, ὁρῶν μὲν τὰ ἑρῶν.

Ἐκβιάζματα. τὰ. germina.

Ἐκβιάζω. elido, exprimo.

Ἐκβιάζω. effundo, emano.

Ἐκβολάς. ἄβμ. abortus. Item purgamentum argenti, apud Strab.

Ἐκβολία. radicitus, & cum bulbo euellere.

Ἐκβολία. ἱε. ἱ. eieclio, praeda. Dicuntur etiam ἐκβολαὶ τῶν ποταμῶν, ostia fluminum. Item prater exitum fluminis etiam quemcumq; exitum significat per loca angusta & intercepta, ut Plut. in Demetr. ἅμα δὲ τὸς αἰσιν οὐκ ἀπὲρ τῶν ἐκβολῶν. Bud. Com.

Ἐκβόλια. τὰ. medicamenta quibus medici uiuentur abigendis infantibus, in utero enectis, quæ & φλόγια dicuntur, Latine eiecloria.

Ἐκβόλιμος. ὁ. ὁ. eieclius, eieclitius, abortiuus, ut ἐκβόλιμα ὠδὲ, eieclitia oua Et Plin. Aegyptus echolimam habet uiam abortiuos facientem.

Ἐκβόλιμος. depasci, ἀνδίαρ.

Ἐκβόω. ululatu uociferor.

Ἐκβράζω. μ. ἄβμ. π. αα. emitto, eijcio.

Accusf.

Ἐκβράζω. τὰ. naufragium, reliquæ nauis in litus reiectæ.

Ἐκβράζεις. ὁ. ὁ. ebullitio, tumulus.

Ἐκβράζω. expello.

Ἐκβράζω. τὰ. abortus.

Ἐκβολάς. ὁρ. ἱ. tumulus.

Ἐκβιάζω. loco nuptium.

Ἐκκλῶ. effuse rideo.

Ἐκκλατίζω. eximo uiuacea.

Ἐκκλατίζω. μ. ἄβμ. π. ὄκκ. circumuenio uerbis, prestigijs illudo. Accusf.

Ἐκκλον. ὁ. ὁ. factus, filius. (ptis.

Ἐκκλος. ὁ. ὁ. ἱ. filius, filia, nepos, & ne-

Ἐκκλατος. ὁ. qui monstrat quibus argumentis dato circulo (uerbi gratia) imperatū trigonum, uel quid aliud possumus conuenienter ascribere.

Ἐκκλατίζω. seruo. (Capella.

Ἐκκλατίζω. ὁ. ὁ. lachrymas stillans, gutta dum cadit.

Ἐκκλῶ. uilis imperfectus.

Ἐκκλατίζω. intemperans, qui ordi nato uictu non utitur.

Ἐκκλῶ. αἰ. ἱ. inopia.

Ἐκκλατίζω. μ. ἄβμ. π. αα. &

Ἐκκλατίζω. μ. ἄβμ. π. αα. terreo. Accu.

Ἐκκλατίζω. μ. ἄβμ. π. αα. excorio. Accusf.

Ἐκκλατίζω. μ. ἄβμ. π. αα. recipio.

Ἐκκλατίζω. μ. ἄβμ. π. αα. recipio, expecto, prohibeo, repello, excipio, id est succedo, & ὁκκλατίζω. Depon. accusf. iung.

Ἐκκλατίζω. ὁ. ὁ. ἱ. manifestus, supeminēs.

Ἐκκλατίζω. ὁ. ὁ. uoce passiva. &

Ἐκκλατίζω. μ. ἄβμ. π. αα. duco populum, pluralitate iunco.

Ἐκκλατίζω. μ. ἄβμ. π. αα. peregrinor, foris ago, domi non sum. Contrarium est τῷ ἐκκλατίζω. Neut. absol.

Ἐκκλατίζω. μ. ἄβμ. π. αα. popularitate mihi populum seruire perello. Bud. Com.

Ἐκκλατίζω. ὁ. ὁ. ἱ. longinquus. Ἐκκλατίζω. ὁ. ὁ. ἱ. extrema profe

Ἐκκλατίζω. ὁ. ὁ. ἱ. traditio. (κτῖο.

Ἐκκλατίζω. male administro, intemperans sum, ordinato uictu non utor.

Ἐκκλατίζω. ὁ. ὁ. ἱ. transgressio regulæ uiuendi.

Ἐκκλατίζω. stamen, pensum.

Ἐκκλατίζω. edoceo.

Ἐκκλατίζω. μ. ἄβμ. π. αα. loco, eloco, ope

*ram alterius conduco, dedo, trado,
do, ædo, id est manifesto, publico.
Accus.*

Exdijyñōi . totum narrare.

*Exduxi. p. uen. r. gra. defendo, uindi-
co, ulciscor, ut induxi, et
scelus ulciscor: & induxi, iniuriā
tibi illatam ulciscor, quod etiam
induxi dicitur. Ponitur aliquan-
do pro induxi. Bud. Com.*

Βυδ'ικος. 3. ὁ, ἡ. ultor, vindex, iniustus.
Bud. in Annot. post.

Ἐκδίκησις. 105. ἡ. ultio, retributio mali.

Exanimatus. v. d. ultor, persecutor, cuius munus est iudicio experiri contra eos, qui aurum uel argentum uel pecuniā reipublicæ debent. Bud. Com. & Annot. post.

Ἐκδοκία. α. ἡ. ultio.

Ἐκλεῖψαι. πορνῆν ἴδο.

Ἐνδιδράω. ἐ curru decurbo.

Εξ' αὐτῶν. interdum de exulibus, ex-
torribus, eieclisq; dicitur.

Ἐκδιέκω. μ. ὥ. π. ω. κ. α. expello, punio,
persequor. Accus.

Ἐκδοχήον. γ. δ. cisterna, receptaculū:

*Endoplia. rã. desquamatoria, siue eraso-
ria medicamenta, quæ cutis conti-
nuitatem solvunt, urendiq; ui & po-
testate cutis eius aliquam partem au-
ferunt.*

Ενδοσις. 105. ἡ. erogatio, expēsa, editio.

Endors. s. i. n. deditus, dedititius.

Εὐδοχῆον. ὁ. promptuarium.

Εκδοχή. exceptio, expectatio.

Бѣсѣдѣ. ѿс. ѿ. С

Ἐκκλήφω. obscurui.
 Ἐκκλῆστοι. ἀπὸ τῶν ὅρων.
 Ἐκκρήνω. μ. ἔσω. π. ἐνα. exhaustio, ex-
 anio. Accusf.
 Ἐκκρητίζω. μ. ἔσω. π. ἐνα. ὄ
 Ἐκκρητίζω. ἔσω. π. ἐνα. pingo, stimulo, cō-
 pingo, transigo. Accusf.
 Ἐκκράζω. compilo.
 Ἐκκχυμός. effusē.
 Ἐκκχυμός. β. ὀ. ἔ. expulsus, eieclus.
 Ἐκκυστός. μ. ἔσω. π. ἐνα. pello, in exi-
 lium mitto, separo, excommunico.
 Accusf.
 Ἐκκλῆσις. μ. ἔσω. π. ἐνα. secludo. Accusf.
 Ἐκκλῆσις. furtipio.
 Ἐκκλῆσις. ἱερ. ἔ. euocatio, prouocatio.
 Ἐκκλῆσις. π. ἔ. cōtus, concilium, con-
 cio, congregatio. Athenienses sic uo-
 cant conuentum ciuium, id est οὐδὲ.
 ὅσων τῶν κατὰ τὴν πόλιν. Nam quoties
 ad magna alicuius rei spectaculum
 homines ex agro accersebāt, ἀκκλῆ-
 σις appellabant: οὐκ ἔστιν αὖτε de
 consiliis dicebatur. Ponitur etiā
 pro loco ipso in quo cōueniunt. Lucii.
 ἡ δὲ ἀκκλῆσις ἦν τὴν ἐκκλῆσιν. Vbi cu-
 tiā in qua consultāt undiq; strauero.
 Ἐκκλῆσις. μ. ἔσω. π. ἐνα. concionor,
 conuentum celebro, ad concionem
 uoco. Neut.
 Ἐκκλῆσις. π. ἔ. uocabant Alabandeni
 munusculum theatricū, ut annotat
 Vitru.
 Ἐκκλῆσις. β. ὀ. concionator, qui loqui-
 tur ad populum. Lucian. in Neco.
 ἡστίασεν προε, qui audit concio-
 nem.
 Ἐκκλῆσις. uocare in ius, ἀπὸ τῶν ὅρων.
 ὅ. ἡστίασεν, dicitur, cui testi-
 monium denunciatur. Bud. Com.
 Ἐκκλῆσις. ὅ. ὀ. appellatio. Cael. lib.
 9. cap. 19.
 Ἐκκλῆσις. μ. ἔσω. π. ἐνα. declino, effu-

gio. Accusf.
 Ἐκκλῆσις. distorquere. nam ἐκκλῆσις
 instrumentum est, quo tortores à son-
 tibus uerum extorquent.
 Ἐκκλῆσις. declinatio, cui opponitur ἰσχυ-
 ρός, reprimi.
 Ἐκκλῆσις. μ. ἔσω. π. ἐνα. eleuo. Accusf.
 Ἐκκλῆσις. exhibitare, explodere. est enim
 ἡ ἐκκλῆσις, strepitus, ὅ. sibilus oris.
 Ἐκκλῆσις. circunuenire, afluē-
 furari, Aristoph. Equit.
 Ἐκκλῆσις. uentrosus, crassus.
 Ἐκκλῆσις. oi. excubantes.
 Ἐκκλῆσις. excindo.
 Ἐκκλῆσις τῶν ὁρίων. exclusio ouerum.
 Ἐκκλῆσις. enato.
 Ἐκκλῆσις. ὀ. enatans.
 Ἐκκλῆσις. ἔ. ablatio, elatio funeris,
 exequis, funus. Bud. Com.
 Ἐκκλῆσις. ὄ.
 Ἐκκλῆσις. μ. ἔσω. π. ἐνα. exporto, Thucy.
 sicut ἀποκρίσις importo. Item esse
 το mortuum, ἐκκλῆσις, ἐκκλῆσις, ἐκκλῆσις.
 Bud. ibidem.
 Ἐκκλῆσις. ἔ. ἡ impedimentum, effractio,
 calua diuisio est, in qua offensum os
 dirupit fuerit.
 Ἐκκλῆσις. fessus.
 Ἐκκλῆσις. excudo, refringo, intercipio,
 penitus extirpo, prorsus abrogo, se-
 paro. Bud. Com.
 Ἐκκλῆσις. reicere, persequi.
 Ἐκκλῆσις. enarro, excutio, orno, cortum-
 po. Bud. Com.
 Ἐκκλῆσις. extollo.
 Ἐκκλῆσις. ἐκκλῆσις.
 Ἐκκλῆσις. ἐκκλῆσις, exclamare.
 Ἐκκλῆσις. exaturatus sum, crapulor.
 Ἐκκλῆσις. dependeo.
 Ἐκκλῆσις. dependens.
 Ἐκκλῆσις. segregor, dirimor à ceteris
 aliquo. Opponitur autem τῶ οὐκ ἔστι
 ἡ ἐκκλῆσις. Aristot. de Animal. 4. ἀνδ

Ἐκλάσματα. electuaria, quæ ori imposi-
ta sensim liquefiunt, ac deinde deglu-
tiuntur. Α δέχαρ, id est lingendo.

Ἐκλατῶν. delinctum.

Ἐκλαπῖς. uenia, concessio.

Ἐκλατῶ. elegma, quod lingendo ab-
sumitur.

Ἐκλατῆς. ἰ. ὁ. defectiuus.

Ἐκλάτω. μ. ἄψ. π. ἀφα. deficio. ἰαμα-
λαίος. ἰατῶ βίον, ē uicia sublatum.
Neutr. absol.

Ἐκλάω. delinquo, deuoro.

Ἐκλαψῖς. ἰ. ὁ. defectio, eclipsis.

Ἐκλατῶν. arguendum, aperiendum.

Ἐκλατῖς. ἰ. ὁ. defectus, qui etiam ἀπὸ
ματῶ dicitur.

Ἐκλαμύστος. ἰακρίτῶ, egregius.

Ἐκλαμύστος. remissus.

Ἐκλίπαρ. dempto cortice expolire, α-
πίλαρ.

Ἐκλαπῖς. ἰ. ὁ. candidus, intense albus.

Ἐκλαθάνω. obliuionem inducere.

Ἐκλαπῖς. quod deest, prætermisum.

Ἐκλαπῖς. ἰ. ὁ. ἰ. deficiens.

Ἐκλαπῖς. adsumendum est.

Ἐκλαπῖς. obliuio.

Ἐκλαμῶ. præciunus, exuccus.

Ἐκλαπῖς. inclinati sunt, terga dederunt.

Ἐκλαπῖς. ē retibus elabi, periculum
effugere.

Ἐκλαπῖς. contero minutissimè.

Ἐκλαπῖς. impinguo.

Ἐκλαπαρῶ. pinguefactum esse.

Ἐκλαπαρῶ. μ. ἰ. ὁ. π. ἡκα. deprecor im-
pense, rogo, obtestor. Neutr. accus.

Ἐκλαπῖς. mori.

Ἐκλαπῖς. ἰακλατῶν.

Ἐκλαπῖς. incito.

Ἐκλαπῖς. ἰ. ἰακλατῶν.

Ἐκλαπῖς. ἰακλατῶν. coactor, qui tri-
buium exigit. Bud. Com.

Ἐκλαπῖς. ἰ. electio, electus, explanatio,
notatio, annotatio.

Ἐκλαπῖς. numero, reputo.

Ἐκλαπῖς. α. ἰ. enumeratio.

Ἐκλαπῖς. ἰακλατῶν.

Ἐκλαπῖς. μ. ὁ. ὁ. π. ἡκα. genero.
Depon.

Ἐκλαπῖς. μ. ὁ. ὁ. π. ἡκα. deficio, dis-
sipo, dissoluo, soluo, enervor.

Ἐκλαπῖς. ἰ. uiridis, humidus.

Ἐκλαπῖς. impetiferor.

Ἐκλαπῖς. ἰ. ὁ. dissolutio, imbecillitas.

Ἐκλαπῖς. π. ἰ. solutio.

Ἐκλαπῖς. ἰ. ὁ. fractus, uiribus defectus.

Ἐκλαπῖς. libero, dissoluo.

Ἐκλαπῖς. furor. Item exuo, excorio.

Ἐκλαπῖς. ἰ. ὁ. effigies.

Ἐκλαπῖς. effigio, exprimo.

Ἐκλαπῖς. ἰ. ὁ. magma, massa ex un-
guentorum secibus.

Ἐκλαπῖς. μ. ὁ. ὁ. π. ἡκα. Depo. abso.

Ἐκλαπῖς. insanire facio.

Ἐκλαπῖς. mollē et dissolutū redde

Ἐκλαπῖς. perdisco. (re.

Ἐκλαπῖς. frustror, uanus, ὁ sus-
petuacaneus fio.

Ἐκλαπῖς. testari non pro re comper-
ta, sed ab alijs narrata.

Ἐκλαπῖς. ἰ. testimonium quod sit
per presentis.

Ἐκλαπῖς. μ. ἰ. ὁ. π. ἡκα. tergo, sicco. ἰ. ὁ.
fingo, exprimo, effigiem figuramq
exprimo. Vnde ἰακλαπῖς. Accus.

Ἐκλαπῖς. exquirere.

Ἐκλαπῖς. humore redundantem uitio
ὁ corrumpo, apud Theophrast.

Ἐκλαπῖς. μ. ἰ. ὁ. π. ἡκα. mitigo.

Ἐκλαπῖς. ὁ. meditor, calleo, exerceo.

Ἐκλαπῖς. ἰ. ὁ. ἰ. inconcinnus, absonus,
discrepans, Aristid. Item ὁ ἰακλαπῖς
μ. ὁ. dissolutus, ὁ secors, et iners,
Syn. Bud. Com.

Ἐκλαπῖς. infirmus.

Ἐκλαπῖς. μ. ἰ. ὁ. π. ἡκα. dimetior.
Accus.

Ἐκλαπῖς

Ἐκπίπτω. μ. σ. deſtruo, depopulo, de-
uaſto.

Ἐκπρίττω. circūdo, cingo. Vnde ὁ
Ἐκπρίττω. ambire & uſquequaq; cir-
cumdare. Herodian. οὐ προσδεδωκὸς
ἔσται ἡ ἀπὸ τοῦ ἐκπρίττω. ἐκπρίττω.
ἐκπρίττω. Bud. Com.

Ἐκπτεσπασμός, plus eſt quàm πτεσπας-
μός. Nam πτεσπασμός eſt, cum mili-
tes ita mouentur duplici flexu, ut eo-
rum ora in partem poſterioreſ ſpe-
ciant, ἡ ἐκπτεσπασμός uero eſt plenior
conuerſio triplici flexione conſtans,
quod fit cū poſt πτεσπασμόν rurfus
in haſtam conuertuntur, ſi quidem in
haſtam moueri primum caperunt:
aut in leuam, ſi leuiorſum & in ſcu-
tum fuit prima inflexio. Bud. Com.

Ἐκπίσω. māturo, concoquo.

Ἐκπτάσω, & Ἐκπτάννυμι. extendo.

Ἐκπτάδα uocabantur pocula quādam
latiora. πτάδα enim folia perampla
dicuntur. Cal. lib. 15. ca. 6.

Ἐκπτάσιμος. οὐ. ὁ. uolucris, euolatilis.

Ἐκπτεκτός. οἱ. enati.

Ἐκπτεροφονίμος. οὐ. ὁ. condemnatus.

Ἐκπύρνωμι. denſo, coloſtro.

Ἐκπιδάω. μ. ὁ. σ. w. κα. exilio. Neutr.
genitiuo.

Ἐκπλῖσθαι. protendere, deducere, iſt-
ῶναι ὅς τις πυνίον, ἡ κμῖσθαι.

Ἐκπίσω. μ. ὁ. σ. w. κα. expremo, de-
primo. Accuſ.

Ἐκπτερός. dicitur quando ita ponun-
tur oculi ut exerti perſeuerent &
plus iſto patentes ſint, id quod uſu
uenire ſolet Athletis in certamine
compreſſis.

Ἐκπίνομα. ατ. & ὁ. fractio calua in mul-
tas partes.

Ἐκπικρός. uehemēter amarus. Bud. Cō.

Ἐκπύττωμι. expleo.

Ἐκπίνω. μ. ὁ. σ. w. κα. ebibo. Neutr. abſ.

Ἐκπίσω. μ. ὁ. σ. w. κα. deſci-
do, excido. Item degenero, deſci-
ſco à priſtino inſtituto, & mutor. Pla-
to, ὅς ἀδόκιμος ἔδος ἔστω. Vnde ἡ ἐκπίσω τῷ λόγῳ, cum deſi-
cior ſermone, & oratio mihi nō ſu-
petit, & cum memoria me deſicit &
deſtituit, Aefchini. Item emano,
exeo, & prodeō foras, Ariſtot. de
Mundo. Item emano ad uulguſ, id
eſt ἡ ἐκπίσω καὶ ἡ ἐκπίσω & ἡ ἐκπίσω. Plato
Dionyſ. ἀναβῆμι τοι μῆτις ἡ ἐκπίσω
ταῦτα ὅς ἀνθρώπος ἀπαιδώς. Itē ἡ
ἐκπίσω, ejcior, expellor & explo-
dor, ut ἡ ἐκπίσω τῶν ἀλλοτρίων, Pula-
ſus eſt Athenis, Plutarch. Sic etiā
& comadia aut tragodia dicitur
ἐκπίσω, quando exigitur explodi-
turq; à ſpectatoribus: contrā ἡ ἐκπίσω,
quando placet, quemadmodum Lati-
nis. Bud. Com.

Ἐκπιδάος. οὐ. ὁ. i. horribilis, odioſus, mi-
rabilis.

Ἐκπιδάος. ſupor, magnitudo.

Ἐκπιδάος. admirari, ſupere.

Ἐκπιδάος. eſt genus quoddam certa-
minis obire, idq; in præſcripta terra
dimenſione centum pedum. A πλῖ-
σος quod eſt menſura centum pedū
& ſexta pars ſtadij, uel iugerum.

Ἐκπιδάος. τὰ. aptiora.

Ἐκπιδάος. μ. ὁ. σ. w. κα. enauigo. (mē.

Ἐκπιδάος. plenē, ad plus, cumulatiffis.

Ἐκπιδάος. ὁ. i. planus. Item perfectus,
expletus. Xenoph. καὶ τὰ ἄρματα τὰ
ἐκπιδάος ἡ ἐκπιδάος. Currus
uehendis falcibus accōmodi, iam tū
expleti erant. Item cumulatē ex-
pletus, ut apud eundem, Ἐκπιδάος
πάντα διαπονέμενοι. Ἐκπιδάος πάντα
ἀπὸ χαρ, omnia abunde ſuppeteret,
apud Demoſth.

Ἐκπιδάος. indifferetē.

Ἐκπλήσσω. μ. ἴσω. π. κκα. suppleo, expleo.
 Accusf.
 Ἐκπληκτικός. οὐ. ὁ. terribilis.
 Ἐκπληκτικός. cum stupore.
 Ἐκπληξίς. ιογ. ἡ. stupor, sideratio, cogitationis stupor ex repentina consternatione extrinsecus adueniens.
 Ἐκπληρώω. μ. ἴσω. π. κκα. expleo. Accu.
 Ἐκπληρώω. ιογ. ἡ. expletio.
 Ἐκπλησις. tabes, quasi percussio & stupor arborum, cū stirpes exarescunt, abs tabido morbo exacti, eo modo quo homines aegri λόγᾳ tabe defeciti.
 Ἐκπλησσομαι. μ. ἴσομαι. π. κκα. stupeo, cum stupore admiror, attonitus fio, obstupefio. Depon.
 Ἐκπλήσσω. μ. ἴσω. π. κκα. perterreo, perterrefacio, consternatione afficio, in stuporem prae admiratione redigo, percussum reddo. Accipitur pro iclu securis executio, apud Theoph.
 Accusf. Bud. Com.
 Ἐκπληνδύω. dissolvere, lateres demere.
 Ἐκπλοεῖ. ὁ. ὁ. emissio classis, enauigatio.
 Ἐκπλύνω. μ. ὑψώ. π. υγκα. eluo. Actiu.
 accusf.
 Ἐκπλυντός. ὁ. ὁ. lauabilis, non retinens colorem.
 Ἐκπνομή. μ. ἴσω. π. κκα. in uentum redactus.
 Ἐκπνοσις. ιογ. ἡ. expiratio, cum aërem reddimus respirando. Huic contrarium est ἀναπνοσις. Bud. Com.
 Ἐκπνέω. μ. ὀσώ. π. κκα. expiro, exhalo.
 Item morior. Neutr. accusf.
 Ἐκπνός. expiratio.
 Ἐκπνός. statim, ad pedem.
 Ἐκπνός. eminus, procul. Aristoph. in Ran. ἀπὸ τοῦ σκαυέου ἔκπνός, ἢ ἐκπνός.
 Ἐκπνός. ἀμολιρῶ. amoliri, amouere ne quid obstat.
 Ἐκποιῶ. alienari, in adoptionē dari.

Ἐκποιῶ. ιογ. ἡ. alienatio.
 Ἐκποιῶ. οὐ. ὁ. dicitur qui datus est alicui à patre in adoptionem, iamq; à sua familia alienatus est, atq; ubi id factum esset, ἀποποιῶ iam dicebatur eius familia in quā ascitus erat. Dicitur etiam ἰδοῦν, ab ἰός & τῶς, ὡς τῶς, quasi filius factitius. Diferret autem τὸ ἀποκρύπτειν. nam is dicitur qui ob scelera à familia reiectus est à patre. Latini abdicatum appellant. Bud. Com.
 Ἐκποιῶ. in adoptionem do. Item sufficio, ἄχρη. Theoph. ἔκποιος ἐστὶ θῆρας. Tempore anni adhuc sufficente, hoc est pariendi spatium praebente. Itē alieno, hoc est emancipo. Item efficio & consumo. Ἐκποιῶ μὲν τὸ ἀκαταγής, subduco me à iudicio. Bud. Com.
 Ἐκποιῶ. &
 Ἐκποιῶ. uello crines.
 Ἐκπομπή. μ. ἴσω. π. κκα. uinco, debello.
 Ἐκπομπή. μ. ἴσω. π. κκα. reddo inimicum. Accusf.
 Ἐκπομπή. ιογ. ἡ. debellatio.
 Ἐκπομπή. μ. ἴσω. π. κκα. per obsidionem capio. Actiu. accusf.
 Ἐκπομπή. uel ἔκπομπή, cum ὁ. ἀπογ. ῥ. ποσούλιον.
 Ἐκπομπή. μ. ἴσω. π. κκα. pando secreta, conuicior. Accusf.
 Ἐκπομπή. repudium, relegatio in exilium.
 Ἐκπονίω. μ. ἴσω. π. κκα. elaboro, labore quæro, colo, excolo, exerceo, meditor. Neutr. absol. Bud. Com.
 Ἐκπονός. ἢ. ἡ. excultus, elaboratus.
 Ἐκπονός. τοῦ τοῦ πόδας. qui pedibus iter facere assueuerunt, Xenoph.
 Ἐκπονός. idem quod ἔκπονός.

EK.

Ἐκπορεύομαι. μ. ἀπορ. π. ἀμ. έχο,
egredior, proficiscor, procedo. De-
pon. absol.

Ἐκπόρευσις. ιος. ἡ processio.

Ἐκπορευτός. ὅν. procedens.

Ἐκπορεύω. capio, duco captivos, ex-
pugno.

Ἐμπορίσαι. Θ

Εκποιέω. μ. ἰώ. π. πα. subministro, sup-
pedito, praebeo, comparo. Plutarch.
ἀσφάλειαν ἐκποιέου, Securitatē prae-
stet. Plato in Gorgia, passim usus
est.

Ἐκπορριμύτος. γ. ὁ. *fibulatus*, *anneclens*
fibulas.

Ἐκποίη. μ. ἴσω. π. κκx. euolo. Neutrum
absolutum.

Ἐκποιλῆν. cicatrice obducere.

Ἐκπούλωσις. 105. ἡ. obduclio cuius, cī
cautrix.

Ἐκπράβω. μ. ννϞ. π. υχ α. mansuefacio.
Accusf.

Εκπαικ. λογ. ο, η. *elegans, insignis.*

Ἐκπρηξις. ἢ. exustio, intensio.

Ἐκπρίαμαι. μ. ἵσσομαι. π. ἴνμαι. ετο. De-
ponens.

Ἐκτροβισμῆρ. in morasse. uerbum est
in Pande. Græcis. Bud. Com.

Ἐκπροβ. σμεψας ἦκαν. uenire ultra diem
præfixum condiçiumue.

Ἐντροπισμὸς, ὁ ἐνέριμτος ὁ φημιμαζ
 ἢ προχίστος, qui ad diem praescriptum
 non soluit debitum, aut non implet
 quod promisit. Bud. Com.

Εκπροφαροῦς. palam.

Ἐκπύρωσις, alac mouitare ac uerberare,
ut musca in sole. Lucian. in En-
comio muscæ, καὶ μὴ δαδ' ὄντισιν παρὰ
τοὺς ταυνοὺς, ἐν τῷ ἀνέμῳ βλήπτει το αὐτὸ
πλῆθος, ὅσπερ ἀκμπάροισι περὶ τὸν ἥλιον
ἐκπύρονται, Et quid pauonum in-
star uiriegata est, si quis attentius in-
eam oculos defigat, cum expansis

ЕК.

ad solem alis sese uerberitat.

Εκπίνω. extendo.

Ἐκπλοῦσθαι. ἰκπλῖσθαι, obstupefieri.

*Exflors. sine casu. Aliquando enim in
priuationis signum est.*

Ἐκπύδους. repente.

Εκπίσκαμ. ad suppurationem per-
ducere.

Ἐκπιθένομαι. μ. αἰσμαι. π. νομαι. inter
rogo. Depon. accusf.

Ἐκπύρεσις. v. d. *feruidus.*

Ἐκπυρόμεαι, μ. ὄσομαι, π. ὠμαι, *exardeo*.
Depon.

Ἐκπυρόω. μ. ὄσω. π. ωνα. incendo, accendo, inflammo. Accus.

Ἐκπνέω. μ. ἴσω. π. κα. igni luceo. Neu-
trum absol.

Ἐκπύρωσις. 105. ἡ. exustio. Cal. lib. 12.
cap. 29.

ΕΝΥΣΤΟΝ. quod iam clarum ac divulga-
tum est, extra auditum atq; famam.
ἐνυστον ἡρώδου, famam praeuocare,
Thucyd.

Ἐκπωλεῖσθαι. προσημνάσεισθαι.

Ἐκ ποτα. αποσ. ῥ. poculum, cyathus.

Ἐκράτος. *stipes.*

Ἐρίω. decido, effluo.

*Expusio. locus abruptus salebra. Itē
eruptio aquarum in magnis imbribus. Bud. Com.*

Ερηρρημα. erumpo. Plutarch. ὅτ
ἐκ τῆς ἀπὸ τοῦ ἡλίου, Venus in
credibili magnitudine coortur. Rum
pinim uideitur cælum, cum huius
modi turbines & procellæ effundun
tur supernè. Accipitur pro excan
desco, & in iram præcipientem erum
po, Greg. Bud. ibidem.

Ἐκτενύνω. μ. ἄξω. π. κχα. scindo, impres-
sionem facio. Acliu. accus.

Ἐκρηξίς. ιοτ. ἡ. uociferatio.

Êxeíw. eradico.

Βάμμα αζ. π. purgamentum.

Ἐκρού.

Ἐκρῶν. ἔ. ἰ. effluxio.

Ἐκρῶν. exorbet.

Ἐκρῶν. effluo.

Ἐκρῶν. ἰ. ἰ. effluxio. Aristotel. li. 7. de histor. animal. tradit uocari τὰ ἐκρῶν, hoc est eas conceptus corruptiones, quæ intra septimum diem fiunt, abortiones uero ἐκτρωμὸς uis: que ad quadagesimum uocari.

Ἐκταλῶν. irretio.

Ἐκσάρκωμα. excrescentis carnis uitiū, quod in ossibus cum cuenit post fracturam sanātam, dicitur ἐκσάρκωμα. Bud. Com.

Ἐκσῆς. μ. ἄσ. π. α. α. concutio.

Ἐκσπύρεος. οὐ. putrefactus.

Ἐκσφυσίω. per siphonem euacuo.

Ἐκσκαίω. exporreo. Bud. Com.

Ἐκσκιανγραφ-μενός. adumbratum, umbratili pictura descriptum, similitudinem referens, inchoatum, non perfectum.

Ἐκσκιανγραφός. adumbratum.

Ἐκσπῶ. μ. ἄσ. π. α. α. euello. Accus.

Ἐκσπρματίδω. ad semen peruenire, semen reddere.

Ἐκσπονδος. οὐ. ὁ. exclusus à sedere, uel à societate, sedifragus.

Ἐκτασις. ἰ. ἰ. percussio, stupor, mentis emotio, mentis alienatio ex dolore aliquo repentino. Hanc (inquit Valerius) qui habet, Latine dicitur mente captus, non dico cum de insano loquimur, sed qualis est ille apud Quintilianum, qui ad insperatum amici subitumque conspectum dicitur stetit se mente captus. Dionysius sic uocat abstractionē mentis à corpore, ad contemplanda celestia, quæ etiā ἀναγνώ dicitur. Quidam definiūt, non diu perseuerantem insaniam.

Alij κοῖνὰ insaniam perennem. Ἐκτασις οἶνου, dicitur de uino quod de-

generare & corrumpi incipit. Hoc præterea nomine nunc somnū, nunc terrorem dici animaduertas. Cæli. li. 9. ca. 19. & Bud. Com.

Ἐκτασις. ἰ. ὁ. qui mente facile commouetur, attonitus, fanaticus, ἰδωρ, numine afflatus. Item qui in furorem agitur, ὁ θυρῶς, ὁ θυρενῶς, ὁ θυρενῶς, furiosus, qui pronus est ad iracundiam furibundam, & facile ad impotentiam animi erumpit, & in cæcos ac præcipites impetus, quales Cicero effrenatos appellat. Aristotel. ὁ τῶν τοῦ καὶ τοῦ θυρενῶς ἰδωρ.

Ἐκσπῶ. μ. ἄσ. π. α. α. orno, extramitto. Accus.

Ἐκσφρ. priuare.

Ἐκσφυσίω. excolo, stillatim exhaurio.

Ἐκσφαία. α. ἰ. &

Ἐκσφαίσις. ἰ. ἰ. expeditio militaris, & peregrinatio.

Ἐκσφαίω. infesto exercitus exco & inuado. Bud. Com.

Ἐκστασις. μ. ἄσ. π. α. α. orno, extramitto. Depon.

Ἐκσφῶ. μ. ἄσ. π. α. α. muto, inuerto, in alium habitum cōmuto. ut ἰκσφῶ τοῦ ἰακτιοῦ, ἀντὶ τῆς ἰκσφῶς, ἰκσφῶ μεταίδημι. Aristophan. in Pluto, κατὰ πρῶτον αὐτὸ τὰ βλήφαρ ἰκσφῶς, ἰκσφῶς ἰκσφῶς, id est, Oculos eius inuersos alleuit.

Ἐκσφαίω. ἰ. ἰ. in officio aperiri.

Ἐκσφαίσις. imago, effigies.

Ἐκταπροῖκτα. occidit.

Ἐκτάλλω. porrectum.

Ἐκτάλλω. ἰ. ὁ. extensus.

Ἐκτάλλω. extensum.

Ἐκτά. ὁ. sextus, ἰκσφῶ. Suid.

Ἐκτακοῖ. extraordinarij. Bud. Com.

Ἐκτασις. ἰ. ἰ. prolixus.

Ἐκτασις. μ. ἄσ. π. α. α. produco, id est

longo, extendo. Accus.

Ἐκταπεινούνται. humiliantur.

Ἐταράσσω. obcurbo, molestus sum.

Ἐκταρβιμύος. stupens, attonitus.

EXTRAS. 105. 4. productio. Figura, quando syllaba brevis extenditur.

Ἐτάξις. profero. Item ἡ παρατάξις,
instruo aciem, ἡ συντάξις, id est com-
pono ordines & agmen. Bud. Com.

Ἐκτέρο. μ. ἡ. π. α. α. produco, exten-
do, curo.

Ἐκτεχίσαι. extirpare.

Ἐκταῖρ πλὴν δίκλιν. *parnas pendere.*

Ἐκτελεῖται. perficitur.

Extrahis. ior. o. n. perfectius.

Ἐκταλός, ἰος. ᾖ. prouentus fructuum.

Ἐκτίματα, τὰ. *pustularum eruptiones*
in capite.

Ἐπίμω. μ. ἐπὶ μῶ. π. ἐπὶ τμῶ. ex ca-
do, id est castro. Accusf.

Εὐρυψα. ας. ἡ. assiduitas, perseverantia, extensio. Accipitur pro copia et abundantia.

Ἐκτενής. i. e. prolixus, intentus, animi
non angusti, liberalis.

Εὐκταῖς. ὁλεσέμενος, προθύμως, omnibus
uiribus, toto animo, prolixè, id est
admodum liberaliter. Cic. pro Flac.
co. Id non solù fecit, sed etiam pro
lixè cumulatèque fecit. id est iuxta
modum.

Exior. habendum est, auxior. ad
verbialiter.

Εὐσταθίου. meritis afficio.

Ἐπιταμιῶν, οἱ, castrati, spadoner.

Extr. 10. 3. triens, sextarius, est autē
octo chanicum: ab eo dictus, quod
sit sextarius medijmi, hoc est mo-
diij. Bud. de Affe. & Com.

Ἐκτι, τρίτι, τετάρτι. numismatum ap-
pellationes sunt.

Ἐκτίνομαι. colliquo, intabesco. Bud.
Comment.

Extile. m. i. j. x. x. liquefacio, tabesfa
cio, macero. Accus.

Ἑκτημόσιον. u. ῥ. sextans, sexta pars.

Exponam. expono puerum, & expono in
terrâ, hoc est e naui educo in litus.
Bud. Com.

*Extra. species febris leniter ossibus in-
hærens, ut uix sentiat, donec pau-
latim corpus absumat, quasi dicas
habitualement.*

Εἴτι μοι. οἱ. qui corporis habitudine la-
borant.

Бхтіжа.сисцо.

Εἰτιλοῦδ. significat puellam demulce-
re, atq; ita demum conciliare, ut uxo-
rem ducas. Ἀντίδο. quod arictem si-
gnificat mitem ac mansuetum. Hero-
dot. ἰντιλέαυ τὰς νοπὰς τῶν ἀμαρ-
των. Hinc ἰντιλέαυ & Pausan. qui cui-
piam familiaris est factus.

Επιμαρτυρῶν. indicare, affirmare. Vendens
autem est, quod τῆ μαρτυρίας δι-
citur τῆ μαρτυρίας. Item μαρτυρία,
valde honoratur. Bud. Com.

Εἰ τιμὸς. ex pectis honoris.

Ἐκτιναγμός. οὐ. ὁ. concussio.

Ἐκτινέω. μ. ἄξω. π. αἰα. excutio, amo-
lior. Accus.

Ἐκτινύω. C

ἔτιρω. μ. ἰσω. π. ἰνα. reddo, retribuo, re-
pendo, exoluo, restituo, pænas do &
pendo. Accus. Bud. Com.

Εκτίσιμα. αρε. ἢ. retributio, pensio.

Ἐπιτρέσκει. μ. ὑπέρθεσσι. =. ακα. pario
abortum, abortio. Neutr. absol.

Exiō. μ. ἰσθ. π. ιαα. reddo, trado, persoluo, rependo. Item condo, extruo. Accus.

Ἐκτοίω. obstupefacio.

Ἐκτὸς. extrinsecus, pro ἑαυτοῦ κατὰ
minis causa, sicut ὁμοίως, pro ὁμοίως
αὐτοῦ.

Extremis corruptus, compressus.

Ἐκφοβός. ὁ. timore exterritus.

Ἐκφορτάω. μ. ἴσω. π. κκα. procedo, egredior.

Ἐκφορῶ. ἄς. ἰ. pronunciatio. Item elatio funeris, ἰακκομυδὴ, Lys. Bud. Com.

Ἐκφορῶ. μ. ἴσω. π. κκα. effero, ἰακφορῶ. Demosth. pro pignorari, ὁ ἰακφορῶ μὴ σκεῶν pignora capta dixit. Bud. ibidem.

Ἐκφορῶμα. ἄς. ἰ. ὦ

Ἐκφορία. ἄς. ἰ. ὦ

Ἐκφορία. π. ἰ. fructus, fructificatio.

Ἐκφορός. ὄν. ἰ. aberrans, παραφορός. ὦ. Itē proditus, peruagatus, uulgatus, peruulgādus, promulgatus. Gregor. ἱσὶ μυστηρίῳ τῷ ἰκφορῶ. Item concitatus, percutus, Synes. Bud. Com.

Ἐκφορτάω. μ. ἴσω. π. κκα. procedo, egredior.

Ἐκφράσσω. exprimere.

Ἐκφρασις. ἰος. ἰ. descriptio, explanatio, pura meraq; enarratio, seu explicatio. Hesych. ἰσὶν ἰκφρῶν, id est euidētem sermonem, orationē mēue interpretatur. Cael. lib. 7. cap. 40.

Ἐκφρασιχόν. ἰ. elocutio, interpretatio.

Ἐκφροτίσω. excogito, consulo.

Ἐκφρόνως. ἀνείτως, citra mentem, stultē.

Ἐκφρῶ. sync. ἄ. ἰκφρῶ. emitto. Bud. Com.

Ἐκφρῶρ. ὄντος. ὁ. ἰ. amens, ὁ ἰκφρῶρ.

Ἐκφράς. ἄδρος. ἰ. appendix.

Ἐκφρῶς. ἰος. ὁ. ἰ. praestans ingenio.

Ἐκφροδοκορῶ. senatu aliquem uel ordine moueo, ὦ eicio, obreptitium ē tribu uel populo eicio. Dictū ἄ. fronedibus, quibus suffragiorum loco utebantur. Bud. Com.

Ἐκφροτός. ὄν. ὁ. ἰ. terribilis, praeter naturam existens, alienus.

Ἐκφύμα. ἰ. ὁ ἰκφύμα.

Ἐκφύομαι. enascor, exorior.

Ἐκφυσάω. μ. ἴσω. π. κκα. efflo. Ἀέλιu. accus.

Ἐκφύομα. ἄντος. ἰ. efflatio, uenti sibilus.

Ἐκφύσις. ἰος. ἰ. exerescentia, exortus.

Ἐκφύω. produco, germino.

Ἐκφύω. μ. ἴσω. π. κκα. pronuncio, Ἀέλιu. accus.

Ἐκφύωσις. ἰος. ἰ. pronunciatio.

Ἐκφύμα. audacia.

Ἐκφρῶς. cum omni studio.

Ἐκφροδῶ. negligere, uilipendere, apud Pausan.

Ἐκφύω. μ. ἴσω. π. κκα. effundo. Accus.

Ἐκφύω. μ. ἴσω. uasio, in solitudinem redigo.

Ἐκφύω. fodio.

Ἐκφύωσις. liquant humorem.

Ἐκφύω. exugo, ἰκφύω.

Ἐκφύω. idem, perfruo.

Ἐκφύμα. ὦ

Ἐκφύωσις. sanguis collectus in loco cōtuso. Bud. Com.

Ἐκφύματα. ἄ. τοῖς σπορῶν, cespites, uel collectiones herbarum.

Ἐκφύω. reijcio.

Ἐκφύω. circumfundo. Ioseph. lib. 2. ἰ. ἰορὶ δαῖμόν παρὰ ἰκφύω, πρὶς τῷ θίαν ἀντὶ, Iudeorum multitudo circūfusi propeperabant uisendi eius studio.

Ἐκφύω. μ. ἴσω. π. κκα. excedo, cedo.

Datiuo.

Ἐκφύω. μ. ἴσω. π. κκα. expiro, animo deficio, ἀποθνήσκω. Neutr. absol. (ἰρὸ.

Ἐκφύω. ὄντος. uoluntarius, ulroneus, uls

Β Λ.

Ἐλάς. ἄς. ἰ. fructus oleae, ἰλῶα uero arbor.

Ἐλάδιον. parum olei.

Ἐλάσι. gradior.

Ἐλαδῆς. ὁ. ἰ. transfixus.

Ἐλαδῆς. calefactus a sole.

Ἐλάς. ἄς. ἰ. oliua arbor.

Ἐλαδῶνος. ἰ. oleaginus, planta in lacu Orchomenion nascens.

Ἐλαῖαι. ἄ. olea arbores.
 Ἐλαῖαι. circa oleas laborare.
 Ἐλαῖαι. ὁ. colore olea.
 Ἐλαῖαι. ἰ. ὁ. locus palustris.
 Ἐλαῖαι. ὁ. oleo irrigatus.
 Ἐλαῖαι. ὁ. oleum continens.
 Ἐλαῖαι. ὁ. oleas curare.
 Ἐλαῖαι. ὁ. olearum collector.
 Ἐλαῖαι. ὁ. oleum.
 Ἐλαῖαι. ὁ. miscens uenenum, φαρμακία.
 Ἐλαῖαι. ὁ. ubi oleum uenditur.
 Ἐλαῖαι. oleofus.
 Ἐλαῖαι. ὁ. ubi oleum conficitur.
 Ἐλαῖαι. fex olei, amurca.
 Ἐλαῖαι. ὁ. omne uas olearium.
 Ἐλαῖαι. ὁ. oliuetum.
 Ἐλαῖαι. splendidum facio, aut pingue,
 & fordidum.
 Ἐλαῖαι. ὁ. cella olearia, oliuetum.
 Ἐλαῖαι. strepuit, crepuit.
 Ἐλαῖαι. oi. Elamita, Parthi.
 Ἐλαῖαι. ὁ. i. profectus.
 Ἐλαῖαι. impello, conturbo. Accus.
 Ἐλαῖαι, ab ἡρώ, expeditionem affe-
 flo, & molior, apparo. Lucian. in
 Charone, ἡ νῦν ἡ ἐξέλιξις τῆς ἐκείνου
 λυμῆς, Et nunc moliri expeditionem
 uidetur in Lydiam. Bud. Com.
 Ἐλαῖαι. ὁ. i. impulsio, δῖος. Item ue-
 elatio, equitatio. Bud. Com.
 Ἐλαῖαι. ὁ. i. a tonitru agitat, mo-
 re tonitrus impulsus, magnificus.
 Ἐλαῖαι. ἡλαῖαι. Bud. Com.
 Ἐλαῖαι. ὁ. plica, πλῆξ, frustum.
 Ἐλαῖαι. ὁ. lamina, frustum.
 Ἐλαῖαι. ὁ. minus.
 Ἐλαῖαι. ὁ. uitiū, detrimentū.
 Ἐλαῖαι. ὁ. i. minor, ad numerum
 aliquando refertur, paucus.
 Ἐλαῖαι. ὁ. i. minuens.
 Ἐλαῖαι, pro ἡλαῖαι. ago, pello.
 Ἐλαῖαι. expulseris, ἀποκρίσσει

ἡ. Bud. Com.
 Ἐλαῖαι. ὁ. i. abies. Est etiam plantae
 cuiusdam maritima species, quae pe-
 tris adnascitur.
 Ἐλαῖαι. ὁ. auriga. Item expulso.
 Vnde
 Ἐλαῖαι. ὁ. agatorium, elaterium,
 quo Plin. utitur, tanquam nomine in
 latinitatem recepto, medicamentum
 factum ex cucumere quo uenter pur-
 gatur. Romani anguinum & sylue-
 stem cucumerem uocant. Bud. Cō.
 Ἐλαῖαι. ὁ. Neptunus dicebatur apud
 Athenienses. Item extrema, &
 latior pars remi in nauigio, significa-
 tione a palma arboris parte potius
 quam a palma manus ducta. Palmus
 iam Latini uocant, unde Maro, Et le-
 uas stringat sine palmula cautes.
 Item noui, & iam iam nascentis
 in palma fructus.
 Ἐλαῖαι. uenatorius.
 Ἐλαῖαι. ὁ. abiegnus.
 Ἐλαῖαι. ὁ. ductilis.
 Ἐλαῖαι. indumentum, succinellum.
 Ἐλαῖαι. uarins.
 Ἐλαῖαι. μ. ὁ. w. w. minuo. Accus.
 Ἐλαῖαι. cedo, inferior sum. Genit.
 Ἐλαῖαι. μ. ὁ. w. w. minuo. Actiu.
 accus.
 Ἐλαῖαι, comparatiu. a μικρό. minor.
 πρὸς ἡλάτων & οὐκ, contemnere.
 Ἐλαῖαι. εἰρημα, posteriores partes
 fero, alijs cedo. Ἐλαῖαι. εἰρημα, uin-
 cor et superior in ludo uel aliare, de-
 teriore conditione uiuo. Ἐλαῖαι
 ἡ κατὰ τὸ αὐτὸ εἶρος, inferior quam
 pro suo ingenio atque animo. Ἐ-
 λαῖαι. ἡ μικρά, minor siue inferior
 pecunijs, id est fordidus. Bud. Com.
 Ἐλαῖαι. ὁ. i. diminutio, defectus.
 Ἐλαῖαι. dicitur equito, sed de equo,
 sicut ἡλαῖαι de uiro.

Ἐκείνους. μ. ἀσω. π. κα. insequor, uexo, insector. Vnde Herodian. Ἰσὶν τῆς οὐχίας τῶν ἱερῶν ἰκαυνόμεθα, Stimulante eum conscientia scelerum.

Et Paus. τὸ δὲ χεῖρον ἦδ' αὖ τοῦς μάλ' ὠδὲ ἰκαυνόμεν, Fatum iam exagitabat & exercebat Messenios. Sic ἰκαυνόμενοι μὲς τῶν πόλεω, fatigat, καταπονέω.

Interdū remigo, καταπατῶ, Xenoph.

Interdum agito currum. Lucian.

ἔστι μὴ ἰκάσθης τὰ μύρον. Interdum

expeditionem ago, Pausa. Interdum expello. Vnde ἔκμαται ἔρ, exter,

nos eijcere, alienos abigere, Plut. s.

Symp. Interdum promouere, pro

gredi, euadere, ut πῆς ἀνθρώπων διπορίας

ἰκαλάει καὶ τρυφῇ, Chrysost. de diuine

euangelico. Sic ἔς ἀνθρώπων τῆς πονηρίας

ἰκαλάει, pro eruditissimo, Plutarc.

Interdum equitare, in acie ince-

dere, equoq; uehi: & id de equite, si-

cut ἰκαυνόμενος de equo, Xenoph. in

Hipparch. Interdum arcessere &

accusare, ut ἰκαυνόμενος ἀσπείρας, ar-

cessit ut impietatis. Interdum res-

fertur ad eas res quas producere so-

lemus, ut est ferrum, siue æs: quod

ἰκαύνει, dicimur, & ducere, hoc est

ductile opus facere. Sic ἰκαύνει

τοῖον, ducere murum. Sicut Cas. de

bel. Gal. 1. Murum in altitudinem pe-

dum sexdecim, fossamq; perducit.

Bud. Com.

Ἐκείνους. fugere more cerui.

Ἐκείνους. s. δ. cornu, uel caro cerui.

Ἐκείνους. s. δ. ceruinus.

Ἐκείνους. s. δ. uenatio ceruorum.

Ἐκείνους. s. δ. decēber. A ceruis,

q hoc mense Dianā immolabantur.

Ἐκείνους. s. δ. uenator ceruorum,

qui ceruos iaculatur. ab ἰκαρ &

βάνω, sed generaliter apud Homer.

accipitur pro quouis uenatore.

Ἐκείνους. s. δ. hinnulus.

Ἐκείνους. s. δ. allium.

Ἐκείνους. s. δ. i. ceruus, ceruus, quasi ἰκαρὸς.

Ἐκείνους. alieno.

Ἐκείνους. s. δ. leuitas & stultitia.

Ἐκείνους. s. δ. tunica illa tenuis, qua testiculi inuoluuntur.

Ἐκείνους. s. δ. leuis, agilis, facilis portatu. Cretensibus & Iupiter sic dicebatur.

Ἐκείνους. s. δ. leuius, facilius.

Ἐκείνους. μ. υῖν. w. υῖν. alleuo. Acc.

Ἐκείνους. minimè, paucissimè.

Ἐκείνους. s. δ. minimus.

Ἐκείνους. s. δ. infimior, postremior.

Ἐκείνους. uilis, paruus.

Ἐκείνους. μ. ἀσω. π. κα. saturo, remigo, impello, produco, &c. sicut ἰκαύνω.

Ἐκείνους. s. δ. infinitiu. non pro ἰκαύνω, sed pro ἰκαύνω Ionum more in futuri significatione usurpatur, de quo Bud. Com.

Ἐκείνους. s. δ. oliuetum.

Ἐκείνους. s. δ. insequens.

Ἐκείνους. cupio, curo.

Ἐκείνους. splendidum & amabile reddo, cupio.

Ἐκείνους. s. δ. desiderium, concupiscentia.

Ἐκείνους. s. δ. Elea urbs Italiae Phocensiū colonia, Zenonis parua, qui Eleares dictus est.

Ἐκείνους. μ. ἀπώ. w. κα. misereor, ἰκαρ. Neutr. accusf.

Ἐκείνους. uelia auis.

Ἐκείνους, uel ἰκαρῶν. desipere, intēperanter agere.

Ἐκείνους. s. δ. molestus, lugubris.

Ἐκείνους. s. δ. elegia, mastum poema,

eulogium.

Ἐκείνους. s. δ. confictor elegiarum.

Ἐλυσίος. v. d. uersus ad mortificationem. Ab
ἐλυσίω, uel ab ἐλυσί, quod in luctu dici so-
let, ὡς ἐλυσί: uel ab ἐλυσί, quod
mortuis bene precari solent.

Ἐλυσίος. argutus, ad refellendū instru-

Ἐλυσίος. i. d. redargutio. (clius.

Ἐλυσίος. v. d. luctus.

Ἐλυσίος. i. d. ἐλυσίος.

Ἐλυσίος. v. d. idem.

Ἐλυσίος. uituperandus.

Ἐλυσίος. v. d. increpatio, impropertus.

Ἐλυσίος. v. d. redarguendus, exosifia-
mus.

Ἐλυσίος. v. d. argumentum, probatio,
examen, pro eo quod uulgo tabulant
uocant, index, deprehensio.

Ἐλυσίος. v. d.

Ἐλυσίος. v. d. ἐλυσί. w. ἐλυσί. arguo. Item
argumentis conuincio, confuto, refel-
lo, argumentis ostendo ὡς probō, in-
uestigo, deprehendo, exploro ualor-
tem. Accus.

Ἐλυσίος. simplici λ secundum Suid.
ἐλυσίος.

Ἐλυσίος. v. d. eledona, polypi species.

Ἐλυσίος. pro ἐλυσί. amplecti, circumspicere.

Ἐλυσίος. ἐλυσί. indicta causa damnare.

Bud. Com.

Ἐλυσίος. miserabiliter.

Ἐλυσίος. conqueror.

Ἐλυσίος. v. d. miseria, miserabile.

Ἐλυσίος. v. d. miserabilis.

Ἐλυσίος. v. d. ἐλυσί. π. ἐλυσί. mis. reor. Neu. ab.

Ἐλυσίος. misericordiam consequi.

Ἐλυσίος. v. d. misericordia.

Ἐλυσίος. v. d. misericors.

Ἐλυσίος. v. d. misericordia.

Ἐλυσίος. lasciuire.

Ἐλυσίος. v. d. splendor, aut calor solis.

Ἐλυσίος. calidus, insolaris.

Ἐλυσίος. glires.

Ἐλυσίος. v. d. in palude pascens.

Ἐλυσίος. paludarium.

Ἐλυσίος. militio.

Ἐλυσίος. locus angustus, palustris.

Ἐλυσίος. ἐλυσίος, siue (ut ait Suidas)
ἐλυσίος, ἀκλήματα, acclamatio bel-
lica.

Ἐλυσίος. v. d. ἐλυσί. w. ἐλυσί. clamo in bello.

Ἐλυσίος. v. d. saluia, herba similis di-
clamo.

Ἐλυσίος. v. d. ἐλυσί. w. ἐλυσί. uerto. Accus.

Ἐλυσίος. helenium herba.

Ἐλυσίος. τὰ τὸν κλήματα ἀκλήματα.

Ἐλυσίος. v. d. mensa minister.

Ἐλυσίος. v. d. nutritus in palude.

Ἐλυσίος. v. d. v.

Ἐλυσίος. v. d. misericordia.

Ἐλυσίος. v. d. auis proprium, ὡς etiam flu-
uij. Ponitur interdum pro mensa
coquinaria, ut Homer. ἐλυσίος ἀκλήματα
ἐλυσίος.

Ἐλυσίος. v. d. machina bellica deua-
standis arboribus accommoda.

Ἐλυσίος. v. d. loci palustres, aut po-
tius petrosi.

Ἐλυσίος. v. d. captabilis.

Ἐλυσίος. v. d. libertas, liberalitas.

Ἐλυσίος. liberè ago, libertatem usque
pro. Crates Diog. ἐλυσίος ὡς ἐλυσίος
ἐλυσίος, A diuinijs quidem con-
stat nobis libertas. Ἐλυσίος
etiam dicuntur erronei, ὡς fugitiui,
ὅταν πλανῶνται. Bud. Com.

Ἐλυσίος. v. d. liberalis, ingenuus. Ios
uis epitheton.

Ἐλυσίος. v. d. crimen plagij.

Ἐλυσίος. liberaliter, ingenuè.

Ἐλυσίος. v. d. libertas.

Ἐλυσίος. qui liberos reddit.

Ἐλυσίος. v. d. muniticus, li-
beralis.

Ἐλυσίος. v. d. ingenuus, liber.

Ἐλυσίος. v. d. libertas loquendi.

Ἐλυσίος. liberè loquor, ἀκλήματα
ἐλυσίος.

Ἐλυσίος

Ἐλευθέρω. μ. β. ο. π. α. x. libero, id est liberum facio. Accusf.

Ἐλευθέρω. μ. ἐλευθέρω. μ. ἰ. σ. παρ. ἠδύδα. Ὁ Attice ἐλευθέρω. ἀ. ῥ. δ. ἠδύδα, et ἠδύδα, quod magis est in usu. uenio, παρὰ τὴν ῥωμ. Vnde ἰδὲ imperatū. ueni.

Et ἰδὲ ῥ. in finitū. uenire, ut ἰδὲ ῥ. ἀ. χ. ἀ. ρ. s. ad manus uenire, pugnare.

Ἐλευθέρω. τὰ. sacra Cereris querentis si liam Prosperinam, quæ Athenienses magnis ceremonijs arcanisq. celebrabant.

Ἐλευθέρω. ἰ. ὁ. aduentus, ἀφ' ἱ. s.

Ἐλευθέρω. ἰ. ὁ. Eleusis urbs.

Ἐλευθέρω. uicus Atticus, ubi sacra Cereris celebrabantur, quæ uocabantur ἐλευθέρω.

Ἐλευθέρω. ἰ. ὁ. amatus.

Ἐλευθέρω. spe frustror, decipio, noceo, afficio iniuria.

Ἐλεφανταγωγός. ὁ. qui elephantē agit.

Ἐλεφανταρχαί. οἱ. elephantum præfæ.

Ἐλ, qui sexdecim præfunt elephantis.

Ἐλεφαντάρχης. ὁ. dux eorum qui pugnant ex elephante. (ii.)

Ἐλεφανταρχία. ἂς. ἡ. præfectura elephantum

Ἐλεφαντίασις. ἰ. ὁ. genus lepræ, quæ cutis aspera, ὅ. elephantis corio similis efficitur. Dicitur à nonnullis etiam λεοντίασις.

Ἐλεφαντίνα. ἂς. ἡ. urbs Aegypti.

Ἐλεφαντίνος. ὁ. eburneus, candidus.

Ἐλεφαντόβιος. ὁ. ἡ. ebore reuinctus.

Ἐλεφαντόκοπος. ὁ. manubriū eburneū.

Ἐλεφαντ. ἂς. ὁ. elephas animal, et ebur.

Ἐλεφάν. Βαοτία urbs, frutex ὃ. arbutū, serpens aliàs οὐράειν dicta.

Ἐλε. ἂς. ἡ. caliditas.

Ἐλεφαντός. ὁ. armatus, λεχάκωμος.

Ἐλεφαντός. ἰ. ὁ. loriceus, Herod.

Ἐλεφαντός. prodius, deprehensus, κατὰ τὴν ἡμῶν. Lucian.

Ἐλεμμα. ὁ. defectus.

Ἐλεμν. uitaui, separatus, aut defunctus est.

Ἐλεμν. ὁ. apud poetas dicuntur lineæ ὃ. rugæ quædam in palpebris.

Ἐλεμν. intestinum tenue. ἀπ' ἡ. ἰ. ἰ. ἰ. quod in sinus sit uehementer implis.

Ἐλεμν. ἡ. uertex, reuolutio. (ciū.)

Ἐλεμν. humidus.

Ἐλεμν. apicare.

Ἐλεμν. ὁ. complexi crines mulierum,

implicamenta crinū, in aures. Ἐλεμν.

us etiam boues dicuntur à sinuosis cornibus, uel ab inflexione crurum, quasi ἐν ἰ. ἰ. ἰ. Hesych.

Ἐλεμν. ἂς. ἡ. Helice, Achaia urbs, terre motu sublata. Item helica salicis species. Itē inter astra maior ursa.

Itē anfractus, uertigo, clauicula.

Ἐλεμν. ἂς. ὁ. ἡ. rotundus, reuolutus, circumuolutus, reclus.

Ἐλεμν. ὁ. ἡ. niger. Cal. lib. 7. ca. 29.

Ἐλεμν. ὁ. ἡ. pulcher, rotundus supercilij. Veneris epitheton.

Ἐλεμν. ὁ. ἡ. in aures.

Ἐλεμν. ὁ. ἡ. inuolutus.

Ἐλεμν. ἂς. ἡ. ad sese hominum uertens oculos, uel nigris oculis decora, ac per hoc formosa. Homer. Iliad. a. Cal. lib. 7. ca. 29.

Ἐλεμν. ὁ. ἡ. circumspectus, nigris oculis præditus. Hoc nomine ὃ. Græci appellabatur, quod (ut tradit Theon in Arat.) helicen ursam inter nauigandū obseruarent. Vel ἀπ' ἡ. ἰ. ἰ. ἰ. ὁ. τὰς ἡμῶν, id est à remis circumuectendis. Vel quasi ἀξιοδότης, ut qui hominum in se oculos conuerterent. Sunt qui ad oculorum referant celeritatem, qui frequenter, pro ut necesse fuerint, huc illuc conuertantur. Cal. lib. 7. ca. 19.

Ἐλεμν. criminor, tarde incedo. Suid.

Ἐλεμν. uel ἡμῶν. mutus, ὃ. sine sensu

sum. Item tardus sum, torpesco, moror. Item quiesco, meridiior, id est somnum meridianū capio. Item milito, στραῦν. Hesych.

Ἐνσῆκος. circumuolutio, anfractus, uertigo. Dicitur et de capreolis uitiū, qui ut uicem natura caducam erigant & teneant, ad locum capiendum serpunt. Est etiam nomen terrae speciei hederarū, de quo Diosco.

Ἐνος. genus quoddam muscarū, à paludibus, quas ἔνα uocant, & in quibus obuersantur, dictū. Cal. li. 11. ca. 49.

Ἐνίσω. μ. ἰ. ὦ. π. χα. uerbo, circumuoluo, roto, inuoluo, constringo, circumflecto. Accus. (τα) flos.

Ἐνίσσος. ου. ὁ. helichrysa herba, hede-
Ἐνίσσω. aduerto.

Ἐνίσσιν πλος. ο. &

Ἐνίσχισσος. ου. ὁ. ἡ. uestis trahens, id est habens longam uestem, discinctus.

Ἐνίσω. μ. ἰ. ὦ. uel ἰ. ὦ. π. χα. traho, uim facio, priuo, abripio.

Ἐνίσσος. ο. ὁ. tractio, laniatio.

Ἐνίσσος. ο. ὁ. traha.

Ἐνίσσος. ο. ὁ. q. onera funibus moliuntur.

Ἐνίσσω. μ. ἰ. ὦ. π. χα. traho. Vnū ex uerbis, quae principale in praeteritis nō mutant in ῥ, sed assumūt. Accus.

Ἐνίσσος. exulcero.

Ἐνός. ου. ὁ. huncus. παρὰ τὸ ἀνακύνειν τὴν σάρκα.

Ἐνός. μ. ἰ. ὦ. π. χα. huncero. Accus.

Ἐνίσσος. uirtus attractrix apud medi-

Ἐνίσσος. ου. ὁ. attractiuus. (cos.)

Ἐνόςσος. ο. ὁ. huncusculum. Aristoph.

Ἐνόςσος. ο. ὁ. huncusculum. Aristoph.

Ἐνόςσος. ο. ὁ. tractio, laceratio.

Ἐνόςσος. ο. ὁ. tractio, laceratio.

Ἐνόςσος. ο. ὁ. tractio, laceratio.

Ἐνόςσος. ο. ὁ. tractio, laceratio.

Ἐνόςσος. ο. ὁ. tractio, laceratio.

Ἐνόςσος. ο. ὁ. tractio, laceratio.

Ἐνός. μ. ἰ. ὦ. π. χα. traho. Ex uerbis ijs est, quae in praeteritis per diphthongon augentur, sicut ἰνίσσω.

Ἐνόςσος. ου. ὁ. exulceror.

Ἐνόςσος. ου. ὁ. exulceratio.

Ἐνός. μ. ἰ. ὦ. π. χα. traho. unde & ἔναρ & ἔναρ, exere gladium. Item ponere a quo. Augmentū facit per a.

Ἐνός. ἡ. sella.

Ἐνόςσος. ου. ὁ. complector.

Ἐνόςσος. ου. ὁ. uerbū est theologicum, significans diuinitus illuminari, et doceri. Construitur cum accusatiuo, ut ἀδελφός μου. Bud. Com.

Ἐνόςσος. ου. ὁ. splendesco, clareo, luceo. Bud. Com.

Ἐνόςσος. ου. ὁ. dicitur diuina doctrina, & in sperata, ad fulgentiam, παρὸς. Bud. ibidem.

Ἐνόςσος. ου. ὁ. praefecti aut iudices in Olympiaco certamine.

Ἐνός. ὁ. ὁ. ἡ. Gracia. Vsurpatur aliquid quando adiectiue, ut ἔναρ & ἔναρ.

Ἐνόςσος. ου. ὁ. concludere, prohibere.

Ἐνόςσος. ου. ὁ. insanire, elleboro indigere. Vide prouer. Bibe elleborum.

Ἐνόςσος. ου. ὁ. purgo elleboro.

Ἐνόςσος. ου. ὁ. purgatio ex ueratro.

Ἐνόςσος. ου. ὁ. ueratrum. παρὰ τὸ τὸ βορρῆ ἔναρ.

Ἐνόςσος. ου. ὁ. fascis, nodus, uinculum.

Ἐνόςσος. ου. ὁ. defectio, delictū, erratū.

Ἐνόςσος. ου. ὁ. reliqua, hoc est quod reliquū est pensionis non persoluit, Syn. Bud. Com.

Ἐνόςσος. ου. ὁ. mutilis.

Ἐνόςσος. ου. ὁ. assequi nequeo, efficere non possum, Xenoph. Item cedo, & paria facere non possum. Bud. Com.

Ἐνόςσος. ου. ὁ. deficior, ut ἀναστέλλας ἔναρ, defici uirtute. Item

Enobos καρπός. siliquatus, in folliculis conceptus. Bud. Com.

Ελπομαι. spero, existimo, sperare fa-
cio, Aliquando timeo.

ἔλαιον. ut. ῥ. oleum, pingue.
 ἔλαιοις, poetice, sperantes.
 ἔλαιο sperare facio, spero.
 ἔλαιοι, poetice. ἔ. i. spes, fiducia.
 ἔλαιοι. is. i. spira.
 ἔλαιοι. ατοῖ. ῥ. pars earatri, cui inhaeret iugum. Item indumentum, ὡς ἔλαιοι.
 ἔλαιοι. apud Pollucem sunt lepores quidā uulpibus ferē non minores, & nigricantes, corpore oblongo, albicante macula prope summam caudam largiore.
 ἔλαιοι. α. & ἔλαιοι. panicum.
 ἔλαιοι. ὁ. ὁ. tibia ē buxo, theca citharæ. Itē ὡς ὁ. ὁ. leguminis genus, quo uescebantur Lacones. Suid.
 ἔλαιοι. ἰ. ὁ. inuolutus, tectus.
 ἔλαιοι. noluo.
 ἔλαιοι. uel ἔλαιοι. ῥ. uelamen, receptaculum, putamen. Sic item crastam uocant pennas superuenientē, quasi uagina inclusas, ut in scara beis. Vnde ἔλαιοι, quæ detectas habent pennas, uti apes.
 ἔλαιοι. β. ἔλαιοι. uerto, traho, uado.
 ἔλαιοι. ὁ. ὁ. i. palustris, humidus.
 ἔλαιοι. ὁ. ὁ.
 ἔλαιοι. ῥ. tractio, distractio, laceratio, dilaceratio, cibus disceptus, Hom. Iliad. α.

E M.

ἐμῶν. mei ipsius. Compositū ab ἐμῶν, ὡς αὐτοῖς, nominatiuo caret, & singulariter tantum declinatur.
 ἐμβάδιον. α. ῥ. ἔμβας, genus calciamētis tragici. Polyb. uocat spatium quadratum, quod est circa signum quod ponebant ubi castrametaturi erant.
 ἐμβάδιον. pedes, pedetentim.
 ἐμβάδιος. sapiens. à cogitationum & consiliorum profunditate.
 ἐμβάδιον. μ. ἔμβασμα. ῥ. ἔμβασμα.

ἐμβάδιον, contingo, conscendo. Nominum absol.
 ἐμβάδιον. μ. αὐτοῖς. ῥ. ἐμβάδιον, ingredi or, inuado, ἐμβάδιον. Plutar. de tūdo ὡς ὡς ἐμβάδιον, In forū irrumpit. Ita etiam ponitur aliquando pro impetum facio, incurro, offendo, cum ἔμβασμα incido, ὡς ἔμβασμα, ut ἔμβασμα τὰς ὁδούς ἐμβάδιον, Plato de Rep. 8.
 Et pro populabūde percuro, hostiliter ingredior, & infesto exercitu irrumpo, ἔμβασμα, Antiph. & Xenoph. ἔμβ. 7. Aliquando significat interfero, intercalo, interpono. unde ἔμβασμα ἐμῶν, dies intercalares.
 Aliquando immitto. Xenophon Oecon. τὸν ἐμῶν ἐμβάδιον τῷ οἴκῳ. Qua de causa operas ad fariendas segetes, immittitis? Et infero arborē, ἔμβασμα, ἔμβασμα, ἔμβασμα, ἔμβασμα, Demosth. Et ἔμβασμα τῷ δειπνῶν, Demosth. uel ἔμβασμα, Solom. dextrā porrigere, dextrā dextra inferere. Et immitto, hoc est incutio, inspiro, ut ἔμβασμα ἐμῶν, Polyb. et ἔμβασμα ἐμῶν ἐμῶν, Xenoph. Et ἔμβασμα ἐμῶν, incutio plagam, uulnus infligo, illū adigo, Plut. in Cas. Aliquando significat impello, injicio, Dinar. τὰ ἐμῶν.
 ἐμβάδιον etiam dicuntur flumina in mare, ut ἐμβάδιον. Sic Strabo, ὅς τινες αὐτῶν τῶν ἐμῶν ἐμβάδιον ὡς.
 ἐμβάδιον ψῆφος, in suffragia mittere. ἐμβάδιον ὡς uel ἐμῶν αὐτοῖς, rem ad populum referre, rem consulendam proponere. Dicitur quoque uoce passiva ἔμβασμα αὐτοῖς, pro in animum inducere, animo concipere. Et per datiuū, ἔμβασμα ἐμῶν, Plutar. in Luc. ἐμβάδιον ἐμῶν, Demosth. falsum testimoniū profero. Bud. Cō.
 ἐμβάδιον

Ἐμβάμμα. αἶς. ῥ. *embamma*, liquanē,
intinctus, immersio, quando intingā-
mus uel panem, uel obsonium in uas
scula, re liquida impleta.

Ἐμβασις. μ. ἰ. σ. σ. π. κ. α. σ. ὅ

Ἐμβασις. μ. ἰ. σ. σ. π. κ. α. σ. *intingo*, *immer-*
go. Accus.

Ἐμβαρ. ὅ. ῥ. ὁ. *stultus*, *stolidus*, ἰλιό. ὅ.

Ἐμβάς. αἶος. ἰ. *solea*, *crepida*, *cothur-*
nus, calciamentum tragicum.

Ἐμβασις. ἰος. ἰ. *introitus*.

Ἐμβάτα. focci, calciamenta comica.

Ἐμβατάω. μ. ἰ. σ. σ. π. κ. α. σ. *inco*, *intro*,

incedo, id est fastu quodā ingredior.

Ἐμβατόν. ἄς. τῶ. κληρονομία, ἡ ἄς

τῶ. ἰοία, significat cernere, ὅ. adiz

re hereditatem, uel immiscere se he

reditati ὅ. bonis, ire in possessionem

bonorum. Bud. Com.

Ἐμβατίριος. ῥ. ὁ. *genus cantus ad tibiā*.

Ἐμβατίριος. ῥ. ὁ. *ingressiuus*, non saltās.

Ἐμβατῆς. ῥ. ὁ. *seffor*, *equitator*, miles

elastarius, *modulus*, Vitruuius in

terprete.

Ἐμβατός. ῥ. ὁ. *peruius*.

Ἐμβατρία. ἰ. *athenum*, olla profunda.

Ἐμβατέριος. ῥ. ὁ. *acetabulum*.

Ἐμβληρομυς. ὅ. *attonitus*, stupefa-

ctus.

Ἐμβλάω. μ. ἰ. σ. σ. π. κ. α. σ. *induco*, *ingre-*

dis facio.

Ἐμβλάω. μ. ἰ. σ. σ. π. κ. α. σ. *ascēdere* facio.

Ἐμβιος. ῥ. ὁ. *uitalis*, *uiuus*, *animatus*.

Ἐμβλήπω. μ. ἰ. σ. σ. π. κ. α. σ. *aspicio*, *datiuo*.

Ἐμβλημα. αἶος. ῥ. ὁ. *ab ἱμβάω*, signifi-

cat insertum quid ὅ. insitum iniun-

ctum. Vnde pro insitione mitioris

surculi in syluestrem ponitur. Item

pro ornamenti uasorum, dicta ἄς. ῥ.

ἱμβλήω, quod uasis adijcerentur,

ὅ. reuellerentur, cum libitum erat.

Huiusmodi quoque sunt, quae in parie-

tibus uermiculata, siue musæaca di-

cuntur, in lignis segmentata, ὅ. in
pauimentis tessellata. Cal. lib. 7. ca.
19. ὅ. Bud. in Annot.

Ἐμβόλᾱς. αἶος. ἰ. *implantata*.

Ἐμβόλᾱ. ἰς. ἰ. *ab ἱμβάω*, aggressus, ac-

cessus, impetus. Vnde ἱμβόλᾱ τῶ. ῥ. ὁ.

ῥ. *hostilis inuasio* ὅ. *cōflictus aciei*

instructa, *impresio in hostes facta*.

ἱμβόλᾱ τῶ. ῥ. ὁ. id est *συμβόλᾱ*, *σύ-*

ρᾱς, *conflictus classis apud Plutar.*

Est etiam caput aricieis *machinarij*.

Thucyd. Item ostium fluminis, ut

ἱμβόλᾱ. Bud. Com.

Ἐμβολιμῶ. ὅ. *interiectitiuus*, *intercalas-*

ris.

Ἐμβόλιμος. ῥ. *intercalaris*, *sepius inculu-*

catus, *imperfectus*. **ἱμβόλιμα** ἰων, *no-*

tha reiecta carmina, *intercalata*

ac uelut insitiua.

Ἐμβόλιος. ῥ. *interpositiui*. Cic. ad Attic.

Embolion (inquit) cogito quasi argu-

mentum ὅ. *ingressum* quendam sce-

nicum.

Ἐμβολίσματα. *diuersi panni hinc inde*

confuti.

Ἐμβολισμός. ῥ. ὁ. *embolismus*, *interca-*

latio.

Ἐμβολος. ῥ. *uclis*, *repagulum*, *custo-*

dia. Item *mentula*, *Aristoph.* Item

confluens. Herod. ῥ. ὁ. μεταφ. τῶ. ῥ.

ποταμῶν ἰδρ. ἱμβόλων τῶ. ῥ. ὁ.

Ἐμβολος. ῥ. ὁ. *rostrum nauis*, *Plutarch.*

Item pro concione ad populum, si-

cut *rostra Latini*, *Polyb.* Est etiam

ἱμβόλᾱ apud Aelian. *acies cunea-*

ta. Vnde ἱμβόλον δὲ προσβολᾱ, est *im-*

presio agminis in cuneum aut ro-

strum cōformati, ὅ. *pars machinæ*,

qua *machina ingruit*. Bud. Com.

Ἐμβραχ. breuiter, in summo, *minimū*.

Ἐμβρίσματα. *humida quæ corpori ap-*

plicantur, cum *lincolis*, aut *lana*

stupis ue excepta.

Ἐμβριμομε. fremo.
 Ἐμβρι. stultus.
 Ἐμβριχ. perfundo, demergo undis.
 Ἐμσιδνα. as. i. grauitas.
 Ἐμβρις. r. libramentum.
 Ἐμβρις. ior. o. i. constans, solidus, grauis, molestus. Vnde ἔμβρις ἰνικία, aetas grauior, cōstātor, aetas cōsistēs.
 Ἐμβρις. duriter, ferociter, asperē.
 Ἐμβριμνα. a. r. conuincio cum auferit ac.
 Ἐμβριμομαι. minanter mando, acriter ac uelut iracundē cōminor & cum austeritate.
 Ἐμβρι. iracundus, diuinus.
 Ἐμβριμνία. as. i. stupefactio, deliriu.
 Ἐμβριμν. s. o. autem, quorum mens stupet aut iclu fulminis aut morbo.
 Ἐμβριμ. i. i. infusio.
 Ἐμβριμ. oi. illaqueati, capti, qui per insidias uerborum capti decimentur.
 Ἐμβριμ. s. r. embryo, infans in utero, factus, parius imperfectus. ὡς ἔστιν ἔμβριμ, ὡς ἔστιν τὸν ἀσπὶς ἀσπὶς.
 Cal. lib. 8. cap. 43. & 44.
 Ἐμβριμ. uor. o. infans.
 Ἐμβριμ. profundius.
 Ἐμβριμ. Attice pro iuā, ab iuā. mei.
 Ἐμβριμ. futurus eram. Attici cū prae-sente, aut futuro construunt, & cum nullo alio temporum, ut ἔμβριμ ἔστιν.
 Ἐμβριμ. ponere, ab iuā.
 Ἐμβριμ. ὡς ἔστιν ἰονice pro iuā. esse.
 Ἐμβριμ. i. o. uomitorius.
 Ἐμβριμ. r. cum uomitu cicclum.
 Ἐμβριμ. s. o. uomitus.
 Ἐμβριμ. Dorice pro iuā, ab iuā. mei.
 Ἐμβριμ. μ. ὡς. s. uxor. uxor. Neut. accus.
 Ἐμβριμ. μ. ὡς. s. uxor. in animo uoluerat. Iliad. 3. ἀνδρ. oi. ἔστιν ἔστιν.
 Ἐμβριμ. s. o. i.

Ἐμρι, Dorice pro iuā. mihi.
 Ἐμρι, Aeolice pro iuā. uestis.
 Ἐμριμ. infans.
 Ἐμριμ. oi. furibundi, rabie agitati.
 Ἐμριμ. ior. o. i. furens.
 Ἐμριμ. promptē, studiose. Poëtica methatesis pro ἔμριμ, ὡς ἔστιν ἔμριμ.
 Ἐμριμ. fulcire, ἔμριμ.
 Ἐμριμ. stultablatiro.
 Ἐμριμ. ebrius sum. Ἐμριμ. ebrius inter sancta.
 Ἐμριμ. subridere.
 Ἐμριμ. s. i. concinnitas, genus saltationis, a congruo ac decenti motione corporis appellatum. Plato lib. 3. de Legib. ἔμριμ, honestam hanc saltationē uocat & pacatam. Pollux aut esse tragicorū, quem admodum ἔμριμ, comorum, & saltatorum sicimnis.
 Ἐμριμ. ior. o. i. consonans, cōcinnus, morigeratus, bonus, diligens, mitis.
 Ἐμριμ, canora uox uertitur a Chalcidio, modis numeris & composita.
 Ἐμριμ. scitē.
 Ἐμριμ. r. constantia.
 Ἐμριμ. perseveranda.
 Ἐμριμ. constanter, alacriter.
 Ἐμριμ. ior. o. i. permanens.
 Ἐμριμ. μ. ὡς. immaneo, obtempero, praesio. Vnde ἔμριμ, ὡς ἔστιν, uis, stare dictis, manere dictis, seruare quae quis dixerit.
 Ἐμριμ. saltat.
 Ἐμριμ. s. o. i. metricus, immanis, ἔμριμ, carminibus loqui.
 Ἐμριμ, μ. ὡς. tempus muliebre. Plin. menses & menstrua uocat.
 Ἐμριμ, s. i. & ἔμριμ, mēstruus.
 Ἐμριμ, obsides.

Ἐμπεριάζω. circumduco.
 Ἐμπεριγίνομαι. comprehendo.
 Ἐμπεριχομαι. contineor.
 Ἐμπεριπατέω. inambulo.
 Ἐμπεριπλάττω. diplois, uestis duplicata.
 Ἐμπεριπλέω. μ. ὤω. π. ἡκ. cumeis ligo,
 affigo clauis, custodio.
 Ἐμπεριπύπτω. μ. ὠω. π. ἡκ. extēdo, appen-
 do cortinam. Acliu. accus.
 Ἐμπεριπύπτω. π. empetron, calcifraga.
 Ἐμπεριπύπτω. ἰος. ὀ. ἡ. amarus.
 Ἐμπεριπύπτω. innatus.
 Ἐμπεριπύπτω. μ. ὤω. π. ἡκ. infigo, affigo.
 Accus.
 Ἐμπεριπύπτω. insilio, irruo.
 Ἐμπεριπύπτω. legislator, item ὁ qui foren-
 ses legales ue tabulas ab eo accipit,
 ὁ in libellos compingit.
 Ἐμπεριπύπτω. μ. ὤω. π. ἡκ. constringo.
 Accus.
 Ἐμπεριπύπτω. ὀ. clauis.
 Ἐμπεριπύπτω. ἰος. ὀ. infixio.
 Ἐμπεριπύπτω. ὀ. mucilus, obfes.
 Ἐμπεριπύπτω. Ionice. tamen.
 Ἐμπεριπύπτω. ὀ. amarulentū.
 Ἐμπεριπύπτω. ὀ. pinquis.
 Ἐμπεριπύπτω. impleor. genitiuo.
 Ἐμπεριπύπτω. ὀ.
 Ἐμπεριπύπτω. μ. ὤω. π. ἡκ. impleo, abun-
 do. Genit.
 Ἐμπεριπύπτω. cibio.
 Ἐμπεριπύπτω. Attice pro ἑμπεριπύπτω. tertia
 persona τῷ παρα-αντιῷ, ἀντι τῷ προσ-
 π. ἡκ. Suid.
 Ἐμπεριπύπτω. μ. ὤω. π. ἡκ. incendio.
 Ἐμπεριπύπτω. μ. ὤω. π. ἡκ. ἰμπεριπύπτω. ὀ. ὀ.
 β. ἰοί. π. inuado, irruo, προσβάλλω,
 ἰοί. π. ἡκ. Itē obuiā fio, in aliquem
 incido, Item precipito.
 Ἐμπεριπύπτω. ὀ. culex, mulio, insectum
 aquis conuiuens.
 Ἐμπεριπύπτω. creditū habeo, fidem adhi-
 beo. Bud. Com.

Ἐμπεριπύπτω. φάρμακον. sunt que uim ha-
 bent obstruendi meatus cuius ὁ cor-
 poris, quasi iecitoria ὁ ad illū com-
 parata.
 Ἐμπεριπύπτω, siue ἑμπεριπύπτω, ὁ ἑμπεριπύπτω.
 ἡ. pharman dicitur, quod imponi
 ulceribus solet, cum pramollitum
 est. Differi τῷ ἑμπεριπύπτω ὁ ἑμπεριπύπτω.
 Bud. Com.
 Ἐμπεριπύπτω. subigo, ὁ uersando mollio,
 in massam formo, illino, infarcio.
 Item propterea locum obstruere si-
 gnificat ὁ implere. Item cutem re-
 stituo, locum ulceratum integrē, ὁ
 in integrum restituo, quod inducere
 nos dicimus. Iuuenalis, Sed quæ mu-
 tatis inducitur, atq. fouetur Tot me-
 dicaminibus. Bud. Com.
 Ἐμπεριπύπτω. ὀ. ὀ. plenus.
 Ἐμπεριπύπτω. ὀ. ὀ. alligatum.
 Ἐμπεριπύπτω. implico, contextio. Bud. Com.
 Ἐμπεριπύπτω. insili in lacus.
 Ἐμπεριπύπτω. μ. ὤω. π. ἡκ. ὁ.
 Ἐμπεριπύπτω. impleo, satior. Genit.
 Ἐμπεριπύπτω. sine discrimine et iudicio,
 temerē.
 Ἐμπεριπύπτω. ὀ. ὀ. ἡ. insulsus, stolidus.
 Ἐμπεριπύπτω. ἑμπεριπύπτω.
 Ἐμπεριπύπτω. propē. (cas.
 Ἐμπεριπύπτω. as. ἡ. terror, stupor, temeris
 Ἐμπεριπύπτω. immisceo, confundo, conne-
 cto, permisceo. Sumpta metaphora
 à multiplici filo texture.
 Ἐμπεριπύπτω. inflo.
 Ἐμπεριπύπτω. ἰος. ὀ. inflatio, inspis-
 ratio.
 Ἐμπεριπύπτω. ἰος. ἡ. inspiratio.
 Ἐμπεριπύπτω. stultus, euandus.
 Ἐμπεριπύπτω. μ. ὤω. π. ἡκ. inspiro.
 Ἐμπεριπύπτω. ὀ. ὀ. ἡ. spirans, uiuus.
 Ἐμπεριπύπτω. respirauit, ad se rediit.
 Ἐμπεριπύπτω. μ. ὤω. π. ἡκ. impedio.
 Ἐμπεριπύπτω. ὀ. ὀ. ὁ

Ἐμπόδιον. ἢ. ὁ. impedimentum.

Ἐμπόδιον. impedimento, in carcere, quod obstat. Aliquando manifeste, in manu, promptè, facile. Vnde quæ in medio posita sunt, τὰ ἔμπροσθεν, καὶ τὰ ἔμπροσθεν dicuntur. Aristot. διὸ καὶ χαρίτων ἔμπροσθεν ποιοῦνται. id est, in media urbe construunt. Et ὁ ἔμπροσθεν καὶ ἔμπροσθεν ὑψηλόν, obuius.

Ἐμπόδιον ποιῶν, auertere, depellere, defendere. Ἐμπόδιον ἔχων, offendere. Ἐμπόδιον γίνωσκω, impedit.

Bud. Com.

Ἐμπόδιον. coram, ἔμπροσθεν.

Ἐμπόδιον. moderate, iuste, mansuete.

Ἐμπόδιον. μ. ἢ. π. η. κ. α. innasci facio, induco, genero. Ἐμπόδιον φέρον, terrorem incutere.

Ἐμπόδιον. μ. ἢ. π. η. κ. α. uario, multo.

Ἐμπόδιον. ἔμ. uestis pellicea.

Ἐμπόδιον. ὄν. ὁ. puniendus, pœna dignus.

Ἐμπόδιον. ὄν. ὁ. negotiator. Mercurij epitheton.

Ἐμπόδιον. debello, uasto.

Ἐμπόδιον. ὁ. bello accommodus.

Ἐμπόδιον. ὁ. bellicosus.

Ἐμπόδιον. μ. ἢ. π. η. κ. α. lucror, negotior. Bud. Com.

Ἐμπόδιον. ἢ. ὁ.

Ἐμπόδιον. α. ὁ. negotiatio, lucrum.

Ἐμπόδιον. ὄν. ciuis eius ciuitatis.

Ἐμπόδιον. ὁ. mercator.

Ἐμπόδιον. ὄν. ostentare se ὁ. iactare.

Ἐμπόδιον. α. ὁ. laboramenum.

Ἐμπόδιον. ὁ. laborum patiens.

Ἐμπόδιον. α. ὁ. negotiatio.

Ἐμπόδιον. μ. ἢ. π. η. κ. α. ὄν. α. ὁ. α. ὁ.

Ἐμπόδιον. μ. ἢ. π. η. κ. α. lucror, negotior, mercor.

Ἐμπόδιον. α. ὁ. negotiatio.

Ἐμπόδιον. ὁ. mercatorius. (cur.

Ἐμπόδιον. ὁ. locus ubi merces uidetur

Ἐμπόδιον. ὁ. mercator. Proprie is dicitur ἔμπροσθεν, ὁ. ἔμπροσθεν, quia aliena uehuitur nauis, quos ἔμπροσθεν appellat, ὁ. τὸ πῶς, quod iter id significat, quod mari conficitur. Porphy. prima quæst. in Rom.

Ἐμπόδιον. orno.

Ἐμπόδιον. coniungo, connecto.

Ἐμπόδιον. ὁ. ὁ. spectrum, quod ab Heceate emitri solet uidendum miseris ὁ calamitosus. Sic dictum putat Eustathius, quod uno incedat pede. Alij, quod alterum pedem habeat aenei. Cal. lib. 6. cap. 10. ὁ. Eras. prouerbi. Proteo mutabilior.

Ἐμπόδιον. ὁ. ὁ. efficax.

Ἐμπόδιον. efficaciter, strenuè.

Ἐμπόδιον. decorus, similis, conueniens.

Ἐμπόδιον. decet, decori est, conuenit.

Datiuo.

Ἐμπόδιον. μ. ἢ. π. η. κ. α. incendo, inflo.

Accus.

Ἐμπόδιον. ὄν. ὁ.

Ἐμπόδιον. ὁ. ὁ. incendium, combustio.

Ἐμπόδιον. μ. ἢ. π. η. κ. α. feco. Ἐμπόδιον τὸ ὄντως, infrendo denubus.

Ἐμπόδιον. ὁ. terminus datus.

Ἐμπόδιον τὸ ποῖον, est ἡ τὴν τὴν προθεσμίας ποῖον, intra diem constitutum aliquid facere. Opponitur ὁ ἔμπροσθεν, quod est in mora esse. Bud. Com.

Ἐμπόδιον. uelox.

Ἐμπόδιον. ante, antea, olim, coram. Ἐμπόδιον ποῖον, opponere, ὁ. quasi πῶς βάδισι.

Ἐμπόδιον ὄν. coram te.

Ἐμπόδιον. ὁ. ὁ. anterior.

Ἐμπόδιον ὄν. ὁ. cui est aculeus in ore.

Ἐμπόδιον ὄν. morbi genus, caput ad scapulas contrahens.

Ἐμπόδιον ὄν. animalia ex aduerso

mingentia.

Ἐμπίσις. ιοι. ἰ. ingressio, incidentia.

Ἐμπύκνις. ἰ. ὁ. qui purulenta excreat.

Ἐμπύματα. purulenta excreationes.

Ἐμπύος. ἰ. ὁ. suppuratione plenus, quem suppuratio infestat, saniosus, hulus.

Ἐμπύω. μ. ὤω. ω. ικα. saniem genero. Neutr.

Ἐμπύρωμα. ατθ. ρ. incensio, suscitabulum, scintilla, minimum ignis, reliquum fomentum. Bud. Com.

Ἐμπύεα. publicum iusiurandum, uaticinium.

Ἐμπυβότης. ἰ. ὁ. ad ignē iens, igni idoneus, praefectus igni, olla quae igni imponitur.

Ἐμπύειν. μ. ἰω. ω. ικα. incendo. Accusf.

Ἐμπυρισμός, προἰμπυρισμός. incendiū.

Ἐμπυρισμός. ἰος. ὁ. ἰ. ignitus.

Ἐμπυρον. ἰ. ὁ. holocaustum.

Ἐμπυρος. ἰ. ὁ. ignitus.

Ἐμπυρῶ. exuri.

Ἐμπυρῶτα. candens, ignitus.

Ἐμπυρος. ἰ. ὁ. ἰ. scelestus.

Ἐμπυρῶ. condensio, coagulo.

Ἐμψ. testudo aquatica.

Ἐμψαῖον. qua in speculo apparent, quasi representata, simulata. Bud. Com.

Ἐμψάινω. μ. ανῶ. manifesto, refero, simulo similis sum, praefero, praemefero, represento, quasi προψάινω. Accusf. Bud. ibidem.

Ἐμψαλομύος. implexus.

Ἐμψάνις. ὁ. ἰ. apertus.

Ἐμψάισω. μ. ἰω. ω. ικα. declaro, demonstro, tacite & clam indico. Accusf.

Ἐμψαρινός. ἰ. ὁ. apertus, expressus, cuius dens, significans, significatiuus.

Ἐμψαῖον. planē.

Ἐμψαρυζάμενος. ὁ. qui faucibus ruminat, qui deuorauit.

Ἐμψασις. ιοι. ἰ. suspicio, significatio, de-

monstratio, ἄκωρ, ἀπακρίσιμα, representatio, inanis rei exhibitio, simulachrum, id est ἰμοίωμα, species edita. κατὰ ἔμφασιν δὲ, speciem tantum praebere, & substantia simulachrum. Bud. Com. Est & schema, cū subest in uerbis tacita quaedam significatio, ueluti si dicas: Tu Cretensissimem habes? non significat simpliciter hominem in Creta natū, sed progentis illius ingenio perfidum.

Ἐμψατικόν. expressius significatio.

Ἐμψατορ. ὁ. p. emphasin dictū. (ut.

Ἐμψίς. ατ. ἰ. effigies, similitudo.

Ἐμψίς. ἰος. ὁ. ἰ. similis.

Ἐμψίρμα. deferor.

Ἐμψός. ὁ. elixus.

Ἐμψολογία. studere honestati.

Ἐμψολογία. μ. ὤω. ω. ικα. libenter moror. Neutr. absol.

Ἐμψολογία. ἀμ. amans loci seu regionis.

Ἐμψοβος. ἰ. ὁ. terre factus.

Ἐμψοξα. grex ouium.

Ἐμφορῶμα. μ. ἰ. ὤω. ω. ικα. satior, impleor, χαράσσω, ut ἰμφορῶν τὸ ψωρ, ingurgitari obsonijs. Translate pro insolenter & immodicē uti & exercere. Plus. τὸ ἀποῖν ἀγὰρ ἰμφορῶμα, insolenter exercere imperium. Item pro frui in utraq; partem, ut ἀποῖν. Bud. Com.

Ἐμφορῶς. ἰ. ὁ. ἰ. oneratus.

Ἐμφορῶ. infligo, incutio, ὑτάω, ut πονάσιν ὑτάω τῷ προσώπῳ πληγὰς, Plus tar. Item importo, ut ἰμφορῶ, exporto. Idem ὑτάω τὰ βασινὺν ὑτάω τὰ πλάγιν ἀγὰρ σπῆν. Bud. ibidem.

Ἐμφορῆς. ιοι. ἰ. oppilatio, dolor aurium.

Ἐμφορῆς. ἰ. ὁ. septus, munius.

Ἐμφορῆς. μ. ἰ. ὤω. π. ὤω. oppilo, obsepio.

Ἐμφορος. ἰ. ὁ. ἰ. custoditus. (Accusf.)

Ἐμφορῶς. ὁ. ἰ. ἰ. prudens.

Ἐμφορῶς. ἰ. ὁ. ἰ. consanguineus, intestis

nus, contribulis.

Ἐμφορῖσιν. inferere arbores.

Ἐμφως. tribulis, gentilis. Ἐμφως πῶ
λμος, bellum incestinum.

Ἐμφομι. inhareo.

Ἐμφομαι. inhareo, ingenero, insulto.

Ἐμφός. αἰθερ. inharens.

Ἐμφυσάω. μ. ἰσθ. π. αἰα. insufflo, inspiro. Dativo.

Ἐμψύσμη. αἰθερ. inflatio, O oculatorū
morbus.

Ἐμψυτάω. αἰ. infusiones.

Ἐμψυλάω. μ. αἰσθ. π. αἰα. infero. Accus.

Ἐμψυτ. ον. ὁ. ἰ. innatus, genitus, naturalis.

Ἐμψυτάω. μ. αἰσθ. π. αἰα. latito. Neut.

Ἐμφωνος. ἡ. ὁ. ἰ. canorus, uocalis.

Ἐμφορον. τ. cum sonitu factum.

Ἐμψυτ. ον. ὁ. ἰ. animatus, uiuus.

B N.

Ἐν. in. Cum dauuo coniungitur, O ali
quando cum genitiuo Attice pro ēs,
per, inter.

Ἐν ἱδῆ. apud inferos.

Ἐν αἰθερ. in aperto, sub dio.

Ἐν ἀναπῇ. subito, momento.

Ἐν ἀκμῇ, O ἰν αἰῶνα. in ipso etatis flore,
re, in robore etatis.

Ἐν αἰθερ. intrase.

Ἐν βροχῇ. paucis, in summa, modico
temporis interuallo.

Ἐν γαστρί. ἱξθ. ferre uterum, pregnan-
tem esse.

Ἐν ἑπὶ τῆς ἡρας. in ipso etatis flore.

Ἐν ναιφῇ. opportunitate, pro tempore.

Ἐν ἡσυχίᾳ. commodum. Xenoph. οὐκ ἔν
ἡσυχίᾳ ἔφ' αἰθερ. οὐ μὲν, Non honestum
esse dicebat. idem, οἱ μὲν ἐν ἡσυχίᾳ
ἔντο, οἱ δὲ ἐν ἀπομαχίᾳ, Incommo-
dum existimantes. Bud. Com.

Ἐν κύκλῳ. circum circa, undiq, in uni-
uersum, nullo praetermisso.

Ἐν ὥρῃ. ad euentum, ad uiuum, prope.

Ἐν μέρει. uicissim.

Ἐν νῶ ἱξθ. recorder.

Ἐν ὁλίγῳ. summam, continuo, paulo
momento, citò.

Ἐν ὁλίγῳ καιρῷ. in momento, in puncto
temporis.

Ἐν ὁλίγῳ ἡμέραις. significat offendisse
aliquem, eiq, inuisum esse. Grego. ἰθ
ἡμετέρας ἡμέρας ἰν ὁλίγῳ τῆς ἀρχαίας, Id
diu ipsi Arethufij insensī erant.
Bud. Com.

Ἐν ὁσῷ. interea, diu.

Ἐν παιδί. in pueritia.

Ἐν παιδιᾷ. ioco.

Ἐν παιδιᾷ. in schola.

Ἐν παραβύθῳ. in obscuro, latenter.

Ἐν παράλῳ. obiter, in transitu.

Ἐν παρῇ. uicissim. Plutar. ἰν παρῇ
ἐμάρων καὶ ῥύτρα τοῖσιν. Accipitur
etiā aliter. Lucia. παρῇ τῶν χορῶν, per
manus recte ducta alternantiū.

Παρῇ etiam aliquando est unomi-
nus. Plutar. παρῇ τῶν σοφῶν, uno
dempro totidem. Οἱ καὶ ἴνα, τὸ καὶ
ἕκαστον, singuli. Idem de uirtutibus

mulierum, καὶ ἴνα τὰ κατὰ τὴν παρῇ
τῶν σοφῶν, id est singulos tra-
debat interimendos. Quod etiam di-
citur καὶ ἴνα, O καὶ ἴνα, singula.

Bud. Com.

Ἐν ὁσῷ. serio.

Ἐν τάξῃ. loco O uice, ordine, uicissim.

Ἐνταῦθα. hac. Cū genitiuo, hic, nunc,
ibi. Thucyd. τῆς ἀπὸς ἰνταῦθα ἐμῆς
σοφῆς, Ad hanc continentē cōtendū.

Ἐν τῇ, διὰ τῆς, διὰ τῆς, κατὰ τῆς
αἰ, idē significat, primo quoq, tempore
ἐν τῇ αἰ. deinde.

Ἐν τῇ αἰ. in patria sua.

Ἐν τῇ. inter quos. Ἐν τῇ τῶν ἀπορί-
ων, hic per id temporis eloquētissimus.

Ἐν τῇ αἰ. in primis.

Ἐν τῇ ἀπορίᾳ. in prioribus.

Ἐν τῷ. apud hos.
 Ἐν τῷ. inter hæc, interea, unâ, inte-
 rim, pariter, tum.
 Ἐν τῷ καιρῷ. hoc tempore, tunc, dum.
 Ἐν τῷ. interea dum.
 Ἐν τῷ δύνῃ. opportune, cum oportet.
 Ἐν τῷ ὥρῃ τῇ θερίῃ. id est tempore messis.
 Ἐν τῷ μίσει. uicissim.
 Ἐν τῷ μεταξὺ. interea.
 Ἐν τῷ παρῳκῷ. Θ
 Ἐν τῷ παρεχόμενῳ. Θ
 Ἐν τῷ παρόντι. nunc, in presentiarum.
 Ἐν τῷ ὁρίῳ. ἐν ὧ. tuncillo temporis, tam
 breui tempore.
 Ἐν ὕμῳ. in posterum.
 Ἐν φόβῳ αὐτοῦ. timeo.
 Ἐν ῥῆσιν. ad eutem, ad uiuum, propè.
 ῥῆσιν autem pro ῥῆσιν accipitur per
 ἀποκρίσεις.
 Ἐν ᾧ. in quo, quando, dum. Aliquando
 pro διῷ.
 Ἐν, ἑνός. ἑ. unum.
 Ἐναμνησόμενος. glorior. Depon. datiuo.
 Ἐναγής. ἑ. ὁ. ἑ. execrabilis, detestan-
 dus, deuotus, sacer. Bud. Com.
 Ἐναγίζω. μ. ἰσθ. π. ἰα. parento, sacrifico,
 benedico, expio. ἄγιος ἦ ἑ. μίαν-
 μα. Neutr. accus.
 Ἐναγιόμαρξ. ὠν. τὰ. exequiæ.
 Ἐναγιόμος. ὁ. ὁ. religio, uiclima, μυσμός.
 Ἐναγκασίμου. μ. ἰσθ. μ. π. ἰσθ. μ. gero
 sub brachio, inuenco. Depon. accus.
 Ἐναγκασίμενος. amplexans.
 Ἐναγκνίσις. declino, inclino, cubito in,
 cumbo.
 Ἐναγκῶ. nuper, paulò ante, modo.
 Ἐναγκωτός. υῖος. ὁ. oppressus.
 Ἐνάγω. μ. ἄγω. π. ἄγω. induco, incito, ur-
 geo, adduco, ut ἑνὶ ὧρῃ ἰαμβάσειας.
 Plut. Bud. Com.
 Ἐναγωγή. accusatio.
 Ἐναγώνος. ὁ. certaminum præfæctus,
 Mercurij nomen.

Ἐνάγκη. anniculus, idem quod ἑνός.
 Bud. Com.
 Ἐνάγκη. τὰ. quæ sunt in aère.
 Ἐνάγκη. fixis oculis intueri.
 Ἐναμα. τὰ. emplastra quæ cruentis uul-
 neribus imponuntur.
 Ἐναμο. sanguine prædictus, uiuus.
 Herod. οἱ τοὶ θοὶ ζῶντες ἑναμοὶ τῇ
 ἑρμῇ.
 Ἐναμο. μ. ἄγω. π. ἄγω. occido, spolio, de-
 struo. Accus.
 Ἐναίεθαι. perire, senescere.
 Ἐναίσματα. τὰ. sortilegia.
 Ἐναίσματα. ostentum, prodigium.
 Ἐναίσμος. ὁ. ὁ. idoneus, decens, utilis,
 suauis, uerax, sciens officij.
 Ἐναίσμος. αἶος. ἑ. indicij, inustio, signū.
 Ἐναίμῳ. ὁ. ὁ. robustus.
 Ἐναίεσθαι. illino.
 Ἐναίεσθαι. ὁ. ὁ. similis.
 Ἐναίεσθαι. ὁ. ὁ. ἑ. marinus.
 Ἐναίεσθαι. ὁ. ὁ. uicissim, implicite.
 Ἐναίεσθαι. ἑ. ὁ. immutatio. Bud. Com.
 Ἐναίεσθαι. uicissim, permuenter, uice
 uersa, ἐ contrario. Bud. Com.
 Ἐναίεσθαι. idem quod ἑναίεσθαι.
 Ἐναίεσθαι. μ. ἄγω. π. ἄγω. immuto, ἑ. μετα-
 τίθω. τὸ τὰς ἑνὶ ἀντιστάσεις. Accus.
 Bud. Com.
 Ἐναίεσθαι. insilio, ἑ. μίεσθαι, ἑ. μίεσθαι.
 Depon. Bud. Com.
 Ἐναίεσθαι. ὁ. ὁ. uariis.
 Ἐναίεσθαι. immoror.
 Ἐναίεσθαι. languidum reddo, Θ τὰ.
 dum.
 Ἐναίεσθαι. αἶος. ἑ. innexio, infixio, tactus.
 Ἐναίεσθαι. ὁ. ὁ. qui humanam cari-
 nem assumpsit.
 Ἐναίεσθαι. ἑ. ὁ. incarnatio hominis
 Ἐναίεσθαι. μ. ἰσθ. π. ἰα. incarno.
 Neutr.
 Ἐναίεσθαι. in conspectu.
 Ἐναίεσθαι, aduersus, contrā. Datiuo.

Ἐναντίβιος. s. o. aduersarius, cōtrariam
habens uirtutem.

Ἐναντίομαι. μ. ἔγωμαι. π. ἡμαι. aduersor.
Datiuo.

Ἐναντίον. coram, contrā.

Ἐναντιόνομος. ας. ἡ. contradiclio.

Ἐναντίας. s. o. contrarius.

Ἐναντιότης. ὅς. ἡ. contrarietas.

Ἐναντιόφωνος. contraria uocis.

Ἐναντίωμα. ατος. ῥ. ὄ.

Ἐναντιότης. ιος. ἡ. contrarietas.

Ἐναπαύρομαι. μ. ἔγωμαι. π. ἡμαι. pen-
deo.

Ἐνάπαλος. s. o. mollis.

Ἐναπαύομαι. impense gloriōr.

Ἐναπυρίσκειν. facio, fabricor, cōficio

Ἐναπύρισμα. firmo, innitor.

Ἐναποδοκῶ. μ. ἔγω. π. ἡ. infideo.

Ἐναποκάμνω. deficio.

Ἐναποκῶ. μ. ὕγω. π. ἡ. uicina partui
sum. Neut. absol.

Ἐναποκαμβάνω. cohibeo. Bud. Com.

Ἐναποδύομαι. occupor.

Ἐναποκαθεσίς. ἡ. occupata.

Ἐναπολάσας. reliquia.

Ἐναποδύχης. interclusio, cohibitio, con-
clusio. Bud. Com.

Ἐναπομάττω. imprimere.

Ἐναπομόρυνμα. detergo. Bud. Com.

Ἐναποτίω. inferuefacio.

Ἐναποπλύνω. eluo.

Ἐναποτίθω. μ. ἡ. ibi depono, relinquo.
Bud. Com.

Ἐναποψύχω. morior.

Ἐνάπλομα. in manus sumo, arripio.
Bud. Com.

Ἐναρα. τὰ. arma, exuuia, spolia. ἀπὲρ τῶ
αἵμα.

Ἐναράτω. strepo, ferio.

Ἐναραφόρος. ο. spolia gerens.

Ἐνάργεια. ες. ἡ. euidentia.

Ἐναργής. ἰος. ο. ἡ. manifestus. παρὰ τὸ ἀρ-
γῆν, τὸ δακρυῖν καὶ φανῆν.

Ἐναργῆς. expresse.

Ἐνάραος. occidere, perdere, inuidere,
frui.

Ἐνάρατος. s. o. ἡ. fortis, praeclarus.

Ἐνάρατος. insertus, adaptatus.

Ἐναρτός. s. o. ἡ. articulatus, perfectus.

Ἐνάρατος. οἱ. milites, spoliōrū detractores

Ἐναρίτω. μ. ἰσω. π. ἡ. occido, armis
spolio. Accusf.

Ἐναριθμία. annumero.

Ἐναριθμος. s. o. annumeratus.

Ἐναριθμός. s. o. spolia ferens, uictor.

Ἐναρκῆς. sufficiens uel idoneum est, fie-
ri potest.

Ἐναρκεῖν. occidere.

Ἐναρμόσω. admonco. Accusf.

Ἐναρμόνιος. s. o. concinnus.

Ἐναρος. s. o. execratus, diris deuotus.

Ἐναρφόρος. bellicosus. ἀπὲρ τῶ ἐξαρτὰ
ἔναρα.

Ἐναρτῶμαι. auspicor, incipio. Bud. Cō.

Ἐνάς. ἄδος. ἡ. unitas.

Ἐναρτῶναι. scortari. Bud. Com.

Ἐνάοδω. habitauī.

Ἐναρμύτω. libenter delector, oblecto
me in re aliqua. Datiuo.

Ἐναρτιδῶμαι. armor.

Ἐναρτίωμα. inhabito.

Ἐναρτάλλω. μ. ἄψω. π. ἡ. interno splen-
dore radio.

Ἐναρτοῖομαι. μ. ἡ. ὅγωμαι. π. ἡ. occupor.
Depon. datiuo.

Ἐναρτίσω. μ. ἰσω. π. ἡ. intēte respicio.
Datiuo.

Ἐνυδρος. uiuus, uocalis.

Ἐνυδρος. quae sunt in uestriculo, ὄ ante
oculos.

Ἐναύημα. οἶκον, domicilium.

Ἐναυίσομαι. μ. ἡ. ὅγωμαι. π. ἡ. ὅγωμαι. tendo, in-
habito, immoror. Depon. absol.

Ἐναυλος. s. o. inhabitans, μυχός. Item
eranes, torrens, flumen per angu-
stum, fossa angusta. Item in a
b b b

sonans. Lucia. i. quē? & novū opus
vraun. & tri.

Ἐνασμο. ζε. ρ. ἑμπύσμο, λάφανος,
fomes, fax, id est incitamentum.
Bud. Com.

Εὐαγγελισμεν. i. aēlo, gloriā, λαοῦ ἡμῶν.

Érebo. redacendo, accido, supplico.
Bud. Com.

Ερασιασαι γορον. instillare futuram.

Ἐναγκάμι. infero, immitto.

Εὐδαίον. s. o. n. bellicosus, trucidatus.

Εὐδαίμοναι. μ. ἰβριαι. π. κριαι. soni:
 nor. Deron.

Ev. lacrimosus. ò. i. lacrymosus.

Ἐνδίαπιος. v. i. indigena, localis.

Evadne G. o. pilosus, densus.

Ἐν δὲ interim, πρὸς τοῖς Α, ὑπὸ τοῖς δ'.

Erasmus. in or. p. defectus.

Brutus. ut. i. u. deficiens, inferior, in-
digens.

Exid. ar. i. indigentia, defectus.

Ἐνδειγμα, ατος. ῥ. *ostensio, exemplum.*

Budαννυμ. ostendo, Specimen rei
præbeo, ostendebundē in mediū pro-
deo, iactō me, uenditō me alicui,
plausum à circumfusa turba capio,
παρεδάννυμαι, παρηδάννυμαι, De-
mosth. & Plut. Est etiam uerbum
medicorū. Galen. 9. Thera. ἁλδωρ
δ' ἔπον τὰ ἅ συνπαδάννυνται τῷ φαρμακεί-
ῳ, id est indicant. Bud. Com.

Ἐν δ' αὖτε. deferto, et postulo in iudicio. παῖνο.

Evilictus. delator, quadruplator, sycophanta.

Βραβ. Γ. ο. ο. η. gratis.

Εὐδαίμων. i. demonstratio. Item accusatio, delatio, *ἡμὴν κατὰ τὴν πόλιν* *ἡμὴν κατὰ τὴν πόλιν*. Item iactatio, uenditatio, ostentatio. Est etiam indicatio rei præuertiendæ medico, in primisq; animaduertiendæ. Bud. Com.

Ἐξήκκ. undecim. οἱ Ἐξήκκ. undecim
uiri capitales, qui sic erant Athenis,
ut Romæ triumuiri. Bud. Com.

Εὐκλειδης. undecies.

Bυδακίη. ἡ. 9. 6. undeciremis.

Ἐνδὲ κάκλιον. ὁ. indeclinium.

*Ἐξάρις. ior. ὅ, ἡ. similis, perennis, con-
tinuus, perpetuus.*

Εὐδαιμονία. ας. ἡ. assiduitas.

*Eruditionis. s. o. continua mobilitas,
qualis in anima cognoscitur.*

Εὐαγγέλιον. συνέτιον.

Év. 15. après, idoncè.

Ευδίσμον. obligor.

Événem. in tempore.

Βυδρουα αβς. ρ. vinculum.

Ενδυσμῆν. involuere, illigare.

Ἐν Δαυκίς. similis, ἡμερὰς, ὁμοιος.

Εὐδίσχουμαι, libens admitto, παραλαμβάνω, ἀποδέχομαι, πάσχωμαι. Εὐδίσχουμαι τὴν αἰτίαν τῆς, ἀπὸ τῆς ἀνοδίσχουμαι, recipio me in irimen, & culpam præstare uolo. Demosth. πάντας ἑαυτοῦ ἐξέφ' ἑαυτοῦ τὰ προσηρμήσα, Omnia in se recepit, se se reum omnium fecit. Βα ἰνδίσχεται ἰμπεροσιβίλει, capis, licet, facultas est, possibile est, probabile est, defendi potest, usu uenit. Bud. Com.

ἔστιν ἀδύνατον. ἢ τὸ ἐπὶ τοῦ ἀδύνατον, ὅτι τὸ ἀδύνατον
 licuit. Anciphon. τὸν ἰσχυρόν τι
 μῶν ἐκείνων, ijs supplicijs affe-
 runt, quorum res ipsa facultatem eis
 dedit. Iungitur etiam cum superla-
 tiuo. Aristot. ὅτι τὸν ἰσχυρόν
 μῶν ἐκείνων, Quam fieri potest opti-
 me, quam humana natura capit opti-
 me. Quid autem τὸ ἀδύνατον δι-
 fert τὸ ἀδύνατον, vide Bud. Com.

Εὐχαριστοῦμεν ἡμῶς ἰν' ἰδιοῦ, ἡ ἀποστολῇ.

Εὐλαὸς πρᾶσις. tenuiter agens, pau-
per.

Εὐδαλθ. i. manifestus.

gnificatu cum datiuo coniunxit Xenoph. Plato pro subire dixit cum accus. Et ἐνδύσθαι ἱμάτιον, pro induere se laqueis, uel retibus dixit Xenoph.

Bud. Com.

Ἐνδύσθαι. i. ingressus.

Ἐνδύο. celeriter, Menandro.

Ἐνδύω. μ. ὕω. ἔν. ἔνα. induo. Accus.

Ἐνδύωρος. crudus, intemperans.

Ἐναγίσσω. in uere ago.

Ἐναγίστος. propè.

Ἐνίκηω. fero, ἀνίκητος, ἡμίση. i. ἡνίκᾳ πατρίᾳ, i. πατρὶς, i. i. μῆτις. Bud. Com.

Ἐνίστα. as. i. insidia.

Ἐνίστασθαι. μ. ἔστα. ἔν. ἔνα. insidior. Neut. datiuo.

Ἐνός. ἰος. ὁ. i. mitis, suavis, beneuolus.

Ἐνόςω. pro ἡνίκᾳ Ionice. fero.

Ἐνέλω. μ. ἔλω. ἔν. ἔνα. inuoluo. Et pass. siue ἡνέλωμαι; uerfor, inuoluor. Plur. de cæde Cæs. Διὶ καὶ ἐνέλωμενος ὄσπερ θυρίων ἡνέλωτο τοὺς πάντας χερσίν. Bud. Com.

Ἐνάημα, ὁ ἡνέλωμα. αἶς. ἂ. uolumè.

Ἐνάμψω. assistimus.

Ἐνάμψω. infum.

Ἐνάμψω. mitis.

Ἐνάμψω. minæ.

Ἐνάμψω. prohibeo.

Ἐνάμψω. insibulo, traicio, ἡνέμψω, infero, apto. Bud. Com.

Ἐνέμα. ὁ ἡνέμα. propter. Genitiuo. ἂ. ὁ ἡνέμα sine significat, hoc est actū.

Aliquando subauditur, ut ἡνέμα ἔστι, ἔστι τὸ ἡνέμα τὸ ἡνέμα. Sed ἡνέμα, ἡνέμα, καὶ ὁ ἡνέμα apud poetas in usu sunt. Bud. Com.

Ἐνέμα. alligauit, fibula annexuit.

Ἐνέμα. offendunt. Datiuo.

Ἐνέμα. hinnulus.

Ἐνέμα. Aegincta ab ἡνέμα, ut ἡνέμα, id quod immittitur, ut ἡνέμα, id est quod infunditur per inferna in aluū.

Idemiam ἡνέμα dicuntur. Cels. & Plin. infusum uocant.

Ἐνός. muus, stultus, surdus.

Ἐνόςω. dicebantur crediores, qui publicatis bonis cuiuspiā, expe- riebantur contra populum ut hodie contra fiscum, actione pignoratitia in pignora incumbentes. Bud. Com.

Ἐνόςω, uel poëtice ἡνέμα. dico, narro.

Ἐνόςω. exuiue, spolia.

Ἐνόςω. operor.

Ἐνόςω. quæstuosæ famus & pensantes pecunie. Latine dicitur pecunia fænore occupata. Contra- ria aut sunt ἡνέμα. Bud. Com.

Ἐνόςω. as. i. actus, actio, efficacia.

Ἐνόςω. μ. ἔσω. ἔν. ἔνα. ago, operor.

Ἐνόςω. ἂ. effectus.

Ἐνόςω. ἰος. ὁ. i. cultus, efficax, operosus, adiutor.

Ἐνόςω. ἂ. ὁ. actiuus, efficax.

Ἐνόςω. i. ἂ. ἡνέμα ἡνέμα τὸ ἡνέμα.

Ἐνόςω, siue ἡνέμα. pulsus citharæ, aut clauus in medio citharæ, unde chorda alligatur.

Ἐνόςω. ὁ. i. laboratus, cultus, strenuus.

Ἐνόςω. obsessi à demonibus.

Ἐνόςω. in hæreo.

Ἐνόςω. ἰος. ὁ. i. rubens.

Ἐνόςω. infra.

Ἐνόςω. i. inferus, mortuus, quasi ἡνέμα, id est in terra positus.

Ἐνόςω. habentes colorem qualem mortui obtinent.

Ἐνόςω. coaptatio, combinatio.

Ἐνόςω. inferior, demissior.

Ἐνόςω. as. i. iussus, immissio, cōsiliū, uoluntas.

Ἐνόςω. incrustari, sordidari.

Ἐνόςω. obstat, opus est.

Ἐνόςω. insillatum est, Odyss. B.

Ἐνόςω. obstebar.

Ἐνόςω. commissum est bellū.

Demo

Demosth. & Isocr. *Ἐνισυρότα τὸ*
ἀμωρ dicunt pro nondum finito, &
 adhuc uigente, durantiq. *Ἐνισυ*
κῆα δίκης, lis contestata. Bud. Com.

Ἐνισυρ. ἢ *ἔνισυρ*, est, licet, inest.

Ἐνισυρ. ἢ *ἔνισυρ*, domesticus.

Ἐνισυρ. ἢ *ἔνισυρ*, ὁ. praesens.

Ἐνισυρ. ἢ *ἔνισυρ*, ἡ. fibula, ab immittendo.

Ἐνισυρ. ἢ *ἔνισυρ*, ἡ. Venetia.

Ἐνισυρ. ἢ *ἔνισυρ*, ὁ. Venetus.

Ἐνω. acclamatio quaedam.

Ἐνωδάμωνος. salix uiuo, salixq. mo-
 rior.

Ἐνωδάμωνος. ἢ *ἔνωδάμωνος* ἢ *ἔνωδάμωνος*
 ὁ. Bud. Com.

Ἐνωτος. ὁ. *ἔνωτος*, in lecto positus.

Ἐνωτῆς. in re quapiā feliciter ago &
 uiuo. Bud. Com.

Ἐνωτῆς. conuiuari, conuiujs indul-
 gere. Bud. Com.

Ἐνωτῆς. ostendit.

Ἐνωτῆς. ἢ *ἔνωτῆς*, reus uel obnoxius
 fio, adducor, rem habeo. Vnde *ἔνω*
τῆς ὁ. *ἔνωτῆς*, qui piaculum

admisit in deum, ἀντίπριος, ἀνόςιος.
 Et *ἔνωτῆς* ἢ *ἔνωτῆς*, diris impreca-
 tionibus deuotus, detestandus. Bud.
 Com.

Ἐνωτῆς. screabat, Lucia. in Gallo.

Ἐνωτῆς. pignora capere.

Ἐνωτῆς. mea pignora capiuntur.

Et actiue, pignora capio. Bud. Com.

Ἐνωτῆς. ὁ. oppignerationis.

Ἐνωτῆς. ἢ *ἔνωτῆς*, ἡ. ἄλλω, π. ἄλλω, alieno, *ἔνω*
τῆς.

Ἐνωτῆς. ὁ. redemptio pro uita
 propria, uel pignore.

Ἐνωτῆς. ὁ. pignus, arrabo.

Ἐνωτῆς. insisto, adduco, insidior, simul li-
 go, tenax sum iniuriarum, misceo,
 infundo.

Ἐνωτῆς. ἢ *ἔνωτῆς*, ἡ. ἄλλω, π. ἄλλω, iungo.

Ἐνωτῆς. Atticē. tricesimus dies mensis, di-

ciunt etiam via. Bud. Com.

Ἐνωτῆς. ἢ *ἔνωτῆς*, domus
 ad quam uoluptatis causa diuertit-
 tur, conaculum, Herod.

Ἐνωτῆς. ἢ *ἔνωτῆς*, mansuetudo.

Ἐνωτῆς. ἢ *ἔνωτῆς*, prudens, mitis.

Ἐνωτῆς. ἢ *ἔνωτῆς*, moratus, incessans.

Ἐνωτῆς. inferui.

Ἐνωτῆς. ἢ *ἔνωτῆς*, clauis rotā in axe cōtinētes.

Ἐνωτῆς. ἢ *ἔνωτῆς*, uicissim, ordine cōmuta-

Ἐνωτῆς. ἢ *ἔνωτῆς*, conciliatus. (10.

Ἐνωτῆς. ἢ *ἔνωτῆς*, pubescens.

Ἐνωτῆς. attonitus, fulmine ictus.

Ἐνωτῆς. insideo.

Ἐνωτῆς. nouem dies.

Ἐνωτῆς. ἢ *ἔνωτῆς*, indutus, ab *ἔνωτῆς*,
 ut *ἔνωτῆς* ἀφ' ἑαυτοῦ, Aristoph. &
 Lucia. Item accensus, ardens. Ari-

stoph. ἢ *ἔνωτῆς* ἢ *ἔνωτῆς*. Bud. Cō.

Ἐνωτῆς. p. metathesin ab *ἔνωτῆς*, florui.

Ἐνωτῆς. accumulabam.

Ἐνωτῆς. praet. perf. ἀφ' ἑαυτοῦ, tuli.

Ἐνωτῆς. ἢ *ἔνωτῆς*, nauis instructa, & parata
 in aqua, Plut. in Ant. de qua Bayf.
 de Re nau.

Ἐνωτῆς. contumeliae.

Ἐνωτῆς. uicissim, uicissim subtilis.

Ἐνωτῆς. ἢ *ἔνωτῆς*, in perendum, in noui-
 lumium. Hesiod. *ἔνωτῆς* ἀναβάλλω ἢ
ἔνωτῆς ἢ *ἔνωτῆς*.

Ἐνωτῆς. ubi, illuc, tunc, quando.

Ἐνωτῆς. hic, huc.

Ἐνωτῆς. ἢ *ἔνωτῆς*, placenta ē papauere, &
 scsamo.

Ἐνωτῆς. ualde percutiens.

Ἐνωτῆς. ἢ *ἔνωτῆς*, ἡ. ἄλλω, π. ἄλλω, sepelio.

Ἐνωτῆς. numine afflor, fanaticus sum.

Ἐνωτῆς. ἢ *ἔνωτῆς*, numine afflatus, fa-
 naticus.

Ἐνωτῆς. dicitur quod inditū est, & in-
 sertum. Vnde pro firculo ponitur,
 qui in fissuram trunci mergitur.

Ἐνωτῆς. ἢ *ἔνωτῆς*, interior pars puppis.

ἐντοῖς ἐν τῷ ὅτι. Synes. ταῦτα ἐν
 ἡμέρῃ ἐνταῖς ἐν ἀναγινώσκουσιν, Hæc
 ille celebrâ infigunt lectoribus, inuicem
 relinquunt. Bud. Com.

ἐντοῖς. μ. ἐν. π. α. α. infringo, impe-
 dio, reclamo. Accus. Bud. Com.

ἐντοῖς. σ. ὁ. humectus. ἐντοῖς, τὰ χαλκῶ
 τῶν ποταμῶν, quæ et ἀνδραγὰς dicuntur.

ἐντοῖς. ὁ. ὁ. singularis.

ἐντοῖς, gesticulator, irrideo.

ἐντοῖς, strabē intueor.

ἐντοῖς. σ. ὁ. aliquis.

ἐντοῖς, interdum.

ἐντοῖς, minæ, reprehensio.

ἐντοῖς. σ. ὁ. plenus.

ἐντοῖς. μ. ἐν. π. α. α. cū stupore in-
 cio.

ἐντοῖς, alicubi.

ἐντοῖς, equito.

ἐντοῖς, increpo.

ἐντοῖς. ὁ. ὁ. increpatio mordax, minæ.

ἐντοῖς, τὸ ἐντοῖς.

ἐντοῖς. μ. ἐν. π. α. α. noceo, mitto.

ἐντοῖς, increpo, cum iniuria aliquid
 dico.

ἐντοῖς, exaquo.

ἐντοῖς, dico, reprehendo.

ἐντοῖς, minari, terreri.

ἐντοῖς. μ. ἐντοῖς. propono di-
 cturus. Item instituo quidvis uel in-
 cepto. Galen. ἐντοῖς ἐντοῖς ἐντοῖς
 ἐντοῖς ἐντοῖς. Plutar. in Cas. ἐντοῖς ἐντοῖς
 ἐντοῖς ἐντοῖς. Item incipio, id est
 inco. Theophr. 9. ἐντοῖς ἐντοῖς
 æstate incunte. Et repugno, obfisto,
 renitor, ἐντοῖς. Plato in Phædro,
 ἐντοῖς ἐντοῖς ἐντοῖς ἐντοῖς ἐντοῖς
 Sed adhuc cōtrouersum manet. Plu-
 in Demet. ἐντοῖς ἐντοῖς ἐντοῖς ἐντοῖς
 ἐντοῖς ἐντοῖς. Item intercedo, ut
 ἐντοῖς ἐντοῖς. Plut. Item imminéo,
 inſto, ἐντοῖς, obſtruo, & quaſi ca-

pto. Plutar. ἐντοῖς ἐντοῖς ἐντοῖς ἐντοῖς
 ἐντοῖς, Quem ob id miſerat, ut in-
 mineret eius fuga. Bud. Com.

ἐντοῖς. μ. ἐντοῖς. π. ἐντοῖς. inſto, ſto-
 cut ἐντοῖς. Interdum colloco. Xe-
 noph. ἐντοῖς ἐντοῖς ἐντοῖς ἐντοῖς
 vni. Interdum interſero, allego, in-
 terpono. Xenoph. ἐντοῖς ἐντοῖς ἐντοῖς
 ἐντοῖς ἐντοῖς ἐντοῖς, Si equiſones inter
 equites inſeras. Aliquando animo
 incumbo. Ariſtor. ἐντοῖς ἐντοῖς ἐντοῖς
 ἐντοῖς ἐντοῖς. Bud. ibidem.

ἐντοῖς. μ. ἐντοῖς. π. ἐντοῖς. inualeſco, confor-
 to. Accuſ.

ἐντοῖς, inſiſto, id eſt reſiſto, reſti-
 to, progredi nequeo, & in curſu hæ-
 reo. Plutar. ἐντοῖς ἐντοῖς ἐντοῖς ἐντοῖς
 ἐντοῖς ἐντοῖς ἐντοῖς, Corpore præ-
 metu uiſitante, & uoce interrupta.
 Quint. inſiſtere uocat, & offeſſare,
 & ſingultantium more uerba concis-
 ſa eijcere. Cicero, Sape accidit, ut
 aut citius inſiſtendū ſit, aut longius
 procedendū. Bud. Com.

ἐντοῖς, inſiſto, id eſt reſiſto, reſti-
 to. Bud. Com.

ἐντοῖς, habeo, teneo, remoror. Ac-
 cuſ.

ἐντοῖς, inſidiatores.

ἐντοῖς, inſpergo.

ἐντοῖς, includo.

ἐντοῖς, uincio.

ἐντοῖς, naſtus.

ἐντοῖς, iracundi, ἐντοῖς, qui bi-
 lem in capite gerunt.

ἐντοῖς, deſicio.

ἐντοῖς, ueſtigal in liſtore dare.

ἐντοῖς, Bud. Com.

ἐντοῖς, in aures.

ἐντοῖς, ior. ὁ. nouennis.

ἐντοῖς, habitator.

ἐντοῖς, in habito. Accuſ.

ἐντοῖς, non ingenti.

ἐντοῖς, nouem.

Ἐννία. nouem, interdum pro numero incertæ multitudinis.
Ἐννιάσω. adoleſco, adoleſcentiam tero in aliquo ſtudio.
Ἐννιάσπυρος. proprium fontis Athenis, indito nomine à nouem fiſtulis fontibus aquam. Ab alijs **Ἀννιάσπυρος** appellatur, ab alijs **Ἰαννιάσπυρος**.
Ἐννιάμυκτος. robuſtus, nouem annorū.
Ἐννιάσμος. illuſio, fraus, dolus.
Ἐννιάφωνος. s. d. habens nouem uoces.
Ἐννιάχθολοι. nouem milia.
Ἐννιάτομα. paſcor.
Ἐννιάβοι. nouerunt.
Ἐννίος. s. d. murus, ſatiuus ſtupefaſtus.
Ἐννιόστοφοθύης. ab adoleſcente enutritus.
Ἐννίω. pro **ἔννιω**. dico.
Ἐννιά. pro **ἔννία**. conſilium.
Ἐννίωπις. s. d. nouennis, natus annis nouem.
Ἐννίος. s. d. mutus.
Ἐννιάριος. nouem diebus.
Ἐννίης. prudens, uerus, bonus.
Ἐννίον. ῥ. pars remi.
Ἐννίδιον. anchoræ iactus.
Ἐννιόμα. ὄ.
Ἐννίω. μ. ἴσω. π. ἤκω. cogito, cognoſco, recorder, conſydero, intelligo, agnoſco. Accuſ.
Ἐννίωμα. ῥ. ἰνδύμματα, notio, mentis conceptus, Ariſtot. Bud. Com.
Ἐννίωια. ας. ἡ. cogitatio, intelligentia, uel notitia.
Ἐννίωμος. s. d. ἡ. legitimus.
Ἐννίος. s. d. ἡ. ſapiens.
Ἐννίος. s. d. annus, uetus.
Ἐννίωια. ἡ. inertia.
Ἐννιόζητος. ἰννιόζητος.
Ἐννίως. d. ἀπὸ τῆς ἡμέρας, ut **ἡμέρας** mensis compoſ. Veniunt ὅτι **ἰννίως**. Plutarch. τὸν ἡννίως ἡννίως, Tunc ad menient, et ad ſe reuerſus, hoc eſt

animi compoſaſtus. Bud. Com.
Ἐννίος. ἡ. prudens.
Ἐννιόμα. doceo, moneo, caſtigo, quaſi mentem impoſo.
Ἐννίος. ἡ. ἡ. murus.
Ἐννίω. induit, ἰννίω.
Ἐννίωρος. s. d. nocturnus.
Ἐννίωρος. s. d. crepuſculum.
Ἐννίωρος. ῥ. magis de nocte.
Ἐννίω. dea bellica, ὅτι **ἰννίω** epiſte-
 ton.
Ἐννίωρος. s. d. ueterno laborās, torpens.
Ἐννίωια. ας. ἡ. Diana, aut Hecate.
Ἐννίωια. caſſes.
Ἐννίωρος. s. d. ἡ. in uia poſitus.
Ἐννίωρος. μ. ἴσω. π. ἤκω. inhabito. Accuſ.
Ἐννίωρος. ἰος. ἡ. inhabitatio.
Ἐννίωρος. ἡ. pecunia qua pro inhabitatione domus penditur, precium conductæ domus.
Ἐννίωρος. ὅ. ἡ. incola, inquilinus, qui in aliena ὅ conductæ domo habitat, domeſticus, domi exiſtens, amicus, neceſſarius.
Ἐννίωρος. inhabito.
Ἐννίωρος. laboro.
Ἐννίωρος. d. diuinus uates, Apollo.
Ἐννίωρος. conuerſor. Actiu. dariuo.
Ἐννίω. cum liceat, pro **ἰννίω**. Bud. Com.
Ἐννίω. ἡ. uox, clamor.
Ἐννίωρος. carminis ſpecies, conſtans duobus daſtylis, ſpondeo, ὅτι **ἰννίω** ſus daſtylis duobus.
Ἐννίωρος. s. d. ἡ. ὄ.
Ἐννίωρος. ἡ. armatus, armiger.
Ἐννίωρος. illumino quaſi ſpeculi more.
Ἐννίωρος. ῥ. ſermo iureiurando aſſer-
 firmatus.
Ἐννίωρος. ὅ. uſurandum, res in-
 rata, qui comprehenſus eſt in ſa-
 dere.
Ἐννίωρος. iureiurando.

Ἐννίωρος.

induco. Homer. οὐδ' ἴαον ἱεῖο θύμῳ, Inius animum placabilem habeto, uel accipito.

Ἐντλήω. sterco illidere.

Ἐνθιμος. s. ὁ. i. honorabilis, pretiosus.

Ἐντιμοί. oi. optimates.

Ἐντιός. uindicandus.

Ἐτρο. depofuerunt. λα τῷ ἱμῳ.

Ἐτρολή. ἱς. i. mandatum, præceptum.

Ἐτρομα. τὰ. infecta.

Ἐτρομάσφρα ἱποῖνον. haruspicinam fecit.

Ἐτρομίς. s. ὁ. eumuchus.

Ἐτρομίς. ἰδός. i. incisio, laceratio corporis quæ ab ethnicis in luctu fiebat.

Et ἱπομίδω, qui ad eum modum se laniabant.

Ἐτρονία. intentio.

Ἐν-όν, et ἱνός. intus, intra. Refertur ad tempus & locum.

Ἐτρονός. s. ὁ. i. acer, intentus.

Ἐνρόνως. acriter, enixè, intenitè.

Ἐντροπίσμου. reuereor.

Ἐντόπιος. s. ὁ. indigena, illius loci.

Ἐντροπῶ. incido.

Ἐντροπῶς. οὐ. ὁ. cornatus.

Ἐντόδια. τὰ. interanea.

Ἐντρονδία. τὰ. intima pectoris.

Ἐν-φάσπ. deliciari.

Ἐν-φασίτης. ὁ. parasitus.

Ἐν-φίπομα. μ. ἱ-φίμας. ω. αμμα. confundor, curā habeo, reuereor, uerfor in aliqua re cum sollicitudine. Depon. absol. uel cum accus.

Ἐν-φινδός. cum redargutione.

Ἐν-φίχα. ar. ἱ. discursus, diligentia.

Ἐν-φίχτιρος. s. ὁ. solertius.

Ἐν-φίχας. ἱος. ὁ. i. incurfusus.

Ἐν-φίχο. ὁ. ἱ-παμῖς, conuenio, quadro,

& cohæreo, adhæreoq. Bud. Com.

Ἐν-φίβος. ἱος. ὁ. i. conuerfatus, diligens, intritus.

Ἐν-φίβω. λαχῶ. malum interio, plagas

infligo.

Ἐν-φίβω. μ. ἱ-φῶ. ω. ἱ-φα. frico, infrico, intero, cedo, pulfo, impingo. Accus. Bud. Comment.

Ἐν-φίχορ. s. ὁ. coma appofuitia, galericum.

Ἐν-φίχος. ὁ. debilis.

Ἐν-φίχσας. palpebrae.

Ἐν-φίψις. ἱος. ἱ. fricatio.

Ἐν-φίμος. s. ὁ. i. tremefactus.

Ἐν-τροπαλίζω. μ. ἱ-ω. ω. ἱ-α. retrouerto, reſpecto. Accus.

Ἐν-τροπῶ. reuera.

Ἐν-τροπῶ. ἱς. i. confufio, reuerentia, uerecundia, uerfio.

Ἐν-τροπῶς. s. ὁ. mutabilis, uappa.

Ἐν-τροπῶς. αἰ. calciamenta.

Ἐν-τροπος. educata, affuefacta.

Ἐν-τροπάμω. ludibrio habeor, & comitipui. Bud. Com.

Ἐν-τροπῶ. illudo et ludificor, quafi per laſciuiam eludo, & ludibrio habeo, infulto. Cū datiuo cōſtruitur, ut ἱ-τροπῶν ἡν-πράματι, ſignificat luxurioſe ac redundanter uti, hoc eſt τρεπῶν ἡ θρόνῳ ἡν-πράματι. Herodia. βασιλεύς, ὅτι ἡν-πράματι τῷ τῷ βασιλεὺς ὀνόματι, id eſt licentius, inſolentius, faſtuofius Caſaris appellatōnι uſurpantem. Bud. ibidem.

Ἐν-τροχάω. μ. ἱ-τροχῶμα. aorift. β. ἱ-τροχῶ. ω. ἱ-τροχῶ. incido, colloquor, poſtulo, interperlo, adipiſcor, obijcio, cōuenio aliquem, conuerfor, accedo, forte obuiam ſio, implicor in aliqua re. Neutr. datiuo.

Ἐν-τροχῶ. μ. ἱ-φῶ. ω. ἱ-α. inuoluo.

Ἐν-τροχῶ. μ. ἱ-ω. paro, adorno. Accus.

Ἐν-τροχος. apparatus, ornatus.

Ἐν-τροχῶ. ἱ-τροχῶ. uerſe ſic rectius ut appareant corporis lineamenta.

Ἐν-τροχος. legitimum, de numiſmate.

Ἐν-τροχῶ. effigio, unprimo.

Ἐνὶ ὐμῳ. 108. ἢ. humeri acetabulum,
ubi humerus brachio coalescit.

Ἐντυπῆτης. ὁ. ἢ. impressus, ἡ χαλκῶς ῥάβδος.

Ἐντυραννῆς. tyranno subiectum esse.

Ἐντύψω. μ. ἢ. ψω. π. ὕψω. incendo.

Ἐντυχία. ας. ἢ. congressus.

Ἐντύω. ἰντυώω.

Ἐντυνᾶν. deliciari, τρυφᾶν.

Ἐντύπος. ὁ. ἢ. Mars, bellicus. Macrob.
li. 1. ca. 19.

Ἐνυβέλω. contumeliosus sum, contume-
lia afficio.

Ἐνυβλία. ας. ἢ. aquositas, aque copia.

Ἐνυβριος. ἰς. luttia. Herod. Melp. ἢ. ῥ. ἡ τὰ
τῇ ἰνυβρίῃ ἀνίστασθαι τῇ ἡρόρας.

Ἐνυβρίος. ὁ. ἢ. in aqua uiuens.

Ἐνυβορυπαρίς. ἢ. ἢ. piscator.

Ἐνυβρῶν. aquatice.

Ἐνυβρῶς. ὁ. ἢ. aquosus, aquaticus, ani-
mal in aquis & terra uiuens, lutra.

Etiā gemma dicitur, quasi clau-
sam in se fontanam scaturiginem ha-
bens. Plin. lib. 37. ca. 11.

Ἐνυβρόν. in hydropem incidit.

Ἐνύβριος. bellicosus, Mars, Pallas.

Ἐνύβριος. materialis, ἰνυβρίος.

Ἐνύβριος. fodit, pupugit.

Ἐνυνιάσκει. μ. ἄσκει. π. ἄσκει. & ἰνυν-
νιάσκει. dormio, somnio, insomnia ui-
deo. Bud. Comment.

Ἐνυνίον. ὁ. ἢ. insomnium, quoties em-
ra oppressi animi, uel corporis, siue
fortuna, quales uigilantem fatiga-
uerit, talem se ingerit dormienti.
Macrobius. li. 1. ca. 3. Accipitur etiā
aduerbialiter. Homer. ὅσος μοι ἰνυν-
νίον ἔδωκε ὄναρος, per somnum, in
somnia.

Ἐνυνικός. substantiale, quod actu &
reuera est, uel non substantia, sed
eius accidens, uel quod cū alio iun-
ctum, uel quod in indiuiduis consi-
stet.

Ἐνυσσῶν. intestinum.

Ἐνυσσῶν. intexo.

Ἐνύβριος. ἢ. Bellona, pugna.

Ἐνύβριος. 108. ἢ. ἢ. fibris redimicus. pro
ἰνυβρίος.

Ἐνύβριος. ὁ. ἢ. inauris, ἰνυβρίος.

Ἐνυμῶς. ἢ. ἢ. crudus, acerbus.

Ἐνυμῶς. ὁ. ἢ. ordinis militaris dus-
tor & imperator, decanus, Thucy.
lib. 1.

Ἐνυμῶς. ας. ἢ. turma ex quatuor & uī
ginti militibus.

Ἐνυμῶς. ordo militaris apud Lacedæ-
monios, quod iurari illi se non de-
serturos ordinem.

Ἐνυμῶς. ὁ. ἢ. iurans, obnoxius iura-
mento.

Ἐνυμῶς. coram.

Ἐνυμῶς. ἢ. ἢ. aspectus.

Ἐνυμῶς. manifestè.

Ἐνυμῶς. uel ἰνυμῶς. clarè.

Ἐνυμῶς. ante, coram, in conspectu.
Genit.

Ἐνυμῶς. ὁ. ἢ. paries iuxta uiam, locus
primus occurrens in domo.

Ἐνυμῶς. famula.

Ἐνυμῶς. manifestè.

Ἐνυμῶς. ἢ. ἢ. ἢ. Bud. Cō.

Ἐνυμῶς. tempestiuus, in uigore.

Ἐνυμῶς. excitauit, Iliad. 3.

Ἐνυμῶς. motus est. ab ὀνύμ per synco-
pam.

Ἐνυμῶς. 108. ἢ. unitas, coniunctio.

Ἐνυμῶς. in aure.

Ἐνυμῶς. negligentia, ἀμύλεια.

Ἐνυμῶς. μ. ἢ. μ. w. 10 μ. a. auribus
percipio. Depon. accusf.

Ἐνυμῶς. ὁ. ἢ. inauris, quando intumes-
cunt aures.

Ἐνυμῶς. ἢ. ἢ. inuiuius, coniunctiuus.

Ἐνυμῶς. populus, quibus aures in-
tantum magnitudinis crescunt, ut
totum corpus ijs contegatur.

tate dicū. Contrariū est τῷ ἰσάδῳ.
 Ἐξάδικοι. ov. ὁ. parvulus.
 Ἐξάδικοι. ualde debilitor, ad languo-
 rem usque debilitor, viribus defici-
 or, praelanguo. Bud. Com.
 Ἐξάδικοι. in aërem cessui, & conuerti-
 tur in aërem.
 Ἐξάδικοι. sex annorum.
 Ἐξάδικοι. a. ὁ. i. sex dies habens.
 Ἐξάδικοι. ingemiscere.
 Ἐξάδικοι. molestare.
 Ἐξάδικοι. ὁ. exanimatur.
 Ἐξάδικοι. ad solem expono.
 Ἐξάδικοι. μ. αἶμα. π. αἶμα. cruento.
 Ἐξάδικοι. ov. ὁ. i. exanguis.
 Ἐξάδικοι. aufero.
 Ἐξάδικοι. μ. αἶμα. π. αἶμα. eligo.
 Aliquando recupero, expugno, ca-
 pio, libero, retraho. Item eximo, si-
 cut ἰσάδῳ. Et Plato in Prot. ἰσά-
 δικοι κληθέντων τῶν προταίων, de
 medio tollant, inde auferant. Ἐξά-
 δικοι δὲ ἰσάδικοι, uendicare in liber-
 tatem, liberare. Bud. Com.
 Ἐξάδικοι. oi. dies exemptiles apud
 Athenienses, quos intercalares di-
 cimus.
 Ἐξάδικοι. quod tolli potest.
 Ἐξάδικοι. ov. ὁ. i. locus in portu ubi onera
 deponuntur.
 Ἐξάδικοι. ov. ὁ. i. ἰσάδικοι. eijci-
 endus.
 Ἐξάδικοι. præcipuus, eximius, electus,
 exceptus. Receptius seruius etiā
 ἰσάδικοι dicitur, qui est seruius mu-
 lieris proprius, quem cum pecunia
 reliqua mulier recepit, neq. dixit do-
 ti, sed retinuit. Bud. in Annot.
 Ἐξάδικοι. præsertim, maxime, eximie.
 Ἐξάδικοι. μ. αἶμα. π. αἶμα. αἶμα. ἰσά-
 δικοι, cruo, expugno.
 Ἐξάδικοι. loliescere, id est in lolium de-
 generare.

Ἐξάδικοι. μ. αἶμα. π. αἶμα. augeo, eleuo, eda-
 co, effero. Aliquando excipio, exi-
 mo. Plato, οὐκ ἔστι δ' ἰσάδικοι τῷ λόγῳ,
 Socratem eximo ab hoc sermone,
 hoc est, Socratem tantum excipio.
 Opponitur autem τῷ ἰσάδικοι. Xe-
 noph. ἰσάδικοι τῷ λόγῳ τῶν χαλινῶν, ὃ
 ἰσάδικοι τῶν χαλινῶν. Bud. Com.
 Ἐξάδικοι. a. ὁ. i. indecens, exuperans me-
 diocritatem.
 Ἐξάδικοι. impetuosus feror, ἰσάδικοι.
 Ἐξάδικοι. ablato, ἀπαίρειν.
 Ἐξάδικοι. ov. ὁ. eximius, delectus. pro
 ἰσάδικοι.
 Ἐξάδικοι. exposco aliquē ad penam. Sic
 Liu. Legatos deinde misit ad depo-
 scendos auctores defectionis. Et ἰσά-
 δικοι τῶν τῶν πῶδα Demosth. est seruū tor-
 quendū postulare. Ἐξάδικοι uero
 contrariā huic significationē habet,
 poniturq. pro reorum penam depre-
 cari, uel gratia, uel autoritate. De-
 mosth. τῶν αἰσῶν ἰσάδικοι, eorum
 lacrymis sese condonari postulabit.
 Aeschin. ἰσάδικοι τῶν τῶν τῶν τῶν
 νόμων, Postulant reorum delationes
 precibus suis condonari. Bud. Com.
 Ἐξάδικοι. repente, ἰσάδικοι.
 Ἐξάδικοι. a. ὁ. repentinus.
 Ἐξάδικοι. ἰσάδικοι. spinas euellere, aculea-
 rum esse.
 Ἐξάδικοι. facilliter.
 Ἐξάδικοι. ov. ὁ. exitialis, expiatori-
 us, exitialia depellens. Iouis epi-
 theton.
 Ἐξάδικοι. μ. αἶμα. π. αἶμα. sano, curo. Accu.
 Ἐξάδικοι. sexties.
 Ἐξάδικοι. sex milia.
 Ἐξάδικοι. a. ὁ. i. sex radios habens.
 Ἐξάδικοι. oi. sexcenti.
 Ἐξάδικοι. audibilis, celebris.
 Ἐξάδικοι. inuestigo.
 Ἐξάδικοι, & ἀνομιῶν, & ἀνομιῶν.

exac̃te compono, & absoluo, omni
ope & exacta diligentia efficio, ἀπὲς
ἀκρίβειας, ἀκρίβειαν, Aristot. Ethico.
10. Interdū pro exacte respondeo,
id est si statis horis euenio. Idē de hist.
animal. 7. Bud. Com.

Ἐξαρπάζω. labor. beris. Neur.

Ἐξαρτῶ. exactor, quaestor.

Ἐξαρτὰ. quae mari prominente.

Ἐξαρτῶ. μ. ἄσω. π. αἶα. execo.

Ἐξαρτῶ. μ. ἄσω. π. αἶα. populor, euas-
cuo, ut sit cum urbs aliqua in eas
pitiur, & egeruntur bona cinium.
Accus.

Ἐξαρτῶ. germino.

Ἐξαρτῶ. π. ῥ. alabastrum, uas unguen-
tarium.

Ἐξαρτῶ. μ. ἄσω. π. αἶα. deleo, extin-
guo, aboleo. Accus.

Ἐξαρτῶ. euito.

Ἐξαρτῶ. congregari.

Ἐξαρτῶ. unctor, alipta.

Ἐξαρτῶ. μ. ἰσω. eicio, extraho, uoluo,
effero.

Ἐξαρτῶ. degeneratio & immutatio, ut
tritici in lolium.

Ἐξαρτῶ. distedere, defungi. Dativ.

Ἐξαρτῶ. ἀμῶς καὶ ἀναῶ, mutuo, alter
no, immutor, transeo ad alium habi-
tum & degenero. Ponitur enim &
transitiue, & absolute, ut Ἐξαρτῶ καὶ
χρῶμα, & καὶ χρῶμα Ἐξαρτῶ, color
ipse mutatur.

Ἐξαρτῶ. exilio. Depon. genit.

Ἐξαρτῶ. s. ὁ. clarus, praestans, exemptus
numero.

Ἐξαρτῶ. μ. ἴσω. π. ἔξα. effugio, Ἐξαρτῶ

Ἐξαρτῶ. alter, alio modo, inusitatē.

Ἐξαρτῶ. ατ. & π. impetus, saltus.

Ἐξαρτῶ. uiuo, caueo.

Ἐξαρτῶ. inuenio.

Ἐξαρτῶ. demeto, execo.

Ἐξαρτῶ. & π. de curtu delapsus, &

metaphorice qui de sententia aut
spe decidit.

Ἐξαμαρτάνω. pecco, aberro. Genit.

Ἐξαμαρτάνω. obscuro, obfusco.

Ἐξαμαρτάνω. ἁφῶντος, repente.

Ἐξαμαρτάνω. uulnere.

Ἐξαμαρτάνω. dissoluere.

Ἐξαμαρτάνω. μ. ἄσω. π. αἶα. abortiuum pa-
rio. Dicitur quoque de uitium oculi
lis adustione uitiat. Bud. Com.

Ἐξαμαρτάνω. hebetor, abundo.

Ἐξαμαρτάνω. abeo, muto, perficio.

Ἐξαμαρτάνω. contemno, negligo.

Ἐξαμαρτάνω. & π. ὁ. negligens, torpo-
re affectus.

Ἐξαμαρτάνω. s. ὁ. semestris.

Ἐξαμαρτάνω. π. semestre.

Ἐξαμαρτάνω. haustum potare, sine respi-
ratione.

Ἐξαμαρτάνω. dubito, dubium fa-
cio.

Ἐξαμαρτάνω. excito.

Ἐξαμαρτάνω. digredior.

Ἐξαμαρτάνω. echinouulpes, Phrygum
lingua.

Ἐξαμαρτάνω, & Ἐξαμαρτάνω. μ. ἄσω. π.
ἔξα. idem quod ἀναδιδόναι, fugere,
detractare, retrahere & mutare pa-
cium. Plutarch. in Sert. πῶς ἔξα
ἀπομύσσειται μῦθος. Item emet-
go, existo. Bud. Com.

Ἐξαμαρτάνω. spinas euello.

Ἐξαμαρτάνω. emergo, orior, Ἐξαμαρτάνω
μα, ἀνατίστω.

Ἐξαμαρτάνω. retraho.

Ἐξαμαρτάνω. plenius resoluor. Bud.
Comment.

Ἐξαμαρτάνω. demolior.

Ἐξαμαρτάνω. μ. Ἐξαμαρτάνω. orior, pro-
duco.

Ἐξαμαρτάνω. clare.

Ἐξαμαρτάνω. rector, conualesco, melius
cule ualeo, uires reparo, pristina for-

ruma restitutor, vires & spiritum recipio, in gradum meum restitutor, respicio. Bud. Com.

Ἐξαρᾶναι. abscedo, ut hi qui littore solunt.

Ἐξαρᾶναι τοῖς ποταμοῖς. μ. ἰσομ. π. ἰεμ. c. a. p. tior.

Ἐξαρᾶναι. adultus.

Ἐξαρᾶναι. euentari, siue uento percipere.

Ἐξαρᾶναι. π. ὁ. ἰ. indigestus.

Ἐξαρᾶναι. comperio.

Ἐξαρᾶναι. ei. ex parte consobrini, ἢ ei waris ἀδελφῶν ἀρᾶναι, ἢ ἀδελφῶν.

Ἐξαρᾶναι. effloratio.

Ἐξαρᾶναι. effloreo.

Ἐξαρᾶναι. pustulae species sunt, quas Plin. eruptiones pituita, aliquando papulas uocat. Hermol. in Plin.

Ἐξαρᾶναι. coloro.

Ἐξαρᾶναι. π. ὁ. eruptio pustularum.

Ἐξαρᾶναι. ex humana forma mutari.

Ἐξαρᾶναι. emitto, ἀναρᾶναι.

Ἐξαρᾶναι. μ. ἰσομ. π. ἰεμ. facio extirgere, erigo, exuscito, transfero, ἀνίσταμι, Herodo. i. Bud. Com.

Ἐξαρᾶναι. oriri, proprie de sole.

Ἐξαρᾶναι. μ. ἰσομ. π. ἰεμ. ianua e cardinibus mouere.

Ἐξαρᾶναι. obsecro, oro.

Ἐξαρᾶναι. ὁ. ἰ. quasi ἰσῶν ἄνθρωπος. indemonis, integer, sanus.

Ἐξαρᾶναι. collata acie, Herodian.

Ἐξαρᾶναι. exhaurio, effluo.

Ἐξαρᾶναι. μ. ἰσομ. π. ἰεμ. possum, perficio. Accus.

Ἐξαρᾶναι. desuper, ἀνωθεν.

Ἐξαρᾶναι. exicco, excoquo.

Ἐξαρᾶναι. uide ἡξαρᾶναι.

Ἐξαρᾶναι. subduco me, discedo.

Ἐξαρᾶναι. μ. ἰσομ. π. ἰεμ. decipio, subsanno, illicio. saepe

dicitur de canibus uaniloquis, apud Xenoph. & de mulieribus fucatis uirisque purpurissais, apud eundem. Lucia. ἡξαρᾶναι τὸν νότον dixit, pro παραμυθῆσαι & auertere sensum doloris & morbi. Bud. Com.

Ἐξαρᾶναι. scorsim, ex alia parte.

Ἐξαρᾶναι. π. ὁ. deceptio.

Ἐξαρᾶναι. decerpo, decipio. ἡξαρᾶναι, deciperet.

Ἐξαρᾶναι. tentare, periculum facere.

Ἐξαρᾶναι. depauperio.

Ἐξαρᾶναι. π. ὁ. ἰ. sexcubitalis.

Ἐξαρᾶναι. statim, subito.

Ἐξαρᾶναι. π. ὁ. repentinus.

Ἐξαρᾶναι. repente.

Ἐξαρᾶναι. uestigio.

Ἐξαρᾶναι. μ. ἰσομ. π. ἰεμ. explano.

Ἐξαρᾶναι. facio ingredi.

Ἐξαρᾶναι. decipere.

Ἐξαρᾶναι. deperyi.

Ἐξαρᾶναι. π. ὁ. elaboras, qui elaborauit.

Ἐξαρᾶναι. tædet.

Ἐξαρᾶναι. μ. ἰσομ. π. ἰεμ. destituo, ad indigentiam redigo, cōturbo, plane despero.

Ἐξαρᾶναι. tædio uincor & opprimor malis, ingenti inopia rerum necessariorum uel consilij oppressus sum. D. Paul. i. Corinth. 4. ἀπορούμενοι, ἀπὸν ἡξαρᾶναι, Egentes non etiam egestate afflicti. uel non succumbentes egestati. Bud. Com.

Ἐξαρᾶναι. μ. ἰσομ. π. ἰεμ. emitto. Bud. Com.

Ἐξαρᾶναι. π. ὁ. ἰ. sex pedes habens.

Ἐξαρᾶναι. μ. ἰσομ. π. ἰεμ. demulceo. Genit.

Ἐξαρᾶναι. μ. ἰσομ. π. ἰεμ. appendo, infero, suspendo, redaccendo. Accus.

Ἐξαρᾶναι. ἄρμα. in quo sunt sciuges eius qui. Bud. Com.

Ἐξαρᾶναι. areresco. Deponens absolut.

Ἐξαρᾶναι

Ἐξαρρημῆτα. τὰ. peculiararia, Herodot.
 Ἐξαρδομα. uotum soluo.
 Ἐξαρῆσθ. pulso, quatio, conuicior.
 Ἐξαρῆσθαι. ὁ. omissus negligentia.
 Ἐξαρρησῶ. μ. ἰσθ. π. ἰκα. conflo, redi-
 go in argentū, uel pecuniam, uenun-
 do, Thucyd.
 Ἐξαρρησῶ. adaro, id est are aestimo.
 Bud. de Affe. & Annot post.
 Ἐξαρρησῶμαι. μ. ὀβμαι. π. ὀμαι. &
 Ἐξαρρησῶμαι. dijs sacrifico, prorsus plas-
 co, non deos tantum, sed & alios. De
 mosth. ἡμῶν τὸν ἀνέστη δὲ τοῖς θεοῖς ἀρῶνται.
 Bud. Com.
 Ἐξαρρημῆτα. luxata, quando articulus,
 uel membrum ex proprio excidit lo-
 co in alium, unde uoluntarius impe-
 ditur motus.
 Ἐξαρ, ὁρος. ου. ὁ. debilitatis membris im-
 potens.
 Ἐξαρθεῖν. de artuare, artius loco moue
 Ἐξαρθεῖν. ε. numerare. (re.
 Ἐξαρθεῖν. ἰσθ. ἡ. enumeratio.
 Ἐξαρθεῖν. ἰσθ. ἡ. sinistris.
 Ἐξαρθεῖν. &
 Ἐξαρθεῖν. μ. ἰσθ. π. ἰκα. subuerto. Item
 sufficio, abunde sufficio, succutro.
 Bud. Com.
 Ἐξαρμα. ἡ. impetus.
 Ἐξαρμῶσθ. auello, disiungo.
 Ἐξαρμῶσθαι. μ. ἰβμαι. π. ἡμαι. abnego.
 Ἐξαρμῶσθαι. ἰσθ. ἡ. abnegatio.
 Ἐξαρμῶσθαι. ἡ. negans. Ἐξαρμῶσθαι, nego.
 Ἐξαρμῶσθαι. eripio, discerpo.
 Ἐξαρμῶσθαι. eleuatio, ἰσθ. ἡ.
 Ἐξαρμῶσθαι. μ. ἰσθ. π. ἰκα. libero,
 eripio. Accus.
 Ἐξαρμῶσθαι. dependeo, pendeo, id est,
 suspensus sum: & pendeo, id est ma-
 gnopere deditus sum, Ἐξαρμῶσθαι, ἰσθ.
 ἡ. Athen. lib. 12. Ἐξαρμῶσθαι, de-
 pendet, id est appendix est & con-
 sequens, Aristid. in Pand. Ἐξαρμῶσθαι

μ. ἰσθ. π. ἰκα. quasi Ἐξαρμῶσθαι, κριμῶ,
 deuincio mihi amicitia & ascisco.
 Ἐξαρμῶσθαι, coniunctus & connexus
 sum, et cōiunctā habeo rationē, Plat.
 de leg. 1. Ἐξαρμῶσθαι τοῦ, sum co-
 mes, sum affeclator, cingo, & ἀρμῶ-
 σθαι. Plutarch. Ἐξαρμῶσθαι ὁρῶντες
 αὐτῶν τὸν πῶτος, Videntes plebem cum
 cingentem & consecrantē. Bud. Cō.
 Ἐξαρμῶσθαι. μ. ἰσθ. π. ἰκα. eleuo, tollo sur-
 sum, μεταβίβω. Item suspendo, alli-
 go, & annexo. Herodia. Ἐξαρμῶσθαι ἰσθ.
 ἡ. πῶτος ἰσθ. ἡ. πῶτος ἰσθ. ἡ. πῶτος
 Laqueo de zona se suspendit. Vnde
 & Ἐξαρμῶσθαι dicuntur, qui tor-
 quem collo circumdant. Est & de-
 uincio, amicitia coniungo, καθάπερ.
 Synes. δὲ ἡ καὶ ἀπὸ τῶν ὁμοῦ ἰσθ. ἡ.
 & Bud. ibidem.
 Ἐξαρμῶσθαι. perficio, praparo.
 Ἐξαρμῶσθαι. apparatus, instructio, expo-
 litio.
 Ἐξαρμῶσθαι, & Ἐξαρμῶσθαι. μ. ἰσθ. π. ἰκα. cō-
 pono, condio, instruo, moderor, ap-
 paro. Accus.
 Ἐξαρμῶσθαι. exhauro, ἰσθ. ἡ. ἰσθ. ἡ.
 Ἐξαρμῶσθαι. ἡ. dux, princeps, praefultor.
 Ἐξαρμῶσθαι. μ. ἰσθ. π. ἰκα. canere incipio,
 uel alterius rei author sum. Bud. Cō.
 Ἐξαρμῶσθαι. μ. ἰσθ. π. ἰκα. debilito. Accu.
 Ἐξαρμῶσθαι. ualde debilitor, ad languorē
 usq; debilitor, uiribus deficio. Bud.
 Comment.
 Ἐξαρμῶσθαι. condo, affabrē facio.
 Ἐξαρμῶσθαι. resulgeo.
 Ἐξαρμῶσθαι. μ. ἰσθ. π. ἰκα. cum explana-
 tione munio.
 Ἐξαρμῶσθαι. exorbere.
 Ἐξαρμῶσθαι, & Ἐξαρμῶσθαι. expiro, enapo-
 ror, exuccus fio, arcisco. Bud. Com.
 Ἐξαρμῶσθαι. ἡ. in uaporem euani-
 dus, euaporatus.
 Ἐξαρμῶσθαι. ἡ. magnus impetus.

Ἐξαιρηθῆναι. exauctoratio, commeatus.
 Ἐξαυθῶν. μ. ἰσθ. w. ηαα. eloquor.
 Ἐξαινήρ. uas siue instrumentum quoddam, ἡραίαρα.
 Ἐξαιρῆς. continuo, statim.
 Ἐξαιρῆς. rursus, denovo.
 Ἐξαιρῶ μούρου. exiccatur.
 Ἐξαιράζω. ὁ ξαιρῆς ἡρόντος, καὶ περιβῆς πωρ.
 Ἐξαιραῖς. doleo.
 Ἐξαφείσομαι. redigor in spumam.
 Ἐξάφορον. lestica à sex seruis gestata.
 Ἐξαφόνου. emittunt, exhaustiunt, ἰσῆρα τῶσσι.
 Ἐξῆξι. sexies.
 Ἐξῆξι. ιος. ἰ. flammigantia, accensus.
 Ἐξῆγνάω. sponsione, & fideiussione aliquem libero.
 Ἐξῆγόνους. ιος. ἰ. uadimonium.
 Ἐξῆγνύμην. & . u. emissor.
 Ἐξῆγρόμαι. exurgo. Depon.
 Ἐξῆγρώ. μ. βω. excito. Accusf.
 Ἐξῆγρῶ. licuit, ἄδ' ἡ ἰσῆξι, ἰσῆ πονήσῃ.
 Ἐξῆγρῶς. ιος. ἰ. expergiscencia, exporrectio.
 Ἐξῆλῆται. spectabatur.
 Ἐξῆλθον. exedo.
 Ἐξῆλθα. ας. ἰ. locus ad sedendum confectus, sella studiaria, grabatulus ad meridiandum accommodus.
 Ἐξῆλθας. α. ὁ. insidiator.
 Ἐξῆλθας. α. ὁ. ἰ. inauspicatus.
 Ἐξῆλθον. exanimatus sum.
 Ἐξῆλθς. α. ὁ. solennis.
 Ἐξῆ. praebebit.
 Ἐξῆ, pro ἰσῆσι, Attice. exi. Bud. Com.
 Ἐξῆλις. superfluous, indecens.
 Ἐξῆν. liceat.
 Ἐξῆς. portice pro ἡς. deinceps.
 Ἐξῆσθῆς. ιος. extraordinarij.
 Ἐξῆσθῆς. μ. ἰσθ. assimilatus.
 Ἐξῆσθῆς. μ. ἰσθ. fingo. Accusf.
 Ἐξῆσθῆς. ὁρος. ὁ. uerisimilis.

Ἐξῆσθῆς. τῶν βῆσθῆς. ἰ. ἀναλίσθῃ, reuoluer, legere. Bud. Com.
 Ἐξῆσθῆς. possessione eicio. Bud. Com.
 Ἐξῆσθῆς. permissus.
 Ἐξῆσθῆς. exeo.
 Ἐξῆσθῆς. licere.
 Ἐξῆσθῆς. efferre, reuelare, cum nontacetur tacendum.
 Ἐξῆσθῆς. asseruis.
 Ἐξῆσθῆς. μ. βῆσθ. w. αρα. exhibeo, distulbo. Accusf.
 Ἐξῆσθῆς. interrogo.
 Ἐξῆσθῆς. exero, ut exero linguam.
 Ἐξῆσθῆς. ardebant.
 Ἐξῆσθῆς. deficiebant, ἀπὸ πόνου.
 Ἐξῆσθῆς. concilium habeo.
 Ἐξῆσθῆς. ὁρος τῶν τῶν ἀνῆς. arcebant à concione.
 Ἐξῆσθῆς. excidit, expunxit.
 Ἐξῆσθῆς. reddo.
 Ἐξῆσθῆς. ιος. ἰ. emissio, propulsio.
 Ἐξῆσθῆς. expellendus.
 Ἐξῆσθῆς. μ. ἰσθ. w. αα. &
 Ἐξῆσθῆς. effero, expello, erumpo equo, Xenoph. Bud. Com.
 Ἐξῆσθῆς. μ. ἰσθ. w. αα. redarguo, exquo, exploro ualorem, manifestum facio. Accusf.
 Ἐξῆσθῆς. α. ὁ. libertus, filius liberti.
 Ἐξῆσθῆς. μ. ἰσθ. w. ηαα. audacter loquor. Neutr. absol.
 Ἐξῆσθῆς. ιος. ἰ. exitus.
 Ἐξῆσθῆς. exiit, effluit.
 Ἐξῆσθῆς. α. ὁ. genus stragematis.
 Ἐξῆσθῆς. μ. ἰσθ. w. αα. euoluo. Accusf.
 Ἐξῆσθῆς. μ. ἰσθ. w. αα. extraho, eripio me, ut ἰ μὴ δ' ἰσθ' ἡσθῆς ἰσθῆς, Ne causam diceret se eripuit, Cas. de bel. Gal. lib. 1.
 Ἐξῆσθῆς. ιος. ἰ. laniatio.
 Ἐξῆσθῆς. ad Graecorum literaturam transfero, Graeca facundia enuncio, formo, compositum reddo. Bud. Com.

ἔξωμ. deligo, excerpo, eximo.
 ἔξω. euerto, destruo. item dono deli-
 go, recipio.
 ἔξω. diminutere.
 ἔξωμ. μ. ἰσθ. π. ἰνα. euomo.
 ἔξωμδὴν. exosus fuit.
 ἔξωμωμ. ἰναεῖς πορ.
 ἔξωμωμωμ. οἰ. diuenditi.
 ἔξωμωμ. aduersum.
 ἔξωμωμ. μ. ἰσθ. π. ἰνα. interficio, armis
 spolio.
 ἔξωμωμ. effero.
 ἔξωμωμ. cieclis est.
 ἔξωμωμ. extuli, sustuli, protuli.
 ἔξωμωμ. eximo intestina, medullam
 eximo.
 ἔξωμ. ademerunt.
 ἔξωμωμ. extollo.
 ἔξωμωμ. exilijt.
 ἔξωμωμ. dedita opera.
 ἔξωμωμ. ῥωμωμ. ῥωμωμ. ῥωμωμ.
 ἔξωμωμ. in superficie, in summo
 sparsus.
 ἔξωμωμ. scio, cognosco, nosco opti-
 me.
 ἔξωμωμ. ὅ. ἔξωμωμ. de industria,
 frustra, ex necessitate.
 ἔξωμωμ. expugnauius, Iliad. α. ἰ-
 τῷ πωμωμ.
 ἔξωμωμ. eicio, proijcio, proprie è terra.
 ἔξωμωμ. excolo, excito, efficio.
 ἔξωμωμ. as. ἰ. diligentia in efficiendo
 opere.
 ἔξωμωμ. ὅ. ὅ. alacer, actiuus.
 ἔξωμωμ. interrogo.
 ἔξωμωμ. idem.
 ἔξωμωμ. enarras.
 ἔξωμωμ. ῥωμωμ. uomitus.
 ἔξωμωμ. μ. ὅμωμ. π. ὅμωμ. eructo.
 ἔξωμωμ. μ. ἰσθ. π. ἰνα. scrutor.
 ἔξωμωμ. ἰσθ. ἰ. scrutinium.
 ἔξωμωμ. promulgo, indago, traho.
 ἔξωμωμ. indago.

ἔξωμωμ. aduerb. indicta causa.
 ἔξωμωμ. μ. ἰσθ. π. ἰνα. delco.
 ἔξωμωμ. allicio, prouoco.
 ἔξωμωμ. prosperere, elabi.
 ἔξωμωμ. ῥωμωμ. literæ exoleſce-
 tes, quæ uetustati cedunt, quasi de-
 fluentes, dilabentesq, ueluti cum
 membrana præpingues literas non
 retinent, ἀπανόγντα.
 ἔξωμωμ. intenſe ruber.
 ἔξωμωμ. detraho.
 ἔξωμωμ. extraho, ἔξωμωμ.
 ἔξωμωμ. μ. ἰσθ. ὅμωμ. exeo, diuagor,
 tranſeo. Depon. genit.
 ἔξωμωμ. as. ἰ. legatio, iter quod inſumi-
 tur in obeunda legatione.
 ἔξωμωμ. induratum.
 ἔξωμωμ. depromunt, abſtergunt, poli-
 unt, ἔξωμωμ.
 ἔξωμωμ. exijt, diſiunxit.
 ἔξωμωμ. ὅ. ὅ. deductus de mente.
 Ab ἔξωμωμ. ἰναδὴν. Et ἔξωμωμ.
 oluos, quod iam fugit, ὅ. detritū est,
 ac præteritum, uappa. opponitur ῥωμωμ.
 ωμωμωμ. Bud. Com.
 ἔξωμωμ. licet.
 ἔξωμωμ. μ. ὅμωμ. π. ὅμωμ. ὅ.
 ἔξωμωμ. μ. ὅμωμ. π. ὅμωμ. ostendo, perpen-
 do, exquiro, ſcrutor, interrogo, in
 quaſtionem pono, examino. Ali-
 quando ad forū reſertur, ſicut quæ-
 rere Latinis, pro informationem ſa-
 cere, ὅ. legibus uindicare. Vnde ἔξωμωμ.
 ῥωμωμ. quaſtionem habere,
 rem quaerere, id eſt agitare cauſam
 criminis, ut prætor cum iudicium
 cogit. Sic Cic. in Ver. act. 1. Non du-
 bitabat Minucius, quin iſte, quoniam
 conſilium diſmiſſet, illo die eam re
 quaſiturus non eſſet. Bud. Com.
 ἔξωμωμ. ἰσθ. ἰ. inquiſitio, indagatio, cō-
 paratio. Aliquando quaſtio tor-
 mentaria. Bud. in Annor. poſt.

Ἐξήμην. per sex dies.

Ἐξήμην. cicuro, mansuofacio, sylveo
strem naturam exuo.

Ἐξήμιβός. ἡ. ὁ. mutatorius, ἱξήμιβός.

Ἐξήμιβός. permutata, alternata. Odysf.
ἱξήμιβός.

Ἐξήμι, pro ἱξήμι sape apud Platon.

Ἐξήμι. protuli, extuli.

Ἐξήμι. floribus ornatus.

Ἐξήμι. effrenis.

Ἐξήμι. decepti.

Ἐξήμι. ὁ. ὁ. electus, eximius.

Ἐξήμι. ros. ἡ. naus sex remorum.

Ἐξήμι. deinceps, ordine. Cōstruitur ele
ganter cū genitiuo, ut ὁρίωνος τὸ πλοῦς
ταυτοῦ ἱξήμι, proximus locus à Plutone.

Et cum tempus continuū, ὅ. sine ul
lo intervallo significare uolumus,
ut ἡμέρας ἱξήμι, tres perpetuos
dies.

Ἐξήμι. ab ἱξήμι. qui est specta
ta uirtute.

Ἐξήμι. ov. ὁ. extritus, euanidus,
quasi dicas extibatus. Proprie sunt
ἐκ τῆς ἀποδείξεως τῆς ἀποδείξεως, et per
translationem πάντα τὰ ἀποδείξεως, ἡ
ἐκ τῆς ἀποδείξεως.

Ἐξήμι. passius uoce, sed actius si
gnificatione. personare, ἱξήμι, ἱξήμι
ἡμέρας, ἱξήμι. Gregor. μίαν ἡμέραν ἱξήμι
ἡμέρας. Bud. Com.

Ἐξήμι. ejicere.

Ἐξήμι. medeor, profligo morbum.

Ἐξήμι. qui medicus est.

Ἐξήμι. ejiciunt, ἱξήμι uero accentu
acuto, ἡ ἱξήμι.

Ἐξήμι. approprio.

Ἐξήμι. mihi uendico ac tribuo,
occupo. Bud. Com.

Ἐξήμι. idem.

Ἐξήμι. cecauit.

Ἐξήμι. excuit.

Ἐξήμι. pro ἱξήμι. Bud. Com.

Ἐξήμι. consecrare.

Ἐξήμι. exco.

Ἐξήμι. ὅ.

Ἐξήμι. μ. ἀσθ. π. α. α. sicco, exicco,
arescere facio, exugo.

Ἐξήμι. μ. ἀσθ. π. α. aridum.

Ἐξήμι. μ. ἀσθ. π. α. exugo, ἱξήμι.

Ἐξήμι. μ. ἀσθ. π. α. peruenio, attingo, peneiro.

Depon. datiuo.

Ἐξήμι. peruenio, consequor.

Ἐξήμι. placor.

Ἐξήμι. μ. ἀσθ. π. α. placatio.

Ἐξήμι. μ. ἀσθ. π. α. placatum. ἱξήμι uero dens
spiritu, ἡ ἱξήμι.

Ἐξήμι. concilio.

Ἐξήμι. effugio.

Ἐξήμι. μ. ἀσθ. π. α. purgationibus euacuare.

Ἐξήμι. μ. ἀσθ. π. α. purgatus.

Ἐξήμι. μ. ἀσθ. π. α. qui abiit.

Ἐξήμι. exiui.

Ἐξήμι. μ. ἀσθ. π. α. exprimo, excolo.

Ἐξήμι. μ. ἀσθ. π. α. equito. Neutr.

Ἐξήμι. prorio, premo.

Ἐξήμι. μ. ἀσθ. π. α. habies, assuetudo, assuesca
ctio. Item ualectudo, Gaxa inter
prete.

Ἐξήμι. μ. ἀσθ. π. α. equalitas honorum.

Ἐξήμι. μ. ἀσθ. π. α. aequaliter, ex aequo.

Ἐξήμι. μ. ἀσθ. π. α. adaequo, confero.

Ἐξήμι. μ. ἀσθ. π. α. pra admiratio
ne non sum apud me, stupeo, de loco
mentis moueor, exagitor, alienor, ab
dicor. Plato in Phaed. ἱξήμι μ. ἀσθ. π. α.
ἀνθρώπων σπουδαμάτων. Et Xenos
phon, τόντων δ. ἡ μ. ἀσθ. π. α. οὐδ' ὅποις,
οὐδ' ὅποις καὶ τῶν μαθημάτων ἱξήμι.

Aliquando est sententiam muto,
aliud propositum sequor. Thucyd.
ἡ μ. ἀσθ. π. α. ὁ αὐτός ἐστι, ἡ μ. ἀσθ. π. α. ἡ μ. ἀσθ. π. α.
ἀνταλλάττει. Aliquando absti
neo, uito, caueo, Galen. Et Plutarch.

οὐδ' ἔφα κούδιστον τῶν δέξυς ἤϊεν, νῆ-
 ταν, subterfugit. Interdum ce-
 do, ut ἱστῶμαι τῶν ὄντων, ὃ ἀπῆ-
 μαι, bonis cedo. Plutarch. μὴ ἀνταρῶ
 καὶ ἀνταρῶ καὶ ἀνταρῶ, Cicero
 quāde Caesar Antonio cessit. In hac
 significatione datiuū fere habet per-
 sonae cū genitiuorei, ut ἱστῶμαι οὐ
 τῶν τιμῶν. Et cedo, id est concedo, hoc
 est me submitto, Iamblich. Bud. in
 Annot. ὃ Com.

Ἐῖς ἱστῶμαι. μ. ἱστῶμαι. w. εἰς. desisto, digre-
 dior. Demosth. νῦν ὃ κατὰ τῶν ὀφθῶν ἡ
 ἀνωτάτος ὁδὸς. Interdū pro corruptum-
 po, immuto, degenerare facio, ad ta-
 bem ὃ interitum perduco, Aristot.
 Ethic. 3. ὃ Phys. 4. Vnde ἱστῶμαι
 immutari, quod degeneraui, quod
 naturam suam non asseruat. Et ἡ
 εἰς οὐκ ὄντων, de quo diximus. Inter-
 dum mente emoueo, ὃ alieno, in su-
 rorem ὃ mentis alienationem ago,
 Demosth. κατὰ μῦθον. Et Lucā ca. ult.
 ἀνὰ τῶν παλαιῶν τῶν ἐξ ἡμῶν ἱστῶμαι
 ἡμῶν, Sed ὃ mulieres quaedam à no-
 bis nos alienarunt, id est ad stuporem
 usq; perculerunt. Bud. ibidem.

Ἐῖς ἱστῶμαι. inuisum.

Ἐῖς ἱστῶμαι. expiscari, exgrere, enarrare.

Ἐῖς ἱστῶμαι. μ. ἱστῶμαι. w. εἰς. possum. Accus.

Ἐῖς ἱστῶμαι. v. ὃ. ἡ. exilis, elucius, euandus,
 et ὃ ἀνυδὸς, ἀνυδὸς, ἀνυδὸς, fugiēs,
 hoc est exolescēs, ἡ ἀνυδὸς, in ob-
 securum abiens. Est etiam ἀδελφός,
 μος, adulterinus, non germanus nec
 syncerus, Xenoph. Translate pro
 inerte, secorde, deside, ignauo, ὃ (ut
 cū Horatio dicam) uappa, Dioscor.
 Bud. Com.

Ἐῖς ἱστῶμαι. ἡμέρα, dies qua quis magi-
 stratum Athenis deponebat.

Ἐῖς ἱστῶμαι. ἡμέρα, salutationes in discessu.

Ἐῖς ἱστῶμαι. discedens, fugiens, euandus.

Ἐῖς ἱστῶμαι. μ. ἱστῶμαι. w. εἰς. exco orbis

Ἐῖς ἱστῶμαι. uestigio. (cam.

Ἐῖς ἱστῶμαι. π. uestigia cōsydero.

Ἐῖς ἱστῶμαι. μ. ἱστῶμαι. w. εἰς. inuestigo.

Ἐῖς ἱστῶμαι. exprimo.

Ἐῖς ἱστῶμαι. v. ὃ. exterminatus, abieci.

Ἐῖς ἱστῶμαι. μ. ἱστῶμαι. w. εἰς. tumeo.

Neurum.

Ἐῖς ἱστῶμαι. tumeo.

Ἐῖς ἱστῶμαι. deuare.

Ἐῖς ἱστῶμαι. ar. ἡ. ἱστῶμαι.

Ἐῖς ἱστῶμαι. v. ὃ. canus.

Ἐῖς ἱστῶμαι. μ. ἱστῶμαι. w. εἰς. extra.

Neurum.

Ἐῖς ἱστῶμαι. v. ὃ. expeditio, profectio.

Ἐῖς ἱστῶμαι. μ. ἱστῶμαι. w. εἰς. tumeo. Neutr.

Ἐῖς ἱστῶμαι. μ. ἱστῶμαι. w. εἰς. in fami-
 liaritatem adduco. Depon. accus.

Ἐῖς ἱστῶμαι. μ. ἱστῶμαι. w. εἰς. domo extrudo, se-
 dibus expello. Accus.

Ἐῖς ἱστῶμαι. μ. ἱστῶμαι. w. εἰς. destruo.

Ἐῖς ἱστῶμαι. v. ὃ. temulens, uinolens, qui
 perpotauit.

Ἐῖς ἱστῶμαι. μ. ἱστῶμαι. w. εἰς. ὃ ἡσ-
 τῶν. scuo, furore agitor. Deponens
 absolutum.

Ἐῖς ἱστῶμαι. exco.

Ἐῖς ἱστῶμαι. μ. ἱστῶμαι. w. εἰς. mitto nauem in siccū,
 undarum ui in litere eicio, impingo
 nauem in scopulos. Neut. accus.

Ἐῖς ἱστῶμαι. v. ὃ. extrahio.

Ἐῖς ἱστῶμαι. v. ὃ. extrahio. Cal. lib. 11. ca. 29.

Ἐῖς ἱστῶμαι. μ. ἱστῶμαι. w. εἰς. disperdo, ex-
 termino. Accus.

Ἐῖς ἱστῶμαι. expulsurus.

Ἐῖς ἱστῶμαι. μ. ἱστῶμαι. w. εἰς. planum facio,
 a quo, quasi manu permulceo. Accu.

Ἐῖς ἱστῶμαι. obsides posco ὃ exigo, acce-
 ptisq; fidem obstringo, pignoribus
 obstringo.

Ἐῖς ἱστῶμαι. v. ὃ. adeuntes, oratione so-
 lantes.

Ἐξομύω. oculos illumino, ex caco,
ex oculo. anceps enim est uerbum.
Ἐξομύωσις. ioc. ἡ. abstergio sordium in
Ἐξομύωσι, ὁ (oculis.
Ἐξομύωμι. cum iureiurando aliquid in-
ficior, ut abiuro debitum ὁ similia.

Item eiuro magistratum, hoc est res
pudio, ὁ excuso quippiam, ne magi-
stratum gerere cogar, uel magistratu
ab dico me. Sic Ἐξομύωμι τὸν
πρεσβύτερον, eiuro legationem, hoc est
iureiurando affirmo obire me lega-
tionem non posse. Ἐξομύωμι ἑν ἑσπερῶν,
est iureiurando excusare eum, qui iu-
dicio non adest, aut euocatus praesto
non est. Accus. Bud. Com.

Ἐξομύωμι. simul, similiter.

Ἐξομολογέω. ingenuè loquor.

Ἐξομολογέομαι. μ. ἡσόμεν. π. ἡμα. confite-
or, ἀρχαῖον. Depon. datiuo.

Ἐξομολογέομαι. ioc. ἡ. confessio.

Ἐξομυαλέω. πρόσθω, cum prominet um-
bilicus.

Ἐξομ. dum licet, cum liceres, cū liceat.

Ἐξομύωσις. exprobro, increpo.

Ἐξομύωσις. οὐδ. ἡ. exprobratio.

Ἐξομυαλέω. pollui de nocte. (bula.

Ἐξομύωσις. nota ὁ appellāda do uoca

Ἐξομυαλέω. nominatim.

Ἐξομύωσις. nominare.

Ἐξομύωσις. nominatim indices. Iliad. γ.

Ἐξομύωσις, ὁ (Com.

Ἐξομύωσις. ad unguem explorare. Bud.

Ἐξομύωσις. postea.

Ἐξομύωσις. μ. ἡσόμεν. π. ἡμα. penitus armo.

Ἐξομύωσις. as. ἡ. armatio.

Ἐξομύωσις τὸν ψυχὸν, est ad sacra pra-
parare suscipienda, ad sacrorum cul-
tum expiare, ὁ idoneum reddere.
Bud. Com.

Ἐξομύωσις. irritare, iratum reddere. (cur.

Ἐξομύωσις. de exilibus, eiectionisq. dici-

Ἐξομύωσις. as. ἡ. uel Ἐξομύωσις, effossio.

Ἐξομύωσις. ἡ. ἡ. exilium.

Ἐξομύωσις. μ. ἡσόμεν. π. ἡμα. extermino, ablego
in exilium. Accus. accus.

Ἐξομύωσις. ἡ. ἡ. exilium.

Ἐξομύωσις. ἡ. ἡ. exil.

Ἐξομύωσις, ὁ

Ἐξομύωσις. μ. ἡσόμεν. π. ἡμα. adiuro, iusiuram-
dum confirmo. Proprie est religione
obstringo, hoc est alicuius animo re-
ligionem iniicio, id est metu religio-
nis temerata percello, aut perterreo.
facio, quod ὁ religionis implere di-
citur. Priori uicitur Herodotus. ὁ Thucy-
d. posterius sacris literis usurpa-

Ἐξομύωσις. ἡ. ἡ. adiuratio. (cum.

Ἐξομύωσις. ἡ. ἡ. adiurator.

Ἐξομύωσις. ὁ. sacramento adigo. Bud. in
Annot.

Ἐξομύωσις. ὁ. hostiliter ingredior, inuad-
do, impetum facio, sicut leo, cum ir-
ruit in uenatorem, aut aliam feram.

Item erumpo, Xenoph. Oecon.
Aliquando proficiscor, apud eundem
ἀπομύω. 2. Ἐξομύωσις quoq. dicitur e-
ques calcaribus equum ciens, et equus
dicitur ὁμύωσις, cū ad cursum cietur,
ac profilit repente. Bud. Com.

Ἐξομύωσις τὸν ναῦν. soluo ē litore. Bud.

Ἐξομύωσις. ὁ. procax. (ibidem.

Ἐξομύωσις. irritio.

Ἐξομύωσις. serum lactis excolare, uel se-
rum a caseo exprimere.

Ἐξομύωσις. exul.

Ἐξομύωσις. ioc. ἡ. effossio.

Ἐξομύωσις. as. ἡ. ἡ. ἡ. ἡ. effodio.

Ἐξομύωσις. enunciare tacenda, ὁ pro-
dere mysteria.

Ἐξομύωσις. saltationibus celeberrimus, foris sal-
to. Accipitur pro salto simpliciter.

Ἐξομύωσις. expiatio.

Ἐξομύωσις. exosso, ossa eximo, luxor.

Ἐξομύωσις. idem.

Ἐξομύωσις. μ. ἡσόμεν. π. ἡμα. mitto in exiliū.

*Expositio quæ. o. d. exilium. Est proprie
relegatio temporaria in locum cer-
tum, quæ bona non adimit.*

Εξουδ' *synosis*. 101. 2. contemptus, nihili
pensio.

Εξουδυνάς. ev. ὁ. contemptor.

Εξουδένω. μ. ἔσω. π. κα. contempto.

Εξουδ' ἡσυχίας. i. i. contemptio.

Ἐξ οὐκ ὧν, ὁ θῆουθεν. μ. ἔσω. π. η. α. in ni
hilum redigo, sperno, pro nihilo ha-
beo. Est enim uox ex nihili composi-
ta. Accus.

Ἐξουθένια. αἴτ. τ. ἀβίεστιο.

Εξουσιάζ. Roccifacit.

Ἐξουλίω. μ. ἤσω. π. κκα. expello.

Εξουσι. i. cælis. Εξουσις δίκης, inter-
dictum unde ui, & iudicium de ui.
Erat enim Εξουσις, quasi uis publica
iudicium, non quod publicum per se
crimen esset, sed quod multa in pu-
blicum committabantur. Fiebat quoq[ue]
Εξουσις δίκης, si quis praefinito die cre-
ditori pecuniam non numerasset.
Εξουσις ἀγορεύειν, cum aliquo unde
ui agere. Deducitur autē ab Εξουσις,
quod de possessione encyclo significat.
Bud. Com.

Ἐξοῖρα. τὰ. angusta, cōniuentia. Hippo-
στα. μύπαυσατ.

Εἰσφορέας, adverb. ex uento, secundis
ueniis, feliciter, ex animi sententia.

Εἰσὶν οὖν αἱ οὐαὶ ὑψίστης, σπῆρμα
 πνεύματος, ὡς οὐαὶ ἀνέμου, ἵνα
 πλησθῇ, ὡς οὐαὶ ἡμετέρας, ἵνα
 ἀποδοθῇ.

Εἰς τὴν αὐτὴν. i. potestas, licentia, facultas, autoritas, ius. Matthæ. 7. Ἦν γὰρ διδάσκων ἰς ὅτις αὐτοῦ ἐχόντων, Erat enim ueluti iure suo docens. Bud. in Anno.

Ἐξουσία. μ. ἁ. π. α. α. habeo potesta-
tem. Neutr. dativo.

Ἐξουσίη. ὁ. potestas, arbitrium.

Ἐξοφίαν. μ. καὶ αὐγεο. (bus.

Εξόφθαλμος. qui oculis est prominens

Ἐξοφρύμμος. superciliosus.

E₃ α . cgregiè, suprà, congruè.

Εξου. ἡ. ἡ. eminentia, excellētia, acies.

Εἰς τοὺς ἁγίους, ἡ. egregius, excellens.

Εξόχως. egregiè, supra fidem.

Ἐξοχίστον. s. r. præstabilius.

Ἐξστράτευμα. exita milito.

Εξστρωμένος. in expeditionem iens.

Ἐξύβρισις. lascivia, luxuria in segetibus

Εἰς βέλαν. luxuriare, cum nimia pabuli
ubertate segetes lasciuunt. Bud.
Comment.

Ἐξυπαίρω. μ. αὐ. humefacio.

Εὐδοκῆος. *aquescere, mutari in aquā.*

Ἐξορρατὶς. ὠν. ὁ. aqua intercutela
borans.

Εξυμνίσω. eximo membranulam.

Ἐξυπαίση, assurrexit, suboriebatur.

Εξπαρτή. à principio.

Ἐξυπηρετήσα. ministro.

Εξυνίω. μ. ἰου. π. ια. *expergefacio.*
Accus.

Ἐξυπνος. σ. ὁ, ἡ. exuperantissimus.

Εξυποζή. nuret, ex tempore, δ' ἰταίμν.
 καὶ ὁ σὺν ἡμῖν, ἀπὸ σκίπλου. ἰταίμν. ὁ
 ὁ πρόσφατος, καὶ ἡγύτατος.

Εὐπρίαώ, resupinor, supinè, delicate q
me habeo & ignauiter, resupinus
sum.

Ἐξω, extra, foras. Ἰξω αὐτὸν ἔξω, mente alienatum esse.

Ἐξω. habeto.

Ἐξωθεν. foris. οἱ ἔξωθεν λόγοι, dicuntur
studia externa, & litera disciplinae
nihil ad scripta euangelica, conse-
crataq; pertinentes, quae seculares
appellantur, quasi ἑωτὴν μαθηματά.

Et iſteſque uerba, atque diſciplinæ
quælibet eodem modo dicuntur, diſci-
plina mundana ab Euangelio alie-
na, & philoſophi externam illam re-
rum naturalium diſciplinam ſpectā-
tes. Bud. Com.

Ἐπαύρομαι. ὦ

Ἐπαύρομαι. μ. α. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ. κ. λ. ε. λεuo, attollo, su-
stollo, in alium duco. Et translate
Demosth. de diuitijs, ἀντὶ τῶν παύρων ἀδ-
ιερῶν ἔβησαν, id est incitant, erigunt,
perpellunt. Bud. Com.

Ἐπαύρομαι. ε. λ. α. τ. inflatus.

Ἐπαύρομαι. περὶ. percussit.

Ἐπαύρομαι. μ. ε. ζ. η. θ. κ. λ. ε. incito, irruo, cum

impetu aliquid facio. Accusf.

Ἐπαύρομαι. δ. σ. sensus.

Ἐπαύρομαι. δ. σ. manifestus, ἰπαύρομαι, ἰ-
δ. deprehensus, rescitum est.

Ἐπαύρομαι. ι. ο. δ. i. pudendus, infamis.

Ἐπαύρομαι. μ. ε. ζ. η. θ. κ. λ. ε. medico. Accusf.

Ἐπαύρομαι. δ. σ. mendiculus.

Ἐπαύρομαι. μ. α. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ. κ. λ. ε. increpo,
accuso, affero, ut affero culpam,
assigno. Bud. Com.

Ἐπαύρομαι. δ. σ. fons.

Ἐπαύρομαι. intelligo. Plato in Gorg. ἐκ τῶν
δὲ ἰδίων τῶν ὑμῶν ἀντὶ τῶν παύρων. Aliquando si-
ne praepositione, ut τῶν παύρων ἰπαύρων,
Plat. ὅτι τῶν παύρων ἀντὶ τῶν παύρων, Plut.
Aliquando sine casu, ut ἐκ τῶν παύρων ἰ-
δ. ἀντὶ τῶν παύρων, Non semiste ludibrio habe-
ri, Aristoph. Vesp. Bud. Com.

Ἐπαύρομαι. μ. α. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ. κ. λ. ε. eleuo, incum-
bo, impendo.

Ἐπαύρομαι. ε. λ. α. τ. efferor ὡς gestio, ut ἰπαύρων
ἰπαύρων ἰπαύρων, spe inani ere-
ctus, ὡς elatus subnixus. Bud. Com.

Ἐπαύρομαι. uigens, adolescens, ualidus,
aegerius sum.

Ἐπαύρομαι. δ. σ. sensim inualescens ὡς ef-
feruescens.

Ἐπαύρομαι. δ. σ. non integer fractus.

Ἐπαύρομαι. δ. σ. appendix.

Ἐπαύρομαι. δ. σ. consequentia.

Ἐπαύρομαι. δ. σ. subsequor, assiduus sum,
cōsequor, quod uel animo fit uel ora-
tione. Cic. de Reditu suo, Qui ue-

stram beneficiorum magnitudinem
nō modo augere aut ornare, sed enu-
merare aut consequi possit.

Ἐπαύρομαι. ο. i. μ. α. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ. κ. λ. ε. testes.

Ἐπαύρομαι. μ. α. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ. κ. λ. ε. audio, obtempe-
ro, obedio, subausculto. Genit. ὡς
accusf.

Ἐπαύρομαι. δ. σ. i. epitheton Iouis, quod in
summis montibus ὡς promontorijs
solite erant ara constitui Ioui.

Ἐπαύρομαι. in acutum desinens.

Ἐπαύρομαι. δ. σ. i. adductor, uenator, pi-
scator.

Ἐπαύρομαι. δ. σ. i. argumentatio indu-
ctione cōstans, quale apud Plato. uē-
tur Socrat. semper. Bud. Com.

Ἐπαύρομαι. δ. σ. i. littoreus, littoralis.

Ἐπαύρομαι. δ. σ. i. aduena, adactius, alienus
de ascitus, aduecticius, translati-
tius, profecticius. Ab ἰπαύρων, pro im-
porto, inucho. Vnde ἰπαύρων ὄρεος,
iusurandum delatum, Isocr. Bud. in
Annot. ὡς Com. Ἐπαύρομαι ἰπαύρων, in-
tercalati dies. Ab ἰπαύρων, intercalo,
Ἐπαύρομαι. cōerceo, claudio.

Ἐπαύρομαι. ο. i. uenatores, piscatores.

Ἐπαύρομαι. α. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ. κ. λ. ε. ὡς

Ἐπαύρομαι. ἰδ. ὡς. i. nauis oneraria, Xe-
noph. ἰδ. ὡς.

Ἐπαύρομαι. δ. σ. i. idem, nauicula piscato-
ria, Nicand.

Ἐπαύρομαι. δ. σ. i. nauigium praeda-
torium, Suid.

Ἐπαύρομαι. μ. α. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ. κ. λ. ε. insulto.

Ἐπαύρομαι. μ. α. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ. κ. λ. ε. letis uocibus
conclamo. Neut. absol.

Ἐπαύρομαι. δ. σ. i. grauiter affici, aggre ferre.

Ἐπαύρομαι. μ. α. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ. κ. λ. ε. adiuuo.

Ἐπαύρομαι. δ. σ. i. inunctio.

Ἐπαύρομαι. δ. σ. i. superillino.

Ἐπαύρομαι. δ. σ. i. adiuturus.

Ἐπαύρομαι. δ. σ. i. agnosco.

Ἐπαύρομαι. μ. α. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ. κ. λ. ε. sano, curo.

Ἐκτραγίς. est indiscretus ab altero in alterum transiens, alterius uicissim & alterius motio indiscreta, ita ut oculum fallat. **Ἐκτραγίς** & **ἀντίστροφος**, digitorum micatio, qui ludus est. Bud. Com.

Ἐκτραγίς. ἀπὸ τῆς ἰσχυρίας αὐτῆς, ἡ ἰσχυρία αὐτῆς ἔχει. Xenoph. in *hircis* ἀπὸ ἀντι-
στα ἰσχυρίας. Videat ne hasta ita gestentur, ut alie alijs incumbant. Bud. ibidem.

Ἐκτραγίς. μ. ἀφ. v. α. α. ἰσχυρίας, pismo, permuto, alteri pro altero accipio, uel ipse loco alterius habeor. Affine enim & passiuè accipitur, sicut euario, alterno, desino Latinis. Significat igitur aliquādo uariis sum, non eodem tenore procedo, uarie existo, dissencio. Aristot. de Gen. ani. q. 3. **Ἐκτραγίς** αὐτῶν τῶν ἰσχυρίων τὰ μέλη, Euenit, ut membra coalescant, atq; dissideant. de generatione monstrorum loquens. Aliquando uicissim hoc atq; illo modo procedo, ut dentes feruati, qui pestinatim (inquit Plin.) ceciderunt, alternis breuiores & longiores, ne contrario occurfu atterantur. Aristot. de Part. ani. Aliquando affine aliquid cum altero habeo, ut i. **Ἐκτραγίς** αὐτῶν ἰσχυρίων τῶν ἰσχυρίων ἰσχυρίων, quasi à piscium natura multum habens. De hoc copiosius Bud. Com.

Ἐκτραγίς. α. i. alternitas.

Ἐκτραγίς. α. i. i. ἰσχυρίας. ἰσχυρίας αὐτῶν ὁπποῦνται ἰσχυρίας. Sime enim ἰσχυρίας, alia alijs superposita sine intercessione aut interstitio & intercapedine. Ammon. de malis medicis, **Ἐκτραγίς** αὐτῶν ἰσχυρίων αὐτῶν αὐτῶν, id est, ita ut fructus nouus ueterè excipiat, alijs atq; alijs malis succrescentibus. Bud. Com.

Ἐκτραγίς. ministr.

Ἐκτραγίς. α. i. insiliens.

Ἐκτραγίς. α. i. propugnaculum, pinna, pinnaculum, id est propugnaculum murorum fastigium.

Ἐκτραγίς. α. i. lapis in pinna ad defendendum.

Ἐκτραγίς. α. i. inspergo. (dū.

Ἐκτραγίς. α. i. acumbo.

Ἐκτραγίς. α. i. cū tergiuersatione, procraftinando.

Ἐκτραγίς. α. i. cū lapide, excutio immaturos fructus, reddo praecoces fructus.

Ἐκτραγίς. α. i. cū lapide, excutio immaturos fructus, reddo praecoces fructus. **Ἐκτραγίς.** α. i. cū lapide, excutio immaturos fructus, reddo praecoces fructus. **Ἐκτραγίς.** α. i. cū lapide, excutio immaturos fructus, reddo praecoces fructus.

Ἐκτραγίς. α. i. cū lapide, excutio immaturos fructus, reddo praecoces fructus.

Ἐκτραγίς. α. i. cū lapide, excutio immaturos fructus, reddo praecoces fructus.

Ἐκτραγίς. α. i. cū lapide, excutio immaturos fructus, reddo praecoces fructus.

Ἐκτραγίς. α. i. cū lapide, excutio immaturos fructus, reddo praecoces fructus.

Ἐκτραγίς. α. i. cū lapide, excutio immaturos fructus, reddo praecoces fructus.

Ἐκτραγίς. α. i. cū lapide, excutio immaturos fructus, reddo praecoces fructus.

Ἐκτραγίς. α. i. cū lapide, excutio immaturos fructus, reddo praecoces fructus.

Ἐκτραγίς. α. i. cū lapide, excutio immaturos fructus, reddo praecoces fructus.

Ἐκτραγίς. α. i. cū lapide, excutio immaturos fructus, reddo praecoces fructus.

Ἐκτραγίς. α. i. cū lapide, excutio immaturos fructus, reddo praecoces fructus.

Ἐκτραγίς. α. i. cū lapide, excutio immaturos fructus, reddo praecoces fructus.

Ἐκτραγίς. α. i. cū lapide, excutio immaturos fructus, reddo praecoces fructus.

Ἐκτραγίς. α. i. cū lapide, excutio immaturos fructus, reddo praecoces fructus.

Ἐκτραγίς. α. i. cū lapide, excutio immaturos fructus, reddo praecoces fructus.

Ἐκτραγίς. α. i. cū lapide, excutio immaturos fructus, reddo praecoces fructus.

Ἐκτραγίς. α. i. cū lapide, excutio immaturos fructus, reddo praecoces fructus.

Ἐκτραγίς. α. i. cū lapide, excutio immaturos fructus, reddo praecoces fructus.

Ἐκτραγίς. α. i. cū lapide, excutio immaturos fructus, reddo praecoces fructus.

Ἐκτραγίς. α. i. cū lapide, excutio immaturos fructus, reddo praecoces fructus.

Ἐκτραγίς. α. i. cū lapide, excutio immaturos fructus, reddo praecoces fructus.

Ἐκτραγίς. α. i. cū lapide, excutio immaturos fructus, reddo praecoces fructus.

Ἐκτραγίς. α. i. cū lapide, excutio immaturos fructus, reddo praecoces fructus.

Ἐκτραγίς. α. i. cū lapide, excutio immaturos fructus, reddo praecoces fructus.

Ἐκτραγίς. α. i. cū lapide, excutio immaturos fructus, reddo praecoces fructus.

Ἐκτραγίς. α. i. cū lapide, excutio immaturos fructus, reddo praecoces fructus.

Ἐκτραγίς. α. i. cū lapide, excutio immaturos fructus, reddo praecoces fructus.

Ἐκτραγίς. α. i. cū lapide, excutio immaturos fructus, reddo praecoces fructus.

Ἐκτραγίς. α. i. cū lapide, excutio immaturos fructus, reddo praecoces fructus.

Ἐκτραγίς. α. i. cū lapide, excutio immaturos fructus, reddo praecoces fructus.

Ἐκτραγίς. α. i. cū lapide, excutio immaturos fructus, reddo praecoces fructus.

Ἐκτραγίς. α. i. cū lapide, excutio immaturos fructus, reddo praecoces fructus.

Ἐκτραγίς. α. i. cū lapide, excutio immaturos fructus, reddo praecoces fructus.

Ἐκτραγίς. α. i. cū lapide, excutio immaturos fructus, reddo praecoces fructus.

Ἐκτραγίς. α. i. cū lapide, excutio immaturos fructus, reddo praecoces fructus.

Ἐκτραγίς. α. i. cū lapide, excutio immaturos fructus, reddo praecoces fructus.

Ἐκτραγίς. α. i. cū lapide, excutio immaturos fructus, reddo praecoces fructus.

Ἀποκρίσας αὐτῷ· Ὁ κινδυνεύων, id est
ἐκινδυνεύων, ut κινδυνεύοις κινδυνόν,
impndens periculū, Herodia. Item
ἐπὶ τῷ φόβῳ, ut apud Aeschin. φόβος
ἐπὶ τῇ, metum inieci, terroribus
perculi, id est periculum imminere
dixi. Bud. Com.

Ἐκτατυρία. apparatus.

Επαγίν. ὁ. ὁ. promptus, preparatus.

Ἐπαρτύν. adapto.

Εἰσαπυρόμενος. exhaustiens.

Enanthe idios. h. haustum.

Βασιλ. ἡ. ἡ. decima. Aliquādo idē qđ

Ἐπαρχία. ar. i. id est provincia, præfe-
 ctura. Plut. Δολοβέλλαν ἱστῶν παχέσι
 οἰς ἑπαρχίας, Accusavit Dolobellam
 repetundarum.

Ἐπαρχίας. ε. ε. provincialis.

Ἐπαύριμα: μ. ἰσομα. π. ημοα. decimas
capio. Item auspicor, capio, iliad.
α. Depon. absol.

Ἐπαρχος. v. i. praefes provinciae, prator,
praefectus.

Ἐπάρχω. imperito, ut ἡ ἀρχὴ τοῦ ἡγεμῶνος,
Isocr. Item praesum, prae-ficior. He-
rodias. ἡ ἀρχὴ τοῦ ἡγεμῶνος ἡ ἀρχὴ τοῦ
δούλου. Bud. Com.

Ἐπαρωός. ὁ. ὁ. adiutor, opitulator.

Ἐπαδμάινω. anhele.

Ἐπαικίω. colo, hoc est exerceo, ut colitur pietas & officium.

Ἐπασχυτίς. αἰθρία.

Ἐπὶ ἀσματ. cantilena, quales pueris nu-
trices canunt.

Ἰσπαρός. ἰσρ. ὁ, ἡ. accumulatus.

Ἐπ' αὐτόν ποτ. ὁ. *aceruatus*, unus super
aliū, & per uices.

Παυλάω. splendesco.

Ἐπαύλασμα. ἢ. splendor.

Ἐπανδᾶω. alloquor.

*Ἐκταδοσάμνοι. in eadem pertinacia
perdurantes.*

Ἐπειρὸς, ἄδον. ἢ, caula.

Ἐπαύλτος. ἡ τῆς αὐλῆς ὁδός.

Επαυλίω.μ. έσω. π. ψηφ. modular, acct.
no. Newt. Bud. Com.

Ἐπειὸν τοι. uilla, ἡ πόλις, ἀγορεύει. Ἀρ-
schin. ἡ νύμφη ἀναδομύει, καὶ
ἡ πόλις. Ἐπειὸν uero pluraliter se-
cūda dies nuptiarum, id est repotia,
ἡ μίτρα μίδοις, quo die dona ab
amicis & necessarij mittebantur
sponso & sponse. Aliquando pro
ipsa dote, siue alij magnifici mune-
ribus accipitur. Cel. lib. 15. cap. 18.
& 24. & Bud. Com.

Εἰς αὐτὸν. stabulor, in statuis sum.
 & in loco immoror, Thucyd. & Lu-
 cia. Et Plutar. ὅς τις ἐν τοῖς σταβυλῶν
 ἴσθι τὸ σπασσένδε, Ita ut pernoctas
 rent ad castra. Bud. Com.

Ἐπαυλῖς. 101. ἡ. cortis, suburbium, stabu-
lum, boum ouiumq; caula, cubile, ca-
sa, uilla, ἀγροία.

Erionot. inhabicans, umbrosus.

Ἐπαυλόσιμος. ὁ εἰς τὴν Ἰπταυλίαν.

Ἐπαυξάνομαι. *ascresco.*

Ἐπαιράματα. στιχοι.

Ἐπαύρις: ιω. ii. fruitio.

Ἐπαυρίω. fruor.

Ἐπαυρίσω. μ. ἰσο. π. μα. *leniter spiro.*

Ἐπαύριον. postridie, siue postero die. Di-
citur etiam ἡ ἐπαύριον.

Ἐπαυρίσκειται. Θ

Ἐπαύρομαι. *fructor, inconvalesco.* Genit.

Brasyl. torrens.

Ἐπαυτότης. in conspectu.

Επαρτορῆς. adverb. in ipso furto, in ipso actu deprehensus, manifestus, qui inficiando non est. Bud. Com.

Ἐπαυχία. supbia. gloriol. μεγαλειότης.

Επαφρόδιτ. μ. ἱερωμ. π. π. π. π. π.

Επαρώ. μ. ἴσω. π. xxx. *contrecto, discerno.*

Επαφή. ἢ. ἰ. *contractatio, discussio,*
tactus.

Ἐπαρῆμι. μ. ἰσο. π. ἰνα. dimitto, intor-
 queo, inmitto, perfruo. Accus.
 Ἐπαρῆμι. μ. ἰσο. π. ἰνα. despuo. Accus.
 Ἐπαρῆμι. μ. ἰσο. π. ἰνα.
 Ἐπαρῆμι. μ. ἰσο. π. ἰνα. uenustus, iucundus.
 Ἐπαρῆμι. μ. ἰσο. π. ἰνα. grauis, molestus, on-
 rosus.
 Ἐπαρῆμι. μ. ἰσο. π. ἰνα. contristo.
 Ἐπαρῆμι. μ. ἰσο. π. ἰνα.
 Ἐπαρῆμι. μ. ἰσο. π. ἰνα. Ionice pro ἰνα. cum, quando.
 Ἐπαρῆμι. μ. ἰσο. π. ἰνα. de malis alie-
 nis rideo, insulto alicui ridēdo. Neu-
 datiuo.
 Ἐπαρῆμι. μ. ἰσο. π. ἰνα. promissus cū fideiusiōe.
 Ἐπαρῆμι. μ. ἰσο. π. ἰνα. exuscito. Accus.
 Ἐπαρῆμι. μ. ἰσο. π. ἰνα. infundere.
 Ἐπαρῆμι. μ. ἰσο. π. ἰνα. oculus innuens.
 Ἐπαρῆμι. μ. ἰσο. π. ἰνα. infringo, inflecto. Bud.
 Com.
 Ἐπαρῆμι. μ. ἰσο. π. ἰνα. insculpo.
 Ἐπαρῆμι. μ. ἰσο. π. ἰνα. inhiare, irridere.
 Ἐπαρῆμι. μ. ἰσο. π. ἰνα. pincerna. Gel. lib. 15.
 cap. 16.
 Ἐπαρῆμι. μ. ἰσο. π. ἰνα. peruolitauit.
 Ἐπαρῆμι. μ. ἰσο. π. ἰνα. incursio.
 Ἐπαρῆμι. μ. ἰσο. π. ἰνα. alieno.
 Ἐπαρῆμι. μ. ἰσο. π. ἰνα. cum, postquam, quoniā, uerum
 enim uero, etsi. Interdum pro ἰνα,
 quod nisi, quod si non, alioqui. Ἐπαρῆμι.
 ἰνα. Quod si mihi non cre-
 dis, percontare. Bud. Com.
 Ἐπαρῆμι. μ. ἰσο. π. ἰνα. per syncopen ἰνα. cum, quan-
 do, postquam, ἰνα.
 Ἐπαρῆμι. μ. ἰσο. π. ἰνα. sollicito,
 impello. Et passiuē obruor, urgeor.
 Sic
 Ἐπαρῆμι. μ. ἰσο. π. ἰνα. satago, urgeo, cō-
 pello, cogo, propero, profectiōem
 paro. Accus.
 Ἐπαρῆμι. μ. ἰσο. π. ἰνα. studium, industria.
 Ἐπαρῆμι. μ. ἰσο. π. ἰνα. postquam, cum. Bud. Com.
 Ἐπαρῆμι. μ. ἰσο. π. ἰνα. postq̄, ex quo, quod. Bud. ibidē.
 Ἐπαρῆμι. μ. ἰσο. π. ἰνα. simul atq̄

simul ut, quoniam quidem, cum pri-
 mum, protinus.
 Ἐπαρῆμι. μ. ἰσο. π. ἰνα. inspexerunt.
 Ἐπαρῆμι. μ. ἰσο. π. ἰνα.
 Ἐπαρῆμι. μ. ἰσο. π. ἰνα. postquam.
 Ἐπαρῆμι. μ. ἰσο. π. ἰνα. coniecto.
 Ἐπαρῆμι. μ. ἰσο. π. ἰνα. quoniam, siquidem.
 Ἐπαρῆμι. μ. ἰσο. π. ἰνα. instigator, qui rem sedulo
 urget.
 Ἐπαρῆμι. μ. ἰσο. π. ἰνα. concedo.
 Ἐπαρῆμι. μ. ἰσο. π. ἰνα. aduenio, ingredior. ἰνα.
 ἰνα, consequens tempus. Item re-
 censo, ut recensere exercitiū. Item
 contrā eo, inuado, aggredior.
 Ἐπαρῆμι. μ. ἰσο. π. ἰνα. festinatio.
 Ἐπαρῆμι. μ. ἰσο. π. ἰνα. dilecti sunt Elei, ab Epro, Ephy-
 mionis filio, eorum rege.
 Ἐπαρῆμι. μ. ἰσο. π. ἰνα. Epeus, qui fabricatus est
 equum, quo captum est Ilium.
 Ἐπαρῆμι. μ. ἰσο. π. ἰνα.
 Ἐπαρῆμι. μ. ἰσο. π. ἰνα. quandoquidem, quia.
 Ἐπαρῆμι. μ. ἰσο. π. ἰνα. subdens, ἰνα.
 Ἐπαρῆμι. μ. ἰσο. π. ἰνα. cauillans.
 Ἐπαρῆμι. μ. ἰσο. π. ἰνα. derideo.
 Ἐπαρῆμι. μ. ἰσο. π. ἰνα. superinduco.
 Accus.
 Ἐπαρῆμι. μ. ἰσο. π. ἰνα. receptaculum, Thu-
 cyd. introductio.
 Ἐπαρῆμι. μ. ἰσο. π. ἰνα. superinducitur.
 Ἐπαρῆμι. μ. ἰσο. π. ἰνα. alienigena, peregrinus,
 aliunde inductus, aduenticus, asci-
 titius.
 Ἐπαρῆμι. μ. ἰσο. π. ἰνα. adscitū.
 Ἐπαρῆμι. μ. ἰσο. π. ἰνα. admittere. (uado.
 Ἐπαρῆμι. μ. ἰσο. π. ἰνα. prorūpo, introducor, in-
 Ἐπαρῆμι. μ. ἰσο. π. ἰνα. orno, celebro.
 Ἐπαρῆμι. μ. ἰσο. π. ἰνα. contigū.
 Ἐπαρῆμι. μ. ἰσο. π. ἰνα. ingredior.
 Ἐπαρῆμι. μ. ἰσο. π. ἰνα. aqualiculus.
 Ἐπαρῆμι. μ. ἰσο. π. ἰνα. ingredior.
 Ἐπαρῆμι. μ. ἰσο. π. ἰνα. uel ἰνα.
 ἰνα, aduoluerē, attexere, annectere,
 addere. Bud. Com.

Ἐπαρῆμι. μ. ἰσο. π. ἰνα.

Ἐπαρμόσω. impudenter me & uelut
emulenter infero, & insinuo in ali-
cuius societatem, uel in collegium
& nationem. Bud. Com.

Ἐπείσοδ' ἱερ. v. ὁ. introductio, id quod
adijciunt prater legitimam fabulam
ciendi rixus gratia, extraneum, ad-
uentitium, non propriè faciens ad
propositum argumentum. Et ἱπ-
σὸδ' ἰα, carmina quæ canuntur in im-
petratorem, primum urbem ingre-
dientem.

Ἐπείσοδιος. v. ὁ. introductus, ingressus
aliunde.

Ἐπείσοδι' ἱερ. aggressus cōmittere, siue
admittere.

Ἐπίσოდος. v. subitio.

Ἐπίσσομαι. uadam.

Ἐπισπῶ. irrumpo.

Ἐπισπείσω. μ. ἰσο. π. ἡλ. superinfilio.
Datiuo.

Ἐπισπῶ. introſo.

Ἐπασσω. inflo.

Ἐπασφίρω. infero.

Ἐπασφράξ. & ἰ. condemnatio.

Ἐπαξίω. adijcio.

Ἐπατα. postea, iam uerò, deinde, sanè,
Homero. οἱ ἔπατα, posteri.

Ἐπὶ τῶν ἄλλ. alioqui, Luciano.

Ἐπίτοι. alioqui, ἔδ' μὲν, ἡ δ'.

Ἐπὶ τὴν ἡμέραν. festinare.

Ἐπὶ τὴν ἡμέραν. egredior.

Ἐπὶ τὴν ἡμέραν. subsidio uenio.

Ἐπὶ τὴν ἡμέραν. edoceo.

Ἐπὶ τὴν ἡμέραν. insuper explicare, eo am-
plius edisserere.

Ἐπὶ τὴν ἡμέραν. elargiri.

Ἐπὶ τὴν ἡμέραν. ulterius, superius, trans, illic.

Ἐπὶ τὴν ἡμέραν. impetum facio, incursio, pro-
deo, contrà erumpo. Datiuo.

Ἐπὶ τὴν ἡμέραν. percenſeo, perleſeo. Bud.
Comment.

Ἐπὶ τὴν ἡμέραν. ἰ. ἰ. porrectio, productio.

Ἐπὶ τὴν ἡμέραν. contendo, enitor.

Ἐπὶ τὴν ἡμέραν. μ. ἰ. π. ἡλ. porrigo, exten-
do. Accus.

Ἐπὶ τὴν ἡμέραν. euado, deuito.

Ἐπὶ τὴν ἡμέραν. extinguo, infringo, debilito.

Ἐπὶ τὴν ἡμέραν. v. ὁ. obiurgator.

Ἐπὶ τὴν ἡμέραν. cursu inuado.

Ἐπὶ τὴν ἡμέραν. superinfundo.

Ἐπὶ τὴν ἡμέραν. inuastro, impetus.

Ἐπὶ τὴν ἡμέραν. inuado, infesto, incursu in
aliquem feror, aduento. Bud. Com.

Ἐπὶ τὴν ἡμέραν. superelenchus.

Ἐπὶ τὴν ἡμέραν. accessus, impetus.

Ἐπὶ τὴν ἡμέραν. ὁ. ὁ. aduentitius, superue-
niens. Vnde Ἐπὶ τὴν ἡμέραν motio, de quo
Cal. lib. 1. ca. 46.

Ἐπὶ τὴν ἡμέραν. retraho.

Ἐπὶ τὴν ἡμέραν. inſpermerigo, bona ſpe eſſe
iubeo.

Ἐπὶ τὴν ἡμέραν. in eo, inſulto, inceſſo.

Ἐπὶ τὴν ἡμέραν. infero, ἰμφορώ, ſicut ἰμφο-
λώ. Item alium ſuper alium immit-
to, & ſuper alium ingredior, ἰμφο-
ρώ, ut fluuius in alium fluuium in-
fluens, Xenoph. Eſt etiam ἰμφο-
ρώ, auctarium addo, Lucian. Bud.
Comment.

Ἐπὶ τὴν ἡμέραν. incursus.

Ἐπὶ τὴν ἡμέραν. οἱ. exuentes.

Ἐπὶ τὴν ἡμέραν. ſuperior tunica.

Ἐπὶ τὴν ἡμέραν. v. ὁ. tunica, ſuperindumen-
tum.

Ἐπὶ τὴν ἡμέραν. inferre, emittere, accuſare,
damnare.

Ἐπὶ τὴν ἡμέραν. ſuberat, efflorefcebat.

Ἐπὶ τὴν ἡμέραν. μ. ἰσομαι. μ. ἡμαι. corrip-
pio, conſumo. Depon. accuſ.

Ἐπὶ τὴν ἡμέραν. delicias facio, illudo, inſul-
to, fruor in malam pariem.

Ἐπὶ τὴν ἡμέραν. apparo.

Ἐπὶ τὴν ἡμέραν. porrigo, Thucyd.

Ἐπὶ τὴν ἡμέραν. de exercitiu progrediente
ſic dicitur, ut ἰμφορώ de pediatu.

Bud. Com.

Ἐπὶ φάσγαν. iudicia, ultio, pœna, ex-
ecutio.

Ἐπὶ φάσγαν. ἢ ἐπὶ φάσγαν.

Ἐπὶ φάσγαν. hospes factus.

Ἐπὶ φάσγαν. μ. ἀσμαι. π. ασμαι. ex-
polio, elaboro. Depon. accus.

Ἐπὶ φάσγαν. repetitio probationis.

Ἐπὶ φάσγαν, siue ἐπὶ φάσγαν. in ius aliquē
rapere, iudicium dicere, & cum eo
experiri, nō tamen tam reum agere,
quā reum peragere ac conuince-
re, Demosthe. παρὰ μὲν. & παρὰ μὲν.Est etiam erumpere infesto exerci-
tu ἰταρίαν, Isocra. πρὶ ἀγρίῳ. Itē
ingredi hostiliter, ἀσάδαν, ἰπασ-
τῶν, Thucyd. Paus. Isocra. item
perlegere, Basil. Est & excurrere,
& percurrere populabundē, Thus-
cyd. ἐπὶ φάσγαν τὰ νόμα τῶν ποταμῶν.Significat etiam stilo persequi, com-
memorare & differrere. Paus. ὡς
ταῖς μὲν ἐπὶ φάσγαν τὰ ἰνδωκὰ. Bud.

Comment.

Ἐπὶ φάσγαν. ιοι. ἢ. enarratio.

Ἐπὶ φάσγαν. exortus est.

Ἐπὶ φάσγαν. ιοι. ἢ. accusator.

Ἐπὶ φάσγαν. decet.

Ἐπὶ φάσγαν. quod inest.

Ἐπὶ φάσγαν. uersabatur, Iliad. θ.

Ἐπὶ φάσγαν. ἢ. ἢ. peramabilis, expe-
tendus.Ἐπὶ φάσγαν. ας. ἢ. cultura, ias arandi in-
ter se, ut ἰνδωκὰ pascendi.

Ἐπὶ φάσγαν. ας. ἢ. operatio penes alios.

Ἐπὶ φάσγαν. οἱ. irritamentum.

Ἐπὶ φάσγαν. affirmatio, inuixus, allisus,
illisus.

Ἐπὶ φάσγαν. ιοι. ἢ. ἢ. coopertus, alius.

Ἐπὶ φάσγαν. apparo, intego.

Ἐπὶ φάσγαν. interrogo.

Ἐπὶ φάσγαν. conualuit.

Ἐπὶ φάσγαν. concussi sunt.

Ἐπὶ φάσγαν. confirmati sunt.

Ἐπὶ φάσγαν. superuenio, punio, aggre-
dior, adior, accedo, audeo, reco-
gnosco, illustro, perlustro, recenseo
exercitum. ἰπὸ φάσγαν, in mentem
uenit. Depon. accus. iung.

Ἐπὶ φάσγαν. ιοι. ἢ. corroboratio.

Ἐπὶ φάσγαν. μ. ἢ. ἢ. αα. interrogo.
Accus.

Ἐπὶ φάσγαν. ἢ. &

Ἐπὶ φάσγαν. ιοι. interrogatio, stipulatio.

Ἐπὶ φάσγαν. ας. ἢ. iactatio, nuga, oblo-
cutio, conuicium. παρὰ τὸ ἰπὸ φάσγαν
λαρ.

Ἐπὶ φάσγαν. ἢ. ἢ. conuiciator, nugator.

Ἐπὶ φάσγαν. τὰ. quæ ultimo edūtur, ἰπὸ
δορμίσματα, ἰνδωκὰ, ἰπὸ φάσγαν.

Bud. Com.

Ἐπὶ φάσγαν. subinde comedo.

Ἐπὶ φάσγαν. dissipabas, Iliad. τ.

Ἐπὶ φάσγαν. considerate.

Ἐπὶ φάσγαν. μ. ἀσμαι. π. αα. sum procat
ad dicendum. Neur. absol.Ἐπὶ φάσγαν, & ἰπὸ φάσγαν. sequor, cum
impetu feror.Ἐπὶ φάσγαν, & ἰπὸ φάσγαν. ἢ. con-
citus.

Ἐπὶ φάσγαν. ἢ. ἰπὸ φάσγαν, impello.

Ἐπὶ φάσγαν. impulsus est.

Ἐπὶ φάσγαν. præsui, principatum tenuit.

Ἐπὶ φάσγαν. adorsus est, cohibuit, instituit.

Ἐπὶ φάσγαν. imminet, licet, inest.

Ἐπὶ φάσγαν. uolo, possum, in me suū est.

Ἐπὶ φάσγαν. Ionice pro ἰπὸ φάσγαν. ἢ. dome-
sticus, familiaris.

Ἐπὶ φάσγαν. oi. famuli.

Ἐπὶ φάσγαν. ἢ. annuus, hornus.

Ἐπὶ φάσγαν. quæ singulis annis fructū
ferunt, contrā παρὰ φάσγαν, quæ
alternis fructum ferunt.Ἐπὶ φάσγαν. οἱ. ἢ. annuus, durans eo-
to anno.

Ἐπὶ φάσγαν. aduolō.

Ἐπίτοπος. portus, προσομισησος.
 Ἐπίοι. oi. affines, cognati.
 Ἐπίορος. sublimis.
 Ἐπίρας. persuadens.
 Ἐπίρατος. ο. δ. ἡ. optabilis.
 Ἐπίπρασος. μ. ἄσος. π. α. α. α. calumnior, no-
 cco, uexo, offendo, uim facio & im-
 peto, ludo. Dativus & accus.
 Ἐπίπραμος. ὅ. δ. ἡ. uexatio, lesio, contu-
 melia.
 Ἐπίπρασος. ὅ. δ. ἡ. dolor, fractio, uolentia,
 contumelia, propriè bellicus insult-
 us.
 Ἐπίπριος. ὅ. δ. ἡ. προσομισησος.
 Ἐπίπριμος. ο. δ. ἡ. remigabilis. Et ἰπρί-
 μοι, remiges, qui sunt in procinctu
 nauigationis.
 Ἐπίπριος. ὅ. δ. ἡ. coopertus, alius, pro-
 prius.
 Ἐπίπριος. ὅ. δ. ἡ. & ἰπρίος. ὅ. δ. paratus.
 Ἐπίπριμος. ὅ. δ. ἡ. προσομισησος. mors impendens.
 Ἐπίπριος. emulatione dignus, ob quem
 contenditur.
 Ἐπίπριος. licuit, facultatis fuit.
 Ἐπίπριος. aduentus, prudentia.
 Ἐπίπριος. ο. δ. ἡ. prudens, & facundus, ue-
 rus, idoneus.
 Ἐπίπριμος. ο. δ. ἡ. continuus, successiuus,
 densus aduicem.
 Ἐπίπριος. ὅ. δ. ἡ. ἰπρίος, siue (ut alij) pruden-
 tia, facundia.
 Ἐπί cum tribus casibus construitur.
 Genitiuo quidem quando tempus si-
 gnificat, ut, ἰπρίος ἀλλοίως ἀλλοίως πρὸς
 τοὺς ἄλλους, id est, praesidente Athenis
 Pythodoro, aut subiectionem, ut ἰπρίος
 ἰπρίος, sub praeside. Item circa
 aliquid, aut per aliquid, ut, ἰπρίος πο-
 τὴν μὲν τὴν τὰ ἄλλα, id est, mul-
 tis, uel permulta cognoscit aliquis
 quae dicantur. Item iuxta, pro, siue
 ante, ut ἰπρίος ὅδῃ, ad uiam, ἰπρίος
 ὅδῃ, pro foribus. Item ὅδῃ, id

est supra, ut ἰπρίος. Dativus iudicia
 cause est nota, et propter significat,
 aut p, ut ἰπρίος πρὸς τὰ ἰπρίος, Cau-
 sa boni omnia fecit. ἰπρίος μὲν, p, mer-
 cede. Item potestatem, & arbitrium,
 ἰπρίος βασιλῆα τὰ ἰπρίος, id est, in po-
 testate regis subiectionum sunt bona.
 Nonnunquam post, ἰπρίος, post om-
 nia. ἰπρίος τὸν, post hæc. Item super,
 ἰπρίος τὸν ὅδῃ ἰπρίος ἰπρίος, id est,
 Super crepidine forti consistebat
 murus. Item contra, atq; insidias,
 ἰπρίος τὸν δῆμον, contra populum. Ac-
 cusatiuum uerò quando habet, ad,
 uel in significat, ἰπρίος τὸν, in unum,
 uel ad unum. Et tempus, ἰπρίος χρόνος,
 ad tempus. Motum quoq; aliquò, ἰπρίος
 τὸν ἀπὸ τὸν ἰπρίος. In compositio-
 ne significat aut positionē super ali-
 quid, ut ἰπρίος μὲν: aut maiorem signifi-
 cantiam, ἰπρίος τὸν: aut ἀπὸ τὸν ἰπρίος,
 ἰπρίος τὸν, ἰπρίος τὸν: aut posteritatem.
 nam ante prandium Ioseph. πρὸς τὸν
 χρόνον dicit, post prandium ἰπρίος τὸν.
 sed quando postponitur suo casui,
 mutat accentum, ut, ὅδῃ τὸν ἰπρίος
 τὸν, Propter quod multos labores
 sustinui.
 Ἐπί. inest, adest, potestas & arbitrium
 est.
 Ἐπί ἄλλων. aliàs.
 Ἐπί ἀριστερά. sinistrorsum.
 Ἐπί μοι πρόσθεν. penes me est, id est in
 potestate mea.
 Ἐπί μοι. intra unum diem.
 Ἐπί μοι. quantum in me est.
 Ἐπί ὀλίγον. paucis, parvillum.
 Ἐπί, pro ὅδῃ, more Ionico, id est
 ὅδῃ.
 Ἐπί βροχῶν. quàm mox, βροχῶν.
 Ἐπί. deniq;, praeterea, deinde.
 Ἐπί τὸν ὅδῃ, et ἰπρίος τὸν ὅδῃ
 or. aequali utrinq; conditione.

Ἐπὶ καιρῷ. in tempore opportuno, subito, ex tempore.

Ἐπὶ λόβῳ. dicitur cum aliquem in malam cadimus. Bud. in Annot. post.

Ἐπὶ μάγῳ. magis, potius.

Ἐπὶ μικρῷ. paululum. opponitur ἐπὶ πολλῷ.

Ἐπὶ γῆνι. in agro externo.

Ἐπὶ πάντι. deniq; post omnia.

Ἐπὶ πλείῳ. diutius, ad plus.

Ἐπὶ πόδι. recessim.

Ἐπὶ πᾶσι. quamplurimum, diu.

Ἐπὶ σκαλοῦ. in tellure, in terra.

Ἐπὶ σοὶ ὅρ. tibi licet.

Ἐπὶ τῇ Ἀσίᾳ. dextrorsum.

Ἐπὶ τῷ καιρῷ. nouissimè.

Ἐπὶ τινι χρόνῳ. aliquandiu.

Ἐπὶ τῷ αὐτῷ. eodem tempore, in eodem loco.

Ἐπὶ τῷ σκοπῷ. ad utilitatem.

Ἐπὶ τῷ πλείῳ. plerumq; plurimum, amplius.

Ἐπὶ τῷ πᾶσι. magna ex parte.

Ἐπὶ τῷ ἰδίῳ. in priuato matrimonio.

Ἐπὶ τῷ αὐτῷ. tandiu.

Ἐπὶ τῷ ἑνὶ. inter hæc, ob hæc, post hæc.

Ἐπὶ τῇ. ter, ad ter, quod uulgo tribus uicibus dicitur.

Ἐπὶ χρόνῳ. aliquandiu, ad tempus.

Ἐπὶ αἰνῷ. incundus, τρυφῶς.

Ἐπὶ αἰνῷ. ὅ. ὅ. insiliens.

Ἐπὶ αἰνῷ. ὅ. ὅ. uide ἱερῶν.

Ἐπὶ αἰνῷ. complacet.

Ἐπὶ αἰνῷ. irrumpit, increpant.

Ἐπὶ αἰνῷ. acclamo.

Ἐπὶ αἰνῷ. αἰ. ὅ. ὅ.

Ἐπὶ αἰνῷ. ὅ. ὅ. scala nautica, naulum.

Ἐπὶ αἰνῷ. μ. ὅ. ὅ. π. κα. inuado, adeo, aduenio, ascendo, in eo, ingredior, peruenio, accedo. Geniuo, ὅ. datiuo, sed ἀναβαίνω solum accus.

Ἐπὶ αἰνῷ. ὅ. id quod cuiq; obuenit.

Ἐπὶ αἰνῷ. μ. ὅ. ὅ. ἐρχομαι, capri, incepto,

aggredior, affecto uiam ad aliquid, ὅ. insisto, cupio. Basil. οὐδ' ὅτ' ἂν ἀπὸ ἰσχυροῦ. Quod utinam deo bene uolente auspiciatus sim. Aristot. ὅσῳ ἂν καὶ τὸ ἐπὶ ἰσχυροῦ. Item induo, ἰνδύομαι, Aristot. Bud. Com.

Ἐπὶ αἰνῷ. μ. ὅ. ὅ. π. ἰσχυροῦ. καὶ τὸ ἂν ἀπὸ ἰσχυροῦ. ut ἰσχυροῦ μοι τὸ ἂν ἀπὸ ἰσχυροῦ. Hæc res ad me pertinet, sicut ἀπὸ ἰσχυροῦ μοι τὸ ἂν, de quo antea. Aristot. 1. Poli. καὶ ὅτ' ἂν ἰσχυροῦ μοι τὸ ἂν, Pro ea parte quæ ad unumquemque pertinet. Vnde ἰσχυροῦ μοι, id est ἰσχυροῦ μοι, Demosth. πρὶ τῷ. Et Lucæ 15. πᾶσι δὲ μοι τὸ ἰσχυροῦ μοι τὸ ἂν, De mihi attinentem ad me partem bonorum. Huic non dissimile, cū pro ἀρμόδιῳ siue ἰσχυροῦ ponitur. Basil. ἀπὸ ὅσῳ ἰσχυροῦ ἂν μοι, Si omnino nobis conuenit. Et Aristot. τὸ ἂν ἰσχυροῦ ὅτ' ἂν ἰσχυροῦ ἂν αὐτοῖς, Aliorum autem unumquemque quatenus functioni eius congruit ὅ. conuenit. Vnde ἰσχυροῦ, conueniens, quadrans, coherens, ut ἀπὸ ἰσχυροῦ ἂν ὅτ' ἂν ἰσχυροῦ. Et facere aliquid κατὰ τὸ ἰσχυροῦ ἂν λόγῳ ἂν, id est pro cuiusq; ratione. Aliis quando significat incumbere, ὅ. ingruo. Athen. de pistacijs, ἀπὸ ἰσχυροῦ ἂν ἰσχυροῦ, id est ἰσχυροῦ ἂν ἰσχυροῦ. Plato in Phæd. παρὸς ὅτ' ἂν ἰσχυροῦ ἂν ἰσχυροῦ. Sic Theop. de Caus. 1. καὶ τὸ πικρὸν καὶ ἀλγὺν ἂν ἰσχυροῦ. Et Alicarn. ἀλλ' ὅτ' ἂν ἰσχυροῦ ἂν ἰσχυροῦ τοῖς αὐτοῖς, Sed neq; ipsæ enthymematis incubuit, ἰσχυροῦ. Et Plus. καὶ ὅτ' ἂν ἰσχυροῦ τὸ ἂν ἰσχυροῦ τοῖς αὐτοῖς ἂν ἰσχυροῦ, Vmbra Romanorum longius porrecta in hostes incubantes desinebant. Idem in Aemyl. τὸ ἂν ἰσχυροῦ.

Βασίς τὸ ἄμμα τὸ βασίλειον, ἐστὶν uestigio se
quebatur, uestigijs harebat, et qua-
si incumbebat. Polyb. τὸν δ, τὸν
συμμάχων ἐπιβάσαν ὤρεας. Similiter sol
ἐπιβάσαν Aristoteli & Theoph. dici-
tur, cum in ortu irradiat, & suis ra-
dijs ingruit & incumbit. Ita & luna
ἐπιβάσα, id est incubat, radios suos
appellit & admouet. Et Homerum
scribit Pluarchus τὰ τ' ἐπὶ τοῖς κα-
ταῖς ἐπιβάσαν, id est exacte, per-
fecte percepisse, & affectuum esse:
quasi ad eam rem intelligendam om-
ni studio ac cogitatione incubuerit,
sestēq; applicari. Aliquando est im-
ponere & statuere. Aristot. Oeco. 1.
τὸν δ τὸ εἶναι ἐπιβάσαν. Et Plut. τὸν
δ τὸν πάλαι δ' ὄρεον ἐπιβάσαντος φέ-
ρεται. Aliquādo aggredior, capeffo,
incepto, ἐπιβῶ, sicut suum passiuū
ἐπιβάσμεναι. Plut. τοῖς λαοῖς ἐπιβάσμεν
πρόμαχον. Aliquando addo, adjū-
cio. Aristot. Polit. 1. de numismate.
χαρὰν τὴν ἐπιβάσαν. Et ἡ τὰ τὰ φρ.
1. μὴδ' ἢ μὴδ' ἐπιβάσαν τὴ φρ.
Georg. Huc pertinet quod est apud
Plutarc. in Apophth. ἐπὶ ἐπιβάσαν τὴ
βονοταξία &c, ubi pro prorogare po-
nitur, quod est spatiū addere. Ali-
quādo significat immittere, quale est
apud Cic. de Senect. Sarmentorū ea,
quam dixi, aliorum amputatio, alio-
rum immisio, ut ὡς ματα ἐπιβάσαν, &
Theoph. de Caus. 9. id est submittere
palmities. Aliquando multo, ut ἐπι-
βάσαντες τὸ ἀργύρεον, multantes pecu-
nia, & ἐπιβάνη ἐπιβάσαν, multam
indicare, multam irrogare, Lys. &
Xenoph. Aliquando liceat. Arist.
Polit. 1. ὁ δὲ μὴδ' ἀμφοῖν ἄνδρ' ἐπι-
βάσαντες, Nemine pluris licēte. Ali-
quando claudor, operior. Idem de
Part. ani. 1. ὅτ' ἐπὶ τὸν πῦρ ἐπιβάσαν

λα τὴ τὴ ἀντιφύων. Bud. Com.
ἐπιβάσαν. scabellum, ἡ ἐπιβάσαν.
ἐπιβάσαν. immergo.
ἐπιβάσαν. onerare. (alienae.)
ἐπιβάσαν. as. i. inuasio, occupator rei
ἐπιβάσαν. ut. i. basis, fundamentum,
aditus, ascensus, iter.
ἐπιβάσαν. &
ἐπιβάσαν. μ. ὄρε. π. ὄρε. facio ire, ag-
gredior, nauē ἀσέδο, in nauī milito,
nauē capio. Herodo. οἱ πᾶσι οἱ ἐπὶ ἐπι-
βάσαν ἐπὶ τὸν πῦρ.
ἐπιβάσαν. τὰ. macinā ad inuadēdos
muros, uidelicet scala, & lignea tur-
ἐπιβάσαν. ascensorium. (res.)
ἐπιβάσαν. s. i. adiuuans ascensum.
ἐπιβάσαν. s. i. ascensor, eques, uektor,
fessor, nauē conscendens, miles clasi-
farius, qui in nauī meret, eamq; pro-
pugnat, epibat. Bud. in Annot.
ἐπιβάσαν. s. i. ascensibilis. & ἐπιβάσαν,
quas appellant πᾶσι τὸν πῦρ,
ἡ ποσειδῶν πᾶσι τὸν πῦρ.
ἐπιβάσαν. τὸν πῦρ. aditū prabere. (sunt.)
ἐπιβάσαν. s. i. uadēs, uiator, uektor, pas-
ἐπιβάσαν. α. dies festorum postridia-
nus, α. μὴδ' ἐπὶ τὸν πῦρ.
ἐπιβάσαν. i. confirmans.
ἐπιβάσαν. ascendamus.
ἐπιβάσαν. species saltationis.
ἐπιβάσαν. opor. s. custos.
ἐπιβάσαν. μ. ὄρε. π. ὄρε. impono, id est as-
cendere facio, refero. Neutr. accus.
ἐπιβάσαν. s. qui superuixit.
ἐπιβάσαν. μ. ὄρε. π. ὄρε. &
ἐπιβάσαν. superuiuo, superstes sum.
ἐπιβάσαν. s. i. nocuus. (Neutr. abs.)
ἐπιβάσαν. fibula.
ἐπιβάσαν. nebulosus, uinosus.
ἐπιβάσαν. subolescunt.
ἐπιβάσαν. supergermino.
ἐπιβάσαν. μ. ὄρε. π. ὄρε. aspicio, inspi-
cio, uideo. Accus.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΡΟΜΑΙΟΝ, ΚΑΙ ΑΛΛΑΙΣ ΕΚ ΤΗΣ

Ἐπιγινώσκου τὴν θύην, partum agnos:

ἡ τοῖς ἰστέροις ἰσχυρὰ καὶ ἰσχυρὰ ἰσχυρὰ
 liberaliter & copiose fun-
 des, praelargi nobis ridendi materiā
 praebebis. Accus. uel Attice genit.
 Bud. Com.

Ἐπίδαρις. deficiens, indigus.

Ἐπίδαρμος. qui hereditatem iu-
 re obinet, & iudicio euictā & qua-
 sitam.

Ἐπίδαμα. atos. ἰ. documentum. Di-
 citur etiam quicquid à saltatore, aut
 alio theatro, aut scenico artifice
 ostentatur, ad artis, aut ingenij, aut
 corporis cōmendationem, Xenoph.
 Symp. & Demosth. αἰ. κ. Bud.
 Com.

Ἐπίδαμα. pomeridiana apud Hesiod.
 ab ἐπὶ δάματος, id est meridianus.

Ἐπίδαμος. uespertino tempore.

Ἐπίδαμνος. &

Ἐπίδαμνος. μ. αἰ. κ. α. ostento, &
 ostendo, probō, demonstrō, & speci-
 men praebeo, & documentum indu-
 striae aut ingenij aut artis edo, facio,
 exhibeo. Accus. Bud. Com.

Ἐπίδαμνος. ostento, ὑποδοξῶ.

Ἐπίδαμνος. ἰ. ostentatio.

Ἐπίδαμνος. ἰ. demonstratiuus.

Ἐπίδαμνος. ostentabundē.

Ἐπίδαμνος. ostentatio, specimen. Dici-
 tur etiam equitum ludicra decursio
 & transuectio, πομπὴ τῶν ἰππῶν,
 Xenoph. Bud. Com.

Ἐπίδαμνος. quae ultimo loco eduntur.

Ἐπίδαμνος. iterum & secundo cana-
 re. Bud. Com.

Ἐπίδαμνος. magnus, insignis.

Ἐπίδαμνος. ἰ. dexter, ingeniose,
 ad manum dextram, Lys.

Ἐπίδαμνος. ἰ. dexter, expeditus.

Ἐπίδαμνος. ἰ. dexteritas.

Ἐπίδαμνος. inspicio.

Ἐπίδαμνος. summa cuticula.

Ἐπίδαμνος. ἰ. & ἰ. fascia
 qua uulnus obligatur.

Ἐπίδαμνος. ἰ. ἰ. indigens.

Ἐπίδαμνος. indigeo.

Ἐπίδαμνος. iterum.

Ἐπίδαμνος. ἰ. ἰ. ἰ. ligo. Accus.

Ἐπίδαμνος. accipio, expecto.

Ἐπίδαμνος. ἰ. ἰ. manifestus.

Ἐπίδαμνος. ἰ. saltus, mansio.

Ἐπίδαμνος. in populo uersor.

Ἐπίδαμνος. ἰ. accedo, appropinquo, pe-
 regre uago, prodo in publicum, illic
 uersor, ut ἰ. ἰ. ἰ. diuer-
 sans in ponto.

Ἐπίδαμνος. ἰ. ἰ. ἀντιτάξις, aduētus,
 praesentia, accessus ad ciuitatem, pe-
 regrinatio, ἀποδημία. Bud. in Anno.

Ἐπίδαμνος. commune, publice.

Ἐπίδαμνος. ἰ. ἰ. adueniens, popularis,
 intestinus, publicus, populariter
 sparsus.

Ἐπίδαμνος. ἰ. ἰ. opifex, & nomen ma-
 gistratus apud Corinthios.

Ἐπίδαμνος. traicio, incurso.

Ἐπίδαμνος. pronūtio, recognosco.

Ἐπίδαμνος. ἰ. ἰ. posterius testamentū.

Ἐπίδαμνος. μ. ἰ. ἰ. discerno.
 Accus.

Ἐπίδαμνος. permaneo.

Ἐπίδαμνος. insuper distribuo.

Ἐπίδαμνος. addo aliquid.

Ἐπίδαμνος. insuper pacifcor, depo-
 no, ut qui contendentes pecuniam
 apud aliquem deponimi, quā postea
 uictor accipiat. Bud. Com.

Ἐπίδαμνος. interquiesco.

Ἐπίδαμνος. ἰ. ἰ. quae nunquam se-
 dem mutare solent.

Ἐπίδαμνος. tertium uas est spermatis
 cum. Latine seminarium dicunt.

Ἐπίδαμνος. μ. ἰ. ἰ. cresco, au-
 geo, porrigo, cōcilio, proueho. Item
 irado, dedo me, & potestati alicuius

permitto. Herodia. $\mu\acute{\iota}\theta' \epsilon\alpha\sigma\tau\epsilon\rho\iota\mu\epsilon\tau\acute{\iota}\delta\epsilon\upsilon$
 $\tau\alpha \mu\omicron\nu\omicron\mu\alpha\chi\omicron\iota\sigma$. Accusf.

$\epsilon\pi\iota\delta\iota\delta\omega$. diuido, distribuo.

$\epsilon\pi\iota\delta\upsilon\tau\iota\varsigma$. $\iota\omicron\varsigma. \delta. \eta$. qui pubertatis annos
 excessit.

$\epsilon\pi\iota\delta\iota\sigma\mu\alpha\iota$. exequor.

$\epsilon\pi\iota\delta\iota\mu\iota\sigma\iota\varsigma$. $\iota\omicron\varsigma$. repetita narratio.

$\epsilon\pi\iota\delta\iota\kappa\alpha\iota\sigma\mu\alpha$. hereditatem controuer-
 sam peto.

$\epsilon\pi\iota\delta\iota\kappa\alpha\sigma\mu\iota\tau\omicron\varsigma. \delta.$ qui secundum se sen-
 tentiam tulit de hereditatis lite.

$\epsilon\pi\iota\delta\iota\kappa\alpha\varsigma$. est iudex, qui sententia sua
 adiudicauit hereditatem.

$\epsilon\pi\iota\delta\iota\kappa\alpha\sigma\iota\alpha$. legis actio de hereditate
 controuerfa.

$\epsilon\pi\iota\delta\iota\kappa\alpha\sigma\iota\mu\omicron\varsigma. \delta. \iota.$ auxilians in iudicijs.

$\epsilon\pi\iota\delta\iota\kappa\omicron\varsigma. \upsilon. \rho.$ res adhuc sub iudice.

$\epsilon\pi\iota\delta\iota\kappa\omicron\varsigma \kappa\alpha\tau\omicron\varsigma$. hereditas controuerfa,
 uel qua in controuerfiam iure dedu-

ci potest, $\kappa\alpha\tau\omicron\varsigma \beta\eta\tau\iota\varsigma \mu\iota\tau\omicron\varsigma$. Sicut con-
 tra $\epsilon\pi\iota\delta\iota\kappa\omicron\varsigma$, pura ϵ controuerfia

uacua. $\Gamma\omega\upsilon\tau\epsilon\epsilon\pi\iota\delta\iota\kappa\omicron\varsigma$ dicitur, cuius
 quis nuptias petit, ut iure ciuili ad

se delatas: qua alio nomine $\epsilon\pi\iota\delta\iota\kappa\omicron\varsigma$
 ϵ $\epsilon\pi\iota\delta\iota\kappa\omicron\varsigma$ dicitur. Et Plutar.

metaphoricè $\epsilon\pi\iota\delta\iota\kappa\omicron\varsigma$ uulw uocauit,
 $\kappa\alpha\iota \delta\epsilon \mu\epsilon\lambda\epsilon\delta\iota\sigma\omicron\varsigma$, ancipiti Marte direm-

ptam, de qua ambigitur inter par-
 teis. Bud. Com.

$\epsilon\pi\iota\delta\iota\mu\iota\sigma\omicron\varsigma$. $\upsilon.$ uocat Vitru. bis alteru,
 duabus partibus additis ϵ decussu
 factio.

$\epsilon\pi\iota\delta\iota\mu\iota\sigma\omicron\varsigma. \mu. \eta\sigma\omega. \pi. \eta\kappa\alpha.$ uerso. Accusf.

$\epsilon\pi\iota\delta\iota\kappa\alpha\sigma\iota\sigma\mu\alpha$. duplico.

$\epsilon\pi\iota\delta\iota\kappa\epsilon\iota\alpha\varsigma$. $\delta\alpha\delta\omicron\varsigma. \iota.$ circulus ad extre-
 mam curru parti, unde religaban-
 tur equi iugo solui.

$\epsilon\pi\iota\delta\iota\kappa\epsilon\iota\omicron\varsigma. \omicron\upsilon. \delta.$ delicatus, piger, qui
 semper lætica infidet.

$\epsilon\pi\iota\delta\iota\mu\iota\sigma\omicron\varsigma$. persequor, infector.

$\epsilon\pi\iota\delta\iota\kappa\alpha\sigma\iota\sigma\mu\alpha$. probro, defendo.

$\epsilon\pi\iota\delta\iota\sigma\mu\alpha. \alpha\beta\epsilon\varsigma. \rho.$ adiectio que supra ius-
 sam mensuram datur empiri.

$\epsilon\pi\iota\delta\iota\sigma\alpha\sigma\alpha$. opinor, honore officio.

$\epsilon\pi\iota\delta\iota\sigma\omicron\varsigma. \alpha. \delta.$ cogitabundus, probatur,
 uerisimilis, celebris.

$\epsilon\pi\iota\delta\iota\sigma\alpha\iota\tau\epsilon. \iota\delta\omicron\varsigma. \iota.$ ferrum lancea, cui
 spin. Aristot. uocat cuspidem areæ.

$\epsilon\pi\iota\delta\iota\sigma\mu\iota\kappa\alpha \sigma\alpha\pi\iota\varsigma\alpha$. uidentur fuisse o-
 mnium postrema, quibus inferum
 tur bellaria.

$\epsilon\pi\iota\delta\iota\sigma\mu\iota\kappa\alpha\varsigma. \delta.$ denudè cenare.

$\epsilon\pi\iota\delta\iota\sigma\mu\iota\kappa\alpha\varsigma. \epsilon$

$\epsilon\pi\iota\delta\iota\sigma\mu\iota\kappa\alpha\varsigma$. secunda mensa, bellaria.

$\epsilon\pi\iota\delta\iota\sigma\omicron\varsigma. \iota\omicron\varsigma. \iota.$ incrementu, dor, collatio
 pecuniarij, donatiuum, $\chi\alpha\pi\iota\varsigma$, aucto-
 ramentum, congiarium, tributum.

$\epsilon\pi\iota\delta\iota\sigma\alpha. \iota\epsilon. \iota.$ uariatio, accessio.

$\epsilon\pi\iota\delta\iota\sigma\mu\iota\kappa\alpha$. incitro.

$\epsilon\pi\iota\delta\iota\sigma\mu\iota\kappa\alpha$. iniicio.

$\epsilon\pi\iota\delta\iota\sigma\mu\iota\kappa\alpha$. cursim, raptim.

$\epsilon\pi\iota\delta\iota\sigma\mu\iota\kappa\alpha. \iota\epsilon. \iota.$ incurfus, insultus.

$\epsilon\pi\iota\delta\iota\sigma\mu\iota\kappa\alpha$. plagarum fimeuli discen-
 rentes, quibus retia panduntur con-
 tracta, ϵ retrahuntur expansa, au-
 thore Polluce.

$\epsilon\pi\iota\delta\iota\sigma\mu\iota\kappa\alpha. \upsilon. \rho.$ uelum quod retrorsum
 panditur in nau. Herimol. in Plin.

$\epsilon\pi\iota\delta\iota\sigma\mu\iota\kappa\alpha. \upsilon. \delta.$ incurfus, accessu facio
 lis, ubi non est obstaculū accedenti.

$\epsilon\pi\iota\delta\iota\sigma\mu\iota\kappa\alpha$. grauiter audio.

$\epsilon\pi\iota\delta\iota\sigma\alpha. \alpha\varsigma. \iota.$ mansuetudo, humani-
 tas, benignitas, æquitas, probitas,
 moderatio, bona fides.

$\epsilon\pi\iota\delta\iota\sigma\alpha. \alpha$ quum bonum, æquitas.

$\epsilon\pi\iota\delta\iota\sigma\alpha. \iota\omicron\varsigma. \delta. \eta.$ mitis, æquus, mansue-
 tus, humanus, ciuilis, moderatus,
 probus, ut $\epsilon\pi\iota\delta\iota\sigma\alpha \omicron\lambda\iota\upsilon\tau\iota\varsigma$, frugi fa-
 mulus.

$\epsilon\pi\iota\delta\iota\sigma\alpha$. ex fide bona, ex æquo ϵ bo-
 no statuere. Bud. in Annot.

$\epsilon\pi\iota\delta\iota\sigma\alpha. \delta. \delta.$ subditus.

$\epsilon\pi\iota\delta\iota\sigma\alpha$. mediocriter, bona fide, citra
 ullum figmentum, præter expecta-
 tionem, ad uota, abunde, prolixè.

$\epsilon\pi\iota\delta\iota\sigma\alpha. \upsilon. \delta.$ indusus.

fringo.

Ἐπικατάρσννυμι. dispergo, diffuso.

Ἐπικαταβάω. concutio, depono, decutio, ἱπικαταβάω. Dati.

Ἐπικατασάσσω. defodio. Accusf. cum genit.

Ἐπικατασπένδω. libo.

Ἐπικατασπένσω. mactio.

Ἐπικαταφύσσω. uocatur à Mathematicis ea pars cæli in signifero, quæ totidē partibus in demersu occiduum punctum signiferi præcessit, quot partibus in emerfu anaphora ab horoscopo relinquitur. Bud. de Assē.

Ἐπικαταφοποι. qui in Venerem procliuēs sunt.

Ἐπικατὰφώδομαι. mentior. cum accusf.

Ἐπικατόφθυμαι. strenuē ago.

Ἐπικαύμα. ulcus sordidum & impurū, ex cuius purgatione humida quæ sunt intus, effluunt.

Ἐπικαχάσω. collido stridore, ut solent uertices undarum, commoueo.

Ἐπικαύμι. incumbo, infero, adiaceo, immineo, impēdeo, excubo. Depon. datiuo.

Ἐπικέμενον. erectum sepulcrum apud Luciam. ἱπικέμενον, ἀπὸ τῆς ἱπικέμενης, καὶ φανέμενης. Suid.

Ἐπικέρω. dissecuisse, distendisse.

Ἐπικέρω. τὸ ἱπικέρω, id est, attendo & depasco segetes in foliosam materiā eluxuriantes.

Ἐπικέρωμι. idem quod ἱπικέρωμι.

Ἐπικλῶδομαι, ἢ ἱπικλῶδομαι. μ. ὦσω. π. ὦσω. adhortor. Datiuo.

Ἐπικλῶσις. adhortatio.

Ἐπικλῶ. appellor.

Ἐπικλῶ. αὐτός. ὁ. appulsus.

Ἐπικλῶ. ὁ. uanuis.

Ἐπικλῶ. incumbere.

Ἐπικλῶ. ὁ. ὁ. questus.

Ἐπικλῶ. exprobro, subsanno, ca-

uillor.

Ἐπικλῶσις. conuicium occultum, ἀπὸ τῆς κλῶσις καὶ τῆς κλῶσις.

Ἐπικλῶ. in cornua.

Ἐπικλῶ. calabo, Odyss. τ.

Ἐπικλῶ. succinctim, breuiter, in summa.

Ἐπικλῶ. precipitanter.

Ἐπικλῶ. ὁ. ὁ. tributum quod colligitur capitatum.

Ἐπικλῶ. ἀποκατάσσω, ἀποκατάσσω.

Ἐπικλῶ. dicitur qui per summa coloratus est, non intus infectus & alie imbutus, & ὁ δὲ ὁ δὲ ὁ δὲ ὁ δὲ, qui tinctus à Cicerone dicitur, Plat. Bud. Com.

Ἐπικλῶ. ὁ. ὁ. curator.

Ἐπικλῶ. ὁ. ὁ. carmen funebre, epicedium, & habetur cadauere nondum humato: epitaphium uerò sepulcro inscribitur.

Ἐπικλῶ. ὁ. ὁ. ridiculus, infamis.

Ἐπικλῶ. inimicari.

Ἐπικλῶ. ὁ. ὁ. marcidus, fragilis, infelix, mortalis, fato obnoxius, caducus. à τῷ dictum, quod τὸ ἀδύνατον significat.

Ἐπικλῶ. mitto legatos, de sedere aut inducens acturos. Et ἱπικλῶ. καὶ, huiusmodi legatio. Bud. Com.

Ἐπικλῶ. μ. ὦσω. π. ὦσω. annuntio, præconio de clero. Dati.

Ἐπικλῶ. ὁ. ὁ. edicto pronuntio summi quādam cuidā. Bud. Com.

Ἐπικλῶ. dispergo. Accusf.

Ἐπικλῶ. ὁ. ὁ. i. periculosus.

Ἐπικλῶ. inflecto, infringo.

Ἐπικλῶ. defleo, lugeo.

Ἐπικλῶ. tristis, lamentabilis, flebilis, luctuosus.

Ἐπικλῶ. celeberrimus.

Ἐπικλῶ. ὁ. ὁ. laudo, glorifico, dico, perhibeo. Accusf.

- Ἐπίκλημα. ὁδ. ῥ. calumnia.
 Ἐπίκλης. denominatè, cognomento.
 Ἐπίκληρος. ὁ. ὅ. ἡ. hereditarius, & qui
 nec fratres nec parentes habet, qui
 parente altero uel utroq; priuatur.
 Cal. lib. 15. cap. 15. Ἐπίκληροι etiam
 dicebantur puella orbe egentes, do-
 temq; non habentes, de quibus Bud.
 Com.
 Ἐπικλῶ. allegere, sortiri, quasi sorte le-
 gere, Demosth. Bud. Com.
 Ἐπικλῆς. ἴος. ὅ. ἡ. cognominatus.
 Ἐπικλήσις. ἴος. ἡ. denominatio, cognomi-
 natio, cognomen. Iliad. σ. ἀρετῶν
 ἢ λῶν καὶ ἁμαρτῶν ἐπικλήσις ἡ ἀρετῶν,
 id est, Vrsam quam & currum co-
 gnomento uocant.
 Ἐπικλήρι. appellantur quasi conuiuie
 extraordinarij & nō uocati, sed ad
 uocati & alleciti.
 Ἐπικλίσις. ῥ. inclinatio, animi propen-
 sio in malum.
 Ἐπικλίσις. ἴος. ὅ. ἡ. deuexus, declinis.
 Ἐπικλίνω. incumbo, inclino. Dativus.
 Ἐπικλίνης. ὁ. ὅ. terramotus.
 Ἐπικλινερῶν. ὁ. ῥ. genus ornamenti mu-
 liebris.
 Ἐπικλινῶ. μ. ἰσθ. π. κα. acclino. Dativus.
 Ἐπικλοπος. ὁ. ὅ. ἡ. furax, dolosus.
 Ἐπικλύσμος, & Ἐπικλύς. μ. ἰσθ. π. κα.
 stagno, alluo, illuo, undis inuoluo,
 undis obruo. Accus.
 Ἐπικλύς. ῥ. ὅ. ὅ. immergens.
 Ἐπικλυσίς. influxus.
 Ἐπικλυτός. infamis, celebris.
 Ἐπικλύς. μ. ἰσθ. π. κα. uoluo fufum,
 & ad fatum referitur. Vnde Ἐπικλῦς
 κλωμεύς βίος, uita conditio à fatis
 inuncta.
 Ἐπικλῶνται. conqueruntur.
 Ἐπικλῶ. traho, perdo.
 Ἐπικλύς. prurio, mordeo.
 Ἐπικλονίς. ἴδος. ἡ. cilium oculi.

- Ἐπικλῶ. ὁ. ὅ. obdormiscere.
 Ἐπικλῶ. communiter.
 Ἐπικλῶ. ὁ. ὅ. communis, promiscuus.
 Ἐπικλῶ. ὁ. ὅ. insequor.
 Ἐπικλῶ. ὁ. ὅ. persecutio, conse-
 cutio.
 Ἐπικλῶ. ὁ. ὅ. fero.
 Ἐπικλῶ. ὁ. ὅ. ad aliqd missus, curator.
 Ἐπικλῶ. ὁ. ὅ. ostento, id
 est.
 Ἐπικλῶ. ἡ. decacuminatio, incisio.
 Bud. Com.
 Ἐπικλῶ. concido, præcido, imminuo,
 Theoph. de Caus. 5. Est etiam ex-
 tenuo uireis, & imminuo opes & im-
 perium, Aristot. Polit. 1. Item per-
 cutio nummum, Aristot. Oecon. 1.
 Bud. Com.
 Ἐπικλῶ. sperno.
 Ἐπικλῶ. ῥ. ὁ. paræis supra malas Actio-
 ci uocant.
 Ἐπικλῶ. adorno.
 Ἐπικλῶ. ὁ. ὅ. qui emendauit.
 Ἐπικλῶ. culpandus.
 Ἐπικλῶ. μ. ἰσθ. π. κα. auxilior, suppe-
 ditio. Bud. Com.
 Ἐπικλῶ. ὁ. ὅ. auxilium, obsequiū, sup-
 peditatio. (ro.)
 Ἐπικλῶ. μ. ἰσθ. π. κα. alleuio, succuro.
 Ἐπικλῶ. Apollinis epibeton, quod in
 pestilenti morbo tulisset opem.
 Ἐπικλῶ. ὁ. ὅ. adiutor. (dor.)
 Ἐπικλῶ. leuior, expeditiorq; red.
 Ἐπικλῶ. uibro, coagito.
 Ἐπικλῶ. μ. ἰσθ. π. κα. perficio, an-
 Ἐπικλῶ. ἡ. ἡ. curator. (nuo.)
 Ἐπικλῶ. ἡ. ἡ. cerebellum.
 Ἐπικλῶ. ὁ. ὅ. columna pars superio-
 ris, ueluti caput.
 Ἐπικλῶ. ὁ. ὅ. continentia, contra
 aliquem inualescencia, potentia, in-

ἐπιλήροτος τῶν λόγων ἐπιλάβῃ, Reprehende si potes quæ dico. Xenoph. ἰν αὐβῆ τοῦ ψυχώματος. Item incautum opprimo & imparatum aggredior. Aristot. Polit. 7. Bud. Com.

ἐπιλαμβάνω. augeo, superuenio, inhæreo, capio, apprehendo, increpo. Item excipio, id est ἐσθλίζωμαι, ἐσθλίζωμαι, succedo. Theophr. de Caus. 1. ἐπιλαμβάνω τοῦ ὕδατος ὁ ὕδατος ἐπιλαμβάνω.

Significat etiam opprimo. Thucyd. ἡ τῶν ποταμῶν ὁ χυμὸν ἐπιλάβῃ. Idem οὐκ ἐπὶ ἐπιλάβῃς τοῦ ἔργου, Cum nox oppressisset & diremisset opus. Est etiam obturo. Demosth. οὐδ' ἐπιλάβῃ τοῦ ὕδατος, Siste aquam fluentem: de cleftydra. Item extremum sumo, ἐπὶ τοῖς ἀνδράσι λαμβάνω, & opponitur τῷ προλαμβάνω. Dioscor. αὐτὸς ἐπὶ τῶν λαμβάνων, à cæteris cibis comesse conuenit. Iungitur etiam genit. ἀντι τὸ λαμβάνωμαι, attingo, nanciscor. Aristot. de Hist. ani. 7. Bud. ibidem.

ἐπιλαμβάνω. s. ὁ illustis, καταφανής.

ἐπιλαμβάνω. illustro, paro, orno. Acusuf.

ἐπιλάμπω. μ. ἀμψω. π. φα. illuceo, illustro.

ἐπιλανθάνομαι. obliuiscor, ignoro. Depon. genit. uel accusuf.

ἐπιλανθάνω. lateo, negligo. Neutr.

ἐπιμαρχία. as. ἡ. turba duplicaris, duæ turmæ.

ἐπιμαχέω. allelus per sortem.

ἐπιμαίνομαι. leuigo, polio.

ἐπιμαίνομαι. electim, eximie.

ἐπιμαίνομαι. eligo, deligo. Lucia. ὡς ἐπὶ ἀσθμῶν τοῦ ποταμοῦ ἀπὸ τοῦ ὕδατος. Vnde ἐπιμαίνομαι spatiώται, delecti milites, Polyb. Item lego, ἀναγινώσκω. Lucia. ἐπιμαίνομαι τὰς γαμψὰς. Plut. ὅτι ἀκριβῶς ἐπιμαίνομαι. Item recognosco, recognosco, ut ὁ ἀπὸ ἀριθμῶν ἰτα

λέγομαι & spatiώται. Accipitur & pro ἀναβάσει, Herodoto in Polym. Bud. Com.

ἐπιμαίνομαι. μ. ἐλγω. π. χα. eligo, τῶν ἀρίστων ἐπιμαίνομαι ὁ μὲν δὲ, Herodo. Item dictum addo alicui factio, dicti aut facti rationem subdo, hoc iam dictis præterea addo, et de factio uel uerbo hoc dico, & quasi elogium addo. Aristot. ἐπιμαίνομαι δὲ τις μὲν &, Additur his fabula. Idem Ethic. 1. ὁδὸν ἑλγω τοῖς ἐπιμαίνομαι τοῖς ἐλγω τοῖς ἑλγω.

Est etiam coniectura colligo, ἐπιμαίνομαι, ἀναλογίζομαι. Thucyd. ἐπιμαίνομαι τὰς μύρια. Aliquando ponitur pro admurmurare, musitare. Bud. Com.

ἐπιλάττω. καὶ λατῶ, παρέρχομαι, deficio. Cum accusatiuo, Athen. ἐπιλάττω ἀπὸ μαγείας, tempus me deficeret. Cui datiuo, Syne. ἐπὶ ἐπιλάττω spatiώται τοῦ ὁδῶ.

ἐπιλάττω. defectio.

ἐπιλαύω. securi percutio.

ἐπιλαύω. spatiώται. extraordinarij milites. His opponuntur ἐπιμαίνομαι, & ἐπιμαίνομαι, & ἀποδιδόται, & ὁδῶ, delecti & eximij. Inuenitur tamen pro numero exempto & delecto. Bud. Com.

ἐπιλάττω. aspicio, prospicio.

ἐπιλαύω. s. ὁ. obliuio.

ἐπιλαύω. sono, canto.

ἐπιλάττω. excausatus.

ἐπιλαύω. ἀσμα. cantio quæ canebatur inter premendas uuas.

ἐπιλαύω. comitiali morbo laboro.

ἐπιλαύω. comitialis homo. Dicitur etiam ὁ ἐκλυτὸς ὁ ἐκλυτὸς, reprehensione dignus. Bud. Com.

ἐπιλάττω. op. ὁ. culpans, reprehendens.

ἐπιλαύω. ὁ. ὁ. obliuio.

Ἐπιλασμονή. λόγ. ὁ. ἡ. ὄ.
 Ἐπιλάσιον. οὐός. obliuiosus.
 Ἐπιλαψία. ας. ἡ. morbus comitialis, re-
 tentio, obcuratio.
 Ἐπιλάψιος. υ. ὁ. idoneus ad capiendū,
 reprehensibilis.
 Ἐπιλάσσω. superficialiter, leuiter, lan-
 guide, in superficie, tenuiter, stris-
 ctim. Bud. Com.
 Ἐπιλαμάσσω. superflagno.
 Ἐπιλαπάω. impinguo.
 Ἐπιλαπίς. deficiens.
 Ἐπιλαπτός. σ. ὁ. comprehensibilis.
 Ἐπιλάσω. innuo oculis.
 Ἐπιλαός. σ. ὁ. strabus, distortis oculis.
 Ἐπιλοβίς. fibre iecinoris.
 Ἐπιλογισμός. ὁ. ὁ. cogitatio, compuius,
 laudatio.
 Ἐπιλογί. ἡ. ἡ. delectus, electio.
 Ἐπιλογίσομαι. excogito.
 Ἐπιλογός. υ. ὁ. cōclusio, peroratio, pars
 extrema orationis, quasi iam dictorū
 enumeratio. Ab ἱπλίγω.
 Ἐπιλοιμία. ἡ. carmina qua caneantur
 de peste, uel de sedata peste.
 Ἐπιλοιπός. υ. ὁ. relictus, reliquus.
 Ἐπιλόγιστος. obscurum.
 Ἐπιλόγιος λόγος. peculiaris sermo.
 Ἐπιλόγομαι. soluo, concedo.
 Ἐπιλυσις. μ. ἰσω. π. κλα. tristifico. Acc.
 Ἐπιλυπός. tristis.
 Ἐπιλυσία. ας. ἡ. morbi genus.
 Ἐπιλύσις. λόγ. ὁ. interpretatio, impetus.
 Ἐπιλυβός. cauillor, irrideo.
 Ἐπιλύβω. salo ut aqua bulliens, promi-
 co ex supercilij.
 Ἐπιμαίνομαι. insanio. Depon.
 Ἐπιμαίσομαι. cupio, inquirō, palpito, ur-
 geo uerberibus.
 Ἐπιμαστόν. iucundum, bonum, molle,
 imbecillum.
 Ἐπιμαστόν. promptius, propensius, uehe-
 mentius.

Ἐπίμαστος. fatuus, insanus.
 Ἐπιμαρτύρομαι. adduco testimonium.
 Ἐπιμάστνυς. ὁ. in rem praesentem pro-
 ductus testis.
 Ἐπιμαστίδιος. υ. ὁ. lacteus, uel lactens po-
 tius, sicuti infans, cui lac adhuc
 praebetur.
 Ἐπιμάστιος. υ. ὁ. idem.
 Ἐπίματος. υ. ὁ. ἡ. famelicus, fugitiuus,
 mendiculus.
 Ἐπιμάσσω. abstergere, conrectare.
 Ἐπιμαχῆρ, τὸς λαϊόντας ἀμύνων. differt
 ἀστυμαχῆρ. Ammon.
 Ἐπιμαχία. ας. ἡ. subsidaria societas.
 Ἐπίμαχος. υ. facilis expugnatus.
 Ἐπιμαλία. τὰ. munera demulcentia.
 proprie res dotalis, quod maritus
 mulceant.
 Ἐπιμισίζω. dare, graisficari.
 Ἐπιμίλεια. ας. ἡ. cura, diligentia.
 Ἐπιμιλίσομαι. μ. ἰδωμαι. π. νομαι. curo
 negotium, curam gero. Dep. datiuo.
 Ἐπιμίλλον. ῥ. dignū cura & diligentia.
 Ἐπιμίλις. λόγ. ὁ. ἡ. accuratus.
 Ἐπιμιλητός. curandum est.
 Ἐπιμιλητής. ὁ. ὁ. curator, procurator, sic
 Persarum quosdam appellabant, qui
 saucios in bello curabant.
 Ἐπιμίλομαι. ἱπιμιλίσομαι, ἱδίσομαι.
 Ἐπιμίλῳ. assidue, studiose, accuratē.
 Ἐπιμίμης. υ. ὁ. accusabilis, reprehensi-
 bilis.
 Ἐπιμίωφρομαι. cōqueror, inensus sum.
 Ἐπιμύω. μ. πω. duro, insisto, perma-
 neo. Datiuo.
 Ἐπίμυτος. υ. ὁ. redundans.
 Ἐπιμύταπτομαι. iterum accersor.
 Ἐπιμύπω. addo, adicio, cum corolla-
 rio admetior.
 Ἐπιμύπλω. differre, prolongari.
 Ἐπίμυτρον. ῥ. auclarium.
 Ἐπιμύδια consilia.
 Ἐπιμύδιον. ῥ. caulis est non magnus,
 hhh

hederæ similis folijs. Romani uindis
ciam appellant.

Ἐπιμηθεύω. re peracta consilium cape
re. Ab Epimetheo, de quo Eras. pro-
uerb. Malo accepto stultus cognos-
scit. & Cal. lib. 4. ca. 20.

Ἐπιμηδής. λόγ. ὁ. ἢ prudens.

Ἐπιμηδής. λόγ. ὁ. ἢ prolixus, procerus.

Ἐπιμήμιον. oblongum, diuturnum.

Ἐπιμήμιον. produco.

Ἐπιμήδης. ἴδος. ἢ species mespili.

Ἐπιμηλοβόταρ. ἡρος. ὁ. pastor.

Ἐπιμήνιμα. ἴτα.

Ἐπιμήνιος. ὁ. ἢ. menstruus. Vnde ἰπιμή-
νια. τὰ sacrificia menstrua.

Ἐπίμνει. sacrifici.

Ἐπιμηχανάομαι. fabricor, cōminiscor,
molior, machinor.

Ἐπιμήνυνμι, et ἰπιμήνυνμι. commercia
ineo, & exerceo.

Ἐπιμίξ. mixtim.

Ἐπιμίξ. cōmerciū, consuetudo, usus.

Ἐπιμήδιος. ὁ. ἢ. meritorius.

Ἐπιμνάομαι. recordor. Datiuo.

Ἐπιμνή. ὅ. ἢ. perseverantia, insisten-
tia, assiduitas.

Ἐπιμνῶ. ὁ. ἢ. pertinax, constans.

Ἐπιμνωθῆς. ὁ. destitutus.

Ἐπιμνωσ. constanter.

Ἐπιμός. ἰος. numerus abundans, super
pariens.

Ἐπιμωρτ. ὁ. terra confita.

Ἐπιμωχδ. ὁ. laboriosus.

Ἐπιμωτάω. affabulor.

Ἐπιμύθιον. ὁ. ἢ. postfabula, quod fabu-
la ad moralitatem adiungitur, affa-
bulatio. Cal. lib. 10. ca. 7.

Ἐπιμύδα. ἡ. ἢ. &

Ἐπιμυδής. ἴδος. ἢ. os latum & rotundū,
quo genuum cōmissura obtegitur,
patella.

Ἐπιμυδής. ἰος. ἢ. suspirium.

Ἐπιμυμῶ. reprehendo.

Ἐπιμύδω. μωτηνέω, subsanno.

Ἐπιμύω. claudio.

Ἐπιμωμτός. ὁ. vituperabilis.

Ἐπίμωτος. inquilinus, hospes profu-
sus, aduena.

Ἐπίμωρ. ὁ. ἢ. nauale, parua statio.

Ἐπίμωσις. distributio. (lot.

Ἐπίμωσις. depascor, absumo, popu-

Ἐπίμωσις. attendo & depasco segetes in
foliosam materiam eluxuriantes. Ro-
mer. illa. ὁ. πάντας ἵστανται γὰρ ἵπτοι
σὺν αὐτοῖς.

Ἐπίμωσις. ἡ. ὁ. ἢ. ἡ. inuuo, amuo,
Translate pro promneco.

Ἐπίμωσις. ὁ. ἢ. pinguedo, uel aliquid
aliud circa renes.

Ἐπίμωσις. ὁ. ἢ. filo.

Ἐπίμωσις. infirmus.

Ἐπίμωσις. sobrium esse.

Ἐπίμωσις. emergere, enatare, annata-
re, alluere.

Ἐπίμωσις. ὁ. ἢ. epiniciū, celebras
prohabita uictoria, epulum uictoria-
le. Bud. in Amor.

Ἐπίμωσις. ὁ. ἢ. uictoriosus.

Ἐπίμωσις. supernuoco, niue opprimo.

Ἐπίμωσις. ἡ. ὁ. ἢ. ἡ. κα. construo, cogito,
animaduerto, imaginor, excogito.
Accus.

Ἐπίμωσις. ὁ. ἢ. cogitatio, consydera-
tio.

Ἐπίμωσις. consultor.

Ἐπίμωσις. ὁ. ἢ. opinio, consilium, consy-
deratio, excogitatio, mentis senten-
tia, machina, munimen, exercitium,
inuentum, artificium.

Ἐπίμωσις. ὁ. ἢ. pascua, apud alios pa-
stura, commercium, pascuarius.
Bud. Com.

Ἐπίμωσις. ὁ. ἢ. strenu.

Ἐπίμωσις. hares.

Ἐπίμωσις. irroro.

Ἐπίμωσις. ἴδος. ἢ. pustula subliuida et sa

noſa, quæ nocte in ſuris, aut pedibus naſcitur. Item commentariū nocturnum. Bud. in Annot.

Ἐπινοῶ. *μ. ἄβω. π. αα.* dormio, inclino.

Ἐπινοῶ. ualde.

Ἐπινοῶ. ſupinus.

Ἐπινοῶ. *ov.* fuluus.

Ἐπινοῶμαι. hoſpitaliter alloquor, hoſpicio coniungor, hoſpitaliter excipior. Bud. Com.

Ἐπινοῶς. *χρτος. ὁ, ἡ.* exceptus hoſpicio.

Ἐπινοῶ. *ῥαδο.* ſcalpo. Accuſ.

Ἐπινοῶ. *κ. ρ.* uel ἰπίγνυς. ὁ. truncus in quo coqui ſecant carnes, Ariſtoph.

Ἐπινοῶ. *ῥαδο.* ὁ. deſiccans.

Ἐπινοῶ. *ῥαδο.* ὁ, ἡ. communis.

Ἐπινοῶ. ἰπίγνυς.

Ἐπινοῶ. irruentes. *ἡ τὰ ἰπίγνυς*, in ſuituram.

Ἐπινοῶμαι. deligo, circumſpicio.

Ἐπινοῶ. *μ. ἄβω. π. αα.* peicro. ἰνι ενιμ hic pro *πρ* ponitur. Accuſ.

Ἐπινοῶ. *ῥαδο.* ὁ. periurus.

Ἐπινοῶ. *αα.* ἡ. periurium.

Ἐπινοῶ. *κ. ρ.* ὁ. ἰπινοῶς.

Ἐπινοῶ. periurē, præter iuramentum.

Ἐπινοῶμαι. aſpicio, alloquor, ſignifico.

Ἐπινοῶ. *κ. ρ.* ὁ. cuſtos, clauus ligneus.

Ἐπινοῶ. *κ. ρ.* ἡ. poſtera, ac proximē ſequēs dies, craſtinus dies, uel nox.

Ἐπινοῶ. *κ. ρ.* ὁ. quotidianus, craſtinus.

Ἐπινοῶ. *κ. ρ.* omnino, penitus.

Ἐπινοῶ. humor concretuſ.

Ἐπινοῶ. *κ. ρ.* pænis canu decorare.

Ἐπινοῶ. deludo.

Ἐπινοῶ. offenſio, erratum.

Ἐπινοῶ. *κ. ρ.* aſtute applaudo, dolo ſcago.

Ἐπινοῶ. omnino, proruſ.

Ἐπινοῶ. breuiter, ſummatim.

Ἐπινοῶ. *κ. ρ.* ὁ. abauus.

Ἐπινοῶ. *μ. ἄβω. π. αα.* paro. Accuſ.

Ἐπινοῶ. *κ. ρ.* aceruo. Thucyd. ἰπινοῶ *οὐκ τὰς ἀπὸς πόλεως.*

Ἐπινοῶ. *κ. ρ.* oi. exhortantes.

Ἐπινοῶ. *μ. ἄβω. π. αα.* ſpargo. Accuſ.

Ἐπινοῶ. *κ. ρ.* ὁ. inſperſus. Vnde condimenta, quæ aſperguntur cibis, ἰπινοῶτα appellanur, & pharmaca quoque eodem nomine, de quo ſcholiaſtes in Theocrit. Idyllia. et Ca. lli. 10. c. 43.

Apud Ariſtophanem ἰπινοῶτα legitur, id eſt ἰπινοῶτα τῷ ἰνι *ῥαδο.*

Ἐπινοῶ. *κ. ρ.* ὁ. uiricus.

Ἐπινοῶ. *κ. ρ.* plana figura quæ longitudinem modō & latitudinem, nullam uerò profunditatem habent.

Ἐπινοῶ. *κ. ρ.* ὁ, ἡ. firmus, planus, latus.

Ἐπινοῶ. *μ. ἄβω. π. αα.* perſuadeo. Accuſ.

Ἐπινοῶ. *κ. ρ.* liba.

Ἐπινοῶ. remitto, relaxo.

Ἐπινοῶ. *κ. ρ.* ἁπλοῦς, ſimplex,

Ἐπινοῶ. color leporinus.

Ἐπινοῶ. *κ. ρ.* ὁ. ἄβω. π. αα. inſilio, inſultu facio. Datiuo.

Ἐπινοῶ. ſuperior pars cubui.

Ἐπινοῶ. bibo. Accuſ.

Ἐπινοῶ. irruo, ſuperuenio. Datiuo. Bud. Com.

Ἐπινοῶ. inſpergere, pro ἰπινοῶ.

Ἐπινοῶ. *κ. ρ.* ſupelleſtilia, aulea, res mobiles, utenſilia.

Ἐπινοῶ. *κ. ρ.* ſupelleſ.

Ἐπινοῶ. *κ. ρ.* fucatum. ἰπινοῶτα *κ. ρ.* ius commentitiū, quod ſigmento, non re ipſa ſubſiſtit.

Ἐπινοῶ. *κ. ρ.* implico, permiſceo. Bud. Cō.

Ἐπινοῶ. *κ. ρ.* ἰπινοῶτα. magis, amplius.

Ἐπινοῶ. *κ. ρ.* ſuperior pars laterum, locus ad mamillas ſub alis.

Ἐπιπλω. supernauigo, inuado nauigan-
do. Thucyd. ἐπιπλωσας οὐδ' ἵπποι ἀν-
δράσις, Neutri in alios nauigarū.

Ἐπίπλωος, plenus.

Ἐπίπλωσις. ιος. ἢ increpatio.

Ἐπίπλωσθαι. μ. ἕξω. σ. ἡα. increpo, casti-
go, obiurgo. Accus. uel datiuo.

Ἐπίπλωσθω. strictim.

Ἐπίπλωσις. ἄδος. ἢ. amplexus.

Ἐπιπλωσι. connexio, implicatio, permi-
xtio. Item affinitas.

Ἐπιπλωστος. accedens, aduolutus, per-
fectus.

Ἐπίπλωος. σ. ῥ. omentum.

Ἐπίπλωος. σ. ὀ. adnauigatio.

Ἐπιπλωστος. ὀ. ὀ. superueniens.

Ἐπιπλωσι. ὀ. nauigans.

Ἐπιπλωσι. ὦ. ἰπιπλωσι. μ. ἄσω. σ. ἡα.
inspiro.

Ἐπιπλωσις. ἢ. aspiratio, inspiratio.

Ἐπιπλωσις. οος. ὀ. afflatus.

Ἐπιπλωσι. retrorsum.

Ἐπιπλωσι. superfiliens.

Ἐπιπλωσι. decedens, deficiens.

Ἐπιπλωσι. ἢ. dilectio, desiderii. Genit.

Ἐπιπλωσι. desidero. Genit.

Ἐπιπλωσι. μ. ἄσω. σ. ἡα. fluio, ada-
nauigo, in superficie sum, superna-
to ut oleum. Item manifestus, ὦ
in promptu positus sum, quod Quin-
tilian. etiam innato dixit more Crae-
corum, ex obscuris emergo, ὦ ex
ignoto nobilis ὦ illustris euado, in-
crebresco. Bud. Com.

Ἐπιπλωσις. in superficie situs, ὦ homo
simplex.

Ἐπιπλωσις. in superficie, obiter.

Ἐπιπλωσις. ιος. ἢ. superlucio.

Ἐπιπλωσις. οὐ. ὀ. lasciuia.

Ἐπιπλωσις. οὐ. quod redundandi fa-
cultatem habet, redundans.

Ἐπιπλωσις. ἢ. ἢ. superficies, aque sum-
mitas.

Ἐπιπλωσις. fibula muliebres.

Ἐπιπλωσις, aduerb. in superficie. ἰπι-
πλωσις, ὦ, nō inuis latere, sed per sum-
ma apparere, manifestum esse ὦ cō-
spiciuum. Bud. Com.

Ἐπιπλωσις. σ. ὀ. supernus, leuis, superfi-
cialis, non habens profundum, quā
non intus latet, sed per summa apa-
paret.

Ἐπιπλωσις. canescunt.

Ἐπιπλωσις. constanter manent.

Ἐπιπλωσις. triumpho.

Ἐπιπλωσις. σ. ὀ. laboriosus.

Ἐπιπλωσις. cum dolore, laboriosus.

Ἐπιπλωσις. laboriosissime.

Ἐπιπλωσις. proficiscor, accedo.

Ἐπιπλωσις. pretiosa chlamydis fibula

Ἐπιπλωσις. utos. ὀ. ad purpuram in-
clinans.

Ἐπιπλωσις. aliquantulum.

Ἐπιπλωσις. μ. ἄσω. σ. ἡα. potum do.

Ἐπιπλωσις. addico.

Ἐπιπλωσις. addo, in super facio.

Ἐπιπλωσις. decorem adiungit, conuenit.

Ἐπιπλωσις. ἡ. uestes cuius aetati con-
uenientes.

Ἐπιπλωσις. legationem mitto.

Ἐπιπλωσις. ιος. ὀ. ἢ. cernuus, in præcepto,
in faciem.

Ἐπιπλωσις. dentibus stridens.

Ἐπιπλωσις. emittere.

Ἐπιπλωσις. propono, pramitto.

Ἐπιπλωσις. ἢ. quæ dotem fert ad mari-
tum. Cal. lib. 15. ca. 15.

Ἐπιπλωσις. quod dori addiit.

Ἐπιπλωσις. unā cum dote datus.

Ἐπιπλωσις. subtexere, obtendere. ἰπι-
πλωσις. ὦ. ὦ. officere lumini-
bus, lumen adimere, uel obumbrare.

Ἐπιπλωσις. ante, coram. (cor.)

Ἐπιπλωσις. obscuror, tenebris obdu-

Ἐπιπλωσις. obscuratio, obumbratio,
prætextus, simulatio.

Ἐπιπλωσις.

clitella: oneris asseruura, sarcina
quæ præter legitimum onus imponi-
tur. Bud. Com.

Ἐπίσχυρ. alienum.

Ἐπιστάλη. agitur.

Ἐπίστατος. instabilis.

Ἐπίστας. æqualiter.

Ἐπιστάτης. inferno, clitellas impono iu-
mentis, & onera superpono, Xenoph.

Accipitur etiam pro constipio, &
inculco, conculcōq, quia onera cli-
tellis inculcantur. Aristot. Probl. καὶ
ἀπορμήνῃ ἐπιστάτῃ καὶ καταπατήσῃ τῷ
γῆν. Bud. Com.

Ἐπιστάτης. debitor.

Ἐπίσχυρ, uel ἐπίσχυρ. s. ῥ. pubes, mem-
brum genitale.

Ἐπιστάω. traho.

Ἐπιστάω. μ. ἀου. π. αὐα. tendo, quatio,
obuiro, minor. Ioseph. lib. 9. ἀδελφὴ
ἐπιστάω κίρδωσιν.

Ἐπιστάω. τὰ. placenta lunata.

Ἐπιστάω. μ. ῥ. lasciuus.

Ἐπιστάω. μ. se quor, aggredior, cum fe-
stimatione irruo.

Ἐπιστάω. μ. irritatio & immisio canū.

Ἐπιστάω. μ. ac clamo populariter, et
applaudo, Ifoerat. in Panath. Et Ae-
schin. ὁπῶν ἐπιστάων ὁπῶν ῥ. δῖμορ,
populum admurmurantiem, & pro-
bantem. Item subscribo, approbo,
obsigno, ἐπιστάω. Demosth. ἵπ-
οτε δὲ τὰς ἀδελφὰς ἐπιστάω. Signi-
ficat etiam insignire & honesta-
re aliquo decore, ut imperator do-
nans milites decore militia, Polyb.
Ponitur & pro quancumq; significa-
tionē dare, Aristot. Polit. r. Bud. Cō.

Ἐπιστάω. μ. ἀνῶ. annofo, indicium uel
indicationem facio. Aristot. de Gen.
anim. r. τὰ καταμύχια ἐπιστάω. Vn-
de & pro portendo ponitur cum da-
tīuo, Plut. in Demet. Item pro spe-

ctio & pertineo. Gregor. ἀρ. βασιλ. οὐ-
δὲ τῶν κοινῶν τῶν ἐπιστάων. Et Aris-
tot. Probl. ῥ. ἡ ἐπιστάω δὲ μὴ
ἐπὶ τῷ ἀνθρώπῳ. Bud. ibidem.

Ἐπιστάω. s. α. ἡ gestuum significatio,
designatio, significatio mentis, & id
quod uulgo præferitur. Cic. ad Attic.
11. Tu si qd pragmaticon habes, scri-
bes: sin minus, populi ἐπιστάω et
minorū dicta perscribito. Diosco-
rid. πρὸς τὴν ἐπιστάω, ante aduen-
tantiem febrem, uel nodum appeten-
te febre. Bud. ibidem.

Ἐπιστάω. s. ῥ. umbilicus clypei, nota,
signum, macula.

Ἐπιστάω. s. ῥ. insignis, insignitus, signa

Ἐπιστάω. s. ῥ. æqualiter. (tus.

Ἐπιστάω. munimentum colli.

Ἐπιστάω. noxium, βαδ. πρ.

Ἐπιστάω, &

Ἐπιστάω. clamore quopiam canes ad-
hortari, & in feras admittere.

Ἐπιστάω. ῥ. aqualiculus, muliebre pu-
dendum. Cal. lib. 7. ca. 1. (cum.

Ἐπιστάω. ῥ. canū in uenatione incitame-

Ἐπιστάω. τὰ. quod pro cibo datur, ὀπί-
σθ, sumptus in uictum, ad cibum ne-
cessaria, commeatus.

Ἐπιστάω. uiaitor, uaticum sumo.

Ἐπιστάω. μ. ἵσσω. π. ἵσσω. frumen-
tor, cibum paro, alor, pascor, come-
do. Depon. absol.

Ἐπιστάω. s. ῥ. alicui cohabitans uictus
tantū gratia, parasitus. Cal. li. 7. c. 1.

Ἐπιστάω. s. ῥ. cibarium, frumenta-
tio, commeatus.

Ἐπιστάω. s. ῥ. cōmeatū & cibū querēs.

Ἐπιστάω. turpe.

Ἐπιστάω. ἵδω. s. tabella sub scalmo.

Ἐπιστάω. μ. ἵσσω. π. ἵσσω. uisito,
inuiso, consyldero. Depon. accuf.

Ἐπιστάω. consyldero, aspicio.

Ἐπιστάω. μ. ἵσσω. π. ἵσσω. paro,

ἀποκρίσις, ἀποκρίσις. Depon. accusf.
 Ἐπισυναΐσις. μ. ἀσ. π. α. α. reconcinno,
 sarcio quod fractum est. Lucian. καὶ
 διελω δέσουσιν ἐκείνῳ τῷ κεραιῶν
 ἐπισυναΐσει. Item sarcio ædificium
 dirutū & instaurō. Isocræ. in Paneg.
 οὐκ ἀπορῶν δὲ ἐπισυναΐσασιν. Ali
 quando onus impono, ἀποκρίσις καὶ
 ἀποκρίσις, ut ἐπισυναΐσας τὰς νόμους,
 Thucyd. inferno, cliellas impono
 iumentis, onera superpono, Aristot.
 Oeco. 1. & Xenoph. ἐκλ. 5. Bud. Cō.
 Ἐπισυναΐσις. instauratitius, rediui
 uis, ut ἀνασῶν ἐπισυναΐσας apud Pla
 ton. de quo Bud. Com.
 Ἐπισυναΐσις. apparatus, instructio, refec
 tio, restauratio. Vnde ἐκείνῳ τὰς
 ἐπισυναΐσεις, & κατασκευὰς, locare sarta
 tela tuenda.
 Ἐπισυναΐσις. ior. i. uisitatio, cōsideratio.
 Ἐπισυναΐσις. ior. v. d. supior scenæ parti. (lis.
 Ἐπισυναΐσις. s. d. subiectiorius, cōubernas
 Ἐπισυναΐσις. ior. i. uisio, cōmitto. Item
 accusf. infimulo. Vnde ἐπισυναΐσις
 τῶς μαρτυρίας, est testimonia falsi ac
 cusare, Demosth. κατὰ ἀνέστη, & πῆρ
 ἄφω. Ἐπισυναΐσις uero dicit μαρτυ
 ρίαν, apud eundem πῆρ φορμ. est homi
 nū testimonijs niti, sicut Cicero pro
 Cluen. Niti & magnopere cōfidere
 uidetur inuidia inueterata iudicij tu
 niani. Est etiam ἐπισυναΐσις nō mo
 δὸ falsi accusare sed etiam iniuria
 rum iudiciū murendere in aliquē,
 ob uulnera, aut uerbera cōsulto, non
 impetu illata, Lys. Bud. Com.
 Ἐπισυναΐσις. μ. ἀσ. π. α. α. iubeo, statuo,
 iuapero, obtestor & mando: usus
 huius uerbi extremis mandatis accō
 mo laus est hominū morientū, pre
 cibus quippā ab amicis & ἀνεσῶ
 ρις & hæredibus contendentiū, qua
 sicut fidei cōmittentiū. Demosth. κατὰ
 ἀνέστη. Ἐπισυναΐσις μαρτυρίας τῷ δὲ

κω. Lys. ἀποκρίσις τῶς ἡμῶν ἐπισυναΐ
 σης. Interdum pro obsecrare ponit
 tur. Demosth. κατὰ κτισσις. ἐπισυναΐσις
 τὰς μαρτυρίας τῶς ἐκείνῳ ἀνέστη
 σης. Interdum pro ἐπισυναΐσις
 σης. Plato in Theat. πάντες γὰρ δὲ
 ἐπισυναΐσις, Nemo refellet eius te
 stimoniū. Interdum pro offingere,
 Chrysost. ἐπισυναΐσις. Bud. ibidem.
 Ἐπισυναΐσις. ior. i. hēlio. Item elogiū mo
 rientis. Greg. de Basil. ἐπισυναΐσις πο
 τῶς ἐπισυναΐσις. Bud. ibidem.
 Ἐπισυναΐσις. τὰ, loca umbrosa, in quibus
 æstate latitant feræ.
 Ἐπισυναΐσις. μ. ἀσ. π. α. α. obumbrō, of
 fundo tenebras. Dativo.
 Ἐπισυναΐσις. obumbratio, ὑπόμυμα.
 Ἐπισυναΐσις. s. d. umbrosus, umbratilis.
 Ἐπισυναΐσις. ior. i. insultor, immoderatē lator.
 Ἐπισυναΐσις. durus.
 Ἐπισυναΐσις. exorno.
 Ἐπισυναΐσις. μ. ἀσ. π. α. α. &
 Ἐπισυναΐσις. cōsidero, uiso a grotiū. Lu
 ci. ἐπισυναΐσις δὲ καὶ ἡ δὲ πᾶν. Itē re
 censo, ἐπισυναΐσις, recognosco, inspecio,
 uisito. Xenoph. τῶς ἡ πρόσ ἀποκρίσις
 τὰς πῆρ ἐπισυναΐσις. Liu. Pla
 cuit mitti legatos in Hispaniam ad
 res sociorū inspecientes. Bud. Com.
 Ἐπισυναΐσις. statio episcopi & tabernā
 culū, ut pratorij, & quaestorium.
 Ἐπισυναΐσις. ior. i. uisitatio, episcopatus.
 Ἐπισυναΐσις. s. d. obseruator, speculator,
 explorator, custos, cuius est inspe
 ctio in praesidijs Christi. Itē magi
 stratus nomē apud Atheniens. quos
 & ἀρμύρας uocant. Cal. li. 10. ca. 5.
 Ἐπισυναΐσις. μ. ἀσ. π. α. α. adumbro, ob
 tenebro. Dativo.
 Ἐπισυναΐσις. ior. i. irascor.
 Ἐπισυναΐσις. ior. i. uinū merū bibere, intem
 perantius bibere. Ἐπισυναΐσις, id est
 age scytham. sic dicebant, cū uole
 bant aliquem prolixius bibere.

Ἐπιμή, ρτοῖπιμή.

Ἐπιτίμημα. ῥ. *inclamatio*. ἐπιτίμματα,
existimationes.

Ἐπιτίμσι. i. e. interpretatio. Et ἱπιτιμῶ
σις. τὰ ἱπιτιμύματα.

Ἐπιτιμητής. ὁ. ὁ. increpator.

Ἐπιτακτικός. ὁ. ὁ. imperatorius.

Ἐπιτιμῆτορ. uindex, adiutor.

Εὐνομία, est status ciuis iustus atq; inte-
ger, status integritas, honor. Opponi-
tur τῇ ἀνομίᾳ.

Ἐπιμιορ. 8. τὸ. multa, pœna, pœniū.

Ἐπιτίθεσθαι. edenda capere.

Επιτιμος. v. d. diues, idoneus, aptus, pue-
niens. **Επιτιμα** χήματα, quæ in iuris
legumq; præsidio sunt, contrā **ἀτιμα**,
in quæ cuius uolenti inuadere licet.
tum est, eaq; diripere. **Επιτιμ**
ἀτιμ, quæ est integra cōditiōe & fa-
ma, nulla ignominia præditus, hoc
est, integri nominis. Bud. Com.

Ἐπιτίθιος. lactens, infans.

Ἐπιτρέψαν. incidere, festinare.

Ἐπιτροπ. implebant.

Ἐπὶ αὐτό. simul, eodem, ὁμοῦ, αἰ τὸ αὐτὸ
τὸ τόπον.

Ἐπίτομος. v. i. ἱστία, parui propinqua,
sub tempus parus existens. Cal.
lib. 12. cap. 11.

Ἐπιβολή. ὤσ. ἡ. οὐτις siderum.

Ἐπιτολῆσαι. *insidiari.*

Ἐπιζήμιον. ἢ. breuitas, abbreviatio, cō-
pendium.

Ἐπίβμοι. s. o. attendo. onis. nervus, cō-
pendarius, brevis, circuncisus.

Ἐπιβρ. accedite. Aristoph.

Ἐπιτόμιον. v. vinculum.

Ἐπιζωον. v. ὁ. ligamen, quod antennis
neclo alligat.

Ἐπιζήτω, incolò.

Ἐπιτραγῖαι. οἱ. epitragae pisces.

*Εμπαισμός. tragicè aliquid enarra-
re, hoc est cū amplificatione & com-*

miseratione, Theophrasto de Plane.
Sed ponitur pro admirationem cie-
re, uel ita narrare, ut in admiratione
nē euadere rem uelimus, quod etiā
ἐκ τῆς ἀδύνατος dicitur. Bud. Com.

Ἐπιφανεὶς ὁμῶς. decantatus.

Ἐπιτακίδια διηγήματα. τὰ. *que fiunt*
in mensa narrationes.

Επιτραχίσιδος. parasitus.

Ἐπιτραπέζια. τὰ. cibi in mensa ap-
positi.

Ἐπιτραχίλιος κόσμος. *monile*.

*Enpiwa. μ. i. fo. w. a. a. committo, id
est cura trado, concedo, tutelam ge
ro. Vnde iuripwa bis oliaois, est
rem arbitrio amicorum permittere,
hoc est in amicorum arbitrium com
promittere, compromissum facere.*

Et οὐδ' ὁ ἰσχυρῶς, nullus arbitrio rem permittere. Εὐκλειῶς ἰgitur est compromissum pacisci, hoc est unum, uel plures causas disceptatores facere, alioqui iurisdictionem eius rei non habentes. Dicimus αὐτὴν ἐπὶ τοῖς ἐπ' αὐτῇ, uel ἰσχυρῶς, ἢ τοῖς ἐπὶ τῷ πράγματι. Et passim, ἰσχυρῶς αὐτὴν τὴν δίκην, arbitriū eius rei mihi delatum est. Bud. Com.

Επιρρησις. *decurro, incurſionem facio.*
Datiuo.

Ἐπιτίβω. μ. ἰψ. π. ἰφα. ἀφανίζω, tero,
commينو. conficio. infero. Accus

Ἐπιτιμῶν μὲν, munus trierarchi com-
plere.

Ἐπιπράχμα. αἰ. ῥ. tempus quo ge-
triremem regit. Bud. Com.

Ἐπίτρυμα. αἶς. ἢ. fricatio.

Εἰς τριμύριον, conferti, abj post alios.

Βίριπλος. ov. i. dignus coneri.

Ἐκπληρώτορ. v. ὁ. perditissimus.

Ἐπίκριτος. οὐ. ὁ. sesquitertia.

Επιρωάλλω. ex commissio, non spon,
te, festinanter.

Ἐπιτροπία. αἱ. ἡ. tutela.
 Ἐπιτροπία. ἡ. ditio.
 Ἐπιτροπία. μ. ὄν. w. αἱ. prociro, ἢ
 ἐπιτροπία, ὃ procuratorem siue tu-
 torem ago. Neutr. cum genitio cō
 struitur ὃ accusatio.
 Ἐπιτροπία. ἡ. ἡ. curatio, procuratio, tu-
 tela, compromissum.
 Ἐπιτροπία. ἡ. reccationes uiuunt pro
 Ἐπιτροπία.
 Ἐπιτροπία. ὁ. ὁ. commissarius, procura-
 tor, praefectus domus.
 Ἐπιτροπία. ὁ. ὁ. succinctē,
 maturē, summam, uelociter.
 Ἐπιτροπία. ὁ. ὁ. percursio.
 Ἐπιτροπία. ὁ. ὁ. uelox, uolubilis.
 Ἐπιτροπία. admaturo.
 Ἐπιτροπία. offendo, conuenio, id est
 congredior, incido in aliquē. Item
 potior, fruor, consequor, ἢ καταρῶ,
 assequor quod petieram ὃ tentauē-
 ram, cui opponitur ἀπιτροπία. Vna
 de ἐπιτροπία. ὁ. ὁ. κατὰ τὸν
 μῶν, ὃ quod successit ὃ ex animi
 sententia euenit. Neutr. cum geniti-
 uo ὃ datiuo. Bud. Com.
 Ἐπιτροπία. ὁ. ὁ. sepulchralis.
 Ἐπιτροπία. ὁ. ὁ. corydales aues, quasi
 τῶν ἐν τῇ τῇ ἀπαρῇ ἔχοντα. Habent
 enim cristam instar sepulchri in ca-
 pite.
 Ἐπιτροπία. comburitur. Et ἐπιτροπία.
 accendatur, ardeat.
 Ἐπιτροπία. ὁ. ὁ. uoi compos.
 Ἐπιτροπία. αἱ. ἡ. fruitio, consecutio.
 Ἐπιτροπία. ὁ. ὁ. humiles, id est uiles, ὁ.
 τῶν.
 Ἐπιτροπία. uulgariter.
 Ἐπιτροπία. adulor, derideo, subsan-
 no.
 Ἐπιτροπία. μ. ὄν. w. αἱ. appereo,
 emergo, erumpo, in lucem emergo.
 Depon. datiuo.

Ἐπιτροπία. μ. ὄν. w. αἱ. ostendo, illu-
 stro, praefero.
 Ἐπιτροπία. αἱ. ἡ. superficies, aduen-
 tus, apparitio, excellentia, miracu-
 lum.
 Ἐπιτροπία. ἡ. ὁ. ἡ. illustris, excellens.
 Ἐπιτροπία. ἡ. manifestatio, demon-
 stratio.
 Ἐπιτροπία. lucifer.
 Ἐπιτροπία. illuminabit, illucescet, orie-
 tur, Paul. Ephes.
 Ἐπιτροπία. orior, luceo.
 Ἐπιτροπία. superinferor, subsequor.
 Item importo, ut τῶν ἐπιτροπία
 ἐπιτροπία, admissi peritij pia-
 culum importans, Demosth. κατὰ
 ὁ. αἱ. Item profero, promo, ut ἐπι-
 τῶν ἐπιτροπία, Herodia. Et Lys.
 τῶν ἐπιτροπία, οὐδὲ ἐπιτροπία
 μῶν, Quae nullam dotem attulit.
 Item cum impetu feror ὃ irruo,
 Xenoph. ὃ Sync. Bud. Com.
 Ἐπιτροπία, ὃ Atticē ἐπιτροπία. infero.
 Et ὃ ἐπιτροπία. Demosth. ἐπιτροπία
 φῶν, falsum crimen obijciens, cri-
 minationem falsam impingens. Est
 ὃ allego, assero. Accus.
 Ἐπιτροπία. acclamans, applaudens,
 ominans.
 Ἐπιτροπία. male ominor.
 Ἐπιτροπία. μ. ὄν. w. αἱ. laudo, celebro,
 confecto. Accus.
 Ἐπιτροπία. ὃ. fauor.
 Ἐπιτροπία. acclamo, adsono.
 Ἐπιτροπία. ὁ. ὁ. fortis.
 Ἐπιτροπία. ὁ. ὁ. inuidus, inuidiosus,
 inuidia obnoxius. Aliquando ad-
 mirandus, Erasmo interprete.
 Ἐπιτροπία. inuidiose.
 Ἐπιτροπία. φθουρίσ, strido, tacitē ca-
 no.
 Ἐπιτροπία. μ. ὄν. w. αἱ. comburo, in-
 cendo.

Ἐπιφάν. πιχατί, conuiciati.

Ἐπίδοτος. ou. i. suspectus.

Επιγραφάς. ἢ. illustrans.

Επίποσιον. adeo, consuetudinem ha-
beo, frequenter eo, inuado, super-
uenio.

Ἐπιφοίτης. accessus.

Ἐπιφορά. αἷ. ἡ. impressus, impressio. Ρο-
lyb. καὶ καλῶς τὴν ἐπιφοράν τ' ἰσχυρῶς.

*Est etiam ꝑpositus, ut qꝫ pꝛudē,
id est corollarium. Item morbus ocu-
lorum, quem & Plin. & Cic. in epi-
stolis epiphoram uocant. Lacryma
uulgò appellatur. Est enim impetus
pituitæ. Bud. Com.*

Ἐπιφορεύ. αἱ. allata tributa.

Ἐπιφορεῖς. i. congestus.

Ἐπιφόρημα. ἢ. illatio, irruptio. Et ἱπποφόρηματα, τὰ. bellaria quæ post cœnā inferuntur, quæcumq; post primū fer calorum missum apponuntur.

Επίροπος αἰῶνος. est uentus secundus,
qui et perferes dicitur, & *εὐρὸς*, siue
οἶμος. Verg. Prosequitur surgens a
puppi uentus euntes. Homerus *Ἰα-
πύγον* uocat, uapd δ' *ἰόνων*. Iliad.
α. *ἰσὶρ δ' ἰπύμων οἶμος* *ἰα ἰαδύρην*
ἀπὸ πύου. *Επίροπος* etiā dicitur *στῆ-
μιν* ueterum ferens, id est *εὐροπῶν*
οἶα, Theophr. de Caus. 1. & Xenoph.
αὐτῶν. Significat item *τὸ ἐμμετῆ-
ρὸς ἰσῶτα*, & procliuem ad aliquid,
ἀπὸ ἰσῶτα. Item simpliciter pro-
num, Hippocr. Bud. Com.

Επιπορίσω. onus addo.

Ἐπίστρομα. frenum.

Επιγραφή. breuius, disertius.

Βιηράζωμι. alloquor.

Ἐπερὰ τοῦ μ. α. σ. π. α. α. deprehendo, in
telligo.

Ἐπιρράνω, obstruo, oburo:

Ἐπίφυα. præcordia.

Ἐπερί, motus superficialis maris tem

pestilente futura, & spuma quando incipit flare ueneus.

Ἐπιφροσύνη. καὶ. ἡ. prudentia.

ἡζιππος. οὐκ. ὁ. ἡ. prudens.

*Enigmis. idos. i. botryunculus qui me
ioribus adheret, ultimus in extremi
tate unitis, siue palmitis racemulus,
cum alij racemi sub folijs, hic supra
folia nascatur. Cal. lib. o. ca. 6.*

Βάρετονάριος. ov. ὁ. ferens fructum in
folijs.

Ἐπιφύωμαι. inhæreo, incumbo, immi-
neo, innuado, adior. Dativus. Bud.
Comment.

Eni quous. ut. i. id quod agnoscitur, &
adhaeret ad aliud.

Ἐπιρῶω. intumesco, inflo.

ἐκπαινω, μ. ἴσω. π. ἡκα. inclamo, exclamo, acclamo. Neutr. dativo.

Επιφάνεια. α. ρ. ῥ. acclamatio, excla-
matio; rei narratae vel approbatae
summa. Cal. lib. 12. ca. 19.

Εργάριο. inbio, irideo.

Envy: gaudiū ex alienis malis.

Ἐπιπαισκόοι. ἱ. ἱ. peruerse gaudens.

Εργάζου. Lector malis alienis, insulto.

Bruxa/w. instar grandinis irruo.

Βατταλίου. supermoliri.

Βασιλεύσας. armati, ὁπλίτας.

Exemplar. in æs incido, in sculpo.

Εὐχαριστῶ. με. ὁ. ὁ. gratus, graciosus, amabilis.

Εὐχαρίστας. *gratias*.

Ἐπαρμα. αἰς. ῥ. risus, irrisio, gratu-
latio.

Εἰς τὴν 107. ἡ *insultatio*.

Εὐχάρστ. α. β. γ. δ. de cuius infelicitate
homines letantur, irrisus.

Bryopsis indigena.

Βαζανός. ιος. ὁ, ἡ. de mensura non ple-
na, sed infra labra consistente.

ἐπὶ τῇ αἰσθητικῇ. ἡ ὑπερβολή.

πῆμα. τὰ. *praemia militum, retributio,*

authorities.

Πηχαις. μ. α. α. ω. α. α. conor, aggredi-
or, adior, peto. Thucyd. τῆς ἐμῆς
κατὰ δὲ ἀλλοτρίων, Ab aliorum peti-
tionibus & aggressionibus tuissis.
mi. Itaque τῶν ἐμῶν, proventu-
rum. Et ἐπὶ κατὰ λαοὺς ἵστατο, in ma-
nus sumo, & aggredior. Est etiam
argumentis astruo, & aliquid tueri
conor & probare, quasi adversariū
peto argumentis & inuado. Et ἐπὶ
πίπτω dicitur, quod est argumenta-
tione astruere. Dativus. Bud. Com.
Ἐπὶ χερσὶν. α. α. α. conamen, aggressio,
epicherema, hoc est syllogismus dia-
lecticus.

Ἐπαγγρατινός. exercitatus in argumē-
tationibus, & solers argumentator.
Significat etiam hominem qui om-
nes petitiones athleticas & gladiato-
rias novit solertem in rebus & ho-
minibus aggrediēdis, qui etiam ἔπα-
γγρατινός dicitur. Xenoph. Bud. Com.

Ἐπιχάρσις. ιε. ἡ. conatus, petitio & ag-
gressio.

Ἐπιχειρητής. u. s. tentator, aggressor operis.

Ἐπεὶ οὖν τὰ πράγματα μισθολογία.

Ἐπαγορεύετε. qui in & manibus pro
iusticia utuntur.

Ἐπίταφος. u. ö. promptus ad manus.

Επίσκοπος. suffragor.

Επιχρυσ. μ. σσ. π. ακα. σ

Ἐπίχλω. infundo. Ac

Ἐπιχρύας. indigus.

Βακχόνιος. v. o. terrestris.

Επιμέλεια: Π. Ζου...

Ἐπιχλωάζω. illudo.

Epixyris concretus, Linn.

Επιχολός. s. i. iracundus.

Въздоржѣніи. м. і. оу. п. и. к. р. а. в. е. о. А. с. с.

centur etiam ea que postremo loco
præbentur sodalibus, ut à iudicio
ista, que ultimo loco eduntur, & que
lastophoriæ sunt, à iudicio ista, à iudicio
quarta dicuntur, ut inquit Ashenæ.
Bud. Com.

Ἐπιμελεία. ἢ. subministratio.

Βίηδα. inuado, irruo, grauo.

Βαγγειοβάς. inclinatus.

Ἐπίγραμμα. απρ. τ. circumlitio.

Erwig. medicamenta.

Erigeron bracteatus, illino.

Engr. illino.

Επίκουρος, aureus, inauratus.

Επιχρ[ι]σ. μ. 650. π. 650. 650.

ΕΠΙΧΡΗΜΑΤΙΣ(Ω.Μ.ΙΘΩ.Ψ.ΙΚΑ.ΟΛΟΓΟ.

Επιχρυσ. ισ. κ. υδατο, infigio.
Επίχρυσ. αλάς, infigio.

Ἐπίχρως. placenta genus.
Ἐπίχρως. en i epidus

Ἐκκλησιαστικός ἡ ἱερα

Εἰς τὴν ἐκδο. αὐτὴν ἔστιν

Εμπνευσ. supposito.

Επιχρησιν. 102. n. secess

Ἐπιχειρήματα. frequens

triusq; sum. Aristot. in deas qd tōr
πολιων πολιτισίας τας, In qbus consue-
tum est et patrium. Bud. Com.

Ἐπαυρίσθω. idem significat. Polyb. ἔπει-
 ἰπαυρίσθω, sic frequens & usitatum
 est patriūq. Item morari & habita-
 re aliquo in loco. Synes. κίρει ἱπαυ-
 ρίσθω, apud nos moratur et uersatur.

Accipitur & pro ad locum aliquē
proficiscor. Plato in Phæd. ἡ δὲ τὰς
ἐν τῇ ἰατρικῇ τὰν αὐτὴν ἀδελφείαν. Bud.
Comment.

Επὶ τῷ 60. subduc, minus.

Ἐπίτοριος. u. ὁ, ἡ. *indigena, uernaculus.*

Be *ἐπιχόριον*, quod regioni aut loco
alicui peculiare & consuetum est.

Ἐπιχῶσαι. aggerem cumulare.

Ἐπιφάνειω, leuiter, tactim, strictim.

Ἐπιφάν. μ. αὐτ. π. αὐτ. α. tingo, pri-
moribus

moribus digitis tango, stringo. Bud.

Com.

Ἐπιψάλλω. irroro, instillo.

Ἐπιψάμμαι. affingo, mentior.

Ἐπιψηλαφᾶω. μ. ἔσω. π. ηκα. contrecto.

Ἐπιψηλομαι. ὄ

Ἐπιψηλῶ. comprobo, calculum addo, decreto quippiam confirmo, hoc est ἱπικυρῶ. ὅς τις qui de consilij sententia decretū facit, ὁ ἐπιψηλῶν dicitur.

At sua sor legis, ὅ λator rogationis, γράμῃ appellatur, ὅ ἐσχημῶς.

Plurarchus ἦν ἐπιψηλοῖσθα uocauit eum qui Romæ sententiās senatorias rogabat, senatusq̄ consulta perscribenda curabat. Bud. Com.

Ἐπιψῖο. intero.

Ἐπιψορ. s. ὁ. uicuperabilis.

Ἐπιψοί. αἱ. clausura in mari circa portus, ubi unda frangitur.

Ἐπίρ. vti. hostiliter inuadens.

Ἐπλο. pro ἱπλο. eras.

Ἐπλοτο. fuit.

Ἐπλοα. pro ἱπλοα. eras.

Ἐπλημμυγῖν. inundare.

Ἐπλωῶ. pro ἱπλωῶ. implebantur.

Ἐποβυδία. fanus, τόκος. sexta pars multa, quam accusator reo dabat non conuictō.

Ἐπόδορ. v. sesquioctauus tonus musicus, ὃ cum octauam sortis partem accipiebat fœnerator, ἱπόδορ dicebatur.

Ἐπόμια. sarcina, ὃ onera nauis.

Ἐποῖατο. sequerentur, Odysf. ζ̄.

Ἐποία. as. ἱ. carminum compositio.

Ἐποικῖα. cohabito.

Ἐποινολομᾶν. exaggerare.

Ἐποινοδομᾶν. superædificari.

Ἐποινοδομῶν. ι. exaggregatio.

Ἐποικος. aduena, incola, colonus, ὃ ἱς qui indigenis superinducitur. Bud. in Annot.

Ἐποινισάμῃ. s. ὁ. miserabiliter querulus.

Ἐποινῖα. ploro.

Ἐποινία. commentum.

Ἐποίνος. uino deditus.

Ἐποικῶν. permeare, transire.

Ἐποικῶμαι. percutro, ideo. Depon. accusatiuo.

Ἐποικῶω. μ. ἰδῶ. π. ἑα. impingo, irrumpo, appello. Accusf.

Ἐποικῖος. ἱ. auis nocturna species. Suid.

Ἐποικιστοῖν. labor. eris.

Ἐποικῶρμαι. defleo.

Ἐποικῶ. μ. ἱψῶμαι. π. ἡμῶμαι. sequor. Depon. datiuo.

Ἐπόμαχοι στρατοῦ. inutiles ad pugnandum milites.

Ἐπομβεία. as. ἱ. humiditas, imber, ζῆταρ ἱπᾶν καὶ ὀμβρῖν ὕδρ. Opponitur τῇ ἀνομβρίᾳ.

Ἐπόμβειος. pluuius.

Ἐπομῶν δῦ. sequitur.

Ἐπομῶν. pedario more sequendo.

Ἐπόμῳμι. peiero, deiero.

Ἐπομόω. μ. ἑσω. π. ἡκα. superiuro, adiuro, iusiurandum interpono. Accusf.

Ἐπομφάκος. s. ῥ. locus supra umbilicū, umbo.

Ἐποπᾶδῖς. μ. ἑσω. π. ἡκα. impropero. Accusf.

Ἐποπᾶδισος. s. exprobratio.

Ἐποπᾶδισος. s. ὁ. ἱ. opprobriosus, reprehensibilis, cōtumuliosus, probris obnoxius.

Ἐποπᾶδισος. contumeliose.

Ἐποπᾶ. laborabat.

Ἐποπᾶς. cognomino, nuncupo.

Ἐποπᾶς. obserua, reuerere.

Ἐποπᾶς. as. ἱ. uersuum contextus, carmen. Suid. narrationem interpretatur heroico carmine complexam, ὃ quæ fabulis caret.

Ἐποπᾶς. s. ὁ. uersificator.

Ἐποπλῆα. ας. ἡ. inspectio.

Ἐποπλῆα. μ. δ. σ. ω. π. α. α. a. spectro, sacra-
res inspecio, quod uerbum theologi
usurparunt. Item pro ἰοπράτω. Ari-
stoph. Ran. μάλα γ' ἰοπράτην δοκῶ εἶ-
ταρ καταπράσσειν τῷ δισπότῃ. Bud. Cō.

Ἐπόπλης. s. ὁ. censor, spectator, ἰπιμαδης
τῆς καὶ ἴφορος, ut inquit Pollux, id est
curator operis. Item rerum sacra-
rum arbiter. Et plus est quam μύσπ.
Gregor. τίδ' ἄρ' ἔπ' οἱ πρὶς τοῖς καὶ ἡ-
συχίαν τ' τῶν μυστικῶν ἰπὸντος Bud. ibid.

Ἐποπλῆα. τὰ. dicebantur ultima initio-
rum ceremonia, neq; enim simul ut
initiati erant, spectatū admitteban-
tur. Erant autem sacra sacratiora.
Bud. ibidem.

Ἐπόπλημα. uideo.

Ἐποπλῶν. sibi. Neut. absol.

Ἐποπλῆται. inuidet.

Ἐπόπλη. tutor, καίφορος.

Ἐποπλῆα. irascor, impetuosus feror.

Ἐποπλῶν. irratio. Neut. datiuo iung.

Ἐποπλῆα. diluculo consurgere.

Ἐποπλῶν. periurium.

Ἐποπλῶν. hostiliter insilire, accedere.

Ἐποπλῆα. committereni, Iliad. η.

Ἐπος. γος. ῥ. uerbum, uersus, poema. Ab
ἱπῶν, sicut sermo à sequendo.

Ἐποπλῆα. prosternere.

Ἐποπλῶν. μ. αὐῶ. π. υ. α. α. impello, exci-
to. Accusf.

Ἐποπλῆα. ad cicatricem perducere.

Ἐποπλῆα. ἰδ. ἡ. excrecentia gingivae
inter denteis.

Ἐποπλῆα. s. ὁ. caelestis.

Ἐποπλῆα. mingo.

Ἐποπλῆα. ἐπιπλῆμ' τὰ πλοῖα ποτῶ. Lu-
cia. Διόνειον ποτῶν ποτῶν τὸν ἀνέμω,
καὶ ἰπὸν πλοῖα τὰ ἀκάτια, Vento
obsecundante & aspirante. Bud.
Com.

Ἐποπλῆα. insiliens impetu facto.

Ἐποπλῆα. piscis quidam.

Ἐποπλῆα. inseparabile accident, σπῆ
βιβλῆς ἀχρηστῶν.

Ἐποπλῆα. respicio.

Ἐποπλῆα. μ. αὐῶ. π. α. α. inuideo.

Item adiecto mulieri, & nectatium
oculis liceor eius amorem, uel agris
oculis aspicio mulierem, ut sit trans-
latio ab oculorū morbo ad morbum
animi, hominis amore capti, & oculo
adyciētis mulieri, aut alij rei cui
eunq; magnopere concupiscit. Cicer.
uocat cupiditatis oculos adycio.
Neutr. datiuo.

Ἐποπλῆα. inequito, insideo, ἱπῶν
θῆμα.

Ἐποπλῆα. μ. ἰ. σ. α. π. α. ucho. Actiu.
accusf.

Ἐποπλῆα. ας. ἡ. irrigatio.

Ἐποπλῆα. ῥ. ἱπῶν, ut animantia in-
cuntia & cōcuntia. Bud. Com.

Ἐποπλῆα. ἡ. ἡ. epoche, assensus, retentio
quam inuexit Pyrrho, cōmentus ra-
tionem, qua nihil percipi & compre-
hendi posse diceret. Est etiam gra-
dus planetarū in zodiaco, Hermol.
in Plin. & Cael. lib. 1. cap. 15. Et ἱπῶν
καὶ ἱμῶν, suppressio mensium,
cui contraria est ἀνιμάθῃς apud
medicos. Est etiam ἱπῶν remora, &
impetus rucis impedimentū, atq; in-
hibitio, quasi ῥ. ἀνιμάθῃς. Bud. Com.

Ἐποπλῆα. instratum equi.

Ἐποπλῆα. s. ὁ. compos, insidens, idoneus
equitatu, qui uehitur equo uel cur-
ru, & qui uehit. Bud. Com.

Ἐποπλῆα. βασιλέω, pro uectore
sessore, Herodoto.

Ἐποπλῆα. stabiliior.

Ἐποπλῆα. ὁ. ἀλκτῶν ἀλκτῶν, upupa,
spectator.

Ἐποπλῆα. μ. ἰ. σ. α. π. α. fucia o-
psonium.

Ἐπόψιμος. v. g. aspectabilis.

Ἐπόψομαι. uidebo.

Éπλά. septem.

Εἰς ἑπτὰ κόνας. α. ὁ. *septem pellibus bubulis
circumtectus. Aiacis clypeum sic
appellat Homer. Ponitur pro impe-
neetrabili, et inuictō, ut *ὀχυρὸς ἐκείνου*
ovs, Aristoph. Ran.*

Ἐξαρχάματον. ῥ. durum, iracundum.

Βλαΐτης. septennis.

Ἐπτακαιδέκατος. septendecim annor-
um.

Ἐπ' αὐλῶν αὐτοῦ. δ. ὁ. septimestris.

Βίλλυοι. septingenti.

Ἐπὶ πύκνους. *denso capillitio.*

Ἐπὶ ἀπαράστοις. v. ὁ. septuplus.

Ἐξ ἁπλοῦρος. v. aliqui plantaginem mi-
norem vocant.

Επιδάκτυρος. γ. σ. septilatus.

Ἐπταπόδης. septem pedum.

ἑπτάπυλος. s. i. habens septem portas.
Thebarum Βαoticarum epitheton.
ad Aegyptiarum differentiam, quae
ἑκατόμυλος dicuntur.

ἡπείρου. x. ὁ. septentrionalis.

Πλάτ. ἀριθ. ii. numerus septenarius.

Ἐπιάσομεν. ἐπιάπνησεν.

Flāvor. septem fidibus constans.

ἑπτάφυλλος . s. septem nervos habens,
aut si fistula, foramina septem.

Ἰσάπυρος. ἰ. porticus in Olympia,
quod pro una uoce plures reddebat.

Ἰλῆα λαλῶν. s. locus erat intra urbem
Atheniensem.

Infusa, & infusū. septemplexiter.

Enflaxoplos. v. habens septem chordas.

Ἐπιφύεται. allatus est.

Вѣстис. ѿ. septem annorum.

Βασίλειος. 2. septennis.

Βελίπκτος. γ. ὁ. bene comatus, qui se-
pties tondi possit. Suid.

ἄνθος. γ. γ. humidus, unidus.

Ἐκχυθρία. superfortata.

Ἐπίκουρ. u. ῥ. uersiculus, diminutivum
ab ἱππεύ.

Ex. curo, tracto, guberno, dispono.
Pro dico magis in usu est summi com-
positū *iviv*, maxime apud poetas,
quā *ivv*.

Ἐπὶ ἄλφ. μ. ἄλφ. π. αλα. *ovis incubo.*
Depon.

Ἐπωκός. ἢ ἰ. incubitus.

Ἐπικρίματα . τὰ . quæ magis incus
bant.

*Ἐποβλία, siue ἐποβλία, est sexta pars
æstimationis litis, pœna calumniœ
actoris in iudicijs ignominiosjs. Con
tinet autem centum minas. Bud.
Com. & de Assc.*

Ἐπεὶ δὲ φαρμάκων. *potiones magicæ.*

Ἐπὶ Δε. τιτρε, Δουδαίς.

Ἐπαφί. ὕρ. ἡ. incantatio, carmen, incan-
tamentum.

Ἐπὶ δὲ τοῦ. quod odæ accinitur.

Enchirid. 8. 0. incantator, & genus car-
minis, cum singulis uersibus singule
clausulæ subiiciuntur, & quasi acci-
nuntur, cuiusmodi sunt apud Horat.

Επίδωρος. s. s. dolorosus.

Βαύλα. aues aut gallinae dicuntur,
cum ouis incubantes clamant, siue
glociunt. Apud Aristoph. ponitur
pro κούφισι.

Ἐπικατόν. in humeris.

Ἐπαμίδιον. ὃ. πατὶς ἱππότης.

*Et quis. id est. i. chlamys, ceruix, hume
ri pars exterior proxima brachio, ge
nus uestis breuioris, quod humeris
inijcitur, quasi dicas inhumeral, su
perhumeral.*

Ευμοσίη. ἢ. iuramentum, quod defe-
rebatur ab eo, qui uel morbum, uel
aliam causam iustā, quare ad diem
prescriptum in iudicio nō apparue-
rit, prætexebat.

questum corpore facere, ut tā in-
ridna ἱπλάσι Demosth. Ὁ ἱπλάσι
ῥῆβλος Andoc. Sic ἱπλάσι νέμα-
τα, ἱπλάσι ῥηθύνω, &c. Nam idem
fere est quod ἐνοπιδέω, hoc est sor-
didis lucris indulgere. Habet autem
hoc uerbū utranq; significationem,
ἔασιον, ἔασιον, ut ἱπλάσι
μαλὶς ἢ καλῶς, malis te afficio, ἔασιον
σομῶ ἢ καλῶς, ipse malis afficior.

Bud. Com.

Ἐπασμύνη. terra culta, Theoph.

Ἐπάθω. separo. Accus.

Ἐπαῖος. ὁ. ἰ. instrumentū, ferramen-
tum artificum.

Ἐπάω. ὁ. ἰ. Minerva.

Ἐπαρῶ. ὁ. ἱπασμῶ.

Ἐπάσια. ὁ. ἰ. opificium, opera, labor,
questus, lucrum. Et ad omnia opera
accommodatur, sicut ἱπλάσι. Ἐπά-
σία τοῦτο, id est πῶς, καὶ ἱπασία, A-
ristot. de Part. ani. 1. Et ἱπασία τῶς
γῆς, cultus, subactio. Bud. Com.

Ἐπάσιμος. ὁ. ἰ. cultus, fabricabilis, ut
ἱπασίμα ἱπλάσι, ἰ. ἱπασίμα, quibus utuntur
in operibus suis materiarij. Cal. lib.
17. cap. 48.

Ἐπάσιον. agricola.

Ἐπάσιον. ὁ. ἰ. operarius.

Ἐπάσιον. ὁ. ἰ. officina. Item fornix.
Vnde ἰ. ἱπασίον καλῶς, mulier di-
citur Demostheni, quā prostat, &
publicē meret stipem. Bud. Com.
Cal. lib. 17. cap. 48.

Ἐπασίον. ὁ. ἰ. tabernarius, opifex.

Ἐπασίον. ὁ. ἰ. operarius, operosus.

Ἐπασίον. ὁ. ἰ. officiosissimus.

Ἐπασίον. ὁ. ἰ. πῶς πῶς ἱπασίον.

Ἐπάσιον. ὁ. ἰ. operarius, operator. Vnde
ἱπασίον, ἱπασίον quā operantur, Arist.

Ἐπάσιον. ὁ. ἰ. agricola.

Ἐπάσιον. ὁ. ἰ. operatrix operum ad ui-
vas attentum, Minerva.

Ἐπάσιον, pro ἱπασίον.

Ἐπάσιον, ὁ. ἰ. ἱπασίον. iuguria in a-
gris, ubi serui quiescunt.

Ἐπάσιον. serui.

Ἐπάσιον. ὁ. ἰ. operum reficiendorum
curator.

Ἐπάσιον. ὁ. ἰ. clausura, res, negotiū.

Ἐπάσιον. arceo, includo, abscondo.

Ἐπάσιον. ὁ. ἰ. exactor operis, mo-
nitor.

Ἐπάσιον. ὁ. ἰ. ἱπασίον. opus facien-
dum cōduco, operam loco, rem per-
ficiendam suscipio, redempturas fa-
cio, & inde lucrum facio, ut redem-
ptores solent, quod genus Cicero. se-
questres appellat. Hoc etiam uer-
bo oratores de ijs interpretibus et se-
questribus utuntur, qui iudicijs cor-
rumpendis, aut eiusmodi malefi-
cijs suscipiendis operā suam locant.
Neut. absol. Bud. Com.

Ἐπάσιον. ὁ. ἰ. merces ex labore, ma-
nualis operatio, redemptio operis,
& conductio.

Ἐπάσιον. ὁ. ἰ. operarius, manceps,
operarum redemptor. Ἐπάσιον
quoq; dicti sunt sycophantæ & qua-
druplatores, quæstui delationes ha-
bentes, qui compendia sua compa-
rant & consecantur ex alienis di-
spendijs atq; calamitatibus.

Ἐπάσιον. ὁ. ἰ. opus assumo, negotium
mibi sumo, sollicitus sum.

Ἐπάσιον. ὁ. ἰ. illudens.

Ἐπάσιον. ὁ. ἰ. opus factum. Item lucrum,
questus, usura, Demosth. signifi-
cat etiam ἱπασίον, ut ἱπασίον, diffi-
cile erat, Demosth. Sic Vergil. Hoc
opus, hic labor est. Ἐπάσιον etiam di-
cuntur segetes, & arua, hoc est, τὰ
ἱπασίον, Xenoph. Est etiam offi-
ciū & functio, ut ἱπασίον ἱπασίον, ὁ.
Hoc mei muneris est, Isocr. Ἐπάσιον

Ἐρωδανός. ἢ suffrutex, rubcia.

Ἐρωδανός. ἢ. ὁ. color qui rubrica dis-
citur.

Ἐρωδός. ruffus, rubicundus.

Ἐρωδομα. μ. ὁ. σμα. π. σμα. rubeo.
Depon. dativeo.

Ἐρωδός. ἢ. ὁ. rubor, pudor. ἢ. ἢ. τῶν πα-
ρῶν ἢ. ἢ. ἢ. ἢ.

Ἐρωδός. rubefio, ἢ. ἢ. ἢ.

Ἐρωδός. μ. ὁ. σμα. π. σμα. rubefacio, rigo.

Accus.

Ἐρωδός. ἢ. ὁ. scrutatio.

Ἐρωδός. μ. ὁ. σμα. π. σμα. ἢ.

Ἐρωδός. μ. ὁ. σμα. π. σμα. scrutor, excutio.

Bud. Com.

Ἐρωδός. ἢ. ὁ. rufus mouens.

Ἐρωδός. pro ἢ. ἢ.

Ἐρωδός. μ. ὁ. σμα. π. σμα. tego, orno, coro-
no. Accus.

Ἐρωδός. ἢ. ὁ. Atheniensis, ab Ere-
chtheorege.

Ἐρωδός. ἢ. ὁ. suffocatus, necatus.

Ἐρωδός. ἢ. ὁ. molestia affectus, op-
pressus, commotus a uentis.

Ἐρωδός, ἢ. ἢ. ἢ. μ. ἢ. π. ἢ. scindo.

Accus.

Ἐρωδός. ἢ. ὁ. ligna tectis concinna,
finais. Cal. lib. 11. ca. 48.

Ἐρωδός. μ. ὁ. σμα. π. σμα. dico, mandata re-
nuntio, interrogo, significo. Actiu.
accus.

Ἐρωδός. uolo interrogare.

Ἐρωδός. solitarius.

Ἐρωδός. aduerbium, nemine prohiben-
te, aut obstante, indicta causa.

Ἐρωδός. ἢ. ὁ. indicatio facta causa indi-
cta, id est, altera parte absente, ut ἢ.

Ἐρωδός. ἢ. ὁ. indicatio facta causa indi-
cta causa damnare. Bud. in Annot.

Com. Ἐρωδός, aut una dictio-
ne ἢ. ἢ. uadimonium deser-
tium.

Ἐρωδός. aduerb. indicta causa, nullo

defendente.

Ἐρωδός. ἢ. ὁ. solitudo.

Ἐρωδός. ἢ. ὁ. desolatorius.

Ἐρωδός. ἢ. ὁ. eremita, solitarius.

Ἐρωδός. ἢ. ὁ. pecora.

Ἐρωδός. ἢ. ὁ. qui solus suam causam
agit.

Ἐρωδός. ἢ. ὁ. solitudo, eremus, locus
desertus, ἢ. ab hostibus uastatus.

Ἐρωδός. ἢ. ὁ. secundum pre-
sentem de absente, uel contra ab-
sentem pronuntiare: quod forensi uo-
cabulo nunc dicitur, dare defectum.

Bud. Com. (tus.

Ἐρωδός. ἢ. ὁ. solitarius, desertus, desola-
tus.

Ἐρωδός. μ. ὁ. σμα. π. σμα. desolo. Accus.

Ἐρωδός. ἢ. ὁ. desolatio.

Ἐρωδός. desolator, uastator, ἢ. ἢ.

Ἐρωδός. in deserto pastus.

Ἐρωδός. firmari, innixum esse.

Ἐρωδός. latas in se, sedo, possideo, quies-
co, placo, demulceo, cohibeo, ueto.

Ἐρωδός. nihil per se significat, sed in compo-
sitione dictionum intentione affert,
ἢ. augmentum.

Ἐρωδός. colloclato, uel procero.

Ἐρωδός. augustus, uenerabilis.

Ἐρωδός. ἢ. ὁ. fertilis.

Ἐρωδός. ἢ. ὁ. magnitons.

Ἐρωδός. ἢ. ὁ. ualde rugiens.

Ἐρωδός. sonorus, sonans.

Ἐρωδός. ἢ. ὁ. ἢ. ἢ. ferax.

Ἐρωδός. ἢ. ὁ. uenricosus.

Ἐρωδός. ἢ. ὁ. abunde pro ἢ.

Ἐρωδός. argutus, sonorus.

Ἐρωδός. ἢ. ὁ. ἢ. ἢ. faba.

Ἐρωδός. claudo, abscondo.

Ἐρωδός. ἢ. ὁ. ἢ. ἢ. ἢ. contendendo, irritando, perpendo,

prouoco.

Ἐρωδός. ἢ. ὁ. ualde sonans.

Ἐρωδός. ἢ. ὁ. ἢ. ἢ. litigo, cōtēdo. Neus.

Ἐπίστος. uiuax.

Ἐπίστος. ἤτος. ὁ. peramabilis, coniunctus, congruus, concors.

Ἐπίστος. ὁ. amabilis.

Ἐπίστος. ἤτος. ὁ. ἡ. magnifonus.

Ἐπίστος. ἡ. critihaca, quāfere apis cum

Ἐπίστος. quādam arbor. (melle.

Ἐπίστος. ὁ. ἡ. ἡ. solitaria, quae a quibusdam syluia, rubeculam in terdum Theodorus interpretatur.

Ἐπίστος. genus arboris.

Ἐπίστος. ὁ. ἡ. ualde uirescens.

Ἐπίστος. ὁ. ἡ. cōtentio, seruius, concertatio.

Ἐπίστος. ὁ. ἡ. ὁ. π. ὁ. seruius, temerē laboro & in uanum. Neut. datiuo.

Ἐπίστος. ὁ. ἡ. ualde uirens.

Ἐπίστος. ὁ. ἡ. lanam tractās, precio conductus, messor, agricola.

Ἐπίστος. ὁ. ἡ. scpes.

Ἐπίστος. ὁ. ἡ. erica.

Ἐπίστος. ὁ. ἡ. gloriosus.

Ἐπίστος. seco, scindo.

Ἐπίστος. uel ἡ. uolens, disruptus.

Ἐπίστος. ἡ. ὁ. ὁ.

Ἐπίστος. ὁ. ἡ. ualde mugiens.

Ἐπίστος. ὁ. ὁ. grossi ficus.

Ἐπίστος. caprifico.

Ἐπίστος. ὁ. ὁ. caprificus.

Ἐπίστος. ὁ. ὁ. caprificatio.

Ἐπίστος. ὁ. ὁ. uentus procellosus.

Ἐπίστος. ὁ. caprificus, ficus syluestris.

Ἐπίστος. est ipse fructus ficus syluestris.

Ἐπίστος. indignari.

Ἐπίστος. ὁ. urbs Dorica.

Ἐπίστος. ὁ. ὁ. Erynnis, furia.

Ἐπίστος. ὁ. ὁ. crinis, ὁ. ὁ. superior siue giba iecinoris pars, qua muicem fibræ eius separantur.

Ἐπίστος. ὁ. ὁ. magnos habens dentes.

Ἐπίστος. ὁ. ὁ. lana.

Ἐπίστος. ὁ. ὁ. fullo.

Ἐπίστος. ὁ. ὁ. ὁ.

Ἐπίστος. ὁ. ὁ. ualde uilis. Epitheton Mercurij.

Ἐπίστος. ὁ. ὁ. dolose: quemadmodum so lent, qui lanā uendentes humectant, quo magis ponderet.

Ἐπίστος. ὁ. ὁ. emporium lanae.

Ἐπίστος. laboro, maxime circa lanificiū.

Ἐπίστος. ὁ. ὁ. ὁ.

Ἐπίστος. mons, rupes, promontorium.

Ἐπίστος. firmati sunt.

Ἐπίστος. ὁ. ὁ. lis, contentio.

Ἐπίστος. ὁ. ὁ. ὁ. praprens.

Ἐπίστος. ὁ. ὁ. contentiosus, intratilis.

Ἐπίστος. ὁ. ὁ. ὁ. ex grandi, & generoso uia expressus.

Ἐπίστος. ὁ. ὁ. crumena.

Ἐπίστος. litigator.

Ἐπίστος. ὁ. ὁ. discrepantiu, contentiosus.

Ἐπίστος. ὁ. ὁ. litigiosus.

Ἐπίστος. ὁ. ὁ. frumenti pestis, squalor.

Ἐπίστος. collo elato.

Ἐπίστος. ad contentionem incitare.

Ἐπίστος. ὁ. ὁ. contentiosus, promptus ad conuicia.

Ἐπίστος. formidolosus.

Ἐπίστος. ὁ. ὁ. pretiosus.

Ἐπίστος. ὁ. ὁ. hædus.

Ἐπίστος. frondosus, multis aut magnis folijs.

Ἐπίστος. ὁ. ὁ. ὁ. lanarius.

Ἐπίστος. dolorosum.

Ἐπίστος. ὁ. ὁ. uehemēs flatus siue uetus.

Ἐπίστος. ὁ. ὁ. habens magnos oculos.

Ἐπίστος. caullari.

Ἐπίστος. ὁ. ὁ. Herceus, Iouis epitheton.

Ἐπίστος. custos.

Ἐπίστος. ὁ. septum, uallum, munimentum, rete, ὁ. ὁ. ὁ.

Ἐπίστος. ὁ. ὁ. circueus, sepeum, monile, uallum, rete, propugnaculum.

Ἐπίστος. ὁ. ὁ. inauris, aurium ornatus.

sturium, alij frugibus annuerant,
 alij oleis.
 Ἐρωςίδας. facer ignis.
 Ἐρωςίδης. ioc. patrona urbis, ab ἔρως
 μω et ἰδής, interiecto more Ionico
 propter metrum.
 Ἐρωςίδης. s. ἔρ. ἀσπλάγος, planta spi-
 nosa, quæ hodie ex Cypro offertur
 subrosace, ligni nomine.
 Ἐρωςός. pugna.
 Ἐρως. sportula.
 Ἐρως. οὐ. trahibilis. τὰ ἔρως ἔξω, strie
 Eli gladij & exercii.
 Ἐρως. ὕψω. traho.
 Ἐρως. s. pellis, Nicand.
 Ἐρως. compactus.
 Ἐρως. clausi erant. Est autē tertia per-
 sona à præterito plusquam perfectio
 uerbi ἔρως.
 Ἐρως. ἔρωςός, sepes.
 Ἐρωςός. clausi erant, οὐκ ἔρως.
 Ἐρωςός. ἔρ. in aqua suffocatum.
 Ἐρως. μ. λαβόμεν. ἀόρ. ὁ. ἔρως & ἔρως
 ὅρ. uenio. Depon. absol.
 Ἐρωςός. τὰ futura.
 Ἐρως. ioc. ἔ. reptio.
 Ἐρως. μ. ἔρως. π. ἔρως. ἀόρ. passiu. ἔρως.
 dico, precipio. Accusf.
 Ἐρωςός. quiesco.
 Ἐρωςός. & ἔρωςός. ἔ. erodius auis ex ijs
 quas Romani Diomedas uocant.
 Theodor. ardeolam interpretatur,
 Augustinus fulicam. Ciconiam pu-
 cat esse suidas, aut ciconiæ similem,
 dictamq; quod in paludibus uerse-
 tur, quasi ἔρωςός. Cæl. libro 8.
 cap. 4.
 Ἐρως. quiesce.
 Ἐρως. fluens, cedens, desiderabilis.
 Ἐρως. μ. ἔρως. π. ἔρως. fluo, moueor, rece-
 do, procedo, retraho, auerto.
 Ἐρως. ἔρ. desiderium, impetus, seces-
 sus, tractus.

Ἐρωςός. perdit amans.
 Ἐρωςός. ἔ. amica.
 Ἐρωςός. οὐ. scortum.
 Ἐρωςός. s. ὁ. amasius, & amicus scor-
 ti. Accipitur aliquando in bonam
 partem.
 Ἐρωςός. ὅρ. uel ἔρως Atticè. ὁ. amor, Cui-
 pido. Cæl. lib. 12. ca. 16.
 Ἐρωςός. ἔρωςός.
 Ἐρωςός. μ. ἔρως. π. ἔρως. interrogo, peto.
 Interdum pro παρακαλῶ. Differt
 autem à παρακαλῶ, ut Ammonius
 tradit.
 Ἐρωςός. ἀόρ. ἔ. interrogatio.
 Ἐρωςός. ἔ. interrogatiuus.
 Ἐρωςός. ioc. ἔ. interrogatio, proposi-
 tio, questio.
 Ἐρωςός. ὁ. amatorius, fædis amori-
 bus deditus, in amorem propensus.
 Ἐρωςός etiam dicuntur Venerei
 hymni.
 Ἐρωςός. οὐ. ἔ. imaguncula Cupidinis.
 Ἐρωςός. libido.
 Ἐρωςός. impatienter amare.
 Ἐρωςός. ἔ. perdit amans.
 Ἐρωςός. ἔ. furiosus amor.
 Ἐρωςός. ὁ. amatorculus.
 Ἐρωςός. ὁ. mater amoris. Vene-
 ris epitheton.

Ἐρως. in, apud. Bud. Com.
 Ἐρως. semper, in perpetuum.
 Ἐρως. quousq; donec.
 Ἐρως. in posterum.
 Ἐρως. ad auroram, per unum diem.
 Ἐρως. hucusq;
 Ἐρως. uesper.
 Ἐρως. ad nostras aedes, eclipsis est,
 & ἔρως.
 Ἐρως. commodè, auspiciatè.
 Ἐρως. in proximum annum.
 Ἐρως. donec.
 Ἐρως. ualde.

Ἔστι τοῦ. quousque, interdum, quando.
 Ἔστι. donec.
 Ἔστι τὸν ὑστέρων. postdie.
 Ἔστι ἀνω. sursum uersus.
 Ἔστι τοῦ. id est μηδὲ τῆς.
 Ἔστι ἀνω. opportunè, ut decet.
 Ἔστι παρὸν. in praesens.
 Ἔστι ἀνω. supra modum, cum excessu.
 Ἔστι, imperatium. ἀνω. ἢ. ab ἡμῖν. mitte.
 Ἔστι ἀνω. colligo.
 Ἔστι ἀνω. semper, in perpetuum.
 Ἔστι ἀνω. intento, intucor.
 Ἔστι ἀνω. tela mitto.
 Ἔστι ἀνω. insilij.
 Ἔστι ἀνω. ἀνω. ἢ. πασι. ἀ. ἀνω. πύρ. factus sum.
 Ἔστι ἀνω. accedo.
 Ἔστι ἀνω. pro ἰσθμῶ. saluati sunt.
 Ἔστι ἀνω. ingredior.
 Ἔστι ἀνω. uenimus, Lucia.
 Ἔστι ἀνω. deuoluo me, immitto, ingredior.
 Ἔστι ἀνω. irruptio, inuasio, ingressus, ex-
 portectio.
 Ἔστι ἀνω. donec.
 Ἔστι ἀνω. τὰ. palearia.
 Ἔστι ἀνω. ἢ. ἢ. impressio.
 Ἔστι pro ἰσθμῶ. Atticè.
 Ἔστι ἀνω. intulisse.
 Ἔστι ἀνω. irrepo.
 Ἔστι ἀνω. ingredior.
 Ἔστι ἀνω. dicturum.
 Ἔστι ἀνω. ἀνω. admirabilis.
 Ἔστι ἀνω. sustuleris, Atticè. Bud.
 Comment.
 Ἔστι ἀνω. refero.
 Ἔστι ἀνω. ὅ. ὅ. dux.
 Ἔστι ἀνω. infarcio, infero.
 Ἔστι ἀνω. aliqua.
 Ἔστι ἀνω. ἀνω. ἢ. ὅ.
 Ἔστι ἀνω. ἢ. uestis, uestimentum.
 Ἔστι ἀνω. μ. ἰσθμῶ. comedo. Neutr. ge-

nitiuo uel accus.
 Ἔστι ἀνω. ὅ. ὅ. bonus, frugi.
 Ἔστι ἀνω. et ἰσθμῶ. ὅ. ὅ. alicubi, quādo, qua-
 tenuis. Sic Cicero dixit. Est enim qua-
 tenuis amicitia uenia dari possit.
 Ἔστι ἀνω. insilij.
 Ἔστι ἀνω. ὅ. ὅ. uestis.
 Ἔστι ἀνω. ὅ. ὅ. est quandoque, quon-
 dam, aliquando, interdum, fortas-
 sis, saepe.
 Ἔστι ἀνω. poet. comedo. ἰσθμῶ. uero ἢ ἰσθμῶ.
 μ. Neutr. accus.
 Ἔστι ἀνω. legatio.
 Ἔστι ἀνω. emitto.
 Ἔστι ἀνω. desiderium, itio.
 Ἔστι ἀνω. ἢ ἰσθμῶ. ἀνω.
 Ἔστι ἀνω. septa, praescriptus termi-
 nus intra quem pentathli certabāt.
 Ἔστι ἀνω. animaduersum, consyde-
 ratum.
 Ἔστι ἀνω. commenticiis falsus.
 Ἔστι ἀνω. adumbratum.
 Ἔστι ἀνω. ἢ ἰσθμῶ. in um-
 bra enutritus.
 Ἔστι ἀνω. medium digitum ostende-
 re cōtraclis ceteris. ignominiae cau-
 sa, suid. ὅ. Bras. Chil.
 Ἔστι ἀνω. includo, induco.
 Ἔστι ἀνω. obsecrans, adherens.
 Ἔστι ἀνω. atterere, radere.
 Ἔστι ἀνω. comecatus.
 Ἔστι ἀνω. allium olens, qui allium
 comederit, irritatus. Sumptum à na-
 cura allij siue cepae, humores ex oculis
 prouocantis.
 Ἔστι ἀνω. ὅ. ὅ. plorare fecerit, quòd
 qui allium trahit lacrymari cogatur.
 Ἔστι ἀνω. poet. sum.
 Ἔστι ἀνω. Dorice pro ἰσθμῶ. bonum.
 Ἔστι ἀνω. quaro, male habeo.
 Ἔστι ἀνω. ὅ. ὅ. examen apū, ὅ. hominum
 multitudo. Et translata pro grege si-
 uc legione ponitur.

Ἐσθλὸν ἀποκαλυφθῆναι.
 Ἐσθλὸν induisses.
 Ἐσθλὸν ἀμύμονος habitans.
 Ἐσθλὸν ἰδοῦ. ἢ. simile speculo.
 Ἐσθλὸν ἰδοῦ. ou. ἢ. speculum.
 Ἐσθλὸν. retro.
 Ἐσθλὰ. infumpsit.
 Ἐσθλὰ. diffusus fuit, perijt.
 Ἐσθλὸν μύθος. condensatus.
 Ἐσθλὸν μακάριον. accersio.
 Ἐσθλὸν μακάριον. ὁ. accersitus.
 Ἐσθλὸν. in posterum.
 Ἐσθλὰ. as. ἢ. uespera. Et adiectiue, ut
 Ἐσθλὰ ἀλάνη, crepusculum uesper-
 tinum.
 Ἐσθλὰς, aduerb. uesperī.
 Ἐσθλὸν. ou. ὁ. uesperinus, occiduus.
 Ἐσθλὸν. ou. ὁ. occidentalis.
 Ἐσθλὸν. s. ὁ. uesperus stella occiden-
 talis.
 Ἐσθλὸν. dicite.
 Ἐσθλὸν. se quor. Depon. datiuo.
 Ἐσθλὸν. sequebatur.
 Ἐσθλὸν. dico.
 Ἐσθλὸν. ὁ. pro ἴσθλὸν, antiqui dixerunt.
 Ἐσθλὸν. induitus es.
 Ἐσθλὸν. dormiuius.
 Ἐσθλὸν pro ἴσθλὸν. erant.
 Ἐσθλὸν. induitus est.
 Ἐσθλὸν. induitus erat.
 Ἐσθλὸν. Dorici. erit.
 Ἐσθλὸν. ὁ. rex proprii apum.
 Ἐσθλὸν. es, est, potēce.
 Ἐσθλὸν. ἰσθλὸν, induci sunt.
 Ἐσθλὸν. uestis.
 Ἐσθλὸν. uincuntur. ἰσθλὸν, uictum
 esse, Herodo.
 Ἐσθλὸν. motus sum, impulsus sum.
 Ἐσθλὸν. studiose, certatim.
 Ἐσθλὸν. uicti.
 Ἐσθλὸν. repellerentur, uincerentur.
 Ἐσθλὸν. licebit.
 Ἐσθλὸν. quousque, donec.

Ἐσθλὸν. steterunt.
 Ἐσθλὸν. ὁ. spicatus.
 Ἐσθλὸν. donec.
 Ἐσθλὸν. coronatum est.
 Ἐσθλὸν. stetit, sedatum est.
 Ἐσθλὸν. μ. ἰσθλὸν, ὁ. ἰσθλὸν. permaneo,
 constanter sto, perennis sum, existo.
 Ἐσθλὸν. interim.
 Ἐσθλὸν. haret.
 Ἐσθλὸν. existant.
 Ἐσθλὸν. ἢ. focus, lar, Vestā. παρὰ τὸ ἴσθλὸν
 ὄναι, quod prima domos a dīficari.
 Vel παρὰ τὸ ἴσθλὸν, quoniam ubiq̃ cole-
 retur, simulacrūq̃ eius sedentis habi-
 tu struerentur. Cal. lib. 8. ca. 19.
 Ἐσθλὸν. ὁ. Vestales uirgines.
 Ἐσθλὸν. epulor, conuiuium agito.
 Ἐσθλὸν. ἰσθλὸν. epulatio, conuiuium.
 Ἐσθλὸν. ἰσθλὸν. epulatio, ὁ. exhibitio con-
 uiuij, cenaculum.
 Ἐσθλὸν. epot. comestor, conuiuia, qui
 alium ad conuiuia uocat, conuiuij
 dominus.
 Ἐσθλὸν. custos domus, iupiter.
 Ἐσθλὸν. μ. ἰσθλὸν. conuiuio excipio,
 conuiuia celebro, cibum praebco, ut
 ἰσθλὸν, sicut ἰσθλὸν ὁ. ὁ. ἰσθλὸν ἰσθλὸν,
 sicut ἰσθλὸν. Translate uero po-
 nitur pro oblectari, reficere: ὁ. cum
 geniuo construitur. Plao de Rep.
 lib. 9. ἰσθλὸν ἰσθλὸν ἰσθλὸν καὶ σπῆλιν,
 Pascere ὁ. satiāre animum disputa-
 tionibus honestis. Synef. cum datiuo,
 καὶ ἰσθλὸν ἰσθλὸν ἰσθλὸν, Oblecta-
 eorum animum. Bud. Com.
 Ἐσθλὸν. aliquando, licet, est.
 Ἐσθλὸν. quibusdam.
 Ἐσθλὸν. aliqui. ἰσθλὸν ὁ. nulli,
 ἰσθλὸν ἰσθλὸν, nulla est causa. Bud.
 Comment.
 Ἐσθλὸν. ὁ. ἰσθλὸν, ὁ.
 Ἐσθλὸν. quodammodo, quadante-
 nus. Bud. Com.

Ἐρμῆς. ἢ. scortum.

Ἐρμῆς. meretricius.

Ἐρμῆς. ἢ. tribades.

Ἐρμῆς. ἢ. scortatio.

Ἐρμῆς. ὅ. ov. ἢ. sodalis, quo nomine proprie dicuntur qui eadē atate, eadem uitæ consuetudine actioneq; inter se diu uixerūt. Et ἱρμῆς esse potest, qui non sit tamen ἑδωρ. Sic Matth. 23. ὁ μῖνος noster ad Iudam loquens, ἱρμῆς ἢ. ἑδωρ; Sodalis qua de causa ades? Non tam amicum quàm sodalem appellans.

Ἐρμῆς. muto, altero.

Ἐρμῆς. uere.

Ἐρμῆς. amicitia, sodalitia.

Ἐρμῆς. ἢ. ὅ. focius, amicus, pro ἱρμῆς,

Ἐρμῆς. extensio.

Ἐρμῆς. inquisitio.

Ἐρμῆς. ὅ. ὅ. q. de suis malis diuinat, alio nomine ἱρμῆς dicitur, de quo supra.

Ἐρμῆς. pro ἱρμῆς, arma.

Ἐρμῆς. obediuerunt.

Ἐρμῆς. ov. ἢ. anniculus.

Ἐρμῆς. ὅ. ὅ. perfectius.

Ἐρμῆς. piscis quidam.

Ἐρμῆς. ὅ. ὅ. qui perfectam mercedem accipit.

Ἐρμῆς. ἢ. ὅ. oi. familia erat apud Athenienses magna et illustris, ex qua sacerdotes constituebantur, à Buefa, cerdote quodam deducta origine, auctore Suida.

Ἐρμῆς. ὅ. oi. fideliter seruientes.

Ἐρμῆς. ὅ. oi. à prima origine in Creta nati, ueri Cretenses.

Ἐρμῆς. uere, proprie, recens.

Ἐρμῆς. ὅ. ὅ. uetus.

Ἐρμῆς. ὅ. ὅ. ἢ. uicissim, modo huius, modo illi fauēs, pollens. Epibeton uē

Ἐρμῆς. ὅ. ὅ. aliqua quedā. (Florix.)

Ἐρμῆς. ὅ. ὅ. desipere, Aristoph.

Ἐρμῆς. uicissim, et mutuas sortes habentes, per dies uariatas.

Ἐρμῆς. alternis diebus uiuens, ut Tyndaridae.

Ἐρμῆς. ambigua.

Ἐρμῆς. pro ἱρμῆς.

Ἐρμῆς. alienigena.

Ἐρμῆς. ὅ. ὅ. diuersilinguis, qui alterius est linguae.

Ἐρμῆς. ov. ὅ. edax, modo in hanc, modo in illam mandibulam cibum transferens.

Ἐρμῆς. ὅ. ὅ. discors.

Ἐρμῆς. ὅ. ὅ. diuersa docere, diuersis doctoribus uti.

Ἐρμῆς. praua opinio.

Ἐρμῆς. iugum ducere, cū alienigena, aut diuersa secta homine cōiū.

Ἐρμῆς. alienigena. (gi.)

Ἐρμῆς. alternatim, diuerse.

Ἐρμῆς. ov. ὅ. alternus, diuersus.

Ἐρμῆς. muto.

Ἐρμῆς. quando de alio in aliud corpus fit transmutatio, ut Niobe in lapidem mutata.

Ἐρμῆς. ὅ. decliuus.

Ἐρμῆς. ex altera parte uillosus, cui opponitur ἀμειψανός.

Ἐρμῆς. uestis dicebatur seruitus dicata, cui opponitur ἀμειψανός. Ab axillis sic dicta, quas μαχαίρας uocant.

Ἐρμῆς. ὅ. quo alter duntaxat accedit. Et ἱρμῆς dicitur, causa dicitur, quæ ab altera duntaxat parte agitur.

Ἐρμῆς. diuersæ personæ.

Ἐρμῆς. persona differo.

Ἐρμῆς. in alteram partē uergens.

Ἐρμῆς, et ἱρμῆς. ad alteram partem secto, instabilis sum.

Ἐρμῆς. ὅ. alter. Ἐρμῆς. ὅ. ὅ. deflectere. Bud. Com.

Ἐρδός. aliò. Amór.
 Ἐρδός. ὁ. ἀγόμενος.
 Ἐρδός. ὁ. ὁ. phalanx, à frontis di-
 uersitate appellata.
 Ἐρδός. ὁ. ὁ. i. alteratio.
 Ἐρδός. ὁ. ὁ. i. alius, diuersus.
 Ἐρδός. ὁ. ὁ. qui altero priuatus est
 oculo casu aliquo, ὁ. ὁ. uero,
 qui nunquam prater unum habuit
 oculum, uelut Cyclops apud Home-
 rum Confunduntur tamen.
 Ἐρδός. ὁ. alibi enatum, diuersa natus
 ra.
 Ἐρδός. ὁ. alienigena.
 Ἐρδός. ὁ. ὁ. i. diuersitas uocis.
 Ἐρδός. ὁ. ὁ. ὁ. alitero. Accus.
 Ἐρδός. ὁ. alium de, ex altera uel alia
 parte.
 Ἐρδός. ὁ. ra uocabula, quæ circa idē
 subiectum diuersitatem significant,
 ut ascensus & descensus.
 Ἐρδός. aliò.
 Ἐρδός. ὁ. ὁ. i. alteratio.
 Ἐρδός. exiit.
 Ἐρδός. fecit, struxit.
 Ἐρδός. uera loquitur. & ἰνός, uer-
 rum.
 Ἐρδός. ὁ. ciuis, coetaneus, socius ne-
 cessarius. unde illud ὁ. pro ὁ. ὁ.
 amic.
 Ἐρδός. ὁ. Bessæ uenti, qui certo anni
 tempore flant, uenti anniuersarij.
 Ab ἰνός. Gel. li. 2. ca. 22.
 Ἐρδός. ὁ. ὁ. annuus, anniuersarius.
 Ἐρδός. ὁ. ὁ. uerus, pro ἰνός, ὁ. ὁ.
 Ἐρδός. etiam, etiamnum, iterum, adhuc,
 amplius, postea, in posterum, deinceps.
 Ἐρδός. pro eodem.
 Ἐρδός. insuper.
 Ἐρδός. adhuc.
 Ἐρδός. hucusq; adhuc, etiam, prater
 rea.
 Ἐρδός. tamen modo.

Ἐρδός. iam uerò, atq; etiam.
 Ἐρδός, ἰνός, ἰνός. apud synes. &
 Homerum, pro ἰνός, & cetera.
 Bud. Com.
 Ἐρδός. pario.
 Ἐρδός. farina cum lacte.
 Ἐρδός. ὁ. ὁ. faba elixa.
 Ἐρδός. ὁ. ὁ. ὁ. paro, promptū,
 paratum & expeditum reddo. Acc.
 Ἐρδός. ὁ. ὁ. paratus, promptus, pro-
 pensus.
 Ἐρδός. ὁ. ὁ. ὁ.
 Ἐρδός. ὁ. ὁ. promptitudo, alacri-
 tas.
 Ἐρδός. promptē, paratē, parato ani-
 mo, alacriter, incunctanter.
 Ἐρδός. ὁ. annus.
 Ἐρδός. incassum, fr̄ uolē.
 Ἐρδός. ὁ. ὁ. i. ueridicus.
 Ἐρδός. ὁ. ὁ. i. dictio est composita ab
 ἰνός, uerus, & ὁ. sermo, uel lo-
 cutio: quasi uerilo: ui: m, ut Cicero
 interpretatur. uel notatio, quæ drem
 de qua prædicatur, notam faciat, ut
 inquit Boëtius. Alij originationem
 interpretantur, ut Rabinus tradit.
 Ἐρδός. ueriquercus, roboris siue
 quercus species, quæ glandes cate-
 ris suauiores gignit.
 Ἐρδός. ὁ. ὁ. ὁ.
 Ἐρδός. uerus.
 Ἐρδός. uerē.
 Ἐρδός. effectus est.
 Ἐρδός. incassa, stolidi, uana.
 Ἐρδός. ὁ. ὁ. ὁ. & ἰνός. ὁ. ὁ. iners,
 inutilis, stolidus, inanis. Homerus,
 ἰνός ὁ. ὁ. ὁ. Telluris inui-
 le pondus.
 B Y.
 B̄. bene.
 B̄ sui, ὁ. ὁ. uel aērīs.
 B̄ ὁ. bene agere.
 B̄ ὁ. ὁ. sum, ὁ. ὁ.
 ὁ. ὁ.

Admodum. Sicut ὡς καὶ ἡμᾶς, pro
 πρὸς τοὺς ἄλλους ἰκανῶς.

Εὐβόη. boni consulere.

Εὐϊδί. uel nihil, uel utiq; (inquit Bud.)
 significat. Lucian. Αἰχνοῦς μὲν ἄν ἔ
 ἰδί ἢ καὶ αὐτῷ. Idem est autem quod Ci
 ceroni mihi crede.

Εὐμῆνα. scite admodum, commodum,
 optimè.

Εὐοῖδα. certo scio.

Εὐπάχην. beneficium accipere, cui op
 ponitur ἢ ποῖος.

Εὐποιῶν. ut debebat, ut par erat. Bud.
 Com.

Εὐπρόδιον, ὁ χαίρων, auspicia sunt epi
 stolarum. Vsurpatur ὁ ad eorum fi
 nem indifferenter. Bud. Com.

Εὐα, pro ἴα. Item εὐα uocis hirci imi
 tatio, qua uoce hirci cum puteū sal
 tantes relinquunt, utuntur. Suid.

Εὐαγγελίσματα. μ. ἰσμεν. π. ἰσμεν. ὁ

Εὐαγγελίστα. μ. ἰσμεν. π. ἰσμεν. nūtio. Dicitur
 autem εὐαγγελίστα ἑὶ, uel per accus.
 εὐαγγελίστα ὁ.

Εὐαγγέλιον. s. ῥ. bonum, faustumq; num
 tium. Vnde ὁ Apostoli usurparit
 hanc uocem pro gratia illius diuine
 mortaliū generi exhibitæ per Chri
 stum annuntiatione. Ponitur quoq;
 pro præmio, quod dari solet letum
 afferentis nuntium. Hom. Odyss. f.
 εὐαγγέλιον δὲ μοι ἔστω. Et apud Isoctat.
 εὐαγγέλιον θύειν, pro sacrificio quod fie
 bat pro rei feliciter gestæ narratio
 ne. Sic Cic. ad Atti. O suaues duas
 epistolas, quibus euāgelia deberi fa
 teor.

Εὐαγγελισμῶτος. renuntiaturus.

Εὐάγγελος. Mercurius.

Εὐάγος. ῥ. fas.

Εὐάγος. ἰορ. ὁ. ἰ. purus, sacer, pius, san
 ctus. Huic opponitur ἠυάγος. Εὐάγος
 τὰς χάπας, qui homicidio manus non

examinauit. Bud. in Annot. ὁ Cō.

Εὐάγος. ὁ. ὁ. ἰ. mobilis, agilis.

Εὐάγος. ὁ. ὁ. ἰ. facilis complexu aut
 portatu.

Εὐάγος. ὁ. ὁ. ἰ. prospera captura, opi
 ma præda.

Εὐάγος. ὁ. ὁ. ἰ. quæ facile reijciuntur ὁ
 execrantur.

Εὐάγος. ὁ. ὁ. ἰ. ductilis, docilis, facilis
 ductu, ut riuus, tractabilis. Bud.
 Com.

Εὐάγος. ὁ. ὁ. ἰ. ὁ. ἰ. Aeolice εὐα
 ἄ. placuit.

Εὐάγος. ὁ. ὁ. ἰ. placidus, tranquillus.

Εὐάγος. lugere.

Εὐάγος. ὁ. ὁ. ἰ. facilis expugnatu.

Εὐάγος. ὁ. ὁ. ἰ. uis maior sentiendi.

Εὐάγος. ὁ. ὁ. ἰ. facile sensilis.

Εὐάγος. ὁ. ὁ. ἰ. ad iactandum apti.

Εὐάγος. facile.

Εὐάγος. ὁ. ὁ. ἰ. facilis captu, ignarus.

Εὐάγος. ὁ. ὁ. ἰ. legibile.

Εὐάγος. ὁ. ὁ. ἰ. digestu facilis.

Εὐάγος. ὁ. ὁ. ἰ. qui facile pacari po
 test, reuocabilis.

Εὐάγος. ὁ. ὁ. ἰ. facilis apprehensu.

Εὐάγος. ὁ. ὁ. ἰ. confutabilis.

Εὐάγος. ὁ. ὁ. ἰ. generositas, pulchra uis.

Εὐάγος. ὁ. ὁ. ἰ. bonos uiros habens.

Εὐάγος. ὁ. ὁ. ἰ. ueniosus.

Εὐάγος. ὁ. ὁ. ἰ. suaue olens.

Εὐάγος. ὁ. ὁ. ἰ. ὁ. ἰ. ὁ. ἰ. floridus.

Εὐάγος. placidus.

Εὐάγος. ὁ. ὁ. ἰ. obuius, expositus.

Εὐάγος. ὁ. ὁ. ἰ. ὁ. ἰ. habens pulchros
 axes.

Εὐάγος. ὁ. ὁ. ἰ. quod amplè augeri potest.

Εὐάγος. ὁ. ὁ. ἰ. auclius, procerus.

Εὐάγος. ὁ. ὁ. ἰ. comitas.

Εὐάγος. ὁ. ὁ. ἰ. facile penetrabilis.

Εὐάγος. ὁ. ὁ. ἰ. propensi ad patiendum.

Εὐάγος. ὁ. ὁ. ἰ. facilem descensum ha
 bens.

Εὐδαιμονία. μ. ἰσω. π. ιηα. bea^{ti}fico,
beatum dico. Dicitur autem **εὐδαιμο**
νία οὐ τὸ δῆ, ὡς **εὐδαιμονία** οὐ τὸ δῆ,
Attice pro, Hoc nomine felicem te
iudico. Prisc. lib. 28. ὡς Bud. Com.

Εὐδαιμονία. ὁ. ὁ. ὁ. felicitas.

Εὐδαιμονία. ὁ. ὁ. ὁ. fortunatus existis
mandus.

Εὐδαιμονία. ὁ. ὁ. ὁ. felix, fortunatus.

Εὐδαιμονία. τὰ. quæ sunt facili sumptu,
ὡς modico.

Εὐδαιμονία. ὁ. ὁ. ὁ. liberalis.

Εὐδαιμονία. ὁ. acutè uident.

Εὐδαιμονία. ὁ. bene ad meridiem situs,
clarus, tranquillus.

Εὐδαιμονία. ὁ. syluosus.

Εὐδαιμονία. dormiebat, illud.

Εὐδαιμονία. ὁ. ὁ. perspicuus.

Εὐδαιμονία. ὁ. ὁ. tranquillitas, serenitas.

Εὐδαιμονία. ὁ. ὁ. ὁ. dignus calumnia, fa
cilis calumniatus.

Εὐδαιμονία. spatij interpositis.

Εὐδαιμονία. fenestra in nauis per quam ege
rius sentina.

Εὐδαιμονία. ὁ. ὁ. ὁ. facile scissilis, citissime
penetrans, pellucidus.

Εὐδαιμονία. ὁ. beneuolus.

Εὐδαιμονία. ὁ. ὁ. ὁ. facilis reconciliatus.

Εὐδαιμονία. ὁ. ὁ. ὁ. affabilis.

Εὐδαιμονία. ὁ. ὁ. ὁ. facile expositus præ
de.

Εὐδαιμονία. ὁ. ὁ. ὁ. facile corruptibilis.

Εὐδαιμονία. est cui facile succi perspi
rabili cute digeruntur, quibus con
trarij sunt, **εὐδαιμονία**. Bud. Com.

Εὐδαιμονία. ὁ. diffusus facilis.

Εὐδαιμονία. ὁ. ὁ. ὁ. iustitia.

Εὐδαιμονία. ὁ. ὁ. ὁ. agibilis, facilis motu

Εὐδαιμονία. ὁ. ὁ. ὁ. facilis uersu, placidus.

Εὐδαιμονία. ὁ. ὁ. ὁ. accessibilis, facilis tran
situs.

Εὐδαιμονία. ὁ. ὁ. ὁ. perspicuus.

Εὐδαιμονία. ὁ. ὁ. ὁ. serenus, tranquillus, expo

situs æri.

Εὐδαιμονία. tranquillus sum, ὡς serenus.

Εὐδαιμονία. ὁ. ὁ. ὁ. bene fabricatus.

Εὐδαιμονία. ὁ. ὁ. ὁ. commendabilis
opere me deo probato.

Εὐδαιμονία. μ. ἰσω. π. ιηα. bene afficior,
seu bene affectus sum erga aliquem,
ei bene ei uolo, cupio. Diodo. οὐτως
εὐδαιμονία ὡς **εὐδαιμονία**, Beneuolentia af
fectu propensius erga hospitem suum.

Singularis cuiusdam affectus hæc
uox est, intime propensum animum
exprimens, quemadmodum patris
uoluntas est, qui in filio, quem summo
pere probat, unice sibi placet. Sic
Lucæ. 3. οὐκ ἔστιν υἱός μου, ὁ ἀγαπᾷς, ἵνα
ὁ **εὐδαιμονία**, Tu es filius meus, filius
inquā dilectus, in te animo meo ob
secutus sum. Accipitur apud Lysi.
ἀντὶ τὸ **εὐδαιμονία**, hoc est probari, ὡς
existimatione clara esse. Bud. Com.

Εὐδαιμονία. ὁ. ὁ. ὁ. placencia, bona uolun
tas, beneplacitum. Gregor. de Chris
sto, **εὐδαιμονία** τὸ **εὐδαιμονία**, ταῦτα τὸ **εὐδαι**
μονία, Illa spontaneam ὡς consentien
tem, propensamq; animi affectionē,
hæc potestatem declarat. Sic quod
deo perplacuit, **εὐδαιμονία** τὸ **εὐδαι**
monia. Vnde Ecclesiast. 1. **εὐδαιμονία** αὐτῷ
πᾶσι τῷ **εὐδαιμονία**. Et ad Bpbes. 1. **εὐδαι**
monia αὐτῷ αἰς ὑποτάξας διὰ τὸ **εὐδαι**
monia, κατὰ τὸ **εὐδαιμονία** τὸ **εὐδαι**
monia, Qui nos in adoptionē designa
uit per Iesum Christum in seipso, pro
affectu propenso uoluntatis suæ. Et
Ecclesiast. 18. **εὐδαιμονία** τὸ **εὐδαι**
monia, Si animo tuo
indulseris pro affectu proclui cupi
ditatis. Bud. ibidem.

Εὐδαιμονία. ὁ. ὁ. ὁ.

Εὐδαιμονία. μ. ἰσω. π. ιηα. probus ha
beor, nomen assequor, clarus fio, ma
gni fio, bene audio, sermone homi
ni

num celebror, bonam famam & no-
minis splendorem assequor, placeo,
in pretio sum, censeor. Bud. Com.
Εὐδοκίμος. s. o. probus, admirandus, pro-
batus, laudatus ab hominibus.
Εὐδοκίμος. s. o. praeclari.
Εὐδοκίω. sermone hominum celebror,
hoc est εὐδοκίμω. Bud. Com.
Εὐδοκία. claritas nominis, bona fama,
laus, existimatio bona gloria.
Εὐδοκία. s. o. Bud. Com.
Εὐδοκία. uis, potentia.
Εὐδοκίος. s. o. equus qui incedit tolli-
tim. à Seneca toluataris dicitur, quia
tollat uolubiliter ac modicè uestigia.
Εὐδοκίος. s. o. agilitate uolantes.
Εὐδοκίος. s. o. firmiter, εὐδοκίως.
Εὐδοκίος. s. o. iaculandi peritus.
Εὐδοκίος. s. o. dormio, dico, iaceo. Neut. absol.
Εὐδοκίος. s. o. tutus, firmus.
Εὐδοκίος. s. o. pulcher, bona indole
præditus. Proprie de mulieribus di-
citur, quemadmodum εὐανδρία de
uiris.
Εὐδοκίος. s. o. robustus sum, ualeo.
Εὐδοκίος. s. o. obediens, bene cedens, per-
suasibilis.
Εὐδοκίος. s. o. facile, promptè.
Εὐδοκίος. s. o. aprius.
Εὐδοκίος. s. o. uestibus pulchris ornata.
Εὐδοκίος. s. o.
Εὐδοκίος. s. o. eleganter cultus, bene ue-
stitus.
Εὐδοκίος. s. o. facilis ingressu.
Εὐδοκίος. s. o. facilis ad excernendum.
Εὐδοκίος. s. o. diues, commodè habens,
bona fruens ualetudine.
Εὐδοκίος. s. o. prospere, sic satis.
Εὐδοκίος. s. o. fertiles.
Εὐδοκίος. s. o. dicitur mulier paulius εὐ-
δοκίως, καὶ τὸν πορὶ.
Εὐδοκία. s. o. spes bona.
Εὐδοκία. s. o. bene speras, fiduciam.

sui habes, qui semper bona spei est,
dum periculi deflagrat ardor.
Εὐδοκίος. s. o. inuasus facilis, id est, εὐδοκί-
ος. Opponitur huic εὐδοκίος.
Bud. Com.
Εὐδοκίος. s. o. facile ciens uomitionem.
Εὐδοκίος. s. o. qui facile labitur.
Εὐδοκίος. s. o. i. facilis deceptu.
Εὐδοκίος. s. o. i. certius, bene discus-
sus.
Εὐδοκίος. s. o. bona ualetudo.
Εὐδοκίος. s. o. industrius, ingeniosus, sano
& robusto corpore.
Εὐδοκίος. s. o. idem.
Εὐδοκίος. s. o. manifestè, rectè.
Εὐδοκίος. s. o. i. beneloquus, facundus.
Εὐδοκίος. s. o. i. bonum uerbum, suauilo-
quium.
Εὐδοκίος. s. o. i. facilis ad insidiar
patiendum.
Εὐδοκίος. s. o. i. facilis cogniti.
Εὐδοκίος. s. o. i. facilis inuasus.
Εὐδοκίος. s. o. i. proclius, promptus.
Εὐδοκίος. s. o. i. problemata, quæ facile a-
strui possunt.
Εὐδοκίος. s. o. i. facilis inuasus, minimè
tutus.
Εὐδοκίος. s. o. i. beneficentia.
Εὐδοκίος. s. o. i. beneficio affi-
cio, beneficia in aliquem confero.
Accus.
Εὐδοκίος. s. o. i. beneficium.
Εὐδοκίος. s. o. i. benefactor, beneficus,
beneficij author, adiutor, beneme-
ritus de aliquo. Bacchi cognomen.
Εὐδοκίος. s. o. i. beneficus.
Εὐδοκίος. s. o. i. accuratè fabricatus.
Εὐδοκίος. s. o. i. bene operans, beneficus.
Εὐδοκίος. s. o. i. munitio.
Εὐδοκίος. s. o. i. bene munitus & clau-
sus.
Εὐδοκίος. s. o. i. prosperitas.
Εὐδοκίος. s. o. i. fortunatus. Ab εὐδοκί-
ος.

ἱμῆρ, qui est Mercurius, mercimonio
rum præses, de quo Plaut. prologo
Amphit.

Ἑρπῆς. ἰορ. ῥ. crassum, speciosum, de
ramis & caulibus.

Ἑρπῆς. ἰορ. ὀ. ἰ. densus arboribus, du-
mosus, ramosus. ab ἔρπος.

Ἑρπῆς. ας. ἰ. annuālis feracitas, abun-
dantia, facultas, copia, exuberantia.
Item status temporis salubriter &
commode cedens hominibus, ἀρμῆ-
ς. Bud. Com. (tas.

Ἑρμῆς. ἰορ. ἰ. felicitas, animi tranquillitas.

Ἑρμῆς. ἰορ. ὀ. ἰ. facilis auditu.

Ἑρμῆς. ἰορ. ῥ. quod facile cōcoquitur.

Ἑρμῆς. ας. ἰ. bona amulatio.

Ἑρμῆς. ας. ἰ. uita beata.

Ἑρμῆς. ὀ. ὀ. uel ἰσχυρῶς. ῥ. cruda
herba.

Ἑρμῆς. ὀ. ὀ. ἰ. strenuus, miles levis ar-
matura, succinctus, expeditus, for-
mosus, legitime armatura.

Ἑρμῆς. non dilutus, merum.

Ἑρμῆς. ας. ἰ. laudatus principatus,
administratio bona.

Ἑρμῆς. ἰορ. ὀ. ἰ. generosus, felix. abun-
dat uero.

Ἑρμῆς. benedico, laudo.

Ἑρμῆς. ας. ἰ. benedicentia, munifi-
centia. (sultus.

Ἑρμῆς. bene peritus fori, iuriscō-

Ἑρμῆς. ας. ἰ. ignauia, fatuitas, anen-
tia, simplicitas, uita mollior, impe-
ritia rerum, innocentia, incauta pro-
bitas.

Ἑρμῆς. ἰορ. ὀ. ἰ. fatuus, ignauus, stupi-
dus, Βαδῆς ἡγεμονίας, deceptus facilis,
homo minime malus, fraudi obuius,
& expositus, imperitus. Bud. Com.

Ἑρμῆς. ας. ἰ. bonus mos.

Ἑρμῆς. ὀ. ὀ. ἰ. infans, infulse ago uel lo-
quor. Neut. absol.

Ἑρμῆς. simpliciter, fatue.

Ἑρμῆς. ἰορ. ὀ. ἰ. bene acutus.

Ἑρμῆς. ἰορ. ὀ. ἰ. bene audiens, exauditi-
lis, obtemperans, obediens, saluus,
felix. Bud. Com.

Ἑρμῆς. acutum, uigens.

Ἑρμῆς. ὀ. ὀ. spatiosus.

Ἑρμῆς. ἰορ. ὀ. ἰ. apricus, solis patiens.

Ἑρμῆς. ἰορ. ὀ. ἰ. pro diuinit.

Ἑρμῆς. ἰορ. ὀ. ἰ. ἰορ. π. ἡκα. felix sum, se-
cundis rebus uitor, cōmode & ex ani-
mi sententia uiuo. Neut. absol.

Ἑρμῆς. felix successus diei alieni-
us, prosperitas. Est autem ubi com-
mode & delectabiliter uiuitur.

Ἑρμῆς. ὀ. qui splendide recitauit
causam, & feliciter perorauit.

Ἑρμῆς. ας. ἰ. idem quod ἡμῆς.

Ἑρμῆς. ας. serenitates.

Ἑρμῆς. ὀ. ὀ. prosper, felix.

Ἑρμῆς. ὀ. ὀ. felices, mansuetudine
& morum gratia ornati.

Ἑρμῆς. ας. ἰ. iaculandi peritia.

Ἑρμῆς. ὀ. ὀ. obediens, πρῶτος, ἀπαρῆς.

Ἑρμῆς. facilis.

Ἑρμῆς. ὀ. ὀ. ἰ. habens & generans bo-
nos uiros, potens. Epith. uini ferrisq,
quod uiris animum & robur addat.

Ἑρμῆς. ἰορ. ὀ. ἰ. mansuetus, obediens,

Ἑρμῆς. ας. ἰ. bona ualeudo.

Ἑρμῆς. ας. ἰ. facilitas.

Ἑρμῆς. quod tollitur & ducitur, māsue-
tum, commodum.

Ἑρμῆς. ὀ. ὀ. aratu facilis.

Ἑρμῆς. ας. ἰ. pro ἀντιπῆς.

Ἑρμῆς. ὀ. ὀ. animum oblectans.

Ἑρμῆς. uentrosus, bene textus.

Ἑρμῆς. ας. ἰ. facilitas, bona nauigatio

Ἑρμῆς. ἰορ. ὀ. ἰ. (cem.

Ἑρμῆς. ὀ. ὀ. bene sonās, bonā habēs uo-

Ἑρμῆς. ἰορ. ὀ. ἰ. floridus, uirens, uber.

Ἑρμῆς. ας. ἰ. felix mors, hilaris ac
spe bona in morte perfusa equitas.

Εὐαγγίς. ἰσ. ε. j. confidens, audax.

Εὐαγρός. confidenter.

Εὐαγρίδης. ἰσ. ε. j. facile consternabile.

Εὐδα. perquam utile est.

Εὐδαίμ, pro ἡδονῇ.

Εὐδαίμ. idem quod ἡδοναία, Lib. m. &

Plur. in Cicer. Nec solum ἡδοναία

ἡδοναία, sed etiam ἡδοναία, ἡδοναία signi-

ficat. Polyb. τὴν αἰσθητικὴν τῶν πραγμάτων.

ἡδοναία. Sic ἡδοναία, ἡδοναία, directi stare, Aristot. Significat

etiam rectitudinem, hoc est ἡδοναία.

Lucian. καὶ τὴν ἡδοναία, ἡδοναία.

ore. Bud. Com.

Εὐδαίμ. recta, ἀφ' ἑαυτῆς.

Εὐδαίμ. as. ἡ. incolumitas, prosperitas.

Εὐδαίμ. ἡ. ἡδοναία. (bilis.

Εὐδαίμ. as. ἡ. ἡδοναία, ἡδοναία, sana.

Εὐδαίμ. as. ἡ. ἡδοναία, ἡδοναία, Plin. li. 13.

cap. 25.

Εὐδαίμ. ἡ. ἡδοναία, ἡδοναία, ἡδοναία.

Εὐδαίμ. as. ἡ. ἡδοναία, ἡδοναία, opportunus.

Εὐδαίμ. compono, digero, cōcinno, suo

unumquodq; loco colloco, & condo.

Accipitur et absolute pro aptus sum

& quadro, cohaereo, congruo, & ac-

commodus sum, ut ἡδοναία, ἡδοναία.

Ad omnia utilis est & appositus.

Bud. Com.

Εὐδαίμ. as. ἡ. ἡδοναία, quem facile contem-

plamur.

Εὐδαίμ. confestim.

Εὐδαίμ. acutus, καλὸς ἡδοναία.

Εὐδαίμ. ἡ. mammosa.

Εὐδαίμ. as. ἡ. ordo, dispositio apta,

cōcinna rerum digestio, condecens

rerum descriptio.

Εὐδαίμ. bene factus, quadrato corpo-

re & eleganti, pulchrè compositus,

concinnus, apte compositus.

Εὐδαίμ. &

Εὐδαίμ. as. ἡ. ἡδοναία, abundo, exupe-

ro, bona sum habitudine, glisco (ut

Columellae uerbis utar) hilariter nū-

mo, lator, ἡδοναία. Neut. dat. Ioseph.

lib. 6. ἡδοναία, ἡδοναία, Felix est

illis pareus. Dicitur & ἡδοναία pro

codem. Bud. Com.

Εὐδαίμ. as. ἡ. abundantia, annona.

Εὐδαίμ. as. ἡ. ἡδοναία, facilis uenatu.

Εὐδαίμ. as. ἡ. ἡδοναία, facilis tactu.

Εὐδαίμ. as. ἡ. Splendidus in conuiujs.

Εὐδαίμ. as. ἡ. ἡδοναία, Mitis to-

lerantia erga calumniatores.

Εὐδαίμ. as. ἡ. ἡδοναία, bene comatus.

Εὐδαίμ. as. ἡ. ἡδοναία, facile confusilis, fragi-

lis. Plutar. Εὐδαίμ. as. ἡ. ἡδοναία, Aptius ad

uulnera imprimenda clauus.

Εὐδαίμ. as. ἡ. ἡδοναία, tractus facile.

Εὐδαίμ. as. ἡ. ἡδοναία, stridorem edens.

Εὐδαίμ. as. ἡ. ἡδοναία, sonorus, ἡδοναία.

Εὐδαίμ. as. ἡ. ἡδοναία, mollis, effeminatus, deli-

cijus solutus, delicatus.

Εὐδαίμ. aduerb. recta. ut ἡδοναία, ἡδοναία,

Recta ad urbem. & ἡδοναία, quidē tem-

poris est, ἡδοναία uero loci.

Εὐδαίμ. as. recte eijcere, emittere, ἡδοναία

ἡδοναία, ἡδοναία.

Εὐδαίμ. as. ἡ. recta directio.

Εὐδαίμ. as. ἡ. rectus iactus.

Εὐδαίμ. as. ἡ. recte iaciens.

Εὐδαίμ. as. ἡ. ducis radix, quae &

ἡδοναία dicitur.

Εὐδαίμ. as. ἡ. uerax.

Εὐδαίμ. as. ἡ. directilineus.

Εὐδαίμ. as. ἡ. simplex, popularis.

Εὐδαίμ. as. dicitur quasi pede collato,

& recto certamine configere: colla-

tis causae firmamentis, quasi signis

ambigere & litigare, recta causae ca-

pit petere, Demosth. Bud. Com.

Εὐδαίμ. as. recta iniectionis depulsio, ius-

ta & plena recusatio, quod fit cum

is qui in iudicium uocatus est, nulla

prescriptione fori, aut alia exceptio

ne summatoria uitur, nec litis expe-

dienda diuerticulo. Vnde ἰσθυσία
ἀπαίσθησις, de qua Bud. ibidem.
Ἐσθυσία. rector cursu contendere.
Ἐσθυσίης. s. o. cui uestimentū rectū.
Ἐσθυσίης. s. o. letalis.
Ἐσθυσία. as. i. rectiloquium.
Ἐσθυσίης. rector caulis.
Ἐσθυσίης. obesus.
Ἐσθυσίης. comparatu facilis.
Ἐσθυσίης. recte & proprie loquor.
Ἐσθυσία. as. i. tumultuale bellum &
repentinum.
Ἐσθυσίης. μ. ἴσω. π. ἴμα. &
Ἐσθυσίης. μ. ἴσω. π. ἴμα. latifico, alacri
animo sum, & gaudio perfusus. Ac-
cus. Bud. Com.
Ἐσθυσίης. s. o. i. gratiosus.
Ἐσθυσία. as. i. letitia, iucunditas, recta
animi constitutio.
Ἐσθυσίης. s. o. letus, alacer.
Ἐσθυσίης. μ. ἴσω. π. ἴμα. letitia.
Ἐσθυσίης. bona animo.
Ἐσθυσίης. s. o. alacrior.
Ἐσθυσίης. audire.
Ἐσθυσίης. exuperat fertilitate.
Ἐσθυσίης, & ἴσθησις, est iudicium subi-
re & culpas, fraudesq; iudiciorum
suorum & actorū prestare. Hoc nūc
syndicari uocant: & Cicero rationē
uitae & magistratus gesti repositi: si-
ue quod in magistratu quisq; gesse-
rit, edere & exponere, quod apud
censores fiebat: Caesar causam dice-
re, Eares (inquit) ut est Heluetijs per
iudicium enuntiata, moribus suis
Orgetorigem ex uinculis causam di-
cere coegerunt. Dicitur etiam ἰσθύ-
σις ἀδύλον, hoc est repetundarū pe-
cuniarū iudicio subijci. Bud. in An-
not. & Com.

Ἐσθυσίης. as. i. iudicium, poena, actio, exa-
men. Vnde ἰσθυσίης ἀδύλον, sic dici-
tur, ut δίκην δύναι, id est poenam pen-

dere, et rationem reddere. Qui enim
in ratione reddenda damnabantur,
postea poenam luebāt. Quare ἰσθυσί-
α utrumq; significat, scilicet ἔκτασις καὶ
τιμωρία. Ἐσθυσίης ὄφθαλμος, damnari
repetundarum. Bud. in An. & Com.
Ἐσθυσίης. obtemperans.
Ἐσθυσίης. s. o. & ἰσθυσίης. s. o. & ἰσθυσί-
α. rector, gubernator.
Ἐσθυσίης. μ. ἴσω. π. ἴμα. proprie signifi-
cat quod prauū & obliquum est cor-
rigere. ab ἰσθὺς rectum. Vnde fit ut
pro moderari, corrigere, regere po-
natur. Item redarguere, reprehē-
dere. Gregor. μὴ ἰμάς ἰσθυσίης τῆς
ἐψηφίσας φωνῆς, Nolite nos reprehē-
dere ob uerbū alius elatum. Item
damnare, multare, ut ἰσθυσίης Thu-
cyd. de Pausania damnato. Item po-
stulare, reum facere, δίκην, κρίνην.
Plut. in Cicer. πρὸς τὴν μανίαν
ἰσθυσίης κλοπῆς. Item ἔκτασις ἔκτα-
σις, hoc est in alicuius gesta inquit, &
questionem de eius administratione
exerceo, uel exercendam curo. Bud.
Com.
Ἐσθυσίης. rectum somnium.
Ἐσθυσίης. recte somniantes, ario-
lantes.
Ἐσθυσίης. qui est rectis unguibus.
Ἐσθυσίης. as. i. cursus, et ductus rectus.
Ἐσθυσίης. meatuum rectitudinem ha-
bere, rectā transire.
Ἐσθυσίης. qui rectā transiit.
Ἐσθυσίης. s. o. habens nasum iusta pro-
portionis.
Ἐσθυσίης. μ. ἴσω. π. ἴμα. recte lo-
quor. Neut.
Ἐσθυσίης. s. o. i. rectiloquus.
Ἐσθυσίης. s. o. i. directus.
Ἐσθυσίης. statim.
Ἐσθυσίης. s. o. rectus.
Ἐσθυσίης. recte aspicere.

Εὐθύγρη. ἄν. directam proceritatem.
 Εὐθύγρη. ἡός. ἰ. iustitia, æquitas.
 Εὐθύφρη. quibus simplices & promissi capilli, & non crispi.
 Εὐθύφρη. ἰός. ὁ. ἰ. in rectum tendens.
 Εὐθύφροτος. ἰ. recticortex, species roboris.
 Εὐθύφρη. rectū ire, recta linea progressus. Bud. Com.
 Εὐθύφρη. ἄς. ἰ. reſtitudo, proceritas, ductus rectus, rectæ lineæ porrectio, rectus trames.
 Εὐθύφρη. recto tramite, latè ἀρθρῶν.
 Εὐθύφρη. ὁ. rectus.
 Εὐθύφρη. ἡός. ἰ. ἀρθρῶν.
 Εὐφάτω. placidus sum.
 Εὐφάτος. ὁ. placidus.
 Εὐφός. ὁ. Euius, Bacchinomen.
 Εὐφία. ἡ. ἰ. Euipe Chironiæ filia, quā in equā cōuersam scribit Eurip.
 Εὐφία. ὁ. ἰ. equitatu præstans, bonos equos produciens.
 Εὐφία. ἡ. quod facile flagrat.
 Εὐφάφρη. ὁ. ἰ. qui facile funditus deleri potest.
 Εὐφάφρος. magnanimus, intrepidus, præſenti animo.
 Εὐφάφρη. ἡ. ἰ. ὁ. π. ἡ. ἰ. si opportunus, uacuo alicui rei, mihi uacat hoc agere. Bud. Com.
 Εὐφάφρη. ἄς. ἰ. opportunus, occasio, tempus opportunum.
 Εὐφάφρος. ὁ. ἰ. ἰ. opportunus, tempestiuus.
 Εὐφάφρη. ἡ. copiosus sum, abundo, Athen. Bud. Com.
 Εὐφάφρη. quiescere.
 Εὐφάφρη. ἄς. ἰ. ἰ. facilitas, uel ἀφρησία, cū quis bene loquitur, ἀ λυμὸς frænum, sicut ἐχάμνον νόμα, effræne os, male dicentia.
 Εὐφάφρη. ἰός. ὁ. ἰ. ὁ.
 Εὐφάφρος. ὁ. ἰ. flexus.

Εὐφάφρη. ἄς. ἰ. inflexus, flexibilitas.
 Εὐφάφρος. ὁ. ἰ. caducus.
 Εὐφάφρος, aduerb. bono animo.
 Εὐφάφρη. ἄς. ἰ. fructuum promentus.
 Εὐφάφρος. ἰός. ὁ. ἰ. facilis uinci.
 Εὐφάφρος. ἡ. qui facile recōciliatur.
 Εὐφάφρος, facilis exudabilis labor.
 Εὐφάφρος. aridus, iustu idoneus.
 Εὐφάφρος. ὁ. ἰ. debilis, caducus.
 Εὐφάφρος, procliuius.
 Εὐφάφρος, procliuiates.
 Εὐφάφρος, propensus, procliuius.
 Εὐφάφρος. ὁ. ὁ. ὁ. contempnibilis, despiciendus.
 Εὐφάφρος. ὁ. ἰ. subiectus, facilis retentu.
 Εὐφάφρος, superatu facile, digestibile, quod ad perfectum cito perducitur. Vnde ἀκατῖπρος ἰ Theoph. terra, quæ facile aratur, & subigitur. Bud. Com.
 Εὐφάφρος. ὁ. ἰ. facile reprehensibilis.
 Εὐφάφρος. ὁ. ἰ. ἰ. facilis scindi, inflamabilis, siccus. Cupressi epitheton.
 Εὐφάφρος. ὁ. ἰ. bene sonās, cōcinnus.
 Εὐφάφρος. ὁ. ἰ. pulchra habens cornua.
 Εὐφάφρος, præditus egregio capite.
 Εὐφάφρος. ἄς. ἰ. quies.
 Εὐφάφρος. ἄς. ἰ. quietem concilians.
 Εὐφάφρος. ὁ. ἰ. quietus, securus, taciturnus, aptus.
 Εὐφάφρος. ἄς. ἰ. agilitas corporis.
 Εὐφάφρος. ὁ. ἰ. facile mobilis.
 Εὐφάφρος. ἄς. ἰ. gloria, bona fama, celebritas. Est & dea nomen, cui apud Bæotios & Locros in foro quolibet, ara statuq; dicata fuit. Plurīq; hanc Dianam putabant, nonnulli Herculis filiā. Virgo hæc uita migravit. Vnde sponsi sponsæq; priusquam nuptiæ conficerentur, ex more illi rem diuinam obibant.
 Εὐφάφρος. ἰός. ὁ. ἰ. inclytus, celebris.
 Εὐφάφρος, gloriose, inquis.

¹ Εὐμύησα. ας. i. benivolencia. Εὐμύησα

Eurythoea concumbens, Iliad. B.

Εὐνός. s. d. bene filatus, & laboratus.
 Εὐνηρ. ex lecto, ὕπνου.
 Εὐνός. s. d. uidua.
 Εὐνρ. τλδ. priuationem.
 Εὐνς. orbus, priuatus necessarius.
 Εὐνός. μ. ἰσω. π. κκα. beneuolus sum,
 cupioq; alicui, fauco, fidem seruo.
 Neutr. datiuo.
 Εὐνοια. ας. ἰ. beneuolentia, necessitudo.
 Εὐνός. s. d. beneuolus.
 Εὐνοιάς. beneuole.
 Εὐνομήμα. bonis legibus uiuo, recte in-
 stituta politia regor. Huic opponitur
 πονηροκρατία, prauo imperio gu-
 bernor.
 Εὐνομία. μ. ἰσω. π. κκα. instituo bonis
 legibus.
 Εὐνομία. ας. ἰ. bona lex, cōcordia, &
 quum, aqutitas, recta iuris legumq;
 constitutio, & recte iuri constitutio
 obtemperatio. Huic opponitur ἀνο-
 νομία. Bud. in Annot.
 Εὐνομος. s. d. bene pascibilis, pabulosus.
 Εὐνοος. s. & εὐνός. beneuolus.
 Εὐνοότατα. beneuole.
 Εὐνοχίας. idem quod εὐνοχός.
 Εὐνοχίω. μ. ἰσω. π. κκα. castro, eunuchū
 facio.
 Εὐνοχίον. ov. herba ex laetucarum ge-
 nere, ut quæ maximè refragetur Ve-
 neri. Plin. lib. 19. ca. 8.
 Εὐνοχός. s. eunuchus. Sic dictus à custo-
 diendis & asseruandis cubilibus di-
 nitum matronarum. Nam εὐνὴ cubi-
 le dicitur, & ἵκω habeo, teneo, asser-
 uo. Embebantur autē à principibus et
 opulenti ciuibus, ut in conclauī as-
 sidentes uxoribus & filiabus, asser-
 uarent ne quispiam stuprum infer-
 ret. Εὐνοχός dici calamos aliquan-
 do item reperias.
 Εὐνοός. beneuolus, fautor.
 Εὐνοόλω. uellem.

Εὐφάρος. s. d. hospitalis. Sic mare illud à
 Bosphoro Thracio incipiens omnis
 causa appellatū est ab accolis. Nam
 prius εὐφρορ uocabatur, id est inho-
 spiritum, quod raras haberet statio-
 nes, propter piratas.
 Εὐφάρον. ῥ. lignum rasile.
 Εὐφάρος. ov. d. &
 Εὐφάρος. politus.
 Εὐφάριος. s. qui facile desiccatur.
 Εὐφύλονος. s. d. facilis in conuersanda.
 Εὐφύλος. s. d. bene magnus, cōtractilius.
 Εὐδός. μ. ἰσω. π. κκα. εὐδός.
 Εὐδός. ας. ἰ. prosperū iter, plana uia.
 Εὐδός. μ. ἰσω. π. κκα. faustum ac felix
 iter habeo, bene mihi in itinere suc-
 cedit, prosperor. Verbū est quo uiu-
 tur, quoties res succedit ex animi
 sentētia: ut in Psal. primo, Et omnia
 quæcumque faciet prosperabuntur,
 εὐδοκίοντα.
 Εὐδός. s. d. odoratus.
 Εὐδός. ας. ἰ. bonus odor.
 Εὐό. ευρ. uox bacchanium.
 Εὐνοία. ας. ἰ. annus bonitatis uini & co-
 pia insignis.
 Εὐνοος. d. ἰ. uino abundans.
 Εὐνοότα. ας. ἰ. idem.
 Εὐνοός. s. d. boni omnis existens.
 Εὐνός. s. d. lubricus.
 Εὐνός. s. d. suauiloquus, dulciloquus
 Εὐνοότα. ov. mansuetus.
 Εὐνοός. ov. d. bene armatus, siue felix
 in armis.
 Εὐφύρ. & qui non grauitur irascitur.
 Εὐφύρ. ῥ. quod appetentiū excitat.
 Εὐνοία. ας. ἰ. iustum iuramentum.
 Εὐνόος. iustum, & quod iudices secun-
 dum iuramentum pronuntiarunt.
 Εὐνοός. s. d. ἰ. iustus, fidelis, pius.
 Εὐνοός. ov. d. ἰ. bonum portum ha-
 bens.
 Εὐνοία. ας. ἰ. redolentia, fragrantia.

Εὐκτατός. v. ò. i. bene compactus.

Εὐκταύς. pulchra galea ornatus.

Εὐκταῖς. v. ò. i. irriguus, fontibus sca-
tens.

Εὐκτός. sordidus.

Εὐκτός. v. ò. credulus, δῆλος ἀνίστη, uerisimilis.

Εὐκταῖς. per amplū.

Εὐκτατός. v. ò. cui bona latera sunt.

Εὐκταύτος. pulchre & pederēt imibāt.

Εὐκταύς. secundis uentis nauigauit.

Εὐκταῖς. v. ò. i. bona nauigatio.

Εὐκταῖς. v. ò. i. pulchros crines ha-
bens.

Εὐκταῖς. v. ò. i. idem, κατὰ πλοῦς.

Εὐκταῖς. v. ò. i. bene textus.

Εὐκταῖς. diues.

Εὐκταῖς. μ. ἴσω. w. w. x. prospere nauigo.
Neutr.

Εὐκταῖς. &

Εὐκταῖς. v. ò. qui diffilari euaporariq̃ po-
test.

Εὐκταῖς. v. ò. i. pedum integritas, pedū
uirtus.

Εὐκταῖς. μ. ἴσω. w. w. x. benefacio. Acc.

Εὐκταῖς. v. ò. i. beneficium, iustitia.

Εὐκταῖς. beneficus, δῶκεν ἰδίᾳ.

Εὐκταῖς. facilis expugnatus.

Εὐκταῖς. v. ò. i. bonus dux.

Εὐκταῖς. &

Εὐκταῖς. μ. ἴσω. w. w. x. recupero, abundo, ditor, pecunia non deficior, non sum egens uel pecunia, uel re alia qua: quod Latini etiam dicunt super pedito. Cice. Cui si uita suppedita-
set, id est, superfuisset. Accipitur aliquando pro σωπαρῆς. Demosth.
ἀποδοῖν ἡ χάρις ἀποδοῖν. Bud. Cō.
Εὐκταῖς. bene administrans, uel dis-
tribuens.

Εὐκταῖς. v. ò. i. facultas, abundantia, opu-
lentia, licentia. Εἰς ἀποδοῖν ὡντοί, qui in bonorum facultatumq̃ copia

prae agunt. Bud. Com.

Εὐκταῖς. v. ò. i. facilis paratu, parabilis,
obuius, facilis acquisitu.

Εὐκταῖς. v. ò. i. facilis meatu, diues, a-
bundans, ubet.

Εὐκταῖς. v. ò. i. felicitas, Luciano.

Εὐκταῖς. v. ò. i. felix.

Εὐκταῖς. v. ò. i. habent bonos pedes.

Εὐκταῖς. v. ò. i. in optimo rerū sta-
tu esse, Thucyd.

Εὐκταῖς. v. ò. i. successus, prosperitas.
ἀποδοῖν ἡ γῆ, fecunditas terra.

Εὐκταῖς. v. ò. i. facile.

Εὐκταῖς. v. ò. i. felicitas.

Εὐκταῖς. v. ò. i. felix.

Εὐκταῖς. v. ò. i. pro diuite
& pecunioso.

Εὐκταῖς. pulchris ramis.

Εὐκταῖς. v. ò. i. decor, ornatus.

Εὐκταῖς. v. ò. i. decens, decorus, extrin-
seus, modestus, ornatus, bona for-
ma.

Εὐκταῖς. v. ò. i. prae paro.

Εὐκταῖς. modestē.

Εὐκταῖς. v. ò. i. accensu facilis.

Εὐκταῖς. v. ò. i. qui primus affectus est be-
neficio. (lis.)

Εὐκταῖς. v. ò. i. acceptus, acceptabilis.

Εὐκταῖς. v. ò. i. assidens, indiuulse ad-
herens. Paul. ad Corinth. ἀποδοῖν
τῷ λυεῖν.

Εὐκταῖς. v. ò. i. affabilis.

Εὐκταῖς. v. ò. i. &

Εὐκταῖς. v. ò. i. accessibilis, facilis ac-
cessu, & multis habet prouentibus.

Εὐκταῖς. v. ò. i. facundus, q̃ bene profert.

Εὐκταῖς. v. ò. i. μ. ἴσω. w. w. x. placeo. Paul.
ad Gal. ἀποδοῖν ἡ ἑρμηνεία.

Εὐκταῖς. v. ò. i. bono aspectu, letus,
hilaris, exporrecta & leta facie,
plausibilis.

Εὐκταῖς. v. ò. i. excusatorie, sub pretes-

Εὐκταῖς. v. ò. i. uelox. (xix.)

Εὐπύρ. ov. ὁ. habens insignis nateis.
 Εὐπύρ. ov. ὁ. barbatus.
 Εὐπύρ. v. ὁ. ἡ. produciens bonos equos,
 εὐπύρ. Epicheton ilij.
 Εὐρύ. αὖ. ferraamenta axi affixa, ne à ro-
 eis atterantur.
 Εὐρύς pro πλάγῃ, Ionice. ex obliquo,
 extense, dextere.
 Εὐρύς. ros. ὁ. ἡ. bene suus.
 Εὐρύς. pulchrè fluo.
 Εὐρύς. v. ὁ. pulchrè fluens.
 Εὐρύς. αὖ. αὖ. inuentio uerborum.
 Εὐρύς. ros. ὁ. ἡ. uerborum inuen-
 tor.
 Εὐρύς. μ. ἡ. αὖ. αὖ. eloquenter et
 exquisitè loquor, copiose loquor &
 facile, id quod Cice. uocat fundere
 uerba, & Plautus similitare uerba.
 Bud. Com.
 Εὐρύς. ex cognitionibus faciendis
 facilitas.
 Εὐρύς. v. ὁ. nugax, uerborum ina-
 nis funditor, & loquacitate prædi-
 tus.
 Εὐρύς. ros. ἡ. inuentio.
 Εὐρύς. ἡ. ὁ. inuentor.
 Εὐρύς. ἡ. ὁ. inuentrix.
 Εὐρύς. αὖ. αὖ. inuentio, lucrum aduen-
 titium & insperati, idem ferè quod
 εὐρύς.
 Εὐρύς. uenustus in dicendo.
 Εὐρύς. v. ὁ. alens pulchras agnas.
 Εὐρύς. longæuius.
 Εὐρύς. ros. ὁ. ἡ. bene fluens.
 Εὐρύς. infinitam orationis copiam
 fundebat.
 Εὐρύς. v. ὁ. ἡ. bene radicans.
 Εὐρύς. ros. ὁ. sagacis naris.
 Εὐρύς. Neptunus.
 Εὐρύς. ov. i. instabilis, incerta fide,
 imitans Euripum.
 Εὐρύς. v. ὁ. Euripus locus inter Eubœā
 & Atticam, sepius in die undas ab-

sorbens, & toties reuomens. Trans-
 fertur ad alia, ut ἀπὸ τοῦ εὐρύος, hoc
 mo inconstans. Bras. Chil. εὐρύος τῶ
 χυ, fortuna uolubilis. εὐρύος διὰ τοῦ
 cogitatio quæ huc & illuc fertur.
 Εὐρύς. ros. ὁ. ἡ. reciprocos astus ha-
 bens.
 Εὐρύς. impetro, mercor, adipiscor,
 obtineo. Est enim proprie εὐρύος ἀπὸ
 τοῦ τῆς ἰδέας, ἡ ἀπὸ τοῦ τῆς, ἡ ἀπὸ τοῦ.
 Accipitur pro inuenio. Interdum
 malam partem, pro incidere & im-
 pingere. Paus. τῶς εὐρύος εὐρύος
 εὐρύος. Sic Cicero, Cognomen ex
 contumelia inuenit. Bud. Com.
 Εὐρύς. μ. ἡ. αὖ. αὖ. εὐρύος εὐρύος
 εὐρύος inuenio. Apud Lucam εὐρύος
 εὐρύος εὐρύος εὐρύος, accipitur pro
 εὐρύος, uel εὐρύος. Bud. ibidem.
 Εὐρύος. ov. reparabilis.
 Εὐρύος. prosperaberis, Epicteto.
 Εὐρύος. ov. Euro aquilo.
 Εὐρύος. fecundum.
 Εὐρύος. v. ὁ. pulchrè manans.
 Εὐρύος. uetus ab oriente hyberno spi-
 rans, uulturnus. Gell. li. 2. ca. 22.
 Εὐρύος. v. ὁ. pulchrè fluens.
 Εὐρύος. ros. ὁ. latitudo.
 Εὐρύος. v. ὁ. Eurus uentus ab oriente uer-
 no ueniens, ἀπὸ τοῦ εὐρύος, subsolanus.
 Εὐρύος. bene fluens, de oratore, cuius ora-
 tio feliciter fluere uideatur.
 Εὐρύος. bene fluentis. Genicius est
 pro εὐρύος, ab εὐρύος. Romer. Iliad. εὐρύος
 εὐρύος εὐρύος εὐρύος. Præce-
 ptio autem est, quod dictio in uocale
 finiens, composita cum dictione ab
 incipiente, geminat ε, præter ε, nisi
 fiat εὐρύος εὐρύος.
 Εὐρύος. late, μυζαρος, εὐρύος.
 Εὐρύος. v. ὁ. habens latas uias.
 Εὐρύος. late grassari. Bras. Chil.
 Εὐρύος. improbis uti moribus, ab

Εὐχρηστος. honestè.
Εὐχρηστώ. as. ñ. uenustas.
Εὐχρηστος. os. ò. aptus, formosus, hone-
stus.
Εὐχρηστος. os. ò.
Εὐχρηστος. os. ò. otiū ago, otiū consumo.
Εὐχρηστος. os. ò. bona corporis ualitudine
præditiū sum.
Εὐχρηστος. as. ñ. otiū, silentium.
Εὐχρηστος. os. ò. facilis uersau, celer.
Εὐχρηστος. os. ò. seruare ordinis et disciplinæ
grauitatem.
Εὐχρηστος. os. ñ. ordo.
Εὐχρηστος. os. ñ. ordinem seruans, bene
constituus, constans, strenuus, mo-
destus.
Εὐχρηστος. os. ñ. modeste, compositè.
Εὐχρηστος. as. ñ. disciplina, constantia, mo-
destia, moderatio quæ seruatur in de-
coro ordinis.
Εὐχρηστος. os. ò. qui facile turbatur.
Εὐχρηστος. os. ñ. quando, bene, òr, dum.
Εὐχρηστος. os. ñ. rectè dispono et colloco.
Εὐχρηστος. os. ñ. os. ò. et òr. os. ñ. bene
muratus.
Εὐχρηστος. os. ñ. facile coniectatu, bene ex-
pressum.
Εὐχρηστος. as. ñ. liberorum sæcunditas
et probitas.
Εὐχρηστος. os. ñ. prole sælix.
Εὐχρηστος. os. ñ. fræcunda bona prole.
Εὐχρηστος. as. ñ. frugalitas, parcitas.
Εὐχρηστος. os. ñ. os. ñ. frugalis, simplex, te-
nuis, uilis, abiectus, humilis, leuis,
expeditus.
Εὐχρηστος. os. ñ. os. ñ. attenuo, minuo.
Εὐχρηστος. os. ñ. os. ñ. iucundus.
Εὐχρηστος. os. ñ. intelligencia, artificium.
Εὐχρηστος. os. ñ. bene compono.
Εὐχρηστος. os. ñ. bene incisus, bene para-
tus.
Εὐχρηστος. os. ñ. facile parui leuari.
Εὐχρηστος. os. ñ. os. ñ. sæcunditas.
Εὐχρηστος. os. ñ. os. ñ. sæcundus.

[illegible]

Εὐφρο. qui copiose nutritur. Bud.
Comment.

Εὐφροῦμα, & εὐφροῦ. bene nutritor,
alimentum copiosum accipio. Bud.
ibidem.

Εὐφρότης. s. d. rotundus.

Εὐφρο. s. d. uolubilis.

Εὐφροτος. s. d. facilis factu, bene operatus.

Εὐφροῦλα. felicis imē.

Εὐφροῦ. μ. ἰσω. w. u. u. u. felix sum, flo-
reo, obitneo, assequor, feliciter &
bona quadam fortuna adipiscor. Ge-
nit. uel accus. Bud. Com.

Εὐφροῦμα. ῥ. fortuna secunda.

Εὐφροῦ. ιος. d. i. felix, fortunatus, qui
iucunde, citraque tristitiam uiuit.

Εὐφροῦ. ας. i. felicitas, prospera fortu-
na, fortuna benignitas.

Εὐφροτος. s. d. aquosus.

Εὐφροῦτος. s. d. qui facile cogi potest
& congregari.

Εὐφροῦτος. s. d. bene textus.

Εὐφροῦτος. splendidus.

Εὐφροῦτος. maritimum.

Εὐφροῦτος. s. d. qui sibi res, uoces,
aetus secundum uerum optime fini-
git. Quintilian.

Εὐφροῦτος. lucidus.

Εὐφροῦτος. pro ieiunio.

Εὐφροῦτος. celebres.

Εὐφροῦτος. bona uerba, bene omina-
ta loquere.

Εὐφροῦτος. μ. ἰσω. w. u. u. u. laudo, benedi-
co, bene ominata dico, faustis omni-
bus, acclamationibusque laetis exci-
pio, acclamo, quemadmodum po-
pulus acclamat imperatori recens
inaugurato.

Εὐφροῦτος. desine male loqui, melius omi-
nare, bona uerba quaeso, Dij me-
liora.

Εὐφροῦτος. ας. i. laus, fauor, benedictio.

acclamatio fausta & laeta.

Εὐφροῦτος. s. d. bona ominatio.

Εὐφροῦτος. s. d. boni omnis, benedictus,
benedictus.

Εὐφροῦτος. non petulanter, id est.

Εὐφροῦτος. s. facile corruptilis.

Εὐφροῦτος. s. d. combustu facilis.

Εὐφροῦτος. ας. cibi copia.

Εὐφροῦτος. fertilitas.

Εὐφροῦτος. uocant corpus optima
constitutionis, & bene habitum.

Εὐφροῦτος. s. d. fertilis, facilis ad portan-
dum.

Εὐφροῦτος. prudenter.

Εὐφροῦτος. uos. d. i. bene differens, diser-
tus.

Εὐφροῦτος. uenustas sermonis, uis dicen-
di, eloquentia.

Εὐφροῦτος. μ. ἰσω. u. u. u. u. letor. Dep. dati.

Εὐφροῦτος. μ. ας. i. laetifico, laetum reddo,
delecto, oblecto, exhaloro. Accus.

Εὐφροῦτος. honestum gaudium.

Εὐφροῦτος. nox apud ueteres. παρὰ τὸ εὐφρο-
νῆς, d. bene sapiendo. Optima enim
consilia nocte constituuntur, quod
tunc animus sit liber & uacuus a cu-
ris, unde illud, Nox dabit consilium.

Εὐφροῦτος. prudens, laetus.

Εὐφροῦτος. oi. prudentes.

Εὐφροῦτος. sani & prudentes sunt.

Εὐφροῦτος. d. laetus.

Εὐφροῦτος. ας. i. leticia, delectatio, ob-
lectatio.

Εὐφροῦτος. s. d. i. laetus, iucundus, uene-
rabilis, dulcis, exhilaras. Vnde εὐφρο-
νῆς Iliad. 7. appellauit Homer.

Εὐφροῦτος. ιος. d. i. industrius, ingeniosus,
factus, facilis, commodus. Item
εὐφροῦτος exornatus apud Atticos.

Εὐφροῦτος. ας. i. industria, ingenium, inge-
nij dexteritas, felicitasque, bona indo-
les, bona habundatio, fertilitas, forma
bona.

195

Εὐχ^α. *gloria, victoria, consiliū.*
 Εὐχ^α μα^ρια. *opulencus sum.*
 Εὐχ^α μα^ρια. *ac. i. opulencia.*
 Εὐχ^α α^υτ^ος. *utilis sum, commodē uitor, in
 cōmodum meum uerto.* Bud. Com.
 Εὐχ^α α^υτ^ος μα^ρια. *τὰ. commoda, Cicero
 interprete.*
 Εὐχ^α α^υτ^ος. *ac. i. utilitas.*
 Εὐχ^α α^υτ^ος. *u. i. utilis, cuius usus & tra^h
 ctatio facilis est.*
 Εὐχ^α α^υτ^ος. *τὰ. probi colorata.*
 Εὐχ^α α^υτ^ος. *lor. i. i. bonum colorem ha^u
 bens.*
 Εὐχ^α α^υτ^ος. *elegans, probus color, quando
 homo non pallet.*
 Εὐχ^α α^υτ^ος. *successus.*
 Εὐχ^α α^υτ^ος. *saporem præstans, boni succi.*
 Εὐχ^α α^υτ^ος. *is. i. uotum sacrificium, iacta^{ti}
 tio, gloria.*
 Εὐχ^α α^υτ^ος. *u. i. qui uota exequitur.*
 Εὐχ^α α^υτ^ος. *frigidus.*
 Εὐχ^α α^υτ^ος. *μ. i. α. w. α. a. bono animo
 sum: uel potius bono animo afficior.
 nam bono animo esse Græci dicunt
 εὐφροῦν. Neur. absol.*
 Εὐχ^α α^υτ^ος. *ac. i. magnanimitas.*
 Εὐχ^α α^υτ^ος. *u. i. letus, magnanimus.*
 Εὐχ^α α^υτ^ος. *μ. i. α. w. α. a. illumino, inflamo,
 torreo.*
 Εὐχ^α α^υτ^ος. *lor. i. i. fragrans.*
 Εὐχ^α α^υτ^ος. *ac. i. odor, redolencia, bona fra^g
 rantia Hieron. interprete.*
 Εὐχ^α α^υτ^ος. *bene odorari.*
 Εὐχ^α α^υτ^ος. *utilitacio.*
 Εὐχ^α α^υτ^ος. *u. i. i. uilis pretio, contem^p
 ptus, uili emptus.*
 Εὐχ^α α^υτ^ος. *u. i. i. sinister, per & φρα^gμα^ρια.*
 Est & arboris species Theoph. iⁿ *is^{la}
 insula quædam & φρα^gμα^ρια appellata,
 quod è Lipara in Siciliam nauiganti^{bus}
 sinistra offertur.*
 Εὐχ^α α^υτ^ος. *uili pretio.*
 Εὐχ^α α^υτ^ος. *bene cernens.*

ἔωρῃν. ludere, contemnere.

ἔωρῃα. as. ἡ. negligentia, ῥαθυμία.

ἔωρῃς. v. ὁ. neglectus, per anuphrasin:
sicut ἄνωρῃαν, negligere, ab ἔω ὃ ἡ
ῥῃν, quod seruare. & curare signifi-
cat. ἔωρῃς γὰρ ἡ τὰ ἄνωρῃα ἔχουσα.

ἔωρῃμαι. μ. ἰσμεται. π. ημται. edo, ue-
scor, conuiuior. Item fruor. Plato,
ἄνωρῃ τὸ λόγῳ θαρσύνω, Fruere animi tui
sententia & satiare. Actiue autem
& passiue accipitur. Bud. Com.

ἔωρῃω. conuiuiuo accipio, satio, Plato.
Item oblecto, Athenaeo. Bud. ibi.

ἔωρῃω. μ. ὠσω. π. ὠνα. conuiuiuo ali-
quem excipio, seu accipio, conui-
uiuo adhibeo.

ἔωρῃα. as. ἡ. conuiuium, epulum, con-
uiuium publicum, ut ait Pollux.

ἔωρῃστος. ὁ. res boni aspectus.

E Φ.

ἔφ' α. ad quæ, quorum causa.

ἔφ' ἡμῖν. in nobis.

ἔφ' ὃ pro ἔφ' ὅ, uel ἡμῖν τῷ.

ἔφ' οἷς. propterea quod.

ἔφ' ὅσῳ. quoad, quandiu, quatenus, in
quantum: & correlatiuum eius ἡμῖν
ὅσῳ, tantum, quod etiam ἔφ' ὅσα
dicitur Atticè.

ἔφ' ὅτῳ, &

ἔφ' ὅ. cur, quare. Et hoc modo cū præ-
terito cōstruitur: cum uerò in quo si-
gnificat, cum infinitiuo: & cum ἵνα,
cum futuro. Bud. Com.

ἔφ' ὅρῳ. in adolescentia.

ἔφ' ὁρῳ. sublegor.

ἔφ' ὁρῳ. & v. ὁ. ἀφίλιος.

ἔφ' ὁρῳ. insilio. ἔφ' ὁρῳ. ἰππεύω, ascen-
dere equos.

ἔφ' ὁρῳ. v. ὁ. &

ἔφ' ὁρῳ. v. ὁ. mariuimus.

ἔφ' ὁρῳ. ἡ. indumentum.

ἔφ' ὁρῳ. controuersum, aduersa-
rium, hostile.

ἔφ' ὁρῳ. simile, æquale.

ἔφ' ὁρῳ. uestimentum.

ἔφ' ὁρῳ. semel.

ἔφ' ὁρῳ. ἁδῃ. ῥ. culcitra, πῖπταμα.

ἔφ' ὁρῳ. ἰδῃ. genus ornamenti militaris.

ἔφ' ὁρῳ. μ. ἀφ' ὁρῳ. π. σμῳ. attingo,
contrecto, amplector. Item cape-
so, suscipio, Athen. Item accendo,
ardeo, ut ὠρῳ. ἰφ' ὁρῳ, cōtentio exar-
sit, Hom. Vnde ἰφ' ὁρῳ. accensum
& ardens. Est etiam ἰφ' ὁρῳ. impen-
dent. ἔφ' ὁρῳ. τῷ τῖνῳ, est quod
ad finē, & beatitudine pertinet, Ari-
stot. 1. Ethic. Depon. genit.

ἔφ' ὁρῳ. ἰφ' ὁρῳ. ἡμῖν. ἰφ' ὁρῳ.

ἔφ' ὁρῳ. conuenientia, coherentia,
quadratio.

ἔφ' ὁρῳ. congruo, conuenio, cohe-
reo. Construitur interdum cum da-
tiu, interdum cū præpositione ἰφ',
Aristot. ἡ δ' ἀπὸ δέξιν οἷν ἰφ' ὁρῳ
ἰφ' ὁρῳ. Bud. Com.

ἔφ' ὁρῳ. serui quidam dicebātur in
Creta. Cael. lib. 11. ca. 49.

ἔφ' ὁρῳ. ῥ. superficiale, humile.

ἔφ' ὁρῳ. dicitur, ut ἰφ' ὁρῳ, ἡμῖν. ἡμῖν.
ab ἰφ' ὁρῳ. Bud. Com.

ἔφ' ὁρῳ. τὰ. natium prominentia, sus-
per quibus sedetur. Cael. li. 2. ca. 46.

ἔφ' ὁρῳ. as. sessio, insidia, statio.

ἔφ' ὁρῳ. subsidia.

ἔφ' ὁρῳ. μ. ὠσω. π. ὠνα. praesideo, ad
custodiā sto. Item uictori immineo,
ut cum eo quamprimū congregiar,
Isocrat. πρὶ ἁρῳ. Item immineo in
occasione & calamitatem, & in res
afflictas alterius, Aristot. Polit. 2.
ut ἰφ' ὁρῳ. sedeo super re aliqua,
Aristot. Neut. datiuo. Bud. Com.

ἔφ' ὁρῳ. triarij.

ἔφ' ὁρῳ. exercere ludum puerilem,
qui ἰφ' ὁρῳ. dicitur, & Atticè

ψις, id est, Redundantem in caput
evaporationē, ex uoracitate ac cru-
ditate.

Ἐκιδρωσι. 105. ἰ. sudor.

Ἐκιδμα. mando. Item amore captus
sum, cupido peto, appeto, Polyb. Itē
capto, ad ictum designo, τῷ ἰκίσμῳ,
Plutar. h. Latini petere dicunt. Cice-
ro, Omnes scelerati unum me petūt,
id est, ἰνὸς ἰμοῦ ἰκίσματα. Est ὁ ἰκί-
σμις, cū mihi indulgetur ὁ πε-
mittitur, Aristot. τῶν μὲν τὰ φρε-
Bud. Com.

Ἐκιδμα. τὰ. donaria.

Ἐκιδμα. infideo, sedeo. Neutr. datiuo.

Ἐκιδμα. μ. ἰδω. π. αὐα. mando, ἢ ἰκί-
μα καὶ ποσάμα. Vnde ἰκίμα. Item
ἢ ἰκίσμις καὶ ἰκίσμις. Iliad. 1. ὅτ' ἰμ'
ἰκίσμις καὶ ἰκίσμις, id est urgebis, co-
ges. Item pro ἰκίσμις, id est indul-
geo, obsequor. Significat ὁ appello
maiores iudicem. Bud. Com.

Ἐκιδμα. μ. ἰδω. π. αὐα. mando, ἢ ἰκί-
μα καὶ ποσάμα. Vnde ἰκίμα. Item
ἢ ἰκίσμις καὶ ἰκίσμις. Iliad. 1. ὅτ' ἰμ'
ἰκίσμις καὶ ἰκίσμις, id est urgebis, co-
ges. Item pro ἰκίσμις, id est indul-
geo, obsequor. Significat ὁ appello
maiores iudicem. Bud. Com.

Ἐκιδμα. οὐ. ὁ. possibilis, attingibilis,
comprehensibilis.

Ἐκιδμα. cuius uitia, lentigines.

Ἐκιδμα. ὁ. ὁ. desiderabilis.

Ἐκιδμα. τὰς ἰκί. ὁ ἰκίς ἀκίμα.

Ἐκιδμα. uchor equo.

Ἐκιδμα. α. α. ἰ. turma equitum mille
ὁ uiginti quatuor.

Ἐκιδμα. ὁ. ὁ. equitatorius, equester.

Ἐκιδμα. ὁ. ὁ. equi sella, id est ephipi-
pium.

Ἐκιδμα. ὁ. ὁ. eques. ὁ adiectiue ἰκί-
μα αὐα.

Ἐκιδμα. ὁ. ὁ. αὐα. ἰκίμα, καὶ παρὰ ἰ-
κίμα, opprimo. Item aduentio, infio,
appeto, Gregor. ὁ Herodiano. Est
etiam aggredior aliquid tractandū
uel dicendum, ad id ἄν' animū adij-

cio, in eoque commentando infio
ὁ immoror, Isocra. Item urgeo,
infio, Demosthe. Prætereā resisto,
resisto, progredi nequeo, ὁ in cura
su hæreo, infio, claudor, desino,
quod etiam ἰκίσμις dicitur, ut ὁ ἰ-
κίσμις ἀμὸς, ἢ ἀμὸς ἰκίσμις,
Subinde resistans. Significat etiā
præfessus sum. Bud. Com.

Ἐκιδμα. ὁ. pingue lactis, Herod.

Ἐκιδμα. querere, ἰκίσμις.

Ἐκιδμα. μ. ἰδω. π. αὐα. supersto, in
cumbo. Item ὁ τὰς, præficio.

Item sisto, retineo, reprimo, coercere,
Plutarch. de Cas. καὶ τὸν ποσάμα ἰκί-
σμις, Et gressum coercens, ὁ resis-
stens. Quemadmodum autem παρὰ
τὰς significat sistere ad iudicium,
ita ἰκίσμις est sistere aliquem, ὁ ut
præsto sit uel præsens facere, ὁ ut
inter negotium tractandū adue-
niat, etiam ut interdum importunus
adsit, ὁ transientes agentesq; oppri-
mat, Demosthe. καὶ παρὰ. Signi-
ficat etiam admoueo, animum in-
tendo, animaduerto, diligenter con-
sydero. Aristoteles, τοῖς ἰκίσμις
τὰς. Bud. Com.

Ἐκιδμα. αὐα. τὸν ἰκίσμις. Bud. Com.

Ἐκιδμα. inquirere.

Ἐκιδμα. munus obeundi uigilias, ὁ ex-
cubias inspiciendi.

Ἐκιδμα. ὁ

Ἐκιδμα. percutro, lustro, obo, adeo,
adorior.

Ἐκιδμα. iaticio donor, iaticum
sumo uel accipio, pro iaticio exi-
go.

Ἐκιδμα. μ. ἰδω. π. αὐα. instituo, in-
struo iaticio, aggredior. Gregor.
pro baptismo donare morientem di-
xir. Bud. Com.

Ἐκιδμα. ὁ. ὁ. singulariter, subsidium,

compendium ad rem quamlibet, occasio, proclivitas. Demosthe. ἱερὸς δὲ λαβὼν τὸν συνηρημένον τὸν λόγον, ansam & occasione causamq; arripient. Ἐπίστα uero, pluraliter, commeatus, uaticum.

Ἐποδορ. ex impetu, statim.

Ἐποδος. s. ἡ. accessus, impetus, incursus, insultus, βάδισ, apparatus, instrumentum. Item insinuatio apud rhetores, hoc est, oratio per simulationem & circuitionem obscure subiens auditoris animum. Λογισμὸς ἔποδος, argumenta.

Ἐποδος. s. ὁ. ἡ. immunitus. Item ἁποδῶν, circuitor, uigiliarum cognitor.

Ἐποδία. τὰ ἀγαθὰ διδάσκαλα.

Ἐπόκαιον. s. ῥ. temo.

Ἐποδεία. as. ἡ. consequentia, & nauis que trahit post se nauiculas.

Ἐπόδιον. ῥ. iumentum, gubernaculū, & nauis parua, que & ἱερῶν dicitur.

Ἐπομαρτίω. μ. ἰσθ. π. κα. sequor. Dati.

Ἐποπρίσω. μ. ἰσθ. π. κα. paro.

Ἐπόπλις. s. ὁ. inspector.

Ἐπορῶ. μ. ἰσόφομαι. π. ἁπορῶ. inter dum simpliciter uideo, & cerno, intutor, aspicio, respicio. Interdum obseruo, quod aspicientis providentiam significat. Significat etiam recognosco, recensco, & quod Latine dicitur inspicio, uulgo uisito dicunt. Accusf. Bud. Com.

Ἐπορῶ. praeses sum, & inspectionem habeo.

Ἐποεία. as. ἡ. tutela, inspectio. Est etiam magistratus Lacedaemoniorum.

Ἐπομάω. μ. ἰσθ. π. κα. ἱττω, impetum facio.

Ἐπορμύω. μ. ἰσθ. π. κα. maneo in portu, stationem habeo. Neutr. absol.

Ἐπόρμον. &

Ἐπορμος. s. ingressus nauium.

Ἐπορος. s. ὁ. praeses, praefectus, episcopus, ephorus, qui magistratus erat apud Lacedaemonios: ab ἱεροῦ δίκης, qui res ciuitatis inueneretur, atq; curaret. L. Valla nunc tribuni equitum, nunc tribunum plebis interpretatur.

Ἐπόρο. animaduertit.

Ἐπο. est, fuit, euenit.

Ἐποβείω. contumelior. Bud. Com.

Ἐποβείω. s. ὁ. contumeliosus.

Ἐπορῶ. s. ὁ. riguus.

Ἐποδείας. s. ὁ. &

Ἐποσος. s. ὁ. aquaticus, udus.

Ἐποψία. as. ἡ. urna, tā uini quā aque.

Ἐπόδω. erat apparitor ille apud Athenienses qui clepsydri moderandis praefectus erat.

Ἐπὶ. superpluit, id est, pluuia statim sequitur. Bud. Com.

Ἐπόμνη. post hymnum carmen.

Ἐπόμνη. incumbens & persequens.

Ἐπόρδω. superius.

E X.

Ἐχάδω. ἀπ' τῶ χᾶς, uel χᾶδω. capax fui, occupauī, continui.

Ἐχβοιον. s. ῥ. lorum quo bos aratro aligatur.

Ἐχῆνως. s. ὁ. fide dignus, qui promissa seruat, idoneus defensor, tuus, magna existimationis. Ab ἔχω teneo, & ἔχων promissio.

Ἐχᾶ. aduerb. heus tu, agedum.

Ἐχίδμος. s. ὁ. prudens, modestus, pudicus.

Ἐχίδω. ῥ. ἐπείδω, diminutiuum ab ἔχω.

Ἐχῆστος. s. ὁ. spectabilis.

Ἐχμύω. μ. ἰσθ. π. κα. σίλω, taceo, lingua continens sum, supprimo uerba. Neutr. absol.

Ἐχμύα.

Ἐχμυθία. α. i. taciturnitas, silentium, sermonis continentia. Gel. lib. 1. ca. 9. scribit hoc nomine uocatum fuisse silentium illud discipulorum Pythagoræ.

Ἐχμυθοί. taciturni, homines parcissimi sermonis, & qui censendi immunitatem habent, qui ὀυσσιννοί.

Ἐχμυθί. idos. remora, uel remigio pisciculus, qui nauem quantumuis magnam, ac remis uelisque concitatam sistit.

Ἐχμυθί. ior. grauis, mortifer, amarus, aut certe piceus, ut βίαιος ἔχμυθός, telum piceum, Iliad. a.

Ἐχμυθός. ὁ, i. equos habens.

Ἐχμυθός. v. cūti adherens. Vnde χιτὼν ἔχμυθός apud Athenæ.

Ἐχμυθός. habeo. Accusf.

Ἐχμυθός. ατο.

Ἐχμυθός. α. i. stiua, rectū lignum quod inter arandum manu continet arator.

Ἐχμυθός. v. ὁ. locus in naui ubi res reconduntur.

Ἐχμυθός. Epirotarum tyrannus, tam immani crudelitate ut regionem ipsius ingressis hominibus, aures, nares, pudenda denique abscinderet. Hinc ἔχμυθός, ut φαρμακισμός.

Ἐχμυθός. fudi, effudi.

Ἐχμυθός. α. i. prudens, habens mentem.

Ἐχμυθός. inimicor, odi. Neut. datiuo.

Ἐχμυθός. idem quod χεῖρ, heri.

Ἐχμυθός. ὁ. hesternus.

Ἐχμυθός. odium.

Ἐχμυθός. v. ὁ. inimicissimus.

Ἐχμυθός. α. i. magis inimicus.

Ἐχμυθός. α. i. inimicus.

Ἐχμυθός. v. ὁ. hostis.

Ἐχμυθός. inimicus, qui odio habetur.

Ἐχμυθός. α. i. odium, inimicitia, labor.

Ἐχμυθός. α. i. inimicitia, simulatio.

Ἐχμυθός. α. i. inimica.

Ἐχμυθός. odi, inimicor, facio inimicū.

Ἐχμυθός. inimicor.

Ἐχμυθός. odio habendus, & inimicus astimandus.

Ἐχμυθός. ὁ. inimicus, hostis, proprie qui prius fuit amicus, inquit Ammon.

Ἐχμυθός. odiose, hostiliter, male.

Ἐχμυθός. odi, α. i.

Ἐχμυθός. uertigo.

Ἐχμυθός. α. i. uipera. πᾶσι δὲ ἔχμυθός ἐστι τὸ πᾶσι δὲ ἀγρίοις βαρύνει, quod ad interitum usque foetum intus contineat.

Ἐχμυθός. ὁ. locus ubi tenetur temo.

Ἐχμυθός. insula Epeis habitata.

Ἐχμυθός. i. echinoulpes.

Ἐχμυθός. ὁ. concauitas aurium.

Ἐχμυθός. α. i. morsus a uiperis.

Ἐχμυθός. spina genus.

Ἐχμυθός. apud Demosthenem capsula, uel scrinium forense, nunc aneum, nunc opere figulino, in quod testium dicta, acta litis, omniaque a partibus prolata coniciebantur. Vnde ea quæ in acta prolaturi erant, apud sequestrem deposituri, quoad palam in iudicium proferrentur ad sententiam ferendam, τὰ ἄρ' ἐχμυθός ἐμβάματα, appellabant, litis instrumentū significantes. Et ἄρ' ἐχμυθός ἐμβάματα, pro eo quod est, apud acta proferre.

Hoc item nomine dicuntur interna uentris Eustathio. Item fratri pars.

Item pars quedam in capitulo Dorica columnæ. Ἐχμυθός item dicitur ornāmēta circa carpum manus, quæ etiam χίμα, περιάρτια, Βυβάνια dicuntur. Est & hoc nomine urbs quedam in Thessalia. Item animalis nomē cuius duplex est genus, terrestre, quem alio nomine erinaceum uocant; & maritimum, utrunque spi-

nis obduclum, unde prouerb. ἱκίω
φάρυγγος. Cal. lib. 7. cap. 18. Eras.
Chil. & Bud. in Annot. & Com.

Ἐκιδαντος. ὁ. ἡ uipera morsus.

Ἐκίε. uir. uipera.

Ἐκίνα. ατος. ῥ. retinaculum.

Ἐκμάζω. prohibeo, quiesco, firmo.

Ἐκμυρος. pendens ab aliquo, subiectus.

Ἐκμου. μ. ἱ. φομα. π. ἱ. μα. habeo. Gaza,

ἴσα μέγιστος ἵκωτο ἀκίμας & ὁ ἄλλος,

quod Cicero dixit, Quo maiore au-

thoritatem haberet oratio. Item

tango, iuxta sum, habeo, tenaciter

adhareo. Lucian. in Necy. ἀπόμω

δ' ἱ. δ' ἑαυτοῦ ἱκίμας αὐτοῦ, Cōtinuus

illi à tergo comes adharebam. Item

ordinor, disponor. Genit. Ἐκιδά

ττος, ab aliquo pendere. Aristid. in

Themisto. ἀπαρτῆς ἱκίμας ἀνύρας τῆς

ἱκίμας αὐτοῦ ἱκίμας, Ac uelut à sacra

anchora de illius uoce pendentes.

Ἐκιδά τ' ἱκίμας, occurrere immi-

nentibus periculis. Ἐκιδά τῆς ὁδοῦ,

iter facere, proficisci. Τῆς λόγου ἱκί

μας, marore effici.

Ἐκίμας. ς. ὁ. continuus, consequens,

contiguus, uicinus, propinquus, con-

iunctus, ut ad Hebr. σ. καὶ σμυθὰ ἅ

καὶ ἱκίμας τὰ καὶ σμυθὰ ἱκίμας & αὐ

τηρίας. Item insitus, Plat. in Menex.

Ἐκίμα. grauauit, irruit.

Ἐκίμα & ἱκίμα. septennumero usurpantur

apud oratores, ἀντὶ τῷ ἱκίμα, quemad-

modum ἱκίμα pro δὲ, & ἱκίμα pro αὐτῷ,

& ἱκίμα pro ἱκίμα. Bud. Com.

Ἐκίμα. iureiurando confirmare.

Ἐκίμα. ὁ. ὁ. munio, tutus.

Ἐκίμα. qui seria & solida cogit,

καὶ δὲ αὐτῷ ἐκίμα, ἡ ἀσφαδὲς ἱκίμα.

Ἐκίμα. munio, firmo.

Ἐκίμα. ῥ. ὁ. munio, securitas.

Ἐκίμα. fortiter, tutò.

Ἐκίμα. μ. ἱ. ἱ. denso spiritu. π. ἱ. μα. δέω.

Ἐκίμα. habeo, obtrineo, occupo, pos-

sideo, ut ἀδελφὲς τὰ ἱκίμα ἱκίμα, apud

Herod. habito, nanciscor, custodio,

adduco, deduco, applico, admoueo,

exhibeo, præsio, præbeo, teneo, con-

tineo, reprimo, cohibeo, agito, impet-

lo. Item facio. Lucian. καὶ αὐτὸς ἱκίμα

καὶ ἱκίμα, Tu quidem fode, ita ut fa-

cis. Item sum, ut ὅτις ἱκίμα, & ὅτις ἱκίμα

ἱκίμα, Ita sum, eius sum ingeny & na-

turæ. ὅτις ἱκίμα γνήμις, In ea sum sen-

ticia. γνήμις ὅτις ἱκίμα, Hoc genere est.

Refertur etià ad ualeitudinem, ita

de μακροῦ ἱκίμα, μακροῦ ἱκίμα. Cum

datiuo constructum (nam aliàs ferè

accusatiuum habet) significat affe-

ctum, uel animatum esse erga ali-

quem. Demosth. οἱ ἱκίμας ποιοῦν μακροῦ

λόγου πῶς ἱκίμας ὅτις ἱκίμας, ἱκίμας ὅτις

ἱκίμας ὅτις ἱκίμας ὅτις ἱκίμας. Ἐκίμας ἱκίμας,

pregnare, grauidam esse, uerum

ferre, ut apud Marth. ὅτις ἱκίμας ἱκίμας

ἱκίμας, Vx prægnantibus. Quan-

do adhæret uerbis infinitiuis sape

ἀντὶ τῷ δέωμας ponitur, id est pos-

sum: id quod Latini imitatur quoq.

Gel. lib. 17. cap. 20. Habes ne nobis

dicere in libris rhetorum uestrorum

tam apte, compositam orationem?

Δαννέω ἱκίμα, ostendere queo, osten-

dere debeo, ostendendum mihi est.

Μακροῦ ἱκίμα pro ἱκίμας, & sic de alijs.

Aut certe ἱκίμα abundat, quo ad signi-

ficationē, ut καὶ ἱκίμας. Bud. Com.

Ἐκίμα. exaggeraui terrā, tumulum

feci, sepulchrum condidi.

Ἐκίμα. iratus est, ὀργισθῶ.

Ἐκίμα. elixus, decoctus.

Ἐκίμα. η. ἱ. olla, patella.

Ἐκίμα. ὁ. ῥ. quod facile coquitur, mol-

le abundans.

Ἐκίμα. μ. ἱ. ἱ. w. una. &

ἔψω. coquo, lixo. Accus.
 ἔψα. ludicra.
 ἔψωμφοs accipitur actiue & passiue.
 nam dicitur & is qui mentitus est,
 & ipsum uanum & falso dictum.
 Bud. Com.
 ἔψωμφοs. siraum, sapa, mustum ad dimi-
 diam decoctum. Hippocr.
 ἔψωμφοs. ἰοs. ἰ. coctio, elixatio, & una ex
 operationibus calidi stomachi.
 ἔψωμφοs. ἰοs. ἰ. ἰ. sapa olens aut
 defrutum.
 ἔψωμφοs. pisciculi.
 ἔψωμφοs. ἰ. olla.
 ἔψωμφοs. ἰ. ἰ. coctus.
 ἔψωμφοs. ἰ. confabulatio, risus.
 ἔψωμφοs. ἰ. uerborum ludicra, scommata.
 ἔψωμφοs. conuersari, delectari, ludere,
 exercere.
 ἔψωμφοs. ἰ. ludus.
 ἔψωμφοs. dico, confabulator.
 ἔψωμφοs. elixo, coquo.

E O.

ἔω. sum, uado, perficio.
 ἔω. induo, sedeo, mitto, augmentum ha-
 bet per post.
 ἔω. oriens, matutina.
 ἔω. existens.
 ἔω. Aeolice pro ἔω. consueui.
 ἔω. mane, ἰω ἔω ἔω.
 ἔω. ἰ. ἰ. matutinus, dilucularius,
 tempus matutinum.
 ἔω. similis erat, cum datiuo: aut uide-
 batur sine casu, pro ἰω.
 ἔω. hesternae repletionis
 grauedo, & incommoditas, temulen-
 tia pridiana.
 ἔω. qui dudum est mortuus.
 ἔω. ἰ. ἰ. uanus, antiquus, nō recens,
 marcidus, rancidus, hesternus, pri-
 dianus, hesterni uino languens, fri-
 uolus, frigidus. Proprie dicitur de ci-

bis qui in proximum diem seruauerunt.
 ἔω. sperabat, ab ἰω.
 ἔω. emi.
 ἔω. accipitur actiue & passiue,
 dicitur enim qui emptus est, et domi-
 nus qui emit mancipium.
 ἔω. aperui.
 ἔω. ἰ. ἰ. lucifer, matutinus, oriens.
 ἔω. ἰ. ἰ. exaltatio, sublimitas.
 ἔω. uidi, pro ἔω. Atticē.
 ἔω. feci. (uatio.
 ἔω. ἰ. ἰ. suspensum, ele-
 uatio, attollo, de rebus sublimibus co-
 ἔω. ἰ. ἰ. arrogancia. (gito.
 ἔω. ἰ. ἰ. aurora, oriens.
 ἔω. quousq, quandiu, usque, interim,
 dum.
 ἔω. dum. Bud. Com.
 ἔω. donec, usq, quo, usq, dum, quo-
 ad, quoadusq, sane, sic, pā.
 ἔω. usq, in hodiernum diem,
 & usq, ad uera uera, usq, ad infer-
 num deprimeris, Math. 9.
 ἔω. usque quo.
 ἔω. lucifer, stellamatinā.
 ἔω. Ionice pro ἰω. Suid.

Z A.

A. particula
 est, per se ni-
 hil signifi-
 cās, sed au-
 gmentum in
 compositione
 dictionibus
 affert. Za (inquit Hesych.) ἰω
 ἰω, ποῦ.
 Ζάβω. arma bellica.
 Ζάβω p διαβάνω, decipio, calūnior.
 Ζάβω. ἰ. armamentarium.
 Ζάβω. diues pecoribus.
 Ζάβω. ἰ. ἰ. edax.

Zoroastri. qui per equorum alit, ιππο-
φορῶ. Dicitur de ijs qui in sacris cer-
taminibus uincere cupiebant.

Zakari, Dorice pro zakari. gustare.

Zonitaria. as. n. iunctura.

Zōs, τῆ Διός. ὁ. iupiter.

Zyōon. 105. ū. iugatio.

Ζεφύρια. τὰ. dicuntur oua qua alio no-
mine Σηνίμια uocātur, id est, subue-
tanea, siue inania. à zephyro uento.

Ziyrp. a. i. fauonius, uentus rapidus
et siccus ab occasu æquinoctiali flās
aduersus euri. Sic dictus quasi son-
pōs, id est, uitam ferens, cui ea que
ad uitam attingit, quod eo flante ter-
ra hyemali frigore cōstrieta, aperia-
tur, ac plantæ omnes germinare in-
cipiunt.

Ζῖω. μ. ἰσὺ. π. κα. *ferueo, comburo.*
 σκαλάκηρ ῖετ, *vermibus scatens,*
apud Lucia.

Z H.

Za pro fidi, uel fide. uine.

Ζηλέμων.ονος.ῶ. inuidus, zelotypus.

Zelus. s. amor, æmulation, iusta ira, for-
licitas, diuitiæ, admiratio, inuidia,
suspicio, studium, exemplum. Hunc
alij definiunt imitationem pulchri:
alij tristitiam ob alterius bona que
sibi adesse cuperet.

*Zēlōtēs. μ. ἰσθ. π. πα. inuideo, zelo-
typia aliquem prosequor. Neur.
accus.*

Zēlousiā. ar. ἔ. *emulatio, suspicio, ob-*
treclatio, Cicer. Tuscul. 4.

Zygostomum, *ai*, *rinalitates*.

Zēlōtēs & .s. i. *emulus*, suspiciosus in
amore, & quem sollicitum habet, ne
rivalem nanciscatur: quasi dicas for
me *emulatorem*.

Ζῆλον, μίσην, πόνον, ἀμύλον, cupide ali
quid imitor, uehementer amo, foelis
εἰ iudico, magni aestimo. Neu. accu.

Zinnia. amulatio.

Zηλοῖον. imitandum est.

Zēlōus. ἠ.δ. amulator, invidus, sectator, amator, qui nullū in amore fert rivalem.

Ζηνοτικός. ὁ. ὁ. Θ

Zητωρ. ὁ. ὁ. beatus, desiderabilis, amabilis, imitatione dignus, studiosus.

Zupia. ar. i. damnum, poena, multa.

Ζυμίων. μ. ζωσ. π. α. α. *damnum infero*,
 punio, mulo. Ἐζημιώθη, in atri-
 um relati, qui ignominia interim
 notati erant, quoad iudicatum face-
 rent, hoc est, omnia ex sententia per-
 soluerent, ἀπαράδοι, *derelicti*. Varie
 construitur, ut ζημιῶν χρησίων, χρ-
 σίων, ὅτι χρησίων, vel ζημιῶν χρημά-
 των.

Zlú, ſlwós. ð. Iupiter.

Zup. uinere, {ap.

Zlwoδótα Ⓞ. u. Zenodoti discipulus:

Ζηρωθία. Ἀφροδίτη, Venus.

Zyphodion, & ſiphodon. antrum, in quo
canes ſacrificabant, Corybantumq;
illic, & Hecates myſteria erāt. Suid.

ZēΓμπρ. à {ō uiuam.

Zēta. locus, in quo uersabantur ij, qui
Συγγοί appellabantur apud Atheni-
 enseis, quemadmodū *Δίκα*, in quem
Δικασταί arbitri conueniebant. *Cael.*
 lib. 7. cap. 18.

Ζητάω. egeo.

Ζητῶ. μ. ἰσθ. π. ἡλλ. *quæro, consulto.*
 Item uolo Attice. *Accus. Bud. Com.*

Ζήτημα. ατο. ρ. questio.

Zyrtmátiou. s. p. quæstiuncula.

Зѣтхонъ. 105. ѿ. quæstio.

Ζητητιος. 8. querendus.

Zyranúpta. τὰ. quaestiones, torquēdi in-
strumenta.

*Zyryus. i. o. inquisitor. Et apud Athe-
niensibus magistratus, ad quos refere-
batur, qui reipub. aliquid deberent.*

Zouíra. s. ò. panis fermentatus.

Zouíoua. μ. ὄουα. π. αμα. fermentor.

Zouíous. ιος. ὄ. ὤ. fermentaceus, nō mī-
cidus.

Zouíoua. ατος. ῥ. fermentum.

Zouíous. ὄ. ὄ. fermentatus.

Z Ω.

Zouípa. τὰ. prēmia quæ pendūtur pro
uitæ redemptione, Odyss. ὄ.

Zouíous. ιος. ὄ. ὤ. qui ad uitā sustentan-
dam sufficit.

Zouíous. υ. ὄ. qui uni præest elephantī.

Zouíous. μ. ὄου. π. αμα. uiuum genero.

Neutr.

Zouíous. s. ῥ. officina pictoris.

Zouíous. μ. ὄου. π. αμα. pingo. Accusf.

Zouíous. τὰ. picturamenta.

Zouíous. ας. ὤ. pictura.

Zouíous. ὄ. ὄ. pictor.

Zouíous. μ. ὄου. π. αμα. uiuum capio, su-
scito, capio.

Zouíous. ῥ. uiuarium.

Zouíous. ας. ὤ. uenatio. Dicitur etiam
quoties uiuus aliquis redimendus,
aut mulcandus capitur. Vnde Zouíous
ναβίπ, uiuum capere.

Zouíous, Zouíous. τὰ. feretra mortuorū.

Zouíous. s. bestiola.

Zouíous. ὄ. ὤ. circulus in quo duode-
cim sunt signa, & ob id à Latinis si-
gnifer dictus.

Zouíous. s. ῥ. animal paruum.

Zouíous, ποίτις pro Zouíous. uiuo.

Zouíous. ὤ. ὤ. uita, tempus uitæ, sumptus
ad uitam sustinendam, substantia.

Zouíous. ὄ. ὄ. uiuax.

Zouíous. ατος. ῥ. cingulum, Zouíous.

Zouíous. τὰ. funes quidā in nauibus.

Zouíous. ιος. ὤ. uas quo ius hauritur,
instrumentum coquinarium, quo e-
bullientem spumam defecamus.

Zouíous. s. ῥ. iusculū, id est brodiolū.

Zouíous. ὄ. ὄ. eupediarius, coquus.

Zouíous. s. ὄ. animal piclum.

Zouíous. ὄ. ὄ. ius, id est brodium.

Zouíous. υς. ὤ. zona, cingulum, cinctus, lo-
rum, baltheus. Ammonius annotat
uiutorū esse, quemadmodū Zouíous
minarum. Hom. pro armorum ap-
paratu usurpat, & ueteres Zouíous
τὴν ὄντα τὰ ὄντα, id est arma indue-
re dixerunt. Est & pars corporis
quæ cingitur.

Zouíous. s. ῥ. cingulū. diminutiui est.

Zouíous. Zouíous. zonarius artifex. solebāt
enim mulierum zona apud ueteres
protexendo contorqueri.

Zouíous. μ. ὄου. π. αμα. &

Zouíous. cingo, arma induo. Accusf.

Zouíous. s. ῥ. pistrinum, hoc est locus
ubi serui molunt, & cruciantur.

Zouíous. generatio.

Zouíous. uocatur numerus septena-
rius, quod infantes septimo mense
nati uiuūt facilius, quàm qui sequen-
ti, de quo Aphrodis. problem.

Zouíous. uiuum produco, gigno.

Zouíous. ας. ὤ. uitam largiens.

Zouíous. uitæ largitor. Dei epinhet.

Zouíous. animal sacrificare.

Zouíous. s. ῥ. animal.

Zouíous. uiuum.

Zouíous. ὄ. ὄ. uiuus.

Zouíous. μ. ὄου. π. αμα. uiuifico. Accu.

Zouíous. ὄ. ὄ. potentia uiuifica.

Zouíous. τὰ. animalium septa, teclāq.

Zouíous. animal generatur.

Zouíous. animalis generatio.

Zouíous. s. ῥ. uiuiperum.

Zouíous. s. ὄ. signifer.

Zouíous. dicuntur quæ mediam natu-
ram inter sensibilia & uegetabilia
habent, ut ostrea, spongia, & similia
inter animalia. Nos fortasse (inquit
Bud. in Amot.) plantanimes dicere
possumus, uel plantanimalia.

Ἠσπῖρατα & circumflexa, datiuus est
 pronominis possess. tertie personæ
 ab ὅς ἢ, ἥ, ἦ: & datiuus articuli sub-
 iunctiui ab ἡ. Aliquando aduerbiū
 affirmandi, certe. Iliad. γ. ἡ μῦμοι μᾶ-
 να πόνα δὲ γίγνηται ἐχόμενον ἰπείρω. Itē
 quatenus, ut, siquidē, quia uia, qua
 ratione, ut ἢ φησι πλάτων apud Plu-
 tarchum. Et ἡ δὲ μὲν ἰσιρ, pro ἡ δὲ μὲν
 ἰσιρ, siquidem fas est. Est etiam ad-
 uerbiū loci, ubi. Iliad. δ. ἀντὶς ἀνδ-
 ρῶν τῶν, ἡ δὲ ἀντὶς τῶν ἀνδρῶν. Pon-
 tur etiam pro quo, ὅππῃ. Hesiod. τῇ δὲ
 ἡ δὲ δὲ ἀντὶς τῶν ἀνδρῶν.

Ἠσπ. nōne.

Ἠσπ. alioqui, nam si.

Ἠσπ. maxime. modus affirmandi.

Ἠσπ. profecto, nimirū, ἡ δὲ ὄντως: sed op-
 ponitur serē iureiurando. Demosth.
 καὶ ἡ δὲ πάλαι μὲν ἡ μὲν ἡ δὲ ἀντὶς
 ἐν ἡ δὲ πάλαι, affirmabas iureiuran-
 do. Conuenit & post interiectionem
 & exclamationē. Conuenit & spon-
 sionibus, & expromissionibus. Bud.
 Comment.

H A.

Ἠα. ibam, eram, fui, factus sum, ueni.
 ἀπὸ τοῦ ἡα, uel ἡα Ionice.

Ἠα. sanguis, anima.

H B.

Ἠβας. paululum.

Ἠβας. ὅ. ὅ. paruus.

Ἠβας. pubescō, uigēo.

Ἠβας. μ. ἡβας. w. ἡβας. idem. Neutr. absol.

Ἠβας. ἡ. Hebe, dea pubertatis ac iu-
 uentutis, ex Iunone & Ioue prognā-
 ta. Ponitur pro iuuentute & ipsa
 pubertate, atq; ætatis flore, κατὰ μὲν
 τὴν ἡβαν. Significat item primam
 illam pilorum in pudendis succretio-
 nem, quæ maribus 14. ætatis anno in-
 cipit, fœminis uerò 12. Latini pu-
 beam uocant. Et locus in quo id pro-

uenit, & tempus quoque sic nuncu-
 patur.

Ἠβας. per omnem ætatem, lasciuiter.

Ἠβας. locus exercitiij puerorum.

Ἠβας. ὅ. ὅ. adolescens, puber.

Ἠβας. ὅ. ὅ. adolescentia.

Ἠβας. ὅ. ὅ. κατὰ οἶκον, domicilium.

Ἠβας. otari, ἀπαρ.

Ἠβας. gibbosus, uertis.

Ἠβας. pubescentes, ætate florētes.

Ἠβας. pubescerem, Odyss. γ.

Ἠβας. ὅ. ὅ. adolescens.

H Γ.

Ἠγας. duxit. Attica formatio est ab
 ἡγας, & ἀγας. ἡ. ἡγας, & reduplicatis
 duabus primis literis præsentis ἡγας
 γας, uel metathesi literarū ἡγας.

Ἠγας. ὅ. ὅ. diuinus, sacer.

Ἠγας. mutilatus, fractus.

Ἠγας. ὅ. ὅ. fartago, π. τῆς ἡγας Ionice.

Ἠγας. miratur sum.

Ἠγας. διερχατο. diuexabat, ab ἡγας καὶ
 ἡγας.

Ἠγας. μ. ἡγας. w. ἡγας. duco exerci-
 tum, præsum.

Ἠγας. ὅ. ὅ. principatus, imperium.

Ἠγας. ὅ. ὅ. mens, præstantissima
 pars animæ, unde ratio proficiscitur.

Ἠγας. ὅ. ὅ. principalis.

Ἠγας. ὅ. ὅ. cognomen Mercurij,
 quod dux uisæ sit.

Ἠγας. ὅ. ὅ. regina, dux.

Ἠγας. ὅ. ὅ. dux.

Ἠγας. ὅ. ὅ. præmium ducendi.

Ἠγας. ὅ. ὅ. præses, dux collegij, τῶν ἀγας
 ἡγας præfectus & princeps, qui
 etiam πρίταρι dicitur. Bud. Com.

Ἠγας. ὅ. ὅ. Depon. accus.

Ἠγας. μ. ἡγας. w. ἡγας. præco, impe-
 ro, supero. Depon. genit.

Ἠγας. ὅ. ὅ. conuenere, congregati sunt,
 ἀπὸ τοῦ ἡγας. Vel ἀπὸ τοῦ ἡγας,
 ἡγας, Acilice.

Ηἰδνός. οὐ. ὁ. sol.
 Ηἰρ. erat, ibat.
 Ηἰρερ, adverb. comparandi. quā.
 Ηἰρίδον. pendebant.
 Ηἰεός. υ. ὁ. matutinus, aërius, obscurus
 Ηἰποδύς. ιος. ὁ. ἰ. in aëre pendens.
 Ηἰποδύς. ιος. ὁ. ὅ.
 Ηἰρόας. ἑνός. ὁ. obscurus, procul per
 aërem prospiciens.
 Ηἰρόπομα. τᾱ. apparentia in aëre.
 Ηἰρεφίτις. ἰενός, furia.
 Ηἰρεφόν. ὅ. υ. ὁ. ἰ. iens per aëra.
 Ηἰρεφύς. υ. ὁ. ualde clamans.
 Ηἰ, pro ἰ. aut. ὅ. ἰ, pro ἰάπα.
 Ηἰλυ, pro λῷ, ῥῥλυ. erat, eram.
 Ηἰρ, pro ἄρ. ἰπος. ὁ. aër, obscuritas, ne-
 bula, inuisibilitas.

HΘ.

(ιιι.)

Ηἰός. ἄδός. familiaris, cicer, mansue.
 Ηἰός. ὁ. uox iunioris ad seniore reu-
 rentia causa, quasi ὁ diuine.
 Ηἰός. υ. ὁ. diuinus, speciosus.
 Ηἰεφίρ. ἰδνός.
 Ηἰώ. μ. ἰώ. π. ἰα. colo, defeco, ut ui-
 num cum panno diffunditur. Accu.
 Ηἰνῖ. scientia moralis.
 Ηἰνῖ. imagines sunt, quæ non modo
 uultuum similitudinē, sed etiam sen-
 suum ὅ affectuum referunt.
 Ηἰνός. οὐ. ὁ. ethicus, moralis.
 Ηἰνός. ῥαφός. pictor ethicus, qui non
 modo ionicæ imagines, sed etiam
 mores exprimit, hoc est sensus, ut in-
 quit Plin. ὅ motus animi. Bud. Cō.
 Ηἰνός. modestē.
 Ηἰνός. colum, ἰνῖς. colum.
 Ηἰνός. sunt morum effictores, affe-
 ctuumque personæ cuiusque.
 Ηἰνός. οὐ. ὁ. colum.
 Ηἰνός. mores scribendo expimo.
 Bud. Com.
 Ηἰνός. mores formo, mores instituo
 ὅ fingo, informo. Bud. ibidem.

Ηἰνός. morum expressio, affectuumque
 imitatio loquentis. Bud. ibidem.
 Ηἰνός. οὐ. ὁ. moriger, moralis, animi
 formator, ὅ morum concinnator,
 alienæ personæ imitator. ὅ mores
 est oratio morata, id est mores expri-
 mens. Bud. ibidem.
 Ηἰός. ιος. ὁ. domicilium, locus consue-
 tus, natale solum, sedes. Item uul-
 tus, mos, habitus animi, indoles, in-
 geniū. ἰός (inquit Quintil.) uno uer-
 bo Latine dici non potest. hoc enim
 omnes mentis habitus continentur.
 Ηἰός, pro ἰός. consueui.

H I.

Ηἰα. ibam.
 Ηἰός. υ. ὁ. iuuenis, adolescens, celebe.
 Ηἰγ. ruit, impetum fecit. ab ἰάω.
 Ηἰός. ὅ. ὁ. habens magnas ripas.
 Ηἰε. ὅ. ὁ. maxilla, uiaicū, cibus, fa-
 rina, Nicand.
 Ηἰε, ὅ.
 Ηἰε. ibant.
 Ηἰός. sagittator.
 Ηἰε. assimilabat.
 Ηἰε. medeberis.
 Ηἰε. ὅ. ὁ. litus, ὅ urbs Chersonesi.

H K.

Ηἰα. quietē, suppressa uoce. ἰα ὅ.
 ὅ. ὅ. ὅ. Item nisi, ὅ. ὅ. ὅ.
 Ηἰα. imbecillis.
 Ηἰα. quietum.
 Ηἰα. ab ὅ. lesit, contristauit.
 Ηἰα. si, utique.
 Ηἰα, siue.
 Ηἰα. ὅ. indomitus, qui iugum non
 dum subie.
 Ηἰα. acies ferrī.
 Ηἰα. minimi, nullatenus. Ηἰα. ὅ.
 ὅ, minimi omnium.
 Ηἰα. ὅ. minimus, imbellis.
 Ηἰα. ὅ. de etc. exacte.

ἡραστήριος. uastans, lesus, ab ἀ-
κρηστέω.

ἦκω, uel ἦκα. uenio, clamo. Varius
eius usus, ut ἀς ὅσον ἦκα δυνάμεις,
quammaximè possum. Bie τοῦ τῆς
ἡμῶν ἦκα, id est atatis homo. Dio-
genes, Ἀλλὰ οὐκ ὡς ἦκας διαφθε-
ρεῖς, iam magnopere morbus inua-
luit. Εὐκτα φρονῶν, pro φρονιμὸς δὲ.

Et ἔκκα πωδῶν, ut ἔκκα. Et ἔκκα
φάρμακον sic dicitur, ut Latine Tu iste per-
ditum, hoc est te perdis. ἦκα autē
Attice ἀπὸ τῆς ἡδονῆς significat, ut ἦκα
τὸ ἀπὸ τῆς πόλεως. Euripid. ἦκα πᾶ-
σι καὶ ἡμῶν καὶ τῆς πόλεως καὶ τῆς πόλεως.
Τὸ ἐπὶ τῆς ἡδονῆς, Quod ad me per-
tinet. Quod etiam dicitur τὸ ἡδονῆς
solum. Synes. Ἀλλὰ ἦκα τὸ ἀπὸ τῆς ἡδονῆς
πόλεως. Dicitur ὅσον ἦκα. Demosth.
ὅσον τῶν πόλεως ἀπὸ τῆς πόλεως τῶν πό-
λεως ἦκα, Quatenus ea legatio ad
Phocensium salutem perimebat.
Bud. Com.

H A.

ἡλιόφης. ἡλιόφης.

ἡλιόφης. insānīre, stultescere.

ἡλιόφους. uertuntur, uoluūt, Theo-
crito.

ἡλιόφους. ἡ. τὸ. sole calefactum.

ἡλιόφους. τὰ. lanæ colo circumuolutæ.
fusi.

ἡλιόφους. ἡ. ἡ. colus.

ἡλιόφους. ὅ.

ἡλιόφους. uertor, erro, fodio, occulto, re-
fugio.

ἡλιός. ἡ. ὁ. Eleus, ex Elide.

ἡλιόφους. ἡ. ὁ. electrum, succinum.

ἡλιόφους. ὁ. ὁ. sol, quia homines ἀλλο-
φους, id est sine lecto faciat, hoc est
exciter à somno. Seu potius ab ele-
stri splendore, uti ὅ Plin. sentire ui-

ἡλιόφους. ἡ. ὁ. uanus, stultus. (detur.

ἡλιόφους. duro sub sole.

ἡλιός. ἡ. ὁ. stolidus, miser, insipiens.

ἡλιόφους. ὁ. ὁ. ἡ. non natus ad tem-
pus, id est fallens in mense.

ἡλιός. uenit.

ἡλιός. uenerunt.

ἡλιόφους. insolare, ad solem expandere.

ἡλιόφους. non solum apricari signifi-
cat, sed etiam διὰ τῆς ἡλιόφους
uersari.

ἡλιόφους. ἡ. ὁ. magistratus ὅ forū Athe-
nis celeberrimum, cuius iudices ἡλιόφους
ἐκκαuebantur. sic dicti, quia sub
dio sedebant.

ἡλιόφους. ἡ. ὁ. solaris.

ἡλιόφους. ἡ. ὁ. locus ubi apricatur.

ἡλιόφους. ἡ. ὁ. solis calor, apricatio.

Item iudicium τῆς ἡλιόφους.

ἡλιόφους. ἡ. ὁ. iudex.

ἡλιόφους. ὁ. ὁ. altus, aërius, excelsus.

ἡλιόφους. plurimum, acruatum.

ἡλιόφους. stultè ago, stupeo. A lapidibus
qui sensu carent. (dus.

ἡλιόφους. ἡ. ὁ. stolidus, insensatus, stupi-

ἡλιόφους. ἡ. ὁ. stoliditas, demencia.

ἡλιόφους. ἡ. ὁ. stolidus.

ἡλιόφους. ἡ. ὁ. statura, ætas. Significat
autem eam ætatem, quæ iam matu-
ra est militiæ, quam Liuius militari
ætati appellat, à 17. anno incipiens,
ut scribit Plutarch. in Grac.

ἡλιόφους. ἡ. ὁ. coetaneus; æqualis, cla-
rus, soli similis.

ἡλιόφους. ἡ. ὁ. quantum, quantopere. ὅσον
ἐπὶ τῆς ἡλιόφους, mirum in modum, mirum
quantum.

ἡλιόφους. quantus.

ἡλιόφους. coetaneus.

ἡλιόφους. ἡ. ὁ. clarus, soli similis.

ἡλιόφους. ἡ. ὁ. sole exustus.

ἡλιόφους. cicada, quod sole gaudeat,
suid.

ἡλιόφους. ἡ. ὁ. sol.

ἡλιόφους. sole priuans, inumbrans.

ἡλιόφους

Ἡμισόλιον. hemina dimidium.
Ἡμισφαῖον. as. ἡ. morbus quo medium
 capitis infestatur, medium capitis.
Ἡμισφαῖα. as. ἡ. idem.
Ἡμισφαιον. ov. ῥ. medium capitis.
Ἡμισφαιονοὶ. qui hemisrania laborant.
Ἡμισφαιον. ov. ῥ. sedes semitronda.
Ἡμισφαιον. ov. ῥ. semimodius.
Ἡμισφαῖος. semilbus.
Ἡμισφαιον. ov. ῥ. semilibra.
Ἡμισφαιον. Menades nympha, Bac-
 cha.
Ἡμισφαιον. ov. ἡ. semipraus.
Ἡμισφαιον. as. ἡ. hemina, dimidium sextarij.
Ἡμισφαιον. dimidium sextarium.
Ἡμισφαιον. ov. ῥ. semiobolus, terunciū.
 accipitur pro re uilissima.
Ἡμισφαιον. dicuntur quæ ad pretium
 non ascendunt, id est nullius momē-
 ti sunt.
Ἡμισφαιον. as. ἡ. ὅ
Ἡμισφαιον. naus biremis, quæ à puppi ad
 malum usq; binis remis, à malo ad
 proram unico tantum agitatur. *Ἡμι-*
ισφαιον fustas uulgo uocant. *Βαῖς.*
Ἡμισφαιον. ov. ὁ hemiolius, numerus con-
 tinens totum suum minorem, ὃ δι-
 midiam insuper eius partem. Latine
 sesqui dicitur.
Ἡμισφαιον. idos. ἡ. idem quod *Ἡμισφαιον*.
Ἡμισφαιον. quōs. ὁ *Ἡμισφαιον* *Ἡμισφαιον* *Ἡμισφαιον*, mul-
 ta, ubi tota summa, et amplius quoq;
 dimidia penditur.
Ἡμισφαιον. muli sterces.
Ἡμισφαιον. ov. ὁ mulinus.
Ἡμισφαιον. herba, quam nostri linguam
 ceruinam uocant.
Ἡμισφαιον. ov. ἡ. mulus, mula, ὃ herba
 nomen.
Ἡμισφαιον. tibia imperfecta.
Ἡμισφαιον. semicoctus.
Ἡμισφαιον. ὁ. securis uno tantum
 latere scindens.

Ἡμισπλίθυρον. *semilaterium*.

Ἡμισπλοῖθυρον. *u. d. genus uestis muliebris.*

Ἡμισπολον. *dimidia cæli pars.*

Ἡμισπραγίς. *ίος. d. u. semipræclus, semilacerus.*

Ἡμισσα. *α. i. medietas.*

Ἡμισπλιδος. *ov. d. semisperans.*

Ἡμισάων. *μ. d. σ. π. σ. α. dimidio. Accu.*

Ἡμισθυρον. *ov. d. hemistichium, dimidium uersus.*

Ἡμισυ. *ros. d. dimidium.*

Ἡμισυ. *ros. dimidius. ab ἄμα ὅσος, quasi ἄμφοτε. οἱ ἡμίους, pro dimidia parte hominum. Xenoph. μυσοῦς ἂ καὶ δὲ ἄμφοτε τῶν ἡμίων. Idem, καὶ ὅτε πῶς οὐκ ἀπὸ ἡμίων τῶν ἄνθρωπων ἡμίων τοὺς ἡμίους, Singulis dimidiatum panē.*

Interdum per neutrum loquuntur, ut τὰ ἡμίονα τῶν ἄνθρωπων. *Bud. Com.*

Ἡμισφαίριον. *ov. d. hemisphaerium, dimidia sphaera, hoc est cæli dimidium.*

Ἡμιστόλανθρον. *τίταρον. duo talenta cum dimidio.*

Ἡμιστάλειον. *d. imperfectum.*

Ἡμιστάλειος. *ίος. semiperfectus, dimidiatus, imperfectus.*

Ἡμιστόμος. *ov. d. ὁ ἡμιστομίας. ov. d. semicastratus.*

Ἡμισθυρον. *pro dimidiata parte accipitur.*

Ἡμισμοί. *u. d. semisectus, diuersis coloribus.*

Ἡμισφαιώδης. *o. d. semibalbuiens.*

Ἡμιστεῖος. *de febre dicitur, quam tertianam quidem uocant, cæterum imperfectam ὅ accedentem ad quotidianam, quod citius recurrat, quam uera tertiana.*

Ἡμισβιον. *u. d. indumētῶν lineū, utrinque hmbriatū, peplum, sudarium. Poll.*

Ἡμισβιον. *u. d. paruum sepulchrum, ἡμισβιον. Cal. lib. 3. ca. 2.*

Ἡμισπρίξ, et ἡμισπρίξ. *u. d. semispirus.*

Ἡμισσα. *semisextarius.*

Ἡμισθυρον. *semisextarium.*

Ἡμισβίδα. *τὰ. uascula parui ponderis.*

Ἡμισβιδιον. *dimidium oboli.*

Ἡμισβιδιον. *herba folijs similis draconis culi.*

Ἡμισβιον. *horæ dimidium.*

Ἡμισβιον. *quando, ἡμισβιον. Item pro τῇ Dorice.*

Ἡμισβιον. *u. d. iaculatio.*

Ἡμισβιον. *flexio, inclino, cado, ἡμισβιον.*

Ἡμισβιον. *u. d. iaculatio. Item pro τῇ Dorice.*

Ἡμισβιον. *u. d. iaculatio.*

Ἡμισβιον. *u. d. iaculatio.*

Ἡμισβιον. *u. d. iaculatio.*

HN.

Ἡμισβιον. *inquam, ecce, fui. Accipitur pro ἡμισβιον. Item pro licebat. Aesch. ἡμισβιον ἡμισβιον. Ut audire unusquisque poterat. Aristot. identidem τὸ τῇ ἡμισβιον, usurpat pro τῇ Dorice. Bud. Com.*

Ἡμισβιον. *si, an, ut.*

Ἡμισβιον. *quoniam.*

Ἡμισβιον. *quam, accusatiuus ab ἡ, articulo præposit. femin. gen. Item hanc, suam, apud Homerum pro ἡμισβιον.*

Ἡμισβιον. *imperauit.*

Ἡμισβιον. *u. d. ἡμισβιον. culi. d. τῇ ἡμισβιον, ἡμισβιον.*

Ἡμισβιον. *increpauit.*

Ἡμισβιον. *pro ἀνέχοντο, ab ἀνέχεται, ὅ est præf. imperf. augmento duplicato. ἡμισβιον, ἡμισβιον.*

Ἡμισβιον. *ὅς. ὅ. altus, uentosus.*

Ἡμισβιον. *uentosus.*

Ἡμισβιον. *ὅς. ὅ. patulus.*

Ἡμισβιον. *Dorice. ecce.*

Ἡμισβιον. *enigmata quæ comprobantur.*

Ἡμισβιον. *ecce.*

ἡνίκᾱ. quando, tum.
 ἡνίπορ. cov. ῥ. habetna frantum, potestas.
 Dicitur autem id quod est in medio
 ἡνίχαυῖ.
 ἡνιποταῖον. officina fabri frantum.
 ἡνίος. v. ὁ. bonus, matutinus.
 ἡνιόχα. as. ἡ. moderamen, aurigatio.
 ἡνιόχα. frænari.
 ἡνιόχης. idem quod ἡνίος.
 ἡνιόχης. aurigo, guberno more aurigæ.
 Accus.
 ἡνιόχης. ior. ἡ. moderamen.
 ἡνίος. ov. ὁ. auriga. Scribit Dionys.
 ab Atheniensibus ditissimos uocari
 ἡνίος. ὁ. ἀμαλτοποῦντας, id est
 currules equos alentes, cumq; ordi-
 nem fuisse ἀνιόχης, id est plurimæ
 auctoritatis.
 ἡνίπαρ. increpauit. pro ἡνίπαρ, ab
 ἡνίπαρ.
 ἡνίς. ior. ὁ. iuuenis, iuuenis, perfer-
 tius, bos anniculus.
 ἡνίαν. significabat, indicabat.
 ἡνίαν. perficiebant, ab ἡνίαν ὁ. ἀνίαν.
 ἡνίαν. as. ἡ. fornicudo, strenuitas,
 robur.
 ἡνίαν. ovos. ὁ. uocalis, splendidus.
 ἡνίαν. sedebant.
 ἡνίαν. v. ῥ. abomasum. Sic dicitur
 quidā sinus seu uenter, qui iungitur
 quasi in uentre post reiculum.
 ἡνίαν. impetraui.
 ἡνίαν. iussit. (bat.
 ἡνίαν, pro ἡνίαν, ab ἡνίαν. turba
 ἡνίαν. à mane usq; ad meridiem.
 ἡνίαν. ibamus.

ἡνίαν, ὁ. ἡνίαν. indigeo, dubito.
 ἡνίαν. as. ἡ. indigentia, inopia.
 ἡνίαν. as. ῥ. iecur, hepar.
 ἡνίαν. iecinoris fibre.
 ἡνίαν. in modum iecinoris concre-
 scere.

ἡνίαν. ol. qui laborant ex iecinore.
 ἡνίαν. ol. ἡ. iecoraria uena.
 ἡνίαν. extispicium, haruspia-
 cina.
 ἡνίαν. decepit, seduxit.
 ἡνίαν. ὁ. ὁ. pro ἀνίαν, debilis,
 claudus, mulus, stultus.
 ἡνίαν. μ. ὁ. ὁ. w. α. debilito. Ac-
 cusatiuo.
 ἡνίαν. planum reddere.
 ἡνίαν. festinanter.
 ἡνίαν. v. ἡ. continens, id est terra fir-
 ma, Epirus. ab α ὁ. ὁ. finis.
 ἡνίαν. v. ὁ. Epirota, ὁ. continentis
 habitator.
 ἡνίαν, aduerb. cōparandi. quā, ὁ. ὁ.
 ἡνίαν. los. ὁ. deceptor, mendax.
 ἡνίαν. ior. ἡ. impostura.
 ἡνίαν. ov. ὁ. deceptor.
 ἡνίαν. μ. ὁ. ὁ. w. α. decipio.
 ἡνίαν. ὁ. acicula.
 ἡνίαν. ov. ὁ. sutor.
 ἡνίαν. ἡ. acus.
 ἡνίαν. v. ὁ. algor q; febrim præcedit.
 ἡνίαν. ov. ὁ. febris cum rigore algi-
 da. Hæc febris mansuetius tractat
 hominem, ὁ. leuius calfacit. Medici
 lentam uocant ὁ. phlegmaticam, ὁ.
 ὁ. contrā, quæ uehementer inflam-
 mat.
 ἡνίαν. μ. ὁ. ὁ. w. α. mitigo. Et ἡνίαν,
 ὁ. Accus.
 ἡνίαν. v. ὁ. ὁ. in mitis, mitia donans.
 ἡνίαν, ὁ.
 ἡνίαν. ov. ὁ. idem quod ἡνίαν. ὁ. cō-
 gnatione enim uocum facile confun-
 di solent. ἡνίαν. uerò denso spiritu,
 pro papillone legitur.
 ἡνίαν. v. ὁ. blandus, paruulus, suauis,
 quietus, lenis, māsuetus, beneuolus.
 ἡνίαν. leniter.
 ἡνίαν. v. ὁ. abieclissimus.
 ἡνίαν. utrum, nōne? Lucian. ὁ. ὁ. w.
 dixit,

dixit, et quando autem. ἵππον etiam significat nimirum, utique, multo magis, quod etiam ἵππου dicitur. Subiungitur autem ἵππον ὡς ἵππου aliquando, quod significat quandoquidem. Bud. Com.

ἵππον ἡδονῆς. multo minus, nullatenus. ἵππον, παροξύτων. idem significat quod ἵπποι, uel.

ἵππον. aduerb. similitud. quādamodū.

ἵπνότης. s. o. resonans. &

ἵπνῳ. uocalis, resonans. Vocatiuus pro nominatiuo poetice.

ἵπνότης. idem quod ἵπνότης.

ἵπνω. sono, uoco.

H P.

ἥρ. pō. ῥ. uer, pro ἥρ.

ἥρα. as. ἡ. i. luno, ὁ ἀήρ.

ἥρα, pro ἥρανα. grata, i. τὸ ἱεὺς ἱερί, θυμῷ.

ἥρα. τὰ. lunonis festa.

ἥρανῶ. deliro.

ἥρανῶ. s. ῥ. lunonis templum.

ἥρανῶ τῶος. locus in Thracia.

ἥρανῶ. s. o. lunonius.

ἥρακλῆα. τὰ. festa Herculis.

ἥρακλας. s. Heraclius.

ἥρακλῆος. s. o. Hercules.

ἥρακλας, aduerb. admirandi, hercule, dii boni. Est & aduerbium abominantis, quod Hercules soleat in malis opitulari. Vnde & ἀποτρέπας eum uocant. Porro quemadmodum uiri dicunt ἥρακλας, ita feminae dicunt ὡς ἑλὴ ἀφροδίτη.

ἥρακλωτικῇ. ἡ. nux auellana.

ἥρακλωτικοί. oi. Heracleici, genus canctorum.

ἥρακλῆς. iot. o. Hercules. Hoc nomine dictus est ex oraculo ad ipsum, ἥρα ὅς ἀνθρώποισι φίλων κλῆ & ἀφιδρὺ ξας.

ἡ αὐλας. auxilians, gratificans.

ἡράν. congruit, dixit, ligauit. Ab ἥρῳ,

med. prat. ἥρα, Attice ἄρρα, & metathesi ἥρα.

ἥραδ. cepit.

ἥραδ. precatus est, execratus est.

ἥραδωμαι. pendeo, crinibus traho.

ἥραμα. sensim, paulatim, aliquantulum.

ἥραμῶος. submissus, tacitus, ut ἥραμῶος φωνῇ, submissa uox, Luciano.

ἥραμῶος. lente.

ἥραμῶος. s. o. electus.

ἥραμῶος. s. o. quietior.

ἥραμῶ. μ. ἡσ. π. ἡρα. quiesco. Neutr. absol.

ἥραμῶ. o. quietus.

ἥραμῶ. as. ἡ. quies.

ἥραμῶ. s. ῥ. quietum, mansuetum, placidum.

ἥραμῶ. inhaerere.

ἥρ, aduerb. mane.

ἥραμῶ. as. ἡ. mane genita, diem proferens. Epitheton aurorae.

ἥραμῶ. mane genitus.

ἥραμῶ. s. o. senecio. Item herba eius nominis ex olerum genere.

ἥραμῶ. ut. ἡ. Erigone.

ἥραμῶ. s. o. Eridanus.

ἥραμῶ. s. o. spoliator sepulchrorum.

ἥραμῶ. s. o. mortuus.

ἥραμῶ. diuidebant. & τὸ ἥραμῶ.

ἥραμῶ. s. o. laneus.

ἥραμῶ. s. o. uernus. Vnde ἥραμῶ, pro cicadis.

ἥραμῶ. s. ῥ. sepulchrum παρὰ τὸ ἱππῶ μῶλω ὡς ἥραμῶ.

ἥραμῶ, pro ἥραμῶ. s. ῥ. accētu in pri. lana.

ἥραμῶ. as. ἡ. aurora, dies, ut in epigrā.

ἥραμῶ. & ἱδῶν ἥραμῶ. ἥραμῶ. ἥραμῶ. Hefych. le. ἡ ἥραμῶ, ἥραμῶ. & ἡ μῶ.

ἥραμῶ. cecidi. i. τὸ ἥραμῶ.

ἥραμῶ. amouit, Iliad. f.

ἥραμῶ. s. o. sublatius.

ἥραμῶ. negabat,

Ηρως. ὁ. i. amicus, placidus, gratus,
uernus, interuallum temporis. Po-
nietur & pro ἱεροῖς geniuo.

Ἡρύγι. η. ὁ. &

Ἡρύγιος. η. ὁ. uel Ἡρύγιος. eryngii her-
ba ex aculearum genere.

Ἡρύγιος. herba quaedam, & genus
panis.

Ἡρύγιος. mugio.

Ἡρύγιος. αὐ. ὁ. rubricatus.

Ἡρύγιος. οὐ. ὁ. diminutiuum ab ἱρακλῆϊ,
id est Hercules.

Ἡρύγιος. hauriebant.

Ἡρύγιος. ὁ. ὁ. carmen heroicum.

Ἡρύγιος. ἱρύγιος. (cum.

Ἡρύγιος. mixtu cū elegiaco heroi-

Ἡρύγιος. ὁ. ὁ. heroicus, magnanimus.

Ἡρύγιος. heroina.

Ἡρύγιος pro ἱρύγιος, apud Aristophan.
Nebul.

Ἡρύγιος. ὁ. ὁ. heroum, hoc est monumen-
tum quod solet erigi uiro alicui insi-
gni, propter eximiam uirtutem, μνη-
μῖον, & carmen heroicum.

Ἡρύγιος. cauillor, σκαῖσθω.

Ἡρύγιος. ὁ. ὁ. heros. ἱρύγιος dicuntur homi-
nes cum sint, rebus tamē gestis eam
opinionem apud uulgus emeruerūt,
ut inter diuos relati credantur. Pro-
inde ἱρύγιος in quauis arte & scientia
dici possunt, qui in ea plurimum ex-
celluerunt. Gaza putat deductum
esse ab ἱρύγιος, ἱρύγιος & τὸ ἱρύγιος ἱρύγιος
τὸ, καὶ ἱς ἱρύγιος ἱρύγιος ἱρύγιος, καὶ ἀνα-
τὸν ἱρύγιος ἱρύγιος τὸ ἱρύγιος ἱρύγιος, ἱρύγιος καὶ ἱς
μῖον ἱρύγιος. Plures tamen ab
ἱρύγιος, id est Iunone.

Ἡρύγιος. potenter, fortiter, grauiter, ge-
nerose.

Ἡρύγιος. heroina, ἱρύγιος, uel πρῶτος.

Ἡρύγιος. interrogabat, ἱρύγιος.

H Σ.

Ἡρύγιος pro ἱρύγιος erat, Theoct.

Ἡρύγιος. quamuis.

Ἡρύγιος, accipitur pro ἱρύγιος. Bud.
Com.

Ἡρύγιος. cuius, uel sui, suae. ἱρύγιος, τὸ ἱρύγιος.

Ἡρύγιος. ibant.

Ἡρύγιος. mittet, emitter.

Ἡρύγιος. τὸ. dicuntur iniuria & con-
tumelia per petulantiam illatae.

Ἡρύγιος. fuisti, sedisti.

Ἡρύγιος. gauisus sum, delectatus sum.
ab ἱρύγιος.

Ἡρύγιος, pro ἱ. fuerit.

Ἡρύγιος, pro ἱρύγιος. inquit.

Ἡρύγιος. uoluptas, ἱρύγιος.

Ἡρύγιος, Ionice pro ἱρύγιος. exercebat, pa-
rabat.

Ἡρύγιος. complectebantur.

Ἡρύγιος. calamitas.

Ἡρύγιος. nequaquam.

Ἡρύγιος. sedit, induit.

Ἡρύγιος pro ἱρύγιος, duali imperfecti ab ἱρύγιος,
per pleonasmum.

Ἡρύγιος. stetit, ἱρύγιος, ἱρύγιος.

Ἡρύγιος. ὁ. iucundum, suauis, ἱρύγιος.
ab ἱρύγιος, ἱρύγιος, ἱρύγιος.

Ἡρύγιος. ὁ. ὁ. quiesco, taceo,
in otio sum, quietus sum, quietem
ago. Neur.

Ἡρύγιος. quietior.

Ἡρύγιος. quiete, silenter, tacite, paululū,
nonnihil.

Ἡρύγιος. ὁ. ὁ. otium, quies, silentium.

Ἡρύγιος, & ἱρύγιος. ὁ. quietus.

Ἡρύγιος. quiete.

Ἡρύγιος. deiebat, ab ἱρύγιος.

Ἡρύγιος. mittam sinam, iaculabor.

H T.

Ἡρύγιος, & Attice ἱρύγιος. eratis.

Ἡρύγιος & ἱρύγιος. eundum est.

Ἡρύγιος. interdum aduerbium est ἱρύγιος. In-
terdum coniunctio συνδυαστικὴ, qui-
dem, sanē, & ferē idem quod ἱρύγιος, nisi

Θαλαῖς. ἰ.δ. cardo.nis.
 Θαμίς. domus, plantatio.
 Θαλάσ. μ. ὁ θ. π. ὠκε. ὦ
 Θαλά. μ. ἰ.δ. π. ὠκε. sedeo. Neut.
 Θάκος. ἰ.δ. sedes, sella, confessus. θάκος
 ποτice.
 Θαλάμια. ἄ. foramina, cauitates na-
 rium. Item cubicula, stabula apud
 Aristot. de cauernis piscium. Sed θα-
 λαμίαι ἐστίνους, Castoris ὦ Pollucis
 templum.
 Θαλάμαζ. uide θαλαμύτης.
 Θαλαμίστρια. α. ἰ. mulier quæ curat ea
 quæ ad thalamum ὦ nuptias per-
 tinent.
 Θαλαμώματα. ὦ
 Θαλαμῶν. in thalamo plurimum uer-
 sor. Bud. Com.
 Θαλάμη. κς. ἰ. thalamus.
 Θαλαμύτης. nauis Cleopatrar nomen,
 Sueton.
 Θαλαμύτης. ἰ.δ. ἰ. cubicularius.
 Θαλαμιά. ἄς. ἰ. foramen triremis, per
 quod remus inseritur.
 Θαλαμίδιοι νῆπτοι. remi lente nauigan-
 tes.
 Θαλάμιος. ἰ.δ. ὦ θαλαμύτης. remulus,
 qui in infima parte triremis remi-
 gat. θαλάμαζ apud Aristoph. pro co-
 dem accipitur. Sunt autem tres in
 triremi ordines remigum: θαλαμύτης
 infimi, ὑπὶ τῶν medij, θρανίτης su-
 premi.
 Θάλαμος. ἰ.δ. thalamus. Et θάλαμοι, pe-
 nates.
 Θάλασσα. κς. ἰ. mare, pro aqua marina.
 Θάλασος. piscator.
 Θαλάσιος. ἰ.δ. marinus.
 Θαλασσομα. marina aqua cōficio, con-
 dio, inficio.
 Θαλασσοπῆγος. per mare errans.
 Θαλασσω. μ. ὁ θ. π. ὠκε. eo per mare,
 in mari plurimum uersor. Neutr.

Bud. Com.
 Θαλασσοπῆγος. tumuleuor. Suid.
 Θαλασσοπατῶ. maris imperium obti-
 neo.
 Θαλασσοπάτωρ. maris dominus.
 Θαλασσοπῆγος. nauigare per mare, τράς
 fretare.
 Θαλασπῆγος. piscator.
 Θαλασπῆγος. piscor, negotior, aut uictus
 quarto in mari.
 Θάλω. uiresco, germino.
 Θάλα. ας. ἰ. Thalia, una ex musis cele-
 brites ex iuuenibus, uiriditas, cora-
 na, festiuitas, læticia. Vnde illud
 Hom. καὶ δαῖς θάλει, Iliad. η. de con-
 uiuiis intelligendum omnibus rebus
 abundante, laeto, ὦ ueluti flori-
 do, hoc est Leto. Athenæ. lib. 2.
 Θάψος. ἰ.δ. iuuenis, uirescens, καὶ θαμ-
 πος πόσις, ὁ ἐν παρθενίᾳ ἀνὴρ.
 Θάλω. θάλλω.
 Θάλια. ας. ἰ. θάλαα.
 Θάλιασι. οἱ. qui serinia ex corio fa-
 bricant.
 Θάλια. summus colliculus in noua ger-
 minatione in olea.
 Θάλαροι. οἱ. qui Athenis in Panathe-
 nais olea ramos gestabant. Erant
 ij ut plurimū senes, unde per iocum
 θάλαροι uocantur illi, uelut inuti-
 les ad alia munera obeunda.
 Θάλω. μ. ὁ θ. π. ὠκε. uiresco, germi-
 no, pullulo, floreo. Proprie de arbori-
 bus, sicut ἀνθῶν de floribus. Neutr.
 Θάλας. ἰ.δ. germē quod raditur pascen-
 dis hœdis, aut bobus, germen oliuæ,
 λατὶ ὄρεξιν.
 Θάλας. in fuliginē euaporare, ut thus,
 ὦ alia odoramēta quædam.
 Θάλας. calefaciens.
 Θάλις. iris uocatur, ἀ θάλλω, quod ca-
 lefacere ὦ fouere significat, quod
 primum præcipuumq; iris habet.

deduco. Vnde *θεαρίσκειν*, id est in theatrum productor, ut omnibus sim spectaculo, Paul. Hebr.

Θεαρίκως. fastose.

Θεατρον. s. r. *spectaculum, theatrum*.

Θείσιον. r. r.

Θείον. diuinum, numen. Item *sulphur*, *thymiana* quoddam ad expiationes.

Θείω. admiror.

Θεώωσα. r.

Θεώωσκω. fumum uel uaporem facio.

Θείω καὶ θεώωμαι. admiror.

Θείω. curro.

Θεία. *Lima* r. *Apollinis mater*. *Θεία*, *πατήρ*.

Θεολογοί. *theologi*.

Θείατος. s. d. *impulsus à Deo*.

Θεμαχία differt à *θεμαχία*. *Ammon*.

Θεοτόκος. s. i. *pro deo genitrix*, quæ deum genuit.

Θεία. s. i. *amita, matertera*.

Θεάσθαι. numine afflari, non compositum esse sui, esse fanaticus.

Θεασμός. s. d. *afflatus, diuinatio, conuiuium*.

Θαυτός. admirandus.

Θείος. s. d. *diuinus*.

Θεόπεδος. s. r. *locus expositus ad calorem ubi aliquid siccatur*.

Θεωμνία. manipulorum cumuli.

Θείω. facere, currere, iterficere, principia ponere, r. supponere. Bud. Cō.

Θείον. s. r. *numen*. Item *sulphur*, r. καὶ πάλιν ὅτι ἔχει τὸ κεραυνὸς εἶον.

Θείος. s. d. *diuinus*. *θεία ὥμην*, numine diuino. Itē patris, *auunculus*.

Θείης. *πτος*. i. *numen, diuinitas*.

Θείω, *pro deo*. curro, uerbero, pulso.

Θείω. *πτος*. s. i. *sulphureus*.

Θείος. diuinitus.

Θείω. admirabilis.

Θείω. *πτος*. *mulcimentū, incitamentū*.

Θείω. *πτος*. *telchines, uenefici, prestigiatōres*.

Θείω. *πτος*. r. *admiratio*.

Θείω. *μ*. *είλω*. *πτος*. *demulceo, decipio, afficio aliquem ut moueri nequeat, afficio cum delectatione. Aliquando ponitur pro lustrare. Accus.*

Θείω. *πτος*. *radicitus*.

Θείω. *πτος*. s. r. *miserabile, quietum*.

Θείω. *πτος*. *quietē, miserabiliter*.

Θείω. *πτος*. r. r.

Θείω. *πτος*. s. i. *uoluntas*.

Θείω. *πτος*. *uolens, promptus*.

Θείω. *πτος*, r. *είλω*. *πτος*. s. r. *mulcimentum, oblectamentum*.

Θείω. *πτος*. s. d. *blandus, habens uiam persuadendi*.

Θείω. *πτος*. *placitus*.

Θείω. *πτος*. *fecundus*.

Θείω. *πτος*. *superstitio*.

Θείω. *πτος*. *de industria ignauiter ago*

Θείω. *πτος*. *arbores quæ ramos habet inter se connexos, unde προείλω, radicitus*.

Θείω. *μ*. *είλω*. *πτος*. *uolo, peto*. Item *possum, Attice. Neut. accus.*

Θείω. *πτος*. r. *thema, positio, regio, religio*. Significat etiam *genituram*, siue *sydus natalitiū*, r. *horoscopū*, hoc est id, quod *mathematici* notant, quomodo *calum* sit affectum, composita q. *sydera*, cum *homines* r. *animantes oriuntur*. Hac uoce uiuit *Tranquil*. in August. Bud. Com.

Θείω. *πτος*. *deposita*.

Θείω. *πτος*. *depono, guberno*.

Θείω. *πτος*. s. d. *statio*.

Θείω. *πτος*, r.

Θείω. *πτος*. s. r. r.

Θείω. *πτος*. s. r. *fundamētū, extrema pars fundamenti*. in *θειώω*, *funditus*.

Θείω. *πτος*. *είλω*. *πτος*. *fūdo*. *πτος*. *accu.*

- Θεομενία. ας. ἡ. ☿
 Θεομενίος. υ. ἡ. uaticinatio ex deo. πρὸ
 πρὸς enim uaticinium est.
 Θεόμπος. υ. ὁ. uates, sacerdos, oraculo-
 rum consultor.
 Θεομία. ἡ. uisio diuina.
 Θεοπόρ. ὁ. ἡ. quod sit à deo.
 Θεοποιουμένη. ἡ. diuina institutio.
 Θεοπόρως. ἡ. deo profectum.
 Θεός. ὁ. deus. Philosophi θεοί, numina
 uulgi opinione consecrata intellige-
 bant, οὗ uerò appellatione unum in-
 telligi, supremumq; numen dignum
 esse cenfebant, cuius imperio ☿ po-
 te state omnia administrarentur.
 Θεοσίβια. ας. ἡ. pietas, cultus dei.
 Θεοσβίος. ἰος. ὁ. ἡ. pius, religiosus.
 Θεοσβότης. πρὶ.
 Θεοστέλλος. υ. ὁ. uenerabilis, diuinus, di-
 uinitus immissus.
 Θεοστέλλας. ὁ. πρὸς. ὁ. pius.
 Θεοστυμία. diuiniatio, dei uaticinium.
 Θεοστυμύς. deos colere.
 Θεοστυγίς. ἰος. ὁ. ἡ. deo osibilis, dei osor.
 Θεοστυγία. ας. ἡ. impietas, impuritas, οὐ-
 dium dei.
 Θεοστυγίς. ὁ. sacrilegus.
 Θεοστυμύς. ἡ. deo factum.
 Θεός. numen, providentia diuina.
 Θεοτόκος. υ. ἡ. deum pariens.
 Θεοτόκος. υ. ὁ. ἡ. ex deo natus.
 Θεοφείας, pro θεοφείας. pius, iustus, deū
 colens, uenerans, placens deo, dei
 formis.
 Θεοφύλα. opus seruatoris, quod diuini-
 tatem eius significat, ut contra natu-
 ræ leges, ☿ supra uim eius editum.
 Bud. Com.
 Θεοφύλαξ ὁμοίων, ἢ θεοφύλαξ ἁγίων
 à Dionys. dicitur, ἢ θεὸς ἀπρυσόλητος
 en. Bud. ibidem.
 Θεοφύλαξ. ὁ. ὁ. qui in sacris operatur.
 Θεοφύλαξ. ὁ. ☿

- Θεοφύλα. ας. ἡ. apparitio dei.
 Θεοφάγος. theologus.
 Θεοφάσις. uaticinor, multa loquor.
 Θεοφάνης. ἰος. ὁ. ἡ. pius, amans deorum,
 dijs charus.
 Θεοφύ. diuinitus.
 Θεοφύβος. υ. ὁ. pius, religiosus, θεοφύβος.
 Θεοφύβιος. numine afflatus sum.
 Θεοφύβιος. ὁ. ἡ. numine afflatus, diuini-
 tate raptus, ☿ deam ferens apud
 Lucian.
 Θεοφεία. ας. ἡ. afflatio numinis, ἰσχυ-
 ρισμός.
 Θεοφροσύνη. ☿. fanaticus, diuino spiri-
 tu plenus.
 Θεοφροσύνη. religio, pietas.
 Θεός. μ. ἡ. σ. π. ὡνα. deifico, θεοφρο-
 σύνη. Accus.
 Θεοφροσύνη. ☿. caueo.
 Θεοφροσύνη. ἡ. ἡ. ☿
 Θεοφροσύνη. ἰδὸς. ἡ. ancilla.
 Θεοφροσύνη. ας. ἡ. medela, cura, reueren-
 tia, obsequium, cura, famulitium,
 seruorum turba, clientela. Bud.
 Comment.
 Θεοφροσύνη. familiares.
 Θεοφροσύνη. ας. ὁ. cultus.
 Θεοφροσύνη. ας. ἡ. cura, supplicatio.
 Θεοφροσύνη. υ. ὁ. sanabilis.
 Θεοφροσύνη. ὁ. ὁ. minister.
 Θεοφροσύνη. ἰδὸς. ἡ. cultrix.
 Θεοφροσύνη. μ. ὡνα. medeor phar-
 macis. Vnde Galen. librum suum de
 morborum remedijs, Θεοφροσύνη ἀ-
 pellauit. Item serui, ueneror, ob-
 sequor, capto obsequijs, concilio, in
 sinu me in alicuius gratiam, in pre-
 tio habeo. Accus. Bud. Com.
 Θεοφροσύνη. pro Θεοφροσύνη.
 Θεοφροσύνη. ἰδὸς. ἡ. cultrix.
 Θεοφροσύνη. ἡ. locus in Lacedemone,
 Helenæ natiuitate celebris. Hinc
 Therapnei fratres, Castor et Pollux.

rens, diuinus, diuinius ardens. ali-
bi *διουινός*.

Θεοπίσμα. ατος. ῥ. edictum, decretum
diuinum.

Θεοπίσιος. ῥ. ὁ. ἰ. magnus, diuinus, admi-
randus, mirabilis.

Θεοπίπια. ας. ἰ. uaticinatrix.

Θεοπίσω. μ. ἰσω. π. ικα. uaticinor, diui-
no. Neutr. accusf.

Θεοπιον. ῥ. ῥ. res diuina.

Θεοπις. ιος. ὁ. uates, diuinus.

Θεοπισμα. ατος. ῥ. uaticinatio.

Θεοπισώ. μ. ἰσω. π. ικα. uaticinor.
Neutr.

Θεοπισός. ἰ. uaticinator.

Θεοπισός. Carmente nympha, Dio-
nysio interprete.

Θεοπαθα. sedere, petere, querere, ro-
gare.

Θεοπατος. ῥ. ῥ. monitum, uaticinium,
responsum, fas.

Θεοπατος. ῥ. ὁ. fatatus, diuinitus missus.

Θεοπατόμια. uaticinor, multa loquor.

Θεοπιον. ponendum est.

Θετις. qui eligit pro pignore accepit.

Θετινός. ὁ. ὁ. posituius.

Θετός. ἰ. adoptatus, adoptiuus.

Θεσσαλός. ἰδός. ἰ. Thessala mulier, ὃ cal-
ciamenti genus.

Θῦ. huc, curre.

Θωδός. diminutiuum à *Θεόδοπος*. Theo-
dorulus.

Θωμοεία. primitiæ, uel pars, quam sa-
cerdotes ab immolatione reliquiam
capiunt.

Θωποδω. currere.

Θώσω. curram.

Θώ. curro, ambio.

Θεας. ονος. Deus.

Θεωπώ. deum contemplor.

Θεωπών. hippodromus.

Θεωπώ. μ. ἰσω. π. ικα. contemplor, spe-
culor, uideo. Accusf.

Θεήριμα. ατος. ῥ. speculatio. Et *θεήρι-
ματα* sunt speculamenta disciplina-
rum, ὃ uelut commentationes, præ-
cepta, inquit Cicero.

Θεωρηματικός. ὁ. ὁ. contemplatiuus.

Θεωρησις. ιος. ἰ. contemplatio.

Θεωρητικά χεήματα. sunt quibus foros
nobis ὃ sedilia in spectaculis com-
paramus.

Θεωρητικός. ὁ. ὁ. contemplatiuus.

Θεωρητικός. locus ubi spectatur, cauea.

Θωεία. ας. ἰ. speculatio, meditatio, con-
templatio, commentatio, angustia.

Θεωρηός. ῥ. ararium quoddam apud
Athenienses, ex quo sumptus bellici
principio fiebant, qui postea in alios
usus, ac præcipue ludorum spectacu-
lorumq; conuersi sunt.

Θωείρ. ἰδός. ἰ. proprium uatis, cuius
sit mentio apud Demosth. Item na-
uis Athenis, qua Theori quotannis
in Delum nauigabant, litatum Apol-
lini. Et *Θωείρς ἑλκωδοί*, iter per
quod ibat illa nauis.

Θεωρός. ὁ. ὁ. spectator, qui oraculum cō-
sulit, aut alioqui qui rerum diuinarū
curam gerit. nam *ᾠρη* curam signifi-
cat apud ueteres.

Θεωσις. apotheosis, ὃ unio cum deo.

Θ Η.

Θεβαϊνός. ὁ. ὁ. ὃ

Θεβαῖος. Thebanus.

Θεβαίς. ἰδός. ἰ. Thebais, id est ager The-
banus, ὃ poema de rebus Thebano-
rum.

Θεβή. ις. ἰ. Thebe.

Θεβός. stupor.

Θεβήν. ις. ἰ. cos, ἀνών.

Θεβήν. theca, positio, ordo.

Θεβώ. μ. ἰσω. π. ικα. acuo. Accusf.

Θεβότο. admirabatur.

Θεβόμυ. admiror, uideo.

Θεβότο. admirabatur, προἰδύτο.

Θάσανζ. admirati sunt.
 Θηκτήρ. ποτ. ὁ. admirator.
 Θητόν. admirabile, ualde pulchrum,
 utile.
 Θήιον. υ. ῥ. balsamum.
 Θήκη. κτ. ἡ. theca, uagina, sepulchrū,
 loculus.
 Θήλορ. entaphium, sepulchrum, the-
 saurus.
 Θηκτός. ὁ. ὁ. acutus.
 Θηλάσσαι. μ. ἄσσαι. π. ἄσαι. τ.
 Θηλάσσω. μ. ἄσσω. π. ἄσσω. τ. lacto, lactor, ube-
 ra fugo. Nam dicitur tam de mulie-
 re lactante, quàm de puero qui lacta-
 tur. Bud. Com.
 Θηλάων. μ. ἄων. π. ἄων. τ. gerno.
 Θηλαμινός. lactens, recens genitus.
 Θηλαμύρ. ὁ. altor.
 Θηλαμός. ὁ. ὁ. lactatio, nutritio.
 Θηλάστρα. ας. ἡ. nutritrix.
 Θήλα. τῶ. utero.
 Θήλα, uel θήλα. ας. ἡ. femella. Vnde
 θήλα ἴπποι, Homer. τ. θήλα νύξ, ἡ.
 ὑπομήτορ. παρὰ τὸ θάλασσαν καὶ ἄνθρωπον.
 Θήλας. τὸ θηλάων.
 Θήλας. nutritus faciens florere.
 Θηλά. ἡς. ἡ. māma femina, papilla pro-
 prie τ. uberum apex. (care.
 Θηλασάδωρ. in cratibus ad solem sic.
 Θήλο. muliebre.
 Θηλόα. ας. ἡ. femina, femineus sexus.
 Θηλογονία. ας. ἡ. series generis femini-
 ni, τ. materni.
 Θηλογονόρ. τ. feminigena herba.
 Θηλόγον. τ. υ. ὁ. feminam sacrificans.
 Θηλοδία. ας. ὁ. ὁ. effeminatus, qui patia-
 tur muliebria. Bud. Com.
 Θηλοπιδίαι. ας. ὁ. ὁ. ὁ. mollis, effemi-
 natus.
 Θηλοκός. οὐ. ὁ. femininus, feminaris,
 uirago, ἀρρεπιδός.
 Θήλυμα. τ. farina cum melle subacta.
 Θηλυμαγνός. ὡς. ὁ. ὁ. infans, amator

faminarum.
 Θηλύμιθος. οὐ. ὁ. effeminatus, muliebri
 cultu indutus.
 Θηλύω. μ. ἰω. π. ἰω. τ. ἰω. effamino. Ac-
 cusatiuo iung.
 Θήδος. υος. ἡ. femina. Et adiectiuè, ef-
 feminatus, femineus.
 Θήν. ὡς. ἡ. pupilla.
 Θηλύθαι. ας. mulieres.
 Θηλύθω. οὐ. ὁ. effaminator, in Vent-
 rem pronior.
 Θηλύτης. ἡ. mollior, muliebritas.
 Θηλυτόκα. feminam parit.
 Θηλυτοῦσα. ferentes in utero fa-
 minam.
 Θηλυφανής. ὡς. ὁ. ὁ. similis famine.
 Θηλυφωρ. υος. ὁ. ὁ. muliebris, imbe-
 cillis.
 Θηλώ. nutritrix.
 Θήμα. theca, sepulchrum, ἡ ἀρχή.
 Θημήρ. ὡς. ὁ. τ.
 Θημήρ. ας. ὁ. τ.
 Θήω. υός. ὁ. cumulus.
 Θλώ. completius particula, ἰπποδ.,
 ὁ.
 Θλώτορ. lac.
 Θήξ. momētum, punctum, celeritas.
 Θηρόν. gratum, mirabile.
 Θήτω. μ. ἰτω. π. ἰτω. τ.
 Θήτω. mentior, admiror, uel stupre.
 concupisco.
 Θηπῶν. decipiens, adulans, admirans.
 Θήρ. ποτ. ὁ. fera, leo, κατὰ ὄρελόν.
 Θήρα. ας. ἡ. indago, τ. uenatorū inquisi-
 tio, uenatio.
 Θηράρα. ας. ἡ. uenatio, et res que in ue-
 natu capiuntur.
 Θήραμα. τ. inuentio.
 Θηράσαι. μ. ἄσαι. π. ἄσαι. τ. uenot, an-
 cupor, capto. interdum passiuè
 pro capto. Depon. accus.
 Θηραχία. ας. ἡ. constitutio feraria.
 Θήραχος. υ. ὁ. q. præst. duob. elephātis.

- Θηράτιον. uenandum est.
 Θηρατόομαι. differo, procrastino, ἀνα-
 βάζομαι.
 Θηράτης. οὐ. ὁ. uenator.
 Θηράτρον. rete, ὃ artificium aucupii
 umq̄, res qua uenatur. Bud. Com.
 Θήριος. rusticus, syluestris.
 Θήρων. μ. ἀσ. σ. α. α. uenor, quero, in-
 uenio, machinor. Neutr. accusf.
 Θήρυμα. ἀδ. τ. ὃ.
 Θήρυμα. ἀδ. τ. ὃ. uenatio, indago, id est,
 uenatorum inquisitio.
 Θήρυον. uarium, ποικίλον.
 Θήρυομαι. ὃ.
 Θήρων. μ. ἀσ. σ. α. α. uenor, capto. Ac-
 cusf. Bud. Com.
 Θήρσιμον. ὁ. ὁ. ὃ.
 Θήρσιμος. ὁ. ὁ. uenatorius, ut θήρσι-
 μοι canes.
 Θήρσις. uenator, κύνηρος.
 Θήρυμα. ατος. τ. ὃ. uenatio.
 Θηρίτης. poetice. προς. uenator.
 Θηρίτης. ορος. ὁ. idem.
 Θήρια. ας. ἡ. ibia ex hinnulorum ofsi-
 bus, forinsecus are obducta, qua ute-
 bantur Thebani.
 Θηριακά. τὰ. iheriaca, medicamenta ue-
 nenatorum animalium, ὅπερ τῶν θηρίων,
 id est à feris, uel quarum uenenis ad-
 uersantur, uel quae in ea compositio-
 ne admiscuntur. Cal. lib. 1. ca. 30.
 Θηριακόν. ὁ. ὁ. bestialis, à bestia ca-
 pitus.
 Θήριακον. uitreum poculum, ab inuen-
 tore Thericle dictū. Cal. li. 14. c. 80.
 Θηριαμαχία. μ. ἴσ. σ. α. α. cum bestiis
 pugno. Neutr. absol.
 Θήριον. ὁ. ὁ. bestia, fera, ὃ proprie ue-
 nenata bestia, ut uiperā.
 Θηριόομαι. ferocio, uermiculor, quod
 fit, cum enatis uermiculis ὃ bestio-
 lis segetes ὃ arbores infestantur.
 Θήριος. ὁ. ὁ. ferinus.

- Θηριόοιον. τ. ὃ. uiuarium.
 Θηριόδης. αος. ὁ. ὁ. ferinus, bestialis, im-
 manis, efferatus.
 Θηριόδης. ας. ἡ. feritas.
 Θηριόδως. bestialiter, fere.
 Θηρίωμα. τ. ὃ. genus hulceris teterrimi,
 idem cum carcinomate.
 Θηρόβρωτος. à feris deuoratus.
 Θηρόβρωα. uenatores.
 Θηρόβρις. in dicendo affectator.
 Θηρόνιμον. ὁ. ὁ. ὃ.
 Θηρότροφος. ὁ. ὁ. ὁ. feras nutriens.
 Θηροσύν. uenatio.
 Θηρσις. uenator.
 Θής. ὅτις. ὁ. debitor, mercenarius, quod
 datur pro debito in pignus, seruus.
 Θῆσθαι. lactare, nutrire.
 Θησσεύομαι. ὃ.
 Θησσεύειν. μ. ἴσ. σ. α. α. colligo, recon-
 do, repono in deposito, in thesaurum
 congreco. Accusf. Bud. Com.
 Θησσεύειν. ὁ. τὴν προφῆαν. quae ingenio re-
 condendi cibi dotata sunt.
 Θησσεύσις. ὁ. ὁ. ὃ.
 Θησσεύσις. ὁ. ὁ. ὃ.
 Θησσεύσις. ὁ. ὁ. collector thesauri,
 auarus.
 Θησσεύσις. ὁ. ὁ. diuitiae reconditae in lon-
 gum tempus, gazae.
 Θησεΐα. festa in honorem Thesei, in qui-
 bus populo dabatur congiarium.
 Θησεῖον. ὁ. ὁ. templum sacrum Thesei,
 ὃ asylum, quod dicatum erat ad iu-
 mulum eius.
 Θησεῖον. uersans in templo Thesei.
 nam erat asyli loco θησεῖον.
 Θησαύριον. mirū, nō uerisimile. (cultus.
 Θῆρα. ας. ἡ. seruus, merces, clientela,
 Θῆρας. inter populi Atheniensis classes
 tertium tenebant ordinem, qui ad
 magistratus non mittebantur qui
 dem, à iudicijs tamen ὃ concioni-
 bus non reiciebantur, ut non deesses

omnino, unde ali possent.

Θητάριον, μ. ὀνυ. π. ὄνκα. pro mercede ser-
uio, mercenariam rem ago, merce-
narius sum Θ θάνατος, mercenariū
operam loco. Cal. lib. 11. ca. 48.

Θητινός, ῥ. quarta erat classis populi
Atheniensis, quæ mercenariorū or-
dinem complectitur, hæc à magistra-
tibus submouebatur. Bud. Com.

Θητινός, ῥ. o. seruilis.

Θήλα, η. ἡ. paupercula, et mercenaria,
indotata, relicta à patre, cui dos à
proximis genere præbetur.

Θητινός, ῥ. pretium quod datur mer-
cenarijs.

Θήψ, uermiculus, σκώληξ.

Θ Ι.

Θιάσος, υ. ὁ. conuiuium, ad quod quisq[ue]
de suo aliquid offert, ὁ ἵπavos. Item
multitudo rei diuinæ causa collecta.
Pompa quoque quæ Dionysii comi-
tabatur: quæuis multitudo siue salu-
tantiū, siue aliud quiduis agentium.
Cal. lib. 14. ca. 57.

Θιαστῆς, cœnationes, loci cōiuiales.

Θιαστῆς, ου. ὁ. conuiua, socius in cho-
ra.

Θηγάω, attingo.

(rea.

Θήμα, tactus, pollutio.

Θήω, μ. ἴσω. π. ἴχα. tango. Vnde θήω
Dorice pro θήω, tange. Actiu. accusf.

Θήψ, υός. ὁ. litus, cumulus arena, accre-
uus. Accipitur Θ pro robore cor-
poris. Tradunt grammatici quod pro
littore acceptum fœminini sit gene-
ris, aliās masculini.

Θήψ, arena, cumuli, colles.

Θηώδης, percussus.

Θηώδης, υός. ὁ. ἡ. littoreus, fetus.

Θήψ, υός. ἡ. tactus, ἵπavos.

Θήψ, υός. ὁ. ἵπ.

Θηώδης, conuiua.

Θ Λ.

Θλάω, contundi, infringi.

Θλασίος, υ. ὁ. thlasias, qui habet testicu-
los attritos.

Θλάσις, υός. ἡ. contusio, aurium morbus
quidam, fractura.

Θλάσις, η. ἡ. sinapi Persicum, pes gal-
linaceus.

Θλάω, μ. ἴσω. π. ἴχα. frango. Actiu. ac-
cusatiuo.

Θηβίας, eumuchus, θλασίος, σπάδω.

Θήβω, μ. ἴσω. π. ἴχα. tribulo, frango,
premo, stringo, in angustum redigo,
opprimo. Actiu. accusf.

Θήβω, υός. η. ἡ. tribulatio, anxietas.

Θ Ν.

Θήβω, μ. ἴσω. π. ἴχα. uel θανώμαι. π. ἴχα.
θανω. ἄρ. ὁ. ἴθavos. morior. Et de re
inanimata pro perije. Neutr. absol.

Θνησιμώω, υ. ῥ. morticinium.

Θνήσις, mors, corruptio.

Θνήσις, ὁ. ὁ. mortalis.

Θ Ο.

Θάσω, curro, festino, erro, insanio, nu-
mine afflatus sum, lætor, tripudio,
choreas duco, terreo, interficio, si-
nio, absoluo, more figuli fingo, sedeo.
Θάω, μ. ἴσω. π. ἴχα. incito, sedeo, mo-
ueor.

Θουπός, ὁ. ὁ. conturbatus.

Θόια, ας. ἡ. iugum mulorum.

Θιμάτιον, pro ῥ. ἱμάτιον. uestis.

Θιβάω, μ. ἴσω. π. ἴχα. conuiuior, come-
do, cibo. Neutr. accusf.

Θοίνω, η. ἡ. conuiuium, dapes, epulae,
cœna. Α θὶς Θ οἶνος, quod in deorū
festis largius soleat uno indulgere.

Θοιντάσιον, idem.

Θοιντόν, ad comedendum.

Θοιντόν, ατος. ὁ. comestor.

Θοινώμαι, conuiuior.

Θοιπός, ὁ. ὁ. turbidus.

Θοιπώω, magnus.

Θοίω, μ. ἴσω. π. ἴχα. turbo. Actiu. ac-
cusatiuo.

Θυσία. ἱερὸς. ὁ. sacraus, ὁσάμ. Θ.
 Θυιάς. sacerdos.
 Θυσία. ὁ. sacrificare.
 Θυσία. ἱ. sacrificium, primitia, arcu-
 lai in qua odoramenta reconduntur.
 Θυσία. τὰ. farra ad sacrificium per-
 tinentia.
 Θυσία. μ. ἱ. ὁ. π. ἱ. ἱ. placor per sacri-
 ficiū.
 Θυσία. ὁ. ὁ. ὁ. ὁ. operatio in sacris.
 Θυσία. ὁ. ὁ. ὁ. sacrificium.
 Θυσία. sacerdos qui circa sacrificiū
 uersatur.
 Θυσία. siue θυία, ἀ θυία sunt dicta,
 quæ prima Liberi patris innata sit or-
 gis, auctore Paus. Plutarchus in cla-
 ris, θυία ἀγί, ἀ θυία τὴν θυία
 θυία.
 Θυσία. θυία.
 Θυσία. ov. lapis.
 Θυσία. Θ.
 Θυσία. locus.
 Θυσία. ἱ. montana nardus.
 Θυσία. ὁ. ὁ. uas ad panem ferendum,
 euleus.
 Θυσία. ὁ. mus, aut locusta.
 Θυσία. ὁ. ὁ. habens formam folli-
 culi.
 Θυσία. ὁ. ὁ. sacculus, capsula, arca.
 Θυσία. τὰ. farina uino & oleo mi-
 xa in sacrificium.
 Θυσία. ὁ. sacrificium, uiclima.
 Θυσία. μ. ὁ. irascor. New. absol.
 Θυσία. ἱ. ara, & far quod supra immo-
 latur.
 Θυσία. ἱ. ὁ. uerba molesta.
 Θυσία. ὁ. ὁ. scintilla, carbo, titio.
 Θυσία. ὁ. ὁ. placitus, gratus.
 Θυσία. ὁ. ὁ. gratum.
 Θυσία. τὰ. ludibria, sacrificia.
 Θυσία. paruum & uile sacrificium.
 Θυσία. ὁ. saturia.
 Θυσία. ὁ. ὁ. frugalis, facia

lis in uictu, Aristoph. Nebul.
 Θυσία. ὁ. ὁ. idem, ut qui thyma-
 bra uictitet, qui paruo contentus, la-
 te & secare uitam agat.
 Θυσία. ὁ. ὁ. thymela & frutex.
 Θυσία. ὁ. ὁ. pulpitum, scena, ara.
 Cal. lib. 5. ca. 8.
 Θυσία. ὁ. ὁ. citharædus, citharista,
 lyrista, tibicen, thymelicus. Cal. ibi.
 Θυσία. μ. ὁ. ὁ. irascor.
 Depon.
 Θυσία. ὁ. ὁ. animo collecto.
 Θυσία. ὁ. ὁ. anime uoluptas, animi
 delectatio.
 Θυσία. ὁ. iratus.
 Θυσία. ὁ. ὁ. placitus, gratus.
 Θυσία. ὁ. ὁ. uile sacrificium, parua ui-
 clima.
 Θυσία. ὁ. ὁ. uaporatio, incensum,
 suffitus, suffimeneum.
 Θυσία. ὁ. ὁ. thuribulum, acerra.
 Θυσία. μ. ὁ. ὁ. euaporo, ad-
 leo, suffio.
 Θυσία. ὁ. ὁ. anima pars, id est ani-
 mositas, ὁ. ὁ.
 Θυσία. ὁ. ὁ. iracundus. Bud.
 Comment.
 Θυσία. ὁ. ὁ. ex thymo uini confectū.
 Θυσία. ὁ. ὁ. animum uorans.
 Θυσία. ὁ. ὁ. animum degrauans.
 Θυσία. ὁ. ὁ. molestus, mordax.
 Θυσία. ὁ. ὁ. ὁ. foreis, animosus,
 Plat. de Rep. 3. ἱ. iracundus, acris
 iracundia præditus, turbidus. Bud.
 Comment.
 Θυσία. ὁ. ὁ. ὁ. animum leonis ha-
 bens, uiriliter.
 Θυσία. ὁ. ὁ. futura prospiciens.
 Θυσία. ὁ. ὁ. ad internecio-
 nem usq; dimico. Item animo bel-
 lum agito. Bud. Com.
 Θυσία. ὁ. ὁ. cumila. (Depon.
 Θυσία. μ. ὁ. ὁ. irascor.

θυμοπασης. ὁ. ὁ. animum destruens. ἐπὶ
τῇ αἰσῶσι, τῇ φθέρῃ, ἢ πύξιν.

Θύμος. α. ὁ. *cepa agrestis, portum.*

Opor. s. o. animi praesidentia confident
tiq; , animus uchemens, quos ani
mos Latini uocant. Porro non signifi
cat absolute iram, sed perturbatione
illam, quando sanguis circa cor inci
pit ebullire, ubi uero est magis iam
adulta, sicut que iam cupit erumpere
in uindictam. Dicitur autem a tto.

Apud medicos nomen hulceris si-
ne verruca, Aegyptiæ fabæ magni-
tudine, accedens ad colorem thymi.

Θυμός. sapiens, ἀφ' αὐτοῦ θυμός.

Θυμώφωρ θύριον. humanæ intelligentiæ partem habens.

Θυμορβήρ. s. o. perniciosus.

Εὐμήδης. res. ē. animosus.

Θύμωσις. 106. 3. exandescencia.

Θωμάς. *salsamenta muria.*

Quásmi. diffecare, large frui, furete.

ਬੁਧਾ'ਨ,ੳ

Θωρίξ *αυ.* *pingere, imponere, lancinare, configere.*

Θιωνῶν. x. ῥ. sacrum quo piscatores Ne-
ptuno thynnū immolabant, in spem
felicioris capture. Cael. li. 15. c. 7.

Θύννος. εν. ὁ. thynnus, nomen piscis
pr. grandis. ἀπὸ τοῦ θύνα καὶ ὀρμῶν,
Athen. li. 7.

Εὐπράκτοια. accipitur pro accurata et
incommiuenti observatione.

Θυνηνοσ καπη. thynnos capto, obseruo.
Aristophan. ἰκθυοσι, καὶ τὸ τῶν πτερυγίων
ἄνωθι τὸς πόρους θεωροσ καπη, Permi-
gili speculatione obseruant.

Quon. bellum, impetus, cursus.

Θροῖλον. ῥ. nas ad recondendum odo
ramenta.

Θῶ. μ. πῶ. ὀρμάω, propeto, curre,
propello. Neutr. absol.

Θυμάρι. ὀνίτι. ὁ. odorifer.

Θύομαι, ἀθαιῶ, ἀφραίνομαι. Item ἱς
σκοποῦμαι. de sacrificantibus scilicet

ut aruspices consulant. Bud. Com.

Θύορ. x. π. herba odorifera, sacrifici

Θύος. voc. ἄ. sacrificium, incantatio.
Θυοαγίνος. ὁ. ἄ. aruspex, uates qui futu-
ra praeclia ex inspectione extorum,
aut ex sacris accensis.

Θνών, μ. ὄσων. π. ὡνα. *facio odorem.*

Θύρα. α. ή. ιανυα.

Θυράγματα. excrementa.

Θύραστ. foras.

Θύραθεν. ἐ foris.

Θυσία. ar. i. externa, & ianua inter
duas aedes.

Ἐξωτός. ov. ὁ. externus, extraneus, ab-
sens.

Θυράσας. foris dōere.

Θυρανῶν. domum custodire, ostiarii
canere, in castris & stagiis perma-
nere, urbem non ingredi, nec sub te-
flo esse. Licet autem ἀνίστασθαι uoce
passius dicatur, tamen θυρανῶν acti-
ua uoce effertur. Bud. Com.

Euphonia. as. h. uita agrestis.

Θυραυλικός . ὁ . καίθριος, ut θυραυλικὸς
 ὄψορ dicitur, quod sub dio fit.

Θόραιλοι. τῶν ποιμένων οἱ ἀπόκοιδοι, qui
foris aut sub dio manent.

Θυρωλοῦρ. εχσινάτε.

Θυγατέω. iudico.

Θύρα θροῦ. ostium.

Θυρίδες. ἑ. ἑ. scutum, à ianua similis-
dine.

Onopordum s. i. scutifer.

Θεσσαλονίκης. ο.δ. qui in quasvis aedes
impune ingreditur, quo nomine vo-
cabatur Crates Thebanus, ὁ δὲ ἱνα-
στυς αὐτὰρ ἐπ' ἑστάντοισιν, ut scri-
bit Laërtius.

Θύραι πορ. εν. ῥ. porta, vestibulum.

Θυρεβόλιος. Σταβιμν.

Θύμω. foris, foras.

Θυείον. s. ῥ. portula, parua ianua.
 Θυείος. ἰδωός. ἰ. fenestram significat, &
 cauū illud hians, θυείδος uero ipsas
 fores. Poll.
 Θυροποιήτης, &
 Θυροποιός. s. ὁ. qui ianuam pulsar, ὁ τῶν
 θυράων κτίστης.
 Θυροποιεῖα. ας. ἰ. ianuuarum fabrica.
 Θυροποιεύς. infani in Bacchi orgijs.
 Θύρρος. ον. ὁ. hasta frondibus uesti-
 ta, quo utebantur in sacris Bacchi.
 Θυρρὸς uero corona. Calius lib. 17.
 ca. 29.
 Θυρήματα. τὰ. fores.
 Θυρήριον. ῥ. uestibulum.
 Θυρήριον. s. locus inter duas partes.
 Θυρήριος. ὁ. ἰ. ianitor.
 Θυρήρας. qui fabricauit portas.
 Θυσανίης. ἐγῶς. ὁ. fimbriatus.
 Θύσανον. s. ῥ. uel θύσαν. ὁ. funbria,
 ala. Cal. lib. 9. ca. 11.
 Θυσανώριος. ὁ. ὁ. fimbriatus.
 Θύδνα. τὰ. alij ramos, alij thyrsos uo-
 cant, id est, sacra Bacchica, alij om-
 nia quæ ab initiatione faciunt. Cal.
 lib. 17. ca. 29.
 Θυσία. ας. ἰ. sacrificium, hostia, uicti-
 ma. Cal. lib. 7. ca. 1.
 Θυσίς. Baccha, & uox bacchantium.
 Θυσιαστήριον. s. ῥ. altare.
 Θυσίμος. s. ὁ. sacrificabilis.
 Θύσκη. scapha.
 Θυσός. s. ὁ. sacerdos, uates.
 Θύω. extendo.
 Θύτης. s. ὁ. sacerdos, uates, sacrificus.
 Vnde & ues dicti sunt θύων, à sacri-
 ficoussu.
 Θυτήν. ἄς. ἰ. aruspicina.
 Θύψαι. succendisse, inflasse.
 Θύω. μ. ὕω. w. vna. sacrifico, mactō, im-
 molo, occido. Construitur autem cū
 accusatio causam sacrificij signifi-
 cante, ut θύων ῥάμωρ, id est, θύει ῥάμωρ

μωρ, propter nuptias sacrificare. Sic
 Plutarch. ὁδὶ τὰ παλαιὰ καὶ θύει ῥάμωρ,
 nuptias festas sacrificijs agit. Pon-
 tur & pro festinare, excitare, impe-
 tū facere, ὁμῶρ. Iliad. a. ἰ. ῥ. ὁδὸν
 σι φέρει θύει. Vnde θυμός. Bud. Com.
 Θυήδης. ας. ὁ. ἰ. &
 Θύειος. ῥ. ὁ. odoratus, bene olens. &
 τὸ θύει ῥὸ θυμῶ.
 Θύημα. ας. ῥ. ὁ. odoramentum.
 Θύειν. ἰ. Semele.
 Θυγίσθω. comessari.
 Θυγίτης. s. ὁ. mensarius, argentarius.
 Θυοπόρ. οὔ. ὁ. mensa, proprie sacris usi-
 bus dedicata. ab ὑπορὰ τὰ θύει τῶν
 θύων.
 Θύτρα. ἰ. præ libidine gestiens.
 ΘΝ.
 ΘΝ. à θλω. paro, facio, nutrio, lacto, se-
 deo, pono, fruor, deicio, multo, cura-
 ro, uideo, conuiuor.
 Θνή. ἄς. ἰ. ἰ. θμία, iactura, damnum, mul-
 ta, supplicium, pœna inobedientie,
 unde à θνή &
 ΘΝ. september apud Aegyptios.
 Θνήσσω. μ. ἰ. θ. w. ἡ. lacero, impetum
 facio.
 Θνήω. sedeo, conuersor.
 Θνήος. ἰ. locus, sedes, concio.
 Θνήξ. ῥ. ὁ. funiculus.
 Θνήσω. uel θνήσσω. uincio funiculis,
 uinculis coëcteo.
 Θνήσος. οὔ. ὁ. cumulus aristarum.
 Θνήσος, Atticè, pro ῥήσος. dimidium.
 Θνήν. ἄς. ὁ. ῥήσος, cingulum.
 Θνήρ. s. ὁ. sons.
 Θνήα. ας. ἰ. adulatio, blanditiæ.
 Θνήωμα. ας. ῥ. ἰ. ἰ. ἰ. ἰ. ἰ.
 Θνήωμα. μ. ὁ. ὁ. w. ἡ. colo, adulo, as-
 sentior, morem gero. Accus.
 Θνήτης. ὁ. ὁ. assentatorius.
 Θνήω. cauillor, adulo, inferuio.

Θυράια. τὰ. propugnacula.

Θυράισα. ἄρμο, thoracem induo.

Θυράοποιος. ὁ. armorum faber.

Θυράοφορ. ὁ. ὁ. thorace armatur.

Θύραξ. ἄρμος. ὁ. pectus, thorax. Est autem ea pars corporis quae complectitur humeros, pectus, & scapulas usque ad praecordia. ἀπὸ τῶ θυράω, hoc est salio, ob cordis motum: uel ὡσαύτῃ τῷ θυράω, scilicet quod mentem diuinam nostri partem contineat, & seruet. Capiunt autem pro ueste quae illas partes tegit & munit.

Est etiam mons prope Athenicum urbem, uicinam Libybus Hesperij, in planicie sita, in quo fama est, Daiphiton grammaticum, cruci affixum, quod maledico carmine reges incesiuisset: unde illud apud Graecos notum, φῦμασθι τὸν θυράα, Caue thoracem. Strabo lib. 14. Cic. de Pato, Val. Max. & Eras. Chil.

Θυράτης. ὁ. ὁ. armatus.

Θύραξ. 107. ὁ. uini potio, quod pectus armare uideatur, et calefacere, ἀπὸ θυράα, διὰ τὸ μάχιστον τῶν ποτινῶν τῶν.

Θυράω. ebrium fieri, Nicand.

Θυράω. μ. ἰσο. w. ἄρμος. ἄρμος. Actiu. accusatiuo.

Θύς. εὐς. ὡς. ἀνθρωπῶς, genus lupi, animal mordax, Theodorus uertit lupum ceruarium. Plin. lib. 9. ca. 19. Cael. lib. 12. cap. 19.

Θύδα, Dorice. conuiuari.

Θυράω. pro τὰ θυράω.

Θυράω. ἄρμος. ὁ. latrator, canis.

Θύαω. latro, uociferor, & ad canes pertinet.

Θύψ. ὡς. ὁ. adulator, assentator.

Θύω. ὡς.

"A. ac. ὁ. uox, clamor, flores, una.

ἰάδα. dormio

ἰαδύς. ὁ. cu

bile, stabu

li, somnus.

ἰαυ. μ. ἄρμος. latifico, floreo.

ἰαφωρος. homicida.

ἰαφωρός. ὁ. ὁ. Bacchi mysterijs iniuitus.

ἰαφω. μ. ἰσο. w. ἄρμος. clamo. Neurum absolutum.

ἰαφω. ὡς. ὁ. Iacchus, Bacchus, & hymnus in eundem.

ἰαφω. ὡς. ὁ. isquilinus mons.

ἰαφω. ὡς. ὁ.

ἰαφω. ὡς. ὁ. complorare, lamentari, lugere, Ialemum canere, hoc est cantionem frigidiss.

ἰαφω. ὡς. ὁ. denso spiritu, carmen est Apollini canisolutum, tenui uero spiritu, genus lamentabilis cantionis. Scribunt quoque ἰαφω. Calliopes fuisse filium, in carmine ineptissimum, & frigidum, de quo Eras. prouerb. Ialemo frigidior & Cael. lib. 1. ca. 11.

ἰαφω. ὡς. ὁ. frigida, & nullius momenti.

ἰαφω. ὡς. ὁ. dictetium, scomma.

ἰαφω. ὡς. ὁ. mitto, extendo.

ἰαφω. ὡς. ὁ. Rhodi uicis fuit, quem Demetrius rex incendere uoluit, quod in eo tabulas Protogenis haberi nouerat. Hermo. in Plin.

ἰαφω. ὡς. ὁ. medicamentum.

ἰαφω. ὡς. ὁ. iambis canere.

ἰαφω. ὡς. ὁ. iambis, & profecto, conuiciari, maledicere, Eras. Chil. Vnde

ἰαφω. ὡς. ὁ. iambus, & urbis nomen iuxta Troiam.

ἰαφω. ὡς. ὁ. organa sunt musica triangu

ἰνία. ας. ἡ. ὦ

ἰνός. ὅς. ὁ. poples.

I Δ.

ἰδασαῖς. ἡ. uates.

ἰδμ. α. loca densa arboribus.

ἰδμ. ὅς. ὁ. frigidus. Et Iupiter ἰδμ. ὅς. ὁ. ἰδμ. ὅς. ὁ. ἰδμ. ὅς. ὁ.

ἰδμ. ὅς. ὁ. humidus, ὦ. auis species.

ἰδμ. ὅς. ὁ. apparet, uidetur.

ἰδμ. ὅς. ὁ. pulcher, iucundus, decorus.

ἰδμ. ὅς. ὁ. ut.

ἰδμ. ὅς. ὁ. uide, uidit.

ἰδμ. ὅς. ὁ. idea, id est originalis rerum species, figura, forma, aspectus.

ἰδμ. ὅς. ὁ. ἰδμ. ὅς. ὁ. Inuario genere bellorum.

ἰδμ. ὅς. ὁ. laborare, sudare.

ἰδμ. ὅς. ὁ. uidit.

ἰδμ. ὅς. ὁ. aspicio.

ἰδμ. ὅς. ὁ. uel ἰδμ. ὅς. ὁ. deformis, imbecillus.

ἰδμ. ὅς. ὁ. Ida mons.

ἰδμ. ὅς. ὁ. ab Ida.

ἰδμ. ὅς. ὁ. uisio.

ἰδμ. ὅς. ὁ. peritus.

ἰδμ. ὅς. ὁ. pulcher.

ἰδμ. ὅς. ὁ. priuatim, secretò, diuissim, separatim, clàm, singulatim, sine, ἰδμ. ὅς. ὁ. Genitiuo.

ἰδμ. ὅς. ὁ. peculiaria.

ἰδμ. ὅς. ὁ. separor, cum aliquo solo conuerfor.

ἰδμ. ὅς. ὁ. secretius.

ἰδμ. ὅς. ὁ. qui agit uitam priuatam.

ἰδμ. ὅς. ὁ. ἰδμ. ὅς. ὁ. exudo. Aristot. ἰδμ. ὅς. ὁ. exudarunt sudore cruento.

ἰδμ. ὅς. ὁ. seorsim.

ἰδμ. ὅς. ὁ. innitor meo consilio.

ἰδμ. ὅς. ὁ. idem ferè quod ἰδμ. ὅς. ὁ. Bud. Com.

ἰδμ. ὅς. ὁ. priuatum hospitium.

ἰδμ. ὅς. ὁ. peculiaris hospes ami-

ci peregrini.

ἰδμ. ὅς. ὁ. sibi uendicàs, sibi facies.

ἰδμ. ὅς. ὁ. res suas agere, quiescere, non nisi suam rem familiarem constituendam curare.

ἰδμ. ὅς. ὁ. proprius, priuatus.

ἰδμ. ὅς. ὁ. habens propriam classem. Bud. Com.

ἰδμ. ὅς. ὁ. priuata classis.

ἰδμ. ὅς. ὁ. propria temperamenta.

ἰδμ. ὅς. ὁ. propriam qui habet hypostasim, Cyrillo.

ἰδμ. ὅς. ὁ. ago uitam priuatam. Neutr. absol.

ἰδμ. ὅς. ὁ. rusticus, paganus.

ἰδμ. ὅς. ὁ. proprietas, homo priuatus, imperitius. (cur.

ἰδμ. ὅς. ὁ. quæ cibis sui generis munus

ἰδμ. ὅς. ὁ. approprio.

ἰδμ. ὅς. ὁ. sudo, laboro.

ἰδμ. ὅς. ὁ. idioma, proprietas linguæ.

ἰδμ. ὅς. ὁ. solitariè, seorsum, priuatim.

ἰδμ. ὅς. ὁ. priuatus, inscius, plebeius, rudis, gregarius, qui non fungitur aliquo officio publico.

ἰδμ. ὅς. ὁ. priuatus, uulgaris. ἰδμ. ὅς. ὁ. causa in quibus de pecunia tantum actio, ὦ multa fit.

ἰδμ. ὅς. ὁ. priuata.

ἰδμ. ὅς. ὁ. scio, noui.

ἰδμ. ὅς. ὁ. pro ἰδμ. ὅς. ὁ. scimus.

ἰδμ. ὅς. ὁ. scire.

ἰδμ. ὅς. ὁ. scientia.

ἰδμ. ὅς. ὁ. prudens, peritus.

ἰδμ. ὅς. ὁ. reuoluo, torqueo, flecto. Actiu. accusf.

ἰδμ. ὅς. ὁ. astas, sudor.

ἰδμ. ὅς. ὁ. ecce. Et ἰδμ. ὅς. ὁ. κῆσθ.

ἰδμ. ὅς. ὁ. genus tibi.

ἰδμ. ὅς. ὁ. pericia.

ἰδμ. ὅς. ὁ. sciens. Genit. Sophoc.

ἰδμ. ὅς. ὁ.

*inponis. sacra uerba pronũcio, de re-
bus sacris loquer. Bud. Com.*

ἱποδοξία. ea quæ in ecclesia recitatur,
quasi facti sermones. θεία λειτουργία, ἡ
ψαλμωδία.

*Isopomoria. as. ii. Calendæ, sacra primæ
diei mensis siue nouilunij. Theodor.
de Mensib.*

ἱερομύμων. ovor. i. sacrorum, sacrifici-
lus, factorum præsul. Item ἱερομύ-
μων, & ἱερομύμων dicebantur, qui
ex urbibus Græciæ ad commune con-
cilium Amphitrionicum mitteban-
tur augures.

ἱερούργη. qui sacros ritus inducit, sacer-
 orum præfectus.

І проікан. sacredi certatini iі Аотез.

*ἱππόμοι. sacra disciplina & institu-
tionis magistri, & exactores. Bud.
de Affe.*

ἱεροποιέω. confecto, dico. Bud. Com.

*ἱποποῖος. magistratus Athenis, qui sa-
cras faciebant Eumenidibus præsidi-
bus Areopagi. Bud. ibidem.*

ἱεροπρεπής. ἱος. ὁ. sacer, diuinus.

1. *πόρ. ὁ. π.* sacrificium, sacellum, templum.

ἱερός. ὁ. sacer, magnus, diuinus. Apuleius morbum comitalem ait à Græcis ἱερόν vocari, quòd in eo pars rationalis animæ tentatur, ac de statu perturbatur.

ἱεροσολυμῆταις, uel diuīsim ἱερὸς ἑλπιζο-
 μένης. tibicen in sacris.

ἱεροκόποι. v. ὁ. αὐτοῖς. Εὐ ἱεροκοπῆν,
ἱεράει.

positos. sunt, qui sacram diuinorum
rationem ab omni expurgati super-
stitione ac nimia uacantiq; sedulita-
te in anima gestant, perinde ac in ca-
psula quadam.

ἡρροσυνλήω. sacrilegio spolio.

peruſia. ac. i. ſacrilegium, peculatus.

Ἰσπίον Ⓞ. v. i. sacrilegus.

ἱερεῖον. ἢ. sacerdotium, sacrificiū.

quibus nominibus Dionysius serva-
torem nostrum nuncupat. Bud. Com.

ἱερουργῶ. μ. ἰσο. π. ηκα. sacra celebro,
administro, sacris operam do, sacris
fico, sacris operor, & fungor admini-
stratione sacrorum. Herodian. τὰ ἱε-
ροῦργεῖα uictimas casas uocat.

Item sacro, dico, sicut in *paiv*. Neut.
absol. Bud. Com.

ἱερούργια. as. ii. sacrificium.

*propharus. s. o. aditus, rerū sacrarū
 custodia præfectus. Inde dictus,
 quòd sacra ostenderet, uel quòd ipse
 sacris uesceretur cibus. Accipitur
 tamen pro sacrificio.*

ἱεροφαντία. sacrorum ceremonie.

ἱεροφαντικός. sacerdotalis.

ἱεροφαντικῶς. more sacerdotium.

go, sacrifici munus obo.

ῥόφωνος. magnam & claram uocem
habens. Praeconis epitheton.

εροφυλακῆον. v. ῥ. *sacrarium.*

ἱεροφύλαξ. ακοι. ὁ. sacrum gerunt cu-
stos.

pro facere, dico, ἡγιασμένον, ἀνὰ τὸ θεῖον, ἡγιασμένον. Herodianus, τὸ θεῖον ἡγιασμένον
pro sacerdote dixit, & pro eo quod
Deo sacrum est. Bud. Com.

εὐσμία. diuinum sacrificium.

ἱερωμ. sacerdos fio, sacerdotio fungor. Genit.

ῥῶμῃ καὶ ὁσίων μετῴντων. omnia iura ciui-
tatis habere. Bud.Com.

ἑρῶς. μεγάλης.

et digne, excellentia aliqua, qua sacer
dotibus dabantur.

I *ſav. gr. ii. uestis ex caprarū pellibus, .*
qua utebantur Satyrici actores.

1 B.

*īlāru sedeo, asideo, adsum, fido, pref-
 sum eo, subsido. Bud. Com.*
*īlquar. idem. Vnde īfo, sedebat,
 fede.*
*īlō. μ. σ. π. α. uel īlō. μ. īlōv. facio
 sedere, constituo, īlāru. Accusf. Bud.
 Com.*

14.

[illegible]

10.

ἰάσις. celer, hilaris, pulcher, purus, al-
 bus, levis.
ἰῆα. recta, mirabilis, *ἰνὰ δόδας.* Vnde
 in *τῆς ἰόδας*, ingenuae, ex professo, ad
 perit.
ἰθὺς. rectè.
ἰθι. *ἰνὰ,* uade. Item age aduerb.
ἰθὺς. ἢ. motus, gressus, passus.
ἰθὺς. anhelò.
ἰθὺς. uox adhortantis clamore, et in-
 citantis. Ex *ἰθι* et *ἰθὺς*, id est incita-
 re. Bras. Chil.
ἰθὺς. eunuchus.
ἰθὺ. obuiam, statim, rectè, rectâ.
ἰθὺβορ. u. ὀ. directus.
ἰθὺβὺρ. u. ἢ. hæderam uocant.
ἰθὺβὺρ. rectè, uel obuiam iens.
ἰθὺμὰς. as. ἰ. legitima pugna.
ἰθὺμὸς. oi. genus carminis et saltatio-
 nis ridiculae in honore Liberi patris.
ἰθὺράτος. ὀ. ὀ. rectissimus.
ἰθὺράτ. as. ἰ. rectifirix.
ἰθὺρ. opor. ὀ. rector.
ἰθὺς. π. ἰού. w. ἡνα. guberno, regno.
 Accusf.
ἰθὺβὺρ. uor. ὀ. rectè uolans.
ἰθὺς. uor. ἰ. impetus, rectitudo.
ἰθὺς. ior. ὀ. rectus, aduersus.
ἰθὺς. et *ἰθὺ.* aduerbial. rectâ in, siue
 rectâ ad.
ἰθὺς. perrexio.
ἰθὺς. ὀ. ὀ. rectificator.
ἰθὺς. oi. qui in sacris Bacchi Phal-
 lum sequebantur induci muliebri ue-
 ste, ac Phallicum seu Ithiphallicum
 carmen cū tripudij caneant. Cal.
 lib. 4. cap. 10.
ἰθὺς. *ἰθὺς.* Interdum rectâ aggredior,
ἰθὺς.
ἰθὺς. ciuitas Thessalia. Item intesti-
 num, nares, podex.
 I K.
ἰαροδότης. as. ἰ. satisfactoria.

ἱματιοκόπῃλος. ὁ. uestiarius.

ἱμάτιον. ὁ. pallium, hoc est ἡβάνιον,
quod supra tunicam induitur. Lys.

ἱμάτιον γυναικείον, uestem muliebrem
dixit. Plutar. pro toga Romana uiti-
tur. Accipitur pro stragulo, sicut
uestis à Cice. in Verré, Plurimā uestē
stragulam, multam deliacam supel-
lectilem Syracusis exportasse. Bud.
Com. & L. 12. Bayf.

ἱματιοφύλακτος. ὁ. uestiarium.

ἱματιοφύλαξ. αὐτός. ὁ. ὁ. custos uestium.

ἱματιομήτορ. uestitus, indutus.

ἱματισμός. ὁ. uestimentum, uestitus
& cultus, uestiarium.

ἱματίτης. textor, qui uestem texit.

ἱμάω & ἱμάω. haurio, fume auiraho.

ἱμάρομαι.

ἱμάρο. desydereo, cupio, amo. Genit.

ἱμῶ. ire, imus, ibimus, & ibamus.

ἱμῶ. idem.

ἱμῶτος. ὁ. desyderabilis.

ἱμῶτος. ὁ. suavis, dulcis, ama-
bilis.

ἱμῶσαι. induco ad desyderium.

ἱμῶτος. ὁ. desyderium.

ἱμῶτης. ὁ. desyderatus.

ἱμῶτος. ὁ. desyderabilis, liquidus.

ἱμάω. μ. ἱμάω. π. ἱμάω. haurio.

ἱμῶτος. ὁ. haustus.

ἱμῶτα. αὐ. ἱ. furis per quam aqua hau-
rietur.

ἱμῶται. μ. ἱμῶται. ἱ. ἱμῶται, id est temporis
multum in cacando absumere. Cael.
lib. 3. cap. 11.

ἱμῶται ἀποπατήρ. idem. Aristoph.

ἱμῶτισπῶτος. ὁ. haustor, abiectus.

I N.

ἱν, ἱνός. ὁ. genus mēstire. Item uena,
neruus uenus uicinus, fibra. Alij ἱνας
quiesquias interpretantur.

ἱν. eam, eum.

ἱνα. ut, ubi. Construitur interdū cum

preterito indicatiui, siue sit παρθε-
νικός, siue ἀνδρικός, siue παρὰ ἀνδρικός.

Aratus usus est pro quo. Bud. Com.

ἱνα. ἱ. occasus.

ἱνάω. uires exero, intendo, ἱνῶω.

ἱνῶ. quare.

ἱνῶμα. αὐτός. ὁ. simulacrum.

ἱνῶμα. uideor, assimilor, appareo
in phantasia, et in forma phantasma-
tis. Darius.

ἱνῶτης. ὁ. India subactor, Epiche-
ton Bacchi.

ἱνῶτος. fluuius India, ἱνῶς gentile.

ἱνῶ. tendo.

ἱνῶ. ὁ. fibra, neruus ceruicis, occi-
put. Est (inquit Eustathius) ἱνῶ in
capitis posteriore parte, quo concis-
dente ad inferiora cōtractio, ad huius
meros, ἱνῶς dicitur, hoc est incur-
uari, qui patitur. Vel (ut alij) ἱνῶ
καὶ τὸ ἱνῶτος. Suidas, ἀπὸ τῆς ἱνῶ
καὶ τῆς ἱνῶς. ἱνῶ τὰ πλάγια ἱνῶτα, ἀπὸ
τῆς ἱνῶς ἱνῶς ἱνῶς. Ponitur &
pro mensura.

ἱνός. filius infans, posterior filius, ne-
pos.

ἱνός. mancus, uanus.

ἱνῶμαι. fleo, orno.

ἱνῶτος. ὁ. ὁ. fibrosus.

I Z.

ἱζ. ὁ. uermis uitium. Alcan. καὶ
ποικίλον ἱνα τῶν ὀφθαλμῶν ἀμύδιον
ὀλίγη.

ἱζαός. iens in altum, saltatorius.

ἱζαός. cedo.

ἱζαός. αὐτοῖς. conuenire uariq.

ἱζαός. ἱ. uiscatrix. ἱζαός τῶν
fortuna uiscata, Plutar. Problem.

ἱζαός. ὁ. aucupium.

ἱζαός. ὁ. auceps.

ἱζαός. μ. ἱζαός. π. ἱζαός. aucupor. Neut.

ἱζαός. quæ tanquam uiscum pro-

ἱμάδαρ. ὁ. genus lusus puerilis, q̄ alio
nomine κρυφαῖνδος appellatur.
ἱππάδης. ἄ. sacrificia qua equites Ae-
chenis peragebant. Cael. li. 7. cap. 1.
ἱππάσμοα, ὅ
ἱππάσμ. μ. ἄσμ. π. ααα. equito. Neutr.
absol.
ἱππάνα. ὡς. ἱ. id quod in lacte equino su-
dit, postquam iam agitatum est, coa-
gulum equinum, caseus equinus.
ἱππάριον. ὡς. ὡς. marinum quoddam ani-
mal.
ἱππάριον. ὡς. ὡς. hippardium fera, ab
equo nomen sortita.
ἱππάριον. ὡς. ὡς. parvus equus. Itē auis
species, uulpanferi similis.
ἱππάριον. praefectura ὅ quasi magiste-
rium equitū. Quidam accipiunt pro
ala sexaginta ὅ duorum equitum,
quam dua tarentine constituunt.
ἱππάριος. qui hipparchi munere be-
ne uititur.
ἱππάριος. ὡς. ὡς. magister equitum.
ἱππάριον. hipparchia fungor. Genit.
Bud. Com.
ἱππάριον. ὡς. ὡς. equitum census.
ἱππάριον. ὡς. ὡς. equitandi artem
edoctus.
ἱππάριον. ὡς. ὡς. equitatio, aurigandi
munus.
ἱππάριος. ὡς. ὡς. equitabilis.
ἱππάριος. ὡς. ὡς. equitator.
ἱππάριον καὶ ἱππάριον, equitantium mo-
do diuaticis cruribus. unde ἱππά-
ριον, est humeris insidere, ut
pueri.
ἱππάριον. ὡς. ὡς. equitatio, aurigandi mu-
nus. poeticum, sicut ὅ ἱππάριον καὶ
ἱππάριον, ἱππάριον, ἱππάριον, ἱππάριον
ἱππάριον καὶ ἱππάριον.
ἱππάριον. ὡς. ὡς. equinus, equester.
ἱππάριος. equicertus.
ἱππάριος. equorum studiosus.

ἱππάριον. ὡς. ὡς. iter equestre. Aristot.
phan. ὡς. ὡς. ἱππάριον ὡς.
ἱππάριον. ὡς. ὡς. eques, ὅ cancri genus.
ἱππάριον. μ. ὡς. ὡς. equito. Neutr.
absol.
ἱππάριον. ὡς. ὡς. Neptunus lingua Delio-
rum.
ἱππάριον ὡς. uia qua currus agi po-
test, aut iumenta. Iure consulti actū
appellanti.
ἱππάριος. ὡς. ὡς. equitator.
ἱππάριον. ὡς. ὡς. spatiosum, amplum, pla-
num, agendis equis accommodum.
ἱππάριος. gens Scythiae equino lacte
uictitans.
ἱππάριον. statuæ equestres mulierum.
ἱππάριον. piscis quidam.
ἱππάριον. ὡς. ὡς. ars equitandi, facultas
equestris.
ἱππάριον. ὡς. ὡς. equitatus mēsurā nomen,
interuallum quatuor stadiorum.
ἱππάριον. ὡς. ὡς. equestris.
ἱππάριον. cognomen Neptuni, quod
primus ille equos inuenerit. Muer
ua etiam epitheton est, quod prima
illa currum instruxerat. Præterea
est epitheton Martis ὅ Iunonis.
ἱππάριον. ὡς. ὡς. ex fetis equinis.
ἱππάριον. ὡς. ὡς. qui ex equo pugnat.
ἱππάριος. ornatus muliebris.
ἱππάριον. eques.
ἱππάριον. ὡς. ὡς. libidinosus, qui meretri-
cio amore debacchatur, ὅ inexplē-
biliter uenerea consecretatur.
ἱππάριον. ὡς. ὡς. pastor equorum, locuplex,
hoc est multa loca possidens, quibus
pascere equos possit. ἱππάριον ὡς.
ἱππάριον, ὡς. ὡς. ὡς. ὡς. ὡς. ὡς.
enim ὡς. ὡς. ὡς. ponitur. Hesyech.
ἱππάριον. ὡς. ὡς. ab equis deuoratus.
ἱππάριον. ὡς. ὡς. hippoglossum, lautæ
genus.
ἱππάριον. qui equas grauidas ab

cul existētia detinet.
ἰῖον. ἄ. uarices.
ἰῖος. ueneni genus ex chameleonte
 nigro.
ἰῖόρ. uiscum uorans, & nardi spe-
 cies.
ἰῖόν. niscosus, & letalis.
ἰῖς. aduentus, praesentia, supplicatio.
ἰῖορ. iuerunt, uenerunt.
ἰῖς. ἄ. uiscum, & parcus, sordidus.
ἰῖόρ. idem quod *ἰῖόρ*.
ἰῖς. ἰος. ἄ. lumbus, ile.
ἰῖδus. uiscosus.

10.

ἰόβόρος. ἄ. ἰ. pestifer, uenenosus, uene-
 natus, quasi uenenum ei aculans.
ἰόβόρ. pulchris palpebris.
ἰόβόρ. iracundus, inimicus.
ἰόδωρ. ἰος. ἄ. tinctus colore uiolae.
ἰόδωρ. ἄ. ἰ. sagittifera.
ἰόδωρ. ἄ. pharetra.
ἰόδωρ. ἰος. ἄ. niger, uiolaceus. Ma-
 ris epitheton.
ἰός. idem.
ἰόμωρ. ἄ. ἰ. trucidatus, telo interem-
 ptus, bellicosus.
ἰός. ἄ. ἰ. viola, flos, solum. Hinc dedu-
 ci uolunt iaspidem.
ἰόρ. ἰός. ἄ. iens.
ἰόρ. ἄ. ἰ. uelox, lanuginosa.
ἰόρ. uide *ἰόρ*.
ἰός. ἄ. ἰ. sagitta, ueneni, rubigo, fibra.
ἰός. ἄ. ἰ. uel ἰός. *ἰόρ*. ἄ. ἰ. ἰός.
ἰός. ἄ. ἰ. ornatus, uiolaredi-
 mitus.
ἰός. ἄ. consilium, uoluntas.
ἰόρ. sagittator.
ἰός. heu, indignantis est, ἰός. ἄ. At
 ubi gaudij signum est, circumflecti-
 tur, ἰός.
ἰόδωρ. ἄ. ἰ. Iudaicus.
ἰόδωρ. iuliae pisces saxatiles.

ἰόδωρ. sa. epitheton naui, à remorum
 copia. Iulus enim uermis est multi-
 pes.
ἰόρ. ἄ. ἰ. lanugo, id est prima barba.
 Item hymni genus Cereris. Item
 uermis multipes parietibus atrepēs.
 Præterea fructus omnis, uillus mu-
 cis florentis. *ἰόρ* etiā uocāt intesti-
 na terra, & manipulorum in agro
 uincula.
ἰόρ. pubesco.
ἰόρ. nomen Cereris.
ἰόρ. species iulorum.
ἰόρ. uel *ἰόρ*. est lanugo prima, si-
 ue pilus primum prodians, pubes. ab
ἰός, & *ἰόρ*. Sum item *ἰόρ* uia-
 ri, hoc est calli, siue tumores duri ex
 pustula relictī. sic dicti, uel quod
 ætatis flore protuberent, uel ab on-
 thos, quæ res finum significat, quia
 faciei sint dehonefamento, quod *ἰόρ*
 enā dicitur, à quo uanos menda-
 cesq; eodem nomine Siculi appella-
 runt, quia id genus homines per ea
 naturæ indicia planè significarētur.
 Cel. lib. 11. cap. 16.
ἰόρ. iuniperum.
ἰόρ. ar. ἄ. sagittis gaudens. Epithe-
 ton Dianæ.
ἰόρ. ἄ. ar. ἄ. arugino. Neut. abso.
 11.
ἰόρ. ἄ. purgamenta furni, fuligo, ἄ.
ἰόρ. ligna arida. Pro
 stercore, apud Callim. ἰόρ. ἄ. *ἰόρ*.
ἰόρ. furnifex.
ἰόρ. ἄ. laterna, furnus, casa furnaria.
 Et apud Aristoph. pro sterquilinio.
ἰόρ. laqueus murium, muscipula.
ἰόρ. premi, cogi.
ἰόρ. hippagines, siue (ut Liu.) hip-
 pagogæ, naues à transportandis equis
 sic appellatæ.

ἱππόδαρ. u. ὁ. genus lusus puerilis, q̄ alio
nomine κνυβόδαρ appellatur.
ἱππῶδες. ᾱ. sacrificia quæ equites A-
thenis peragebant. Cel. li. 7. cap. 1.
ἱππῶμα, ὃ
ἱππῶ. μ. ἀσπ. π. ἀκ. equito. Neutr.
absol.
ἱππῶμα. ᾱ. i. id quod in lacte equino si-
dit, postquam iam agiturum est, coa-
gulum equinum, caseus equinus.
ἱππολικὸν. μ. marinum quoddam ani-
mal.
ἱππόδιον. u. ῥ. hippardium fera, ab
equo nomen sortita.
ἱππῶν. u. ῥ. paruus equus. It̄a uis
species, uulpanseri similis.
ἱππαρχία. praefectura ὃ quasi magiste-
rium equitū. Quidam accipiunt pro
ala sexaginta ὃ duorum equitum,
quam duæ tarentinae constituunt.
ἱππαρχίης. qui hipparchi munere be-
ne uiuitur.
ἱππαρχος. u. ὁ. magister equitum.
ἱππαρχῶ. hipparchia fungor. Genit.
Bud. Com.
ἱππῶ. σὸς ἱππῶν, equitum census.
ἱππαδία. γρῶ. equitandi artem
edoctus.
ἱπποδία. ᾱ. i. equitatio, aurigandi
munus.
ἱππόσιμος. u. ὁ. equitabilis.
ἱππαῖς. u. ὁ. equitator.
ἱππῶν καὶ ἱπποδῶν, equitantium mo-
do diuaticis curribus. unde ἱππο-
δὲ καὶ ἱπποδῶν, est humeris insidere, ut
pueri.
ἱππῶ. ᾱ. i. equitatio, aurigandi mu-
nus. poeticum, sicut ὃ ἱπποδῶν καὶ
ἱππῶ, ἢ ἀδελφῶ, ἢ ἱππῶ, ἢ ἱπποδῶν
ῥῶν ἱπποδῶν καὶ ἱπποδῶν.
ἱππος. u. ὁ. equinus, equester.
ἱππῶν. equitator.
ἱππος. equorum studiosus.

ἱππομα. ᾱ. ῥ. iter equestre. Aristo-
phan. ὅς μακρόν ἱππομα δίδωκε.
ἱππῶν. ᾱ. i. eques, ὃ cancri genus.
ἱππῶ. μ. ἀσπ. π. ἀκ. equito. Neutr.
absol.
ἱπποδῶν. u. ὁ. Neptunus lingua Delio-
rum.
ἱπποδῶν. ὁδῶν. uia qua currus agi po-
test, aut iumenta. Iure consulti adū
appellanti.
ἱπποδῶν. u. ὁ. equitator.
ἱππῶν. ῥ. spaciosum, amplum, pla-
num, agendis equis accommodum.
ἱππῶν. gens Scythia equino lacte
uictitans.
ἱππῶν. statuæ equestres mulierum.
ἱππῶν. piscis quidam.
ἱππῶ. ὁ. i. ars equitandi, facultas
equestris.
ἱππῶν. ὁ. ῥ. equitatus mēsuræ nomen,
interuallum quatuor stadiorum.
ἱππῶν. ὁ. ὁ. equestris.
ἱππῶν. cognomenum Neptuni, quod
primus ille quos inuenerit. Miner-
ua etiam epitheton est, quod prima
illa currum instruxerat. Præterea
est epitheton Martis ὃ Iunonis.
ἱπποδῶν. u. ὁ. ex fecis equinis.
ἱπποδῶν. u. ὁ. qui ex equo pugnat.
ἱππῶν. ornatus muliebris.
ἱπποδῶν. eques.
ἱπποδῶν. u. ὁ. libidinosus, qui meretri-
cio amore debacchatur, ὃ inexplor-
abiliter uenerea confectatur.
ἱπποδῶν. u. ὁ. pastor equorū, locuples,
hoc est multa loca possidens, quibus
pascere equos possit. ἱππῶν ὁδῶν καὶ
ἱπποδῶν, καὶ ἱπποδῶν καὶ ἱπποδῶν. ἱππῶν
enim ἀντὶ τῶν καὶ ἱπποδῶν ponitur. Hesych.
ἱπποδῶν. u. ὁ. ab equis deuoratus.
ἱπποδῶν. u. ὁ. hippoglossum, lauræ
genus.
ἱπποδῶν. qui equas grauidas ab

alijs internoscit. Item *μυζαδονόμος*. unde *ὕμνος ἱππογυμναζῶν*. ἵππος enim ὁ βόης, in compositione τὸ μί-
ζα significat, ut *βίσις*, ἱπποδίνου. Bud. Com.

ἱπποδάμος. s. d. bellicosus, equorum do-
mitor.

ἱπποδασύς. s. d. densus ex criminibus et
quinis.

ἱπποδύτης. s. ligans equum.

ἱπποδύκτης. auriga.

ἱπποδαιμία. ludi circenses, ubi equis
concurritur.

ἱπποδρόμος. s. d. hippodromus, certamen
erat Athenis in Thesei honorem. Vnde
de pro loco ponitur, ubi equorū cur-
su certatur, siue in quo de pernicie
certatur circa simulacrum pugnae.
ἡπιδρόμος, est stadium in quo equis
tes decurrere solebant, imaginario
prælio.

ἱπποφύη. equorum nutritrix.

ἱππόθοος. auriga.

ἱππόθορος. s. canio ad incitandas equas
apud Plutar. in Sympof.

ἱπποθύοι. equi mulgi, pulli asinorum
equabus suppositi.

ἱπποδάμια. equi marini. A flexura,
quasi effigie in caudas piscium desin-
nentes.

ἱπποκλῆδοτος. s. d. faciens uiam equo.

ἱπποκρίμα. μ. ἡσθ. π. φια. curo equos.
Neutr. absol.

ἱπποκόμος. s. d. equiso, id est equorum
curator, ὁ equorum cura præfe-
ctus.

ἱπποκοντίσται. s. d. equi iaculatores.

ἱπποκορυτής. s. d. galeatus habens co-
num ex cauda equina, bellicosus, ex
equo pugnans.

ἱπποκρατία. ας. ἡ. Consualia, equestris
uictoria.

ἱπποκρατῖμος. equitatu uincor.

ἱπποκρατῖς. equitatu uinco, equestribus
copijs obineo uictoriā. Bud. Com.

ἱπποκροῖ. s. d. equisonans.

ἱπποκρύων. equi caelli, nomen Satyræ
apud Varronem.

ἱπποκρύπτα. piscina lauandis equis.

ἱππομανεύς. equire, insanire, ac furere
in Venerem, quales mulieres uiros se
appellatur à Latinis. Significat
etiam equis uehementer delectari.

ἱππομανῖς. ῖος. ῖ. hippomanes, frontis
pullorū innascitur, nigri quippiam
rotundum, laurum, quod mater conti-
nuo deuorat.

ἱππομανῖς. ualde insanus, studio eque-
stri flagrans. Apud Sophoclem præ-
ti epitheton est floridi, ὁ luxurians
tis pascuis.

ἱππομανία. insanum studiū equorum.

ἱππομάραθρον. s. ῖ. fanticulū erraticū.

ἱππομαχία. ας. ἡ. pugna equestris.

ἱππομοχλός. s. d. mulgens equam.

ἱπποπόμος. s. d. pastor equorum. Et ἡ
πύνομα, merces ex equis uel mulis.

ἱπποπόμας. regens equos.

ἱππομύρμηκας. formicæ quæ equites ap-
pellantur.

ἱπποπόλοι. s. d. bellaces.

ἱπποπόρος. immane scortum.

ἱπποποσειδῶν. ἄνθρ. ὁ. Neptunus Cōsus.

ἱπποπόταμος. animal.

ἱπποπόλις. equorum uenditor, auriga
equestris.

ἵππος. s. d. equus. Et ἵππος. ἡ. equa. Sub
quo genere ὁ pro equitatu ponitur.
Vnde *χιλίας ἵππων*, pro mille equita-
bus, quasi millenarium equitatum.
Et *μυρία ἵππων*, ἀντὶ μυρίων ἵππων.
Hæc dictio in compositione sæpe si-
gnificata uocabulorum intendit, si-
gnificatq̃ grande, amplū ὁ uehe-
mens, siue præponatur siue postpona-
tur. Bud. Com.

ἱπποπύλος

ἵππος ἄνθρωπος. ὁ. olus atrum.

ἵππος ἄσπ. ὁ.

ἵππος ἄσπ. ὁ. ὁ.

ἵππος ἄσπ. ὁ. ὁ. stationes equorum in stabulis. Bud. Com.

ἵππος ἄσπ. ὁ. ὁ. equitatus, ars equitadi.

ἵππος ὁ. ὁ. eques.

ἵππος ὁ. ὁ. ex equo sagittarius.

Item accipitur Aristoph.

ἵππος ὁ. ὁ. alere equos. Dicebatur etiā de ijs, qui in sacris certaminibus vincere cupiebant. Bud. Com.

ἵππος ὁ. ὁ. as. ὁ. equorum educatio.

ἵππος ὁ. ὁ. as. ὁ. inanis gloria, equi ferocitas.

ἵππος ὁ. ὁ. as. ὁ. conus ex cauda equina, ὁ. herba mulieribus ad uasorum munditiem quaesita.

ἵππος ὁ. ὁ. lappago, lappula minor.

ἵππος ὁ. ὁ. hippophastum herba.

ἵππος ὁ. ὁ. as. ὁ. capistrum, grex equorum, ὁ. locus ubi pascuntur.

ἵππος ὁ. ὁ. as. ὁ. pastor equorum.

ἵππος ὁ. ὁ. as. ὁ. gradarius.

ἵππος ὁ. ὁ. as. ὁ. gaudens equis, pugnās equis.

ἵππος ὁ. ὁ. as. ὁ. stabulum equorum.

ἵππος ὁ. ὁ. as. ὁ. Hippon nomen uiri.

ἵππος ὁ. ὁ. as. ὁ. Hipponax, poeta iam bographus.

ἵππος ὁ. ὁ.

ἵππος ὁ. ὁ. as. ὁ. volo. as.

ἵππος ὁ. ὁ. as. ὁ. noceo.

ἵππος ὁ. ὁ. as. ὁ. sono, clamo.

I P.

ἵππος ὁ. ὁ. as. ὁ. sacra, sacrificia, admiranda.

ἵππος ὁ. ὁ. as. ὁ. conciones.

ἵππος ὁ. ὁ. as. ὁ. dicere.

ἵππος ὁ. ὁ. as. ὁ. sacrificium.

ἵππος ὁ. ὁ. as. ὁ. pro ijs.

ἵππος ὁ. ὁ. as. ὁ. pro ijs.

ἵππος ὁ. ὁ. as. ὁ. arteria.

ἵππος ὁ. ὁ. as. ὁ. iris, nomen herbae ὁ. auis,

nuntia, fama, res, circulus in oculo circa pupillam.

ἵππος ὁ. ὁ. as. ὁ. series, consequentia.

ἵππος ὁ. ὁ. as. ὁ. carceris praefectus.

ἵππος ὁ. ὁ. as. ὁ. sacer, pro ijs.

ἵππος ὁ. ὁ. as. ὁ. pauper, mendicus.

I Σ.

ἵππος ὁ. ὁ. as. ὁ. uis, uiolentia, neruus, ὁ. nomen fluij.

ἵππος ὁ. ὁ. as. ὁ. equaliter, haec ὁ.

ἵππος ὁ. ὁ. as. ὁ. nuntium conforme.

ἵππος ὁ. ὁ. as. ὁ. equalis nuntius.

ἵππος ὁ. ὁ. as. ὁ. adequo. Accus.

ὁ. aliquādo absolute. Aristot. Polit.

ἵππος ὁ. ὁ. as. ὁ. hoc est, cum nume-

rus utrinque adequat, ὁ. equalis est.

Ponitur etiam pro ὁ. ut

idem de pollice manus, ἵππος ὁ.

ἵππος ὁ. ὁ. as. ὁ. siue ὁ.

ἵππος ὁ. ὁ. as. ὁ. cum iudices adequant,

aut eorum sententia. ἵππος ὁ.

ἵππος ὁ. ὁ. as. ὁ. aequilibrium, Aristot. Bud. Com.

ἵππος ὁ. ὁ. as. ὁ. equaliter.

ἵππος ὁ. ὁ. as. ὁ. diphthera, pellis.

ἵππος ὁ. ὁ. as. ὁ. ex aequo.

ἵππος ὁ. ὁ. as. ὁ. syncopa pro ὁ. sciebāt.

ἵππος ὁ. ὁ. as. ὁ. sciunt.

ἵππος ὁ. ὁ. as. ὁ. totidem.

ἵππος ὁ. ὁ. as. ὁ. dracuncia magna, herba ge-

nus.

ἵππος ὁ. ὁ. as. ὁ. sciunt.

ἵππος ὁ. ὁ. as. ὁ. ruta.

ἵππος ὁ. ὁ. as. ὁ. statuit, assimilatus est.

ἵππος ὁ. ὁ. as. ὁ. tot modis.

ἵππος ὁ. ὁ. as. ὁ. sacrum, isidis.

ἵππος ὁ. ὁ. as. ὁ. adequo, ὁ.

ἵππος ὁ. ὁ. as. ὁ. scier.

ἵππος ὁ. ὁ. as. ὁ. ex aequo loquor.

ἵππος ὁ. ὁ. as. ὁ. aequalitas dicendi, ex a-

quo locutio, cum ex aequo omnibus

dicendi praebetur copia.

ἵππος ὁ. ὁ. as. ὁ. coactaneus.

ἵππος ὁ. ὁ. as. ὁ. equinoctium.

ἰσχυρὸς. ov. ὁ. æquidialis.
 ἰσχυρὸς. cognosco.
 ἰσχυρὰ. bona pars.
 ἰσχυρῶς. mortuus est.
 ἰσθί. scias, esto. unde ἰσθί, de quo ante.
 ἰσχυρίο. anxius sum, anhelō.
 ἰσχυα. τὰ. ludi qui celebrabantur in Peloponneso in honorem Neptuni.
 ἰσχυάδας σπινδαί appellat Thucydides. fœdera quæ tamen sperdurarent, dum Isthmiorum ludorum celebritas esset exacta.
 ἰσχυάστω. parum commodè parumque salubriter uiuere, quod Isthmiorum ludorum tempus morbis esset obnoxium, ob frequentem populi conuentum.
 ἰσχυος. s. ἄ. collo adhaerens ornamentum, monile, ornatus colli. Ab ἰσχυός.
 ἰσχυονδής. translate pro summis ossum angustijs ponitur.
 ἰσχυός. ὁ. Isthmus, id est terra angusta inter duo maria. Galenus translate accipit pro illa parte, quæ os et gula interiacet: Inde παρ' ἰσχυῶν consilia, quæ contingunt in illis locis, quæ uocantur ἰσχυά.
 ἰσχυόδης. ὁ. ἰ. Isthmos habens, aut Isthmi in modum angustum.
 ἰσχυονδής. ὁ. ἰ. Isthacius, id est indutus more eorum, qui Isthidis templum uidebant.
 ἰσθί. idos. ἰ. Isth.
 ἰσχύω. possum, ualeo.
 ἰσχυῶ. scio, dico, comparo, firor. Vnde ἰσχυός, firus.
 ἰσχυα. ατος. ἄ. ἰσχυα, fundatio, figmentum.
 ἰσχυῶ. scimus.
 ἰσχυάω. olere, odorari, respirare.
 ἰσχυήω. uocabatur Apollo, eo quod omnia sciret.

ἰσχυρ. prætextus, prudentia.
 ἰσχυός. æquali pondere.
 ἰσχυον. ov. ἄ. rectangulum.
 ἰσχυάτα. id est uictus, æqualitas uictus.
 ἰσχυάτος. uictus particeps.
 ἰσχυάτω. xenium aduenitium, quod dabatur ingredienti quaque urbem magistratui, ut hodie principibus. Latini honorarium appellant.
 ἰσχυάτω. s. ἄ. ædificium in quo omnia coria sunt æqua latitudine structa.
 ἰσχυάτω. pariter et una ferri. Bud. Comment.
 ἰσχυάτω. pari concursu currentes.
 ἰσχυάτω. oi. quorum cursus pariter sunt.
 ἰσχυάτω. s. ἄ. æqualia.
 ἰσχυός. ov. ὁ. æqualis deo.
 ἰσθί. totidem, cui præcedunt ἰσθί et ἰσθί. Bud. Com.
 ἰσχυάτω. s. ἄ. æqualiter desinentia, iuxta mensuram scilicet et numerum syllabarum eorum uerborum, quæ membra orationis claudunt. Ab ἰσθί æqualis, et ἰσχυάτω desino. Dicitur et ἰσχυάτω.
 ἰσχυάτω. s. ἄ. donec.
 ἰσχυάτω. æque propensus, ὁ ἰσχυάτω, ad æquilibrium quoque uersus tendens. Bud. Com.
 ἰσχυάτω. oi. æque eminentes.
 ἰσχυάτω. ὁ. ἰσχυάτω.
 ἰσχυάτω. æqualis potentia.
 ἰσχυάτω. s. ἄ. color rhetoricus, similiter desinens. Item ex æquatum membris.
 ἰσχυάτω. similis ratio, et honor.
 ἰσχυάτω. oi. æquales in pugna.
 ἰσχυάτω. æquam mensuram habens.
 ἰσχυάτω. pares corporis proceritate.
 ἰσχυάτω. æquas partes ferre, hoc est ἰσχυάτω. Demosthenes proet

æquis partibus heredes esse posuit,
 genitui quoque iungitur. Bud. Com.
 ἰσμερία. æquilibrium, æqualitas, æ-
 qua partitio.
 ἰσμοίρος. ov. ὁ. æquam portionem ha-
 bens, æquis partibus heres sum.
 ἰσμοίριον. exquiritur uerba facere.
 ἰσμία. æqualitas, ἰσμίμια.
 ἰσμοίμοι. pari iure sum.
 ἰσμία. as. ἡ. æqualitas, æqualis bo-
 norum honorumque distributio, cum
 omnia omnibus paria, et aïmensa
 respondent.
 ἰσμοίριος. ὁ. ὁ. æqualiter uiuens.
 ἰσμοίρον. ov. æqualiter distributus.
 ἰσμοίριον. ibunt.
 ἰσμοί. piscis quidam cetaceus.
 ἰσμοίριος. ior. ὁ. ἡ. æqualis in pugna, ἰσ-
 μοίριος. nam μάχος fors est.
 ἰσμοίριον. ov. ἡ. planities terræ.
 ἰσμοίριος. ov. ὁ. planus.
 ἰσμοίριον. æquale, magnum.
 ἰσμοίριος. ior. ὁ. cubitalis.
 ἰσμοίριον. ov. ἡ. æquilaterum, æquis la-
 teribus.
 ἰσμοίρια. ciues æquales.
 ἰσμοίρια. as. æqualitas Reipub.
 ἰσμοίριον. ὁ. ἰσμοίριον herba, Plin.
 ἰσμοίριον. μ. ἰσμοίριον. æquiualeo, æq-
 pondoro, sum æqualis momenti, æ-
 quilibrium facio, nec supero, nec su-
 peror, Aristot. Est etiam in neutra
 parte uerbo, ut iudex æquus facit.
 Neutr. absol. Bud. Com.
 ἰσμοίριον. æquilibrium, æquiualentia,
 ut ἰσμοίριον τὸν πῆλιν apud Plat. de terra
 in æquilibrium stante. Bud. ibidem.
 ἰσμοίριον. ὁ. ὁ. ἡ. æquiuales, æquipo-
 derans, æquilibris, æque ualens, ea-
 dem existimatione, eiusdem ponde-
 ris, ἰσμοίριος, ἰσμοίριος.
 ἰσμοί. ov. ὁ. æqualis, ἰσμοίριος. Vnde ἰσμοίριος τὰ
 ἄλλα, æque uelociter. Et ἰσμοίριος ἰσμοίριος

par, uel ἰσμοίριος, ἰσμοίριος ἀμείνων, par
 pari referre, paria facere. Est et no-
 men filij Priami, sed ἰσμοίριος fluxius
 est.
 ἰσμοίριος. æque pollens.
 ἰσμοίριος. ior. ὁ. ἡ. æqualia habens la-
 tera.
 ἰσμοίριος. æqualitas.
 ἰσμοίριος. ὁ. ἰσμοίριος, ἡ ἰσμοίριος, et qui
 tantidē aestimatur. Athen. ἰσμοίριος
 ἦν ἡ ποσὸν πῶς ἀργύρου, argenteo re-
 pendebatur. Bud. Com.
 ἰσμοίριος. ὁ. ἰσμοίριος, ἡ ἰσμοίριος, æquilibris.
 ἰσμοίριος. ior. æqualis celeritatis.
 ἰσμοίριος. as. ἡ. æqualitas in soluendo
 tributo cum ciuibus.
 ἰσμοίριος. ior. ὁ. ἡ. qui iisdem legibus cū
 ciuibus uiuit, nō ciuis, non μισοίριος,
 sed ciuili iure inhabitans. Bud.
 Comment.
 ἰσμοίριος. ior. ἡ. æqualitas, amicitia.
 ἰσμοίριος. as. ἡ. æqualitas bonorum.
 ἰσμοίριος. qui ciuili æquitate gaudet in
 honoribus gerendis, æqualis parique
 ceteris.
 ἰσμοίριος. æqualis toni.
 ἰσμοίριος ἀρχή, est ueluti Romæ dicta-
 tura, quæ instar habet regij imperij.
 Bud. Com.
 ἰσμοίριος. æqualiter alius.
 ἰσμοίριος. μ. ἰσμοίριος. ma. adæquo.
 ἰσμοίριος. par et æquale ferens, siue ex
 equo trahens, æquiser.
 ἰσμοίριος. ior. ὁ. ἡ. pertendens, siue ple-
 nus usque ad libra.
 ἰσμοίριος. æquali tempore uiuere, eodē
 spatio temporis uigere. Heraclitus
 Hermogoro, ἰσμοίριος τὸν πῆλιν, ἡ ἰσμοίριος,
 nulla ætas silebit nomen meū, tan-
 diu uiuū nomē dicti Heracliti, quan-
 diu regionis nomen et urbis ipsius
 Ephesi. Bud. Com.

ἰσότης. v. ὁ. ἰ. æqualis in tempore.
 ἰσχυρία. par suffragium.
 ἰσόηγοι. pares in suffragijs.
 ἰσόψυχ. ov. ὁ. ἰ. unanimis.
 ἰσός. μ. ἡσ. w. waa. a quo. Accus.
 ἰσσω. sequor.
 ἰσα. acclamatio in eos qui s pronuntia
 re non possunt.
 ἰσαυ. sto, insto. Vnde ἰσαθ fabula, id
 est stare dicitur, dum populo pla-
 cet, quemadmodum ἰσάμην, cum dī
 splacet.
 ἰσάμην. ὁ. μάλ'. mensis usq ad uigesimū
 diem.
 ἰσάειν. fateri.
 ἰσα, pro ἰσαθ. sta, siste.
 ἰσάω. μ. ἡσ. w. waa. pondero. Accus.
 ἰσ, sync. pro ἰσθ. scitote.
 ἰσθ. sciendum est.
 ἰσθ, pro ἰσαθ. Attice, tertia persona im-
 perfecti pro imperatiuo.
 ἰσθμι. μ. ἡσ. π. ἰσθαι, uel ἰσθαι. sto, sit
 sto, subsisto, firmo, erigo, ut ἰσάειν πο-
 τῶν, & Aristot. de in horrescenti-
 bus, διὸ συμβαίνει ἰσάειν τὰς σπῆας. Itē
 institui, id est πωλῶ. Est etiam
 appendo & pondero, ἰσάσθω. Vnde
 ἰσάστis, ἢ σάμην, pro libra & pon-
 deribus. Et ἰσάειν pro ὀδῇ aliquan-
 do. Χόπος ἰσάειν pro instaurare
 apud Sophoclem. Accus. Bud. Com.
 ἰστα, Dorice & Ionice pro ἰστα.
 ἰστατόειον. v. τό. cœnaculum.
 ἰστοπλεῖν. naus dicitur quæ uento
 feruit & expansis uelis. Bud. Com.
 ἰστοπλῆ. v. ἰ. nauigatio quæ sit uelo et
 remige.
 ἰσθ. v. ὁ. ἰ. uelum naus.
 ἰστοπλάτος. ov. ὁ. uelorum sutor, astutus.
 ἰστοβόης. ἰσ. ὁ. &
 ἰστοβόν. v. ἰ. lignū longius aratri, quod
 est inter utrumq bouem.
 ἰστολόγ. v. ἰ. locus qui continet malū,

foranē naus ubi malus imponitur,
 lignum in puppi eminens, ad quod
 malus reclinatur.
 ἰστολόγ. v. ἰ. in medio naus lignum
 alium cui alligatur malus.
 ἰστορ. naus actiaria.
 ἰστορ. μ. ἡσ. w. waa. ingro, interrogo,
 quero, disco, ἀσθόμα, καταμαρτυρο-
 τήνους, ἢ ἰσθιστὶ παραδίδωμι δὲ
 γούλη, & sicut Strabo fecit. Item
 uiso, inspicio, & cognosco. Plut. βῆ-
 μως ἰσθιστὶ τὸν πόντον. Et oculis
 subijcio. Idem in Cicer. οὐδ' οὐκ ἰσ-
 πῶ. Vnde ἰσθιστὶ ἰσθιστὶ, uisendi
 gratia ire. Item memoria prodo,
 commemoro, ut τὸς βίους ἰσθιστὶ.
 Theophr. Vnde τὰ ἰσθιστὶ, Plutar-
 cho pro rebus memorie proditiis.
 Bud. Com.
 ἰστορία. v. ἰ. historia, narratio, cogni-
 tio, disciplina.
 ἰστοριότατος. præstāissimus in historiis
 enarrandis.
 ἰστορογράφ. v. ὁ. historiographus.
 ἰστός. ὁ. ἰ. tela, malus naus.
 ἰστοπλῆ. μ. ἡσ. π. waa. texo. Neur.
 ἰστοπλῆ. v. ἰ. textura.
 ἰστοπλῆς. ὁ. ἰ. textorius.
 ἰστοπλῆς. ὁ. ἰ. textor.
 ἰσθ. v. ὁ. ἰ. ster, id est Danubius.
 ἰσθιστ. irascor.
 ἰσθ. sciat, testis sit. Bud. Com.
 ἰστορ. ὁ. ἰ. sciens, testis, præses, præ-
 dens, expertus, peritus.
 ἰστορ. anxie & sollicitè cogito.
 ἰσθιστ. v. caricula.
 ἰσθιστ. v. ἰ. caricarum uenditrix.
 ἰσθιστ. v. ἰ. sanguinem sedans seu at-
 tenuans.
 ἰσθιστ. macero, attenuo.
 ἰσθιστ. v. ἰ. tenue, aridum, morbi-
 dum.
 ἰσθιστ. v. ἰ. uia declinare.

17.

ἰὺν. ὅς. ἡ. uox, sibilus, clamor.
 ἰὺνός. ὅ. ὅ. clamor, pulsus.
 ἰὺνός. clamans.
 ἰὺνός. ὅ. ἡ. moiacilla, auicula eandem
 assidue quatens, quauenefica ad a-
 mores uiuunt, ut est apud Theocr.
 in Pharm. Vnde & pro illecebroso il-
 leclamento, siue illecebra ponitur.
 ἰὺνός. ὅ. ὅ. ὅ. vna. clamo. proprie de
 mulieribus.
 ἰὺνός. clamor.

18.

ἰφύος. ὅ. ὅ. potens. Ab ἰφύ & ὕος.
 ἰφύ. fortiter, potenter.
 ἰφύα. Diana.
 ἰφύος, quasi ἰφύος, à pedum celeris-
 tate. Nam ὕος pedem significat.
 ἰφύα, &
 ἰφύα. calceamenta Attica, quo-
 rum meminuit Athenæus.
 ἰφύ. ὅ. ὅ. pinguis, potens.
 ἰφύ. pulcher, uelox.
 ἰφύα. ὅ. ὅ. uulnus.
 ἰφύος. ὅ. supercilium.

19.

ἰχθόα. uenatur pisces, ἰχθῶ, cupit pi-
 scari.
 ἰχθόα. piscabantur.
 ἰχθόος. ὅ. ὅ. piscator.
 ἰχθόος. ὅ. ὅ. pisciculus.
 ἰχθόα. squamæ.
 ἰχθόος. ὅ. ὅ. aptus ad pisces.
 ἰχθόος. piscina.
 ἰχθόος. ὅ. ὅ. piscator.
 ἰχθόος. ὅ. ὅ. pisculentus.
 ἰχθόος. ὅ. aliqui uocant rapū terræ.
 ἰχθόος. gluten ex pisce.
 ἰχθόος. ὅ. ὅ. piscator.
 ἰχθόος. ὅ. ὅ. locus ubi ueneunt
 pisces.
 ἰχθόος. qui uendit piscis, ichthyo-
 pola.

ἰχθόος. ὅ. ὅ. piscina, piscium ui-
 uarium.
 ἰχθόος. ὅ. ὅ. ex piscibus uiuens, pi-
 scedulus.
 ἰχθόος. ὅ. ὅ. ὅ. piscis.
 ἰχθόος. ὅ. ὅ. ὅ. piscosus, pisceus.
 ἰχθόος. turdus.
 ἰχθόος. uestigio, ἰχθόος.
 ἰχθόος. ὅ. ὅ. bellua, ichneumon.
 ἰχθόος. ὅ. ὅ. &
 ἰχθόος. ὅ. ὅ. indagatio.
 ἰχθόος. ὅ. ὅ. indagator, uestigator.
 ἰχθόος. ὅ. ὅ. ὅ. &
 ἰχθόος. ὅ. ὅ. ὅ. inuestigo, scrut-
 ator, propero, contendo.
 ἰχθόος. ὅ. ὅ. inuestigatio, indages,
 uel indago.
 ἰχθόος. ὅ. ὅ. uestigium, calceus, signum.
 ἰχθόος. ὅ. ὅ. est descriptio operis futu-
 ra, quæ à Ciccone forma dicitur.
 Cal lib. 5. ca. 8. Bud. in Annot.
 ἰχθόος. ὅ. ὅ. uestigium.
 ἰχθόος. ὅ. ὅ. angustia, oris uitium.
 Vide ἰχθόος.
 ἰχθόος, &
 ἰχθόος. huiusmodi uitio laborans.
 ἰχθόος. ὅ. ὅ. tabo, sanies, cruor, proprie
 decorum.
 ἰχθόος. ὅ. ὅ. sanies emanantes.

17.

ἰφύ. ὅ. ὅ. uermis, cornibus & uicibus in-
 festus. Homerus, ἰφύ ἰφύ ἰφύ.
 ἰφύ enim ledere.

18.

ἰφύ. ὅ. ὅ. bacchantium. ἰφύ ἰφύ
 gnantis est.
 ἰφύ. ὅ. ὅ. meo telo.
 ἰφύ. ὅ. ὅ. ego.
 ἰφύ. ὅ. ὅ. tectura, protectio, quies, cla-
 mor.
 ἰφύ. ὅ. ὅ. ὅ. uenenosus.
 ἰφύ. ὅ. ὅ. uenetus, flatus, splendor, fu-

mus, clamor.

ἰωνία, aphareſi pro αἰωνία. ἢ. t. clamor, minæ, inſecutio.

ἰωνίς. οὐ. ὁ. locus, urbs Theſſalía.

ἰωνύ. σ. ὁ. nigrum.

ἰώμασ. curo, medeor.

ἰώψ. camus.

ἰών. tria tempora ſignificat, præſens, præteritum, & futurum. Bud. Com.

ἰών. plenus.

ἰών. proprium nomen.

ἰωνία. ἄ. ὁ. locus conſtitus uiolis, uoluarium, uioleum.

ἰωνίω. ionum more aliquid ago.

ἰωνίς, aduerb. ionicè. Item ab Ionum mollicie & luxurie, ponitur pro delicate, molliter, Ariſtroph. Et ἰωνίς, pro molli, & delicato.

ἰωνίς. ἡ. Ionia regio.

ἰωνίνα. ſinapi Perſicum.

ἰώνος. piſcis quidam.

ἰάξ. οὐός. ὁ. ἰωνία.

ἰάξ. ιος. ἡ. inſecutio.

ἰώπος. ὁ. ueſtibulū, & ueſtibili cuſtor, mons, locus in monte.

ἰωταίομῶς. ὁ. ὁ. uitium oris eſt, ubi plurimum diſſonat, ut ſi dicas, Iunio Iuno Iouis miri iraiſcitur. Capel. lib. 5.

ἰωμός, &

ἰωμός, pro διομός, aphareſi τῷ δ. perſecutio, tumultus bellicus, perturbatio, uociferatio.

ἰωψ. piſcis nomen.

K A:

Ἀβασος, uel καβασος. inexplibilis, ἀπὸ καβ, quod mensuræ frumentaceæ genus eſt.

Κάβας. καὶ ἕρως, uersutus, ueterator.

Κάβαροι. Cereſis ſunt apud Parios

sacerdotes.

Κάβας. &. ὁ. edax, inexplibilis, καβασος.

Καβανικός. ὁ. ὁ. proſternendo aptus.

Κάβαρος. τὰ. loci nomen.

Κάβαροι. δις Samothracum, & montes Phrygiæ.

Κάβη. cibus, τροφή.

Κάβηξ. κος. ἡ. larus auis propter edacitatem.

Κάβος. ὁ. frumenti meſſura, lagenæ.

Κακαίνω. caleſacio, exicco.

Κάκαρος. τὰ. ligna arida, combuſta.

Κακίς. ιος. ὁ. ὁ. aridus.

Κακίς. μ. ἄσω. π. α. α. &

Κακάλος. μ. ἄσω. π. α. α. cachinnor, præ gaudio deſicio, letor. Neur. abſol.

Κακασμός. ὁ. ὁ. cachinnus.

Κακίς. μ. ἄσω. π. α. α. cachinnor. Neur.

Κακίς. infalaciter ago, laboro, triſtor.

Κακασμός. granum, ſiue acinus ſici, uel potius κακασμός.

Κάκκος. ου. ὁ. ſemen libanotidis herbe, roſmarinus.

Κάκκος. hordeum, hordei farina. Vnde κακκοδίας ἄρτος, panis hordeaceus.

Καδδωμύμ, pro κατὰ δωδωμύμ, ſicut καδδὶ pro κατὰ δ. pro uirili.

Καδίκος. ὁ. ὁ. urna ſuffragiorum. Duplex autem erat, altera θανάτος, ſiue καταδυναſτομύμ, & νέων appellabantur: altera ἐλπίς, ſiue ἀπονομήμ, αἰσος. Bud. Com.

Κάδ. &. ου. ὁ. cadus.

Κάδιος. ſede, κάθιος.

Καδύς. demergo.

Κάρα. ας. ἡ. Cairæ, id eſt mulier ex Caria.

Κάσω. μ. ἄσω. π. α. α. orno. Actiuo, accuſativo iung.

Καδ' ἅπαν, &

Καδ' ἅπας. ubique, omnino, funditus.

Καθ' ἑαυτ. quemadmodum, ut.

Καθ' αὐτὸν. solus, ipse secum. οἱ καθ' αὐτὸν, suae aetatis homines, Herodia.

Καθ' αὐτὸ τάξις. suo ordine.

Καθ' ἑν. in uno & in aliquo. Demosth. ὅτι καθ' ἑν χεῖρας τῶν νόμων, id est, καθ' ἑαυτὸν, καθ' ἑν. Vide ἑν.

Καθὰ, Atticè pro καθὼς. ueluti, sicut, eā quam, quemadmodum.

Καθαρὰς. μ. ἀσ. w. α. α. sacrificio. Neutrum accus.

Καθαρίσω. soluo iusta, perago exequias, offitio mortuo sacrificiū, aut epulum super sepulchro.

Καθαρίσος. ἱ. ὁ. parentalia, id quod adolebatur in modum sacrificij in gratiam mortuorum.

Καθαρίζω. castra ponere.

Καθαμαίω. cruento, cruore perfundo.

Καθαμαυτός. ἱ. ὁ. cruentus.

Καθωμάτα. qui cruentauit.

Καθαμαίω. μ. ἀσ. w. α. α. καθαμαίω.

Καθαίρω. ι. ὁ. subuersio, dissolutio, demolitio, cades. καθαίρωις & καθάρσις, imminutio, tabes, extenuatio. Bud. Com.

Καθαίρων. οὐ. ὁ. deuastator, interemptor, carnifex.

Καθαρίων. ἱ. ὁ. ἀφαιρῶν. Et καθαίρωνι φάρμακα, dicuntur τὰ κατὰ τὴν ἀνά τῶν ἀνθρώπων ὑγιάνειν, quae ad modum naturalem salubremque reducunt.

Καθαίρω. μ. ἀσ. w. α. α. assumo, purgo, lustrō. Item deleo, depono, destruo, subuerto, deuico, demolio, aufero, detraho, sustollo, minuo, exgenuo. Item deicio, depello, de gradu existimatiōis deturbo & abijcio, Antiph. & Plut. in Demet. τοῦ δὲ ἵππου ἐφρόνεια καθίλην, Spiritus minuire, & inhibere, uel elatos comprimere, κατασθῆναι. Ponitur & pro perage

re, siue uincere certamen susceptū. Plutarch. τοῦ πωροῦ καθίλην & ἀγῶνας. Item detraho, deduco. Aristophan. καθίλοιμι ῥόντον τῷ οὐλῷ. Item pro καθάρω, id est naues ἐ mari in terram subduco, sicut ἰπῶν pro ἀνδράσιν. Bud. Com.

Καθαίω. desilire, κατακλῆθαι.

Καθαίρωι. οἱ. demittentes. (μα.)

Κάθαμμα. ῥ. nodus. Suid. habet κάθαμα

Καθάπαρ, aduerb. &

Καθάπαρ, pro καθ' ἅπαρ uel καθ' ἅπαρ, omnino, prorsus, semel.

Καθάπαρ, pro καθ' ἅπαρ. quemadmodū.

Καθάπτομαι. attingo, tango, pungo, mordeo, reprehendo, obiurgo, incesso, lacesso, impeto, manus inijcio, ἰπῶν βαρύναι. Depon. genit.

Καθαίρωι. & persfringens, responder.

Καθαίρωι. οὐ. ὁ. indutus, amictus. Aristophan. Ρανίς, ὁρῶντες καὶ καθάρωις ὁρῶντες καθαίρωις.

Καθαίρω. μ. ἀσ. w. α. α. purgo, purusum, in puritate dego.

Καθαίρωι. ῥ. ὁ. purus. Et καθαίρωις κακίας, talis est, qualē Cicero innocentem nomen habere Graecum negat. Bud. Com.

Καθαίρωι. ῥ. ὁ. expiatus.

Καθαίρω. μ. ἰσ. w. ι. α. α. mundo. Accus.

Καθαίρωι. ῥ. ὁ. mundus, purus.

Καθαίρωι. ῥ. ὁ. munditia, puritas, elegancia.

Καθαίρωι. ἱ. ὁ. purificatio.

Κάθαμμα. α. ῥ. ὁ. piaculum, quales erant homines, qui peste expianda aliōne morbo immolabantur dijs: aut porticellus, quo domum lustrabant. Accipitur & pro ipso scelere & commissio, propter quod expiatio debetur. Aliquando etiam pro ipso scelere, quemadmodū scelus Latinis. Erasmi. nunc sterquilinum, nunc sacilegium

sputationem instituisse, hoc est nobis disputandi rationem rectam præstituisse. Bud. Com.

Kαὶ ἐν τῷ μ. ἐστὶν ὁ π. καὶ. sum in uolu-
ptatibus, abligurio, per luxum & uo-
luptatē consumo & contero. Gen. i.
Καὶ ἐν τῷ π. ἐστὶν ὁ μ. libido.

Καθυδυναμία. libido.

Καὶ δὲ πάλιν. per luxum & voluptatem
consumo & conecro. Bud. Com.

Кадѣхор. сѣтѣ. ꙗ. officium, quod con-
uenit. А ѡ кадѣхор про пресѣну.

Καυκόντης, Θ

Καθ' ἑκόντος, *decenter, rite.*

Katins. pertineo, pertingo, portendor,
porrigor, καίω, ut καίωμαι ὁ τῶν
κοριθίων ἰσχυρὸς ἐστὶν καὶ καίεται,
Paus. Item conuenio, cōsentaneus
sum, προσέμω, Synes. Vnde καίωμαι
μω, deet, cōuenit, fas est, officij mei
est, et muneris, Poly. Itē accido, ema
no, ut ἐκ καίωκος ἐκ τῶν, quod diuini
tus accidit, Pausan. Item deuenio.
Aeschin. καὶ καίωκος ἀπὸ τοῦ καίω,
Pares loquendi ad nos deueniunt.
Bud. Com.

Kathol. μ. ἡσ. π. ο. α. configo clauis.
Accus. iung.

Καθίστασις. ιοσ. ἡ. confixio.

Καθελύπεις. ὁ. ὁ. confixor.

Κάθουμαι. sedeo, ut κάθουμαι τὸ ἄνθρωπος
καθίσταται.

Καβαμαξουμχος. tritus, exercitatus.

Καθίσταται. ὁ καθὼν ἐν ἐμαυτὸν χωρὶς, καὶ
πλὴν, ut οἱ αἰσθητικοὶ ἐκ καθίσταται πρὸς
ἐν ἐν ἑαυτὸν πρὸς ἐαυτὸν, in planitiem ὁ
campum planum.

Καθημέραν. quotidie.

Жаңылыгы, Ө

Kath' hēmeras, & c. quotidianus, diurnus.

Καὶ μὲν ὅτι οἱ. qui in diem uiuūt, atq̃
ex tempore. Eras. Chil.

Kaliso, O

Katir. sedebat, collocatus est. Bud.

Kathō̃. sedebant.

Καὶ ἴδου, ἰδέε λατρίαι.

Κριζμενος. uolens, praueniens.

Kαθ' υἱοῦ. mortuis immolare.

Καθίστῶμαι. ædifico, collocor.

Καθιζόν. *consecro, sacris initio.*

Kathipous. i. e. cōsecratio, dedicatio.

Καίτοι, ο

Καθίσθ., καθίστομαι, ex ἴσθ., ἴσθαι. μ. ἰσθ.
π. ικλ. uel καθίστημι, καθίστημι, ex ἴσθ.
circumflexe. sedeo, infideo, decum-
bo, desido. uenit coll' eo, id est se-
dere facio. Καθίσθ. δικαστήσαν αὐτὸν
ἐν ὄνῳ, id est iudices illi deos fero, ὅ-
τι ἐν apud deos accuso. Liba. Bud. Cō.

καὶ τὸ μ. ἡ. ὡς. ὡ. ὡς. demitto summit
to. καὶ τὸ μ. ἡ. ὡς. ὡς. ὡς. ὡς. ὡς.
significat, ut καὶ τὸ μ. ἡ. ὡς. ὡς. ὡς. ὡς.
pro καὶ τὸ μ. ἡ. ὡς. ὡς. ὡς. ὡς. ὡς.
Luciano. & καὶ τὸ μ. ἡ. ὡς. ὡς. ὡς. ὡς.
pro
μ. ἡ. ὡς. ὡς. ὡς. ὡς. ὡς. ὡς. ὡς. ὡς.
apud eundem. Sic Lati
nis submittere barbam & capillum.
Plin. Epist. Quia reus moris est sub
mittere capillum, id est demittere.

Et Verg. Aen. 3. Respicio, dira illu-
uies, immissaq; barba. Xenophonti
in Hipparch. est pro sese denuntiare
desiliendo & deorsum librare sine
casus adiectione, οὐκ (inquit) ἀφ' ὧν
ἀντ' ἀσφαλείας καθίσταται. Referunt & ad
insidias, ut καθίσταται λόγος, insidias col-
locare, synesis. Idem, πρὸς ὁρμήν
καθίσταται πρὸς συνῆντι. ἔχοντες τὴν ἀποστασιν.
Latine dicitur summuntiere percus-
sorem, uel sicarium. Bud. Com.

Kakimētōn. μ. deg. π. αικα. supplico.
Neutr. absol. & aliquando cum ac-
cusativo.

Katharionous. μ. ἵ. μ. attingo. Depon.
genit. ut Aristot. de Hist. animal. lib.
9. πρὸς σάρκα ἐσθλὴν καθίστα, Carnem
nullius animalis sanguine: de apibus.
Vel (ut Plin.) nulla cadauera etc.

tingunt.

Καθίσταμι. μ. ἀγα. π. αλα. demitto, καθίσταμι.

Aristoph. Pucis, ἀνὰ καθίσταται αὐτῷ
ἀλῆς.

Καθιστόν. idem.

Καθιστόν. incursio equitatu.

Καθιστόν. ιορ. ἡ. adequitario.

Καθιστόν. contra aliquem equito.

Καθιστόν. π. καθιστόν. Bud.

Com.

Καθιστόν. in alendis equis consu-
mo. Bud. Com.Καθίσταμι. μ. κατατίσσω. π. κατα. ἀγ. β.
κατατίσσω. denolo. Neut. absol.

Καθίσταμι, uel uocali breui in suam lon-
gam mutata, ὅς ἐστιν ἐν μὲν, καθίσταμι. μ.
ἴσσω. π. κατατίσσω. consueuo. Sed uarie. Ali-
quando enim est officio, officio, redi-
go, ἀποτίσσω, ἀπαρτίσσω, παρατίσσω.
ἴσσω. Et id cum præpositione ἰς uel
ἐν, ut ἰς φόβον, uel ἐν φόβῳ καθί-
σταμι, timore efficere, in timorē cōi-
cere. Et sine præpositione, ut ἀνά-
σταμι, ἀνατίσσω, ad desperationem re-
digere, Thucyd. Aliquando creo,
ut καθίσταται τὰς ἀρχάς, Aristot. Po-
lit. 4. ὡς καταστάται τῶν ἀρχῶν, apud
eundem. Et creo, ut Latinis creare
litern, periculum, ut καθίσταται ἡ κίν-
δυνος, id est κινδυνός, ὅς ἐστιν ἀνατί-
σσω. Huc pertinet quoque καθί-
σταμι passiuu uoce, pro fieri ὅς ἐστι
positum, ut καθίσταται ὁ πόλεμος, id est γί-
νεται. Xenoph. ἡ τὸν πόλεμον ἀρχοῦντα
ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν καθίσταται. Aliquando
instituo, ut τὸν δημοκρατίαν κατα-
τίσσω καὶ τὰς ἀνατίσσω, Aristot. Sic
quoque καθίσταται passiuu uoce pro
moderari, regere, εὐνομεῖται, ut καθί-
σταται τὸν ἀρχόν, Thucyd. ὅς ἐστιν ἀρχὴ
ἐκ κατατίσσω, Lys. pro tueri, confir-
mare, stabilire, restituere. Gregor. ἡ
ἰνότης καὶ ἰσότης καθίσταται τὰς ἀρχάς.

Et ad personam apud Luc. Act. 17.
refertur, οἱ καθίσταται τῷ πατρὶ, de
ijs qui Paulum comitatu suo confir-
mabant, securitatem ei præstantes.
Vnde καθίσταται, ὅς ἐστιν καθίσταται, ὅς ἐστιν
ἐν pro νόμος, in more positum est,
moribus receptum est. Paus. ἡ δὲ
καθίσταται ὅς ἐστιν ὁ νόμος, Apud quos
moris est deos alios colere. idē, ὅς ἐστι
νόμος καθίσταται, Non solum qua parte
legitimum est, ὅς ἐστιν bonis moribus con-
uenit. Item καθίσταται consuetudinem, in-
stitutum, statum, fixum, ut ἐκπαρτά
καθίσταται, non studere rebus nouis,
ὅς ἐστιν καθίσταται μεταβολή, rerum
nouarum molitio. Et παρὰ τὸ καθίστα-
ται, indecore, illicite. Et καθίσταται
τιμὴν, legitimū ὅς ἐστιν iustum pretiū, De-
mosth. Et ἐν τῷ καθίσταται ἰνίκια, ple-
na ὅς ἐστιν confirmata ætate, Gale. Ali-
quādo item ponitur pro demulcere,
cōponere, sedare, placidū reddere.
Vnde καθίσταται, ὅς ἐστιν καταστάται, com-
posita, pacata, tranquilla. Et aqua
turbida ὅς ἐστιν spurca καταστάται dicitur,
cū eius crassamentū subsedit. Item
καθίσταται τῷ ἵππῳ, equū concitatum
sistere, ἀνακαταστάται. Et καθίσταται, ani-
mo cōponi, sedari, Arist. Polit. 8. Ali-
quando est formare, cōponere, singe-
re, ἀνάσταται, ut κατατίσσω τὰ δῖνα, Theophr. de Caus. 3. Aliquādo inci-
pere, ut καθίσταται τὸ πόλεμος, cōmit-
tere bellum, συμβάλλω. Vnde καθίστα-
ται πόλεμος, bellum captum, com-
missum: ὅς ἐστιν καθίσταται ἰσχυροί, hostes
qui sunt, aut esse ceperunt. Thucyd.
ἡ τὸ ἰδία δημοκρατίας καθίσταται, Sic
omne genus improbitatis exiit, uel
enatum est, captum est. Bud. Com.

Καθί. in quantum, tanquam.

Καθόδωγα. ἡ. uiz. deductio.

Καθόδωγ. ordinatē, secundum uiam.

Κατόδοτος. v. d. reditus, repatriatio, descē-
Καθ' ὅμωρ. secus uiam. (fus.)
Καθολικός. ὁ. ὁ. uniuersalis.
Καθολικός, &
Καθόλου. uniuersaliter. Vnde καθόλου ἄ-
ρα ἅπαν, ut uno uerbo dicam, ut in
summa dicam.
Καθομύζω, uel ὁμυέω. homericis uer-
sisbus describo uel celebro. Bud. Cō.
Καθομύζω. μ. ὅσω. π. α. α. fermocinor.
Datiuo.
Καθομολογῶ. fateor, indico mentem &
aperio. Datiuo.
Καθομολογέμαι. despondeo. Et καθομολο-
γήμην, desponsa. Bud. Com.
Καθόμωρ. similiter, rationabiliter, de-
center.
Καθοπίζω. μ. ὅσω. π. α. α. armo. Accusf.
Καθοπισάω. despicio.
Καθοπισάω. cōspicio, intueor, conspicio,
despicio, id est deorsum aspicio.
Accusf.
Καθορβόω. dirigo, consumo. καθορβόω
ἅπαρ ἀφ' ἑαυτοῦ, euadit consummat-
us in omni uirtute.
Καθάρμα. ῥ. collare ornamentum, am-
biculus.
Καθορρίζω. μ. ὅσω. π. α. α. definio. Accusf.
Καθορρίζωμαι, &
Καθορρίζω. in portū appello. Bud. Cō.
Καθόρ. uas, uel mensura frumenti.
Καθορβέω. μ. ὅσω. π. α. α. despondeo, sa-
crifico, deuoueo. Actiu. accusf.
Καθοσιωδής. ῥ. &
Καθοσιωμύζωρ. ῥ. consecratum.
Καθοσιώγεις. ἰος. ὁ. iustificatio, condem-
natio.
Καθίσθω. inquantiū, quatenus, quandiu
Καθίστι. propterea quòd, quatenus, qu-
niam.
Κάθω, pro ἡκάδω. sedebas.
Καθυβέω. dedecore afficio, dedecu-
& notam inuro. Bud. Com.

Kαθυπαῖω. μ. αὐτ. madesco. Actia.
accus.
Καθυρρός. σ. ὁ. humidus, madidus.
Καθύνω. impluere.
Καθυναῖω. μ. ἴσω. ὡ. ἡ. oblatro.
Καθυναρῶ. ὁ. βύναρῶ, frondibus, &
folijs luxurio.
Καθυμῶ. μ. ἴσω. ὡ. ἡ. laudo. Actia.
accus.
Καθύψω. desuper.
Καθύψυρος. σ. ὁ. superbus.
Καθυπύνομαι. obdormio.
Καθυπυρῶμαι. fateor, promitto.
Καθυποβάλλω. μ. ἴσω. ὡ. ἡ. in uincula
conicello.
Καθυπύνομαι. subsisto, subiaceo.
Καθυποκρίνομαι ὑμᾶς. histrionica actio.
ne uos capto, & demulceo. Bud. Cō.
Καθυρπῶ. tardus uenio.
Καθυφαίνω. remittere, cedere, subi-
cere.
Καθίψω. subtraho. Ioseph. lib. 1. ἰδὲ
ὑμῶν καθίψιναι.
Καθίψω. μ. ἴσω. σ. ὁ. subtrahens.
Καθίψω. prauaricatio.
Καθίψω. uel καθύψω. omitto, pra-
uaricor, prodo & condono causam
aduersarij, ἰδοὺ ἀνὰ τὸν, ἰδοὺ ἀνὰ τὸν,
κατακτείνω τὸν διούλ, ἰδοὺ ἀνὰ τὸν
πῶρ, καὶ ποδὸν τὸν, ἐκτακτείνω.
Bud. Com.
Καθαπτόμαι. glorior.
Καθῆ. sic, sicui.
Κά. &. Geminatur interdum Attice,
καὶ ὁ γὰρ ἰδὲ τὸν διούλ, Plutar.
Abundat quoq; frequentiss. apud
Atticos, ut καὶ ἀνὰ καὶ ἀνὰ, Demo-
sthen. quod sine geminatione dixit.
Item aequē, & perinde ut, atq; Sy-
nesius, ἰδοὺ ἰδὲ καὶ ἰδὲ ἀνὰ τὸν ἰδὲ
μῶρ, In honore eū priuatum habui,
perinde ut infonates. Est etiam idem
quod quān, ut ac & atq; Latine. Ari-
stoteles

Stoteles, ἐν τῇ ἱστορίᾳ ἡ μνηστειὰ καὶ ὁ
πλούτος ἐστὶν ἐξ αὐτοῦ, Alia est quasi
ra ac diuitie æconomica. Accipis
tur prater ea pro etiam ut & Latine.
Plato, οὐκ ἔστιν αὐτῶν ἀφαιρία. ἀφαιρία
ἂν καὶ καὶ καὶ καὶ, etiam mulieribus.
Quintilianus, Sed non qui maxime
imitandus, & solus imitandus est.
Bud. Com.

Kaί γ. atquē.

Kaί γ. etenim.

Kaί γὰρ ὅι. atq. ideo.

Kaί δὲ. continuo, protinus, ideo, Demo
sthen. & Gregor. καὶ αὐτὸ καὶ δὲ καὶ
φύμα, Continuo ad eum me conuer
tam. Bud. Com.

Kaί μετὰ ὅι καὶ. atq. etiam.

Kaί μετὰ δὲ. attamen, sanē, atqui, adde his,
καὶ ἔτι.

Kaί μὲν δὲ. imò, enim uero, sed enim.

Kaί ταῦτα. praesertim & maxime, idē.

Kaί ὅι. etsi, quamquam. Item atquē.

Demost. pro Ctesiph. καὶ ἡ δὲ, & c.

Accipitur & pro uerum et pro sed.

Demosth. καὶ ὅι καὶ ἡ καὶ ὅι: Verum

quenā est ista cause cōmunicas? Id

Cice. per at expressit, in Verr. acti.

ule. At quemadmodū ipse sese induit

priore actione? Aliquando pro &

quidē, quamquam. Cic. Quid non est

dictū à me moderate? quid non ami

ce? & quidem cuius temperantia

fuit de M. Antonio dicentem, absti

uere maledictio: Plutar. καὶ ὅι καὶ ὅι

καὶ ὅι καὶ ὅι καὶ ὅι καὶ ὅι καὶ ὅι καὶ ὅι

citur & καὶ ὅι: Est interdū colle

ctium, proinde, itaq. Bud. Com.

Kaί ὅι. i. fossati, locus apud Lacedæ

monios, in quē fontes deieciuntur.

Kaί ὅι. fossa, loca à terra motu cōcus

sa, & aperta.

Kaί ὅι. deridere.

Kaί ὅι. i. Cacia, ueni nomen.

Kaί ὅι. idem.

Kaί ὅι. i. i. urbs Peloponnesi.

Kaί ὅι. i. i. noua.

Kaί ὅι. i. i. innouo, inuicior.

Kaί ὅι. i. i. fratres, sorores.

Kaί ὅι. i. i. capitur in ani gloria.

Kaί ὅι. i. i. nouum studium, noua do
ctrina.

Kaί ὅι. i. i. supero, percutio gladio, re
tento.

Kaί ὅι. i. i. καὶ ὅι. i. i.

Kaί ὅι. i. i. nouitas rerum.

Kaί ὅι. i. i. nouus, nouitate iucun
dus.

Kaί ὅι. i. i. nouus, absurdus.

Kaί ὅι. i. i. nouitas.

Kaί ὅι. i. i. metallum aut lapides ex

cido. Aliquando est res nouas mo

liri et designare, hoc est (inquit Bud.

Com.) καὶ ὅι. i. i. καὶ ὅι. i. i. καὶ ὅι. i. i.

καὶ ὅι. i. i. καὶ ὅι. i. i. καὶ ὅι. i. i.

καὶ ὅι. i. i. καὶ ὅι. i. i. καὶ ὅι. i. i.

καὶ ὅι. i. i. καὶ ὅι. i. i. καὶ ὅι. i. i.

καὶ ὅι. i. i. καὶ ὅι. i. i. καὶ ὅι. i. i.

καὶ ὅι. i. i. καὶ ὅι. i. i. καὶ ὅι. i. i.

καὶ ὅι. i. i. καὶ ὅι. i. i. καὶ ὅι. i. i.

καὶ ὅι. i. i. καὶ ὅι. i. i. καὶ ὅι. i. i.

καὶ ὅι. i. i. καὶ ὅι. i. i. καὶ ὅι. i. i.

καὶ ὅι. i. i. καὶ ὅι. i. i. καὶ ὅι. i. i.

καὶ ὅι. i. i. καὶ ὅι. i. i. καὶ ὅι. i. i.

καὶ ὅι. i. i. καὶ ὅι. i. i. καὶ ὅι. i. i.

καὶ ὅι. i. i. καὶ ὅι. i. i. καὶ ὅι. i. i.

καὶ ὅι. i. i. καὶ ὅι. i. i. καὶ ὅι. i. i.

καὶ ὅι. i. i. καὶ ὅι. i. i. καὶ ὅι. i. i.

καὶ ὅι. i. i. καὶ ὅι. i. i. καὶ ὅι. i. i.

καὶ ὅι. i. i. καὶ ὅι. i. i. καὶ ὅι. i. i.

καὶ ὅι. i. i. καὶ ὅι. i. i. καὶ ὅι. i. i.

καὶ ὅι. i. i. καὶ ὅι. i. i. καὶ ὅι. i. i.

καὶ ὅι. i. i. καὶ ὅι. i. i. καὶ ὅι. i. i.

καὶ ὅι. i. i. καὶ ὅι. i. i. καὶ ὅι. i. i.

καὶ ὅι. i. i. καὶ ὅι. i. i. καὶ ὅι. i. i.

καὶ ὅι. i. i. καὶ ὅι. i. i. καὶ ὅι. i. i.

καὶ ὅι. i. i. καὶ ὅι. i. i. καὶ ὅι. i. i.

Κατα. quantis.
 Καρπία. ar. i. antenna.
 Καρπία. inflita, fasciæ sepulchrales.
 Καρπιος. s. p. opportunitas temporis.
 Καρπιος. s. d. temporalis, tempestiuus,
 opportunus, letalis. πρῶτος καρπίας,
 ceteris ictibus uertit Politianus.
 Καρποκράτ. uincere, praeuerti.
 Καρπός. οὐ. d. tempus, id est, occasio &
 opportunitas, uel ipsum punctum po-
 tius, in quo res sit agenda, ut apud
 Terent. In articulo oppressit, id est
 ἐν καρπῷ. Παρὰ τὸν καρπὸν τῆς καρπίας, in præ-
 senti, in præsens, in præsentiarius.
 Παρὰ τὸν καρπὸν ἰσάσας, unoquoq; tem-
 pore. Δίδας καρπὸν, feruens rerum sta-
 tui. Ἀπὸ καρπῷ, in tempestiuum.
 Κάρπος. u. d. filium, καρπώμα.
 Καρπός. bene textus.
 Καρπώσις. ἴδος. i. texitrix.
 Καρποπαχτίω. μ. ἴσο. π. κ. α. occasione
 capio, id est, obferuo tempus. Neut.
 Καρπώσις. ιοτ. i. (absol.)
 Καρπώσις. ατοτ. p. cōnexio staminis, fili.
 Καίω. μ. αὐτο. π. κ. α. accendo, adu-
 ro, adoleo. Hinc cauterium instru-
 mentum, quo uicia insanabilia exu-
 runt in corpore. Actiu. accus.
 Κάκαβος. u. d. cacabus.
 Κακαρψία. ῥαδία, ἡ τὴν κακὰ δουράται,
 ignauia, imbellia, Macrobi. authore.
 Κακάστ. peiores.
 Κακαρψία. malitia, improbitas.
 Κακαρψίος. improbus, improbe uersu-
 tus, ad fallendum & solers, Eustathio
 authore. Bud. Com.
 Κακαρψίος. s. d. maleficus.
 Κακάτος. u. d. i. extremè malus.
 Κάκῃ. η. i. malitia, uitiū, timiditas,
 ignauia, cum scilicet deferitur locus
 in acie.
 Κακαρψίω. μ. ἴσο. π. κ. α. maledico, per-
 peram dico. Actiu. accus.

Κακαρψία. ar. i. maledictum, maledi-
 cernia, uel potius
 Κακία. ar. i. uitiū, malitia. Vnde κα-
 κίας δὴ καὶ αἰτίοι iniuriarum ob ma-
 ledictum, uitiōitas, Cicerone inter-
 prete. Item scelus & maleficium.
 Interdum miseriam significat.
 Κακίστητος. u. d. d. τὸ κακίστητος
 χεῖρ, dictus est Callimachus.
 Κακίστητος. s. d. timens.
 Κακίσω. μ. ἴσο. π. κ. α. aggrano, impro-
 bo, detraho, maledico, humilio.
 Actiu. accus.
 Κακίστητος. infelix, aduersa luna natus
 Κακίω. malefacio, maledico.
 Κακαρψίος. u. d. probum, detractio.
 Κάκιστος. u. d. superlatiu. pessimus, faci-
 norosissimus.
 Κακώ. οὐ. d. i. comparatiu. peior.
 Κακαρψία. η. i. perdis.
 Κακαρψίω. perdicum uox, caccaba-
 re, glocitare.
 Κακαρψίω. idem.
 Κακαρψίος. dormituri, dormituri-
 tes. Magis enim somni cupiditas,
 quàm tempus significatur, quod uer-
 bis istis in aopne familiare est, sicut
 πολυμῶν, bellaturio. Deducitur
 autem ex antiquo uerbo κῆν, κῆμα,
 & poetice κακάω, κακαρψίω. οὐ. π.
 Κάκῃ. η. i. factor, merda. Aristoph.
 Pace, ἀπὸ κακῆς τὸν πῖν ἀνέχου.
 Κακίβας. infauste pubescens.
 Κακόβιος. i. i. mali uictus, id est duram
 uitam agens.
 Κακοβία. ar. i. peruersitas, malum
 consilium.
 Κακαρψίος. u. d. malus maritus.
 Κακοδαιμονία. μ. ἴσο. π. κ. α. infamia,
 malo demone uxor, malo genio du-
 cor, sum fanaticus & malo demone
 percitus. Neut. absol. (sum.)
 Κακοδαιμονία. idē, malus & conuictus

Κακόν ♂. noxius.
Κακοστροφός. improbe ♂ torus inspi-
 cians.
Κακός ♂. fastidians cibos.
Κακοσμήγος. stomachum ladens.
Κακοσμία. μ. ἡσ. w. η. κα. conuicior, ma-
 ledico. Neur. datiuo.
Κακοσμία. as. ἡ. malum fœdus.
Κακοσμία. inutile otium.
Κακόχολος. s. ὁ. malis artibus deditur,
 otio male utens.
Κακοχρῖα. adultero, doloſe ♂ fraudu-
 lenter uersor circa aliquam rem.
 Accus.
Κακοχρῖα. ars ad perniciem hominum
 inuenta, maleficium. Bud. Com.
Κακόχρως. s. ὁ. ἡ. maleficus, malignus.
Κακοχρήστis ♂ κακομήχων sunt, qui
 uetitis ♂ noxijs artibus utuntur.
Κακότης. η. η. s. uiciu, formido, mali-
 gnitas, afflictio.
Κακοφασία. as. ἡ. improbitas morum,
 facinus nefarium.
Κακοφωτος. s. ὁ. improbus.
Κακοφωτισμῶν, ♂
Κακοφωτός. male nutritor, parū alimen-
 ti accipio.
Κακοτυχία. aduersa fortuna uitor.
Κακοτυχία. μ. ἡσ. w. η. κα. malo officio,
 deprauo, malum quid committo, do-
 loſe in meo munere uersor. Acti. ac-
 cus. Bud. Com.
Κακότυμα. dolus malus, cum quis do-
 loſe in suo munere uersatur, Demo-
 ſihen. licet etiam omne scelus signi-
 ficet.
Κακοτυχία. as. ἡ. conatus malus, subdo-
 lum ♂ meticulosum maleficium, si-
 cut ἵβρις apertum ♂ improbum.
 Bud. Com.
Κακοτύπος. s. ὁ. maleficus, facinorosus,
 perditus, ὀνείδ. ἡσ. ὁ. ὁ. ὁ.
Κακοτύπος. μ. ἡσ. w. η. κα. laboro,

tristior in diæta, ætumnas patior.
Κακία. imbecillitas, neglectus.
Κακίμυθος. afflictus.
Κακίμυθος. omne infaustum.
Κακοσία. mala indoles, ingenij ♂ na-
 turæ corruptio.
Κακίπρος. s. ὁ. ἡ. malis gaudens, ♂ id
 quo mali gaudent.
Κακοδόμος. improbus.
Κακογία. decoloratio, malus color cor-
 poris.
Κακογία. malo colore sum.
Κακόγος. s. ὁ. colore ignobilis.
Κακογυία. as. uiciatus corporis.
Κακόγυος. s. malos humores gignent.
Κακός. μ. ἡσ. w. η. κα. uexo, malo affi-
 cio, affligo. Accus.
Κακώμα. malus euado.
Κακάσω. cachinnor.
Κάκαρος. letabundus.
Κακάω, pro κατακάω. destruo, con-
 fundo.
Κακῆ. male, uitiose, miserè. Aliquando
 pro uix, ægrè, cum difficultate.
Κάκωσις. ι. ἡ. uexatio, afflictio, ♂
 actio quedam forensis.
Κακωσις. ἡ. ὁ. infestus.
Κακάβη. irrideo.
Κακάβη. σ. ὁ. pedum, uirga pasto-
 ralis, κακάβη.
Κακάβη. piscis quidam, ♂ lacertus.
Κακάβη. ἡ. ὁ.
Κακάβη. s. ὁ. calathiscus, quasillus,
 ♂ genus saltationis.
Κακάβη. ι. ὁ. ἡ. qui figuram cala-
 thi habet.
Κακάβη. s. ὁ. calathus. Proprie sportu-
 la, ubi κάκω, id est rimetas lanæ repo-
 nebant, sed ad tritici, uuarum, ♂ la-
 elis uasa translaturum est.
Κακαμύσις. ἡ. arundinaceū gramē.
Κακαμία. as. ἡ. genus locustæ in stipu-
 lis nascētis, quæ et μάκλι appellatur.

Κακαμία

Καλαμίδαι. colligere spicas post messor.
fores.

Καλαμίδης. ου. δ. qui stipula seu calamum canit, Cael. lib. 7. ca. 26.

Καλαμίδης. messor.

Καλάμ. us. i. stipula, culmus.

Καλαμυιάσσα. ῥ. καλαμιάδι.

Καλαμυρία. as. i. messor, spicarum incisio.

Καλαμυρίς. ιδος. i. spicilega.

Καλαμίδης. acus quibus mulieres in cōponendo capillo utebātur, quia olim ex arundine fieri consueverunt. Latini calamistra uocant.

Καλαμίδη, uel καλαμίδη. us. i. nepita herba.

Καλαμινος. u. δ. arundineus.

Καλαμίσ. calamistrum, fistula, monile, theca graphiaria, calathus lactis, arundo piscatoria.

Καλαμίνος. u. δ. parua arundo.

Καλαμοφύγης. arundine canens. Pannos epitheton.

Κάλαμος. u. δ. arundo.

Καλαμίδη. τὰ. arundineta.

Καλαμίδμυ. spicas lego.

Καλαρίπς. uestis linea ad talos demissa, Aegyptijs & Persis in usu.

Καλαμύριω. delictior, ἡνυφῶ, ἡμπίναμαι.

Καλαμύριω. uirga pastoralis in summo repanda.

Καλίσκω, &

Κάλω. μ. καλῶ. ω. λήκω. uoco. Interdum postulo, peto. Interdum in uoco & imploro, Herodia. li. 7. Acc.

Καλὶ. as. i. nidus. Translate domus.

Καλίας. α. δος. ῥ. tugurium.

Καλίδρι. calidris.

Καλίσω. μ. ἰσω. ω. ἡκα. καλῶ.

Κάλυα. τὰ. lignea.

Καλυστομα. μ. ἡστος. ω. ἡστος. uerto, uersor, assiduus sum.

Καλυστω. μ. ἡστος. ω. ἡκα. uoluto, Accus.

Καλὶς. casa.

Καλὶς. securis.

Καλαρορ. ῥ. cristā, galli gallinacei barba.

Καλίδεορ. u. ῥ. lilium, à pulchritudine sic dictum.

Κάλη. τὰ. flores, uestes purpureæ, genus tincturae.

Καλυσθίαφορ. ου. ῥ. medicamentum quo fucantur, ornanturq; palpebrae.

Καλυσθαία. i. sermonis lepor, dicendi lauitia, uenustus stylus, elegantia, eloquentia.

Καλυσθας. u. δ. librarius.

Καλυσθῶ. pulchrè scribo & elegāter.

Καλυσθῶ. τὰ. pulchras habentem mulieres.

Καλυσθωρ. u. ῥ. uia cū recto tramite, cacuminis nomen apud Plutarchū.

Καλιδωρ. u. δ. frugifera olea.

Καλιδωρ. u. δ. uerborū ornatus et splendor.

Καλιδωρ. μ. ἡστος. ω. ἡκα. ornate, eleganter & composuè dico. Neut. absol.

Καλιδωρ. affabre factum.

Καλιδωρ. uenuste & affabre facio.

Καλιδωρ. &

Καλιδωρ. μ. ἡστος. π. ἡκα. lico, sacra facio. Dativus.

Καλιδωρ. α. δος. ῥ. uictima, cōsecratio

Καλιδωρ. καλὸς καρπὸς μου.

Καλιδωρ. τὰ. fructu bellissimus.

Καλιδωρ. concinnus.

Καλιδωρ. locus quidā amantissimus iuxta Simocenta dijs sacer.

Καλιδωρ. u. δ. habens pulchras uirtutes.

Καλιδωρ. oi. exulum serui Syracusis dicebantur, agricolationem exercentes.

Καλιδωρ. ῥ. καλιδωρ.

Κάλυμος. u. δ. pulcherrimus.

Καλιδωρ. ου. uictor egregius. Sic dictus est Hercul. ob illustres uictorias.

Καλλιάρμος. ov. ð. Baotice pro *καλλιάρμος*. pulcher genas.
 Καλλιὰτι, pro κατάντη.
 Καλλιπιδος. v. ð. Callipedes tragœdia-
 rum hystrio. (nem.)
 Καλλιπιδάμος. v. ð. habens pulchrū cri-
 καλλιπυρος. suauiter spirans.
 Καλλιπυρος. pulchra facie.
 Καλλιπυρος. v. ð. pulchre turritus.
 Καλλιπύδης. v. ð. pulchrisilius.
 Καλλιρροια. magniloquentia, iactan-
 tia, uenusta oratio.
 Καλλιρρῶ. as. ð. fons fuit Athenis, qui
 etiam Ἰννάριον & est dictus.
 Καλλιρρῶος. v. ð. pulchre fluens.
 Καλλισθένης. vos. ð. Callisthenes.
 Καλλισθένης. vos. ð. ð. i. potens.
 Κάλαος. optime.
 Καλυσία. τὰ. certamen erat Lesbi de
 forma muliebris prestantia, in tem-
 plo lunonis.
 Καλυσίων. ð. ἀριστήριον, hoc est, premium
 optimi & pulcherrimi, uel honestis-
 simi. Bud. Com.
 Καλυσίω. dicitur ut ἀεὶς αἰῶς, geniti-
 uo. ð. iungitur. Et καλυσίωσα, quæ
 prestantissima forma prædita est.
 Καλυστος. ov. ð. optimus.
 Καλυσυπος. ov. ð. ð. pulcher calcanea.
 Καλυσυπύσας. qui excoluit, optime fa-
 bricauit.
 Καλυσυρία. as. ð. pulchritudo artis.
 Καλυσυρος. v. ð. reddens capillos pul-
 chros.
 Καλυσυρῆς. eloquens, splendidus.
 Καλυσίον. scrophæ, facundæ prolis
 laudabiles.
 Καλυσός. oros. ð. ð. pulchrior.
 Καλυσός. prosperioris augurij.
 Καλυσυμος. pulcher nomine, piscis
 quidam, & membrum pudendum.
 Καλολέ. Apollinaris minor.
 Καλόνει. ð. species, id est pulchritudo

Κάλλος. vos. ð. pulchritudo, unguentū,
 uestis purpurea, lana tineta, flos.
 Καλλώμενος. nitide & eleganter me ha-
 beo, decore conspicuus sum, effector
 pulchritudine, καλλώμενος. Bud. Cō.
 Καλλωτής. ornator, tonsor.
 Κάλλωτρον. redimiculum, scopa, & o-
 mne instrumentum comptorium; ut
 si dicas, καλῶν καλλωτῶν ἐστὶ τῶν τρι-
 χῶν. Bud. Com.
 Καλλωύω. uerro, como, honesto, uenue-
 sto. Bud. ibidem.
 Καλλωύωμι. v. ð. καλλωύωμι.
 Καλλωύωμι. effector, glorior, mihi pla-
 ceo. Xenoph. σκῆμα ἰνὸν ἐν μὲν ἰσχυρῶς, ἀν-
 τάνη αὖτις τῶν ἰσχυρῶν, ὅταν καλλωύωμι, de
 equo feroci. Item plausum &
 gloriam capto atq; aucupor, Plus.
 Ponitur & pro ἰνδελύωμι, id est an-
 tem ostento, Plat. in Prot. in Sym-
 pos. Platonis pro ornor & excolor.
 Daiuo iung. Bud. Com.
 Καλλωύω. μ. ἰσῶ. w. κα. accuratè or-
 no, honesto, iacto. Actiu. accus.
 Καλλωύωμι. v. ð. &
 Καλλωύωμι. v. ð. ornamentum, culus,
 elegantia.
 Καλλωύωμι. v. ð. lasciui se ornans, cul-
 tus, & elegantie in uestitu nimium
 studiosus.
 Καλλωύωμι. as. ð. comprix.
 Καλοκαχάβια. as. ð. probitas, honestas.
 Καλοκαχάβια. v. ð. probus.
 Καλοκαχάβια. ligna scindere, scenas stru-
 Κάλον. ov. ð. lignum. (ere.)
 Καλοκόδιον. ov. ð. calceamentum li-
 gneum, foccus.
 Καλοποιῶ. μ. ἰσῶ. w. κα. bonum facio,
 adorno. Neutrum absol.
 Καλόνος. ð. ð. ὁπλομας, forma pe-
 dis, pes ligneus, calceamentum. Gal.
 ἰνὸν καλόνος ἰσχυρῶς καλοποιῶ. Cal. li.
 a. ca. 18.

Κάδς. οὐ. ὁ. honestus, pulcher, bonus, egregius. Cal. lib. 13. ca. 7.
 Κάλιν, pro κάλινον. uocabant.
 Καπάσαν, ὦ
 Καπῶν. equum ad ingressum exultantem urgere. Vulgo callopare, de quo Bud. Com. Item, summis pedibus, ὦ molliter incedere.
 Κάπιν. ης. ἡ ὦ
 Κάπιν. ἰδρ. ἡ. urna aquaria, peluis. Est quoq; quod callopiū Galli uocāt.
 Κάπινος. genus poculi.
 Καλίνιος. οὐ. ὁ. calceolus.
 Κάλς. οὐ. ὁ. genus calceamenti quo equi quitando utebantur.
 Καλύβη. ης. ἡ. tugurium.
 Καλυβίς. thalamus, ex uelorum obductione facta scena.
 Καλυσίω. floreō.
 Καλυνόν. parua rosa.
 Κάλυμμα. ὅς. ἡ. tegmen, et genus retis.
 Καλυπτήνα. festum Athenis.
 Κάλυξ. κοτ. ὁ. baccarosa, id est rosa clausa, ὦ omne putamen in quo aliquid includitur.
 Κάλυξ. ornatus quidam ē rosis.
 Κάκισπα. ας. ἡ. muliebri capitis tegmē, flāmeum sponxa. Cal. lib. 15. ca. 24.
 Καλύπσω. μι. ἵψω. σ. ὠψα. ὦ aliquando καλύπτω. tego, colo, id est orno. κατὰ μοῖρ' ἐκάλυψ', fatis functus est, apud Platonem. Actiu. accusf.
 Καχαίνω. purpuro, turbo, misceo omnia cogitando, curo.
 Κάχη. ης. ἡ. purpura, et herba qua tingitur purpura. unde καχαίνω.
 Κακίδιον. οὐ. ἡ. fumiculus.
 Κάκως. ο. ἡ. fumis, rudens, quo uelū cōtrahitur, uel demittitur. ἀπὸ κακάου.
 Κάως. benē, honestē, sanctē, humaniter. Κάως τοῖς, meritō, Demosth. ὦ Gregor. Sic καλῶς ἔχῃ, sequente in finitiuo pro decet, cōuenit, ut καλῶς

ἔχῃ καλῶς, meritō uocatur. Bud. Cō.
 Καλὸς ἄσπερος. α. ὁ. restio.
 Κάμα. α. ὅς. ἡ. labor.
 Καμακίς. ornatus, aut fistula mulierum crinibus cōinendis. (palus.
 Κάμαξ. α. ὁ. pertica, tibicen, fossa.
 Καμάρα. ας. fornix, zona militaris.
 Καμαρῶν. cumulo, cū labore quippiam prosequor, congreco, uxor.
 Καμακίς. muliebris ornatus.
 Καμασλίαν. dicuntur ab Empedocle cōmuni notiōe pisces. Cal. li. 14. c. 17.
 Καμάσαν. concutere, uibrare.
 Καματιρίς. οὐ. ὁ. laboriosus, fessus.
 Κάμας. α. labor, defatigatio, morbus.
 Καματόδιν. ἴστ. ὁ. ἡ. laboriosus, robor.
 Καματῶν. laborans. (διν.
 Κάμηρος. ὁ. Camirus urbs Lesbi.
 Καμηλοπασία. camelorum productio. Huiusmodi munus institutū erat impedimentis exercitū agendis ὦ cōportandis in expeditionib. publicis.
 Καμηλοπάτης. camelorum agitator ὦ ductor.
 Καμηλοκίριος. α. ἡ. camelaucium, galeus. Cal. lib. 4. ca. 18.
 Καμηλίτις. camelarii, qui insidebant camelis in acie, ut est apud Herodia. α.
 Κάμηρος. ὁ. ὁ. camelus, iumentū. uē funis nauticus, ὦ crassus, cui anchoram alligabāt. A similitudine camelī animātis tortuosi. Cal. li. 4. ca.
 Καμηλωτί. ἡ. pellis cameli. (18.
 Κάμηρος. α. ὁ. pro κάμηρος, cū profune nautico accipitur.
 Καμινάτις. circa fornacem laborans.
 Καμινία. ας. ἡ. fornacium usus.
 Καμινί. ὅς. datius est Homero pro ἀνν sedente ad focū, nigra ὦ fuliginosa, uel uiribus ὦ neruis fracta. ἀκάμινος ὦ ἴστ.
 Κάμινος. οὐ. ὁ. uel ἡ. fornax, caminus, pars quaedam nauis, bos ualidus.

Κάμματα. τὰ. Θ
Κάμματα. ἄ. ἄ. folia lauri in quibus pla-
 cetas inuoluiebant. Cal. li. 14. ca. 53.
Κάμνια. ας. ἡ. uictoria quæ ad solam
 partem uadit.
Κάμμος. Θ . pro καμμός. Θ . ον. ὁ. infortu-
 natus, pena affectus, cruciatus.
Κάμνυς. pro κατὰ μιν. claudoculos.
Κάμνω. fabrico, laboro, ægroto, patior,
 irascor, defatigatus sum, morior.
 καμνω ἰν τῷ δ. Male mecum agitur
 hanc ob rem.
Κάμωριον. quasi testudinatio, calus
 ictus est, in quo osis pars aliqua in
 testudinis Θ cameræ formam suspē-
 sa relinquitur, alterinsecus à reliqua
 calua separata.
Κίμνω. flexuosus.
Καμπύλοισι. Erinny, quia peccan-
 tium genus flebat Θ corrumpat.
Καμπή. ἰς. ἡ. flexura, curuamen, po-
 ples, suffrago, id est flexura post
 genu.
Κάμπη. ης. ἡ. bruchus. Est autem inse-
 ctum uillosum, quod hirsutam Colu-
 mella uilpellat, Plin. erucam. Græcis
 à flexura nomen habet, quia in arcu
 arrendo curuatur.
Καμπύλιος. ητος. ἡ. inflexio, curuitas.
Κάμπιος. ον. ὁ. obliquus.
Καμπήρ. ἡρ. Θ . ὁ. flexus.
Κάμπη. μ. ἄψω. π. ἀψ. fleflo. Accus.
Καμπύλη. ης. ἡ. baculus retortus, quo
 uenatores utuntur. (Etere.
Καμπυλάειν. ὁ. κάμψαι, σπῆσαι. fle-
Καμπυλόραμμος. ον. ὁ. quod curuis li-
 neis informatur.
Κάμπυλον. ὁ. sagitta, curuum.
Καμπυλόρριπ. ιως. ὁ. aduncum habens
 nasum.
Καμπύλος. ο. ὁ. flexibilis, retortus.
Κάμψα. theca, γινώσκοντιον.
Καμψάκη. ον. ὁ. uas olearium.

Καμψίς. barbarizo.
Κάμψις. ιος. ἡ. curuatura.
Καμψίς. incuruus.
Κάψ. quamuis, Θ construitur cum op-
 tatiuo. Neq. necesse est sermonem de
 præterito esse, sicut in ἄρ. sed etiam,
 si tanquam de præsentis sit. Ab ali-
 quibus autem scribitur κατὰ σπῆσιν
 τῶν, Θ tunc significat atq. aded,
 uel etiam, construiturq. cum optati-
 uo Θ indicatiuo. Cum uero signifi-
 cat ἡ ἰδὲ, quod si, uel sin, uel eisi sub
 iunctiuum poscit. Significat etiam
 saltem. Interdum potentialis parti-
 cula est. Et quando sæpe gemina-
 tur in oratione, pro siue ponitur.
 Bud. Com.
Κάψ. ἡ. indicatiuo iungitur, aliquando
 optatiuo.
Κάψ. ἡ. μὴ. etsi, tametsi, si non.
Κάψ. ἡ. τι τοῦ ὅτι τῶν. Θ si quid simile.
Κάψ. pro ἡ ἰδὲ.
Καψά. calathi.
Καψά. οἱ. fōtes riuo multiplici sparsi.
Καψάρα. currus uiminibus cōnexus.
Καψάς. perturbans.
Καψάρα. promontorium Pallene.
Καψάρα. μ. ἰσω. π. ἰσα. resono. ἀπὸ τῶ
 νδρ. ἀχῆρ. Neutr. absolut.
Καψή. ἰς. ἡ. crepitus, strepitus, cla-
Καψήλα. Θ (mor.
Καψήλιν. aduerb. cum strepitu, reso-
 nante, crepitante.
Καψήπιος. οδός. ἡ. pedibus sonans, a
 persyluestris Καζα interprete.
Καψίς. μ. ἰσω. π. ἰσα. resono, strepo,
 clamo, ploro.
Καψέιν. saltem.
Καψέλας. Mercurius, aut Hercules.
Καψόφις. Θ . atrata ueste uens.
Καψόνη. Θ

Καρύδαν. arca reponendis pretiosis uestibus.

Κάρδος. s. d. edulium ex lacte & melle confectum. Cal. li. 14. ca. 56. Vel **κάρδαμος**: (ut alij scribunt) cibus ex elixa carne, & pane caseoq; Phrygiocum anetho, & pingui iure. Idem li. 11. ca. 19.

Κάρδος. vos. d. candys, indumentū Persicum. Cal. li. 14. ca. 56.

Κάρδαμος. s. d. uersutus, latro.

Κάρπυ. s. r. canistrum, lanx. Legitur apud Dionysium **κάρπυ**, canistris, in quinta declinatione.

Κάρυ. occido, destruo.

Κάρυ. υτα. d. storea, calathus.

Καρύς. & s. d. i. gerens canistrum, id quod facere puellæ nobiles cōsueverant, hoc ipso Dianæ fidem facientes se uirginitatis pertasas, cupientes exauctorari.

Καρδαίσω. tremere.

Καρδαίς. ιδος. i. cantharis uermis uiridis, in summitate ramorum fraxini & oliuæ nascens: cuius succus in uenas ingressus ut uenenum interimit.

Vnde apud Ciceronē Epist. fami. li. 9. accipitur pro uenenata potione, Caius (inquit) cantharidas sumpsisse uidetur. Bud. in Annot. post.

Καρδαρος. s. d. poculum Liberi patris. Dicitur quoq; de scarabeo. Cal. li. 5. ca. 5. & li. 14. ca. 60.

Καρδία. τὰ munimenta quæ equorū oculis circumponuntur. Aliqui cellas interpretantur. Apud Strabonem **καρδίων** cistam significare uidetur.

Καρδίνος. ου. d. curuus, hebes, tardus, asinus prægrandis. Cal. li. 4. ca. 16.

Καρδία. sporta.

Καρδία. asinus, asina.

Καρδός. d. ferrum quo rotæ extremitate

vinciuntur. Item hircus, hoc est angulus oculi, canthus, Galen. Cal. li. 7. ca. 3.

Κάρδος. ου. d. Canthus, uiri nomen.

Κάρδω. ου. d. asinus.

Κάρυ. υτ. i. canna, storea.

Κάρυα. s. d. cannabus lini genus, & lignum ad quod imaginum figuli ceram concinnant, formantq;. Vnde graciles & macilentæ, **κάρυα** uocantur.

Καροίας. erectus, & uentre contractio.

Καροίσω. μ. ισθ. π. ινα. regulo, ad regulam examino. Accus.

Καρόνα. τὰ ligna quibus in cataphractis nauibus tabulæ incumbunt.

Καρονός. s. d. regularis. Et **καρονό**, uocantur à Pythagoreis harmonici, qui primas in iudicando parteis, longæq; ratas maxime rationi ascribunt. Cal. li. 3. ca. 11.

Καρόν. libellus.

Καρόν. οῦ. d. **καρόν**.

Κάρυ. ου. d. regula, canon, lorum scuti, in quod brachium committitur, corrector, uirgula supralancem, æquilubrium indicans.

Καρόν. pingendi instrumentum.

Καπαδί. caupones, præsepia.

Καπάρι. υτ. i. currus, & uirga quædam in curru. Cal. li. 5. ca. 41.

Κάρυ. υτ. d. fossa, conditorium, sepulchrum.

Κάρυ. υτ. i. præsepium. (na.

Καπαδίον. υ. r. caupona, id est tabera

Καπαρία. mercatio.

Καπαδίον. μ. δισ. π. αχα. cauponam exerceo, ad questum abutor re quapiā, cauponor. Neutr. absol.

Καπαδός. s. d. cauponarius, deceptor, rursus fraudulentus.

Καπαδίων. fraudulenter, dolose, per imposturam.

Καυρίς. ἰδός. ἢ. caupona, id est mulier.
Καταδοῦρος. ὁ. ἢ. tabernarius, qui cau-
 ponam subinde ingreditur.

Καταδύρ. insyncerum, ac dolo fraudeque
 uitiarum, à cauponibus, omnia quae
 sunt metienubus, & uitiatà pro syn-
 ceris uendentibus. Vnde Aeschylus
 κατὰ τὴν κατὰ καυονίας & ludī
 etas artes uocauit.

Κάπυρος. ὁ. ἢ. caupo, institor, taberna-
 rius. κατὰ τὸ λακύνειον & πικρὸν, id est
 à corrupendo uino. Κάπυρος (in-
 quit Bud. Com.) dicitur ὁ ἀπὸ τῶν
 πικρῶν ἀγοράων ἢ πικρῶν ἢ τῶν πικρῶν.

Καπύρα. placenta species, quae etiam
 λαπύρα.

Κάπυς. υἱός. ἢ. λάπυ.

Καπίθ. κ. ἢ. genus mensurae duo semo-
 dia Attica capiens.

Καπίστριον. capistrum.

Καπιτωδός. ὁ. ἢ. capitulinus.

Κάπυ. γρ. ἢ. caminus.

Καπύς. ας. ἢ. fuligo.

Καπύς. ὁ. ἢ. fumosus.

Καπιλωμα. μ. ἢ. ἢ. μ. ἢ. μ. fumigo. Et

Καπίω. conuiuij gratia ignem succen-
 do, & camino uitor luculento. Cal.
 li. 14. ca. 11.

Καπίον. fumulus.

Καπιός. ὁ. ἢ. infumatus, fumigatus, ut
 τὰ λατὰ λαπύρα, Athenaeo.

Καπιδόχης. κ. ἢ. caminus, fumarium.

Κάπυμυ. siffumigor.

Καπύς. ὁ. ἢ. herba fumaria, fumus. κα-
 τὰ τὸ λατὸν, ἢ τὸ πικρὸν.

Καπυοφάρμας. ὁ. ἢ. sordidus, ac par-
 cus, quasi fumi olfactor. Cal. lib. 14.
 ca. 11.

Καπύς. κ. ἢ. ἢ. fumosus, fumidus.

Κάρος. spiritus, anhelitus. Item cor-
 tex palme in quo fructus laet, et pri-
 mum germen.

Καταδύρ. per campū, κατὰ τὸ πικρὸν.

Καπύ. μ. ἢ. ἢ. concito ad luxu-
 riam, apto, siue excito ad coitum. Et
 proprie dicitur de porca aprum ap-
 petente, sicut τανπύρ de boue taurū.

Κάπυ. sunt in mentula cameli promi-
 nentes carnes.

Καπύ. apria, quae scrophis excidiunt
 cum castrantur, uirus suū, quale
 equorum hippomanes. (rem.)

Καπίδ. de subibus concitatis in Vene-

Κάπυ. ὁ. ἢ. rostratus, aper.

Καπίος. piscis quidam.

Κάπος. aper, membrum genitale uiri.

ut piscis species Acheloio fluuij pe-
 culiaris. Et morbus quidam ap-
 ἢ.

Καπύ. subare, lasciuire, hircissare.

Κάπυ. μ. ἢ. ἢ. ἀπύ. κατὰ. auide uoro, come-
 do, suscipio, κατὰ. Neut. accus.

Καπύ. κ. ἢ. Capua. (ὁ. ἢ. ἢ.)

Καπύς. ὁ. ἢ. feruens, aestuas, exustus,

Κάπυ. υἱός. ἢ. Capys uir Troianus.

Καπυός. ὁ. uastatus.

Κάπ. π. ἢ. Car, hoc est aliquis à Caria,
 & seruus, quod haec gens, proposita
 mercede, nō dubitare quiduis pati.
Κάπα. ας. ἢ. Attice, uel κάπα Ionice, &
Κάπα. ας. ἢ. caput. Apocope autē est,
 pro κάπαρον.

Καπάριον. ὁ. ἢ. nauicula.

Κάπαρος. ὁ. ἢ. carabus piscis, ἢ. ἢ. lo-
 custa, taurus, insectum, scarabeus.

Καπαβόδα. ἢ. quae sunt locustae gene-
 ris, locustae.

Καπαδόν. μ. ἢ. ἢ. expecto, obser-
 uo scopum negotij, specto caput ali-
 cuius rei, à λατὰ. Accus.

Καπαρύν. μ. ἢ. ἢ. caput ampu-
 to. Ac cus.

Καπάριος. ὁ. ἢ. capite truncatus.

Καπαρίν. γρ. ἢ. caleci genus rustici.
 Vnde apud Catullum crepida car-
 batina.

Καπά. &

Καρπίδιον. ἢ καρποῖδιον, καὶ τοῖς καρποῖς ἀποδίδιναι, προσδίδιναι. Bud.
Com. Vnde καρπίσπιννα appellat Theophrastus ea semina, quæ terrâ exhaustiū, & extenuant, quæ etiam defrugare terrâ à Latinis dicuntur.
Καρπίω. irrigo, facundum reddo, fructus colligo, fruor.
Κάρπιμος. u. ὁ. fructifer. (cio.
Καρπογόνια. as. ἡ. fertilitas, fructificatio.
Καρπόγονος. ὁ. u. ὁ. facundus.
Καρπογόνος, &
Καρποῖον. fructum fero & profero.
Bud. Com.
Καρποδίσμιον. pedis articulus.
Καρποί. oi. brachialia.
Καρπολογῶ. ἢ καρποῖμα, fructum lego, & decerpo. Bud. Com.
Καρπομανία. satietate luxurians.
Καρπόμα. μ. ὁ. σωμα. σ. ὁ. μαι. capio fructum, fructu abundo, assequor, utor, fruor, ut ἰσδομένηοντα μινὸς καρπὸς αἰδου, Demosth. Est etiam exhaustio, & consumo fructum alicuius prædij & rediū. Demosth. καὶ καρπομένην τὰς τῶν χωμῶν οἰκίας, de matre Aesch.
Item fructum elicio, fructuosum facio, ut καρπῶσαι ἰναιον, fructū in annum elicere, Theoph. Vnde & καρπῶσαι τὸν χρόνον, fruor otio, Synesf.
Bud. Ccm.
Καρπός. ὁ. ὁ. fructus. Vnde καρπὸς δίνω, ælio aduersus eū, qui fructibus noxam intulisset. Item iunctura manuum. quidam manū & cauum manus interpretantur.
Καρποφάγος. τὰ. qua frugibus uestiuntur.
Καρποφορέω. μ. ὁ. σ. σ. uia. fructifero, fruor, lucrum facio.
Καρποφόρος. ον. ὁ. ἡ. fructifer, fertilis, fecundus, frugifer.
Καρπῶ. καρποῖμα.
Κά, πομα. ατ. ὁ. ἢ. oblatio, sacrificium,

lucrum, genus, semen, munus.
Κάρπωσις. ies. ἡ. idem.
Κάρρα. urbs Arabia.
Κάρρεος. oi. meliores, fortes, præstantiores.
Κάρρον, pro κατὰ ρέον. Alibi καρρίον.
Καρσία. as. ἡ. obliquitas.
Καρσίω. oblique, dolose.
Κάρτα. plusquam satis, plusquam ualde, pro νίαι. Sophocles, καὶ μὴ φρονέω ὅτι κατὰ ἀνέδωρον βροῖς. Ἡ κάρτα, maximè, modus est affirmandi.
Καρταίνω. ualeo, uinco.
Κάρταλον. ὁ. u. ὁ. cartallus, canistrum.
Καρτήριον. μ. ὁ. σ. u. tolero, sum tēperatus.
Καρτεία. as. ἡ. tolerantia, constancia, temperantia.
Καρτενός. ὁ. ὁ. tolerans.
Καρπός. ὁ. ὁ. potens, prauulidus, pro κρατὺς.
Καρπῶνιον, & uel καρπῶνιον. ὁ. qui rotabustus habet ungues.
Κάρτη. genus uestis, bos apud Creten. ses & famulus.
Κάρτισος. u. ὁ. pro κέρτισος.
Καρτῶσις. οἷ. ὁ. derisor, ἡσασαί.
Κάρτος, pro κέρτος. uos. ἢ. ἡ. ὁ.
Καρτός. tonsus.
Καρτῶν, pro καρτῶν. μ. ὁ. σ. u. fortifico, ἀσφαλίσ. Αἰλι. accusf.
Κάρυα. as. ἡ. nux arbor, castanea.
Καρυαγῆντις. capitis dolore grauati.
Καρυβαρῶν. grauatus capite.
Καρυβοῶν. pra sonitu & clamore dolere capite, & uertigine laborare.
Καρυάσω. turbo.
Καρύκω. αἰ. fici propriè siccī.
Καρυνία. as. ἡ. &
Καρύκωμα. ατος. ἢ. cibis cum aromatibus conditus, condimentum, iucunda comestio, aromata & condimenta ciborum, iuris condimentum.
Cælib. 14. cap. 56.

Katavia. Magnesia urbs.

Katagmā. ἡ. genus canū sic appellatū.

ἐν κατὰ ἰσθμῶν τῷ ἱππῷ μάχῃ αὐτὰς
ἀντιτάσσουσιν, Xenoph. in Ven.

Katagmōn mīdos. Laconicū erat, quo ute-
bātur in praelijs, ut fortiter & auden-
ter agerent, mortemq; cōtemnerent.

Katagmōn. genus coloris & tincturae ex
conchylio seu purpura.

Kāzōp. οὐροῦ. ὁ. castor animal, id est fia-
bet. κατὰ δὲ γαστρίᾳ nihil enim ferē prae-
ter uentrem id animal est.

Katagmōn. οὐ. ῥ. prostibulum.

Katagmōn. ἰδός. ἡ. meretrix.

Katagmōn. utrinque, utrobique.

Katagmōn. uirium.

Katagmōn. initio.

Katagmōn. eodem tempore.

Katagmōn. eo tempore.

Katagmōn. per excellētiā.

Katagmōn. κατὰ τὴν ἰσθμῶν. quantū in me est,
pro uirili.

Katagmōn. seorsum, secretō, priuatim,
semotis arbitris.

Katagmōn. domesticatim, per singulas
domus.

Katagmōn. paulatim, sensim, penē, mi-
nutatim.

Katagmōn. seorsim, alij ab alijs.

Katagmōn. in montibus.

Katagmōn. postremō, à tergo.

Katagmōn. dicere in cōspe-
ctu, & in faciem.

Katagmōn. praepositio genitiui iuncta signi-
ficat in, aduersus, contra, κατὰ νόμον
ἢ κατὰ νόμον, κατὰ νόμον ἢ νόμον, κατὰ νόμον
ἢ νόμον. Item super, κατὰ νόμον ἢ νόμον
ἢ νόμον. In laudem uiuitur Aeschines,
ἡ κατὰ νόμον ἢ νόμον. Apud dialecticos ualet de, &
ἢ νόμον ἢ νόμον κατὰ νόμον ἢ νόμον. Item per,
& est iuramenti nota, οἱ κατὰ νόμον
ἢ νόμον, κατὰ νόμον ἢ νόμον, κατὰ νόμον ἢ νόμον.

Lucian. Nonnunquam &, id est ab,
apud poetas. Homer. κατὰ νόμον ἢ νόμον.
Accusatiuo iuncta significat
secundum, κατὰ νόμον ἢ νόμον.

Aliquando tempus, κατὰ νόμον ἢ νόμον
ἢ νόμον, nostris temporibus fuit. Item
per, κατὰ νόμον ἢ νόμον. ut ad, circa,
in, κατὰ νόμον ἢ νόμον. Et uoluntatem, κατὰ
νόμον ἢ νόμον, è uoluntate dei. Apud Atti-
cos haec praepositio nonnunquā subau-
diri solet, ut, κατὰ νόμον ἢ νόμον, pro κατὰ
νόμον ἢ νόμον. In cōpositione habitu-
dinē affert, ut κατὰ νόμον ἢ νόμον, κατὰ νόμον ἢ νόμον.
interdum maiorem significātiā, κα-
τὰ νόμον ἢ νόμον. Nonnunquam in
malam partem accipitur, κατὰ νόμον ἢ νόμον.

Cum positiuitur mutat accentū,
ut κατὰ νόμον ἢ νόμον, sicut & aliae prae-
positiones dissyllabae, prater ὅς, ne
accusatiuus à suis esse uideatur.

Katagmōn. deinde, pro κατὰ νόμον ἢ νόμον.

Katagmōn. paulatim, sensim.

Katagmōn, & κατὰ νόμον ἢ νόμον. ex pro-
pinq̄uitate, & ex testamento uel tes-
tibus petere. Bud. Com.

Katagmōn. propria sponte.

Katagmōn. in hunc modum.

Katagmōn. subito, ex insperato, diuini-
tus.

Katagmōn. ad perpendicularum.

Katagmōn. opportunē, cōmodum.

Katagmōn. pro deo. Bud. Com.

Katagmōn. in capite.

Katagmōn. funditus excidit.

Katagmōn. nicatim, pagatim.

Katagmōn. ad uerbum.

Katagmōn. partim.

Katagmōn. paulatim, paulisper, leni-
ter, sensim, aliquantulum.

Katagmōn. naturae sponte cōcedere,
secundum fatum, siue (ut Vergil.)
ut decuit, ritē.

Katagmōn. à tergo.

Κατὰ παντὶ ἀντρ. in uniuersum dice-
 Κατὰ πόλιν. oppidatum. (re.
 Κατὰ πόδας. pedetentim, per uestigia.
 Κατὰ πρόσωπον. in faciem, palam, in
 conspectu omnium.
 Κατὰ σπουδὴν. celeriter, festinanter.
 Κατὰ τόμα, translate pro initio.
 Κατὰ συμβεβηκός. accidentarie.
 Κατὰ σφαγίσμ. per immolationes.
 Κατὰ τὰ αὐτὰ. eodem modo.
 Κατὰ ταῦτα. pariter.
 Κατὰ τόπον. confestum. (dicio.
 Κατὰ τὸν ἑαυτοῦ. mea senectia, meo iu-
 Κατὰ τὸ ἴσθι. deinceps.
 Κατὰ τοὺς πατέρας ἑμῶν. patrum nostro-
 rum memoria.
 Κατὰ τρόπον. commodè, probè.
 Κατὰ φέρειν. tributim.
 Κατὰ χεῖρας. ad manum, faciliter.
 Κατὰ χεῖρας ὕδατος, eam manuū lotionem
 uocabant, quæ ante cœnam fiebat,
 sicut post cœnam νίψασι, & ἀνατί-
 ψασι.
 Κατὰβα, pro κατὰβασι. Bud. Com.
 Κατὰβασις. οὐ. ὁ. descensus.
 Κατὰβαίνω. descendo. Neutr. absol.
 Κατὰβαίς. qui mulierū in se celorum
 iactus excepit.
 Καταβάλλω. fundamenta iacio, pri-
 mordiam constituio, ut νομοποιεῖν νομο-
 γίας ἀλλοῖς καταβάλλω. Plat. Et
 translate Greg. ἡ μυστικὴ οὐδὲ βουλὴ καὶ
 πρόνοιας ὡς ἐκείνη καταβάλλεται τῶν
 πραγμάτων τῶν ἀποθέσεων, Materiam et
 argumenta rerum præstruit, & qua-
 si fundamenta iacit. Vnde & pro
 ordiri, et præmoliri, auspiciis poni-
 tur Theophr. de Caus. 1. Bud. Com.
 Καταβάω. destruo, diruo, deicio, abij-
 cio, negligo, καθύμω. Vnde καταβάω
 μύθος, abiectus, despectui habitus, ne-
 glectus, humistratus, afflictus, de-
 missus, hoc est sese deiciens & sub-

mittens, & mortuus, ut καταβάω μύ-
 θος, φρόνημα, spiritus abiecti & demis-
 si. Est etiam καταβάλλω, celis peto
 & obruo, Xenoph. Item demitto.
 Plut. καταβάλλω ἱαντὴν ὡς τινα τῶν
 παρηλακτικῶν. Καταβάλλω σπέρ-
 μα, iacio semen. Est etiam solus &
 pendo, ἱαντὴν, κατατίθωμι, ut καταβά-
 λω τὰς καταβολὰς, mensuuras pensio-
 nes uestigialium soluere, Demosth.
 Bud. Com.
 Καταβαλίσσω. μ. ἰσθ. π. ἰκα. & καταβί-
 σσω. demergo. Actiu. accus.
 Καταβαρῶ. degrauo.
 Καταβάς. ἄντο. ὁ. descendens.
 Κατάβασις. ἰο. ἡ. descensus.
 Καταβάτης. descensor.
 Καταβιβάσκω. segniter, dissolutè.
 Bud. Com.
 Καταβιβήσκειν. comestus, absumptus.
 Καταβῆς. σι. faucij.
 Καταβιάζω. μ. ἰσθ. π. Depon. accus.
 Καταβιάζω. μ. ἰσθ. π. ἀνα. deduco, de-
 primo, reuoco, subdivido. Actiu. acc.
 Καταβίωσις. ἰο. ἡ. tenuis uictus, repres-
 sio uita.
 Καταβαίνω. μ. ἰσθ. π. ἀνα. torpeo, in-
 utilis sum, expono malignè, conte-
 mto. Neutr. absol.
 Καταβάνω. ludo. Actiu. accus.
 Καταβῆς. deuoro.
 Καταβήτω. despicio.
 Καταβήματα. τὰ. aulea in scena, qui-
 bus fabule argumentum depictum
 proponebatur.
 Καταβαντίον. χρεῖς. restituendum est
 debitum.
 Καταβόσκω. oborior, peruenio.
 Καταβόη. ἰ. ἡ. & (rela.
 Καταβόησις. ἰο. ἡ. clamor, clamatio, que
 Καταβόης. ramus.
 Καταβόη. ἰ. ἡ. cōstitutio, successio, so-
 lucio. Itē fundamentū et molitio ἀνα-

ταῖς ἀλλοδαμοῖς. Vnde apud Ioan. 17. & Paul. ad Ephes. ca. 1. πρὸς καταβολὴς αἰῶ-
νων, id est ante iacta fundamenta mun-
di, ante mundi molitionem. Prate-
rea accessio & impetus febris à κατὰ
βᾶσιν pro pendo. Metaphora sumpta
ab eorum similitudine, quibus statis
diebus in orbem redeuntibus certas
summas pecuniarum dependere so-
lenne est, ut sunt αἱ καταβολαὶ τῶν τι-
μῶν αὐτῶν. Bud. Com.

Καταβόσκω. depasco.

Καταβόσκει. & . ὁ . nutriens capillos,
crinibus teclis, crinitus.

Καταβόσκει. clamore uincor, & defati-
gor clamando.

Καταβόσκει. irrideo.

Καταβόσκει. in capiendo brauiο ali-
quem circumuencire, & quasi con-
trā premiare, & tuam iniuriam in
alium transerre brauium, intercipe-
re premium, premio defraudare.

Καταβόσκει. paulatim, minutatim, haud
ita multo post.

Καταβόσκει. μ. ἰσθ. w. ἡ. irrigo. Accu.

Καταβόσκει. μ. ἰσθ. w. ἡ. u. degrauo. Acc.

Καταβόσκει. deuoro, nam βίβει &
guttur est.

Καταβόσκει. μ. ἰσθ. w. ἡ. u. precipito.
Accusf.

Καταβόσκει. depasco. Neutr. accusf.

Καταβόσκει. demergo. (neus.

Καταβόσκει. siue καταβόσκει. ὁ . ὁ . subterra.

Καταβόσκει. illi stro. Aetiū. accusf.

Καταβόσκει. ὁ . ὁ . annuntiator.

Καταβόσκει. accusatio, conuicium.

Καταβόσκει. annuntio, ut καταβόσκει
ὁ πόλεμος, indicare bellū. unde καταβό-
σκει. Item accuso.

Καταβόσκει. ὁ . ὁ . ridiculus, deridiculus.

Καταβόσκει. derideo. Aetiū. genit.

Καταβόσκει. ὁ . ὁ . ridiculus, risus pfusus.

Καταβόσκει. sum plenus. Neutr.

Καταβόσκει. aboleo, irritum facio.

Καταβόσκει. τῶν ὁσίων τιμῶν.

Καταβόσκει. pollincitor.

Καταβόσκει. senesco. Neutr. absol.

Καταβόσκει. cōterere acinos. Item
coire Aristoph.

Καταβόσκει. uersor, ut Cic. Nobiscum
uersari iam diu non potes.

Καταβόσκει. adoleo. Depon. absol.

Καταβόσκει. sum comprehensibilis.

Καταβόσκει. cognosco, intelligo, per-
cipio, certus sum, Xenoph. Item ar-
guo, damno, condemno. Construitur
aut cum genitiuo & accusatiuo, ut
καταβόσκει ὁ θάνατος, multo te mor-
te, καταβόσκει ὁ θάνατος, contem-
note ut socordem, καταβόσκει ὁ
τόλμας, Hoc de te iudico, & astimo: uel
conuersa constructione, καταβόσκει
ὁ φόρος, sicut Ouid. Parce tuum uas
tem sceleris damnare Cupido. Κα-
ταβόσκει ὁ θάνατος, rei capitalis da-
mnatus es, & ultimo supplicio. Κα-
ταβόσκει ὁ ἴσως in dicitur, quem fa-
cti sui perit, qui factū ipse suum
improbat. Bud. Com.

Καταβόσκει. suauari. Aliquando
coniuciari. Aristophanes Acharn.
ὁ καταβόσκει μὲν, Mendacia in
me deblateraui. Idem, ὅτι πρὶν
ὅτι μοι τῶν κατὰ τὸν πόλεμον
id est loquacitate tua personam ple-
nam tacere, & uerbositate tua at-
tonicam, & perturbatam. Grego-
rius ὁ καταβόσκει μὲν appellat di-
spuationem uerba exornata funden-
tem, uerbis nō ueritate nitentem, lin-
gue Attica ueneres confectantem.
Bud. Com.

Καταβόσκει. ὁ . ὁ . &

Καταβόσκει. ὁ . ὁ . inlinguatio, obtu-
dens loquacitas, lasciuus suauium.

Καταβόσκει. ὁ . ὁ . fractio, ruptio men-
bri.

biti, os fractum.

Καταγνώ. frango. Αἴτιον. accus.

Kατάφρων. damnatio, cōdemnatio, uiruperatio, contemptus.

κατανοήσω. μ. δέω. π. ανα. praestigij
decipio, & demento.

Κατάγωμαι. deorsum ducor, diuersor,
hospitor, hospitio suscipior.

Karazómphoi.oi.radices.

Καταγρηθω. id quod occultum est dete-
go, secreta indico, κατακαλω, κα-
καλω.

Κατάγραφο .v.i. descriptus, depictus,
variatus, &c. κίλος.

Kαταγραφή. ὁ. ὡ. descriptio, designatio, lineamentum futurae picturae, delineatio, forma, figura. Est etiā censuratio. Bud. Com.

Κατάραφν. pictura, colorum fucus.

Karapáw. describo, delinio, depingo.

Est etiam in decurias distinguo, &
conscribo, ut latro pauperes spoliato-
res, conscripti & centuriati milites.
Bud. Com.

Καταρπύ. comprehendit, destruit.

Kαταρτιών. enervuo, imbecillem reddo.

κατάζω. suffoco, prohibeo.

Kατάγω, μ. f. w. x. s. deduco, uoluo, filiū
nendo deduco, Lucia. Item de ma-
ri ad portum nauigo, applico. Itē
in patriā reduco, unde κατὰ γένος
reduces. Inde fit, ut significet de-
ducere à capite ad finem, Plutarch.
in Numa. Item frango, Plat. A. E. iu.
accus. Bud. Com.

καταγνῖς. ἡ. diuersio, applicatio, re-
ditus, ἡ γυνὴ, κατὰ πᾶν, καθόλου ἀπὸ τοῦ
πατέρος. Item sedes, castrum, mansio,
Herodo. Item sustentaculum, cui innitimur
ascensuri. Herodo. ⲙⲟⲩⲟⲩⲧⲉⲛ ⲉⲛ ⲧῆⲛ ἀναβάσας, ἡ κατὰ
γῆν καὶ ὅπου ἀναστήσει.

Καταγωγή. ov. ἡ, deductio, habitacul.

lum, hospitium, wardogñep, talpae,
gymnasium, ludus.

Karazoyis. id' ♂. i. indumentum mulie
bre, fimbria.

Καταγωνίζομαι. in lucu & pralio uin-
co, expugno, deuinco, νικῶ. Accu-
satio.

Καταδ' αχινάκις. libidinosus, Aristoph.

Karadálxomai. consumo, laceró, & κα-
rad'apdálxw, deuoro.

Karapátrav. dormio. Neutrum ab.
solutum.

Karad'apt'oris.ei.confopiti.

Karadhis. ioc. 3, 4. inferior, egenus, tenuis.

Kata An'w. metuo, terreo.

Karadavva. ostendo. Aetiu. accus.

Καταλαμβάν. μ. ἄσπ. w. ἀπα. timeo. Acc.

Κατάδ' ἄνθος. ov. ὄ. ἰ. plenus, & confusus
arboribus.

Katad'ispaí. rogo, egeo. Depon. genit.

Καταδεδωμένος. οὐ. ὁ. vinculum.

Καταδύχιδι. ferre, pati.

Καταλίχομαι. exserio.

Катаλιν. colligo, obliquo, annecto.

Κατάλογος. manifestè.

Κατὰ δ' ἄλλοις. εν. ο, ἡ. manifestus.

Καταδυναστεύομαι, 5

κατὰ δημοφιλίαν, μ. ποσ. π. εὐα. plaudere,
aut populariter loquor, homines de
mulceo, multitudinis gratiā emere.
or. Accus. ut τὸν ποτὶς ἐπὶ φίλῳις κατα-
δυναστεύουσιν, Hos Pericles superās
populari gratia. Plurar. Bud. Com.

Kαταχρηστικῶς. *absumo, quæ sunt Rei
pub. deuoro.*

Καταδμεμείσαν. in populum distri-
buere.

Karad, ip. mastari, depradari.

Καταδ' ἔχραμα. *serio.*

Karadiorpio. diuido. Actiu. ac cu.

Καταστάσιω. μ. έσω. π. κκα. con. εττο.

Dicitur de arburo, naradunai a ũe

de iudice, ὁ κατακρίνων.

Κατακρίνεις ὁ. ἐνίκηται τὸν ἀνταρ, uel (ui inquit Pollux) ἵπ τῇ ἀνίκηται. Bud. Com.

Κατακρίνεις. arbitet.

Κατακρίνεις. diuississe, κατακρίνεις ὁ.

Κατακρίνεις. separo.

Κατακρίνεις. μ. ἀν. π. α. α. α. condemnno, damno, κατακρίνω. Porro iudex dicitur κατακρίνεις, sed κατακρίνεις ὁ ἐνίκηται τὸν ἀνταρ, καὶ κατακρίνεις ὁ πρὸς τὸν ἀνταρ. Bud. Com.

Κατακρίνεις. accusati in foro.

Κατακρίνεις. i. condemnatio, multa, accusatio. iudicatum Cicero uocat.

Κατακρίνεις. ἐν. ὁ. ἀτarius, damnatus iudicio, obnoxius ē re iudicata, iudicatus.

Κατακρίνεις. sitio.

Κατακρίνεις. persequor. Aelius. accus.

Κατακρίνεις. existimor, ὁ suspicione opprimor. Bud. Com.

Κατακρίνεις. μ. ἀν. π. α. α. expecto, existimo.

Κατακρίνεις. cantoribus comitatus sum.

Κατακρίνεις. opinor, suspicor.

Κατακρίνεις. μ. ἀν. π. α. α. uel κατὰ δυνάμειν pass. reduco in seruitutem. Plutarch. κατὰ δυνάμειν τὸν γένειον ἀνταρ, frangebat spiritus eorum, ὁ ad seruilem animi submissionē eos deieciat. Bud. Com.

Κατακρίνεις. τὰ. cataraete Nili.

Κατακρίνεις. cum sonitu cado.

Κατακρίνεις. strepitus, locus abruptus ὁ praecipit fluctibus.

Κατακρίνεις. obdormire.

Κατακρίνεις. falcati currus.

Κατακρίνεις. μ. ἀν. π. α. α. contra curo. Neutr. absol.

Κατακρίνεις. i. discursio, excursio.

Κατακρίνεις. stadium in quo equites decurrere solebant imaginario praelio.

Latine decursorii dici potest. Bud. in Annot.

(cuf.

Κατακρίνεις. μ. ἀν. π. α. α. munio. Acc. Κατακρίνεις. tyrannide ὁ potentia cuiuspiam opprimor.

Κατακρίνεις. pressus à potentioribus.

Κατακρίνεις. μ. ἀν. π. α. α. opprimo, βιάω. Accuf.

Κατακρίνεις. immergo, abscondo, subea.

Κατακρίνεις. mergo, occultor. Item confundor, ἀφύδω. Depon. absol. ὁ passiu.

Κατακρίνεις. absconditus, reclus.

Κατακρίνεις. ior. i. lustrum ferarum.

Κατακρίνεις. pudeo. Lucian. flecto, persuadeo, exoro. Sumpium ex moribus eorum, qui pudore impediuntur quo minus negent quod rogantur. Bud. Com.

Κατακρίνεις. μ. ἀν. π. α. α. ἀν. β. κατὰ δυνάμειν. demergo. Accuf.

Κατακρίνεις. uel κατὰ δυνάμειν. occino, canu ob strepo. Item incanto, carminibus afficio ὁ demulceo, Herodo. Polym. Bud. Com.

Κατακρίνεις. largitione ὁ muneribus corrumpi ὁ succumbere.

Κατακρίνεις. reclus, densus. ab iis, quod est indua.

Κατακρίνεις. tegebant. ab iis.

Κατακρίνεις. castrametor, iacio uallē.

Κατακρίνεις. in alendis equis confuso.

Κατακρίνεις. castrametatio. (mo.

Κατακρίνεις. circumcingo. Accuf.

Κατακρίνεις. lora, quibus ephippia, ὁ alia equis alligantur.

Κατακρίνεις. perhorresco.

Κατακρίνεις. ad stuporem usq̃ miror.

Κατακρίνεις. defodio.

Κατακρίνεις. audet, quasi contra aliquē. nam κατὰ cōtrarietati hic significat.

Κατακρίνεις. μ. ἀν. π. α. α. conspi-

cor, aspicio deorsum. Depon. accus.
 Καταίης μὴρ αὐτῶν, id est μὴρ ἑνὶ
 τῶν ἰατρίῃς. Bud. Com.
 Καταβήγω, mulceo, decipio.
 Κατάβω χάριν, refero gratiam.
 Κατάβωσι, nos. i. propagatio, dilatio.
 Κατάβω, discurto, decurto.
 Καταβήω, acuo.
 Καταβήω μ. άσω. π. αλα. cōfringo. Ac.
 Καταβήω, uincere.
 Καταβήω, audax sum.
 Depon. absol.
 Καταβήω μ. άσω. π. αλα. frango.
 Accus.
 Καταβήω, percurrere.
 Καταβήω, defilire.
 Καταβήω μ. άσω. π. αλα. consybero.
 Item animo cōcido & labasco. Ac.
 euf. Bud. Com.
 Καταβήω, or. i. animo placens, sua-
 uis, qui ex animi senectia est, hoc est
 iucundus & gratissimus. Et καταβή-
 ω, que placent & probantur, que
 lubent. significat etiam quod ani-
 mo uersatur, ut Iliad. κ. εἰρήνη, μὴ κ-
 εἰρήνη καταβήωσι, Noli terre-
 ri mortis reputatione. Bud. ibidem.
 Καταβήω, libenter.
 Καταβήω μ. άσω. π. αλα. excanto, κατὰ β-
 ῶ. Item immolo, Herodi. Accus.
 Καταβήω μ. άσω. π. αλα. destruo, de-
 mitto cum pernicie. Accus.
 Καταβήω, signa cælitus ad terrā
 demissa.
 Καταβήω, i. i. cognomentū Iouis, ὅς
 ἐκ καταβήωσι τὸν νεφελῶν. Et ge-
 nus fulminis, quorum alia ψεύδεται,
 alia ἀπ' αὐτῶν uocantur.
 Καταβήω, pro κατὰ β-ῶ, peruius, ac-
 cessibilis.
 Καταβήω, impetuose flare.
 Καταβήω, id est. i. procella, tempestas, im-
 petus uentorum.

Καταβήω, uenereor. Depon. accus.
 Καταβήω, cōburo, ardeo, καταβήω μ-
 ια, inquit Hesych. καταβήω μ-
 ια, utens.
 Καταβήω, & καταβήω, uetbero, cor-
 tumpo, damno afficio. Vnde κατ-
 βήω, uetbero.
 Καταβήω, i. uet. i. approbans.
 Καταβήω, i. sponsio.
 Καταβήω, nos. i. turbo, procella, unde κα-
 τὰ βήω.
 Καταβήω, aspergo, καταβήω. Accus.
 Καταβήω, diuersorium, appulsio.
 Καταβήω, descendo, delabor. Item ac-
 cedo, applico, annaigo. Item sola-
 uo, abnaigo. ab αἶρω, moueo.
 Καταβήω, μ. εἶμαι. erubescō, con-
 fundor. Depon. absol.
 Καταβήω, μ. εἶμαι. π. αλα. confundo, id
 est dedecore afficio, dedecoro, deho-
 nesto, pudori & dedecori sum, uirg-
 uel stuprum offero. Actiu. accus.
 Καταβήω, incuso.
 Καταβήω, i. genus galeæ humilis, & ἵ-
 ne cristā, παρὰ τὸ κατὰ τὴν θάλασσαν. Cassis
 Valla interprete.
 Καταβήω, μ. εἶμαι. π. αλα. &
 Καταβήω, occido, percutio. Accus.
 Καταβήω, periculosum, letale.
 Καταβήω, μ. εἶμαι. π. αλα. cōburo. Ac-
 cusatiuo.
 Καταβήω, deuoco, allicio, accerso.
 Thucy. ἀντὶ μνηστέως καταβήω.
 Καταβήω, i. uet. i. inuoco deum.
 Καταβήω, orno.
 Καταβήω, αἶμα, i. uelamen.
 Καταβήω, obtego.
 Καταβήω, i. uet. i. res ad amorem indu-
 cens, amatorium poculum, uis amor-
 ris.
 Καταβήω, in caput, secundum caput.
 Sic enim dicunt Attici pro eo, quod
 ἐστὶν κεφαλῇ.

Καταλαττω. ὁ. ὁ. diues.
 Καταλαττω. demolior, corrumpo, mar-
 cesco, sicco.
 Καταλά. libidinosus, à λάσος, quod ui-
 rile semen significat. unde κασίγνη-
 τος.
 Καταλάσας. αἱ. infalices, quæ ob flagi-
 tium domi manent, ignis supplicio
 dignæ.
 Κατάλαυμα. ὅ. ὁ. ambustio.
 Κατάλινον. iacio, accumbo, discumbo.
 Lucianus, ἄντι τῶν ἰταύρων κατάνητον
 νοσῶν, Siquis sodalium morbo decū-
 bat. Ex quo κατανάσας, iacent, positi
 ta sunt, sident.
 Κατάνηρον. detondeo.
 Κατανακκουμένη. regio quædam est quæ
 possident Lydi & Mysi, exusta arbori-
 bus, præter uitæm. Illinc uinum as-
 fertur uirtute præstans, qui κατα-
 νακκουμένης ὄλως dicitur. Quidā hinc
 ἰοκοφὴν Bacchū πονοφῶν uocant. Cæl.
 lib. 4. ca. 14.
 Κατανακκουμένη. priuatu libidinis ne-
 xos.
 Κατανακκῶ. κατακουμάω.
 Κατανακκουμένη. ὁ. ὁ. species cantus quo
 in Pythicis ludis uiri solebant, Pol-
 luci.
 Κατανακκουμένη. silentium impera.
 Κατανακκῶ. pungo, uulnero.
 Κατανακκουμένη. ἰ. ὁ. temperatio, dilas-
 tio.
 Κατανακκουμένη. ὁ. ὁ. ὁ. in minutas
 partes diuido, & redigo in munus.
 Accus.
 Κατανακκουμένη. ὁ. ὁ. ὁ. illudo, nus-
 gor.
 Κατανακκουμένη. asperum fieri.
 Κατανακκῶ. demulceo, persuadeo.
 Κατανακκῶ. incero, cera obliuo.
 Κατανακκουμένη. ὁ. ὁ. incertus.
 Κατανακκουμένη. simulare.

Κατανακκῶ. ὁ. ὁ. ὁ. comprehen-
 sim.
 Κατανακκῶ. ὁ. ὁ. ὁ. frango, distor-
 queo, Lucia. Aëtii. accus.
 Κατανακκῶ. deploro, lugeo.
 Κατανακκῶ. idem quod κατανακκῶ.
 Κατανακκῶ. ὁ. ὁ. ὁ. pars colli, iugulum.
 Item κατανακκῶ. etiam quæcumq[ue]
 iunctura, & fori, transstra.
 Κατανακκῶ. ὁ. ὁ. clausus, abstrusus.
 Κατανακκῶ. ὁ. ὁ. ὁ. concludo, con-
 tineo. Interdum pro perorare.
 Aëtii. accus.
 Κατανακκῶ. ἰ. ὁ. inuocatio.
 Κατανακκῶ. &
 Κατανακκῶ. eo cubitum, accumbo, recti-
 no, discumbere iubeo.
 Κατανακκῶ. ὁ. ualentinarius, decum-
 bens in lecto.
 Κατανακκῶ. ὁ. ὁ. qui sunt thori antho-
 res.
 Κατανακκῶ. discubitus.
 Κατανακκῶ. lectus, folium.
 Κατανακκῶ. ὁ. ὁ. ὁ. demergo, in-
 undo, irrigo. Aëtii. accus.
 Κατανακκῶ. ὁ. ὁ. diluuium, eluui-
 um, laberium, abluuium, inunda-
 tio.
 Κατανακκῶ. accumulationes parca-
 rum, siue congesta stamina parca-
 rum.
 Κατανακκῶ. ὁ. fatum.
 Κατανακκῶ. in tenues partes attero.
 Κατανακκῶ. ὁ. ὁ. ὁ. ὁ. pati-
 or titillationem.
 Κατανακκῶ. τρυφή.
 Κατανακκῶ. sopio, mulceo.
 Κατανακκῶ. ὁ. ὁ. ὁ. ὁ. dor-
 mic, edormio, sopitus sum. Depon.
 Κατανακκῶ. cubicularius.
 Κατανακκῶ. ὁ. ὁ. ὁ. ὁ. sopio. Ac-
 cusat.
 Κατανακκῶ. ὁ. ὁ. ὁ. ὁ. ministro in
 thalamo,

ihelamo, sum cubicularius.
 Κατακλῆσαι. subsequor.
 Κατακλῆσαι. in sinum deflecti. Thuc.
 ἐν τῷ σπλάχνῳ κατακλῆσαι αὐτὸν.
 Κατακλῆσαι. aquis ingurgito me,
 urinor.
 Κατακλῆσαι. ὕδατι. ὕ. urinator.
 Κατακλῆσαι. affero.
 Κατακλῆσαι. domum redeo.
 Κατακλῆσαι. defero, deporto, domum
 reporto.
 Κατακλῆσαι. ὕ. ὁ. densus.
 Κατακλῆσαι. destructio.
 Κατακλῆσαι. pugnis obtundo & con
 cido.
 Κατακλῆσαι. iaculis conficio, vel con
 fodio.
 Κατακλῆσαι. ὕ. ὁ. furiosus, insanus. ut
 defessus, labore confectus, Plutar.
 in Syl. Sic Diodo. κατακλῆσαι ἀπο
 pellat defessos pugnādo, quibus ἀκλῆ
 ραι integri substituiunt. Bud. Com.
 Κατακλῆσαι. μ. ὕ. π. ὕ. obrusco,
 trucidō, conrucido, cado, concido,
 coniundo, cum res aut hominibus
 etiam discerpitur aut uulneratur.
 Vnde δύο μῆρας κατακλῆσαι, duas aci
 es fudit. Herodot. pro munus per
 cutio accipit. Apud Theophrastum
 arbores praecido, & materiam elu
 xuriantem refeco, significat.
 Κατακλῆσαι. τὰ. crebra.
 Κατακλῆσαι. ὕ. ὁ. satur, molestus.
 Κατακλῆσαι. scindere, comminuerē.
 Κατακλῆσαι. in faciem, in malam.
 Κατακλῆσαι. satis, affarim, ad satietatem
 usque.
 Κατακλῆσαι. compono, orno, apto, di
 gero, & constituo in ordinem.
 Κατακλῆσαι. ordo & digestio rerum,
 & apta compositio.
 Κατακλῆσαι. nouacula sectio.
 Κατακλῆσαι. uide Plutar. in Problem.

Κατακλῆσαι. exaudio. Actiu. accus.
 Κατακλῆσαι. reclamo.
 Κατακλῆσαι. in totum.
 Κατακλῆσαι. ὕ. temperantia.
 Κατακλῆσαι. superuincor.
 Κατακλῆσαι. occupare, uincere.
 Κατακλῆσαι. pro uiribus, omnino.
 Κατακλῆσαι. lanij more concido, dila
 tio.
 Κατακλῆσαι. dependere.
 Κατακλῆσαι. μ. ὕ. π. ὕ. praecipito.
 Κατακλῆσαι. Actiu. accus. iung.
 Κατακλῆσαι. κατακλῆσαι.
 Κατακλῆσαι. delitescor.
 Κατακλῆσαι. contradicere, irridere.
 & cecadis.
 Κατακλῆσαι. αὐτο. τὰ. damnatio.
 Κατακλῆσαι. damnor. Accus. ut κατα
 κλῆσαι θάνατον. Bud. Com.
 Κατακλῆσαι. μ. ὕ. π. ὕ. decerno, da
 mno, condemno. Accus. cum genit.
 Bud. ibidem.
 Κατακλῆσαι. ὕ. ὁ. condemnatus.
 Κατακλῆσαι. ualde laudo, celebro, apo
 plaudo.
 Κατακλῆσαι. defluo, casito, κατακλῆσαι.
 Actiuē, & absolute ponitur. Galen.
 καὶ οἱ κατακλῆσαι, in salientis
 modum fundentes. Verbum ἀπὸ τῶ
 κλῆσαι, id est, à salientibus deductū.
 Bud. Com.
 Κατακλῆσαι. discindo.
 Κατακλῆσαι. μ. ὕ. π. ὕ. imperati.
 κατακλῆσαι. interficio. Accus. uel gen.
 Κατακλῆσαι. pexis capillis.
 Κατακλῆσαι. ὕ. ὁ. ruptilis.
 Κατακλῆσαι. in alea consumi & disi
 pari, ut κατὰ τὴν ἀλῆν, Lys. scē in lu
 do alea superari & facultatibus e
 uerti, Eustath. Bud. Com.
 Κατακλῆσαι. alea rem perdo.
 Κατακλῆσαι. circumecludo.
 Κατακλῆσαι. μ. ὕ. π. ὕ. &

Καταρτίω. μ. ὄψω. π. μα. deuoluo. accu.
 Καταρτίω. μ. ὄψω. π. μα. declino, de-
 mergor, immergor. Bud. Com.
 Καταυεῖν. μ. ὄψω. π. μα. dominor.
 Neur. genit.
 Καταυρῆς. damnatus.
 Καταυῖν. prob. beo.
 Καταμῆ. derider. (Elys.
 Καταρτίω. ἵ. i. detentio, afflatus, instin
 Καταρτίω. ἅνι τῷ ἀνθρώπῳ. Bud. Com.
 Καταρτίω. effamino.
 Καταρτίω. μ. ὄψω. π. μα. superbio, arrogans sum. Depon. absol.
 Καταρτίω. μ. ὄψω. π. μα. deirabo, ob-
 trecco, uitupero, obloquor. Quoties
 rebus iungitur animatis, genit. ha-
 bet, ut ἡδὴ μὲν κατὰ ἀνθρώπου οὐ κα-
 τὰ ἀνθρώπων. Inanimatis additum, con-
 struitur cum accus. ut μὴ κατὰ ἀν-
 ὄψω. π. μα. Suid. Sed κατὰ ἀνθρώπων,
 significat κατὰ ἀνθρώπων, ἀνθρώπων.
 Καταρτία. ar. i. detractio.
 Καταρτία. x. o. deiractor.
 Καταρτίω. μ. ὄψω. π. μα. occupo, occupor, uin-
 co & uincor celeritate.
 Καταρτίω. μ. ὄψω. π. μα. anteuerto, anticipo, oc-
 cupo, Diod. & Plat. Item offendo,
 deprehendo. Xenoph. in persona So-
 crates, ἐκ τῶν ὅτι οὐ τοὺς κατὰ ἀν-
 ὄψω. π. μα. Item assequor, nanciscor,
 comperio, id est comperium habeo,
 intelligo. Item complector, περιπα-
 ῖω. Theophrast. de Plant. f. ὅτι δὲ π-
 ῖω. κατὰ ἀνθρώπων τὸς ὄψω. π. μα. id est
 contegit, obducit. Est etiam reum
 perago, ut δίκην κατὰ ἀνθρώπων,
 Antiph. Item opprimo, & affligo,
 inuado: & hoc in malam partem, ut
 de peste, fame, morte, &c. Κατὰ ἀν-
 ὄψω. π. μα. mihi contigi, mihi
 accidit. Et impersonaliter apud He-
 rodot. κατὰ ἀνθρώπων. Item ad-
 uenio, περιπαῖω. ἡ δὲ κατὰ ἀνθρώπων αἰ-

τὴν θάλασσαν. Bud. Com.
 Καταρτίω. μ. ὄψω. π. μα. comprehendendum est.
 Καταρτίω. μ. ὄψω. π. μα. collistro, ilu-
 mino.
 Καταρτίω. dolere, trisleri.
 Καταρτίω. μ. ὄψω. π. μα. deleo, expla-
 no, contero. Actiu. accus.
 Καταρτίω. repurgans.
 Καταρτίω. recensco, enumero, Xe-
 noph. & Athen. Vnde κατὰ ἀνθρώπων, enu-
 meratio, recensio. Item moriuum
 deploro. Bud. Com.
 Καταρτίω. μ. ὄψω. π. μα. deligo, conscri-
 bo, centurio, κατὰ ἀνθρώπων, Lys. Vnde
 κατὰ ἀνθρώπων, conscriptus, delectus. Est
 etiam allegere & ascribere. Plus. la-
 τινος, ὅς ἐστιν ἀνθρώπων ἀπὸ ἀνθρώπων,
 ὅς ἐστιν ἀνθρώπων. Vnde κατὰ ἀνθρώπων, delectio, al-
 lectio, de quo Bud. Com. Significat
 etiam ordine dico, & quasi deduco
 deputoq. dicendo.
 Καταρτίω. μ. ὄψω. π. μα. deliquor, resoluo-
 r in humore, distillor.
 Depon. absol.
 Καταρτίω. reliquie.
 Καταρτίω. restat.
 Καταρτίω. μ. ὄψω. π. μα. relinquo, pri-
 uo. Vnde κατὰ ἀνθρώπων τὸν θάλασσαν, x-
 ῖω, δίκην, pro deserere uadimonium.
 Actiu. accus.
 Καταρτίω. extenuo.
 Καταρτίω. ὅ. dignus qui lapidetur.
 Καταρτίω. lapidibus obruo, lapido.
 Καταρτίω. μ. ὄψω. π. μα. dormio.
 Καταρτίω. maturefacio.
 Καταρτίω. τὰ. fines, consinia.
 Καταρτίω. ὅ. sapientes, quiescentes.
 Καταρτίω. μ. ὄψω. π. μα. termino, desi-
 no. Neur. absol.
 Καταρτίω. discerpo, diripio.
 Καταρτίω. carmen cui ad perfectio-
 nem syllaba deest.
 Καταρτίω. i. terminatio.

Κατανοήσις. cum fiducia & asseueratione.

Κατανοήσις. ὁ. ὁ. cōprehensibilis, cognitius, comprehensus, perceptus.

Κατανοήσις. ὁ. ὁ. damnatus.

Κατανοήσις. ὁ. ὁ. occupatio, deprehensio, cognitio, perceptio, seu comprehensio Cicrone interprete, quæ propinqua est scientiæ, quæque sit quasi digitis in pugnum contractis. De eo Bud. Com. Musici etiā comprehensionē, pulsationēque chordarū κατανοήσις appellant, quando concentū explorant. Aristoph. Neph. καὶ τῶν ἄλλων, καὶ τῶν ἑσθίων, καὶ τῶν κατὰ νοῦν.

Κατανοήσις. ὁ. ὁ. ἀσπ. π. ἀσπ. &

Κατανοήσις. lapido.

Κατανοήσις. relinquo. Ἀέτιμ. accus.

Κατανοήσις. impinguo.

Κατανοήσις. media pars domus, uel nauis, uel inter columnas.

Κατανοήσις. mutuo, uicissim, è conuerso.

Κατανοήσις. ὁ. ὁ. cōciliatio, recōciliatio.

Κατανοήσις. mutuo, id est, cōparo, concilio, ut κατανοήσις τῶν δηνάρων, Dinar. Ponitur et pro addico, uendoque, & à me alieno, Herodian. Bud. Com.

Κατανοήσις. ὁ. ὁ. ἀσπ. π. ἀσπ. concilio. Ponitur & pro ad eoncordiam & consubernium adduco, ἀπὸ κατανοήσις. Ἀέτιμ. accus. iung.

Κατανοήσις. ὁ. ὁ. dignus qui lapidetur.

Κατανοήσις. ὁ. ὁ. ἀσπ. π. ἀσπ. lapido. Accu.

Κατανοήσις. cum unum pro altero ponitur, mutuum, habile, conueniens.

Κατανοήσις. per. ὁ. ὁ. proportionabilior.

Κατανοήσις. modo hoc, modo illud agendo uel addendo.

Κατανοήσις. ὁ. ὁ. ἀσπ. π. ἀσπ. frango, impingo. Ἀέτιμ. accus.

Κατανοήσις. proficere.

Κατανοήσις. defectū habeo, numero.

Κατανοήσις. ὁ. ὁ. historicus, qui describit & recenset nominatim.

Κατανοήσις. damno, decipio.

Κατανοήσις. numerus.

Κατανοήσις. ὁ. ὁ. τάγμα, cohors, legio. Latini etiam numeros uocant. Vide ἑσθίων, & Bud. in Annot. post.

Κατανοήσις. quæ relicta sunt.

Κατανοήσις. in balneas cōsumo, ut aquam profundo.

Κατανοήσις. gemo, doleo, illacrymor.

Κατανοήσις. &

Κατανοήσις. instruere aciem, in multitudine & classe contribuere, & in decurias distinguere, & in numerum aliquem centuriare. Bud. in Epist.

Κατανοήσις. ὁ. ὁ. instructio aciei.

Κατανοήσις. uinciri, torqueri.

Κατανοήσις. Lycurgi legibus cito & usurpo contra aliquam rem. Genit. Bud. Com.

Κατανοήσις. ἀσπ. π. ἀσπ. refectio, diuersorium, habitatio.

Κατανοήσις. noceo, incommodo, destruo.

Κατανοήσις. ὁ. ὁ. ἀσπ. π. ἀσπ. definitio bellum in concilio, κατανοήσις, διανοήσις. Paus. in Attic. κατανοήσις ἔστι τῶν πρὸς πόλεμον. Significat etiam euertor, κατανοήσις, Greg. Item de migro. Herodianus posuit pro fato fungor & morior. Bud. Com.

Κατανοήσις. quicquid iam non uiget, sed cessat. A κατανοήσις, id est euertor.

Κατανοήσις. ὁ. ὁ. dissolutio, contemptū diuersorium, mansio. Bud. in Annotat.

Κατανοήσις. ὁ. ὁ. κατανοήσις.

Κατανοήσις. ὁ. ὁ. hospes, qui diuersatur & hospitio suscipitur. A κατανοήσις, id est hospitor. Sapient. ὁ. ὁ. πρὸς κατανοήσις.

ἀντα μνηστέρι παρὰ δόξαι, Tanquam memoria hospitis diurni praterijt.

Κατάλυος. idem significat.

Κατάλυος. μ. ὄσω. π. νκα. dissoluo, derogo, pessundo, destruo, euerto, ut καταλύειν τὴν δῆμον, euertere democratiā, Demosth. ὁ κατάλυος ἐν δαμνίῳ, euertere bonis, Lys. Est etiam habitio, diuerto, id est hospitor, καλὸς ὅμοιος, ἱπισθῆναι. Item desino, ut καλῶς καταλύειν, nauigare desij, Demosth. ὁ Xenoph. ὅστις ἐπὶ τὴν πόλιν παύεται, πρὶν ἢ κληθῆναι, τὴν ἀσπίδα καταλύει. Cicero eodem modo dixit, Libenter me hercule artem desinerem. Sic κατάλυος τὴν λόγον, id est finire sermonē: ὁ κατάλυος τὴν βίαν, uitam finire. Bud. Com.

Καταμύων. furore contemno, contrā infanio.

Καταμαλάνω. μ. ἴσω. π. νκα. demollio. Accus.

Καταμαλάνω. μ. ἄσω. π. νκα. mollio. Accus.

Καταμαλάνω. idem, καταπαύω.

Καταμαρτάνω. perdisco. Accus.

Καταμάσσω. accumulo, attraho, hamtio.

Καταμαρτάνω, ὁ

Καταμαρτάνω. emarcesco, emarcescere sino.

Καταμαρτυρῶ. testimonijs cōuincor ὁ percellor. Et καταμαρτυρῶ σον, premo te meo testimonio et cōuinco.

Καταμάψω. comprehendere.

Καταμασάω. inquirō.

Καταμάσσω. depugno, pugnando suspero.

Καταμβνύω. μ. ὄσω. π. νκα. obtundo. Aeliu. accus.

Καταμβνύω. inebrio.

Καταμνιδίω. deridere, ludibrio habere, quemadmodum hodie ferē cletis-

ci multandi, mihilati in scalaris suggestu ridendi propinquantur.

Καταμνίω. demulceo.

Καταμνίω. μ. ὄσω. π. νκα. negligo, contemno, non curo. Accus.

Καταμνίω. ὄσω. ὁ. saucius.

Καταμνίω. μ. ἴσω. π. νκα. in crepo. Aeliu. genit.

Καταμνίω. ὄσω. ὁ. querimonia, uicupatio, criminatio, accusatio, succisio.

Καταμνίω. μ. ὄσω. π. νκα. remaneo. Neu.

Καταμνίω. μ. ὄσω. π. νκα. διαμνίω. Et καταμνίω, partior, id est legitimā partem recipio. Bud. Com.

Καταμνίω. dimetiri.

Καταμνίω. ὄσω. ὁ. dimensio.

Καταμνίω. lanam inficio, ὁ melam in vulnus infero, uel aliud explorandi gratia. Translate pro inuestigare ponitur.

Καταμνίω. ὄσω. mensis, id est, menstrua purgatio.

Καταμνίω. ὁ. menstruus.

Καταμνίω. indico, id est defero, ὁ ostendo, prodo, significo. Est etiam exprobro, hoc est, obijcio culpā non uerbis, sed re ὁ aliquo facto. Sic Plinius, Nam mala emptio semper ingrata, eò quòd exprobrare stultitiā domino uidetur. Genie. iung.

Καταμνίω. defecor.

Καταμνίω. defecor, conspurco.

Καταμνίω. μ. ὄσω. π. νκα. ὁ

Καταμνίω. immisceo. Aeliu. accus.

Καταμνίω. deuorare.

Καταμνίω. largitione emo.

Καταμνίω. in aliis militibus consumo, ὁ expendo.

Καταμνίω. singularim, singulariter solitariè, per solitudinē, solus, sine adimiculo.

Καταμνίω. singulari certamine detinco.

Καταμνίω

Καταμετρεῖν. numeris & modis exor-
nare, & uenustius reddere. Accusf.
Bud. Com.

Καταμαρτυρῶ. cooperio.

Καταμύσσω. confaucio.

Καταμύσσω. μ. ἑσθ. π. ηα. lacero. Accusf.

Καταμύω. μ. ἑσθ. π. ηα. inclino, occlu-
do, claudio, conuigo. Accusf.

Καταμυρῖ. tibiarius genus.

Καταμυρῖσμος. derideo. Genit. ut κατα-
μυρῖσμός σου ὅς, qui deridebit te, Ar-
riano.

Καταμύω. inquirent.

Καταναλάω. μ. ἄσθ. π. αα. cogo,
subigo.

Καταναλῖ. filicula, Iouis radius, her-
bae genus amatoriae. Plin. lib. 17.
cap. 9.

Κατανασσω. &

Κατανασσω. consumo. Accusf.

Καταναλῖ. consumo, extenuo, oblinio,
circuncido, exhaurio, accido: sicut
Lilius, Quamquam accisas res co-
rum satis constabat.

Κατανάσσω. retro cedentes, tergi-
uersari.

Καταναρκῶ. μ. ἑσθ. π. ηα. sum onero-
sus, meo torpore & otio alijs mole-
stus sum. Genit. Paul. Corint. 9. ἵδω-
νός κατάρκας.

Κατανάσσω. scortum, libidiosa.

Καταναρκαῖος. μ. ἑσθ. π. ηα. expugno
nauali praelio. Aetiu. accusf.

Καταναρκαῖος. oppugno.

Καταναρκαῖος. roboro, uigeo, iuueni-
liter glorior.

Καταναρκαῖος. possidere & frui, in al-
bum referri, in numerum aliquo-
rum centuriari, & in decurias di-
stingui. Bud. Com.

Καταναρκαῖος. μ. ἑσθ. π. ηα. distribuo, lare-
gior, praebeo. Aetiu. accusf.

Καταναρκαῖος. perscicitur.

Καταναρκαῖος. μ. ἑσθ. π. ηα. polliccor, an-
nuo.

Καταναρκαῖος. μ. ἑσθ. π. ηα. comburo.
Accusf.

Καταναρκαῖος. niue obrui, perire.

Καταναρκαῖος. diffundo, transundo.

Καταναρκαῖος. μ. ἑσθ. π. ηα. confydero, ani-
maduerto, perpendo, cogito, cogno-
sco, contemplor. Accusf.

Καταναρκαῖος. ιορ. ἱ. cognitio, cogitatio.

Καταναρκαῖος. absumor.

Καταναρκαῖος. μ. ἑσθ. π. ηα. diuido.
Accusf.

Καταναρκαῖος. instituo, moderor, tempe-
ro preceptis. Accusf.

Καταναρκαῖος. μ. ἑσθ. π. ηα. occurro.

Καταναρκαῖος. ἑ. regione.

Καταναρκαῖος. ιορ. ἱ. accliuus, procliuus,
decliuus, promus.

Καταναρκαῖος. μ. ἑσθ. π. ηα. precor.
Accusf.

Καταναρκαῖος. ἑ. contrario, ἑ. regione.

Καταναρκαῖος. ιορ. ἱ. contra, ἑ. regione. Genit.

Καταναρκαῖος. ex aduerso.

Καταναρκαῖος. exhaurio, perfundo, foueo,
sed cum infusione. Vnde καταναρκαῖος
va, fomenta. Bud. Com.

Καταναρκαῖος. fomentum, quod cum in-
fusione sit.

Καταναρκαῖος. taceo, quiesco, doleo, pani-
tet me, pungo, punio.

Καταναρκαῖος. ιορ. ἱ. compunctio, dolor,
quies. dicitur cum quis pungitur do-
lore mordeatur.

Καταναρκαῖος. μ. ἑσθ. π. ηα. compungo.

Καταναρκαῖος. μ. ἑσθ. π. ηα. expedio. Accusf.

Καταναρκαῖος. dorso fero.

Καταναρκαῖος. μ. αἰσθ. π. ηα. lacero, exco-
rio. Aetiu. accusf.

Καταναρκαῖος. contero, punio.

Καταναρκαῖος. exicco.

Καταναρκαῖος. ἑ. aridus.

Καταναρκαῖος. dignor, uolo, dignum puto.

Καταψάλλω. illudo.
 Καταπαιώ. flagello, multo serio.
 Καταπαλάω. δ. δ. compactus.
 Καταπαλάω. μ. αἶω. π. αλα. supeto in la-
 dia. Accusf.
 Καταπαλάω. desiliens.
 Καταπαλάω. catapultā, telum.
 Κατάπαξ. prorfus.
 Καταπαράδω. oppedere, contemnere.
 Καταπάσσω. μ. αἶω. π. αλα. spargo. accu.
 Καταπάσις. οὐ. δ. ex pluribus composi-
 tus, plenus, varius.
 Καταπαθεῖω. abiectum esse.
 Καταπατίω. μ. αἶω. π. αλα. conculeo.
 Accusf.
 Κατάπαυσις. ιοι. i. requies.
 Καταπαύω. μ. αἶω. π. αλα. sedo. Accu.
 Καταπαύω. ιοι. obaudiens.
 Καταπαύω. adhortor. Dativio iungitur.
 Καταπαρτήνεια. instrumentum nauti-
 cum, quo altitudinem maris explo-
 rant, sonis.
 Καταπαρτήρ. idem.
 Καταπαράσω. oppugno, incursio, iacu-
 lor.
 Καταπαρτάσις. catapultarum iacu-
 lator.
 Καταπαρτήρ. δ. δ. catapultā, & suppli-
 cii genus.
 Καταπαρτήρ. δ. δ. missus ex catapultā.
 Καταπαρτήρ. demittere, subdiis edi-
 cia mittere.
 Καταπαρτήρ. suffixas esse.
 Καταπαρτήρ. δ. δ. caneus tibiārum,
 quae praelusis, quibus clarescunt fo-
 raminiibus, recto modo exitu grauior-
 rem spiritum reddunt. Quinul. lib.
 i. cap. 19.
 Καταπαρτάς. absorduit, aut neglecta
 est res.
 Καταπαρτάς. confisus sum.
 Καταπαρτάς. exterritus.
 Καταπαρτάς. decoquo, deuoro.

Καταπαρτάς. δ. δ. μου. tabefactus
 fame.
 Καταπαρτάς. oppedere, Aristoph.
 Καταπαρτάς. transfigentes.
 Καταπαρτάς. μ. αἶω. π. αλα. tego.
 Accusf.
 Καταπαρτάς. ατοι. δ. uelū, obientum
 aliquid atq; obiectum, quod arceat
 aspectum. (cusf.
 Καταπαρτάς. μ. αἶω. π. αλα. lapido. Ac-
 Καταπαρτάς. conturbo, desicio.
 Καταπαρτάς. gelo. Aristot. de Hist.
 an. lib. 6. δ. δ. ψῆξις καταπαρτάς.
 Καταπαρτάς. μ. αἶω. π. αλα. & καταπα-
 ρτάς defigo. Histor. lib. 1. ας τῶν τῶν
 καταπαρτάς τῶν τῶν, in terra figere
 cauliculum.
 Καταπαρτάς. μ. αἶω. π. αλα. desilio. Neu.
 Καταπαρτάς. μ. αἶω. π. αλα. adultero,
 uitio. Accusf.
 Καταπαρτάς. lēdo.
 Καταπαρτάς. palus in aquam defixus.
 Καταπαρτάς. defigo.
 Καταπαρτάς. oi. pessuli.
 Καταπαρτάς. μ. αἶω. π. αλα. deprimō.
 Accusf.
 Καταπαρτάς. δ. δ. pinguis.
 Καταπαρτάς. opplebo.
 Καταπαρτάς. μ. αἶω. π. αλα. comburo.
 Καταπαρτάς. deglutio, absorbeo, deuoro,
 helluor, hoc est per luxuriam consu-
 mo. Eras. prouerb. Gallorum incu-
 sare uentres.
 Καταπαρτάς. decido, sterno. Neu. absol.
 Καταπαρτάς. committo, trado.
 Καταπαρτάς. fidem facio aut praesto.
 Καταπαρτάς. fiducia est & securitatis
 contractus, ut sit inter eos quibus
 incōperta est utrinq; fides alterius.
 Καταπαρτάς. pīco, pīce punio, comburo.
 Καταπαρτάς. pinguis.
 Καταπαρτάς. as. i. consternatio, metus
 immodicus.

Καταπλάκω. exterrans, aberrans.
 Κατάπλασμα. αἷς. ῥ. malagma, emplastrum.
 Καταπλάσσει. emplastri modo imponere.
 Καταπλάσθ. ῥ. ὁ. maceratus in emplastro.
 Κατάπλᾶσι. cataplasmate curo, et me deor.
 Καταπλέω. complico, nectō.
 Κατάπλος. ὁ. ῥ. ἰ. plenus, expletus.
 Καταπλώ. cum ad portum nauigans redeo, quasi deorsum nauigo, ut ἀρὰ πλώ, contrarium defluo.
 Καταπλώθ. conferum.
 Καταπληκτικός. ὁ. ὁ. deterrens, horribilis.
 Κατάπληξ. ἵσος. ὁ. stolidus, stupefactus, semper attonitus, consternatus.
 Κατάπληξις. ἵος. ἰ. stupor, terrefactio.
 Καταπλήξω. μ. ἵσω. π. ἡκα. perterreo. Accusf.
 Κατάπλοος. annauigatio, portus ad quem applicamus.
 Καταπλοῦν. ὦ
 Καταπλοῖσι. diuitem reddo, locupletō.
 Καταπλώω. expurgo, perluo.
 Καταπνώω. μ. ὠσω. π. ὠκα. pfo. Accusf.
 Καταπνίξω. suffocare.
 Καταπνίξω. fumo perfusus.
 Καταπνίσω. μ. ἴσω. π. ἡκα. fumigo.
 Καταποδάω. nimium ὦ plusquam par est fruor.
 Καταποθή. absorptum, consumptum. à uerbo καταπίω.
 Καταποδμήω. μ. ἴσω. π. ἡκα. expugno, uinco. Ἀἴλι. accusf.
 Καταποδισάω. uribus extrudo.
 Καταπορεύω. μ. ἴσω. π. ἡκα. supero, in lusa obtinco, opprimo, labore conficio, ὦ domo supero. Ἀἴλι. accusf.
 Κατάπονος. ὁ. ὁ. de lassus, defessus.
 Καταπονήμα. labore, arumnaq. confic

cior, ὦ fatisco, languere, deficio, uiribus deficio.
 Καταπονοῦμαι. ὦ. interdum pro exercitato.
 Καταπονήσας. ὦ
 Καταπονήσω. μ. ἴσω. π. ἡκα. demergo in mare, inuoluo undis marinis. Accu.
 Καταπονήσις. ὁ. ὁ. demersio.
 Καταπονήσις. ὁ. ὁ. pirata, qui post praedam etiam in mare mergit.
 Καταπονήσις. καταπονήσις.
 Καταπονήσις. oppedo econtra. Neutr.
 Καταπονήσις. redeo.
 Καταπονήσις. μ. ἴσω. π. ἡκα. scotior. Neutr.
 Καταποροποιέω. μ. ἴσω. π. ἡκα. scortando exhaurio substantiam.
 Καταποροῶ. μ. ἴσω. π. ἡκα. prabeo.
 Κατάποσις. ἵος. ἰ. deuoratio.
 Καταπόσις. sapius.
 Καταπόσις. guttur, gula.
 Καταπόσις. ὦ. ὦ. catapodium, medicamentum quod sumitur deglutiendo.
 Καταπόσις. ἀνάδω. de iis, qui annonae pretium intendentes, ex fame ὦ penuria vulgi luctum capiant, ὦ inde locupletantur. Bud. Com.
 Καταπραΐν. decliuus, καταπραΐν, pronus.
 Καταπραΐνω. ὦ
 Καταπραΐνω. μ. ἴσω. π. ἡκα. gero, id est facio, perficio, transigo, perago, pertrahio. Item uendo, καταπραΐνω. Halicarn. libro 6. καταπραΐνους ἀσφάλαν, comparans securitatem.
 Καταπραΐνω. miigo, lenio.
 Καταπραΐνω. καταπραΐνω.
 Καταπραΐνω. comburo.
 Καταπραΐνω. μ. ἴσω. π. ἡκα. praecipito.
 Καταπραΐνω. ἵος. ὁ. ἰ. pronus, decliuus.
 Καταπραΐνω. dissecō.
 Καταπραΐνω. prodere.
 Καταπραΐνω. prodo, dilapido.

Kαταπολεῖν τὴν δίκην, ἢ τὴν καταπο-
λεῖν, prauaricari. Bud. Com.

Kαταπολεῖν uel καταπολεῖν sine dia-
resi. impune aliquid agere, cōtemne-
re, deferere, impune irridere, κατὰ τι-
νός πολεῖν. nam πολεῖν interdum
παρὰ significat. Herodotus, ἢ ἔφ' ἂν
μὴ γὰρ ὡς καὶ θεοὶ ἀποκαταπολεῖται,
Non gratis me ludibrio habuerit,
non impune feret, non impune me lu-
serit. Sumi qui ab ἡρώδῃ deducūt,
alij ab ἰσῷ. Bud. ibidem.

Kατάσσω. deorsum uolo. as.

Kατάσσω. μ. ἴξω. π. ἡα. terren.
Accus.

Kατάσσω. ὁ. despuendus, execrādus,
uilis, detestandus.

Kατάσσω. despuo, contemno, execror.

Kατάσσω. αἶος. ὁ. ruina.

Kατάσσω. αἶος. ὁ. trepidantes.

Kατάσσω. timeo, trepido.

Kατάσσω. αἶος. inops sum.

Kατάσσω. ὁ. ὁ. cinadus.

Kατασσω. αἶος. ὁ. flagitium abomi-
nandum libidinis, fœda uoluptas.

Kατασσω. libidinosus sum.

Kατασσω. αἶος. ὁ. αἶος, cinadus,
draucus, obscænus, scortū. Et apud
Atticos medius digitus, qui ὁ κατὰ
πυλὴ appellatur.

Kατασσω. αἶος. marcesco, putresco.

Kατασσω. μ. ἴξω. π. ἡα. deſo. Accus.

Kατασσω. impleo, humecio.

Κατὰρα. αἶος. ὁ. maledictio, execratio, de-
uotio, detestatio.

Kαταράτης. ὁ. ὁ. genus auis maritimæ.

Item cataracta (quo nomine ὁ Li-
uius uitur) locus est abruptus, ὁ
præcept in flumine, unde aqua ruit
potius quàm fluit, ut cataractes Nili
apud Sirabo. lib. ultimo. Bud. Com.

Kαταράτης. frangere, deicere.

Kαταράτης. μ. αἶος. π. αἶος. maledi-

co, executor, deuotio, deſ nouco. Da-
tuo ὁ accus.

Kαταράτης. ὁ. præcept.

Kαταράτης. ὁ. ὁ. maledictus, execra-
tus, execrandus, sceleratus, sceles-
tus, scelus.

Kαταράτης. μ. αἶος. π. αἶος. uel καταράτης
αἶος. percutio fortiter, collido, fran-
go, rumpo. Herodi. 1. καταράτης
αἶος ἢ αἶος ἰδὲν. Item crumpo.
Demosth. ὁ Diodo. Est etiam præ-
cipito, cum impetu decido, καταράτης
αἶος. Aristot. de Mun. αἶος αἶος
αἶος, καὶ αἶος καταράτης αἶος, ὁ
αἶος κατὰρα. Item desluo, casito.
Gal. Method. ὁ. καταράτης ἢ αἶος,
pro ἀπάτη κατὰ τὴν αἶος. Bud. Com.

Kαταράτης. chlana talaris.

Kαταράτης. μ. αἶος. π. ἡα. euacuo, soluo,
irritū facio, prætermitto, ἀπὸ τοῦ
αἶος in opere, inuili opere onero.
Paul. Timoth. καταράτης ὁ ὁ
αἶος.

Kαταράτης. αἶος. ὁ. initiatio, primitiæ.

Kαταράτης. irriguo. Accus.

Kαταράτης. peragere, manibus tracta-

Kαταράτης, ὁ (re.

Kαταράτης. numero recensere.

Kαταράτης. καταράτης.

Kαταράτης. consuo, infero.

Kαταράτης. pannosus.

Kαταράτης. nugari.

Kαταράτης. ὁ. sudore perfundor.

Kαταράτης. in alterā partem uergens.

Kαταράτης. deorsum uergo.

Kαταράτης. desluo, resoluo. Neut. abſo.

Kαταράτης. decido, delabor, ruo,
cum impetu fluo. καταράτης
αἶος, abrupta.

Kαταράτης. μ. αἶος. π. ἡα. discindo,
decidere cum impetu facio, deicio.
καταράτης, abruptus, salebrosus.
Αἶος. accus.

Kαταράτης

Κατάψησις. i. condemnatio.

Καταψέδω. conspiciere, insonare.

Καταψήσσομαι. eloquentia torrente rapior, eloquentia dulcedine ita afficior, ut liberum iudicium non habeam. Bud. Com.

Καταψήσσομαι. ui eloquentia demulceo & afficio.

Καταψήσσω. disjicio.

Καταψήσω. μ. ἴσω. w. ἴσα. projicio. Acc.

Καταψόσω. distillationibus laboro, fluxus patior.

Καταψόσος. u. ὁ. defluxus, catharrus, distillatio faucibus impacta.

Κατάψοπος. deorsum uergens.

Καταψόσω. μ. ἴσω. w. ἴσα. sorbillo.

Καταψύω. quadrare facio, cōcilio.

Κατάψυτον. locus in quem humor influit, id est irriguus. Accipitur pro pleno & copioso, sicut affluens apud Latinos. Bud. Com.

Κάταψις. ιος. i. applicatio.

Καταψάω. μ. ἴσω. w. ἴσα. apto, restituo. Accusf.

Κατάψισις. ιος. i. aptatio.

Καταψίσω. μ. ἴσω. w. ἴσα. persicio, praparo, coagmento componoq. Sed uariius eius est usus. Est enim luxata membra in artus repono Aeginetæ. Vnde καταψισμός. Item cōmorum & perturbatum compono, quasiq. mentē emotam, luxatamq. in locum suum restituo. Plut. in Caton. Item

ex multis unum compono, ut τὰ κατὰ τὴν φύσιν τῶν ἀσμάτων pro eduljis ex multis rebus concinnatis, Dioscor.

Vnde & pro ad concordiam & unitatem reduco, καταψίσσω, Herodo. in Terpsich. Et Paul. ad Gal. ult. ὅπως

οἱ πνευματικοὶ καταψίστην τὸν τοῦτο. Vos qui spirituales estis, componite huiusmodi hominem offensum in spiritu clementia. Est etiam omni

bus numeris, partibusq. absoluo, & absolutè compono, ut Lucæ 6. καταψίσσω. & ἡ πᾶς ἰσχυρὸς ἀδελφότητος αὐτῶν. Quod tamen quidam ad amicum referunt, & πᾶς προδὸς accipiunt, ut sit, Compositus autem totus erit, ut præceptor eius. Bud. Com.

Καταψίσψ. ἴπος. ὁ. qui conatur componere conventiones.

Καταψίω. condo, dispono.

Καταψύω. defluere.

Καταψύσω. dispono.

Καταψύς. in initio.

Καταψύς. ἴς. i. oblatio demonum, exordium.

Καταψύς. ab initio.

Καταψύω. μ. ἀρξομαι. w. ἀρξωμαι. initio, sacrificio demonibus, hostiæ & sacrificium libo, uictimam ferio. Item incipio, auspicio, aggredior. Vnde καταψύωμαι τῶν μάχης, prælium committere & incipere. Bud. Com.

Κατάψω. lacerasso, id est, prior aliquid facio, prouoco, & author sum, exemplum præbeo. Athenæ. πρὶ τῷ ψάλλειν τῶν τοῖς τοῖς κατὰ ψω. Ponitur & pro ἀρχομαι capi. Plato, Ἀνὰ τὴν ἀρχὴν κατὰ ψω φαίσθαι, Sed quod bonum faustumq. sit, Phædrus primas dicendi partes habeat. Accipitur etiam pro ἡγεμονέω, præesse, cum genitiuo, ut οὗτος κατὰ ψω τὸ λόγον, Plat. Aristotel. pro ἀρχαίω usus est. Bud. Com.

Κατάψω. præsultor, præcentor, χροῖς.

Καταψύω. terra uicibus apta.

Καταψύω. μ. ἴσω. w. ἴσα. incarno, catenem facio.

Κατάψω. οὐ. ὁ. corpulentus, obesus.

Καταψύω. ὁ. καταψύω. sedo, cōpesco, reprimo, sepelio, restinguo. Accusf.

Κατασάωμι. μ. ἄσωμι. w. ἄμι. decido.
 Κατασάω. μ. ἄσω. w. ἄμι. concutio, de-
 cutio, hastam concutio. Item non
 uoce, sed manu silentium indico, uel
 indico, uel aliud significo, signū do.
 Xenoph. καὶ ὡς χαράσσας κατέσασον. Et
 Luc. Act. 19. ὅτι ἀνελθάντες κατασά-
 σον τὴν χάριν. Idem, κατασάσας ἅ τινι
 χάρι ὄντων.
 Κατασμιλῶσθαι, ὃ κατασμιλῶσθαι. in-
 gnire, id est aliquid imprimere, si-
 gno obsignare.
 Κατασάωμι. marcesco. Depon. absol.
 Κατασάω. marcescere facio, sicut ca-
 ricq̃ putrescere cogo.
 Κατασάω. fauere linguis iubeo, silen-
 tium impero, filere impero. Bud. Cō.
 Κατασάω. conticesco.
 Κατασάω. ledere.
 Κατασάωμι. μ. ἄσω. w. ἄμι. κατασάωμι.
 Κατασάωμι. μ. ἄσω. w. ἄμι. edo. Ac-
 cusatiuo.
 Κατασάω. procumbo, procumbere fa-
 cio, concido.
 Κατασάωμι. μ. ἄσω. w. ἄμι. effodio, euer-
 to, diruo, demolior, solo a quo. Acc.
 Κατασάωμι. uellico, fodio, pungo.
 Κατασάωμι. ἄ. ἄ. defossio.
 Κατασάωμι. defossus.
 Κατασάωμι. qui amicis dedecori est.
 Κατασάωμι. μ. ἄσω. w. ἄμι. dispergo,
 inspergo; respergo, dissipo. Accus.
 Κατασάωμι. attenuor.
 Κατασάωμι. μ. ἄσω. w. ἄμι. spe-
 culor. Depon. accus.
 Κατασάωμι. instruo, exorno, armō-
 que, κατασάωμι, ut ἵππον προβαλέμε-
 να κατασάωμι. Xenoph. Item cō-
 pono, conficio, fabricor, ut ὁ φανδίας
 κατασάωμι. ὁ φανδίας τὴν δόλυνται. Aristot.
 Proprii autem κατασάωμι artificis
 est, κατασάωμι uero locato-
 ris, qui opus impendens suis facium

dū locat. Est ὃ conficio, perficio, ab-
 soluo, ἀπερῶσθαι, ἀπορῶσθαι. Κατὰ
 συναρμόδιον τὴν βασιλεύειαν, regnū appe-
 tens, ὃ occupare uolens. Bud. Com.
 Κατασάωμι. μ. ἄσω. w. ἄμι. aedifico,
 extruo, ut οἰκοδόμημα παρασκευάσθαι,
 Pausan. Item instruo, paro, appa-
 ro, adorno, ut Latinis instruere do-
 mum, agrum, hortum, nauem rebus
 necessarijs. Strabo, βασιλεὺς κατὰ
 συνάσας, Regiā instrumento regio ad-
 ornavit. Item probō, confirmo,
 austruo, cōstituo. Refertur aliquan-
 do ad fraudes ὃ dolos, ὃ significat
 contechnor, conexo. Demosthe. μὴ
 χαλεπὰ καὶ κατασάωμι ταῦτα, id est
 struxit, molinus. Sic Vergil. Dolis im-
 structus ὃ arte Pelasga. Bud. ibidē.
 Κατασάωμι. ἄ. ἄ. aedificium, ta-
 bernaculum, fabrica. Item fraus,
 cōmentum, molimentum, subdolum,
 actus cōmentitius ὃ falsus, Demo-
 sthe. κατὰ ἄνους. Accipitur ὃ in bo-
 nam partem. Aristot. Ἐν ἅ καὶ τὰ
 βλαβερά κατασκευάσματα χρίσθαι πρὸς
 τὴν δημοκρατίαν τὴν τοιούτων: quod
 ipse alibi κατασάωμι dixit, ὃ σέσω-
 μα, hoc est remedium excogitatum.
 Bud. ibidem. (ομα.
 Κατασάωμι. ἄ. fraus, sicut κατασάωμι
 Κατασάωμι. opifex, ὃ molitor. ut
 mundi deus molitor.
 Κατασάωμι. ἄ. ἄ. fabrilis, fabricatus,
 compactus, subornatus, appositus,
 alligatus, adornatus, summiffus.
 Κατασάωμι. ἄ. ἄ. structura, opificiū. κατὰ
 συνάσας, ὃ συνάσας ἰσχυρὰ, locare
 sariate clauenda. Et translate pro
 artificioso rationis compositione ὃ
 structura, Lys. ὃ Basil. Vnde etiā
 κατασάωμι ὁ opifex Athen. eo pro opi-
 ficio et opere. Ciceroni molitio rei di-
 citur. Item κατασάωμι ὁ opifex,

constitutio corporis, Galeno: Θ κα-
τασκευὴ τῆς ψυχῆς pro cōstitutione ani-
mi, Platoni. Item supellex, uasa, Θ
instrumenta domus uel fundi, Strab.
Item apparatus Θ copie, sine qui-
bus aliquid cōmodē administrari ne-
quit, Isocrati in Paneg. Est Θ pro-
batio, astructio, demonstratio, Phi-
lopono. Bud. Com. (tentoria.

Κατασκευομαι. μ. ἑσμαι. π. ὠμαι. firmo

Κατακυλω. μ. ἑου. π. ἑλα. in taberna-
culo maneo. Neur. absol.

Κατακυλωσις. ιορ. ἰ. ob umbraculum, re-
ceptaculum, diuersorium.

Κατακύνω. μ. ἰψω. π. ἡρα. inmitto, κα-
τακύνω. Item cum impetu exor-
ior, grassor, hoc est, sauiro, Θ in perni-
cie notamq; p̄gredior, ut pestis que
cū ingeni clade hominū inualescit.

Κατακύνω. ad umbro, compagino.

Κατακύνωμαι. dispergor.

Κατάκυστος. ὁ. ὁ. umbrifus, opacius.

Κατακύνω. μ. ἑου. π. ἡρα. exploro, inspi-

Κατακύνω. ἡρ. ἰ. exploratio. (cio.

Κατακύνω. uel κατακύνω. τὰ. naues
exploratorias Θ speculatorias Ca-
sar Θ Liuius appellant.

Κατάκυστος. ὁ. ὁ. explorator, speculator

Κατακυμίνω. diminueret.

Κατακυμίνω. parui pendo, hoc est
μικρὸν πόλον ποιῶμαι τινο. Vel po-
tius parvū Θ illiberalē iudico et exi-
stimo, exiguū de aliquo sentio Θ ma-
ligne, hoc est illiberaliter. Accus.

Κατακύνω. comburo, corrumpo.

Κατακυλώ. persequor, arceo.

Κατακυλώμαι. decipio.

Κατακυνάω. ὁ. luxu cōsumo, prodigo.

Κατακυνάω. μ. αἶψω. π. ἡρα. dilanio. Ac

Κατακυνάω. deliciari. (cus.

Κατακύνω. detraho, diuello, dissoluo.

Κατακύνω. spargo, diffemino. Genie.

Κατακύνω. imbuo, libo.

Κατακύνω. urgeor.

Κατακύνω. sefimo.

Κατάκυστος. ἀκού. audieu feror.

Κατακύνω. accelero, urgeo, præcipi.

Κατακύνω. inquino. (cio.

Κατακύνω. impellere.

Κατακύνω. ingenti studio, Θ cū am-

bitione quadā aliqd facio. (gmētū.

Κατακύνω. bona fide, citra fa-

Κατακύνω. de industria, seriō.

Κατάκυστος. μ. αἶψω. π. ἡρα. instillo.

Κατακύνω. cōst. constitutus.

Κατακύνω. in rectū, iuxta ppendiculū

Κατακύνω. ὁ. singulorum pondus.

Κατακύνω. pharmacā cohibētia, supā-

primentia, ἀντακύνω, Galeno. ἀντα-

Κατακύνω. oi. congressi. (cinō.

Κατακύνω. circūuenire, id est in-

uidia cōstata Θ factione opprimere.

Κατακύνω. factionibus uincor.

Κατάκυστος. ιορ. ἰ. tranquillitas, status,

conditio, ordo, ἴδω. Item excre-

tio. Aliquando instauratio.

Κατακύνω. dispostor.

Κατάκυστος. τὰ. subtegulanea.

Κατακύνω. cooperio.

Κατάκυστος. απρ. ὁ. rectum, lacinar.

Κατάκυστος. consopius, conslipatusq;

undiq; rectis opertus.

Κατάκυστος. μ. αἶψω. π. ἡρα. ad modestiā

reuoco, Θ in officio conineo, plur.

Item supprimo cumentia uel excre-

scencia, Θ reprimō, sedo, contraho.

Dioscor. Aetiū. accus.

Κατάκυστος. μ. πῶ. π. ἡρα. ingemo, suspi-

ro. Neur. absol.

Κατάκυστος. μ. ἰσω. π. ἡρα. stellifico. Acc.

Κατάκυστος. ὁ. stellaris, sydereus.

Κατάκυστος. ὁ. ὁ. habitus status.

Κατακύνω. ὁ. ὁ. placido ac placato

Κατακύνω. amuleta. (animō.

Κατάκυστος. cōfirmo, ἐνδύω. Itē conde-

mmo, κατακύνω, dispungo, deleo.

stium, pro pecunia assignata. Si
gnificat etiā centuriari, & in album
referri. Bud. ibidem.

Κατάταξις. decuriatio, & centuriatio.

Κατατάξις. praeuenio.

Κατατάξις. celeritate uincor & op.
primor. (sco.

Κατατάξις. admiror, timeo, obstupeo.

Κατατάξις. contendere, scilicet dicen-
do, ἀντὶ γὰρ, latius differere, expli-
care, ut διὸ κατὰ τάξιν ἔρω, Quare la-
tius cōmemorabo, Plat. Vel cōtende-
re ire, ut κατὰ ἄνω πρὸς ὀρόμην, contem-
do cursum, Synes. Sic Caesar de bel.
Gal. 1. Maturat ab urbe proficisci, &
quādam maximis itineribus in Galliam
ulteriore contendit. Item sterne-
re, deicere, premere, atterere, rum-
pere, frangere, conficere, ut κατὰ τὰ
ὄμματα & ἀπὸ τῆς ὁδοῦ παρὰ, Athen. &
ἀπὸ τῆς βασιλῆος, Demosth. & κατὰ τὰ
ῥέματα πόροισι, Chrysost. Bud. Com.

Κατατάξις. τὰ. sumptus, pecunia que
in ordinem uel tribū pendenda est,
confessus magistratus.

Κατατάξις. contundo. Accus.

Κατατάξις. enumero, inscribo, in ordi-
nem refero.

Κατατάξις. in artem redigere, ar-
tis praeceptis alligare & astringere,
sub artis necessitatem redigere.

Κατατάξις. artificiosus.

Κατατάξις. ἰ. ὁ. artificiosus, industrius.
Callimachi epitheton ab Athenien-
sibus propter elegātiā & artis sub-
tilitatem.

Κατατάξις. liquefacio, difflo, cōsumo.

Κατατάξις. uoce passiuā significatio-
nem habet actiuā, depono, ut κατὰ τὰ
ῥέματα τὸ ἀπὸ ἑλπίδων, sicut Latini depono
magistratum, praefecturam: & de-
pono onus, siue executio, ut κατὰ τὰς
ἐπιτάξεις, id est ἀποφορῶν, Aristoph.

Aliquando est collocare gratiam,
beneficium conferre, gratiam inire,
ut τὸν χάριον κατατίθεμαι, uel ἂν πρὸς
ὅποιον χάριον κατατίθεμαι, Demosthe.
Lucas Act. 24. ἔδοξεν τῇ χάριτι κατα-
τίθεαι ὅτις ἰουδαίῳ, Volens gratiam inī-
re à Iudeis. Vnde κατὰ τὸν νόμον τῆς
ἐκκλησίας, est deferre honorem
uel studium in aliquo ornando: κατὰ
τὸν νόμον μαρτυρεῖται, deferre testimo-
nium, Synes. Bud. Com.

Κατατάξις. deponere similiter est, ut
de suo passiuo diximus. Vnde pro re,
ponere ponitur, sius singula suo loco
condere, Xenoph. Oecon. Item pro
beneficium aliquod in alium pone-
re, ut τὰς τὰς ἐν τῷ χάριον κατὰ τὸν νόμον,
sicut Plaut. Quid dona cessant mihi
conferre omnes gratulantes? Et fre-
quens usus est huius uerbi Luciano,
pro rependere gratiam, siue facere
paria. Ponitur aliquando pro sola
uere, rependere, id est καταβάλλω,
ἀντίω, ut κατὰ τὸν νόμον πρὸς μισθόν, &
τὸν τὸν κατὰ τὸν νόμον, Plat. In ea signifi-
catione iungitur quoque cum datiuo
& genitiuo, de quo Bud. ibidem.

Κατατάξις. prosterno, saucio, uul-
nero.

Κατατάξις. conspurco, commaculo,
concaco.

Κατατάξις. retinere.

Κατατάξις. furore obruor & ex-
haurior.

Κατατάξις. audeo. Genit. Bud. Com.

Κατατάξις. ἰ. scilicet, concisio.

Κατατάξις. sagittis conficio, eiacular.

Κατατάξις. corruo.

Κατατάξις. uulnero.

Κατατάξις. fundo, fugo.

Κατατάξις. discutro, decutro, praedor,
populor, incursionem facio, incursio-
nibus uasto, pergrassor & percutro

Latine etiam dicitur. Cum de anima
to dicitur, genituum ferè habet, sed
cum de inanimato, accusatiuum.

Κατάφασις. i. exesio.

Καταφίβω. attero, tero, consumo. κα-
ταφίβω τὴν ἡμέραν, diem eximere,
cunctari.

Καταφίχτορ. δ. tenuis, capillamentorum
instar, melle.

Κατάποτος. κατάνης, accliu.

Καταρράζω. μ. άσθ. π. ακα. roto. Accu.

Καταρράω. μ. άσθ. π. ακα. deleor, de-
licior, eluxurior in aliqua re. Genit.
Gregor. ἵνα τι καὶ αὐτὸς καταρράω. ὁ
ἀδελφῆ, Vt ipse quoq. eluxuriante stylo
utatur. Item derideo & ludificor per
lasciuia & delicias. Idem, ἀπιδος
φάτῃν μίχου καταρράω. τὴν μὲν
τῶν δυνάεας. Bud. Com.

Καταρραῖ. libido, luxuria.

Καταρραῖω. luxurior.

Καταρρίζω. μ. ἵβω. π. ὕχα. cogo, domo,
supprimo. Accusf.

Καταρτίζω. assequi, successum habere.
Genit.

Καταρτίζω. ὀνέξ. δ. νοτι compos.

Καταρτίζω. sicco, splendidum reddo.

Καταρτίζω. ὁ. ἵβω. δ. illustratus.

Καταρτίζω. ἵβω. δ. lucidatio.

Καταρτίζω. μ. ἵβω. π. ακα. sono, id est mo-
dulor, exploro concentum, cibiarum
modulis oblector. Neutr. absf. Vnde

Καταρτίζω. Theophrastus, καὶ καταρτίζω
αὐτοὺς Βραχύνει δὲ αὐτὸν, Non multæ inspi-
rationis indigere in auspicando can-
tu: uel antequam in theatrum affera-
tur ludicre & lenitoriae exercitatio-
nis: de tibicali calamo. Bud. Com.

Καταρτίζω. μ. ἵβω. π. ακα. castra
metor.

Κάτατος. extensus, apertus.

Καταρτίζω. canibus oblector.

Καταρτίζω. urinator.

Καταρτίζω. deuoro.

Καταρτίζω. uideor, id est appareo.

Depon. absf.

Καταρτίζω. ἵβω. ἵ. i. manifestus, aper-
tus, perspicuus.

Καταρτίζω. affirmare.

Καταρτίζω. ακ. ἵ. i. luciditas, perspicui-
tas.

Καταρτίζω. affirmatum.

Καταρτίζω. manifestè.

Καταρτίζω. μ. άσθ. π. ακα. uenemis
inficio, excanto. Actiu. accusf.

Καταρτίζω. ἵβω. δ. delinio oratione.

Καταρτίζω. ἵβω. ἵ. i. affirmatio, intentio.

Καταρτίζω. affirmo.

Καταρτίζω. μ. ἵβω. π. ακα. dico contra ali-
quem, protestor, polliceor, cōfiteor.

Καταρτίζω. ἵβω. δ. affirmatiuus.

Καταρτίζω. ἵβω. δ. recens.

Καταρτίζω. procliuas.

Καταρτίζω. sidere, mergi, pessum ire,
ut Aristot. de testudinib. καταρτίζω
ἵβω (inquit) ὁ δὲ ὕψος Item de
labor, decido. Greg. καὶ καταρτίζω αὐ-
τὸν θάνατον. Et Hippocr. αὐτὸν θάνατον
καταρτίζω, in morbum delapsus est. Item
euerse, ut πόλεις καταρτίζω, urbes
euerse, Gregor. καταρτίζω τὴν ἰ-
σχυρὴν, tuo, & impetum in hostem fa-
cio. Est & obdormiscere uehemen-
tius, & alto somno. Luc. Act. 20. καὶ
πλεον καταρτίζω ἀπὸ τοῦ ὕπνου, altiore
somno obdormiscens. Significat
etiam deferor & appello in portum.
Bud. Com.

Καταρτίζω. pronus, procliuus.

Καταρτίζω. deicio, deturbo, Greg. Item
deorsum fero, cui ἀναρτίζω opponi-
tur. Item allido, impingo, incutio,
adigo, Lucian. Est etiam sopio, in
somnia sterno. Alex. Probl. 1. ὁ καταρ-
τίζω δὲ καὶ ἵβω ὅτι ὕπνον αὐτὸν καταρτίζω.
Bud. Com.

Καταφύη. η. i. securitas que datur
iureiurando.

Καταφύω. refugio, confugio, exulo.
Neutr. absol.

Κατάμην. affirmo. Accus.

Καταμύσω. diuulgo.

Καταφύς. tristitatus.

Καταφύω. perco, marcesco.

Καταφύς. α. i. corruptio.

Καταφύς. i. o. exitiosus, corruptpens.

Καταφύς. μ. α. ο. w. na. osculor. Acc.

Καταφύς. per silentium uinco.

Καταφύς. patientia & modera
tione uincor.

Καταφύς. discindere, contundere.

Καταφύς. comburo. Accus.

Κατάφύς. combustio.

Καταφύς. nugar, mentior.

Κατάφύς. u. o. formidolosus.

Καταφύς. accedo.

Καταφύς. α. i. impetus, allisio uehe
mens, ήμυ. Polyb. uem soporis ue
hementis impetus, inclinatio in so
mnium, principii infirmitatis, mar
cor, torpor, sopor, degrauiatio, des
pressio. Est & sua oratoribus κατα
φύς, hoc est, inter accusandum lon
gior spiritus productio. Bud. Com.

Καταφύς. dormio, deprehendo, inel
ligo. Accus.

Καταφύς. idem.

Καταφύς. ior. o. i. pronus.

Καταφύς. ο. i. uehementis, impetuo
sus, impetu incurrens, somnolentus.
Vnde καταφύς εἶναι, somnus ue
hementius incubans.

Κατάφύς. u. o. pronus, iudicatu pro
nus, planus, perspicuus. Gal. κατά
φύς γιντα σαφές, id est iudicatu
pronum, siue planum & perspicuū.
Id tamen rectius κατάφύς cum u le
getur, Bud. authore.

Καταφύς. i. o. onerosus, uehementis.

Καταφύς. aninaduertere.

Κατάφραξ. u. o. cataphraclus, equus
opertus, & undiq; munius armis
κατάφραξ αἰώα, naues constrata;
& que καταφύατα habebāt. Aclua
rias Liuius appellat. κατάφραξ ψή
χας, anima obtenebrata, neq; prauis
dentes futura.

Καταφύς. μ. α. ο. w. na. despicio, ni
hil pendo, pro nihili ducor. Aclius
accus.

Καταφύς. α. o. i. confidentia.

Καταφύς. i. o. contempnus, despectus,
insipientia, Thucyd. ἀσφύς, κα
τά intensiue acceptum.

Καταφύς. despiciendum.

Καταφύς. i. o. contempnor.

Καταφύς. u. o. in despectus.

Καταφύς. contempniue.

Καταφύς. expendo in studijs lites
tarum.

Καταφύς. penitus uro, exiccō. Acc
cus.

Καταφύς. idem.

Καταφύς. i. o. i. refugium;

Καταφύς. subsidium.

Κατάφύς. locus arboribus consitus.

Καταφύς. per gentes, uel tribus.

Καταφύς. genitum.

Καταφύς. resonare facio, τράσω.

Κατάφύς. u. o. manifestarius, manife
stus, clarus, deprehensus, ιναυτός
ρος.

Καταφύς. manifestarium facio, in fur
to prodo.

Κατάφύς. aratus.

Καταφύς. gratificari, id est, condo
nare, largiri, donare, prauaricari
gratiōse, eblandiri, effugere. Aeschi
nes, οὐ πρὸς τοῦ ἐμῶν οὐδ' ἐπ' ἀγῶνα
καταφύς.

Κατάφύς. α. o. i. hiatu, scilicet pro
fundior.

Kataphorica. condemnatio, contra-
rium suffragium.

Καταθέτω. τὸ καταθέτω.

καταΐω. *profundo, infundo, offundo.*
Accus.

Κατά. irritio.

Καταχλύν. η. i. hiatus, καταχλυσ. Agi:
stoph. Eccles. Διμοσιὰ ἢ γέφυρα καὶ κα-
ταχλύν τῶν σιμυνοτόρων ἔστω.

Kataxelūos. frangi.

Kαταχθόνιος. ov. ð. infernalis, subterraneus.

Katagboros pinguis.

Καταναίσω. irrideo.

Kατάφωσι. 108. ἢ. obtenebratio, offusio
caliginis & tenebrarum. Vnde κατὰ
ζωάνης, id est obscurissimos libros
composuisse imitādo Antemachum.
Herm. in Plinium.

Kataxoplaio. rescindo.

Kαταγόρεσις. 105. 4. species cantus, quo
in Pythijs ludis representabatur A-
pollo iam ouans.

Καταφρονέω. largior, suppeto. Genit.

Καταχών. μ. ἴση. π. πλα. obvio, exag.
gsto. Accusf.

Καταχθόμαι. μ. ἰς μαι. π. κομαι. abutor,
id est re aliqua male utor, uel supra
modum utor. Est etiam male acci-
pere uerberibus uel morte afficere.

Aeschin. ἀνὰ παραχρῆστος μοι ἡ δοκῶ
 ἔλθῃς εἰν. Accipitur et passim in-
 terdum. Bud. Com.

Κατάχρησις, debito & usura implicetur.
Vnde κατάχρησις, siue κατάχρησις bona di-
cuntur oppignorata, bona pradia et
obatarata, sponcione & fideiussione
affecta. Et debitores ipsi a re alieno
oppressi, κατάχρησις, & κατάχρησις, ἴσως
χρ. Bud. Com.

Κατάχρησις. 105. ἡ. *abusio*. Item cum
nomen à primo suo ac proprio signifi-
cato ad rem nomine proprio carens.

tem transferur, ut oculus uitis.

Καταχρηστικός. ὁ. ὁ. abusivus.

Kataxißo. illino.

Καταχθιόμενος. ου. ὁ. illicitus.

Καταχυσῶσαι ἑαυτάτε.

Καταχρῶσαι τὴν κομὴν. tingere capil-
lum, fucare.

Κατάχρημα. αρε. ρ. aqua balnei, qua per-
funduntur balneo exeuntes.

Κατάχνη. ἢ. αἰτ.

Kαταχύματα. 2d. res siue bellaria quæ effundebantur super caput serui nuper empti, cum domum heri ingrediebatur, sicut supra caput uxoris nuper nuptæ, ius. Significat etiam iuris condimentum. Cæl. li. 14. ca. 6.

Καταζῶμαι. obtritus sum.

Καταχύννμαι. obnuor, id est nimium
implicor, & occupor.

Καταχενύω. μ. ὄσθ. π. νηα. facio aggerem, occulo terra. Accus.

καταρτίσω. μ. ἰσν. π. πα. diuido, se,
moueo, facio reuerii, sepono, dispo-
no.

Καταψάω. mulceo, palpo.

Kαταλαίνω. moueo, festino.

Karaxámoμα. tibijs cithari sꝑ personæ
ac oblector.

Καταψαλλομαρτυροῦσάμην. κ. ὁ. qui adhibuit falsos testes.

Καταψευδομαρτύρομαι. falsis testibus
opprimor.

Καταψῆρ. obscurare. nam ψῆρς tenebras significat.

Καταψηφισμαι. μ. ιβμαι. π. ιομαι. cōtra
iudico, condemno, faciendum cen-
seo, pronuntio. Bud. Com.

Καταψίχω. demulceo, adolor, leniter cō
trecto.

καταψεύρ. *tenuem, uel glabrum red-
dere.*

Καταψυχτικός. ὁ. refrigeratorius.

Κατάψυχος ὁ τεστίταις.

Κατάψυξις.

Kατάψυξις. i. refrigeratio.

Kαταψύζωμαι. refrigeror.

Kαταψύχω. μ. ὕψ. π. ἡα. refrigero, sicco.

Αἴσιu. accusf.

Kαταψῶφ. τὸν. demulcientem.

Kαταψύλω. fractus sum. Ab ἄνω, med.

prat. ἡα, & per dissolutionem ἡαα,

καταψύλω. Vnde & καταψάσ. σρος. ὁ.

& καταψῆα. i. particip. fractus. Et

interdum fluxus, mollis, effeminatus, sicut fractus Latinis.

Kαταΐδω. fractus, deiectus, uel positus est.

Kαταΐδω. sopitus.

Kαταβίβω. descendit.

Kαταβῆκα μύσος. supinus, inert.

Kαταγγῶφ. tradere, ut καταγγῶ τὸν ἑα

φλω, trado desponsam. Item uadi-

monio uel sponsione, uel satisfactione

ne obstringere quempiam. Et apud

Demosth. καταγγῶφ τὸν πῶν ἑααα &

τὸν πῶν est pueros et naue pro credi-

to pignerari, & manum prædibus bo-

nis iniicere, quæ bona satis accepto

habebat obnoxia. Bud. Com.

Kαταγγῶδω. ὁ καταγγῶδω καὶ ἰγγῶδω.

Kαταγγῶνω. festinare.

Kαταγγῶπῶ. dissolutum & infirmum

esse. ἀπὸ τῶ ἑα γόρῳ ὑπὸ ἑαα.

Kαταγγῶμύσος. σ. ὁ. damnatus, repre-

hensus.

Kαταδωΐω. subuerto, solo æquo.

Kαταδύω. occidit, submersus est.

Kαταδύω. consumo, deuoto.

Kαταδύπω. obstupuit.

Kαταδύωμαι. μ. αἴσω. π. αἴσω. instillo,

defluo, corrumpto.

Kατάδωπ. uidi.

Kατάδωπτος. σ. ὁ. idolatriæ deditus.

Kατάωπ. prat. med. ab ἄνω. descenderat.

Kατακίς. concedens, moriger, æquus.

Kατακίνα. penetrabilia domus.

Kατακῶπ. in orbem globari & colligi

in arcum.

Kατακωμύσος. ἀντι τῷ κατακωμύσος.

Kατάλαχ. recensuit.

Kαταλίσσω. obligo.

Kαταλυσσάσθ. instar serpentis corpus trahere.

Kαταλυσσάμύσος. in seruitutē redactus.

Kάταμι. descendo.

Kατάνωπ. occultabant.

Kαταπῶφ. reprehendere, contradicere,

occultè accusare, deferre, occultum

detegere, secreta reuelare & prode-

re aliquem, Aristoph. Plut.

Kαταπαμύσος γῆ. terra culta & sub-

acta.

Kατάπω. subigo, compello, adigo, ut

ἐπὶ τῷ δῶσι τῶν κατὰ τῶν, Thucyd.

Item ueto & arceo, ut παύω ἢ θα-

λάσσω κατὰ τῶν, liberum cōmeatium

adimere, Pausa. & apud eundem πα-

τὸν κατὰ τῶν, intra fines continere,

exitumq; adimere. Bud. Com.

Kατάρα. scutum, pelia.

Kατάραπ. discidit. Accus. iung.

Kατάρα. calumnior, detraho.

Kαταρπένδομαι. μ. δέδομαι. π. δέδομαι. cauila-

lor, assimilo, per dissimulationem

deludo. Genit.

Kατῶχ. obtinebat.

Kατακίωφ. obdormiuit.

Kατίκω. combustii.

Kατακλάσθω. πλακακλάσθω. apud Theo.

Kατακλάσθω. imperfon. necesse fuit, ne-

cessitas coëgit, Pausa. Bud. Com.

Kατακλάσσω. coire.

Kατακλῶω. redarguo.

Kατακλῶω. μ. ἴσω. π. ἡα. misereor. Nen-

accusf.

Kατακλῶω. ὁ. miserans.

Kατακλῶωμαι. circumuoluo.

Kατίσω. eligo.

Kατίωαντι. e regione, è diuerso.

Kατακλῶω. indigus, qui caret.

ritum arbitrio, ut qui in dei alicuius
redacti sunt potestatem, qui illos pro
sua potestate moderatur possidentq;
et agit quocumq; lubet. Dativus iun-
gitur, ut αὐτῷ καὶ κατήχημα, Lu-
ciano.

Κατήχησμαι. antiquatus.

Κατήκω. quotannis.

Κατακαλέω. a. et ὄ. ῥ. imprecatio, dirae.

Κατωδαμονέω. fortunatum dico, et
beatum puo. Accusf.

Κατωδινέω. tangere.

Κατωδύω. dirigo, administro.

Κατανοέω. praedico, extollo.

Καταμαίεω. uerbis aliquid leuare.

Κατανοοῦντες. laudantes, praedicantes.

Κατακυριεύω. superare, dominari.
Genit.

Καταβάλλω. μ. ἄνω. π. ἄνω. accu-
bo, placo. Depon. absol.

Καταवासῖς. ὁ. cubicularius, qui spon-
sam ducit dormituum.

Κατανώω. μ. ἄνω. π. ἄνω. facio dormire.

Καταδύω. ὁ. qui peregit preces.

Καταδύω. precibus interpellasse.

Καταδύω. μ. ἄνω. π. ἄνω. prospe-
ctor. Depon. absol.

Κατανοήσας. ὁ. probi.

Κατωπύω. dilator.

Κατωστέω. μ. ἄνω. π. ἄνω. bene cōiecto.

Κατωφύω. fauore praesto.

Κατωφύω. oi. laudati.

Καταόχομαι. deprecor, imprecor, de-
moueo.

Κατακαίω. epulor.

Καταφθάνω. ὁ. corrupti mente.

Καταέω. osculabantur.

Καταέω. insurgo, aduersum sto. Lu-
cas in Act. Καταέω. ὁ. ἄνω.

Κατακαίω. odio prosequor.

Κατακαίω. occupans.

Κατακαίω. φονεύω.

Κατακαίω. occidit.

Κατήχημα. ῥ. ἄνω. ὁ. ἄνω. Bud. Com.

Κατήχω. occupo, id est possideo, magno
pere aliquid teneo, retineo. Item in-
cumbo, decumbo, et sideo, hoc est in-
sideo, ἰσίδωμαι, Theophr. de Caus. 1.
et 6. Bud. ibidem. Αἰτίω. accusf. uel
etiam genitiuo.

Κατακαίω. qui damnauit, uel qui
damnatus est.

Κατακαίω. accusf. et aliquando
accuso.

Κατακαίω. morbi circuitus, pro κατὰ νόσον.

Κατακαίω. μ. ἄνω. π. ἄνω. damno, ut τὸ
ἄνω καὶ τὸ ἄνω τὸ κατὰ νόσον, damna-
remundum ortus et interitus Philo-
ni. Vel potius pro praedicare, quod
est palam commemorare, κατὰ νόσον.

Hoc enim κατὰ νόσον significat, et
indicare, siue exprobrare, ut illud Pli-
nij. Mala emptio semper ingrata, eo
quod exprobrare domino stultitiam
uidetur. Et Verg. Degeneres animos
timor arguit. Est etiam κατὰ νόσον
indicare, et significare nomine et
appellatione. Gal. Ther. 14. κατὰ νόσον
ὁ κατὰ νόσον, Appellatione ipsa signifi-
cetur et praedicetur. Item praeme-
fero. Lucia. κατὰ νόσον κατὰ νόσον
κατὰ νόσον, id est ineptiam multā pra-
seferentes. Id Cicero clamitare di-
xit, pro Q. Rab. Supercilia illa olere
malitiam et clamitare calliditatem
uidentur. Bud. Com.

Κατακαίω. α. ἰ. accusatio, crimē, ut κα-
τακαίω, accusf. Item praedica-
mentum.

Κατακαίω. ὁ. accusator, actor, petitor.

Κατακαίω. descendebam.

Κατακαίω. exercitatus.

Κατακαίω. ὁ. obediens, dicto audiens,
morem gerens.

Κατακαίω. liquefacio.

Κατοικία. domus.
 Καταίειδ' α. ο. qui nunq̃ domo discedit
 Καταίειω. μ. λ. α. ω. ι. α. s. habitare facio,
 constituo, reduco in suas sedes.
 Κατανομή. ἰ. ὁ. habitatio.
 Κατανατάρω. misereor. Neutr. accus.
 Κατανίσσ' α. misericordiam implorare.
 Κατανίσσ' α. ι. ὁ. misericordia, commi
 Καταλύω. lugeo. (seratio.
 Κατανέωμαι. uino obruor, Plac.
 Κάδινος. υ. ὁ. uinosus.
 Καταρύγω. abscondere.
 Καταρύγ' α. de se arroganter sentiens,
 Κάδ' α. ἰ. ὁ. nosti. (insolens.
 Καταρχώμαι. morior. Depon.
 Καταρχώμ' α. oi. manes, mortui.
 Καταρύω. torpeo, pigresco. Neut. abso.
 Κατανοιάω. delabor.
 Κατανοήσωμαι. defleo. Depon. accus.
 Καταμή. ἰ. ὁ. s. scila.
 Καταρτάω. uitupero, exprobro. Accu.
 Κατατάω. sequor, persequor.
 Κατατίω. post, retrō, à tergo, ponē, quā
 si post faciem. Genit.
 Κατάστα. τὰ. conspicua.
 Κατατάω. exuro.
 Κατανοέω. aspicio, intueor.
 Κατασκάω. α. ὁ. aspektor, explorator, spe
 culum.
 Κατανοέω. manifestum, in conspectu, è
 regione.
 Κατασκάω. α. ὁ. retortidus.
 Κατασπείλωμαι. ueluti speculo exprimo
 ac refero.
 Κατασπείω. ἰ. ὁ. perspicax.
 Κατασπείω. cōtemplatiuē, speculāter.
 Κατασπείω. α. ὁ. speculum.
 Κατασπείω. florere, uigere, κατασπείω.
 Κατασπείω τὴν ψυχὴν, ad sacra suscipi
 enda prae parō mentem, ad sacrorum
 cultum expio, & idoneam reddo.
 Κατασπείωμαι. initiatus, deuotus,
 consecratus. Bud. Com.

Κατασπείω. μ. ἰ. α. ω. s. κατα. egregiē & cum
 uirtute aliquid facio, prosperē ali
 quid gero, exequor, rectē attingo, as
 sequor. Accus.
 Κατασπείωμαι. α. ὁ. opus uirtutis, id est
 rectum officium & perfectum, rectē
 factum, id est actio per se expetēda.
 Est etiam praclarum facinus pro
 sperē & egregiē factum & gestum,
 successus, res bene gesta.
 Κατασπείω. ι. ὁ. correctio, rectae effe
 ctio, Cicerone interprete.
 Κατασπείω. ἰ. ὁ. qui strenuē confecit
 negotia.
 Κατασπείω. ara in uia.
 Κατασπείω. α. ὁ. s. ὁ. territus.
 Κατασπείω. α. ὁ. crepido, metuo.
 Κατασπείω. defodio. Accus.
 Κατασπείω. defossio, thesaurus.
 Κατασπείω. saltationibus demulceo &
 mitigo, salto, Greg. Et κατασπείω
 πασίω, id est per saluatorum specula
 cula elatus, apud eundē. Bud. Com.
 Κατασπείω. subterraneus.
 Κατασπείω. α. ὁ. i. nox obscura.
 Κατασπείω. ad cicatricem perduco.
 Κατασπείω. superbio, supercilii erigo,
 superbe alloquor. Genit. Bud. Com.
 Κατασπείω. cerebri pars quae manu tene
 tur, manubrium.
 Κατασπείω. ἰ. ὁ. detentio, possessio. Est
 etiā affectio animi τῶν ὑποσπείω,
 ἀκατασπείω. item morbus ueternos
 sus. Vigilantem soporem uocant re
 centiores. Bud. Com.
 Κατασπείω. α. ὁ. fanaticus, κατασπείω
 πὸ τῶ ὁ. ὁ. s. uel ἰ. ὁ. τῶν ἀκατα
 σπείω, ἀκατασπείω. Bud. ibid.
 Κατασπείω. α. ὁ. detentius, numine affla
 tus. Vnde apud Plutar. ἰ. ὁ. ὁ. κατασπείω,
 pro ἀκατασπείω ἢ ὁ. ὁ. & ἀκατασπείω
 μόνος, hoc est eorum quae apprehen
 dit tenax, apud eundē. Bud. ibidem.

Κανθοειδής. ὁ. idlas οὐράδης.
 Κανθίνος. ὁ. ardens. (σιρ.)
 Κανθός. mēsis, spicarum uegetatio.
 Κανθός. ὁ. quod exuri potest.
 Κανθός. ὁ. cremabilis.
 Κανθός. ὁ. astus, ardor, febris astu-
 ans. Descendit à particípio, ὅτι in
 obliquis amittit, itaq; seruatur ob na-
 turalem productionem.
 Κανθόριον. instrumentum quo puride
 carnes aduruntur, inustorium, cau-
 terium.
 Κανθός. sacrificium quoddam, focus.
 Κανθαρομύ. μ. ἡ γλαυ. π. γλαυ. glorior.
 Depon.
 Κανθάρια. ἄσος. ἡ. gloria.
 Κανθαριώδης. gloriosus ὃ iactator.
 Κανθαρίος. ἰος. ὁ. exultatio. ἔχον κανθαρίον,
 habeo unde glorier.
 Κανθάριον. ridere, cachinnari.
 Κανθίον. μ. ἡ σπ. π. ἡ σπ. spiro.
 Κανθίος. ἰος. Capharens Eubæa pro-
 montorium. Et appellatiue locus as-
 per, tempestuosus, scopulosus, diffi-
 cilis descensu. παρὰ τὸ κανθός.
 Κανθός. Spiritus. Vnde ἡ ἄσος, ὁ κανθός
 ὁ γὰρ τὸ πνεῦμα.
 Κανθίον. ualeudinarius sum.
 Κανθίον. ὁ. deprauatus habitu uitio-
 rum.
 Κανθίον. ὁ. ὁ. malè habitus, cui corpus
 macie confectum est.
 Κανθίον. ὁ. ὁ. mala corporis habitudo,
 ex quo omne alimentum corrumpi-
 tur.
 Κανθίον. strepo, immodèstè rideo. à flu-
 ctibus sumptum.
 Κανθίον. turbo.
 Κανθίον. ἡ ποτ. ὁ. testudo, lapillus qui ab
 aqua agitur.
 Κανθίον. καὶ κανθίον. apud comicos ridi-
 culus, stupidus. à κανθός, quòd stultu-
 torum est semper ore hianti esse.

Κανθός. ὁ. ὁ. panis ex hordeo.
 Κανθός. vor. hordeū tostum, ὃ abusiue
 omnia tosta. Itē rosmarini fructus.
 Κανθός. ὁ. mali quippiā suspicari.
 Κανθός. capsula. à κανθός.
 Κανθός. sudariolum.
 Κανθός. morsus.
 Κανθός. murus, paries.
 Κανθός. μ. ἡ ἄσος. π. ἡ ἄσος. calefacio.
 Accusf.

K B.

Κανθός. uel ἄσος, apud poetas idem, quod in
 prosa oratione ἄσος.
 Κανθός. μ. ἡ ἄσος. π. ἡ ἄσος. diuido, scindo,
 frango. Accusf.
 Κανθός. iacent, laborant. Accusf.
 Κανθός, ὃ crasi xip. pos. ὁ. cor, animus
 distractus.
 Κανθός. securis, ferramentum fabrilē
 aut sutorium.
 Κανθός. ὁ. locus quo immittitur ma-
 lesici apud Lacedæmonios, ut Athe-
 nis in barathrum.
 Κανθός. fractura.
 Κανθός, pro κανθός. iacent, aut iaces.
 Κανθός, ὃ κανθός. caput, calix.
 Κανθός. genus auis.
 Κανθός. cynocephalus, cete.
 Κανθός. auis quædam marina.
 Κανθός. fici ὃ oliuarum acinus.
 Κανθός. ὁ. mica, minutulus, quasi dila-
 tas militare.
 Κανθός. ὁ. ὃ.
 Κανθός. ὁ. ὁ. panis ex milio.
 Κανθός. puls è milio, serpens, hydrus.
 Κανθός. ὁ. tinnunculus, genus auium.
 Κανθός. ὁ. ὁ. milium, serpentis genus,
 cenchros.
 Κανθός. μ. ἡ ἄσος. π. ἡ ἄσος. frango, dissipō,
 dispergo. Accusf.
 Κανθός. idem.
 Κανθός. ὁ. diuurni dolores in mem-
 bris, aut genitalibus.

Κιδρί. ὤ. curiosus, gloriosus, solici-
tus, bonus, inclutus, sedulus, prae-
dens. à κίδα per systolen.
Κιδρίς. αἰ. bacca cedri.
Κιδρίν. α. ὀ. cedrinus.
Κιδρίον. odoratum.
Κιδρίονα. τὰ. citria mala.
Κιδρίονα. legumina.
Κιδρίονος. pars Thraciae.
Κιδρί. α. ὀ. cedrus.
Κιδρίον. ἰ. ὀ. ex cedro fabricatus.
Κύμα, ὁ. synec. κύμα. iaceo, cubo.
Item cado, quemadmodum ὁ La-
tine dicimus iacentem animum, pro
deiecto. Accipitur etiam aliquan-
do pro concedo.
Κῆα. incendi, usi.
Κῆα. ἱανῶ.
Κῆι. illic.
Κῆμα. τὰ. uulgo situata.
Κῆπος. α. ὀ. inharens.
Κηρύμα. τὰ. thesauri, opes, pecunie
repositæ, instrumenta pretiosa, au-
rea uasa, uulgo clinodia, res pretio-
sæ ὁ chara sepositæ. à κύμα.
Κηρύματιον. locus in quo res pretio-
sæ, ὁ in delicijs habitæ reconduntur.
Κηρύματιον. thesaurarius.
Κῆν. ὁ. pro ἱανῶ. α. ὀ. ille.
Κῆνις, pro κῆνι. ἰ. ὀ. uacuus.
Κῆο. iaceres.
Κῆον. ure.
Κῆρα. α. ἰ. pestis, infelicitas, genera-
tio, statura.
Κάρι. αἰ. insula, lumbrici lati et oblon-
gi, uincula sepulchralia.
Καρίς. fauus, ὁ auis quædā, halcyon,
accipiter.
Καρκίμος. ὀ. rarus, confus.
Καρκίμος ἄρτος. uastata regione.
Κάρ. μ. ἡ. ἄρ. α. ἱανῶ. π. κίκαρη.
tondeo, deuro, scindo.
Κῆον. illuc.

Κλῆμα. iacebo.
Κλῆμα. ὁ. κλῆμα. inerti, piger.
Κλῆ. uro, accendo.
Κλῆμα. odoratus.
Κλῆ. ὁ. ὀ. dormiturus.
Κλῆμα. ὁ. κλῆμα. mox fut. à κίδα. curabo.
Κλῆμα. priuabo, dissipabo.
Κλῆμα. ὁ. pro ἱανῶ. ὁ. ἄρ. cessæ-
runt, priuarunt.
Κλῆμα. priuans, curans, separans,
parcens.
Κλῆμα. contestus.
Κλῆμα. pro κύμα. subiectiuo κῆ. ὀ. à
κύμα. defessus sim, fatiger.
Κλῆμα. perf. à κῆ. totondi.
Κλῆμα. confusus ac ornatus.
Κλῆμα. qui honoribus nimis mō-
te extermatur ac stupet.
Κλῆμα. ὁ. iniustus, notatus.
Κλῆμα. spirans, expirans.
Κλῆμα. acinus, uel nucleus pinee
nucis, granum gnidium.
Κλῆμα. furio subreptum.
Κλῆμα. latrabo.
Κλῆμα. perfracta, mollia,
languida cantica.
Κλῆμα. pro κλῆμα. ὀ. clamant
tes.
Κλῆμα. ὁ. ὀ. resonans. à κῆμα.
Κλῆμα. ὁ. κλῆμα. sorte electus.
Κλῆμα. ὁ. ὀ. κλῆμα. clausus.
Κλῆμα. iubeo.
Κλῆμα. pro κλῆμα. audī.
Κλῆμα. pro κλῆμα. audite.
Κλῆμα. uoco, iubeo.
Κλῆμα. fatatum.
Κλῆμα. munii pedes.
Κλῆμα. ὁ. ἱανῶ. ὁ. ἱανῶ. pro
importante ὁ importato.
Κλῆμα. ὁ. armatus, acutus.
Κλῆμα. ἰ. ὀ. clamor, uociferatio.
Κλῆμα. clamo, à medio præterito κῆ
κῆμα.

Κλῆμα.

Κίμωδι. uociferare.
 Κίμωα. miscui, temperaui.
 Κίμωις. u. ò. clamator.
 Κίμωμος. confusus, robustus.
 Κίμωμος. concinnè.
 Κίμωτος. temperie præditus est.
 Κίμωτος. clamosus.
 Κίμωτος. incerte loquentes. nam κίμωτος dentium strepitus in morientibus dicitur.
 Κίμωτος. qui causam dixit, qui accusatus fuit, electus. κίμωτος πρῶτος, res iudicata.
 Κίμωτος. pro κροκόδιλος, κατ' ἰσότητα. crocodilus.
 Κίμωτος. u. ò. reticulum, uitta, discriminale, flammeum. Bud. Com. παρὰ τὸ κρότω.
 Κίμωτος. dominus, ut qui possideat seruū. ὁ κίμωτος. is. hera, domina.
 Κίμωτος. cortex.
 Κίμω. curo, doleo.
 Κίμωος. alto sopore opprimi.
 Κίμωος. ò. ò. clamosus, tumultuosus.
 Et κίμωος, Diana, uel quòd Enceladum occiderit, uel ob uenatorios strepitus, uel quòd lunæ mutationes æris tumultus sequatur, uentorumque tempestas.
 Κίμωος. μ. ὄσω. π. να. clamo, resono. proprie de aquarū strepiu. Neut. absol.
 Κίμωος. αὐτός. ὁ. ὁ.
 Κίμωος. u. ò. strepitus, clamor.
 Κίμωος. ὁ. ὁ. resonans, clamans.
 Veni, maris, ὁ fluuij epitheton est.
 Κίμωος. locus inter Atheniensium ὁ βατορίου fines situs, et urbs Phrygiæ.
 Κίμωος. ὁ. ὁ. habens nigras nubes, niger, denigrans nubeis.
 Κίμωος. nigricans.
 Κίμωος. ὁ. ὁ. obscurus, dolosus.
 Κίμωος. ὁ. ὁ. niger.
 Κίμωος. αὐτός. ὁ. ὁ. nigredo.

Κίμωος. ὁ. ὁ. niger, obscurus.
 Κίμωος. ὁ. ὁ. garrula, crocicans. Epitheton cornicis.
 Κίμωος. μ. ὄσω. π. να. resono, cōsono.
 De aqua dicitur molliter inter fluendum sibilante.
 Κίμωος. strepitus.
 Κίμωος. ὁ. ὁ. poculum ligneum, peluis.
 παρὰ τὸ χίαν κρότω.
 Κίμωος. securis.
 Κίμωος. equito.
 Κίμωος. instrumentum piscibus capiendis aptum.
 Κίμωος. κίμωος.
 Κίμωος. cupiens iter facere.
 Κίμωος. ὁ. ὁ.
 Κίμωος. u. ὁ. plur. τὰ κίμωος. uia. in τὸ κίμωος.
 Κίμωος. imperium.
 Κίμωος, uel κίμωος. ciuitas mutorum.
 Κίμωος, uel κίμωος. αὐτός. ὁ. admonitio nautarum. Cani autem remigibus celestina per symphoniacos seruos olim solitum erat, ὁ per assam uocem, id est ore prolata, ὁ (ut in argonauti) interdum per ciutharam, authore Pædiano. Vnde ὁ Martialis li. 3. Quorum per uada tarda nauigantes Lentos figitis ad celeuma remos. Bud. in Annot.
 Κίμωος. ὁ. ὁ. iussor, proreta, qui imperata excipiens ad alios defert.
 Κίμωος. μ. ὄσω. π. να. ὁ.
 Κίμωος. μ. ὄσω. π. να. iubeo, unde τὰ κίμωος ποιῶ, imperata facere. Est etiam horitor, ὁ permitto uoce actiua. Lys. ὁ ποιῶ κίμωος βίβωμι.
 Sinebat me aliud de se statuere. Bud. Comment.
 Κίμωος. iussio.
 Κίμωος. ὁ. ὁ. equus celes, qui ab uno sessore agitur ὁ regitur. Eos Centauri primum excogitarunt condocere

facere, in ijsq̄ sedere, id quod antea nesciebant, & curribus solū utebantur. Hinc translatione sumpta ponitur pro nauigio aëtuario, quod uno remo, & non binis aut ternis per sedilia ageretur, cum tamen plures remiges haberet. Celocem Latini interpretantur, auctore Gellio. Vnde & κελύριον paruulus celox, Thucydidi. Bayf. de Re nau.

Κελυρίδιον. μ. ἄσθ. &

Κελυρίδιον. μ. ἰσθ. π. ιαζ. equito, uehōtur, rego equum defulcrum.

Κελύκος. ὁ. aper.

Κελύριον. π. δ. census domus.

Κελύς. obliquus.

Κελύς. ὁ. προσγυγίσω, καὶ ὁ. ῥύμω, figo nauem.

Κελύς. puer, lecythus, et unus ex idais daëtylis.

Κελύμα, ποῖς. iubeo. Depono.

Κελύριον. instrumentum quo ex puteo hauritur aqua.

Κελύριον. π. δ. intonsa auis.

Κελύς. niger.

Κελύς. appuli, ad portū ueni, assumpsi.

Κελύς. Galli, à Celso Hercules filio.

Κελύριον. π. δ. siliqua, cortex.

Κελύριον. ιοι. δ. cortex exterior, putamen, testa.

Κελύς. iubeo.

Κελύς. aper. uox, eques, spado, filius.

Κελύς. ustinus.

Κελύς. ἄσθ. ὁ. cerua, himulus, quasi λοῖμας, ἵ. ἵτις νομίζονται ὡς τῶ σωματός.

Κελύς. leuis.

Κελύς. uide τί.

Κελύς. ἄσθ. ὁ. uasorum inanitas. pro inedia accipitur.

Κελύς. ἄσθ. ὁ. uaniloquium.

Κελύς. uir uanus, & futilis.

Κελύς. uana iactans.

Κελύς. ἄσθ. ὁ. morticina, carnes præ-

mortuae.

Κελύς. ἄσθ. π. ιαζ. per uacua uado, uana conor. Neutr. absol.

Κελύς, pro κελύς. ὁ. ὁ. uacuus.

Κελύς. ιοι. ὁ. ὁ. uana iactans.

Κελύς. ἄσθ. ὁ. ὁ. uacuum, ueniet, pars quae est inter latera, quasi κελύς ὁ. ὁ.

Κελύς. π. δ. uacuum monumentum.

Κελύς. ἄσθ. ὁ. ὁ. inanis gloria.

Κελύς. ἄσθ. ὁ. gloriosus, gloriae audius, inanem de se persuasionem habens.

Κελύς. ὁ. ὁ. uacuus, desertus, uanus. ἄσθ. ὁ. ὁ. χαλῆς χάρις, leuē inis gratiam.

Κελύς. ἄσθ. ὁ. ὁ. inane studium, curiositas circa res nihili.

Κελύς. ἄσθ. ὁ. curiosus, leuicularū rerum studiosus, inanum studiorum plenus.

Κελύς. ἄσθ. ὁ. frustra.

Κελύς. ἄσθ. ὁ. imaginarium sepulchrum, quale describit Vergil. li. 3. Aeneid. Suetonius honorarium tumulum appellat. Sic uocari possunt hodie quae representationes in annuietarijs exequis uocamus. Bud. in Annot.

Κελύς. de indocto dicitur.

Κελύς. ἄσθ. ὁ. uacuitas.

Κελύς. ἄσθ. ὁ. rerum innouatio, nouum studium.

Κελύς. crumena.

Κελύς. ἄσθ. ὁ. uocum inanitas, uaniloquium.

Κελύς. μ. ἄσθ. π. ιαζ. euacuo, excavo. Accus.

Κελύς. stimula, iube, crea.

Κελύς. ἄσθ. ὁ. genus ornamenti muliebris.

Κελύς. ἄσθ. ὁ. cetauricē, immaniter, in ciuilitate. Eras. Chil.

Κελύς. ἄσθ. ὁ. agrestis.

Κελύς. ἄσθ. ὁ. inmanis pugna.

Κελύς. ἄσθ. ὁ. latrones.

Κελύς. stimulator.

seminibus, quæ prius quàm in terram cadant, si in cornua boum inciderint, duriora nascuntur. Eras. Chil.

Κίρμα. αῶς. ῥ. mixtura.

Κίρσω. infundo.

Κίρσος. ὁ. cornutus.

Κίρσος. ὁ. corniger.

Κίρσος. labris incurvis.

Κίρσος. ὁ. siliquastrum.

Κίρσις. μ. ἰσω. π. ια. cornu uentilo, cornu peto, obarieto.

Κίρσιος. ὁ. corneus, cornutus. Et κίρσις, καὶ κίρσις. ἰ. oratio ambigua. Sunt tamen qui κίρσιος, syllogismum cornutum interpretentur. Laërt. in Zenone, et Politian. Miscel.

Κίρσιος. ὁ. ῥ. siliqua.

Κίρσιος. ὁ. cornupeta.

Κίρσιος. qui cornu expolit, exco, litq. artificii ingenio ac sculpsit.

Κίρσιος. idem.

Κίρσιος. siliqua, aut ficus Aegyptia.

Κίρσιος. ὁ. ῥ. cornicen, tibicen.

Κίρσιος. μ. ἰσω. π. ια. fulmino. Acc.

Κίρσιος. ῥ. Ceraunia montes Epiri.

Κίρσιος. ὁ. fulmine ictus.

Κίρσιος. lupiter, attonitus, & uestis quædam.

Κίρσιος. fulmen intorquet.

Κίρσιος. ὁ. fulminum iactus.

Κίρσιος. ὁ. fulmen. κατὰ τὸ κίρσιος, & αἶψα, ἵππερ θάλασσαν ἔειπεν. Fuit & cognomen Ptolemæi cuiusdam ex promptitudine, audaciq.

Κίρσιος. altamachina in scena instar specula, ex qua fulminum iactus exhibebant.

Κίρσιος. μ. ἰσω. π. ια. fulmino, fulmine percussio. Accus.

Κίρσιος. misceo, uinum infundo. Ab antiquo usu cornuum pro poculis.

Κίρσιος. ὁ. Cerberus.

Κίρσιος. Cimerij, imbecilles.

Κίρσιος. cōuicior, maledico, decipio.

Κίρσιος. μ. αἶψα. π. ια. lucror. κατὰ τὸ κίρσιος, ὁ. ἵππερ θάλασσαν. Neutr.

Κίρσιος. ὁ. uulpes.

Κίρσιος. ὁ. astutus, uilis, fraudus lentus.

Κίρσιος. ὁ. avarus.

Κίρσιος. uulpes.

Κίρσιος. ῥ. astutia uulpina.

Κίρσιος. uafrities.

Κίρσιος. uilius, lucrosius, melius.

Κίρσιος. ὁ. uilissimus, astutissimus, prudentissimus, locupletissimus.

Κίρσιος. lucri causa uxore ducere.

Κίρσιος. herba lanaria.

Κίρσιος. ὁ. lucrū, astutia uulpina.

Κίρσιος. ὁ. astutia, decipiens astutia, & maxime fallens, uafra mentum, astus.

Κίρσιος. ὁ. lucellum.

Κίρσιος. ὁ. uulpes. forma diminutiva à κίρσιος.

Κίρσιος. ἰ. Mercurij nomen, tanquam lucri authoris, & conciliatoris, & compendiarij. Ad uerbum esset lucrosus, quæstorius, quæstuaris.

Κίρσιος. exequiæ.

Κίρσιος. ὁ. radiolus.

Κίρσιος. μ. ἰσω. π. ια. texto cum radio. Neutr.

Κίρσιος. erodius auris.

Κίρσιος. ὁ. radius textoris, & or minus brachij nos etiam radium dicimus.

Κίρσιος. accipiter, aut gallus.

Κίρσιος. ὁ. cercopithecus, simia caudata.

Κίρσιος. ὁ. uasis genus sicuti est tripus, ianua anea, annulus ostij. Ponitur & pro cuiuslibet animalis cauda. κατὰ τὸ κίρσιος, ὁ. ἵππερ θάλασσαν, hoc est à falliendo obrependoq. Aristoph. ἰδὲ δὲ καὶ κίρσιος κατὰ, Ecce (inquit) leporis caudam

caudam excipe. Quia uerò mollior,
deliciorq; est animalis eius pilus,
spongix loco utebantur, purgandis
præsertim, detergendisq; lippitudi-
nibus. Inde fortassis natum est ada-
gium in eum, qui nimis astute sub-
blanditur, ut nuncupetur cercus. Vn-
de Cic. ad Atticum lib. 8. Domitius
(inquit) ut audio, in Cosano est qui-
dem, ut aiunt paratus ad nauigan-
dum. Si in Hispaniam, non probo. Si
ad Cn. laudo. Quous potius certe,
quàm ut cercum uideat. Vbi Cæsa-
rem intelligunt, qui mira uasfrictie
grassabatur, ut omnino arriperet
principatum, arridebatq; omnibus.
Et præterquam etiam dictaret inge-
nium, clementiam præferebat, iniu-
rias aut dissimulabat, aut lenissime
castigabat. Plura Cæl. lib. 16. ca. 59.
Κερκος. genus nauis breuioris, lema-
bus.

Κερκοῦρα. quæ caudam habent.

Κερκίνα. ut. i. cicada genus exigue
mutæ. Cæl. lib. 9. ca. 31.

Κερκίσις. lasciuius, adulator, χαλκός, κα-
κίσις. Trāslatione à brutis ducta cau-
dam motitantibus. Cæl. li. 11. ca. 33.
Eras. Chil.

Κερκός. σπός. astutus, caudatus, Et si-
miarum genus. Cyclopes quoq; Cer-
ropes appellabātur. uide adagium,
Cercopium cætus.

Κέρμα. αἶς. ῥ. slips, moneta, frustra mi-
nuta, minutæ artis, ἀλλοτρίοι τι.

Κερμαίσις. μ. ἰσ. π. ια. incido in fru-
sta minutissima, trucido. Actiu. ac-
cusatiuo iung.

Κερμαίνος. ῥ. ῥ. frustum, pecuniola.

Κερμαίνσις. οὐ. ὁ. numularius, qui maio-
res numos pro minutulis cōmutat.

Κέρπος. uas figulinum, sacrificium Cy-
beles, κυβητής. Et κέρπα, securis.

Κυρβάτης. ῥ. ὁ. epitheton Panos, quòd
cornua gestare fingatur. (πινός.

Κυρίης, pro κυρτίης. cornutus, κυρτίης
Κυρτνάς. ῥ. ὁ. pro eo qui exornat ca-
pillum, ἀνθροπός.

Κυρτοαίς. ὁ. ὁ. cornibus trahens, Et su-
nis quidam nauticus, ὁ ἀνὸς τῆς.

Κυρτίης. iactator superbus, quasi ela-
tis cornibus, κυρτίης.

Κυρτίς. ἰδός. i. cornigera.

Κυρτίος. ῥ. ὁ. cornutus, ceruchus.

Κυρτίος. miscabant.

Κυρτίος. μ. ἰσ. π. ια. conuicior, οὐ-
κίς, ὁ βέλσις, ἰστίσις, ἀνθροπός.

Κυρτίς. α. i. probrum, conuicium, ir-
ritatio, irritio.

Κυρτίς. ῥ. ὁ. Et

Κυρτίος. ῥ. ὁ. mordax, irritatius, ὁ βέλ-
σις, ὁ βέλσις, ὁ βέλσις, ὁ βέλσις.

Κυρτίος. ῥ. ὁ. iocundus, mordax, ὁ
βέλσις, ὁ βέλσις, ὁ βέλσις.

Κυρτίος. asper, aridus, siticulosus.

Κυρτίος. asperitas gutturis, ὁ βέλ-
σις, ὁ βέλσις, ὁ βέλσις.

Κυρτίος. asperum facio, sculpo, calo.

Κυρτίος. ἰδός. h. auis genus.

Κυρτίος. α. ὁ. asperitas, calatura,
ὁ βέλσις, ὁ βέλσις, ὁ βέλσις.

Κυρτίος. οὐ. signis asper, calatus, tor-
natus, uariatus, ὁ βέλσις.

Κυρτίος. iacebat.

Κυρτίος. stuppa.

Κυρτίος. οὐ. ὁ. acu pictus, cestius, hoc est
cingulum ueneris, efficax ad illece-
ra mentium gratiarum, Et amorū, quo
illa dicitur Martem cōciliare. Eras.
prouerb. Cestum habet Veneris.

Κυρτίος. α. i. stimulus, siue stylus, telū,
defensoriū, malleus. Cæl. li. 14. c. 37.

Κυρτίος. uericulum, genus teli. Cæl. ibi.

Κυρτίος. ὁ. ὁ. mugil. Cæl. ibidem.

Κυρτίος. Larinus bor. Cæl. li. 3. ca. 11.

feminibus, quæ prius quàm in terram cadant, si in cornua bouum inciiderint, duriora nasciuntur. Eras. Chil.

Κυραμα. αἶς. ῥ. mixtura.

Κυράω. infundo.

Κυράς. υ. ὁ. cornutus.

Κυραφίπες. υ. ὁ. corniger.

Κυράχαι. labris incuruis.

Κυρατά. υ. filiquastrum.

Κυρατίω. μ. ἰω. π. ινα. cornu uentilo, cornu peto, obariceto.

Κυρατιός. ὤ. ὁ. corneus, cornutus. Et κυρατιὰ, καὶ κυρατί. ἱ. oratio ambigua. Sunt tamen qui κυρατιῶν, syllogismum cornutum interpretentur. Laert. in Zenone, et Politian. Miscel.

Κυράτιω. υ. ὁ. filiqua.

Κυρατίς. ἱ. cornupeta.

Κυρατίωπος. qui cornu expolit, excolit, artificii ingenio ac sculpsit.

Κυρατιπός. idem.

Κυρατινία. filiqua, aut ficus Aegyptia.

Κυράβης. ε. ὁ. ἱ. cornicen, tibicen.

Κυράωδω. μ. ἰω. π. ινα. fulmino. Acc.

Κυράβια. τὰ. Ceraunia montes Epiri.

Κυραβίας. υ. ὁ. fulmine ictus.

Κυράβιος. Iupiter, attonitus, & uestis quedam.

Κυραροβόλᾱ. fulmen intorquet.

Κυραροβόλᾱ. ας ἱ. fulminum iactus.

Κυραρός. ἱ. ὁ. fulmen. κατὰ τὸ κυρίως, & αὐτὸ, ἵνα φέρεται καὶ αἶψα. Fuit & cognomen Prolemaei cuiusdam ex promptitudine, audaciaq̃.

Κυραροκόμω. alta machina in scena instar specule, ex qua fulminum iactus exhibebant.

Κυραρώ. μ. ἰω. π. ινα. fulmino, fulmine percussio. Accusf.

Κυρά. misceo, uinum infundo. Ab antiquo usu cornuum pro poculis.

Κυρά. υ. ὁ. Cerberus.

Κυρίων. Cimerij, imbecilles.

Κυρόω. cōiucior, maledico, decipio.

Κυράω. μ. αὐ. π. γκα. lucror. κατὰ τὸ κυρίως, ὁ ἐστὶν ἀπαιρῶ. Neutr.

Κυράδᾱ. ας. ἱ. uulpes.

Κυράδᾱς. ὤ. ὁ. astutus, uilis, fraudus lentus.

Κυράδᾱροπος. ας. ὁ. ἱ. auarus.

Κυράδᾱ. uulpes.

Κυρά. τὰ. astucia uulpina.

Κυρά. uafrities.

Κυράω. uilius, lucrosius, melius.

Κυράω. υ. ὁ. uilissimus, astutissimus, prudentissimus, locupletissimus.

Κυράω. lucri causa uxore ducere.

Κυρά. herba lanaria.

Κυρά. ας. ὁ. lucrū, astutia uulpina.

Κυράω. ας. ὁ. astutus, decipiens astutia, & maxime fallens, uafra mentum, astus.

Κυράω. υ. ὁ. lucellum.

Κυρά. ὅς. ὁ. uulpes. forma diminutiva à κυράδᾱ.

Κυράω. ἱ. Mercurij nomen, tanquam lucri auctoris, & conciliatoris, & compendiarij. Ad uerbum esset lucrosus, quæstorius, quæstuarus.

Κυρά. exequiæ.

Κυράω. υ. ὁ. radiolus.

Κυράω. μ. ἰω. π. ινα. texo cum radio. Neutrū.

Κυράδᾱς. erodius aui.

Κυρά. ἱ. ὁ. radius textoris, & os manus brachij nos etiam radium dicimus.

Κυρά. accipiter, aut gallus.

Κυράω. υ. ὁ. cercopithecus, simia caudata.

Κυρά. υ. ὁ. uasis genus sicuti est tripus, ianua aenea, annulus ostij. Ponitur & pro cuiuslibet animalis cauda. κατὰ τὸ κυρίως καὶ ἑστῆς, hoc est à falsando obrepensq̃. Aristoph. id. ὁ. ἱ. 2. ἱ. κυράω. Εἰς (inquit) leporis caudam

caudam excipe. Quia uerò mollior, delicatiorq; est animalis eius pilus, spongiæ loco utebantur, purgandis præsertim, detergendisq; lippitudinibus. Inde fortassis natum est adagium in eum, qui nimis astute subblanditur, ut nūcupetur cercus. Vnde Cic. ad Atticum lib. 8. Domitius (inquit) ut audio, in Cosano est quidam, ut aiunt paratus ad nauigandum. Si in Hispaniam, non probo. si ad Cn. laudo. Quouis potius certe, quàm ut cercum uideat. Vbi Casaubonem intelligunt, qui mira uasfrictie grassabatur, ut omnino arripere principatum, arridebatq; omnibus, & præterquam etiam dictaret ingenium, clementiam præferebat, iniurias aut dissimulabat, aut lenissime castigabat. Plura Cæl. lib. 16. ca. 19.

Κίρκυς. ὅ. genus nauis breuioris, leuius.

Κυροπόδα. quæ caudam habent.

Κυρήνη. η. i. cicada genus exigue & mutæ. Cæl. lib. 9. ca. 11.

Κυρηνίω. lasciuio, adulator, χαράς, μανίω. Trāslatione à brutis ducta caudam motitantibus. Cæl. lib. 11. ca. 13. & Eras. Chil.

Κίρκος. ὅ. astutus, caudatus, & simiarum genus. Cyclopes quoq; Cercopes appellabātur. uide adagium, Cercopum cætus.

Κίρμα. ἄλς. ῥ. slips, moneta, frustra minuta, minucie aëris, ἀλλοτρίοι ῥι.

Κυρματίω. μ. ἰσθ. ὁ. ια. incido in frustra minutissima, trucido. A flu. acustatiuo iung.

Κυρματίον. ε. ῥ. frustum, pecuniola.

Κυρματίς. οὐ. ὁ. numularius, qui maiores numos pro minutulis cōmutat.

Κίρρος. uas figulinum, sacrificium Cybeles, ῥαπῆς. & κίρρα securis.

Κυροβάτης. ε. ὁ. epitheton Panos, quòd cornua gestare fingatur. (κρινός.

Κυρίος, pro κυρίας. cornutus, κυρία Κυροδάτης. ε. ὁ. pro eo qui exornat capillum, κλίσσιν.

Κυροναῖς. ὁ. ὁ. cornibus trahens, & suis quidam nauticus, ὁ ἀνέμορ.

Κυρίαις. iactator superbus, quasi elatis cornibus, χαυῖας.

Κυροχίς. ἰδός. ὁ. cornigera.

Κυροχός. ε. ὁ. cornutus, ceruchus.

Κυρίων. ὁ. miscebant.

Κυρομύς. μ. ἰσθ. ὁ. ια. conuicior, οὐδὲν, ὁ βέλς, ἰπθίς, χαυῖας.

Κυρομία. ας. ὁ. probum, conuicium, irritatio, ittisio.

Κυρομίας. ε. ὁ. &

Κυρόμορ. ε. ὁ. mordax, irritatiuus, ἰδός, οὐδὲν, ὁ βέλς, χαυῖας, ἰπθίς, χαυῖας.

Κίρμος. ε. ὁ. iocundus, mordax, ὁ κίρμος, χαυῖας, οὐδὲν, ὁ βέλς.

Κίρμος. asper, aridus, siticulosus.

Κίρμος. asperitas gutturis, ὁ ὁ κίρμος, χαυῖας, ἰπθίς.

Κίρμος. asperum facio, sculpo, calo.

Κίρμος. ἰδός. ὁ. auis genus.

Κίρμος. ατος. ῥ. asperitas, calatura, κίρμος, χαυῖας, ὁ κίρμος, χαυῖας, ἰπθίς.

Κίρμος. οὐ. signis asper, calatus, tortus, uariiegatus, χαυῖας.

Κίρμος. iacebat.

Κίρμος. stipula.

Κίρμος. οὐ. ὁ. acu pictus, cestus, hoc est cingulum ueneris, efficax ad illeclamentum gratiarum, & amoris, quo illa dicitur Martem cōciliare. Eras. prouerb. Cestum habet Veneris.

Κίρμος. ας. ὁ. stimulus, siue stylus, telus, defensorius, malleus. Cæl. lib. 14. c. 17.

Κίρμος. uericulum, genus celi. Cæl. lib. 1.

Κίρμος. ἰδός. ὁ. mugil. Cæl. libidem.

Κίρμος. Larinus bos. Cæl. lib. 1. ca. 11.

feminibus, quæ prius quàm in terram cadant, si in cornua boum inci-derint, duriora nascuntur. Bras. Chil.

Κράσμα. αἶς. ῥ. mixtura.

Κράσω. infundo.

Κράσος. s. ὁ. cornutus.

Κρασόρως. s. ὁ. corniger.

Κράχαλοι. labris incuruis.

Κρατάα. ἡ. siliquastrum.

Κρατίσω. μ. ἰσω. π. ινα. cornu uentilo, cornu peto, obariceto.

Κρατινός. ὄ. ὁ. corneus, cornutus. Et κρατινὸς καὶ κρανίς. ἡ. oratio ambigua. Sunt tamen qui κρατινὸν, syllogismum cornutum interpretentur. Laert. in Zenone, et Politian. Miscel.

Κρατίων. ὡ. ῥ. siliqua.

Κρατυρίς. ἡ. cornupeta.

Κρατόζωρος. qui cornu expolit, excolit, artificii ingenio ac sculpsit.

Κρατυρός. idem.

Κρατυρία. siliqua, aut ficus Aegyptia.

Κρατύς. γ. ὁ, ἡ. cornicen, tibicen.

Κραυνάω. μ. ἰσω. π. ινα. fulmino. Acc.

Κραύνια. γὰ. Ceraunia montes Epiri.

Κραυνίας. ὡ. ὁ. fulmine ictus.

Κραύνιος. Iupiter, attonitus, & uestis quedam.

Κραυνόβλη. fulmen intorquet.

Κραυνόβληα. ας ἡ. fulminum iactus.

Κραυνός. ὡ. ὁ. fulmen. παρὰ τὸ κραίσην, & αὐτὸν ἦσαν φάραγ καὶ κίον. Fuit & cognomen Prolemai cuiusdam ex promptitudine, audaciaq.

Κραυνόσκηπιον. aliam machinam in scena instar speculæ, ex qua fulminum ictus exhibebant.

Κραυνός. μ. ἰσω. π. ινα. fulmino, fulmine percutio. Accusf.

Κράω. misceo, uinum infundo. Ab antiquo usu cornutum pro poculis.

Κέρβ. ὡ. ὁ. Cerberus.

Κέρβειον. Cimerij, imbecilles.

Κέρβω. concior, maledico, decipio.

Κέρβω. μ. ανῶ. π. γκα. lucror. παρὰ τὸ κίαν λαίμαγ, ὅτι τινος φάραγ. Neutr.

Κέρβω. ἡ. ἡ. uulpes.

Κέρβω. ὡ. ὁ. astutus, utilis, fraudus lentus.

Κέρβω. ὡ. ὁ. auarus.

Κέρβω. uulpes.

Κέρβω. γὰ. astutia uulpina.

Κέρβω. uafrities.

Κέρβω. uelut, lucrosius, melius.

Κέρβω. ὡ. ὁ. utilissimus, astutissimus, prudentissimus, locupletissimus.

Κέρβω. lucri causa uxore ducere.

Κέρβω. herba lanaria.

Κέρβω. γὰ. γὰ. lucrū, astutia uulpina.

Κέρβω. ὡ. ὁ. astutia, decipiens astutia, & maxime fallens, uafra mentum, astus.

Κέρβω. ὡ. ὁ. lucellum.

Κέρβω. ὡ. ὁ. uulpes. forma diminutiva ἡ κέρβω.

Κέρβω. ὡ. Mercurij nomen, tanquam lucri auctoris, & conciliatoris, & compendiarij. Ad uerbum esset lucrosus, quaestorius, quaestuaris.

Κέρβω. exequia.

Κέρβω. ὡ. ὁ. radiolus.

Κέρβω. μ. ἰσω. π. ινα. texo cum radio. Neutr.

Κέρβω. erodius auis.

Κέρβω. ὡ. ὁ. radius textoris, & os manus brachij nos etiam radium dicimus.

Κέρβω. accipiter, aut gallus.

Κέρβω. ὡ. ὁ. cercopithecus, simia caudata.

Κέρβω. ὡ. ὁ. uasis genus sicuti est tripus, ianua aenea, annulus ostij. Ponitur & pro cuiuslibet animalis cauda. παρὰ τὸ κέρβω καὶ κέρβω, hoc est à sciendo obrepensq. Aristoph. ἰδὲ δὲ γὰ κέρβω γὰρ, Ecce (inquit) leporis caudam

caudam excipe. Quia utrūq; mollior,
deliciorq; est animalis eius pilus,
spongiz loco utebantur, purgandis
præsertim, detergendisq; lippitudi-
nibus. Inde fortassis natum est ada-
gium in eum, qui nimis astute sub-
blanditur, ut nūcupetur cercus. Vn-
de Cic. ad Atticum lib. 8. Domitius
(inquit) ut audio, in Cosano est qui-
dem, ut aiunt paratus ad nauigan-
dum. Si in Hispaniam, non probo. si
ad Cn. laudo. Quovis potius certe,
quā ut cercum uideat. Vbi Cæsa-
rem intelligunt, qui mira uasfrut-
grassabatur, ut omnino arripere
principatum, arridebatq; omnibus,
& præterquam etiam dicitaret inge-
nium, clementiam præferebat, iniu-
rias aut dissimulabat, aut lenissime
castigabat. Plura Cæl. lib. 16. ca. 59.
Κέρκυρα. ὅ. genus navis brevioris, levi-
bus.

Κερνοόρα. quæ caudam habent.

Κερνύρα. ὅ. cicade genus exiguae &
mutæ. Cæl. lib. 9. ca. 11.

Κερνύσις. lascivio, adulator, πρᾶξις, μὴ
νίσω. Trāslatione à brutis ducta cau-
dam motitantibus. Cæl. li. 11. ca. 13.
& Eras. Chil.

Κέρκυ. ὅ. astutus, caudatus, & si-
miarum genus. Cyclopes quoq; Cer-
copes appellabātur. inde adagium,
Cercopum cætus.

Κέρυ. ὅ. slips, moneta, frustra mi-
nuta, minu. iæ aris, ἀλλοτρίοις.

Κερματίς. μ. ἰού. ὅ. ina. incido in fru-
sta minuiissima, trucido. Acliu. ac-
cusatiuo iung.

Κερματίον. ὅ. frustum, pecuniola.

Κερματιστής. ὅ. numularius, qui maio-
res numos prominutulis cōmutat.

Κέρπος. uas figulinum, sacrificium Cy-
beles, ἑρπῆς. & κέρπα, securis.

Κυροβάτης. ὅ. epitheton Panos, quod
cornua gestare fingatur. (αἰκός.

Κυρίος, pro κυρτός. cornutus, κυρτός.

Κυροπλάτης. ὅ. pro eo qui exornat cas-
pillum, κορυφός.

Κυροπλάς. ὅ. cornibus trahens, & sue-
nis quidam nauticus, ὁ ἀπὸ πλοῦ.

Κυρτίος. iactator superbus, quasi elai-
tis cornibus, κυρτίος.

Κυρτίς. ἰδὸς. ὅ. cornigera.

Κυρτίος. ὅ. cornutus, cetruchus.

Κυρίως. miscebant.

Κυρτίς. μ. ἰού. ὅ. uia. conuicior, ὁ
ἀπὸ βέλους, ἰκρίσις, κυρτίς.

Κυρτία. ὅ. probrium, conuicium, ir-
titatio, ittisio.

Κυρτίος. ὅ. &

Κυρτίος. ὅ. mordax, irritatiuus, ὁ
ἐκ δόξης, ἐκ δόξης, ἀπὸ δόξης.

Κυρτίος. ὅ. iocundus, mordax, ὁ
ἐκ δόξης, ἐκ δόξης, ἀπὸ δόξης.

Κυρτίος. asper, aridus, siticulosus.

Κυρτίος. asperitas gutturis, ὁ ὅτι τῷ
πρὸς τὸν φάρυγγα.

Κυρτίος. asperum facio, sculpo, calo.

Κυρτίος. ἰδὸς. ὅ. aui genus.

Κυρτίος. ὅ. asperitas, calatura,
ἐκ δόξης, ἐκ δόξης, ἀπὸ δόξης.

Κυρτίος. ὅ. signis asper, calatus, tor-
natus, uariatus, πρὸς τὸν.

Κυρτίος. iacebat.

Κυρτίος. stappa.

Κυρτίος. ὅ. acu pictus, cestus, hoc est
cingulum ueneris, efficax ad illecla-
mentum gratiarum, & amoris, quo
illa dicitur Martem cōciliare. Eras.
prouerb. Cestum habet Veneris.

Κυρτίος. ὅ. stimulus, siue stylus, telū,
defensoriū, malleus. Cæl. li. 14. c. 17.

Κυρτίος. uericulum, genus teli. Cæl. libi.

Κυρτίος. ὅ. mugil. Cæl. ibidem.

Κυρτίος. Larinus bos. Cæl. lib. 3. ca. 21.

Κύβας. redolens, odoratus.

Κύας. Cor insula.

Κύας. αὐτῶ. ἰ. comburens.

Κύβος. cebus.

Κυδάσα. purgo.

Κυδάσω. curo, sollicitus sum.

Κυδάς. luctus.

Κυδάς. αὐ. ἰ. funus, affinitas, nuptia.

Κυδάς. οὐ. ἰ. adulter matrimonio, sapientia plenus.

Κυδάμωνός. ἰ. ἰ. curiosus, salutaris, castigat.

Κυδάμωρ. αὐρος. ἰ. curatior, procurator, affinis, cognatus, beneficus.

Κυδάς. ἰ. ἰ. curadus, sepultura dignus.

Κυδάσω. destruo. Accus.

Κυδάς. ἰ. ἰ. affinis, socer, gener.

Κυδάμα. αὐρ. ἰ. affinitas.

Κυδάμωρ. μ. δασμα. ὠ. αμω. sepelior, passus.

Κυδάμωρ. funeratus.

Κυδάω. μ. δσω. ὠ. αα. iusta facio, id est funus curo, affinis sum, ad funus eo, praesum magistratui.

Κυδάω. tristior, angor.

Κυδάς. ὠ. ἰ. dolens, cura dignus, charissimus, ἀνὰ κυδάω.

Κυδάμα. μ. ἰσω. ὠ. αμω. curo, anxie satago, adiuuo, magnifacio, tristior, cura de re aliqua capio, suscipiōne. Depon. genit.

Κυδάς. αὐ. ἰ. cura, dolor, affinitas.

Κυδάμωρ. ὠ. ἰ. diligens.

Κυδάμός. ἰ. ἰ. anxius, curiosus.

Κυδάω. μ. ἰσω. ὠ. αα. tristifico, curo, torqueo, noceo. Actiu. accus.

Κυδάμωρ. cophinus, urna, in quam caliculi coniciebantur.

Κυδάω. auxiliari, concurrere.

Κυδάω. ἰ. κυδάμωρ.

Κυδάς. ἰ. ἰ. auxiliator.

Κυδάς. acies.

Κυδάς. conuiciator, subanno.

Κυδάς. conuiciator, uulpes.

Κυδάμός. conuicium.

Κυδάς. ὠ. ἰ. quidam dithyramborum poeta uetustissimus.

Κυδάς. conuiciator.

Κυδάς. fluebat, saltabat, sudabat.

Κυδάς. ἰδω. ἰ. galla, id est fructus querus.

Κυδάς. ὠ.

Κυδάς. ὠ. ἰ. nocuus, causticus.

Κυδάς. ἰ. nubes sicca, dies hybernus, capra fronte calloso signo notata, uulpes.

Κυδάς. scapha, uas pastorale, celastrus arbor.

Κυδάς. demulceo, egroto.

Κυδάς. ὠ. ἰ. combustus, calidus, clarus, habes uim et naturā absumēdi.

Κυδάς. ὠ. deceptor, seductor.

Κυδάς. idem.

Κυδάς. ὠ.

Κυδάς. μ. ἰσω. ὠ. αα. mulceo, delinio, afficio quauis re, persuadeo, tabescio. Accus.

Κυδάς. αὐ. ἰ. cele, et hernia, tumor in uarijs partibus corporis.

Κυδάμός. οὐ. ἰ. oblectatio per quietem, uoluptas.

Κυδάς. ὠ. ἰ. ὠ.

Κυδάς. ἰ. ἰ. demulcor.

Κυδάς. αὐ. ἰ. error, seductio.

Κυδάς. ἰ. ἰ. letitia, uoluptas.

Κυδάς. αὐ. ἰ. mulcimentum.

Κυδάς. ὠ. ἰ. oblectatiuus.

Κυδάς. ἰ. ἰ. herniosus.

Κυδάς. demulcor.

Κυδάς. oblectamentum, solamen.

Κυδάς. ὠ. ἰ. mentula.

Κυδάς. ἰ. ἰ. sordidatus.

Κυδάς. ἰ. ἰ. macula, probrium, nota, squalor, ulcus, cicatrix.

Κυδάς. ὠ. ἰ. lignum, sagitta.

Κυδάς. μ. ἰσω. ὠ. αα. comburo, ἀποκαίω. Item decipio, noceo. Accus.

Κίνας. preceps in libidinem.
 Κινάριον. s. d. celonium, id est ciconia,
 instrumentum quo aqua hauriuntur
 pueris.
 Κινιστήρ. s. d. lupanar apud Lycos-
 phrontem.
 Κμύς. s. d. cadus, frani genus, cadus
 iudicialis, sagena.
 Κμύωσθαι. concludere, conuiuere.
 Κίρ. et si, κίρ. id est.
 Κίρως. inanitas corporis, umbra,
 idolum. (lica.
 Κίρ. auis marina similis hirundini, sua
 Κ. πρία. cultus horti.
 Κισσός. s. d. hortensis.
 Κισσός. μ. ώσθ. π. σκα. excolo. Neutr.
 absol.
 Κισσός. s. d. kisor.
 Κισσός. hortulanus.
 Κιστός. s. d. hortus. Item tendendi ge-
 nus ad frontis ornamentum.
 Κιστός. fulmen.
 Κισσός. s. d. hortulani res.
 Κισσός. s. d. κισσός.
 Κίρ. pός. i. oxyc. parca, mors, fors.
 Κίρ. pro κίρ. pός. d. circumflex. cor, ani-
 ma.
 Κίρ. μ. αν. π. σκα. morior, euro,
 corrumpto, grauius irascor. Neutr.
 absol.
 Κίρ. pός. s. d. a parca agitur.
 Κίρ. pός. fatalis, calamitosus.
 Κίρ. pός. fauare, id est fauos confis-
 cere.
 Κίρ. pός. fasciæ sepulchrales, exequiæ.
 Κίρ. pός. i. cerago, melleficium, ulcus.
 Κίρ. pός. flagellum quoddam.
 Κίρ. pός. s. d. cereus.
 Κίρ. pός. s. d. fauus, candela cerea, fla-
 centa. Est etiam genus ulceris, à
 faui similitudine.
 Κίρ. pός. τὰ. τὰ. fauos conscientia.
 Κίρ. pός. terreri.

Κίρ. pός. fulcio.
 Κίρ. pός. fato decedens, morbo defun-
 ctus.
 Κίρ. pός. uertigine capi.
 Κίρ. pός. ex animo, κίρ. pός.
 Κίρ. pός. s. d. candelabrum.
 Κίρ. pός. s. d. qui ceram tractat.
 Κίρ. pός. s. d. fluuius Armeniæ.
 Κίρ. pός. s. d. cera, candela.
 Κίρ. pός. ad fauum, id est, mortem per-
 trahens.
 Κίρ. pός. a. d. d. praconium, prædi-
 catio.
 Κίρ. pός. s. d. d.
 Κίρ. pός. a. i. legatio, præmium quod
 datur præconi, aut quippiam mun-
 tiant, aut uendenti. Bud. in Anno.
 Est quoque κίρ. pός. nomen proprium
 montis Ephesi.
 Κίρ. pός. s. d. caduceus.
 Κίρ. pός. μ. ώσθ. π. σκα. officium præ-
 conis exerceo.
 Κίρ. pός. s. d. halyconum masculus.
 Κίρ. pός. s. d. caduceator, facialis, præ-
 co, buccina species. Λεξ. γὰρ. pός. i. d.
 Κίρ. pός. Item testa, intestorium.
 Κίρ. pός. d.
 Κίρ. pός. μ. ώσθ. π. σκα. prædico, decla-
 ro, id est pronuntio. Et est (inquit
 Bras.) proprie præconum, & publici-
 tus apud populum sua uoce aliquid
 promulgantium. Item precibus col-
 laudo, inuoco, imploro. Κίρ. pός. τὰ
 ὄρτα, auktionem bonorum facio, au-
 ctionem, proscribo auktionem bono-
 rum, sub præcone uendo. Bud. Com.
 Κίρ. pός. a. p. s. d. tabula cerata in quam
 antiqui scribebant. Item oleum
 quo sese perungunt athletæ, adhibi-
 to quodam terra genere, ad robur
 adiciendum membris, quod & Lati-
 ni ceroma uocant. Plinius pro loco
 usurpauit.

usurpauit, in quo certabatur.

Κεραία. ceta.

Κέρυον. ῥ. cerotum seu ceratū, empla-
stri genus.

Κίρα. nepita.

Κίραος. ῥ. herba quaedam.

Κίριος, &

Κάριος. ὄπρος. ὁ. immensus.

Κίτος. ῥος. ῥ. cetus, id est balena.

Κατάδωλος. ῥος. ὁ. ἡ. magnus.

Κατάδωλα. Lacedæmonis epitheton, uel
ob magnitudinē, uel quod iucinum
mare plurima cete nutriat.

Κεράτος. οὐ. ὁ. cetaceus. deductum à κῆ-
ρ, id est, cetus.

Κήρα. Dorice pro κήρη. & dixit.

Κηλέω. λῦος. ὁ. fucus, id est uespa steri-
lis.

Κηέδωλος. inflatus, sedatus.

Κηρόν. argentum.

Κήριος. pro κού. ubi.

Κηράω. scenero.

Κηέδωλος. ῥος. ὁ. ἡ. redolens.

Κηάριος. ὄπρος. ὁ. uaporatus, odoratus.

K I.

Κίβατος. prædo, laro.

Κιβδηάμα. ατος. ῥ. fucatio.

Κιβδηάμα. μ. ατος. π. ατος. corrupto, su-
co, imposturam facio.

Κιβδηάμα. ας. ἡ. insinceritas, corrupte-
la, impostura, fucus.

Κιβδηάμα. ῥ. pallere uitio morbi, aut sce-
leris alicuius conscientia.

Κιβδηάμα. ῥος. ἡ. rubigo in metallis, ex-
crementa metallorum, quod κινεῖον
uocant.

Κιβδηάμα. οὐ. ὁ. adulteratus, suba-
tus, adulterinus, propriè de numis.
Eras. Chil.

Κίβωλος. improbus, luum.

Κίβη. ῥος. ὁ. auarus.

Κίβιον. arca, sine pera.

Κίβος. ῥ. capsula, stultus, cibus.

Κίβρος. ῥ. ὁ. laro.

Κιβώριον. arca, cista. Vnde λιβήριον δι-
minutiuum.

Κηάριος. ῥ. λυάριος. ῥ. ὄπρος. cōmouere
& obstrepere. à κηάριος. Eras. Chil.

Κηάριος. ἰδωτος. ἡ. carcer, cancelli fori,
quibus à iudice populus arcebatur.
Cancellotam uocant. Gal. li. 17. cap.
10. Ponitur & pro ualua, sera, siue
clauis foramine.

Κηάριος. tumultus.

Κηάριος. οὐ. ὁ. cinglus auis, cuius cauda
continuo mouetur, adeo infirma, ut
ne nidum quidem sibi parare possit,
sed in alieno pariat. Vnde

Κηάριος. ὁ. mendiculus.

Κηάριος. affequir.

Κηάριος. ὁ. ὁ. cachinnus, immodestus
risus.

Κηάριος. corybantium ligamē capitis,
indumentum capitis Persicum, pi-
leus regius apud Persas.

Κηάριος. decipere.

Κηάριος, uel Κηάριος. improbus, dolo-
sus, uulpes.

Κηάριος. dispergo.

Κηάριος. hordeum tostum.

Κηάριος. imbecillis.

Κηάριος. caries, & frugum uermes.

Κηάριος. ac. ciuthara.

Κηάριος. ὁ. ciuthara peritissimus.

Κηάριος. ῥ. ἀρῶμα κηάριος.
Bud. Com.

Κηάριος. μ. ἰσ. π. ἡ. ciuthara cano.
Neur.

Κηάριος. ὁ. ciuthara Venus, ciuthara.

Κηάριος. ὁ. tibia quaedam.

Κηάριος. ὁ. ciutharista.

Κηάριος. fidicula piscis, pectus, latus,
thorax.

Κηάριος. ὁ. ciutharædus.

Κηάριος. ciuthar. (rus.

Κηάριος. ὁ. ciuthar, capillorum cir-

Κίσις. ιη. ή. potentia.

Киклабѣр. постигнут иох, ѿ киклабѣ,
постид.

Кіп'ючки. цого. Ассиф.

Κικλινσμός. ὁ. ὁ. τῖς.

Κιρκόησιν, cecutire.

Kinus. ē. firmus, potens, nīs.

Κίνον. *accelero.*

Κλινικήσθαι. improbum esse.

Kidninos. d. acerbis, hirsutis, ut kidninos
 ῥάσι, hirci denso uellere & frequēti
 bus pilis. Hinc kidnina dicuntur quæ cū
 que ex pilis confecta cōstant, cilicia.

Κινησμέ. δ. ο. cades. (dir.

Κίμα. soror Hecubæ, oppidulum Troæ.

ΚΙΛΙΚΤΗΡ, Θ (Chil.

Κιτληκτήρ, Dorice. αγραφο, κλωνιδες. Erasf.

*Kuřar. basis menfa, menfa tripes.
Item kuřarrie. instrumenta trium
pedum, quibus in bello scuta impone
bant fatigati. Cal. li. 5. ca. 15.*

Κηδεύοντες, uel καθεύοντες. si. exulum
serui, qui cum agros colerent, mox
in tantam multitudinē excreuerunt,
ut dominos suos eiecerint. Cal. lib.
11. ca. 48. (tū habens.

King. urna, bos alterum cornu conior.

Κίμος, Doricè. σ. ὁ. σίνος.

Κιμβάζω. milito, στρατεύομαι.

Κιμῶν.εο, iter facio.

Κυβερνία. *frandulentia.*

Κυβία, ας. ἡ. auaritia.

Kiribina. vespera, aluearia.

Κίμβλιον. ῥ. parsimonia, apicula. Eras.
prou. Cumini scētor. unde

Κίμβριξ. nos. ὁ. nimis parvus, sordidus,
 ὀυπαρός. ἀπὸ τῆς καθ' ἑαυτὴν χυσιῶν. Cal. li.
 2. ca. 46. Bud. Com.

Κίμαρία. ας. ἡ. alba creta, qua fullones
utuntur. (nus.

Κινάβαρον. 16. 7. cinabary coloris ge.

Κινάτωμα. αἰ. ρ. exemplar ad quod
imago effingitur.

*Kivassa. cibus caninus, cinabra: hoc
est, factor captarum siue hircorum,
odor sub alis uirosus.*

Kirápas. hircissans. Luciano.

*Kirad'os. z. o. uulpes, belua astutissima,
uaser. Cæl. li. 10. ca. 91.*

Kivardia. impudicitia.

Kivard G. v. i. cinædus.

Κινάμωμος. v. p. cinamomum. (bia.

Kirómu G. i. cinamomus, quis in Ara

Κινάρῶμαι. ploto cū singulis, moueo.

Κινάμπα. α. i. cinabra, hoc est hircorū
foetor, frigus matutinum.

Kirapain fætro. Neut. absol.

Kivapáo. decipio, παροτρύνω.

Kirdanios. Iudi genus, Polluci li. 9.
 & Cal. li. 17. ca. 10.

Κινδ' αλεπούκτης. ε. ὁ. qui ludit paxillo.

Kirdanos. ov. o. paxillus. Vnde kirdanos

Κίνδ' αἴ. agilis, facile mobilis. (σμέτ.)

Κινδάρη. vulpes.

Κινδύωμα. v. τ. periculum.

Κινδυνός. *κ. μ. ψ. π. ω. α.* periclitor, ex
perior. Datio, ut *κινδυνεύω τοῦτο* &
πράγματι, hac re periclitor. Item
possum probare ex precedentibus,
id est, necessario sequitur, uel conclu
ditur, proxime & fere facio. Est
etiam *κινδυνεύω*, & uideo. Synes. *κινδυνεύω* *πράγματι* *κινδυνεύω*, iam prope in
eo est, ut quosdam in opinionem ad
duxerint. Vnde & *κινδυνεύω* imper
sonaliter ponitur pro eo, quod est, *π*
εμὸν *δικοῦ*, &c. id est, fortasse alie
tem. Significat etiam reus sum, in
reatus sum & sordibus, causam dico.
Quemadmodum Latinis quocumque peri
culum reatus & sordes dicuntur.

Quin & *κινδυνόμα* dicitur, ut
κινδυνός, non tamen eadem signifi-
catione. Demosth. Ερστὶ τῶν ἐκείνῳ το
κινδυνόμα τῶν ἄλλων, Cum ab aliquo

Klāzun. diadema capitis.
Klāstēpes. picam ferens ad mysteria
 Bacchi peragenda, uidelicet, quod
 infirmi facere solent. Hinc dictum
 inuenitur in hominem uilem & de-
 spiciatū, ut de Aeschine aut Demosth.
Klāstōpōrēs. oi. libidines complecten-
 tes, à *lustigōria*.

Klāzō, &

Klāzō, &

Klāzō. μ. iōw. w. nxa. inuenio, peruenio,
 accedo, consequor, offendo, depre-
 hendo. Actiu. accusf.

Klāza. ns. i. turdella, turdus auis, & pi-
 sci, sturnus.

Klāzō. μ. iōw. w. nxa. turdos aut cotu-
 rones edo, coturnisso, immodeste &
 lasciuiter rideo. Accipitur generalis-
 ser pro gula indulgere, et delicate ui-
 uere. Neutr. absol. Eras. Chil.

Klāzōmōs. i. i. cachinnus, risus mol-
 lis & impudicus, Eras. ibidem.

Klāzōop. intubum erraticum.

Klāzōm. utendum accipio, utendum
 rogo.

Klāzōm. à *nixāa*. commodo, utendum
 do. Bud. Com.

Klāzōm. ai. intererit.

Klāzō. uado, accedo.

Klāzō. oros. i. uel i. columna, columella.
 Item excrefcens caro in faucibus
 uocem impediens, uua.

K Λ.

Klāzōlāp. clangere, proprie de grui-
 bus dicitur.

Klāzōl. i. i. clāgor, lattratus, Xenoph.
Klāzōlōp. resonanter.

Klāzōl. μ. iōw. w. nxa. i. i. clāgor, resonare. Neutr. absol.

Klāzōlōp. i. i. uibratilis.

Klāzōl. pampino, quatio.

Klāzōl. pro *nāzōl.* ramis.

Klāzōl. i. i. putatio.

Klāzōl. i. i. putator.

Klāzōlōp. i. i. fals putatoria.

Klāzōl. μ. iōw. w. nxa. puro uiues.
 Neutr. accusf.

Klāzōl. quatio, moueo, conuicio, lo-

Klāzōl. ramalia. (quor.)

Klāzōl. i. i. ramus.

Klāzōl. i. i. ramosus.

Klāzōl. oros. ramus.

Klāzōl. μ. iōw. w. nxa. frango, resono,
 clamo. De telis, arcu, grue, suibus,
 & alijs dicitur. Actiu. accusf.

Klāzōl. μ. iōw. w. nxa. fleo, ploro. Neu-
 trum accusf.

Klāzōl. lugebant, flebant.

Klāzōl. fluxus, infirmus.

Klāzōl. Doricē. clauis.

Klāzōl. duro longo tempore, moror.

Klāzōl. leniter dormio.

Klāzōl. mobile.

Klāzōl. nide in dictione *nōzōl.*

Klāzōl. glebas terens.

Klāzōl. i. i. frāctio.

Klāzōl. a. i. fragmentum.

Klāzōl. concultare, clamare, subieci-
 re, turbare, mouere, perdere.

Klāzōl. fals ad uites putandas.

Klāzōl. pampinator, uinitor.

Klāzōl. i. i. fletus.

Klāzōl. eiulor, puerorum est
 quando flendo aliquid petunt.

Klāzōl. eiulor, i. i. plorantes.

Klāzōl. eiulor, i. i. eiulatus.

Klāzōl. a. i. ploratus.

Klāzōl. blasas emitto uocis

Klāzōl. sonare ulrō, de foribus di-
 citur.

Klāzōl. flens & ridens simul, *clāzōl.*
 inquit Homer. Cat.
 lib. 8. ca. 17.

Klāzōl. μ. iōw. w. nxa. frango. Actiu. acco-

Klāzōl. μ. iōw. w. nxa. pro *nāzōl.* Ad-
 sic fleo.

Klāzōl.

Κλῆ, pro κλῆ, κλῆ. uide κλῆ.
 Κλαυός. ὁ. ὁ. celebris, illustris.
 Κλῆσα. uoco, sono, loquor.
 Κλαυδῶ, pro κλαυδῶ. fama, auguriū.
 Κλαυθῶ. κλαυδῶ.
 Κλαυδία. iuguli, thinni, clides, siue clia
 dia dicitur etiā à Plinio li. 9. c. 17.
 Κλαυδῶ. ὁ. ὁ. clauicula.
 Κλαυδῶ. ὁ. ὁ. clauiger.
 Κλαυδῶ. ὁ. ὁ. φθῶ. furim.
 Κλαυῶ. celebrō.
 Κλαυδῶ. i. rima.
 Κλαυδῶ. ὁ. claustrum, retentaculū,
 uellis.
 Κλαυδῶ. decipio, luctor.
 Κλαυδῶ. gradus, scala. (dam.
 Κλαυδῶ. ὁ. ὁ. uatiquos. certamen quod.
 Κλαυός. celebris.
 Κλαυός. ὁ. ὁ. inclutus, nominatus, clarus
 Κλαυῶ. inuoco.
 Κλαυός. ὁ. ὁ. τῶ κλαυ, τὰ κλαυ. clauis.
 Dicitur et pars quæ diuidit pectus à
 ceruice, hoc est os latum in summo
 costarum, quod brachij motu, paulū
 cum lato osse mouetur, quod ὁ κλαυ
 δῶ dicitur. Latini iugulū uocant.
 Κλαυός. ὁ. ὁ. i. clausura.
 Κλαυδῶ. locus in quo boues stant.
 Κλαυῶ. scena.
 Κλαυός. ὁ. sedes.
 Κλαυδῶ. circa equos insignis.
 Κλαυδῶ. impudentius contrectare
 muliebria. Bras. Chil.
 Κλαυός. ὁ. ὁ. gloriosus.
 Κλαυός. aque delapsus. ὁ. τῶ ὁδῶ
 κατωφλῆς, eminentia montis.
 Κλαυός. i. Clio, una ex Musis.
 Κλαυῶ. μ. ὁ. ὁ. w. κλα. laudo, claudio, ce
 lebro. Aeliu. accusf.
 Κλαυῶ. ὁ. ὁ. furim, fraus, φθῶ. μ.
 Neq. modo peculatum & pecuniam
 interuersam, sed etiam obreptionē si
 gnificat et circūscriptionē. Bud. Cō.

Κλαυδῶ. furim.
 Κλαυῶ. sella.
 Κλαυῶ. testudo.
 Κλαυῶ. pradio, declaro.
 Κλαυῶ. inuoco, inuoco.
 Κλαυός. ὁ. ὁ. gloria, fama.
 Κλαυός. ὁ. ὁ. τῶ κλαυδῶ. qui clam res
 alienas aufert, fur.
 Κλαυδῶ. ὁ. ὁ. furatissimus, pruden
 tissimus.
 Κλαυδῶ. instar furis, pro κλαυδῶ.
 Κλαυδῶ. ὁ. ὁ. furim.
 Κλαυῶ. i. fur.
 Κλαυῶ. μ. ὁ. ὁ. w. κλα. furor, quasi κλαυ
 δῶ, ego. Vnde pro decipio poni
 tur, & falsis rationibus circumuenio,
 ut μὴ δ' ἔως κλαυδῶ. Non me fal
 les, Ne fallere te posse me speres,
 Iliad. α. Transfertur & ad forum,
 ut κλαυδῶ τῶ κλαυδῶ, est occulte
 re & suppressere crimina, & alior
 sum transferre, ὁ. ὁ. κλαυδῶ, Lys. & Xe
 noph. Et κλαυδῶ τῶ κλαυδῶ, pro
 fallere aures iudicum, & artificio dī
 cendi obrepere iudiciis, Aeschin.
 Vnde κλαυδῶ dicitur qui celatur,
 & hoc modo fallitur, & quæ res, quæ
 agitur, latet, Gregor. Et simpliciter
 decipi & circumueniri, Bud. Com.
 Κλαυδῶ. parçè poio, impono compo
 tori. (ca. 19.
 Κλαυδῶ. ar. i. cleftysdra. Cal. lib. 10.
 Κλαυ, pro κλαυ. dico, celebro, cano.
 Κλαυῶ. uocatim.
 Κλαυδῶ. seper. (ca. 19.
 Κλαυδῶ. uaticinor.
 Κλαυδῶ. clauiger.
 Κλαυδῶ. ex nomine uocans.
 Κλαυδῶ. ὁ. ὁ. diuinatio, fama, fors,
 uaticinij genus. (ca. 19.
 Κλαυδῶ. diuinaculos consulo. q. Reg.
 Κλαυδῶ. ὁ. ὁ. uaticinij genus.
 Κλαυῶ. μ. ὁ. ὁ. w. κλα. appello, nomino,

elaudo. *Ἀέλιου. accus.*

Κλῆδρυ. η. i. nomen arboris, alnus, uet.

Κλῆδρυ. η. i. planta. (ēlis.

Κλῆδρυ. κλῆδρυ.

Κλῆδρυ. μ. iou. η. i. uoco, samam spargo, celebro. Ἀέλιου. accus.

Κλῆδρυ. idos. i. transfrum, sedes, conium, clura. Vnde & pro ious ponitur, hoc est ea parte corporis, qua humerus iungitur ceruici, ὡς δὲ καὶ ἡ ἀνδρῶν ὅσα ἴσ' αὐτῶν τόμ' τ' αὐτῶν αἰνῶν ἔσται, ut inquit Rom. Interpres, Iliad. α.

Κλῆμα. ατος. i. species uitis, ut ait Ammon. palnes, pampinus, sarmentū.

Plutarc. in Gal. κλῆμα ἱεροστανῆς, id est, uitem centurionalem uocat, quod milites à centurionibus uite olim cederentur. Vnde & Spartianus in Hadriano, uitem pro centurionatu accepit. Est & genus calceamenti.

Κλῆμακίος. asper, reclus, acclinis.

Κλῆμακίος. uiticula, ueluti ramulus in herbis.

Κλῆμακίος. i. as. i. malleolus, sarmentū. Item elematis herba, quam centumculum uocant.

Κλῆμακίος. quasi sarmentaria, species aristolochiae radices.

Κλῆμακίος. ας. i. distributio.

Κλῆμακίος. μ. iou. η. i. uoco, diuido per sortem. Ἀέλιου. accus.

Κλῆμακίος. i. thesmotheta sortitō creati solent.

Κλῆμακίος. captans hereditates.

Κλῆμακίος. μ. iou. η. i. uoco, heredito, id est heres sum. Genit. & accus.

Κλῆμακίος. heres inscriptus.

Κλῆμακίος. ας. i. hereditas.

Κλῆμακίος. η. i. heres.

Κλῆμακίος. η. i. uoco, fors, quae est fortuitus alicuius rei euentus, conditio, fortuna, casus, alea, fatum, munus.

Interdum accipitur pro mensura terrae, puta iugero, aut certe pro horto: sicuti Latini herediū pro praedio, & herediolum simile quiddam intelligunt, propterea quod huiusmodi res heredem sequuntur. οἱ δὲ τὰ κλῆματα διακρίναι, sunt arbitri qui non electione litigantium, sed sortitō arbitranda potestatem habebant, & ij erant annui magistratus, ὡς ἀπὸ λέξας ἱεροστανῶν. Bud. Com. Item clerus, uermiculus infestans apum aluearia, qui & pyrausta dicitur.

Κλῆμακίος. η. i. sorte datur, electus diaconus.

Κλῆμακίος. η. i. locus ubi magistratus per sortem creantur.

Κλῆμακίος. sortior, hoc est sorte accipio, sortis in urnam mitto, sortitō aliquid facio, sorte eligor. Vnde κλῆμακίος, competitors ambientes. & κλῆμακίος, sorte electi, κλῆμακίος. Bud. Cō.

Κλῆμακίος. idem.

Κλῆμακίος. ας. i. gens aliquod sorte habitatum missa, & tellus ei data, diuisio qua per sortem fit.

Κλῆμακίος. sorte datur.

Κλῆμακίος. η. i. gubernator urbis, & distribuens agros per sortem coloniae, habens aliquid sorte, quasi colonus, id est, sortitus ad habitandū alicubi.

Κλῆμακίος. μ. iou. η. i. uoco, sortior, hoc est, sorte lego, sortibus ductis renuntio, diuido. Ἀέλιου. accus.

Κλῆμακίος. η. i. qui sorte factus est.

Κλῆμακίος. ianua scenae.

Κλῆμακίος. congreco.

Κλῆμακίος. η. i. uocabulum. Item uocatio, inuitatio, accessio.

Κλῆμακίος. η. i. uocandus.

Κλῆμακίος. κλῆμακίος ἄς διακρίναι, μαρτυρεῖν, diem dicere, in ius uocare, denūciare testimoniū, uadari, uel antefla-

ri, ut Horatius dixit, Et quod iustissime
turpissimè? magna Exclamat uos
ce: & licet aniestari? ego uero Op-
pono auriculam. rapit in ius. Bud.
in Annot. post. & Com.

Κατήρ. ἄρως. ὁ. curator, testis, aniestas
eius, qui homines in ius uocat. Latini
uiatorem, apparitorem, & statorem
uocant. Bud. Com.

Κατήρως. ὁ. ὁ. uocatiuus. Et κατήρως ἔμ-
ροι, qui deorum haberent aduocatio-
nes, quibus opponebatur ἀπὸ τοῦ μύθου.

Καὶ ἐκείνη. κατηράσθαι.

Κατοῖς. ἴδως. ἡ. pudenda mulieris.

Κατρός. ὁ. ὁ. uocatus, exoptatus, cele-

Καῖρος. multitudo, gloria. (bris.

Καῖρος. ὁ. ὁ. qui mittitur ad accersen-
dum aliquem, κατάρ.

Καὶ ῥέου. gloria, mensa regia, puden-
dum muliebre, κατὰ πρῶτον.

Καὶ ῥέου. ὁ. ὁ. πρῶτον, panis in cliba
no coctus.

Καὶ ῥέου. ὁ. ὁ. clibanus, furnus, & pe-
floris concavitas, per quam spiritus
ultrò citroῦq̃ cōmeat. Cal. li. 8. c. 18.

Καὶ ῥέου. ὁ. ὁ. clima, regio. Tortura
genus apud Aristoph.

Καὶ ῥέου. ὁ. ὁ. graduli. Cal. li. 11. c. 11.

Καὶ ῥέου. ὁ. ὁ.

Καὶ ῥέου. ὁ. ὁ. peruerrere, torquere, supra
plantare, à genere certaminis gymni-
ci, quod καμάνιστος dicitur.

Καμάνιστος. ὁ. ὁ. altus, scalatus.

Καμάνιστος. ὁ. ὁ. gradus scale.

Καμάνιστος. ὁ. ὁ. scalaris.

Καμάνιστος. ὁ. ὁ. scala.

Καμάνιστος. ὁ. ὁ. scala nauium.

Καμάνιστος. ὁ. ὁ. lectulus.

Καμάνιστος. ὁ. ὁ. lectus, lectica, mensa.

Καμάνιστος. ὁ. ὁ. agrotus, decumbens in lecto.

Καμάνιστος. ὁ. ὁ. lectulus.

Καμάνιστος. ὁ. ὁ. locus in curru, quo spōsa sedet.

Καμάνιστος. ὁ. ὁ. pronus ad lecticam,
agrotus, decumbens in lecto.

Καμάνιστος. ὁ. ὁ. lectus, lectica, curru
clausus, sella.

Καμάνιστος. ὁ. ὁ. lectulus. (euf.

Καμάνιστος. ὁ. ὁ. inclino, declino. Ac

Καμάνιστος. ὁ. ὁ. conuiuium, tentorium, di-
uersorium, casa, corina, pars caula
ubi pecora dormiunt.

Καμάνιστος. ὁ. ὁ. fores duplices, ualues.
Cal. lib. 13. ca. 54.

Καμάνιστος. ὁ. ὁ. Cal. ibidem.

Καμάνιστος. ὁ. ὁ. inclinatio, declinatio, um-
bra, sedes, nominatio. καὶ ἀπὸ τοῦ καμάνιστος
est, & ὁ καμάνιστος, & ὁ καμάνιστος.
Verba sunt castrensia. Bud. Com.

Καμάνιστος. ὁ. ὁ. sedes, lectica genus.

Καμάνιστος. ὁ. ὁ. declinatiuus.

Καμάνιστος. ὁ. ὁ. declinitas montis.

Καμάνιστος. ὁ. ὁ. porticus.

Καμάνιστος. ὁ. ὁ. καμάνιστος.

Καμάνιστος. ὁ. ὁ. declinabilis, decliuus.

Καμάνιστος. ὁ. ὁ. angulus, pars obliqua.

Καμάνιστος. ὁ. ὁ. declinitas montis, uallis,
eminentia, promontorium.

Καμάνιστος. ὁ. ὁ. καμάνιστος, genus supplicij, &
truncus ad quem aliquid alligatur,
et ligamen cernicis, καμάνιστος, καμάνιστος
est. Item pars nauis.

Καμάνιστος. uinculis comprehensus.

Καμάνιστος. ὁ. ὁ. moueo, quatio,
turbo, corrumpo. καμάνιστος, καμάνιστος.
Accus.

Καμάνιστος, &

Καμάνιστος. ὁ. ὁ. spina dorsi.

Καμάνιστος. ὁ. ὁ. turbatio, pugna, turba, uia
lentia, quassatio.

Καμάνιστος. ὁ. ὁ. tumultuosus.

Καμάνιστος. ὁ. ὁ. furciuus.

Καμάνιστος. ὁ. ὁ. furor. Accus.

Καμάνιστος. ὁ. ὁ. furor. Accus.

Καμάνιστος, &

Καμάνιστος. ὁ. ὁ. furruum.

Καμάνιστος. ὁ. ὁ. furciuus.

Καμάνιστος. ὁ. ὁ. decipio. (ris.

Καμάνιστος. ὁ. ὁ. fluctuatio, tépestias ma-

Καταρσίζωμαι. μ. ἰσμεν. π. ἰσμεν. fluo
fluo, καταρσίζωμαι, καταρσίζομαι. De-
pon. absol.

Καταρσίζω. μ. ἰσ. ὑ. ἰσ. turbatio.

Καταρσίζω. μ. ἰσ. ὑ. ἰσ. inundo. **Καταρσίζω**. μ. ἰσ. ὑ. ἰσ. inunda-
bant. sic

Καταρσίζω. μ. ἰσ. ὑ. ἰσ. alluo, diluo, inun-
do, demergo, clystere curo. Ac-
cus.

Καταρσίζω. μ. ἰσ. ὑ. ἰσ. cognomen Plutonis. Sic
dictus, ὅτι πάντας πρὸς ἑαυτὸν ἀγείρει
τὸν, quod ad se accersat omnes, uel
πάντας ἀκούει, quem audiunt
omnes.

Καταρσίζω. μ. ἰσ. ὑ. ἰσ. audio. unde κατὰ, π. κατὰ,
poëtice.

Καταρσίζω. μ. ἰσ. ὑ. ἰσ. purgatio, lotio.

Καταρσίζω. μ. ἰσ. ὑ. ἰσ. clyster, lauamen, instru-
mentum medicum.

Καταρσίζω. μ. ἰσ. ὑ. ἰσ. idem.

Καταρσίζω. μ. ἰσ. ὑ. ἰσ. exaudiens luctum.

Καταρσίζω. μ. ἰσ. ὑ. ἰσ. inclutus filijs.

Καταρσίζω. μ. ἰσ. ὑ. ἰσ. uocalis, clamore & strepi-
tu turbulentus. Apud Sophoclem
in Aiace epitheton est caprarū. Iby-
cus item diluculum appellat κατὰ, hoc est, audi-
te iam, & loqui liceat. Accipitur
etiam pro celebris, & inclutus, cla-
rus, gloriosus.

Καταρσίζω. μ. ἰσ. ὑ. ἰσ. inclutus equis, Plutonis co-
gnomen, uel cuius aduentus facile
auditur ob mortuorum luctus.

Καταρσίζω. μ. ἰσ. ὑ. ἰσ. artifex celebris, &
Vulcani nomen.

Καταρσίζω. μ. ἰσ. ὑ. ἰσ. arte sagittandi cele-
bris.

Καταρσίζω. μ. ἰσ. ὑ. ἰσ. audio, sentio, ausculto. Genit.

Καταρσίζω. μ. ἰσ. ὑ. ἰσ. exhibitio, sonitus lingua
ad palatum allisa.

Καταρσίζω. μ. ἰσ. ὑ. ἰσ. Macedonia lingua Me-
nades dicebantur.

Καταρσίζω. μ. ἰσ. ὑ. ἰσ. sonum quendam excitare in

ore qualis audietur in pronuntiatione
ue uerbi istius prima syllaba, explo-
dere. Vnde proiecere e theatro poni-
tur, repudiare.

Καταρσίζω. μ. ἰσ. ὑ. ἰσ. parce. Quorum una

Καταρσίζω. μ. ἰσ. ὑ. ἰσ. Clotho, ex Themide & Iou-
ue prognatis. αὐτὴ δίδωσι ἐμπεῖς ἀν-
θρώποις ἀγαθὰ καὶ κακὰ, id est,
Qua mortalibus hominibus dant &
bonum & malum. Sunt qui euoca-
tionem interpretentur, quod hominis
naturam euocet.

Καταρσίζω. μ. ἰσ. ὑ. ἰσ. circumuoluo, neo,
destruo. Aëliu. accus.

Καταρσίζω. μ. ἰσ. ὑ. ἰσ. natisse. in urisq; pedibus se-
dere.

Καταρσίζω. μ. ἰσ. ὑ. ἰσ. asper, montanus,
præruptus, locus alius, scopulosus,
munitus, rupes.

Καταρσίζω. μ. ἰσ. ὑ. ἰσ. asperitas.

Καταρσίζω. μ. ἰσ. ὑ. ἰσ. ramus, summitas rami,
sublimitas, altitudo.

Καταρσίζω. μ. ἰσ. ὑ. ἰσ. idem.

Καταρσίζω. μ. ἰσ. ὑ. ἰσ. diminutiu. ramulus.

Καταρσίζω. μ. ἰσ. ὑ. ἰσ. idem.

Καταρσίζω. μ. ἰσ. ὑ. ἰσ. clam taciteque facio ali-
quid, loquor, incedo, furor.

Καταρσίζω. μ. ἰσ. ὑ. ἰσ. salationis fuit species, cuius
meminit Iubas Thearic. 4. Itera
rapina.

Καταρσίζω. μ. ἰσ. ὑ. ἰσ. furor.

Καταρσίζω. μ. ἰσ. ὑ. ἰσ. furor.

Καταρσίζω. μ. ἰσ. ὑ. ἰσ. furor.

Καταρσίζω. μ. ἰσ. ὑ. ἰσ. furor.

Καταρσίζω. μ. ἰσ. ὑ. ἰσ. furor.

Καταρσίζω. μ. ἰσ. ὑ. ἰσ. furor.

Καταρσίζω. μ. ἰσ. ὑ. ἰσ. furor.

Καταρσίζω. μ. ἰσ. ὑ. ἰσ. furor.

K M.

Καταρσίζω. μ. ἰσ. ὑ. ἰσ. furor.

K N.

Καταρσίζω. μ. ἰσ. ὑ. ἰσ. furor.

Καταρσίζω. μ. ἰσ. ὑ. ἰσ. furor.

Kato.

Κράβη. eo.
 Κράβη. tristifisco.
 Κράβης. ὁ. albus, rufus, γὰρδός, τριππός,
 cneei feminis colore.
 Κράβη. uros. ὁ. idē. Capri nomen apud
 Theocritum.
 Κράβη. fleto, polio.
 Κράβη. conficio, derado.
 Κράβη. μ. ἀψα. τ. ἀρα. fleto, lenio, eo
 go linguam continere. Aëliu. accus.
 Κράβη. τ. ρ. τήν, floccus.
 Κράβη. uel κραβή. Attice. τ. ρ. offi-
 cina fullonis.
 Κράβη. uel κραβή. ἱος. ὁ. suppedita-
 tio, sufficiencia, fullo.
 Κράβη. uel κραβή. μ. ἀψα. τ. ἀρα.
 fullonariam exerceo.
 Κράβη. cardo herba, carduus quo pe-
 ctitur & raditur panni, instrumen-
 tum undiq; stimulos habens, quo son-
 tes tortos occidunt.
 Κράβη. μ. ἀψα. τ. ἀρα. scalpo, incido, lenio
 ter frico, scabo. Aëliu. accus.
 Κράβη. ἱ. galeus.
 Κράβη. obscurus, inuisibilis, matu-
 tinus.
 Κράβη. α. α. τ. crepusculum, tenebra.
 Κράβη. τ. callus.
 Κράβη. ἱος. ὁ. obsecritas, umbra, quasi
 ἡσπέρη.
 Κράβη. planta quædam, & muliebre
 pudendum.
 Κράβη. pro ἡσπέρη, ἀκρῆ. percussit.
 Κράβη. mordere, urere ut urtica.
 Κράβη. ἱ. urtica.
 Κράβη. μ. ἀψα. τ. ἀρα. prurio. De-
 pon.
 Κράβη. ὁ. ὁ. pruritus.
 Κράβη. μ. ἀψα. τ. ἀρα. scalpo. Accus.
 Κράβη. ἱ. lupus.
 Κράβη. ἱ. parua nebula, καλὰ,
 & ἡσπέρη.
 Κράβη. cneus herba, uulgares caræ.

mum uocant. item croceus, albus,
 triticum.
 Κράβη. ἱ. tibia hominum, sura & ra-
 dius rotæ, eminentia montis, locus
 palustris.
 Κράβη. perditio.
 Κράβη. ἱ. ὁ. tibiale, ocrea, tibia.
 Κράβη. ὁ. ὁ. collis, saltus, locus iniuius,
 densus arbutis, asper, radix montis.
 Κράβη. destruo, obstruo, obuerto, fran-
 go, uenio.
 Κράβη. prurio.
 Κράβη. ὁ. ὁ. prurigo, pruritus.
 Κράβη. ἱ. ὁ. homicida.
 Κράβη. καλὰ, Galeno.
 Κράβη. flammule.
 Κράβη. ἱ. ὁ. gladius, quo coqui caseū
 terunt.
 Κράβη. καλὰ.
 Κράβη. mordeo.
 Κράβη. urtica.
 Κράβη. καλὰ.
 Κράβη. α. τ. atriplex herba, & gnidiū
 granum.
 Κράβη. μ. ἀψα. τ. ἀρα. uellico, frico, pum-
 go, incido, triflor. Aëliu. accus.
 Κράβη. mouere, polire.
 Κράβη. culex.
 Κράβη. ὁ. culexilega auis.
 Κράβη. ὁ. ὁ. parcus, tenuiter uiuens.
 Κράβη. καλὰ.
 Κράβη. pruriens.
 Κράβη. ὁ. nouacula.
 Κράβη. α. α. τ. uellicatio.
 Κράβη. ὁ. ὁ. genus salcationis, pruri-
 tus, καλὰ.
 Κράβη. gulosus.
 Κράβη, uel καλὰ. ἱ. ὁ. midor, uaporatio,
 res incitans appetitum, fumus ex sa-
 crificio, aruina, pinguedo.
 Κράβη. perdere, molestare.
 Κράβη. καλὰ.
 Κράβη. adurere.

sunt. Hebræi κοινὸν uocabant immundum & nefastū. unde in Act. Apost. ἡ κοινὴ ἱερὰ τοῦ πνεύματος κοινὸν ἔσθαι λέγουσιν. τὰ κοινὰ, respublica.

Κοινότητες. omnibus expositus, accommodus.

Κοινότης. γρὸς. ἢ. communitas.

Κοινὸς & ὁ. frater, id est communiter natus.

Κοινὸν. μ. ἄγω. π. ἀνα. communico.

Chrysost. καὶ κοινωσόμενος περὶ τέταρτον.

Ponitur & pro inquit in sacris literis, quod Iudei animalia immunda, à quorum esu abstinebant, communia uocarent, ut in Actis, ἀὶ τῶν κοινῶν, ὅν μὴ κοινῶν, Ne communia feceris aut existimaueris.

Κοινὸν. ὄμιος. ὁ. socius, familiaris.

Κοινωνία. μ. ἄγω. π. ἀνα. κοινωνία, communico, imparior, consuetudinem habeo: & id aliquando in bonam, aliquando in malam partem. Genit. uel datiuo.

Κοινωνία. αἶος. ἢ. &

Κοινωνία. αἶ. ἢ. communicatio, societas, collatio, mysteriorum Christi participatio.

Κοινωνός. ὁ. libenter communicans, mitis, familiaris.

Κοινωνός. ὁ. ὁ. particeps, socius, communicator, conscius.

Κοινῶς. pariliter.

Κοινωφελές. omnibus utilis.

Κοῖς. ἡ. coix planta, uas farinarium ex arborum corticibus contextum, quod Doreas κοῖον uocant.

Κοῖον. pignus.

Κοῖον. Aeolice pro ποῖος. qualis. Item Latona pater. Item prudēs, à κοῖος, id est uolū.

Κοινοῖος. grāuida.

Κοινοῖος. μ. ἄγω. π. ἀνα. impero, administro Remp. Neu. genit.

Κοῖον. ὁ. ὁ. dominus. Sicut autem ab ἀσπὺς dicitur ὁ πρὸς montem, mutatione αἰνῶς, sic à κοῖος, κοῖον, commutatione αἰνῶς: & est ὁ ἐν τῷ κοῖον ἀσπὺς, hoc est qui opportune imperat, & absq; suorum iniuria.

Κοινοῖος. luxuriari, nimium ornari. à Casyra Atheniensis mulieris huiusmodi.

Κοιτάς. μ. ἄγω. π. ἀνα. colloco.

Κοῖτα. π. ἢ. cubile, lustrum ferarum.

Κοιτίον. ὁ. ὁ. dormitorium.

Κοῖτις. ἢ. arcula, qua muliebris mundus reconditur. Item cuna, ut ἐν κοῖτις Ἀρβάζας, Gazæ: in cunis uagare, Cicero.

Κοῖτος. ὁ. ὁ. somnus, sopor, cubile.

Κοιτῶν. ὄμιος. ὁ. cubiculum.

Κοιτῶν. ἰδὲ. ἢ. lectulus.

Κόκκινος. ὁ. ὁ. ruber, coccinus, tinctus ex eo, quod uulgò grana uocant.

Κόκκος. ὁ. ὁ. coccus, quo tinguntur rubra quaedam, quòd lucem addat colori. Vulgò granum uocant. Plin. li. 9. cap. 41.

Κόκκοι τῶν ποδῶν. acini punici mali.

Κόκκοις. cocco tinctum.

Κόκκος. celeriter, parum.

Κοκκύσσω uerbum scilicet ad gallos et cuculos, terreo.

Κοκκύμυθος. ὁ. ὁ. prunum.

Κοκκύμυθος. ὁ. ὁ. prunus arbor.

Κόκυς. ὁ. ὁ. cuculus auis & piscis.

Κόκκω. collis.

Κόκα. uenter, κοιλία.

Κοκαβέσσω. resilio, despicio, disrumpo, irrideo, extendo.

Κοκαβέσσω. ὁ. ὁ. genus saltationis Thraciae.

Κόκαρος. ὁ. ὁ. porcellus.

Κοκαβός. ὁ. ὁ. truncum quod summas sui partis amisit, curuū, diminutū.

Κοκαβός. offula, paruum frustum.

Κοκός

vicillum citharæ, quo fides intendi-
tur, non ab eo. Proprie aut eo nomine
durissimum id genus in boum cerui-
sibus coriis significatur, ex quo glu-
ten fieri solet. Vnde exoleri & callo-
si pueri *κόρυς* dicebantur, ut Ari-
stoph. *Εκτα* *ἐπὶ κόρυς κόρυς* *ἐντοχῶν*,
cum Aeschyli duritiam ostendere
ueller. Bud. Com.

Kaulfussia pustulata K.

Κέρβερος. ὁ. quod numulario datur pro
commutanda pecunia, cambium.

*Kodón. ar. ii. genus placenta minuta,
que pueris dabatur.*

Kamveidns. ai. collyridæ, totta panis.

Konveisap. in sartagine torrere siue co-
quere.

Καλλιόπ. ὁ. collyrio anis.

Κορύμπιον. cortex nucis.

Kombolus. var. o. n. lubricus.

Korobixus odos. ð. truncatus pedes.

Κηρύς. ἔ. ὁ. mutilus, minutus.

KONFĒRM. *ov. ð. decurſator, qui malè pronuntiat, qui ſyllabas extremas audiri non ſinit, utrum eas quodammodo deuorat, deglutitq̃, quod pueri facere ſolent metu, ne deprehendantur inemendatè loqui.*

Κολιβόω. μ. ἑσ. π. απ. breuio, paulo,
trunco. Αξιῖν. accus. i. η. η.

Κονίσας. inordinate comedo.

Κονοιδόρρη. lignum uel cruncus, qui
pugnantibus, ut diuellantur, interij-
citur.

Κοινοτόπια. Κοινοτόπια.

Κοκοίς. s. ὁ. pica, graculus, monedula
quis.

Κοροϊδία. ἢ. gracula, gracula.

Καλονασία. α. ἱ. uel *Calonasiop. radix* fa-
ba Aegyptiæ. Fuit itē apud Sycio-
nem *Calonasiop. wachados* templum.

Κολοκύνθη, uel κολοκύνθη Attice. πτ.ή.

Желоб. пистилл. (сисцибита.

XIX. *s. s. mutilus, ut hōr fīe, bōr cor
nibus mutilatus. Item cibus. unde
hōrāf.*

Knoeia. statue umbra, erectio in altu.

Κολοσιάνται. grandiora, uastiora, co-
lossi instar habentia. Virunio.

Kολοσσός. ὁ. colossus, statua visenda magnitudinis ac turris instar procera.

Korovpros. ὁ. ὁ. timuleus, ἀραρόα, stre-
pitus. Proprie stipularū uel fascium
lignorum dum trahuntur excitato
pulvere.

ἰκονίζω. disturbo, destruo.

Korúpora wípa. caua, gibbosa, flexibi-
lis, Callimacho.

Κοπήριον. s. ὁ. mutilatum cauda. Item
panis genus ὁ pharmaci, quod La-
tini collyrium uocant. Apocalyps.
cap. 1. καὶ κοπήριον ἔχουσιν τὰς ὀφθαλ-
μοὺς ὅς, ἵνα βλέπῃς.

*Kónospor. s. ò. πορὰς τῆς ἰσφ., imperfe-
ctus. Hinc coluri in sphaera, ob imper-
fectam cōuersionem. uide Boëtium
lib. 2. Arithmetices, & Macrob. in
som. Scip.*

Καίω. μ. έσω. π. θα. turbo, impedio, tu-
muituor, cōpescō, arceo. μετ' ἱλατη
τῷ, minuo vel iunminuo. Aristot. Pol.
2. καὶ τὴν μὴ ἑλθέειν πᾶσι βελούει
ἀλλ' ἅπας ἐλάσει καὶ πικρῆ.

Korogōp. *ver. ð.* *altum promontorium,*
uerter. Vnde *koroḡōva imroḡm,* ul-
timam manum, & uelut *fastigium*
imponere & addere. *Bras. Chil.* &
Bud. Com.

Κολοφώνια, ατ. ἡ. ῥίσις ῥεπυς.

Κήλημα. sinuosum loculamentum, sin-
nus.

Κόλπος. ε. ὁ κόλπος, sinus.

Kόντρα. ατος. ἰ. uestis sinuosa, quæ in
tragædijs reges utebantur.

Κόπαισι. remigium, uelificatio.

Κίρβα. frumentum coctum.

Κόνηβίς. ἱ.ο. nummularius.
 Κόνηβος. ἱ.ο. proiciens se in caput.
 Κόνηρος. β.ρ. species ficus.
 Κόνηρος, uel κόνηρος. μ. ἰω. π. qua.
 natio. Neutr. absol.
 Κόνηρος. α. ἱ. piscina, lauacrum, na-
 tatorium.
 Κόνηρος. ἱ.ο. natator, urinator.
 Κόνηρος. ἱ. urinatrix, & avis quadā.
 Κόνηρος. numismatis genus.
 Κόνηρος. μ. ἰω. π. α. α. crocico, effusio,
 turbide & tumultuose loquor. Neut.
 - absol.
 Κόνηρος. ἱ.ο. &
 Κόνηρος. ἱ.ο. iugum, locus altus.
 Κόνηρος. ἱ.ο. turbatio, strepitus.
 Κόνηρος. ἱ.ο. fragrum, arbutus, uel mo-
 ri genus. Plin. lib. 15.
 Κόνηρος. efferor, fero, nutrio comam.
 Neutr. absol.
 Κόνηρος. ornare.
 Κόνηρος. ἱ.ο. nodus.
 Κόνηρος. ἱ.ο. κοσμήσις, ornatus, ue-
 stitus.
 Κόνηρος. idem.
 Κόνηρος. ἱ.ο. coma.
 Κόνηρος. princeps, dux.
 Κόνηρος. uel glorius.
 Κόνηρος. ἱ.ο. crinitus, cometa.
 Κόνηρος. gloriosus.
 Κόνηρος. ualde, diligenter, omnino, ut
 Κομήτης, adolescentuli admodū,
 Herodiano.
 Κόνηρος. ἱ.ο. uelut, portatio propriā
 frugum ad ciuitatem, cura, comēa-
 tus, receptio debiti. Bud. Com.
 Κομήσις. μ. ἰω. π. ἰω. π. habeo, ca-
 pio, accipio, recipio, ut κομήσας τὸ
 ἱμάτιον, synesf. Item colligo, recu-
 pero, adipiscor. Et ad sese recipere,
 domū deducere, ut κομήσας τὸν οἶ-
 κον, id est ἀναγῆσθαι, Andoc. & Isoc.
 Item eo, me domum recipio, ut νο-

μήσας τὸ οἶκος, Thucyd. Depon. Bud.
 Com.
 Κομήσις. μ. ἰω. π. ἰω. π. fero, porto, curo,
 perfero, reporto, recipio, deduco,
 transporto. Item effero mortuum.
 Accusf. Bud. ibidem.
 Κομήσις. cibus.
 Κομήσις. οἱ. baiuli, naues.
 Κομήσις. curator.
 Κομήσις. nutrix, curatrix, comptrix.
 Κομήσις. β.ρ. primum quod datur se-
 renti quippiam.
 Κομήσις. α. α. ἱ.ο. pars, fragmentum, incli-
 sum : quæ aliquādo pars est periodi.
 Accipitur & pro moneta. Aristop.
 Pluto, ἵνα δὲ ἂν πωρῇ κομμάτων.
 Quin & κομματα, aquarum emissio-
 nis & incilia: ad hoc inuenta, & stru-
 cta, ut aquæ aut in campos aruales
 admitti possent : aut intra alueum
 contineri.
 Κομμάσις. uenor, laboro.
 Κομμάσις. ο.ν. particula, duos uel tres
 uersus cōplectitur, nunquā plures.
 Κομμάσις. ornare.
 Κομμάσις. ἱ.ο. gummi.
 Κομμάσις. ἱ.ο. superuacaneus, ornatus.
 Κομμάσις. comptum esse, præter deco-
 rum ornari.
 Κομμάσις. ἱ.ο. epistola, quæ cum
 mandatis in regiones emittitur ab
 imperatore.
 Κομμάσις. ἱ.ο. gummitio, ἱ.ο. ἰω. π. π.
 δὲ ἰω. π. Col. lib. ult.
 Κομμάσις. ἱ.ο. comptor.
 Κομμάσις. curiosus orno, cernuitor.
 Κομμάσις. illitum.
 Κομμάσις. α. ἱ.ο. comptrix.
 Κομμάσις. β.ρ. instrumentū muliebre.
 Κομμάσις. μ. ἰω. π. α. α. iactator, glorior,
 res uanas effero. Neut. absol.
 Κομμάσις. iactator, mendax.
 Κομμάσις. iactabunde.

Κομπῖω. μ. ἰσω. π. κλα. *resono, superbio.*

Neutr. absol.

Κομποδανῖω. *suavia gloriator.*

Κομπορῖμω. *acti abundus.*

Κομπῖος. α. ὁ. stridor, elatio, arrogantia, insolentia, dens molaris.

Κομπῖος. ἰ. ὁ. superbus.

Κομποφακορῖμω. *grauibus & duris uerbis uens. nā φακοῖς graues sunt lignorum fascēs, & colligati.*

Κομπῖδus. ιω. ὁ. ἰ. *superbus in uerbis.*

Κομπῖα. *argutia.*

Κομπῖωμα. *scitamentum.*

Κομπῖομαι. μ. ὀσομαι. π. ὀμαι. *superbus sum, adulator, ueneror, persuado. Depon. absol.*

Κομπῖομαι. ιω. ὀμαι. *uerfuit, nequiter.*

Κομπῖω. μ. ἰσω. π. κλα. *iocor, uenusti dico uel seuerē, κλαῶ. Neut. absol.*

Κομπῖος. α. ὁ. sciens, industrius, facundus, bellus, eloquens, fictus, subornatus, uersutus, bene se habens, egregius, cum lepore decipiens, rotundus.

Κομπῖος. ιω. ὁ. tumor.

Κομπῖοπος. α. ὁ. nasuior.

Κομπῖος. α. ὁ. qui nari capillos, alipilus.

Κομπῖος. α. ὁ. famina perita nutriendorum capillorum.

Κοβαῖα. μ. ἰσω. π. κλα. &

Κοβαῖω. μ. ἰσω. π. κλα. *resono, strepo. Neut. absol.*

Κοβαῖος. α. ὁ. strepitus, plausus.

Κοβαῖος. pinguis, efficax.

Κοβῖω. calix.

Κοβῖος. α. ὁ. pugnus, nodus, siue articulus, calicium. (giri.

Κοβῖω. pugno uerbero, uel nodo di

Κοβῖω. intumescere.

Κοβῖω. terosus, pra se ferens formam in digitis articulorum.

Κοβῖω. extrescentia carnis circa

anum.

Κοῖω. μ. ἰσω. π. κλα. *operor. Neutr.*

Κοῖτος. minister.

Κοῖα. α. ὁ. calx, pulvis, lixiuum, opus testiorum. Interdum certamen. & κοῖσος, id est certare, siue se comparare ad pugnandum.

Κοῖα. testiorum.

Κοῖατος. α. ὁ. incrustator parietum, testor.

Κοῖατος. ὁ. ὁ. calcarius, calce illiens.

Κοῖα. μ. ἰσω. π. κλα. *festino. Item pingo, calce illino, id est puluere impleo, dealbo, opere testorio induco, quod induco Latinis dicitur. Vnde in Act. Apost. τῶτος λευκωμένους, paries albario opere uel testorio illatus. Et Matth. 23. τάφοι λευκωμένοι, sepulchra albario illita. Actiu. accus. Bud. in Annot. & Com.*

Κοῖα. α. lendes.

Κοῖα. α. ὁ. pollicaria herba, uel pulicaris Theodo. quod puliceis necat. Vel cumilago Plin.

Κοῖω. μ. ἰσω. π. κλα. *exerceo. De athletis proprie, qui lucta se exercentes, puluerem excitabant. Vel quia manus conspuentes puluere illinebant, ut fortius apprehenderent. Actiu. accus.*

Κοῖος. ὁ. ὁ. pulvis. παρὰ δὲ ὅσοι ἀνδράσι.

Κοῖος. puluerem iniecio.

Κοῖος. ιω. ὁ. ὁ. puluerulentus.

Κοῖος. ὁ. ὁ. calceamentū lacerum, non cooperiens totum pedē, praeterea angustum. Hesych. scribit νόμος, id est νόμιμα καὶ μοῖνα.

Κοῖος. α. ὁ. qui uersatur in ludo, ut scholasticus.

Κοῖος. apud Epidaurios plebei & uulgares dicebantur, utpote qui in agris habitarent, & pedes pulueru lentos

lentos habere.

Kovopropos. s. agrestes, operarij, *kovis* *podis*.

Kovido. μ. ψ. π. ι. q. facio puluerem, impleo puluere. Actiu. accus.

Kovis. ior. s. lens, lendis. ē pediculorum coitu nascitur.

Kovisdanos. puluerulentus.

Kovis. idos. s. o.

Kovisa o. s. o. pulvis. *Homerus*, *Id* *ωστί kovisa* o. *ἐπὶ* *ἀνδρῶν*, Sub pedibus excitabatur pulvis procellosus. Et cenum ceromati mixtum, cui sudor accefferit. Item demonis nomen apud Atheniens, *Cal. lib.* 4. ca. 16.

Kovisa. harena seu pulvis in quo exercetur aut uoluamur, palæstra.

Kovisop. pulvis, sordes.

Kovio. lino, ungo, puluerem excito.

Kovra. cinis.

Kovvōp. intelligere, scire.

Kovvis. erro, mendicus.

Kovv o. barba.

Kovv o. s. o. contus, remus.

Kovvβapvā o. s. o. commilitio, conuibernalis.

Kōsa. us. s. coxa, poples.

Kovāso. μ. dōw. w. ana. cesso, requiesco. Neutr.

Kovās. arbor incisa.

Kovvōs. o. s. o. planctus.

Kovvōs. ior. s. o. genus cali.

Kovādo. μ. dōw. w. ana. o.

Kovādo. laboro, molesto, negotium facesso, in lassitudinem duco, cumlatur. Neutr. absol.

Kovīsa p. *ψάδω*, mentiri. *Cal. lib.* 14. ca. 58.

Kovē. idos. s. mucro, falx, bipennis, gladiigenus. *nōnis* (scribit *Suid.*) *nās* *nos*, *gīnos*. Et *kovēdos* *cana*, *Athen.* *lib.* 2. o. 4. *Cal. lib.* 14. ca. 58.

Kōnos. s. o. labor, molestia.

Kovavias. s. i. equus a littera notatus. *Cal. lib.* 4. ca. 11.

Kovpō, uel *kovpōw*. stercoreo, planto.

Kovpō. as. s. i. stercurus, sterquilinium, *ω* *nos*, pulvis à ceromate expressus.

Kovpōw. μ. *ισω*. w. *ina*. stercoreo. Neutr. accus.

Kovpōvōs. o. s. o. stercoreus.

Kōvpiōs *ἀνὴρ*. plebeijs homo, *kovpōs*.

Kōvpos. s. o. simus, stercurus, mandra.

Kovpōpōvōp. inquinare, *kovpō* *ω* *kovpōvōp*.

Kovpōw. *ōnos*. s. i. sterquilinium, latrina.

Kovtāpōp. s. v. id quod concusum est, sicut herba iam confusa, placentula.

Kōvtoμw. μ. *φομw*. w. *ομw*. Depon. o.

Kōvto. μ. *ψw*. w. *opa*. cado, percutio, incido, pulso, dirigo, coniundo, frango, dilanio, plango, præ doloris impatiētia meū ipsius corpus cado o laceo. Accipitur aliquando in significatione impudica, quemadmodum *Latinis* præcidere. *Aristoph.* *Ran.* *τὰν* *ἀνδρῶν* *ἐν* *τῷ* *κοινῷ*, præciditur acclinetus. *Martialis*, *Præcidi gaudes, præcisus Næuole ploras.* Actiu. accus.

Kovtōs. ior. s. o. i. operosus, qui facile fatigatur.

Kovvōvōs. o. i. defatigati.

Kovvōp. puellam abducere.

Kovvōvōw. *kovvōp*.

Kovvōs. s. i. niger.

Kovvōvō o. s. o. coruinus.

Kovvōvō o. s. o. coracinus piscis. *ω* *apd* *τὸν* *κοινόν*, *τὸν* *μυθόν*. *Cal. lib.* 7. ca. 5.

Kovvōvō. as. s. i. quæ sūt coruini generis.

Kovvōvō. corallium imitor, rubesco.

Kovvōvō. corallium. *in* *τῷ* *κόρυνθω* *ἐν* *τῷ* *ἀνδρῷ*.

Kovvōvō. Attice pro *νωμω*. brassica, quod pupillas hebetet.

Kovvōvō. *anos*. s. i. coruinus, *kovvōvō*. *in* *τῷ* *κόρυνθω*, *in* *τῷ* *κόρυνθω*, *ab* *af*

fiduo pupilla motu. Cal. lib. 7. ca. 1.
Est etiam locus supplicij in Thessa-
lia, unde prou. αἱ κόρνας, ad cornos,
de quo Bras. Chil.

Κοράϊα. suppliciter obsecrare.

Κοράσιον. u. r. puella.

Κορασίδης. u. r. d. i. puellaris.

Κοράϊα. obstrepere, improbe & pertinaciter quippiam flagitare.

Κοράϊσις. incōditi & lasciuie saltare.

Κοράϊσις. u. r. d. i. &

Κοράϊς. a. r. d. i. lasciuia saltatio, genus
ridicula saltationis ac rusticanae in
comœdijs, ad quam Terentius allusit
in Adelph. Tu inter eas restim du-
ctans saltabis, id est κοράϊσις a
gent. Vide Lucian. πρὸς ἑρμῆα, &
Polluc. li. 4. & Athen. li. 14.

Κοράϊς. cordula.

Κοράϊς. u. r. d. i. πρὸς τὸν ἄλφειον, ligu-
la, claua, omne eminens et cōortum,
& genus uilissimi pisciculi. Cal. lib.
11. ca. 18.

Κορά. saturitas, pulchritudo, uirgini-
tas, Proserpina sacrificium.

Κορῆ. u. r. d. i. u. r. u. a. &

Κορῆ. &

Κορῆ. u. r. d. i. saturo, orno, purgo. Act. acc.

Κορῆς. i. saturatus, repletus.

Κορῆ. u. r. d. i. puella decenti forma conspi-
cua apud Molossorum gentem, unde
& Ades rex eorum filiam suam ap-
pellauit κόρῃ. Sic item Proserpina
aliquādo uocatur. Accipitur etiā
pro uirgine, ut annotauit Eustas-
thius, unde forma diminutiua fit κό-
ραϊς. Poët. hoc nomine uocant
naues κοράϊδες, id est primū in
aquam cōiectas. Itē pupilla in oculo,
unde Plutarchus scribit oratorem
quendam dixisse de impudēte, quod
in oculis haberet non κόρα, sed κό-
ρα. Item impedimentū, sistens pro-

fluuium, & numi species.

Κορῆ. u. r. d. i. scopula.

Κορῆ. idem, κόρῃ, & κόρῃ.

Κορῆ. u. r. d. i. cumulus.

Κορῆ. u. r. d. i. accumulo in uerticulo, κόρῃ
φῶς, eleuo, augeo, effervesco.

Κορῆ. u. r. d. i. annulus qui in medio di-
gito ferebatur, coriandrum, ornatus
muliebris.

Κορῆ. u. r. d. i. qui uirgo ducit uxorem.

Κορῆ. u. r. d. i. blandior, blande appello.

Bud. Com.

Κορῆ. laurus.

Κορῆ. muliebriter, puellarum more.

Κορῆ. u. r. d. i. qui ex clanculario concu-
bitu nati sunt.

Κορῆ. u. r. d. i. & κορῆ. u. r. d. i. scortari,
lenonem agere.

Κορῆ. u. r. d. i. corinthio opificio factū.

Bud. Com.

Κορῆ. puluerem concito.

Κορῆ. u. r. d. i. puella similis.

Κορῆ. u. r. d. i. &

(riandrum.

Κορῆ. u. r. d. i. puellula. & κόρῃ, co-

Κορῆ. u. r. d. i. puellaris.

Κορῆ. u. r. d. i. olus agreste et contemptum,
piscis quidam.

Κορῆ. u. r. d. i. &

Κορῆ. u. r. d. i. i. intestinorum latratus,
strepitus ueneris, tumultusq. Pro-
prie de equis.

Κορῆ. u. r. d. i. truncus, stipes. & κόρῃ, u. r. d. i.

Κορῆ. u. r. d. i. cognomentum Herculis à
fugatis locustis.

Κορῆ. u. r. d. i. &

Κορῆ. u. r. d. i. locusta.

Κορῆ. u. r. d. i. Corabus, uirinomen. Po-
nitur & pro stulto.

Κορῆ. u. r. d. i. uirginum corruptor.

Κορῆ. u. r. d. i. uirginum ornatus.

Κορῆ. u. r. d. i. sigulus, proprie puppa-
rum, & huiusmodi imaguncularum

quoruncumq; animalium.

Κόρος. s. o. filius, puer, satietas, nouellū
germen, ramus. Item corus mensu
re genus.

Κόρυς. η. i. caput cum collo, gena, ma
xilla.

Κόρυς. ιος. o. tonsor.

Κόρυς. η. i. tempus, pars capitis, pro
κόρυς. Interdum capillus, καὶ τὸ κα
ρύς.

Κόρυς. cognominatus est, qui barbam
sibi abrasit primus. Κόρος item,
quidam qui erant in Ionicis αἰών
factarum foribus.

Κόρυς. libidinosus, prolixa casarie.

Κόρυς. κορύς.

Κόρυς. radere.

Κόρυς. idem quod κόρυς.

Κόρυς. ιος. o. tonsor.

Κόρυς. ιος. o. tonsor.

Κόρυς. ιος. o. tonsor. infansio mo
re Corybantum, exerceo sacerdo
tium Corybantum, numine aspiror,
furijs agitor, iacto caput. de hoc
Eras. Chil. Est etiam patentibus o
culis dormire, ut lepores, & multi
hominum, Plinio lib. 11. ca. 19.

Κόρυς. ιος. o. tonsor. lustratio, purgatio.

Κόρυς. ιος. o. tonsor. galerita, siue alaunda,
auicula in uertice cristam habens in
modū pauonis. Dicitur & κόρυς,
corydalis. Vide κόρυς, & Eras. prou.
Corydalis omnibus inesse cristam
oportet.

Κόρυς. η. i. humoris à capite fluxio,
grauedo, pituita aut humor per na
res, mucus narium, ut μύς κόρυς
τὸ πῖρα, habens nares mucro opple
tas, Luciano. Ponitur aliquando
pro superbia. ut herba pullicaria.

Κόρυς. η. i. humoris à capite fluxio,
grauedo, pituita aut humor per na
res, mucus narium, ut μύς κόρυς
τὸ πῖρα, habens nares mucro opple
tas, Luciano. Ponitur aliquando
pro superbia. ut herba pullicaria.

Κόρυς. η. i. humoris à capite fluxio,
grauedo, pituita aut humor per na
res, mucus narium, ut μύς κόρυς
τὸ πῖρα, habens nares mucro opple
tas, Luciano. Ponitur aliquando
pro superbia. ut herba pullicaria.

Κόρυς. imperuosus, uiolentus. & τὸ
κόρυς, καὶ τὸ αἶμα τὸ ἔρμα.

Κόρυς. ιος. o. tonsor. ornata habens galeam
& strenuitatem potius uiri quàm ga
lea ornatum significat. Indicat enim
uirum minime segnem, alacritate
summa belligerantem & studio, ac
cuius galea assiduo agitur in capi
te, nam uirum ipso nusquam cessante.

Κόρυς. ιος. o. tonsor. scopam, nam κόρυς uertere est.

Κόρυς. ιος. o. tonsor. scopam, nam κόρυς uertere est.

Κόρυς. ιος. o. tonsor. scopam, nam κόρυς uertere est.

Κόρυς. ιος. o. tonsor. scopam, nam κόρυς uertere est.

Κόρυς. ιος. o. tonsor. scopam, nam κόρυς uertere est.

Κόρυς. ιος. o. tonsor. scopam, nam κόρυς uertere est.

Κόρυς. ιος. o. tonsor. scopam, nam κόρυς uertere est.

Κόρυς. ιος. o. tonsor. scopam, nam κόρυς uertere est.

Κόρυς. ιος. o. tonsor. scopam, nam κόρυς uertere est.

Κόρυς. ιος. o. tonsor. scopam, nam κόρυς uertere est.

Κόρυς. ιος. o. tonsor. scopam, nam κόρυς uertere est.

Κόρυς. ιος. o. tonsor. scopam, nam κόρυς uertere est.

Κόρυς. ιος. o. tonsor. scopam, nam κόρυς uertere est.

Κόρυς. ιος. o. tonsor. scopam, nam κόρυς uertere est.

Κόρυς. ιος. o. tonsor. scopam, nam κόρυς uertere est.

Κόρυς. ιος. o. tonsor. scopam, nam κόρυς uertere est.

Κόρυς. ιος. o. tonsor. scopam, nam κόρυς uertere est.

Κόρυς. ιος. o. tonsor. scopam, nam κόρυς uertere est.

Κόρυς. ιος. o. tonsor. scopam, nam κόρυς uertere est.

Κόρυς. ιος. o. tonsor. scopam, nam κόρυς uertere est.

Κόρυς. ιος. o. tonsor. scopam, nam κόρυς uertere est.

Κόρυς. ιος. o. tonsor. scopam, nam κόρυς uertere est.

Κόρυς. ιος. o. tonsor. scopam, nam κόρυς uertere est.

Κόρυς. ιος. o. tonsor. scopam, nam κόρυς uertere est.

Κόρυς. ιος. o. tonsor. scopam, nam κόρυς uertere est.

Κόρυς. ιος. o. tonsor. scopam, nam κόρυς uertere est.

Κόρυς. ιος. o. tonsor. scopam, nam κόρυς uertere est.

Κόρυς. ιος. o. tonsor. scopam, nam κόρυς uertere est.

Κόρυς. ιος. o. tonsor. scopam, nam κόρυς uertere est.

Κόρυς. ιος. o. tonsor. scopam, nam κόρυς uertere est.

Κόρυς. ιος. o. tonsor. scopam, nam κόρυς uertere est.

Κόρυς. ιος. o. tonsor. scopam, nam κόρυς uertere est.

Κόρυς. ιος. o. tonsor. scopam, nam κόρυς uertere est.

Κόρυς. ιος. o. tonsor. scopam, nam κόρυς uertere est.

Κόρυς. ιος. o. tonsor. scopam, nam κόρυς uertere est.

Κόρυς. ιος. o. tonsor. scopam, nam κόρυς uertere est.

Κόρυς. ιος. o. tonsor. scopam, nam κόρυς uertere est.

Κορυφαῖος. ἡ. ὁ. cuiusq; ordinis caput & princeps, **ἀρχαῖος**, ut in choreis praefulcor erat. Bud. Com.

Κορυφαῖος. ἡ. ὁ. uertex, id est pars capitis, quae inter sinciput & occiput interiacet. Transfertur ad montium cacumina & ceterarum rerum extremitates, ut **κορυφαῖα ὄρη**, Plut. idē quod **κορυφαῖα** Gregorio. Eras. prouerb. Colophonem addidit.

Κορυφαῖος. μ. ὁ. ὁ. μ. π. ὁ. μ. π. attollo, eum eo, impleo ad summum ab ore.

Κορυφαῖος. idem.

Κορυφαῖος, uel **κορυφαῖος**. ἡ. ὁ. oleris genus uilissimi, & agrestis.

Κορυφαῖος. exorno, **κορυφαῖος**.

Κορυφαῖος. gloriolior, iactolior.

Κορυφαῖος. improbus, cornibus rectis, **κορυφαῖος** **καμυφαῖος** **κορυφαῖος**.

Κορυφαῖος. ἡ. ὁ. quis, quam alij cornicem, alij cornu, alij fulicam, alij mergum interpretantur. Item annulus ostij quo pulsatur, uel ob figurā, uel ob garrulitatem sic dictus, **κορυφαῖος**, **κορυφαῖος**. Dicimus etiam **κορυφαῖος** in arce, hoc est summum cornu, & incisionē ubi neruus sedet. Vnde (inquit Buxth.) bonum rerū finem significantes, **κορυφαῖος** prouerbio dicere solemus. Significat etiam summam partem penis, quae glans Latini dicitur. Item apex ligni inter utrumque bouem in aratro protensi. Cael. li. v. ca. q. i.

Κορυφαῖος. cornicis pulus.

Κορυφαῖος. inflexus, lunatus, ut **κορυφαῖος**, **κορυφαῖος**, bos lunatis cornibus, id est **κορυφαῖος** **κορυφαῖος**. Cael. ibidem.

Κορυφαῖος. idos. ἡ. diminutiuum ἀ **κορυφαῖος**. summitas seu apex alicuius rei, ueluti montis aut structurae alicuius. Si significat & id signum, quod in fine libri apponi solebat, lineam breuem

scilicet, sed ab inferiori parte flexā, tali fere figura ὁ. Vnde prouerbiali schemate pro quocunq; fine & ultima rei alicuius imposita manu ponitur. Plutarch. ἀρχαῖος, **κορυφαῖος** **κορυφαῖος** **κορυφαῖος**, Ab initio usq; ad coronidem circumscripsit. Significat & nauis puppim, quod sit in eius apice curuatum rostrū, ut **κορυφαῖος** **κορυφαῖος**, Hom. id est cum nauibus flexas habentibus summities, **κορυφαῖος** **κορυφαῖος**, Quamquam alij nigras intelligere malunt, ad differentiam earū quae **κορυφαῖος** uocantur, id est minio rubentes. Cael. ibidem.

Κορυφαῖος. quasi cornicis pes. sanguinaria à quibusdam.

Κορυφαῖος. ὁ. ὁ. taurus dicitur **κορυφαῖος**. Item elatus, iactabundus, ferrox.

Κορυφαῖος. poculum.

Κορυφαῖος. inutile & abiectum corium, **κορυφαῖος** **κορυφαῖος**.

Κορυφαῖος, aduerb. instar cribri.

Κορυφαῖος. μ. ὁ. μ. π. ὁ. μ. π. cribro. Neutr. accusatiui iungitur. (Nans.

Κορυφαῖος, **κορυφαῖος**, **κορυφαῖος**. uates cribro diuisi.

Κορυφαῖος. ὁ. uel **κορυφαῖος**. ὁ. cribrum.

Κορυφαῖος, **κορυφαῖος**, **κορυφαῖος**. coriorum minuta pars segmina.

Κορυφαῖος. contendo, ingratus sum, sicut **κορυφαῖος**.

Κορυφαῖος. μ. ὁ. μ. π. ὁ. μ. π. orno, pono, ordino, impero, rego. Actiu. accus.

Κορυφαῖος. ars. ὁ. ornamentum.

Κορυφαῖος. ὁ. ὁ. continens.

Κορυφαῖος. ὁ. ὁ. ornator, princeps, dux, quasi multitudini ordinem praeficiens. Cael. li. i. ca. i.

Κορυφαῖος. ὁ. ὁ. mundanus.

Κορυφαῖος. ὁ. aequitas, dignitas, modestia, honestas, honestas cultus. **Κορυφαῖος** **κορυφαῖος**, praeterea insignia, id est gestamina & insignia.

Κορυφαῖος.

Κόσμος. s. ò. ornatus, honestus, σόφρος, modestus, moderatus, æquus. Cal. li.

Κοσμιότης. uos. ñ. uenustas. (1. ca. 7.)

Κοσμίος. modestè.

Κοσμοκράτωρ. opot. ò. rector mundi.

Κοσμολογία. sermo uel ratio de mundo.

Κοσμοποιήν. & κοσμοποιός de Deo mundi opifice dicuntur à Philone.

Κοσμοποιία. liber Empedoclis, cuius meminit Aristot. ἐν τῇ περὶ τὰ φασικά.

Κόσμος. s. ò. ornatus, ornamentū. Vnde & mundus, id est orbis, hoc nomine appellatur, à perfecta absolutaq; elegantia, ut scribit Plin. Cal. li. 1. ca. 7.

Et κόσμος γυναικίος, mundus mulieris, quæ matrona (ut inquit Vlpianus) mundior sit, id est compior & ornatiō. Est etiam magistratus apud Cretenses, qui ephorus apud Lacedæmonios dicitur, à quo κοσμηῖν dicti sunt, qui eū magistratum gerebant. Bud. Com.

Κόσσοτος, uel κόσσοτος. maxilla.

Κόσος. alapa.

Κόσκη. κτ. ñ. κρήνη, hordeum.

Κόσμηβη. κτ. ñ. &

Κόσμηβη. s. ò. nodus capillorum, succinctorium, uestis simbriata.

Κότα. brevis, acutus.

Κοτίω. μ. κτ. π. κτ. κτ. irascor. Neut. dat.

Κοτίαι. κτ. ñ. ò. iracundus.

Κοτίω. inuideo, æmulo.

Κοτίω. euello, τρώω. & κοτίω, membrum uirile.

Κότις. ἄθος. ñ. insertio oleæ in oleastro

Κότιος. s. oleaster, oliua sterilis.

Κοτιοπάριος. κοτιοπάριος.

Κοτίς. ἰδος. ñ. occiput, cum abulum, ira, inimicitia.

Κότος. ð. uel κότος. ò. acerbiterem significat & amarulentiam, ἢ ὅτι στυγὴν, ὁδὸς uero indignationis furorē, ut est

in Homericō illo, ἄνθρωποι τὰ κότος ὅτι αὐτοὺς καταπύει, ἀπὸ τῆς ἢ μὲν τῶν ὅτι ἔχοντες ὅτι τὰ κότος.

Κότατος. aneaphiala, quam post conuiuium imponere solebant uino plenā, deinde in minora pocula ab alio misscentes sonum edere, qui si elisi maior ederetur, ab amasijs diligere se augurabantur. Accipi potest quoq; pro eo ipso sono. Vnde κοτατίαν uerbum, pro huiusmodi sonum elidere. Et κοτατίος ipse ludus. Et κοτατία, præmia uincendi eo ludo data, quæ (ut Athenæus scribit) fuerunt pyramuntæ, hoc est triticeæ placentula & sesamina. Et qui ita ludabant, κοτατίοι appellabatur, ut est apud Aristoph. quod tā uino mandentes id agerent. Plura Cal. li. 17.

Κότατος. parua fides. (ca. 7.)

Κότα. uerbero, lancea configo.

Κότα. ἰδος. irasci.

Κότα. ἰδος. ñ. &

Κότα. ἰδος. caput, unde κοταί gallinæ ceī dicti sunt, ob cristā quā in capite ferunt. & κοταί genus tonsuræ, cum sinciput capillis uestitur tantū.

Κότα. fungo simile quiddā nascens.

Κότα. ð. merula piscis, & auis.

Κότα. celeriter.

Κότα. κτ. ñ. omne cauum hoc nomine significatur. unde pro uasis concaui genere ponitur, manuum item & pedum concauitate. Est etiam mensuræ genus, id est (ut Pollux scribit) ὅτι πῶς τὰ κοταί. Athenæus hemina nam quoq; dici tradit. Simon in Synom. pondus nouem unciarū. Eum interim ludum significat, in quo aliquis reductus in tergum manus coniungebat stringebatq; rursus alter impositis in eas genibus tollebatur, suis manibus oculos gestantis obtecta

gens. Adhunc igitur modum gestatus, in notis gestari dicebatur. Itē iuncturam coxe cum naviibus aliis quando ea dictione intelligi uolunt.

Korvāōp. u. cotula mensura.

Korvāōis. ai. polypodū capillamentis, acceptabula, ora uenarum in matricem peruenientiu. Cael. li. 7. c. 71.

Korvāiputop. ov. multū, dē n. notis dē pō cadi, Hefych.

Korvāionos. u. o. poculi genus quo in sacris utebantur.

Korvā. ior. Cotoyto dea, turpitudinis praeses, quae & lotus dicta est, cuius sacra mirē exagitaui Eupolis in Epidicis comēdia, & meministi Iuuenalis lib. 7.

Korōns. iracundus.

Korōpos. uide **lōdōpos**.

Korvōiputop. o. d. cucuma uasis genus.

Korvōis. i. o. uagina.

Korvōiputop. rā. uaginipennia, quibus pennarum tutela crusta superuenit, ut scarabeis.

Korvā. d. i. casaries, tonsura, crinium praefegmen.

Korvōisip. ad coralli uergere colorem.

Korvās. inscriptio, uel tabula in summo tecto.

Korvā. Proserpinalia.

Korvōip. u. d. constrina.

Korvō. tonderi cupio.

Korvōtikōp. o. d. genus dulcis moduli & carminis, à Curetibus dictum.

Korvōis. ior. o. tonsor.

Korvōipia. as. i. conftrix.

Korvō. curo.

Korvōis. o. tonsor.

Korvōis. i. conuiuium, dies una Apaturiorum, & festū apud Athen. quo iuuenes & puella in cribus transferri bebantur tonsi capillis.

Korvā. u. i. pro **lōp.** puella. **(Sio.)**

Korvāis. Salij interpretantur à Dionysio.

Korvāiputop. i. Saliorum sacerdotum festum.

Korvōip. abundare coma, & squalere. Nam ut in **korvōip** uerbo intelligimus ornatum & elegantiam, sic in **korvōip** horrorem & deformitatem.

Korvōis. u. o. horrido & plixio capillitio.

Korvōidia. as. i. quae uirgo nupsit, & iuuenis adhuc.

Korvōidos. u. o. qui uirgo uxorem ducit.

Korvōisip. nubere.

Korvōis. adolesco, iuuenesco, sum iuuenis.

Korvōis. o. o. tonsorius, uas ligneum.

Korvōis. emporium.

Korvōis. iuueniliter.

Korvōis. u. d. lignum, urbs Cypri.

Korvōis. idos. i. nouacula.

Korvōis. potus quidam ex hordeo, similis cytho, siue ceruisia.

Korvōisip. dāp. ramis florens laurus. **korvōis** enim ramus est. Vel quoniam Apollini sacra sit, qui **korvōisip** & dictus, ob uim solis cuncta uegetantem.

Korvōis. ov. o. filius, puer, iuuenis.

Korvōisip. sacrificium pro consa casarie oblatum.

Korvōisip. iuniores, iuuenes. Comparatiuus pro positiuus.

Korvōisip. u. i. i. nutriens filios, iuuenū nutritrix. Solis & fluij epitheton.

Korvōisip. tonsor. (est.)

Korvōidia. uox Latina Gracis usurpata, cuius & Suidas meministi.

Korvōisip. u. i. o. u. i. a. leuo, id est leuam facio, alleuo, eleuo, subleuo, sublimo.

Korvōis. ior. i. &

Korvōisip. o. i. leuatio.

Korvōisip. i. nugacitas.

uinum copiosiore aqua dilutum, ut
 plus aqua sit quàm uini.
 Κράμβη υ. ἰ. brassica. Aristot. rapha-
 num eo nomine uocari scribit. At-
 tici κράμβη, pro κράμβη dicunt, quo-
 niam pupillam & uisum hebetet.
 Κραμβοτάρι υ. dulcissima, aridissima.
 Κράνα. caput.
 Κραναῖον. euro, cupio.
 Κραναῖος. ἰ. ὁ. sterilis, asper. Athenarum
 epistheton, à Cranaorege, ἡ δὴ τὴν
 αὐτὴν καλεῖσθαι.
 Κράνα. α. ἰ. cornus.
 Κρανῖον. υ. ὁ. cornus, id est ex cornu.
 Κρανῖον. perficio.
 Κρανῖον. υ. ὁ. cranium, id est caluaria,
 uel calua. Item poculi genus, & ci-
 uilitatis nomen Cephalenia. Thucyd.
 pluraliter dixit, καὶ κρανῖον αὐτὸν
 ἐν Λαγώνος τῆς Κραλῦναι. quo loco
 Valla uertices falso interpretatur.
 Κράνος. ἰ. ὁ. galea.
 Κρανῖος. οἱ. dentes gemini dicuntur,
 dentes postremi, qui & σφρονῖς.
 Κρανῖος. imperans, perficiens.
 Κρανῖος. οἱ. duces, optimates.
 Κράνατος. μεταthesi pro Carpatho ur.
 Κράς. α. ὁ. caput, caro. (be.
 Κράσις. ἰ. ὁ. temperamentum, id est com-
 plexio, mixtio.
 Κράσιον. ο. ὁ. margo, ὁ πρὸς οὐρανόν,
 ὁ καὶ μέσσω αἶς πᾶσι. Item lima-
 bus, ora uestimenti, simbria.
 Κράσω. unco, impero.
 Κράσις. ἰ. ὁ. herba, semiaridum fœnum.
 Hinc
 Κρανῖον. fœno semiudo pasci.
 Κραταῖον. υ. herba folia habens simi-
 lia melampyro.
 Κρατωρύχας. roborans membra, uali-
 dos artus habens.
 Κρατωρ. υ. ὁ. consuetū scriptura, aut
 pictura firmamentum.

Κρατωρ. ὁ. ὁ. fortis.
 Κραταῖον. μ. ὁ. ὁ. confirmo, com-
 forto. Accus.
 Κραταῖον. ὁ. ὁ. uia lapidibus strata,
 solum durum.
 Κρατωρ. α. ὁ. firmamentum.
 Κραταῖος. ualidos pedes habens.
 Κραταῖον. poculi genus apud Pollucē.
 Κρατῖος. pro κρατῖος. ὁ. ὁ. fortis, minax.
 Κρατῖος. ὁ. ὁ. fortis, prudens, tru-
 culentus, magnanimus.
 Κρατῖος. α. ὁ. stanni commixtio.
 Κρατῖος. ὁ. ὁ. fortis unguibus.
 Κραταῖος. α. lapides quibus imponitur
 ueru cum carnes assantur.
 Κρατῖος. μ. ὁ. ὁ. teneo, capio, apa-
 prehendō, edomo, uinco, potens sum
 rerum. Ponitur aliquando pro ma-
 neo, abscondo. Vis autem quedam
 inesse huic uerbo uidetur, construi-
 turq; cum genitiuo, ut κρατῖον τὸν
 θεόν, κρατῖον τὸν πόλεμον, ad amorem
 sui impulit iuuenem; & interdum cū
 accusatiuo, ut μάχας κρατῖος ἐὼν ἐνέ-
 γας: interdum absolute, ut κρατῖον ἐξέ-
 σεν, fama obtinet.
 Κρατῖον. ὁ. ὁ.
 Κρατῖος. crater.
 Κρατῖος. uinum infundere, libare.
 Κράσις. optime.
 Κρατῖος. μ. ὁ. ὁ. praestio, opti-
 mus sum. Neutr. absol.
 Κράσις. υ. ὁ. optimus, plurimum pol-
 lens, potentissimus, supremus.
 Κρατῖος. fortior.
 Κρατορῖος. ἰ. imperiosus.
 Κράτος. ἰ. ὁ. potentia, robur, imperiū.
 Κρατωρ. firmo.
 Κρατωρ. uictor.
 Κρατωρῖος. ὁ. firmans.
 Κρατῖος. μ. ὁ. ὁ. fortifico, mu-
 nio. Aëtii. accus. (κρατῖος.
 Κράτος. fortis, à κράτι, sicut à κράτος
 Κρατωρῖος

Κραυγάζομαι. *nağış.*

Κραυγῆς. μ. ἀσπ. π. ακα, clamo, uoco.
Neutr.

Karyos. siccus, picus Martius.

Κραυγή, κρ. ἡ, clamor.

Κραυγίας ἵππος. equus, qui clamore &
strepitu terretur.

Kpuxpa. as. i. struma, morbus suus præcipuè infestans.

Kexūpor. ē. siccus, friabilis.

Κραάρα. αε. ὁ. coquinarium instrumen-
tum, quod alio nomine ἀρπαῖη ἢ
λόκος dicitur, teste Polluce.

Korādoor. v. p. caruncula.

Κρίσις. ατομ. τ. 680.

Κρυμός. pulsatio, sonitus.

Καρφ. s. p. *athenum*, vas ad reconden-
das carnes. Secundum aliquos pla-
centa est, ex feno animantis confe-
cta. Euphorion eo nomine carnes
intelligere maluit, ut scribunt Ap-
pion & Herodotus. Pausanias pui-
tat esse camistrum uel lancem, uel quid
eiusmodi, in quo concidatur caro.

*Kpáflor. ovv. melior, potentior, superi-
or, potior, ut Kpáflorv ovvav tñ áctwv,
validiores quàm ut vincerentur vel
vinci possent, Kpáflorv tñv madiáv
vocat Aristoteles, quos doctrina e-
mendare nō potest, quasi validiores
et superiores doctrina. Et Kpáflor xw
mátwv, prastantiores pecunijs, id est
liberaliores, Isocr. Bud. Com.*

Καίω, pro ἔρω. impeto.

Κράων. ὁ. princeps.

Κρίκα. capillum, κρία.

Κρίνω. μ. ἰζω. π. ἔλα. *resono, citharam*
pulso. Neut. absol.

Κριμάω, uel λιμάω. ὁ. Ὁ κρίμασι.
μ. άω. π. αα. pendeo, appēdo. Αἰτι.
accus.

Κρημάρα. ας. ἡ. uas pensile, quali rustici
ei ueniunt ad exiccandum caseum.

per quod ferè stillat, & absumitur:
et in promptuarijs domesticis suspen-
di solet è fume uas uirile ad asseruan-
da esculenta, ne à muribus erodan-
tur. in summa quodcumq; conceptu-
culum pensile significat. Theoph. rā
Αὐτὸν κεντρικὸν λέγουσι: ἢ κεντρικὸν ἡμῶν
ἐκπερ. Bud.Com.

Κρεμαστές. οἱ. cremasteres, id est neri-
ui, à quibus testiculi pendunt.

Κρημασίειος. 8. π. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1.

Krmasós. ß. ß. pensilis.

Κριτών. Ερμιά (α).

Κρηβαζιζαν. crembalo, hoc est musico
organo sonare, conchilijs ossibusq;
collisis inter saltandum personare.

Κρίμβαλον. ὁ. ῥ. instrumentum musicū.
Et κρίμβαλον, cui tramam inuoluere
solent.

Κριμίν. μ. ἰσθ. π. κα. *suspēdo*. Accusf.

Kepiv. idem.

Kr. f. no. 4. capillus. Est & avis præacu-
ti rostri, inauspicata nubentibus,
ibidi similis.

*Krasnodor. frustillarum, in frusta, &
more lanionio, Herodo. Bud. Com.*

Kρῆψις. laniatio, concisio carniū,
Gregor.

Καρπός. *lanius.* ☉

Κρητῶ. lanij modo concido, lanio.
Bud. ibidem.

Κρεμώδ. ὀ.ο. pulsus cithare.

Κρίω. impero, regno.

Kradairus. s. i. carniūm diuisor.

Kyrosia. ar. 6. carniūm diuīsiō.

Kruidus. var. ð, i. carnosus.

Κ. ὁλόζον ἀγῆαν. ἑρῆον.

Κοιμήτης ο ο. macellarius.

Κρεπάλιος. ἱ. β. macellum.

Krupájos. s. ē. carnedulus.

K, ἡγεμον. uerum, bonum, placitum, ido-
neum Iliad α ἡ πρῶτος μορὴ τῆς ἡγεμονίας
ὑπάρ, Et Plato Alci. α ἡ δὲ ἡγεμονία δὲ

ἀδοναδοὶ ἀδινῶν, Neq̄ idonei do-
flores sunt. hoc est, Vere dicere ne-
queunt. Tradunt autem grammatis
ei hanc dictionem cōponi ex κῆρ &
ἰδὼ λυγρῶν, & syncopa κῆρδων,
mutatoq̄ δ in γ, κῆργον, quasi ἢ τῷ
φωτὸν ἢ δυνάμει.

Κῆρδονος. ἢ. δ. uitta, corona. Ponitur
& pro matijis translate.

Κῆρδωα. perficite.

Κῆρδωον, pro κῆρδον, ἀπαίνα. perfice.

Κῆρδον. ex capite, ἡτὰ κῆρδον. Vel ex

Κῆρδον. λῆρδον, κῆρδον. (Creta.

Κῆρδον, &

Κῆρδον. μ. ἰδων. π. ἰκα. precipito. accu.

Κῆρδονος. ἢ. δ. ἢ. gloria, iactare se, ma-
gnificē de se pradicare.

Κῆρδονος. ἢ. gradiloquus, ut Aeschylus
apud Aristoph.

Κῆρδον. ἢ. δ. precipitium, locus emi-
nens, labrum ulceris. (plus.

Κῆρδον. ἢ. δ. ἢ. princeps, praeus.

Κῆρδον. ἢ. δ. fontanus, ut λῆρδον
ὑδωρ, fontana aqua.

Κῆρδον. ἢ. δ. fons. In poemate Epigoni
pro uase aquario, sicut et apud Plau.
in Curcul. fons pro uase aquario ca-
pacissimo *.

Κῆρδον. capite doleo, λῆρδον.

Κῆρδον. fontium custodia atq̄
tutela, ne uide licet obturentur aut
insiciantur.

Κῆρδον. crepidas induo.

Κῆρδον. ἢ. δ. crepida, calceus, funda-
mentum, principium, basis.

Κῆρδον. ἢ. δ. Cret. id est Cretensis.

Κῆρδον. Dorice pro κῆρδον. ἢ. caro.

Κῆρδον. operculum, amictus, tegmen
quoddam capitis. (lier.

Κῆρδον. ἢ. δ. Cressa, id est Cretensis mu-

Κῆρδον. ἢ. δ. latetia, asylum.

Κῆρδον. ἢ. δ. Creta.

Κῆρδον. crater, guttur.

Κῆρδον. mixtio, infusio.

Κῆρδον. mentiri, cretizare: sumptum
à Cretensium uanitate. Eras. Chil.

Κῆρδον. uestis quaedam tenuis & bre-
uis, & salationis genus.

Κῆρδον. ἢ. δ. Cretensis.

Κῆρδον. ἢ. δ. mos Creticus.

Κῆρδον. ἢ. δ. mons Creta.

Κῆρδον. carnes edere.

Κῆρδον. pro κῆρδον. apud Homerum in neu-
tro genere ponitur, licet κῆρδον sit fac-
timini: nisi à κῆρδον deflecti malu-
mus.

Κῆρδον. ἢ. δ. clibanarius, panis in cli-
bano coctus.

Κῆρδον. ἢ. δ. clibanus, furnus.

Κῆρδον. ἢ. δ. stridor, κῆρδον, ἡτὰ κῆρδον,
ἢ δῶνα.

Κῆρδον. dentium stridor.

Κῆρδον. diminutiuum à κῆρδον.

Κῆρδον. ἢ. δ. terribilis.

Κῆρδον. μ. ἰδων. π. ἰκα. clamo, tibia cano
acutissimè.

Κῆρδον. ἢ. δ. hordeū. ἡτὰ ἢ δῶνα.
Antequā enim cognoscerent & diu-
dicarent fruges, glande uescēbātur.
Item tuberculum in palpebrana
scens, hordeolum uulgo appellans.

Κῆρδον. pudenda muliebria.

Κῆρδον. ἢ. δ. hordeatio, morbus equorū,
κῆρδον.

Κῆρδον. ἢ. δ. hordeaceus.

Κῆρδον. ἢ. δ. magistratus apud Opim-
tios, qui sacris & colligendis primi-
tijs praeerāt: quasi hordeolegi, à uetu-
stissimo sectificiorū ritu, quo hordeo
uii solebāt, ut est apud Plus. i. Quae-
st.

Κῆρδον. annulo traictus sum. Sera-
bo 12. ἡτὰ ἢ δῶνα. ἢ δῶνα. ἢ δῶνα. ἢ δῶνα.
ἢ δῶνα. ἢ δῶνα. ἢ δῶνα. ἢ δῶνα.

Κῆρδον. stridebat. Fastidium est, ad imita-
tionem currentis, siue stridentis.

Κρίκος. ὁ. *circulus, circus, annulus ostij, uel catenæ, quales sunt, quibus sphaera cōpingitur, et κοφῶν, ῥέοντες.* Cal. lib. 7. cap. 13.

Κρινυρός. ὁ. *annulatus, ut lorica. Vnde Ptolemæus κρινυρὸν uocat, quam alij annularem rationem, quæ fortè non alia est, quàm quæ Latine decussatio dicitur.* Cal. ibidem.

Κριμα. ατος. ἔ. *iudicium, retributio, calculus iudicis.*

Κρίμῳ. ὁ. *farina crassiuscula.*

Κριμῶδης. *cremoris instar.*

Κρίσθ. *elegit.*

Κρίναι, *pro κρίσις. lilij.*

Κρίσμαι. μ. ἴμα. π. ἴμα. *uocor ad iudicium, accusor, iudicor, condemnor, causam dico. Item decerno prælio, ut κρίνῃ ἄνθρωποι, Hom. tanquam Martem iudicet pugnâ aggredi. Et κρίνῃ ἄνθρωποι τὸ ὄλον, de summa rerum prælio decernere, Polyb. Bud. Com.*

Κρίσματος. ὁ. *accusatus, cū quo agitur in iudicio. Et κρίσις, ῥέοντες. controuersia, et quod uulgo dicunt, de quo nūc quaestio est, id est, quod maximè iudicadū est, quod potissimū nūc in causa hac uersatur, summa quaestio.*

Κρίσθ. ὁ. ἔ. *lilium, flos, interdum cūcūbita flos.*

Κρίσθ. μ. ἴμα. π. ἴμα. *accuso, diem dico, reum ago, defero. Item iudico, damno. Aliquando interpretor, Hom. Item secerno, numero. Vnde τὸ κρίσις, quod cum iudicio factum est, iudicium discretum. Est etiam idem quod κρίσις, ἀποκρίσις, καὶ βασανισμός, quaestionem de aliquo habeo, et exerceo. Ab hoc uerbo τὰ κρίσις Dea Mοισήνῃ dicitur res iudicata: et τὰ κρίσις τὸ κρίσις, sermo erat, quo se ad aliud maius iudicium prouocare nolle significabant. Bud. Com.*

Κρινάμ. ἄνθ. ὁ. *et*

Κρινυρίς. ἄνθ. ἡ. *lilium.*

Κριόδον. ἄνθ. ἡ. *arietaria machina.*

Κριόδοντες. *arietibus oppugnare, et im-*

Κρίσθ. ἄνθ. ἡ. *petere.*

Κρίσθ. ὁ. ἡ. *aries.*

Κρίσθ. ὁ. ἡ. *Crius uiri nomen.*

Κριόφάγος. *deus quidam gētilitius, cui arietes immolabantur.*

Κρίσθ. μ. ἴμα. π. ἴμα. *sordido. Accus.*

Κρίσις. ἄνθ. ἡ. *iudicium, sententia et causæ dictio, et accusatio. Dicitur etiā cum pugna decernitur. Plut. κρίσις ἄνθρωποι κρίσις ὁ κρίσις. Aliquando condemnatio, id est, κρίσις, con-*

Κρίσις. ἄνθ. ἡ. *decretorius dies, qui etiam criticus dicitur.*

Κρίσις. ὁ. ἡ. *stridor dentium.*

Κρίσις. *scissura.*

Κρίσις. ὁ. ἡ. *sensus, et pars animi rerum aestimatrix et arbitra. Plur. et Plur. Item forū, id est locus iudicij.*

Κρίσις. ὁ. ἡ. *iudex, arbitrator, aestimator*

Κρίσις. ὁ. ἡ. *iudicialis. Et κρίσις, ποιῆματ' iudices ac censesores aliorum operum olim dicti sunt, quales Aristarchus, et Aristophanes grammatici fuerunt, dicti ἄνθ. τὸ κρίσις, id est iudicibus, qui musicis agonibus, id est scenicis praerant.*

Κρίσις. ὁ. ἡ. *secretus.*

Κρίσις. μ. ἴμα. π. ἴμα. *petulo, pulso, lasciue salto. Neur. absol.*

Κρίσις. *morbosus, infirmus.*

Κρίσις. ἄνθ. ἡ. *et κρίσις. ὁ. ἡ. lictus, calculus. Sic*

Κρίσις. ἄνθ. ἡ. *trama, filum, subiegmē, chordula. Item lictus, arena. Et κρίσις, Aristotelis calculi frequēti motu in maris littore rotundati, quos Cic. de Orat. 1. umbilicos appellat. Cal. lib. 3. cap. 91.*

dibili. Metaphora sumpta in τὸ ἔργον.
Cal. & Bud. ibidem.

Κρίται. s. o. tempus, pars capitis.

Κρούω. μ. ἴσθ. π. κλα. plaudio, percutio,
excipio plausu, clamo. Neur. absol.

Κρούμα. plausus dolosus.

Κρούω. s. o. collidens.

Κρότος. s. o. plausus, laus, bona fama.

Κρούω. μ. ἴσθ. π. κλα. plausu excipior, ὑποκρίνομαι.

Κρότων. ο. ω. s. o. musca canina, uel uer-
mis muscarum & boum, ricinus.

Κρούω. s. o. plaudens.

Κρούω. α. ω. s. o. pulsatio, sonus.

Κρουήδω. torrentis instar.

Κρίνω. α. ω. s. o. uertex.

Κρύνω. s. o. aqua ductus, fons manufa-
ctus, scaturigo, & (ut Verg.) rapi-
dus montano flumine correns.

Κρυόω. κ. ἴσθ. π. κλα. nuxax, insensatus, uē
κρυόω. s. o. composita dictione à
κρύος, κρύα, & κρύος. Eras. Chil.

Κρύω. μ. ἴσθ. π. κλα. inhibeo. Vnde ἡ κρύω. πύμω
est inhibere nauem, nauim appellen-
tem conuertere, ita ut puppis ad lie-
tus spectet, ne cum posita solueri
sunt, conuerso opus habeat. Veneti-
ziare dicunt. Bud. Com.

Κρύω. μ. ἴσθ. π. κλα. instrumenta musica, quae ner-
uis intenduntur.

Κρύω. μ. ἴσθ. π. κλα. uoce plebem eludo, ac se-
duco, ὑποκρίνω, κατὰ κράτος τῆ βοῆ, ἢ τῆ
ἀκροῦ ἀπαύρου, uel κατὰ κράτος τῆ βοῆ.

Κρύω. μ. ἴσθ. π. κλα. diminute mensurare, de-
fraudare in mensura.

Κρύω. μ. ἴσθ. π. κλα. qui in mensura defrau-
dat.

Κρύω. s. o. i. pulsatio.

Κρύω. s. o. i. aures feriens, acrimonia &
uehementia dicendi.

Κρύω. μ. ἴσθ. π. κλα. pulso, cornibus pe-
to proprie. Neur. absol.

Κρύω. μ. ἴσθ. π. κλα. clām.

Κρύω. μ. ἴσθ. π. κλα. absconditus. & τὸ ἔργον.

κρύω, uel κρύω. μ. ἴσθ. π. κλα.

Κρύω, antiquè pro κρύω. abscondo.

Κρύω. s. o. nullus ex caprarum mento de-
pendens. Latini aruncum uocant.

Κρύω. s. o. i. letalis, frigidus, horridus,
odiosus, miserabilis, difficilis.

Κρύω. s. o. i. albor, frigus intensum.

Κρύω. s. o. i. frigere.

Κρύω. s. o. i. κρύω. s. o. i. gelu, glacies.

Κρύω. s. o. i. κρύω. s. o. i. frigidus, horridus.

Κρύω. s. o. i. κρύω. s. o. i. frigus. κατὰ τὸν χρόνον
τὸ δόκτω κρύω.

Κρύω. s. o. i. κρύω. s. o. i. uel κρύω. s. o. i. s. o. i. occul-
tus.

Κρύω. s. o. i. cooperio.

Κρύω. s. o. i. insidior.

Κρύω. s. o. i. officium occulta inda-
gans.

Κρύω. s. o. i. crypta.

Κρύω. s. o. i. occultus.

Κρύω. s. o. i.

Κρύω. μ. ἴσθ. π. κλα. abscondo, te-
go, in arcano habeo, arcanū teneo.
Actiu. accus.

Κρύω. s. o. i. crystallinus.

Κρύω. s. o. i. glacies, crystallus.

Κρύω. s. o. i. glacialis.

Κρύω. s. o. i. secreto, cum genitio, κρύω
τινός.

Κρύω. s. o. i. latens.

Κρύω. s. o. i.

Κρύω. s. o. i. latenter.

Κρύω. s. o. i. κρύω. s. o. i.

Κρύω. s. o. i. κρύω. s. o. i. occultus.

Κρύω. s. o. i. uel κρύω. s. o. i. dissimul-
lator, mentem suam dolose calans,
astutus.

Κρύω. s. o. i. qui iram calat & premis,
iram dissimulans.

Κρύω. s. o. i. algidus, horridus.

Κρύω. s. o. i. aureus, uel argenteus
corymbus ex capillis pendens, κρύω
κατὰ τὸν χρόνον, quod in uiris

αἰβήτος, in mulieribus ἡμίμβος, in
pueris ἀνορίος uocabatur.

Κρωμῖς. ὁ. uociferatio, cornicatio.

Κρόβη. cornicari, inepte garrere. Ali
quando πράδε inhiare, Aristoph.
Βραβ. prouerb. Domum cum facis.

Κρόσιον. ὁ. ἡρνα.

Κρωδῖς. ὁ. hydria, uas quo aqua serua
tur, uas unguentarium, Plut. Cat.
l. 15. ca. 6. & Bayf. de Vase.

Κρόσθ. ὁ. proprium nomen.

K T.

Κράω. occido, corrumpo.

Κράωμαι. μ. ἰσώω. ω. η. ω. ω. acquiro, pae
ro mihi & comparo, adipiscor, possi
deo, uendico mihi. Depon. accusf.

Κράσια. cades.

Κράω. possideo.

Κράωω. ὁ. ἡ. possessio, Pindaro, λῆμα
& κτίσις.

Κράω. ατος. ἡ. praedium.

Κράωσις. μ. ἰσώ. ω. ἡ. possideo. Accusf.

Κράωσθ. interimens, occidens.

Κράωω. μ. ἰσώ. π. α. α. occido. Accusf.

Κράς. γνῖς. ὁ. peccen. παρὰ τὴν τέταρτον τὰς
τρίχας. Et λυγρὸς, constrina. Item
quatuor denteis anteriores.

Κρῆσις. μ. ἰσώ. ω. ἡ. peccio.

Κρῆσις. ὁ. ἡ. κτάς.

Κρῆωσις. textus.

Κρίρ. ὁ. possessio, mortuus.

Κρίρ. κτήμα, res possessa.

Κρίρ. οἱ. moreui.

Κρίρ. ἰσώ. & κρῆσις. μ. ἰσώ. ω. ἡ. pae
rento, sepelio, praebeo exequias.
Neut. accusf.

Κρίρ. ατος. ὁ. &

Κρίρ. ιος. ὁ. parentatio, funus, iusta,
quicquid in mortuorum honorem sit.

Κρίω. occido.

Κράδω. ὁ. σ. flosculus qualis lana est,
peccen ligneus.

Κρίδ. κτίσις.

Κρίμα. ατος. ὁ. possessio. Significatur
quoque hoc nomine ἀνδρῶν δα, &
ἀνδρῶν, hoc est mancipia, homi
nes in bello capti, & seruitui manci
pari, cuius relatum est ὁ λυγρὸς
ρος, id est herus. Et τὰ κτήματα πο
ρῶν, hereditatem adire. Λαμβά
νω τὴν κτήματα, pignora capere.
Bud. Com.

Κτήματα. ὁ. opulentus, qui multas ha
bet possessiones.

Κλῶσις. bestialiter.

Κλῶσις. ueterinarii, iumentorum
ueterinorum curatores & medici,
qui uidem soleas equis affigunt. Bud.
in Annot. postf.

Κλῶσις. ιος. ὁ. iumentum, pecus, qua
drupes, quod macellatur aut immo
latur. παρὰ τὴν τέταρτον τὸ φωνάω.

Κλῶσις. ὁ. α. pecorum pabulum.

Κλῶσις. ὁ. ὁ. qui iumenta pascit.

Κλῶσις. instar pecorum, irrationalis.

Κλῶσις. ὁ. ὁ. possessumcula, curia
supellex, praediolum.

Κρίσις. quaestorius. Mercenarii cogno
men, ut quem lucripetis propicius
fingerent, κρῶσις.

Κρίσις. ιος. ὁ. possessio, dominij compa
ratio possidendiq. ius.

Κρίσις. ὁ. ὁ. possessiuus.

Κρίσις. ὁ. ὁ. comparandus.

Κρίσις. ὁ. ὁ. possessor.

Κρίσις. ὁ. ὁ. nomen possessiuum ab ἁρσι,
per apharesin, uel à κρῖ.

Κρίσις. μ. ἰσώ. ω. ἡ. α. condo, creo, fabrico,
muro. Actiu. accusf.

Κρίσις. ὁ. ὁ. aries dux mansuetus. à κρῖ,
quoniam gregem ferè precedat. Vnde

Κρίσις, &

Κρίσις. est puellam demulcere, atq.
ita demum conciliare, ut uxorem
ducat. Accusf. Hinc ἰνδρῶν &
apud Paus. qui cuiusdam familiaris

Κέρμα. α. ἡ. ἡλὺς οὐκ ἔχοντες, risus mor-
dens. (irrideo.
Κέρσις. μ. ἰσώ. π. ινα. σκῆψο, mordeo,
Κυθός. scetidus.
Κυθόρυμος. infaustus, inominatus, eu-
ius tacendum est nomen.
Κυθόνομα, ὁ κυθόνιο. sero parium, con-
cipio. Bud. Com.
Κυθώ, uel κυθώ. μ. ἰσώ. π. ινα. misceo,
confundo, turbo, agito, perturbo.
Ἀκτιῦ. accus.
Κυκλία. α. ἡ. confusio, perturbatio.
Κυκλῆς. ἄντ. ὁ. κυκλῆς.
Κυκλῆς. ἰδός. radix angulosi iunci.
Κυκλῆς, pro κυκλῆς.
Κυκλῆς. ἄντ. ὁ. portio ex multis herbis,
uel melle et uino mixtura.
Κυκλῆς. α. ἡ. σφύρα, ταραχή, id est ca-
lamitas, strepitus.
Κυκλῆς. α. ἡ. confusio, perturbatio.
Κυκλῆς. ἰδός. turbo.
Κυκλῆς. misceo, turbo.
Κυκλῆς. gyro, circumeo.
Κυκλῆς. idem, σφύρα. (re.
Κυκλῆς. rapī, siue umbilicus ter-
Κυκλῆς. ἰδός. ἡ. cyclas uestis genus uel
limbus. (κλῆς.
Κυκλῆς, uel κυκλῆς. μ. ἰσώ. π. ινα. κυ-
Κυκλῆς. poculum in quo sit mixtura.
Κυκλῆς. uerso, duco rota, uel plaustro
ueho. Accus.
Κυκλῆς. ἰδός. ἡ. circuitus.
Κυκλῆς. τὰ. uocantur quæcūq; eiusdem
sunt argumenti, tu sunt μῦθοι, ὕμνοι,
παῖδες, προσωδαί. Suid. (ta.
Κυκλῆς. διθύραμβος. dithyrambicus poē.
Κυκλῆς. α. ἡ. aurari, sordidi.
Κυκλῆς. ἰδός. ὁ. rotundus.
Κυκλῆς. ἰδός. rota. (laris.
Κυκλῆς. α. ἡ. disciplina circu-
Κυκλῆς. ἰδός. et plur. aliquādo κύκλα. or-
bis, ambitus, et orbis id est discus,
quadra, circulus, oculus. Aliquan

do pro eo quod tripodis superimponi-
tur. Et in noua Comædia pro loco,
ubi uendebantur mancipia. Cal. li.
15. ca. 10.
Κυκλῆς. circunquæq;
Κυκλῆς. ἰδός. circularis, aduenus.
Κυκλῆς. circulari. Xenoph. π. α. δ. σ.
Κυκλῆς. ἰδός. ἡ. Id quod Cicero imitatus
in Bruto, Videt (inquit) oscitantem
iudicem, colloquentem cum altero,
nonnunquam etiam circulantem. Id
est caput in circulo conferentem,
quod indicium est animum orationi
non aduerentis. Item circunueni-
re, et in medio concludere. Idem,
Κυκλῆς. ἰδός. ἡ. At uideant illi ne circunuenien-
tes circunueniantur. Bud. Com.
Κυκλῆς. ἰδός. uersatilis.
Κυκλῆς. uerso. Bud. Com.
Κυκλῆς. μ. ἰσώ. π. ινα. circūdo, circum-
uenio, in medio concludo, uerso, du-
to rota, plaustro ueho. Ἀκτιῦ. accus.
Κυκλῆς. circum, in circuitu, in orbem,
circularim. Εἰς κυκλῆς, in uniuersum,
nullo prætermisso, Luciano.
Κυκλῆς. Sicilia incolæ uocatos fuisse
se scribit Hesiodus, quod unum ocu-
lum orbicularem in fronte haberēt.
ἀ κύκλος, et ὄψ. De ijs Hom. in Odys.
et Verg. Aen. 3.
Κυκλῆς. totum illud quod albicat in
oculo, σφῆρα.
Κυκλῆς. ἰδός. ἡ. circuitus. Et in re belli-
ca est, cum extensis cornibus acies
aduersa in medio intercipitur, Xeo-
noph. 4. ἰδός. Bud. Com.
Κυκλῆς. melos cygni.
Κυκλῆς. ἰδός. cygneus, olorinus.
Κυκλῆς. ἰδός. olor, cygnus.
Κύκλα. caua sub oculis pars.
Κυκλῆς. μ. ἰσώ. π. ινα. κυκλῆς. ἰδός.

Κυνητής. ὁ. uersator.
 Κυνηβλή. κς. ἰ. sterilis brassica.
 Κυνίσω. μ. ἰσω. π. ικα. uersor, κυνιδύμα.
 Κυνηκόρ. ρ. theca poculorum.
 Κυνήιορ. υ. ρ. paruus calix.
 Κυνιδύω. μ. ἰσω. π. ικα. uoluo. Accus.
 Κυνιδύρα. ας. ἰ. locus in quo uoluant
 se iumenta.
 Κυνιδύμα. uersor, afsidius sum, uo-
 lutor. Bud. Com.
 Κυνιδροπέδης. ιος. ὁ. ἰ. cylindro similis.
 Κυνιδρ. ϑ. ον. ὁ. cylindrus.
 Κυνιδω. uoluo. Actiu. accus.
 Κύνις. ιος. ἰ. poculum, calix, ὠκύς. δ.
 rotunditate.
 Κύνισμα. ρ. κυνιδύμα.
 Κύνισμα. αῶς. ρ. uolutabru, uolutario.
 Κύνισρα. ας. ἰ. locus in quo uoluant se
 iumenta.
 Κύνιχνη. κς. ἰ. catinus.
 Κύνιχνορ. υ. ρ. pyxidicula, ἱκνομα.
 Κύνίω. μ. ἰσω. π. ικα. deuoluo. Actiu. ας.
 cufatiuo.
 Κυμβαράβιορ. υ. ρ. ϑ.
 Κυβάβας. nomen gymnasij apud Lace-
 demonios.
 Κυβάδης. λύδα.
 Κυβάω. irascor.
 Κύμαρος. ον. ὁ. Cyllarus, proprium no-
 men equi Castoris, uelox. παρὰ ρ. κίλ-
 λαρ.
 Κυμποδής. ὁ. mutilatus, mancus.
 Κυμποδίωρ. ὁ. claudicans, mancus.
 Epitheton Vulcani.
 Κυβός. οῦ. ὁ. debilis, claudus, habens ge-
 nitalia crassa, mutilatus.
 Κυβοιδίω. μ. ἰσω. π. ικα. ϑ.
 Κυβοιδίω. oculis turgesco. dictū quasi
 κυβάδας οἰδ' ὧ. Sūt enim κυβάδες ocu-
 lori sinus. Theoc. Ἀνδὰ κυβοιδίω. ις.
 Κυβοπῖρα. ας. ἰ. locus ubi templum est
 ϑ. fons, ex quo mulieres potant ut cō-
 cipiant, ϑ. facile pariant.

Κῶμα. αῶς. ρ. unda. δ. τῷ κυνῶρ. In-
 terdum fetus, germen. Plato pro-
 risupposuit, quo loquentes interdum
 obruuntur, cum quippiam ridiculū
 eis excidit. Bud. Com.
 Κυμάδα. ας. ἰ. nomē capræ apud Theo-
 critum. παρὰ ρ. κίμας αῶδας ἱκρ, τοῦτ'
 ἔστι τανδὰς, ἰ. ἱκνίμων.
 Κυμαίνωμαι, ϑ.
 Κυμαίνω. μ. αἰῶ. π. ικα. redundo, irun-
 do, astuo, ut κυμαίνωρ τῷ δακτύλῳ,
 Lucia. Transferitur ϑ. ad alias res
 cōmotas ϑ. fluctuantes. Bud. Com.
 Κύμασις. ιος. ἰ. fluctuatio.
 Κυματίς. ας. ἰ. illuuiēs. κυματία δ. ἡ
 λη, ἱκνομα.
 Κυματίας. υ. ὁ. undosus, ut κυματίας πο-
 τάμιος, fluuius undabundus, Herodo.
 Κυματίσθαι. undis iactari ϑ. fluctua-
 Κυματίσθαι, ϑ. (ri.
 Κυματοῦρ. idem quod κυμαίνωρ, παρὰ
 τηρ.
 Κυματοῦν. ἰς. ἰ. procella, unda, litus,
 summum litoris quod undis euerbe-
 ratur, crepido litoris.
 Κυμβάορ. ρ. κύμβιορ, pro poculo. Cæl.
 lib. 2. ca. 23.
 Κυμβαλίσω. cymbala pulso.
 Κύμβαλορ. υ. ρ. cymbalum.
 Κυμβατοῦν. aucepi.
 Κύμβατος. υ. ὁ. supinus, qui in caput sa-
 liens, crura leuat surrecta. Nam κύμ-
 βη caput dicitur. Accipitur ϑ. pro
 suprema parte galeæ: Cæl. li. 2. c. 23.
 Κύμβη. κς. ἰ. cymba, testa, caput.
 Κύμβιορ, uel κυμβάορ. υ. ρ. cymbiū, po-
 culi genus simile nauigio, quod κύμ-
 βη uocant. κύβορ ἱκνομα δὴ δ. τῷ
 κυβίς ἔσθ.
 Κύμβος. υ. ὁ. fundus olla fictilis, καὶ ϑ.
 κυριφίς, καὶ ὁς μυχός, ἑβδὸς ἰ. ἱκνομα
 πηλὴ. Eras. puerb. Cumini seclor.
 Κύμυδης. ιος. ἰ. aquila, siue accipiterm

nocturnū interpretatur, quē & Plin.
li. 10. cymindin uocat, Homer. χαλκή
δα, quasi nigra, ἢ χαλκίσσα αἴψ' ἢ χόαν
Κύμινον. ov. ῥ. cyminum.

Κυμινοντίς. v. ὁ. uenditor cumini, for-
didus. Bras. prouerb. Cumini seclor.
Bud. Com.

Κυαβαρίον. ῥόμα. rubricæ color.

Κυάδης. as. ἡ. angina, cynanche. Cæl.
lib. 3. § 4. 11. & lib. 9. ca. 12.

Κυαυός. ὁ. canum ductor.

Κυάδης. αἰ. Dorice pro κυνῶν, Theocr.

Κυάδον. aduerb. caninè, canum ritu.

Κυάνος. impudens.

Κυάριον. v. ῥ. catellus.

Κυάδης. ὁ. illiberalis, sordidus.

Κυάδα. fons ex quo bibebant serui,
qui manumittebantur.

Κυάδης. v. ὁ. ualde impudens, durus.

Κυαλίτης. Laconicus canis, uulpe &
cane natus. Cæl. lib. 10. cap. 41. &
Eras. Chil.

Κυάλη. as. ἡ. κυνῶν. (ius.

Κυάρος. cynara herba, aut cynosba.

Κυάδα. clauus.

Κυῖν. pprie canis aquatici pellis, sicut
παρδαῖν, pardalis pellis. Ex ea anti
qui uidentur effecisse capitiis muni-
mentum loco galeæ. unde pro galea
quoq; passim accipitur.

Κυῖνος. robustus, ὁ. ῥ. ἰσχυρός, ὁ. ῥ.
ῥός, χαλκός.

Κυαρίον. abscondo.

Κυῖν. μ. ἡ. ῥ. ω. κ. α. osculor, oro. Ac-
cusativo.

Κυῖν. ἡ. ἡ. biretum, galerus, galea.

Κυνυρία. uenatio quæ fit per canes.

Κυνυρία. μ. ἡ. ῥ. ω. κ. α. uenor. Neutr.
accus.

Κυνυρίας. ov. ὁ. uenator.

Κυνυριός. ὁ. uenator. us.

Κυνυρία. as. ἡ. uenatio.

Κυνυρίον. locus aptus uenationi.

Κυνυρία. μ. ἡ. ῥ. ω. κ. α. uenor. Neutr.
accus.

Κυνυρία. as. ἡ. uenatio.

Κυνυρίς. ὁ. ὁ. ἡ. uenator, uenatrix.

Κυνυρίον. caninè, more canum.

Κυράω. abscondo, κυράω.

Κυρίδιον. v. ῥ. catellus. (uere.

Κυρίσιν. cynicam exercere, cynice ui-

Κυρίδιον. μ. ἡ. ῥ. ω. κ. α. canem irritio.

Neutr. accus.

Κυνός. ov. ὁ. caninus, mordax, inuere-
cundus. Vnde Cynici philosophi di-
cti sunt, quod canum ritu inuerecun-
di essent, & maxime liberi in homi-
num uitas inueherentur, qualis fuit
Menippus apud Lucianum.

Κυρίσιν. uelitationes.

Κυρίσιον. oi. pisces quidam.

Κυνισμός. ὁ. ὁ. cynismus, secta Cynico-
rum.

Κυνοβῆτες. impudentes, caninè in-
tuentes.

Κυνοβῆτα. plantago minor.

Κυνοβῆτα. v. ῥ. uinculum præputij.

Κυνόδον. dentes canini. Sic dicti,
quod acuminati sunt in formam den-
tium canis. Plin. li. 11. ca. 17.

Κυνοδομήν. cum canibus currere.

Κυνοδόν. us. ὁ. ἡ. canino aspectu.

Κυνοτάγης. ὁ. impudens.

Κυνοτάγης. nasturtium.

Κυνοτάγης. ὁ. astus, canicula.

Κυνοτάγης. ov. ὁ. caniceps.

Κυνοπία. percussio, κυνός ἀγών
παις.

Κυνοπία. β. ἡ. canina brassica. (pi.

Κυνοπία. v. ὁ. obscæus, sermone rurs.

Κυνοπία. cum canibus pugnare.

Κυνοπία. as. ἡ. musca canina, quæ &
Latine cynomyia dicitur. Ponitur
pro ualde impudē. A cane & mu-
sca, utroq; impudente, composita di-
ctione. Cæl. lib. 9. ca. 12.

Κυνόψανος. ὁ. canina facie.
 Κυνόψαις. musca canina, quæ sangui-
 nem ab animalibus exugunt, ricini.
 παρὰ τὸ κύνειον τοῦ κυνός.
 Κυνόσαυρος. ὁ. τὸ βάθρον, fundamentū,
 gymnasium, & locus Athenis in quo
 nothi exercebatur. Vnde ἰς κυνόσαυ-
 ρις, prouerbiali conuicio dicebatur,
 quemadmodum ἄς κύνανας. Erasmi.
 Chil. & Bud. in Annot.
 Κυνόσαυρος. ὁ. frutex quidam, senes
 canis, caninus rubus.
 Κυνόσουρα. cynosura, uisa minor, quasi
 canis cauda. Huius primi obseruato
 res Phœnices fuisse, de quo Aratus.
 Κυνόσωρα. nullius pretij.
 Κυνονεία. procella, fluctus.
 Κυνόχορος. ὁ. pera, lorum quo canis li-
 gatur.
 Κυνόχορις. ὁ. impudenter aspicio.
 Κυνόχορος. ὁ. peior, fortior.
 Κυνόχορος. ὁ. inuerecundus, qui canis
 no est aspectu. Erasmi. Chil.
 Κυνόχορος. ὁ. inuerecunda.
 Κύνος. fortis, κύμα.
 Κυνόχορος. ferre iterum, pregnantem
 esse, ὑπομονή.
 Κυνόχορος. in utero gestor.
 Κυνόχορος. milito.
 Κυνόχορος. ὁ. cypresinus.
 Κυνόχορος. ὁ. pueri nomen.
 Κυνόχορος. ὁ. cypressus arbor. ἀπὸ τοῦ
 κύματος τοῦ κυνός.
 Κύνος. uas cauum & capax, puden-
 di glans, pinus aut piceæ germen.
 Κύνος. ὁ. pallium, lecti stragulum.
 Κύνος. ὁ. genus ornamenti mulie-
 bris, aut uestis.
 Κύνος. ὁ. & κύπελος. ὁ. cyperus
 herba, uulgo glatiolus.
 Κύνος. ὁ. poculum. ἄς ὁ κύπελος, ὁ
 κύπελος. ὁ. παρὰ τὸ ἵναι τὰ ἴσα κύ-
 αρα. Cal. lib. 15. ca. 6.

Κύνος. foramen.
 Κύνος. floreo.
 Κύνος. ὁ. florent.
 Κύνος. ὁ. carinus piscis fluminatilis.
 Κύνος. ὁ. Venus, pulchritudo.
 Κύνος. ὁ. ὁ. ὁ.
 Κύνος. ὁ. idem, uelut in Cy-
 pronata.
 Κύνος. ὁ. ὁ. ὁ. genus mensus
 & frumentariæ apud Alcaum.
 Κύνος. ligustrum.
 Κύνος. ὁ. ὁ. ὁ. ὁ. ὁ. prospicio,
 immineo, inflo, incubo, σπέρμα.
 Κύνος. Aristoph. Nebul. κύμα, τὸ
 κύμα. ὁ. ὁ. ὁ. ὁ. Neutr.
 Κύνος. flexus, inclinatus.
 Κύνος. ὁ. ὁ. ὁ. ὁ. inclino meipsum,
 inflecto, demitto oculos, ὁ. ὁ. ὁ.
 Κύνος. Interdum caput eri-
 go, exero, strabo. Actiu. accusf.
 Κύνος. ὁ. castis, galea, tiara, cri-
 sta, pilei genus in conis speciem edu-
 ctū. Bayf. de re Vest.
 Κύνος. idem.
 Κύνος. ὁ. tabulæ quadræ, in quibus le-
 ges apud Athenienses describebantur,
 et uaria delinquentium muleæ. Ita
 appellatæ ἀπὸ τοῦ κυνός, quod
 recte stabant atque sublimes, quod
 omnibus essent conspicua. Lucia. ὁ.
 Κύνος. appellat. Nominatiuus eius singu-
 laris est κύπελος.
 Κύνος. ὁ. κύμα.
 Κύνος, & κύμα, & κύμα. ὁ. κύμα.
 Κύνος, sum, adipiscor, incido, ab-
 soluo, allido, propinquo.
 Κύνος. ὁ. Ceres.
 Κύνος. pugna quæ fit cornibus,
 concursus cornutorum anima-
 tium.
 Κύνος. ὁ. ὁ. ὁ. pugno.
 Κύνος. fursures cum hordeo, paleæ.
 Κύνος. ὁ. halcyon masculus.

Κέρμα. αἰ. ῥ. fors, quod casu accidit
lucrum.

Κυρία. α. ῥ. hera, domina. Interdum
dicitur is locus cōcionis Athenis, ubi
creabantur magistratus. Interdū
ad forū refertur, & ponitur pro die
legitimo & stato, uel die uadimonij.
Vnde τὸν κυρίαν ἡμέραν, diem uadi
monij in acta referre: κυρίας ἡμερας
appetente die uadimonij: & κυρία
ἡμέρα, rata iudicis cognitio. Inter
dum extra forū pro alijs diebus sta
tis ponitur, quemadmodū solennia,
& dies comitiū Latinis, ut κυρία
ἡμερία, concio, qua magistratus
examinarentur, & de agrorū munis
eīe alijsq; id genus rebus ageretur.
Elegāter ponitur quoq; à Synesio ad
Theophi. pro die fati & mortis uadi
monij. Similiter κυρίαν δόξαν propo
sitiones dicuntur & axiomata rata
& firma, cuiusmodi erant quedam
Epicuri. Bud. Com.

Κυρίαῖς. appello, ἀπακαλῶ.

Κυριακός. ῥ. ὁ. authenticus, dominicus.

Κυριακή. ῥ. ὁ. pugnare, conuiciari.

Κυριακοί. α. ῥ. pugna, propriè cū bru
ta cornibus se mutuò laceffunt. Alij
κυριακοί.

Κυριακός. ῥ. ὁ. prociac, maledictus.

Κυριακός. ῥ. ὁ. furfures, paleæ.

Κυριακός. μ. ὁ. ὁ. ὁ. dominor, redus
co in potestatem. Neur. genit.

Κυρίαῖς, &

Κυρίαῖς. cornu uerberare siue petere.

Κυριακός. ῥ. ὁ. propriè ac distincte lo
quens.

Κύριος. ῥ. ὁ. proprius, ut κύριος & αὐτός ἐσ
τί, siue iam tutele permissus. Item
dominus, & qui aliquem habet in po
testate, ut tutores aut curatores, ἡ
γεμονός, ut κύριος ἡμῶν τῶν, pro, hoc est
muneris & curationis mee. Item

authenticus, & qui autoritate ali
qua præualeat. Vnde τὰ κύρια τῆς πό
λεως Demosth. & Aristot. pro ijs, qui
summā reip tenent: & κύριος νόμος,
lex rata & nō abrogata, ut que uim
& autoritatem obineat. Sic etiam
κύρια κριτήρια dicebantur, cum ad
aliud maius iudiciū prouocare non li
cebat. Κύριον quoq; dicitur præci
piū & antiquissimū, id est πάλαι
ἐστὶν ἡμῶν ἀξιόπιστον, Aristid. in Panat.
ἡ δὲ ἀρχὴ αὐτῶν τὰ κύρια τῶν νόμων.
Vnde τὰ κυρίατα μέλη Galeno, pro
principalibus membris, quæ etiam
κύρια dicuntur. Bud. Com. Ex ijs
omnibus rectè cōstituatur una huius
nominis significatio, uni Christo cō
petens, ut qui solus Dominus omniū
potestatem teneat & gubernationē,
quemq; adorabunt omnes reges ter
ra, & timebunt, donec sol & luna.

Κυρίος. ῥ. ὁ. locus in Macedonia.

Κυρίως. ῥ. ὁ. ὁ. dominatio, dies in qua
quæ statuta fuerant, peraguntur.

Κυρίως. idem quod κύριος.

Κύρις. Adonis, sportula, funiculus.

Κυρίαῖς. idem quod κυρίαῖς.

Κυρίαῖς. τὸ. Quirites.

Κυρίαῖς. cornupeto, capto, τοῦ ἀλόμου.
Bud. Com.

Κυρίως. propriè. (re.

Κυρίαῖς. tumultuari, mouere, turbare.

Κέρμα. αἰ. ῥ. adeptio, inuentum, lu
crum in speratum.

Κύριος. ῥ. ὁ. Corsica.

Κύριος. ῥ. ὁ. authoritas, dominium, fir
mamentum, rata fides & probatio.

Plato in Gorg. ἡ δὲ κύριος αὐτῶν δὲ
ῥ. ῥ. ῥ. Item caput & cardo ali
cuius rei, quod Plin. indicauram ap
pellat. Gal. in Therap. ἡ δὲ κύριος
κύριος & διδασκαλίας. id est præcipuū
munus & præuertiendum, perfectio.

Bud. Com.

Κύρος. u. i. Cyrus.

Κυροῦμαι, &

Κυρῖος. μ. ὄνο. π. α. α. authenticus, ratum facio, firmo, constituo, suffragijs cōprobo, decerno. Bud. Com. Accusf.

Κυρῖος. u. i. uas appellat Lacones, adulescentulos & homines nihili. & f. u. p. ou, quod uilisimi cuiusdam oleris species est.

Κύρως. incidens, προσκωΐσας.

Κυρτωχῖς. π. p. incuruiceruicem.

Κύρην. u. i. cauea.

Κυρῖας. u. i. genus clypei.

Κυρῖδου. u. i. quasillus.

Κυρῖς. ἰδ. os. f. scella, qualus, cauea.

Κύρως. u. i. uas piscatorium.

Κυρῖς. ἰ. i. gibbo deformatus, curuus, alius, pars superior, circumferentia.

Κυρῖος. μ. ὄνο. π. α. α. eleuo, curuo, atollo. Accusf.

Κυρῖμα. ἰ. camera, locus testudinatus & incuruus, quem Latini fornicem appellant.

Κύρως. u. i. gibbosus, curuicatus.

Κύρῳ. u. i. uas.

Κύρως. idem quod κύρ &.

Κυρῖς. principes.

Κυρῖς. congregari.

Κυρῖς. u. i. noctiluca, cicindela.

Κύρως. da. osculū, osculare. et κύρ, osculatus est.

Κυρῖς. scortator, cynadus.

Κυρῖς. nates, muliebre pudendum.

Κύρῳ. u. i. pumex.

Κύρην. u. i. &

Κύρῳ. u. i. u. i. uenter usq; ad femora, urinae receptaculum, uesica, matula, et locus siue corium in quo quippiam includimus.

Κύρην. Cytæa, ut scribit Lycophron in Alex. urbs est Colchidis, ueneficis mulieribus plena, unde Cytæina ear

mina Propertio eleg. i.

Κόρινος. flores mali punici.

Κόρινος. cytisus herba. Theocr. ἰ. ὄξ. & κύρινος, ὁ ἄνθος τῆς αἰῶνα δούνα. id est, Capra cytisum, lupus capellam sequitur.

Κορυμῖς. αἰ. emplastri genus, Lucian.

Κόρυς. u. i. uas profundum, latitudo, cumulus, corium, fundum nauis.

Sic etiam uocatur (ut scribit Polylux) os capitis uniuersum. Latine caluam & caluariam uocant. Aristoteles φησὶν ὅτι intelligit, id est, quod capillis integitur.

Κορύς. corio tego.

Κόρυς, Dorice pro κύρην. olla.

Κόρυς. u. i. sublimior cali pars. AB quando cauitates in fauis, et quibus insident glandes. Et in picis panis, seu paniculae, aut nucamenta callosquamatum compactissimi. Theoph. in pinu strobilia primum florentia hoc nomine appellat. Cal. li. i. cap. i.

Κορύς. u. i. Cotoneus.

Κόρυς. Cyturus mons Paphlagoniae buxifer, ut est illud. 2. & meminisse Verg. 2. Georg.

Κορύς. incuruus.

Κόρυς. τὰ. nubes.

Κόρυς. aromatum compositio apud Aegyptios.

Κυρῖς. ἰ. i. gibbosus, uerris.

Κυρῖς. u. i. urbs Thessaliae.

Κόρυς. u. i. u. i. genus supplicij, catasta, lignum in quo uinciuntur nocentes, παρὰ τὴν ἑλπίδα. Accipitur aliquando pro sicifero, aut quouis malefico. Est & uesitis genus. Præterea baculi genus incuruati.

Κορύς. u. i. i. supplicium.

Κόρυς. u. i. alucare, uasis aut mensura species, sex medimnos capiens. Cal. li. 9. ca. 55.

Κυψαίς. ἰδός. ἰ. sordes aurium, quas aurium marmorata uocant Latini, alij cerumina. Cal. ibidem.

Κύψαρος. ὁ. cypsellus, hirundinum species. ὁ. fellus ἑρπυγῶν τὴν uocat. dicuntur ὁ ἀνοσ. Cal. ibidem.

Κυψάδωσος. ὁ. ὁ. sordibus coopertum.

Κύω. μ. ὕω. π. υα. ὁ. κύω.

Κύων, κύων. ὁ. ἰ. canis, canicula signum celeste est, canis marinus, membrum uirile, inferior praeputij pars cui adnata, impudens, morbus, furia, scintilla ferri attritu orta, iaculus quidam tesserarum, qui chius etiam nominatur.

Κυῶν. ὕω. ὁ. ὁ. praeagnans.

Κυῶταος. praeputiissimus.

K O.

Καῖσα. impignero.

Κῶας. αἶς. ὁ. pellis ouina.

Κάβαλος. uersutus, παύρηρος.

Καβίος. ὁ. ὁ. gobius.

Κάδα. ας. ἰ. caput papaueris. Vnde pro capite interdum apud poetas ponitur, à similitudine papauerum.

Κάδιξ. nos. ὁ. codex, χαρτα, charta.

Κάδωρ. υ. ὁ. pellis cum uillis.

Κάδωρ. ὠος. ὁ. tintinnabulum, crepitaculum.

Καδωῖσω. tinnio, crepitaculum sono.

Item exploro, periculum facio: ira autem ab equis qui sonitu tintinnabulorum explorari solebant, an genero se strepitibus bellicos ferre possent: uel à uasis, quorum integritatem tinnitu probamus.

Καδωπόροι. οἱ. tintinnabula gestantes, quos anteambulones attratos appellare possumus ὁ ferale praecones, quales Parisys uicam tintinnabulo attrati discuntur fumusque indicant. Bud. in Annot.

Κάδωρ. ὠος. ὁ. inordinatus potus, ebrie

tas, poculum fictile, Laconicum ὁ militare poculum. Eras. Chil.

Καδωῖσας, ὁ.

Καδωῖσας, indecore lasciuire, cothornizare, ebrum esse, liberaliter potare. Eras. Chil. ὁ Bud. Com.

Καδωῖσος. ὁ. ὁ. ebrietas, liberalior potio ὁ plenior.

Κάιον. pignus, uestis.

Καῖα. τὰ. coralia, species à testa inaeclis, animalia communi nomine dicuntur, quae testa teguntur, ut conchylii, limaces.

Καῖσω. μ. ὕω. π. υα. lamentor. Neur. absol.

Κάυμα. αἶς. ὁ. ploratus.

Κακῖος. ὁ. ὁ. luctus, ululatus, Cocytus fluius infernalis.

Καῖω. μ. ὕω. π. υα. ploro, lugeo, lamentor, ὁ uerbum fictitium ad uocem galli. Neur. absol.

Κακαῖστα, quæstores ὁ custodes iudicialis pecunia, et sumptui in deos.

Καῖ. ἰ. anterior pars uiclimæ.

Καῖ. ὁ. ὁ. tibia hominum, perna.

Καῖ. nos. ὁ. os ossis.

Καῖ. nos. ὁ. ὁ.

Καῖ. poples, sira, coxa, καῖ.

Καῖ. ὁ. ὁ. Venus, à loco Atticæ ubi illa colebatur.

Καῖ. ὁ. ὁ. panis quo utebantur Athletæ. ὁ τὸ ἐλόν καὶ τὸ ἴον, id est robore membrorum utitur Iuuenalis, Lucretius pauca, comedunt coliphia pauca.

Καῖ. ὁ. ὁ. membrum, pes, tibia, os ossis, coxa cum crure, ὁ crassioris intestini pars, alius. Item orationis pars duobus aut tribus incisus constans. Et καῖ, cadauera, ueneres in talis, pars scilicet tali, manus ὁ potus. Καῖ. ὁ. ὁ. culus, podex. (des.)

Καῖ. μ. ὕω. π. υα. membra incido.

Κόλπος. ὁ. ῥ. sacculus, arca.

Κόλμα. ατος. ῥ. Ὁ

Κόλμυ. ἡ. ἰ. Ὁ

Κόλως. impedimentum.

Κόλασιδης. ὁ. ἰ. quondam dictus fuit qui cum claudius seriusq; conuiuiū rogatus accederet, quēd sua mora impedimento esset, quo minus exiret.

Κόλυσμα. ὁ. ἰ. uentorum prohibitor, uenti flatum inhibens, quo nomine dictus est Empedocles, ut scribit Laert. Nam cum Agrigenti uento infestaretur uehementiore, illū auertisse Empedocles dicitur, circumpositis urbi pellibus asinorū innumeris.

Κολυτρία. ῥ. propugnaculum.

Κολύτης. ὁ. ἰ. prohibitor, uindex.

Κολυτρίος. ὁ. ἰ. prohibitiuus.

Κόλυμα. μ. ὁ. ὡ. π. ν. α. prohibeo, ueto, infero tristitiam. Aelius. accus.

Κολάτης. ὁ. ἰ. Ὁ

Κόλας. ὁ. ἰ. stellio, lacerta genus.

Κολώρις. Venus.

Κόμα. syncopa, pro κόμμη. α. ἰ. ῥ. ὁ. ἰ. fo. minus, ueterni species.

Κομάς. μ. ἰ. α. ὡ. π. α. α. petulans sum, ago petulāter Ὁ lasciue, lasciuus salutationibus Ὁ carminibus indulgeo, comessationibus indulgeo, genialiter Ὁ cum luxu uiuo, procatum eo, iuuenū amantium more cantilenis, salutationibus, musicis instrumentis, ceterisq; iuuenilibus nugamentis lasciuio. Neutr. absol.

Κομάριον. μ. ὁ. ὡ. π. ν. α. ν. ῥ. α. ὡ. dormituro, appeto somnum.

Κομάριος, Ὁ

Κομαρής. ὁ. ἰ. uicorum praefectus, qui urbium imperio praest.

Κομάσθω, Doricē pro κομάσω.

Κοματής. ὁ. ἰ. ebrius, incontinens, procus, lasciuus, qui nocturnis, aut

intempestiuis conuiujs indulget, comessator.

Κομάται. κομάσω, μαγείω, conuiuor, la sciuior.

Κόμα. ἡ. ἰ. uilla, castellum, uicus, pagus.

Κομαδίον. uicatum.

Κομάτης. ὁ. ἰ. uicinus, γάτος.

Κομάτης. ἰ. ὁ. ἰ. uicina.

Κόμω. diminutiuum est à κόμη.

Κομοπόλις, ex κόμη Ὁ πόλις. uici maiores, quasi amuli oppidorum, oppidula rusticana, quae uel uici, uel oppida uideri possunt. Quidam municipia interpretantur.

Κώμος. ὁ. ἰ. deus apud ueteres habitus, comessationum nocturnarumq; salutationum praeses, in cuius militia aethorabantur iuuenes, qui coronati noctu cum facibus musicisq; instrumētis, ad amicarum fores, saltandi cantandiq; gratia cōcurrēbant, procaciterq; lasciuiebant, aded ut fores nonnunquam confringerent, atq; irarumperent. Hinc κώμος huiusmodi iuuenum contubernium, procacitatem iuuenilem, ebrietatis et intemperantiae festum κατὰ λατρινίαν appellamus, quale apud nos etiam nunc sub incuntem quadragesimam obseruamus. Comum eleganter depingit Philostratus imagine tertia, π. ῥ. ἰ. α. ὡ. Hinc κομάσω uerbum, Ὁ comessor, Ὁ comessatio apud Latinos teste M. Varrone. Vnde etiam κομω παλαιοίς uinolentorum hymnus. Aristoph. Ran.

Κομύστιον. uilis quaedam herbula.

Κόμυς. ὁ. ἰ. ὁ. α. ἰ. fasciculus saxi, laurus, quae boni omni gratia ante fores locatur.

Κομῶδία. μ. ἰ. ὡ. π. ν. α. reprehendo, obiurgo, mordeo, fugillo, nominatim in

tim in comœdia perstringo, tragice
pompan ago. Actus. accus.

Κωμœdia. α. η. comœdia, ut κωμœδια
Αυδίας, comœdiam edo, conscribo
et compono. Vnde

Κωμœδια δὲ ἄσκατοι. poeta dicti sunt. et
Κωμœδιοίς. οὐ. ο. qui cauillis laceſſit
aliquem.

Κωμολούμης. et. comœdijs taxatus.

Κωμώδιον. ο. η. uiculus.

Κωρ. circumuertere, pice inungere.

Κέρδιον. ο. η. frustum.

Κύανος. ο. η. cicuta, uenenum. παρὰ δὲ
κυανῶν, ὅς τινος κέρδιον ἀντιμὲν ἡστέ
τοῖς πόντοις.

Κυνιδίον. λεταλε uenenum bibere.

Κορίας ὄλ. uinum picatum.

Κορί. hydria, urceolus.

Κοροδία. ἰ. ο. cono similis, ut terra.

Κωρ. ο. η. conus galeæ. Item nux
pineæ, uel ipsa pinus. Aliquando
placentæ genus ex uuis passis et
amygdalis.

Κορομφ. ο. η. conifer, thyrsiger, quæ
admodum conos et strobilos in Bac-
chi sacris mulieres gestabant.

Κωνοπέον. ο. η. conopeum, uelum ad ar-
cendos culices. Horat. Interq̃ signa
turpe militaria sol aspiciet conopeū.

Κούψ. α. ο. uel u. culcx.

Κού. ο. cauernæ, κούματα, Strab. Vn-
de illud. α. θήρη ὁρῶντοισιν.

Κωρ. ο. η. pignus, uestis.

Κωρ. ο. η. pellis anguina, stragulum,
et iactus cesserarū senarium ualens
numerus.

Κωρ. ο. ο. Cons, ex insula Co.

Κορὰς. ἰ. ο. anguilla in Eubœa, ut
in Sicilia κωρὰ. Bæotij præcipuas
τῶν λυναιδῶν dijs immolabant uicti-
marum ritu coronatas. Est etiam
hoc nomine palus in Bæotia in qua
ingentes anguillæ nascuntur.

Κῶρα. monile.

Κορία. α. ligna unde remi parantur.

Κόπη. η. α. Copis inuentoribus, teste
Plin. Item ansa, manubrium gla-
dijs. Item mola quasi manubrium
Luciano, quod tanquàm remus agi-
tatur in gyrum. Vnde in Asino ait,
ἡστέ τινος ἰμὲν τῇ κόπῃ τῆς μύτης.

Κοπίης. ἰ. ο. capulatus, ansatus.

Κοπιδάτης. μ. ἰ. ο. w. ψα. remigo. Lu-
cian. de Ver. Nar. ἰ. ο. ἰ. ο. κοπιδάτης.
Neutr. absol.

Κοπιδάτης. ο. ο. remex.

Κοπίης. κωδίων. nauigium quod remis
agitur, actuariū. Bayf. de re Nau.

Κοπίτης. ἰ. ο. scalamus remi.

Κοπί. τα. ossa angustiora costarum.

Κώπος. ο. ο. μὲν ἰδὲν τῶν κώπων, monile.

Κοπίδης. ο. ο. garruli. (ges.)

Κοπιρία. τα. locus in nauī iuxta remi

Κηρα. iniuria.

Κορδίων. ο. η. corallium.

Κωρ. pro κωρ. ο. ο. puer.

Κορυαί. ο. ο. Corycaus, explorator.

Βρασ. prouer. Corycaus auscultauit.

Κορύνη. ο. η. crumenula.

Κήρυς. ο. ο. pera, canistrum, et mons
Pamphiliæ.

Κῶς. α. η. Cos insula. Legitur autem uas
τὸ κῶς, κῶς, κῶς, κῶς, κῶς.

Κῶρ. ο. η. costus.

Κορίδα. η. η. hirundo.

Κορίδα. μ. ἰ. ο. w. ο. multa loquor.
garrio. Neutr. absol.

Κορίτος. loquax, garrulus.

Κορῶμα. obmuesco, surdesco. Des-
pon. absol.

Κορῶ. decipere, ledere, impedire, mu-
tilare. (re.)

Κορῶ. pro κορῶ. eleuare, quiesce.

Κορῶ. ἰ. ο. Cophen flumini.

Κορῶ. serpentis genus, alio nomine
τυφίας.

bus, scissura uel hiatus terra.

Λαγυρία. λαγυρία.

Λαγυρίον. ὁ. ἰ. iliorum dolor.

Λαγός. ὁ. ἰ. erinacius, lepus terrestris,
 & marinus. Ex ἁ compositione inten-
 sua particula, & ὅτι ἀνδρ.

Λαγόνες. pes leporinus, nomen herbae.

Λαγός. ὁ. ἰ. λαγόνες.

Λαγόνος ἀνδρὸς. aquila leporaria.

Λάδανον. pinguedo quae exit ex herba
 ladone, & adhæret uelleribus capra-
 rum, quod detrahentes in usum medi-
 cinæ feruunt.

Λάδλας. ceruus, hinnulus.

Λάδων. ladon, fructus genus.

Λά. strepuit, insonuit.

Λάω. uidere.

Λάσση. μ. ἄσση. π. ἄσση. &

Λάσημα. capio, fumo.

Λάσω. lasciuio nimia pabuli ubertate.

Λάσω. arrogans.

Λάσπης. ὁ. ἰ. uermis quidam, & canis
 latenter mordens, ramentum corij.

Λάσπης. ὁ. latens. (ras.

Λάσπης. ὁ. ἰ. faciens obliuisci cui.

Λάσπης. ὁ. ἰ. abscondens laborem.

Λάσπης. ὁ. ἰ. faciens obliuisci uoc.

Λάσος. obliuio, negligentia.

Λάσος. clam, ἡσυχίως, ἡσυχία, clancu-
 lum, occulte.

Λάσος. ὁ. ἰ. occuleus.

Λάσος. ὁ. ἰ. ἡσυχία.

Λάσος. celeriter.

Λάσος. ὁ. ἰ. ἡσυχία. (tu natus.

Λάσος. ὁ. ἰ. spurius, illegitimo cois.

Λάσος. ὁ. ἰ. clandestinus.

Λάσος. ὁ. ἰ. ledere.

Λάσος. ὁ. ἰ. &

Λάσος. ὁ. ἰ. cicercula.

Λάσος. instrumentum quo uenitur mu-
 lieres in stamine texendo.

Λάσος. lapilli. (stius.

Λάσος. ὁ. lacerna, penula, uestis a-

Λάσος. sinister.

Λάσος. ὁ. ἰ. impetuosus, temerarius, si-
 nister, uelox, impudens.

Λάσος. canis latenter mordens.

Λάσος. ὁ. ἰ. irridere, ἡσυχία.

Λάσος. ὁ. ἰ. decipio, scortor.

Λάσος. ὁ. ἰ. scortum, cinadus.

Λάσος. ἰ. meretrix, ab inde coro or-
 nati. nam ἡ intendit, & ἡσυχία or-
 nare est. (nimbus.

Λάσος. ὁ. ἰ. turbo uentii, procella.

Λάσος. ὁ. ἰ. ἡσυχία, ἡσυχία, sacra uictima.

Λάσος, &

Λάσος. ἡσυχία, intemperanter & im-
 modicè comedo.

Λάσος. ἡσυχία. ἡσυχία. ἡσυχία.

Λάσος. ὁ. ἰ. heluo, gluto, μανία.

Λάσος. ὁ. ἰ. collare canis.

Λάσος. ὁ. ἰ. guntur. (perauit.

Λάσος. ὁ. ἰ. guntur. qui sibi gulâ tem-

Λάσος. ὁ. ἰ. aufugio.

Λάσος. ὁ. ἰ. ἡσυχία.

Λάσος. lana uestis, id est sagum uillo-
 sum. Strabo lib. 7.

Λάσος. sinister, durus, terra frumentis

Λάσος. ὁ. ἰ. lapideus. (consita.

Λάσος. ὁ. ἰ. lapillus, petra.

Λάσος. seges, pro ἡσυχία.

Λάσος. ὁ. ἰ. sinister, laeuis.

Λάσος. ὁ. ἰ. Lanius. (pronitio.

Λάσος. ὁ. ἰ. segetes demetere. ἡ ἡσυχία,

Λάσος. ὁ. ἰ. per cerasin ἡσυχία. #. lapis.

Λάσος. ὁ. ἰ. & (lâ.

Λάσος. ὁ. ἰ. paruū scutū, parmula, te-

Λάσος. ὁ. ἰ. lasciuus, perulans.

Λάσος. ὁ. ἰ. qui ad uenera procluius
 est. Et nomen ducis Atheniensis.

Aliquando pro co, qui alter o pede
 est putrido, claudus. Aristop. Auib.

Λάσος. ὁ. ἰ. τὸ πῶς ἡσυχία.

Λάσος, uel ἡσυχία. dedecus.

Λάσος. molestus.

Λάσος. uenilabrum.

λαμβάνωμ. Et aram tenui, arā adhæsi, Andoc. Aliquando reprehendo, increpo. Plato de Legib. 1. τὰ δὲ πρὸς σου λάβει ἄρισ. Lucian. posuit eū Accus. λαμβάνωμαι (inquit) ἐν τῷ ἔργῳ. Accipitur etiam pro conuinctor, sicut Latine teneor. Plaut. Mani-
festè miser teneor, id est λαμβάνωμαι.
Bud. Com.

Λαμβάνω. μ. λάβωμ. π. ἔλκω. ἀόρ. β. ἔλαβον. capio, deprehendo, accipio, afficio, oratione detineo. Et accipio, id est patior. Sicut Latine dicimus, magnum cepi dolorem, & cepit me dolor, ἔλκω. Significat etiam αἰρῶ καὶ ἀνίστημι, καὶ ἐκτρέφω, καὶ καταγινώσκω, cōuinceo, damno, sicut teneor apud Latinos. Cicero, Neque solū argumētis, sed etiam certis testibus istius audacia tenebatur. Est etiam uerbum dialecticorū, significant supponere, & ponere, & quasi suo iure sumere, hoc est tāquā firmū, uel per se probatum sumere. Actiu. accus. & pro μνήξω, genitiuo.

Λαμία. νε. ἡ. lamia, mulieris nomen cuius Horat. in arte poetices mentionē facit, & fere genus.

Λαμπάδιον. β. ἡ. parua lampas, uulnerrum deligatio, τὰ ἱμῆματα.

Λαμπάχια. ας. ἡ. ludicrum.

Λαμπάς. ἀόρ. ἡ. fax, funale splendor. Et λαμπάδες, tormentorum genus, Cyril.

Λαμπάδωρ. ferre faces, quod in Prometheus, Vulcanicis, & Panathenais solebant.

Λαμπάων. λάμπω. Neutr. absol.

Λαμπηρία. νε. ἡ. Lampetie Solis filia, quæ Solis armenta pascit, ut scribitur Odyss. 12.

Λάμπη. τρασιώρ spuma uino innatans.

Λαμπήδωρ. οὐρ. ἡ. splendor, scintilla.

Λαμπήων. νε. ἡ. currus regius, lectica.

Λαμπίας. ο. ἡ. pro sole & lumine.

Λαμπόδιον. helleborum nigrum.

Λάμπωμ. illustro & illuminor.

Λαμπάρι. ἄρ. ἡ. uulpis genus albicante cauda.

Λαμπυρίς. ἰδωρ. ἡ. nitedula, cicendula.

Λάμπυρος. οὐ. ἡ. lampurus, canis est nomen apud Theocritum, in Daphnide & Menalca, ex ratione albis canis cauda, ut scribit interpres. Vel à peruigili cura & solerti custodia. καὶ τὰ ἑλάνθη καὶ οὐδὲν. Vel quoniam uulpi sit asinilis, quam λάμπουσαν uocant.

Λαμπρόμαρ. οὐρ. ἡ. splendide indutus.

Λαμπρόμαρ. lucernam ferens.

Λαμπρός. οὐ. ἡ. clarus, emicans, περιφανής, luculentus, ὀψίσσι καὶ μέγας, lauitus & splendidus, id est elegans, & μεγαλοπρεπής. Item uehemens, σφοδρὴς, ἰσχυρὴς, Synesf. Demosth. ἵκετο pro splendido, largo, & magnifico uiuitur, ὡς ἂν ἡ ἰσχυρὴ λαμπρὴ καὶ ἐκδόμῃ. Bud. Com.

Λαμπρότης. ἰτος. ἡ. splendor.

Λαμπρόφορος. οὐ. ἡ. qui lucernam gerit, λαμπροφόρ, λαμπρόμαρ.

Λαμπροφωνία. ας. ἡ. uocalitas.

Λαμπρόφωνος. ο. ἡ. qui uoce est splendida, & sonantiori.

Λαμπρόφωτος. μεγαλόφωτος.

Λαμπρύνω. ἡ. splendide & liberaliter uiuere, magnificētiam ostentare, largitionis splendore se illustrare, in alacritatem se cōponere, magnificē gestire. Bud. Com.

Λαμπρύωρ. ἡ. splendor.

Λαμπρύνω. μ. ἡ. ἡ. illustro, splendorem affero, clarum reddo. Actiu. accus.

Λαμπρῶς. aperit.

Λαμπύρ. ἡ. ἡ. facula, pharus, unde datur signum nauigantibus, candel

labrum, lignum aridum.

Λαμπίρος. spumofus.

Λαμπύς. splendesco.

Λαμπυρός. loquax, facetus, terribilis, τερνός.

Λαμπύς. cicindela, noctiluca, uulper.

Λάμπη. μ. ἀμψ. π. ἀμφ. splendo.

Λαμύς. α. α. audacia, praesumptio, facetia, temeritas, loquacitas.

Λαμπύς. μ. purum esse & splendidum.

Λαμπυρός. α. α. loquax, audax, facetus, iucundam stuporem inducens, multus, copiosus, temerarius, λαταρός, λαμπύς, elegans, facundus, lepidus.

Λαμψάν. apium.

Λάμψ. δ. luscus.

Λάμ. uidere, aut lapidem.

Λανθάνω. μ. ἄνομα. π. ἄλλομα. α. ἄρ. β. μ. α. ἰθαδίμω. obliuiscor. Dep. gen.

Λανθάνω. latenter.

Λανθάνω. μ. ἄνομα. π. ἄλλομα. α. ἄρ. β. ἰθαδίμω. lateo, fallor, & imprudens aliquid facio, uel imprudenti mihi aliquid accidit. Plato, νόστιμα ἄφραστῆς, Imprudenter peribitis. Λανθάνω. ἰθαδίμω, fallor, erro, hallucinor. Neutr. accus.

Λανός. prudens.

Λάξ, aduerb. cum calcibus.

Λαξάνιστος. α. ἄ. ascia, calum.

Λαξάνος. ἰ. δ. excisus, exculptus.

Λαξάνω. ἰ. ἰ. ἰ. incido, sculpo, polio.

Λάξ. diuifio, Herodo.

Λαδολυματῆς. aduerb. è uulgi opinione.

Λαξίς. ἰ. lapicida, architectus.

Λαίς. α. α. ἰ. lapis.

Λαός. α. α. ἰ. plebs, populus, durus. ἀπὸ τῆς αἰτίας, ὅτι αἰτίας.

Λαοστός. α. ἰ. populus saluans. Vel ἀπὸ τῆς αἰτίας, καὶ τοῦ αἰτίας, persecutor, uisus ad bellum incitans.

Λαοπίος. α. ἰ. uia qua it populus, uia

uel porta celebris, ἀγοράς, uia regia, uel militaris, praetoria, aut consularis.

Λατάσω. euacuo, perdo.

Λατάσιον. α. ἰ. herba lapathiū, ἀπατάσω, uel ἄλλω. uenire enim euacuatur.

Λάτασιον. α. ἰ. ἰ.

Λάτασιον. α. ἰ. lapathum, rumex herba.

ἀπὸ τῆς αἰτίας. fossa ad capiendas feras.

Λατάσιον. α. ἰ. ile, abdomen, uenter.

Λατάσιον. inanicus, libidinosus.

Λατάσιον. ἰ. latus, tenuis.

Λατάσιον. habes magnos testiculos.

Λατάσιον. magnificè & arroganter se gerere.

Λατάσιον. mendax, temerarius, negligens, uoluptuosus.

Λατάσιον. μ. ψ. π. φα. lambo, canis in morem poto, euacuo. Neutr. accus.

Λάτω. λατάσω, deuoro, sorbeo.

Λατάσιον. saginor.

Λατάσιον. dulcis, & piscis quidam. Et λατάσιον αἰτίας ἰ. β. α. apud Athenaeum saginati porci & boues, uel à loco, uel à pastore quopiam sic dicti.

Λάτος. α. ἰ. α. uimine quo carbonēs feruntur, cophinus.

Λάτω. α. α. ἰ. urna, arca, capsula.

Λατός. ἰ. δ. dulcis.

Λατός. α. ἰ. larus, marina auis, à cuius stupiditate homines laros appellamus. Comici aliquando pro furacis simo usurpant. Nam auis est uoracis naturae, rapacisq. Sūt qui fulicam eo nomine accipiant. Theodo. grauiam interpretatur. Eras. Chil.

Λατάσιον. μ. ἰ. α. ἰ. α. loquor gula praclusa. Dicitur de eo qui curiosius loquitur. Neutr. absol. Eras. Chil.

Λατάσιον. ἰ. crociatio.

Λάτω. α. α. ἰ. guttur.

Λατάσιον. clamo.

Ad. 8. i. per concisionem à mss. la-
pis. Est etiam nomen fluy & ciui-
tatis.

Λάσσανος. ὁ δ. matella, uasculū ad euacuandum uentrem.

*Δεσποφίλος. s. i. qui domino matulam
subijcit. Horatius ad uerbum dixit,
Te pueri lasanum portantes, ano-
phorumq̃.*

Λάωι, ὁ παροδώντων. *illudere, contemne-
re, conuiciari.*

Λάδν. insultatio, insolentia.

Laetivos. imprudens, obliuiosus.

*Λασιότοπος. x. i. surdus, hirsutus aureis
habens.*

Αἰσιος. hirsutus, densus, prudens.

Δασυρρηγία τεχνητά.

Passiflora arbuta, loca densa.

Αγκάλα. mugor, adolor, rumpo.

Λάσκω. loqui, dicere.

Αἰσάυρος. ἢ. ὁ. laſtaurus, ſalax, inſigni-
ter mentulatus. ἀνὰ, ὁ ταῦρος, quæ
pudendorum pars eſt.

Λασσωνία. edulium quoddam
operosius ac lautius apud Chrysip.

Λάταξ. 301. gutta siue stillicidium mā-
iusculum. Item λάταξ, animal est
in aqua uiuens, sed aërem non humo-
rem recipiens, ut crocodilus.

Λατινείο Δ^ν. Latiali Ioui.

Ααζμ'ω.μ.ίω.ω.μα, lapides incido.

Δατομία. α. ή. lapicidina.

Λατόμιον. v. τ. latomium, lapicidina.

Λάτμος. π. δ. Θ

Λάχανα. μ. ανθ. π. αμα. fodio, σπάλλω.
 Neur accusf.
 Λάχανα. quod ē uimine connexum cura-
 rui ad sedendum imponitur.
 Λάχανάριον. ῥ. olusculum.
 Λάχανάριον. idoneum esse esui olerum
 modo.
 Λάχανία. ας. ἰ. locus oleribus consitus.
 Λάχανισθ. olus legere.
 Λάχανισμός. οὖ. olerum collectio.
 Λάχανον. σ. ῥ. olus. ἢ τῷ λαχάνῳ, ἢ λά-
 χαν.
 Λάχανονσπασθῆν. ον. ῥ. locus ubi olera
 uenduntur.
 Λάχανονπώτας. σ. ἰ. uenditor olerum.
 Λάχανώδης. ιος. ὁ. ἰ. oleraceus.
 Λάχνα. ας. ἰ. terra brevis, ad fodiέν-
 dum facilis, ὃ bene effossa.
 Λαχῆρ. consequi, sortiri, accusare. Λα-
 χῆρ δίκην τινὶ τῆς λαχνητάς, actionē
 iniuriarum intendere. Λαχῆρ ἵκναι
 τίς δίκην, agere locati actionem.
 Λάχνη. ιος. ἰ. Lachesis parca, fors Lai-
 nē. quæ ideo uite præest, quoniam
 sorte obtingit, quemadmodum quis
 uiuere possit ut scribit Placiades.
 Λάχνη. fors.
 Λαχμός. οὖ. ὁ. densitas pilorum, fors.
 Λάχνη. υς. ἰ. lana, uillus, capillus. ἢ τῷ
 λά, ὃ χυῖς. (losus.
 Λαχῆμ. ῥτος. ὁ. lanosus, uillosus, capil-
 λος.
 Λάχνη. ἰdem.
 Λαχόντα. ῥ. assequentem sorte.
 Λάχον. σ. ῥ. ὃ
 Λάχον. ιος. ῥ. fors.
 Λάχον. quasi.
 Λαχῆνη. υς. ἰ. napium holeris species,
 lapsana, cyma syluestris, ut ait Plin.
 Λάω. uolo, uis, uideo.
 Λαώδης. ιος. ὁ. ἰ. popularis.

A B.

Λιανη. υς. ἰ. leana.
 Λιαινομαι. leuigor.

Λιαινω. μ. ανθ. π. γνα. deleo, extenuo.
 Λέτιν. accusf.
 Λιβερροι. οἱ. nauigia bellica, tiremes.
 Λιβηῖς. ἰδω. ἰ. serpentis exuium, le-
 beris. Plin. nunc senium, nunc sene-
 scutem appellat.
 Λίβος. υῖος. ὁ. lebes, olla, cacabus.
 Λιβύτιον. σ. ῥ. peluis.
 Λιγαριον. legare.
 Λιγύμ. ἄνω. ὁ. legio, σῖτος ῥ. ἰ. ἰ. ἰ. ἰ.
 Λίγυ. μ. ἰ. ῥ. π. γνα. dico, oratōriē lo-
 quor, pronuntio, commemoro, con-
 cionor, ἀμνησθῆναι. Est etiam discer-
 no, dyudico, censeo. Vnde ἡγῆς, id
 est λογισμός, ratio. Itē iubeo. Ali-
 quando profiteor, fateor. Apud
 Demosthen. ἡγῆ pro recita ὃ lege.
 Λέτιν. accusf.
 Λιθοῦμαι. curo, uolo.
 Λιθασία. ας. ἰ. præda, excursio milita-
 ris, captiuitas, pugna.
 Λιθασίω. μ. ἰ. σ. π. γνα. uehementer po-
 pulor, depopulor, impetum facio in
 hosteis, lædo. ἀλὲς προλαβῆ, ὃ ἄνω
 noceo, quasi λαθασία, λατῆς, ἀγῆμα
 λατῆς. Neur accusf. iung.
 Λῶα. ας. ἰ. præda, commatius.
 Λωάα. præda, loci humidī.
 Λωάνω. μ. ανθ. π. γνα. leuio, mitigo, po-
 lio, explano, pinso. Αέτιν. accusf.
 Λάβω. μ. ἰ. ῥ. π. γνα. libo, stillo, fundo,
 rigo. Αέτιν. accusf.
 Λάβη. ἰ. ῥ. σ. ῥ. aquæ ductus, irrigatio.
 Λαγνῆ. laboro leuore, siue fluxu in-
 testinorum.
 Λαγνῆ. ας. ἰ. lienteria, morbus cum
 intestina leuore fluunt.
 Λαῖνω. conscindo, tero.
 Λαῖνον. ornamentum Bacchicum, uen-
 tilabrium, canistrum.
 Λαῖμα. limax.
 Λαῖμα. ανος. hortulus, λαμῶν, locus ar-
 boribus consitus.

Λαμῶν.

Λαμδῆ irriguus & pinguis locus.
 Λεῖμμα. ατος. ῥ. residuum, spatium, de-
 fecius.
 Λαμῶν. ὠτος. ὁ. pratum, floridus & iu-
 cundus locus, pinguis, & humidus.
 ἐξ τῷ λαβῶν, λεῖμμα. Aliquando po-
 nieur promari, Hesych.
 Λαμῶνιον. herba, uulgus betam sylue-
 stre uocat.
 Λαμῶνιος. ὁ. ὁ. pratensis.
 Λαόβατος. locus planus, & piscis ge-
 nus.
 Λαοφύλλος. tenui & molli barba.
 Λαοκάρμος. ὁ. ὁ. caluus, glaber.
 Λαῖον. ῥ. leuor.
 Λαῖος. ὁ. ὁ. planus, leuis uel politus, faci-
 lis, contritiis.
 Λαόσπαρα. leues testæ.
 Λαῖτης. ατος. ἡ. leuitas, leuor.
 Λαοτριβῆτες. in farinam terentes.
 Λαοργῶ. polio, orno.
 Λαῖσι. προλίσσι. leonibus.
 Λαόφθοια. τὰ. quibus est lenis cortex.
 Λαῖον. contero.
 Λαπάσις. residuum esse.
 Λαπαυφῆρ. uirorū penuria laborare.
 Λαπαυφία. uirorum penuria.
 Λαποβατῶν. caret pabulo.
 Λαπογνάμους. de equis multum anno-
 sis, quorum anni dentium ratione
 mitti in digitos amplius nō possunt,
 qui & ἀγρῶνους dicuntur Iulio Pola-
 luci. A dentibus, quos duali numero
 γνῆμονι uocant.
 Λαποδάρμος. ὁ. ὁ. apella.
 Λαποστανῆρ. animo deficere, imbeci-
 lem esse.
 Λαποθυμῶ. μ. ἴσω. π. κλα. animo defici-
 cio, λαποφύλλῳ. Neur. absol.
 Λαποθυμία. ας. ἡ. defectio animi.
 Λαπόκρως. macilentus, minimè carno-
 sus.
 Λάπομος. μ. ἀψῶμαι. π. αμοα. defectio, in-

ferior sum, λαπομαῖ, ἥκω, cedo, ἡλῶ-
 μα. Est etiam superstes sum. De-
 pon. genuit.
 Λαπομαῖα. arbor, quæ superioribus
 mutilata, à radice germinat.
 Λαποναύτης. ὁ. ὁ. deseret socios nauas.
 Λαπόνωρ. α. ὁ. desertor nauis.
 Λαποστάτιον. ὁ. ῥ. desertio exercitus.
 Λαποστάτης. qui miliciam recusat.
 Λαποστατῶν. μ. ἴσω. π. κλα. exercituum
 desero. Neur. absol.
 Λαποτάτης. ὁ. ὁ. ὁ.
 Λαποταξίας. ὁ. ὁ. ὁ.
 Λαποτάξις. ὁ. ὁ. desertor aciei. Λαπο-
 ταξίη προσκαλῶν, dios ei ut desertori
 dicta est.
 Λαποψυχῆρ. deficere animo, animam
 agere, mori.
 Λαποψυχία. ας. ἡ. defectio animi, exani-
 matio.
 Λάτω. μ. ἀψῶ. π. εφα. linguo. Accus.
 λελαμμένος λέω, qui nihil audiuit,
 ad cuius aures sermo non peruenit.
 Λαρίον. ὁ. ὁ. floridus.
 Λάριον. ὁ. ῥ. flos, lilium, narcissus.
 Λαρόεθωρος. ὁ. ὁ. mitis, mansuetio aspe-
 ctu.
 Λαρίς. ὁ. ὁ. tenuis, pallidus.
 Λάρις. facile, molestè, uehementer, per-
 fecit, pulchrè.
 Λαίσις. ὁ. ὁ. prædabilis.
 Λάιτα. ἡ. hac sacerdos.
 Λαῖος. conuiciator.
 Λατοργῶ. μ. ἴσω. π. κλα. ministro, publi-
 cum munus obo. Neur. datiuo.
 Λατοργία. ας. ἡ. ministerium, officium,
 munus quoduis publicum. λατοργίας
 λατοργῆς, munera obire.
 Λατοργός. ὁ. ὁ. publicus operator, sen-
 minister.
 Λαφαμῆρ. sanguinem illinere.
 Λαχῆρ. ἴσος. ὁ. lichen, impetigo, cutis
 asperitas, muscosa herba rescidis pe-

eris innascens.

Λέγω. μ. αἴω. ω. αἶα. lingo, μίλω. Αἴλιυ.
accusf.

Λεψαρψία. uirorum defectus.

Λεψαρψ. ου. ρ. reliquum, reliqua, πλεοναμα, καταλαμψα. τὰ λεψαρη
uitur Herodianus pro reliquijs di-
uorum.

Λεψαρψία. ας. ἰ. defectus aquae.

Λεῶ. λευίγο, διακρίνω.

Λεῖδης. ιος. ὁ. ἰ. planus, leuis.

Λείωμα. ατος. ρ. lomentū. propriè quod
est tritum significat.

Λείωσις. ιος. ἰ. euacuatio, resolutio.

Λεῖανη. ης. ἰ. peluis. παρὰ τὸ λέ. ἁπτανη
κίρ, κηρ τὸ χαῖνω.

Λεῖανος. υ. ρ. diminutiuū, parua pel-
uis, patella, delicatior bolus.

Λεκαρίς. δος. ἰ. λεκαρη.

Λειο. ο. luteum oui, pisum.

Λεῖς. παῖνα, παροψis, chlæna.

Λεκτικός. ὁ. eloquens.

Λέκτωρ. Idea promontorium.

Λεκτός. selectus, ἀπὸ τῶν, σμυρός.

Λεκτρον. υ. ρ. lectus, thalamus. λέγω τὸ
λοιμῶμαι.

Λεινός. υ. ὁ. putamē, & flauū oui, pisa.

Λευδοπόδις. υ. ὁ. uenditor leguminum.

Λευδοπόδις. ιος. ἰ. uenditrix legumi-
num, uel ouorum.

Λελέγω. sortitus fuero.

Λεληθός. sensim, latenter.

Λελημμένος. captus, cogitans, ἔρτιν τὸ
λέμμα ἔχω.

Λελέκος. ὁ. lippiens.

Λελέσω. uerbo, quatio. Αἴλιuum accusa-
tiuo iungitur.

Λελέμμος. υ. ὁ. calidus, incitatus, eu-
piens.

Λέλογα. sortitus sum. ἀ λαχάτω, uel
potius λέγω. & λέλογη, puerpera
facta.

Λελογμμένος. υ. ferratus, hastatus.

Λέλογα. sortitus sum. παρὰ τὸ λέγω τὸ
λογῶ.

Λελοθρόμος. cruentatus.

Λελομμένος. ἀ λupo denotatus.

Λελομμένος. loiur.

Λέμβος. ου. ὁ. lembus, paruū nauis
gium. Εὐλέμβηται, in lembo na-
uigantes.

Λεμβόδης. ιος. ὁ. ἰ. speciem lembi præ-
bens.

Λέμμα. ρ. cortex, uagina.

Λέμπος. uanus, stultus, ἀπόπαικτος.
Item mucosus, coryza morbus.

Λεξίον. ὁ. ρ. nomenclarium, dictio-
narius.

Λέξis. ιος. ἰ. dictio.

Λεξέρι, Dorice. dicent.

Λεξέριον. sacellum.

Λεονίς, &

Λεονία. ἴς. ἰ. pellis leonis.

Λεονόνομος. cui negotium datum est
curandi leonis.

Λεονομύς. canes è leonum & canum
coitu prognati.

Λεονοπόδιον. minervium, siue palla-
dium herba.

Λεονόφονον. animal quoddam in syria.

Λεοντόδης. ιος. ὁ. ἰ. leoninus.

Λέπαλα. τὰ. coria lata circa pectus
equorum, capistra, collaria.

Λέπαρος. υ. ἰ. taurus albi pili.

Λέπας. ρ. promontorium, ἐπὶ τὸ τραχὺ
τῆς.

Λέπας. δδος. ἰ. genus ostrei uel piscis.
Aristophanis interpres memorat ο-
strei genus esse quod petric adhæ-
reat, adeo uel difficulter auelli queat.

Λέπας. ἴς. poculi genus maioris ali-
quando, calix, dolum.

Λέπαρον. piscatorium uas.

Λέπια. λίπα, percutio.

Λεπιδιον. υ. ρ. herba lepidion, λεγέ-
διν.

Ἀνιδόιδος. futura in caluaria.
 Ἀνιδάρης. ὅ. ὁ. squamatus, squamis
 confusus.
 Ἀνίσω. μ. ἰσω. π. μα. de cortico, detra-
 ho pellem. Neutr. accus.
 Ἀνίς. ἰδος. ἡ. lama, squama, ὁ mor-
 bi genus, quem Latini porriginem
 uocant.
 Ἀνισμα. ἄβρ. ῥ. cortex, filiqua.
 Ἀνισ. ἰος. ῥ. idem.
 Ἀνισίς. mendax.
 Ἀνίρα. ας. ἡ. lepra, elephantiasis. Va-
 rium enim cutis colorem sicut in ele-
 phante facit, partim album, partim
 nigriorem.
 Ἀνίρας. ἄβρ. ἡ. aspera, alta, alba.
 Ἀνίρα. ῥα. medicamenta lepratum.
 Ἀνίρῳ. scaber sum. Dioscor. lib. 1. μα-
 κρῶντας ὀνυχας dixit.
 Ἀνίρῳ. ὦ. ὁ. leprosus. ἡ τῷ λίπῳ, ῥα
 ἡ δ' ἴρα.
 Ἀνίρομος. μ. ἑβμος. π. αμα. lepram
 patior.
 Ἀνίρῳ. scaber.
 Ἀνιδάρος. tenuis, gracilis.
 Ἀνιδάρος. ὅ. ὁ. sterilis, non pinguis, tra-
 ra ὁ exoluta terra.
 Ἀνιδάρος. ῥ. sterilitas.
 Ἀνιδάρος. ὀρος. ὁ. ἡ. subtilis, acer.
 Ἀνιδάρος. οἰ. quibus genitalis glan-
 dem cooperiens cutis desit, siue qui-
 bus cutis tenuissima.
 Ἀνιδάρος. ο. neruosus.
 Ἀνιδάρος. auellanea.
 Ἀνιδάρος. habens ramos tenues.
 Ἀνιδάρος. ὀν. ὁ. minutum con-
 cisus.
 Ἀνιδάρος. καὶ Ἀνιδάρος, uocat Aristot-
 phanes philosophos de minutulis
 quibusdam rebus disputantes.
 Ἀνιδάρος. subtilia nugamenta. ἂν
 ἰδός ὁ λίγῃ, nugae.
 Ἀνιδάρος. de rebus tenuibus disce-

ptare, ὁ frinola tractare, minuta ὁ
 subtilia disputare. Bud. Com.
 Ἀνιδάρος. ὁ. ὁ. subtilis de minimis rebus
 disputationes.
 Ἀνιδάρος. ας. ἡ. exilitas.
 Ἀνιδάρος. prudens consiliū, calliditas.
 Ἀνιδάρος. subtiliter texum.
 Ἀνιδάρος. ῥ. bucca.
 Ἀνιδάρος. extenuo.
 Ἀνιδάρος. ὅ. ὁ. tenuis, minutus, subtilis,
 macer. ἡ τῷ Ἀνιδάρος, frustulatum.
 Ἀνιδάρος. crura gracilia habentes.
 Ἀνιδάρος. ἰος. ὁ. ἡ. habens tennes inci-
 suras.
 Ἀνιδάρος. ῥα. quae sunt tenuiori pilo.
 Ἀνιδάρος. ῥα. pili tenuiores.
 Ἀνιδάρος. μ. ἰσω. π. μα. sculpo, in sculo
 ptura, ὁ calatura subtiliore ὁ mi-
 nutiore operor. Plato posuit pro
 subtiliter partiri, ὁ distinguere, ἂν
 ἡ δ' ἰρα Ἀνιδάρος ἡ δ' Ἀνιδάρος. Neut. ab-
 sol. Bud. Com.
 Ἀνιδάρος. opus tessellarium ὁ uermi-
 culatum, ὁ opus intestinum elegan-
 tis artificij. Bud. ibidem.
 Ἀνιδάρος. huiusmodi artifex.
 Ἀνιδάρος. gracilem ὁ tenuē uocem
 habens.
 Ἀνιδάρος. cui labrum tenue.
 Ἀνιδάρος. ὅ. ὁ. extenuatius.
 Ἀνιδάρος. anima, mors, fatum, Pluto,
 Proserpina. ἡ δ' ἡ δ' Ἀνιδάρος τὰ δ' Ἀνιδάρος
 τῷ δ' Ἀνιδάρος.
 Ἀνιδάρος. μ. ἰσω. π. μα. attenuo, commi-
 nuo, ἡ τῷ Ἀνιδάρος. Acliu. accus.
 Ἀνιδάρος. imminutio, ὁ cum aliquid
 de phalangis numero demitur.
 Ἀνιδάρος. dicuntur fructus extrinse-
 cus telli cortice.
 Ἀνιδάρος. ὀν. ῥ. testa, oui, aut mali pu-
 nici cortex.
 Ἀνιδάρος. ὅ. ὁ. testaceus.

Λίττα. μ. ἴφ. π. ἴφα. decoratio.
 Λίρνη. ἰ. Lerna, lacus in Argiurū ac
 Mycenaeorum agro cōmunis, quem
 igni Hercules expurgauit.
 Λισβίος. scortum, concubitus.
 Λισβιάς. ὄ. ὃ.
 Λισβίῃ. polluere, conspurcare. Sum-
 ptum à moribus Lesbiorum. Eras.
 Chil.
 Λίσσις. magna, aquatica.
 Λιχῶς. ὄ. ὃ. interpres, congerro.
 Λίχη. ἡ. ἰ. loquela, confabulatio, nu-
 ge, conuenus, locus communis, et
 varia fabrica.
 Λιχλιά. contumelia, calumnia.
 Λιχλίτης. ἡ. ὃ. calumniator.
 Λιχλίκος. ἡ. ὃ. permiciosus, tristis, an-
 xius, grauis, difficilis, humidus.
 Λιχλόν. μ. αἰ. π. γκα. dealbo. λευκί-
 νουσι τὸν ὄφθαλμόν, canesco. Accus.
 Λιχλόνος. ἡ. ὃ. canus, ut albus flos.
 Λιχλιάς. ἡ. ὃ. gula, uerticulus. Item
 Lucania regio, dicta sic quòd albicet.
 Λιχλιάς. ὄ. ὃ. ex imo gutture.
 Λιχλιάς. Lucani populi.
 Λιχλιάς. ὄ. ὃ. alba ardeola.
 Λιχλιάς. ὃ. ὃ. candor.
 Λιχλιάς. ὄ. ὃ. argyraspis, albo scuto
 uens.
 Λιχλιάς. ἡ. ὃ. populus arbor, ὃ morbi,
 siue scabiei genus, apud Herodot.
 Λιχλιάς. ἡ. ὃ. alba.
 Λιχλιάς. ὃ. ὃ. formidolosus.
 Λιχλιάς. ὃ. ὃ. populeus.
 Λιχλιάς. albus.
 Λιχλιάς. ὃ. qui depingit albo co-
 lore.
 Λιχλιάς. genus lapidis.
 Λιχλιάς. Maruta dea uertitur à Plus-
 tarcho in uita Camilli: Leucothea di-
 cta, quòd cum circa Megaridem per
 campum quandam albicantem cur-
 rerei, in furorem inciderit, adeò ut

se in mare iniiceret.
 Λιχλιάς. ὃ. ὃ. alba uola.
 Λιχλιάς. ὃ. ὃ. qui albis genis est.
 Λιχλιάς. ὃ. ὃ. candidis uestibus in-
 ductus. Vnde exiat prouerb. ἵσθι
 λευκὸν πάρεφός ἐστι, ἵσθι ἵσθι ἵσθι
 ὄ. ὃ. in eum qui uestibus quidem fru-
 gi utatur, nec ullo maioris impendij
 fucò inebriatis, animo uero luxu dis-
 fluat. Cal. lib. 9. cap. 7.
 Λιχλιάς. ὃ. ὃ. mollis denotatur ὃ
 effeminatus, quasi candidis nari-
 bus, imbellis, delicis fractus, timi-
 dus. Huic opponitur λευκάντης,
 uirililis.
 Λιχλιάς. epitheton Solis, quòd duo-
 bus equis albis uehatur.
 Λιχλιάς. ὃ. ὃ. albarosa.
 Λιχλιάς. ὃ. ὃ. albus. Est ὃ auis nomen ex
 ardeolarum genere.
 Λιχλιάς. ὃ. ὃ. albedo.
 Λιχλιάς. candidantia.
 Λιχλιάς. ὃ. ὃ. accipiuntur, de quo
 Bud. Com.
 Λιχλιάς. ὃ. ὃ. fuscus, id est color mi-
 xtus ex albo ὃ nigro.
 Λιχλιάς. ὃ. ὃ. albus corpore.
 Λιχλιάς. ὃ. ὃ. habens albas ulnas.
 Epitheton lunonis, propter aeris per-
 spicuitatem.
 Λιχλιάς. ὃ. ὃ. albugo, album oui.
 Accipitur etiam pro λευκάντης
 γκαμμαρῶ, id est tabula albo colore
 inducta, sicut album Latine. Bud.
 Com.
 Λιχλιάς. ὃ.
 Λιχλιάς. idem.
 Λιχλιάς. ὃ. ὃ. albus aspectu.
 Λιχλιάς. ὃ. ὃ. habens oculos albos.
 Λιχλιάς. una Sirenum.
 Λιχλιάς. ὃ. ὃ. latus, planus, tenuis, perfe-
 ctus, catus, humilis.
 Λιχλιάς. uideo, aspicio.

Λιτάρ. ὅ. dignus qui lapidetur.
 Λιτός. uisibilis, lapidatus.
 Λιχαμονία. μ. ὄσω. π. ὑπα. albis induor.
 Neutr. absol.
 Λιχαμονία. miueis induta uestibus.
 Λιχαμόω. ὄτος. ὅ. albis indutus, alba-
 tus, ut apud Horat. Ille repotia, na-
 tales, alios 'ue dierum Festos alba-
 tus celebret. Bud. in Annot.
 Λιχλωάριον. nugari.
 Λιχηπατίος. ὅ. ὅ. timidus, quod metu-
 entibus hepar albescere credatur.
 Λίω. μ. ὄσω. π. ὑπα. lapido, uideo.
 Accusf.
 Λιχόνω. lectum, hoc est concubium
 appetere.
 Λιχηποιός. ὅ. ὅ. uel λιχηποιός. herbosus.
 Λιχημα. μ. ἵζωμα. π. ὑμα. cubo. Des-
 pon. absol.
 Λιχός. ὄτος. ὅ. lectus, coniugium, ixor,
 conuictus.
 Λίγιος. ὅ. ὅ. obliquus.
 Λίγι. ex obliquo.
 Λιχό. ὄτος. ἡ. puerpera.
 Λιχών. fruticosum, herbosum.
 Λίχω. μ. ἵσω. π. ὑπα. facio dormire.
 Neutr.
 Λιχίος. ὅ. ὅ. puerperio conducens.
 Λιωβάτος. iua.
 Λιόλης. perditus.
 Λίων. ὄτος. ὅ. leo. παρὰ τὸ λέω τὸ βλέπω,
 ὁφθαλμικῶς τὸ ὄν.
 Λιωνιδόρ. terribiliter, leonis instar.
 Λιωπία. planum saxum.
 Λιωρίς. ὄ. ὅ. Promethei epitheton
 apud Aeschylum, πωτολμος, qui
 pro populo moritur, qui populo ο-
 peris occasionem subministrat, ut
 Prometheus tradito igni mortali-
 bus.
 Λιός. ὅ. ὅ. Atticè populus, turba.
 Λίος, uel λιός, apharefi pro τάλιος. ab-
 solute, perfectè.

Λιποφόρος. ὅ. ὅ. λιποφόρος.
 Α Η
 Λῖ. uile.
 Ληΐω. ἡ. ἡ. σποδαΐω.
 Ληβόλος, pro λιποβόλος. lapidibus ia-
 ciens, uel dignus qui lapidetur.
 Λίβω. λαμβάνω, sed est obsoletum.
 Λήω. quiesco, desino, cesso.
 Ληδάρων, ὅ.
 Λέδωρ. tunica uilis, astius.
 Ληδάρ. fessum esse.
 Λέθιος. obliuiosus, uel obliuionem in-
 ducens.
 Ληθάω. obliuisci facio.
 Ληθαρχικός. ὅ. ὅ. ueternosus.
 Λιθαργός. ὅ. ὅ. morbus est, quem Latini
 torporem appellant, inexpugnabilis
 pene somni necessitas, ut scribit
 Cels. lib. 3. cap. 20. Dictum ἀπὸ τῆς
 λήθης, hoc est ab obliuione. Nam eo
 morbo accidit obliuio omnium re-
 rum: à pituita posteriores uentricu-
 los cerebri occupante, in quibus est
 memoria.
 Ληθιδανόν. obliuionem pariens.
 Ληθιδάρ. ὄτος. ἡ. obliuio.
 Λέθη. ἡ. ἡ. obliuio, lethe.
 Λέθιος. clancularius.
 Ληθός. ὅτος. ἡ. obliuio.
 Λίθω. μ. ὄσω. π. ὑπα. lateo. Neutrū,
 accusf.
 Ληιάνω. iniiciens uiris mulierū amo-
 rem. ἀπὸ τῆς λήθης τὸς ἀνδρας.
 Ληϊός. ἡ. bello capta.
 Ληιβόταρα. ἡ. ἡ. segetem pascens.
 Ληιβόταρος. ὅ. ὅ. segetes depascens.
 Ληιβός. aper.
 Ληιδάειον. λιδάρων.
 Ληιδωρ. ἡ. ἡ.
 Ληίσωμα. μ. ἵσωμα. π. ἵσωμα. prador, na-
 sto segetes, possideo.
 Λίτω. ὅ. ὅ. seges, fruges, campus se-
 getum.

Ἀγίος. u. muilius, uilis.
 Ἀγίς. ἰδός. ἰ. prada, possessio ex prada.
 Ἀγίστις. ἰδός. ἰ. latro.
 Ἀγίστις. bello captus, cum pradis ab-
 actus.
 Ἀγίστις. ἰδός. ἰ. Epitheton Mineruæ, quia
 prada præst.
 Ἀγίτος. s. ὁ. populus.
 Ἀγῆσθαι, ἢ Ἀγῆσθαι. clamare, plaudere,
 percutere, latrare.
 Ἀγῆσθαι. pusilla uoce utor.
 Ἀγῆσθαι. s. ὁ. parua lecythus.
 Ἀγῆσθαι. canillatio, frigillatio.
 Ἀγῆσθαι. ἰ. ὁ. qui exilē habet uocem.
 Ἀγῆσθαι. s. ἰ. uas olearium, ὅ in quo un-
 guenta recōduntur, quod ὅ Latine
 lecythus dicitur, penul. corr. Cice-
 ro uidetur li. i. ad Atticum, copiam
 dicendi uniformem Ἀγῆσθαι appel-
 lasse, alludens fortē ad illud Aristot.
 phan. Ἀγῆσθαι ἀπὸ πῶτος.
 Ἀγῆσθαι. altius clamare ac strepitum
 edere.
 Ἀγῆσθαι. s. ὁ. superbia, dogma, consi-
 lium, constantia, fiducia, ὅ robur
 animi.
 Ἀγῆσθαι. sum excelsio ὅ sublimi ani-
 mo ὅ intrepido, superbio.
 Ἀγῆσθαι. s. ὁ. arrogans, superbus.
 Ἀγῆσθαι. τὰ. sententiæ, consilia.
 Ἀγῆσθαι. lippio, cæcutio, cæcutio lippi-
 tudine. Neut. absol.
 Ἀγῆσθαι. ἰ. lema, lippitudo, humor in
 oculis concretus, unde lippitudo na-
 scitur. ὡς τὰ δὲ ἰδός ὅ βλῆσθαι, ἢ δὲ μῆ.
 Ἀγῆσθαι. s. ὁ. questus, lucrum, captu-
 ra, captio, spatium, uagina.
 Ἀγῆσθαι. idem.
 Ἀγῆσθαι. corymbus.
 Ἀγῆσθαι. insula Thraciæ propinqua.
 Ἀγῆσθαι. animus.
 Ἀγῆσθαι. Leneus, cognomē Bacchi, ὅ
 δῆσθαι festi eius. Vnde δῆσθαι

μῶσ Ianuarius dici ait Ioannes
 Grammaticus, quod Dionysio Lenæo
 à torcularibus dicto festiuitas eo
 mense ageretur.

Ἀγῆσθαι. ἰδός. ἰ. mulier Bacchas.

Ἀγῆσθαι. s. ὁ. unitor.

Ἀγῆσθαι. s. ὁ. torcular. ὡς τὰ δὲ ἰδός ὅ μῶσ.

Ἀγῆσθαι. liber erat, in quem puero-
 rum nomina referrebantur, qui iam
 iuete suæ facti erant. δῆσθαι τὸ τῆς ἰδός
 τὸ δῆσθαι ἰδός ὅ μῶσ.

Ἀγῆσθαι. s. ὁ. lexicypretus potius ὅ
 lexicyprata, medicinæ quæ febres su-
 giunt. de qua Hermol. in Plu.

Ἀγῆσθαι. ἰδός. ἰ. quies, desinentia, fors.

Ἀγῆσθαι. sinendum est, explicandum,
 aggrediendum.

Ἀγῆσθαι. capiens.

Ἀγῆσθαι. capius.

Ἀγῆσθαι. μ. ἰδός. π. ἡσθαι. nugor. proprie
 nefariē loquor ex ebrietate, ὡς τὰ
 autem nimium ὅ stulte loquor. Ἀγ-
 ῆσθαι ὅ μῶσ, Attice pro nugaris. Neut.
 accusf.

Ἀγῆσθαι. s. ὁ. mege, triche, stultus, nuga-
 tor, mendax. Bras. Chil.

Ἀγῆσθαι. nugatorium.

Ἀγῆσθαι. s. ὁ. i. nugator.

Ἀγῆσθαι. delira fabula.

Ἀγῆσθαι. uis, ut ἰδός, si uis, Aristoph.

Ἀγῆσθαι. uoluntas, electio.

Ἀγῆσθαι. obliuiscar.

Ἀγῆσθαι. s. ὁ. ὅ μῶσ. sicariotū suæ
 latronum princeps.

Ἀγῆσθαι. s. ὁ. i. latrocinium.

Ἀγῆσθαι. μ. ἰδός. π. ἡσθαι. latrocinor, po-
 pulor, latrocinio despolio. Neut. absf.

Ἀγῆσθαι. s. ὁ. latro, prado, sicarius.

Ἀγῆσθαι. s. ὁ. manus piratarum, latro-
 cinium.

Ἀγῆσθαι. s. ὁ. obliuio.

Ἀγῆσθαι. s. ὁ. prædabilis.

Λιθία. calculo laboro.

Λιθίζω. lapidis qualitatē potius quā gemmā referre. Plin. lib. 7. cap. 17.

Λιθίον. s. o. lapidus.

Λιθίον. s. o. i. lapillus, λιθίον.

Λιθισμός. μ. σ. σ. π. κ. α. lapido, lapides in aliquem iacto, lapidibus obstruo. Accusf.

Λιθισμός. s. o. i. iaciens lapides.

Λιθογλύφος. s. o. f. sculpsit lapidarius.

Λιθοδίου. s. o. architectus faber lapidarius.

Λιθοδάω. lapide frango.

Λιθοκάριος. s. o. qui est saxeo corde.

Λιθοκόμης. s. o. gemmis uel lapillis distinctus ac picturatus.

Λιθοκτορ. s. o. lapidatus, lapidator.

Λιθοκόμης. μ. σ. σ. π. κ. α. lapido. Accu.

Λιθοδόχμος. α. σ. s. strues lapidum, edificium.

Λιθοδόμος. lapides colligēs, edificator.

Λιθομότης. qui ad populum concionabatur, ἡ δὲ τῶν λίθων ὁμιλία.

Λιθοποιὸν Ἰνδῶν. s. bipennis, instrumentum scalpendorum lapidum.

Λιθοφύος. s. o. lapicida, λιθόφυος, λιθόφυος.

Λίθ. s. o. uel i. lapis, gemma.

Λιθοστρώς. s. o. i. lapidibus stratus, ἀστρώς ὁ στρωμένον.

Λιθομεία. ac. i. lapicidina. Est etiam carceris ὁ custodiae nomē apud Syracusanos, cuius meminit Thucyd. unde arbitror prouerbiū natum, Εἰς λιθομείας.

Λιθοτόμος. λιθοτόμος.

Λιθοτόμος. incisus à lapide.

Λιθοποιία. ars lapides excolentium et laborantiumque ad operū ornamenta

Λιθοποιία. s. τὴν ἐν τῇ βίῳ τῇ ἀνθρώπου.

Λιθοποιός. uel i. i. i.

Λιθοποιός. in lapidem uertet.

Λιθοποιός. ars incidendorum lapidum.

Ad eos qui in metallis lapides cādūs pertinere uidetur.

Λιθοποιός. s. οὐδὲν, lapidarius. Et οὐδὲν lapidarium ferramentum, apud Thucyd.

Λιθοποιός. in lapidem indurefcere ὁ lapidem fieri. Bud. Com.

Λιθοποιός. lapides fero.

Λιθοποιός. μ. σ. σ. π. κ. α. lapidesco, lapidem genero. Neut. absol.

Λιθοποιός. uel. s. i. lapidofus.

Λιθοποιός. tinnitū aurium, mirmittio.

Λιθοποιός. uas testaceum.

Λιθοποιός. μ. σ. σ. π. κ. α. uentilo, cribro, paleas à frumento separo, ἀποδοῖ, uti euro, comminuo, lingo.

Λιθοποιός. uel. s. o. uentilator.

Λιθοποιός. i. s. o. uentilabrum.

Λιθοποιός. idem.

Λιθοποιός. s. o. λιθοποιός, διασκορπιστής.

Λιθοποιός. uentilo, ἀποδοῖ.

Λιθοποιός. s. o. uentilabrum, uannus.

Λιθοποιός. uannum ferens, canistrifer, ut olim ad sacra Bacchi ferebatur ab hominibus infimae sortis, uel de etiam dictum est de homine abiectio et contempto.

Λιθοποιός. Bacchi epitbeton.

Λιθοποιός. sordidus.

Λιθοποιός. s. o. cuna, uannus.

Λιθοποιός. pro λιθοποιός apud Demosthen.

Λιθοποιός. s. o. rami cornuum ceruorum.

Λιθοποιός. uel λιθοποιός. obliquē.

Λιθοποιός. s. o. qui glomerari potest.

Λιθοποιός. cupio. Depon. genit.

Λιθοποιός. s. o. Lilybaeum.

Λιθοποιός. in uideo, cupio, festino.

Λιθοποιός. fame necare, famem impare, ut medici agrotis faciunt.

Λιθοποιός. idē, quasi dicas anguina inedia suffocare. Bud. Com.

Λιθοποιός

Λιμυκός. *humidus, herbidus.*
 Λίμβος. *δ. uel λιμῖος. gulosus, insatiabilis.*
 Λιμβρός. *οὐ. δ. nox, caligo.* (lis.
 Λιμυάρεχοι. *οι. qui locis maritimis præsunt, unde traiectus est ad exteras nationes, λιμνοφύλακες, id est portus custodes, Aristot. Bud. in Annot.*
 Λιμναρχία. *munus portuum curandorum, λιμνοφύλαξ.* (ris.
 Λιμνός. *φος. δ. portus, litus, sinus maris.*
 Λιμνα. *ης. ἡ. stagnum, mare, Oceanus.*
 Λιμνάω. *μι. ἄσω. π. αὐα. stagnum facio, stagno. Neur. absol.*
 Λιμνώος. *υ. δ. lacustris.*
 Λιμναΐας. *αἰ. deæ aquarum.*
 Λίμνη. *palus, stagnum. παρὰ τὸ λίαν καὶ δόξα μὲν.*
 Λιμνίτις. *ἰδος. ἡ. stagnæa.* (na.
 Λιμνοθάλασσα. *lacus aut stagnæa maris.*
 Λιμνόςρεα. *ostrea.*
 Λιμνοργός. *ἡ. lacunas purgans.*
 Λιμνοῦθαι. *in paludem uel lacum abire & exundare, uel in paludem redundare. Bud. Com.*
 Λιμνῶδης. *ἡ. restagnatio.*
 Λιμοδωεὺς. *οι. qui fame urgēte aliquod demigrant, à Dorensibus qui Peloponneso fugerant annonæ inopia, sumpta uox est. Eras. Chil. (migro.*
 Λιμοδωρίω. *fame compulsus aliquod de*
 Λιμοκονίω. *μι. ἔσω. π. κα. fame neco.*
 Αἰτίω. *accus.*
 Λιμοκτονία. *huiusmodi inedia à me, dico imperata.*
 Λιμός. *ῶ. δ. Attice. uel ἡ. Dorice. fames.*
 Λιμψόρος. *morbus quidam, malus corporis habitus ob famem. Nam cum mali succi cibarijs propter inopiam utendum est, scabies & uaria cutis ulcera proveniunt.*
 Λιπαίνω. *relinquo. Αἰτίω. accus.*
 Λιμψάω. *decipere.*
 Λιμψός. *sycophanta, parcus.*

Λιμῶσθαι. *μι. ἔσω. π. αὐα. famescio, esurio.*
 Neur. absol.
 Λίον. *leonem.*
 Λινοός. *ι. δ. ex lino factus.*
 Λιράριον. *ἡ. filum, funiculus.*
 Λίριος. *λινός. lineus.*
 Λινάκος. *funiculus.*
 Λινόςδεμος. *υ. δ. uinculum lineum.*
 Λινόςωσις. *ἡ. Mercurialis herba.*
 Λινοθήραξ. *κος. ἡ. thorax lineus, lineo thorace indutus. Homer. Iliad. β. de*
 Λiace, *ὄλγιος ἡ. ἔλινος λινοθήραξ.*
 Λινοκαλαμίσ. *linum agreste.*
 Λίνον. *υ. δ. ἡ. linum, uinculum, rete, chorda, filum, lana.*
 Λίνοος. *ἡ. λίνος.*
 Λινόςβης. *ἡ. qui est à retibus, qui retia custodit, et aues incidētes obseruat.*
 Λίνος. *υ. δ. linus cantilene genus, proprium rusticorum. Item fomis.*
 Λινόςπριμον. *lini semen.*
 Λίνω. *intermitto.*
 Λίς. *latus, obliquus, lapis.*
 Λίπα. *pro λιπαρόν. pingue, oleum. Inde clunabile poetis.*
 Λιπαίνω. *μι. ἔσω. π. κα. impinguo. Accus.*
 Λιπάρα. *insula nomen.*
 Λιπαρά. *lenia emplastra.*
 Λιπαρίω. *μι. ἔσω. π. κα. obsecro, obtestor, oro, supplico, adulator, promptus sum. Accus.*
 Λιπαρίως. *affatim.*
 Λιπαρὺς. *ῖος. ὡ. ἡ. magnus, accuratus, diligens, supplex.*
 Λιπαρεία. *ας. ἡ. absiduitas.*
 Λιπαροκρίθμυος. *υ. δ. ἡ. habens pulchras uittas in capite.*
 Λιπαρός. *ῶ. δ. pinguis, cui contrarium λιπαρός. Item maturus, formosus, plenus.*
 Λιπαρόλαον. *pinguem terram habens.*
 Λιπαρὺς. *abundanter.*
 Λιπαρμός. *ῶ. δ. inunctio.*

Αἰτλίς, apocopa pro αιπαῖ ἰλαψή. pin-
 gui oleo.
 Αἰτερνίτις. ιος. ἰ. egenā, inops, ut quæ
 ἰνὶ νῆρι, hoc est, uirguleis quoque ca-
 reat, aut abiectior sit. Mascul. αιτερ-
 νίτης.
 Αἰτήμαρος. qui statuto die non præs-
 tuit.
 Αἰτήβιοι. mortui.
 Αἰπογνήμων. ἀπογνήμων.
 Αἰποσθενούσας. animi defectione labo-
 rantes, de mulieribus dictum.
 Αἰπόλυος. solitarius.
 Αἰπένως. nauis defertor.
 Αἶπος. ιος. ῥ. pinguedo.
 Αἰποδάρας. ιος. ὀ. ἰ. macilentus.
 Αἰποτάτης. ὀ. ὀ. ὦ.
 Αἰπίτακτος. ὀ. defertor aciei, τράσφυα.
 Αἶψω. cupio, amplector.
 Αἰεὶως. suavis, odoratus, splendidus.
 Αἰεὶος. flos, narcissus propriè Atticis.
 Αἰρεῖς. οὐ. ὀ. ὦ.
 Αἰρόφθαλμος. impudens, θρασύς.
 Αἰ. ἰός. ὀ. leo.
 Αἶς, αἰτός. pannus lineus subtilis.
 Αἰσάσνομαι. supplico.
 Αἶσπος. ὀ. attritus & usu depolitus di-
 minutusq̃. Sic etiam dicitur, cui na-
 res sunt graciles ac timore prorsus
 uacant: cuiusmodi sunt aues. Ἀστρά-
 γαιοι αἰσποὶ dicuntur, qui in medio
 perituri sunt: & γὰρ αἰ αἰσποὶ eadem
 ταιδε, ἰατρίμματα, ἢ ὀδυνά. Hinc
 etiam
 Αἰσπόροι à comicis appellātur Athe-
 nienfes, qu' d cum magna ex parte
 nautici essent, ob sedendi assiduita-
 tem depyges reddebantur.
 Αἰσώμαι. supplico.
 Αἰσός. leuis, planus, asper, altus, ac cli-
 uis, præruptus, miser.
 Αἰσώω. αἰσώωμαι.
 Αἰσός. ὀ. ὀ. supplicabilis.

Αἰσάω, &
 Αἰσάω. purgo, fodio, polio, explano.
 Neutr. accusf.
 Αἰσπος. ὀ. ὀ. uentilabrum.
 Αἰσπρός. lapidibus stratus, planus.
 Αἰσφοῖ. οἰ. coxendicer.
 Αἰσφώω. minuo, attenuo.
 Αἰσχος. ἰ. ὀ. parcus.
 Αἰσσομαι. adhortor, saluto, uoueo, sup-
 plico.
 Αἰτανία. αἰ. ἰ. supplicatio, litania.
 Αἰτανώω. μ. ὦσω. π. ἀνα. rogo, uota ac-
 cipio, & dona lito. Actiu. accusf.
 Αἰταγίσα. curro, festino, salto.
 Αἰταγισμός. saltatio.
 Αἰταρος. uelox.
 Αἰτί. ἰς. ἰ. supplicatio, & Macedoniae
 urbs.
 Αἰτί. ῥ. subtili, stragulo.
 Αἰτίρρις. οὐ. ὀ. canionis genus apud
 Phrygios. proprium fossorū & agri-
 colarum.
 Αἰρίς. ἰ. squama aris.
 Αἰρεβίπος. tenuiter nutritus.
 Αἰρεδίατος. ῥ. tenuitas uictus.
 Αἰρέμω. αἰσώωμαι.
 Αἰρέμ. ὀ. ῥ. pannus, operimentū tenue.
 Αἰρός. ὀ. ὀ. simplex, frugalis, lenis, humili-
 lis, exiguus, paruus, tenuis, ut αἰρὰ
 δῶρα.
 Αἰρότης. ὤρος. ἰ. simplicitas, frugalitas,
 tenuitas, lenitas. Cicero Epist. lib. 7.
 Lex sumptuaria quæ uidetur αἰρότη-
 τα attulisse. (τε.
 Αἰταγῆς. ῥ. λαχὰ αἰγας, Didymo autho-
 Αἰταγῆς δημοσίω. ministri publici.
 Αἰτέως. improbus.
 Αἰτρά. αἰ. ἰ. libra, obolus, numisma
 genus apud Siculos.
 Αἰτή. urna.
 Αἰτήρ. Attice pro νήτρ. ὀ. ῥ. nitrum.
 Aristophan.
 Αἶψω. cupio.

Λιπαρὴ sanguinem mitto, deficio cor-
pore, exanguis fio, palleſco.
Λιχάσω, λιχίσω.
Λιχάνος. ἴ. ὁ. digitus medius, index. π. α.
ρὰ τὸ λίαν χαίνειν.
Λίχας. α. ὁ. Lichas uiri nomen. Item si
pollicem explices & indicem, λίχας
nominatur mensus is, ἀπότοιμας.
Λιχάνος aut λιχέσις. morbus, qui quòd à
mento prius oriebatur, mentagra à
Latinis dici cœpta est. Deinde à simi-
litudine cutis, elephantiasis.
Λιχμάσω, μ. ἄσω. π. α. α. &
Λιχμάω, &
Λιχμάσμαι, μ. ἴσμαι. π. κ. α. λ. ambo, li-
gurio. Actiu. accus.
Λιχμήρις. nos. exerens linguam.
Λιχνήα. α. ἴ. gulofitas, edacitas.
Λιχνώω, μ. ἄνω. π. ἄνω. κ. α. glutio, λιμνώω.
μ. α. π. α. ρὰ τὸ λίαν χαίνειν. Neutr. accu.
Λιχνοῦντι. a. lucernarium accensio.
Λιχρός. ἴ. ὁ. gulofus, auidus.
Λιχρεῖς. oblique.
Λίψ. βός. ueneus aduersus uulturnum
flans, qui Latine africanus dicitur.
Cell. lib. 2. c. 12.

Α Ο.

Αόβιος. pars gibba hepatis.
Αοβός. infima auricula. ἀπὸ τῆ λαμβάν-
ου. Eam enimprehendimus cū ad-
monemus. Dicitur etiam eodem no-
mine pars auris superior : & summa
omnia τοβοὶ possunt dici, ut in iecore
τοβοὶ, partes inferiores aut superio-
res. Dicitur item ciceris aut fabæ
uas. Item siliqua interdum, & si-
bre uisimarum.
Αοδάς. οί. delecti ciues, prudentes,
cohortes, copię. Nicandro oculi si-
gnificantur ναυὰ τῶν ὀφθαλμῶν.
Αοδάλλω, aduerb. elefē, collectim.
Αοδάειν. τὰ. fermocinationes.
Αοδάσω, μ. ἄσω. tardo, moror, inuideo.

Αοηάειν. λοηάειν.
Αοηάω. tingo.
Αοηη. η. ἴ. τὰ. πο. ἴ.
Αοηάειν. saxa in portu, quibus naues
alligantur.
Αοηάειν. οὐ. ἴ. locus ubi cōueniunt con-
sulentis, pulpium ubi recuaniunt co-
madie.
Αοηάπορος. sophista epitheton.
Αοηία. α. ἴ. conueniens, collatio, colle-
ctio, collecta. Paulus ad Corinth. 1.
c. 16. πρὶ ἧ τῆς λοηίας τῆς τοῦ ἀγίου.
Nouum apud Apostolum uerbum, à
colligendo siue legendo dictum. Ap-
paret enim metaphoram sumpsisse à
fatibus arborum aut terræ, quæ legi
dicuntur: unde & legumina.
Αοηίδιος. oratiuncula.
Αοηίως. nos. ὁ. rhetor.
Αοηίσμαι, μ. ἴσμαι. π. ἴσμαι. computo,
consydero, existimo, arbitror, repu-
to, expendo, imputo, cogito, διαλογί-
ζομαι, ὑπολογίζομαι, ἀπολογίζομαι,
ἐκλογίζομαι.
Αοηίσω. idem.
Αοηικός. οὐ. ὁ. rationalis, rationi obtem-
perans.
Αοηίμη πόλις. insignis urbs.
Αοηιος. η. ἴ. oraculum, deorum respon-
sum, uaticinium, rumor, φῦγμα, re-
sponsum soluta oratione, sed ἡχομήρ,
carmine, λοηίος.
Αοηιος. οὐ. ὁ. eloquens, prudens, doctus.
Αοηιος apud antiquos dicebatur, qui
in unaquaque patria instituta inter-
pretari & eloqui poterat, hoc est, hi-
storiæ & antiquitatis peritus, & in
eare facundus. Αοηιος Mercurius,
quasi studiorum & literarū eloquen-
tiæ præses. Αοηιῶταδὶ apud Plus-
tarchum uaticiniorum interpretes
peritissimi.
Αοηίους. nos. ἴ. eloquentia.

rebus cōsulere, prospicere, res consy-
derare, de rebus cogitare, uidere, cō-
suetudine. Quod tamen interdū est
proportionem habere, hoc est instar
esse, & ἀνάλογον ἔσθαι, Synes. Vnde
κατὰ λόγον, id est proportionem, Ari-
stot. Vel pro ratione, id est modo et
forma, ut ἰσὺ λόγου, ab re, extra pro-
positum. ὑπὲρ λόγον, ultra modum,
suprà quàm dici possit. Sic etiam
λόγου κρείσσον, pro eo quod maius est
omni ratione, aut quod nulla ratio
cōprehendere potest. Vel pro ratio-
ne, id est causa, ut λόγον πείζον, ratio-
nem reddere, & λόγον διδόναι, causa
sam dicere, ἀπολογῆσθαι, κείρωσθαι,
dissuadere, Andocy. Xenoph. & De-
mosth. Huc pertinet, quod cum κα-
τὰ πρῶτον λόγον dicunt, primaria ra-
tione & causa significat, siue per se:
& κατὰ δεύτερον λόγον, secundaria et
per accidens. Sic cum ponitur pro
ratione substantia, id est finitione,
Aristot. Aliquando pro fama &
existimatione hominū, ut λόγος ἔχων
fama est, Athen. Sapius tamen sine
uerbo. Gregor. ἵς ὁ ἰμὸς λόγος, ut
mea est opinio. οὐδ' αἶς λόγος τοῦτον,
pro nullo numero habetur. Ali-
quando λόγοι sunt studia literarum
& disciplinæ liberales. Synes. καὶ μὴ
τοὺς λόγους. Et Aristot. τοὺς ἐν λόγοις
ὄντας philosophos appellat, & doctri-
narum studiosos. Aliquando po-
nitur pro disceptatione seu disputa-
tione. Theophrast. πρῶτον φησὶ λόγους
&c. Idem, ἀποκρίναι καὶ λόγους δίδω-
μεν. Aliquando pro libro, ut κα-
τὰ τὸν ἑβδόμου λόγον, libro septimo,
Galen. Postremo λόγος dicitur
filius Dei, & uirius (ut scribit Cy-
pri.) ratio item, & sapientia eius &
gloria. Bud. Com.

Λοχμῆος. hastatus.
Λόχμη. ἢ. lancea, ferrū hastæ, quies,
pars.
Λοχμῆτος. ὁ. ὁ. satelles.
Λοχμηίς. lanceola herba.
Λοχμομα. μ. ἐσομαι. ὠ. ὠμαι. tendo in
acutum. Depon. absol.
Λοχηφόρος. ὁ. ὁ. lanceam ferens,
hastatus.
Λοχητός. ὁ. ὁ. longus ut hasta.
Λοισμάς. ὁ. locus.
Λείπρον. ὁ. ὁ. lauacrum.
Λιποχότος. ὁ. ὁ. balneator, tripas.
Λιποχότι πῖπος dicebantur in qui-
bus calefiebat aqua.
Λοίω. μ. ἴσω. ὠ. ἴπα. lauo. Actiu. accus.
Λοισία. faxum aridum.
Λοισάω. libate.
Λοισόσιον. uas oleo dicatum, & quod
oleum in se continet. Bud. Com.
Λοισῖον. ὁ. ὁ. uas ad sacrificandum.
Λοισί. ἴς. ἢ. libamen, libatio. ἀναβῶ.
Λοίμ. ὁ. ὁ. pestifer, mortem ferens.
Λοιμός. ὁ. ὁ. pestis.
Λοιδορία. μ. ἴσω. ὠ. ἴπα. obiurgo, con-
uicior, mordeo, increpo, maledictis
incesso, maledicta ingero, insector,
reprehendo. Dativus uel accusatiuus.
Bud. Com.
Λοιδωρμάτιον. ὁ. conuiciolum.
Λοιδωρία. ἄς. ἢ. conuicium, maledictū,
opprobrium, iurgium, obiurgatio,
sales conuiciosis.
Λοιδωρμός. idem.
Λοιδωρός. ὁ. ὁ. conuiciator, males-
dix.
Λοιδωρῶμα. ὁ. ὁ. Λοιδωρία. Dativus.
Λοιμολομα. corrumpo, nocero, peste in-
ficio & contagione.
Λοίμ. perniciēs.
Λοιμικός. ὁ. pestilentialis.
Λοιμός. ὁ. ὁ. pestis, cōtagiū, corruptio.
Λοιμώδης. ὁ. ὁ. ἢ. pestilens.

quando statur in lecto, dolores partus. Et λοῖα Diana, pariturionum fauorix. facilius enim plenuluni est partus.

Λοῖα. τὰ. purgamenta uocat Aristot. quibus eque uacant in partu.

Λοῖον, &

Λοῖον. μ. ὄνομα. π. ὄνομα. factio, parior dolores partus, paria, gigno, idcirco in lecto ob partum.

Λοῖον. λοῖον.

Λοῖον. μ. ὄνομα. infidiata.

Λοῖον. infidia.

Λοῖα. obsecratrix, secundae relictae in locis muliebribus à partu. Ponitur & pro infidijs.

Λοῖον. μ. ὄνομα. π. ὄνομα. pono infidias, infidior, distribuo.

Λοῖον. ὄνομα. infidia.

Λοῖον. ὄνομα. manipularis, infidiator.

Λοῖον. ὄνομα. densitas arborum, cespes, sylua, lucus, locus arboribus confectus, infidia.

Λοῖον. densus, Λοῖον.

Λοῖον. obliquus.

Λοῖον. ὄνομα. infidia, agmen, cohors, manipulus, centuria, classis.

Λοῖον. ὄνομα. puerpera.

Λοῖον. infidijs petor, & in infidijs locatus sum, hoc est λοῖον, conditus sum & lateo.

Λ Υ .

Λύα. ὄνομα. seditio, bellum, dissensio.

Λύα. nugor, garrigo, seditiones moueo.

Λύα. conuictior.

Λύα. Bacchus, quod λύα, id est seditionem pariat.

Λύα. i. Venus.

Λύα, &

Λύα. obscurè.

Λύα. populus alba.

Λύα. aduersus.

Λύα. ὄνομα. lyncurium, urina lyncis, & gemma quae ex urina lyncis nascitur.

Λύα. i. obscuritas, nox.

Λύα. μ. ὄνομα. π. ὄνομα. uerto, moueo, flecto, incuruo, uincio, contorqueo.

Quod & de luctantibus dicitur, cum nexus alter alterius euadere cupientes, corpora contorquent & flexibus artificiosis uirtutur. Bud. Com.

Λύα. ὄνομα. stridula nox, ὡς δὲ φωνή, βόλινρον ὄνομα, ὡς ἀκασιν τῶν μύων, ὡς ὡς.

Λύα. ὄνομα. tenebrosus, & plantae nox, quae quia contorta est frequentibus nodis, sic ut pro inuolucro quod accipitur. Item promembrorum fractione, nexu. Et ὡς δὲ τῶν ὡς, quibus luctatores inter se cōprehensantes uincuntur. Potest dici elusio luctae, quae flexu corporis fit, eluctatio. Aristophan. in Ran. metaphorice usus est, ὡς δὲ (inquit) ὡς, ὡς τῶν ὡς, ὡς τῶν ὡς. Id est cantuum turpium auditores. Interpres ex Didymo τῶν ὡς, ὡς τῶν ὡς intelligit. Bud. Com.

Λύα. ὄνομα. uitalia, id est quaecunque sic lenta sunt, ut commodè flecti possint, cuiusmodi sunt uimina, id est λύα, quae & ὡς τῶν dicuntur.

Λύα. ὄνομα. gemo, singultio condolens, ebullio.

Λύα. ὄνομα. ὡς δὲ, & animantis species.

Λύα. ὄνομα. i. &

Λύα. ὄνομα. singultus.

Λύα. ὄνομα. lyncx.

Λύα. ὄνομα. α. i. Diata cognomen, quod in uirgultorum densitate comperita memoretur, quae λύα uocantur.

Λύος.ον.ὁ.μιντεν.

Λυγρός. οὐ. ὁ. perhumidus, quasi νέαν
ὕδρην. Item grauis, molestus, diffici-
lis, miserabilis, tristis, malus, lugu-
bris.

Azobolus. ros. ♂, ♀. flexibilis, lentus.

*Anduāſæ. intemperanter laſciuire. à
Lydis extrèmè libidinoſis. Eraſ. pro
uerb. Lydus cauponatur.*

Ανδισι. Lydicè.

Δύα, πολλοί τῆς. *utile est.*

*Δυστηρία. ac. i. lyenteria, dissolutio in
cestinorum.*

Δύκ. λύα.

Δύλω. singultio, uoluo. Neutr. absol.

Δὲ ὅτε. soluti sunt.

Aνθιπαμβος. ē. apud Pindarum vocatur
Bacchus, quod ~~est~~ per illum affertur
femori, ac mox eo in lucem producit.
ro inclamauerit, ubi παρ μου, ὅτι παρ
μου, id est solue suauram, solue suau-
ram.

Λύφον. s. r. cruor, pulvis mixtus san-
guine, & sudore, tabes.

Ανθρώ. μ. ὅσω. π. ὡκα. στουεῖτο. Ἄς cuf.

*Αυξήσας. α. ζ. δ. annus. α. ζ. φ. ενυαίος θα
 ρα, quod clām pratercat, uel quod
 feriatim dies eius cohæreant, instar
 luporum, qui cum flumen tranant,
 proximus quisq; precedentis cau-
 dam mordicus tenet.*

Λύκαια. τὰ. Lupercalia.

Λύκοιτα. κς. η. ιρα.

Ανκῆος. Iupiter à Lycaone Pelasgi fi-
lioprimum cognominatus est, illi
Lycaaprimum instituit, qui cum ad
Lycæi Iouis aram puerum immolasset,
et sparsisset cruorem, in lupum credi-
tur deformatus. Cal. li. 9. ca. 3. Est
etiam Ἀνκῆος montis nomen, ad fini-
stram Cereis templi, qui et Olym-
pus, et ipsα Ἰωπὺς, id est sacer uerrex,
ab Iouis inibi educatione dictus est.

Illic fons & riuus appellatus, talis tra-
ditur esse natura, ut re diuina ibi à
Lycæiouis sacerdote curiosius pera-
cta, & fufis precibus, quernoq; ramo
leuiter commota aqua, mox densior
furrigatur uapor, nebule affimilis,
quæ non multo pòst effecta nubes, ag-
gregatis item alijs, largos demittat
imbres. Est ibidem quoq; Lycæi
louis lucus, quæ si quis, lege spreta,
ingrediaris, annum superuiuere ne-
quit: in quo item animalia nullam
prorsus umbram iactare fabulæ do-
cent. CæL. li. ii. ca. 17.

*Ανταρρωμία. α. ἡ. melancholica est affe-
fectio, siue infania genus, quo qui af-
ficiuntur, ἀνταρρωμοὶ dicuntur. Li-
pos enim imitantur, noctu exilien-
tes, & ad diem usq; inter sepulchra
diuersantes. Eorū præpalliet facies,
καὶ ὀφθαλμοὶ ἀσπαρτοι, hoc est oculis are-
scentibus, præcipuè uerò lingua.
Sunt præterea διψώδεις, sitibundi, τι-
βηϊ ex impactione crebra, ἀνιδρωτοί, id
est, citra medellam, ulcerosis. Hi
ὠνυχοῦντες appellantur. Cæl. lib. 14.
cap. 45.*

Λυκάς ἄδωρ. ἢ. canis nomen, quem Si-
monides suo epigrammate nobilita-
uit.

Λυκαυγίς. ἢ. crepusculum, quod ῥίκτη
ἔμφανίῳ vocat Homerus.

Λυκίη. κς. ι. θ

Λυκῆον. ῥ. pellis lupina.

Λύκειον, s. ἡ. Lyceum gymnasiū Athe-
nis, in quo docebat Aristoteles, au-
thore Stephano.

Lupinus, lupinus, terribilis.

Λύκη. κς. ἡ. lux matutina.

Λυκισγενής. ἰογ. ὁ, ἡ. lucem generans, uel
in Lycia genitus. · Apollinis epi-
theton.

Λυχνιδίος. ὁ. lupo ululatus.

Λυκέλας.

Λυκίλατοι. anguilla.

Λυκία. as. ἡ. Lycia.

Λυκιδῶς. casuli luporum.

Λυκίη. κς. ἡ. pellis lupina.

Λύκιος. α. ὁ. Lycius gentile, & cognomenium Apollinis, sicut λυκαργῆς.

Λυκιουργῆρ. τὰ λυκίον γῆ ποίηρ. Bud. Com.

Λυκιουργῆς. Lycio opificio factū. Bud. ibidem.

Λυκοβαΐας. sylva in qua lupi morantur.

Λυκοβῆδης. διάλυντος, matutinus.

Λυκοργῆς. ἱορ. ὁ. conficiens lupos.

Λυκοργος. α. ὁ. Lycorgus pro Lycurgus dixit Homerus Iliad. ε.

Λυκοπάειρος. α. ὁ. animal ex pardo & lupo.

Λυκοπτόρ. & ον. ὁ. lupicida, & Apollinis cognomenium, cui lupos immolabant.

Λυκοπόδες. οἱ. tyrannorum satellites, uegeto corpore, & animo praesigni iuuenes: sic dicti, quia pedes lupino circumtegerēt corio, aut quia in clypeis lupi insigne gestarent.

Λυκοφῶνς. α. ὁ. luporum occisor, qui lupos perdit quocumq; pacto.

Λύκος. α. ἡ. lupo. Aliquādo pro lupas ponitur, quod est fræni genus asperissimum: à lupinorum dentium similitudine appellatum, quos esse inæqualeis constat, et ob id nocentissimum. Aliquādo pro instrumento coquinario, quod alio nomine (Polluce & Pausania auctoribus) harpage & creagria quoq; appellari soles. Cael. lib. 15. cap. 2. & lib. 16. cap. 27. Est quoq; proprium fluij.

Λυκοπάδης. equi dicuntur, à fræni genere quod λύκος diximus appellari, & lupatum Latinis. Illis enim præfertur ac ferocienibus, sapeq; ob

insitam animositatem rebellibus, ut reundatur impetus, hebescatq; genositas nimia, huiusmodi fræna adhiberi solēt. Cael. li. 11. ca. 58. Sime qui & λυκοπάδας, uespas, siue apes interpretentur apud Nicandrum, οὐλύσαι πυθόμενοι λυκοπάδης ὄνη γῆεντο.

Λυκοργος. pro λυκοργος. α. ὁ. Lycurgus.

Λυκοβῆδης. α. ὁ. suspectus & latens, si rellē legitur apud Menandrum, λυκοβῆδης μὲν ἀείρει ἀὶ στυγὰς αὐτὸς id est, Suspectus quidem conciliationes sunt.

Λυκοφῶρ. alta sapiens.

Λυκόφως. pro tenebroso aut crepusculo ponitur, quod lupi color cinereus est, nec nigredinem praefereus intensiorem, ut ait Eustath.

Λυκόω. μ. ὅσω. π. una. destruo, corrumpo. Actiu. accusf.

Λύζης. α. ἡ. Lycus, urbs Crete.

Λυκός. intolerabilis.

Λύμα. αἶς. ὁ. sordes, purgamenta.

Λύμας. αἶ. petra.

Λυμᾶνμαι. μ. ἀνῆμα. uasto, ludo, corrumpo, uicio, perdo, opprimo, depri-
mo, prostigo, inficio, dedecoro, eue-
to; sugillo. Depon. accusf. iung. Est aliquando passiuæ significationis, quanuis Attici semper actiuè utantur.

Λυμάρηρ. ἕρς. ὁ. &

Λυμάχῃ. iniuria, dolor.

Λυμάχρ. ὄνος. ὁ. corruptor.

Λύμη. κς. ἡ. perniciēs, corruptio, nocumenium, calamitas, iniuria.

Λύμω. redimeret.

Λυμῶς. ἡ. ὁ. nudus.

Λύμω. κς. ἡ. labor.

Λόξ. κός. lux.

Λύωμαι. luo, redimo, seruo & recipio.

Λυπῖομαι. μ. ἄδωμαι, π. ἡμῃ. tristior. Depon. dauo.

Λύσις. μ. ἰου. π. κκα. tristitiam infero,
molestia afficio, anxium reddo, an-
go, dolorem affero, uexo, sollicito, in-
iuria afficio, offendo. Et λύσις, ma-
le habet. Αἰτίου. accus.

Λύσις. γρ. ἰ. tristitia, labor, perniciēs,
dammum, quasi νόσις, hoc est solutio
totius hominis, teste Chrysippo.

Λυσιπρός. ἰ. ὁ. tristis, ἄθυμος, grauis,
acerbus.

Λυσιθυμία. ας. ἰ. exanimatio, anima
deliquium.

Λυσιπόρος. ω. ὁ. terra sterilis.

Λυσιπός. ὁ. ὁ. sterilis, mæstus, infirmus.

Λύρα. ας. ἰ. lyra, quasi λύτρα, ut quæ Λα-
pollini tanquam recompensatio pro
bobus à Mercurio sit data, antea χρί-
αυς appellata.

Λυρικός. ἰ. ὁ. lyricus.

Λυρίδα. β. ῥ. lyrida.

Λυρίδα. μ. ἰου. π. ινα. lyra cano. Neut.
absol.

Λυρίδαρος. α. ὁ. lyra inuentor.

Λυσιποῖος. ἰ. ὁ. lyra opifex.

Λυρίδα. lyra canus.

Λυρικός. ἰ. ὁ. lyricen.

Λυθμία. ας. ἰ. infamia.

Λυθμία. ὁ. curas & tristitiam soluens.

Λυσία. furor, impetus, luxatio mem-
brorum.

Λυσίας. ἰς. ὁ. Lysias, uiri nomen.

Λυσιθερία. ας. ἰ. soluta capillos.

Λυσιθένη. γρ. ἰ. epitheton Dianæ, quod
parientibus xonam soluat. Dicitur
quoq.

Λυσιφωρ. ἰ. corrupta, ut quæ uirgi-
neam xonam iam soluerit.

Λυσιπύλας. ας. ἰ. portus Syracusarum.

Λυσιμνίς. ἰος. ὁ, ἰ. membra soluens.
Somni epitheton est, uel quod μνά-
σθαι, id est curas soluat.

Λύσιος. β. ὁ. solubilis, Dionysius.

Λυσιπρία. timeo.

Λύσις. ἰος. ἰ. solutio.

Λυσιπύλας. ας. ἰ. utilitas.

Λυσιπύλας. μ. ἰου. π. κκα. profum, συμ-
φίω. Neut. datiuo.

Λυσιπύλας. ἰος. ὁ, ἰ. utilis, commodus.

Λυσιπύλας. fugio.

Λύσις. furor, νόσις.

Λύσις. rabies, furor.

Λύσις. rabio.

Λύσις. infansio, rabio.

Λυσιπύλας. ἰος. ὁ, ἰ. rabiosus.

Λύσις. ατος. ῥ. locus in capite, discris-
men est capillorum.

Λυσιπύλας. expiatio, καθάρσις, porcel-
lus, cuius mactati sanguine manus
illinuntur eius, pro quo expiatio sit.

Λυσιπύλας. β. ὁ. solutorius.

Λυσιπύλας. solutorie.

Λυσιπύλας. β. ὁ. solubilis, solueus.

Λύσις. β. ῥ. pretiū redemptionis, πρᾶ-
δα, σῶστος, ἀπονομή.

Λυσιπύλας. locus alius.

Λυσιπύλας. μ. ἰου. π. ινα. redimo. Αἰτίου.
accus.

Λυσιπύλας. ατος. ὁ. secessus.

Λύσις. ἰος. ἰ. redemptio.

Λυσιπύλας. ἰ. ὁ. redemptor.

Λύσις. rabio.

Λύσις. multa loquor.

Λύσις. singultio.

Λύσις. ὁ. solutor.

Λυσιπύλας, & λυσιπύλας. gemma quadam
pellucida.

Λυσιπύλας. ας. ἰ. &

Λυσιπύλας. ubi accenditur lychnus.

Λυσιπύλας. ὁ. τὸ λυχνίου τόπος.

Λυσιπύλας. β. ῥ. candelabrum.

Λυσιπύλας. β. ὁ. lychnites gemma.

Λυσιπύλας. οἱ. dicebantur ij qui πρᾶ-
στην uitam agerent, noctu quod
interdiu fieri solet facientes, quasi lus-
ternarios dicas.

Λυσιπύλας, uel λυσιπύλας. ubi accen-

diuturnus lychnus, accensio lucernae.

Λύχνος, ὁ λύχνος. u. d. lucerna, lychnus.

παρὰ τὸ λύχνον ὄψος, ἤτοι οὐρανός.

Λύχνος. u. d. lampas, facula, aut qui portat lucernam.

Λύχνος. praelucens, lucernam praeferens.

Λύω. μ. ὕω. w. κκα. crimē diluo, hoc est ἀπολύω. Item dimitto, Herodia.

Homer. Ὁ Lucia. pro λυτῶν, redimo. Aelius. accus. Bud. Com.

Λυτῶν. d. raptorium.

Α Δ.

Λῶ. uolo, uis, inuadō.

Λωβάμας, ὁ

Λωβάς, uel λωβίς. μ. ἰσ. w. κκα. ὁ

Λωβίμας, ὁ

Λωβός. μ. δω. w. κκα. mutilo, fugilo, dico cōtumeliā, corrumpo, deprauo, contumelia afficio, malè afficio aliquem. Accipitur tamen passim pro oblator ὁ uitor, contumeliose improbor, id est λωβός, quo usus est Hippocr. Et λωβήμῳ, deprauatus. Bud. Com.

Λῶβη. w. ὠχῶν, contumelia, ndeu, mentum, actura, detrimentum, aduersitas, iniuria, sugillatio.

Λωβός. γῶς. damnosus.

Λωβήτης. ἦτος. d. conuiciator, contumeliator, nocens, qui saniam hominum imminuit, ὁ contumelia afficit. Añ quando accipitur pro flagitioso ὁ perduto, ut Iliad. w. ἔφῃ λωβήτης ἰανῆς.

Λωβήτης. ἰ. d. idem.

Λωβήτης. ἰ. d. lesus.

Λωβήτης. ὀρος. d. λωβήτης.

Λωβός. morbus, uicium, mulctus.

Λωβός. ὀρος. d. ἡσος.

Λωβός. optimus.

Λωβήτης. ἡσος.

Λωβήτης. ὀρος. d. melior.

Λῶμα. ὠτ. d. margo, limes, fimbria et bysso, purpura, ὁ coccino.

Λῶος. ὀρος. d. uile, melius, satius, apud Sophoclem. Genie.

Λῶος. d. mensis qui apud Athenienses βουθρομῶν appellatur.

Λωπῶλος. ἰ. d. uasculum.

Λωπῶς. ἰ. d. nas, crumena, uestis.

Λωπῶς. mentiri.

Λῶπῶ. ἡ. d. genus uestis.

Λωπῶ. exuo, demudo.

Λῶπῶ. uestis uilis.

Λωποδυσία. ἰ. d. expoliatio, furtum.

Λωποδυσία. μ. ἰσ. w. κκα. furor, exuo, praedor. Vnde

Λωποδύτης. d. spoliator, fur uestiū, sup. pilator uiarum, ac in urbe uicorum obfessor, qui obuios iniuria opportunos spoliat, aut pulsans, aut intentata morte terruens. Grassatorem Latini uocant. Accipitur simpliciter pro fure.

Λῶπος. ἰ. d. indumentum.

Λῶπῶ. salto.

Λωπῶ. τικῶρ, amarum.

Λωπῶρ. infimè, profundissimè.

Λῶ. uolens.

Λῶτος. ἰ. d. optimus, βίωτος, εἰς. w. ῥά τὸ λῶ τὸ εἶναι.

Λῶταξ. latro, uoluptuosus, unguentis delibutus, qui turpiter uitam agit.

Λωτῶ. μ. ὕω. w. κκα. loto abundo. Neus.

Λωτῶ. loto fectum.

Λωτῶ. flores decerpere, perdere.

Λωτῶ. lusciniæ, tibiæ.

Λωτός. ἰ. d. locus herba, trifolium, ut exponit Simon Genuesis. Erant etiā λωτοὶ tibiarii genus epithalamium, ut illud in epigrammate, λωτοὶ ἔσαν, καὶ θάλαμον ἰπταταγῆν δόρυ, id est. Insonabant loti ὁ thalamorum perirepebant ianua. Sunt tamen qui priorem syllabā corripiant, ut λωτοῦ

Μαγνήσις. ὁ. coquina.

Μαγνήσις. μαγνῆσις, quod coqui occi-
dant coquendas pecudes.

Μαγνήσις. ὁ. coquunarius.

Μάγπος. ὁ. coquus. ὅτι τῷ μάγῳ, uel
ὅτι τῷ τῶς μάγας μαγίστῳ.

Μαγίς. captans, fascians.

Μαγός. purgans, abstergens.

Μαγός. μ. ὄνομα. ἡ. μαγία. magicam exco-
ceo, capto deos, γοητῶν, θρασύων
δός. Neutr. absol.

Μαγίστῳ, seu μαγιστῳ. est magadide
instrumento musico uiti.

Μαγίς. ἰδ. ὁ. i. coquinarij instrumenti
genus, uel mensa tripus. Caelius lib.
1. cap. 41. Quas (inquit) imponimus,
ut collibuit, et collimus mensas, nūc
μαγίστας appellant. Est quoque hoc
nomine panis seu offe genus. Vsur-
patur à Plin. lib. 11. cap. 11. et à Pau-
lo iurisco consulto, sed ita, ut eonomi-
ne tabulerum accipiat interpretes,
aut schacherium. Bud. in Annot.

Μάγμα. ἄρος. ἡ. unguentorum massula,
atque pastilli. Unguentorum faeces
Plinius interpretatur, uipote quae
expressa reliqua liquidiori materia
crassiores relinquuntur.

Μαγμός. abstergeres, purgas, καθαρίζεις.

Μάγνις. tesserarum quidam iacius.

Μαγνίς. magnes lapis, qui et sideris
est, et herculeus.

Μαγνίσκος. commiscere.

Μάγος. diuinorum interpretes et cultor,
reconditisima quaeque diuinorum ope-
rum exactissime specularum promētis
illa in actū scientiae augustioris pro-
funditate. Cael. lib. 1. cap. 42.

Μαγδαίος. ὁ. magydaris, silphij succus

Μαγδαί. mollis saltatio.

Μαδαγείος. ὁ. imberbis.

Μαδαγεί. ὁ. caluus.

Μαδαγείος. ὁ. morbus oculorum,

cum ex palpebris defluunt pilis.

Μαδάλο. sum caluus, caluesco, glabre-
sco. Neutr. absol.

Μάδδα. μάδα, Megarensibus.

Μάδδυμα, et μάδδυμα. ἄρος. ἡ. esca,
πρὶς θηματα.

Μαδῖλλον. ὁ. bdellium. (Com.

Μαδῖλον. glabrum reddo, et uello. Bud.

Μαδῖλον. glabratio.

Μαδῖλον. uolsella. Aegineta φησὶ
βίδα, καὶ πρὶς θηματα uocat.

Μαδός. psilochrum.

Μαδῶν. punio. (Ius.

Μαδῶν. ὄνομα. ὁ. recaluafter, caluus co-

Μάσα. massa. Solet autem ex farina,
oleo, et aqua confici: aut etiam ex la-
cte, secundum Suidam. Aristopha-
nis interpretes μάσαν, σφενδαῖον, id
est rigidum panem, exponit. Non
nulli hoc nomine panem nauticum
intelligunt: uulgo bis coctum. Po-
nunt alij inter edulia praestantiora,
et delictiora. Vnde ἰνὶς μάσαν ada-
gio in eos dicebatur, qui diffuissent
delictijs. Athenaeus panem dicit esse
offa made factum, seu libum, seu pla-
centam. Cael. lib. 1. cap. 11.

Μάσος. delictari, maxas pifere.

Μαζόνιον. ὁ. tabula lignea coquina-
ria, siue lanx praegrandis qua cibi se-
runtur in conuiuia, ut innuit Horat.
cum ait, Mazonomo pueri magno dō
scerpta ferentes Membra gruus.

Μάσις. ὁ. papilla, mamma.

Μαζάσις. poculi aut mensura quaedā.

Μάθμα. ἄρος. ἡ. disciplina.

Μαθηματικός. disciplinis uacans, docē-
lis, discendi cupidus.

Μάθισ. ὁ. et

Μαθητής. ὁ. disciplina.

Μαθητής. μ. ὄνομα. ἡ. μαθήω. doceo. Actiu.
accus. Cum uero absolute ponitur,
significat discipulum esse.

Μάλαρος. s. i. felix.
 Μακάρτατος. s. i. beatissimus.
 Μακάρως. s. i. excelsus, eminens.
 Μακρόδοξος. fauce Macedonibus.
 Μακρόδα. ut. i. ligo. nis. *μαρὰ τὴν ἑλάνην,*
ἢ ὅτι ἐλάνη, καὶ τὴν ἐλάνην μακρότην. ἢ γὰρ διὰ
πύλας διχόθεν ἑλάνη.
 Μακρόδω. moueo.
 Μακροειρηνοῦς. epitheton upupa, à capi
 tis crista.
 Μακρὸς. longissimus.
 Μακρόλασ. delirare, proprium senum.
 Μακρολά. decipio, simulo me non audire. Aristoph. *τὸ δέξιον πρὸς οὐρανὸν*
μακροῦ. ὁ μακρὸς, quadam eius inges
nij muliere.
 Μακρά. τὰ. putei aut lacu p̄fundi, Hom.
 Μακροφύμωτος. oi. q. lōgissimè curritis.
 Μακροῦς. uros. ὁ. πολυγύνιος, diuturnus.
 Μακρῶ. longè, diu, procul.
 Μακροῦχλω. ὁ. cui est collum prælongum.
 Μακρῶς. uros. ὁ. longæuus, diuturnus.
 Μακρίτατος. idem.
 Μακροτορία. μ. ἰ. ὅσων. π. ἡμα. multa lo
 quor, longum sermonem habeo.
 Neutr. absol.
 Μακρίς. Bubæa insula.
 Μακροβίος. s. b. i. longæuus.
 Μακροβιότης. ἡ. i. longæuitas.
 Μακροβιότης. uiuaciore, apud Aristot.
 Μακροδάκτυλος. quibus prælongi digi
 ti.
 Μακρόξω. procul, à longè, eminens.
 Μακροθυμία. μ. ἰ. ὅσων. π. ἡμα. sum patiens
 ὁ lōganimis, sum leni animo. Neutr.
 absol.
 Μακροθυμία. as. i. longanimitas, lenitas
 animi.
 Μακρόθυμος. s. i. longanimus.
 Μακροκατάληκτος. s. i. i. dielicio in longam
 desinens.

Μακρόκαυλος. habens longas caules.
 Μακρόκεντρος. cui cauda porrecta.
 Μακρόκοτα. τὰ. maiores ὁ longiores
 chartæ quas Caiullus regias uocat,
 quæ eodem modo *μακρόκοτα* nomi
 nantur.
 Μακρόκευλος. s. longimembris.
 Μακρολογία. μ. ἰ. ὅσων. π. ἡμα. multa lo
 quor. Neutr. absol.
 Μακρολόγος. multiloquus, impendioso
 quæ.
 Μάκρορ. promontorium Siciliæ.
 Μακρόν. procul, μακρόν.
 Μακροροσία. as. i. longitudo morbi.
 Μακροπόδα. s. longas alas habens.
 Μακροπόδης. uros. ὁ. cui est promissa
 barba.
 Μακρός. s. i. longus, multus, magnus.
 Μακροσκελὴς. oi. longipedes.
 Μακρότης. ἡ. i. longitudo.
 Μακροῦμωρ. μήν. ὁ. μακροῦμωρ, Theoph.
ἀ τὴν μωρ.
 Μακροφθαλμία. s. i. prolixus nigrior.
 Μακρόχρ. apor. ὁ. longimanus.
 Μακρογύνιος. s. i. diuturnus.
 Μακρόν. μ. ἰ. ὅσων. π. κα. elongo. Actiu.
 accusf.
 Μακρίρ. maestra, diphthera, falcationis
 genus.
 Μακρῶ. multò.
 Μάκρης. qui mazas pinxit.
 Μάκτρα. as. i. maestra, uas in quo pinxitur
 farina, arca panaria, colum seu
 mortarium Nicandro.
 Μακρύς. magnifico, reedifico, elongo.
 Μακρόν. uociferans, in longitudinem
 extensus.
 Μάδα. ar. i. μάδα.
 Μάδα, aduerb. ualde, deceter, propriè.
 Μάδαγας. saccus, uer.
 Μάδαγας. ad. s. malagma, fomen
 tum.
 Μαδαία. as. i. *μαδαία*, Plinio est

mollities quædam prægnantium & defectio, cum languentes modo hoc modo illud appetit, adeò ut terram quoq; uorare appetant, nonnulla carbo-nes etiam extinctos, aut cimolida. quæ res luti appellatur. Prouenit in commodum id ab conceptu mense potissimum tertio, neque uicte factu interim delata in uulnam omnia ratione alimentii, absumere, insita imbecillitate, & in stomacho multorum facta redundancia, ex qua absurdorum sese promit appetitua, nomenq; *μαλακία* τὸ ἐν τῇ μήτρᾳ, id est ex aui uarietate trahit. Est & in stomacho *μαλακία*, hoc est debilitas, languor, ignauia. Apud Cæsarem li. 1. belli Gall. *μαλακία* maris dicitur, pro tranquillitate, ac uelut mollitie. Cal. lib. 1. cap. 15.

Μαλακίᾳ. mollem esse, & mollitie laborare.

Μαλακίας. ὁ *μαλακίος*.

Μαλακίος. frigoris causa dolentes & contracti.

Μαλακίωμαι. μ. ἰσχυρ. w. ἰσχυρ. mollesco, pigresco. Proprie est mulierum prægnantium, interdum de uiris, πρὸς ἑστῶς aut ἑστῶς ἔχον, ἀδελφῶν. Depo. dauio, ut μὴ ἴδωμι *μαλακιδώμην* ἄνθρωπον καὶ τὸν πατέρα μου, Gregor.

Μαλακίων. muliebris ornatus.

Μαλακίωσαι τὰς πίτας. torpescere naribus.

Μαλακιδώμα ὅσα. que molli cute intinguntur, ut in piscibus.

Μαλακονειφάνος. voc. ὁ molliceps.

Μαλακόνυλον. u. ὁ. molli ligno aut melleo.

Μαλακός. ὁ. ὁ. mollis. *Μαλακόν* ἰσχυρόν, remittere apud Herodo. Ἐν *μαλάκῳ* sanum, apud Quint. nihil aliud significat, quam in carnis mollitie

& raritate summam intelligi mentis sanitatem, id est prudentiam & perspicaciam, quoniam ita affectus facile quicquid est redundantis copie, ac reuimentitiae, digeritur, & euaporat, nec phantasticum, aut rationalis potentia, perinde syluestri tumultu obturbatur. Quod ita esse id quoq; indicio est, quia fatuos ac rudes, παῦδοις, quasi crassipelles, Græci uocant. Cal. lib. 1. cap. 17.

Μαλακίον ἰχθύος. molli testa cæli pisces.

Μαλακίος. ὁ. ὁ. mollities.

Μαλακικός. ὁ. ὁ. mollicatius.

Μαλακώωμαι. μ. ἰσχυρ. w. μ. μ. molliorem me præsto, emollior. Depon. absol.

Μαλακύνω. μ. ἰσχυρ. w. v. x. mollio. Acliu. accusf.

Μαλακῶς ἔχειν. incommoda esse ualitudine, egrotare, *μαλακίσηται*.

Μαλακίς. ὁ. ὁ. mollicator.

Μαλακάζει, uel *μαλακῶς*. mitigare, mulcere.

Μαλακός. collum, ceruix.

Μαλακίωμαι. mitesco.

Μαλακίω. μ. ἰσχυρ. w. ἰσχυρ. mollio, subigo. *χαλκόν*, ἀπαλύνω, καὶ *μαλακῶς*, αἰμωδία. Acliu. accusf. iung.

Μαλακία. u. i. malua. Vulgò pappelen.

Μαλακία. τὰ. aquatilia quæ cumq; offibus carent, & sanguine, intestinisq; ut sepia, polypus. Quidā cum a feri bunt *μαλακία*, & *μαλάκια*.

Μάλα. ar. i. Maia promonitorium Latæconia, quod & sine diphthongo scribitur, nam anceps tam est apud Græcos quam Latinos.

Μαλῶς. augere, crescere.

Μαλός. ὁ. ὁ. perniciosus, uilius, feruidus, imbecillis, splendidus, robustus, acutus, siccus, acris, uhemēs.

Μάλα. ἡ. t. ala, *μαλάνη*. Vnde prouerb.

ἄνδρες. sub alis, in adultores, de quo Eras. Chil.

Μαλακία. as. ἡ. lectorum mollities.

Μαλακία. as. ἡ. mollities.

Μαλακισμὸς. μ. ἰσθ. w. 11a. mollio. Accus.

Μαλακός. οὐ. ὁ. mollis, delicatus, effeminatus, dissolutus.

Μάλα. γρ. ἡ. cera mollita, qua uruntur ad tabularum ferruminationem.

Μαλός. as. emollitus, cereus.

Μάλορ. ὁ. muliebris, dissolutus, & tyrananni proprium.

Μανία. as. asinorum morbus, πίνυα, καὶ σπύγ & πρὶ τοῦ μνηστῆρος.

Μάισα. maximè, super omnia, maior in modum. Thucyd. pro exaete posuit. ὡς μάλιστα, multo maximè, modus loquendi Latinis quoque in usu. Cicero pro L. Manil. Multo maxima parte dignitatis atque imperij caruit.

Μαλῆρ, uel μαλαῖρ. frigore contrahi & torpore.

Μάμμη. ns. ἡ. contractio ex frigore.

Μάμμιος. ὁ. ὁ. frigidus, imbecillis, mollis

Μάμορ. magis. Interdum apponitur comparatiuo. Ἰσως, ὡς μάμορ ἢ μῆτορ, multo promptius. Accipitur etiam pro uel potius. Bud. Com.

Μάμορδ, &

Μάμορδρ. imò.

Μάμορτ. magis, μάμορ.

Μάμωρ. uellus, lana, coma demissa.

Μάωφιός. ὁ. ὁ. ἡ. laniger, Ceteris cognomen in Megaride, quod ab ijs uidebatur impositum, quod mortaliū primi oves connutrire cæperint. nam μῆτορ Græci lanam dicunt. Cælib. lib. 13. ca. 31.

Μαωρί. lanata pellis. Græci Idam μαωρίλιν uocant, ueluti ὡς ὑπόβαλρ, id est ouibus abundantem.

Μαωρός. ὁ. ὁ. uillosus.

Μάωρος. caudam albam habens.

Μαμαῖος. proprium cuiusdam nominis, sola illustri fauente, sicuti & Melitides, qui adeo uicoris fuisse traditur, ut uix toto ingenij capere, quin que numerare disceret. Unde apud Aristoph. κίχνης μαμαῖοι dicuntur, id est hiantes mamacuihi. Hinc factum opinor, ut homines id genus quandoque mammalucos dicamus. Cælib. lib. 9. cap. 29. Alij proprium fabula uolunt quam Platonis putant esse.

Μαμαῖν. balbutientium puerorū uox.

Μάμμία. ns. ἡ. auia, mater.

Μαμῶ. cupio, προθυμία.

Μάμ. quidem.

Μαμῆς. raro, σπαρτός.

Μαμῶνός. ὁ. ὁ. suauium lasciuus, bella cum labellis, ut inquit Plaut.

Μάμψα. as. ἡ. spelunca, cubile.

Μαμψόρα. ἡ. genere liquamentorū est uel succorū quæ Aegineta lib. 5. ἐν σματα uocat. Vitiibus adnasci solet, & est fructus σπυγῶν, quasi somni conciliator. Vis enim eius est ψυγῆς, id est frigefaciens: & frigiditate fit somnus. Cælib. lib. 9. ca. 49.

Μάμψωμα. ἡ. caula.

Μαμῶν. ns. ἡ. penula genus, quod lorica loco solebat esse. μαμῶν (scribit Poll.) ὁμοίον τῷ καυμῶν φανόν. Vulgo manteau.

Μαμῶς. ὁ. genus agrestis cantionis, dicta à Mancro quodā Aegypto, eius carminis & agrolationis reperiō.

Μαμῶ. soluta caro. (re.)

Μάμωρ. apud ueteres fuit seruire nomē, à furore inclinatum, unde ad aneam statuam translaturum uocabulum est, quam catraborum lufui adhibebat. Cælib. lib. 13. ca. 54.

Μαμάω. μ. μάμωσκα. w. μάμωνα. ἀόρ. ἡ. ἱματωρ. disco, intelligo, doceo.

requiro, opto. Actiu. accus.
 Μάστιγ. quaesitor.
 Μάστι, pro μάστιγι per apocopen.
 Μαστίγας. s. i. mastigia, uerbero.
 Μαστίδα. flagello indigeo.
 Μαστιγόμορος. s. i. designator, καταστήτης,
 παύδης, &
 Μαστιγόφορος. flagellifer, qui agonothetas
 in sacris certaminibus comitabatur,
 ad submouendam turbam, &
 cohibendas seditiones. Bud. in An.
 notat.
 Μαστίγος. μ. ἄνω. π. ἄνω. pulso, uerbero,
 flagello, loro increpo, castigo. Acti.
 accus.
 Μαστιγόμορος. dignus qui flagelletur.
 Μαστίγος. μ. ἴσο. π. ἴσο. μαστίγος.
 Μάστιγ, pro μάστιγα.
 Μάστιξ. γος. flagellum, flagrum quo caeduntur
 mancipia.
 Μάστις. ἰ. ποτικὴ, idem.
 Μαστίχη. ης. ἰ. mastiche, resina lentisci.
 Μασίω, pro μασίω, ποτικὴ.
 Μασίος. οἰ. terrarum supercilia, durities.
 Μαστορεῖος. magistratus erat de rebus
 publicis inquirendis. Latini quaesitor
 res uocant.
 Μάστις. οὐ. i. mamilla, proprie mulierū;
 uide μάστις. Significat item montis
 cacumē, et poculi genus, Athen. li. ii.
 Μαστίγην. querere.
 Μαστίγιορος. s. i. locus ubi uersantur le-
 nones, prostibulum.
 Μαστιγία. ας. ἰ. lenocinium.
 Μαστιγίος. μ. ἄνω. π. ἄνω. lenocinor.
 Μαστιγίς. ἰ. i. i. leno, lena, seductor.
 Μαστιγίς. ἰ. i. idem.
 Μαστίς. inquisitio.
 Μαστίς. παρὰ. situs.
 Μάστις. ης. ἰ. subala, axilla. Trans-
 fertur quoq; ad herbas, hoc est ca-
 uum illum inter caulem & ramulos

anfractum, unde sinuatim noua pro-
 les egreditur, quem Latini similiter
 alas uel sinus appellant, Ruellio au-
 thore. Dicitur etiam hoc nomine
 pars naui, ὅτι καὶ ἀπὸ τῆς. Sic Verg.
 Et uelorum pandimus alas.
 Μαχαλνίτης. ὅρος. i. lorii ad alligandum
 equos currui.
 Μαχαλνίτης. in sinu, uel sub axillis gero.
 Μαχαλνίς. μ. ἴσο. π. ἴσο. obrunco per
 ignominiam extremas partes corporis,
 per alas suspendo.
 Μαχαλνίτης. sportula, canistrum.
 Μαχαλνίς. ἴδος. i. μαχαλνίτης.
 Μαχαλνίτης. ὅ. obruncatio extrema-
 rum partium corporis, quae à latroni-
 bus fieri solet, ne cognoscatur iugu-
 lati cadaver.
 Μάστις. μ. ἄνω. π. ἄνω. stulte facio. Neu.
 Ματαῖος. morari, distulere, proferre.
 Ματαῖος. μ. ἴσο. π. ἴσο. uana iactio.
 Ματαῖος. ας. ἰ. uaniloquium, de re-
 bus uanis disceptatio.
 Ματαῖος. uaniloquus, qui de rebus
 nihili curiosus disputat.
 Ματαῖος. μ. ἴσο. π. ἴσο. frustror.
 Ματαῖος. frustra conari & nihil
 perficere.
 Ματαῖος. inanis labor, inane studiū.
 Μάταιος. οὐ. i. uanus, demens, stultus,
 ineptus, miser.
 Ματαῖος. inane studium.
 Ματαῖος. est inanis & superuacua
 artis imitatio, quae nihil nec boni nec
 mali offert, sed inanem tantum labo-
 rem. Qualis fuit, qui cicercis grana
 ex spatio satis longo in acum sine
 frustratione iaciendo insigebat. Cal.
 lib. 9. ca. 76.
 Ματαῖος. οἰ. inanium artium stu-
 diosi, qui laboris insumunt plurimum
 operae pretio nullo.
 Ματαῖος. ὅ. i. uanitas.

Ματαῖος.

Ματαιόφρων. uane mentis homines.
 Ματαίωσθ. despicere, ματαίωσθ, ματαίω-
 λω.
 Ματάω. μ. ὄσω. π. ὄνω. ματάω, quato.
 Ματίω. μ. ὄσω. π. ὄνω. ἀματάρω, infa-
 nio, inefficax sum, ignauus sum, fru-
 stra facio, negligo.
 Μάτρω. frustra, gratis.
 Ματίω. inquisitor.
 Ματαίως. uanè uiuo, inquitro.
 Μαρίω. quato.
 Μαρία. uanitas.
 Ματιολόγος. α. ὁ. ματιολόγος, qui para-
 ce comedit, aut qui ē minimis rebus
 seu mensuris capiat lucrum. ἀπὸ τοῦ
 μάτιον ὁ μάχον quod est lambo. Cal.
 li. 14. ca. 11.
 Μάτιον. α. ὁ. mensura genus, et id quod
 minimum est. Cal. ibidem.
 Μάτιος. frustra deliberans, parcus, de-
 ceptor.
 Μάττω. ὁ. inquisitio.
 Μαρίφρων. spurius, matre peregrina
 natus.
 Μαρυάτωρ. prostibulum.
 Ματαβίω. circumspectio, grauitate fero,
 matro.
 Μάττω. α. ὁ. stultus.
 Μάττω. α. ὁ. uorantes.
 Ματρωδύτης. locū esse aiunt in quo uer-
 santes uetule comessaueros aut se-
 mutuo inebriaturos suscipiunt.
 Ματρί. α. ὁ. cibi genus delicatissimi.
 πάλιν ὁ πολυτρεπὲς ὀσμύς, id est omnia
 pretiosa edulia significari hoc nomi-
 ne, scribit Athen. li. 14. Vnde
 Ματρίλα. ὁ. παρασκευάζων αὐτὰ, ἢ
 ἰσθδὲ αὐτὰ, ἢ ὀρεν, ἢ ἡλγανον, ἢ ἡ
 ὄσω, ἢ ἡ μύσθον, opipare ὁ suauiter
 uiuere. Eras. Chil.
 Μάττω. multa comedo, placētis uesceor,
 τὰ ἡν τῶν ἀνέτρων μάλιστα παρασκευάζω
 ἴα, Athen. ibidem.

Μάττω. ὁ. ὁ. gladius. Ther. ματρίδα
 λαλάς.
 Μαυρός. α. ὁ. stultus, obscurus, imbecilis.
 Μαυρίστοι. Numidae. Clis.
 Μαυρόω. μ. ὄσω. π. ὄνω. ἀφασίω, perdo,
 obseuro, deleo. Asciu. accus.
 Μαυσόλαος. α. ὁ. mausoleum.
 Μάχαιρα. α. ὁ. gladius.
 Μάχαρισιον. α. ὁ. gladiolus.
 Μάχαριον. α. ὁ. cultellus.
 Μάχεϊς. ὁ. ὁ. nouacula, culter to-
 forius, phlebotomus.
 Μάχαρομοιοί. gladiarii ὁ telorum artia-
 fices. Bud. in Annos.
 Μάχαροπόδαος. officina gladiatoria.
 Μάχαροπότος. α. ὁ. ensifer.
 Μάχα. pugnā desydere.
 Μάχαον. α. ὁ. Machaon Aesculapii fi-
 lius.
 Μάχαι. μάχαι.
 Μάχ. α. ὁ. pugna.
 Μάχιστος. α. ὁ. pugnans.
 Μάχτις. α. ὁ. pugil.
 Μάχμος. α. ὁ. bellator, bellicosus, pug-
 gnax.
 Μάχας. α. ὁ. ὁ. meretrix.
 Μάχας. scortor.
 Μάχας. α. ὁ. μάχας.
 Μάχας. ὁ. ὁ. meretrix.
 Μάχας. α. ὁ. πῖρος, adulter, intempe-
 rans, impius, perditus, αἰσρος.
 Μάχιστος. α. ὁ. adulterium, impudici-
 tia, scortatio.
 Μάχιστος. μ. μάχιστος. π. μ. μάχιστος. pu-
 gno. Depon. datiuo.
 Μάχιστος. contrarium, insequens.
 Μάχ. ὁ.
 Μάχιστος. incassum.
 Μάχιστος. α. ὁ. uanum, inmodicum,
 acerbum, graue.
 Μάχιστος. α. ὁ. qui frustra nugās effuit.
 Μάχιστος. idem.

dius, qui etiam ubi sibi dicitur. Bud.
Comment.

Μεγαλόφωνος. μ. ὄν. π. να. magna
loquor, iactio, μεγαλόφων. Neutr. absf.

Μεγαλόφωνος. ης. κ. magniloquens
tia.

Μεγαλόφωνος. ον. ὁ. ἡ. magniloquus.

Μεγαλόφωνος. ostentantes sese. Vti-
tur hoc uocabulo Lucianus de dijs
loquens, quod fastu quodam uiuant.
Dicitur etiam ὁ μεγαλὸς ἡ ἰσχυρός, quod
omnia magna loquantur, et nihil
plebeium. Cris.

Μεγαλοσύνη. ης. ἡ. maiestas, μεγαλοφύ-

Μεγαλόφρων. praestans in magnitudine
artificij uel artis. Bud. Com.

Μεγαλόθυμος. uimani audacia praediti.

Μεγαλότροπος. ὁ. grandium rerum co-
natus.

Μεγαλοπρία. ας. ἡ. magnificencia.

Μεγαλοπρῶτος. ὁ.

Μεγαλοπρῶτος. μ. ὄν. π. να. superbio, glo-
rior. Neutr. datiuo.

Μεγαλοπρῶτος. ἰος. ὁ. ἡ. superbus.

Μεγαλοπρῶτος. magnificē, largiter.

Μεγαλοπρῶτος. ης. ἡ. animi magnitudo,
arrogantia.

Μεγαλόφρων. ον. ὁ. ἡ. magna sapiens,
magnanimus, magnificus.

Μεγαλοφῶν. ὁ. μεγαλόφωνος.

Μεγαλοφῶν. ας. ἡ. magnitudo et excel-
lencia uocis.

Μεγαλόφρων. α. magniuocum.

Μεγαλόφρων. ας. ἡ. magnanimus, que
etiam μεγαλόφρων, ἢ μεγαλόφρων dicitur.

Μεγαλόφρων. α. ὁ. magnanimus. (Cris.)

Μεγαλοφῶν. superbio.

Μεγαλύνω. μ. ὄν. π. να. magnifico,
magnum facio, magnum dico. Acti.
accusf.

Μεγαλόφωνος. celebre, magni nominis.

Μεγαλόν. magnificē. pro μεγαλόν, et
particula redundante.

Μεγαλῶνος. alē mugiens, asinus.

Μεγαλῶνος. ὁ. ἡ. magnus.

Μεγαλῶνος. epitheton diuitiarū apud Pin-
dar. ut quis fastum et animū addāt.

Μεγάλα. ας. ἡ. Megara, Creontis filia,
Herculis uxor.

Μεγαλῶνος. famescio, magniloquor.

Μεγαλῶνος. aduerbium, Megarē.

Μεγαλῶνος. ὁ. propriē domus ampla, sed
impropriē quacūq; domus.

Μεγας. ἢ μεγαλόν, ἢ μεγαλόν, ἢ μεγαλόν. ὁ.
magnus.

Μεγας δάκτυλος. pollex, qui dicitur
etiam ἀντίχων.

Μεγαλόφρων. ualde potēs. Vbi sciendum,
quod que ex ὄφρων et φῶν compos-
nuntur, si sunt propria nomina, bary-
tona esse, alias oxytona.

Μεγαλῶνος. iactio, superbio, magnificē
de me sentio.

Μεγαλόφρων. ualde stultus, ἢ μεγαλόφρων.

Μεγας. ἰος. ὁ. magnitudo, proceritas.

Μεγαλῶνος. ὁ. multum amabilis, de-
lectabilis, cum quo nemo possit con-
tendere, elatus, pretiosus.

Μεγας. idem.

Μεγας. ὁ. primates, megistanes,
quo et Suetonius uicitur in Caligula,
et Casare.

Μεγας. α. ὁ. maximus, amplissimus.

Μεγαλῶνος. ἢ μεγαλῶνος.

Μεγαλῶνος. ἢ μεγαλῶνος, rego, curo.

Μεγαλῶνος. α. ὁ. μέσος (scribit Suid.)
aridorum, ut tritici uel hordei, ca-
piens quinos modios Sicula mensu-
ra, uel fenos Attica aut Romana.
Bud. de Ass. lib. 1.

Μεγαλῶνος. impero, curo. Genit.

Μεγαλῶνος. ον. ὁ. rex, imperator.

Μεγαλῶνος. genitalia, pudenda. Ionice.

Μεγῶνος. paulò post, aliquanto post.

Μεγαλόφρων. μ. ὄν. π. να. cōglutino per
mutado, id est transponēdo adaptor.

Est etiam id, quod Latinis consilia
tuo dicitur, id est *ἡμεροσύναι*.

Μεταρρόσμαι. accommodor.

Μελέω. dimitto, negligo. *μελάν*, dimittet.

Μετατός. communicabilis.

Μεθέναυ. accipiebat.

Μεθέναυ. traduco, distrahor. Philo, *μεθέναυσι τὸν ἡδονὴν ἵς τὸν νότον*.

Μεθέξω. *το*. ἢ. participatio, *κοινωνία*.

Μεθέποιμαι. affequir. Dativo.

Μεθέπω. quæro, adsum, *διώκω*, *ἀπερθεύω*.

Μεθερμηνεύω. transduco, ut *μεθερμηνεύει*
μὴν κατὰ ἡμέραν, ad uerbum transla-
ta, Plut. Bud. Com.

Μεθερταί. *οἱ*. qui demigrarunt è uita.

Μεθύω. *ης*. ἢ. ebrietas, temulentia.

Μεθύω. proiecit.

Μεθύω. traduco, transco.

Μεθ' ἡμέραν. interdiu.

Μεθυμηνός. ἢ. diurnus, ut *μεθυμηνος*
ὡς καὶ βῆναι, Plut.

Μεθυμοσύνη. *ης*. ἢ. negligentia.

Μεθύω. *ονος*. ὅ. ἢ. dimittens, parcens
alteri, negligens.

Μεθέμω, &

Μεθίμω. *μ. ἔσω*. *ω. ἡκα*. negligo, prater-
mitto, concedo, omitto, defero, dimit-
to. Vnde *μεθίωσι* pro ἀπίασι *ἢ* *συνχέ-
ρῃσι*, *μεθίωσι* uero *τὸ διώκοντες καὶ* *ἐνέωσι*,
id est ulciscuntur, uestigant, indagant.
Genit. Bud. Com.

Μεθίσταμι. *μ. μεταστάνω*. *ω. ἡκα*. transmu-
to, luxo, ut *cruribus luxatis* sit, loco
moueo aliquem, ablego, transfero,
transmitto, migro, transmigro, & se-
cedo, id est procul ab hominum fre-
quentia recedo. Bud. Com.

Μεθὺ. postquam.

Μεθοδεία. *ας*. ἢ. insidia.

Μεθοδῶν. *μ. αἰσώ*. *ω. αἰκα*. decipio, astu-
sè ago, pertransco, aliquem ex insi-
dijs adior.

Μεθοδῶν. qui ratione artis, & discen-
di compendia sequitur.

Μεθόδιος. uaticum.

Μεθόδος. *ς*. ἢ. uia, id est docendarum re-
rum ratio, ars. Vel breue dicendi cō-
pendiū. Quintiliano interprete: *quæ*
si breuis uia, quæ quàm celerissime ad
peritiam euadimus. Bud. in Annot.

Μεθεῖω. participo.

Μεθεωρ. *ς*. ἢ. finis, confinium.

Μεθορμίστομαι. muto, transfreto, *μετρί-
ζομαι*, *μετάζομαι*.

Μέλος. ἢ. commentum, ars.

Μέθυ. ἢ. uinum. *ἀπὸ τοῦ μεθύειν καὶ ἀπὸ τοῦ*
ἀπὸ τοῦ εἰσπνέειν.

Μεθυμῶς. Bacchus.

Μεθύωμαι. *μ. ὑσώμαι*. *ω. ὀσώμαι*. &

Μεθύσσομαι. ebrior, ebrius sum.

Μεθύσσω. inebrio. Plato translate pos-
sunt, *καὶ πάντες ὅσα δὲ ἡδονὴν αὐτὸν μεθύ-
σσαντα*, id est inebriantia uoluptate.
Bud. Com.

Μεθύω. *αἰσώ*. ἢ. ebrietas. (ὀσώ).

Μεθύος. *ς*. ὅ. ἢ. ebrius, temulentus, *μεθ-*

μεθυρικός. uinosus.

Μεθύω. *μ. ὑσώ*. *ω. ἡκα*. inebrio, sicut *μεθ-*
ύσσω. Accipitur & pro ebrius sum.
Dicitur autem *μεθύω*, quod ebrii fie-
rent *μετὰ τὸ εἶναι*, id est post sacrifici-
um: nam se inuitare largius rei di-
uina causa, fas credebatur. Calli.
7. ed. 1.

Μεταγίω. pondero, pendo, munera fe-
ro, posteriores partes habeo.

Μεθῶ. *μ. ἔσω*. *ω. ἡκα*. &

Μεθῶ. *μ. αἰσώ*. *ω. αἰκα*. &

Μεθῶ, &

Μεθῶ. poëtica. rideo, subrideo, plac-
de rideo, arrideo, renideo. Neur.
absol.

Μεθῶ. *αἰσώ*. ἢ. risus.

Μετω. posteriores partes fero.

Μετωμα. ἢ. partes inferiores, dete-
rior

Μελάνιον. nigreo. Depon. Accus.
Μελανος. s. i. miser, uanus, *μῆλινος*.
Μελανόφασις. ἢ. quod nigrum ex incli-
 ra est.
Μελάνιον. obscura uita.
Μελάνιον. terra nigris glebis, pin-
 guis fertilis.
Μελανίτρος. ὁ. nigris folijs.
Μελανόδιον. ov. ῥ. melampodium
 herba.
Μελανύπο. cui niger est podex, *ἀν-
 κήτο*. Cognomen Hercules, ut mini-
 me effeminati, aut mollis. nam *τα-
 λεμακόντιον* nominant.
Μελανύπος. ἢ. nigrū id quod pupillam
 ambit, atramentum.
Μελανύσπ. densum, longum, nigrum
 habens capulum, ferro ligatum.
Μελανέμων. μ. ἰσθ. π. *μελα*. induo ni-
 gram uestem. Neutr. absol. Vnde
Μελανέμων, ὁ
Μελανύμυρ. ov. ὁ. i. pullatus, uestibus
 lugubribus indutus.
Μελανθία. atriuisa.
Μελανθιον. ῥ. papauer nigrum, *μελα-
 σπικμα*. Vulgo gie.
Μελανθιος. ὁ. Melanthius, uiri nomen.
Μελανθιος. s. ὁ. Neptunus.
Μελανία. ac. ἡ. nigredo.
Μελανίσκη. nigricare.
Μελανίον. s. uiola nigra.
Μελανίον. *μελανυρος*. à linearum
 nigredine, quibus interstinguitur.
Μελανόδιον. ῥ. atramentarium.
Μελανόμις. habens capillitium ni-
 grum.
Μελανόρο. caudatum.
Μελανόρο. serpentis genus, in Libya
 & Arabia præcipue nascens, & est
 uipera magnitudine minor, ad infe-
 rendam perniciem celerior multo.
 Quos mordicus apprehenderit, siū
 inardescunt uehementius, ad posūq

efferuescunt, ac inde incessanter har-
 rientes dissiliunt mox. Cauda lineis
 duabus nigrisq. distinguitur (unde
 & nomen accepit quasi nigra cau-
 da) corpore albicante reliquo. Ap-
 pellatur quoq. *δίσκος*, *πασίς*, *λευκός*,
λεπτός. Cal. li. 14. ca. 63.
Μελανόφθαλμος. habens nigros oculos.
Μελανότρος. ov. ὁ. i. nigri aut densi su-
 percilij.
Μελανόχρως. ὁ. i. nigricolor.
Μελανόχρος. ὁ. i. habens nigrum cora-
 pus.
Μελανία. s. ὁ. nigerrimus.
Μελανίς. s. ὁ. nigrior.
Μελανίς. atramentum sutorium,
 Luciano.
Μελανύσπ. ὁ. i. habens aquam ni-
 gram, & profundam.
Μελαν, ἢ *μελανος*. ὁ. niger.
Μελανία. ὁ. i. denigratio.
Μελανία. liquefactio.
Μελανία. curo.
Μελανία. ac. ῥ. cura, arumna. *μελα-
 ῖα* ἢ *μελανία*.
Μελαν. elixo. Neutr. accus.
Μελανό. ov. ὁ. i. cura, *μελανία*.
Μελανό. ov. ὁ. i. procurator, *ἐπισκοπός*,
ἐπισκοπός, *ἐπισκοπός*, curator.
Μελαν. cura est, ut *μελανία* *μελανία*, uel *με-
 λανία* *μελανία* *μελανία*, uel *μελανία* *μελανία*.
 Bud. Com.
Μελαν. *μελανία*. qui iam grandior pue-
 ris præest, atq. leges præscribit.
Μελαν. membratum, *μελανία* *μελανία*.
Μελαν. incassum.
Μελαν. s. ὁ. tardus, otiosus, uanus, infe-
 lix, miser.
Μελαν. cura est, pro *μελανία*.
Μελαν. μ. ἰσθ. π. *μελα*. meditor (unde et
 Latinis id uerbum deducitur) exco-

[illegible]

*Μελισσάορ. v. ἡ. genus mali à dulcedi-
 ne mellis, μελιμήνορ.*
*Μελίνα. m. ἡ. panicum, leguminis ge-
 nus.*
Μελισσός. v. ἡ. luteus.
Μελισπλάζ. v. placenta ex melle.
Μελισσοός. v. ἡ. ἡ. suauiter spirans.
Μελισσώ. mellifico.
Μελισσώδες. v. ἡ. mellifluus.
Μελισμα. canis, ἄσμα.
Μελισσός. membrorum diuísio. à μελίση.
*Μέλισσα. m. ἡ. apes. Ponitur aliquan-
 do pro obulo.*
Μελισσῖα. cognomen Iouis.
Μελισσα. τὰ. alucaria.
Μελισσοός. v. ἡ. mellisus.
Μελισσάορ. apum examen, fauus.
Μελισσόβοιός. pastor apum.
Μελισσοίνομος. apiarius.
Μελισσόφυλλορ. apiastrum herba.
Μελισσα. μελίση.
Μελισσῶ. ἄνθος. ἡ. apiarium.
Μελισ. membracium.
*Μελισσός. v. ἡ. Melitæus, à Meliæ insu-
 la, ut μελιτῶορ κωιδίσις, de caellis
 qui in delicijs et ad lusum habetur:
 et μελιτῶος δόνηα, Melitæa linthea.
 De quo Eras. Chil.*
*Μελισσα. ac. ἡ. herba, quam alij μελίσις
 οορ, alij μελισόφυλλορ vocant.*
Μελισσάορ. suauis, iucundum.
Μελισσός. v. ἡ. μελιτῶος.
*Μελισσοός. v. ἡ. melliculum fauus, potus
 scythicus, cum melle, aqua, et her-
 ba quadam coctus.*
Μελισσίτης. v. ἡ. melicites gemma.
*Μελισσῖα. placenta genus melle com-
 dita.*
Μελισσώ. μ. ἡ. ὁ. w. ο. x. mellium facio.
Μελισσα. pro μελισσα. apis.
*Μελισσοπῆξις. strepium facere pulsam
 do ne aduolent apes.*
Μελισσοφῶορ. v. ἡ. locus ubi fit mel.

Μελίσσης. ὁ. pastor apum, minister.
 Μελίσσιος. ὅρος. ὁ. locus ubi asseruatur
 mel, cella mellaria.

Μελίσσια. αἶμα. ῥ. res mellita, confectio
 ex melle.

Μελίσσιος. ὄνος. ὁ. dulcia sapiens, mitis.

Μελίσσιος. herba, quæ alio nomine
 κασιόπιος aut πιδόσιος dicitur.

Μελίσσιος. homo rudis, nihil intelligēs,
 semimortuus.

Μίμα. apparet, uidetur, permanet.

Μίμασις. cunctatio, ἀνίστησις.

Μίμασις. idem.

Μίμασις. cunctari, μίμασις.

Μίμασις. capularis, quæ mors pro
 xima manet.

Μίμασις. tardare, differre, protela-
 re, procrastinare. à Nicia quodā Nici-
 cerati filio. Bras. Chil.

Μίμασις. ὁ. ὁ. ὁ.

Μίμασις. ὁ. ὁ. ὁ. futurus sponsus, qui
 nondum duxit uxorem, mox ductus
 rus. Cal. lib. 15. ca. 24. ὁ Bud. in Ana-
 noi. poss.

Μίμασις. ὁ. idem, μίμασις.

Μίμα. debeo, futurus sum, tardo, stus
 deo, multo, indignor.

Μίμα. ὁ. ὁ. futurus. πρὶ τῶν μέ-
 λων, de euentu. Et μίμασις, desi-
 gnati magistratus. Bud. in An. post.

Μίμασις. αἶμα. ὁ. membrorum amputatio

Μίμασις. curo, ἐπιμελέμαι.

Μίμασις. cura sine.

Μίμασις. αἶμα. ὁ. cantatio.

Μίμα. ὁ. ὁ. cantus, carmen, canile-
 na, membrum. παρὰ μίμα, impor-
 tune, inepte, dissentaneè. Bud. Com.

Μίμασις. ὁ. ὁ. ludus, uoluptas.

Μίμασις. canto.

Μίμασις. αἶμα. ὁ. Melpomene, una ex no-
 uem Musis.

Μίμασις. cognomen Dionysij.

Μίμασις. αἶμα. ὁ. αἶμα. canto, celebros,

ludo. Αἶμα. accus.

Μίμασις. cantor.

Μίμασις. ὁ. ὁ. cantuncula.

Μίμα. αἶμα. ὁ. αἶμα. αἶμα. curo. unde αἶ-
 μα μοι τῶν πραγμάτων, cura mihi sume
 res, de quo dictum est.

Μίμασις. αἶμα. ὁ. αἶμα. αἶμα. dulce cano, μὴ
 ὁ. αἶμα. αἶμα. Neur. absol.

Μίμασις. cantus dulcis siue melleus.

Μίμασις, ἀπὸ τῶν μέλων, uel ἀπὸ τῶν μέλων, pro-
 pensus fui, promptus sum uel furēs.
 Ilad. α. ἀπὸ τῶν μέλων.

Μίμασις. cupierunt, πρὸς μίμασις.

Μίμασις. mugiens, nociferans. προ-
 μίμασις. μίμασις autem est uox caprarū.

Μίμασις. promptus sum. (piens.

Μίμασις. αἶμα. ὁ. prompta, deliberata, em-

Μίμασις. ὁ. ὁ. promptus. Est parici-
 πῖν Ionicū, à μίμασις, μίμασις, μίμασις.

Μίμασις. uincire.

Μίμασις, ὁ.

Μίμασις. αἶμα. αἶμα. curo, adsum, asideo alicui
 rei cum cura ὁ diligentia.

Μίμασις, pro μίμασις. transiit, κα-
 τὰ μίμασις.

Μίμασις. αἶμα. αἶμα, arbutus, unedo.

Μίμασις, diligenter, elaboratè.

Μίμασις. clamat, mugit, μίμασις.

Μίμασις. curo. Vnde μίμασις, cura est.
 ὁ μίμασις, cura erat.

Μίμασις. ὁ. ὁ. curans, ἐπιμελλόμενος.

Μίμασις. insaniui.

Μίμασις, μίμασις λόγος. oratio subdole alicui
 que artificij solertia composita ad sal-
 lendum. à μίμασις. Bud. Com.

Μίμασις, permistus, promiscuus.

Μίμασις, imitatione factus ὁ effectus.
 Bud. Com.

Μίμασις, αἶμα. αἶμα. uel μίμασις. αἶμα. αἶμα.
 memini, reminiscor. Vnde μίμασις pro
 μίμασις, sync. ὁ μίμασις pro μίμασις

ἔ, meminerat. μίμασις uero maneret.
 Genit.

Μῆνυρ. maneo, duro.
 Μῆνυρ. idem, cupio, promptus sum.
 Μῆνυρ. pro μῆνυρ. ὑπὸν μῆνυρ. apud Herodotum.
 Μῆνυρ. cupiens, promptus.
 Μῆνυρ. pro μῆνυρ. factum, paratum.
 Μῆνυρ. pro μῆνυρ. sorte, que fato evenit.
 Μῆνυρ. idem.
 Μῆνυρ. resonat.
 Μῆνυρ. (malus.
 Μῆνυρ. ὁ. ὁ. lamemabilis, incusabilis,
 Μῆνυρ. sonuit, concidit, clausum uel absconditum est.
 Μῆνυρ. μ. μῆνυρ. μ. μῆνυρ. con- queror, accuso, reprehendo, incuso, indignor, abijcio, uitio uerbo. Depo- dato et accus.
 Μῆνυρ. conqueri, accusare.
 Μῆνυρ. accusatio, conquestio.
 Μῆνυρ. querela, querimonia.
 Μῆνυρ. querulus. Proprie de co, qui putat se deteriore partem accepisse.
 Μῆνυρ. ὁ. ὁ. accusatio, questus.
 Μῆνυρ. quidem, tamen.
 Μῆνυρ. enim.
 Μῆνυρ. atqui, quinimò, uere.
 Μῆνυρ. atqui, idcirco.
 Μῆνυρ. et tum.
 Μῆνυρ. et
 Μῆνυρ. irascor, animo deficio, prom- ptus sum, cupio.
 Μῆνυρ. ὁ. ὁ. unguenti genus Aegy- ptio peculiare. Dictū à capro qui ea Aegyptii parte, ubi primū reperiuntur est unguentum istud, coli solitus est.
 Μῆνυρ. ὁ. ὁ. et
 Μῆνυρ. et
 Μῆνυρ. ὁ. ὁ. belli patiens, bellico- sus, nihil metuens cumulus.
 Μῆνυρ. ὁ. ὁ. et
 Μῆνυρ. ὁ. ὁ. promptus in bello.

Μῆνυρ. ὁ. ὁ. cura, et portidus.
 Μῆνυρ. pro μῆνυρ.
 Μῆνυρ. ὁ. ὁ. placabilis, demulcēt, facile cedens.
 Μῆνυρ. et
 Μῆνυρ. μ. ὁ. μ. μ. promptus sum in bello, cogito, promoueo.
 Μῆνυρ. ὁ. ὁ. sententia, cura, cupiditas.
 Μῆνυρ. ὁ. ὁ. uis, promptitudo, animi potentia, territorium, ira, robur.
 Μῆνυρ. nempe. Bud. Com.
 Μῆνυρ. ὁ. ὁ.
 Μῆνυρ. ὁ. ὁ. ex μῆνυρ. et ὁ. componitur, si significat atqui.
 Μῆνυρ. sane, uero, et assentiens est, quemadmodū illa Latinis, Xenoph. ὁ. ὁ. μῆνυρ. ὁ. ὁ. Te uero inquā oportebit. Sic Terēt. Heus laudas qui heros fallunt. Chre. in loco ego uerò. Interdū ornatus causa magis, quā significatiōis ponitur, uel explendae orationis gratia. Idem in Sympo. ὁ. ὁ. ὁ. ὁ. μῆνυρ. ὁ. ὁ. Pa- riatur uero ipse quidē inquit Socra. Est et aduersatiua cōiunctio, ut uer- bū. Xenoph. τῷ μῆνυρ. ὁ. ὁ. Aristot. μὴ μῆνυρ, non tamen. Cic. Ba sunt o- mnianon à natura, uerū à magistro. Aliquādo ponitur pro cōiunct, uiceuer- sa et rursus. Aristoph. μῆνυρ. ὁ. ὁ. τῷ μῆνυρ, μὴ μῆνυρ μὴ ὁ. ὁ. ὁ. ὁ. Quāquā et pro etiā intelligi potest. Dicitur etiam μῆνυρ, καὶ μῆνυρ, nimirum, tamen. Bud. Com.
 Μῆνυρ. μ. ὁ. μ. μ. maneo, duro, μῆνυρ. saepe pro fuuero suo accipitur. Neut.
 Μῆνυρ. μ. μῆνυρ. μ. μῆνυρ. delibero, consulo.
 Μῆνυρ. exercitus duo millia uirorū et quadraginta octo cōtinens, ὁ. ὁ. Dux eorum μῆνυρ dicitur.
 Μῆνυρ. priuata, ὁ. ὁ. ὁ.
 Μῆνυρ. parior, id est uirilem partē

uel legitimā recipio, particeps fio. Gen.

Melisso. μ. iou. w. ma. diuido in partes.

Actiu. accus.

Μεινός. ἑ. ὁ. particularis.

Μετὰ τὸν. particulariter.

Misera. re. i. *crumma*, cura, cogita-
tio. Solitudinem propriè esse dicit
Valla, non *crumnam*, quòd *crumma*
gravior sit.

Μημενάω. μ. ήσα. π. κκα. curo, anxie
solicite cogito, sollicitus sum.

Μετρίδος. i. particula, κληρονομία.

M. p. s. s. o. p. artitor.

Μερίτης. participis.

Μερεθίνος. v. o. intercalario.

Μη μισῶ. cito, ita scōr.

*Μεμενίσ. μ. ι. ε. ω. ι. α. cogito, cōsulo,
delibero, in diuersas partes consulo,
solicite cogito. Neur. absol.*

Μίμνρον. οὐ. ἰ. curiosus.

*Μεμενείω. & μεμενείω. à μενείω prima
syllaba duplicata, & in v conuerso.*

МѢСЯЦЪ, СІУО.

M'improu. ai. cura, cōsilia, sollicitudines

Μίρρις. ιντος. ὁ. funiculus, filum.

Μίρος. 105. 2. pars. Item principium.

Gregor. *ſi miſer deſideras deſi.* Sic
Vergil. *Pars mihi pacis erit, dextram*
tegiſſe tyranni. Multiplicis autē
uſus eſt hæc dictio, ut *miſer* in, pro
minus eſt i numero. Tò *ad* *miſer*, quā
tum in te ſuit, pro parte uirili, quod
etiam tò *miſer* dicitur. Tò *in* *ad*
inop *miſer*, quod ad eum attinet. Plu
rē *miſer*, partim, alterius, Theophr.

Tò ἰνὸς ἡμετέρας τῶν λόγων ἀριθμὸς
 τῶν, quintū quēq; calculū ferre. Tò
 ἰσχυρὸν, uel τὸ ἰνὸς ἡμετέρας, particularia,
 singularia, καὶ αἱ ἱκανοί, Philoni.
 Sic Cic. ad Att. Singulares sunt bo-
 ni tiri, id est ἱκανοὶ ἱκανότῃν. Ac
 cipitur etiam ἰσχυρὰ pro uicissim,
 & sigillatim, & deinceps, κατὰ μέρος.

Μυῖον· ὃ χοιρίον συνάγῃ.

Μερότης. ὁ imprudens.

Μέσος. ἄ. lignum inter boues iunctior
medium, ἢ τῷ τῷ ἁφί. Vnde uerbū
μῆσος, boues iungere.

Μισάνθρωπα. τὰ. ameniata iacula. Instru-
menta aut̃ erant, qbus Perf^a uteban-
tur eo loco, quo Macedones iaculis.

Μισοπόλιος. εν. ὁ. medicæ cuiusdam ca-
nitiei, nondum senex.

Μεσαίτατος, ου. ὁ. medius. ἰσχυροτάτης
αὐτοῦς, in aula meditullio.

Μεσάχημιον. εν. ῥ. μετόχημιον, omne in-
ter aliquid medium, pars media ha-
sta, & spatium inter duos exercitius.

Myosotis. panis.

Μεσάρηον. unum intestinorum Græci
uocant, quod & *μυστήριον* alijs di-
citur. Omnes enim uenas quæ ad
ipsum ex hepate feruntur, una cum
adiacentibus arterijs circumquaque
ambit & completitur.

Misa'as, porticè. v. s. medius.

Μεσάνιον (scribit Suid.) proprie significare medianam ianuam, uel etiam

in aula medutullio locum. sic Cal. in
interpretatur. Apud Homer. seruus
quidam est, Odyss. 14. οἷον δ' ὅτι οὐ
ἴσμεν μεσάνιος. Mediastinum for-
te huiusmodi Latine recte dixeris,
que dictio pro uilissimis quibuscunq;
que mancipijs ponitur, cuiusmodi
sunt hodie in principum domibus fi-
gnarij & bacularij: quorum una illa
functio est, ut omnibus pareant, nec
ullius imperium detrectet, in medio
semper et propaulo ad omnium mu-
tus excubent. Cal. li. 11. ca. 10.

Μεσάχρησ. media ceruicē ligati.

Μεσσηάμας μ. ἰσχυρ. w. ἡμ. fideius-
sionem capio, apud sequestrem pecu-
niam deponendam stipulor uel con-
tendo. Bud. Com.

Μεσσηάμας. depositū apud sequestre.

Μεσσηύς. u. d. mediator, interuentor,
sequester.

Μεσσηύς. intestinorū genus est, quo
laeſes inuoluuntur, ne contactu spi-
nae duro laedantur. Iul. Pollux pellicu-
lam scribit esse ex uenarum neruo-
rumq; complexu, renibus & uentri
proximā, alimentū in hepar emitten-
tem. Theod. pro lactibus accepit. Di-
citur autem μεσσηύς, quod in me-
dio intestinorum sit collocarum: item
& μεσσηύς, de quo iam antea. Lati-
ne medianum dixeris.

Μεσση, & μεσση. medio. ar.

Μεσση. m. i. media, medietas.

Μεσσηύς. u. d. mediterraneus.

Μεσσηύς, aduerb. κατὰ μέσον. in medio.

Μεσσηύς. ἡμέτερος. d. mediocris, medius.

Μεσσηύς. ἡμέτερος. d. i. qui est in aetate medie.

Μεσσηύς. m. i. meridies. (nor.

Μεσσηύς, & μεσσηύς. meridia.

Μεσσηύς. i. d. meridianus. pro με-
σσηύς.

Μεσσηύς. idem.

Μεσσηύς. sum mediator, nulli parti ser-
uo praesidium.

Μεσσηύς. cōsisto, uel incedo in medio

Μεσσηύς. μ. ἰσχυρ. w. ἡμ. medius sum
inter partes, id est interpono me.

Μεσσηύς. medius.

Μεσσηύς. u. d. mediator, μεσσηύς, factor
pacis.

Μεσσηύς. u. d. idem.

Μεσσηύς. pellis.

Μεσσηύς. m. i. &

Μεσσηύς. m. i. d. interregnum.

Μεσσηύς. qui est in media parte na-
uis, uel medio uentre cinctus.

Μεσσηύς. u. d. mediterraneus, & μεσσηύς
m. i. mediterranea.

Μεσσηύς. u. d. semiscriptus.

Μεσσηύς. iudex, Aristot. quoniam quā
mediū consequi potuerūt, ἡ ἰσχυρ. ius suū
obtinere uidentur. Bud. in Annot.

Μεσσηύς. u. d. fori nauis, columna in
medio posita, foramen cui malus in-
scribitur.

Μεσσηύς. u. d. uertex capitis.

Μεσσηύς. μ. ἰσχυρ. w. ἡμ. d. intercipio.

Μεσσηύς. u. d. albo distinctus.

Μεσσηύς. quod coxas interiaccet.

Μεσσηύς. u. d. umbilicus clypei.

Μεσσηύς. d. genus quoddam placen-
tarum.

Μεσσηύς. u. d. res posita in medio.

Μεσσηύς. de compari in nauibus ser-
uitij genere, Vlpiano dicuntur, sicut
in aulis μεσσηύς.

Μεσσηύς. u. d. nox intempesta.

Μεσσηύς. usq; ad mediū terrae infixū.

Μεσσηύς. uibratū usq; ad medietatē.

Μεσσηύς. u. d. semicanus, senectuti uū-
cinus.

Μεσσηύς. qui media possident.

Μεσσηύς. m. i. murus interiectus inter
turret.

Μεσσηύς. esse in media maturitate.

Μίτρος. i. i. medius. Accipitur pro eo qui neutrarum est partium. Lucian. *ἰσῆρος δὲ μέτρον ἰσῆρος ἰσῆρος*, Neutrum se & ancipitem seruabat, id est neutri plus altero auxiliabatur.

Dicimus autem *μέτρον* παρὰ τὸ τὰ μέτρον ἰσῆρος, quod eius partes æquales sint. Significat quoque *μέτρον* interuallum, discrimen, Chrysost.

Μεσότης. κτλ. i. medietas.

Μεσότης. κτλ. i. interstitium parietum, & paries ipse qui domum à domo dirimit.

Μεσότης. δὲ μέτρον. media cœna iam peracta.

Μεσότης. partus miles.

Μεσότης. κτλ. i. mediū superciliorum.

Μεσότης. κτλ. i. mediterranei.

Μεσότης. κτλ. i. μέτρον.

Μεσότης. κτλ. i. medietatis.

Μεσότης. κτλ. i. plenus.

Μεσότης. κτλ. i. implero. Genit.

Μεσότης. κτλ. i. in medio, per mediū, παρὰ.

Μεσότης. κτλ. i. usque ad.

Μεσότης. κτλ. i. prepositio est, quæ constructa cum genitiuo significat cum accusatiuo autem, post. Ponitur aliquando pro *ἵνα*, & aduerbialiter pro *μέτρον* ei, postquam.

Μεσότης. κτλ. i. præ manibus.

Μεσότης. κτλ. i. transeo, accedo, digredior, defleto. Neutr. accus.

Μεσότης. κτλ. i.

Μεσότης. κτλ. i. muto & mutor, ut *μεσότης* δὲ ὅτι μεταβάλλω, Aristot. de Part. &, *μεσότης* ὡς μεταβάλλω τὰς μεσότηας, id est mutat, apud eundem in Proble. Idem Polit. *κτλ. i. μεταβάλλω* ἢ τὰς, id est mutata est, significat etiam emigro, id est *μεσότης*, sed cum muto, et in aliam regionem commeo, stationem muto, Aristot. de Hist. *κτλ. i. μεταβάλλω*

μεσότης ἢ τὰς *μεσότηας* ὡς τὰς *μεσότηας* *μεσότηας*. Item transeo, id est sum trans fuga. Plus in Apoph. *ὡς τὰς* *μεσότηας* *μεσότηας* *μεσότηας* *μεσότηας*. Præterea *μεσότης* ὡς *μεσότηας* *μεσότηας*. Xenoph. *ὡς τὰς* *μεσότηας* *μεσότηας*. Est etiam transeo, & degenero de una specie in aliam, Galen. *μεσότηας* τὰς *μεσότηας*, erga uerbo. Bud. Com.

Μεσότης. κτλ. i. transitus.

Μεσότης. κτλ. i. transiuius.

Μεσότης. κτλ. i. μεταφέρω, w. u. a. transero, transmutor. Actiu. accus.

Μεσότης. κτλ. i. mutabilis. Theophr. *κτλ. i. μεταβάλλω* *μεσότηας* *μεσότηας*. Item qui mutationem facit. Aristot. *μεσότηας* *μεσότηας* *μεσότηας*. Bud. Com.

Μεσότης. κτλ. i. transplantor, μεταβάλλω.

Μεσότης. κτλ. i. latet *μεσότηας* *μεσότηας*, procola.

Μεσότης. κτλ. i. mutatio de sede in sedem, & de regione in regionem migratio.

Μεσότης. κτλ. i. mutabilis.

Μεσότης. κτλ. i. negotiator, qui merces mercibus commutat, μεταβάλλω.

Μεσότης. κτλ. i. mutare consilium.

Μεσότης. κτλ. i. promitto. Genit. uel accusatiuo.

Μεσότης. κτλ. i. nuntius. prepositio abam, dat.

Μεσότης. κτλ. i. elutriare, hoc est, de uase in uas transferre.

Μεσότης. κτλ. i. decapulans, diffundens.

Μεσότης. κτλ. i. secundus mensis Atheniensium, Latinis Maius.

Μεσότης. κτλ. i. interior, posterior.

Μεσότης. κτλ. i. aliter factum.

Μεσότης. κτλ. i. pernicio, respisco. *μεσότης* *μεσότης*, de senectia mutatus est, *μεσότης* *μεσότης*.

Μεσότης. κτλ.

Μεταμορμωσις. particeps.

Μεταμορμωσις. μ. ἰσθ. π. α. α. α. transmutatio or-

natum. Accipitur pro mutare & nouare transformareq; simpliciter.

Μεταμορμωσις. μ. ἰσθ. π. α. α. transformo. Acliu.

Μεταμορμωσις. fluctuum interuallum.

Μεταμορμωσις. tardio, serò ad muneris functionem accedo.

Μεταμορμωσις. muto, induo, post alium sumo, inuicem sumo, transsumo, coo- perio. Cū accus. item participo, particeps sum, cum genitiuo.

Μεταμορμωσις. traduco.

Μεταμορμωσις. ἰσθ. ἰ. transumptio.

Μεταμορμωσις. mutatio.

Μεταμορμωσις. idem.

Μεταμορμωσις. μ. ἰσθ. π. α. α. α. transmutio, discedo, μεταβαίνω ἀπὸ τινος ἢ εἰς, ut μεταβαίνω εἰς βίον, morior & migro, Herodi. Sed subinde subaudiūt εἰς βίον. unde μεταβαίνω, defunctus. Apud Platonem est inuerso ordine aut im- mutatis uicibus aliquid facio, & cū alter alterius fungitur officio, & al- ter alterius premia occupat. quæ enim sic sunt μεταβαλλόμενα ab eo di- cuntur. Bud. Com.

Μεταμορμωσις. scrutator, inquirio. Acliuū, accus.

Μεταμορμωσις. α. ἰ. i. scrutatio metalli, cumi- culus animal.

Μεταμορμωσις. qui circa metalla, & fodis- nas uersatur.

Μεταμορμωσις. quero, fodio, effodio.

Μεταμορμωσις. ἰ. ἰ. metallicus.

Μεταμορμωσις. π. ἰ. metallum. ἀ μεταμορμωσις.

Μεταμορμωσις. transfero me ad discen- dum, muto sententiam.

Μεταμορμωσις. muto, transmuto, μεταμορμωσις. Acliu. accus.

Μεταμορμωσις. α. ἰ. penitentia, μεταμορμωσις. Dicitur proprie cum socordes in re

peragenda serò incipimus esse atten- ti, iam admoniti nostris malis.

Μεταμορμωσις. μ. ἰσθ. π. α. α. α. &

Μεταμορμωσις. μ. ἰσθ. π. α. α. &

Μεταμορμωσις. paniteo. Depon. genit. cum datiuo.

Μεταμορμωσις. penitens, & penitencia.

Μεταμορμωσις. μεταμορμωσις.

Μεταμορμωσις. penitencia, μεταμορμωσις.

Μεταμορμωσις. mixtum.

Μεταμορμωσις. μ. ἰσθ. π. α. α. α. transfor- mo. Acliu. accus.

Μεταμορμωσις. ἰσθ. ἰ. transformatio.

Μεταμορμωσις. transmutatio habitum.

Μεταμορμωσις. muto uestes.

Μεταμορμωσις. promouens.

Μεταμορμωσις. commuto.

Μεταμορμωσις. ἰ. uentosus, uanus.

Μεταμορμωσις. uanus, nullius frugis.

Μεταμορμωσις, &

Μεταμορμωσις. μ. ἰσθ. π. α. α. α. trans- migro, exilij causa solum uertio. Bud. in Annot. post.

Μεταμορμωσις. ἰ. ἰ. exul, pulsus patria.

Μεταμορμωσις. ἰ. poculum quod loris ma- nibus offertur.

Μεταμορμωσις. refundo in aliud uas.

Μεταμορμωσις. transseo.

Μεταμορμωσις. μ. ἰσθ. π. α. α. α. penitentiam ago, resipisco, ad mentem redeo. Neur. absol.

Μεταμορμωσις. α. ἰ. penitentia, incōstantia, resipiscencia, cū post factū sapimus.

Μεταμορμωσις. ἰ. i. sericum.

Μεταμορμωσις. α. ἰ. oratio quæ leuiter & quasi aliud agendo habetur.

Μεταμορμωσις. inter, interim, subinde, inter- rim dum, interdum. Genit. ut μεταμορμωσις ἀλλήλων, inter dicendum, μεταμορμωσις ἑαυτῶν, interim dum loquimur. Et cum nominatiuo, μεταμορμωσις νομίζω, interea dum lauaretur. Et cum ac- cusatiuo, μεταμορμωσις ἑαυτῶν, inter ase-

[illegible]

Μιμνήσκω. aggredior, accedo, aduenio, in
Μιμνήσκω. idem. *Μιμνήσκω.* (quiro.
Μιμνήσκω. transcendo, migro.
Μιμνήσκω. recipio.
Μιμνήσκω. exuo.
Μιμνήσκω. conscendo. *Πλουαρχ.*
Μιμνήσκω. anime ex alio in aliu
 corpus transmigrationis.
Μιμνήσκω. transfero subinde.
Μιμνήσκω. quidam. Herodia. οὐδὲ μὴ
 μνήσκω αὐτῶν, οὐ μὴ μνήσκω αὐτῶν, οὐ
 μνήσκω αὐτῶν.
Μιμνήσκω. postea, μνήσκω.
Μιμνήσκω. decidit. *Μιμνήσκω.*
Μιμνήσκω. ar. οὐδὲ μὴ μνήσκω.
Μιμνήσκω. pro μνήσκω. *Αεολ.* moderatus.
Μιμνήσκω. praterito, tento, appeto, ex
 erceo aliquam artem, narro, appeto
 magisterium, accerso, accedo, ad
 duo, itraduco, supplicium de aliquo
 sumo. Depon. accus.
Μιμνήσκω. affecutus sum.
Μιμνήσκω. *μνήσκω.* interest, adest, est mi
 hi copia uel ius. *μνήσκω.* μοι μνήσκω
 μοι. *μνήσκω.* μοι μνήσκω μοι μνήσκω.
 Sic omnia iura ciuitatis habet, De
 mosth. Bud. Com.
Μιμνήσκω. cum aliquo habeo, particeps
 sum, participio. *Νευρ. genit.*
Μιμνήσκω. par. *δ.* fastigium.
Μιμνήσκω. *οὐδὲ μὴ μνήσκω.* eleuo, attollo,
 in sublime traho, in sublime sustollo,
 iacto. Ponitur interdum absolue,
 αὐτὸν τὸ μνήσκω *μνήσκω*, *μνήσκω*
 peto. Bud. Com.
Μιμνήσκω. *οὐδὲ μὴ μνήσκω.* *οὐδὲ μὴ μνήσκω.*
Μιμνήσκω. ex accipitrum sint ge
 nere, qui pradam in sublimi petunt.
 Bud. Com.
Μιμνήσκω. *οὐδὲ μὴ μνήσκω.* latiori parte remi fru
 stra aquam percuere.
Μιμνήσκω. *οὐδὲ μὴ μνήσκω.* qui de rebus sublimibus
 & caelestibus

et celestibus nugatur, philosophus fastu praeditus, et uerborum insolentia utens, Luciano. Bud. Com.

Μεταπολογία. s. i. u. q. u. a. confydere, commentor et scribo de sublimibus. Neutr. absol.

Μεταπολογία. s. i. u. sermo de rebus sublimibus. Olim in bonam partem accipiebatur, ut *ἀπολογία*, licet postea in loquacitatis et uanitatis significationem uenerit.

Μεταπονοῶ. celestia contempler.

Μεταπορεῖν. i. d. τὴν ἀόρατον, uel uerumq; ἀπὸ τοῦ ἀπο, quod est eleuo, suspendo. ad multa refertur. *μεταπορεῖν* enim aliquid quando sunt qui in alto nauigant, ut *μεταπορεῖν πλοῖον*, Synes. proliora non legere, sed in altum prouehi, ut Cic. aut uelis in altum davis, ut Liu. Hinc translatione sumpta Plin. de Graecia commota et perturbata, *οὐκ ἔστι μεταπορεῖν* (inquit) ἀπὸ τοῦ ἀπο, ἡ μεταπορεῖν. Aliquando idem quod Latinis incertum, suspensum. Demosth. ἐν τῇ 7^α παρρησίᾳ τὸν μεταπορεῖν. Vnde *μεταπορεῖν* dicitur, cuius iudicium adhuc est suspensum, lis pendens. Aliquando pro erectio et memento. Lucia. ἐν τῇ 1^α ἐπιστολῇ τῶν παριστομένων. ἢ. *μεταπορεῖν* τὰ τὰ. Aliquando intransiuitiue significat, Theophr. *μεταπορεῖν* etiam sunt, quae fiunt circa locum astris uicinum, de quo Aristotelis *μεταπορολογία*. Bud. Com.

Μεταπορονομία. pars est astrologia, quae eleuationum differentias astrorumque exquirat distantias, necnon multa uariaque alia ad astrologia inspectionem tendentia perdocet.

Μεταπορονομία. s. i. d. stolidus, qui sublimia respicit, curiosus, et sublimium rerum contemplator, inutilisque rebus agendis.

Μεταπορονομία. s. i. qui argutijs sine de rebus sublimibus disputando suum faciunt, et auditores fallunt, Aristophan. *μεταπορονομία* enim est imposturam facere.

Μεταπορονομία. defendebat.

Μεταπορονομία. praeterijt.

Μεταπορονομία. defunctus. a *μεταπορονομία*.

Μεταπορονομία. median.

Μεταπορονομία. s. i. pro *μεταπορονομία* poetice.

Μεταπορονομία. contemnere, despicere.

Μεταπορονομία. adeo, aggredior, *μεταπορονομία*.

Μεταπορονομία. ambio, peto honorem, prosequor, exercero, expono, persequor, abijcio. Accus.

Μεταπορονομία. idem.

Μεταπορονομία. s. i. transmigration, *μεταπορονομία*.

Μεταπορονομία. s. i. idem.

Μεταπορονομία. s. i. u. q. u. a. *μεταπορονομία*, apud exteros exulo, et ius ciuitatis non habeo, Isocr. in Panegy. *μεταπορονομία* etiam dicitur qui patria pulsi, aut alias migrantes, alijs se contulerunt, Paus. Sed Alicarn. de Lyfia, *μεταπορονομία* dicitur (inquit) *μεταπορονομία* τῷ τῷ, id est patre incolae Athenarum. Bud. Com.

Μεταπορονομία. idem, a *μεταπορονομία*.

Μεταπορονομία. s. i. u. q. u. a. demigro, sedem muto, habitationem muto, a *μεταπορονομία*. Neutr. absol.

Μεταπορονομία. s. i. d. locus Athenarum, ubi erat. uem summa duodecim drachmarum, quam quotannis soluere cogebantur inquilini, authore Harpocratio. Isaeus scribit uiros quidam duodecim drachmas conferre concessuisse, mulieres autem sex, id qui non concessissent, adducebantur ad ciues, conuictique uenium ibant. Cal. lib. 9. ca. 14. (gentes.

Μεταπορονομία. s. i. habitatio apud exteras

M H.

MH.

Mà èr. *nedum, non solum, non modo*
non.

Μήδης, ὁ

Μήδης δὲ idem.

Μήδης, ὁ

Μήδης, uel diuissimū μήδης. ὁ μήδης non, quominus, negatiuē. ὁ id Attice, una negatione pro duabus negationibus. Interdum significat quin, uel nisi, cum participio iunctum, ut μήδης ἔστ' ἄρα καὶ παρ' αὐτῶν. Nisi prius, Luciano. Sic aliquando Cic. ut non pro quin ponere solet, quale est illud pro Pomp. Ruere illa non possunt, ut hæc nō eodem labefactata motu concidant. Interdum ὁ cum indicatiuo pro nequaquam, minime, ut μήδ' ἔστι μάρτυρ, ὁ. minime temerarius est, Aristot. Polit. 1. Et pro non etiam, cum infinitiui ὁ coniunctione ἢ, ut μήδ' ἔστι πάσης, Plat. Apud Sophocle. pro quo minus cum infinitiui.

Μήδης. nequando, ne forte, ne. Item nunquam. Demosth. μήδ' ἴδ' ἔστι μήδ' ἴδ' ἔστι. id est, ἴδ' ἔστι ἴδ' ἔστι. Item nunquam, interrogatis. Theophr. ἀνδ' ἴδ' ἔστι ἴδ' ἔστι. An non potius non hæc causa est? Et addubitantis, siue addubitāter decernentis. Idem, μήδ' ἴδ' ἔστι ἴδ' ἔστι. Haud scio an stultum sit. Athen. μήδ' ἴδ' ἔστι ἴδ' ἔστι. Fortasse scribendum est. Idem, μήδ' ἴδ' ἔστι ἴδ' ἔστι. Ac nescio an in Pluto, ὁ.

Μήδης. necubi.

Μήδης. nondum.

Μήδης. ne forte.

Μήδης. ne, ut non.

Μήδης. nequid.

Μήδης. neq, ne. Item aut, Politiano interpretare in Herod. quod sit quando bis ponitur in oratione.

Μήδης. nequid, nunquid, nedū, non solū.

Μήδης. quanto magis, nedum.

Μήδης δὲ, ὁ

Μήδης δὲ. nedum, non solum non.

Μήδης ἢ μήδης sunt ἀπαρτομένη ἢ ἀρτομένη, id est deprecantis ὁ abominantis, sicut de μή ὁ μήδης dictum est. Xenoph. μήδ' ἴδ' ἔστι μήδ' ἴδ' ἔστι. Minime uero (inquit) minime inquam. Vbi μήδ' ἴδ' ἔστι se quidem negat, sed μήδ' ἴδ' ἔστι duplicatio est: Significat etiā, nequaquā saltem, ὁ, certe quidem nequaquā. Plato de Rep. 1. ἀδ' ὁδ' ἴδ' ἔστι μήδ' ἴδ' ἔστι ἴδ' ἔστι ἴδ' ἔστι. Quod si deos hoc modo lamentātes facturus est, ne saltem deorum maximum. Accipitur ὁ pro nedum. Μήδης. nusquam, ὁ nequaquam, absit.

Μήδης. nemo, nullus. δὲ τὴν μή, ἢ δὲ μή τὴν μή.

Μήδης. nullatenus.

Μήδης. nequaquam.

Μήδης. ἴδ' ἔστι. in honoratus, uilis.

Μήδης. nullus, ἴδ' ἔστι.

Μήδης. ἴδ' ἔστι. pro tantum, dumtaxat.

Μήδης. ἴδ' ἔστι ἴδ' ἔστι. nihili hæc facio. μήδ' ἴδ' ἔστι ἴδ' ἔστι.

Μήδης. ὅτι. nihil nisi.

Μήδης. nunquam.

Μήδης. nondum.

Μήδης. nunquam.

Μήδης. ἴδ' ἔστι. neq, unus.

Μήδης. nec ulla.

Μήδης. non dicuius.

Μήδης. ἴδ' ἔστι. genitalia, pudenda. uide μήδ' ὁ.

Μήδης. homines nullius momenti.

Μήδης. nequaquam.

Μήδης. ac. ἢ. Media.

Μήδης. ἢ. ἴδ' ἔστι. ἢ. lingua Medica loquor, Medis faueo.

Μήδης. ἢ. herba Medica. primo exortu trifolio similis.

Μήδης. Medorum regio.

Μήδης

Μετροπόλις. sic inter uicos est, ut metropolis inter urbes, à suisq; colonis agnoscitur.

Μετρομάτηρ. opor. ἡ. auia.

Μετροπάτηρ. opor. ὁ. auus maternus.

Μετρόπολις. ἡ. metropolis, matrix urbs, ex qua colonia deducta. Dicitur autem ὅτι τις μέγας ἢ πόλις, non autem à mensura, uti Cratianus et Isidorus interpretantur.

Μετροπολίτης. οὗ. ὁ. metropolitani, qui prouincie alicui praest, aliorq; subiectos habet episcopos.

Μετροπλάστης. ὁ. ὁ. qui matrem uiolat.

Μητέρα. ἡ. ὁ. ὁ.

Μητρί. ὁ. ὁ. ὁ.

Μητρὸς. ὁ. ὁ. auunculus maternus.

Μητρώον. οὗ. ὁ. apud Athenienses Phrygiae dea sacrum.

Μητριά. ἡ. nouerca.

Μητρός. οὗ. ὁ. uirtricus.

Μηχανήματα. ἡ. ἡ. μηχαν. ὁ. μηχαν. ex cogito, comminor, machinor, struo. uem cico & moueo. Depon. accus. Bud. Com.

Μηχανή. ἡ. idem.

Μηχανή. ἡ. ὁ. conatus, machinatio, ex cogitatio, inuentum, machina. τίς μηχανή; Quid causae est? Qui fieri potest? ἡ. μηχανή. Nullo pacto fieri potest, Nihil causae est. Bud. Cō.

Μηχανή. ὁ. ὁ. idem.

Μηχανικός. οὗ. ὁ. mechanicus, opifex eorum operum, quae ingenio simul & manu fiunt, μηχανικός.

Μηχανοποιός. οὗ. ὁ. machinarum faber.

Μηχανόπλαστ. fraudis ex cogitatio.

Μηχανόπλοτος. οὗ. ὁ. machinator, fraudum confutor. Buripid. φασὶν ἄνθρωπος, μηχανόπλοτος λατρεῖ.

Μηχανή. ὁ. ὁ. μηχανή, ἡ. μηχανή.

Μία. ἡ. ὁ. una.

Μίαν. ἡ. ὁ. ὁ. ὁ. tingo, fardo, contamino, conspurco, polluo, impio. Actiu. accus.

Μίαν. ἡ. ὁ. ὁ. ὁ. cede me contamino, sum homicida, occido.

Μίαν. ἡ. ὁ. ὁ. homicidum, cades.

Μίαν. ἡ. ὁ. ὁ. homicida, cruentus.

Μίαν. ὁ. ὁ. ὁ. βάμμα, tinctura.

Μίαν. ὁ. ὁ. iniquitas, scelus.

Μίαν. ὁ. ὁ. sceleratus, facinus, nocens, impurus. Dicitur uolunt, quasi dignus qui ab omnibus solus relinquitur.

Μίαν. ὁ.

Μίαν. ὁ. ὁ. immundities, piaculum, impiamentum apud Cyprianum.

Μίαν. ὁ. ὁ. idem, βλασμία.

Μίαν. ὁ. ὁ. ὁ. sordus, spurcus, impurus, sceleratus homo, in alio demon.

Μίαν. ὁ. ὁ. impietas, impurities, piaculum.

Μίαν. simul.

Μίαν. ἡ. ὁ. ὁ. ὁ. misceo. Actiu. accusatiuo.

Μίαν. ὁ. ὁ. miscella, alij mixtus, & congregatio ex multis gentibus.

Μίαν. ὁ.

Μίαν. ὁ. ὁ. mixti.

Μίαν. simul, una, mixtim.

Μίαν. ὁ. contumelia officio.

Μίαν. ὁ. pro mixtura, misceri.

Μίαν. ἡ. ὁ. ὁ. ὁ. μύριον. Actiu. accusatiuo.

Μίαν. ὁ. ὁ. coitus, mistio.

Μίαν. ἡ. ὁ. ὁ. ὁ. ὁ.

Μίαν. misceo. Actiu. accus.

Μίαν. misceri, conuenire, colloqui.

Μίαν. μύριον.

Μίαν. iactus uocabulum in ludotesserarum fortunatissimi, & hermeticus qui fabis innascitur.

sternuamento curant.

Mivós. μ. ἡσ. π. ἡσ. σtercoro. Aristop.
μivósος ὁ ὄστος πᾶσι τοῖς ἰσῖα,
Stercore linemus nares, perinde ac
hirci.

Mivós. unguentum quoddam.

Mivós. minuo. Actiu. accus.

Mivós. μ. ἡσ. π. ἡσ. cano, imple
ro, lamenior, clara uoce loquor.

Mivós. paululum.

Mivós. ἡσ. π. ἡσ. brevis temporis, id est
parum durans, *μivós. ἡσ. π. ἡσ.* apud Ho
merum.

Mivós. μ. ἡσ. π. ἡσ. bisco, parua
uoce cano, uibrisso, benedico, mus
cor. Item doleo, uagio metaphori
ce. Neutr. absol.

Mivós. μ. ἡσ. π. ἡσ. sibilus.

Mivós. ἡσ. π. ἡσ. querulus, pusilla et gracili
uoce canillans. Item *μivós. ἡσ. π. ἡσ.* pipio
nes, & foris auium reliquarum.

Mivós. ἡσ. π. ἡσ. brevis temporis, mutilis, *μivós. ἡσ. π. ἡσ.*

Mivós. paululum.

Mivós. τοῦ μivós. ἡσ. π. ἡσ. Attice. ὁ.
Minos.

Mivós. ἡσ. π. ἡσ. qui altero parente Graeci
sunt, quemadmodum Hibrida apud
Romanos.

Mivós. ἡσ. π. ἡσ. coitus, missio, temperamen
tum.

Mivós. ἡσ. π. ἡσ. semibarbarus.

Mivós. ἡσ. π. ἡσ. erinium, & apud Homerum
locus inter Scyllam & Charybdin.

Mivós. ἡσ. π. ἡσ. coitus, *μivós.*

Mivós. ἡσ. π. ἡσ. qui superciliosus habet
coniuncta.

Mivós. ἡσ. π. ἡσ. i. mucori similis.

Mivós. ἡσ. π. ἡσ. sordidus, improbus.

Mivós. ἡσ. π. ἡσ. gula.

Mivós. ἡσ. π. ἡσ. odium circa bonos.

Mivós. ἡσ. π. ἡσ. odium mutuum.

Mivós. ἡσ. π. ἡσ. inter se odibiles.

Mivós. ἡσ. π. ἡσ. inhumanum esse, homi
nes odisse.

Mivós. ἡσ. π. ἡσ. inhumanitas, odium
erga homines.

Mivós. ἡσ. π. ἡσ. cōfor hominum, qualis
Timon apud Lucian.

Mivós. ἡσ. π. ἡσ. locus in ualle cauius,
in quem utrinque montibus deserui
tur aqua, ac ueluti miscetur.

Mivós. ἡσ. π. ἡσ. Neutr. absol.

Mivós. ἡσ. π. ἡσ. ubi plures uia conueniunt
ac ueluti se miscunt.

Mivós. ἡσ. π. ἡσ. miscor, consuetudinem ha
beo. De re uenera saepe apud Home
rum, sicut Vergilius, Mixta deo mu
lier.

Mivós. ἡσ. π. ἡσ. ubi publica pascua sunt,

Mivós. ἡσ. π. ἡσ. misceo. Actiu. accus.

Mivós. ἡσ. π. ἡσ. odien Gracos.

Mivós. μ. ἡσ. π. ἡσ. odi, odio profe
quor. Actiu. accus. ut *μivós. ἡσ. π. ἡσ.*
ἀνὰς, pro latà τὰς ἀνὰ ἀνὰς.

Mivós. ἡσ. π. ἡσ. iniuis.

Mivós. ἡσ. π. ἡσ. Misenus portus Neapolis.

Mivós. ἡσ. π. ἡσ. coitus.

Mivós. ἡσ. π. ἡσ. salax, *μivós. ἡσ. π. ἡσ.*

Mivós. ἡσ. π. ἡσ. libidinosus, quasi *μivós. ἡσ. π. ἡσ.*
Cratinus, *μivós. ἡσ. π. ἡσ.*

Mivós. ἡσ. π. ἡσ. odibilis.

Mivós. ἡσ. π. ἡσ. odi.

Mivós. ἡσ. π. ἡσ. odibilis, inexplibilis.

Mivós. ἡσ. π. ἡσ. causa odij.

Mivós. ἡσ. π. ἡσ. μ. ἡσ. π. ἡσ. questum fa
cio, capio mercedem, facio aliquid
mercede, operam meam loco. Bud.
Comment.

Mivós. ἡσ. π. ἡσ. mercenarius, merce
de conductus.

Mivós. ἡσ. π. ἡσ. opera mercenaria, &
questuaria, locatio opera sue.

Mivós. ἡσ. π. ἡσ. μivós.

Mivós. ἡσ. π. ἡσ. s. ὁ. qui in magistratu mer
cedem accipit. neq enim carebant

quoddam hausta inde aqua, omnium quae uisissent, recordarentur.

Μνημίσωρ. s. ð. memoria, memoria, le, pignus, au. simile quippiam reli-
ctum apud amicum, quod illum no-
stri commonefaciat, monumentum.
Μαρί 14. κηρὶ δ' ὁ ποῖός τε αὐτῇ δαδίστα
ται ἐκ μνημίσωρ αὐτῆς.

Μνήμων. tristis incedo & demisso uultu
Μνήμων. νοός. ð. i. memor, tabularius,
auxiliarius, munere fungens in tabu-
lis publicas referendi quae opus est
memoria mandari.

Μνήστει. memnerunt.

Μνησίδος. s. ð. pius, ἀκαθής.

Μνησικαλῶ. μ. ἔσθ. π. quia. sum memor
malorum, reminiscor iniuria, & ini-
micitiarum praeteritarum, post ini-
micitiam mala recordor.

Μνησικαλῶ. as. i. iniuriarum memoria.

Μνησικαλῶς. ð. ð. memor iniuriarum.

Μνησίδης. uoluptas.

Μνησά. as. i. memoria, desponsatio.

Μνησάομαι, &

Μνησάω. μ. ὠσθ. π. ὠνα. despondeo, tra-
do sponsam. Item proco, uxorem
posco, uxorem accipio, nubo. Quan-
quam (ut quidam tradunt) ille qui alteri
stipulatur, μνησάω passiva uoce
proprie dicatur, quod tamen (inquit
Bud.) confirmare nolim. Item am-
bio, magistratum appeto, honores affe-
cto, aucupor. Item concilio, com-
paro, ut κίρην μνησάω, Synes. Item
reminiscor. Bud. Com.

Μνησά. ἱς. i. sponsa, μνησάομαι.

Μνησά. ὅπος. ð. qui puellae nuptias am-
bit, proculus.

Μνησάρορα. as. i. caeteri procorum.

Μνήστις. ιός. i. memoria, μνήσις.

Μνήστις. ð. ð. nuptius, desponsatus.

Μνήστις. as. i. pronuba. (rum.)

Μνήσσορ. s. ð. arthabo futurarum nuptia

Μνηστῆς. ἱς. i. postulatio in uxorem.

Μνήσσορ. proculus, sponsus, et qui nuptia-
rum arthabonem dedit. Item pru-
dens, peritus.

Μνήσσορ. nuptiarum dona.

Μνήσσορ. muscosus. Oppianus li. 3. κη
τίς μνησσορὶς καὶ πρὸ πρῶτου τοῦ
Μνήσσορ.

Μνήσσορ. idem, σύμμετρος.

Μνήσσορ. & additione α, ἀμνήσσορ. s. ð. mu-
scus, alga, βρύση, φῆκος.

Μνήσσορ. comedo.

Μνήσσορ. pilus, tenuissima pluma, lana
tenuissima.

Μνήσσορ. uide ὠδῶς.

Μνήσσορ. poetice pro μνήσσορ. remini-
scor.

Μοχλῆς. ἱς. ð. laboriosus.

Μοχλῶ. μ. ἔσθ. π. ὠνα. laboro, patior.

Μοχλῆς. μολῆς.

Μοχλῆς. as. i. hesitancia in uerbis,
cum ira, pudor, alius uel affectus im-
pedit, quo minus eloqui aliquid debi-
te possimus.

Μοχλῆς. οὐ. ð. balbus, impedita lin-
gua, bardus.

Μοχλῆς. uix.

Μοχλῆς. s. ð. labor, afflictio.

Μοχλῆς. οὐ. ð. i. faciens laborem in pa-
riendo.

Μόδιος. s. ð. modius.

Μόδιος. διατάξω.

Μόδιος. seruulus, qui cum filiis coaqua-
libus enutritur.

Μόδιος. deceptor, calumnius, odi. Hesy-
chius legit μόδιος.

Μόδιος. s. ð. labor, bellum, tumultus,
pugna.

Μόδιος. as. i. capulus, & manubrium
remorum.

Μόδιος. as. i. superbia.

Μόδιος. in aliqua lingua perperam
loqui. à Maxdorum lingua sumptum,

quæ impura est & corrupta.

Μοιμενῆς, &

Μοιμῆμα. labra inuicem coniungere, sugere.

Μοῖρ. tristis, demisso uultu incedens.

Μοῖρα. ar. i. parca, pars, decens, officium, acies, tribus.

Μοῖραχρῆς. fatorum ductor.

Μοῖραχρῆς. sum fatatus, fortior, λαχά:

Μοῖρα. fato, diuido. (ru.

Μοῖραχρῆς. ior. i. fortunatus.

Μοῖραχρῆς. particeps sum.

Μοῖραχρῆς. diuidere, parti.

Μοῖραχρῆς. τὰ. adulterij deprehensio, pœna deprehensi in adulterio.

Μοῖραχρῆς. mœchor, formicor. Genit.

Μοῖραχρῆς. idor. i. adultera.

Μοῖραχρῆς. μοῖραχρῆς, μοῖραχρῆς.

Μοῖραχρῆς. ar. i. adulterium.

Μοῖραχρῆς. ar. i. μοῖραχρῆς.

Μοῖραχρῆς. i. adulterata.

Μοῖραχρῆς. μ. δος. π. αρα. adultero, stuo, pro. Actiu. accus.

Μοῖραχρῆς. i. spurius.

Μοῖραχρῆς. i. adulterinus.

Μοῖραχρῆς. i. adulter, mœchus. Est & Μοῖραχρῆς indecora prorsus ac cinz dica tendendi ratio, qua infamatur in Comædijs poëta Cratinus.

Μοῖραχρῆς. scortum.

Μοῖραχρῆς. i. tardus, cæcus, pauper, μοῖραχρῆς, uter ex bubulo corio. Comici item μόνον & ἀπόδους uocant depeculatores, à mulgêdo, id est ἀμύλαρ.

Μοῖραχρῆς. eo, proficiscor, uenio, redeo, mo uco, curro.

Μοῖραχρῆς. plumbum.

Μοῖραχρῆς. iux, μόγις, βραδύς.

Μοῖραχρῆς. oror. i. puginator, grassator, latro, ueredarius.

Μοῖραχρῆς. οὐ. i. deuorator, parasitus, mendicus, causa cana sumenda adueniens.

Μοῖραχρῆς. cerebro, canto.

Μοῖραχρῆς. impudens, tristis.

Μοῖραχρῆς. μότος, labor, pugna, fremitus.

Μοῖραχρῆς. spicarū nodi, siue genicula.

Μοῖραχρῆς. i. canus.

Μοῖραχρῆς. ar. i. μολύβδινος. metallum quoddam, & plumbum quod reti appenditur.

Μοῖραχρῆς. i. o. plumbeus.

Μοῖραχρῆς. idor. i. lamina plumbea, & pondus septem librarum.

Μοῖραχρῆς. i. o. plumbum.

Μοῖραχρῆς. πικρομύτος, Celsus plumbū combustum appellat.

Μοῖραχρῆς. σκαπία. idem, plumbi rectamentum uel excrementum. πικρομύτος uerò illorum, ut stannum.

Μοῖραχρῆς. i. o. plumbarius.

Μοῖραχρῆς. i. plumbatura, ferrumina tio, & quæcumq; coniunctura.

Μοῖραχρῆς. pars illa corporis, qua se petuò coinguiat.

Μοῖραχρῆς. μ. ιω. π. υζα. inquino. Actiu. accus.

Μοῖραχρῆς. idor. i. locusta.

Μοῖραχρῆς. tardus, ingratus, modestus, iniucundus.

Μοῖραχρῆς. i. o. inquinatio, litra.

Μοῖραχρῆς. i. o. accedo.

Μοῖραχρῆς. i. o. querela, condemnatio.

Μοῖραχρῆς. i. o. singulare.

Μοῖραχρῆς. i. o. iunicus.

Μοῖραχρῆς. solitariè.

Μοῖραχρῆς. μ. δος. π. αρα. solus dego, solus uagor, solitudines capto. Neutr. absol.

Μοῖραχρῆς. monachi appellantur peculiari habitu sese distinguentes.

Μοῖραχρῆς. excellens, robustus.

Μοῖραχρῆς. uni uiro cohabitare.

Μοῖραχρῆς. μ. ιω. π. υζα. solus impetro, monarchico uapero potior. Neutr. genitiuo.

Μονάρχης. s. i. princeps, monarcha, tyrannus.

Μοναρχία. ar. i. principatus, monarchia. Suetonius interpretatur arbitrium orbis terrarum, Eutropius summam rerum potestatem.

Μονάς. ádor. i. unitas, monas, unio.

Μοναστήριον. s. i. solitudo, monasterium.

Μοναχός. s. i. monacha, solutarius.

Μοναχικός. s. i. solitarius.

Μοναχός. s. i. genus tibiae quam inueniunt Aegyptij.

Μοναχός. unice.

Μοναχός. s. i. monachus solitarius.

Μοναχός. solummodo.

Μοναχός. simpliciter, uno modo.

Μονή. it. i. mansio.

Μονή. it. i. sola, occasio.

Μοναχικός. vita solitaria, monachismus.

Μονή. s. i. solus, solitarius.

Μονός. sobrius, viqu. ebrios enim δαίτης uocabant.

Μονός. s. i. s.

Μονή. s. i. stabilis. *μονή* rationes immobiles neque refutabiles, cognatae scilicet earum rerum quarum sunt interpretes. Bud. Com.

Μονός. s. i. o. porcus sylvestris, qui singularis Latine dicitur. Cel. libro 1. cap. 39.

Μονός. fur, quod solus et clanculum eat.

Μονός. uno equo certans, *μονός*.

Μονός. s. i. consentientes, ab una dependentes sententia.

Μονός. s. i. i. unigenitus, unicus.

Μονός. s. i. quasi delinatus tantum, non additis reliquis, quae iustam pieturam absolunt. Dicitur de macilentio et exiguato de formis: ut apud Cicronem de monogrammi

ab Epicuro dicitur. Cel. lib. 1. cap. 19.

Μονός. s. i. i. equalis, solus, unius formis.

Μονός. s. i. i. equalis, solus, unius formis.

Μονός. s. i. i. equalis, solus, unius formis.

Μονός. s. i. i. equalis, solus, unius formis.

Μονός. s. i. i. equalis, solus, unius formis.

Μονός. s. i. i. equalis, solus, unius formis.

Μονός. s. i. i. equalis, solus, unius formis.

Μονός. s. i. i. equalis, solus, unius formis.

Μονός. s. i. i. equalis, solus, unius formis.

Μονός. s. i. i. equalis, solus, unius formis.

Μονός. s. i. i. equalis, solus, unius formis.

Μονός. s. i. i. equalis, solus, unius formis.

Μονός. s. i. i. equalis, solus, unius formis.

Μονός. s. i. i. equalis, solus, unius formis.

Μονός. s. i. i. equalis, solus, unius formis.

Μονός. s. i. i. equalis, solus, unius formis.

Μονός. s. i. i. equalis, solus, unius formis.

Μονός. s. i. i. equalis, solus, unius formis.

Μονός. s. i. i. equalis, solus, unius formis.

Μονός. s. i. i. equalis, solus, unius formis.

Μονός. s. i. i. equalis, solus, unius formis.

Μονός. s. i. i. equalis, solus, unius formis.

Μονός. s. i. i. equalis, solus, unius formis.

Μονοειδής. ἡ μὴ ἔχουσα ἑνὶ τῷ αὐτῷ
 ἰδέσθαι ὁμοίαν. quod solum est in suo ge-
 nere, & nihil suae substantiae simile
 habet, ut sol, luna, caelum.

Μονοκάλυτος. ὁ. ὁ unico calceo indutus
Μονοπροσώπων. sub una persona.

Μονοπωλῆς. dicuntur ij, qui soli quip-
 piam uendunt, ut ij qui ius monopo-
 lij impetrauerunt, à quo fit

Μονοπωλία, &

Μονοπωλῆος. huiusmodi uenditio. Bud.

Μονόρυσ auulsus. (Com.)

Μόνος. ὁ. ὁ solus.

Μονοσίτῳ. μ. ἡσ. σ. κα. semel comedo
 in die. Neutr. absol. Bud. Com.

Μονοσῖτρία. cum semel in die comedi-
 mus.

Μονοσίχνα. τὰ. quae habent à radice
 caudicem unum.

Μονοσίτος. solus missus.

Μονόζων. ὁ. uniparus.

Μονοτόκος. ὁ. ἡ unipara.

Μονοτομία. α. ἡ. pernicacia.

Μονοτόμος. ὁ. ἡ. pernicax.

Μονότροφος. ὁ. ὁ. solitarius, unius mo-
 ris, solus nutritus, caelebs, stabilis,
 constans, pernicax.

Μονότρυπα. α. ἡ. calibatus.

Μονόπυλῖα. α. ἡ. uictus ex una re.

Μονόπυλοι. apud Athenienses diceban-
 tur quòd seorsum ferè ueteres pran-
 derent, more diuerso à Romanis, qui
 simul cum amicis decumbebant, una
 de cæna ab eis dictis, *ἀπὸ τοῦ κοινῆς*
βίης. Cael. lib. 14. cap. 17.

Μονόφαντος. ὁ. ὁ. ὁ. solus apparens.

Μονόφθαλμος. ὁ. ὁ. ὁ. luscus, ἑνὸς ὀφθαλ-
 μῶ.

Μονόγονος. τὸ. unigenitum.

Μονόγονος. ὁ. ὁ. ὁ. simplex.

Μονόχρηστος. firmus, improbus.

Μονόχιτις. habeo unam tantummodo
 tunicam.

Μονόχρῳπος. ὁ. ὁ. ὁ. amictus primae ue-
 ste, intercula.

Μονόχρῳπός. ὁ. ὁ. unius coloris. & **Μονο-
 χρώματα**, singulis coloribus depicta.

Μονόφωδος. priuatus.

Μονόδῳρος. lugere.

Μονόδῳρία. α. ἡ. brevis laus defuncti,
 cantus lugubris, cuiusmodi sunt in
 tragœdijs. Et est propriè quādo unus
 aliquis ab scena cantum profert, &
 non chorus simul. Cael. lib. 4. cap. 4.

Μονόδοι. uocantur ποιῆται qui sub una
 tantum persona argumentum expli-
 cant, hoc est *μυροποδοῦναι ἀπομνηστέον*.
 Et poema huiusmodi dicitur *μονόδοι-
 κόν*, cuiusmodi in Alexandria con-
 cinnaui Lycophron.

Μονόδοκός. ὁ. ὁ. solus derelictus.

Μονόδοξος. ἡ. uacans.

Μονόδοξια. α. ἡ. superbia.

Μόνος solum, aduerb.

Μόνωσις. ἡ. singularitas.

Μονωτή. clam, solitarie.

Μόνωτος. ὁ. ὁ. ὁ. uniuersus.

Μονώτεια intemperantia, gulositas.

Μόνωτος. sepe.

Μονώτις. μ. μόνω. abstergo.

Μονή. α. ἡ. morus arbor.

Μονή. α. ἡ. oliua. Cael. lib. 4. cap. 19.

Μόνωτος. ὁ. ὁ. fatalis, μόνωτος.

Μόνωτος. ὁ. ὁ. particula, membrum, pu-
 denda.

Μόνωτος. partialis, insatiabilis.

Μόνωτος. uates, particeps, partiaris.

Μόνωτος. tenebrosus, obscurus.

Μονωτόκος. ὁ. ὁ. larua, persona, terri-
 culum.

Μονωτόκος. μ. ὁ. ὁ. ὁ. terre.

Μόνωτος. molestus, terribilis.

Μονωτόκος. ὁ. ὁ. mur, mur aquarum.

Μονωτόκος. μ. ὁ. ὁ. ὁ.

Μόνωτος. ὁ. ὁ. mormur, piscis marinus.

Μονωτόκος.

Μομύρα. murmuro, feruesco, uerbum fictum à fluminum strepitu. Neutr. absol.
Μομυρωτός. ὁ. ὁ. solis epitheton, ubi ex defectu subobscurus est, aut sanguineus.
Μομύ. ὄστ. ἡ. mulier facie monstrosa, & penesferina, lamia, stryx. Vnde & pro larua ponitur, ut est in uita Aes.
Μομύος. ὄστ. ὁ. laboratus, μὲν τὰ μὲν ἐλαττωμένα καὶ πονημύα.
Μόρον. ἡ. ὁ. morum fructus.
Μορονόμιον. angi. uehementer laborare.
Μορονόμιον. ὁ. male affectum.
Μόρος. ἡ. ὁ. labor, morbus, dea fatalis nictis, mteritus, mori fatum.
Μορόσιον. ὁ. corticibus quippiā textum, sportula.
Μορόχον. ὁ. galaxia lapis.
Μόριον. ὁ. ὁ. fatum, necessitas inestabilis.
Μόριος. ὁ. ὁ. fortunatus, fatatus, fatus.
Μορτίος. mortalis, niger, fuscus.
Μορφέω. contaminare, polluere, sordare, unde
Μορφέος. ὁ. morychus cognomen Barchi apud Siculos, quod in undemua eius facies musto & uirentibus ficis oblindeconfueuit. Bras. prouerb. Μορφέος στυλίων.
Μορφέω. muto, annuo.
Μορφέω. ὁ. ὁ. genus salcationis qua representabantur diuersorum animalium gestus.
Μορφή. ἡ. ὁ. forma, aspectus.
Μορφέος. ὁ. niger, obscurus. καὶ τὸ ἐν πλὴν, ὅπου πόντος. Item letifer. Vnde & pro tertio aquilarum genere ponitur, quas Homerus μόρφας uocat, ut ait Plin. lib. 10. cap. 1. ἐν τῷ μόρφῳ καὶ φόνος καὶ φόνος ὅτι ἀποκτείνονται. Theodoros neuiam dici posse scribit.
Μορφέω. μ. ὁ. ὁ. ὁ. forma. Acl. accu.

Μορφέω. orno.
Μορφέ. Veneris cognomen apud Lacædemonios, calypiram & pedicas habentis. (cio.
Μορφή. ὁ. ὁ. figura, figuratio, forma.
Μορφή. ὁ. ὁ. formatio.
Μόρον. δι. Babylonij, quibus mēse Maio in Epheso uictima cædebantur.
Μόρον. ὁ. ὁ. turris, domus lignea, φοινικαίον, ὅπου τὰς.
Μορφέω. de turribus pugnare.
Μορφέω. ὁ. ὁ. gens Ponti que in turribus habitat.
Μορφέω. ὁ. ὁ. uirulus.
Μορφέ. ὁ. ὁ. pellis uitulina.
Μορφέω. ὁ. ὁ. stolones, plantæ teneræ, & nouelli rami, malleoli uinum, uiuiradices.
Μορφέω. μ. ὁ. ὁ. ὁ. emitto stolones, uiuiradices efficio. Theophrastus de palma loquens, τὰς γὰρ βάβλους καὶ οἱ μόρφας καὶ τὰς βάβλους τὰς ἀπαλὰς τὰς καὶ ὅταν ἡ βάβλος μεταφύεται οὖν. id est, Virgas enim enertimas Babylonios uiuiradices efficere aiunt adulasq; transferre.
Μορφέω. aduerb. uiruli in morem.
Μορφέω. ficus tenera & primum enata, stolo, turio, asparagus.
Μορφέω. lasciuus, saltatorius, συμπερικαί, exiliens, uirulinus.
Μορφέω. ὁ. ὁ. stolo, & uirulus nouellus, semen cepæ.
Μόρος. ὁ. ὁ. stolo, uiculu. iuuenca.
Μόρος φόνος. pediculus foliorum.
Μορφέω. μ. ὁ. ὁ. ὁ. qua. medeor, curo uulnus ut cito claudatur. Neutr.
Μορφέω. ὁ. ὁ. linamentum est concerpum, quod uulneribus ad exiccandam saniem, & purulentias extrahendas inditur, hoc est, penicillus uulnerarius. Legitur quoq; in plurali τὰ μόρφα pro eodem. Vnde μορφέω.

Μεχουσία. ατ. ἡ. nequitia. Aristophan.
ὀνόματι πικρῆς τῆς μεχουσίας.

Μετὰ τοὺς οὐ. ὁ. agricola, laboriosus,
ἐπίπονος.

Μοχλῶς. ἔ. ὁ flagitiosus, nequam.

Μαχρίζα. ροίίςι ρτο μαχθῶ.

Μαχόμενος. ὁ. ὁ. labor.

Моховикъ. laboriosè.

Méxlor. u. i. labor.

*Μαράα. commotio cum uelle, obfir-
matio.*

*Μαχαιρίτις. i. motor, concussor. Epitheta
con Neptuni, qui non solum terram,
sed mare etiam motitare dicitur.*

Μολυβ. μ. άε. π. άε. σ

Μαθητ. μ. πρ. π. η κα. τομεο, cum fera
τομεο, obfirmo uelle siue teragulo,
Θελω. Αδτιu. accusf.

Μοχ' α. ac. i. tralatio ofsis in locum
suum, siue ex eo, quod prater natu-
ram in id, quod est ex natura, uectis.

Cal. lib. 111. cap. 29. N 3 F

மீனாட்சி.உ.ந. ச

Μαχλ. ἡ. ὁ. ὅ. in plurali μαχλ. τὰ. ut
 ēis, quo utuntur plerumque pariet
 um perforatores, repagulum, sera
 que adhibetur ad aliquid mouendū.
 Calibidem.

М У.

Μαύρα. α. ή. muscipula.

Múzypos. s. o. muscarum deus.

Mus. nos. mitilus, concha species, mu-
rex.

Μηδ. conuiere, irridere, τὰ γέλα πρὸς
ἀλλήλους

Mus draneus.

Μύχ: κίχ, προ μόνις.

Múcha. gairneisim, lascraio.

Μυμ. ἱ. ἱ. sonus narium, irrisioni ple-
runq̃ dicatus, reprehensio. Vnde
qui cura reprehensionis morsum a-
git, ἀμύμαρ dicitur. Gal. libro 1.
cap. 10.

Μυμός. ἱ. ἱ. stridor muris.

Medicina. putrefacio, stillo.

Mudaeos. s. o. humidus, foetidus, putridus.

Μυδάω. μ. ἄσω. π. ηκx. distillo, hume-
 flo, putresco, faveo, labefacio, in-
 flor, tumeo.

Músc. testudines lutariae, siue mures
aquaciles.

Mémosis. distillatio, humectatio, putre-
factio. Et dicitur de omnibus putre-
factione encelis corporibus. Est
etiam palpebrarum affectio tumen-
tium & manantium assidue.

Múlos. mutus.

Musphaois. 108. a. vitium oculorum ubi
pupilla iusto latior efficitur, colore
nihil prorsum mutato, quo fit, ut vi-
sa minora appareant quam sint. cui-
us causa est *μυωσις* in *ὕπερ* id
est redundans humectatio. Cat. lib.
7. cap. 5.

Μεσοκτινος. faber et arius.

Mōph. s. i. ferrum ignitum, massa can-
desacta.

Modor. genus putridi ulceris.

Μυελός. ἰσχυρός. ὁ. medulla plenus.

Μυελός. ὡ. ὁ. medulla. Ponitur pro
cerebro, quod Sophocles καὶ ἐν μυελῷ
καὶ ἐν ὀφθαλμῷ appellavit. Item pro alimen-
to, cibo. Odyss. β. ἀναστα μιν καὶ δὲ
δῆμ.

Με. Νε. μ. έσω. π. ωια. medulla impleo.
Neutr. accusf.

Mvia. p. 100. w. 422. instruo in sacris, sa-
cris initio. Actiu. accus.

Musca, uel *μύσα*. musso, fugo, labijs
occlusis naribus uocem reddo. Ari-
stophan. Thes. τί *μύσας*? Quid mus-
sitas? Cal. lib. 2. cap. 30.

Μύση. 105. i. purgatio, initiatio, μύση.
μύση.

Μύθος. fabula.

Mυδοποιον. μ. δόποιον. π. ο. ποι. fabulator.
Depon. absol.
Μυθω. μ. ἔγω. π. υαα. loquor. Afflu.
accusf.
Μυθητορο. dixit.
Μυθησις. seductiosus, peruersus.
Μυθιστες. s. o. orator.
Μυθητορία. fabulosa historia.
Μυθογράφος. fabularum scriptor.
Μυθολογία. μ. λόγος. π. λογα. fabulor. Men.
Μεθελολογία. αὐτ. π. ο.
Μεθελολογία. αὐ. ῖ. ratiocinatio fabularū.
Μετολογικός. sum in fabula.
Μυθοποιός. s. i. fabulator.
Μύθος. v. o. fabula, uerbū, oratio. Cal.
lib. v. cap. 47.
Μυθώδης. ὅς. ὁ. i. fabulosus.
Μύια αὐ. ῖ. musca. Item
Μυῖαντος, ο.
Μυβορίας. i. muscas capiens.
Μυβορύχων. π. ῖ. unum in oculi tunica,
qua παλαιὰ dicitur, idē minus
ac musca capii persimile.
Μυρίς. i. pes gallinaceus.
Μυρξ. musculus, lacertius.
Μυρδόμοσος. μ. νόμος. π. υμοσ. mugio, ru-
do, rugio, asinorum & camelorum
& boum est. Depon. absol.
Μύρα. η. i. theca gladij, uagina.
Μυρμόδος. ῖ. ὁ. ο.
Μυρμηκας. αὐρε. π. ς. mugitus.
Μυρναί. αὐ. Mycenæ, urbs Peloponne-
in qua regnauit Agamemnon. Dici-
tur autem à μύρες, quod ibi à Perse
sint condita Mercurij præcepto, ubi
excidit ensis manubrium.
Μύρας. v. o. ο.
Μύρος. ὄψ. ὁ. fungus, mentula, manu-
brium gladij.
Μυρτίαι. v. o. sonorus, obstreperus.
Μυρτίδες. ῖ. ὁ. migibilis.
Μύραι. v. ceruix.
Μύρων. aperior.

Μυῖος. malus, improbus, superbus.
Μυκτῖρ. ὕψος. ὁ. nasus, nares.
Μυκτῖρ. ψ. μ. ἰσθ. π. κ. α. subfanno, nasus
subspido, irrideo: quod nasus olim
subdole irriptioni dicitur esse. Affi.
accus.
Μυκτῖρ. μῶς. ὁ. i. subfannatio.
Μύκω. τὸ μυκᾶσθαι.
Μύκωρ. ὕψος. acerrimus palearum, & par
auris.
Μυκάββις, & μυκάββις. ἰσθ. ὁ. animal
quod in mola nascitur, farina ue-
scens, magnitudine cicada.
Μυλάκρη. clavi molares, qui tanquam
denes molam uertendo subigunt.
Μύναξ. κ. α. ὁ. molaris, id est lapis mae
Μυλάς. idem. ignus.
Μυλάς. scorium.
Μύναω. τὸ μύσσειν.
Μύνα. κ. α. ἰ. mola, sed superior. nam in
superior dicitur, dens molaris.
Μυνάκατος. ὁ. ὁ. molitius, pinsitus.
Μυνία. τὸ μύναξ.
Μυνίον. dentes concutio praefrigore.
Μυνίω. τὸ μύναξ.
Μυνίω. molarium.
Μυνίω. molaris.
Μυνίω. ἰσθ. ὁ. i. femina quae molis.
Μυνίω. ἰσθ. ὁ. i. meretrix.
Μύνος. placenta genus apud Syracu-
fos ex sesamo & melle subacta. Est
eitem nomen piscis, quem Oppianus
plastacum & placarum appellat, si
fit maiusculus: cum pusillus gnothi-
dia. à Graecis uulgo mylocopion uo-
catur, mollus.
Μυρῆς. strabo. item de eo dicitur, qui
cū audit, audire tamē se dissimulat.
Μύνα. σ. ὁ. ὁ. i. appropinquo, appli-
co, molo, ἀλλω, ἰσθ. ὁ. i.
Μυλονδῖς. ἰσθ. ὁ. i. rotundus.
Μυλονδῖς. ὁ. molitor, qui pistrino praest
Μυλονδῖς. ὁ. ὁ. qui molam purgat &
custodit.

Μύλος. ov. ῥ. molendinum, pistrinum.

Μύλος. ov. ῥ. μύλος.

Μύλος. ov. ῥ. mola marris.

Μύλος. ov. ῥ. ῥ. ῥ.

Μύλος. ov. ῥ. pistrinum. Cal. lib. 13.

cap. 14.

Μύλος. ov. pistrinū possidens, molitor.

*Μύλος. ov. irrideo, γαίω, ridiculē lo-
quor, aut facio.*

Μύλος. ov. decus, metus, vituperium.

*Μύλος. ov. opsoni genus pretiosi, ex
cruore ὃ carne, coniectis insuper
alijs condimentis pluribus.*

*Μύλος. μ. ῥ. ov. π. ov. reprehēdo. Acliu.
accusatiuo iungitur.*

Μύλος. ov. reprehensibilis.

Μύλος. ov. ῥ. musus, numine afflatus.

Est ὃ ciuitas Asia, ὃ piscis quiddā.

Μύλος. ov. praeceus, excusatio, accusatio.

*Μύλος. ov. ῥ. humor ex naribus fluens,
mucus, pituita. Item μύλος nares
apud Sophoclem, unde lucerna ὁ
μύλος, ὃ ὁλόμυλος ab ellychniorum
numero dicta est.*

Μύλος. ov. lugebis.

Μύλος. ov. mirium lacebra.

Μύλος. ov. ov. ῥ. ῥ.

Μύλος. ov. ov. ov. mucosus.

Μύλος. ov. ov. ov. ov. ov. ov.

Μύλος. ov. ov. ov. ov. ov. ov.

Μύλος. ov. ov. ov. ov. ov. ov.

Μύλος. ov. ov. ov. ov. ov. ov.

Μύλος. ov. ov. ov. ov. ov. ov.

Μύλος. ov. ov. ov. ov. ov. ov.

Μύλος. ov. ov. ov. ov. ov. ov.

Μύλος. ov. ov. ov. ov. ov. ov.

Μύλος. ov. ov. ov. ov. ov. ov.

Μύλος. ov. ov. ov. ov. ov. ov.

Μύλος. ov. ov. ov. ov. ov. ov.

Μύλος. ov. ov. ov. ov. ov. ov.

Μύλος. ov. ov. ov. ov. ov. ov.

Μύλος. ov. ov. ov. ov. ov. ov.

Μύλος. ov. ov. ov. ov. ov. ov.

Μύλος. ov. ov. ov. ov. ov. ov.

Μύλος. ov. ov. ov. ov. ov. ov.

Μύλος. ov. ov. ov. ov. ov. ov.

Μύλος. ov. ov. ov. ov. ov. ov.

Μύλος. ov. ov. ov. ov. ov. ov.

Μύλος. ov. ov. ov. ov. ov. ov.

Μύλος. ov. ov. ov. ov. ov. ov.

Μύλος. ov. ov. ov. ov. ov. ov.

Μύλος. ov. ov. ov. ov. ov. ov.

Μύλος. ov. ov. ov. ov. ov. ov.

*Μύλος. ov. ῥ. uersus postremo pede clau-
disans.*

Μύλος. ov. ῥ. muscerda. Vnde

*Μύλος. ov. inutiles, nullius rei estimatio
ne dignus.*

Μύλος. ov. myrrha.

*Μύλος. ov. ῥ. murana piscis, ὃ tor-
ques mulierum, quae etiam Latinis
muramula dicuntur.*

Μύλος. ov. ῥ. aromacarius.

*Μύλος. ov. ῥ. unguentarius, unguen-
ta ὃ odoramenta conficiens.*

Μύλος. ov. fluo, stillo, lugeo. (lia.)

Μύλος. ov. ῥ. in mascul. μύλος decē mil-

Μύλος. ov. decies millies.

*Μύλος. ov. ῥ. numerus cōtinens decē
cent millia hominum.*

Μύλος. ov. ῥ. ὃ.

Μύλος. ov. qui praest decem millibus.

*Μύλος. ov. ῥ. numerus continens decē
cent millia.*

*Μύλος. ov. ῥ. decem millia homi-
num ferens.*

*Μύλος. ov. infinitis modis conuolu-
tus, uersutus.*

*Μύλος. ov. ῥ. redoleo, odora-
mentis ungo. Neur.*

Μύλος. ov. mutus.

Μύλος. ov. ῥ. myrica. Cal. li. 4. ca. 19.

Μύλος. ov. ῥ. myricinus.

Μύλος. ov. ῥ. myrtus.

*Μύλος. ov. ῥ. tam μύλος significat,
quā magnam ὃ uel innumeram
multitudinem.*

*Μύλος. ov. ῥ. infinite multipli-
catus.*

*Μύλος. ov. ῥ. magnus, infinitus. In-
terdum pro eo qui dignus est lucu.
ἄρα ῥ. μύλος.*

*Μύλος. ov. ῥ. numerus continens decem
millia.*

Μύλος. ov. decies millena pars.

Μύλος. ov. ῥ. herba millefolium,

ea δὲ μυσταὶ τὰ ἰδὲν, hoc est, occludere oportet inuē, inuē cūso dire, nec cuiquam prophano expli care. Vnde
Mētus. ἢ. ὁ. sacra discens, mysteriorum peritus, discipulus, initiatus sacris aliquid numinis. Et **συμῆς**, qui in idem sacris sunt initiati. **Cal. li. 9. ca. 9.**
Meticos. ἢ. ὁ. mysticus, arcanus.
Μετὰ δὲ. forbere ex cauato pane, **ἡς τὰ φάγας.**
Μετὰ. **π.** ἢ. panis cauius quo ius forbetur, panis qui cambus obicitur. Latini, ceste Pompeio, canicas uocant huiusmodi panes. **Cal. li. 9. ca. 9.**
Μετὰ. incido.
Μετὰ ἰδὲν. ἢ. mystica, arcanorum perita **Laërtius, δὲ μὲν μυσταὶ ὅτι πρόποτες.**
Μετὰ, uel, **ἑσπερ.** ἢ. **τ.** cauium. Sumptum à marmo mure, qui, ubi libido acceperit, **μῆτις** ἢ **συμῆς**, id est obliuescit occluditurq̃. **Μετὰ** quonque cyathos Ruellius interpretatur, mystra Marcel. **Cal. li. 9. ca. 9.**
Μετὰ ἰδὲν. qui sacra aut ecclesiasticos recipit.
Μετὰ πῆς. ἢ. ὁ. sacra uersans, sacrificus
Μετὰ φῆς. ferens mysteria.
Μετὰ πορ. muscipula.
Μόχας. ἢ. mola.
Μόχας. pudenda.
Μοχῆς. punio.
Μόρας. mutus, ineptus ad Venerem, & piscis femina, que sine mare compare non natus, neq̃ pascitur.
Μόρις. ἰδὲν. ἢ. locus est armatus à tergo.
Μορῆς. sapie aramentum.
Μορῆς. **μ.** **δῶν.** ἢ. **α.** cōcido edulci.
Μορῆς. ἢ. reliquix, & genus eduly ex allis & uarijs condimentis conuinctum, caseo, ouo, oleo, potro. **Di.**

Etum quasi **μυσταὶ** **π.** **α.** **τ.** **μ.** **δῶν.**, contemptum uidelicet esculentum.
Μορῆς. allium.
Μοχῆς. **α.** **τ.** **μ.** **δῶν.**, **π.** **μ.** **δῶν.**, **π.** **μ.** **δῶν.**, intimus, inuis semotus, **ἰσχυρῆς.**
Bud. Com.
Μοχῆς. **μ.** **δῶν.**.
Μοχῆς. subfanno. (**mitus.**)
Μοχῆς. **μ.** **δῶν.**, suspirium, subsannatio, **ge.**
Μοχῆς. **μ.** **δῶν.**, libidinosus, intemperans, peruersus, lasciuus, mollis, adulter.
Μοχῆς. ἢ. ὁ. strepitus per nates.
Μοχῆς. ἢ. ὁ. secessus, conclaue, locus intimus domus, penetrabile, locus abditus, sinus.
Μόρ. **μ.** **δῶν.** **π.** **α.** **τ.** **μ.** **δῶν.**, claudio, abscondo, occulto. **Actiu. accus.**
Μόρ. **μ.** **δῶν.** ἢ. pulpa brachiorum & coxarum, **στ.** **α.** **τ.** **μ.** **δῶν.**, musculus.
Μορῆς. **α.** ἢ. mulier prodigiosa libidinis apud Aelian. à mutium salacitate immodica, que dicitur **μῆς**. **Cal. li. 6. ca. 8.**
Μορῆς. **μ.** **δῶν.**, muris cauerna, oratio contumeliosa. **Cal. ibidem.**
Μορῆς. **μ.** **δῶν.** **π.** **α.** **τ.** **μ.** **δῶν.**, manu tento. Metaphora ducta à muribus, qui parietē, aut tabulam, aut si quid aliud obuium fuerit, sequi solent, donec cauium nati fuerint. Vide quoq̃ in **μῆς**.
Μορῆς. **α.** ἢ. cauerna murium.
Μορῆς. ἢ. ὁ. lusciosus.
Μορῆς. **μ.** **δῶν.** **π.** **α.** **τ.** **μ.** **δῶν.**, insanius, furo. **Depon. absol.**
Μορῆς. **μ.** **δῶν.**, lusciosus sum, stimulo, **ἀν.** **α.** **τ.** **μ.** **δῶν.**, **μ.** **δῶν.**.
Μορῆς. genus uestis certa, & herba articula muris.
Μόρ. **μ.** **δῶν.** ἢ. insecti genus est, quomaxime boues insectantur. Sicut qui tra

bronem interpretatur. Significat etiam flagellum equi, calcar. Μόω: τινος quos dicuntur, qui à primo ortu propius admodum oculis uident, remota uerò non, quod genus homines res inuendas oculis ferè contingere solent, & lunis etiam seclusisq; oculis aspiciere, cui contrarium sembus accidit. Aut ut alij qui interdum exiliter uident, & uesperis iustam aciem habent. Sic dicti à cōiuentibus oculis. Vnde μωυράσας uerbum, contrariis ita palpebris uidere. Latini lusciosos, lusciosos et nusciosos uocant. Eud. in Annot.

M. O.

Mō. quato. unde μωός, quere.
Μωλω. loquor, cano.
Μωδός. flamma, pustula.
Μωδός. imperitus, ἀπειλόμενος.
Μωδός. euaneo, δόλω, desipio.
Μωδός. uox. ò. saltationis genus serui. Uir, ac tuuulus uox. Lacedæmonij uernas, hoc est seruos domi natos μωδός: appellant, aut eos qui ingenuorum filios instituunt. Vnde prou. Aufer à μωδός à remo, quo monemur non esse obstrependum ijs qui rebus serijs sunt occupati. Bras. Chil. & Cel. li. 14. ca. 12.

Μωκώμι. ò. μωκώμι.

Μωκώω. acciso.

Μωκία. as. ò. irrifio, irridendi studium, conuicium.

Μωκιάδω. irridere, quo etiam Galli & Angli utuntur in lingua uernacula.

Μωκίω. adulator, κωκυλίω.

Μωκός. subfannator, fatuus, amens, caecus, uillator, irrifor, stultus.

Μωκός. τὰ. labia, ossa genuum.

Μωκίω. pugno.

Μωκός. ò. ò. pondus, lapillus qui ponitur in lapidibus cōiungendis. Item stra-

ger in bellis, pugna diuurna. ωκός ò. μωκός.

Μωλός. uox. ò. moly herba. ωκός ò. μωλός τὰς νόσους, id est à mitigandis, sedandisq; morbis. Eam Mercurius Vlyssii tradidit in remedium carminum Circei. Odyss. x. μωλός δὲ μολύ κλέοςται θά, quod interpretans Ouidius ait, Moly uocant superi, nigra radice tenetur.

Μωλός. imperitus, inquinatus, dissolutus, hebes.

Μωλός. ἀμυρφό, lenio, sedo, hebetor, impedio.

Μωλός. σκός. ò. flagellum ex boue, uibex, cicatrix.

Μωμώμι. μ. ò. μωμώμι. π. μωμ. uitupero, reprehendo, subfanno.

Μωμώ. ò. μωμός, stultus, pugna, dedecus, opprobrium, uituperium.

Μωμώσος. ò. ò. dens molaris, uel ea pars dentium molarium, quæ gingivæ assidet.

Μωμώσις. ò. ò. uituperabilis.

Μωμός. ò. ò. uituperium, macula, deus conuicij omnia reprehendens, reprehensio.

Μωμωσέπος. qui curiose obseruat quæ reprehendenda sunt.

Μωός. an. num, ἄρα. Est autem μωμωσέπος τὸς ἀποφαινόμενος, & ponitur pro μωδός κατὰ κράτος. Suidas στωλόμενος esse scribit ἐν (κατὰ τὸν) ò. ò. (inquit) μωδός (κατὰ). Vnde μωδός, pro νόμος apud Plat. Bud. Com.

Μωός. uanum, inutile.

Μωός. ιξός. ò. pro μωός, habens ungulam integram, solungulus, unicam habens ungulam.

Μωός. ò. ò. solipes.

Μωός. conquero.

Μωός. μ. ωός. παρανόμος, desipio, stupide & fatue aliquid ago. Neut. absol.

Μωεία.

sculinogenere procedem.

Ναυόχοι. μ. ἰσθ. σ. κκα. manto in portu, insidor cum nauibus, locum nauibus capto.

Ναυόχορ. σ. ῥ. ναυαλε, portus nauium.

Ναυοτασσία. aprica. Artianus lib. 8.

Ναυομάχια. μ. ἰσθ. σ. κκα. naualem pugnam gero. Neutr. datiuo, ut **ναυμαχία** ἔσται ναυόχοις, nauibus pugnare cum Corinthijs, Thucyd.

Ναυομαχέω. cupio nautali pralio decetare.

Ναυομαχία. as. i. nauale pralium.

Ναυομαχίος. poena in eum, qui naualem militiam refugisset.

Ναυμαχέω. σ. ῥ. i. aptus nautali pralio. Et **ναυμαχία** δόξαται, hasta longe.

Ναυπηγία. σ.

Ναυπηγία. μ. ἰσθ. σ. κκα. nauem fabrico. Neutr. absol. Bud. Com.

Ναυπηγία. ars fabricandi naues.

Ναυπηγίσιμος. σ. ῥ. i. aptus fabricandis nauibus.

Ναυπηγίσιμος. σ. ῥ. i. quæ commodabit ad nauium ædificia.

Ναυπηγός. ῥ. i. fabricator nauium, nauis pegus, aut naupagus Chalcidio interpretet.

Ναυπηγία. i. ager terræ Argiue.

Ναυπίσθω. irridere, καταμυκᾶσθαι.

Ναυός. τῆς ναῦς, uel ναὺς. τὰς ναῦς. τὰς ναῦς. nauis.

Ναυοδράσας. nauem conducere.

Ναυοία. nauseo.

Ναυοία. as. i. Naufica Alcinoi filia.

Ναυοίνοτος. σ. ῥ. i. nauibus inclutus.

Ναυοίνοτος. σ. ῥ. i. nauigabilis, nauibus meabilis.

Ναυοίνοτος. nauigans.

Ναυοταύρος. σ. ῥ. i. nauale ad maiores naues recipiendas, turma nauium, nauium statio.

Ναυσί. magnus, terribilis, habitator.

Ναυοία. nauī dūco, **ναυοία.** Acus. Bud. Com.

Ναυοία. i. ναῦς.

Ναυοία. nauigo.

Ναυοία. σ. ῥ. i. nauia.

Ναυοία. as. i. σ.

Ναυοίσις. nauſea, abominatio.

Ναυοία. μ. ἰσθ. σ. κκα. nauſeo. Neutr.

Ναυοίσις. i. ῥ. classis. Veneti armatam uolant.

Ναυοίσις. i. ῥ. nauicus.

Ναυοία. as. i. nauigatio, id est ars nauigandi, nauigium.

Ναυοίσις. μ. ἰσθ. σ. κκα. nauigo. Depon. absol.

Ναυοίσις. σ. ῥ. nauia, σ. piscis qui nauilis dicitur, quod nauis speciem præ-

Ναυοίσις. fastidiosus. (ſerat.

Ναυοίσις. nauibus.

Ναυοίσις. σ. ῥ. classis ad bellum instructa, nauium statio.

Ναυοίσις. suplico, fluo.

Ναυοίσις. as. i. piscis genus aut planta. σ.

Ναυοίσις. i. naphtha, bituminis genus apud Persas, ad quod è longinquo etiā flāma transit. Dioſc. li. i. ca. 99.

Ναυοίσις. fluo. Neutr. absol.

N B.

Να. particula non nisi in cōpositione dictionū ponitur, priuationē significās.

Να. noualis ager, qui alternis annis ſeritur. **Να νας,** à iuuentute.

Ναίσι. Bud. Com. σ.

Ναίσις. σ.

Ναίσις. μ. ἰσθ. σ. κκα. Item

Ναίσις. σ.

Ναίσις. Bud. Com. σ.

Ναίσις. μ. ἰσθ. σ. κκα. Item

Ναίσις. sum iuuenis, uel iuuenor (ut Horat. dixit) iuuentutem transigo.

Aliquando pro inconsideratē dicitur quid σ. iactanter more iuuenum facio: Aliquando terram iunouo.

Aliquando floreō, uigēo, ut si orationem floridam & phaleratam *Ναίς* laus dixeris, & id genus. Erasmi. prouerb. Iuuenari.

Ναῖμα fūmen, abdomen.

Νακίς, &

Νακίονος. s. i. nuper acutus.

Νακίς. ros. s. i. nouus in omni officio.

Νακίς. idos. i. piscis proprie nuper caprus, uel qui ad aliquod opus nuper apponitur, nouus numtius.

Νακίονος. recens captus.

Ναίδα. superbia.

Ναίσις. s. i. adolescens, audax, qui strenuo est spiritu & acri.

Ναίσιμα. αἰς. i. iactantia, strenuitas, interdum strenuum facinus, audax factum, s. i. ἀνδρομῆς. Bud. Com.

Ναίσιος. s. i. temerarius, inconsideratus, ratione carens: quod ea ætas stultis affectibus sapius, quam uera ratione duci solet, ferox, fortis, ualdus, audax, uehemens, dirus, animosus, strenuus. *Ναίσιος* ὡς, insignes medatus. *Ναίσιος* διαπορὰ, per magna diffusio.

Ναίσιος. iuueniliter, strenuè, fortiter, ut solent iuuenes, ualide, id quod Latini quoque imitantur. Ouid. Metamorph. 10. Iecit ab obliquo nitidum iuueniliter aurum.

Ναίς. idos. i. puella, iuencula.

Ναίσιμα. αἰς. i. superbia, incontinentia.

Ναίσιος. s. i. adolescentulus.

Ναίσιος. μ. ὁσίου. w. ὁσίου. iuuenesco, pubesco. Depon. absol.

Ναίς. αἰς. s. i. iuuenis.

Ναίσιος. ὁ. s. i. nouus, recens, iuuenilis.

Ναίσιος. nouitij, recentiores.

Ναίσιος. habitantur, pro *Ναίσιος*, sita sunt.

Ναίσιος, & *Ναίσιος*. s. i. chorda acuti soni.

Ναίσιος. s. i. nouissimus, id est ultimus, postremus. Item i. *Ναίσιος* ἰσχυρία, αἰς, terrarecene aratro proficissa, & adsementem exculta, uos, *Ναίσιος*. Latine dicitur noualis uel nouale, uernaclum, & aliquando seges. Xenophon *Βαπτίσιος* posuit, καὶ ἡ (inquirit) *Ναίσιος*, καὶ ἀνδρομῆς, καὶ ποταμῶν. Sed hic pro ipso tempore arandi potius ponitur, quam pro uernaclum aut segete. Hæc Bud. in Annot. post. Quamquam in Com. scribat, eū tempus arandi significet, ἰσχυρία solere, cum autem segetes & terram aratam, βαπτίσιος. Quare τῶν ἀνδρομῶν ἰσχυρία uidetur esse.

Ναίσιος. habito. Item nouo, hoc est noualia facio. Acliu. accus.

Ναίσιος. s. i. nebrides, pelles ceruinæ, quales Bacchus gestasse ferunt. unde *Ναίσιος* φέρει dicitur eleganter, qui timidior est, aut uinolentius.

Ναίσιος. pelle ceruina cingo.

Ναίσιος. s. i. uel i. hinnulus, ceruus qui *Ναίσιος* βορὰν ἰσχυρία, id est, alimen tum admittit. Vnde Anacreon *Ναίσιος* uocat, *Ναίσιος* βορὰν, id est nuper lactantem.

Ναίσιος. s. i. hinnularia aquila uocatur à Plin.

Ναίσιος. s. i. fluuius, cuius fontes scaturiunt ex Lycæo monte.

Ναίσιος. nato.

Ναίσιος, pro *Ναίσιος* Ionice. eas, *Ναίσιος*, ἰσχυρία.

Ναίσιος. ἰσχυρία. s. i. nuper genitus.

Ναίσιος. ros. s. i. &

Ναίσιος. nuper acutus.

Ναίσιος. gubernator nauis.

Ναίσιος. s. i. nouiter factus. Et *Ναίσιος*, nuper subacta & conspersa farina subauditum enim ἰσχυρία.

Item placenta & esculenta ex melle &

euocatis manibus.

Nεμεσότης. ὁ. qui mortuos transmittit, atq; transportat. Charontis epithe-
ton apud Lucianum.

Νεκρσία. τὰ. funeralia.

Νεκρὺς. ὁ. mortuus, νεκρὸς. ἢ τὸ πρὶν περικεῖσθαι, καὶ ἕως ἡμερῶν.

Νεκρῶδω μ. ἡσ. π. κκ. succensco, indi-
gnum puto, uitio uerto, iuste accu-
so, inuideo. Item timeo, reuereor.
Necur. datiuo.

Νεκρῶδης. res indigna. Vnde νεκρῶδης
παθὼν, numinis iram perpeti.

Νεκρῶδός. ὁ. reprehendendus, inui-
diosus, odibilis. Item uenerandus,
et antiqua significatione, pro eo, qui
cuique quod suum est tribuit.

Νεκρῶδεια. δ. festa dicebantur, quibus
uita functis iusta fiebant. Cal. lib.
6. cap. 41.

Νεκρῶδισμος. ὁ.

Νεκρῶδισμ. μ. ἡσ. π. κκ. δ. νεκρῶδω.

Νεκρῶδινός. qui facile indignatur, la-
mentabilis, inculpabilis.

Νεκρὸς. ἰο. ἢ. accusatio, inuidia, sus-
perborum ultrix, ira deorū, indigna-
tio ex improborum prosperiore suc-
cessu, id est ἡνίκα δὲ ἀναστὰς ἀνθρώπων
οἱ, ut inquit Aristoteles. Idem me-
diam esse ait inter inuidiam et ἰαχὴν
παλαιά. Sunt qui à distributione
bonorum, malorumq; dictam esse no-
lunt. Cal. lib. 6. ca. 41. et Bras. Chil.

Νεκρὺς μ. ἡσ. π. κκ. δ. νεκρὸς.

Νεκρὸς. ἰο. δ. nemus. Iliad. 2. ἢ νεκρὸς
οὐκ ἐστίν. Item oculorum cauitas.

Νεκρῶδης. depascor, ut pecus depasci-
tur, ut ulcus serpens, Dioscor. Item
frigor, et uicium. ut νεκρῶδης καὶ νεκρὸς
καὶ νεκρῶδης, etc. id est uiuit, pascitur,
necrῶδης, Aristot. de Histo. 9. Ponit-
ur et in Pand. propossidere. unde
νεκρῶδης possessio, νεκρῶδης. Quod Cic.

imitari uolens, Depasci (inquit) uice-
tem possessionem Academia ab hoc
acuto homine non sinemus. Signifi-
cat et partior, ut νεκρῶδης τὸν πατέρα
οὐκ ἔσται, partiri hereditate. Bud. Cō.

Νεκρὺς μ. ἡσ. π. κκ. δ. νεκρῶδω. distribuo, dia-
uido, tribuo, reddo, ut νεκρῶδης δὲ
καὶ ἡμεῖς, iura à iudice reddita iusta, Ari-
stot. Ethic. 5. Est etiam tribuo, id
est sum studiosus alicuius rei, hono-
rem habeo, et magni pendo, honoro.
Aristot. Probl. νεκρῶδης δὲ καὶ ἡμεῖς ἡμεῖς
ἐστὶν ἀνθρώπων. Νεκρὺς δὲ καὶ ἡμεῖς, uitor agro
pro pascuo, ut ὅτι ἀνὰ νεκρῶδης, Xen-
ophon. Et νεκρῶδης, pascor pecus. Lucia.
καὶ νεκρῶδης τὸν δόμον. Est etiam δὲ
διδόναι, administro, gero. Vnde He-
rodias. τοὺς ὁμήγεον βασιλεῖς νεκρῶδης,
pro senatu dixit. Bud. ibidem.

Νεκρῶδης. implebatur.

Νεκρῶδης. ὁ. mortuus.

Νεκρῶδης. ὁ.

Νεκρῶδης. ὁ. accumulatus, plenus.

Νεκρῶδης. maledico.

Νεκρῶδης. ποτιτὶς. auus maternus. Cal.
lib. 6. cap. 41.

Νεκρῶδης. τὰ. instituta.

Νεκρῶδης. ἰο. ὁ. nuper irrigatus.

Νεκρῶδης. ὁ. recens coagulatus aut
mulctus.

Νεκρῶδης. ὁ. nuper primò comestus.

Νεκρῶδης. recens pastus.

Νεκρῶδης. ὁ. ἢ. nouus nuptus.

Νεκρῶδης. ἰο. ὁ. ἢ. ἢ. ἢ.

Νεκρῶδης. ὁ. ἢ. ἢ. ἢ. ἢ.

Νεκρῶδης. ὁ. ἢ. ἢ. ἢ. ἢ.

Νεκρῶδης. ὁ. ἢ. ἢ. ἢ. ἢ.

Νεκρῶδης. ὁ. ἢ. ἢ. ἢ. ἢ.

Νεκρῶδης. ὁ. ἢ. ἢ. ἢ. ἢ.

Νεκρῶδης. ὁ. ἢ. ἢ. ἢ. ἢ.

Νεκρῶδης. ὁ. ἢ. ἢ. ἢ. ἢ. nouus maritus.
Νεκρῶδης. ὁ. ἢ. ἢ. ἢ. ἢ. nuper in ciuitatem
ascriptus, ex captiui libertate dona-
tus, libertinus apud Laecdamonios,

Nερροφῶ. in iuuenute alo. Translatio
est ab animalibus.

Nευρῖος. ὁ. ὅ. ἰ. nuper factus.

Nεούρατος. recens uulneratus.

Nεοφθίς. ὁ. nuper corruptus.

Nεόγατος. ὁ. ὅ. nuper mortuus.

Nεόφυος. ὁ. ὅ. nouella, planta.

Nεόφωτος. in sacris literis, qui nuper ad
fidem accessit, quasi nuper insitus. ἁ
ῖος nuper, ὁ. ὅ. planto.

Nεοχάλαρος. ὁ. ὅ. ἰ. nuper sculptus.

Nεομῶρ. innouare, interpolare.

Nεομῖα. nouatio, commotio.

Nεομῖς. res nouas moliri.

Nεομῖος. noua moliri, studere rebus
nouandis.

Nεομῖος. ὁ. ὅ. recens, uires habens non
fractas sed integras.

Nεομῖος. innouare.

Nεομῖος. ὁ. ὅ. ἰ. studium rerum nouan-
darum.

Nεῶς. ὁ. ὅ. ἰ. nouo, ut ὁ. ὅ. ἰ. ἁ
ῖος, nouale facere, aut uetustum,
nouare terram.

Nεποδῖς. οἱ. pedibus carentes, paruos
pedes habentes. (ὁ. ὅ. ἰ.)

Nεφῖς. ὁ. ὅ. ἰ. subter, infra. pro ἰ. ὅ. ἰ.
Nεφῖς. ultimo, ἰ. ὅ. ἰ.

Nεφῖς. ὁ. ὅ. inferior, nate, ἰ. ὅ. ἰ. quasi
inferior, id est ὁ. ὅ. ἰ. ἁ. Vnde ὁ
pro inferis ponitur.

Nεφῖς. ὁ. ὅ. Nessus Centauri nomen.

Nεφῖς. ὁ. ὅ. ἰ.

Nεφῖς. ἰ. poculi genus, Athen. li. ii.

Nεφῖς. habito.

Nεφῖς. ὁ. ὅ. mutus, assensus.

Nεφῖς. ὁ. ὅ. ibo, redibo.

Nεφῖς. ὁ. ὅ. ἰ. ὅ. ἰ.

Nεφῖς. ὁ. ὅ. ἰ. natus, natus. in ὅ. ὅ. ἰ.
ἁ. ὅ. ἰ.

Nεφῖς. ὁ. ὅ. ἰ. ὅ. ἰ.

Nεφῖς. ὁ. ὅ. natus se mouens, in fu-
nibus ambulans.

Nεφῖς. ὁ. ὅ. neruicaulis herba, que
nervosos habet caules, fanticulum.

Nεφῖς. ὁ. ὅ. neruus, ὁ. neruus in arcu,
funis. Vnde ὁ. ὅ. ἰ. pro ualidum
ὁ. robustum esse, nervos habere.

Nεφῖς. ὁ. ὅ. ἰ. pars corporis circa
lumbos.

Nεφῖς. ὁ. ὅ. ἰ. suo cum ner-
uis.

Nεφῖς. ὁ. ὅ. neruis consutus.

Nεφῖς. ὁ. ὅ. ἰ. sagitta neruo in-
tenso emissā.

Nεφῖς. ὁ. ὅ. imāguncula que neruis
quibusdā ὁ. fidiculis oculis mouen-
tur, perinde ac si uiuerent. Vnde

Nεφῖς. ὁ. ὅ. huiusmodi prestigiatores
ὁ. circulatores.

Nεφῖς. ὁ. ὅ. uires, uires ὁ. neruos addo.

Nεφῖς. ὁ. ὅ. ἰ. neruosus.

Nεφῖς. ὁ. ὅ. ἰ. natatio, natatus, nauiga-
tio.

Nεφῖς. ὁ. ὅ. ἰ. nuto, quatio, nu-
tu admono.

Nεφῖς. ὁ. ὅ. ἰ. natatilis.

Nεφῖς. ὁ. ὅ. ἰ.

Nεφῖς. natator.

Nεφῖς. ὁ. ὅ. ἰ. annuo, redeo, su-
gio, uergo, nato. Neur. absol.

Nεφῖς. ὁ. ὅ. ἰ. ὅ. ἰ.

Nεφῖς. ὁ. ὅ. nubes congregans,
ab ὅ. ὅ. compositum, ὁ. nubes. uel
nubes excitans, ab ὅ. ὅ. Est autem

Iouis epitheton, cuius uocatiuus ὁ.
ἰ. nubes sepe pro nominatiuo ὁ.
ἰ. usurpatur à poetis, ut ὁ.
ἰ. sors, Hom. frequens.

Nεφῖς. ὁ. ὅ. nubecula, ulcus oculorum.

Nεφῖς. ὁ. ὅ. ἰ. nubigena.

Nεφῖς. ὁ. ὅ. ἰ. nubeculaceus.

Nεφῖς. ὁ. ὅ. ἰ. nubilus, nebulis ob-
scurus.

Nεφῖς. ὁ. ὅ. ἰ. nubilum, nebula, coactus
aër, à ὅ. priuandi particula ὁ. ὅ. ἰ.
quasi

quasi *navis* quodam. est enim constipatio
aëris pars. Iti rete uenatoriū.
Nepēdus *δρυπς*. pingue circa renes, &
iuxta uis *νεφρῖς*.

Nephritis. *ιδος*. n. nephritis, dolor re-
num. Cal. li. i. ca. 15.

Nepēs. *ἡ*. ren. à *νέφω*, quod mingere
& pluerre significat.

Nepēdus. *νός*. n. nebulosus.

Nēs. *μ*. *ἰσω*. w. *να*. neo, nato, abluo, na-
do. Et *νῆα*. *μ*. *νάω*. pro *νάω*. (ptus.

Nēbōtos, & *νέβητος*. n. nuper consum-
Nēbōtos. *μ*. *ἰσω*. w. *να*. administro, uel
tractio res factas.

Nēbōtos. *ν*. n. adiutus, qui res sacras
tractat atq; custodit, ornataq; à *νῆα*
templum, & *νέω* purgo siue uerbo.

Nēbōtos. *μ*. *ἰσω*. w. *να*. nauem traho.
Neutr. absol.

Nēbōtos. *α*. n. attractio nauis uento de-
ficiēte, remigatio.

Nēbōtos. *α*. n. nouale, uide *νῆατος*.

Nēbōtos. *ν*. n. nuper emptus, nouitius,
nouus minister, quasi nuper emptum
mancipium. à *νῆα* nuper, & *νῆατος*
emo.

Nēbōtos. *ἡ*. n. faber naues construens.

Nēbōtos. iuuenis, nuper uidens.

Nēbōtos. templi custodire, aut naues.

Nēbōtos. *ἡ*. n. nouellus.

Nēbōtos. *ν*. nauale, id est ubi fabrican-
tur naues, quale est Venetijs, quod ar-
senale uocant. Vnde *ναυπηγία* in na-
ualibus nauium testis, de quo Bayf.

Nēs. *ἡ*. n. templum, oraculum, nauis.
Atticium autem est pro *ναῖς*. Omnia
enim nomina in *ναῖ* lingua commu-
ni desinentia, lingua Attica in *ναῖ*,
per *ναῖα* desinunt, ut *ναῖα* & *ναῖα*
ναῖα, *ναῖα* *ναῖα*.

Nēs. nuper, paulo ante.

Nēs, addito *ναῖ* (de *ναῖα*) in proxi-
mum annum significat, in futurum.

Interdum ponitur pro nuper.

Nēs. ultimus, iunior.

Nēs. *μ*. *ἰσω*. w. *να*. noua facio, desu-
gno, & nouas res facio, *ναῖα*,
ναῖα. Verbum actiuum, non ab-
solutum. Alicar. li. f. *ναῖα* *ναῖα*
ναῖα.

Nēs. iuuenilis, inconsiderans, stul-
tus, & ratione carens: quod ea aetas
stultis affectibus saepius quam uera
ratione duci solet.

Nēs. *ἡ*. n. qui rebus nouandis stu-
det, *ναῖα*, factiosus.

Nēs. *ἡ*. n. *ναῖα*, renouatio
rei, designatio, studium nouarum re-
rum, seditio.

Nēs. rerum nouarū studiosus.

Nēs. *ἡ*. *ναῖα* *ναῖα* *ναῖα*.

Nēs. iunior, recentior, minor natu.
aliquoties contemptum potius signi-
ficat quam aetatem. *ναῖα*.

Nēs. *ἡ*. terra nuper arata.

Nēs. *μ*. *ἰσω*. w. *να*. noua facio.
Neutr. absol.

N H.

Nē. priuatiua est particula, & aliquan-
do intensiua. Est quoq; aduerbium
iurandi, ut *ναῖα*, etiam, quod affir-
manis est & annuentis. Et quemad-
modum in negationibus dicimus *ναῖα*
ναῖα, ita in affirmationibus *ναῖα*.

Aliquando ironia seruit, sicut cre-
do, nempe scilicet, Latinis. Demost.
ναῖα *ναῖα* *ναῖα* *ναῖα* *ναῖα*, & c. Et
ναῖα *ναῖα* *ναῖα* *ναῖα* *ναῖα*. Ali-
quando accommodatur antihypo-
phoris, ita ut responsioni congruat.
Demosth. *ναῖα* *ναῖα* *ναῖα* *ναῖα* *ναῖα*.
Et quidem etiam fortunatum, uel
utiq; *Nē* *ναῖα*, at, at enim, at
hercule, ut Liu. *ναῖα* *ναῖα* *ναῖα*, De-
mosth. Et apud Isau sine *ναῖα* pro
eodē, *ναῖα* *ναῖα* *ναῖα* *ναῖα*, At fortas-

Dicitur autem à vè priu. & vèfo,
quasi à vèro. Cal. lib. 10. cap. 11. &
Bud. in Annoe post.

Namias. pro vèro. infans.

Namias. puerum ago, paruulus sum.

Namias. s. i. puerilis, infans.

Namias. stultie ago, vèrofo.

Namias. vè. i. infantia.

Namias. v. i. stolidus.

Namias. v. i. pufio, infans.

Namias. v. i. quando ad etatem refer-
tur, infantem significat, quasi vè.
vèro, qui adhuc fari nequit: quando
verò ad annum, significat stultum
atq; etatis uitio imprudentiem, pa-
rum eruditè ac usu rerum callenti.

Namias. &

Namias. impudens.

Namias. s. i. impunis.

Namias. sobrietatem faciens.

Namias. indefmens, à vèro, quasi sine
fundo.

Namias. s. i. stolidus.

Namias. v. i. Nereus deus marinus.

Namias. s. i. innumerabilis.

Namias. herbam aliqui vocant rododa-
phne.

Namias. caueum saxum.

Namias. oi. natices.

Namias. s. i. concha genus quod naus
instar per mare nauigat.

Namias. s. i. magnus, multus, innumera-
bilis. Est etiam montis nomen Itha-
ce, Nerius.

Namias. recens, humilis, caxus, humi-
lus.

Namias. pro vèro. cumulare.

Namias. s. i. praefectus insula.

Namias. v. i. &

Namias. insula.

Namias. accumulatio, filum.

Namias. v. i. vèro, Ionice. Hero-
do. Kar à vèro vèro vèro vèro vèro

vèro, Per initia insularum maxime
locupletabantur.

Namias. implebor.

Namias. s. i. insula. vèro vèro vèro vèro
& in futuro vèro.

Namias. v. i. anas, & proprium nomen,
& parua insula, vèro vèro.

Namias. v. i. ieiunium.

Namias. v. i. vèro. v. i. anas. ieiuno. Neut.
absol. & aliquando accus.

Namias. v. i. i. ieiunus.

Namias. dies ieiunij.

Namias. v. i. ieiunium, & intestinum
pyloro annexum, ieiunum dictum,
quoniam minus implicium nun-
quam quod accipit continet, sed ad
inferiora protinus transmittit. Latini
hilam & hiram uocant.

Namias. v. i. insulula.

Namias. v. i. insulanus. (da.

Namias. v. i. fidis acui sonus, lyra chor-
i. i. imperfectus.

Namias. frustra. (latus.

Namias. v. i. postremus, multus, accutus

Namias. v. i. vèro, v. i. uerus, uera.

Namias. uerè.

Namias. anas. vèro vèro vèro vèro.

Namias. plenum.

Namias. v. i. aquila anataria, que
& planca & morphna & neuia di-
citur.

Namias. v. i. uoce siue spiritu carens.

Namias. pro vèro. naus.

Namias. v. i. uel vèro. s. i. sobrius, pru-
dens, & uigilans, diligens, attentus.

Namias. v. i. festa que sine uino cele-
brantur. & ligna vèro, que non
sunt de uite, hie, aut moro. Bras.

Namias. v. i. aqua sacrificare. (Chil.

Namias. v. i. sobrietatem, vèro.

Namias. v. i. sobrium faciens.

Namias. v. i. vèro. v. i. vèro, castus de-
go, modestus & sobrius sum. Accipi-

Non par. ad. i. in pascuis de gent. inter

*Nominis. v. legale genus Quintil. inter-
prete.*

Νομικός. ὁ. ὁ. legisperitus, qui in negotiis legalibus uersatur, liberalis.

Νόμιμος. s. consuetum, legitimum, ius.

Vnde νόμιμος μάρτυς iuris iuratus, iuris augurandi scientia. Et νόμιμος ἄνθρωπος, iuris consulti. Et νόμιμος ἵκνα κωδία apud Atheniens. legitima concio dicebatur, & fixa, & stata, quæ ter in mense habebatur. Contrὰ ἐκκλησίαν, id est conuocata & indicta, quæ repente noua aliqua de causa fiebat. Bud. in Annot.

Νόμιμος. legitimè.

Νόμος. u. ὁ. iustus, pastoralis, & Apollinis epitheton.

Νόμισμα. αἶος. ὁ. numisma, institutio.

Νομίζω. iussit & legitimè administro.

Νομοδιδάσκων. s. ὁ. legem docens.

Νομοδιδάκων. u. ὁ. legis doctor.

Νομοθία. αἶος. ὁ. legislatio.

Νομοθίτης. οὐ. ὁ. legislator. Ex iudicibus autem deligebantur, quorum munus erat leges rogationes uel tribus concionibus à populo probatas diligentiùs examinare, atq; ut hi eas uel probarent, uel improbarent, uel approbarebantur antiquabantur uel. Bud. in Annot.

Νομοθεῖν. μ. ἔσθ. π. ἔνα. sancio, legem pono. Actiu. accusf.

Νομοθεῖν. ὁ. constitutio.

Νομοθετικός. legum ferendarū peritus.

Νομίσω. legis peritus.

Νομοτοίος. νομοθίτης.

Νόμος. u. ὁ. lex, institutum, δῶμος. δὲ τὰ δῶμα, id est à tribuendo, quòd uni cuiq; tribuat quod suum est. Bud. in Annot. & Com. Item consuetudo loquendi. In carmine ac cantilena νόμος qualitatem uocis ac modulationem significat; quæ uel acutiore uel remissiore uimur. Cuius rationem esse tradit, quòd ueteres prius-

quàm literas scirent, leges canerent, ne eas obliuioni mandarent. unde Terpandri νόμος. Cal. lib. 1. cap. 27.

Νομὶς. ὁ. idem quod νόμος. præfectura.

Νομοφύλακς. οἱ. legum præfides & custodes. nō solum de iis dicebatur qui literas legis sed qui etiam hominum facta obseruabant, & ad leges reuocabant. Erant hi numero xij. Athenis, tales ferè quales triumuiui Romæ. Bud. in Annot.

Νομοφυλακία. αἶος. ὁ. legum morumq; regimen & tutela.

Νομοφυλάκιον. ὁ. tutela legum, iuris custodia.

Νοστήτης. οἱ. animati.

Νόσος. u. ὁ. νόσος, mens, sensus, cogitatio. Vnde νόσος οἶον, sapiet, ut in hec mystichio proverbiali, ἀνὰ νόσος νόσος οἶον, Piscator percussus sapiet.

Νοστήν. fodere.

Νοστήτης. morbosus, mollis, delicatus.

Νοστήτης. ὁ. ὁ. morbosus, morbidus, insalubris.

Νοστής. μ. ἔσθ. π. ἔνα. agrotat. Refertur ad animū prae non sanè sapere. Neu. absol.

Νοστής. αἶος. ὁ. agrotatio, languor, ἀσθένεια. νοστής υἱο φάρμακα, τὰ ἔνα πονηρά.

Νοστήτης. μ. ἔσθ. π. ἔνα. agrotat. νοστή, ἐκ παθόν. Depon. absol.

Νοστήτης. agrotos curo.

Νοστήτης. u. ὁ. agrotatiuncula.

Νοστήτης. ὁ. ὁ. ualitudinarius, ualitudini obnoxius, pestifer, morbosus.

Νοστήτης. ὁ. ὁ. νοστήτης. (dur.

Νοστής. αἶος. ὁ. ridus, mansuencula.

Νοστής. u. ὁ. agrotus.

Νοστής. u. ὁ. pullus auium.

Νοστήτης. u. ὁ. locus in quo agrotantes curantur. infirmariū uulgo dicitur.

Νοστήτης. infirmos curo.

Νοθούμος. s. i. eius loci praefectus, & curator.
Νοθουίρ. morbos excitare.
Νοθουίος. s. seditiosus.
Νόος. s. i. morbus.
Νοσία. seditionem moueo.
Νοσώ. pro νοσῶ. fatifico, γινώ.
Νοσία. μ. ἰσθ. π. μα. redeo, abeo.
Νεutr. absol.
Νόσιμος. s. dulcedo. non tamen simpliciter omnem dulcedinem significat, sed quam animo magis quam palato sentimus. Translata est uox ab his qui ex longa nauigatione militiaue, & exilio in patriam reuersi, omnia ibi grata, iucunda, ac dulcia inueniunt. **νόσι** enim reditum significat. Ex eo deinde paulatim ad omnia dulcia & sensibus grata detorta est uox.
Νόσιμος. s. i. rediens, maturus. **νόσιμος** ἡμαρ, apud Homer. dies reditus.
Νοσιμώτατος. s. maturissimum, florentissimum, in quo potissima salus atq; spes sita est.
Νόσος. s. i. reditus, uia. ἰδούρ, διὰ τὸ ἔλθαι τὸ ὁμοῦ πρὸς νόσον.
Νόσση, uel **νόσση**, aduerb. sine. Genit.
Νοσθίδιος. furtiuus, clancularius.
Νοσθίωμα. μ. ἰσθμ. π. ἰσθμ. recedo, priuor, interuerto, furor, suffuror.
Depon. absol.
Νοσθίω. μ. ἰσθ. π. μα. alieno, separo, defraudo, priuo, approprio, lateo.
Ἀκτιν. accus.
Νοσθισμός. s. i. fraudatio.
Νοσθισμός. s. i. morbosus.
Νοσθός. s. i. humidus.
Νοσία. as. humiditas.
Νοσθισμός. μ. ἰσθμ. π. ἰσθμ. humefacio.
Νόσιος. s. i. australis, humidus, marinus
Νοσίος. s. i. humiditas, humor.
Νοσώ. ab austro.

Νότος. s. i. auster, notus.
Νοβισίος. mente plenum. **βῶν** γὰρ ὁ νοβισίος.
Νοβισίος. continuè.
Νοβισία. as. i. admonitio.
Νοβισίω. μ. ἰσθ. π. μα. admonco. **Ἀκτιν.** datiu. & accus.
Νοβισίω. as. i. admonitio.
Νοβισίος. s. i. idem.
Νοβισίος. s. i. admonitiorius.
Νοβισίω. reprehensus.
Νοβισίω. consulens.
Ναυμία. as. i. neomenia, primus dies mensis.
Ναυμία. trychilus, auis quædam atagæni similis.
Ναυχία. s. i. prudens, mentis compos, cordatus.
Ναυχία. sapio.
Ναυχία. prudenter, **ναυχισμός**.
Νός. s. mens, sensus, rationalis & purissima anime pars qua entia uniuersa contemplatur. Vnde **ναυχία** soluta compositione pro **ναυχία**; sicut Latine animi magnitudinem pro magnanimitate dicimus. Bud. Com.
Νός. tonice pro νόσος. s. morbus.
Νοχός. iners, futilis.

Νύ. dictio & adiectio syllabica, coniunctio expletiva, enclitica.
Νύμν. nota.
Νύμν. s. i. punctura, stimulus.
Νύξ. muus, tenebrosus.
Νυκτός. somnolentus, noctem amans.
Νυκταΐα. s. i. qui interdiu clarior cernit, adueniente uero nocte oculis est hebetioribus. **ναρὰ** τὸ ἐν τῇ νυκτὶ ἀσάδου, ὃ ἐστὶν ἀσάδου.
Bud. in Annot. Vnde **νυκταΐα**, nocturna cecitudo, Popilio Aurelio interprete. Et **νυκταΐα**, **λυγία**, sciōsitas.

cem rosarum paululum se aperien-
tem, & formicam alatam, siue uer-
mem in apum fauis.

Νύμφη. nymphaeum nupta.

Νύμφη. sponsalia.

Νύμφη. calceamenta sunt muliebria,
& sponsalia.

Νύμφη. sponsalis.

Νύμφη. thalamus.

Νύμφη. sponsus.

Νύμφη. sponsalis.

Νύμφη. sponsa. i. pronuba, nuptam
adornans, νυμφίον.

Νύμφη. sponsa. i. lymphatus, fanati-
cus, quasi nymphaeum spiritu cor-
reptus.

Νύμφη. sponsa. pronuba.

Νύμφη. sponsa. i. νυμφίον, quasi auspex
idem propter qui νυμφίον & νύμφη
ἐστίν & νύμφη. Hoc uocabulo etiā
nuptiarum instructor, exornatorq;
aut exornatrix significatur: sicut νύμφη
ἐστίν quoq; de utroq; genere dici
solet. Bud. Com.

Νύμφη. sponsa. nuptam deduco, sponsam
orno.

Νύμφη. sponsa. sponsus, thalamus
sponsalis.

Νύμφη. sponsa. Attice. nunc, sanè, modò,
in praesentia. Coniungitur autē cum
omnibus temporibus, excepto plus-
quam perfecto. In νύμφη, δὲ παρὰ
νύμφη ἐστίν. Bud. Com.

Νύμφη. sponsa. i. nox, ut νύμφη ἀμαρτία,
nocte intempestia. νύμφη ἡδὲ νύμφη
πολλή, multa iam nocte. νύμφη μὲν
ἑσπερ, media nocte.

Νύμφη. sponsa. i. nurus, sponsa, νύμφη.

Νύμφη. pingo, polio.

Νύμφη. idem.

Νύμφη. sponsa. i. ἀπαρτία, λαμπρότης, repa-
lum, carceres unde cursores mouen-
tur, ἀπαρτία, quoniam equi calcanti-

bus urgentur. Item meta. ἀπαρτία, in-
clino, eò quòd cum metam attinge-
runt, inclinentur & flectantur.

Νύμφη. sponsa. unde νύμφη, percussus,
casi.

Νύμφη. sponsa. i. dormitatio.

Νύμφη. sponsa. i. ἀπνοια. dormito, somnū
appeto, ad somnum deferor, conui-
ueo, capite nuto. Neutr. absol.

Νύμφη. sponsa. i. fontolentus.

Νύμφη. sponsa. i. ἀπνοια. aperio, pingo, uel
lo, stimulo, uulnere, incito, iacio.

Νύμφη. sponsa. accus.

Νύμφη. sponsa. noctu.

Νύμφη. sponsa. pernocto, occulto.

Νύμφη. sponsa. aduerb. nocte dieq;, ut in
epist. ad Corinth. 1. νύμφη & νύμφη
ἐστίν. Dicimus & νύμφη
nominaliter.

Νύμφη. sponsa. nocturnus.

Νύμφη. sponsa. nox, tenebrae.

N Ω.

Νύ. apocopa τῆς, pro νύ. nominatiuus
est dualis numeri pronominis ἵνα.

Ponitur quoq; νύ (ut tradit Suid.)
pro ἀντὶ apud Aristoph. νύ & νύ
ἐστίν, id est ἀντὶ, uel δὲ ἵνα νύ
ἐστίν ἀντὶ νύ.

Νύ. accumulo, fluo, nato, neo.

Νύ. splendidum.

Νύ. senex, edentulus, au-
ditu & sermone carents.

Νύ. i. i. idem. ἀπνοια, priuatiua parti-
cula.

Νύ. indolentia, doloris leua-
tio. Theocr. νύ & νύ νύ. νύ
ἐστίν.

Νύ. uacans dolore.

Νύ. i. i. segnitie.

Νύ. i. i. νύ. ἀπνοια, priu. & νύ,
quod est currere. νύ & νύ, proli-
zum iter.

Νύ. i. i. idem.

Natāu. ♂

Natāu. μ. α. ω. τ. α. α. torpeo, segnis sum.

Natāu. ♂. δ. languor.

Natāu. ♂. δ. segnis, imbellis, piger, languidus, α. ω. ♂, tardus, lentus, ignavus.

Natāu. ♂. γ. τ. α. δ. segnitie, ueternum.

Natāu. ♂. nos duo, uel nos duos. Nominatiuus enim est et accu. dual. num. pro. nominis ἰ. δ. sicut vāu genit. ♂ dat. eodem numero, id est nostrum duorum, uel nobis duobus.

Natāu. ♂. ♂. δ. noster, possess. ab vāi duali numero.

Natāu. inuidia, cogitatio improba, segnitie, à priu. vā, ♂ σκαίω, salto.

Natāu. ♂

Natāu. ♂. indefinenter, fortiter.

Natāu. ♂. ♂. δ. indefinens, fortiter consistens.

Natāu. cogitatio, sententia.

Natāu. μ. ♂. ω. τ. α. α. diuido, confyde- ro, moueo. Αἰτι. accus.

Natāu. pecora, nota pecorum.

Natāu. ♂. ♂. δ. confyderatio, motus.

Natāu. pro vāi.

Natāu. obscuritas nominis.

Natāu. ♂. δ. ignobilis. Vbi sciendum quod ὀ. μ. α. in compositione primum o uertit in ω, alterum in v. Hinc compositum ex priuatiuo α, ♂ consonante propter hiatum inserta, ἀρῶ. μ. ♂, ♂ contracte vāu.

Natāu. ♂. ♂. δ. splendidus, κατὰ τὴν σμῆντι ὀ. μ. sic dictum. Homer. Iliad. β. ῥήματα ἡδονὰς uocauit. splendor enim ferri ♂ armorum uisum solet offuscare.

Natāu. negligens.

Natāu. muli, aut asini cliellarij.

Natāu. ♂. dorsualis.

Natāu. μ. ♂. ω. τ. α. α. tergiuersor, ob-

uerto tergum, fugio, à tergo aliquid relinquo, insequor. Neutr. absol.

Natāu. ♂. δ. dorsum, terga, scapula. Vn. de vāa δῖρα, sicuti Latini terga dante, pro fugere.

Natāu. ♂. γ. τ. α. δ. uerbero, mastigia, cui tergum se pe uapulat.

Natāu. ♂. δ. et plural. τὰ vāa. humerus.

Natāu. ♂. ♂. δ. iumentū tergoferens.

Natāu. ♂. obscurum.

Natāu. ♂. γ. τ. α. δ. languidior.

Natāu. ♂. ♂. δ. tardus, imbecillus, ignauus.

Natāu. ♂. tardo, tergiuersor.

Natāu. ♂. ♂. δ. tarditas, imbecillitas.

Natāu. opprobrium.

Z A.

Avrōu. ♂. α. α. sus, pessus.

Avrōu. μ. α. ω. τ. α. α. sus, pessus.

Avrōu. ♂. α. α. sus, pessus.

Avrōu. ♂. α. α. sus, pessus.

Avrōu. ♂. α. α. sus, pessus.

Avrōu. ♂. α. α. sus, pessus.

lacro, diuido, texo, neo. Αἰ. accus.

Avrōu. ♂. boui simile animal, quod in xta At lanticum mare nascitur.

Avrōu. ♂. flauescio.

Avrōu. μ. ♂. ω. τ. α. α. rufo, rufum facio, flauum reddo.

Avrōu. ♂. δ. Aprilis.

Avrōu. ♂. δ. lappa.

Avrōu. ♂. γ. τ. α. δ. habens crinem flauū.

Avrōu. ♂. idem.

Avrōu. ♂. δ. flauus.

Avrōu. ♂. δ. fluius Troia, quod oues reddat flauas, ut scribit Aristot. de Hist. 1. Scamander appellatur alio nomine.

Avrōu. ♂. flauescit.

ἑλπίς. pectus, uterque.

ἔλπις. labor, fatigatio, notio.

22

ἑλπίς. s. d. munus hospitii datum. Et
fratres communes pecuniae.

ἑλπίς. μ. ἰσθ. π. ἰνα. hospitio suscipio.
Actiu.

ἑλπίς. s. d. hospes qui accipit.

ἑλπίς. s. d. pro fratre. hospes qui recipit,
et qui recipitur. Ponitur et pro
mercenario apud Homer.

ἑλπίς. hospitiū, hospitalitas.

ἑλπίς. as. i. genus est ordinis militaris,
de quo Aelian. Dux (inquit) centuriae
manipulum reddunt, decuriae
rum 10. hominum 250. cui manipu-
laris praest. Sunt qui hoc genus
ordinis 250. xenagium à mercenario
militē uocent, eiusque principem xe-
nagum. Nam

ἑλπίς. et

ἑλπίς. s. d. dicitur qui extraneis mi-
litibus imperat mercede conductis,
manipularis.

ἑλπίς. excipio hospites, prehensa ma-
nu duco, ut facere solent qui posses-
siones suas externis ostentant.

ἑλπίς. congreco, militem peregrini-
um colligo. (git.

ἑλπίς. qui peregrinū exercitum co-

ἑλπίς. s. d. deceptio hospitii.

ἑλπίς. peregrinus et ignotus sum.

ἑλπίς. as. i. expulsio hospitum. Re-
fertur tamen et ad ceterarū rerum
eiectionē, ut **ἑλπίς** as. i. expulsio
artium superfluarū, Plut. et **ἑλπίς** as. i. expulsio
disciplinas expellebāt, non ad-
mittebant, apud eundem.

ἑλπίς. abigere externos et eicere,
ut alienos abigere. Bud. Com.

ἑλπίς. as. i. hospitalitas, hospitij con-
suetudo, amicitia externorum, exter-

mitas, peregrinitas.

ἑλπίς. μ. ἰσθ. π. ἰνα. hospitio suscipio,
is. i. unde **ἑλπίς** s. d. laute excepti.

Sed hoc aliquando transferretur, ut
ἑλπίς s. d. laute, quasi peregrina fer-
cula nobis apposuit, id est **ἑλπίς** s. d.
laute excepti. Item munero,
unde **ἑλπίς** s. d. passiue, id est **ἑλπίς** s. d.
laute excepti. Item pe-
regrina uoce aut moribus uitor, no-
ua peregrinaque instituo et inaudita,
id est **ἑλπίς** s. d. excepti, et **ἑλπίς** s. d.
excepti. Lucian. **ἑλπίς** s. d. **ἑλπίς** s. d.
laute excepti. Quo magis noua et pere-
grina inauditaque instituerem. Sic in
Act. cap. 17. **ἑλπίς** s. d. **ἑλπίς** s. d.
excepti. Vnde **ἑλπίς** s. d. peregrinum,
insolens. Bud. Com.

ἑλπίς. s. d. hospitium. Item exteri-
orum militum exercitus siue con-
ductitiorum, Demosth. et Aristoph.
ἑλπίς s. d. **ἑλπίς** s. d. **ἑλπίς** s. d.

ἑλπίς. s. d. externus.

ἑλπίς. s. d. xenium, dona hospitibus
dari solita. Vnde **ἑλπίς** s. d. ho-
spitio susceptus. Accipitur pro quo-
cunque munere.

ἑλπίς. s. d. hospitalis. Hoc nomine tu-
piter (ut Dionys. scribit) colitur,
quia hospitem non negligere, et ho-
minem alienum inuitare amicitiae
est. de quo intellexit Vergilius, tu-
piter, hospitibus nam te dare iura
loquuntur. Bud. in Annor.

ἑλπίς. s. d. nouitas cibi, et pabuli
nouitas.

ἑλπίς. s. d. mutatio aquarum.

ἑλπίς. et

ἑλπίς. μ. ἰσθ. π. ἰνα. extra patriam
maneo et dego, uagabundam uitam

ago, ἵππῳ. Item μισθοποιῶ, stipendiomero. Neut. absol.
 Ξενόδοχος. v. ἔ. xenodochium, hospitium, locus ubi hospites recipiuntur. per α, & per λ scribi potest.
 Ξενόδοχος, uel ξενόδοχος. μ. ἴσῳ. π. α. α. α. recipio hospites, ἵππῳ.
 Ξενοδοκός. hospes.
 Ξενοδοκός. v. ἔ. caupo.
 Ξενοκτορία. α. ἔ. occisio hospitum.
 Ξενοκτόρος. v. ἔ. occisor hospitum.
 Ξενοκτοῦ. hospites mactio.
 Ξενοκτοία. hospitium expulsio, ἵππῳ: α. α. α.
 Ξενοκτοῖα. μ. ἴσῳ. π. α. α. α. colligo exter, nos milites.
 Ξενοκτοῖος. v. ἔ. ξενικός.
 Ξενοκτοῖος. v. ἔ. conductor aut collector externorum militum.
 Ξενομασίῃ. rebus exoticis supra modum gaudere, rebus externis & meribus peregrinis supra modum delectari.
 Ξενομασία. α. ἔ. rerum exoticarum amor insanus, externorum admiratio, nimium & inconsultum externorum studium. Bud. de Affe.
 Ξενοπαθῶ. μ. ἴσῳ. π. α. α. α. pessimando hospitem. Vnde ξενοπαθῶντες, dicuntur qui tacent, et stupidi fiunt ad ingressum externorum, qui non tam liberaliter agunt cum ceteris ac suis. Neutr. absol.
 Ξενοπαθῶν. hospites nobis esse uideamur.
 Ξενοποιῶ. alere hospites.
 Ξενοποιῶ. v. ἔ. hospitum nutritor.
 Ξῆ. v. ἔ. peregrinus, hospes qui recipit & recipitur, amicus, admirandus. Ξῆν etiam dicuntur milites externi, cōduellίῃς, & non in ipsa urbe descripti. Herodotus scribit ξῆν à Lacombus peculiariter bar-

baros intelligi.
 Ξενοποιῶ. v. ἔ. ξενότροπος.
 Ξενοποιῶ. peregre agere, peregrinari. Significat etiam hospitio coniungi, & hospitio suscipi. Bud. Com.
 Ξενοῦ. hospitio accipio, ἵππῳ.
 Ξενοποιῶ. v. peregrinellus.
 Ξενοῦ. v. ἔ. hospitium, locus hospitum, catinaculum.
 Ξενοῦ. euomere.
 Ξερός. v. ἔ. siccus, pro ξηρός.
 Ξίσμα. α. α. α. ἔ. ramentum, scobs.
 Ξισμός. v. ἔ. genus instrumenti quoraditur.
 Ξιστός. sextarius.
 Ξιστός. sextarius.
 Ξιστός. v. ἔ. politus, ligneus, urceus.
 Ξιστορία. α. ἔ. ars poliendi lapides.
 Ξιστοῦ. v. ἔ. rasura.
 Ξίσμα. v. ἔ. poni.
 Ξίσμα. μ. ἴσῳ. π. α. α. α. polio, frico, rado, incido, sculpo, scalpo. Actiu. accus.

Ξεβίητοι. oi. terrestres.
 Ξλῶς. truncus, stipex, ἄρμῳ.
 Ξηρά. ἔ. arida substantiui, hoc est terra, sicut ὑπὸ pro mari ut πονὴρ ἵππῳ.
 Ξηροποιῶ. μ. ἄρμῳ. π. α. α. α. ardeo. Depon. absol.
 Ξηροῦ. μ. ἄρμῳ. π. α. α. α. sicco. Actiu. accus.
 Ξηροποιῶ. μ. ἴσῳ. π. α. α. α. anguo, infisco, ἀρμῳ ἵππῳ ἀρμῳ. Actiu. accus.
 Ξηροποιῶ. obunctio circa lauacionem facta.
 Ξηροποιῶ. siccitas.
 Ξηροποιῶ. rā. emplastra arida.
 Ξηροποιῶ. fluuius perennis.
 Ξηροποιῶ. aurifabrorum gluten.
 Ξηρός. v. ἔ. aridus, mancus, durus, siccus. Vnde ξηρός ἵππῳ, aridus sudor, qui

Ἐποδία. ἡ. ὁ.

Ἐποδία. ἡ. ὁ. theca nouaculorum.

Ἐπίς. ὁ. nouacula. **παρὰ τὸ** **ἐπὶ** **ἰδὲν.**

Ἐσμός. ὁ. ὁ.

Ἐσμός. ὁ. ὁ. rasura, ramentum.

Ἐσμός. ὁ. ὁ. uites confectæ, densa, uel non ordine plantata.

Ἐσμός. ὁ. ὁ. stataria pugna.

Ἐσμός. ὁ. ὁ. seriem omnem, Chalcidion interprete.

Ἐσμός. ὁ. ὁ. **ἔσος.**

Ἐσμός. ὁ. ὁ. qui xysto, id est hastili, uel spiculo ludens, qui in xysto exercetur. **Cal.** li. ii. ca. 11.

Ἐσμός. ὁ. ὁ. uestis subtilis athletarū, ὁ **ἔσος**, quod puluerem radat. Qui-
dam dicunt uestem esse talarem mu-
lierum; alij tragicum indumentum.

Est etiam **Ἐσμός**, cursus.

Ἐσμός. ὁ. ὁ. hasta, iaculum. Item arena
athletarum, porticus ampla latitudi-
ne, in qua per hyberna tempora athle-
te exercentur, teste Vitruuius. **Cal.**
li. ii. ca. 12. Ponitur **Ἐ** adiectiue
pro rasilis, polius.

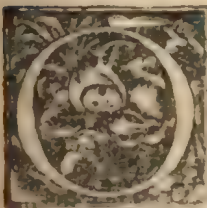
Ἐσμός. ὁ. ὁ. ὁ. speculator.

Ἐσμός. ὁ. ὁ. lecythus, strigil.

Ἐσμός. ὁ. ὁ. idem.

Ἐσμός. ὁ. ὁ. ὁ. rado, polio, attero, la-
cero. **Actiu.** accus.

Ο.

cum **Ἐσμός**,
id est aspira-
tionem solam
habuerit, arti-
culus præposi-
tius est nomi-
natiui casus,
generis masculini, numeri singularis.
qui aliquando pro præpositiuo **ὁ** po-
nuntur. Aliquando cum **Ἐ** **ὁ** **ἰδὲν** di-
uisionibus ponitur, ut **ὁ** **ἰδὲν** hic qui-
dem, **ὁ** **ἰδὲν** uero. **Bud.** **Com.**

ὁ, spiritu denso et graui accentu quod
relatiuum, quod cōiunctio, propter
ea. Vnde **καὶ** **ὁ** **ἰδὲν** **ἰδὲν** **ἰδὲν**,
sed etiam secundum quod, **Ἐ** cuius
causa, uel ob quod significat. **Ἐ** **ὁ**
propter, **Ἐ** **ἰδὲν**. **Παρὰ** **ὁ**, pro **ἰδὲν**,
quoniam, propter quod, quocir-
ca. Significat etiam contraquam, **Ἐ**
cero extraquam dixit. Dicitur **Ἐ**
præterquam quod, ut **καὶ** **ἰδὲν** **ἰδὲν** **ἰδὲν**
ἰδὲν **ἰδὲν**, hoc est **ἰδὲν** **ἰδὲν**. Est
enim præterquam quod, nisi quod, ni-
si quatenus, et cum eo quod, licet di-
uersa significent. **Bud.** ibidem.

Ο Α.

Ὀα. ὁ. forbus arbor. **Ἐ** diphthera, quæ
alias **Ὀα** dicitur.

Ὀα. ὁ. forba fructus.

Ὀα. ὁ. ὁ. **ἰδὲν**, **ἰδὲν**, **ἰδὲν**, hic, demonstratiue.
Sic **Ὀα** **ἰδὲν** **ἰδὲν** declinantur **Ὀα** **ἰδὲν** non
mutatis, quemadmodum apud Latī-
nos magister equitum, magistrus equi-
tum, **ἰδὲν**.

Ὀα **ἰδὲν** **ἰδὲν**, quod dici solet.

Ὀα **ἰδὲν** **ἰδὲν**, alicubi.

Ὀα **ἰδὲν** **ἰδὲν**, quod aiunt.

Ὀα **ἰδὲν** **ἰδὲν** **ἰδὲν**, quod dii auertant,
quod omnari nolint.

Ὀα **ἰδὲν** **ἰδὲν**, uxor.

Ὀα **ἰδὲν** **ἰδὲν** **ἰδὲν**, loquor, propriè
cum mulieribus, muliebriter garrus.
παρὰ **ὁ** **ἰδὲν** **ἰδὲν** **ἰδὲν** **ἰδὲν** **ἰδὲν**,
ἰδὲν. **Neutr.** absol.

Ὀα **ἰδὲν** **ἰδὲν**, **ἰδὲν**.

Ὀα **ἰδὲν** **ἰδὲν**, conuersatio, colloquium,
nugatoria narratio.

Ὀα **ἰδὲν** **ἰδὲν**, familiaris, discipulus, col-
locutor.

Ὀα **ἰδὲν** **ἰδὲν**, idem.

Ὀα **ἰδὲν** **ἰδὲν**, **ἰδὲν**, consuetudo, colla-
quium.

Ὀα **ἰδὲν** **ἰδὲν**, **ἰδὲν**.

Ὀβυδίας ἄπρος. panis ueru affatus, ὁ ἐν
Ὀβυδίας ἐν τῷ ἄπρῳ.

Ὀβυδίσω μ. ἰω. π. ιη. oblitero, uerubus
configo, ac quasi iugulo ac damno.
Cicero Epist. lib. 9. Nisi forte scire
uis, me inter Niciam nostrum, & Vi-
dium iudicem esse. Proferi alter (ut
opinor) duobus uersiculis expensum
Niciæ: alter Aristarchus hos Ὀβυδίσω.

Expungere Latini dicunt, hoc est
tollere aut tollendum & delendum
designare.

Ὀβυδισκόνιον. instrumentum fabrilē
ex ueru & lucerna compositū, cuius
meminit Aristoteles de Part. anima-
lium. 4.

Ὀβυδισμός. mensio, μῆτρος.

Ὀβυδισκος, diminutiuua forma ab Ὀβυ-
δης. ὁ. obeliscus, ueruculū, ut apud
Plin. lib. 11. ca. 6. Omnis aut sit ex co-
ctis sua materia, ex superiori catina
defluens in inferiorem, & ex eo sub-
lata ueruculis ferreis, atque in ipsa
flamma conuoluta ueruculo, ut sit
modici ponderis.

Ὀβυδός, & Ὀβυδός, apud Homerum (quod
ex Eustathio constat manifestè) pro
eodem accipi uidentur, & esse in-
strumentum coquinarium, quod in
summo sit ex acuminatum, & sagiti-
æ modo, quæ βίος dicitur, inferre
plagam ualeat. Sunt qui subulas
interpretentur, alij ueru. Phocion
tradit Ὀβυδός inde nuncupatū, quod
uetus Atheniensium numus obelisci
imaginem perferret. nam Ὀβυδός ge-
nus numismatis est minimi, sicut as
Latinis. Est etiam Ὀβυδός uirgula re-
ctè iacens instar ueru significans di-
ctionem redundare, & genus gladij
figura ueru. Item columna lapi-
dea. Herodot. li. 1. ἀνίστατο Ὀβυδός δῖο
ἀντίοιο. Cael. lib. 6. cap. 1.

Ὀβονοτάριον. fanerari, usuras collige-
re.

Ὀβονοτάριος. ὁ. fanerator, minutus
lus fanerator. Cael. lib. 6. ca. 1.

Ὀβυδον. Ὀβυδον.

Ὀβυδονοτάριος. ὁ. ὁ. i. grauis operans.

Ὀβυδονοτάριος. ὁ. ὁ. i. fortem partem
habens. Palladis epitheton quod par-
tem habuerit louem.

Ὀβυδον. ὁ. ὁ. potens, βυδον. est enim
βυδον intensiua particula.

Ὀβυδονοτάριος. ceruicem grauians.

Ὀβυδον. ὁ. ὁ. obryzum. sic enim & La-
tine dicitur, & est aurum quod in co-
ctione non minuitur: aut quod multū
pliciter excoctum, purgatissimum
iam sit, qua ratione & Suetonio po-
stulatum argentū dicitur. Dictum
(teste Hieron.) quasi ophirifum. nam
ex Ophir insula laudatissimum au-
rum cucebatur.

O F.

Ὀβυδός. ὁ. ὁ. i. numerus octonarius,
ogdoas. Plutarch. in Theo. Ὀβυδός ἵνα
κῆρος ἀπαρίσσει πρῶτος.

Ὀβυδατος. ὁ. ὁ. &

Ὀβυδός. ὁ. ὁ. octauus.

Ὀβυδονοτάριος. ὁ. octogenarius.

Ὀβυδονοτάριος. octoginta, pro Ὀβυδονοτάριος.

Ὀβυδ. ille. uide in Ὀβυδ.

Ὀβυδός. ὁ. ὁ. agricola.

Ὀβυδ. uicus Bæotie, unde Oncea Me-
nerua dicitur à templo, quod ibi Ca-
dmus condidit in honorem eius, ut
scribit Lycophronis interpret.

Ὀβυδον, Ὀβυδον, & Ὀβυδον. ὁ. ὁ. phare-
tra, ἡ τῶν Ὀβυδον θύκη.

Ὀβυδον. ὁ. ὁ. ὁ. rudo, cla-
mo. Depon. absol.

Ὀβυδονός. ὁ. ὁ. rudius.

Ὀβυδον. aduncum.

Ὀβυδ. ὁ. ὁ.

Ὀβυδ. ὁ. ὁ. asinus.

ὄγκος ἰσθμὸς φιλίας. tumefacit.
ὄγκος ὁσπῆσιν. cum fastu dicere.
ὄγκος. ὁ. ὁ. acervus, aggestus, moles,
pondus, fastus, tumor, corpulentia,
concrementum, amplitudo, magni-
tudo, grauitas orationis. Item acu-
li pinula extrema, cuspis, spiculū,
⊕ angulus.
ὄγκος ὁσπῆσιν. exuberare.
ὄγκος ὁσπῆσιν. intumescere, fastuosum es-
se, ceruicem intendere, iactare, su-
perbitre.
ὄγκος ὁσπῆσιν. fastuosus, iactator.
ὄγκος ὁσπῆσιν. ὁ. latior corpore.
ὄγκος ὁσπῆσιν. ὁ. ὁ. tumidus, tuberosus.
ὄγκος ὁσπῆσιν. ὁ. tumor.
ὄγκος ὁσπῆσιν. ordine meo.
ὄγκος. Hercules.
ὄγκος. ὁ. ordo sulcorum ⊕ messorum
cum segetem fecant.
ὄγκος ὁσπῆσιν. ὁ. onchestus nemus sacrum
Neptuno. unde Homer. ὄγκος ὁσπῆσιν ἱε-
ρὸν ποσειδῶνος ἀλάφης ἀλφειῶ. Est et
nrbis Bactriar.
ὄγκος. pirum. πορὰ τὸ ἄχρον, hoc est
suffocando. nam acerbitate sua ue-
hementer astringit pira syluestria.

[illegible]

Ὀδοποιός. uia sternere, ὁδοποιός. Bud. Cō.
 Ὀδοποιός. ior. i. uia praparatio.
 Ὀδοποιός. i. o. faciens uiam, qui uiam
 munus exercitui, uiator, & nomē ma-
 gistratus apud Athenienses.
 Ὀδός. i. i. uia. Accipitur pro uita, sco-
 po. ἵπ' ὁδῷ δὴ, in opere, uita, ac fi-
 de. κατ' ὁδόν, recte atq; ordine.
 ὁδὸν παράγῃς, ex itinere, obiter. Cic.
 ad Att. Nam ὁδὸν παράγῃς uolote sci-
 re. id est, Ut interim à proposito di-
 grediar, nolim te hoc ignorare quod
 sequitur.
 Ὀδός. ior. i. pro ὁδός. Suid.
 Ὀδοποιός. ac. i. munus sternendae uia-
 uiarum stratio.
 Ὀδοποιός. ior. i. uiarum insidiator, latro.
 Ὀδοποιός. idem, uiam praprans.
 Ὀδοποιός. praeedere, uel primum esse,
 κατ' ὁδόν πορεύσθαι.
 Ὀδός. ὁδός. i. dens, quasi ὁδός, ab ὁδῷ,
 sicut ἀνίστατο.
 Ὀδωάμαι, &
 Ὀδωάμαι. dolore affligor, irascor, do-
 leo. Neutr. absol.
 Ὀδωός. ut. i. dolor, πόνη, νότος.
 Ὀδωρός. τὰ. doloris efficiētia, πόνος.
 Ὀδωρός. ὁδός. i. dolorosus, ἰπίνος.
 Ὀδωρός. i. o. pellens dolorem, miti-
 gatorius.
 Ὀδωρός. & Ὀδωός, idem quod Ὀδωός
 μαι, Ὀδωός.
 Ὀδωός. luge.
 Ὀδωός. i. luctus, lamentatio, fletus,
 querela.
 Ὀδωός. μ. ὁμα. π. ὁμα. lugeo, la-
 mentor, doleo, conqueror. Depon.
 accusati. & genit. Halic. lib. 8. ὁμα
 ὁμα τὰς τύχας Ὀδωότο, Viri fortuna
 nam deflebant.
 Ὀδωός. querulus.
 Ὀδωός. ior. i. luens, iratus, odio habēs.
 Ὀδωός. ac. i. Odyssaea, Homeri opus

de Vlyssae erroribus uiginti quatuor
 libris absolutum, deriuata dictione
 ab Ὀδωός.

Ὀδωός. i. o. Vlyssaeus, πῶτος.
 Ὀδωός. ior. i. Vlysses.
 Ὀδωός. prae. perfec. Atti. ab Ὀδωός. Ὀδωός.
 Ὀδωός. olere.
 Ὀδωός. ὁμα, odor.
 Ὀδωός. & Ὀδωός. Ὀδωός, olfaciens.
 Ὀδωός. dens.
 Ὀδωός. pelles ouinae.

O Z.

Ὀζα. pelles onagrorum. Suid.
 Ὀζα. ac. i. ozana piscis ex genere po-
 lyporum. Item graecolentia, ulce-
 ra narium.
 Ὀζα. olfactoria uidentur esse apud
 Dioscor.
 Ὀζα. Ozola socij Aiacis Telamonij
 ab Ὀδωός, quasi mali odoris, quoniam iu-
 xta paludem habitant male olen-
 tem. Vide Seruium Aeneid. 1.
 Ὀζα. i. o. offole polypi species, sicut Ὀζα
 ra, bolitana.
 Ὀζα. i. o. ramus, uirgultum à trunco
 auulsum, stirps, nodus, ramulus.
 Ὀζα. i. o. ὁμα Ὀζα.
 Ὀζα. olens, fatidus.
 Ὀζα, & Ὀζα Dorice. μ. Ὀζα, uel Ὀζα
 Aristoph. ab Ὀζα circumflexo. μ. Ὀζα
 πα. Ὀζα, & Attice Ὀζα. oleo. In bo-
 nam autem & in malam partem ac-
 cipitur, ut apud Latinos oleo. Genit.
 uel accus.

O H.

Ὀῖ. i. sorbus, in interprete Theodoro.

O Θ.

Ὀθ. quare, quocirca: & hoc infinite.
 nam interrogatiue πῶθεν dicimus.
 Accipitur & pro unde, id est ὅθεν, ex
 quoloco, uel à quo loco. Aristot. ὅθεν
 ὅθεν ὅθεν ὅθεν ὅθεν τὴν ἀρχήν καὶ
 οὐδὲν πῶθεν. Sic Terent. Addebat ē

praedonibus unde eam emerat, se au-
dijſſe abſreptam è ſumio. Bud. Com.

Ὁδὸν δὲ. itaque, ex quo.

Ὁδὸν δὲ. ex qua parte.

Ὁδὸν δὲ. unde cum q.

Ὁδὸν δὲ. unde.

Ὁδὸν δὲ. cura, cura.

Ὁδὸν δὲ. cura.

Ὁδὸν δὲ. cura.

Ὁδὸν δὲ. ubi, infinite: ſicut πῶς interroga-
tiue.

Ὁδὸν δὲ. ὁ. ἑξῆς, externus, alienus, alie-
nigena, extraneus: quaſi ὁδὸν, ἑξῆς.
ἑξῆς.

Ὁδὸν δὲ. ac. ἡ. linteolum.

Ὁδὸν δὲ. curo, aduerto, ἡ. ἑξῆς, tur-
bor, moueor.

Ὁδὸν δὲ. ἡ. uelū nauticū, ἱσίορ. Lucia.
ἡ. ἑξῆς, ἡ. ἑξῆς, ἡ. ἑξῆς. Item ue-
lamen omne ὁ amiculum ſubtile, ſi-
ue lancum fuerit, ſiue linteum: quan-
quā Pollux ſcribat, magis ex lana
quā ex lino fuiſſe. Vnde ὁδὸν δὲ lin-
tea dicuntur, ut apud Ioan. Euang.
19. καὶ ἡ δὲ ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς. id eſt (ut Matth. ſcribit)
ἑξῆς ἑξῆς.

Ὁδὸν δὲ. ὁ. ἡ. lintearius.

Ὁδὸν δὲ. ſuccus herbe chelidoniae.

Ὁδὸν δὲ. ago, ἡ. ἡ.

Ὁδὸν δὲ. conſentiens, ἡ. ἑξῆς, nam
ἡ. ἑξῆς loqui eſt.

Ὁδὸν δὲ. ὁ. Othryades nomen uiri:

Ὁδὸν δὲ. aſper, ſyluoſus, denſus, præ-
rupus.

Ὁδὸν δὲ. ver. ὁ. Othrys mons Theſſaliae.

Ὁδὸν δὲ. ἡ. ἑξῆς, Suid.

Ὁδὸν δὲ. ſtatim, cito.

O L

Ol, a uerb. hei.

Oi, ſpiritu denſo. hi, articuſariter po-
ſitum. Item ſibi, datiu. ſingul. ab
ἡ. ἡ.

Oi, ſpiritu denſo et accentu graui. qui.
Ol, circumflexe. ubi, infinite poſitum,
ut in Pſal. Ol ὁδὸν ἡ. ἡ. Et pro
quò, cum genitiuo, ut Ol τῶν καλῶν
ἡ. ἡ. Ol ἡ. quò gentium? Ol ἡ.
idem.

Oi ἡ. Ol ἡ. cum accuſatiuo ſi-
gnificant rem ſingularem ὁ uiam,
ut Ol ἡ. Plato. Ol ἡ.
Ol ἡ. Demosthenes.
Ol ἡ. licetati. Bud.
Com.

Oi ἡ. περὶ. peregrini.

Oi ἡ. qui cum.

Oi ἡ. propinqui, parentes.

Oi ἡ. conſanguinei.

Oi ἡ. principes, principes.

Oi ἡ. qui in uigore atatis ſunt
conſtituti.

Oi ἡ. externi uocātur ſcriptores, non
Chriſtiani.

Oi ἡ. partim, id eſt uiritim.

Oi ἡ. augures, augures.

Oi ἡ. partitiones coniugatae.

Oi ἡ. familiares, contempo-
ranci.

Oi ἡ. cognati, quaſi dicat, qui
ad illum pertinent.

Oi ἡ. amici eius.

Oi ἡ. rhetores.

Oi ἡ. circumſtantes.

Oi ἡ. ſubditi.

Oi ἡ. ſubditi.

Oia. tanquam, qualiter, utpote, quem-
admodum, quippe, nimirum, cuiuſ-
modi, prout, ſic, ad eūdem modum,
adeò.

Oia ἡ. tanquā, ſic, quaſi.

Oia ἡ. peller, melior.

reddo, priuatim familiarem mihi fa-
cio, trado me clientelae alicuius, con-
cilio beneuolentiam, familiarem me
reddo, adiungo mihi aliquem. He-
rodian. pro auctorare & sibi obara-
tum reddere, arte dato obligare, sa-
pe iniur. Aetliu. accus.

et Refych.

Οἰκονόμος. s. d. dispensator rei familia-
 ris, uillicus, oconomus, modera-
 tor domus. Hic nō tantum frugum,
 sed omnium quae dominus possidet,
 gubernator est. Ab οἶκος & νόμος, gu-
 berno, dispenso.
 Οἰκόνειος. s. d. locus circa domum, οἶ-
 κιδίον, oluicium.
 Οἰκοποιία. τὰ. uasa domestica.
 Οἶκος. s. d. familia, domus, facultates,
 census.
 Οἰκίστρος. s. d. qui alitur domi, qui do-
 mi cibum capit nec lucrat expen-
 sas, qui ex suo uiuit. Dicitur etiam
 qui circa ullam mercedem ciuitati
 operam praestat.
 Οἰκοπαῖς. uerna, domi nutritus, οἶκος
 παῖς.
 Οἰκοπίβας. s. d. &
 Οἰκοπίβης, &
 Οἰκόπιβος. s. d. &
 Οἰκόφυς. de eo qui natus est seruis pa-
 rentibus, ipse etiam seruus, οἶκος
 φύς. Vel uerna potius, id est
 seruus domi natus, οἶκος φύς. Item
 frequentator domus, uel magister in-
 genuorum liberorum, qui & μόνος,
 de quo supra, dicebatur.
 Οἰκοφύλιος. idē, seruus natus ē seruo.
 Οἰκονόμος. ης. ἡ. orbis terrarum, terra
 habitabilis, insula.
 Οἰκονόμος. μ. ἡ. ὁ. w. η. u. a. domi me conti-
 neo, sto, dispenso res domesticas, do-
 mum custodio.
 Οἰκεία. ας. ἡ. d. mus custodia, cellula-
 rium officium, ignauia.
 Οἰκεία. τὰ. res ioculares & ludicae,
 quas pueris matres donare solent.
 Οἰκός. ἡ. d. quasi dicas domicussor,
 quales Paulus matronas uult esse.
 Ponitur & pro ignauo, qui domi
 perpetuū desidere gaudeat.
 Οἰκοδομή. absumere, perdere rem

familiarem.
 Οἰκοφλοία. calamitas, rei domesticae
 iactura.
 Οἰκοφλόπος. s. d. perniciosus in domos,
 adulter.
 Οἰκοφροσύνη. μ. ἡ. ὁ. w. η. u. a. domum eius
 studio. Neur. absol.
 Οἰκτιράμα. misratio.
 Οἰκτιράμ. μ. ἡ. ὁ. w. η. u. a. misereor, lugeo
 Οἰκτῆς. οἶ. pectines.
 Οἰκτῆς. pectunculī.
 Οἰκτίσις. olutatio.
 Οἰκτιρμός. ἡ. d. misratio.
 Οἰκτιρμός. οὐ. d. misericordia.
 Οἰκτις. aduerb. miserrimē.
 Οἰκτις. s. d. miserrimus.
 Οἰκτις. ἡ. d. misericordia.
 Οἰκτιρία. ας. ἡ. oratio ad misericor-
 diam commouendam.
 Οἰκτις. ἡ. d. miserabilis.
 Οἰκτιροῦ. miserabilia uerba fundere,
 ut rei deprecantes.
 Οἰκτιροῦ. οἶ. plorantes, quasi mise-
 rias fundentes.
 Οἰκτιρία. ας. ἡ. domestica utilitas &
 priuata.
 Οἰκτιρίας. ἡ. d. ἡ. domesticus.
 Οἶμα. ας. τὰ. impetus. syncopa est pro
 οἶμα. οἶμα. enim significat impe-
 tum facere.
 Οἶμα. sync. ab οἶμα. μ. ἡ. ὁ. w. η. u. a. puto,
 ni fallor, arbitror, suspice-
 cor. Interdum ironicum est. Demo-
 sthen. Ἀλλ' οἶμα & πῶς οἶμα.
 At credo isti praestantiores se quam
 ipse me praebui. Interdū & ἀπὸ
 & ponitur pro uique, nimirum. De-
 mosth. ἡ. τὰ & πῶς & πῶς οἶμα
 & πῶς. Sic oīa apud Platonem.
 & credo apud Cic. Bud. Com.
 Οἶμα. μ. ἡ. ὁ. w. η. u. a. concito, impetum
 facio.
 Οἶμα. ης. ἡ. cantilena. unde ποσειδών.

ὁ αὐτὸς εἶς καὶ ἄλλος.

Ὀμοῖ. hei, hei mihi, & interdum ponitur sine casu, interdum cum nominatiuo aut genitiuo. Bud. Com.

Ὀμωσάμεν. inertes, unipete.

Ὀῖος. u. ὁ. uia.

Ὀῖος. ἄς. ὁ. ululatus, fletus.

Ὀμβρο. μ. ἄψ. π. ὄχα. ploro, lugeo, in-gemo. Est etiam pallas pendo, sup-plicio afficior, me pameet facti. Apud Aristophan. ὀμβρο, hoc est, non impune feres. Diogen. Διογας οὐς οὐς λαλόμενος Εὐνοίῃ ὀμβρο, quod male precantis est, ἀνὶ τῷ τιμῷ γῶδ. Bud. Com.

Ὀμωτι. cum luctu.

Ὀμβρο. ὀμβρο.

Ὀρα. pampini, uitis folia.

Ὀρ, pro ὄρ. ouem.

Ὀράδης. ἄς. ὁ. labrusca fructus cum flo-ret, uitis flora.

Ὀράδης. pampinos deirahere uitis-bus, quod fieri solet maturiscentibus uitis, pampinare.

Ὀράδης. ἄς. ὁ. uillum. diminutiuum ab ὄρ.

Ὀράδης. palmer, καματίς.

Ὀράδης. u. ὁ. pampinus.

Ὀράδης. ὁ. imedo.

Ὀράδης. ὄρ. ὁ. i. uinago, uitis consitus locus, columbasyluestris, aut corui genus.

Ὀράδης. ebrius.

Ὀράδης. solitarius sum, ὄρ. ὁ. μάρτυς αἰ.

Ὀράδης. ὄρ. ὁ. i. uinum oleo mixtum.

Ὀράδης. ὄρ. ὁ. i. uitis apud antiquos, apud iuniores ἔμωας dicitur, & iactus tesseratum.

Ὀράδης. una est ex decem tribubus Athe-niensium. Suid.

Ὀράδης. ὄρ. ὁ. i. uinarius.

Ὀράδης. ὄρ. ὁ. i. poculum aut uas uina-

rium, unde uinum hauritur, cornu-la, hemina.

Ὀράδης. ὄρ. ὁ. i. lagena uinatoria, μίχα πρῶτος (inquit Athen.) quod Athe-nis iam pubescentes, priusquam τὸ μάδης, id est demisfioem praecide-rent comam, uini plenum in Hercu-lis templum importabant, & proli-s bantes potum conuenientibus exhibebant. Cael. lib. 7. cap. 11.

Ὀράδης. ὄρ. ὁ. i. clauus, temo.

Ὀράδης. uinum resipere apud Diosco-ridem, μωάδης.

Ὀράδης. μ. ὄρ. ὁ. i. uinum. uinum emo, uinor. Depon. absol.

Ὀράδης. ὄρ. ὁ. i.

Ὀράδης. temulentus sum.

Ὀράδης. ὄρ. ὁ. i. ebrius.

Ὀράδης. ὄρ. ὁ. i. solus, expeditus.

Ὀράδης. ὄρ. ὁ. i. temulentus, uino gau-dens.

Ὀράδης. ὄρ. ὁ. i. temulentus.

Ὀράδης. ὄρ. ὁ. i. multum.

Ὀράδης. ὄρ. ὁ. i.

Ὀράδης. ὄρ. ὁ. i. uiniferum solum.

Ὀράδης. ὄρ. ὁ. i. ὄρ. ὁ. i.

Ὀράδης. uinosus, niger, uini co-lore.

Ὀράδης. uinolentus, temulentus. ὄρ. ὁ. i. uisum sugere. Aristophan. τὰς ὄρ. ὁ. i. τὰς ὄρ. ὁ. i. τὰς ὄρ. ὁ. i. Quolo, co quidam codices ὄρ. ὁ. i. τὰς ὄρ. ὁ. i. habent pro ὄρ. ὁ. i.

Ὀράδης. uinum potare.

Ὀράδης. uini factor.

Ὀράδης. ὄρ. ὁ. i. potatio uini.

Ὀράδης. ὄρ. ὁ. i. uinum bibo, praebere bibendum, conuiuior. Neut. abs.

Ὀράδης. ὄρ. ὁ. i. uini potator, uinibulus

Ὀράδης. ὄρ. ὁ. i. exploratores & inspecto-res caenatum, qui modum impera-bant ne quis in symposio aut plus sa-tis biberet, aut parum ab alijs.

tor, ignauus sum, grauatim & egre
aliquid facio, ut οὐκ ἄνευ, omisso
dicere, pudet dicere. Item induro.
Neut. absol.

Ὀυαρὸς. ὁ. ὀυῖος.

Ὀυία. ar. ἡ. pigritia, timor, negligētia.

Ὀυος. u. ὁ. piger, timidus, contumax,
proprie qui grauatim aliquid facit.
opponitur τῷ θρασέῳ.

Ὀυῖος. ὁ. ὁ. cunctatio, desidia, pigritia,
timor. Thucyd. ἡ ἀμαθία μὲν θρασέος, καὶ
μεμῆς δὲ οὐαρὸς ἐστίν.

Ὀυῶδες. uos. ὁ. ἡ. piger, segnis.

Ὀυότῃ. unde.

Ὀυοῖος. ὁ. uos. ὁ. ἡ. sicut οὐαρὸς pro οὐαρὸς το-
nice.

Ὀυότῃ. quot, ὅσῃ.

Ὀου. ubi.

Ὀυρίψ. asperor, κακώμενος.

Ὀυρίβας. uos. ὁ. ἡ. pulpitum.

Ὀυρίβας. ὁ. ὁ. asper, molestus, odio-
sus, difficilis.

Ὀυρίβας. litigant, asperè cōgressi sunt.

Ὀυάβημος. octo buccellarum.

Ὀυάβη. octonorū cessuum corporis.

Ὀυάβη. octemini.

Ὀυάβη. uos. ὁ. ἡ. octauī diei, ut πρίβῃ
μὲν οὐάβημος, Paul. Philip.

Ὀυάβημος. u. ὁ. ἡ. habens octo radios. Ro-
ta epitheton est.

Ὀυάβημος. ὁ. ὁ. octimestris.

Ὀυάβημος. qui agit octauum annum
etatis suae.

Ὀυάβημος. ei. apud Scythas dicti sunt,
qui duos boues, & unum currum
possiderent.

Ὀυάβημος. ὁ. habens octo columnas.

Ὀυάβημος. octoiuges equi.

Ὀυάβη. fero, habito.

Ὀυάβη. octo.

Ὀυάβημος. u. ὁ. ὁ. October.

Ὀυάβημος. ἡ. ὁ. ὁ. octodecim cubito-
rum.

Ὀυάβημος. ἡ. ὁ. ὁ. natus annos octodeci.

Ὀυάβημος. ὁ. ὁ. scorpis, scorpius. (cuius.)

Ὀυάβη. fulcimentum, quies.

Ὀυάβη, pro οὐαρὸς. ut, ionicè.

Ὀυάβημος. contineo, habeo.

Ο Λ.

Ὀυάβημος. μ. ὁ. ὁ. π. ἀνα. beo, beatifico.

Αἰτιῶ. accus.

Ὀυάβημος. μ. ὁ. ὁ. π. ἰσχυρῶς. beatus sum.

Depon. absol.

Ὀυάβημος. μ. ὁ. ὁ. π. ἰσχυρῶς.

Ὀυάβημος. uos. ὁ. ὁ. fortunatus.

Ὀυάβημος. u. ὁ. felix. ὁ. τὰ πάντα τῷ δόξα μου
viam ἔχω. quasi ὁδός, μακάριος.

Ὀυάβημος. prabes diuitias, ὁδός.

Ὀυάβημος. u. ὁ. beatitudo, diuitia, opulētia.

Ὀυάβη. perijt.

Ὀυάβημος. u. ὁ. ἡ. perniciosus, perditus
usq. ad mortem.

Ὀυάβημος. u. ὁ. strages, caedes, pernicio-
sus, iactura, uas, perniciēs, clades,
exitium, calamitas.

Ὀυάβημος. perdo, pereco.

Ὀυάβημος. perierunt, perdebat.

Ὀυάβημος. cubitus, siue ipsum os cubi-
ti, gibber, gibberem in accus. masc.

Ὀυάβημος. pereco, φονεύω. Neut. absol.

Ὀυάβημος. facidum, nigrum, turbatum.

Ὀυάβημος. ὁ. ὁ. ὁ. ὁ.

Ὀυάβημος. ar. ἡ. perditrix, perniciofa.

Ὀυάβημος. occisor, perditor.

Ὀυάβημος. μ. ὁ. ὁ. perdo, amitto.

Ὀυάβημος. u. ὁ. hordeum sale mixtum.

Ὀυάβημος. lubricus.

Ὀυάβημος. paululum.

Ὀυάβημος. sanguinis inopia.

Ὀυάβημος. qui non multo sanguine ab-
undat.

Ὀυάβημος. paucies, raro.

Ὀυάβημος. hominum penuria labora-
re. opponitur τῷ φανερῷ. Bud. Com.

Ὀυάβημος. ar. ἡ. hominū penuria, in-
frequentia hominum. Bud. ibidem.

ὀλιγαρίς. ἰος. ὁ. frugalis, quasi paucis
 contentus. ab ἀρκῶ.
 ὀλιγαυρία. ατ. ἰ. prandium parvum.
 ὀλιγαρία. ατ. ἰ. frugalitas.
 ὀλιγαρία. ατ. ἰ. penuria cibi.
 ὀλιγαρχία. imperio paucorum regi ὁ
 παρέτε. ὀλιγαρχοῦμενοι, qui imperio
 paucorum degunt. Bud. Com.
 ὀλιγαρία. frugalitas.
 ὀλιγαρία. ατ. ἰ. status reipublice à pau-
 cis administratæ.
 ὀλιγαρχικός. paucorum statu gaudens,
 qui dignitatem parum in censu ὁ
 facultatibus ponit, parum in gene-
 ris nobilitate.
 ὀλιγαρχικός. οὐ. ὁ. ad oligarchiam natu-
 ram spectans.
 ὀλιγάτης. κ. ς. ἰ. exigua regio, quasi
 paucos sulcos habens.
 ὀλιγοθύρ. aliquantulum.
 ὀλιγώ. μ. ἰσ. π. κ. α. diminuo. Actiu.
 ὀλιγώ. μ. ἰσ. π. κ. α. ad paruum
 redactus sum, animo deficio. Neutr.
 absol.
 ὀλιγοσία. tenuis, inops.
 ὀλίγος. minimus.
 ὀλίγος. tactus, ductus.
 ὀλιγοθύμως. negligens.
 ὀλιγόδοξα. ἰα. quæ paucius generant.
 ὀλιγός. ἰος. ὁ. paucis egens.
 ὀλιγολία. paucarum rerum indigētia.
 ὀλιγολίως. οὐ. ὁ. modico contentus
 victu.
 ὀλιγοβαρία. μ. ἰσ. π. κ. α. parum pos-
 sum, languo. Neutr. absol.
 ὀλιγοβατός. ἰος. ὁ. ἰ. ὁ.
 ὀλιγοβάτος. ὁ. ὁ. parum potens, imbe-
 cillus.
 ὀλιγών. ἰος. ὁ. ἰ. paucorum annorum
 puer.
 ὀλιγόθετος. ὁ. parum caloris habens.
 ὀλιγόθετος. ὁ. parui pretij.
 ὀλιγία. ατ. ἰ. paucitas annorum.

ὀλιγομάτης. ἰος. ὁ. ἰ. indoctus.
 ὀλίγος. minimum, nihil profusus.
 ὀλίγος ὅσον. paulum admodum.
 ὀλιγοπλία. ὀλιγοπλία.
 ὀλιγοπλία. imminutio, imbecillitas,
 pusillanimitas.
 ὀλιγόπιστος. male certus in fide, parum
 fidens, seu cui parum fidendum,
 actiue ὁ πασις in sacris tamen li-
 teris frequentius actiue accipitur.
 ὀλιγοποτός. parum bibere.
 ὀλιγόποτος. parum bibens.
 ὀλιγόπτερος. quibus penna paucius da-
 ta est.
 ὀλίγος. ὁ. ὁ. paucus. παρ' ὀλίγου ἵστασθαι,
 parum abesse. opponitur τῷ παραπλε-
 ονέ. περιόλιγος ποιεῖσθαι, contemptui ha-
 bere, parvipendere. Vnde ὀλίγος, ὁ
 ὀλίγος δύνῃ, pro fere, prope, parum ab-
 esse. ὀλίγος γένεσι, breui. ὀλιγοῦρα
 πορ, paulo post. Bud. Com.
 ὀλιγοστία. ὁ. exiguo pastu esse contem-
 tum.
 ὀλιγοστία. ἰ. cibi parcitas.
 ὀλιγοστύμος. parum seminis emittens.
 ὀλιγοστός. paucos uersus continens.
 ὀλιγοστός. ὁ. ὁ. parum admodum.
 ὀλιγός. ὁ. ὁ. paucissimus, paucis comi-
 tatus, unus ὁ paucis.
 ὀλίγος. ἰος. ἰ. paucitas.
 ὀλιγοτόξα. ἰ. deprola.
 ὀλιγοτόξια. paucis partus.
 ὀλιγοτόκος. ὁ. paucissime generans.
 ὀλιγότριχος. ὁ. paucicapillus, qui pau-
 cis integitur pilis.
 ὀλιγοτομία. ἰ. amicorum inopia.
 ὀλιγοτόπος ὁλος. uinum quod non mul-
 ta aqua ferenda est, quod aqueum
 uocant.
 ὀλιγότροπος. pusillanimis.
 ὀλιγότροπος, ὁ ὀλιγότροπος. minus fertilis.
 ὀλιγοτρόφια. paucitas fidium.
 ὀλιγοτρόφος. minus copiosi genitura.

ὀλιγοχρόνιος. ὁ. momentaneus, paruo tempore durans, iamiam periturus.

ὀλιγώ. μ. ὄσων. π. ὕλα. diminutio. Actiu. accusatiuo.

ὀλιγοψύχ. μ. ἰσχυ. π. ψα. paruipendo, omittero, negligo, ἀμύλῳ, ἀφορτίσῳ, ἀπὸ τῷ ὑπέρ, curare, uel quasi ὀνύλῳ τῷ ὑπέρ ἔχῃ. ὥρα enim cura dicitur. Actiu. genit.

ὀλιγοπρεπτός. ὁ. contemnendus.

ὀλιγορία. ὁ. negligentia, indiligentia.

ὀλιγορός. ὁ. negligens, incuriosus.

ὀλιγορέταξ. τὸ πρῶτον. contemptor honestatis.

ὀλιγόρος. negligentior.

ὀλίγος. exiguus, uilis. Et ὀλιγοῦται, μειοῦται.

ὀλιγόμορος. ὁ. paucum calorem habens.

ὀλίος. ὁ. uniuersalis.

ὀλιποιοτικός. uictoriosus.

ὀλίποι. manipulorum uincula.

ὀλίος. ὀλίγος.

ὀλίωσος. ὁ. ὀλίσαντι, petroselinum.

ὀλιώμενος. μ. ἄσων. π. ὕλα. ἀπὸ β. ὀλίωσος, ὁ.

ὀλιωμένος. μ. ἄσων. π. ὕλα. ὁ.

ὀλιώω. labor, cado. Neutr. absol.

ὀλιώμα. ἄσων. ὁ. lapsus, ruina.

ὀλιωρός. ὁ. lubricus, inconstans.

ὀλιός. ὁ. ὁ. lubricus, lapsus, lubricitatis. π. ἀπὸ τῷ ὄλῳ βίωσος, ὁ ἴσῃ.

ὀλιότιον. ὁ. nauicula oneraria.

ὀλιώω. peluis, crater. Baysius scribit ὀλιώω ὅτι τῆς ὀλῆς esse id, quod uulgo ranior appellatur, id est uas in quo pocula lauantur.

ὀλιώω. traho, ἁναγισθῶ.

ὀλιός. ὁ. ὁ. nauis oneraria, nauis onusta mercibus: ἀβίαν, quod trahi debeat, aut quod grauis ὁ ponderosa sit. Nam hoc quoque significat ὀλιός, ut ὀλιὰ πρὸς τὰ ὀλῶντα, appendet tribus talentis. Accipitur etiam sim-

pliciter pro quacunque nauis.

ὀλιός. qui tenia attrahunt.

ὀλιός. traho nauem onerariam.

ὀλιός. ὁ. attrahio, ἱταγῶν, Plat. Tim.

Item pondus, ut ὀλιός τὸ δ' ἀπὸ τοῦ Λυσιανῶ in Demonastie. ὀλιός πρὸς τοῦ Diofcor. Quancquam apud eundem frequenter pro dragmate reperitur. Simon Genuensis scribit ὀλιός pondu esse trium scrupulorum. Item conuersio, reuolutio, usurpatio. Plauto Cratylō, γὰρ ἡ λῶ ὀλιός τῷ ἰσῶντι.

ὀλιώω. carina nauis.

ὀλιώω. ὁ. ὁ. uas areum, peluis, ὀλιώω.

ὀλιός. ὁ. ὁ. allium.

ὀλιός, ὁ. ὀλιώω. ὁ. ὁ. aqueductus, ὁ. machina qua naues trahuntur. Ponitur ὁ pro araneo, sicut ὀλιός. Est ὁ ἰσῶντα, hoc est uestigium corporis totius trahim sese agentis, ὁ (ut ita dicam) repennis. Bud. Com.

ὀλιός. μ. ὄσων. π. ὕλα. ὁ.

ὀλιός, ὁ.

ὀλιός. pereō, perdo.

ὀλιός. ὁ. ὁ. Olmens fluius ex Helicone descendens.

ὀλιός. orbicularis lapis ad quem legumina caduntur, ὁ alia quaedam.

ὀλιός. ὁ. concavitates dentium molarium uelut mortariola.

ὀλιός. ὁ. ὁ. pila, id est mortarium. π. ἀπὸ τῷ ὄλῳ πρὸς τὰ ὀλῶντα ἁναγισθῶ.

Item pars humani corporis, quae ὁ thorax uocatur, ὁ collo ad pudentia, π. ὄλῳ. Inuenitur pro tripode Apollinis, aut pro uate. hinc ὀλιός cognomentum Apollinis. Apud Athenaeum est poculi genus instar cornu formatum. π. ὀλῳ (inquit) πρὸς τὸν ὄλῳ ἀπὸ τῷ ὄλῳ, ὁ ὄλῳ πρὸς τὸν ὄλῳ.

ὀλιώω. integras dictiones scribe.

re. Bud. Com.

Ὀλοφύς. maleficus, κακός.

Ὀλοθύα. τὰ. uertibula, calli, iuberā.

Ὀλοφάτης. ὁ. exterminator.

Ὀλοφάς. μ. ὄσφ. π. ἀνα. extermino, perdo. Aetiu. accusf.

Ὀλοφύχης. ὁ. obliquus, σφοδρός.

Ὀλόπατος. ὁ. penitus confusus.

Ὀλόκαυστος. uictima, quasi ὅλος καύτης, hoc est totum combustum, aut totum igne consumptum. Nam olim in sacris deorum exta ara superimposita flammis adolebant.

Ὀλόκαυστος. μ. ὄσφ. π. ἀνα. sacrificio.

Vnde

Ὀλοκαύτωμα αὐτοῦ. ὁ. ὅ.

Ὀλοκαύτωσι. ἱερ. ὁ. idem quod ὀλοκαύτωρ, quod genus sacrificij a consumptione chailil appellant Hebraei.

Ὀλοκαυσία. ὁ. ὁ. integritas hereditatis.

Ὀλοκαυρία. ὁ. ὁ. ὅ.

Ὀλόκαυρος. ὁ. ὁ. integer, id est omnibus suis partibus constans, incolumis, totus, perfectus. Accipitur autem ὅ in bonam, ὅ in malam partem.

Ὀλοκαυρία. ὁ. ὁ. ὅ.

Ὀλονυμῶς. ὁ. ὁ. eiulatus muliebris, uociferatio. Iliad. β. αὐτὸς ὀλονυμῶναι αὐτὸν ἀνέχεσθαι.

Ὀλονυμῶς. genus eiulatus quem emittunt matris ranae, cum feminas ad coitum uocant, quem etiam ololygines Latini uocant.

Ὀλονύξ. μ. ὄξφ. π. ἔξα. cum clamore ploro, eiulo, πᾶσι καὶ ὁλοφύχης ἀρχομαι. Neut. absolut.

Ὀλομυλῶς. ἱερ. ὁ. ὁ. omnibus suis partibus perfectus, integer.

Ὀλομυ perierunt.

Ὀλοότροπος. ὁ. ὁ. rotundus instar roeae, perniciosus in currendo, parum currens.

Ὀλοός. ὁ. ὁ. perniciosus.

Ὀλοόφρων. ὁ. ὁ. multa sciens.

Ὀλοόφρων. ὁ. totus purpureus.

Ὀλόπτερος. τὰ. totipenna.

Ὀλόπτερος. excorio, euello.

Ὀλόπτερος. ὁ. ὁ. totus, integer, solidus.

Ὀλόπτερος. ὁ. ὁ. aramentum sepie.

Ὀλόπτερος. herba quasi tota ossa, cum tamen permollis sit, ac omni prorsus duritia carens.

Ὀλοφύρα. Plin. li. 11. ca. 4. statuam auro solidā à Græcis uocari scribit.

Ὀλοφύρας. ἱερ. ὁ. ὁ. planissimus, facundus.

Ὀλοφύρας. plant.

Ὀλοφύρας. ἱερ. ὁ. ὁ. totus consummatus, integer, cui nulla sui pars deest.

Ὀλόφρος. ὁ. ὁ. integritas. (dur.)

Ὀλόφρος. ὁ. ὁ. curribilis, lapis rotundus.

Ὀλοφύρας. ἱερ. ὁ. ὁ. pustula, inflatio cutis.

Ὀλοφύρας. ἱερ. ὁ. ὁ. idem.

Ὀλοφύρας. ὁ. ὁ. luctus, luctuosus, lugubris.

Ὀλοφύρας. ἱερ. ὁ. ὁ. confusus exortus.

Ὀλοφύρας. integer, ὀλοφύρας.

Ὀλοφύρας. ὁ. ὁ. luctus, ploratus, propriè questus cum crimini euulsione.

Ὀλοφύρας. μ. ὄξφ. π. lugeo, lamenor, deploro. Depon. absol.

Ὀλοφύρας. fletus.

Ὀλοφύρας. ὁ. ὁ. lamentatorius.

Ὀλοφύρας. ὁ. ὁ. synapi persicum.

Ὀλοφύρας. τὰ. astutia, pestifera perniciosus, molesta consultatio.

Ὀλοφύρας. ὁ. ὁ. uersutus, perniciosus.

Ὀλοφύρας. toto animo.

Ὀλοφύρας. ὁ. ὁ. lecythus, id est uas olearii.

Ὀλοφύρας. ἱερ. ὁ. ὁ. idem. Est ὅ proprium piscatoris apud Theocr. Idyl. 1.

Ὀλοφύρας. perdo, necido, obideo.

Ὀλοφύρας. τὰ. olympia certamina, quæ quinto quoque anno celebrabantur in honorem Iouis. Accipitur sæpe

[illegible][illegible]

Ὀμώρηνος. α. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ. α. abstergo. Adli.
 accusatiuo.
 Ὀμόριον. μ. ἰ. σ. ω. π. κ. α. cōterminus sum.
 Neutr. datiuo iung.
 Ὀμόρος. υ. ὁ. ἰ. cōterminus, confinis, si-
 bypsi particeps, finitimus. ab ὁμῶ &
 Ὀμόριον. confluuium. (ὁπος.
 Ὀμόροδον. simul remigo, auxilior, idem
 sentio.
 Ὀμόροια. conflucus, congregatio.
 Ὀμόροπος. contubernalis, ceteri eius-
 dem cohabitator.
 Ὀμός. ἰ. ὁ. unus, similis.
 Ὀμός. simul, propē, contrā, eodē loco.
 Ὀμός. ἀγροδον. aggredi, manum conse-
 rere, grassari in aliquem.
 Ὀμόροτος. υ. ὁ. cōuictor simul educatus,
 contubernalis, qui unā uescitur.
 Ὀμόροτος. υ. similis genere armorum.
 Ὀμόρολνῖα. α. ἰ. contubernium.
 Ὀμόρολνῖα. cōtubernalis sum in militia
 Ὀμός ποτος. υ. ὁ. simul seminatus & na-
 tus.
 Ὀμόροδος. υ. ὁ. amicus, sodalis, eius-
 dem sacri & fœderis.
 Ὀμόρονοι. ἰ. contubernales, sub eodem
 tecto.
 Ὀμόρονοι. μ. ἰ. σ. ω. π. κ. α. simul procedo.
 Neutr. absol.
 Ὀμόρον & simul missus, eiusdem uia,
 conueniens.
 Ὀμόροπος. comes itineris frater.
 Ὀμόροπος. ἰ. qui idem tributū pendit.
 Ὀμόροπος. ὁ. ἰ. eiusdem artis opifex, ar-
 tificij socius.
 Ὀμόροπος. eiusdem artis professor sum.
 Ὀμόροπος. ο. ὁ. paris honoris, eiusdem
 conditionis & sortis.
 Ὀμόροπος. ὁ. qui eadem usus est cum ali-
 tero nutrice.
 Ὀμόροπος. ὁ. cōmensalis, conuictor.
 Ὀμόροπος. eiusdem pili, eiusdē coloris.
 Ὀμός ποτος. simul educatus.

Ὀμόροπος. υ. ὁ. ἰ. eiusdem moris.
 Ὀμός. simul, unā cum.
 Ὀμόροπος. &
 Ὀμόροπος. υ. ὁ. eiusdem essentia.
 Ὀμός. ferme, simul.
 Ὀμόροπος. μ. ἰ. σ. ω. π. κ. α. ὁμόροια, eius-
 dem sum sententia, conspiro. Neutr.
 datiuo iung.
 Ὀμόροπος. υ. ἰ. concordia, amor le-
 gitimus.
 Ὀμόροπος. ο. ὁ. ἰ. eiusdem animi &
 sententiæ.
 Ὀμόροπος. υ. ὁ. simul natus.
 Ὀμόροπος. υ. ὁ. ἰ. eiusdem generis & tri-
 bus, eiusdem generis homo.
 Ὀμόροπος. μ. ἰ. σ. ω. π. κ. α. concordo in
 uerbis. Neutr. absol.
 Ὀμόροπος. υ. ὁ. ἰ. cōcors, eiusdē lingue.
 Ὀμόροπος. accipit ut pro ijs qui eidem
 asident mensæ.
 Ὀμόροπος. coloris similitudo.
 Ὀμόροπος. coetaneus.
 Ὀμόροπος. υ. ὁ. ἰ. concolor.
 Ὀμόροπος. υ. ὁ. qui uno eodem animo alī
 quid decernit, eiusdē sententiæ, quā
 idem ius suffragij habet.
 Ὀμόροπος. υ. ὁ. ἰ. unanimis, concurr.
 Ὀμόροπος. unanimiter.
 Ὀμόρος. μ. ἰ. σ. ω. π. κ. α. intro. Neutr. accus.
 Ὀμόρος. α. fruges melle macerate.
 Ὀμόρος. frumentarius, cerealis.
 Ὀμόρος. diues.
 Ὀμόρος. magnum, multum, auclum.
 Ὀμόρος. Ceres, ὁμόρος, non ab ὁμός-
 dos, qui est umbilicus, sed ab ὁμόρος,
 quæ sunt triticum melle rigatum.
 Vnde Callimach. Ἐν Ἀθροισμῶνι φλο-
 γῇ καὶ μὲν ὁμόρος. Ὀμόρος, pro ὁμός-
 ποτος. Ὀμόρος, pro magna
 & aucliore nube.
 Ὀμόρος. Cereales fructus, ut qui spiran-
 di causa sint. ἀπὸ τῆς πύλης.
 Ὀμόρος. ἰ. ὁ. ἰ. uagina.

Ὀμφακίπινος. sortes tripodis.

Όμφακίαι. ov. o. crudus, acerbus.

Ὀμφακίσω. in acerbum uergo, tollo om-
phacas, rem uilem furor.

Ὀμφάκιον ἔλαιον. oleum quod ex oleis
immaturis fit.

Ōmpaxitis. idem. n. fructus aliquis ex queru.

Ὀμφαλιζμία. umbilici sectio.

Ὀμφαλιτόμος. obstetric.

Ὀμφάλου. s. ὁ. clypei umbilicus.

Ὁμφαλις ἱρ. ἄρ. ὁ. ferrum quo umbilici
præsecantur.

ὀμφακός. ὡς. ἰ. umbilicus, rotun-
dus, ut ἀμφὶς ὀμφακίου, Homer.
Apud Nicandrium ἀρκός, siue ursa
ὀμφακία vocatur, vel quod in um-
bilico poli borealis sit constituta, vel
quod fecunda sit & nutritia, ab ὀμ-
φακός. nam cuncta animantia quae
umbilicum habent, per umbilicum
augentur. Sunt qui ὀμφακίαν
Creticā exponant, à Creta loco quo-
dam ὀμφακίον appellato.

ὀμφακός, ὀν. ὁ. umbilicus. πορὰ τὸ ὀμφόν
πυρρὸν, ὅστις ἀναπύρ. δι' αὐτὸν τὸ τὸ ἴμυ
ἐμυρ ἀναπύρ καὶ φέρεται. Item clau
sura libri. Aristot. accipit pro pos
itis & meatibus in partu & genera
tione piscium. Appellat ita etiam
imium fici. Est item ὀμφακός sive ὀμφα
κος Creta locus. unde Callimachus,
πλεὶς δ' ὀμφακὸν ἀν' ἱμακός. Ab eo lo
cὸ ὀμφακίτης gentile nomē est. Item
Thessalia quoq. quidam locus ὀμφα
κός est. Vimus eadē uoce in remi
liari. Nam phalangis partes ἡρῶτα,
id est cornua uocantur, sed sinistrum
cornu ὀμὸς sive pes dicitur, dextrum
uerὸ caput, qua a uenē longiud se
ratur, oris & τὸ ὀμφακὸν nomine inel
ligitur. Cal. lib. 8. cap. 43.

Ὀμφαλότομος. s. ē. obstetrix quæ umbili

eum infantibus præcidit.

Ὀμφαλῶδες. νο. ὁ, ἡ. umbilicaris, ut ita
dicam ad umbilicum pertinens.

ὀμφάλιοι. u. i. umbilicatus.

Ὀμψαί. καὶ ἡ ἀκέρβη ὁ ἡμίμας
 ἔα. δὲ τὸ ἡμὸς φαγῆν. πρὸς τὸ σὺν τῆς
 καὶ ὁ ἔστω.

Ὀσμή. ut. i. uxor, fors, diuina uox, uati-
cinium, odor, somniorum uisio.

Ὀμνῶν. augere, honestare.

ὁμοιωμα, προὐμοιωμα, conuenire, af-
similari.

Ὀμόλασις. οἱ. vicini, propinqui. παρ
 ὅλας Doricum est pro αἰόλας.

Ὀμωνυμία. ας. ἡ. cognominatio, id est
eiusdem nominis appellatio, æqui-
uocatio.

Ὀμώνυμος. ov. cognominis, id est eiusdem nominis existens. unde homonymum Latine dicimus nomen multis significans.

Ὀμάρ. u. o. domesticus, sub eodem
tecto commorans.

ὁμοῖα τὰ μὲν. Vnde ὁμοῖα δ' οὐκ, ὅτι ὁ
μοῖα μὴ οὐκ, ὁμοῖα μὴ οὐκ, uel ὁμοῖα μὴ
pro eodem ferè accipiuntur, id est ta-
men, attamen, at certe.

Ὁμῶς. simul, similiter, ὁμοίως.

Ὁμοῖται τοὶ δι᾽ eiusdem templi atque
recti.

Ὁ, ὄντος, ἢ. ens, existens. Accipitur
pro cum liceat, sicut ἐξ ὅπου.

Ὁς. quem, suum. ἑαυτῇ, αὐτῇ.

Ὁς πρῶτον. quomodo,

Ὀράριος . ἰ . ὁ . ασinariu .

Ораша. ѓ. onagra herba.

Ορατοβαρα. τὰ. παλινδισ αλινις απτα.

Orax, per. ov. i. onager, id est asinus syl-
ueſter.

Ὁναυδαν. frui, ἵνα πολλὰ ἔσται ὠφελειῶν,
ut ὅσοις σὺ ταύτης ποθυμασίας, macte
esto ista erudicione, proficiat tibi
huius

huius eruditionis gratia. Aliquan-
do non approbantis est, sed abomi-
nantis, ut Latiniis fructu, tibi habe.
ὄναρ. potius, melius.
ὄναρ, aduerb. in somnis, per somnium,
καθ' ὄναρ.
ὄναρ, τὸ ὄναρτος. insomnium, somnium.
ὄναρτος. ὁ. asellus.
ὄναρτος. iuuabit.
ὄναρτος. ὁ. uisualis.
ὄναρ. asini pellis.
ὄναρ. ὁ. ὁ. uilitas, cibus (cibo enim
reficiuntur corporis uires, et usq. iu-
uat imbecillitatem) auxilium, so-
mnium, donum.
ὄναρτος. ὁ. ὁ. ὁ. improprio, obij-
cio, maledico, conuiciando expro-
bro. Actiu. accus. cum datiuo.
ὄναρτος. ὁ. ὁ. impropetabilis, uitiu-
perabilis. ὄναρτος, per eclipsim τὸ
ὄναρτος.
ὄναρτος. ὁ. ὁ. exprobratio.
ὄναρτος. ὁ. ὁ. exprobrator
beneficiorum.
ὄναρτος. ὁ. ὁ. contumeliosus.
ὄναρτος. ὁ. ὁ. probrosus.
ὄναρτος. ὁ. ὁ. impropetium, oppro-
brium, probrum, dedecus.
ὄναρ. stabulum asinorum, sed ὄναρ
Corinchi mons est.
ὄναρ. ὁ. ὁ. asinus.
ὄναρτος. τὸ. somniorum, Herodia.
ὄναρτος. ὁ. ὁ. fluxus seminis in so-
mnis.
ὄναρτος. ὁ. ὁ. ὁ.
ὄναρτος. ὁ. ὁ. interpret somniorum,
coniector. ὄναρτος. etiam sunt
libri cōscripti de arte somnia inter-
pretandi.
ὄναρ. ὁ. ὁ. somnium.
ὄναρτος. ὁ. ὁ. somnio territus, somnio-
rum interpret.
ὄναρτος. ὁ. ὁ. somnio, in so-

mnis uideo, uana spe ducor. Vide
in ὄναρτος.
ὄναρτος. ὁ. ὁ. coniector, qui ab alijs
uisa coniectanter discutit, uelut Pe-
nelopes somnia vlysses. Est etiam
qui ipse somniat ac praeicat inde, si-
cut Agamemnon Iliad. B.
ὄναρτος. ὁ. ὁ. somnus, etiam somnium,
auctore Macrobio.
ὄναρτος. ὁ. ὁ. somnium turbulentum,
potissimum cum uenerea imagina-
tione.
ὄναρτος. ὁ. ὁ. somnium, ὁ. τὸ ὄναρ-
τος ὄναρτος.
ὄναρτος. ὁ. ὁ. ὁ. somnio, stimu-
lor imaginibus libidinis nocturnis.
Interpres Aristophan. ita distinguit
ab ὄναρτος, ut ὄναρτος sit geniu-
ram per insomnia emittere, id quod
accidere solet is, qui amoribus ua-
cant. ὄναρτος uero sit uisum in so-
mnis uidere, atq. somniare. Neutr.
ὄναρ. moueo, ὄναρτος. (absol.)
ὄναρ. ὁ. ὁ. ὁ. iuuo, profum. Acti.
ὄναρτος. ὄναρτος.
ὄναρτος. utile, ὄναρτος.
ὄναρτος. ὁ. ὁ. agaso, asinarius.
ὄναρ. ὁ. ὁ. ὁ. iuuo, ὄναρτος, ὄναρ-
τος. Vnde ὄναρτος, fructu. ὄναρτος,
iuuaberis, potieris potius quàm fruc-
ris, teste Valla. Dicimus ὄναρτος
ὄναρτος, in optatio.
ὄναρτος. ὁ. ὁ. benefica, terra epithetō.
ὄναρτος. ὁ. ὁ. utilis, ὄναρτος.
ὄναρτος. ὁ. ὁ. iuuamen, utilitas. ὄναρ-
τος, Quid interest.
ὄναρτος. adiuuandum, aduerb.
ὄναρτος. ὁ. ὁ. species origani.
ὄναρτος. uicuperabilis.
ὄναρτος. utilitatem capiens.
ὄναρτος. ὁ. ὁ. ὁ. deturpo, deho-
nesto. Actiu. accus.
ὄναρτος. ὁ. ὁ. simus, proprie boi, βόναρτος.

mutato more Aeolico. unde *ἰγέρως*,
μωρ, & eiusmodi.

ὀνυμπίο. ἢ *ὀνυμπίον*.

ὀνυξ. ἄν. ὁ. unguis, παρὰ τὸ *νύξ*, *νύξ*.

Item onyx gēma (alabastritem uul
 gō uocant) eo quod humano ungui
 sit similis. Incerdum testa est con-
 chylj in paludibus Indiae, à leuore
 unguis, quē imitatur, nominatus. Δι'
ὀνυχος ἀπὸ τοῦ ὄνυ, ad unguem exigere.

ὀνυχομαχία. lugeo, ἀδύπονον.

ὀνυχίς. praecido ungues. Item nota-
 re ungue, cum memoria consulimus.

Accipitur & pro rem exacte & ad
 unguem expendere.

ὀνυχίον. ἄ. ἢ. unguiculus.

ὀνυχίς. ἰορ. ὁ. ἰ. asinus.

O Z.

ὀζαίς. ἰ. species lapathi, uinum ac-
 scens.

ὀζάνμα. γρ. ἰ. falsum, acetum, acida
 muria.

ὀζία. ἄν. ἰ. cuspis hastae, & hasta, ual-
 rix.

ὀζίασπον. acetum, diminutiue ab ὀζίῳ.

ὀζίῳ. ὁ. acidulus.

ὀζίος. οἰ. properi.

ὀζίος. τινὸ. fortiter.

ὀζίαι. sicut nauigia quedā uelociora.

ὀζίσι. in acetum degenero, aceasco.

ὀζίσιον ὀζον. uinum quod acuit.

ὀζίνος. ἄ. ὁ. uappa, uinum acidum, au-
 sterus, crudus.

ὀζίσιδον. ἰ. uas acetarium.

ὀζίσιον. ὁ. anceps.

ὀζίσιμα. acida et uelatio, Hippoc.

ὀζίσιον. ἰορ. ἢ. acetum, quod linguam se-
 cet & pungat.

ὀζίσι. ἢ. macro. Et aduerb. pro acutē.

ὀζίασπον. acua spina.

ὀζίασπον. ὄν. ἢ. acetarium, acetabu-
 lum. Accipitur & pro poculo, A-
 then. li. 12.

ὀζίασπον. cotyle quarta pars est, conti-
 nens quatuor & uiginti drachmas,
 hoc est quadrantale. Bud. de Asse 5.

ὀζίασπον. sagitta acuta cuspidē.

ὀζίασπον. statim & acutē audio.

ὀζίασπον. ἰ. ἢ. balsamentum, acetum
 cum garo, id est liquamen pisces.

ὀζίασπον. ἰ. ἢ. axungia, adeps.

ὀζίασπον. ἰ. ἢ. uelociter scribens.

ὀζίασπον. ἰ. claritas oculorum.

ὀζίασπον. pharmacum, quo acuitur
 uisus.

ὀζίασπον. ἰ. ἢ. idem.

ὀζίασπον. ἰορ. ἢ. acies oculorum.

ὀζίασπον. ἰορ. ὁ. ἰ. acutē uidens, perspi-
 cat.

ὀζίασπον. ἰ. ἢ. ἰ. uia. acutē uideo.
 Neur.

ὀζίασπον. ἰ. ἢ. auditus acumen.

ὀζίασπον. ualde acutus.

ὀζίασπον. ἄν. ἰ. exandescencia, quod
 uitium opponitur *μαρποδία*.

ὀζίασπον. ἰ. ἢ. apud Hyperidem quae-
 dam expiationes, quas domibus lu-
 stratis in triuia ferebant. Alij li-
 gna interpretantur quibus strangu-
 larentur aliqui. dicta ab ὀζίῳ τῷ ὄν-
 ῳ *ζῆλον*.

ὀζίασπον. ἰ. ἢ. &

ὀζίασπον. ἰ. ἢ. iratus, animo praeeptus,
 animo concitato & feroci.

ὀζίασπον. ἰ. ἢ. aceruus.

ὀζίασπον. ἰ. ἢ. capite fastigiato.

ὀζίασπον. ἰ. ἢ. posca, uini quod aceto
 & aqua temperatum est.

ὀζίασπον. ἰορ. uelociter capiens, conti-
 nuō aggrediens.

ὀζίασπον. acetosum mulsum.

ὀζίασπον. ἰ. ἢ. obscurum, acuta com-
 templatione inuentum.

ὀζίασπον. myrtus syluestris, baccis
 rubentibus, et breuitate à myrto sati-
 ua distans. Quidam ruscum uocant.

Plura apud Plin.

ὀξύμωρος. sententia est ex periculo perita: hoc est, ita acutè & affectatè enuntiata, ut fatua uideatur, ut apud Vergil. Num capiti potuere capi? Cicerone, Si tacent, satis dicunt.

ὀξύς. acidum uinum, in uappamque deprauatum.

ὀξύς. &

ὀξύς. μ. ut ὀ. & ὀξύς. acuo, irrito, coactescit. Aëliu. accus.

ὀξύς. ὀξύς. idem quod ὀξύς.

ὀξύς. ὀξύς. ualens acie oculorum.

ὀξύς. magno affectu.

ὀξύς. ὀξύς. ὀξύς. genus ruminis ab acutis folijs. Fortè legendum est ὀξύς. ὀξύς. de quo Plin. li. 20. ca. 21.

ὀξύς. ὀξύς. famelicus, percitus acutia fame.

ὀξύς. ὀξύς. amarum, ὀξύς. ὀξύς.

ὀξύς. ὀξύς. qui citò transit.

ὀξύς. ὀξύς. acutam habens proram, ὀξύς. ὀξύς.

ὀξύς. ὀξύς. oi. dicuntur toni qui spissi ultimi loca possident. Capel. li. 9.

ὀξύς. ὀξύς. ac. ὀξύς. ὀξύς.

ὀξύς. ὀξύς. acidum ruetio.

ὀξύς. ὀξύς. ὀξύς. oxyrinchus piscis.

ὀξύς. ὀξύς. ὀξύς. repente & leuiter repens, propensus.

ὀξύς. ὀξύς. acutus, uelox, acer, princeps, promptus.

ὀξύς. ὀξύς. acutè canens.

ὀξύς. ὀξύς. ὀξύς. iuncus marinus, uel iuncus manualis.

ὀξύς. ὀξύς. anceps uia.

ὀξύς. ὀξύς. acrimonia.

ὀξύς. ὀξύς. uel

ὀξύς. ὀξύς. partem accelerans.

ὀξύς. ὀξύς. ὀξύς. stridulus. Item di-
ctio que habet accenium in ultima
syllaba.

ὀξύς. ὀξύς. uocis acuties.

ὀξύς. ὀξύς. cui uox acutior.

ὀξύς. ὀξύς. manibus aduncis & celer.

ὀξύς. ὀξύς. ac. uelocitas operandi, celeritas conficiendi in aliqua re.

ὀξύς. ὀξύς. summa bilis, iracundus.

ὀξύς. ὀξύς. repentina ira, bilis efferuefactio.

ὀξύς. ὀξύς. acutè cernere.

ὀξύς. ὀξύς. ὀξύς. qui clarissime uidet.

ὀξύς. ὀξύς. ὀξύς. uisum acuens, aut acutè uidens, acuti uisus.

ὀξύς. ὀξύς. uidendi acumen.

ὀξύς. ὀξύς. qui acutum habet uisum, ὀξύς. ὀξύς.

ὀξύς. ὀξύς. genus lapathi herba siue ruminis, ab aciditate nomine accepto.

ὀξύς. ὀξύς. poetice.

O Π.

ὀξύς. ὀξύς. affectator, consort, adiutor, seruus.

ὀξύς. ὀξύς. ὀξύς. praebo, do, & insequor, ut ὀξύς. ὀξύς. ὀξύς. ὀξύς. ὀξύς.

ὀξύς. ὀξύς. ὀξύς. operculum olle, foramen, & quod sumus è furno, aut camino exit.

ὀξύς. ὀξύς. illustris, clarus, potens admodum, summus ille. Articulus enim additus aduerbio, eleganter efficit ut pro nomine exponatur.

ὀξύς. ὀξύς. tribuit.

ὀξύς. ὀξύς. à tergo ligatus.

ὀξύς. ὀξύς. ὀξύς. eodem patre natus, quasi ὀξύς. ὀξύς.

ὀξύς. ὀξύς. ὀξύς. minister, assessor.

ὀξύς. ὀξύς. Bud. Com.

ὀξύς. ὀξύς. circumspectio, uideo.

ὀξύς. ὀξύς. poetice. ubi, quò. Accipitur & pro ὀξύς.

ὀξύς. ὀξύς. quacumque, & quomodoque, quocumque pacto, ut, quemadmodum. Bud. Com.

ὀξύς.

Ὀπινός. idem.

Ὀπινάκος. ἀντί τῷ ἰχθυόειν, ὁπινάκος
χοιρ, pro re nata, quacumq; occasio-
ne. Bud. ibidem.

Ὀπί. ἴσ. ἡ. cauerna, foramen, uox.

Ὀπίδης. μ. ἴσ. σ. π. κ. α. sequor. Neutr.
datiuo.

Ὀπίδιστος. quouis modo, quomodo-
cumq; Eud. Com.

Ὀπίδος. οὐ. ὁ. sequens, ancilla seruus.

Ὀπιδισμός. quantuscumq; Bud. Com.

Ὀπίωκα. quando, quandoquidē, cum.

Ὀπίτιον. α. ὁ. subula.

Ὀπίας. caseus qui coit coagulo, ὁ τῷ
ὁπῷ τῆς συνῆς περιουσίας.

Ὀπίδης. malus, terribilis.

Ὀπίσμος. μ. ἴσ. σ. π. κ. α. ὁ. σ. μ. σ. τ.

Ὀπίσω. μ. ἴσ. σ. π. κ. α. obseruo, curo, uere-
or, pudefio. Aeliu. accusf.

Ὀπίδης. Dorice pro Ὀπίδης. retro.

Ὀπίος. ὁ. sordidus, immundus. Eudo-
doxus Italiae gentem quandam uoca-
ri tradit à linguarum colluione
dictam.

Ὀπιαντός. α. uoce datum responsum.

Ὀπίους. apud Plutarch. sunt, qui nun-
tiorum ὁ speculatorum funguntur
munis.

Ὀπίας. impostor.

Ὀπίδης. μ. ἴσ. σ. π. κ. α. ὁ. σ. μ. σ. τ.

Ὀπίδης. aspicio, obseruo, περιεργάζομαι.
π. Vnde παρθενοπίας, qui uirginū
pudicitia insidiatur. Cal. li. 7. ca. 11.

Ὀπί. ἴσ. ἡ. cura, consideratio, uox.

Ἰλιάδ. σ. θ. ὁπῷ ὁπῷ ἀλίσσεται.

Ὀπίδης. retrò, ponē, ἀπὸ τοῦ ὀπίσθου.

Ὀπίδης. pars exterior palmae.

Ὀπίδης. α. ὁ. posterior. Vnde Ὀπίδης τοῦ
μα, extrema acies: ὁπίδια, prae-
rita, cauda.

Ὀπίδης. οὐ. ὁ. retrogradus ut
cancer.

Ὀπίδης. οὐ. ἡ. locus Athenis in arce.

post templū Minervae, ubi aetarium
publicum erat.

Ὀπίδης. οὐ. ὁ. acta publica, postea
rior pars domus.

Ὀπίδης. οὐ. ὁ. quae in posteriori parte
corporis aculeo armantur.

Ὀπίδης. οὐ. ὁ. qui crines uersus tergū
flexos habent.

Ὀπίδης. οὐ. ὁ. genus calceamento-
rum muliebrium.

Ὀπίδης. οὐ. ὁ. praeposterē pascens, sine re-
cessu. Vnde Ὀπίδης τοῦ βοῦς, retrò pa-
scentes boues.

Ὀπίδης. οὐ. ὁ. iudicium aut pœna,
quae crimen statim postredie sequitur.

Ὀπίδης. οὐ. ὁ. retrofugum.

Ὀπίδης. οὐ. ὁ. ornamentū quod-
dam capitis muliebre.

Ὀπίδης. οὐ. ὁ. cui ceruix in hume-
ros incuruata ὁ reiecta est.

Ὀπίδης. οὐ. ὁ. affectio cum ceruix ita
dirigit, ut flecti non possit, hoc est,
cum caput ad scapulas contrahitur.

Ὀπίδης. οὐ. ὁ. ex aduerso mingenia.

Ὀπίδης. οὐ. ὁ. retrorsum, aduersum.

Ὀπίδης. οὐ. ὁ. qui in praelijs terga
tutantur.

Ὀπίδης. οὐ. ὁ. ἴσ. σ. π. κ. α. retrò cu-
stodio. Aeliu. accusf.

Ὀπίδης. οὐ. ὁ. posterior custodia.

Ὀπίδης. οὐ. ὁ. custos posterior,
uel postica.

Ὀπίδης. οὐ. ὁ. Ὀπίδης, postremus, ult-
imus.

Ὀπίδης. οὐ. ὁ. à tergo annotatum.

Ὀπίδης. οὐ. ὁ. aduersarius, hoc est li-
bellus rationarius, quo perfunctorie
ὁ obiter memoria consulimus.

Ὀπίδης. retrò. ἀπὸ τοῦ ὀπίσθου, redi-
te unde uenisti. Accipitur quoq;
pro postea. Vergil. Rursus ὁ inci-
pian in corpora tarda reuertit.

Ὀπίδης. poet. idem, retrò, in futurum.

ad posteros, à tergo. Homer. Iliad. α.
 ὀπίσσω. ὀπίσσω. ἄμα πρὶς αὐτῷ ὀπίσσω.
 ὀπίσσω. τὰ. arma, fimes nauium.
 ὀπίσσω. τὰ. arma diminuiuē.
 ὀπίς. ἱ. i. ungula omnium bruta-
 rum, solida ungula.
 ὀπίσσω. μ. ἱ. σ. π. ἱ. α. armo, paro. Aclin.
 accusatiuo.
 ὀπίσσω. ἱ. σ. ἱ. σ.
 ὀπίσσω. ἱ. σ. ἱ. σ. armatura.
 ὀπίσσω. gradus, βῆμα, funis nau-
 ticus.
 ὀπίσσω. ἱ. σ. armatus.
 ὀπίσσω. ἱ. σ. ἱ. σ. nauis que armatos
 fere milites.
 ὀπίσσω. ἱ. σ. ἱ. σ. milites spoliatiij.
 ὀπίσσω. ἱ. σ. ἱ. σ. miles armatus,
 uel grauis armatura, armiger, ut est
 apud Sueton. non pro eo qui alterius
 arma gerit, sed qui ipse armatus est.
 Item qui in nauī ad remum non
 sedet.
 ὀπίσσω. α. statue faminarum ar-
 mate.
 ὀπίσσω. corum est, qui armati
 cursu certabant, & sub armis cursu
 exercebantur.
 ὀπίσσω. ἱ. σ. armilustator.
 ὀπίσσω. ἱ. σ. armentarium.
 ὀπίσσω. ὀπίσσω.
 ὀπίσσω. insano & nimio armorum
 studio teneor.
 ὀπίσσω. sub armis exerceri, armis
 depugnare.
 ὀπίσσω. α. ἱ. dimicatio armis. Est et
 genus exercitamenti.
 ὀπίσσω. α. ἱ. σ. qui armis militaribus
 & scuto depugnat, ut apud Martia-
 lem, Hoplomachus nunc es, fueras
 ophthalmicus olim.
 ὀπίσσω. ἱ. σ. scutum, arma.
 ὀπίσσω. ἱ. σ. ἱ. σ. iunior, posterior, uis, μέ-
 γιστος.

ὀπίσσω. cingo lauis, & in modum sa-
 tellis stipio & comitor. Accus.
 ὀπίσσω. reuerendus, cura dignus.
 ὀπίσσω. quotquot.
 ὀπίσσω. ἱ. σ. ciuias.
 ὀπίσσω. ἱ. σ. &
 ὀπίσσω. cuiuscunq. Bud. Com.
 ὀπίσσω. inde.
 ὀπίσσω. ἱ. σ. ἱ. σ. undecunque, quoque
 modo.
 ὀπίσσω. quò, ubi, hic.
 ὀπίσσω. qualia, cuiusmodi.
 ὀπίσσω. quæ affolent.
 ὀπίσσω. vi. aliquod, quiddam.
 ὀπίσσω. ἱ. σ. qualis infimè.
 ὀπίσσω. accipitur interrogatiuè pro
 ποῖός τις, cum sit relatiuum.
 ὀπίσσω. qualiscunq.
 ὀπίσσω. liquor herbe panacis.
 ὀπίσσω. renauigare.
 ὀπίσσω. ἱ. σ. succus, coagulum, liquor, hu-
 mecta uistamis agglutinans folia,
 unde produciuntur opara, lacryma ar-
 borum, lacteus in ficu humor: & ἱ. σ.
 ὀπίσσω. silphij liquor.
 ὀπίσσω. pro à.
 ὀπίσσω. quoties.
 ὀπίσσω. totuplex.
 ὀπίσσω. quantumuis multu-
 plex.
 ὀπίσσω. multipliciter.
 ὀπίσσω. quanta maxima.
 ὀπίσσω. quotlibet, quocunq.
 ὀπίσσω. breuiter. quàm breuiter.
 ὀπίσσω. ubicunq, quocunq in loco,
 quantumcunq.
 ὀπίσσω. ἱ. σ. quot, quoruis, indefinè.
 ὀπίσσω. quouislibet, quocunq.
 ὀπίσσω. &
 ὀπίσσω. quantumcunq.
 ὀπίσσω. quoties.
 ὀπίσσω. &
 ὀπίσσω. quouislibet, quocunq.

Ὁπότῃ. quoniam, quando, quo tempo-
re. Bud. Com.

Ὁπότε. quando, posteaquam.

Ὁπότερ. quandocumq̃.

Ὁπότῃ. utrum infinitè. nam interro-
gatiuè πότῃ dicimus. καὶ ὁπότῃ
pro utrumuis.

Ὁπότῃ. uter. accipitur p̃ utrolibet.

Ὁπότεροδύπον. &

Ὁπότεροδύπ. uteruis, uterlibet, alter
uter.

Ὁπότεροδύ. inde, ἀπὸ τοῦ μύπου.

Ὁπότερος. utrò dubitatiuè.

Ὁπῃ. ubi, quâdoquidè, quò. Bud. Com.

Ὁπῃ. quandoquidem, id est utpote
cum.

Ὁπῃ. &

Ὁπῃ. ὅτι, &

Ὁπῃ. ὅτι. ubicumq̃. ὁπῃ. sicubi.

Ὁπῃ. ὅτι. ubicumq̃.

Ὁπῃ. ὅτι. ubicumq̃ genium.

Ὁπῃ. Opus ciuitas in Locris. Declina-
tur apud Latinos forma Græca, hu-
ius Opontis, à nominatiuo ὀπώντ,
ὀπώντ, & syncretis ὀπώντ.

Ὁπῃ. Acolicè pro ὀπῃ.

Ὁπῃ. & ὀπῃ. pro ὀπῃ, & ὀπῃ.

Ὁπῃ. ὅτι. ὀπῃ. affatus.

Ὁπῃ. ὅτι. ὀπῃ. locus ubi carnes assan-
tur, culina, quasi dicas tostorium.

Ὁπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ.

Ὁπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ.
accusatiuo iung.

Ὁπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ.

Ὁπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ.

Ὁπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ.

Ὁπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ.

Ὁπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ.

Ὁπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ.
ut à sponso.

Ὁπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ.

Ὁπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ.
suum spiritum oculis.

Ὁπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ.
latius.

Ὁπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ.
Spartoth. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ.
Plutar. in Lycurgo.

Ὁπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ.
deor, compareo. Depon. accus.

Ὁπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ.

Ὁπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ.
video, quanquàm sit inusitatum.

Ὁπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ.
cuiusdem sanguinis sum, pro-
stituo. Depon. absol. & interdum ac-
cusatiuo.

Ὁπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ.
παρά τὸ ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ.
ταυτοποιᾷ. Actiu. accus.

Ὁπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ.

Ὁπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ.
tice ab ὀπῃ, pro ὀπῃ.

Ὁπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ.

Ὁπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ.

Ὁπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ.
ὀπῃ.

Ὁπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ.

Ὁπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ.
horis corticis fructus.

Ὁπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ.

Ὁπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ.

Ὁπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ.

Ὁπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ.
Est etiam usu pomorum nauseam
contraho.

Ὁπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ.

Ὁπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ.

Ὁπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ.
tum custodiam.

Ὁπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ.

Ὁπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ.

Ὁπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ.

Ὁπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ. ὀπῃ.
τάκτως ponitur pro quomodo, hoc est
pro ὡς, quemadmodum, sic, ut. &
construitur cum indicatiuo & sub-
iunctiuo. Interdum præcipiens.

peioris latitudo, mensura senum pe-
 dum, Herodo. & quaternum cubito-
 rum, Gaza. Passus Valla interprete.
 ὀρῶ. μ. ὄσω. π. ὠκα. ulnas extendo.
 ὀρῶν. concupiscentia. (Neut.
 ὀρῶμα. sanguis, gradus.
 ὀρῶν. extendo. Actiu. accus.
 ὀρῶμαι. μ. ὀρῶμαι. π. ὀρῶμαι. expeto, ap-
 peto, λαθῶμαι, λαμβάνω, κομίζομαι. &
 ad sensum refertur. Depon. genit.
 ὀρίζω. μ. ὀρίζω. π. ὀρίζω. porrigo, præbeo,
 manu percutio, sicut ὀρίζωμαι, παρί-
 ζω, ἔκτανω.
 ὀρεαῖες. montes inhabitans.
 ὀρεβάτης. s. d. montes scandens.
 ὀρεβάτης. μ. ὀρεβάτης. π. ὀρεβάτης. montes scan-
 do. Neut. absol.
 ὀρεῖον. s. d. mulorum iugum.
 ὀρεμαχίδης. ai. mala montana.
 ὀρεός. s. d. &
 ὀρεός. s. d. montanus, sylvestris. oppo-
 nitur τῷ ἔμῳ &
 ὀρεοκόμος. qui mulorum curam habet.
 ὀρεός. s. d. regio montana.
 ὀρεοπτερός. montana ciconia, nomen
 aquila.
 ὀρεῖος. s. d. &
 ὀρεῖος. s. d. montanus, agrestis.
 ὀρεοχάλκον. s. d. orichalcum. Scribitur
 & per i. nam corripitur apud Hora-
 tium in arte poetica.
 ὀρεῖον. μ. ὀρεῖον. π. ὀρεῖον. concupisco.
 ὀρεῖος. s. d. appetitiuus, concupi-
 scibilis.
 ὀρεῖος. s. d. extensus, longus, porrigen-
 dus, amabilis.
 ὀρεῖος. s. d. extendens.
 ὀρεῖος. s. d. appetitus, uel appetitio,
 orexis, quomodo & luuenalis usur-
 pat, pro uehementi edendi auaricia,
 Rabidam facturus orexim.
 ὀρεῖος. s. d. tangens, percutiens.
 ὀρεῖος. s. d. qui montium curam ha-

bet, aut mulorum.
 ὀρεῖος. s. d. in montibus diuagor.
 ὀρεῖος. s. d. iens per montes.
 ὀρεῖος. s. d. nutritus in montibus,
 & unus ē canibus Acteonis apud
 Ouidium.
 ὀρεῖος. s. d. uersor in montibus.
 ὀρεῖος. s. d. habitans cauernas mon-
 tium, pro ὀρεῖος. s. d. καὶ τῷ ὀρεῖος.
 μ. ὀρεῖος. s. d. unde illud Homeri, ὀρεῖος
 σκαίον.
 ὀρεῖος. s. d. monticula.
 ὀρεῖος. s. d. Oresies.
 ὀρεῖος. s. d. mōtana nymp̄a, mon-
 tium eulrix, ὀρεῖος. s. d. τῷ ὀρεῖος.
 ὀρεῖος. s. d. aduerb. in montibus.
 ὀρεῖος. s. d. mulus.
 ὀρεῖος. s. d. concupisco, discindo, resono,
 suspiro.
 ὀρεῖος. s. d. mulorum uenditor.
 ὀρεῖος. μ. ὀρεῖος. π. ὀρεῖος. custodio.
 ὀρεῖος. s. d. attollo, incito.
 ὀρεῖος. s. d. mulio.
 ὀρεῖος. s. d. concitatum esse.
 ὀρεῖος. s. d. ὀρεῖος. s. d. capio auguria,
 auguror.
 ὀρεῖος. s. d. lex erat Palladis, argumentum
 bellicum continens.
 ὀρεῖος. s. d. arrigere, uaticinari.
 ὀρεῖος. s. d. qui erecli magno cum la-
 bore remigant.
 ὀρεῖος. s. d. altius, arduus, reclus, in alti-
 tudinem surrectus. Vnde ὀρεῖος
 phalanx dicebatur, quæ procederet
 in cornu, profunditatem habens la-
 titudine maiorem. Et
 ὀρεῖος. s. d. carmen orithium, quod
 Arion canebat, cum à Delphino ex-
 ciperetur, de quo Herod. li. 1. & Gel.
 libro 10. cap. 19. Sic fortè dictum,
 quod huius carminis numeri intensi
 ferebantur & sonori. Siquidem ὀρεῖος
 & sonorus interpretatur nonnum-

quam, & classicus cantus. Plutar.

νόμος ἐστὶν ἐκείνη ἀρρελλαι.

ὁπότεν. ἢ. ἔ. epitheton hirūdinis: quā
 si ὁπότεν, ἀβόρτος diluculū, & ἴον:
 quōd matutino maximē tempore ca-
 nat, & secundum poetarum fabulas
 filiū uyn deplorēt.

Ὁμογραφία. μ. ἐσθ. π. καλ. γεγρ̃ε scribo.
Αἰῖν.

Orthographia (scribit Bud.) est cum iam non planum opus, imāq; operis uestigia imaginamur, sed subreclū fronte[m] attollis, quasi erecli operis, aduersūq; descriptio.

Ὀρθογώνιος. *z. o.* rectus angulus.

Ὁρθόδοξω. μ. ἰσω. π. ἡκλ. recte opinor
 & sentio. Neutr. absol.

Ὁρθόδοξία. α. τ. ἡ. τε εἰς ὁμολογίαν.

Orthodoxus. s. d. orthodoxus, id est recte
opinionis & sententiæ homo, qui re-
ctam ueritatis opinionem, summumque
boni, philosophando inuestigauit.

Ὁρθόγων. recte currere, rectis lineis
concurrere.

Optidop. 1. n. palmus mensura, quam cum complectitur extensa manus à iunctura ad summum digitum.

*Optata. emendata locutio, & cum
suavitate uocum explanatio.*

Ὁ δὲ πῶς, rectè & propriè loquor.

Optimus. s. i. cornibus erectis, & eri-
gens pilos, ut apud Sophoclem, ὀψό-
πις ὀψίκα. Liras enim comam signi-
ficat, unde ἡ ὀψάδα dicti.

ὀφθαλμοί. s. habēs rectum caput, uel
et rectas antennas. ἀκροῖα, uel κρο
σῆκ.

ὁρῶντες. rectè & propriè loquor.

Ὁρθόμην. μ. ἔδεμην. π. ὠμην. recte facio.

Ὀρρονηῖαν. seipsum erigere, ut altior
videatur.

ὀρθοπλῆξις. equus erectus, et calcis

Ὀπιδάμας, uel Ὀπιδάμης, Ὁ

Ὀπιδάμης. μ. ἰού. w. ιαα. de mane surgo, di-
luculo aliquid ago, uigilo. Neutrum
absolutum. Verbum frequens scri-
ptoribus ecclesiasticis, quo expri-
munt uocem Hebraeam sichem, quae
mane surrexit significat, Ὁ sichar,
mane uigilauit.

Ὀπιδίος, Ὁ

Ὀπιδίος. s. i. matutino surgens, antelu-
canus. unde Ὀπιδίος νόμος, carmen an-
telucanum, cantio dilucularia. Ari-
stoph. ἀπὸ τῶν ὀπιδίων δὴ τὸ Ὀπιδίον νό-
μος. Nisi quis legere malit Ὀπιδίον νό-
μος, de quo paulo ante.

Ὀπιδίος. s. Ὁ

Ὀπιδίος. s. i. diluculum, crepusculum ma-
tutinum, summum mane, Ὀπιδίος ἡ
ἡμέρα Ὀπιδίος.

Ὀπιδίος. s. i. est approbantis rei eueniū,
meritū, ut debebat, ut par erat. Et
uolūp, idem.

Ὀπιδίος. s. i. Diana, ab Orthosio mon-
te Arcadiae, eleuatio.

Ὀπιδίος. in montibus cubans.

Ὀπιδίος. s. i. per montes resonans.

Ὀπιδίος. s. i. uel Ὀπιδίος. i. origanum.

Ὀπιδίος. s. i. dixit Aristophanes in
Reus pro toruis oculis inueneri. Sum-
ptum à planta eiusdē nominis, quae
intuentibus torua Ὁ inamabilis ui-
detur. Dictum est autem origanum,
quod montibus gaudet. nam Ὀπιδίος
significat gaudium. Vel quod uisum
illustret, Ὁ acuat. τὰ πρὸ Ὀπιδίου καὶ γὰρ
Ὀπιδίος καὶ πρὸ Ὀπιδίου. Vel à πρὸ Ὀπιδίου
ἔστι, Ὁ redundante o, Ὀπιδίος, ἔστι
ἀντιπροσώπων. natura enim calidū est.

Ὀπιδίος. s. i. desydere, concupisco.

Ὀπιδίος. s. i. finio, definio, hoc est defini-
tionem rei do, Ὁ rem circumscribo.

Est etiā finem statuo, finis loco du-
co. Plato, ἀπὸ τῶν καὶ ὁ δὲ πρὸς τὴν ἀπὸ τῶν

ἴσα ἀπὸ τῶν. Item statuo, praestituo,
astringo. Dinar. ὁ ὁπιδίος ἰσχυρὸς ἴσα
μὲν ὁπιδίος. Idem, ἴσα ὁπιδίος Ὀπιδίος
ἴσα. Et metior, astringo, censeo. Plato
in Gorg. καὶ καλὸς γὰρ ὁπιδίος ὁ ὁπιδίος
ἴσα, ἴσα Ὀπιδίος Ὀπιδίος Ὀπιδίος Ὀπιδίος
ἴσα. Sic Aristotel. Ethic. 1. δὴ καὶ
Ὀπιδίος ἴσα ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν. Latinis
definitio idem est. Cic. pro Marc. Hic
tu modum uitae tuae, non salutē reip.
sed aequitate animi defines? Idem
pro Sext. Qui imperium P. R. orbis
terrarum terminis definisset. Sic
Ὀπιδίος ἴσα, ius statuere, Demo-
sthen. Ὀπιδίος etiam est ἀποφασίζω,
hoc est definire, statuere, ἀποφασίζω,
indicare, hoc est indicatiuo modo lo-
qui, Ὀπιδίος ἴσα uerba dicta. Bud.
Com.

Ὀπιδίος. μ. ἰού. w. ιαα. similiter, sicut Ὀπιδίος
μ. ἰού. pro definire ponitur. licet pro ter-
minare, et finire, circumscribere. ex-
tremum enim Ὁ finis magnitudi-
nem Ὀπιδίος dicitur, hoc est Ὁ πρὸς τὸ
τὸ πρὸς. Aristot. Probl. καὶ γὰρ ὁπιδίος
καὶ Ὀπιδίος, id est finitore, Ὁ cir-
cumscripore ductu. Vnde circulus
finitor in sphaera Ὀπιδίος dicitur, quia
hemisphaerii terminus est. Est etiam
confinium facio, Ὁ disterno, di-
rimo, discerno. Aristot. de Part. 1.
Ὀπιδίος δὲ ἴσα Ὀπιδίος Ὀπιδίος Ὀπιδίος
de dentibus primoribus Ὁ molaribus
loquens. Item metior, astringo, cen-
seo. Aristot. Polit. 6. Ὀπιδίος Ὀπιδίος
καὶ πρὸς, καὶ πρὸς Ὀπιδίος, id est
censeatur, astringatur. Bud. ibidem.

Ὀπιδίος. s. i. iugum mulare.

Ὀπιδίος. μ. ἰού. w. ιαα. concito, commo-
ueo, turbo, exalto. Actiu, accus.

Ὀπιδίος. s. i. terminus, finis, confinium,
horreum.

Ὀπιδίος. s. i. prosper.

ὄρος ἰσρ. terminalis iupiter.
ὄρνις. αἱ. tereidines montanae, quas è
 niue generari scribit Strabo.
ὀρεσις. ὅ. δ. definitio. ab *ὀρίσω*, pro di-
 scerno. discernit enim definitio unū
 genus, & unam formam ab alijs.
 Vnde & pro certo modo, regula, &
 quasi prescripto capitur.
ὀριστής. ὅ. δ. finitor, constitutor iuris &
 arbiter constitutionum.
ὀριτικός. α. δ. definitivus, indicativus.
ὀρίσιμος λόγος, definitio.
ὀρίσιφος. α. δ. nutriendes montes, in mon-
 tibz nutritius.
ὀρήσκω. appeto, cupio.
ὀρέων. ης. ἴ. sepes, carcer.
ὀρηξ. ης. ἴ. uas olearii, aut uinariū,
 capsapigmentorum muliebrium.
ὀρίζω. μ. ἴση. π. ἴνα. adiuro, caueo ab
 aliquo iureiurando. Aftiu. accusf.
ὀρίμιον. idem.
ὀρίμι θεί. dicuntur per quos iusiurandū
 conceptum est, aut concipi so-
 lenne est.
ὀρίμιον. ν. τ. fœdus, iusiurandum.
ὀρκισμός. ι. iurare in fœderibus sanc-
 tendis.
ὀρκος. α. δ. iusiurandum, sacramentum.
 Grammatici deducunt ἀπὸ τοῦ ὀρχεῖν
 τὸς παραβαίνοντας. Coërcetur enim
 quisq; intra id quod iurauit. Vel κα-
 ρὰ τὸ ὄρος. ὀρίσονται γάρ τι μολογητικῶς
 οἱ ἐμνοῦντες. Dicimus autem ὀρκους
 διδόναι καὶ λαμβάνειν, sicut εἰσὶν δι-
 δόντα καὶ λαμβάνοντα. Bud. Com.
ὀρκίον. μ. ἴση. π. ἵνα. uoco ad iusiuran-
 dum, caueo ab aliquo iureiurando.
 Aftiu. accusf.
ὀρκισμός. τὰ. sacrificia in quibz fe-
 ricbant fœdera.
ὀρκιστός. α. ἴ. &
ὀρκιστόριον. iusiurandum, & locus sic
 uocatus.

ὀρμητότης. iureiurando restrictus.
 ὀρμησώ. sancte iuro, in fœdus iuro.
 ὀρμητός. ὁ. qui præest obstrictioni iure-
 risurandi, ὀρμησῶν. Xenoph. lib. 1.
 de omisissis, ὁρμησῶν τὸ ὀρμητὸς καὶ
 ἰσχυρὸς τὸ μὴ ἔχειν τὸν ἰσχυρὸν πόνον
 ὀρμησῶν.
 ὀρμητός. ὁ. iuratus.
 ὀρμησῶ. abhamo, in modum catenæ
 connecto.
 ὀρμητός. ὁ. ὁρμητός, ordo, omne instat tri-
 che, catenâ.
 ὀρμησῶν. μ. ἀνὸς. concito, in animo uer-
 so, pendo, cogito, reuoluo, intendo
 animū, incito, impello. Actiu. accus.
 ὀρμησῶν. ns. ἰ. ὀρμησῶν, ἑρμηνεύω.
 ὀρμησῶν. μ. ὀρμησῶν. π. ἡμα. τὸ ὀρμησῶν, pa-
 ro, decerto, promptus sum, ad ali-
 quid agendum impetum cepti ὁ inci-
 tatur sum, conuerti animum. Plato
 de Rep. 9. καὶ ἀποκρινόμενος οὕτως ἔφη ἑρ-
 μῆν, Gregor. ὁ παρ' ἑρμῆν διδάσκει τὸ ὀρ-
 μῆν, Quod dicere instituiamus in hac
 oratione. Isocr. ὁρμησῶν διδάσκει,
 Qui dicere constituisse. Xenoph. δὲ
 ἀπὸ τοῦ ὀρμησῶν ἀπὸ, auspiciari. Sic
 apud Plut. de Peripennia Sertoriij sic
 cessore, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ καὶ ὀρμησῶντος
 διδάσκων καὶ παρασκευῶν, Eodem
 quidem apparatu, atq. iisdem copijs
 eadem cum illo facere aggressus, et
 exorsus, iisdemq. fundamentis nixus
 freuitq. Item prodeō, proficiscor,
 ut τὸ ἄν ἑρμῆν, Plat. Item pro-
 gredior et in eo. Xenoph. ἰσχυρὸς
 ἰσχυρὸς ἑρμῆν, Cum ad pubertatem ue-
 nisset. Sic etiam
 ὀρμησῶν. μ. ἰσχυρ. π. καὶ. in animum indu-
 co, conuerto animum, facere gestio,
 cupio et capi, ut ἑρμῆν ὁρμησῶντος
 πόνον τὸ ὀρμησῶν τὸ ὀρμησῶν, qui animū
 appulerunt, Xenoph. et ἰσχυρὸς
 ὀρμησῶν, Quod quisq. instituit, et ca-

ὀφειρεται. finitor.

ὀφουα. concito, turbo, confidentiam
inugio. Actiu. accus.

ὀφουα. s. d. ὀφειρεται.

ὀφουα. in montibus ligna scindens.
ἵππος enim truncus est.

ὀφου. s. d. prelum, uas agricolarum.

ὀφουα. s. d. Orontes fluius per me-
diam Antiochiam fluens.

ὀφορ. impellebantur.

ὀφορ. s. d. mons.

ὀφορ. s. d. terminus. Item finis, id est
finitio, ut inquit Quintil. Item ὀφορ
πὸς τὴν ἑλῆναιαν ὁ Ἰωάννης. Ari-
stot. Polit. 7. ὀφορ πὸς τὴν ἑλῆναιαν
ἐστὶν ὀφορ. Accipitur etiam promo-
do et regula, et quasi prescripto,
quo actiones temperantur, Galeno
Metho. 12. et 14. Est etiam index rei
obnoxie et oppignoratae, de quo
Bud. Com.

ὀφορ. pro ὀφορ.

ὀφορ. s. d. montapium.

ὀφορ. s. d. moniisfrigilla.

ὀφορ. impetus, saltus.

ὀφορ. s. d. ὀφορ. rno, commoueo, im-
petum facio.

ὀφορ. s. d. ὀφορ.

ὀφορ. s. d. et

ὀφορ. s. d. et

ὀφορ. s. d. telum, culmen, laquearium,
summitas telorum, contignatio.

Item ὀφορ et arundo aquatica te-
tilis struendis apta.

ὀφορ. s. in tellis uersant.

ὀφορ. s. animal testam gerens.

ὀφορ. egor. Iosephus, ὀφορ. ὀφορ.
ὀφορ. ὀφορ.

ὀφορ. s. d. ὀφορ. concamero, te-
go. Neutr. accus.

ὀφορ. s. d. ὀφορ.

ὀφορ. pro ὀφορ. uidens.

ὀφορ. s. d. ramus, et ὀφορ. uentus

nehemens.

ὀφορ. in coxēdices et nates cadere
ὀφορ. s. d. podex, cauda proprie

uoluctū, ultima pars spinæ ubi spon-
dyli desinunt, ὀφορ. Vide in ὀφορ.

ὀφορ. s. d. idem.

ὀφορ. s. d. serum lactis.

ὀφορ. s. d. screscere.

ὀφορ. s. d. ferofus.

ὀφορ. s. d. timor, trepidatio.

ὀφορ. uereor, ὀφορ. Inde sumptū,
quod quando quadrupedibus terro-
rem incurimus seu metum, contrahen-
te solent eam partem caudæ, inter
femora reducendo.

ὀφορ, et ὀφορ. surge. et ὀφορ.

ὀφορ. s. d. alie uolans.

ὀφορ. s. d. clamor quo contendentes
ad cursum incitantur.

ὀφορ. s. d. ianua quæ ad locum sua
periorē ascenditur, ualua.

ὀφορ. s. d. proieclare, submonere in
alium, uolaturire, ut auicula pri-
mū uolare incipientes.

ὀφορ. s. d. pulli animum implumes.

ὀφορ. s. d. festum, pro ieiū.

ὀφορ. s. d. arduum.

ὀφορ. s. d. i. Ortygia insula, quæ postea
Delus dicta est.

ὀφορ. s. d. ludum ex eo
cadendarum coturnicum. Neu.

ὀφορ. s. d. ludus in quo percutie-
batur coturnix. Suid.

ὀφορ. s. d. ortyometra, id est
matrix coturnicum. Gaza simpliciter
matricem interpretatur.

ὀφορ. s. d. uel ὀφορ. coturnix.

ὀφορ. s. d. ululatus.

ὀφορ. s. d. eructio, uomio.

ὀφορ. s. d. fossio, fossa, meatus.

ὀφορ. s. d. et

ὀφορ. s. d. frenitius, lairatus, riuula
eus. proprie in montibus, dum ligna

scinduntur.
 ὄψα. γ. ἰ. oryx, genus frumenti,
 quod vulgari sum uocant.
 ὄψα. γ. ἰ. ὄψα. γ. ἰ. fossorium. Item oryx ani-
 mol capra simile. Iuuenal. Et Getu-
 lus oryx.
 ὄψα. γ. ἰ. fossus.
 ὄψα. γ. ἰ. ὄψα. γ. ἰ. ὄψα. γ. ἰ.
 ὄψα. γ. ἰ. cumulo.
 ὄψα. γ. ἰ. frendo, lauro.
 ὄψα. γ. ἰ. ὄψα. γ. ἰ. w. vna. fodio. Acl. accus.
 ὄψα. γ. ἰ. cadesbantur, mactabantur.
 ὄψα. γ. ἰ. ὄψα. γ. ἰ. orbitas.
 ὄψα. γ. ἰ. ὄψα. γ. ἰ. ὄψα. γ. ἰ. orbatus
 sum.
 ὄψα. γ. ἰ. ὄψα. γ. ἰ. w. vna. curo. Acl. accus.
 ὄψα. γ. ἰ. ὄψα. γ. ἰ. curator aut tuor pu-
 pillorum.
 ὄψα. γ. ἰ. ὄψα. γ. ἰ. orphanus, pupillus, or-
 bus parentibus, aut destitutus auxi-
 lio aliorum.
 ὄψα. γ. ἰ. ὄψα. γ. ἰ. domus aut locus de-
 lendis pupillis deputatus.
 ὄψα. γ. ἰ. ὄψα. γ. ἰ. pupillorū nutritor.
 ὄψα. γ. ἰ. ὄψα. γ. ἰ. initiandi authores num-
 cupati sunt, quicq salicatem cer-
 uissimam pollicebatur post obitum.
 ὄψα. γ. ἰ. nigredo, obscuritas, nox.
 ὄψα. γ. ἰ. ὄψα. γ. ἰ.
 ὄψα. γ. ἰ. ὄψα. γ. ἰ.
 ὄψα. γ. ἰ. ὄψα. γ. ἰ.
 ὄψα. γ. ἰ. ὄψα. γ. ἰ.
 ὄψα. γ. ἰ. ὄψα. γ. ἰ. niger, obscurus.
 ὄψα. γ. ἰ. ὄψα. γ. ἰ.
 ὄψα. γ. ἰ. ὄψα. γ. ἰ. dux populi, princeps.
 ὄψα. γ. ἰ. ὄψα. γ. ἰ. sepes, genus oleæ.
 ὄψα. γ. ἰ. ὄψα. γ. ἰ. ὄψα. γ. ἰ. locus arbori-
 bus aut vitibus consitus, ordo.
 ὄψα. γ. ἰ. ὄψα. γ. ἰ. iuueniliter, ὄψα. γ. ἰ. aut ui-
 ritum.
 ὄψα. γ. ἰ. ὄψα. γ. ἰ. tripludis, sal-
 to, gesticulor, quemadmodū in cho-
 reis. Dicitur autem ὄψα. γ. ἰ. ὄψα. γ. ἰ. id

est uinearū ordinibus, in quibus in-
 ter uindemiam primitias Baccho of-
 ferentes choreas agebant. Vel ὄψα. γ. ἰ.
 ὄψα. γ. ἰ. Depon. absol.
 ὄψα. γ. ἰ. ὄψα. γ. ἰ.
 ὄψα. γ. ἰ. ὄψα. γ. ἰ.
 ὄψα. γ. ἰ. saltatio.
 ὄψα. γ. ἰ. testes.
 ὄψα. γ. ἰ. ὄψα. γ. ἰ.
 ὄψα. γ. ἰ. ὄψα. γ. ἰ.
 ὄψα. γ. ἰ. saltator, gaudens de parta
 uictoria.
 ὄψα. γ. ἰ. saltatorius.
 ὄψα. γ. ἰ. orchestra, locus in scena
 in quo scenici artifices suas actiones
 exhibebant, palastra, saltatoriū. Es
 proprie est chori, sicut scena histrio-
 nū teste Pollu. Erat etiā locus in thea-
 tro, ubi senatores habebant sua subse-
 lia. Hinc Iuue. p ipso senatu uivitur.
 ὄψα. γ. ἰ. ὄψα. γ. ἰ. Aristoph. sal-
 tatrix. (rio.
 ὄψα. γ. ἰ. saltandi, saltus, saltus
 ὄψα. γ. ἰ. testiculus, diminutiuum
 ab ὄψα. γ. ἰ.
 ὄψα. γ. ἰ. ὄψα. γ. ἰ. idem.
 ὄψα. γ. ἰ. ludere et oriri cū pueris
 ὄψα. γ. ἰ. praeceptor ducen-
 da choreæ. Bud. Com.
 ὄψα. γ. ἰ. septum.
 ὄψα. γ. ἰ. ὄψα. γ. ἰ. ordo plantatarum
 arborum, palmer, ranus.
 ὄψα. γ. ἰ. castrare.
 ὄψα. γ. ἰ. ὄψα. γ. ἰ. Attice, ὄψα. γ. ἰ. accimui,
 lo, eleuo, moueo, autollo, inueho, in-
 fero, concito. (is ὄψα. γ. ἰ.
 ὄψα. γ. ἰ. montis eminentia, ὄψα. γ. ἰ. ὄψα. γ. ἰ.
 ὄψα. γ. ἰ. colorum mixto.
 ὄψα. γ. ἰ. porrecti sunt, extensi, ab
 ὄψα. γ. ἰ. quod in praeterito passiuo fa-
 cit ὄψα. γ. ἰ. ὄψα. γ. ἰ. tur-
 sus attice ὄψα. γ. ἰ.
 ὄψα. γ. ἰ. moueatur.

Θε. οὐ. qui, suus, οὐδὲ, καὶ αὐτὸς poeticè.

Item probris infinite. Bud. Com.

Ὁ δὲ δῶκ. quibus.

Ὁξυ. idem quod δ.

ÖÖ. quantum, quatenus, ut.

Ó G d p. que cing.

ὅτι βουνοῦσαν ἦν. quantum uolebant,
arbitratu suo. Xenoph. τί οὐκ ἔστι
μυθεῖται εἰ καὶ ἐκείνη βουνοῦσα ταῦτα
ἴσιν. Quinigitur sciscitaris, an hæc
illi cōditio placeat: Idē, τὸ αἰετὸν
ἐνθάδε ἀναμύσει ταῦτα, Hæc nō inuito
Agrestibus fiebant. Gazæ δὲ uidetur
uictraspasse προῖτα. Bud. Com.

Ὁ ὁμοιωτής. quatenus specularium.

Ὅσα νύκτες. *singulis noctibus.*

Ὅσαι ἄρτι. singulis horis.

Ὅσάνη, Ὅσάνης. quoties, ποσάνης.

Ὁ ἄρα. isto modo, in tantum, ut.

Ómnis. quocūq; modis, quorūplicit̃er.

Όχι, Dorice προΐς.

Ὅσκις. x. quotannis.

Ὅσα δ' ἀνδράσι. pro uiribus.

Όσμιον. quotidie.

Ora rē. iusta, parentalia, exequia.

Ὁσίς. ας. ἡ. sanctitas, iustitia, fas, id est
numen metuendum & reueren-
dum.

Oscarina, defunctorie, quasito prae-
textu, parcè delibantis more.

ὄσιον. (scribit Bud. Com.) ἐστὶ δὲ βίβλην
 λαοῦ καὶ οὗ ἔστιν προσάγειν τῷ τυρόντι,
 profanum, publicū, cuiusmodi sunt
 quæ in hominum commercio sunt.
 Vnde illud Antiphontis, ἀμύμων ἱερῶν
 τῶν ἱερῶν καὶ ὄσιον, suppetias ire pro
 sacris & profanis: uel (ut Latini)
 pro aris & focus. Et Demosth. μὴ τὰ
 τίττα καὶ ὄσιον καὶ ἱερῶν, Hic omnia ius
 ciuitatis habet. ὄσιον καὶ ἱερῶν
 quos Græcifici dicunt, ut Latini ius
 & fas. Plur. in Demetr. τὰ δὲ καὶ πᾶς
 τὰς ἑὰς ὄσιον, καὶ πᾶς ἀνθρώπους δὲ καὶ

ex. Dicitur quoq;

Omnis. d. i. pius, sanctus, castus, reuerens
 dei, castus, innocens & nullo scelere
 contaminatus, & qui ob eadem
 perpetratam impiam manus habere
 non censebatur: quasi Amos ab d. i.
 Amos, d. i. sequi. Bud. Com.

Ὁσιῶν. expire.

Ὁσιότης. πῶς. ἡ. pietas, sanctitas.

Ὀσιντήρ. ὁ. qui Delphis hostiā immolat.

Ósmá. 78. 4. 5

ὀσμέτις. ἦ. ὁ. odor, olfactus. Sed ὁσμέτις lo-
num est.

*Osmunia. ar. i. piscis oxana, qui iuxta
caput fistulam habet, testū odorem
exhalantem.*

ὁσμήδης. ier. ē. i. odoratur.

O'Galluirs. singulis mensibus.

ÓG, An. quolibet.

Ὅτι τὸ ἀριθμὸν. totidem.

ὅσον. quantū. Multiplicis autem usus
est, quemadmodum Bud. Com. tra-
dit, ut παρ' ὅσον, sicut παρὰ μικρὸν, fer-
mè, parum abest quin. Item quate-
nus, quod ὡς ὅσον, ὡς ἵψ' ὅσον, siue
ἵψ' ὅς Antice dicitur. Et Aristot.
ἀνίστατο ὅσον, pro ualde difficile. Et
ἐκείμαστο ὅσον, mirum quantum, pro
maximè. Ὅνιστο ὅς, admodum pau-
ci. Ἐς ὅσον, quantum, quantum opere,
quandiu, ut ἐς ὅσον ἕνα ἀνίστατο,
quam maxime facere possum. Ἐφ'
ὅσον ἡγόρο, ἵς ἄς ὅσον ἡγόρο. Ὅσον ὅσον, ἵς
ἴσῃ, μὴ ὅνιστο. Item ὅς ἀνὶ τῷα in-
uenitur.

Ὁς αὐτίκα. quàm primum, mox, iam,
iam, & de futuro dicitur.

Ὅτι μὲν ἔτι. quatenus ad me pertinebat.

O'Ge' las' tra' ar'sta. quantum in uno ho-
mine fuit.

O'Gy. fermè, circiter.

Ὁ ἄλλος π. ὁ ἄλλος αὐτίκα, *propemodū*,
mox.

mox, illico, paulò post.

ὄσον ὅσον ἴσον. iamiam.

ὄσον ὅσον. ferme, circiter.

ὄσον πλεον. quàm maximè.

ὄσον τάχος ὅσον τάχος. quàm celeritè.

ὄσον πλεον. quàm copiose.

ὄσον ἴσον. quandiu.

ὄσον. s. ὅ. quantus, quicumq̃

ὄσον. ὅ. relatiuum.

ὄσον. s. ὅ. legumen. ἀσάριον pro ὄσον
ειον, metatresi literarum.

ὄσον. s. ὅ. sunt qui comparandis legu-
minibus creati sunt. ὄσον.

ὄσον. munus ipsum.

ὄσα. u. ὅ. fama, uox. Iliad. β. μὲν δὲ ἄλ-
κων ὄσα δὲ ἄλκων. Inter eos fama ac
cendebatur. Hesiod. in Theog. ἰνὸς
λαὸν τάχον πρὸς ἄλκων ὄσα ἰδὼν, No-
cturne ibant pulchram uocem mite-
rentes. Est item ὄσα mons Thesi-

ὄσας. quantus. (salic.)

ὄσας. oculi. duali autem numero dici-
tur pro ὄσας, à nominatiuo neutro ὄσας.
Alij masculinū esse magis pro-
batur, ὄσας deriuatur à uerbo ὄσας.

ὄσας. uaticinatio.

ὄσας. uaticinor, auguror.

ὄσας. adiutor.

ὄσας. quantulus.

ὄσας. aspicio, circumspectio, augu-
ror, prædico.

ὄσας. Acolicè pro ὄσας. uideo, circun-
spectio.

ὄσας. as. ὅ. instrumentum chirurgi-
cum ad fracturas cranei.

ὄσας. cancri species. aliàs ἀσας.

ὄσας. s. ὅ. officulum.

ὄσας. s. ὅ. ὄσας.

ὄσας. s. ὅ. os ofsis.

ὄσας. idem, ποῖτις.

ὄσας. s. ὅ. offeus.

ὄσας. quicumque, quiuis, quilibet. Sic
πᾶς ὄσας, ὄσας. Accipitur in-

terdum pro ris. Demosth. ὄσας ὄσας
καὶ ὄσας ὄσας.

ὄσας. faces, scintilla, ut illud, ὄσας
καὶ ὄσας ὄσας. Item capilli Cal-
limacho.

ὄσας. s. ὅ. ofsium theca.

ὄσας. s. ὅ. ofsiū dolor ex lassitudine

ὄσας. s. ὅ. os ofsis.

ὄσας. genus ludi, quem describit
Iulius Pollux in hunc ferè modum:
Pueri, ducta in medio linea, duas in
partes sese distribuiebant, quarum al-
tera intra ostracum, altera extra dī-
cebatur. Deinde miscente quopiam
ad lineam testam, utrius partis supe-
rior extitisset aliquis, hunc insequen-
bantur, qui illi adhaerebant, reliquis
in fugam conuersis. Caterum è fu-
gentibus, qui comprehensus esset, is
considebat, asinus dictus, testāq̃ pro-
iecta, dicebat nox dies. nam interior
testae pars pice sublitā erat, quae no-
cti respondebat. Vide Eras. prouerb.
Testula transmutatur.

ὄσας. s. ὅ. testulus.

ὄσας. s. ὅ. exiliū quindecennale
aut decennale, ab ὄσας dictum, si-
ne testula, per quam suffragia fere-
bant ad hunc modum: In testulis no-
men audacis ὃ perniciosi ciuis, cu-
ius potentiam formidabant, comitijs
inscribebant, ὃ cuius plures erant
testae in urnam coniectae, is de concī-
lii sententia ab aris foeciq̃ proiectus,
ut à ciuiū arceretur aspectu, aut
10 annorum exilio solum uertebat.
Fuitq̃ constitutum, ut ita damnati
Argiuam exularum irent, ubi bos
erat aeneus magnitudine uisenda,
quare qui illic exulabant, seruare hō-
nem dicebantur. Haec comitia, nisi
supra sex millia ciuium cōcilio ad iu-
dicij diem conuenirent, nulla atq̃ ir-

riacat. Vide Alexand. Genial. lib.
 1. cap. 10. & Bud. in Annot. Vnde
 ὀσπρίων uerbum, de cicliis, extor-
 ribus, exul busq. (Ceo.
 ὀσπρίων, ἡ. τὰ ἐκ τῆς putamine testa.
 ὀσπρίων, ἡ. πῖσces habetis cuiem
 testaceam.
 ὀσπρίων, ἡ. τὰ. testa, testula, cortex.
 ὀσπρίων, ἡ. dies ostracismi faciendi
 ὀσπρίων, ἡ. ὁ, ἡ. testaceus.
 ὀσπρίων, ἡ. ὁ, ἡ. pictus ostro.
 ὀσπρίων, ἡ. ὁ, ἡ. purpureus.
 ὀσπρίων, ἡ. ὁ, ἡ. ostreum, conchylum,
 murex.
 ὀσπρίων, ἡ. ὁ, ἡ. color.
 ὀσπρίων, ἡ. ὁ, ἡ. ostreus, concharius.
 ὀσπρίων, ἡ. ὁ, ἡ. assina habitatio.
 ὀσπρίων, ἡ. ὁ, ἡ. offatior.
 ὀσπρίων, ἡ. ὁ, ἡ. offeus, offulenus.
 ὀσπρίων, ἡ. ὁ, ἡ. odor.
 ὀσπρίων, ἡ. ὁ, ἡ. odorandi.
 ὀσπρίων, ἡ. ὁ, ἡ. odoratus.
 ὀσπρίων, ἡ. ὁ, ἡ. odorabilis.
 ὀσπρίων, ἡ. ὁ, ἡ. odoratus. Et ὀσπρίων
 pro naribus accipiuntur, sicut
 ὀσπρίων pro auribus.
 ὀσπρίων, ἡ. ὁ, ἡ. pro ὀσπρίων, ὀσπρίων, ὀσπρίων
 ὀσπρίων, ἡ. ὁ, ἡ. lumbus, ile, coxa, nates.
 ὀσπρίων, ἡ. ὁ, ἡ. uel ὀσπρίων, ἡ. ὁ, ἡ. scrotum, mar-
 supium. Item palmes uuis onustus,
 quod ὀσπρίων, ἡ. ὁ, ἡ. dicitur. Vnde
 ὀσπρίων, ἡ. ὁ, ἡ. festum ab ramorum, quæ
 ὀσπρίων uocant, laione sic dictum: &
 ὀσπρίων, quæ duo iuuenes erant diui-
 tijs nobilitatæq. eximij. Suid.
 O T.
 ὀτῶν, ὁ, ἡ. quando, itand.
 ὀτῶν, ἡ. ὁ, ἡ. etenim.
 ὀτῶν, ἡ. ὁ, ἡ. quandoquidem.
 ὀτῶν, ἡ. ὁ, ἡ. pro ὀτῶν cuiuscunq.

ὅτι. quòd, quia, quoniam, propterea
 quòd, quàmobrem, cur, quo pacto,
 utcumq, per quem locum. Accipis
 eum & protri. item pro quocumq.
 Interdū abundat apud Græcos.
 Ponitur quoq, eleganter cum super-
 lativo, sicut quàm apud Latinos, ut
 ὅτι τῷ πρῶτον, quàm longissimè, ὅ-
 τι μάλιστα, quàm maxime. Bud. Com.
 ὅτι δὲ. quodcumq.
 ὅτι ἀμὰ αὖτε uero.
 ὅτι ὅπως. quoquomodo.
 ὅτι ἅπλῃ. quin.
 ὅτι ἴσχυρ. quiduis.
 ὅτι ἴα. quia.
 ὅτι μὴ. nisi, extraquam, præterquàm,
 excepto hoc. Et in propria signifi-
 catione, pro quòd non.
 ὅτι οὐδ'. quoduis, quodlibet.
 ὅτι οὐδ'. quòd.
 ὅτι τάχ'. quàm celerrimè.
 ὅτι τοῖς. quòd uerò, quòd autem, ita
 que quòd.
 ὅτις, ποῖτίς pro ὅτις. quicumq.
 ὅτις. ὅς. apud Xenoph. eadē auius quæ
 Aristoteli ὅτις dicitur.
 ὅτις μὲν. ὅς μὲν. ὅς. ὅς. &
 ὅτις μὲν. ὅς μὲν. ὅς. laboro sum miser,
 sustineo.
 ὅτις μὲν. miser, laboriosus.
 ὅτις. ὅς. ὅς. labor, calamitas.
 ὅτις μὲν. ὅς μὲν, tumultuor.
 ὅτις μὲν. ὅς. ὅς. strepitus, murmuratio in
 aures.
 ὅτις, pro ὅτις. Homer. ὅς ὅτις μὲν,
 ὅς ὅτις μὲν ὅς ὅτις.
 ὅτις μὲν. lugere, clamare.
 ὅτις, pro ὅς. Attice.
 ὅτις μὲν. ὅς μὲν. cuiuscumq, gratia.
 ὅτις μὲν. accipitur pro ὅτις μὲν.
 ὅτις μὲν. ὅς μὲν, quapropter, em-
 ius rei gratia.
 ὅτις μὲν. diligenter, celeriter.

sum consulem, non solum, sed etiam Metellum. Non solum, proneq; solum hac posuit more Græcorum.

Οὐ πολλοῦ. non multo post.

Οὐ τι χρηρτι. non uili, non gregario, eximio.

Οὐ γὰρ. absit hoc quaeso, ne ita inter preteris.

Οὐα. sorba.

Οὐα. u. e. forte ab Hebraea uoce hoi, qua idem significat.

Οὐα. αὖς. ἄ. auris, ἔ. παρὰ τὸ αὖς τὸ πρὶν, sit αὖς, & mutato α in ο, οὐα.

Οὐαῖας. πρὶ. ὀ. auritus.

Οὐβιδυα. u. s. i. dea praeses funerum, ut Libitina.

Οὐβυρα περαμὸν Plutarchus rubicor nem uerit in Apophtheg.

Οὐβῦσις. fames.

Οὐγᾶρ. ὀ. μὰ τὸν ἑλῶ, Theocrito.

Οὐγνία. as. ἰ. uncia.

Οὐδᾶ. ὀ. s. i. humilis, terrenus.

Οὐδᾶα. τὰ. friuola.

Οὐδᾶμ. nullatenus, nusquam, nullo modo. In ὁδᾶμ ὁδᾶμῦρ uero altera negatio ex superfluo est. nam idem significat quod ὁδᾶμ, & opponitur huic νάρην πᾶντος, de quo Bud. Comment.

Οὐδᾶμῶς. ὀ. p. nihilominus.

Οὐδᾶμῶς. ὀ. ὀ. contemptus, nullius pretij.

Οὐδᾶμῶς. ex nulla parte.

Οὐδᾶμῶς. ὀ. ὀ. non aliud, de quàm ex eo.

Οὐδᾶμῶς. ὀ. ὀ. nusquam.

Οὐδᾶμῶς. nullatenus, nequaquam.

Οὐδᾶς. αὖς. τ. solum, terra, pauimentum.

Οὐδᾶ. neque. In hac coniunctione saepe tacita quædam uis est, ut ὁδᾶ ὀδᾶσθαι. Tu ne deum quidem times.

Οὐδᾶ. pro ὁδᾶς.

Οὐδᾶ. ὀ. αὖς. multum abest, nequaquam, Demostheni. idem enim est, ac si negationem abstuleris, ut pro Ctesiphon. ὁδᾶ ὁδᾶσθαι. ὁδᾶ ὁδᾶσθαι. εἰς τὸν αὖς, πᾶν τὸ αὖς. Bud. Comment.

Οὐδᾶ. solo, terra. caret nominatiuo.

Οὐδᾶς. πᾶντος. nemo unquam.

Οὐδᾶς. ὁδᾶς. nullus.

Οὐδᾶς. ὁδᾶς. idem.

Οὐδᾶς. ὁδᾶς. τὸν. hic nulla opinione pradius est, nullo numero habetur.

Οὐδᾶ. ὀ. ne siquidem.

Οὐδᾶ. ὀ. ὀ. pro ὁδᾶς. ὀ.

Οὐδᾶ. ὀ. ὀ. ὀ. nullo pacto.

Οὐδᾶ. ὀ. πᾶν. nusquam amplius.

Οὐδᾶ. ὀ. ὀ. αὖς. non parum interest. Bud. Com.

Οὐδᾶ. ὀ. πᾶν. ὀ. ὀ. nullo pacto, nullo modo, prorsus.

Οὐδᾶ. ὀ. ὀ. ὀ. nihil sani, nihil recti, nihil boni.

Οὐδᾶ. ὀ. ὀ. ὀ. a nullo.

Οὐδᾶ. ὀ. ὀ. non quidem.

Οὐδᾶ. ὀ. sed nec, neque uero, nec tamē, nec uero.

Οὐδᾶ. ὀ. μὴ. nullo pacto fieri potest quin. Latini dicunt, nihil causæ est quin. Bud. Com.

Οὐδᾶ. ὀ. ὀ. ὀ. nullum, nihil. Accipitur pro ὀ, sicut nihil Latini. Παρὶ ὁδᾶ τὸδᾶ, nihil facio, μὴ τὸδᾶ.

Παρὶ ὁδᾶ ὁδᾶς. ὀ. πᾶν, quod Cicerō dixit, Propius nihil factum est, quàm ut ille occideretur. Παρὶ ὁδᾶς ὁδᾶς, pro nihilo ducebant.

Οὐδᾶ. ὀ. ὀ. nihil refert.

Οὐδᾶ. ὀ. ὀ. nullius usus, nihil opus.

Οὐδᾶ. ὀ. πᾶν. ὀ. ὀ. tantum non, prope modum.

Οὐδᾶ. μὴ. pro non, uel nequaquam.

Οὐδᾶ. ὀ. ὀ. nihil.

Οὐδᾶ. ὀ. ὀ. nihil quicquam.

Οὐδᾶ.

Ὀδὸν ὄφρα. nullus est usus, nihil prodest. Ὀδὸν ἴσι μοι πρῶτα πρὸς τῶν, hoc iam nihil ad me pertinet. Verba sunt quibus significabant se iam non le pacto uel contractu teneri.

Ὀδὸν πρῶτα. nihil est incommodi & molesti.

Ὀδὸν μᾶλλον. non magis, nihilo magis, uel ἀντιτὰ ἰδὲ αὐτῶν.

Ὀδὸν ἴδα. interitus, ἀπαρρητῆς, uilitas, contemptus.

Ὀδὸν ἴδα. contempti.

Ὀδὸν ἴσι. nihili homines.

Ὀδὸν ὄσσοι. nullius pretij, nihil faciendum, nihil profuturum, Iliad. 9. Ἀβ ὄσσοι, curare. unde ὄσσοι, nea gligere.

Ὀδὸν ὄσσοι. ad nihilum redigo.

Ὀδὸν ὄσσοι. nihil dum.

Ὀδὸν ὄσσοι. penè nihil.

Ὀδὸν ὄσσοι. neq. id.

Ὀδὸν ὄσσοι. neq. illum.

Ὀδὸν ὄσσοι. nunquam.

Ὀδὸν ὄσσοι. idem.

Ὀδὸν ὄσσοι. s. d. neuter.

Ὀδὸν ὄσσοι. pauimentum, solum, terra.

Ὀδὸν ὄσσοι. nunquid, ἄρα.

Ὀδὸν ὄσσοι. nequaquam, minime, negantis est.

Ὀδὸν ὄσσοι. pro ἰδὲ αὐτῶν. nullius pretij.

Ὀδὸν ὄσσοι. ἰδὲ αὐτῶν. limen, pauimentum, solium.

Ὀδὸν ὄσσοι. limen, καθῆμα, βασις.

Ὀδὸν ὄσσοι. nequicquam. ἰδὲ αὐτῶν.

Ὀδὸν ὄσσοι. hydria, Attica metreta dimidium.

Ὀδὸν ὄσσοι. ἰδὲ αὐτῶν. uber, fumen, aruina, pinguedo soli, mamma. Vnde translate ἰδὲ αὐτῶν, quasi ubertas telluris, ager feracitate insignis.

Ὀδὸν ὄσσοι. neuter.

Ὀδὸν ὄσσοι. Aeolice pro ἰδὲ αὐτῶν. nullus.

Ὀδὸν ὄσσοι. as. h. uanitas, imbecillitas, & adiectiue μῆλα μῆλα, δριμύς.

Ὀδὸν ὄσσοι. non tamen, non omnino, uel diu.

Ὀδὸν ὄσσοι. non. idem est quod ἰ, sed & addimus in contextu orationis sequente uocali, quæ si aspiratur, uertitur in χ.

Accipitur & pro nonne? an non? sic ut de ἰ dictum est.

Ὀδὸν ὄσσοι. ἰδὲ αὐτῶν. nequaquam.

Ὀδὸν ὄσσοι. nullo modo.

Ὀδὸν ὄσσοι. minime, ἰδὲ αὐτῶν.

Ὀδὸν ὄσσοι. non multo post.

Ὀδὸν ὄσσοι. nullibi, nusquam.

Ὀδὸν ὄσσοι. nunquam. (sis.)

Ὀδὸν ὄσσοι. ἰδὲ αὐτῶν. fieri non potest quin

Ὀδὸν ὄσσοι. ἰδὲ αὐτῶν, ἰδὲ αὐτῶν τὰ χεῖρα, Certè uos habetis pecuniam meam.

ubi negatio geminata affirmat.

Ὀδὸν ὄσσοι. ἰδὲ αὐτῶν, uel ἰδὲ αὐτῶν ὄσσοι. nequaquam, nullo modo.

Ὀδὸν ὄσσοι. nihil.

Ὀδὸν ὄσσοι. ἰδὲ αὐτῶν. in nullo.

Ὀδὸν ὄσσοι. ἰδὲ αὐτῶν. nulli.

Ὀδὸν ὄσσοι. non item.

Ὀδὸν ὄσσοι. τὸ ἰδὲ αὐτῶν. negauit se facturum.

Ὀδὸν ὄσσοι. ἰδὲ αὐτῶν. μοι ταῦτα. conditio hæc mihi non placebat.

Ὀδὸν ὄσσοι. non minime, non in postremis, præcipue, maxime.

Ὀδὸν ὄσσοι. pro ὄχι. haudquaquam.

Ὀδὸν ὄσσοι. ὄχι. Vcalegon, nomen Troiani cuiusdam apud Homer. Iliad.

tertio.

Ὀδὸν ὄσσοι. circumflexum. igitur, quin, atque, nimirum, proinde. Significat etiam profectum & eniuero. Sæpe etiam interrogatiue accipitur, & significat nempe uel scilicet. Bud. Cō.

Ὀδὸν ὄσσοι. penacutum. non, nequaquam.

Ὀδὸν ὄσσοι. ἰδὲ αὐτῶν. apud Atticos crines, farinæ, mola, hordea.

Ὀδὸν ὄσσοι. s. d. faccus, crumena.

Ὀδὸν ὄσσοι. περniciem inferens, uel ἰδὲ αὐτῶν, id est, cohortem militarem

Ela quasi τὰ ἀνὶ ὁρᾶ. Venerem ἱπ-
 olas omnium primi coluere Assyrij,
 deinde Paphj, Phanices, Citherij: et
 Athenis Vranie Veneri templū fuisse
 surrectum scribit Pausanias. Est
 et ludi genus, in quo pilam in altum
 iacere solebant. unde et uerbum ἱπα-
 ὀπανίας. pro ὀπανία. (νιάσιμ.
 ὀπανίδιλλυ. calitus.
 ὀπανίσκος. ad calū perueniebat. (sus.
 ὀπανίος. u. ὁ. i. celestis, magnus, excel-
 ὀπανίανος. u. ὁ. palatum. Capitur pro
 lacunari tabernaculi regij, id est,
 augustali.
 ὀπανίον. avos. ὁ. calicola. Et ὀπανίον
 rursus Titanes.
 ὀπανόβημος. in calo gradient.
 ὀπανορύμιος. celestium rerū peritus.
 ὀπανόθυ. calitus, ὀπανίδιλλυ.
 ὀπανόδι. in calo.
 ὀπανόπιος. uos. ὁ. i. pralongus, ma-
 gnus, excelsus.
 ὀπανοπέριος. uos. ὁ. delapsus è calo.
 ὀπανός. calum, quasi ὀπὰνς, ut ait D.
 Ambrosius in Hexamero, ab ὀπὰν,
 quod sit uisui peruiū et minimè den-
 sum, ut est aqua, et terra. Persa re-
 gia tabernacula ὀπανός uocant.
 ὀπανός. in calum.
 ὀπανοόινος. piscis quidam.
 ὀπανοόαντος. altissimè resplendens.
 ὀπανοόαντες. uersari in calo.
 ὀπανόπριος. avos. ὁ. pius, religiosus.
 ὀπανοόριωός. u. ὁ. è calo natus.
 ὀπανοόχμαλα. τὰ. celesti colore tincta.
 ὀπαξ. i. urax auis ex tetrigum genere.
 ὀπαόποιος. u. ὁ. in montib. cōuersans.
 ὀπάς. uos. ὁ. mulus, iumentum. pro ὁ-
 πάς, interpositus, custos.
 ὀπάω. μ. ἡσθ. w. nna. mingo, facio sali-
 cem. Neutr. accusf.
 ὀπαύριος. oi. et
 ὀπαύρα. at. i. ἱπάρα. Ponitur et ὀπά-

ὀπα pro ceruice.
 ὀπατιῶ. micturio, stillicidio urinae
 laboro.
 ὀπατιῶς. ὁ. ciens urinam. Et ὀπατιῶς,
 qui frequenter mingunt.
 ὀπατίς. idos. i. ὀπάων.
 ὀπέα. at. i. secundus uentus.
 ὀπέα. τὰ. αἶ. trina oua dicuntur, cum
 mania, aut deprauata sunt.
 ὀπέοχος. u. ὁ. σκαυτήρ, ferrū inflexum
 in alteram pariem hastæ, pars hastæ
 spiculo opposita.
 ὀπέω. secundo uento ferri. Aeschyl.
 τὴν αὐτὴν δὲ δαίμον' ὀπέω πηῖ.
 ὀπέω. apparo, appropinquo, cōtermi-
 nus sum, ut ὀπέω πῆς τὸν ἀσὶλιν ὁρᾶ
 πη. Itē secūdo uento nauigo, sicut ἐν
 ὀπίπῳ. in mōtib. nuricus. (πίπ.
 ὀπιοπόμῳ. uento ferente et obsecum-
 dante nauigare, Suida auihore. Alij
 ὀπιοπόμῳ pro eodem ponunt.
 ὀπειν. custodia, carcer, signum.
 ὀπος. s. ὁ. uentus secundus, ὀπιοπος.
 ὀπὶ τῆς ἡποστῆς τὸν νῆα. Accipio
 iur pro uento generaliter.
 ὀποδίζην. u. i. ὀπάων.
 ὀπος. u. ὁ. ὀπος, urina.
 ὀποπίπῳ. s. ὁ. podex. sed proprie de ei-
 cada dicitur apud Aristophanem in
 εὐείδης: quoniam cicade πηλὸν, id
 est, podicem in ὀπῆ, id est cauda ha-
 bent. Vide in ὀποπίπῳ.
 ὀπός. ὁ. nauale, stationauium.
 ὀπος. u. ὁ. pro ὀπος, terminus. Et licet ὀ-
 pos aspiretur, ὀπος tamen aspiratio-
 nem perdit. Similiter omnia quæ à
 uocali aspirata incipiunt, si u assu-
 munt, abijciunt aspirationem. Ac-
 cipitur etiam pro uento, sicut ὀπος,
 qui ὀπᾶρ, id est puppim sequitur.
 Itē pro custode, rege conseruatore.
 ὀπος. uos. ὁ. urina, mons, ὀπος.
 ὀπόω. μ. ἡσθ. w. nna. inuado. Plutarch.

gnum id est indicium huius ciuitatis praestantiae, inde iam ab initio, nedum eam obscuro nomine non fuisse. Bud. Com.

Ὅχι ὅτι. non solum, non solum non. Significat etiam non quod, cum indicatio ita dicitur. Bud. Com.

Ὅχι ὅτι μὴ. non quin. Lucia. ἡ ὅτι μὴ λέει ἀλλ' ὅτι οἶμαι, Non quin honestum esse censeam.

Ὅχι ὅτι. nonne hic.

Ὅχι ὅτι. ἀντί τοῦ ὅχι ὅτι. nedum.

Ὅχι ὅτι. ἀμ. non possum.

Ὅχι ὅτι. ἡ. ἡ. ἡ.

Ὅχι. non.

O P.

Ὁφθαλμῖος. ὁ. debitor, ἡ. debitor.

Ὁφθαλμῖος. ὁ. ὁ.

Ὁφθαλμῖος. ἀπορ. β. ὁφθαλμῖος. debito.

Ὁφθαλμῖος. μ. ἡ. ἀπορ. β. ὁφθαλμῖος. debito. οἱ ὁφθαλμῖοι τῶν ἀπορ. β. dicebantur οἱ ἡ. ἀπορ. β. qui ignominiosi erant, quos ad iudicium fecissent. His atarij apud Rom. similes erant. Etsi ὁφθαλμῖος, cum significatione orationis etiam personae secundae indicationem habet. Bud. Com.

Ὁφθαλμῖος. pro ὁφθαλμῖος. adiuvio, confortio, seruo.

Ὁφθαλμῖος. Ionice pro ὁφθαλμῖος. uinam. Bud. Com.

Ὁφθαλμῖος. ὁ. utilitas, augmentum, usus fructus. Item fastigium et culmen.

Ὁφθαλμῖος. augeo, adiuvio, concito, proficio, calumnior, διαβάλλω. Actiu. accusf.

Ὁφθαλμῖος. augmentum, ἀπορ. β. ὁφθαλμῖος.

Ὁφθαλμῖος. orno, colo.

Ὁφθαλμῖος. ornatus, ἀπορ. β. ὁφθαλμῖος.

Ὁφθαλμῖος. ὁ. ὁ. ophthalmia oculorum morbus. Ophthalmia Pollux negat proprie aliquod oculorum esse uerbum, sed in eo uerbo significari tradit ca-

uitatem oculorum ex corporis agilitudine. Celsus et alij appellant lipopitundinem.

Ὁφθαλμῖος. μ. ἀπορ. β. ὁφθαλμῖος. patior, oculis doleo. Item adnicto mulieri et nictatiunculis liceor eius amorem, uel aegris oculis mulierem aspicio. Cicero oculos adyicio dixit, ὁφθαλμῖος ἡ. ἡ. ἡ. Item inuideo, φθονῶ. Neu. absol.

Ὁφθαλμῖος. ὁ. ὁ. medicamenta, que oculis uiliter adhibentur.

Ὁφθαλμῖος. ὁ. ὁ. ocularis, oculorum medicus.

Ὁφθαλμῖος. ὁ. ὁ. ὁφθαλμῖος.

Ὁφθαλμῖος. ὁ. ὁ. oculo appetens.

Ὁφθαλμῖος. ὁ. ὁ. seruicius ad oculum.

Ὁφθαλμῖος. ὁ. ὁ. oculus, gemma. Erant quoque ὁφθαλμοί, praefecti compotationum, qui exnantibus lychnis et ellychnia suggererebant, modiperatores a quibusdam dicti. uide οὐλοῦνται.

Ὁφθαλμῖος. ὁ. ὁ. mutatio natiui coloris in capillis in uersiculorem, et serpentum modo uarium.

Ὁφθαλμῖος. ὁ. ὁ. ὁ. serpentigena.

Ὁφθαλμῖος. ὁ. ὁ. uaco, otior, cōuersor, habito.

Ὁφθαλμῖος. ὁ. ὁ. serpens paruus.

Ὁφθαλμῖος. ὁ. ὁ. a serpente morsus.

Ὁφθαλμῖος. ὁ. ὁ. lacerta, et locustae species non alata.

Ὁφθαλμῖος. ὁ. ὁ. fydus est caeleste dictum, quod serpentem teneat. anguifer appellatur a Columella, et serpentina rius.

Ὁφθαλμῖος. ὁ. ὁ. serpens. ab ὁφθαλμῖος, inuideo. cernit enim acutè, dormitque apertis oculis. Est et morbus capitis dictus a similitudine serpentis. Item ornamentum quoddam. Cal.

Ὁφθαλμῖος. ὁ. ὁ. ophites marmor serpentinis maculis asimile.

Ὁφθαλμῖος. ὁ. ὁ. ὁ. serpentinus.

ὀφθαλμὸς. videre cupio, in conspectu habeo, nideo.
 ὀφθαλμὸς. tandem, minus mori.
 ὀφθαλμὸς. μ. κ. κ. π. π. π. tardus sum.
 ὀφθαλμὸς. tardissimè.
 ὀφθαλμὸς. tardius.
 ὀφθαλμὸς. planta, quæ tarde & serò germinant.
 ὀφθαλμὸς. tardus maricus.
 ὀφθαλμὸς. ι. ο. ε. ε. tarde genitus.
 ὀφθαλμὸς. α. ε. ε. posteritas.
 ὀφθαλμὸς. α. ο. tarde genitus, posteritas.
 ὀφθαλμὸς. ο. ι. tardiusculi.
 ὀφθαλμὸς.
 ὀφθαλμὸς. sub vesperum facio, sero facio, hoc est nō tempestive, sub vesperum venio.
 ὀφθαλμὸς. ε. ο. de arbore serotini fructus, frugicardus.
 ὀφθαλμὸς. serò discere. opponitur τὸ πρὸ ἀμαθίᾳ.
 ὀφθαλμὸς. ι. ε. ε. qui iam grandis natus discit, qui serò discere cepit.
 ὀφθαλμὸς. α. ε. ε. tardidiscīa, sera eruditio interprete Gellio.
 ὀφθαλμὸς. α. ο. serotinus serenus, ut nectis Cicero Homerum illud Iliad. β. ὀφθαλμὸς. ὀφθαλμὸς. ἵν' ὁδὸς ἴν' ἀποδῶντα, sera & tardanīmīs, sed fama & laus de perenni.
 ὀφθαλμὸς.
 ὀφθαλμὸς. serotinus, uespertinus.
 ὀφθαλμὸς. ι. ο. oculus, visus, aspectus, facies. ὀφθαλμὸς. ἵν' α. in speciem Latini dicunt.
 ὀφθαλμὸς. ε. ο. tarditas.
 ὀφθαλμὸς. frumenta quæ serò ferenda sunt.
 ὀφθαλμὸς. serò frumenta serere.
 ὀφθαλμὸς. α. ο. tarde factus, serotinus.
 ὀφθαλμὸς. ε. ο. idem.
 ὀφθαλμὸς. ἀπὸ τοῦ. uicis, quæ serò putatur & ultima.

[illegible]

ἢ, Dorice pro
ῶ. quò, quò,
ubi.

Μάγας. ἄ. τε-
tia, μάγας.

Μαγανάλια. τδ.
dies festus

erat montanorum & agrestium, quo
per urbem uehiculis ferri, criminosi
sum erat.

Μαγανός. ἰ. ὁ. paganus, idiota.

Μαγασῖος. epitheton Apollinis à loco
Thessaliae Pegaso.

Μαγῶν. generaliter, generatim, per
omnia genera.

Μαγῆβιος. ὁ. lapis: ab angulorum mul-
titudine.

Μαγῆτος. ἰ. ὁ. glacies, gelu, rupes, sco-
pulus.

Μαγῆδης. ἰ. ὁ. ἰ. gelidus.

Μάγῃ. rete, laqueus, ῥωδῆμα. aliàs μά-
γῃ, locus alius.

Μαγῶος. ἰ. ὁ. pulvis ex itinere, aut
cursu.

Μαγῶος. illaqueo.

Μάγιος. ἰ. ὁ. solidus.

Μαγιότης. ἡτος. ὁ. soliditas.

Μαγιώ. firmo, stabilio.

Μαγῖς. ἰδωρ. ὁ. laqueus, quo feram capis-
mus, aut auem. μάγῃ τὸ ῥῖσθ.

Μαγιός. solidè, firmiter.

Μαγιότροπος. solidius.

Μαγῆλας. improbissimè.

Μαγῆλας. ἰ. ὁ. &

Μάγλαος. ἰ. ὁ. undecumq; pulcher.

Μαγῆλας. perpulchrè.

Μαγανία. ἄς. ἰ. πανοικίμια, omnis
generis fructus, aut semina.

Μαγανος. ἰ. ὁ. ex omni fructu.

Μάγλαος. ἰ. ὁ. semper lugens.

Μάγλοιος. ἰ. ὁ. omnibus communis.

Μαγανός. omnipotens.

Μαγανιάσας dicitur, cum alter cum

altero luctatur erectis digitis pedū,
citra corporis totius congressum.

Μαγανία. ἰ. ὁ. ludus gymnicus, ex eo
dictus (ut scribit Bud. in Ann.) quòd
aduocatis omnibus corporis uiribus
omniumq; neruorū cōtentione transi-
geretur. Alij μαγανίας interpretan-
tur μάγανος, ut quod quinquerzio
constet, nēpe pugilatu, cursu, saltu,
disco, & lucta. Vnde μαγανιάσας,
qui manibus pedibusq;, quasi omni
ope, omnibusq; (ut dicitur) ungua-
lis commixti certabant, id est τῶν μα-
γῶν ὁ ἀνὶ πανοικίμοις, ut scribit
Suid. quanuis paulo aliter Hermol.

Et μαγανιάσας, de ijs qui eo in cer-
tamine exercetur. Lucia. μαγανιά-
σας, μαγανιάσας (inquit) τὸ μάγαν
ἀνὶ πανοικίμοις, id est ferire uicisa-
sim concertatione arcectaria. hoc
est (ut quidam interpretantur) cum
alter cum altero luctabatur erectis
digitis pedum citra corporis totius
congressum.

Μάγλας. pancreum, quasi tota caro,
glandulosum corpus est, uasa me-
senterij diuaticata fulciens.

Μάγος. ἰ. ὁ. collis, locus eminens, rupes,
saxum. Quidam locum alium mu-
nitum mœnibus & uallo intelligūt.

Μάγρος. ἰ. ὁ. pagurus, canceri genus. κα-
τὰ τὸ ἰρῆμα καὶ ποσάκην, ἰρ τοῖς μάγροις,
quod in alioribus fluminum locis
uerfetur, ripisq; præruptis.

Μάγλαος. ἰ. ὁ. areus.

Μάγλητος. ἰ. ὁ. perbenignus, utilis.

Μάγρον. omnino, funditus.

Μαγανίμια. affectiones ex iudicium ani-
mis prolicio, affectus commoueo, in-
dignor, egre fero, afficior.

Μάγῃ. ἡ. ἰ. &

Μάγμια. ἄτος. ὁ. μάδες, affectus, passio,
calamitas.

Παιδικία. ἢ. affectio.
 Παιδικός. ἢ. ὁ. passivus.
 Παιδρός. ἢ. ὁ. passibilis.
 Πάθος. voc. ῥ. passio, clades, affectio, interitius, animi motus, vitium, afflictio, calamitas, morbus, perturbatio, affectus.
 Πᾶς, pro πᾶς. quod. Est etiam uocativus ἁ πᾶς. Aristoph. τίςδ' ἴσῃ ἅ πᾶς.
 Παιάν. ἄνθ. ὁ. pæan, genus cantilenæ in laudem alicuius, Iupiter.
 Παιανίδης. ἴος. tribus quædā Athenienses.
 Παιανίσκος. μ. ἴος. π. κα. pæana cano, ὁ. φράσιμος. Neutr. absol.
 Παιασμός. ἢ. plausus, pæanis modulatio.
 Πᾶγμα. ατορ. ῥ. ὦ.
 Παιήτορ. ὤ. ῥ. ludus, ὦ. propriè delectamenta puerilia, ut quando ludunt imaginibus.
 Παιήτωρ. οτορ. ὁ. iocosus, ὅς τις παιήνους ἱππίστωρ.
 Παιήν. ας. ἢ. idem quod παιήτορ.
 Παιήνδης. voc. ὁ, ἢ. ioco plenus, ludicrus, παιήτωρ.
 Παιήτορ. παιδάτορ, delicia, puellulus. Plurarch. in uita Antonij.
 Παιδαγωγός. ῥ. schola, ludus literarius. Item locus in domicilio, ubi pueri seruique commorantur, diribitorium. Cal. lib. 4. cap. 6.
 Παιδαγωγός. μ. ἴος. π. κα. sequor pueros, id est sum pedagogus, ὦ. ἢ. uesfigio sequor, sectorque. Plat. de Rep. 1. Item moderor, rego, franor, Gregor. Bud. Com.
 Παιδαγωγία. ας. ἢ. disciplina, adhortatio.
 Παιδαγωγία. ἴος. ἢ. ministra. (tio).
 Παιδαγωγός. αδurb. imperiosè, more pedagogorum.
 Παιδαγωγός. ἢ. ὁ. custos, ὦ. institutor pueri, pedagogus, παιδαγῆς.
 Παιδάτωρ, ὦ.

Παιδάτορ. ὤ. ῥ. puerulus, παιδάτορ, puellula.
 Παιδαριόδης. voc. ὁ, ἢ. puerilis, ἀσκήτης.
 Παιδεία. ας. ἢ. disciplina, castigatio, eruditio, literarum studium, instructio in bonas artes. Latini humanitatem appellant.
 Παιδείας. ἄνθ. ὁ. literarum studia capeffere.
 Παιδῆσθαι. pueros amare.
 Παιδῆσις. ἢ. ὁ. amator puerorum.
 Παιδῆς. οτορ. pro eodem apud Telectidem. (ros).
 Παιδῆσις. ας. ἢ. lascivus amor in pueris.
 Παιδῆμα. ἄνθ. ῥ. disciplina.
 Παιδαρῆτορ. ὤ. ῥ. locus doctrinæ, discipulorum eruditionis.
 Παιδαγῆς. ἢ. ὁ. præceptor, doctor, eruditior.
 Παιδαγῆς. ἢ. ὁ. doctus.
 Παιδῶν. μ. ὁ. ὦ. π. κα. corripio, castigo, erudio, instituo, liberos educo. Actiu. accus.
 Παιδῶ. ἄνθ. ἢ. ludus, παιήτορ.
 Παιδία. ας. ἢ. infantia.
 Παιδικά. τὰ. puer adamatus: quod tamen aliquādo honestum uocabulum est, iucundissima quæ ὦ gratissima significans, quas Latini delicias uocant. Synes. πᾶς μὲν τὸς λόγους, τὰ μὲν καὶ τὰ σὰ παιδικά, Per literarum studia, tuas measque delicias. Bud. Com.
 Παιδικός. puerilis, παιδαριόδης, inanis.
 Παιδικός. iocose.
 Παιδικός. ab infantia.
 Παιδίον. ὤ. ῥ. puerulus.
 Παιδιόνητορ. ὤ. ῥ. ancillula, puellula.
 Παιδιόνη. ας. ἢ. nomen anceps est. refertur enim uel ad aetatem, et adolescentulam, siue puellam significat: uel ad fortunam, ὦ. seruam, ancillam siue pedissequam designat.
 Παιδίσκος, ὦ.

Παῖον. ὄν. ὁ. Apollo.
 Πάων. ὄν. ὁ. παον metri genus. Item
 proprium uiri, & medicus.
 Παῖνια χέρ. manus medicatrix. Cael.
 lib. 14. cap. 59.
 Παινίσαν. laudare, carmine celebrare.
 Παιός. ὁ. ὁ. compāsus. & ποκτῆρ, com
 pingere, claudere, & παλίσθῃ, infis
 bulare.
 Πακτωός. ὁ. ὁ. Pāctolus fluuius Lydiae.
 Πάκτωρ. ὄν. ὁ. ex nauigijs fluuiatilibus
 erat, qua facile soluebantur, ut expe
 dite magis transportari possent dis
 soluta, uerumq; ubi usus esset, com
 pacta. Strab. lib. 17. Αἰθιοπία δὲ ἄς τῶν
 εὐθέρων πῶκτωνος. Bayf. de Re nau.
 Παδάμ. ἡ. ἡ. massa: proprie ficorum
 & caricarum, teste Hesychio. ἡ τῶν
 (inquit) σὺκαρὶ παδάμους θίσις, καὶ μὲ
 λισσῶν.
 Πάλα. diu, aliquando, olim, quondam,
 antea, pridem. ὡς πρὶ ἀπάλα, quasi
 iam. Attici πάλα & ποτὶ sepe ex
 abundantia & simpliciter ponunt
 non proprio significato.
 Παλαῶν. ἡ. iam dudum.
 Παλαγγός. ἰος. ὁ. ἡ. &
 Παλαγγός. ὁ. ὁ. antiquus, grādis natu.
 Παλαίος. ἰος. ὁ. nomen à loco.
 Παλαίω. μ. ἡ. ὡς π. ἡ. ueterasco, anti
 quo. Neutr. absol.
 Παλαίμων. ὄν. ὁ. Palamon deus mari
 nus, qui prius Melicerta, à Latinis
 Portunus dictus.
 Παλαδορμα. μ. ὡς π. μ. ueteras
 sco. Depon. absol.
 Παλαόπλην. ὁ. ὁ. iam inde à priscis tem
 poribus diues. Thucydi. παλαόπλην
 ἐν τῇ ἡρὶ χαρίων.
 Παλαός. ὁ. ὁ. uetus, putris. ἡ παλαῶν,
 olim, iam olim: intelligitur ἡρόων.
 Παλαίος. ἡ. ὡς. ἡ. uetustas.
 Παλαίμερος. ὁ. uetustate confectus.

Παλαίω. ἡ. παλαίω. (lus.
 Πάλασμα. ἄος. ἡ. lucēta, certamen, μά
 Παλασμοσώμῃ. ἡ. ἡ. palastra ludus.
 Παλαστῆς. ὁ. quadrantalıs.
 Παλαστῆ. ἡ. ἡ. mensura quatuor digito
 rum, palmus.
 Παλαστής. ὁ. ὁ. aduersarius in lucēta, ἀρ
 τανιστής.
 Παλαστήσιος. magnitudine palmi.
 Παλαστήσιος. ὡ. ὁ. lucēta studiosus, lucē
 elator.
 Παλαστής. (ἄος. παλαστή.
 Παλαστίνη. ἡ. ἡ. Palaestina pars Syriae.
 Παλαστῆριον. ὡ. ἡ. locus ubi palastra ex
 ercetur.
 Παλαστῆ. ἡ. ἡ. palastra, ludus & lo
 cus. Item proprium mulieris apud
 Lucian. in Asino.
 Παλαστῆσιος. παλαστήσιος.
 Παλαστής. ὁ. ὁ. παλαστής. Thucyd.
 Παλαστῆρος. ἡ. ἡ. iam pridem, antea.
 Παλαστῆρος. ὡ. ἡ. antiqua Tyrus urbs,
 quam Alexander expugnauit, & ex
 insula continentem reddidit.
 Παλαίματος. ὡ. ὁ. diu predictus, & diu
 finitus, faidicus, antiquus. Est etiā
 παλαίματος uiri nomē proprium, qui
 multa uolumina τῶν ἀπίων, id est
 incredibilium scripsit, à quo libelli,
 quibus fabellis inuoluta memorent
 tur, quæq; fidem non capiunt, pala
 phatia papyrus prouerbio dici pos
 sunt. Vergilius palaphatiam papy
 rum simpliciter pro libris eius autho
 ris accepisse uidetur, quando ita ca
 nit, Quam mala multiplici inue
 num, quot septa caeterua dixerat,
 atq; animo meretrix iactata, ferarū
 Infamem tali meritorum more fuisse.
 Docta palaphatia testatur uo
 ce papyrus. Cael. lib. 16. cap. 61.
 Παλαίω. μ. ἡ. ὡς π. ἡ. lucētor. Neutr.
 dauiuo iūgitur, τὰ παλαίωμα, lucēta
 conatus

conatus & labores, qui inter lucian.
dum sunt.

Παλαιωθεῖς. inueteratus.

Παλαιωθησέντα. inueterascent.

Παλαιός. opor. ὁ stultus.

Παλαιός. bellicosus, πολυμήτορ.

Παλαιά μου. μ. ἰσομοῦ. π. ἡ μου. &

Παλαιά. astutum quid ago, & genera
liter pro facio, ὅτι τῶν παλαιῶν γινώ
σκεις ἀφ' ὧσιν.

Παλαιά. η. ἰ. machinatio, palma ma
nus, & manus ipsa.

Παλαιάδε. ἰ. Palamedes.

Παλαιά. pro παλαιά.

Παλαίς. lunaria.

Παλαμῶν. ὁ. ὁ. maledictus, persecu
tor, homicida, astutus, infestus, di
tus, confeceratus. Vnde Synes. ἔρ
πον παλαμῶν τῆς χώρας dixit, hoc est pe
stem & perniciem regionis: & πα
λαμῶν αἰῶν ἀράς, diras, ultimae ex
empli imprecationes. παλαμῶν ἰκ
νῆα, supplicationes ob eadem com
missam. Bud. Com.

Παλαμῶν. μ. ἰ. compono fraudes, παλα
μῶν.

Πά. α. τὰς. Strabo uocat auri massulas
non maiores selibra. Plin. li. 33. ca. 5.
Expuitur auri pala quaedam, hoc est
quod Graeci psegrma appellant.

Παλάω. inquit, subigo.

Παλά. fori, genus, ἀλά, ἡ φύς.

Παλαίθω. antiquitus.

Παλαίρια. α. columba ex oculata ab au
cup. b. in retri posita, quae subsultans
ceteras columbas allcit. ἀπ' ὅτι παλά
νάω, seducere, in laqueum allicere.
Eras. prou. Sedens columba. (μα.

Πάλη. η. ἰ. lucta. ἀπ' τοῦ πάληθι ἢ σῶ.

Παλαμῶν. pollen.

Πάλας. iniuria.

Πάλορ. arcus, funda.

Παλιόλος. ο. ὁ. ἀπ' ὅτι, ἀμυτάβος, ἰσ

stabilis.

Παλιγενία. α. ἰ. regeneratio, alteri
natales, ut in baptismo.

Παλιγενία. & ἰ. recurritus.

Παλιγενία. ὁ. ὁ. insitor, id est reuen
ditor, ὁ ἀπ' τοῦ ἰμπεριον ἀγοράζωρ καὶ
πάλωρ.

Παλιχάτορ. curius, rector.

Παλιχάτορ. ὁ. ὁ. iracundus, uindex, hor
ribilis, tetricus.

Παλιχότος. mali, iracundē.

Παλιχότος. uas piscatorium. (τορ.

Παλιχότος. ὁ. ὁ. maledicus, obtrecla.

Παλιχότος. σφαίρις. pila ludere.

Παλιχότος. τὰ. Palia festa, certamen in
honorem Pales, seu (ut alijs placet)
Panos. Alex. Genial. li. 3. ca. 12.

Παλιχότος. α. ἰ. duplicatio.

Παλιχότος. ὁ. ὁ. iterum collectus.

Παλιμῶν. ὁ. ὁ. palimbacchius, idem
qui & ambacchius, pedis genus, ex
prima & secunda longis & ultima
breui constans.

Παλιμῶν. supinus.

Παλιμῶν. ὁ. ὁ. rediuius, quasi ἢ δρα
βίος, uel ἢ ἀβάσος.

Παλιμῶν. ὁ. ὁ. restibilis, seges quae re
germinat, quasi cuius fecunditas in
annum sequentem restat.

Παλιμῶν. α. ἰ. dolus, deceptio, incon
stanti sententia.

Παλιμῶν. ὁ. ὁ. mutabilis, παλιμῶν, se
uersus, uersipellis, ueteranus, se
pe reuenditus. Cael. lib. 5. cap. 41. &
Eras. prou. Cercopum catus.

Παλιμῶν. α. ἰ. error qui per incu
riam & incogitantiam admittitur.

Παλιμῶν. ὁ. ὁ. tergiversando.

Παλιμῶν. ὁ. ὁ. iterum pueri. de senibus
dicitur qui ad pueritiam redisse ui
dentur. Eras. prou. Bis pueri senes.

Παλιμῶν. ὁ. ὁ. regressiue, retrocessiui. ὁ
πάλω & πάλω, quod est cado, quasi in

Πάμμιρος. s. nuper editus.
 Παμπάλωτος. peruetustus.
 Πάμπας. omnino, plañt.
 Πάμπας μάλιστα. admodum tenuis.
 Παμπάνωτος. nuper natus.
 Παμπήδι. πάμπας.
 Παμπήσια α. i. uniuerſa poſſeſſio.
 Παμπήδια. aduerb. per uniuerſam mul-
 titudinem.
 Παμπλήθεις. πάντων πολλὰς, ualde multas.
 Πάμπληθεις. quamplurimum.
 Παμπλήσιος. s. i. omnibus modis opulen-
 tius; prædiues.
 Παμπόκλιτος. uariis, multiplex, multi-
 color, ποικίλος, uersutus.
 Πάμπωτος. s. i. multus, uariis.
 Πάμπωλον. procul.
 Παμπονήρος. s. i. perditus.
 Πάμποτι. ſemper.
 Πάμπρωτος. omnium primus.
 Πάμπυλον. flucluoſum.
 Παμύλια. τὰ. ſacrificia Oſyridis in Ae-
 gypto, quibus ſimulacrum Priapi
 adhibebatur.
 Παμφάρος. s. i. omnuiorus, uorax. Epi-
 cheton ignis. Item nomen canis
 apud Ouidiũ, & nationis cuiuſdam
 apud ſolin. Alcmã quoq; ποιῆτα ſibi
 hoc nominis tribuit.
 Παμφαίς. ἱος. ὅ. i. omnia illuſtrans, o-
 mnibus lucens.
 Παμφαῖνον. ſplendo.
 Παμφαλόω. α. i. onitus & tanquam ſuri-
 bundus omnia circūſpicio, περι-
 μναι, oculos in omnes partes torqueo,
 ut illud, πᾶσι τὸ περιπαράβωτον ἱμῶν.
 Dictum ἀπὸ τῶ ἀνδρὸς τὰ φάτα.
 Παμφαλόω. tremo.
 Παμφαῖντος. ἱος. ὅ. i. lucidus.
 Πάμφι. proſuſ.
 Πάμφιλος. s. i. quaſi d. cat omnibus ami-
 Πάμφω. κ. & . s. i. omnia comburens.
 Πάμφω, ος. s. i. omnium ſcra, ſertilis.

Πάμφορος. s. i. multus.
 Πάμφηρος. Amphiarai epitheton, ſiue
 quod omnibus apud inferos anima-
 bus imperet, ſiue quod uitam ſuam
 totam & ſemper ſeruet, hoc eſt im-
 mortalis ſit.
 Πάρ, τὰ πάντες. i. omne. Τὸ πᾶρ, pro-
 ſum, in totum, in ſumma, ut ſumma-
 tim dicam. Lucian. in Sacrific. τὸ
 πᾶρ λαμπρότερον φαίνεται, καὶ ἕλκεται καὶ
 ῥέει, καὶ ἀπὸ διαγίγεται, καὶ τὸ πᾶρ,
 ἡμῖς, καὶ ἡμεῖς τὸ δάμω. in quo
 ſignificatu & ὅλως capitur. Refer-
 tur item ad tempus. Idem de Vul-
 cano loquens, καὶ ἐν ἑαυτῷ τὸ πᾶρ βῆτο
 τα, in fumo perpetuo uiuentem. Τὸ
 πάντες ἄνθρωποι, id eſt re quauis dignus,
 quem multi preuiſi ſignificant, cui op-
 nitur ὁ λόγος ἄνθρωποι. Πάρ ὅτι ὅτι, quid-
 ius, quodcunq;, omne quod.
 Πάρ, πᾶσι. i. Pan deus paſtorum, incu-
 bus, libidinoſus.
 Πάρταρος. omnibus modis mollis cui-
 ratuſq;.
 Παράγατος. optimus.
 Παράγις. ἱος. ὅ. i. purus, ſanctus.
 Παράγιος. οὐ. ὅ. i. ſanctiſſimus.
 Παράγις, ἱός. i. dies ſacra.
 Παράγια puritas, παγία.
 Παράγιος. caſtus.
 Πάρυρον. s. i. retis epitheton, dictum
 quod omnia capiat. ἀ πᾶρ & ἄρον.
 Sic πάνθρωπον, ἀ πᾶρ & ἄνθρωπον, pro eodẽ.
 Παράθυρα. τὰ. quinquaginta Minervæ
 feſta, unde Panathenæus liber ab
 Iſocrate ſcriptus. Huiuſmodi feſtis
 pepulum Minervæ ferebatur, & ſingu-
 lis luſtris fieri ſolebant: in quibus ſo-
 lenni carmine per tubicinem & præ-
 conem ludicrũ indiciebatur: undiq;
 ad certandum ingrediebantur athle-
 ta, neq; congreſſurum quempiam,
 cum quo certaretur, eligebant, ſed

cum primo prodeunte congregien-
dum censebant. Neq. ad spectādum
mulieres, prater unam Pherenicem,
et Ceteris sacerdotes mulieres ad-
micebant. In Panathenis quoque
pueri puell. q. forma conspicui, ma-
nibus amplexi, nunc in orbem, nunc
in obliquū, per diuersos flexus, pyr-
rhicam in theatro saltabāt. Alexan.
Genial. lib. 7. ca. 8. et lib. 6. cap. 19.
et Cal. lib. 6. ca. 49.

Πανόριος. s. d. malus, παναῖος.

Πόρθεος. s. d. clarus, splendidus.

Πανόλιος. s. d. uariatus, πανοίλιος.

Πανόλιος. s. d. epitheton Panos, quasi
semper omnia uertens.

Πανόριος. eximius, præcipuus.

Πανόριος. s. d. i. omnino uirpis.

Πανόριος. panacea herba, quæ et πάνα-
ξι dicitur, ipso nomine, ut ait Plin.
omnium morborum remedia pro-
mittens.

Πανόριος. s. d. salutaris. Strabo lib. 6.
ῥῆδ' ὅτι αὐτὸν ποτάμιος πανάριος πᾶσι
τὰ τῶν θημάτων νόσους.

Πανόριος. s. d. i. omnipotens, fortis,
robustus.

Πανόριος. s. d. per totum diem.

Πανόριος. s. d. placitus, ἀρεὶς, pror-
sus inculpabilis.

Πανόριος. s. d. penitus possibile.

Πανόριος. totus tener.

Πανόριος. ualde infelix, miserrimus

Πανόριος. s. d. plane imperitus, ἀνέμο-
ος, non exaudibilis.

Πανόριος. totum argenteum.

Πανόριος. magnus, potens, ubiq. suffi-
ciens. Epitheton solis.

Πανόριος. s. d. optimus.

Πανόριος. s. d. ex omni harmonia com-
positus, ualde concinnus, suauissim-
us, optimè compositus.

Πανόριος. s. d. caritas annonæ.

Πανόριος. integer, omnino illi. sus.

Πανόριος. integer, ἰσχυρότατος. for-
te pro πανοίριος.

Πανόριος. s. d. i. undecūq. splens.

Πανόριος. s. d. i. priuatus omnibus,
πάντων ἀπαρασμός.

Πανόριος. omnes Græci.

Πανόριος. s. d. pauci temporis, citò et
ante diem moriturus, intēpestiuus.

Πανόριος. ἰσχυρότατος (inquit Hesych.) ἢ
ἀμειρόν, uel πάντων ἀμειρόν. παρὰ τὸ
ἰσχυρὸν καὶ μείον. Vel (ut Suid.) πρὸ τῆς
ἰσχύος.

Πανόριος. s. d. regnū omnibus numeris
dominationis absolutum, quale erat
tēpore Vlpiani Romanorū principū.

Πανόριος. s. d. i. omniū ciborū genere
paratum conuiuium. Dictū uel quod
publicè collata cuiusq. portione cele-
braretur: uel quod omnes sensu uos-
luptate afficeret, et in ea nihil desy-
deraretur. δὲς enim conuiuium est.

Cal. lib. 7. cap. 11.

Πανόριος. s. d. mordax, quasi omnia
mordens.

Πανόριος, uel πανοίριος. s. d. i.
omnia domans, uel omnidomans. ἀ-
πὸ τοῦ δαμάσθω. Epitheton somni Ho-
mero, et fulminis Luciano.

Πανόριος. uide πάνδια.

Πανόριος. s. d. miserrimus.

Πανόριος. s. d. proesus, siue omnibus
modis grauis, uehemens. Nam παρὰ
cum multis dictionibus pulcherrime
cōponitur, ut πᾶσι κακός, omnino ma-
lus, πᾶσι καλός, omnibus modis opti-
mus, πανοίριος, πάντοτε, πάντοτε.

Πανόριος. s. d. uolumna nihil non con-
tinentia, ex quibus possis, quod ue-
lis, uelut à cornu copias deprome-
re. Vnde pandectæ legum, quæ omne
iur. complectuntur. ἀπὸ παντός, et
ἐξ ὅλης capio.

Παρδιήσιος. s. c. molestus, importunus,
à Pandeleto quopiā nobili sycophan:

Πανδέξιος. ὁ. omnidexter. (14.

Πανδύκης. ἰορ. ὁ. ἡ. οἰκνία ἰντιεπς.

Πανταχὺς. omnes accipiet, omnibus pae

Πάνδοτος. ε. ὁ. manifestus. (tens.

Πανδημί. passim, uulgò, publicitus, ab
uniuerso populo.

Pardalipia. as. i. totus populus una con-
gressus. (sex.

Πανθήμιος. ἱεῖς, κείνός ἡμῶν, σατὰ

Πάνδημον. publicè.

Πάνδημος. *ov. ð. omnis populus, tota
plebs. Item cōmunis, uniūersalis,
vulgaris, plebeius, populosissimus,
frequentissimus, celebratissimus.*

Veneris cognomen apud Thebas
nos colebatur enim in ueteri foro,
ubi omnis populus conueniebat. De
hoc Cal. lib. 8. ca. 6. & lib. 10. ca. 12.

Πάνδημοι νόσοι apud Aeginetam di-
cuntur morbi qui in plures simul gras-
santur, ex causa publica prouenien-
tes, puta cibi aut potus prauitate.

Πάρσια. τὰ. festa quædam apud Athe-
nienses post Dionysia. Celebraban-
tur autem in honorem Iouis, uel (ut
alii tradunt) in honorem Lunæ.

Пандокѣар. hospitium.

πανδοκάζομαι. hospitio excipio. Halic.
lib. 9. πάλιν ὅσα μὲν πανδοκάζονται.

Πανδοκός. σαυρα, ὃ τὰ πάντα πιπράσκει.
σκωρ.

Pardoxotria. ac. l. mulier tabernaria,
caupona. Et Aristophan. Ran. pro i-
pso diuersorio usurpauit.

Πανδοκάν. σαυροποι, καπηλίαν.

Πανδοῦρα, 5

Pardoveis. idos. genus musici instrumenti, & culter coquumarius.

Πανδονεικίς, Θ

Πάρδοπος. qui eo instrumento utitur.
Cael. lib. 5. cap. 23.

πάντοξ. ὅσπερ, οἷον πανδοκίαν εἰκάζει.

παρ' οὐδὲν. v. ἢ. uel παρ' οὐκ ἔστιν. hospi-
tium, dumerforium, stabulum. Dictū,
quòd quoslibet accipiat.

Πανδοχῆς. ior. i. stabularius, caupo.

Πάνδοχος. idem.

*Παρθένα. ar. i. puella nomen apud He-
siodum, ut cui omnes dii deæq. suas
quisque dotes adiunxissent. Apud
Aristophanem pro terra accipitur,
quod omnia ad uitam necessaria no-
bis suppediet.*

Panther. v. r. lupercal.

Παρίων, non omnes Græci uocaban-
tur, sed Theſſali tantum κατ' ὄνομα,
qui Achilli parebant.

Πατριάρχης. ὁν. ὁ. omnium Græcorum
præses.

Πάριμος. x. ð. mensis apud Corinthios,
quæ Athenienses Βονδρωμίνα appe-
lant Rufinus Iulium interpretatur.

Πανέξασον. omnino alienum.

Πάρψος. bene coctus, dissolutus, liqui-
 dus.

Πανηγυρίσω. μ. ἰσω. π. ινα. mundior, ce-
lebro ludos, et festos dies ago, laudo.

Παρθενον. ē. ὁ. tertium dicendi ge-
nus, quod Latini demonstrativum vo-
cant. laudatorium.

Plurarch. s. o. laudatius, popularis,
plausibilis. Item promiscuus. Vn.
de Plurarch. symp. q. corpus compo-
situm, ut nostra sunt, *ωμικρὸν* *μὲν* *ὡς*
ὁμικρὸν appellat, quod ex multis &
diuersis conflatum sit & mixtum.

Namque per totos annos nundinae publicae conueniunt, quales quinto quoque anno Athenis celebrari solitos scribit Herodotus lib. 6. Cicero mercatum interpraetur Tuscul. 1. Pythagoram autem respondisse, Similem sibi uideri uitam hominum, et mercatum eum, qui haberetur maximo ludorum apud

paratu totius Gracie celebritate.

Hinc πανηγυρικοί λόγος, id est, panegyrica orationes, quæ in huiusmodi conuentibus haberentur, idque plerumque de utilitatibus Gracie. à παρ & ἀγός. Significat etiam locum in quem hæc celebritas conuenit.

Πανηγυρίς. ὁ. ὁ. nundinator.

Πανήμερος. diurnum.

Πανήμερος. ὁ. ὁ. diurnus, hoc est spatium totius diei, ἡμέριος. Et ad personam relatum, πανήμεριος sunt, qui manent cum aliquo totos dies, quique assiduus ad sunt indiuidui comites. Herodias. lib. 1. οὐ πανήμεριος σωτὴρ αὐτοῦ τῷ. Huic opponitur παννύχιος.

Πανήμερος. παννύχιος.

Πανήπορος. ὁ. ὁ. inops.

Πανήμιος. ὁ. ὁ. i. graciosus, omnibus placens, τοῖς ἅλλοις, πανμίχανος.

Πανήμιος. per omnia congruens.

Πανάντων. pator.

Πάνθηα. ὁ. ὁ. Panthea uxor Habradate Susij ductoris sub Cyro maiore caelestissima, & uiri amantissima.

Πάνθεον. ὁ. ὁ. Pantheon, templum Romæ, in quo omnes dii colebantur, quod Bonifacius Pontifex maximus quartus à Gregorio, dono accipiens à Phoca Casare, in templum omnium sanctorum conuertit. Dicitur à παρ & θεός.

Πάνθηρ. ὁ. ὁ. panthera Latine, nominatio formato ex accusatiuo Græco, sicut κρατήρ, cratera. &c. &c.

Πάνθηρος. retis genus, ex eo nomen habens quod omnes feras concludat.

Nam θήρα uenatum significat & aucupium. Sic πάνθηρος pro eodem.

Πανδοινί, aduerb. solenni epulo, per totam ætatem, per omne conuiuium.

Πανδοινίον. epulor.

Πανδοινίον. &c. &c.

Πανδοινία. ὁ. ὁ. epulum, solenne conuiuium.

Πάνθερον. omnia uidens, πανθέρας.

Πανθροσος. ὁ. ὁ. omnia euulgans.

Πανθυμαδός. toto animo.

Πάνθηα. ueneranda, perquam sacramenta, omnibus sacris prosequenda.

Πανίας. purus, candidus.

Πανικός. ὁ. ὁ. quicquid cum stupore contingit. paucor sine causa abortus, terribilium inane, à Pane deo, qui tales terrores subito animis immittere credebatur. Polus. Miscel. ca. 28.

& Eras. prouerb. Panicus casus.

Πάνιον. purum, album, eiusdem coloris, furibundum.

Πάνισκος. personæ theatricæ à Pane dicta, quasi affectu Panis, quem Vergil. deum Arcadiæ uocat.

Πανήμιος. ὁ. ὁ. fanū Apollinis in Ionia.

Πανώνιος. ὁ. ὁ. conuentus duodecim oppidorum Ioniæ. Bud. Com.

Πανίας. attonitus, garrulus.

Παννύχια. pernoctio.

Παννύχιοι. Homer. Iliad. β. εὐ καὶ παννύχιοι καὶ ἡν Βενηφόρος αὐτοῖς, id est, ὅς τις νυκτὶ, per totam noctem.

Παννυχιαίος. ὁ. ὁ. nocturnæ uigilia.

Πανόδυστος. ὁ. ὁ. semper querulus.

Πανοικισία. ὁ. ὁ. tota domus.

Πανοικί, aduerb. cum tota domo, nullo relicto. Lucas in Actis, πανοικί πᾶσι σωκὲς τῷ θεῷ. Et πανοικί ἀνθρώποις dicuntur, qui funditus pereunt, ueluti cum pestilentia nullum in familiam reliquum facit.

Πανοικός. ὁ. ὁ. πανοικισία, ut παρὰ τὸν αὐτόν, cum tota domo absorptus est.

Πανόδιος. ualde beatus, πανμωδός.

Πανολοβία. ὁ. ὁ. internecio, & eiusmodi perniciēs, ut nihil omnino reliquum fiat. Eras. Chil.

Πανέμφοτος. ὁ δ. perditus.

Πανουφάιος. ὁ. Iouis epitheton, (ut est apud Ouid. Ara panomphae uetus est sacrae tonant) compositum ex πᾶς, ὁ ὅμνη: uel quia ab omni lingua colatur: uel quod omnium uoces audiat.

Πανοπία. ας. ἡ. armatura, apparatus armorum, uel uniuersitas armorum, Ambrosio interprete: Hoc enim nomine intelligitur quicquid ad armandum in pugnam multem pertinet, quasi dicas omnia simul arma quae ad iurum pertinent.

Πανόπλις, uel πάνοπλος. ὁ. i. oculatus, oculis plenus, undiq; apparet, omnibus conspicuus.

Πάνορμος. statio, ἢ. ἡ ἀρχὴ καθέως, ἢς ἐν ᾧ τοῦτο πᾶσα ναῦς, καὶ ἡ πᾶς ἡ ἀνέμῳ ὁμίσσεται.

Πάνος, uel πάνος. ὁ. ἡ. fax, lampas.

Πανόπλις, cunctia perdens.

Πανέρωμα. ἡ. ὁ. πανέρωμα.

Πανερρόμιον, ὁ.

Πανυγίᾳ. μ. ἰου. ὡ. π. κ. scelestus sum, κακούργῳ, malefacio, dolose ago. Neutr. absol.

Πανέρωμα. ἡ. ὁ. calliditas, καλοπηνία, ἀπάτημα, δόλωμα.

Πανερμία. ας. ἡ. fraus, uasritia subdola ὁ improba, διότις οὐκ ἐπαρταῖ, id est solertia minimè commendabilis, interprete Aristotele.

Πανέρω. ὁ. ὁ. proprie cum significat qui omnibus in rebus uersatus est, ἀπᾶν ὁ ἔργον. Verum quia huiusmodi callidi esse solent, factum est, ut accipiat Atticis scriptoribus pro callido, astuto, uastro, uersuto, uersipelli, ueteratore, fallaci, maleficioso, ὁ qui uersutia sua quiduis potest agere.

Πανόφιος. ὁ. ὁ. ante oculos omnium, insi

gne, splendidum, ulimum, magnum. Iliad. φ. πανόφιον ἔχον.

Παντασία, ὁ ἀπορία. auditio sub praecone.

Πανόγία. ας. ἡ. πανοπία, cum quis omnibus armis instruitur. Dicta uox ἀόλος, ut pars pro toto accipiat.

Πανόλιον. ὁ. ὁ. plenilunium.

Πανόθεος. ἡ. ὁ. ὁ. omnipotens.

Παντομία. παντομία.

Παντομία, ὁ.

Παντομία. cum toto exercitu.

Παντομία, uel παντομία. omnino, prorsus, cum toto impetu, omnes simul, cum toto exercitu. Thucyd. παντομία δὲ ἔσθ' αὖτα, omnino prorsumq; integer.

Παντομία. ὁ. ὁ. ualde trahens.

Παντομία. qui in quouis genere luctu peritus est.

Παντομία. omnino, καθάπαξ, διότι.

Παντομία. ἡ. ὁ. ὁ. cunctos iuuans, omnibus sufficiens.

Παντομία. ὁ. ὁ. nusquam umbrosus, ὁ πάντοθεν σκιάρην ἔχων.

Παντομία. ubiq; ubiq; πᾶσι καὶ ἑκάστῳ, παντοχῶς τέπειν.

Παντομία. undique, ubique, πάντοθεν.

Παντομία, ὁ.

Παντομία. quocumq; in omnes partes, quoquoersum.

Παντομία. ubique, ubiq; ἔτι construitur cum genitiuo, ut παντοχῶς γένος, ubique gentium.

Παντομία. integer, ὁ ἀνέμῳ.

Παντομία. παντομία.

Παντομία. ἡ. ὁ. ὁ. perfectus, omnino absolutus.

Παντομία. omnino, planè.

Παντομία. ας. ἡ. armatura, παντομία.

Παντομία, uel πάντο, uel παντο. penitus, ubiq; undiq; unde quaq; quoquoersum, passim. Vlpian. in Pand. οὐτὸ πάντο,

πάντο,

πάντα, ὅτι πάντα, ὅτι πάντα.
Πάντε πάντες. quomouersus, usque,
quæq.

Παντίτω. ἡγάθ, παντίτη. Philo de Mun.
ἐν ἱερῷ παντίτω δῖοι. Herodo. Poly.
δῖοι δ' ἡποίον παντίτω. Bud. Com.

Παντήμιον. voc. ὁ. ἡ. miserrimus.

Πανδολαί. voc. ὁ. ἡ. omniscius, ut πανδολαί
δαίς ἀκριβέστερος, apud Laërt.

Παντοδαπίς. ὁ. ὁ. uarius, omnifarius, omni-
nigenus, miscellaneus, συμμικτός,
undiq; mixtus, in quamlibet speciem
mutabilis, omnifariam distinctus.

Πάντοθεν, aduerb. de loco. undique, unde
de quæq; ἢ ἡγάθ ἡγάθ.

Πάντοθεν. aduerb. in loco. omnibus locis,
πανταχῶ.

Παντοῖος. ὁ. ὁ. multigena, omnimodus.

Παντοῖος. quomodocunq; omnino.

Παντοκράτωρ. omnipotens.

Παντολαβοί. ab omnibus petentes & ac-
cipientes, οἱ παρὰ τῷ προσέχοντες ἡμῶν
βάνοντες ἢ αὐτῶντες.

Παντοκράτρια. voc. ἡ. uenditrix multarum
rerum.

Παντοκρηγόνιος. uita breuissima.

Παντομύς. undiq; mixtum, πολυμύς.

Πάντομος. ὁ. ὁ. audacissimus.

Παντόμιμος. ὁ. ὁ. histrio.

Παντόπαιον. omnino.

Παντοπῆλον. ὁ. ὁ. nundina.

Πάντοσι. undique, in omnes partes.

Πάντοσι. semper, ἡγάθ, ἀπαυρόσι.
Math. 13. ἡ γὰρ οὐ πάντοσι ἔχεται.

Παντοφόρος. ὁ. ὁ. &

Πάντοφορος. fecundus, semper nutries.

Παντοπῆρος. uaser, improbus, audax.

Πάντος. omnino. Lucian. ταῦτα γὰρ ὁδο-
ὗν ἢ φύσιν, ὡς ἂν ἀποδίδωκεν ἀπαντας,
uelis nolis.

Πάνν. ualde, planè, sanequàm. ὁ ὡς ἂν,
illustris, clarus, potens, potens admo-
dum, summus. Lucian. in Icarome.

ἔχοντες παρὰ αὐτῷ ἡγάθ τοῦ πάνν διός
ἡγάθ ἡγάθ, id est ab ipso illo summo
Ioue. Τὸ πάνν, penitus, nimirum.

Πάνν, &

Πάνν ἢ ὁ. concedentis sunt cum affir-
matione. Cicero dixit sanè & pro-
sus.

Παντοφῆτος. praestantissimus, alifsi-
mus.

Παντοφῆτος. excellens, egregius.

Πάννσα. τροφὸς, uitta, fascia crines reci-
nens.

Πανόστος. ὁ. ὁ. ultimus, postremus.

Πάντοσι. frequenter, feruè, magnopere.

Πάντοσι. idem.

Παντοφῆτος. ὁ. ὁ. excubiae nocturnae.

Παντοφῆτος. μ. ἰού. π. ἡ. excubo, perno-
cto. Neutr. absol.

Παντοφῆτος. ὁ. ὁ. per totam noctem.

Παντοφῆτος. ἰδός. ἡ. festū Dianae quoddam
quasi peruigilium, uigilia nocturna,
pernoctatio, ludi nocturni, ut appa-
ret ex Platone.

Παντοφῆτος. ὁ. ὁ. nocturnus, per totam no-
ctem.

Παντοφῆτος. voc. ἡ. internecio, perniciēs,
ut nihil omnino sit reliquum. Ponit
& aduerbialiter, funditus, perdis-
tè, ad internecionem.

Παντοφῆτος. ὁ. ὁ. &

Παντοφῆτος. voc. ἡ. perniciosus.

Παντοφῆτος. voc. ἡ. perniciēs.

Πάν. calceamenti genus.

Παντοφῆτος. ὁ. ὁ. paxemadium, id est
panis bis coctus. uox est Romana.

Παντοφῆτος. ἰδός. ἡ. idem.

Παντοφῆτος. acquiri, ditatus sum.

Παντοφῆτος. tangere, contrectare, demul-
cere.

Παντοφῆτος. pape.

Παντοφῆτος. uox qua filij ad patres uiuntur
reuerentiae causa. Vnde

Παντοφῆτος. μ. ἰού. π. ἡ. inuoco auum,

ut infantes faciunt, parem nomino,
infantium more blandeq̃ parem ap-
pello. (Istoph.

Παράξ imitatio crepitus uentris, Ari-
πάπας. ὁ. pappā, pater. Scythæ &
Bithyni louem πάπασ uocant. Cal.
li. 6. c. 4. 43. (rio.

Παπαρμός, patris ab infante appellas
Παπάω. μ. ἰ. ω. π. ἰ. ω. ὁ. παπάω. Cal.
li. 6. c. 4. 43.

Πάππος. ὁ. ὁ. auus, barba inferiori labro
agnascens, nam superior μύσας dici-
tur. Item πάπποι dicuntur flores
carduorum. Pappos quoq̃ uocant La-
tini, teste Pomperio.

Παπῶα. τὰ. auita.

Παπῶος. ὁ. ὁ. auius.

Παπῶω. μ. αὐῶ. aspicio, lustro oculis,
obseruo, circumspicio. Αἰτιῶ. accus.

Πάρ, ἀποκορυφωτικά pro παρὰ.

Πάρα. pro παρὰ. ἔστι. adest, adsūt, adsum.

Παρά προpositio cum tribus casibus
construitur. Cū genitiuo enim idem
quod παρὲς significat exitum à perso-
na, ut βοηθῆσαι παρὰ κυρίου, Auxilium
meum à domino: παρὰ τῷ νόμῳ κινῶν-
ται, à lege iubetur. Sic etiam παρὲς
ἐμῶ, à me. Lucia. ὅτε παρὲς ἐμῶ ἐκπαίδας
κατάπαντα ἐκτίσας. Cicero, sed etiam
dicere se à me soluere: pro, de mea
pecunia. Item supra, ut παρὲς πα-
ρὰ πάντων θεολόγων τυγχάνω. Cum
datiuo significat prope seu iuxta, re-
ferturq̃ & ad loca & ad personas,
ut παρὲς μοι ἐστὶν ἡσυχία, apud me uersa-
tur: παρὰ τῷ κυρίῳ ἵκεος, Apud Domi-
num misericordia. Aristoteles ta-
men ad Eudem. παρὰ τῷ θεῷ dixit,
pro à Deo. Cū accusatiuo ponitur
pro ad, & significat motum ad rem,
παρὰ οὐ ἰδὼν, Ad te ueni. Item cir-
ca, ut παρὰ πάντα τὰ χεῖρα, Circa os

me rebus, Demosth. παρὰ ταῦτ' ὅτι,
In his positum est. Item prope, ut
παρὰ τὰς πύλας ἐστὶν ὁ τάφος, iuxta fossam.

Item causam, cur quid fiat, demon-
strat, ut παρὰ τὸ ὅτι ἡ δόξα, Gloria
est, eo quod bene uiuatur. Itē prae-
ter, ut παρὰ τὴν νόμον, prater legem:
παρὰ τὴν γνώμην, prater sententiam,
prater opinionem: παρὰ πρὸς τὸν, prae-
ter decorum. Item à Plato. ἀπὸ ἡμῶν
μαί παρὲς μέσων εἶν παρὰ τὸ εὐνο-
εῖας, Existimo ab hoc in primis salu-
tem esse. Cōposita autē minuit, ut
παράνομος ῥήτωρ, male moneta, id est
adulterinus orator. Aut prope, seu
iuxta significat, ut παραπονῶν, pro-
pe sequi, subsequi, assiduum adesse.

Ab ea propositione manant uarij
modi loquendi, de quibus apud
Budi. Com. ut;

Παρά μίαν, inepitē.

Παρά μίαν, uicissim, alternis.

Παρά πολὺ, uel παραπολὺ coniunctim.
contrarium habet usum. Aliquando
enim idem quod κατὰ πολὺ significat,
apud Pausan. Thucyd. & Plut. ut,
παραπολὺ μὴ τῶν θεβῶν χαίρειν, πα-
ραπολὺ δὲ τὰ χαλκιδαιμονίων ἀμυνόντων
φανέρων. Greg. παραπολὺ τὴν τάξιν
ἐλάττωσεν, Valde immutato ordine.
Interdum contrario τὸ ἐλάττωσεν si-
gnificat, ita ut παρὰ hic minuat, ut
apud eundem Gregor. ἐλὼν ἐξ ὧν, ἢ πα-
ραπολὺ τὴν ἐκτίσιν. Id est, sin longe à
meritis tuis dicēdo absumimus, & mi-
nus q̃ pro spe nostra successit oratio.

Παρά τί, propter quid, unde, quāobrem.

Παρὰ τὴν ὁδοποισίαν, obiter.

Παρὰ τοῖς ποσὶ, ad pedes, prope.

Παρὰ τὸν κατὰ, uide in κατὰ.

Παρὰ τοῖς συμβούλοις, à consiliis.

Παρὰ αὐτὰ τὰ δεικνύμενα, protinus admis-
si delictis, recentij adhuc secus ada-

Παραβλάττω. iuxta germino.

Παραβλέπω. male uideo, cacutio, negli-
genter aspicio, oculos intentos non
habeo, hoc est, καὶ ἀνέω. Accipis-
tur pro παραβλέπω, limis aspicio per in-
dignationē aut simultatem, aut iram
precipitum, nō recto aspectu intue-
or. Aristoph. Vesp. πότερ' ἂν τὴν περὶ
τὴν παραβλέψασα ἰτίσω, altero oculo
loto tue aspiciens. Bud. Com.

Παραβλέψω. ior. i. aspectio, hallucina-
tio.

Παραβλέσω. deceptiue, perperam, obli-
que. Item facere, per comparatio-
nem, ὡς ἀντιβολῆς, ἢ ἀποκρίσεως.

Παραβόλημα. equorum pabulū, Homero.

Παραβόλη. ὅ. ὁ. comparabilis.

Παραβόλῳ. παραβόλῳ, ἀπειθῶ, scia-
tatio.

Παραβόλη. ὅ. ὁ. ὅ.

Παραβόλῳ. ὅ. ὁ. Strabus. παραβόλῳ,
διεστραμμένας ἔχει τὰς ὄψεις. Homer.
Iliad. i. παραβόλῳ τ' ὄφθαλμός, de li-
tis loquens.

Παραβόλῳ. ὅ. ὁ. parabola, comparatio,
collatio.

Παραβολικός. ὅ. ὁ. collatiuus, compara-
tiuus.

Παραβόλος. ὁ. ὁ. stolidus, incautus, qui
nō tenet nomen, audax, confidens, te-
merarius, periclitator. Plut. de Caf.
τὸν μὲν μάλιστα τὰ παραβόλα καὶ μεγάλα
πράγματα ἔχει δεινὰ. Dicitur ὅ in bonā
partem Polybio, τῶν γὰρ (inquit) παρα-
βόλων καὶ πολλῶν ἔργων. Cic. pro Cluent.
dixit pro Cluent. Quod aut ij, qui ad
fraudem callidi sunt, nō tantum aus-
dent, quantum excogitant: aut illi,
quorum cminet audacia atq; proies-
ta est, ἀ consilijs malitiæ deserunt.
τὸ παραβόλον πρῶτον apud Iso-
crat. pro bello ponitur, auso scilicet
discriminis pleno. Significat etiam

ὁ ἑταῖρος, adulterinum, non germa-
num. Aristoph. Vesp. πότερ' ἂν πῶς
ἴσῃ καὶ παραβόλος. Bud. Com.

Παραβόλος. ἢ regione, ἀντὶ τοῦ μείσας.

Παραβόλος. qui transuerso aquilone
perflatur, id est ab latere.

Παραβόλος. perperam cōsulo. Paul.
ad Ephes. παραβόλος καὶ ψευδής, Nō
habens rationem uite.

Παραβόσι. acclamant.

Παραβόλῳ. μ. ὁ. ὁ. π. ἀνα. determino,
brauium intercipio, debito premio
fraudo. Actiu. accus.

Παραβόλῳ. paulominus.

Παραβόλῳ. ingredior.

Παραβόλῳ. complementum.

Παραβόλος. ὁ. ὁ. absconditus. Vnde fo-
rum Athenis in obscuro urbis lo-
co situm, in quo minime quæq; lies
agebantur, parabyssium dicebatur.
Cal. lib. 15. cap. 9.

Παραβόλῳ. μ. ὁ. ὁ. π. ἀνα. imbuo, infero, in-
tendo, iuxta aliquem reclino. Actiu.

Παραβόλῳ. consoleris.

Παραβόλῳ. ὁ. ὁ. interdictum, petitio
magistratus, ambitus ὁ preces ami-
corum proreis causam dicentibus,
Demosth. περὶ τῆς παραβόλῳ. Bud. Com.

Παραβόλῳ. ὁ. ὁ. interdictum, ueti-
tum, sicut παραβόλῳ, Demosthen.

Apud Isoctra περὶ τοῦ μ. accipitur pro
præcepto ὁ hortamento consilioq;
καὶ τὸ μίλλοντος (inquit) ἔχοντος παρα-
βόλῳ καταλαμβάνει, Bud. ibidem.

Παραβόλῳ. admonitoriē, adhor-
tatiuē.

Παραβόλῳ. μ. ὁ. ὁ. π. ἀνα. admoneo.
Item inuito, ut παραβόλῳ ὅς τὰ δει-
κναι, Lucian. Item condico, consti-
tuo. Plato in Phæd. παραβόλῳ ὅς τὰ
ἀπὸ τοῦ ἑταίρου ὡς πρῶτα ἀνα-
καταστήσει. Itē acceso amicos, apud
Lysi. unde παραβόλῳ, pro prece ami-
corum

edrum. Ex quo & pro ambire magi
stratū, & ἀσπίδων ponitur. Qui enim
candidati erant, denuntiabant ami-
cis, et eos accersebāt ἐπὶ τῷ συναγωγῇ
ῥητοῖσιν. ut παραγγέλλειν τὸν ἀσπίδα,
παραγγέλλειν ἀπονομίαν, Plutarch.

Item denuntio, ueto, interdico. Lu-
cas in Act. ca. 5. ὁ παραγγέλλει παρα-
γγέλλειν ὑμῖν, μὴ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνό-
ματι τούτῳ. Nōne concepiis uerbis in-
terdiximus uobis, ne doceretis in
hoc nomine? Et Demosth. ἐπεὶ δὲ ὅσα
τῆς παραγγέλλειν ἀνάγκη, id est edi-
ctio praecepit. In Pand. quoq; Gre-
cis mulier praegnantis post diuortium
παραγγέλλεται ἀνδρὶ dicitur, cū ma-
rito denūtiat se praegnantem esse ex
eo: contrā maritus ἀντιπαραγγέλλεται
dicitur, quod est quasi obnuntiare,
uel nuntium remittere praegnantem, id
est nō uelle agnoscere ex se praegan-
tem esse. Παραγγέλλεται ἀνδρὶ ἄνδρας, uiris
lem togam sumo, ad aetatem uirilem
perueni. Bud. ibidem.

Παραγγέλλω. uet. ἡ. interdici. Vnde
ἀπὸ παραγγέλλω aliquid fieri in ca-
stris uel in acie est, cū classico nō edi-
citur, sed per manus imperium tradi-
tur & accipitur. Xenoph. ἀναβ. 4.
την καὶ τὰ ἀνατάττει ἀπὸ παραγγέ-
λλω. Bud. ibidem.

Παραγγέλλω. τὰ. praeferre nata.

Παραγῶ. degusto.

Παραγῶ. μ. αὐτ. π. α. α. deliro per se,
nescientem. Neutr. absol.

Παραγινώσκει. adsum, reuertor, uenio,
aduenio. Item auxiliior, succur-
ro, quod etiā adsum Latine dicitur.

Παραγινώσκω. decipior.

Παραγινώσκω. perperā & iniquē statuo
& iudico. Genit. aut accus. Bud. Cō.

Παραγκύβω. cubito opposito arceo,
importunē propello, obuios & admo-

tos protrudo, & amolior. Lucian.
παραγῶ. ὅστις ταῖς ἀφ᾽ ἡμῶν
ἐκείνων παραγκύβω. Vnde &
pro repudiare, siue διωδῶ & ἀλα-
κρῶ dicitur. Cubito enim sole-
mus oblata rejicere, cum pudet acci-
pere. Bud. Com.

Παραγῶ. negatio, ἔρρισις.

Παραγῶ. ὁ. ἡ. derivatio.

Παράγραμμα. ἡ. quod ultra solitum, uel
iustum additur & inscribitur. Bud.
Comment.

Παραγραμμάτισμα. uocum & literarum
simulium exaggeratione incesso, ut il-
lud Timonis dictū, ὡς ἀνέκτασθαι
τῶν πεπραγμένων θάματα ἀδός.

Παραγραμμάτισμα. uicium peruersae li-
teras pronuntiantium, ut si ἀνὶ τοῦ
κόρατος, κόρατα quispiam dicat. hoc
etiam παραγῶμα uocant. Bud. Com.

Παράγραπτος. peregrinus, alienus, spu-
ritus, suppositicius, adulteratus.

Παραγράφω. excipere, praescribere, id
est exceptione summouere petitionē.

Interdum accusationem transcri-
bere & transferre, ut γράφω τῷ φόρῳ
παραγράφω, Demosthen. de quo
Bud. Com.

Παραγραφή. ἡ. ἡ. exceptio, praescriptio,
effugium litis. Item compositio,
illecebra, ratio alliciendi, πρόσμιμος.

Est etiam annotatio in margine,
et scholium, annotationis signum in
margine ascriptum. Isocra. ἀρῶ. ἡ.
ἡ. ἀπὸ τῆς παραγραφῆς ἀνάγκη τὰ
ἐπὶ ἡμετέρας. Inde paragraphi,
uel paragraphae iurifconsultorum.

Dicitur quoque eo nomine tro-
pus poëticus, cum praecedente com-
pleto ad alia fit transitus, ut ἡ ἐν
τῷ πόντῳ κατὰ σφάτεον.

Παραγραμμός ἀγῶν. est litis contestatio
super translatione & super exceptio

ἰσχυρὰ πρὸς τὸν οὐδὲν ἄλλο παρὰ
 δι' ἑαυτὴν διδασκῶσα. Item accipio
 à maioribus, & famam referentem acci-
 pio, παραλαμβάνω. Plato de Leg. 4.
 φίλων τῶν παρὰ διγμῶν τῆς τῶν
 τέτι μακαρίας ταῦτε.

Παραδιατρεῖσθαι. conuersari, & alij con-
 uinere.

Παραδιαιολέειν. ἢ. dilatatio.

Παραδιαιρέω. ὁ. scholæ & disputatio-
 nes infrugifere, μάταια ἔχειν. παρὰ
 enim hic uitiat dictionem. Venit eo
 Paulus 1. ad Timoth. 6.

Παραδιεσχημίζω. uitiōse disunctum,
 Gellio interprete. Vox est dialecticis
 in usu.

Παραδιήκω. ἰος. ἢ. annarratio.

Παραδιοικῶ. malè administro, nec rectè
 nec ordine administrationi civili me
 immisceo, administrationem alij re-
 fle traditam ad me trāsferre conor.

Παραδοικῶ. ἢ. λόγον ἀνελπίων.

Παράδοξος. ὁ. ἢ. admirabilis, præter
 opinionem, inauditus. Vnde παρὰ
 Stoicorum, de quibus est libellus
 Ciceronis.

Παράδοσις. ἰος. ἢ. constitutio, traditio,
 ut παραβαίνειν τῶν παραδόσεων τῶν
 προσβέτιων, Matth. 15. Item man-
 cipatio.

Παραδουλεῖν. concumbere, παρακοιμῶ-
 εἶναι.

Παραστὰ μῦρον. superate cursu.

Παραστρωιδῆς. hypetræ deambulatio-
 nes, xystia appellant.

Παράστροφος. ὁ. ἢ. ambulatio.

Παραδυναστέω. ἢ. συνάγω, simul re-
 gno.

Παραδύομαι, &

Παραδύω. mergor, ingredior, irrepo,
 fallo introeundo & me insinuan-
 do. Bud. Com.

Παράδωσις. ἰος. ἢ. adiutus, irrepitio.

Παράδοσιν. cupio tradere.

Παραάδω. prope aliquem canere.

Παρασύννυμι. adiungo.

Παραμίξω. admiscens.

Παραζέλω. μ. ἴσω. π. ὡκα. ad emula-
 tionem prouoco, extimulo. Ἀλτιν.
 accusatiuo.

Παραζέλω. diminutè uiuere.

Παρασύννω. ὁ. ἢ. gladij genus, quod ad
 zonam accingebatur.

Παρασύννωμι. μ. ἴσω. π. ὡκα. cingo. Ἀλτιν.

Παρασφωρίς. paruius gladius, pugio.

Παραθαλάσσιος. ὁ. ἢ. maritimus.

Παραδάπνω. calfacio, παραθρμάνω.

Παραθαρσύνω. μ. ἴσω. π. ὡκα. dehortor.
 Ἀλτιν. accusf.

Παραθῆναι. commendare seruandum,
 ueluti cum depositum cōmittimus.

Παράθρμος. calidus, audax, indecore
 faciens.

Παράθυμα, &

Παράθρσις. ἰος. ἢ. σύγκρισις. comparatio.
 Item appositio, ferculum.

Παραθῆω. transcurro, prætercurto, pro-
 pe curro.

Παραθωρῶ. μ. ἴσω. π. ὡκα. despicio.
 Ἀλτιν. accusf.

Παραθήνω. exaccio, παραθῆνω, ἀποθῆνω.

Παραθήκη. κς. ἢ. pignus, depositum.

Παραθρῶν. miser sum, & uiribus fra-
 ctus.

Παρά, ποῦ. pro παρὰ, ut παρὰ ποταμὸν
 πλυνθιμός.

Παραθῆμα. τος. uolā.

Παράθρσις. ἰος. ἢ. admonitio.

Παραθρῆτις. ἢ. ἢ. admonitor.

Παραθρῆτιός. ἢ. ἢ. admonitorius.

Παραθῆω. μ. ἴσω. π. ὡκα. admonéo. Ἀλτιν.
 datiuo.

Παραθρῆσσω. innuo. Accusf.

Παράθρην. priuare, auferre.

Παράπωμα. τος. deliratio.

Παράπωμα. recusio.

Παράρτησις. *ademptio.*

Παραίρημα. ἢ. restis. Thucyd. ἐν τῷ ῥίμῳ
τίων παραιρήματα ποιῶντες.

Παραρῶμαι. adimo, aufero, detraho.

Passiva uoce tantum dicitur, & interdum cum uno, interdum cum duobus accusatiuis constructur.

Παρσιονμορ. illicitum, indecorum.

Παράσιον. idem, sinistrum, aduersum.

Παραίω.ργαίετο.

Παρατίνομαι, μίλλομαι, π. κμαι. excipio,
excuso, deuito, abdicō. Item miti-
go, placo, πάρισμαι, rogo, deprecor,
peto, ut apud Menand. παρατίμας
στὸν συνήμωλον.

Παρατίθ. μ. ἑσ. π. κα. idem. Αἰτίη.

Parasiticares respectus.

Παροῦτησι. i. excusatio, exulsio.

Παρακαταῖς. intercessor, defensor.

Παράτιος. εν. αὐτορ.

Παραπόνιον. s. ἡ. πλαγία, regio.

Παραφάνης. v. i. admonens.

Παράφρασις. ιοϛ. ii. admonitio. Iliad. λ. α.
 γὰρ ἡ παράφρασις διερῖ τὰ ἴδιον.

Παρατάσω . extendo, commoueo, ui-
bro, salto.

Παραπυρομένος. s. d. suspensus. Herodo.
 Polym. ἀχαιείδω παρὰ τὸν δ' ἔϊον μιν
 τὸν παραπυρομένον ἐκ τῆς ἰσθμῆς.

Παραυρῖσαι. λιχατε, ἰκχωρῖσαι ἄρθρον.

Παραφύλαμα. αἴγ. ῥ. adductio.

Flaportu sinos. præter ius, contra quàm
decer.

Παραβάνη, σ

Παρακαλῶμαι, ὁ

Παρακαλῶ. μ. ἰσω. ῥ. ικα. iuxta colloco,
assidere facio, sedeo, assideo. Dici
tur ὁ παρακαλῶν pro eodem.

Παρακαθίμι. utrinq; demitto. Bud. Cō.

Παρακαθίσκει. iuxta colloco, atq; custo-
dem appono, ut παρακαταστήσῃ τινὰ ᾧ
οὐκ ἐστὶν φιλία, Demosth. Aliquan-
do ponitur ἄντι τῷ ὕψιμα, ἢ παρὰ

anymus habetum, quasi alerinfecus
colloco, isocr. & Plus. Bud. Com.

Παρακαίριος, Θ (cens.

Παράκαιρ. εν. ὁ. *intempestivus, inde.*

Παρακλήσιον μ. ἰσoron. w. κρισι. conso-
lot passivè. Habet quod significatio-
nem actiuam, sicut

Παρακαλῶ. μ. ι. ω. σ. π. α. α. consolor, hortor. Vnde ἀντιπαρακαλῶ Xenoph. pro in diuersum hortari. Item obsecro, oro. Greg. τὸ δι παρακαλῶμεθα, ἀδελφοὶ ὑπακούετε. Itē pro alio precator interuenio, ut aduocatus Opatronus. Vnde παρακαλῶντες. Item aduoco, id est aduocatum accerso et imploro, παρακαλῶν διμοδεῖν, Αεσφίν. Est etiam euoco, ut παρακαλῶς ἐς συνμαχίαν, Synesf. Αεσφίν. οἱ δὲ ἡμίττοι πρὶος ἐς ἀνδρῶν παρακαλῶντες τὸς ἑλλῶας ἐπὶ τῷ ἐλπίσσορ.

Παρακλημένοι μάρτυρες, sunt tes-
tes rogati, quibus οi προσχόμενοι oppo-
nuntur, id est fortuito oblati. Aëtii.
accus. Bud. Com.

Παρακαλῶμαι, ὅ

Παρακαλῶ. μ. ὑψ. π. νφα. cooretio.

Item sicut *ἐκκρύπτωμαι*, oculos
meos contego, ne uideam quippiam
horribile aut auersandū. Bud. Com.

Παρακαράτις. adultero, falsò signo.

Παρακατάβηται. sacramento contende
re, sponsione certare.

Παραράσις, i. s. i. depositum, fideius-
sio. Actionis genus, ubi tam actor
quàm reus apud aëta decimam par-
ti aestimationis litis deponebat, mul-
tam scilicet futuram temerè litigan-
tis. Neq; modo sponsionis iudicium,
sed etiā ipsa pecunia deposita hoc no-
mine significatur, id est rā ὑποθήκη.
Latine sponsio dicitur. Bud. in Ann.
et Com.

Паракалавіжн. пр. і. depositum, fiducia.

Παρακατακλίνω. adhibeo, admoveo, inclino, iuxta colloco, uel in lecto uel in mēsa, quod ὁ παρακλίνω dicitur.

Παρακατατίθημι. depono, id est, commendo, datino iunctū. Plac. de Rep. 1. Significat ὅτι dare quippiam fiducia contrafacta, fiduciarium do, depono tanquā apud sequestrem. De hoc Bud. in Annot. Itē credo. Xenoph. ὁ ἰατρὴ σῶμα τῷ ἴκασθ' ὁ ἀσπίτης παρὰ πατατίστρα, quasi fidei cōmittit, creditur. Sic Aeschin. κατὰ τύχην pro fortuna committere. Bud. Com.

Παρακατατίθημι. i. immutatio.

Παρακατατίθημι. concumbo.

Παρακατατίθημι. defigo.

Παρακατατίθημι. π. ὅμιον. π. ὅμιον. ex multis unum facio, compono.

Παρακατατίθημι. depositū, παρακατατίθημι.

Παρακατατίθημι. abutitur.

Παρακατατίθημι. tenax.

Παρακατατίθημι. idē quod κατίζει, nisi quod intendere uidetur significationem, retineo, ἔχω. Vnde παρακατατίθημι τῷ χυμῷ τῶν καρπῶν, retinere usum fructuū. Et παρακατατίθημι τῇ μνήμῃ, memoria tenere ὅτι cōplecti.

Παρακατατίθημι. adiaceo.

Παρακατατίθημι. fercula.

Παρακατατίθημι. tempus prateritum. adiacet enim ac prope est praesenti. Vide in ἀόριστος.

Παρακατατίθημι. aleum, blasphemum, inopinatum, insuetum. Suid.

Παρακατατίθημι. delirus, insanus, μωρό. (inquit Suid.) ὁ ἄνθρωπος, παρὰ τὸν νόμον. Item improbus, prauus. Vnde ὁ de numismate perpetrā cuso dicitur. Ex quo ad quasuis res fucatas transferitur, quae similitudine imposturam faciunt. Suid.

Παρακατατίθημι. insaniebant.

Παρακατατίθημι. μ. ὅμιον. π. ὅμιον. hor-

tor, excito.

Παρακατατίθημι. i. horatio, cōsolatio, aduocatio, pronocatio.

Παρακατατίθημι. i. idem.

Παρακατατίθημι. i. curatio, quae sit manu chirurgi, cum morbus aliter curari nequit, iungitur prius locus, deinde acus uel hamulus infigitur.

Παρακατατίθημι. perpetrā luctor, uel amplius iusto, ὅτι prae alios luctor.

Παρακατατίθημι. mihi imminet periculum, passiuē.

Παρακατατίθημι. quod periculose suscipiunt, quod periculosum est tractatu.

Παρακατατίθημι. temerē ὅτι audacius periclitior. Sic Cic. pro Quinte. Omnia circumspecti Quintius, omnia periclitatus est. Bud. Com.

Παρακατατίθημι. μ. ὅμιον. π. ὅμιον. permutō, trāsfēro. Item inuerto, peruerto, ut παρακατατίθημι ἑαλέγῃ, Dionys. Item labefactio. Gregor. κατὰ τὴν φύσιν ὅτι ἡ φύσις τῶν ἡμετέρων μετασθῆναι, καὶ παρακατατίθημι. Item prouoco, irritō. Item indecorē ὅτι instabiliter moueor. Aristoph. Παρ' ἰδὲ, οὐκ ἔστι μὲν παρακατατίθημι ἰδὲ, En tibi me, animaduerte num inter uerba indecore tibi moueri uidebor. Vnde ὅτι pro adblādiōr ponitur, adulor, hoc est causam moueo alicui adblandiendo.

Item ἡ φύσις τῶν ἡμετέρων, aliud quid secus in me admitto, aut de me consulo. Vnde παρακατατίθημι, in furorem uersi ὅτι furibundi, ὁ ἄνθρωπος. Theophr. 6. de Caus. passiuē usus est de uino, quod sub sydere turbido motu uiuatur, καὶ μάλιστα τῶν θανάτων, ἡ καὶ τῶν ἄλλων ἀναβολῆς παρακατατίθημι. Bud. Com.

Παρακατατίθημι, pro ὁ ἄνθρωπος, Plut. in Solone.

ἡ παρὰ μανὺν, per manus traditum ac-
 cipio, ut successor facit, qui prouin-
 ciam accipit, Demosthen. & Gaxa
 ex Cic. Item a maioribus accipio, &
 quasi per manus traditum accipio,
 ut parentes liberis, Plat. de Rep. 1.
 & Aristid. in Panath. Item ὑποδέχομαι
 καὶ ὁ ἀδελφεὸς, id quod Latini ex-
 cipio dicunt, Basil. καὶ ὁ ἀδελφεὸς τὰ

Sic Liu. Nec tranquillior nox diem
tam fœde ætam excepit. id est, sub
secura est. Cice. in Cat. Sed memos-
riam illius uiri omnes excipiens quo
ni consequentes. Bud. Corn.

Παραπανθάνο. lateo.

Παρατρέγουμεν, lego lius, hoc est, παρὰ τὴν
ἀρχαίαν, ἡμεῖς κατὰ τὴν κίονα πάλιν. Lius
eas in Actis, παρατρέγοντες τὴν ἑρμηνείαν,
Praterlegentes Cretam. Sic
Vergil. Et crebris legimus freta con-
citta terris.

Παραλίθω. μ. ἰψ. π. ιχα, inhonestè ali-
quid lucrōr.

Παραλείπω. μ. ἀΨ. π. εφε. omitto. Acti.

Παράληψις. 10ς. κ. στήσις 10.

Παραίχημαι. μ. ἵσταμαι. π. ἵσταμαι. accus
bo. Depon. absol.

Παραμύθιον. complectendum est.

Παραφρέσις. μ. ἰσθ. π. ψλα. deliro. Neue.
absol. (ratio.

Παράληψις. ueneratio, praeteritio, οσση

Παραλία. α. i. regio maritima.

Παρασημάνω. μ. ανῶ. p̄aetertitto. ΑΣ.

Παράλιος. γ. ὁ. litus, maritimus.

Παραρτῆσις. ἡ. mutatio, ἀμοίωσις, im-
mutatio, differentia. Plato pro hallu-
cinatione & aberratione usus est.
Bud Com.

Naxos αἰ. uicissim, alternis. Vnde πα-
ραδοξὸν ἔστιν ἐστὶν ἐν τῇ ἀλτὲρ
ναντὲς ὑποκρίσιν ἐστὶν ἐπὶ τῇ
ἐναλλάξ δicitur, ὅτι αἱ ἐναλλὰξ ἐστὶν
ἐπὶ ἀμφοτέρωθεν. Bud. Com.

Παρόλλαξις. ἡ πα:άλλαξις, exorbitatio.

Παράλλατος. v. g. mutabilis.

Παραμοδίως. μ. ἀλτ. κ. αλτ. permutatim
uario, alternis hoc & illo modo faci-
o, quemadmodum fabri παραμάτα
τελ. ἀλτ. κ. αλτ. Theophrasto
dicuntur, cum dentes serræ alternos
variant, uel alternis hinc & illinc

prominentes faciunt, ut scopi inter adducendam & propellendam serram educatur, quæ alioqui crenas serræ obstruit. Vnde παραμόρφωται apud eundem pro alternis hoc & illo modo sita, ut sunt dentes in serræ & opponitur τὸ παραμόρφωται. Ex quo & pro alternare ponitur, id est nunc hoc, nunc illud animo agitare, ut λόγῳ παραμορφώσας apud Isocr. pro uaria & alternante de homine opinione. Sic Vergil. Hæc alternanti potior sententia uisæ est. Item pro differre, uariare, nunc hoc, nunc illo modo cedere, Theophr. Et παραμόρφωται, refert, id est differentiam facit, & ad rem pertinet. Vnde ἀπαράμορφος, non differens, nō euarians, per omnia similis. Significat etiā præterire, id est διατρέψας, ἀμύβας. Xenoph. ἰων. γ. ἰσὶ τὸ παραμάσας οἱ πρὸ τοῦ ἰσάσας, ὁ γὰρ ἰσάσας οἱ πρὸ ἰσάσας, Cum primi insidias præterissent, milites qui cum Chabria in insidijs latebāt, insurrexere. Idem uerb. ἰ. ἰσὶ δὲ παραμάσας τοὺς ἰσάσας. Id est, Qui è transuerso occurrentibus anteuertunt. Sic Herodot. ἀνίσταται ἡμῶν παραμάσας, Qui modico spatio ab occurso aberrauerunt: uel, Qui parum absuit, quin mutuo obuiam fierent. Huc pertinet, quod est apud Plat. ὁ παραμορφώσας τὸ ἀντίστοιχόν τι συμῆα, Non aliud pro alio offendit, & nanciscuntur. Bud. Com.

Παραμορφία. τὰ. Latini uirgas, historici soles uocāt, auctore Seneca. Verum exemplaria habent παραία. Locus est Nat. Quest. lib. 1. cap. 11.

Παραμορφία. μ. ἰσ. π. μα. comparo.

Παραμορφία. μ. ἰσ. π. μα. ex aduerso positæ lineæ à geometricis appellantur, παραμορφία.

Παραμορφία. figura poetica, cum due dictiones synonyma pariter ponuntur, ut βόσκ' ἔτι.

Παραμορφία. μ. ἰσ. π. μα. mutuis, inuicem comparatur. Isocr. τριτὸν δὲ τὸ παραμορφώσας, καὶ τὸ λυσιδωρὸν τὸν ἑχόντα, Hæc igitur habuimus quæ de rebus utrorumq; gestis bellisq; susceptis diceremus, horum res gestas cum illorum comparando. Ex cuius imitatione, Plutarch. παραμόρφωσας uocauit, hoc est, uitas illustrium uirorum, quos binos quasi paria composuit. Significat etiam uicissim & alternis, quasi ἀμύβας. Aristot. de Iuuent. ἂν δὲ παραμορφώσας τοῖς τὸν ἀποίσιον καὶ τὸν θύσιον. Παραμόρφωται, ἐστὶν, est quod Cicero dicere solet, contendere. Soluitur aliquando dictio composita, & per accusatiuum, quem posuit ipsa præpositio proferri solet, ut παρ' ἀμύβας, παρ' ἀμύβας, παρ' ἀμύβας. Vnde Παραμόρφωται, aduerb. Aristot. de Mundo, ἡμῶν δὲ ἀντὶ καὶ διὰ καὶ σὺν, παραμόρφωται καὶ διὰ καὶ σὺν, ὡς καὶ ἀντὶ καὶ διὰ καὶ σὺν, Vocat autem (inquit de Deo) καὶ διὰ καὶ σὺν, coram compositis nominibus, aliter secus sitis, quasi dicas ἀντὶ καὶ σὺν. Si enim è regione quasi ἰσὶ τὸν οὐρανὸν hæc due uoces componantur, erit διὰ σὺν, quasi διὰ σὺν ἔστιν. Bud. Com.

Παραμορφία. ἰ. δ. deceptio.

Παραμορφία. opposita est analogiæ.

Παραμορφία. μ. ἰσ. π. μα. ἰσ. π. μα. &

Παραμορφία. μ. ἰσ. π. μα. decipio falsis rationibus, falsa argumentatione uitor, subdola supputatione uitor. Bud. Com.

Παραμορφία. ἰ. δ. deceptio per falsas ratiocinationes.

Παραμορφία. ἰ. δ. deceptor, ἀπατελὴς.

Παραμορφία.

Παραπονητής. ὁ ὁ. caullatorius.

Παράλογος, mascul. gener. ut ἀνόλογος,
 & dicitur id quod præter opinionem

& repente accidit. Thucyd. τὸ ἄπο
 λόγου παράλογος, ὅς ἐστι, πρὶν ἢ αὐτὸν

ἰσχυρῶς, προδύοντα. Diodorus

genere neutro dixit, πρὸς τὰ παράλογα
 γὰρ τὸς τῶν ἀποδιδόντων αὐτοῖς κατὰ

φύσιν, ἀδ nec opinator fortuna impe
 tus suffugia sibi met ipsi relinquentes

de thesauris loquens Susianis.

Sic Liu. Duas urbanas legiones ad
 incerta belli consules conscribunt.

Est etiam παράλογος ὁ ἀλόγος ἡ δὲ
 μένος, id est temere & præter ratio-

nem. Itē ὁ μὴ ἀνάλογος, id est quod
 præter proportionē est. Bud. Com.

Παράλογος. præter opinionem, inspec
 ratio.

Πάραλος. ὁ. nauta, remex. Item na
 vis, qua Delphos Theori ad rem

diuinam faciendam mittebantur, in
 hos usus à Repub. destinata. Dice-

batur & eo nomine iudicium tribua
 rium Athenis.

Παράλυσις. ὁ. iuxta aut unā lauari.

Παράλυσις. ὁ. i. dissolutio, paralysis.

Παραλυτικός. ὁ. ὁ. paralyticus.

Παραλύω. μ. ὄνω. π. νηα. succedo. Item

dissoluo, destruo. Vnde παραλύω
 τὸν ἀμφιβότητον, pro iudiciū inten-

tatum destituere, ceptamq; instan
 tiam aut remittere, aut quouis modo

antiquare. Et παραλύω τὸν ἀρχὴν, ab
 eo magistratu & abdicō me. Et πα-

ράλύω τὸν διωκόμενον, pro euertere ali
 cuius potentiam, Aristot. Et πα-

ράλύω τὴν ἰσχύοντα, mortem sibi con
 sciscere, Plutarch. Aliquando πα-

ράλύω est immunem facere, ut πα-
 λύντας τὸς δασιρίας, immunes sunt,

Polyb. Et παραλύω τὴν τὴν ἀσθενί-
 αν, pæne eximere, Lucia. Bud. Cō.

Παράμα. tegmen quoddam, ἡ ἰσχυ-
 ρὴ μὲν & σὺν πᾶσι.

Παραμαρτάνω. aberto, ἀποτορχάνω.

Παραβολῆς. extra uallum tentoria ha
 bere.

Παραμύθεωμι. μ. ἀψωμι. π. αμμυ. retti
 buo, respondeo, Rom. Item transeo,

pretereo. Item uicinus sum.

Παραμύθω. μ. ἀψω. π. αφα. idem.

Παραμύθω. negligo, sperno.

Παραμύθηται. mansit, adest, cupit.

Παραμύθηται. memoro.

Παραμύθω. μ. ψω. π. ηνα. assisto, perma-
 neo. Neutr. datiuo.

Παραμύθω. nomen chordæ. Vitru. lib. 7.

Παραμύθη. παράμηναι μὴ πῆν, & præ
 ternatigare.

Παραμυγείδιον. ὁ. genus gladij, arma
 crurum, femorale.

Παραμυγέδω. paululum, ferè, penè, pa-
 rum absuit.

Παραμύθος. ὁ. citra certamen uictor.

Παραμύθω. ὁ. ὁ. transcendere mixto
 lydium cantum, quod in antiqua mu-

sica non licebat.

Παραμύθω. τῶ. manenti, & mitiganti
 iram.

Παράμωτος. constans.

Παραμύθεωμι. μ. ἰδωμι. π. ημυ. conso-
 lor, do consilium, παρηγορῶ, παραινῶ.

Depon. accus.

Παραμύθω. as. ὁ. consolatio.

Παραμύθω. ὁ. ὁ. consolatorius.

Γαμύθω. ὁ. ὁ. solatium.

Παραμύθω. ex aduerso & alrinse
 cus lego. Et apud Demosth. κατὰ τὴν
 μὴ. cum due leges à duobus legum

tum, ut fiat contentio legum & παρὰ
 ἑαυτοῖς. Alibi dicit παρὰ τὴν, id est
 lege alteram legem uicissim. Apud
 Isocræ. pro perperam prælego &
 recito.

Παραμύθω. illabor.

aium quenz Neronianorum. Aristot. de Hist. r. οἱ ἁλῆες πάντες, ἔγωγε τῶν πλείων σιλαχῶν, παραπίπτοντες ὕβρια πᾶσι τὰ ὕβρια, ποιεῖται ἢ ῥε σιλαχῶν σιλαχῶν. id est, Piscez omnes, exceptis planis cartilaginei generis, admotis inuicem partibus supinis copulantur. Vbi παραπίπτοντες appellat τὸς παραπιβόμενους τὰ ὕβρια, id est qui multo attritu supinarum partium cōdunt. Cic. applicare pro eodem dixit, de Amic. Quod si hoc apparet in bestijs, uolucris, agrestibus, natantibus, suibus, cicuribus, feris, primum ut se diligant, deinde ut requirant atq; appetant, ad quas se applicent eiusdem generis animantes. Significat etiā παραπίπτοντες, quasi παραβῆναι ἁλῆων, hoc est, intercalare, interferere, interlabi. Neutr.

Παραπλάσιος. cera, qua in libris quassiones, aut quippiā aliud notamus. Ὁ παραπλάσιος, sordes in tibiārum foraminibus.

Παράπλητος. v. d. plenus.

Παραπλήνω. attexo, admisceo, immisceo

Παραπλάγιος. v. d. i. laterale.

Παραπλῖος. μ. σ. σ. π. σ. σ. annaigo, præternaigo. Neut. absol.

Παραπλησία. dementia.

Παράπλητος. v. d. d. Ὁ

Παραπλήξ. ἕως. d. infimus, mente percussus, ualde demens. Latine attonitum dicimus. Est etiam indoctus, rudis. Item incōcinnus, absonū translatione à pulsu chordarū absono & inepto. Παραπλήγιος etiā loci depressi & aqua aspersa petra in mari.

Παραπληξία. α. v. d. infamia.

Παραπληρομαίνω. v. d. completuius.

Παραπλήσιος. v. d. uicinus, propinquus, ut παραπλήσιος θανάτος. Id est similis, huius

Παραπλήσιος. similiter. (ε. ε. ε.)

Παραπλήσιος. v. d. crinitus, calamistratus eos capillos habēs, crinibus iplicitis.

Παράπλους. v. d. annaigatio, præternaigatio. (bulo.

Παραπλήσιος. μ. σ. σ. iuxta uia sto, aut ante

Παραπλήσιος. τὸν τοῦ προ παραπλήσιος Attice.

Παραπρόσθεν. statim, continuo, propé.

Παραπρόσθεν. μ. σ. σ. π. σ. σ. impedio. Act.

Παραπρόσθεν. ἢ σιωποῦμαι.

Παραποιῶ. ἢ ἁλῆος ἁλῆος ἁλῆος, adultero, falsò asimulo, & ad similitudinem ueritatis, & ne res agnoscat ut corrumpo & immuto. Hinc ἀπαρποιῶ, ἢ γνῶσις ἢ ἀνίδωρος.

Παραποιῶ. ἢ ἁλῆος ἁλῆος, accusatio falsi.

Παραπορεύω. obiter fructum percipio, ἢ σιωποῦμαι.

Παραπρόσθεν. intereo, depereo, immerito perdo.

Παραπρόσθεν. indecenter & ineptè perdo, male colloco, stultè impendo.

Παραπορεύω. uide παρά ποτό.

Παραπορεύω. οἶρε. aduectio, importatio.

Παραπορεύω. simul incedo, adambulō, ad latus ingredior.

Παραπορεύω. v. d. flumen accolens, amans amnes, riparius Theodoro interprete. (gere.

Παραπρόσθεν. prater iussa et mādāta &

Παραπρόσθεν. α. v. d. falsa legatio.

Παραπρόσθεν. ἢ ἁλῆος. falsam legationē obire, ut Cic. dixit, uel falso renuntiare legationem, uel sordidè legationis munere fungi. Bud. Com.

Παραπρόσθεν. pratermitti, prateruolare.

Παραπρόσθεν. Ὁ

Παράπλητος. μ. σ. σ. π. σ. σ. temerè & aberrante manu attingo, demulcendo decipio. Actiu.

Πορπίσσω. α. v. d. lapsus, erratum, delictum, peccatum, offensio, ἁλῆος, ἁλῆος.

Παραπίπτω. attritio, incurfus partium,
quando partes incurrit in se mutuo
et attritūtur, applicatio, adaptatio.
à παραπίπτω.

Παραπιάσω. obtego. Aristot. de Vita,
παραπιασάμενοι, obtecli. nisi sit
menda pro παραπιάσω.

Παραπρόσθεω. incaute.

Παραπρότος. ὅ. supplicabilis, id est, cui
supplicatur, ex παρά et ἀράωμι.

Παράρρησις. ἰος. ὅ. luxatio.

Πάραρος. ο. inuicilis, uanus, inconueni-
ens, animo suspensio.

Παραρράλλω. affluo.

Παραρέω. μ. ὁσω. ω. αλα. praterfluo.
Neut. absol.

Παράρρημα. pellis, tegumentum.

Παραρέγνός. ο. ὅ. dictus, consolatorius,
adhortatorius. Duplici, scribitur,
ex παρά et ἔγνός. Nam dictio termi-
nans in uocalem si componatur cum
incipiente ab ἔ, geminat ἔ, ut ἄρρε-
τος, ἰππῆρμα.

Παραρέπλω. μ. ἰσω. ω. ηλα. abijcio. Act.

Παραρέπλωμι. prateruolo.

Παραρέβυνμι. discindo, disrumpo.

Παραρέβνω. difflo, elabor, παραρίνω.

Παραρτάω. dependeo.

Παράρτημα. amulectum, id est, res que
gestatur à superstitionis in corpore
ad arcenda mala. Generaliter quic-
quid cingulo gestatur, et quicquid
ab alio pendet et annexum est, ut ap-
pendix, et quicquid applicatur et
admotum suspenditur, ut τὰ τεύχεα
ἐνὶ μύθῳ.

Παραρίσωμι. applicor, prapator.

Παραρίω. è cingulo suspendo, uel succin-
go ut ensen.

Παραρύλωμι. μ. ὕσμαι. ω. ναμι. fabrico.
Depon. accus.

Παραρύω. μ. ὕσω. π. υλα. condio, compo-
no. Actiu. accus.

Παράρμη. calcens, simiculus.

Παρασάγης. ο. ὅ. uia mensura est apud
Persas. Eudæus triginta stadia com-
minere dicit.

Παρασπίω. orno, uerro.

Παρασπίω. obquatio.

Παρασημαίνωμι. obsigno.

Παρασημαίνω. à παρασημαίνω, adultero.
παρασημαίνωμι ὅς τις τὴν γυναῖκα
ἐξ ἑσέως τὴν γυναῖκα τὴν ἑσέως, ὁ βλάπτει
μὴ τὴν γυναῖκα τὴν ἑσέως, id est ali-
quo membro mutilato insignis. Bud.
Com.

Παράσημος. ο. ὅ. insigne. Τὰ τὴν ἑσέως
νῆα παρασημαίνω, insignia imperij. Luc.
in Actis. Erat quosdam παρασημαίνω ναὺς
αὐτοῦ, cuius est mentio apud Plut. in
Symp. ab insigni illo prora imposi-
to, qualem describit Lucian. dialogo
πλοῖς, cuius ipsa puppis sensim assur-
gebat inflexa, aurea ansercula orna-
ta: è regione autem prora promine-
bat in longum porrecta, habensque
utrinque signum Idis, à quo ipsi ναὺς
cognomenentum. Hinc etiam intelligi
potest, quare ratione aliqua naues apa-
pellatae sint κείροι, id est arietes, et ὄκα-
ροι, id est hirci, quòd scilicet id ge-
nus animalium haberent tanquam
παρασημαίνω. Sic Verg. Centauro ue-
hitur magna. Bayf. de Re nau.

Παράσημος. ο. ὅ. insignis, inter alios com-
spiciuus. Item reprobus, adulteri-
nus, nothus, κίβδηλος. Proprie de
nummis, quòd scilicet aliquo signo à
numularijs notarentur.

Παρασίμωμι. insignitè et cum addita-
mento.

Παρασίτω. ago parasitum.

Παρασίτη. ars parasiti.

Παράσιτος. ο. ὅ. κόνος, parasitus.

Παρασιτήνωμι. reticentia, cum orationi
aliquid deest.

Παρασιτῶμι. reticere, longanimum
esse

esse, μακροθυμία.

Παρασκευάζω. uoce passiva, plerumq;
latentem & occultā ad doli sollicita-
tionē significat, ut παρασκευάζει μά-
χη. Theophrastus, Demosth. Sic falsum si-
ne fictū subornare testem, Cicroni.

Quāquam & in bonam partem ac-
cipiatur apud eundem Demosth.

Coire Latinis idem ualeat, de quo
Bud. in Annot. post. Inde etiam πα-
ρασκευάζω dicitur, quicquid ex
composito factum est, & meditata
fraude, Lys. Accipitur & pro ap-
paro, sicut suum actiuum παρασκευά-
ζω. Xenoph. 7. πωλ. ὁρίμαται παρ-
εσκευάζει. Bud. Com.

Παρασκευάζω. μ. ἀσ. π. α. α. preparo,
apparo, ἀπ. π. α. α. ε. suborno,
sed fere in bonam partem, ut Cic. de
Leg. Homo à natura subornatus in
uiam uenit. Significat etiam per-
ficio, id est ἀποτελέω καὶ ἀπερφέω,
quod & ἀποτελέω, & ἀπερφέω dici-
tur. Bud. ibidem.

Παρασκευαστής. οὐ. ὁ. qui preparare no-
uit.

Παρασκευή. ἡ. preparatio, parascene.

Item subornatio, hominum apposi-
torum coitio, uel ad reos opprimen-
dos, uel ad pœna eximendos contra
æquitatem iuris, legumq; interdicta.
Demosthen. καὶ ἰνίκτοι οὐδ' αὖτε παρα-
σκευῇ, ἢ ἀσκευαστοῖς. Et uicē iudicio
nulla nec coitione, nec adornata ad-
uocatione. Aeschin. ἡ παρασκευὴ καὶ
ἀσέβεια. Ex cōposito ad id allegati,
adornatiq; ut leges ferentibus per-
niciōsas astipulentur & subseruiāt.
Bud. in Annot. post. & Com. Item
commeatus, supellex, industria, fa-
cultas.

Παρασκευή. τὰ. locus iuxta scenam ca-
paciōr, in quem instrumenta ad lu-

dos necessaria imponebantur.

Παρασκευάζω. infinuare, uicinum tentō-
rium habere.

Παρασκευάζω. uibro, irruo.

Παρασκευάζω. gestio, læticia exulto.

Παρασκευάζω. cauillor.

Παραβιβάζω. μ. ἰσ. π. α. α. procedo, fero,
ei aspectu & superbo transmittō &
pratereo, ut apud Plutarch. in Cat.
παραβιβάζει τὸ δωματίον, id est impro-
bi & contemptim in cubiculum in-
trumpere & sese inferre audacius.
Bud. Com.

Παραβιβίσματα. ἢ παρασκευῆς.

Παραπάς. ἄδωρ. ὁ. ramus auulsus, cui
inferuntur surculi, Theod.

Παρασπάζω. stolonem, hoc est fruticem
agnascentem ex arbore euellō.

Παρασπίζω. unā contendo & pugno.

Παρασπίζω. ὁ. succenturiatus.

Παρασπίς. ὁ. protector, παρὰ τὸν, ὀπί-
της.

Παρασπένδω. μ. ἰσ. π. α. α. prodo, uio-
lo pacta, gero bellum. Vnde παρα-
σπονδία & dicitur, & qui perfidē
uiolatur, & qui fiducia feceris uiol-
atus est.

Παρασπένδω. ἢ. uiolatum fardus.

Παρασπονδία. ὁ. facis fragus.

Παρασπονδία. quod per huiusmodi
perfidiam paratum est.

Παρασπίς. astando propē, ἢ propin-
quo.

Παρατάς. ὠδωρ. ὁ. porticus, lapides ab
utroq; latere, ostij postes, παρατάς.
δ. α.

Παραπών. ἰσ. ὁ. assistentia, affirma-
tio, per testes pbatio, exhibitio eius
pro quo intercessit quis in uadimo-
nio promittendo. Forensis dictio est.

Vnde ἡ νύκτας ἀδίδωμι τῇ παρα-
τάσει, est dare cautionem iudicio si-
stendi. significat etiā drachmam

quam litigatores in exordio litis de-
pendebant in causis priuatis. Nomē
inde tractum quod hæc merces erat
apparitorum qui sistebant homines
in iudicio, hoc est euocabant. Est
etiam impetus animi fiducia sui præ-
diti, hoc est παρὰ στήνα, et animi præ-
sentia. Adhæc exiliū, et fuga eius
qui extorris esse iussus est. Aristote.
Polit. γ. ἀλλὰ μὴ ἀποδ' ἑμμητικὸς ποιεῖσθαι
τὰς παρὰ στήνας αὐτῶν. Quibus uerbis
significare uidetur simile quippiam
ἐστρατισμῷ, et relegationis. Bud. Cō.
Παραστήσω. μ. ἰον. π. κλζ. assisto, ad-
sum, socius sum, κλζ. Neut. dat.
Παραστάς. α. ὁ. socius, opiculator, auxi-
liarius, adest in acie, pedes equi au-
xiliariis. In choreis etiam παρὰ στήνα
dicitur, qui præfultori secundus est.
Bud. Com. Dicitur et παρὰ στήνα
lapides ueluti pilæ alteræ columnis
appositi.
Παραστήσει δυνά. actio ad exhibendum,
quam intendit is, qui rem præsentem
uendicaturus est. Α παρὰ στήνα pro re-
præsentare. Bud. Com.
Παραστήσις. ὁ. ὁ. representatiuus. Item
incitatus, παροξυντικός, δι' ἐξυμνίας,
παροξυντικός. Item fortis, hoc est
(ut Cic. scribit Of. 1.) qui non pertur-
batur in rebus asperis, nec tumu-
tuans de gradu deiecitur, sed præsen-
tis animi nouit uiri consilio. Bud.
Comment.
Παραστήσις. ἰδω. ἢ. præfecta.
Παρασχορῶν ligna recta erigere.
Παρασέω. penes accedo.
Παρασῖνω. retineo, ἀρατῖνω.
Παράθυμα. ἀρε. ῥ. audacia, arrogantia,
animi præsentia, παρὰ στήνα. ἢ παρὰ στή-
να pro animi fiducia prædictum esse,
de quo postea. Vocatur etiam μά-
μα. Item uulgu collectum.

Παραστήσις. ἰδω. ἢ. continuus ordo, capi-
ta et primæ uersuum literæ.
Παρασπῖω. sterno, extendo.
Παρασπατῖω. bellicis rebus immi-
sceor.
Παρασπατῖον. qui adherent impe-
ratoribus exercitus.
Παρασπατῖον δόμου. castra admo-
uo.
Παρασπῖω. peruerto, obtorqueo.
Παρασυγγραφέω. contra symgraphæ con-
uenta facio, et fidem promissam in
satisfacendo fallo.
Παρασύνθεσις. ἀδ. ῥ. propositio ex no-
mine et uerbo sententiam non persi-
cient, ut, Ioanni cura est.
Παρασυνῆλθες συνθεσμος. subcontinua
tiua coniunctio.
Παρασύνθεσις. ὁ. ὁ. decompositus.
Παράστροφος. α. ὁ. ὁ. gubernator.
Παραστροφή. α. ὁ. ὁ. attraho, transuersum
traho, aduerto, laxo, male tracto, per-
uerto, distorqueo, παραστροφή, παρασ-
τροφή. Greg. ἐς δδαν. de quodā scelera-
to, παρὰ στήνα τῷ χροσῷ τῷ ἀνθρώπῳ.
Item abstraho, auello. Lucian. in
Nigr. de uoluptate, παρὰ στήνα τῷ
ψυχῇ παραστροφῇ πάλιν αὐτῷ τῷ
ῥῷ ἀπὸ τῆς. In Hippia. de equo tormi-
noso, παρὰ στήνα τῷ κολοσῷ τῷ ἰδῷ
φί. Ventrem humi apprimis distor-
quendo. Bud. Com.
Παραστροφῆς. adultero, κολοσῷ, το-
σῷ, παραστροφῆς. Bud. Com.
Παράστροφος. ἀναστροφῆς, retrocede.
Παράστροφος. perperam et inconsultè
interpretor.
Παραστροφῆς. παρὰ στήνα, prope, statim.
Παράστροφος. discendo.
Παράστροφος. pro beo.
Παράστροφος. et παρὰ στήνα, cum occasio ita
eulit, cum res ita nata fuerit, occa-
sione ita sese dedente, cum liceat, το-
σῷ. Dicitur sicut ἰδω. Bud. Com.

Παρατάσις. 105. ἰ. acies, praeliū, phalanx
 Πατατάσθωμι. perturbor.
 Παρατάσις. 105. ἰ. productio, portectio.
 Παρατάσις. ἰ. portectiuius. Dicitur
 & hoc nomine prateritum imperfe-
 ctum apud grammaticos, quo signifi-
 catur extensum tempus in rem que
 agebatur nondum perfectam, ut
 cum tu legeres, ego scribebam.
 Παρατάσις. aduerb. cum extensione.
 Παρατάσθω, in acie stare. Vnde πατα-
 σάμενος πρὸς τὴν ἀκίην dicitur, qui contra
 eum in acie stat. Significat etiam
 opponere se ut repugnaturum. Gre-
 gor. πρὸς τὴν τῶν καὶ πατασάμενος δυν-
 αμεινός, sese opponit tempestati &
 turbini tyrannidis. Bud. Com.
 Παρατάσσω. aciem struo, in aciem collo-
 co, in ordines compono. Bud. ibidē.
 Παρατάσω. μ. φθ. π. ακα. porrigo, produ-
 co, prorogo. Greg. ἡ δὲ τῆς ἀποκατάστα-
 τος ἐν τῇ παρατάσει, diuini exularunt.
 Dicitur & absolute pro duro & ex-
 tendor in tempus longum. Galen. ἀν-
 πληστον δὲ παρατάσσει τὸ χαμῶνος, id
 est παραταμῶνος. Est enim uox acti-
 ua pro passiva absolute posita. Po-
 nitur & pro differo. Gregor. οὐδ' ἂν τις
 κινδυνεύῃ ὡς αὐτῷ τὸ βασίλειον παρα-
 τάνειν, id est ἀναρτῶν μὲν καὶ ἀνακα-
 ταμῶν. Et Lucian. ἡ ἐφελμῶν παρατά-
 σσειν. Et pro remotor & detineo
 cunctando, quale est illud Ennii de
 Fabio Annibalem frustrante, Vnus
 homo nobis cunctando restituit rem.
 Item pro κατατάνω καὶ κατὰτάσσω,
 conficio, ut τῷ λαμῶ παρατάνωδω,
 fame confici, Plat. in Symp. Bud.
 ibidem.
 Παρατάσσω. iuxta murum excito.
 Παρατατάσσωμαι. fabrico.
 Παρατατάσσωμαι. τ. i. committens ali-
 quid in rem publicanorum.

Παρατατάσσω. pertinax.
 Παρατηρίω. μ. ἰσω. π. ακα. obseruo, id est,
 capto. Actiu. accus.
 Παρατήρημα. obseruatio, uaticinatio,
 augurium.
 Παρατήρησις. 105. ἰ. idem.
 Παρατίθημι. fercula.
 Παρατίθημι. μ. ἰσω. π. ακα. comparo, in
 medium assero. Vnde παρατίθηται δι-
 cuntur structiores epularum, qui fer-
 cula in mensa struunt & conuiuiis ap-
 ponunt, ut παρατίθηται τῶν ἀμβουσιῶν,
 Lucano. Et Iliad. τ. αὐτῇ ἐνὶ κλισίῃ κα-
 ρεῖται παρὰ δῆπνον ὀθύναι. Latine dici-
 tur appono. Cic. Att. Quid te in uas-
 sis fictilibus appositurū putem. Et πα-
 ρατίθεις, structor, & q apponit, παρα-
 τίθεις uero passiuā uoce conuiuiis,
 cui fercula apponuntur. Hoc ta-
 men ponitur ab Athenaeo li. ii. et pro
 eo, qui exemplum aliquod citat, &
 auctoritatem promit scriptoris, ὡς
 (inquit) ἡρώδης φησὶν, παρατίθηται
 τοῖς ἱστορίαις ἀριστοφάνους, καὶ τῶν
 κωμικῶν. Significat etiam com-
 mendo. Lucas in Act. παρατίθημι ὑ-
 μῖς τὸ εὐαγγέλιον.
 Παρατίσω. uello. Dicitur & de
 adulteris, quibus deprehensis pili ē
 natibus ac pudendis uellebantur.
 Aristoph. Pluto, ὁ δὲ ἀνὸς μοιχὸς δὴ
 εἰπον παρατίσανθαι.
 Παράτολμος. u. impudens.
 Παράτοπος. in locum incommodum &
 malum.
 Παραδοῦτος. in hac uoce, sicut in παρα-
 ποιεῖ, καὶ παρὰ in utranque partem ua-
 let, ut & πάρε, & παράδοτος signifi-
 cet, & cum genitiuo construitur.
 Grego. καὶ παραδοῦτος ἰδούμεν τῆς ἰσ-
 τῆς θῆρας. Ne tantum absit, quin
 accedamus ad aequalitatem diui-
 nam. Herodian. παραδοῦτος, ὁ δὲ

Παραρτήματα. παραρτήματα.

Παράφερρα. τὰ parapherna dicuntur
à iureconsultis quaecumq; prater do.

tem fœminis sponsis dantur. ἀ παρὰ
πρæter, ὅτε πρόσδος.

Παραφύματα. fercula in medium pro-
lata, παρατίθημα.

Παραφύματα. struēctiores epulatum, πα-
ρατίθημα.

Παραφύω. impropero. Item detor-
queo, deprauo, ut παραφύω τὸν ὄφθαλ-
μόν, limis aspicio. Item transfero,
transuersum aufero. Lucian. ἡ τὴν α-
τὴν χαμῶντος ὁ ποταμὸς παραφύει. In
medium affero, profero, produco in
mediū, παράγω. Aeschin. κατὰ τὴν αἰ-
σῶν τὸν ἱερὸν τὸ ἀνδραϊδὸς καθάμυνον
παραφύειν ἐν σάμνατε μύθῳ. Item
in mensam cibos affero, ὃ in mediū
prolatos struo. Xenoph. περὶ α. 3. καὶ ὁ
μῦθος ὅτι παραφύω, ὅτε. Item
supero. Aristid. in Pan. ὁ ἀπάρται βα-
σὶδας παραφύει τὸν αἰσῶντος. Item
prætereo, prætergredior, præterla-
bor. Xenoph. de lepore fugiēte, τὰ
φύειν παραφύει τὸν ὄφθαλμόν, πρὸς νοῦν
τῶν. Item cum alio affero, id est
unā affero, uel obiter affero. Plato
διδασκαλίας, χάρις τὸν αἰσῶντος
σὺν παραφύω. Bud. Com.

Παράφωμι. alloquor, persuadeo, hor-
tor, confulo, decipio.

Παραφάωμι. præcurro, uinco.

Παραφύωμαι. τὸ παρὰ ἑνὸς μὲν φέρεται
μα, ut uox quæ non responderet ὅτι
gruit. Vnde ὃ propterperam loquor
ponitur, inconcinnè respondeo, non
qua de re agi ut respondeo aut uer-
ba facio. Bud. Com.

Παράφωμι. incongruū responsum ὃ
non appositum, non consentaneum.

Παραφάωμι. corrumpo.

Παραφάωμι. ἀσ. ἰ. labes.

Παραφάωμι. fraus, error. unde apud Plu-
tarc. παραφάωμι διανοίας p furore.

Παραφάωμι. affero, παραφύω. ὃ παρὰ

παραφύωμι ἰδὲν ὅτι ἀφίω.

Παράφωμι. ὁ. ὁ. qui nequit sequi ratio-
nem, παράφωμιος, præceptis consilij, ue-
cors. Item procul aduēctus, effera-
tus. Est quoque παραφωμιον βλῆπας idē
quod παραφύωμι τὸν ὄφθαλμόν, id est li-
mis oculis obtueri. Lucia. δὲ μὴ πα-
ράφωμιον βλῆπας.

Παράφωμι. ὁ. ὁ. omne diuidēs aliqd.

Παράφωμι. ἰ. ἰ. eiusdē sententiæ per
aliū sermonē expositio, liberior inter-
pretatio, cū quædam mutantes, aut
etiā addētes, copiosius ac dilucidius
explicamus quod ab alijs dictū est,
cuiusmodi est Themistij in Aristot.

Παραφωμι. ἰ. ὁ. interpres latius expli-
cans.

Παραφωμι. ἰ. ὁ. ὁ. desipio. Neu.

Παραφωμι. ἰ. ὁ. insipiens.

Παραφωμι. ἰ. ὁ. desipientia.

Παραφωμι. ἰ. ὁ. facibus in hostiū usum
abuti. φωνῆς enim, hoc est facibus,
dabantur signa cōmilitionibus. His
itaque si quis hostibus signum dat, pro-
diū suū, dicitur παραφωμιον, ὃ
παραφωμιον ὁ. Suid. scribit cū ὁ.

Παράφωμι. ὁ. ὁ. demens, demutans,
adulterans.

Παραφωμι. ὁ. ὁ. propago, furculus. Et
παραφωμιον in pedibus iuniores ὃ
uelut furculi quidam.

Παραφωμι. ἰ. ὁ. ὁ. pullulo.

Παραφωμι. ὁ. ὁ. obseruandum est.

Παραφωμι. ἰ. ὁ. ὁ. ὁ. obseruo, ex-
pecto. Aeliu. acuf.

Παραφωμι. iungo, agnascor, ut πα-
ραφωμιον δακτύλος, de sexto digito
qui agnascitur quibusdam ex super-
fluitate. Vnde

Παραφωμι. quæ Plinius agnata mem-
bra appellat.

Παραφωμι. interclaman.

Παραφωμι. deprimor, languesco, nie

res minuiuntur mihi.

Παραχαράγμα. nummi adulterini.

Παραχαράξω. i. q. falsā monetā pcutiunt.

Παραχαράξω. μ. ἄσω. π. ἀχα. adultero, id est illegitimē sculpo, deprauo.

Παραχράσω. hyberno.

Παραχρημάω. hyberna.

Παραχρηδίσσω. discordare. (Depon.)

Παραχρησάμαι. μ. ἵσσω. π. κρη. abutor.

Παραχρήμα. statim.

Παραχρήσομαι. μ. ἵσσω. π. κρη. &

Παραχρήσω. μ. ἵσω. π. κρη. συχαρῶ, ὅτι ταμν. secado, concedo, addico. Inde παραχρήσῃς ἂν τὴν ἡβαν, urgere in senectutem: παραχρήσῃς τῶν χρημάτων, cedere bonis.

Παραψάω. accino.

Παραψάω. attingo. Αἴτιον. genit.

Παραψάω. decipio.

Παραψίς. idos. i. paropsis, catinus, quo edimīta, cibique admissam afferuntur.

Dictū apparet a rotunditate atq. fle.

Παραψιδίς. pugiones. (xu.)

Παραψή. ἱ. i. παραμυθία, consolatio.

Παραπάρω. uel παραπαρῶ. contrahere. i. pel lis pardi. Eclipsis autem est τὸ δαρόν, sicut μοῖρα, λυγία.

Παράπαρις. ior. ὁ. pardus.

Παραπαρῆς. ὁ. i. referens colorem paradis, uariis.

Παραπῶ. μ. ἄσω. π. ἀχα. trāsmitto. Αἴτιον.

Παραπάλλω. ἀέρ. πασι. ἀ παραβαίνω. πρά.

Παραπύ. αμμήτος, & (terry.)

Παραπύατος, uel

Παραπύρατος. v. ὁ. ascriptitius, non germanus, factitius, qui illegitimē obrepit. Vnde παραπύρατος αμμήτος, idē qd παραπαρῶς, de numo adulterino. Et παραπύρατος αμμήτος, dijmino τῷ γενεῖ, hoc est ascriptitius et allecli ex hoibus in deorū numerū, ut sunt Hercules, Liber, Aesculapi. Castor, Pollux, Ganymedes: quos etiam Lucetia, μινίους uocat, quasi incolas ada-

uenasq. deos. His opponuntur dij iεγερομυχοι, quos & seleslos uocari scribit Augustin. & praecipuos, ut qui caelestes semper habiti sint, & in deorum albo iam inde ab initio connumerati. Bud. in Annot. & Com.

Παραπράω. falsō inscribo, subdole interfero, interponoq. Bud. ibidem.

Παραπράσσω. μ. ἄσω. π. ἄσω. fide iubeo. Item sicur

Παραπράω. mando, & idem ferē quod παραγγέλλω, hoc est nuntio, indico. Synes. ἡ κοινὴ, καὶ κατ' ἕνα πᾶσι παραγγέλλεται. id est, ἡ παραγγέλλεται, indicit: uel παραγγέλλεται, edicite, hoc est, pro potestate imperare: ut imperator militibus edicit & iubet. Item per manus tradit. Plut. in Ant. ἀπὸ πᾶτος μὲν μακρόν, τὸ πᾶτος πομπῆς τὸς τὸ συνπαρῶντας ἰδὲν σπαρτάτας παραγγέλλεται. Sic παραπράσσω ἀρχὴν, apud eundē, pro abdicare se magistratu.

Παραπράω. τὸ δαδῆμα, dare tesserā, Xenoph. παρ. 3. Et pro tesseram in exercitu prodere & pferre, Aristot. Aliquādo cohortor & adhortor, ut imperator milites hortatur ad praeliū. Xenoph. παρ. 3. ἡ δὲ πᾶντων δὲ δόξα παραπράω. Ponitur pro denūcio, & certiore facio. Synes. ἡ δὲ ἴσως παραπράσσω αὐτῷ πᾶν δόξα. Pro iubro, Xenoph. παρ. 4. ἡ δὲ δὲ δὲ ἡ παραπράσσω ἡ πᾶν δόξα, id est ἡ δόξα. Est etiam infans Bud. Com.

Παραπράω. appropinquo.

Παραπράω. ἱ. i. adhortatio, allegatio, insinuatio.

Παραπράω. propiuscule, quod minus est σωφρῶν. Aristot. Polit. 1. ἡ δὲ κρητὴν πολιτείαν παραπράω μὲν λέγει τῶν, Propiuscule accedit ad hanc. Interdū plenam habet significationem, scilicet prope Idem Polit. 7. οὐτὶς δὲ καὶ παραπράω. Bud. Com.

Παράκαθηναι. sedeo. Depon. absol.
 Παράθετα. interponitur, inietiacet.
 Παράκλινωμαι. horreo.
 Παράκλινω. id est. cerebellum.
 Παράκλινω. declino paululum, immu-
 torq. perperam inclino.
 Παράκλινω. id est. obliquatio, inflexio.
 Παράκλινω. id est. adhutor, cōiē
 Παράκλινω. conatus, cōtentio. (do.
 Παράκλινω. id est. affessor. Est etiam, au-
 thore Eusebio, demonica quaedā uir-
 tus, cuiusmodi in Simone mago fuit,
 quae πάρεσος dicitur. Cal. li. i. ca. 24.
 Παράδω. fraudulenter ingressus est.
 Παρίστω. assideo.
 Παρίστω. id est. labefactus, laxatus.
 Παρίστω. syncope est Apollonio pro
 παρίστωμαι, laxatus, praeciderunt.
 Πάρε. ades, secunda pers. ab ἀμ. Itē
 accedis, aduenis, ab ἔμ, id est uado.
 Vnde illud in Euang. ἰδοὺ, ἵψ' ὃ πά-
 ρος. Sodalis, quade re uenis?
 Παρά. id est.
 Παρά. id est. i. maxilla, gena. Dorice
 dicitur παρά. Vnde καὶ παράρτος Ho-
 mero, cōpositum ex καὶ τος ὁ παρά:
 hoc autem παρὰ τὸ πᾶν.
 Παρά. id est. pareas genus serpentis, qui
 cauda incedendo nititur. διὰ τὸ πα-
 ρὰς μίσους ἔχει.
 Παρά. id est. aderat, assidebat, ut παρῶτο
 διακρίνωσα, pro παρῶ ἢ παρὰ διακρίνω-
 σα. Est aut numerus plur. pro singul.
 ἀριστὸν medij ab ἴω, ἴμ, ἴμνο, ἴσω, ἴζ,
 ἴτρο, ὁ pleonastio τῷ α, ἴτρο. unde
 παρῶτο.
 Παρῶτο. concēpsi, ἀνῶτο, παρῶτο.
 Παρῶτο. dimissum est, ἰάτο, παρῶτο.
 Παρῶτο. id est. assimilo.
 Παρῶτο. id est. quāvis dabitur occasio. ἄ-
 παρῶτο, παρῶτο. Bud. Com. (χωρῶ.
 Παρῶτο. id est. παρῶτο, παρῶτο, παρῶ-
 Παρῶτο. id est. particip. ἄ παρῶτο. dis-

solutus, παρῶτο. Greg. τὸ σπῆρ πα-
 ρῶτο τὰς χεῖρας, ἢ τὰς ἰστίδας, Cum
 exercitus eius uelut collapsis languis-
 dis manibus, spem etiam haberet in-
 termortuam. Bud. Com.
 Παρῶτο. pro παρῶτο. admisi. Demo-
 sthe. οὗς αἱ τὰς ἀντροπὸς παρῶτο, ὅτι
 τῶν, id est παρῶτο, παρῶτο, ada-
 miserunt. Bud. Com.
 Παρῶτο. id est. dimissus. Itē debilis, fra-
 ctus, languidus, παρῶτο, ἰστίδας.
 Gregor. de Baptis. Et
 Plut. ἢ παρῶτο, ἢ τὸν ὅμοι, ἢ τὴν
 ψυχὴν καὶ τὸν σωματικόν, Et hominē qdē
 animo et corpore defectū praē massi-
 tia. A παρῶτο, pro exinguo. Bud. Cō.
 Παρῶτο. adsum, id est παρῶτο, παρῶ-
 cinor, aduocatus sum, ὁ σωματικόν,
 Lys. Item in promptu sum. Plut. in
 Ant. ὃ τῶτο παρῶτο, χρῶτο, χαλκῶτο,
 Cui in promptu sunt tot aurea uasa
 ad donandum. Vel τῶτο, cui prom-
 ptum est, facile est. Legitur ὁ παρῶ-
 να, pro suo iure decedere. Bud. Cō.
 Παρῶτο. accedo.
 Παρῶτο. id est. ineri ingenio.
 Παρῶτο. admonui, persuasi, seduxi blā-
 diis, hortatus sum, allocutus sum.
 Παρῶτο. id est. ab acta pecora.
 Παρῶτο. intro, me insinuo, et profero
 Παρῶτο. id est. alienus, aduēctius,
 subreptius. (alio irruo.
 Παρῶτο. id est. παρῶτο, ἐλῶτο, ἐλῶτο
 Παρῶτο. id est. uel actiue παρῶτο. in-
 gredi, ἀδῶτο. Saep̄ tamen pro ir-
 repere ponitur, ὁ fallere introeun-
 do, et sese insinuando. Bud. Com.
 Παρῶτο. id est. idem quod παρῶτο.
 Παρῶτο. id est. idem quod παρῶτο.
 Παρῶτο. id est. dilabor, irrepo.
 Παρῶτο. id est. idem quod παρῶτο.
 Παρῶτο. id est. similiter sicut παρῶτο,
 irrepo, insinuo me, incautus obre-
 pto, ingredior. Item irrumpho hostiliter.

Παραρῖν. μ. ἄρσ. π. ἀνα. affluo. Neut.
Παραρῖν. legem abrogare. idem
quod ἀντισφίω.

Παραρῖν. perniciosi obrepro, &
fallo, per obreptionem insinuo me &
admitior. Datio.

Παραρῖν. dimittebant.

Παραρῖν. accedit, prodit in singulari. in
plurali adfuit, adueniunt. Bud.
Comment.

Παραρῖν. dimissum est, resolutum est,
neglectum est.

Παραρῖν. obtempero.

Παραρῖν. extra, non longè. παραρῖν enim hic
τὸ ὑπὲρ significat, & uero διά
σιν.

Παραρῖν. degenero, immutor, natu-
ram meam non seruo, excedo, egre-
dior modum. Interdum genitiuo, ut
ἀρῖν, interdum accusatiuo iung.
Bud. Com.

Παραρῖν. ιοι. ἡ. transgressio, excessus,
degeneratio. significat etiā di-
gressionem, & egressionem à propo-
sito, & alienæ rei excurren-
tiam, quam egressum Quinti-
lianus uocat. Bud. ibidem.

Παραρῖν. ἄρσ. huiusmodi egressus.

Παραρῖν. breuiter.

Παραρῖν. declino.

Παραρῖν. perperam exigo.

Παραρῖν. præter spem, ἀνελπίστως.

Παραρῖν. ἀνδρῶς, ut Iliad. κ. παραρῖν
ἡ ἀνδρῶς, id est decepit.

Παραρῖν. clanculum elabor. opponi.
τὸ παρὰ πλάγιον.

Παραρῖν. ιοι. ἡ. figura quæ sit cum syl-
laba in medio abundat, ut ἰνὶ τῷ &
προῖτῳ &.

Παραρῖν. extendo, produco, παρα-
τάω.

Παραρῖν. adhibendum.

Παραρῖν. suppedicans, χορηγικῶς.

Παραρῖν. abetto, uiam rectam
egredior, & deflectio, παραρῖν.

Παραρῖν. eluceo, inclaresco.

Παραρῖν. præter modum effertor
uel concutor, uel aliàs afficior. Bud.
Comment.

Παραρῖν. μ. ἄρσ. π. ἀνα. prætereo, id est
supero. Αἴλιου. accus.

Παραρῖν. obequito. Item inuehor, in-
truo in hostes. Xenoph. in Hipp. κ. ἡ
προβήματα παραρῖνται ἐπὶ τὰς πόλεις,
id est παραρῖνται κ. ἐπὶ τὰς πόλεις
ἐπὶ τὰς πόλεις. Item equo prouehor an-
te alios, ut παραρῖνται ἐπὶ ἀλλοῖς,
prouehus est in medium, Xenoph.
ἀναβ. ι. Dicitur & cum accusatiuo,
& significat porro ago, prodire fa-
cio, ut apud eundem Xenoph. ibi-
dem, ἐπὶ ἡ πόλις παραρῖνται. Idem
alibi, ὅτι παραρῖνται τὸ ἴππον ἀπὸ
τῶν προβάτων ἐπὶ τὰς πόλεις. Bud.
Comment.

Παραρῖν. concubuit, complexus est.

Παραρῖν. præuenire, uincere, in me-
dium prodire.

Παραρῖν. prætermittor.

Παραρῖν. ιοι. ἡ. remoratio, ἀνέμωσις.

Παραρῖν. ὅ. ὅ. remorator.

Παραρῖν. μ. ἄρσ. π. ἄρσ. produco, pro-
longo, παραρῖν. Item abundo.
Αἴλιου.

Παραρῖν. ιοι. ἡ. prætermisio, cum ali-
qua ex geminatis consonantibus præ-
termittitur, ut ἰνὸν pro ἰνόν.

Παραρῖν. aduerb. præter spem, ex in-
spectato.

Παραρῖν. &

Παραρῖν. demo, remoueo, admo.

Παραρῖν. uehor.

Παραρῖν. interpono, interfero, inter-
calo, ut apud Cic. ad Att. Te rogo ut
pugnes, ne intercaletur. Hoc est, ut
ipse ibidem scribit, Præmuni quæso,
ut sis.

utimus annui, & ne intercaletur, id est ne nouus interponatur annus.

Vnde παρυμβολήσας, intercalare, id est quod interfertur, aut interponitur, ut mensis Februarius intercalaris dicitur, quod ei unus dies interfertur: & uersus παρυμβολήσας, qui (ut inquit Seru.) frequenter in poemate interponuntur: ut apud Vergil. Ducite ab urbe domum mea carmina, ducite Daphnim. Itē laenter intericio, clam immisceo, tego. Galen. Therap. 14. παρυμβολήσας ὁ δὲ ὁρῶν λάθρα σπαρμύνας ἰσχυρῶς. Est etiam tentoria colloco ordinibus distincta, atq; inter se paribus spatijs, congruentiq; positiu respondentia, Polyb. Bud. Com. Vnde

Παρυβολή. ἴ. i. interpositio, intercalatio, interfectio subdola, interiectio rei nihil ad rem pertinentis, Demosthen. ἑκὰς τιμᾶς. Est etiam tentoriorū ordo confectus & series coniecta. Ex quo fit ut pro castris ponatur, Polyb. Est etiam in acie instruenda intercalatio subsidiariorum, inter ordines primæ aciei. Bud. Cō.

Παρυβολικός. ἴ. ἴ. tropus quidā, quem admodū uerbi gratia: dato tetragono, ut immittamus datum trigonum, ut tetragoni spatia crescant, non schematizetur. Capella lib. 6.

Παρυβύω. μ. ὕω. σ. vna. imbuo, interfarcio, per media spatia inculco, Luciano. Actiu. Bud. Com.

Παρυπάζω. inspergo.

Παρυπίσσω. intercido, interciuro, interrepto, obrepto. Aristot. de Part. παρυπίσσω δὲ δὲ τὸ ὕδωρ, aqua enim interlaberetur. Greg. μὴ τι παρυπίσσω αἶμα, καὶ σπλάγχνα τὸν πόδα, Ne interrepat quippiam, quod interpellet

desyderium. Bud. Com.

Παρυπασσύνει. ἴ. obstruens cuius medius.

Παρυπλάσσω. obstruo, induco, oppleo, cutem restituo, intego cutem & restituo, Dioscor. Vnde παρυπλάσσει & δαίαντα apud eundem, pro uī inducitoria, hoc est meatuum obstruētiua. Bud. Com.

Παρυπρόσμα. quod accessionis uice tractatur, quasi negotiationis destinatione παρίσσοι, Lucian. Bud. Com.

Παρυπρόσμαι. obiter tractio uel negotior. Bud. ibidem.

Παρίμωσις. ἴ. i. intercidentia, figura elisioni contraria, cum dictio litera crescit non syllaba, ut ἴσθ' & προῖσιν, & λυγρότα, pro λυγρότα. Παρίμωσις αἵματος ἐν ἀρτηρίαις, dicitur à Galeno sanguis in arterias aberrās & cursum suum fleētēs. Bud. Com.

Παρυπαίω. refero, id est simulo, similis sum.

Παρυπαρτίος. declaratiuus, significatiuus, representatiuus.

Παρυπαράατος. lasciuus, ἀσολύς.

Παρυπαρί. ἴ. i. similitudinem referēs, similis, asimilis. Et παρὰ hic diminutionem denotat, quasi παρὸν ἴον ἴον.

Παρυπαίω. idem.

Παρυπαίδωμι. τί. remittere aliquid.

Παρυπαίωμι. ἴ. παρυπαίωμι.

Παρυπαίω. insibulo, hoc est coniungo, συνάσσω. Item trajicio, penetro, intromitto. Plutarch. ἅς πάντα παρυπαίω, omnibus sese inferens. Gregor. de Baptis. καὶ καθ' ἑαυτὸν παρυπαίω, sese intro insinuet, sese intro penetret. Athen. ἀλλ' ἐπαίεται παρυπαίω ὁ κήρυξ, Venustē sermonem excipiens & interfatus, hoc est sermonem medium intercipiens, & uerba

Ἐ sine cura sunt scripta. Ἐ ἰσ πα-
 ριστορίδι, neglectum facere, negle-
 xui habere. Ἐ ἰσ παρίστου μύρα, pro-
 oscitanter, remisse. Quod Ἐ παρί-
 στου per se adverbialiter dicitur, id
 est oscitabunde, frigide, negligent-
 perfunctorie, obiter. Bud. Com.

Παρίστου. idem, ut παρίστου ἔχου, frigi-
 de aliquid agere, Ἐ λάγυδε exequi.

Παρίστου. resistere, aciem ex ad-
 verso instruxerunt.

Παρίστου. Ἐ παρίστου.

Παρίστου. irrepere, Ἐ ἰσ ἀσπιδος.

Παρίστου. ἔδω. Ἐ. fractum.

Παρίστου. μ. ἀδω. πατereo, transi-
 eo. Itē appeto, hostiliter ingredior.

Est etiam idem quod παρίσταν-
 μου, palam omnibus in medium pro-
 deo. Athen. 12. ἀνὰ τοὶ ἄ παρίσταν.

Iactare id Latinis est. Cic. de finib.

In quo consuevit iactare uestra se-
 oratio. Idem, in quo maxime philo-
 sophorum exultat oratio. Ponitur
 Ἐ pro νικῶ, ut παρίμμι, supero. De-
 pon. Bud. Com.

Πάρε. remitte.

Πάρε. ιος. ἰ. remissio, dimissio, negli-
 gentia, corporis Ἐ animi defectio et
 languor, Ἐ uirium corporisq; exte-
 nuatio Ἐ tabes. Bud. Com.

Πάρε. inferui.

Πάρε. dimittendum, tacendum.

Πάρε. uictus, lāgvidus, solutus. Bud.

Πάρε. ἰμίομαι. improbor. (Cō.)

Πάρε. ἰμίομαι. supero alium gloria, ob-
 scuro, sancta & celebratate praesto ali-
 cui. Accusf.

Πάρε. ἰμίομαι. μ. ἰσ. π. νικ. supero in fa-
 licitatem. Actiu. accusf.

Πάρε. emendo, dirigo, cogo.

Πάρε. ιος. ἰ. excogitata cauillatio,
 qua pactum eluditur, adinuentum,
 conuentum.

Παρίστου. ἰ. idem.

Παρίστου. ἰ. ἰσ. ἰσ. id est leui-
 ter attingo, stringo, hoc est προστάω

Παρίστου. corrupti.

Παρίστου. ἰσ. aqua praeter solitum
 polluta.

Παρίστου. praebeo, idem quod παρίσ-

Παρίστου. ἰσ. προστάω, laudare
 Ἐ proferre eius nomen, à quo pos-
 sessionis causam habemus, Ἐ mane-
 cipio accepimus. Παρίστου νόμον,
 laudare legis auctoritatem dici po-
 test. Quintilian. allegare appellat,
 hoc est citare: Cicero proferre le-
 gem. Bud. Com.

Παρίστου. ἰσ. π. παρίσταν. praebeo, ut
 παρίσταν ἰσ. δίκων, prestare se ui-
 rum probum: σῶν παρίσταν, praebe-
 re prestareq; incolumem. Παρίστα, Lucia.
 pro facile est, promptū est. Bud. Cō.

Παρίστου. μ. ἰσ. π. νικ. senesco, transco
 pubertatem, παρακμάσω. Neu. absol.

Παρίστου. ἰ. aetatem transgressus pu-
 berem.

Παρίστου. μ. ἰσ. π. νικ. consolor, mi-
 tigo.

Παρίστου. nuncupabatur, ubi quid
 intus ageret chorus, quod tamen in
 theatro exaudiretur, sicuti ranarum
 chorus apud Aristophanem. Cal.
 lib. 1. cap. 8.

Παρίστου. ἰ. ἰ. consolatio, προστάω,
 συμβάλω.

Παρίστου. ἰ. ἰ. consolatorius.

Παρίστου. ἰ. ἰ. consolator.

Παρίστου, pro παρίστου. disiectum est.
 à παρίστου. Vel potius suspensum
 est. ab ἀπείρ, ἀπείρ: ἰσ. ἰσ. ἰσ. ἰσ.
 ἰσ. Ἐ παρίστου. Suid.

Παρίστου. cominus insiluit.

Παρίστου. ἰ. ἰ. ornamentum ad maxillas
 equorum, ipsa maxilla.

Παρίστου. ἰ. ἰ. maxilla gena.

Παρηκκότης. οἱ. αstate prouecti.
 Παρίκοτος. ὁ. ἀπαθὴς καὶ παρακίωθ.
 Παρίκτυς. ὁ. πάντα πρόσθω, ὃ in malam partem.
 Παρίκο. μ. ἔξω. π. κα. ἐράσco, peruenio, porrigor, pertinco, pertingo, protendō. Inde ὃ pro desino ponitur. Xenoph. de canib. πῶρὰς δὲ ἔν μὴ ἐπί: παρβαθείας, ἀλλ' ἐπὶ τὸ πλεόνιστον παρικόῃ. Ἔσ. Est etiam sino, permitto. Plut. in Cicer. καὶ ὅς οἱ νόμοι παρίκυσιν, Quatenus leges sinunt, quatenus per iura liceret. Bud. Com.
 Παρηκκλήσις. neglectē.
 Παρικήκία. ας. ἡ. decrepitas.
 Παρίκλιξις. ὁ. decrepitus.
 Πάρηκμα. ἀψideo.
 Παρίμνηρον. i. unius diei.
 Παρημνήω. iuxta aliquid die toto im- moror.
 Παρημοσύνη. cura, therapia.
 Παρίπατα. decepi.
 Παρίωρ. ὃ. uide παρίωρ.
 Παρίω. praebebo, sinam.
 Παρίχημα. ἄδς. τ. ὃ
 Παρίχσις. ἰος. ἡ. figura quae fit, cū plu- res licere aut syllabae eundē sonum reddunt, ut Ἐμῖα μῖα νῦν. Et scien- dum hac figura uoces quidem simi- les esse, significationes tamen diuer- sas, ut illud Homeri, ἦ τοι ὁ βαπταλῖον τὸ ἀλῖτον ὅλος ἀνδρῶν, δὲ θυμὸν κατ' ἰδίαν, πᾶν δὲ ἀνδρῶν ἀλλείων: Vbi ἀλῖτον proprium nomen loci est, ἀνδρῶν uer- bum, ἀλλείων uerὸ participiū. Cael. lib. 9. cap. 49.
 Πάρησις. ἰος. ἡ. persuasio, λόγισμός.
 Παρηγία. ὃ. purgauit.
 Παρηκία. ας. ἡ. lorum extremi equi, ha- bena.
 Παρίωρος. ὁ. ὁ. protensus, habenalus, id est qui habenis regitur, equus extre- mus in curtu, humi extensus. Scribi

tur ὃ per ὁ apud poetas, παρίωρ, ὃ παρηκία. Deducitur autē ἀπὸ τοῦ αἰώρω, ἄωρος, et per productionē ἡωρος. Significat etiam παρίωρ demen- tem ὃ qui mente est uagabunda, τὸ ἀφρονά. παρὰ τὸ αἰώρ τὸ αἰώσις.
 Παρίωροι. pro παρὰ ἡωροι. apponātes.
 Παρθενάγورتαι hodie sunt, qui contra- ctia pascere uulgo dicuntur diuæ Mariæ. Sunt etiam qui D. Rocho, qui alijs etiam diuis stipem cogūt, quibz epulones potius diuorum sunt quàm cultores. Bud. Com.
 Παρθένια. τὰ. uirginalia, genera quæ- dam musices apud Doricos.
 Παρθένος. παρθένιος.
 Παρθένωμα. ὃ
 Παρθένω. in uirginitate dego, Greg. Item uirginem custodio, uel in uirgi- nitate educo, Luciano. Bud. Com.
 Παρθένια. ας. ἡ. uirginitas.
 Παρθενική. ἴς. ἡ. uirgo. Ponitur autem pro παρθένος, possessiuū scilicet pro primitiuo.
 Παρθένια. ἡς. ἡ. parthenice.
 Παρθένιον. ὁ. τὸ. partheniū herba, quam alij brusaculum appellant, alij ma- tricariam.
 Παρθένιος. ὁ. ὁ. κρύφα τικτόμνητος παρὰ τῆς ἱπποβομῆς ἔν παρθένω, natus ex matre, quæ cum nuberet credita est uirgo: cui opponitur σκόντιος. Est ὃ Parthenius mons Arcadiæ.
 Παρθενιολῆριον. ὁ. τὸ. uirguncula.
 Παρθενοκτονία. uirginum occisio ac im- molatio, uirginicidium.
 Παρθενοκτόνος. ὁ. ὁ. uirginum necator.
 Παρθενόπη. ἡς. ἡ. Parthenope una Syre- num, unde Neapolis dicta est.
 Παρθενόπη. ὁ. ὁ. procius, obseruator aut insectator uirginum, uiolator.
 Παρθένος. ὁ. ἡ. uirgo. παρὰ τὸ παρὰ ἡωρ τὸ μνησί.

Παρθένος. ὅρος. ὁ. locus ubi habitant
uirgines, & Palladis templum.

Παρθία. ας. ἡ. Parthia.

Πάρθεν. uirgo, παρθένος.

Πάρσι. σιρσι.

Πάρθος. υ. ὁ. Parthus.

Παριμβίδης. αῖ. genus modulationis
ad citharam, ἀ πεδε iambo dictum.

Παρίαι, tertia pers. plur. ἀ παρίμι. pro
deunt, accedunt, pratercurrunt: πα-
ρίαι uero pro παύσαι, ἀ παρίμι,
de quo mox, pro ἀπαύσαι, ἰδού.
Bud. Com.

Παριόδομος. μ. αὐδομαι. π. αἰμαι. accum-
bo. Depon.

Παριόω. idem.

Παρίμας. dimittor, separor. Item πα-
ρατίμας, deprecor, recuso. Plato de
Rep. 1. ἰδὲν σου παρίμας. Item pro
admitto apud Demosthenem: παρί-
μας scilicet παρίμαι, pro suo acli-
uo παράμας. Bud. Com.

Παρίσω. afsideo.

Παρίμι duplicem derivationem habe-
re uidetur, uel ἀ παρὰ et ἴμι, ἴμι, eo,
& tunc significat accedo, aduenio,
sicut παρίμι: uel ἀ παρὰ & ἴμι, quod
est mitto, & tunc significat dimitto,
relinquo. Greg. τὰς ἀλλὰς ὁ δὲ βυβλ-
μῶνι παρίμας. Item permitto, si-
no. Plato Symp. ἀλλὰ παρίμι φάναι
τῷ ποσίφον. Idē de Rep. 1. τοῦ ἀκῆ-
τῆς ποίεας παρίμας. Aristot. Pol.
7. μὲ παρίνα τῷ πλυσίον. Est etiā ad-
mitto, id est προσάγω καὶ ἐνδύχομαι,
intromitto. Xenoph. ἰνδλν. 5. ἐπὶ τῷ
μυθῶνα παρίνα ἡς τῷ ἀκρόπο-
λι, ὅρ τινα μὴ ἀντὶς ἐκλάνω. Hortatus
est, neminē nisi quem ipse iussisset,
in arcem admitteret. Plat. de Rep. 8.
οὐτὶ ἀντὶ τῷ συμαχίᾳ παρίαι, οὐτὶ
etc. Et oclusis muri portis, neq; sub
fidium ipsum admittunt. Idem in

Phædo. ἡς τῷ ψυχῇ παρίνα dixit,
pro sibi persuadere, in animum indu-
cere. Præterea soluo, & extinguo,
uires frango, tabefacio. Dioscor. de
cicuta, παρίαι δὲ τὰ αἰδοῖα κατὰ τὰ
σώα, id est Venerē extinguit, ut in-
quit Plin. tabefacit. Vnde παρὰ τὸν et
παρίαι, πάρις, & πάρις, de
quibus antea. Item laxo, demitto,
remitto. Aristoph. Equit. τὴς τῆς ὀπί-
παρίαι, Laxa paulū rudentes: trans-
late pro, Remitte paululum de con-
tentione. Est quoq; vīno, ut παρίμας
μῶν. Bud. Com.

Πάεδος. coram, ante oculos.

Παρινός. circumiens.

Πάριος. s. parius.

Παρινάω. adequito, obequito.

Παρίσμα. τὰ. tonsille seu glandulae ἀ-
νάδω. nam ἰσμήες apud medicos di-
citur pars illa in homine quæ os &
gulam interiacer: idq; τράσlate, cum
aliās ἰσμῶς sit terra angusta inter
duo maria.

Πάρισος. s. propē aquatū, quod constat
consimilibus membris, teste Aquila.

Πάρισος. s. compar.

Παρισός. μ. ὄσω. π. ὠνα. de aquo. Acliu.
accus. (ισία.

Παρίσα. ας. ἡ. focus. ab ἰσία tonicē pro

Παρίμι. μ. ὄσω. π. ὠνα. αστο, id est pro-
pe sto, afsisto. Demosth. κατὰ μαδ. οὐ-
τὶ καλυμένον τῷ ἑπτῶς παρίμας.
Idem, ὁμνῶσι παρίμας ὁ δὲ ἑπτῶς,
quasi aures admouens & auscultās.
Sic Vergil. Silent, arreclisq; auribus
astant. Interdum ponitur pro appa-
rere, cum scilicet est minoris ad ma-
iorem, id est prasto esse, & iussu nu-
tusq; magistratus expectare, ut πα-
ρίμας τῷ δὲ Mercurius apud Lucid.
dicitur, sicut ἑκτορ apparere consuli
apud Latinos. Sic παρίμας τῷ δὲ

τοῖς apud eundem pro eo, quod Sueton. appariturus in foro facere dixit. Inde pulchre Apost. Rom. 6. ἐν οἴκῳ τοῦ κυρίου παριστάμενοι ὡς ἡμεῖς. Et idem μὴ παριστάνετε τὰ μέλη ὑμῶν τῷ ἁμαρτανῇ. Interdum ponitur pro sistere, id est praesentare, & quasi praesentiam corporis exhibere, Luc. Act. 21. ἀνάστητε καὶ παριστάνετε, iumentis exhibere, uel exhibete (ut sit insinuium. pro imperatiuo) in ueliculum ascensuro. Sicut παριστάνει τὸ πῖπρον τῷ ἵππῳ ἡ ἀνατολή, id est equi equum ascensuro sistere instratum & fransum. Sed haec significatio alia quando forensis est. In Pand. ἰδὲν τις ἡμολογῆσαι πονεῖς δίκας παριστάνει. hoc est Vlpiano interprete, Si pluriū seruorum nomine iudicio sistēdi causa una stipulatione pmittatur, &c. Sic Cic. Offic. 1. Vas factus est alter eius sistendi, ut si ille nō reuertisset, moriendum esset ipsi. Huc pertinere uideatur & illud Luc. Act. 21. καὶ ἀναστὰς τῶν ἱεροδουλῶν τῶν ἑβραίων, παρίστηεν τὸν πῶλον αὐτοῦ. Interdum significat exprimere, ostendere, res praesentare, & quasi in rem praesentem perducere. Plut. in Rom. ὁ δὲ ἀνδρὶς οὗτος παρίστανε διὰ τῶν δικῶν ἀνὰ ἑαυτοῦ ὅμοιους. Manifestum est eum exprimere & demonstrare, cuiusmodi sit corporis fortitudo. Gregor. ad Rom. πῶς ἂν παρατίσωμι τῷ λόγῳ τὸ μέγα καὶ ἄνευ θανάτου. Interdū est commouere, concitare, perurbare. Demosth. λατὸς μὲν δὲ ἵππῳ ἡ πρὸς τὴν παρίστησιν τῶν ὀργῶν ἀλλ' ἡ ἀίμα. Polyb. ταῦτα ἅτινα ἐκ τῶν παρατίσεων. Huc refertur & quod Diof. de croco dixit, παρίστησι & καὶ πῶς τὰ ἀφροδίσια, id est stimulat, ciet. Interdum est per-

suadere. Plato de Rep. 10. ἡρώδης ὁ γὰρ καὶ ἄλλοι πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις ὡς ἡμεῖς παριστάνει, Prodicus Chius, et alij complures possunt hominibus sui temporis persuadere. Interdum significat παρακαλεῖν, hoc est exhortari, res inter se compositas aestimare. Isocr. οὐκ οὐκ καὶ τῶν παριστάνων δὲ τὰς παρακαλῶν ἀνὰ μὴν ἡμέρας. Interdum est currentem reuocare, et inhibere, sistereq̃, ut παριστάνει τὸ πῖπρον Xenoph. cui opponitur ὁ ἵππος. Sic Latini dicunt, siste lacrymas, siste fugam, siste gradū. id est, stare lacrymas, stare fugam, stare gradum. Eadem fere ratio est uerbi παρίσθαι passiva uoce. Nam aliquando & ad sistendi significationem pertinet, ut in Pand. ἰδὲν τις ἡμολογῆσαι πονεῖς δίκας παρίσθην, καὶ τὸν ἵππον καὶ τὸν πῶλον. Et Paul. ad Rom. 14. πάντες ὅσοι παρακαλεῖσθε τὸν ἑαυτοῦ τὸν καὶ. Aliquando ad apparendi. Huc pertinet, cum pro in mediū producere & excitare ponitur. Plut. in Demet. γινώσκοντες ὅτι τὸν καὶ παρακαλεῖσθαι & ἀντιπρὸς, Pracone excitato pronuntiavit. Vnde παρίσθαι μαρτυρίας, pro testes aduocare & corrogare, ut contestatori faciūt, Demosth. Et παρίσθαι τὸν πῶλον, apud eundem: sicut Quintil. 6. Vnde (inquit) & producere ipsos, qui periclitentur, squalidos atq̃ deformes, & liberos eorum ac parentes institutum. Et παρίσθαι τοῖς ἐκείνοις, & τῷ ἐκλογισμῷ, & ἐκλογισμῷ, pro adesse, & fauere, & quouis modo opitulari. Ex quo παραστῆναι, auxiliarius, opitulatur. Aliquando significat uideri & subire, hoc est ἰνέχσθαι, in mentem uenire, animoq̃ obuersari. Synes. παρίσθην παρὶς μοι, A puero

mihī uisum est. Paus. παρίστα οὐκ ἐρ
 γόνει, Subito in mentem uenit asinus
 lare. Plut ὁρμὴ καὶ τὸ ἴμα δ' αὐμόνιος πα
 ρίστη, &c. Animo incescit diuinitus
 audacia & fiducia. Plato in Phædo.
 ἔστι μοι παρίστα, Proinde mihi uide
 tur, ita ut mihi uideatur. Vnde ἰα
 τὴ παριστάνων διζων, est ex tempore
 dicere, hoc est, quicquid in mentem
 subito uenit, ἰα τὴ παρατερόνι &. Et
 Xenoph. πῆρ παριστάμενον, ut fors
 obtulerit. Aliquando est ad dedi
 tionem compellere subigere, diripe
 re, & ad captiuitatem redigere. Gre
 gor. καὶ οἱ τὴν οὐρανὴν πα: αὐτὸν
 τω, Et qui orbem terrarum subege
 rant. Sic Demosth. οὐ πρότερον τῷ
 παρὶς παρίστα &, Non prius subacti
 sunt, quàm, &c. Aliquando ap
 petere, id est aduenire. Plut. ἔστι
 τὸ ἀπὶ παρὶς, Iam iam affuturo
 discrimine. Lys. ἀπὸ τὰ πράγματα τὰ
 παρὶς, Propter illius temporis
 statum. Aliquando dicitur de ijs,
 quæ iam natura suæ perfectionem
 & uigorem adepta sunt, quasi consi
 flere & absolui: post quem statum
 iam ἡσυχία dicitur, quasi exolesce
 re & fugere: ita ut παρίστα dicatur
 de statu rerum inter incrementum
 & decrementum, hoc est παρὶ τὴν ἀνα
 μῆν. Theophras. de Caus. καὶ ἢ παρὶ
 στάμενος, καὶ ἡσυχία, καὶ οἶον ὑπερ
 σκω, Et enim peruegetū & uigens,
 deinde ad seipso desciscens, & ueluti
 senescens, &c. Aliquando est, sicut
 παρὶς ἀνα, comparare, siue contende
 re, ut Cic. dixit. Plato de Rep. 8. πα
 ριστάμενός ἀνδρῶν ἀνὶ κρίσει, Alter in se
 cus statuamus. Aliquando de ani
 mo dicitur, ut qui iam confirma
 tus non patitur se labascere, sed ad
 quosuis casus animo presenti sit sub

nixus. Diod. τῶν φερόντων παρίστα
 & πῶς τὸν κίνδυνον, ἔστι θανάτου
 φοροῖται. Vnde παρὶς, quod La
 tine animus praesens dicitur, ut apud
 Cic. de Orat. 1. Sed animus acer, et
 praesens, & acutus, idemq; uersutus,
 inuidios uiros efficit. Bud. Com.
 Παριστάμενος. u. recuperās, consistens,
 redigens.
 Παρίστα. exhibere, adducere, prestare.
 Παρὰ τὸν ἄνθρωπον. οἱ. extenuati, macia
 leniti.
 Παρίστα. ἰ. adequatio, concilians.
 Παρίστα. ueniat.
 Παρὶς. μ. γῶ. π. παραμύνημα. ad
 sum, permaneo.
 Παρναός. ἰ. ὁ. Parnasus.
 Πάρνοψ. locustia, λένοψ.
 Παρὶ. praeterea, ideo, unde, quò, praet
 er, extra, praeterquam.
 Παρὰ δὲ. μ. ὥς. π. οὐκ. transeo.
 Neutr.
 Παροδός. ἰ. ὁ. transitorius. Et παρο
 δὸς μύλος, quod in medium prodeun
 tes caneabant.
 Παρόδος. ἰ. ὁ. qui uiam recipit.
 Παρόδος. οἱ. fori.
 Παρόδος. ἰ. ὁ. transitus, uia quæ est in
 manibus, ingressus, pars nauis, di
 uerticulum.
 Παροδὸς. prouerbio uulgarum, ἀδὲ
 μύρον.
 Παροδόμεαι. executior.
 Παροδός. antea, e contra, coram.
 Παροικία. μ. ἰσθ. π. ἡνα. habito tanquā
 peregrinus, aduenasum. Neutr. dati.
 Παροικία. ας. ἰ. peregrinatio, habitacu
 lum, incolatus.
 Παροικόμεμα. ἰ. paries.
 Παροικοδόμη. superstruo, iuxta edifico
 Παροικία. ἰ. ὁ. aduenasum. Neutr. dati.
 Παροιμία. ας. ἰ. adagium, & τὸ οἶμα
 ὁδὸς, quasi παροδὸς, quòd passum

per ora hominum obambulet. Vnde
 & adagium Latinis, quasi circum-
 gium, auctore Varrone.

Παροιμιαίαιες. ὅ. ὅ. quod est in pro-
 uerbio.

Παροιμιακός. ὅ. ὅ. παροιμιακός.

Παροιμιογράφος. ὅ. ὅ. paramiarium scri-
 ptor.

Παροιμιαδης. ὅ. ὅ. prouerbialis.

Πάροιμ. vicinus.

Παροιμιαῖες. declinantes à uia.

Παροινώμα. μ. ἄμα. π. πμα. contume-
 liosus ex nimia uini petulantia in ali-
 quem sum, debacchor. Lucianus,
 ἡκανάκι πεπαρμένται πρὸς ἡμάς, Satis
 ui opinor, debacchatus es in nos.
 Accipitur & passiuè. Diogen. ἄμα
 εἰς πεπαρμένται, id est à temulen-
 tis pulsata est, sugillata. Vnde &
 ἡμεῖς πεπαρμένται, qui iniuriam pasi-
 sus est. Et παροινώματι γυναῖκα, De-
 mosthen. mulier super conuiuium
 contumeliam passa. Depon. Bud.
 Com.

Παροινία. ac. ἰ. debacchatio, contume-
 lia uel iniuria, uel petulātia in ebrie-
 tate admissa.

Παροινικός. lasciuus, contumeliosus,
 πάροινος.

Παροίνος. ὅ. conuicium, temerè ac stul-
 tē dictum, uelut inter pocula.

Παροινόμα. & παροινό. μ. ἄμα. π. πμα.
 idem quod παροινώμα.

Πάροινος. ὅ. ὅ. uinolentus, uino baccha-
 tus.

Παροισῆρ. errare, insanire, irritare.

Παροῖτος. ὅ. prior, ulterior, ueustior.
 Et παροῖτροι, ante transseuntes.

Πάροτος. ὅ. ὅ. mansuetus.

Παροῖστος. praterro. Depon.

Παροῖστος. penè, quasi πάντοθεν, &
 ὁππότε ἂν παροῖστος. Plato, ὅ γὰρ
 ἅμω ἕνεκα οὕτως παροῖστος ἔσται, ἀπὸ

παροῖστος, Neq. enim existimabam
 adeò iam parū abfore, sed multum
 uel plusculū abfuturum. Bud. Com.

Παροῖστος. labori insistere nequeo,
 ut saepe senes uidentur.

Παροῖστος. ὅ. ὅ. mora, dilatio.

Παρομαρτία. comitor, παραποδοῦ.

Παρόμοιος. ὅ. ὅ. similis, adsimilis. παρὰ
 hic diminutionem denotat, hoc est
 παρὰ ὁλίγοις ὁμοίος.

Παρομοίωσις. ὅ. similitudo.

Παρομολογία. ac. ἰ. confessio, figura est
 cum aliquot res aduersario concedi-
 mus, deinde aliquid inferimus, quod
 omnia quae posuimus, euerat.

Παρόρ. ὄντος. ὅ. ὅ. praesens, decens, cum
 liceret.

Παροῖστος. in acetum de genero.

Παροῖστος. ὅ. ὅ. irritatiuus, incitati-
 uus, acutus, uelox.

Παροῖστος. μ. ἄμα. π. πμα. ex acuo, ex per-
 gefacio, irritio, concito, excito, exa-
 cerbo. Αἰλιῦ. accus.

Παροῖστος. ὅ. ὅ. irritatio, incitatio, exa-
 cerbatio, accessio.

Παροῖστος. ὅ. ὅ. dictio habens accen-
 tum in penultima.

Παροῖστος. pugio, gladiolus.

Παροῖστος. ὅ. ὅ. despectio.

Παροῖστος. μ. παροῖστος. π. παροῖστος.
 perperam uideo, παραβλέπω, ut παρο-
 ρῶμαρς, hallucinor in re manife-
 sta. Item despicio, negligo, contem-
 tino, fastidio. Αἰλιῦ. accus.

Παροῖστος. ὅ. ὅ. exarscencia, irrita-
 tio.

Παροῖστος. μ. ἄμα. π. πμα. irritio. Αἰλιῦ.
 accus.

Παροῖστος. ὅ. ὅ. montibus uicinus.

Παροῖστος. μ. ἄμα. π. πμα. concito, impel-
 lo, hortor, incito, suadeo. Αἰλιῦ. accen.

Παροῖστος. ὅ. ὅ. concitatio.

Παροῖστος. sedio.

Πάσπα. ἢ. minuiſſimus puluiſculus
farinae. Accipitur pro quacunq; re
minuiſſima. Eraſ. prouerb. Ne res
menta quidem.

Πάσπατος. ἢ. ὁ.

Πάσπα. nos. Ariſtoph. idem quod πάſſα
nos.

Πάσπα. Thucyd. ὁ.

Πάσπα. catervatim, omnino, totis vi-
ribus.

Πάσπα. funditus, ἀπόλυ.

Πάσπα. μ. ἄσπα. π. κ. κ. ſpargo, uario, tin-
go. Item edo. Aſtiu.

Πάσπα. nos. ἢ. pinguior, latior. Com-
paratiu. eſt ἂ. πάσπα, ut β. ἄσπα, β. πα-
σπα, ὁ. β. ἄσπα.

Πάσπα. ἄσπα. ἢ. porticus, locus conui-
uij, thalamus nuptialis, uelut geni-
ali lecto impendens. ἂ. πάσπα orno.
Cal. li. 17. ca. 29.

Πάσπα. ἢ. ὁ. idem. Aliquando pro eo,
qui cibo operam dedit. ἂ. πάσπα, id eſt
ἂ. ὁ.

Πάσπα. nos. ultimus dies anni. πασπα ue-
ro ἂ. ἡσπα τῷ ὁ. ἡσπατος, Suid.

Πάσπατος. ἢ. thalamifera. Veneris epi-
theton. ἂ. πασπα, ὁ. ἡσπα. Item πασπα-
τοί, ferentes pallium, ut ſit in pro-
ceſſionibus.

Πάσπα. ἄσπα. paſcha.

Πάσπατος. multarum artium, πολυτε-
χίας. Heſych.

Πάσπατος. prurire, futuere, obſcenè ὁ.
incontinenter pati, quaſi dicas par-
turire.

Πάσπατος. ὁ. incontinentia, priuſius
ad uenerem.

Πάσπα. μ. ἡσπα. π. ἡσπα. ἄσπα. β. ἡσπα.
ὁ. ἡσπα. π. ἡσπα. ſicut Latinis patior
proſero, tolero, ſuſtineo. Reſertur ta-
men et ad inanimata. Demoſth. ἂ. πά-
σπα τῷ ἡσπα, id eſt, ſi periret nauis.
Idem πασπα τῷ, pro affectum eſſe

miſericordia dixit. Eſt etiam πα-
σπα admittere aliquid. Demoſth. μ. ἡσπα-
τος. μ. ἡσπα. ἂ. ἡσπατος. ἡσπατος. ἡσπατος.
Videte ne ſic ſtulti ſtatuatis, ne quid
ſtolidè admittatis. Eſt etiam ſa-
cere, ut ἡσπα τῷ ἡσπατος. Tere-
tius, Quid cum illis agas, qui ne-
que ius neque bonum aique æquum
ſciunt. Iſocrat. ὁ. ἡσπατος. ἡσπατος. ἡσπατος.
ἡσπατος. Quod multi faciunt, quod ho-
minum uulgo accidit, quod mul-
tis uſu uenit. Et cum interroga-
tione, cum rem nouam, aut ab-
ſurdam designare uolimus. Lucia-
nus, τῷ πασπατος, ὁ. ἡσπατος. ἡσπατος.
ἡσπατος. Latini dicunt, Quid il-
li accidit? Eὐ. ἡσπατος, ὁ. ἡσπατος. ἡσπατος.
ἡσπατος. beneficium accipere, beneficio
affici: cui opponitur ἂ. ἡσπατος.
Vnde ἀντιπασπατος, beneficium re-
ponere, ἀντιπασπατος, ἀντιπασπατος.
De huius uerbi conſtructione tra-
dit Priſcianus lib. 13. ſcilicet cum
genitiuo, datiuo et accuſatiuo. Bud.
Comment.

Πάσπα, ὁ.

Πάσπα. μ. ἡσπα. π. ἡσπα. percuſio, pu-
gnam illido, pulſo, conculco, ſono.
Aſtiu. accuſ.

Πάσπατος. ὁ. instrumentum coquina-
rium, ſartago.

Πάσπατος. ὁ. pocula quædam peram-
pla. Cal. li. 17. ca. 6.

Πάσπατος. patrem appello.

Πάσπατος, diminut. ἂ. πατῆρ. pater-
culus.

Πάσπα. μ. ἡσπα. π. ἡσπα. peſſundo, calco,
uado. Aſtiu. accuſ.

Πάσπατος. conculcatus, uulgaris.

Πάσπατος, genit. πατῆρ, ὁ. uel πατῆρ. quaſi
πατῆρ, id eſt πατῆρ τῷ πατῆρ, filios ſer-
uans.

Πάσπατος, ὁ. ὁ. calcator.

Πασίβητοι. baculis robustis utentes,
ut qui fustibus lites sedant & dirimunt.

Πασσιάνη. rota figura instrumentum
iumentorum collo alligatum, ne pas-
culo uesci queant. Cal. li. 13. ca. 73.

Πασιδωτες. u. i. ademptor curarum, Epi-
cheton Iouis apud Sophoclem.

Πασίον. quies, cessatio.

Πασίον. cauendum est.

Πασίον. u. i. o. &

Πασίριον. u. i. o. sedator, finitor.

Πασίρια. sepea, obices.

Πασίδια. ut. i. quies.

Πάσι. μ. αἰσῶ. w. αἰσῶ. sedo, cessare fac-
cio, finem impono, libero. Genit. et
aliquando accus. ut πᾶσι ἀφῶντα,
abrogare imperium magistratui, Ly-
sias. & πᾶσι δ' αὖτ' ἰπῶσιν,
Demosthe. Aliquando sine casu po-
nitur, tuncq; accusatiui uerbum sub-
intelligunt.

Παράσι. μ. αἰσῶ. w. αἰσῶ. sono, balbutio,
turbor, ebullio, aestuo. Verbum est flu-
uidale. Neutr.

Πάσις, & πασις. u. i. proceres, diuites.

Πάσις. pro πασιον. crassior.

Πάσιμαρον. mendesium unguentum.

Πάσις. ut. i. pruina, humor è terra ma-
ri ue elatus, neq; cōfectus à sole, sed
refrigeratus.

Πασιόν. μ. αἰσῶ. w. αἰσῶ. figo, conglutino,
denso. Itē contrisisto seu perdo, ut He-
siod. ἰπάσας ἔβρι. Sumpta meta-
phora à pruina quæ arbores frigore
corrumpit. Actiu.

Πασιδός. u. i. o. i. pruinosus.

Πάσις. u. i. o. i. crassitudo, ruditas.

Πασιδωτες. qui sunt pingui illorūq; cu-
te, crassipelles. Ponitur pro fatuis
ac rudibus. Cal. lib. 1. cap. 7.

Πασιππος. u. i. o. i. habens suras pingues.

Πασιπός. crasso modo.

Πασιπός. u. i. o. i. pates crassior.

Παχυπλόσος. crassius, indistinctius,
rudius.

Παχυπλόσι. u. i. o. corpulenti.

Παχύος. stupida mēte, crasso ingenio.

Παχύος. μ. αἰσῶ. w. αἰσῶ. impinguo. Actiu.

Πάσις. u. i. o. i. crassus, pinguis.

Παχύος. u. i. o. i. crassius, rudius, pinguior
re Mimerua.

Παχύος. u. i. o. i. crassitudo.

Παχύος. cui crassus pilus.

Παχύος. u. i. o. i. habens sarnētum, cras-
si corticis.

Παχύος. u. i. o. i. cui labrum crassum.

Πάσις. adipiscor, uescor. legitur et in pas-
sua uoce apud Plutarchum.

Π Β.

Πάσιος. impediēbant, ligabant.

Πάσις. uariis.

Πάσις. u. i. o. i. pedica, & omne uinculum
pedum.

Πάσις. u. i. o. i. per terrā serpens, humilis,
leuis, merces pro uaticinio.

Πάσις. sublimis, excelsus, uolans.
πᾶσι δ' ἔτι τῶν ἰσθμίων.

Πάσις. supinum & negligentem
esse, deliciari.

Πάσις. equus ferociens, & uir-
tutis.

Πάσις, uel πᾶσις. μ. αἰσῶ. w. αἰσῶ. impe-
dio, ligo, compedio, compedibus uin-
cio. Actiu.

Πάσις. u. i. o. i. pedica, uinculum. πᾶσι δ' ἔτι
τῶν ἰσθμίων, uel πᾶσι δ' ἔτι τῶν ἰσθμίων.

Πάσις. uinculus.

Πάσις. campestris.

Πάσις. u. i. o. i. campestris, in planitie
posita, ipsa planities.

Πάσις. u. i. o. i. species myrrhæ.

Πάσις. u. i. o. i. talare, calceamentum uar-
rium.

Πάσις. u. i. o. i. campestris, planus.

Πάσις. u. i. o. i. terra.

Πάσις. u. i. o. i. qui in locis planis moratur.

Πάσις, & in infin. πασι. esurio. Neut.
absolutum.

Πάσις, positice pro πανάσις.

Παντακός. tibi appetens, famelicus.

Πάσις. ας. i. periculum, experientia, con-
natus, ut πασις πασις, η πασις, η δὲ
πασις, pro experiri & periculū facere,
Herodi. Actici ἀντὶ τῷ δόλοι καὶ τῷ
χαρὶ accipiūt. unde πασις αὐτῶν dicuntur
εἰ κατὰ βάναυσον λαχέροι, ut annotat
Sophodis interpres in Aiace.

Πάσις uel πασις. μ. δαυ. π. α. α. experiri
or, tento, periculum facio. Et dicitur
fere de manu conatu, ut aues adhuc
pennis immauris uolare gestiētes fa-
cere solent. Thucyd. η πασις ἰσλαρ
πασις αὐτῶν, Nihil nō tentātes. Greg.
de Basilio, quem tyrannus minis ab-
sterrere frustra conabatur, αὐτῶν δὲ
τῶν πασις τῶν ἀδελφῶν. Unde et
πασις αὐτῶν dicitur τῷ ζυγῶν, cum
de stupro sollicitas & interpellat. La-
tine attentare pudicitiam marrone
uel puelle dicitur, quod est conari la-
befactare. Actiu. Bud. Com.

Πάσις. οὐδὲ. i. dissimulatio.

Πασις. termino, finio, πασις.

Πασις. i. portus est Athenis solitarius
& desertus, quinque & triginta sta-
diis ab urbe distans.

Πασις. μ. δαυ. π. α. α. μ. sicut πα-
σις, pro tento, aggredior, conor, ni-
tor, experior, id est periculum facio:
& experior, id est uxor & adipiscor,
ut experior meliorem fortunam. Sy-
nes. πασις αὐτῶν πασις τῷ δαίμονι,
Melioem fortunam experimmi. id
est facilius egit fortuna uobiscum.
Bud. Com.

Πάσις, &

Πάσις. ατος. i. finis, funis, uinculum.

Πάσις. i. i. tentatio.

Πασις. i. i. tentator.

Πασις. qui conatu inani uiuit. &
πασις. Aristot. appellat πασις
κοδὲ δὲ, qui ex ijs qua probatur re-
spondenti colligunt oppositam pro-
positionem. Bud. Com.

Πασις. piratica, latrocinium.

Πασις. experiendum est.

Πασις. prador.

Πασις. i. i. tentatio, locus tentatio-
nis, piraterium, nauis piratarū, rece-
ptaculum latronū atq; pradorum.

Πασις. i. i. pirata, & πασις, peritranseo,
quia semper mare permeat: uel & πα-
σις, quod aliquando fraudem, & da-
mnum significat.

Πασις. i. i. Plutarcho dicuntur na-
ues pradorie.

Πασις. pro πασις. experiamur.

Πασις. μ. δαυ. π. α. α. πασις.

Πασις. uelamen, tabulatum in curru
ubi res ponuntur, & ubi sedent qui
curru uehuntur.

Πάσις. μ. α. π. α. α. transeo, penetro,
transicio, pungo, figo.

Πάσις. i. i. obedientia, persuasio.

Πάσις. irrigans, humectans.

Πάσις. passum iri.

Πάσις. i. i. passio, persuasio.

Πάσις. ατος. i. firmamentū, refugium,
rudens, id est funis nauticus.

Πάσις. i. i. persuasio.

Πάσις. patiar.

Πάσις. locus humidus. nam πασις rō-
gate est.

Πάσις. obediendū, uel credendum est.

Πάσις. obediens, & αὐτός.

Πάσις. qui facile persuadet, obediēs.

Πάσις. futurum anceps & πασις uel
πασις.

Πάσις. eves. i. Piso Romanus.

Πάσις. aguo.

Πάσις. catamytus, incontinent. i. &
& πασις αὐτός.

πῆλιος. pellis, xḗδιον.

Πῆλιος, ♂

Πῆλιος. condeo, pectus, euellō, wáka.

Πῆλιος. τὰ. pelagica, xḗtala.

Πῆλιος. exundo, aestuo, restagno.

Ἀκτιν.

Πῆλιος. ♂. ov. ὁ. maritimus, iura pelagus positus.

Πῆλιος. ιος. ὁ. pelagus, profundum maris. Dictum sic putant, quod sit τῆλιος ἔστι, id est procul à terra: quasi τῆλιος ♂, uel ὁ μὴ πῆλιος ἦε.

Πῆλιος. μ. ἄσπ. w. αἰα. propinquo, ad moueo, ἀ πῆλιος. Ἀκτιν.

Πῆλιος. v. ὁ. mola sacrificijs apta, quae fiebat ex tenuissima farina. Item spuma concretior circa os apud Bu. ripidem in Oreste. Item succosala eryma instar thuris gummi densata. Est ♂ obolus uaticinantibus erogari solitus.

Πῆλιος. consulere, admonere.

Πῆλιος. οἱ. pulli ciconiae.

Πῆλιος. νόμος. lex ab Aristophane dicitur, qua liberi parentes alere iubentur.

Πῆλιος. Thufci, τῆλιος.

Πῆλιος. v. ὁ. ciconia. ὅτι τὸ ἔχον τῆλιος μὴ ἀντὶ τῆς ἰσχυρίας. πῆλιος τὸ μὴ ἀντὶ τῆς ἰσχυρίας.

Πῆλιος. propē.

Πῆλιος. dicta est olim Theffalia.

Πῆλιος. clientela.

Πῆλιος. v. ♂.

Πῆλιος. ιος. minister, cliens, mercenarius.

Πῆλιος. v. clientela.

Πῆλιος. cochleare, catinus.

Πῆλιος. cursus, δέμνμα.

Πῆλιος. ov. v. iugerum, columba.

Πῆλιος. est, sit, deceat, conuenit.

Πῆλιος. as. v. πῆλιος.

Πῆλιος. ἄσπ. v. columba liuia.

Πῆλιος. v. ὁ. pelicanus avis, quae ὁ ἀφ' ὅπου αἰὲς dicitur, quoniam abores perforat.

Πῆλιος. μ. ἴσπ. w. w. dolo, securi percussio. Ἀκτιν. accusf.

Πῆλιος. μ. ἴσπ. w. w. idem.

Πῆλιος. v. herba securidaca, Plin.

Πῆλιος. ιος. v. w. v. bipennis, securis.

Πῆλιος. μ. ὅσπ. w. w. πῆλιος.

Πῆλιος. v. v. v. πῆλιος.

Πῆλιος. v. v. v. dolator.

Πῆλιος. v. v. v. bipennifer.

Πῆλιος. μ. ἴσπ. w. w. appropinquo, reuertor, agito, misceo, iudico.

Πῆλιος. sum.

Πῆλιος. v. v. merda.

Πῆλιος. sit, fiat.

Πῆλιος. adulterina coma, galericulum.

Πῆλιος. v. v. πῆλιος.

Πῆλιος. μ. ὅσπ. w. w. liueo, nigresco, palleasco. Neutr. absol.

Πῆλιος. idem.

Πῆλιος. v. v. liuidus, niger.

Πῆλιος. v. v. uel πῆλιος. senex.

Πῆλιος. as. v. v. uibex, liuor.

Πῆλιος. qui mulget, δέμνμα.

Πῆλιος. cursorum et uiatorum calceamenta.

Πῆλιος. as. v. v. mulstra, uel mulstrale, ut apud Vergil. implebunt mulstralibus uacca.

Πῆλιος. v. avis, leuis, fuscus, πῆλιος.

Πῆλιος. as. v. v. planta pedis.

Πῆλιος. sum.

Πῆλιος. nigrum.

Πῆλιος. v. v. parua pelia.

Πῆλιος. v. v. scutatus.

Πῆλιος. v. v. pugnans pelis.

Πῆλιος. as. v. v. pelia, hoc est scutum breue in bone carens, formam habens liuina iam semiplena. Xenoph. scribit Amazonidum peliam hedera folio fuisse

Πενταετής. ἴδου. ἢ. quinquennium.
 Πενταέτης. ὁ. ὅ. ὅ.
 Πενταετής. ἢ. ὁ. quinquennis.
 Πενταετία. quinquennium, lustrum.
 Πενταέτης. ὁ. ὅ. pentastilium, uel quinquertium. constabat autem celsu, cursu, saltu, disco, ludia.
 Πενταέτης. ὁ. ὅ. quinquertio, ut qui omnium certaminum genere ualeat.
 Πεντάκτις. quinquies.
 Πεντακισχίλιοι. quinq; millia.
 Πεντακοσιαρχία. cohors quingentaria duobus manipulis composita, cuius princeps πεντακοσιάρχα Aeliano, tribunus minor dicitur Theodoro.
 Πεντακίσιοι. quingenti.
 Πεντακοσιομήδιστοι. οἱ. ordo erat ciuium Athenis, à mensura frugum quas capiebant agri suis.
 Πεντακύνεαι, ὃ πεντακύναι. immanes unde. Latini fluctus decumanos uocant.
 Πεντάμοιρος. ὁ. quintarius. (des.
 Πενταμοσίον. ἢ. quod habet et quinq; pe
 Πενταπλήσιος. ὁ. quincuplus.
 Πεντάπρωτοι. quinqueprimi. Verbum est municipale, quemadmodum ἡλιαὶ πρῶτοι. Cicero in Ver. Magistratus ὃ quinqueprimi accitui istius euocantur. Sic fortasse qui duodecim Pares Franciæ nunc dicuntur, Duodecimi primi ab initio uocati sunt. Bud. in Annot. post.
 Πεντάβητος. ὁ. ὅ. ueru quod ex una angula quinq; obeliscos habet prominentes, in quibus assari potest.
 Πεντάχοντα. stadiun.
 Πεντάτευχος. ὁ. ὅ. pentateuchum, quinq; libri Moysi. à πεντα ὃ πέντες, uolunt.
 Πενταφάρμακος. ὁ. ὅ. conuiuium erat quincuplici condimentorum genere, cuius meminit Spartianus in Ve.

ro. Call. li. 17. ca. 8.
 Πεντάφυλλον. ὁ. ὅ. quinquifolium herba.
 Πενταγ. in quinq; ordines, uel partes, manus.
 Πεντα. quinq;.
 Πεντακαιδέκας. quindecim annorum.
 Πεντακαιδέκας. nauis dicitur Plutarcho in Demet. quindecim ordinum.
 Πεντακοσάρχια. semicenturia hominum sexagintaquator.
 Πεντακοσίων. ἴδου. lignum erat quinq; habens foramina, in quibus unctio rum manus ὃ pedes cum collo includerantur.
 Πεντακονόριον. ἢ. quinquennale, lustrale, quod quinto quoq; anno instauratur. Verg. 9. Aeneid. trietericum pro trienniali dixit ad eandem formam.
 Πενταετής. ἴδου. ἢ. quinquennium, quinto quoque anno, πενταετής.
 Πεντάκοντα. quinquaginta.
 Πεντακοσίοσταμον. pretium quinquaginta drachmarum.
 Πεντακοντόβητος. quinquagesimam partem exigere.
 Πεντακοντίης. ἴδου. ὅ. dux quinquaginta hominum, centurio.
 Πεντακοντόγυος. ὁ. ὅ. quinquaginta iugertum.
 Πεντακοντόροτος. actuaria nauis quinquaginta remorum.
 Πεντακοντίης. ἢ. ὅ. pentecoste, subauditur ἡμέρας, ut sit quinquagesimus dies à festis pascha.
 Πεντακοσίοτοι. quinquagesima partis exaltiores.
 Πεντακοστίης. ἢ. ὅ. quinquagesimus.
 Πεντακοστίης. ὅτος. ἢ. turma quinquaginta uirosum.
 Πεντόβολος. ὁ. ὅ. pretiū quinq; obolorū.
 Πεντόβοι. ὁ. ὅ. manus. à πεντα, ὃ ὅτες, τὰς.

mus, quòd in quinque digitor inflat
ramorum sparsa sit.

Πρωτόβολος. επιμόβολος.

Πρώ. πρῶτον.

Πέρις. ii. rasura, consura, ψήσεις.

Πίος. ἰος. ῥ. uetustum, mentula.

Πιστός, Ionic: προσηλαλικός. passus.

Παρανόμος. v. ὁ. *maius*, qui *maius*
guit.

Πικρὸν. μ. ανθ. mauro, mollio, conco-
quo, σίσις. Ἀβίμ.

ἡλικιωτέρος. mollior, maturior. Aeschyl.
 διὰ δ' ἡλικίαν τὴν παλαιότερον μὲν.

Πυρραυμός. i. pollutus, fœdatus.

Παράδοξοι, σοφισμοί, σοφισμοί πικροί.

Πεπλάσθαι. sortitum esse. à παλάσθω,
pelāsōw.

Παπιάλ. παπιάλ.

Πῖναυον. possideo.

Nixaron. 108. i. maturitas, concoctio, excoctio, una ex operationibus calidi stomachi.

Flavus, mollis, maturus.

Παραρμόσ. v. transfixus. à πείρω.

Παραβύνα. debacchatus sum, erravi.

अथ यथावत्तु.

Πίπρος. s. i. maturus, concoctus, dige-
stus. uerbale à πῖπλο, teste Gaza.

Πείρασμαι. praet. à πείρομαι. persuasus
sum, certus sum, persuasum habeo.

Παπρασμὸν. conclusum. hinc

Πατριστικός βίος. εχάστα ιητα.

Πίπυρι. 401. 7. piper.

Πατριζέ. pipet saret.

Παραφορημένος. plenissimè, abundè.

Παραστάς διδασκάνο. qui numquam
recedit à latere præceptoris, edo-
ctus à præceptore.

Πίπλος.β.τ.ε

Πύλας. σ. ὁ. tela prætenuis, ἀπὸ τοῦ ὄρα-
σμαι ὁ σινδών. Est autem vestis mulie-
rum propriè quemadmodum ἡ τὴν ui-
τορίαν, ut annotat Eustathius. unde

ὁ βαδισσάντων, ὁ καλίσσάντων, ὁ ἰσχυρίσσαντων mulierum epitheta sunt apud Homerum. Euripides tamen in ris etiam tribuit, ut scribit Cal. l. 8. ca. 16. Donatus τῶντων ad factorum rium pertinere annotat. Sernius Minerva consecratum fuisse tradit. In hoc depingebantur ex more apud Athenienses, qui strenuè in bello se gesserant. Erat ὁ hoc titulo Aristotelis commentarius, in quo ducentum genealogias exquebatur, ὁ ναυium ad Troiam catalogum.

Item uelum curribus instratum ad
puluerem prohibendum. Ponitur
pro instratis equorum apud Ho-
mer. Item pro frutice apud Dio-
scoridem, sicut etiam *winus*, quem
Hippocra. *winos* uocauit. Lati-
nis quoq. *peplus* uel *peplum* dicitur.
Plant. Nunquam ad ciuitatem ue-
nit, nisi quam inuenit *peplum*. Cael.
lib. 8. ca. 18.

Πίστυμαι, sapiens sum.

Παπυμφός. prudens, participium pro
nomine. ἀπὸ τῆς πύσας, ἢ πινύσας τὸ φρονεῖν.

Πίνυται. sapiens est, facultas adest,
vincitur, vincit.

Πεποδισμένος. ὁ. pedibus inſitus.

Πίστις, præt. med. à wáto. confido. Ac
cipitur enim præteritū pro præsentī.

Παπιδκσιγ. ιος. η. θ

Πιστὶς. gr. ἡ. confidentia, fiducia, &
quo fit uerbum πισοίτε.

Πρεσβύτερε. charissimus, in quo maxi-
mè confidimus.

Παιδίος. *fretus, confusus.*

Πεποιωμένη. qualitate aliqua prædicta.

Πίπρον, vide πῖπρον.

Περὶ ἀντιφύσεως καὶ ἀντιφύσεως.

Πίπερον. 3. 7. peponum, coctum, dige-
stum. (28.)

πίπτει. passi estis. Præter. est. uerbi πᾶν

Πιπυρίαι. nolarunt. à πωδάρη.
 Πιπυρίαι. aditum est.
 Πιπυρίαι. ὁ. crassus. ἔχ. τὸ πῦρον τὸ
 πυρρὸν. Vnde ἡμιπυρρίνοι, ut φωνὴ
 ἡμιπυρρίνους ἰδὲ, Aristoph. Vesp. id
 est ἡμιπυρρίνους, παχέας.
 Πιπυρίαι. κ. ἰ. ὁ.
 Πιπυρίαι. κ. ἰ. ἡμιπύριον, τὴν ὑψηλὴν,
 fatū, quod per ipsum omnia sunt fini
 ta. ὁ. certa quadā lege statuta, et qua
 si ad finē perducta. Deducitur autē
 hac uox à πωρίω termino. ὁ. ἰρίω
 traho, quod trahat, et uicissim cedat
 rebus omnibus cōsequentiis. Sed
 proprie πωρίων participium est,
 ὁ. significat quod fatatum est, fata
 prescriptum est.
 Πίπυραι. fatatum est.
 Πίσσωμα. uolauī, aperius sum.
 Πίσσις. lapsus, pro πίσυκός.
 Πίσσις. ὤς. ὁ. restrictus timore, ti
 mens, nolans.
 Πίσυκαί. αἰ. medicamenta sunt ad cōco
 ctionem foris adhiberi solita.
 Πίσυκος. ὁ. ὁ. digestiuus.
 Πίσυκος. ὁ. ὁ. digestibilis.
 Πίσσω. μ. πύσω, uel πύσω. panem facio,
 pinso, digero.
 Πίσσις. πύσις.
 Πίσσωμα. audiui, didici, uidi.
 Πίσσω. audierat.
 Πίπυρα, à πύω. bibi, ebrius sum. Lucia.
 in Lapith. ἡμάρη ἦν ἔδω, iam enim
 potus erat.
 Πίπυρ. οὐκ. ὁ. fructus species maximē
 refrigerantis, de quo Plin. lib. 20. ca.
 1. Et generaliter omnes fructus ma
 iuri. ὁ. percocti hoc nomine uocan
 tur. Accipitur per translationem
 pro fracto, effaminato, exoluto, dis
 soluto, molli, imbelli. ut Iliad. β. ὁ. πύ
 πορ, ἡμάρη ἡμάρη, ἡμάρη, οὐτ' ἔτ' ἡμάρη.
 ἡμάρη. Interdum blanda. ὁ. amica uox

apud eundem, ut, ὁ. πύπορ, id est πύπορ
 ἡμάρη, προσωλῆτα, amicissimē,
 iucundissime. Ponitur aliquando
 adiectiue, unde est illud, ἡμάρη ἡμάρη
 ἡμάρη ἡμάρη, Mollior mi
 hi euasisti fico matura. Legitur ὁ
 in neutro genere pro eodem. Cel.
 lib. 8. cap. 19.
 Πύρ. syllabica adiectio.
 Πύραρ. penetrare, pro πύρῳ, πύραρ.
 Πύρας. transitoranus.
 Πύρας. μ. αὐτὸ. π. αὐτὰ. ὁ. π. αὐτὰ. ὁ. αὐτὰ,
 ad finem perduco, cōpleo, perficio,
 absoluo. Aditum accus.
 Πύρας. extremus.
 Πύρας. μ. ὁ. ὁ. π. αὐτὰ. π. αὐτὰ. ὁ.
 Πύρας. μ. ὁ. ὁ. π. αὐτὰ. traicio, trāsmit
 to, transeo, egredior, prodeo, exco,
 peruenio. Aditum accus.
 Πύρας. ulcerius. Genit. ut πύρας
 τὸ προσώον, supra iustum.
 Πύρας. sequeute uocali, ὁ. πύρας seque
 te cōsonante. trans, ultra. Est autem
 aduerbium, ὁ. cum genitiuo iungi
 tur, ut πύρας πύρας, supra fidem.
 Πύρας. μ. ὁ. ὁ. π. αὐτὰ. idem quod πύ
 ρας, transero, supero.
 Πύρας. αὐτὸ. π. αὐτὰ. finis, extremitas, termi
 nus, pūctum, linea, ὁ. ὁ. Accipitur
 pro tandem aduerbialiter, quemad
 modum τὸ π. per eclipsin τὸ π. αὐτὰ.
 Πύρας. transmeabilis.
 Πύρας. τὰ. ὁ. ὁ.
 Πύρας. finio.
 Πύρας. κ. extremitas oceani, hēmi
 spheriū sub terra, oriens, occidens.
 Πύρας. ὁ. ὁ. peruius.
 Πύρας. μ. ὁ. ὁ. π. αὐτὰ. termino, trans
 eo.
 Πύρας. μ. ὁ. ὁ. π. αὐτὰ. sicut πύρας, trās
 figo, penetro, transero, transmittō,
 transeo, profiro, promoueo, supero.
 Πύρας. κ. π. promontorium idē.

Πύρας

Πέργαμος. v. i. Pergamus, urbs Asiae.

Πέρδιξ. perdix.

Πέρδωμι, &

Πέρδω. μ. α. ρ. σ. π. ν. κ. α. mesus acrislus
πίποδα. pedo, βδ' α. Neutr. absol.

Πέρωμι. supero, id est sum superstes, sua
peruiuo, circumeo.

Πέρωμι. infero.

Πέρω. πέρωμι.

Πέρωμι. meabilis, ut πέρωμι πταμὶς
apud Herodotum, quasi dicas transi-
missibilis, qui transiit.

Πέρω. μ. γ. ρ. σ. π. ν. κ. α. populus, diripio,
ut sic expugnatis iam & captis urbi-
bus. Actiu.

Πέρω, accentu in prima aduerbialiter
accipitur pro ultra, excessiue, egre-
giè, eximie. Item pro πέρω, dum no-
mini cui adhaeret, postponitur. Pla-
to, ἢ πέρω ἢ δὲ, οὐτ' ἕνα, οὐτ' ἄλλο, πέρω
πέρω ἢ δὲ, pro πέρω ἢ δὲ.

Πέρω. praepositio genitiui iuncta, est me-
moratiua particula, & significat de,
ut πέρω τῶν ἀνθρώπων, de hominibus.
Item pro, auxilij nota, ut πέρω ὅτι μάχο-
μαι, pro te pugno. Itē pra, cū com-
parationem aliquā & excellentiam
denotamus, ut πέρω πάντων, pra o-
mnibus. Datiuo iuncta significat
pro, & usum seu commodum notat.
Hom. πέρω ὅτι σέλοι δὲ κῆρ ἀδύνα ἔργα
ἰστέον πέρω καλῶς, Pro eis dedit Mi-
nerua opera scire egregia, de mulie-
ribus Phaeacum. Aliquando datiu-
um habet poetice pro genitiuo, &
praefertim cum διδωμι, eiusq; syno-
nymis iunctum, ut διδωμι πέρω γὰρ
ὅτι μιν δάδοι. Accusatiuo iuncta si-
gnificat circa, & est loci, causae, &
temporis particula, ut πέρω τὰ ἔτη, πέρω
παιδείας, πέρω ὅσον ἔτη. Quin
& hoc casu excellere designat, ut ὅς
πέρω μὴ νέος ἵρι βροτῶν, qui superat

mentes hominum. In compositione
auget interdum & intendit significa-
tionem, ut pra & per apud nos, ut
πέρωτος pertrepidus. Dicitur lo-
cutione Graeca si πέρω ἀριστος, pro
Aristippus, sicut οἱ ἀμεί σονάται, pro
Socrates, de quo Bud. Com.

Πέρω ἀνὸς ἀπονομίας. quando institu-
tio inter aliquos convenit, ut prior
decedens, alterū relinquat heredem.

Πέρω ἀνὸς. adiuicem, mutuo.

Πέρω ἀνὸς πονήσας. contemptui ha-
bere.

Πέρω κατὰ κρίσιν. crimè perduellionis.

Πέρω ὅ. quocirca.

Πέρω ὅσον ποιῶ. parui facere.

Πέρω ὅσον ἡσυχία. pro nihilo ducébāt.

Πέρω πλείονος ποιῶ. pluris facere &
ducere.

Πέρω πλείονος ποιῶ. maximi existimare.

Πέρω πλείονος ποιῶ. magnifacere.

Πέρω πλείονος ποιῶ. prima nocte, nocte
incipiente.

Πέρω πλείονος. uide πέρω πλείονος.

Πέρω πλείονος, uel πλείονος ἡσυχίας, καὶ ἡσυχίας
ἐκπρόσθεν, ineunte uere.

Πέρω πλείονος. edico.

Πέρω πλείονος. v. i. circumforaneus, lo-
quax.

Πέρω πλείονος. lustro.

Πέρω πλείονος. μ. πλείονος. frango, contor-
queo, torquendo confringo. Bud.
Comment.

Πέρω πλείονος. uoce passiuā, pro circumma-
go, ut ὁ πλείονος pro mecum duco. Bud.
Comment.

Πέρω πλείονος. circumforaneus, tabula,
loquax.

Πέρω πλείονος. obtorqueo.

Πέρω πλείονος. manus post terga uincio.

Πέρω πλείονος. μ. α. γ. u. ἢ καταφανὲς ποιῶ, id est
(scribit Bud. Com.) circumduco, ut
circūfero. Item circumueo. Math. 9.

πρὸς τὸν ἑαυτοῦ τὰς πάλιν ἀφαιρῶν. Sic enim ἀναρ, & composita ab eo, de pedibus dicuntur, ut ἰσχυρὸν, & eius cōposita de equitibus. Item uerso. unde νεκρῶν, uersatilis. Item redigendo. Dioscor. 5. ἀρμονοποιεῖν πρὸς ἑαυτὸν ὁμοῦ διακρίνει, Similiter afficiunt, ad similes affectiones redigunt.

Item tandē adduco, ad extremum
attraho & ascisco. Herodid. δε αὐτῶν
ἐκ μέρους πεινῶν ἀνέβη ἐκ τοῦ
ἀγροῦ. Idem, δε ὁμοίαν ἡ ἐν ἡμῶν πεινῶν. Addu-
ctus est tandem ad conditiones amie-
titus et cōcordiæ. Sic Cic. de Amic.
Nihil est quod ad se rem ullam tam
illiciat, & tam attrahat, quàm ad a-
micitiā similitudo. Ex quo intelli-
gitur in hoc uerbo uim aliquam &
difficultatem includi, quemadmo-
dum apud Latinos in traho. Bud.
Comment.

Παραγωγή, ἢ, ἡ, σύνταξις.

Παρακλή. narrate.

Πύρρα Αἴσ. ἰστ. *circumfluit.*

Περίω. circumspecto.

Περιάρομαι. contineo, complector, περι-
είχω.

Περὶ αὐτῶν μ. ἔσονται. π. κ. αὐτῶν. sic dici-
tur, ut ἀφαιρέματα, prius, spoliis.

Demosthen. κατὰ μὲν αὖτις περιπα-
 τὰς οὐρανὸν καὶ οὐρα, τοῦτο μὲν οὐκ ἀπ' ὀφεί-
 λης, Si ab eo aufertur eius diuitia,
 et publicarentur, modestius deinde
 ageret. Significat etiam excutere
 et abstergere. Idē, περιπατοῦν τὴν
 οὐρανὸν καὶ τὴν οὐρανίαν. Bud. Com.

Περὶ ἀμφοτέρων τῶν ποδῶν ἀμputatione.

Παραίτος. exemptilis, tollendus.

Παραρτίω. μ. ἰσ. π. κκ. aufero, adimo,
auello. Item amputo, circuncido,
ut παραρτίζω ἀμάρτας, id est uitis
amputari; sarmenis, uitis putata.

Πείρατος. s. p. vulgaris.

*Πολύτροποι, σπασίδη, uersatilis. Vnde
 εἰατροὶ loca scenæ, quòd in eis machi-
 næ essent uersatiles. Cæf. lib. 7. ca. 8.*

Πενταγέρ. ιορ. θ. δ. dolens, anxius, admo-
dum tristis, ἀπολύτορ.

Περιλάβω. circumungo, circumuestio.
Πυρίαλας. v. o. uerterium coxarum.

Παρουρηός. ὁ. malis rinctus, hoc est im-
mersus malis, παρουρηός τοῖς κακοῖς:
translatione sumpta à purpuræ tinctura, quæ è maris profunditate pe-
ti solet.

Παραμένω με το, Θρίζω.

Περίανθα. apuleum. Bud. Ccm.

Παραμύχου. obregi uelamentis.

Παραμόρφ. circumscario.

Περὶ ἀποδοῖς εἰκίας. *ades principum &*
privatorum domibus distincta, quas
Latini insulas uocant. Bud. in Ana
notat. post.

Περὶ αὐτῶν flores colligo. Et transla-
te pro orno. Cyril. lib. 1. The. περὶ αὐτῶν

Θίξω λόγους τῆς ἀληθείας λόγους.

Παρατηρήσεις. v. fons.

Περίακτος, ov. ῥ. circumpendens, orna-
mentum ut monile, amuletū, alliga-
tum alexipharmacum, φυλακτικός,
ἀποπράκτος, περιάκμα.

Παρατίθε. μ. ἀφω. π. ἀφ. applico, τιμνί-
θωμι, impono, imprimo, iniungo, ut
τίδ τῷ πόντ ἀφω. π. ἀφ. τιμνίθω, Plat. sic
est imponere ignominiam, aut uulu-
nus Reip. Cicero. Item pro annu-
to appendo, ut τιμνίθω ἀντιφάσμα-
τος, Plut. Ο τιμνίθω πῖσας ἀντιφά-
στος, Theophr. Est etiam acquiro,
ascisco. Xenoph. μάλας ἀ τιμνίθω
πῶλα τιμνίθω. Et pro ornamento
colli gestio. Plato de Rep. 3. δὲ τί τῷ
ἐν τῷ ὄφει τῷ κῶν, ἀντιφάστος. Bud.
Comment.

Πυλαρίον, circumdato, exato.

Παραρτῶ. dependo.

Παρρησία. ar. i. medicina ad purgandū
 Πάσπαρτος. fulgure obruo.
 Παρρησία. contumaciter, & intra-
 stabiliter me gero.
 Παρρησία. de seipso loqui, ut glo-
 riosi homines solent.
 Παρρησία. ar. i. suipsius predica-
 tio, ubi quis seipsum laudat, ut Achil-
 les apud Homer. ix. ἰπῶν, οὐκ ἔστι καὶ
 ἑμὴς. Nonne uidēs quā pulcher
 ego, & quā magnus? Et Aeneas apud
 Vergil. sum pius Aeneas, fama
 super aethera notus. Cael. lib. 4. ca. 5.
 Παρρησία. collaris torques.
 Περιβάλλω. uolutim, pedibus alterna-
 tim motis.
 Περιβαίω. protego, circumteo.
 Περιβάλλω. circundo, ambitu cingo,
 ut περιβάλλω, & περιβάλλω τὰ τέλη
 τῶν πόλεων, Aristot. & περιβάλλω τὸν
 μισθόν, hoc est uallo & castellis cinge-
 re, Xenoph. Herodorus cum duobus
 accus. iunxit in eadem significatio-
 ne, τῶν περιβάλλω τῶν πόλεων, quasi
 muris amicare & induere. Sic etiā
 περιβάλλω δούλους, pro sepire se po-
 tentia, Lucia. & περιβάλλω δούλους
 καὶ περιβάλλω νόμους, Isocrati, est
 (ut Liu. inquit) succinctum esse ar-
 mis & legionibus. Item assumo, ca-
 pesso, induo, ut περιβάλλω σμικρὰ
 τὰ καὶ ὄντα, Plut. sicut induere sinu-
 lationem, induere ingenium, Liuius.
 Item amplector, id est colligo, com-
 paro, quero, προσλαμβάνω, ut περι-
 βάλλω λόγον, Xenoph. περιβάλλω
 πόλιν, Athenaeo. Bude. Comment.
 Ita etiam
 Περιβάλλω, pro ambio, circundo, cingo.
 Antiphon, καὶ τὰ τέλη τῆς πατρίδος περι-
 βάλλω, unde περιβολός. Item ample-
 ctor. Xenoph. de lepore, περιβάλλω
 καὶ ἀπαύριτον τῶν τῶν, ἵς οἱ ἰσχυροί.

Vnde περιβάλλω τὴν ψήν, complector
 animo: id quod Cicero de Vniuers.
 ad uerbū fere expressit, Sic (inquit)
 animus à medio profectus, extremis
 tatem caeli à suprema regione rotun-
 do ambitu circuniecit, id est περιβά-
 λω. Accipitur & pro induo, siue
 amicio. Gregor. ἱ. ἰδὲς τοὺς περι-
 βάλλω. Herodian. περιβάλλω πορφε-
 ρὴν περιβάλλω. Item pro irretio, im-
 plico, περιβάλλω, ut συμφορὰς περι-
 βάλλω, Isocr. & κακοῖς περιβάλλω
 Aeschin. Sic ἐνδύει περιβάλλω, pro
 bris aliquem implicare, Demosthe.
 & καταδύει τὴν τῶν πλοῦτων πε-
 ριβάλλω, Herodian. Ad eundem
 modum Cicero in Acad. In id ipsum
 se induit, quod timebat. hoc est, eo,
 quod uitare cupiebat, reuolutus est.
 Et in Verr. Hic uidete in quos laque-
 os se induit, quorum ex nullo inquam
 se expediet. Bud. ibidem.
 Περιβαίω. α. calceamenta mulie-
 bria.
 Περιβάς. ἱπποδάμῳ.
 Περιβίω. superuiuere.
 Περιβάλλω. ov. i. circumspēctus, conspi-
 cuus, illustris, ἰσχυρὸς, περιβόητος.
 Περιβίω. μ. ἰψ. τ. ι. α. circumspicio.
 Item admiror, suspicio.
 Περιβάλλω. pallium, sagulum, quod cir-
 cunijciatur corpori.
 Περιβάλλω. circummalluo.
 Περιβόητος. ov. i. celebris, diuulgatus,
 famigeratus.
 Περιβόητος. ov. i. uestis opertorium.
 Περιβόητος. ἱ. i. toga, cultus, gestamen.
 Herodianus, οὗτοι τῶν πλοῦτων περιβό-
 ητοι δαίμονες. Item amplexus, fo-
 tus. Xenoph. de catellis matri pro-
 pria subiiciendis, τῶν δὲ μητρὶ καὶ
 τῶν γάλα ἀγαθόν, καὶ τὸ πνεῦμα, καὶ
 αἱ περιβόητοι εἶματα.

Aliquando idem quod περιβολή, exuperantia, opulencia. Dicitur et περιβολή, pro uariiegato et inflexo sermone.

Περίβολος. s. d. et

Περίβολος. s. d. ambitus, mania, porticus, θώραξ, lorica murorum, ἱμάς. In priuatis (inquit M. Grabald.) edibus, solaría, rectaue septo, ne quis in præceps cadat, muniantur, id lorícam, lorículam, uel περίβολον nominare possumus. Bud. Com.

Περίβους. s. d. montosus.

Πεὺβραχίονος. s. d. brachiale.

Πεὺβρυμα. fremo.

Πεὺραδῶ. μ. ἰος. circumspectio.

Πεὺρα. τδ. terre aduersantia, terra proxima.

Πεὺραῖος. ἰος. d. perhilaris, letus.

Πεὺραδῶν. inueterasco.

Πεὺραδῶν. adsum, superstes sum, eua do, ut περὶ σόλου, seruator à morte, Demosthen. κατὰ δανυμ. Significat etiam abundare, reliquū esse, id est περὶ σόλου, περὶ σόλου. Item superesse, proprium esse, integrum esse, πολλὰν δὲ, ut ἀείσιππος ἀστράβης, τὶ αὐτὸ τῷ περὶ ἵππον ἢ ἐπὶ σόλου, ἴππον, τὸ δὲ σόλου περὶ σόλου ἵππον. Item uinco, supero, κρείττω αὐτὸ, περιέρω.

Et περὶ ἵππου, ἢς ἡσυχίας συμβαίνει.

Item licet, plenum ius est.

Πεὺραῖος. ἰος. d. ἢ succulētus, lacteus.

Πεὺραδῶ. μ. ἀμψ. π. ἀμψ. circumspectio.

Πεὺραδῶ. praescriptus, et non liber et laxus, definitus, perceptibilis.

Πεὺραδῶ. s. d. fraus. Item consumptio, expletio. Item circumscriptione rei, lineamentum totius edificij.

Πεὺραδῶ. s. d. circumscriptius, deceptorius.

Πεὺραδῶ. s. d. tropus est qui docet quem

admodum datum circuli uerbi gratia quadrato concludamus schemate. Capel. lib. 6.

Πεὺραδῶ. μ. ἀμψ. π. ἀμψ. circumscribo, hoc est, decipio, circumuenio. Item tollo, expungo, è numero aufero. Aeschin. περὶ πατρὶ μ. ἢ τῶν πατρὶ τῶν. Sic Cic. Philip. 11. Senatus in Capitolium parata de circumscribendo adolescente sententia consularis. hoc est, de eijciendo magistratu Octauio, et imperio ei atrogando. Et apud eundem circumscribere senatum, pro auctoritatem senatui auferre. Et circumscribo, hoc est desinio, praestituo, termino, περὶ αὐτοῦ, ἀπορίσω, Aristot. τὰ μὲν τὰ τὰ πρὸς. 10.

Ita Cic. pro Sest. Genus uniuersum breui circumscribi ac definiri potest. Idem in Parad. Exilium terribile est illis, quibus circumscripius est habitandi locus. Bud. Com.

Πεὺραδῶ. ἰος. d. circumsferentia.

Πεὺραδῶ. deuorare, consumere.

Πεὺραδῶ. metus inutilis.

Πεὺραδῶ. ἰος. d. ἢ, trepidus, pauidus, αἰετονίτης, pauore offusus apud Platonem: et formidolosus apud Isocrat. hoc est qui timori est alij.

Πεὺραδῶ. nimis metuo.

Πεὺραδῶ. s. d. aptus, ambabus manibus ut dextera utens, ambidexter.

Πεὺραδῶ. ἰος. uincitis et superatis.

Πεὺραδῶ. s. d. parentalia, cena fune talis, epulum funebre, quod in funere potentiorum fiebat. Circumpotationem uocat Cicero.

Πεὺραδῶ. s. d. flexus ceruicis.

Πεὺραδῶ. s. d. collarium, inauris, monile colli, ornamentum colli, corium latum in collo canis. et περὶ circum, et περὶ, collum. Duplici, in medio quidam scribunt.

Πεὺραδῶ.

Πρεδρπί. ίδος. ἰ. idem.

Πρεδρπίς. admodum uariius, & ornatus.

Πρεδρπί. μ. ἰσω. uel ἰσω. π. ηκα. circumligo.

Πρεδρπίς. pauide.

Πρεδρπίς. & ἰ. ὁ. manifestus.

Πρεδρπίς. pignus do, depono. Vnde de meids, paciscere, fac spōsionem: & πριδρπίς, sponsonē faciamus: πριδρπίς, obstringam. Bud. Com.

Πρεδρπίς. implicans.

Πριδρπίς. circumuersari.

Πριδρπίς. obuerso.

Πριδρπίς. ἰ. uertigo.

Πριδρπίς. pignus.

Πριδρπίς. obstrepo.

Πριδρπίς. complector.

Πριδρπίς. ἰ. ὁ. ambitus, circuitus, circinatio.

Πριδρπίς. αἰ. hyperæ ambulationes, quas Latini xysta appellant. Vitru. lib. 5.

Πριδρπίς. & ἰ. ὁ. plaga reit's genus.

Πριδρπίς. μ. ἰσω. π. ηκα. induo, spolio. Aeliu.

Πριδρπίς. α. τὰ. corrosa.

Πριδρπίς. despicio, negligo.

Πριδρπίς. μ. ἰσω. π. ηκα. circumuoluo, circundo.

Πριδρπίς. residēs, relictus, undiq̃ comprehensus.

Πριδρπίς. circuitus, circumuolutio.

Πριδρπίς. sicut πριδρπίς, superstes sum, adhuc uiuo, circumeo. Item excello, uinco. Πριδρπίς etiam ἀντὶ πριδρπίς, redundat, superuacuu est, non necessarium est, abundans nimis est, uel affluens, uel exuberans.

Item πριδρπίς, saluum est & integrum, abundē licet, facultas superest. Τὸ πριδρπίς, proreli: quīs exercitus apud Thucyd.

Πριδρπίς. superfuturum.

Πριδρπίς. superans, continens, generale, uniuersale.

Πριδρπίς. ὁ. ὁ. comprehensiuus. Vnde πριδρπίς ὀνόματα, nomina locum continentem significantia, plerumq̃ terminata in ὄρος, ut κατὸρος, λαφῶρος, μαχητὸρος.

Πριδρπίς. abigo.

Πριδρπίς. οἱ. rotantes.

Πριδρπίς. ἰος. ἰ. uertigo.

Πριδρπίς. μ. ἰσω. π. ηκα. circumuerso, uoluo, implico. Aeliu. accus. Dicitur & πριδρπίς pro eodem.

Πριδρπίς. decipio.

Πριδρπίς, &

Πριδρπίς. aufero, demolior.

Πριδρπίς. adipiscor.

Πριδρπίς. agrē ferens.

Πριδρπίς. fixum est.

Πριδρπίς. ὁ. purus, quasi dicat decorticatus. παρὰ τὸ ἄσπερον.

Πριδρπίς. amplectebatur, ἰνῶρος.

Πριδρπίς. orno, excolo, adapto, foueo, amplector, curo, deriuo, affector apud Plurarch.

Πριδρπίς. μ. ἰσω. π. α. α. μ. elaboro, orno, satago, sciscitor, curiosè ago, inaniter laboro.

Πριδρπίς. α. ὁ. curiositas, sedulitas, superflua anxietas, & ueluti diligentie redundancia, molestia.

Πριδρπίς. ὁ. curiosus, laboriosus, quī nimiam atq̃ inusitatum curam habet in rebus agēdis, peruersus. Item opiparus, quando de mensa aut edulys dicitur.

Πριδρπίς. accuratius, obseruantius, curiosius.

Πριδρπίς. accuratē, curiosē.

Πριδρπίς. purgatio.

Πριδρπίς. remigo.

Πριδρπίς. α. ὁ. pedica.

Περὶθέρμε. exardescens, ἀγὰρ τέρμεται.
μεθός.

Περὶθέρσθαι. ad ianuam stare.

Περὶθωρακίδος. ὅ. sagum, quod militum erat, et superinduebatur armis.

Περὶλάσθαι. transire, circumcune.

Περὶιδῆσθαι. contemnere, circumspicere.

Περὶστῆσαι. circumcū.

Περὶστῆσαι. μ. εἰδόμεν. π. σῆμα. obfideo.

Item degenero. Synesf. καὶ περὶς ἡμῶν ἡμεῖς ἄν τῷ. Bō iam mores nobis euaserunt. Demosth. καὶ πρῶτα ἡμεῖς ἐν δούροις περὶς ἡμῶν. Res mihi atrocissime cecidit, & quasi in cōtrarium cecidit euētu grauiſſimo. Est etiā circumstare & circumfundi. Thucyd. ὅτι περὶ γύρω κινδυνὸς περὶς τῷ πόλει. Sic ὁ αὐτὸς ἐν δούροις περὶς ἡμῶν, reuoluatur, circumagatur ad id idem. Depon. Sic

Περὶστῆσαι. μ. εἶδος. π. σῆμα. circumſto.

Item degenerare facio, immuto. Athen. lib. 12. αἰ ἐπὶ δὲ αὐτῶν περὶς ὅτι ἐπὶ τὸ ἐν δούροις ἐστίν, vsque adeo hominis fortunam circumegit in contrariū uita uoluptuaria. Et Aeschin. καὶ ἡς τῷτο εἶδος περὶς ἡμῶν τὰ πρῶτα, Ita tandem Reip. statum in contrarium commutauit. Sic ἡς πῆρας περὶς ἡμῶν, redigens, Herodias. Et Aristot. Polit. 7. αἰ ἐκ τῶν περὶς ἡμῶν τῷ πολιτείᾳ, in suam potestatem redegit. Neutr. accusf.

Περὶζω. cingo.

Περὶκαῖος. ἰος. ὅ. ἡ. perustus, ardens, peraridus.

Περὶκαθαίρω. purgo.

Περὶκατάδω. apto, pertracto.

Περὶκαθάρω. ἴος. ὅ. π. purgamentum.

Περὶκαθίσταμι. ὅ. ἡ. circumfessi.

Περὶκαθίσταμι. obfideo, περιόρα. Depon. accusf.

Περὶκαθίσταμι. ἰος. ὅ. ἡ. περιόρα. Depon.

Περὶκαῖος. peruro, & corridū facio. Et traslate pro officio dolore uehemēti, sicut Teren. Vro hominē, pro angore.

Περὶκαῖος. ἰος. ὅ. ἡ. pulchrius.

Περὶκαῖος. ἰος. ὅ. ἡ. supra modum pulchrē.

Περὶκαῖος. ἰος. ὅ. ἡ. ualde pulcher, splendidus.

Περὶκαῖος. ἰος. ὅ. ἡ. ἀμψύ. π. ἀμψύ. circumſpectio.

Περὶκαῖος. ἰος. ὅ. ἡ. precordia, pellicula cor obtegens.

Περὶκαῖος. ἰος. ὅ. ἡ. ornamentum circa exteriorem parietem manus. Item seminis inuolucrum, id est, id quod ipsum semen ambit, & à celi animalium & miurij tueretur, ut in frugibus spica, in castaneis echinus, &c.

Περὶκαῖος. ἰος. ὅ. ἡ. festuatio, cum galina ouo edito sese festuca aliqua purificat, et oua lustrat. Cal. lib. 14. c. 19.

Περὶκαῖος. ἰος. ὅ. ἡ. lacero, diffringo.

Περὶκαῖος. circumcū.

Περὶκαῖος. amatorie.

Περὶκαῖος. tribuor, assignor. Herodia.

παρὰ τὸν αὐτὸν τὸν δὲ ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν, τὸν δὲ ἀπὸ τῶν ἡμεῶν τῶν βασιλέων, τὸν δὲ ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν. Et induor, circumfusum habeo, περιδύω. Gregor. εἰδὼς ὅτι αὐτὸς ἀδύνατος περιδύωμαι, Scio enim me infirmitate circumdatum esse & circumfusum, id est περιδύωμαι, περιδύωμαι. Sic Synesf. ἡμεῖς γὰρ δὲ περὶ τῶν προσώπων περιδύωμαι. Vides autem cum accusf. iungi, ut annotat Bud.

Περὶκάω. circumrado. (Com.

Περὶκίρ. τὰ. aſtutia.

Περὶκίρ. ἡ. ἡ. galea. Accipitur & pro spiris capilli muliebris.

Περὶκίρ. ἡ. ἡ. curo, ἡ. ἡ. φροντίζω.

Περὶκίρ. ἡ. ὅ. ἡ. prædurus, siccus, amarus.

Περὶκίρ. ἡ. ὅ. ἡ. contraſſio, reflexio.

Περὶκίρ. ἡ. ὅ. ἡ. cunctus.

Περιλάω. concludo, includo.
 Περιλαύς. ἰος. acclivus, declivus.
 Περιλάω. μ. ὄσ. π. να. circunccludo,
 aqua circunfundo.
 Περιλάυος. ὡ. ὁ. inclivus, præclarus.
 Περιλαυίς. ἰδος. ἰ. occea, indumentum
 siue munimentum crurum, tibialia.
 Περιλάω. derado, uellico.
 Περικομμα. quod circumfusum est. Vn-
 de περικόμματα, quæ coci auferunt
 ex carnibus, & circuncidunt. Athe-
 neo est genus edulij, li. 4. Bud. Com.
 Περικοπή. μ. ὄσ. π. ηκα. inerepo.
 Αἴλιu.
 Περικομφος. ὡ. ὁ. commenitiu, perbel-
 lus.
 Περικοπή. ἔρ. ἰ. abscisio, περιάρσις, re-
 secatio, circuncisio, mutilatio. Si-
 gnificat etiam τὰ πύματα τοῦ σώματος,
 hoc est lineamenta, καὶ τὸν τῷ σώματι
 πεποιημένον, Polyb. Ponitur &
 ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν, pro facultati-
 bus, & bonis hominis. Bud. Com.
 Περικόλλω. μ. ὄφ. π. οφα. circuncido, re-
 seco, dimuilo, amputo. Unde τὸ ἱμάριον
 περικολλῶ, Andoc. Est etiam opes im-
 minuo, ut ἱπποκόλλω, imperium circun-
 cido, spolio, & hoc cum accus. & ge-
 nit. Plut. in Lucul. de Tigrane, ἔχον
 δυνάμιν, ἢ πᾶντος τοῦ περιεσθῆτος ἀσίου
 αἷ. Latinis accido est pen. longa, ex
 ad & cædo pro extenuare, affligere.
 Liu. ab Vr. 3. Hernici nuntiant Vol-
 scos & Aequos, & si accissa res sint,
 reficere exercitus. Bud. Com.

Περιπατήω. dominor.
 Περιρρημ. ὡ. ὁ. præruptus.
 Περιρῶ. decipio.
 Περιρῶ. ὁ. circumiācini.
 Περιρῶ. ὄσ. ὁ. uicinus, περίοικος.
 Περιρῶ. circundo.
 Περιρῶ. circumuoluo.
 Περιρῶ. uasa testaceapicare.

Περιρῶ. μ. ὄσ. discindo.
 Περιρῶ. ὡ. ὁ. sacrificium ex carne.
 Περιρῶ. inaniter loquor, blatero, φησὶ
 αἰ. Et περιρῶ. loquacitate im-
 diq̄ obundi.
 Περιρῶ. amplector. Αἴλιu. accus.
 Περιρῶ. illustro.
 Περιρῶ. undiq̄ illustro, splendore
 ac lumine circumfundo, collustro.
 Περιρῶ. περιρῶ.
 Περιρῶ. reliquæ.
 Περιρῶ. superstes sum, reliquus
 sum.
 Περιρῶ. ὡ. ὄσ. π. οφα. circunlambo.
 Αἴλιu.
 Περιρῶ. ἰ. δυνάμιν τῷ περιρῶ. καὶ περιρῶ.
 καὶ περιρῶ. διὰ λόγον, καὶ ἱερῶ. διὰ
 νότον, copia dicendi, & latius in-
 terpretandi circumlocutio.
 Περιρῶ. delibro.
 Περιρῶ. decorifico.
 Περιρῶ. ὡ. ὁ. περιρῶ. περιρῶ.
 Περιρῶ. dealbans.
 Περιρῶ. ὡ. ὁ. capio, res capta.
 Περιρῶ. ὡ. ὁ. comprehensius.
 Περιρῶ. ὡ. ὁ. comprehensio.
 Περιρῶ. μ. ὄσ. π. οφα. circunlābo.
 Περιρῶ. restagno.
 Περιρῶ. caliginoso humore circun-
 dor.
 Περιρῶ. μ. ὄσ. π. οφα. περιρῶ. ὡ.
 complector, lingo, κατασπῶμαι.
 Περιρῶ. ὡ. ὁ. περιρῶ, qui superest.
 Περιρῶ. ὡ. pudenda.
 Περιρῶ. ὡ. ὁ. pettrifis, angens.
 Περιρῶ. ὡ. ὁ. ἰ. insanus, mirus.
 Περιρῶ. expurgo.
 Περιρῶ. maxime appetendus.
 Περιρῶ. ὡ. ὁ. de quo pugnatur.
 Περιρῶ. μ. ὄσ. π. οφα. ad extremum maneo
 & expecto. Bud. Com.
 Περιρῶ. ὡ. ambitus, circuitus.

Περὶ μέγας. ὁ. ἰ. immensus, ultra men-
suram, rotundus.
Περὶ μήκος. ὁ. ὁ. oblongus, prolixus,
altus.
Περὶ μήκος. idem.
Περὶ μυχὸς. circumstrepo.
Περὶ περιβά. circumhabito. Vnde περι-
πατοῦσθαι, circumhabitabant.
Περὶ πάλαι. ὁ. ὁ. conciuus, simul habi-
tans, uicinus.
Περὶ ψαλμα. depascor.
Περὶ πούς. ὁ. ὁ. coles. Scribitur ὁ περι-
πόος.
Περὶ πόντος. ὁ. qui superat in naui uector,
qui naui uehitur. ὁ περιπλοῦς τῆς ναυτικῆς
βάτης, ὁλοῦ δ' ἅλτος.
Περὶ πύρρα. ἡ. loca renibus uicina et eos
rion obesitate oppleta. Cael. lib. 2.
cap. 11.
Περὶ πύρρα. congerere, constipare.
Περὶ πύρρα. circumluo, circumdato, circum-
naui go.
Περὶ πύρρα. ὁ.
Περὶ πύρρα. prae-texta, uestis quam uni-
diq; purpura ambit.
Περὶ πύρρα. circumnatai.
Περὶ πύρρα. περιπλοῦς τοῦ. Vnde
Περὶ πύρρα. αἱ. ἰ. cogitatio, singularis in-
telligentia, ὁ plena mentis compre-
hensio. Aliquando solertiam ὁ ua-
frum commentum significat, hoc est
τὸ ψαλμα.
Περὶ πύρρα. ἡ. ἰ. praeda, consuetudo, an-
nona.
Περὶ πύρρα. niger, liuidus.
Περὶ πύρρα. μ. ἰ. ὁ. π. ἡ. α. circumeo, cir-
cumuerso, obterro, uagor, palo, obam-
bulo, expatior, omnia perlustro. Qui-
dam tamen proprie significare di-
cunt, ὁ ἂν ἀνοδανῆς οἰκιστὴς ἀποικιστῆς.
Accusf.

Περὶ. circuncircum, κύκλῳ.

Περὶ γὰρ. capto, discerno.

Περὶ γὰρ. obareo.
Περὶ γὰρ. ὁ. crustula.
Περὶ γὰρ. ὁ. ὁ. subradentes.
Περὶ γὰρ. ὁ. ὁ. qui per circuitum aut
comit, aut scabit, extergit uel se: ἀπο-
γύμνωτος uero qui distingit se.
Περὶ δόξα. circuitio.
Περὶ δόξα. ὁ.
Περὶ δόξα. μ. ἰ. ὁ. π. ἡ. α. circumeo, cir-
cumspecto, lustro. Actiu. accusf.
Περὶ δόξα. νοσήματα. ἡ. morbi qui stas
certisq; diebus recurrunt, ueluti fe-
bris tertiana, quartana.
Περὶ δόξα. ὁ. ἰ. circuitus, circuitio, am-
bitus.
Περὶ δόξα. egregie nouit.
Περὶ δόξα. ἰ. ὁ. locus circa urbem ad-
ficatus.
Περὶ δόξα. μ. ἰ. ὁ. π. ἡ. α. includo do-
mi, sepio. Actiu. accusf.
Περὶ δόξα. ὁ. ὁ. uicinus, accola, ὁ περιπλοῦς
οἰκιστῆς, ἡ τῶν ἐπαυλῶν τῶν πο-
τεῖων.
Περὶ δόξα. ἰ. ὁ. dilapsus.
Περὶ δόξα. ἡ. ἰ. suppetentibus pe-
cunijs.
Περὶ δόξα. specula, cacumen.
Περὶ δόξα. ὁ. ὁ. circumspectabilis, insi-
gnis, altus.
Περὶ δόξα. μ. ἰ. ὁ. π. ἡ. α. dissoluo, neglie-
go, contemno. Actiu. accusf. Sic
Περὶ δόξα. μ. περιπλοῦς. π. περιπλοῦς.
contemno, despicio. Item euro, ob-
seruo, expecto; circumspecto, παύσας
το, ut Liu. Circumspectantes dese-
ctionis tempus adueniens cōsulis op-
presit. Bud. Com.
Περὶ δόξα. iratus.
Περὶ δόξα. tempus proximum matuti-
no, dilucidum.
Περὶ δόξα. deuoueo.
Περὶ δόξα. ἡ. confinium.
Περὶ δόξα. in circuitu alicuius rei sta-
tionem habeo.

pro passivis utitur, eandemq; constructionem eis tribuunt, ut in hoc uerbo fit. Gregor. ἀπασίας περιπλάω γαῖαν, Recidam in crimen intemperantiae. Et iterum sciendum, quod non quovis modo incurrere significat, ut προσπίσω, sed ad extremum usq; incurrere, & quodam uelut circum reuolui. Vnde apud eundem Greg. κατὰ τὰς ἰαυτῶν περιπλάω, est ita agere, ut rei exitus in perniciem agentis cedat, sibi ipsi tandem male de se cōsulere, in seipsum secus quipiam statueret & admittere. Aliis quando tamen simpliciter pro offendere & obuiam fieri ponitur. Bud.

Com.

Περιπλάω. circummetto, pererro.

Περιπλάω. circūlino, obduco, obtego.

Περιπλάω. complexim.

Περιπλάωμι. περιπλάω, εὐαδ.

Περιπλάω. saepe, ualde.

Περιπλάωτες. pluris.

Περιπλάωσ. plurimi.

Περιπλάωμαι. circūplicor, amplector.

Περιπλάω. μ. ἴσω. π. ἡα. amplector, con-
tineo.

Περιπλάω. ῥ. τέπυς apud musicos, quod
amplius q̄ decet moratur. Capel.

Περίπλος. ὁ. superfluus. περιπλῶς dis-
citur Atticē.

Περιπλῶς. ἄρ. ὁ. ἡ. magnus, prae-
grandis. Plutarchus pro pleno usus est et
redundanti.

Περιπλάω. περιπλάωμι, περιβάλλω, am-
biendo, amplectendo.

Περιπλοαί. αἱ. ambages.

Περιπλοαί. ὤσ. ἡ. amplexus, complexio,
complexus.

Περιπλόκος. coronarius.

Περιπλόφος. ὁ. perfectus, reuolutus,
obsidens, circumiens. cum.

Περίπλο. ὁ. lustratus, nauigationē circū-

Περίπλος. ὁ. circumnauigabilis.

Περιπλῶς. ὁ. circumnauigatio.

Περιπλάω. abluo.

Περιπνεύμονια. αἱ. ἡ. pulmonis exulce-
ratio.

Περιπνευμονίος. ὁ. pulmonarius.

Περιπνέω. aspiro, circumspiro.

Περίπῳδα. τὰ. accommoda, ut calcens
pedi.

Περιπῳτα. ὁ. ὁ. ἡ. ualde desyderabi-
lis, amabilis.

Περιποιέωμαι. μ. ἴσω. π. ἡα. uiuifico,
ἰσοποιῶ. Item uendico, mihi tribuo
& assero, ὁμιλοποιέωμαι, ut ῥ. μὴ προ-
σῶμαι περιποιέωμαι, alienam rem sibi
asserere, Synes. Est etiam cōparo,
acquirō, quarto, emereor. Demosth.
τὰς ἀγαθὰς ἐκπιδας παρὰ θεῶν περιποι-
έωμαι ἰαυτῶν ἢ τὰς παύσι. Significat
etiam ῥ. περιφύω, hoc est, in contra-
rium & praepostere facio. Phalaris
Messenijs, τῶν ἡαρποειῶν ἀδελφίας πε-
ριποιέωμαι, id est praepostere interpre-
taminī. Bud. Com.

Περιποιέω. μ. ἴσω. π. ἡα. foueo, iuuuo, de-
fendo, iueor & seruo. Actiu. accus.
Bud. ibidem.

Περιποίησις. ἡ. acquisitio, possessio.

Περιποιήτις. ὁ. administrator, acqui-
sitor.

Περιποιήμων. arte singulari & indu-
stria factum, περιπλῶς ποιημένος.

Περιπόλας. ὁ. qui peripolis praest.

Περιπόα. uersat.

Περιποάω, &

Περιποάω. μ. ἴσω. π. ἡα. uagor circum-
eo, oberto. Neutr. accus.

Περίπολια. τὰ. circumuicina ciuitates.

Περίποδος. ὁ. incola. Sunt etiā περιπόδοι
circuitores, circūhabitantes, excuba-
tores. ἡ. οἱ τὰς φυλακὰς περιποδύντες,
qui & ἑσδοδι dicuntur. Vnde περιπο-
δοὶ τὴν χάραν ἰπείκονται, quotū munus

erat circuire regionem & inspicere. Bud. Com.

Περιεργάσμαι. circumeo.

Περιεργάσμαι. ας. ἢ. uelitis, purputa.

Περίεργον. ferè, circiter.

Περίεργον. ἢ. ὁ. circumalatus, hoc est orbiculatus. De ædificijs dicitur, quorum muros ἄρὰ uocant architecti, quales sunt ædes, quas circulatas appellant. Cæl. lib. 11. cap. 22.

Περίεργον. perpurgo, exactè purum ac merum, sincerumq; reddo.

Περίεργάσμαι, &

Περίεργάσω. μ. ὕψω. π. ἔλα. circumplico, circumplector, foueo, pando, explicō. Aëliu. accusf.

Περίεργον. amplexus.

Περίεργον. ας. calamitates, casus, infortunia, occasiones.

Περίεργον. celebratus, illustris.

Περίεργον. per expurgationem lito.

Περίεργον. ὁ. ναυαρχίδα. qui cepit nauem prætoriam.

Περίεργον. ὁ. ὁ. ὁ. περιεργάσμαι. allis di uehementer & impingi.

Περίεργον. μ. ανθ. π. ἔλα. circumspergo.

Περίεργον. ὁ. ὁ. aspersio aquæ.

Περίεργον. ὁ. ὁ. aquiminarium, uasis genus, uas purum.

Περίεργον. ὁ. ὁ. circumspergio.

Περίεργον. circunfluus, tenuis, mollis.

Περίεργον. utrinq; fractus, aut flexus.

Περίεργον, & περιεργάσω. μ. ὕψω. π.

ἔλα. circunscindo, circunfluo, circundo. Aëliu. accusf.

Περίεργον. per circunferentiam.

Περίεργον. pronus, cum impetu, asper sus sanguine, siue aqua.

Περίεργον. ὁ. ὁ. circunfluus.

Περίεργον. usquequaq; purgo.

Περίεργον. ὁ. idem quod περιεργάσω.

Περίεργον. præruptus.

Περίεργον. circumblandior, ambio.

Περίεργον. deducor tubis circumsonantibus.

Περίεργον. ὁ. tuba sonitu excitatus.

Περίεργον. ὁ. accumulatio & exaggeratio circa radices.

Περίεργον. ὁ. circunflexio.

Περίεργον. accumulo, constipo & inculco, concuscoq;.

Περίεργον. μ. ὁ. π. ἔλα. circunquatio. Aëliu.

Περίεργον. clarus, insignis.

Περίεργον. ὁ. ὁ. potens.

Περίεργον. ὁ. ὁ. durus, acerbus, ὁ. ὁ.

Περίεργον. ὁ. ὁ. feminine. Scribit Cæl. lib. 1. cap. 43. περιεργάσμαι dici, quæ uulgo gremialia uel traueris uocant. unde & Menander puellas περιεργάσμαι gestare scribat. Videntur & latini hac uoce, ut Esaiæ cap. 3.

& Horatius in epistolis, Nota refert meretricis acumina, sape catellam,

Sape periscelidem raptam sibi flentis. Cæl. lib. 1. cap. 43.

Περίεργον. obtectus.

Περίεργον. altius, unde licet circunquaq; prospicere.

Περίεργον. circunspicio.

Περίεργον. περιεργάσω, illido, autero.

Περίεργον. obtenebro.

Περίεργον. περιεργάσω.

Περίεργον. ὁ. circuncatullatio, spoliatio.

Περίεργον. dicebant περιεργάσω πύρα, in orbem τὸν περιεργάσω circunferre. Bud. Com.

Περίεργον. terram calcibus pulso.

Περίεργον. μ. ὁ. π. ἔλα. distrahor, distineor.

Περίεργον. ὁ. occupatus, distentus.

Περίεργον. ὁ. contractio, circunflexio, diuulsio. Est & genus stratagematis apud antiquos, id est in ἀντιπρὸς

[illegible][illegible]

καὶ ἵσταται ὁ δῆμος, πρὸ περιφρούρου.

Περὶ σπῆος. circumfulguro. Luc. in Act.
 ἡ δὲ αἴφνης περὶ σπῆος αὐτὸν φῶς.

Περὶ τῆς *circumfodio*.

Περιεργατοπελιδω. *circumsideo, obsideo.*

Παραφρ. μ. ἰψ. π. ιρα. circuncisio.
Αδ. iii.

Περιγραφή. μ. ἴσ. π. ἡ κα. *idem.*

Πυρροφία. ис. и. conuersio, uertigo.

Περσπονα. ἢ. quasi circumstrati. Sum
autem *περσπονατα*, ut *πικνιτομα*
ta genus cortinae, qua parietes & au
la teguntur, seu tapetia Babylonici
floris uarietate perspicua. Et ab a
lijs *aulea* & *Aetolica* ab alijs *belu*
ta, hoc est beluis uariegata appellan
tur, *aulea* picta, & *uersicoloria*. Vn
de Themistocle legimus regi Persar
um respondisse, sermones hominum
*περσπονατο*is uersicoloribus persimi
les esse. Etenim ut in illis cum exten
duntur, ita & in his formas figurarq;
apparere, contractis uero abscondi
easdem atq; corrumpi, quare sibi tem
poris circumpunctus esse. Sum etiam *περσπο*
νατα circumuallationes.

Περιόλουρον. ῥ. locus clausus columnis,
circumquaq; porticum habens : uel
saltem à tribus lateribus.

ΠΥΡΙΣΤΑΘ. ὁ. qui columnis undecumq;
sustinetur.

Πέρσιον, non πέρσιον, Gaza authore. in
anno præterito.

Περικυλᾶν. spolio.

Περσύειν. distraho, diuello, lacerō, uer-
xo, lanio, in diuersum & in contra-
rium traho.

Πυρίσφατος. lugubris.

Περὶ σφλωδῶμα. undiq obispo.

Περὶ συγγόμενος. 8. *astriclus*.

Περὶ φήσ. μ. ἰ. φ. π. η. α. σοῦτσε, π.
ρις ἰ. α. Ἀκτιν. accus.

Περὶ φύειν τὰ ὀργανὰ πεδῶν, fimbria

Παραλ. δ. difficile.

Πύριον. contine, defende, adiuvus.

Περιχίζω. *abscindo.*

Περὶ ὅσων. incolumis sum, servor a
morte.

Περὶ σβ. μ. ὅσων π. οὐκ. tandem seruo,
saluo, libero. Ἀξιμ. accus.

Περὶ σωρῶν, μ. ἄσπ. π. ἀνα. ασσυμπο.

Περὶ αἰ. 870.

Περὶ τὰ μὲν. ἀπρὸ τοῦ, περιχίζω. Ἀδίου.

Περὶ ἀρρωδύμετος. *fossa circumdatus.*

Περὶ αὐτοῦ. μ. ὁσ. π. ἀνα. fossa cingo,
circunfodio. Neutr. accus.

Πυρίαιμα. ούτεν δότ.

Περὶ ἀξίως. circumuallo, morior. Αἴτιον.

Περίπατος. αἶς. ὁ. circumvallatio.

Περιίπω. μ. λ. α. circumuolo, perficio,
morio. Actiu. accus.

Περιτόμω. circuncido, extenuo, dimi-
nuo, accido. Vide περιτομή. Aelius.

Πνευχεῶν . infidiari , mali aliquid
moliri.

Πυρίχνησις. ή. Solerzia.

Πιριτάνω. erodo, liquefacio.

Πλεισίσιον. τερεβινθ, τρύπανον.

Παρίδομαι. ἢ ἀνδρὶ ἢ γυναικὶ ἢ ζῴῳ
 ἄλλῳ, amicio, circūdo, induo. Vnde
 παρίδομαι πασίν. ἢ ἀνδρῶν, ὅτι
 παρίδομαι. Est etiā ἡ παρίδοσις, con-
 cilio, quero, parioq. Item accom-
 modo, tribuo, do. Aeschin. ἡ πόλις πα-
 ρίδω ἡ πόλις ὡδοῖς. Præterea cōsigno,
 tribuo alicui rem aliquā. Vnde quod
 apud Cicero. de Senect. Omnem au-
 tem sermonem tribuimus non Titio
 no, sed M. Catoni, Gazæ uertit πα-
 ρίδωτο ἰατρῶν. Conuenit autem in
 hac significatione cum παραλαμβάνω.
 Bud. Com.

Περὶ τὸν κόμηντος ἄργυρου. *liquefactū argenti.*

Περὶ τοῦ αἵματος, καὶ τῆς συντομίας, οὐκ ἔστιν.

Περιτομή. ἢ. ῥ. ῥ. circumcisio, qua uere
Paulus omnes Iudeos complectitur.

sicut contrā præputij nomine omnes
Ehemicos.

Περίοις. pars quadam navis.

Περίονα. τὰ. ligna prominentia in
sta puppim.

Περίονιον. membrana illa interior uen
tris quæ omento iungitur, quâq̃ o
mnia intrinsecus exta integuntur.
Ab ilibus autem à pube sursum uer
sus ad præcordia peruenit.

Περίσχυλον. ὁ. ὁ. torques.

Περίπιν. circumago, & interdum cir
cumactū euerio & percello, ut Πι
φίπιν τὸν νοῦν, Luciano. Gregor. ἡ
τὸ ἀδελφὸν τὸ πρῶτον περιφίπινον.
Inopinata et uiolenta frangi excussio
ne resupinantes, rectorum agen
tes. Interdum in bonam partem ac
cipitur, ut cum res male cepta bene
uerit. Lucian. χάρις δὲ μοι τῶν
θεῶν ὅτι μοι τὸ σφάλμα ἔσται ὁμοίως
τοῦ περιφίπιν, id est feliciter cecidit,
& in diuersum quàm institueram.
Inde illud Aët. 10. μὲν γὰρ ποῦ
τὰ οὐ γράμματα ἀνὴρ ναυῶν περιφίπιν.
Insanis Paule, multæ te literæ è sana
mente ad insaniam redigunt. Dici
mus quoq̃ περιφίπιναι, pro σφάλμα,
in errorem induco, & inpello, ut πε
ριφίπιναι αὐτὸν τὸ σφάλμα. Bud. Cō.

Περίπινος. ὁ. foramen.

Περίπινος. ὁ. scutula, Vitru.

Περίπινος. attritus.

Περίπινος. detero. Vnde

Περίπινος τῶν ἀγαθῶν, Demosthenes uo
cat Aes. hincem, id est rabulam et u
framētum fori, quasi tritum in fo
rensibus rebus, καὶ ἀγαθῶν τοῦ σπου
δαίου, & qui omnes uasritias per
callear. Dicitur enim περιπινος, qua
si περιπινος, ἢ περιπινος περιπινος.

Περίπινος. circūmagendo.

Περίπινος. ἑναιῶν. annus circūnuos

latus. ἢ περιπινος, & περιπινος.
Περίπινος. ὁ. ὁ. circūitio.

Περίπινος. ὁ. ὁ. genus confusæ.

Περίπινος. ὁ. ὁ. rotundus.

Περίπινος. perredo.

Περίπινος. ὁ. ὁ. quod superest.

Περίπινος. ὁ. ὁ. ὁ. ὁ. resio, excello.

Περίπινος. ὁ. multa loquor.

Περίπινος. impar, superfluum. Atticum
autem est pro περιπινος.

Περίπινος. ὁ. ὁ. excrementū, stercus.

Περίπινος. ὁ. ὁ. excrementitius, ho
mo excrementis abundans.

Περίπινος. ὁ. superfluitas, excrementū.

Περίπινος. offendo, obuiam fio, inci
do, superuenio, fortè aduenio super
fermonem, ἰντυχάω, intersum.
Bud. Com.

Περίπινος. ὁ. ὁ. sonitus tym
panorum agor in furorem.

Περίπινος. singulari iniuria afficio, o
mni genere iniuria afficio, conieño.

Περίπινος. ὁ. ὁ. splendor, prospectus.

Περίπινος. ὁ. ὁ. manifestus.

Περίπινος. ὁ. ὁ. ὁ. circūspectus, con
spicius, præclarus.

Περίπινος. ὁ. ὁ. facundus.

Περίπινος. ὁ. ὁ. clarus.

Περίπινος. ὁ. ὁ. irradiatio.

Περίπινος. ὁ. ὁ. circūferentia, circū
latio, rotatio, superficies, superscri
ptio. Est etiam hallucinatio, & ui
ta errabunda, ut περιπινος ἀπὸ περιπινος
ἐν. Eccles. cap. 10. καὶ ἡ γὰρ ἡ σὺν τοῖς
αὐτοῖς περιπινος. Bud. Com.

Περίπινος. ὁ. ὁ. ὁ. circūferibilis, rotun
dus, globosus.

Περίπινος. ὁ. ὁ. ὁ. eodem reuoluo. Item ua
gor, erro, palor. Synes. ἡ δὲ πρὸς
ἐξελθὼ ἀπὸ τοῦ πρῶτου, Vagis
& uarijs cogitationibus enagatus
sum, huc illucq̃ animū circūagens.
Plut. καὶ περιπινος τὸ μαχέσθαι, Et

quoquoersus circūactus ad rei magnitudinem aestimandam. Greg. *μὴ περὶ τῆς πόλεως ἀδὴς ἢ τοῦ συνήγορος*, Nec ubi hallucineris perperam hanc aestimando, quasi indigna quae de Deo credantur. Bud. Com.

Περὶ φέρμας. uulgatus, *δαδάμω*. &

Περὶ φέρμα. circumago, eodem reuoluo.

Item circumfero, id est mecum semper fero, in comitatu meo fero. Est etiam traduco, per ora oculosq; hominum circundo, quod *περιάγω* dicitur. Synes. *τὸς ποταμὸς περιέρχεται*, τὰς τοῖς ποταμῶν κατὰ πᾶν οὐρανὸς εἰσι.

Item in errorem induco uel pertrahō, ut in Salom. *περιέρχεται συναγωγὰς τῶν σοφῶν*. Itē perfero, id est ad extremum usq; tolero, *περιπαύω*. Est & in diuersum fero atq; in contrarium. Utuntur & hac uoce in conuiuijs, ut *περιέρχονται κύματα*, uel *φορὰς*. Vnde *περιέρχονται*, qui ferocula in conuiuijs circumferunt & sterunt in mensis, cum unicuiq; partes apponuntur, & lances distribuuntur, Xenoph. Item *περιέρχεται*, refert. Herodot. *Εὐρύκλειαν περιέρχεται ἄδελφός τε καὶ τῶν*. Bud. Com.

Περὶ φεύγω. ita fugio ut ad extremū euadam, uel ad extremum euado, & succursum sum. Bud. Com.

Περὶ φημος. e. popularis, celebris, clarus.

Περὶ φάτος. clauiger.

Περὶ φάτομα (inquit Bud. Com.) *πὶ τὴν ἑλκὸν καὶ τὸν πόδα* *περιπαύω*, perco, comminuor. Item pediculos colligo.

Περὶ φάγος. ardēs, perustus, peraridus.

Περὶ φάτοις *φάτος*. o. tunicis conuolutus, uel tunicas dimittens. (tus.)

Περὶ φάτος. s. o. deliberatus, decorticatus.

Περὶ φάτοις *φάτος*. detrahi corticem.

Περὶ φάτος. i. *πυρσάτος* *φάτος*, amburo.

Περὶ φάτος. s. o. pertrepidus.

Περὶ φάτος. pauco. Accus.

Περὶ φάτος. μ. *φάτος*. π. *φάτος*. circumābulo.

Περὶ φάτος. s. o. i. uagus.

Περὶ φάτος. s. o. i. reuolutio, circumlatio, circumtractio. Est quoq; ferculorū missus, qui conuiuijs apponuntur, aut singulis conuiuijs, aut quaternis ut nunc fieri solet. Item hallucinatio, & uita errabunda, error, erratio, si cui *περιέρχεται*, & *περιέρχεται*, Greg. *φάτος*. s. o. i. *φάτος*. Et Eccles. *φάτος*. s. o. i. *φάτος*. Et oculos aduer- ti ut uiderem sapientiam, & mentis errores, & dementiam. Bud. Com.

Περὶ φάτος. s. o. uersatilis.

Περὶ φάτος. o. idem, qui se circumagit.

Περὶ φάτος. α. *φάτος*. s. o. i. circumspectio, paracurtus, obex, maceria.

Περὶ φάτος. ritē, petiit, scienter.

Περὶ φάτος. μ. *φάτος*. π. *φάτος*. decerno, circumloquor. Depon. absol.

Περὶ φάτος. i. o. i. circunlocutio, circū- tus loquendi.

Περὶ φάτος. circundo sepimento.

Περὶ φάτος. μ. *φάτος*. π. *φάτος*. cōtemno. Itē *φάτος*, cōtēplor, inquirō, scrutor.

Περὶ φάτος. amplecti.

Περὶ φάτος. o. i. castus, prudens.

Περὶ φάτος. agnascor.

Περὶ φάτος. ω. s. o. complexus.

Περὶ φάτος. circunsono, resono.

Περὶ φάτος. s. o. deprehensibilis, deprehensus in furto, manifestus, qui inficiandus non est.

Περὶ φάτος. o. i. operientes, operculis tegentes.

Περὶ φάτος. deuoro, obbio, arrodo, ueluti canes, cum lapides, quibus iactantur, commordent.

Περὶ φάτος. supra modum letor.

Περὶ φάτος. α. *φάτος*. s. o. i. loci alacrius monumentum.

Πύρα:

Πέρσος. Persicè, more Persarum.
 Πέρσος. anno præterito, pro nuper etià
 accipitur. ὁ πέρσος σίτος, frumentum
 ænotium, id est superioris anni.
 Πέρσος. uox. res ex anno præterito.
 Πέρσωνος. ὁ. ὁ. adolescens, qui iam ex
 ephēbis excessit.
 Πέρσωνος ἑγμῶνας. superioris anni
 duces.
 Πέρω. μ. ἄρ. π. π. transfigo, penetro,
 transeo. Actiu. accus.
 Πέρσιος. ingens.
 Πέρσος, pro ἰσός, ἄ νισσ. cecidit.
 Πέρση. casus.
 Πέρσος, pro πέρω. ceciderit, moriatur in
 pugna.
 Πέρση, uel πέρση. uellus, ouis.
 Πέρση, uel πέρση. ludus talorum.
 Πέρση. muta sententiam in melius.
 Πέρση σίτῃ. tibi cocti, Herodo.
 Πέρσος. ὁ. ὁ. talus, id est ludus. Et πέρσος,
 medicamenta composita mollilana
 quæ feminibus subiiciuntur inter
 naturalia.
 Πέρσος. patior. Ponitur ὁ pro πέρω.
 Πέρσος. lapsus, pronus, prostratus.
 Πέρσος. μ. ἄρ. π. π. ἰσάξα. extendo, pan
 do, sterno, iego. Actiu. accus.
 Πέρσος σίτος. porcelli saginari. Athen.
 lib. 9. ὁ Cæl. lib. 13. cap. 14.
 Πέρσος. ἰσός. germinare, γινώσκω ἄρ.
 Πέρσος. ὁστράκισμος. cum folijs.
 Πέρσος. ὁ. uiruli. ἄ cornibus uidelicet,
 quæ illis instar ramorum sunt, hoc
 est ὁ τῶν πέρσων, ut scribit Athen.
 lib. 9. ὁ Cæl. lib. 13. cap. 14.
 Πέρσος. ὁ. ὁ. folium, lanina. Cæl. lib.
 15. cap. 6.
 Πέρσος. supinū ὁ negligentem esse,
 deliciari.
 Πέρσος. ὁ. ὁ. ἰ. lanis similis.
 Πέρσος. uirgus, pulcher.
 Πέρση. ὁ πέρση.

Πέρση, ὁ πέρση. μ. ἄρ. π. π. π.
 pando, extendo, aperio. Actiu.
 Πέρση. idem quod πέρση.
 Πέρση. ὁ. ὁ. galeus, petasus.
 Πέρση. ὁ. ὁ. laqueus. ὁ τῶ πέρση
 τῶν ἄρ. π. π.
 Πέρση. idem quod πέρση, extendo,
 eleno.
 Πέρση. ὁ. talorum ludus.
 Πέρση. ὁ. uolucres. Quidam scribūt
 πέρση, uel πέρση.
 Πέρση, uel πέρση. ὁ. uolatilis.
 Πέρση. idem quod πέρση, siue as
 ser cum laqueis. πέρση ὁ πέρση ἰσά
 τῶ τῶ πέρση, quòd in eo aues de
 cumbentes, laqueis impedita, depre
 hendantur.
 Πέρση. ὁ. ὁ. trabs, tignum, lacunar,
 scandula.
 Πέρση. ὁ. ὁ. lusor taxillorum.
 Πέρση. μ. ἄρ. π. π. ludo talis. Neut.
 Πέρση. πέρση.
 Πέρση. Atticè, ὁ πέρση communi
 ter. uolare. Depon. absol.
 Πέρση. ὁ. ὁ. πέρση, saxum, cantes, pe
 tra, mons.
 Πέρση. Neptunus, quòd olim super
 saxo consopitus, urinam profuderit
 genitalem, unde enatus sit equus pri
 mus, quem dixere σκύριος.
 Πέρση. ἰσός. ὁ. saxosus, Babbis.
 Πέρση. aduerb. lapidatim, lapidi
 bus, lapidum in morem.
 Πέρση. ὁ. ὁ. saxeus.
 Πέρση. ὁ. ὁ. iactior lapidum.
 Πέρση. ὁ. saxulum.
 Πέρση. μηχανή. machina, per quā saxum
 emittitur.
 Πέρση. ὁ. ὁ. Atticè pro πέρση, saxum, in
 de πέρση, quasi saxeū apium,
 ὁ in saxis natum.
 Πέρση. μ. ἄρ. π. π. lapido. Actiu.
 accus.

Πηγήβρυται. ο.δ. ex fonte scaturiens.
 Πηγός. ο.δ. pinguis, bene compactus, al-
 bus, niger, ut illud, κέματι πυφ. Sed
 id uarie exponunt.
 Πηδόσιον. ο.δ. πύχον.
 Πηχυίς. ιδος. ἰ. brumalis, frigus, gelu,
 Πηχ. π. πυχύνω. (glacies.
 Πηδολογ. ο.δ. temo, gubernaculum.
 Πηδολογέω. gubernare. παρὰ τὸ πηδά-
 λος, ὅ ἐστιν αὐχὴν.
 Πηδολογέω. ο.δ. gubernator. (lo.
 Πηδολογία. ιδος. ἰ. similis gubernacu-
 Πηδάλω. μ. πῶω. π. ηκα. salto, lesciuio. Ne-
 rod. πυδῶντο πτο p insilire equo dixit.
 Πέδωμα. αἶος. π.δ. ♂
 Πέδωσις. ιδος. ἰ. saltus, saltatio.
 Πέδιον. ♂. fagrus.
 Πεδός. ἰ.δ. gubernaculum, latitudo re-
 mi, remus.
 Πεδυλῖς. saxum, è quo aqua scaturit.
 Πεδύω. μ. ὑάω. π. ννα. scaturio fluo.
 Πηκαλίστη. illudere.
 Πηκτά. τὰ lacryμα, à fluendo dicta.
 Πηκτά. αἰ. ianua, uenatorium instru-
 mentum.
 Πηκτίς. ιδος. ἰ. gelu fictitium, instru-
 mentum musicum, corpus lyrae, cul-
 ter coquinarius.
 Πηκτόν. concretitium ait esse Dioscor.
 quod è speluncis coit.
 Πηκτός. ἰ.δ. fixus, infixus, congelabilis,
 ♂ multa ligna conglutinata.
 Πέκω. pro πέλω.
 Πηλαωμός. ἰ.δ. illusio.
 Πηλαμός. ιδος. ἰ. pelamys, ex thynno-
 rum genere, dicta quòd in lutona-
 Πήλαξ. contumelia. (scatur.
 Πήλ. uibravit, concussit. à πάλα.
 Πηληγόνες. gigantes, quasi ex luto pro-
 gnati.
 Πηληκισμα. αἶος. π. fucus, impostura.
 Πήληξ. ηκος. ἰ. galea, castis.
 Πηλιάς. αἶος. pelias hasta, qua Achil-

les solus utebatur, quasi uibratrix: δι-
 ελα ἀπὸ τοῦ πῆλα, hoc est à uibrando,
 aut à Pelio monte, unde nata fuit.
 De hoc Hom. Iliad. π.
 Πηλίνες. ο.δ. qualis, διάφορος, quantus.
 Πηλινότης. ηῶς. magnitudo, amplitudo.
 Πηλινός. ἰ.δ. luteus, è luto factus, χαλκίς.
 Πηλοπλάθος. ο.δ. figulus.
 Πήλος. ἰ.δ. canum, terra aqua irriga-
 ta, argilla. à παλάω. Iones hoc no-
 mine uinum uocant, ἡ τὴν παμάρη
 σῆμα ἰμὴν τὸς ἑρίαι. unde βάπτιον ♂,
 qui uinum uendit.
 Πηλοφόρος. ο.δ. camentu baiulus, με-
 ctenarius, μισθωτὴς, χαρτοφύκτος.
 Πήληξ. βραχὺς, fissura.
 Πέλωμα. π. loruta.
 Πηλιδύς. ιδος. ἰ. canofus.
 Πέμα. αἶος. π. elades, detrimentum, ma-
 lum, noxia, infortunium.
 Πημαίνωμαι. ♂
 Πημαίνω. noceo, mutilo, obledo. Dici-
 tur et passiuè πημαίνωμαι, p offendi.
 Πημαντός. noxius.
 Πημανί. ἰ.δ. nocumentum.
 Πήμες. quando, πλώμα.
 Πηλώδης. auis quædam magnitudine
 columbae, anatidis similis.
 Πήλη. ης. ἰ. μέλας, fusus, ἄφατος, ὑμέα,
 παρὰ τὸ πύλω π. ἰνερῶ.
 Πηνία. quando.
 Πηλινῆ. ης. ἰ. coma suppositicia siue ga-
 lericus. Vnde
 Πηλινίστρον, pro eo quod est fucus ♂
 fraude uii. ♂
 Πηλινισμα. ης. π. fucus, impostura.
 Πηλινός. ο.δ. radius textorius, fusus quo
 reuoluitur subtegmen. Inde χρυσόπῆ-
 νος dictum uolunt, id est aciam Ga-
 xa interprete, quæ similis est culici.
 Πηλινισμα. textura, ὕψισμα.
 Πήλ. ♂. idem.
 Πήλ. ης. ἰ. fixio, firmitas.

Πιόβδης. ιος. ὁ. i. dolij amplitudine.
 Πικύριον. bucyrum.
 Πικνός. densus, frequens.
 Πικρῶνιμος. irritor, amarulentus
 sum.
 Πικρῶνις. μ. ανῶ. irritor. Actiu. accus.
 Πικράς. amaris.
 Πικρία. αι. i. amaritudo, acerbitas.
 Πικρῶ. amaresco.
 Πικρός. ὁ. inrybus agrestis.
 Πικρῶγαμοι. οἱ. matrimonia amara.
 Πικρός. ὁ. ὁ. difficilis, acerbus, amarus
 lentus, seuius.
 Πικρότης. ἡ. i. amaritudo.
 Πικρῶ. amarē, χατακόρος, ἀκρανῶ.
 Πικρόδιον. ο. ὁ. biretum paruum.
 Πικράμυς. οἱ. flamines uertuntur à Plus
 tarcho.
 Πίσκος. ο. ὁ. galerus.
 Πίλω. μ. ὅσω. π. κα. stringo, constrin-
 go, coagulo, condo, explano, æquo.
 Αἰτιu. accus.
 Πίλημα. αρ. ὁ. &
 Πίληος. ιος. i. constrictio, pileus. Πίλη-
 μα πυρρῶν, turritus pileus apud
 Strab.
 Πιλόδιον. ο. ὁ. galericus, capillamen-
 tum, adulterina coma. Aliquando
 imposta.
 Πίλος. ο. ὁ. πῖλος.
 Πιλέος. ο. ὁ. pileolus.
 Πίληαμι. appropinquo, ἀπὲρ ὧν ἰ-
 σῶ. Et πῖληται, uadit in superfi-
 ciem.
 Πιδάω. deijcio, πλάσω ἰπῖδον.
 Πῖλος. ο. ὁ. pileus, capitis ornamentum,
 quod alio nomine κερβασίαν, uel κῖδ-
 ειαν, uel τιάραν appellant. Item pi-
 lum, claua.
 Πιδούμενος. pressus.
 Πιδωτός. ιος. i. complexus, constrictio,
 compressus.
 Πιδωτός. ὁ. ὁ. constrictus, exæquatus.

Πιμά. ἱς. i. pinguedo, adeps, axum,
 gia.
 Πιμάς. ιος. ὁ. i. pinguis.
 Πιμπῶ. impleo. Actiu. Et πῖμπας
 μος pass. id est plenus sum. Genit.
 Πιμπῆας. ος. i. Pimplea locus Macedo-
 nice musis sacer.
 Πιμπῶ. pro πῖμπας.
 Πιμπῶμαι. ardeo, ἰμπῶ. Item
 stomachor.
 Πιμπῶμαι. μ. πῖμπῶ. comburo. Actiu.
 Πίρα. ης. i. concha piscis.
 Πιρανίδιον. ο. ὁ. pugillaris, ἡδᾶριον.
 Πιρανιδόρ. tabulatum.
 Πιρανίς. tabula. Vnde πῖρανιον dimi-
 nut. tabella, scutella, quadrala.
 Πιρανίος. ο. ὁ. idem.
 Πιρανόβηκ. i. tablinum. Sic uocaba-
 tur, ubi tabule pictæ, cælatum ar-
 gentum, stragula uestis, signa, & or-
 namenta reponerantur. Alex. Gen.
 li. 5. ca. 24.
 Πιρανόπιδας. ὁ. ὁ. πῖρανιον, inquit Suid.
 id est uenditor auium, quod pinguis
 ipsa imponerent tabula, seu scutella,
 le, qua uenales exposuerant.
 Πίραξ. ης. ὁ. scutella, tabula, lanx. Item
 index librorum.
 Πιραρός. ὁ. ὁ. sordidus, horridus, uilis.
 Πιράω. contamino.
 Πιράος. ὡς. ὁ. sordidus, πῖραος.
 Πίρα. ceruisia, nimis hordeaceum, quo
 remulentos pronos decumbere, aut
 supinos tradit Aristotel. quod in alijs
 non fit.
 Πίρος. ο. ὁ. sordes.
 Πιρότε. ὡς. ὁ. πῖρος.
 Πίρωσις. ιος. i. prudentia.
 Πιρώσω. πῖρῶν ποίῶ, præteneo, pru-
 dentem facio.
 Πιρρά. ἱς. i. prudentia, & prudens.
 Πιρρός. ὁ. ὁ. prudens.
 Πιρρόγαγ. ος. ὁ. idem.

Πρώτ. μ. ὄσ. π. π. α. *admoneo*. Ἀξίμ.
accusativo.

Πίνω. μ. πίνω. π. πίνακα. ἀρ. β. ἵναρ.
bibo. Regit accusativum, & Attice
genitivum, ut πίνω τῷ οἴνῳ.

Turbidus. turbidus, fuscus, squalidus, as-
ridus.

Π, *redia*. as. s. *immunditia*, ἀκαθαρσία.

Πίωμα. víbo.

Πῖον, ὁ πῖος. 105. ῥ. pingue.

Πιότατος. ὁ. pinguis^{simus}.

Πιότης. ἡβ. ἡ. ubertas, pinguedo.

Πιόνι, προ πόνι.

Πιπίθ. μ. ἰσθ. π. κα. sugo, pipo. Vox
est factitia gallinarum & avium.

Πυπνίω. μ. ἄσθ. π. κα. cado, iπτυο.

*Truxus. uox est similis Plautinae illi in
Casina, Non ego istud uerbum em-
psitum tibi uilitio, id est re admodum
uili. Nullius enim sunt significa-
tionis.*

Πίπος, ε. ὁ. αὐτὸς ματῖνα.

Πιπρᾶσαι. inflare.

Πιπράσχομαι, σ

Πιπράσσω. μ. πράσω. π. πῖπρακα, uendo.
Genit. uel accusf.

Πίπλω.μ. π. σοῦμα.π. πῖπλωκα. ἄορ.β. ἴπω
σορ. cado. Neutr. absol.

Πίσι, τίχατε, ποτίσαι.

Πισάνα. *patium dolium.*

Πίστα. paludes, prata, loci humidi.

Πίσσιν. pisum siue pisa legumen, à Pisa
loco nomine accepto. Dicitur Ϟ αλ
κυβ Ϟ.

Πίσα. κτ. ἡ. ρίχ.

Πισάσφαρν. quod constat ex glucino
piscis & bituminis.

Πισσίλασος. v. ricinum oleum.

Πυρόληθος. *p. picatus cereus.*

Πισίω. μ. άσπ. π. ακα. piso. N

cusatiuo.

Πίστρε. quatuor.

Πίσκος. v. o. obediens.

10

Πισιδ. κα. i, i. piceus.

Πιστοῦμαι. μ. δεσμευα. π. α. μ. μ. fidem fac
 cio, ὧτι ἐπιβέβηκα. Herodia. πρὸς τ. ρ.
 λαὸν στρατιῶν, οὓς ἐψέσαστο, οὐκ ἐτι πι-
 στώμεθα, Milites praetoriani minus illi,
 ut quos decepit, fidem praebent. Πλου-
 τας. πιστοῦσθαι μάλλον παρ' ὑμῶν, Vnde
 lenē apud uos autoritate. Πιστώ-
 μεθα τὰ πάντα, Omnia ei credita sunt.
 Vnde

Πιστός . qui fide, & auctoritate
præditus est, qui maior est suspicio-
ne, uel maior quàm ut suspectus ha-
beri possit.

Πισωνικός. credulus.

Πιστός, μ. ὁσίω. π. σθα. *credo, commit-*
to.

Πισχαιον. piscina, potabile.

Πίστις. ο. ο. sanctus uertitur ab Halicaz.
li. ρ. ἡ ἐν ἡμῶν διὰ τὴν πίστιν ὅτι ἡμεῖς οὐκ
ἐσμὲν καθάρσι.

*Nisi. ior. fides. Sed hæc est triplici dif-
ferentia. Primo enim significat quam
Latini appellant fidelitatis, æquita-
tis, constantiæq; in re contracta ser-
uanda opinionem atq; existimatio-
nem, quæ præstita probitatis, nega-
ta perfidiæ maleuolique animi docu-
mentâ præbentur: & tam actiue quàm
passiue accipitur. Vnde nisi δολος
non est δόλος, est fidem dare & acci-
pere: hæc δὲ nisi σωτηρία, uel (ut
Aristotel.) σωτηρία σώματος, bona fide
pacisci. Sic nisi δαπάνη dicitur,
cui potestas & imperium creditur.*

Deinde significat rei comperta ex-
plorataq; fiduciam, quam Quinti-
lianus persuasionem vocat: quemad-
modi Graeci τῆς τοῦ appellanti τῆς τοῦ
μοῦ καὶ ἐπελάτης, ὁ καὶ τῆς τοῦ
Et eo modo intelligenda est orthodo-
xailla Christianorum doctrina τῆς
τῆς τοῦ ἀποστολικῆς καὶ τῆς τοῦ

ἡ τῶ ἡ γὰρ ἀμαρτῇ, ut tradit Aposto-
lus ad Rom. 1. quæ nō est aliud, quàm
certa fiducia animi & firmus assen-
sus, quo ipse Christus unicum no-
strum inasuetor comprehensus, à no-
bis iam, totus scilicet noster ἡ ὁ ἡ
ἔστι, præsens possidetur. Inde &
pro tota religione Christiana, siue
pietate de diuinis recte sentiente ac-
cipi solet: eadē ratione, qua & Liu.
dixit ab Vr. 1. Hæc (inquit) Romulo
regnante domi militia q̄ gesta. Quo-
rum nihil absouum fidei diuinæ ori-
ginis, diuinitatisq̄ post mortem cre-
dita fuit. Tertio significat alicuius
rei probationem, id est ἡ ἡ ἡ
ἡ ἡ. Vnde & πῖσος ἡ ἡ, quas
Quintil. probationes artificiales uo-
cat. De eo Bud. Com.

Πῖσος. ὁ. fidelis, id est qui fidem suā ser-
uat, & præsstat. Et πῖσος, pignus,
siue fiducia & securitas. Item credi-
bile, persuasibile. Demosthen. τῶ τοῦ
το ἡ ἡ ἡ. Quo nam hoc credere
possumus? Item exploratum, com-
pertum, ὁ ἡ ἡ, cui negare fi-
dem non debemus, Aristot. μὲν τὰ τὰ
ἡ. 10. Est etiam πῖσος ὁ πῖσος
ἡ, ut πῖσος ὁ ἡ ἡ, ut scri-
bit Aristoph. interpres in Plutarch.
Bud. Com.

Πῖσος. μ. ὁ ἡ. π. ἡ. fidem accipio &
do, ab aliquo mihi cauco propriū,
hoc est obides, uel pignora, uel spon-
sores exigo. Πῖσος ὁ ἡ uero est iure-
iurando affirmare, hoc est ὁ ἡ ἡ
ἡ, & fidem rei facere. Herodian.
ἡ ἡ ἡ ἡ ἡ ἡ ἡ ἡ, Philoso-
phiam uita temperatiā se colere præ-
se tulit, fidemq̄ fecit. Sic ἡ ἡ ἡ
ἡ ἡ apud eundem, est famæ fidem
astruere. Bud. Com.

Πῖσος. ὁ. dicitur is, cui fides facta

est, hoc est qui iam fidem rei accepit.
Πῖσος fideliter.
Πῖσος. ὁ. ὁ. obediēs, credulus, fidens.
Πῖσος. effudit, cecidit.
Πῖσος. densans, extendens.
Πῖσος. appropinquo.
Πῖσος. ὁ. ὁ. picī bitumen.
Πῖσος. ὁ. πῖσος. pice, pice obliuo.
Πῖσος. idem.
Πῖσος. ὁ. ὁ. coagulum, lac.
Πῖσος. ὁ. fructus pinus, & piceæ
quos habent in conis suis.
Πῖσος. ὁ. idem.
Πῖσος. ὁ. obire genus quoddam certi-
minis, de quo Galen. lib. 1. de tuenda
ualet. Erat autem huiusmodi exerci-
tatio, in quo summis pedibus ingre-
diebantur, manibus altera retror-
sus, altera prorsus protensis. Politia-
nus in Mischel.
Πῖσος. ὁ. pugnus, hoc est compres-
sio manus, quod autem pugno com-
primitur, ὁ ἡ dicitur.
Πῖσος. ὁ. pinorum cruce. Est &
morbus quidam, & proprium cuius-
dam nobilis latronis, quem Theſeus
interfecit.
Πῖσος. urinx incontinentia, affe-
ctio urinx.
Πῖσος, &
Πῖσος. ὁ. furfuraceus panis, id
est cui nihil furfuris ademptum est,
ἡ ἡ. Cicero cibarium panem
uocat.
Πῖσος. ὁ. palea, furfur, & tam capi-
tis sordes, quàm farina purgamentū.
Demosth. pro Ctesiphonte Aeschini
obijcit, quod cum aliās turpiter atq̄
sordide ab ineunte pueritia seruie-
rit, tum puerum eum ἡ ἡ ἡ
ἡ ἡ ἡ ἡ appellat, hoc est luto
& fursure abstergentem.
Πῖσος. ὁ. furfuraceus.

Πῖσος.

eis aquor, & cuius planities arari possit, aut a pecore depasci.

Πλασιόω. μ. άσω. ω. α. α. multiplico.

Πλάσι. ιοι. i. formatio.

Πλάσμα. ατος. ρ. figmentum, commentum, & simulatio, hoc est, χυμωσις. Erat etiam uerbum theatricum, & artis tibicinum.

Πλασματίας λόγος, &

Πλασματικός λόγος. i. πλασματικός, commentitius sermo.

Πλάσιος. ο. i. latitudo.

Πλαταφόω. ωνάσω.

Πλάτης. ο. i. figulus.

Πλάτης. γος. i. lanx, trutina.

Πλατιύ. ατος. ρ. figulorum, figmentum Lucia.

Πλατινός. ο. i. ωνάτης.

Πλατογράφος. ο. i. falsarius.

Πλατός. ο. i. fictus.

Πλατοργώ. effingo, imitor. unde πλατοργός, formator, figulus.

Πλατός. falso.

Πλαταγία, uel πλαταγία. sono, crepo. Unde

Πλατάγ. ης. i. strepitus, crepitaculum aeneum quoddam Archita inueniū, quo pueri detinerentur a peioribus, tempusq; hoc oblectamento fallerent. Et

Πλαταγίον. ο. i. idem. Item papaueris folium, & ludi genus, de quo in πλαταγίω.

Πλαταμύρ. ατος. ο. fouea mari uicina, quae illo intumescere aquam accipit salsam, cuiusmodi Rhodi fuit, teste Strabone lib. γ.

Πλάτιςος. ο. i. &

Πλάτανος. platanus. πλατάνισος autem & si speciem habeat superlatiui, si gnificationem tamen tenet, denominatiui, & τὸ πλάτος (habet enim arbor illa lata folia) & idem est quod platanus.

Πλατάνιδος. ιος. ο. i. in modum platani.

Πλατανύρ. ατος. ο. platanetum.

Πλατέα. ας. i. platea, palma, manus.

Πλατῦρ. ο. tabella.

Πλάτης. ης. i. remus, nauis, mare.

Πλάτης. i. summa pars remi, qua percutitur aqua.

Πλατιαμός. uitium oris, cum nimium diductis faucibus & ore plus satis paulo sermo promittitur. Huic opponitur ἱσότης.

Πλατίσθ. ὠνάσθηδν, superbire.

Πλατίον. prope. Dorice pro πλασίον.

Πλάτης. ιδος. i. coniunx. παρὰ τὸ πλάττειν τὴν ἀνδρὶ κατὰ τὴν κοίτην.

Πλάτος. ιος. i. latitudo.

Πλάσιον, &

Πλάσιω. μ. άσω. ω. α. α. fingo, id est, more figuli formo, emplastro, προσποιῶμαι, simulo, ut πλάσιον εἶναι ἰδόντα, ago scientem, simulo me scire. πλάττομαι δεικνύμεν, ἀντι τὸ χυμώσιμον δεικνύειν. quod etiam πεινύομαι dicitur.

Πλατάνοισος. patulo ore pronuntiantes, uel canentes, ut Diores propter frequentem a litera usum.

Πλαταγίς. qui est amplo uentre.

Πλαταγίω. μ. ίσω. ω. ινα. papaueris folium (quod πλαταγονium dicitur) sinistra teneo, atq; dextra percutio, & inde sonum elicio: qui amantium ludus erat. Accipitur et pro eo, quod est arrogans sum, & superbio, τοῖς ἄλλοις κρῖναι, πλαταγίσαι.

Πλατύλωτος. ο. i. cui lingua latior.

Πλατύκρος. cui lata cauda.

Πλατών. μ. ωών. ω. ινα. dilato. Aetlii.

Πλατύρρυχα. τὰ, quae sunt lato rostro.

Πλάτης. ιος. i. latus, uber, magnus.

Πλατύσμος. ιδός. tunica quae Latiniis laeuis clauus dicitur. Insigne autem erat, senatumq; ab equite distinguebat.

Lilio tunica palmata, à latitudine clauorum, dicitur. Bayf. de Re uest.

Πατρὺς, ὁ. apud Barotios qui domum aut agrum propè habet.

Πατρὺς, ὁ. latos ungues habens.

Πάτρῳ, uasculum aeneum, quo lacte coagulato serum exhauritur.

Πατρὺς, ὁ. uas olearium, strigil.

Πατρὺς, intexee.

Πατρὺς, ὁ. rete, omne textum, crines intorii.

Πατρὺς, ὁ. implicio.

Πατρὺς, pro pluribus, plures.

Πατρὺς, ὁ. ἢ. genus mensurae. Accipitur etiam adiectiuè ὁ πατρὺς, ἢ πατρὺς, ὁ πατρὺς, pro magnitudine unius iugeris, quasi dixeris iugeralis.

Πατρὺς, ὁ. ἢ. iugerum, ὅ ἐστι mensura centum pedum, Suida authore. He. todo. αὖ ἵνα πατρὺς ὅρῃται δὴ καὶ τὰ δὲ πατρὺς. Vnde apparet sextam stadij partem esse πατρὺς. Inde uerbum ἱκανὸς εἶναι, obire quoddam ceruicinis genus in huiusmodi terrae mensura.

Πατρὺς, imperat. pro πατρὺς, nauiga.

Πατρὺς, ὁ. ἢ. pleias sydus in fronte tauri: dictum, uel à πατρὺς, quòd nauigationis tempus ostendat: uel à πατρὺς, quòd pleiades septem appareant, quae Latine Vergilia uocantur.

Πατρὺς, plena, grauida.

Πατρὺς, Ionice pro πατρὺς, nauiga.

Πατρὺς, Attice pro πατρὺς, plus.

Πατρὺς, ὁ. ἢ. plus, plenum.

Πατρὺς, ὁ. ἢ. plenus, plenus.

Πατρὺς, pro πατρὺς, ὁ πατρὺς, plures.

Πατρὺς, ὁ

Πατρὺς, sapenunero, quā plurimū.

Πατρὺς, ὁ. ἢ. ἢ. plus, quā par est, aut quā emi, rem aestimo, plus quā omnes liceor.

Πατρὺς, ὁ. ἢ. iniqua aestimatio.

Πατρὺς, ὁ. talis ludere.

Πατρὺς, ὁ. quā maximè.

Πατρὺς, ὁ. ἢ. plurimus. ὁ πατρὺς, ἢ. ἢ. id est, frequentissimè. Sic Terent. Domum ire pergā ubi plurimum est. Τὸ πατρὺς, ἢ. summum, pro ad summum. τὰ πατρὺς, frequenter, plerumq. Bud. Com.

Πατρὺς, ὁ. ἢ. fluius apud Delphos.

Πατρὺς, ὁ. ἢ. copiosior.

Πατρὺς, ὁ. ἢ. annus, dictus quòd in eo compleantur tempora.

Πατρὺς, implicor.

Πατρὺς, contextio, sportula.

Πατρὺς, coire, συνουσία, πατρὺς, ἢ. ἢ.

Πατρὺς, ἢ. ἢ. rete, laqueus, crinis.

Πατρὺς, dicuntur ea polypi brachia, quibus necit ὁ inexplicabili vincit nexu, quos cirros uocat Plinius: Ouidius, flagella.

Πατρὺς, ἢ. ἢ. res plicata, ut chorda.

Πατρὺς, ὁ. ἢ. plicatus, plicabilis, textus.

Πατρὺς, ὁ. ἢ. plico, texo, cōcino.

Πατρὺς, mucosus, μυσχιδος. (no.)

Πατρὺς, uel πατρὺς, mucus narium.

Πατρὺς, ὁ. ἢ. plus. Vnde πατρὺς ἢ. ἢ. plus minus: πατρὺς ἢ. ἢ. πατρὺς, plus minus: πατρὺς ἢ. ἢ. πατρὺς, promouere, proficere. dicitur etiam πατρὺς ἢ. ἢ. Huic opponitur πατρὺς ἢ. ἢ. deteriore conditione uiuere. Bud. Com.

Πατρὺς, ὁ. ἢ. ἢ. plus iusto quipiam facio, redundo, plurimum occupor in re aliqua. Inde pro infollescere, ὁ supra modum efferti, ὁ plus a quo audere usus est Demosth. κατὰ πατρὺς, ἢ. ἢ. πατρὺς ἢ. ἢ. Bud. Com.

Πατρὺς, pluries, saepe.

Πατρὺς, ὁ. ἢ. superabundantia, adiectionis uitium.

Παντοκρὴς ὁ ἀνδρὶς **opponitur**.
Παντοκρῆς, dicitur qui omnia habet
 inferiora, & qui vincitur ab aliquo
 exuperante aut exuberante, quod
 ὁ παντοκρὴς vocatur. Sed

Παντοκρῆς, μ. ἰου. τ. α. plus possideo,
 omnia superiora habeo: sicut ex Cic.
 de Orat. 1. intelligitur. Inuidens (in-
 quit) homines maxime paribus, aut
 inferioribus, cum se relictos senti-
 unt, illos autem dolere euolasse. Sed
 etiam superioribus inuidetur saepe
 vehementer, et eo magis, si inuolentan-
 tius se iactant, & aequabilitate com-
 muni iuris praestantia dignitatis aut
 fortune suae transeunt. Iungitur
 autem accus. & genit. Philostr. τῷ
 παντοκρῆτι τὸ ἄνδρὶ ἀνὰ πρὸς τοὺς θεοὺς. Sy-
 nes. genitiuo & datiuo iunxit. τῷ
 παντοκρῆτι (inquit) οἱ ἄλλοι τῶν ποικίλων
 τοῦ ἀγαθοῦ ὁπλίσθη. Dicitur inter-
 dum παντοκρῆς, cui plus incommo-
 di accidit, Xenoph. cui opponitur ὁ
 παντοκρῆς. Demosthen. etiam acci-
 pit pro legatum praecipuum capere.

Quoniam uerò homines cupidi,
 fraudulentii, & interdum uiolenti es-
 se solent, ideo pro fraudare, circum-
 uenire, & eripere extorquereq; poni-
 tur. Plato Polit. 1. ὁ παντοκρῆς δὲ
 πλεονεκτήσει. Bud. Com.

Παντοκρῆμα, γρ. ῥ. superiores partes,
 melior conditio, cui contraria sunt
 μετοκρῆμα & ὑποκρῆμα.

Παντοκρῆς, ο. ὁ. auarus, diues, alieno-
 rum usurpator.

Παντοκρῆς, Aristot. pro fraudatore et
 circumscripore dicitur, qui etiam
 uiolentum, & tyrannicum signifi-
 cat.

Παντοκρῆς, cum lucro.

Παντοκρῆς, οἱ. superari.

Παντοκρῆς, ας. ἵ. plus habendi acquirens

dis cupiditas immodica, auiditudo
 circumscribens, quae sibi partem ma-
 iorem iusta praedicat: et uicium eius,
 qui in omni re praecipuum quippiam
 habere uult. Opponitur ei ἰσχυρὸς
 ἀντα, ciuilis iustitia conseruatoria.
 Bud. Com.

Παντοκρῆς, τῶν ἀνθρώπων, praesto alijs: sed po-
 tius παντοκρῆς dicendum.

Παντοκρῆς, ο. ὁ. plenus.

Παντοκρῆς, animal quoddam, & sportula
 militaris.

Παντοκρῆς, morbus acutus circa pulmo-
 nem.

Παντοκρῆς, res. ο. ὁ. ἵ. pulmōi similis.

Παντοκρῆς, Attice pro παντοκρῆς. ο. ὁ. pul-
 mo.

Παντοκρῆς, παντοκρῆς. ῥ. pro παντοκρῆς. apud
 Herodot. ἵνα αὐτῆς ὁ παντοκρῆς
 αἴμῃ.

Παντοκρῆς, ὁ. ἵ. latus, costa.

Παντοκρῆς, ὁ. ὁ. latrans latere.

Παντοκρῆς, idos. ἵ. dolor laterum.

Παντοκρῆς, ἵ. latere.

Παντοκρῆς, ὁ. ἵ. latus.

Παντοκρῆς, ὁ. ἵ. urbs Aetoliae.

Παντοκρῆς, nauigandum.

Παντοκρῆς, μ. ὁ. ὁ. τ. α. nauigo. Neutr.

Παντοκρῆς, ο. ὁ. plenus.

Παντοκρῆς, baculus.

Παντοκρῆς, non eodem patre natus, aui-
 culus.

Παντοκρῆς, ἵ. ἵ. plaga.

Παντοκρῆς, idem.

Παντοκρῆς, res. ῥ. multitudo est, & magni-
 tudo & copia. Synes. τῶν παντοκρῆτων ἡ
 πόλις. Licet proprii numerum signi-
 ficet. unde ὁ παντοκρῆς plebs, & ὁ
 πόλις, hoc est uulgus. Bud. Com.

Παντοκρῆς, ο. ὁ. gubernaculum ratis.

Παντοκρῆς, genus mensurae, clarum, can-
 celli.

Παντοκρῆς, & παντοκρῆς. amplificor.
 Aristot.

Aristot. Hist. 7. μὲν τὰς τούτοις καὶ τὰς
καθάρσεις τῶν χειρῶν τὸ γὰρ πλῆθος
ταῖς. Theoph. de Can. 1. ἔτι γὰρ αὐτοὶ
καὶ πλῆθος μᾶλλον. Sic quoq[ue]
Πληθύν. plenus sum, ut πλῆθυσθ' ἀνθρώπων
πλὺ πόνος, Aristot. Item multus sum
et abundo. Plato de Rep. 3. ἀκολασίας
καὶ νόσος πλῆθυσθ' ἐν τῇ πόλει. Dici-
tur autem ea ratione πλῆθυσθ' ὡς πλε-
θύνω, quia δύνω & θύνω. Similiter
Πληθύν, & πλεθύνω. pro eodem. Genit.
Bnd. Com.

Πληθυντικός. ὅ. ὅ. pluralis.

Πληθύν. ὅος. ἢ. multitudo, πλὺς &.

Πληθύνω, uel πλῆθύνω. uerbum est medi-
corum. equalis omnium humorum
abundantia. Galen. ἔστιν ὅς ἐμοτίμω
ἀποκρίσεις αὐτῶν οἱ χυμοὶ πλῆθος τῶν
καὶ πλῆθύνω ὀνομάζονται.

Πληθύνωμαι. inundo.

Πληθύνω. dicitur homo cum humori-
bus & succis eius redundat corpus.

Πληκτῶν. percutere.

Πληκτῆς. ὅ. ὅ. percussor. Item transla-
te pro oburgatore conuiciatore &.
Sic Horat. uerba lingua dixit.

Πληκτίσμαι. pugno, pingo, iniuria affi-

Πληκτικός. πλῆκτες. (cio.)

Πλῆκτρον. ὅ. ὅ. calcar, aculeus, ple-
ctru citharæ. Itē locus ubi caput
femoris coxæ acetabulo inseritur.

Πληκτοφόρος. ὅ. ὅ. calcarger.

Πλῆμα. ὅος. ὅ. &

Πλήμη, &

Πλήμω. augmentatio fluminum, inun-
datio. Scribitur & πλῆμω duplici μ.

Πλῆμι. μ. ὅος. π. π. π. appropinquo, im-
pleo.

Πλημύλια. ας. ἢ. delictum, commiss-
um, improbitas.

Πλημύλιον. perperam fieri, & ἀδ-
υνά, id est iniuria affici. Vnde πλεμύ-
λιος τὸ ὄνειδος, qui peccato offendit

tur, & τὰ πλεμύληθ' ὄντα piacula di-
cuntur.

Πλημυλῶ. μ. ὅος. π. π. delinquo,
πλημύλλω τι ποιῶ, & iniqui quippiā
per iniuriam & ago, hoc est ἀνυβέλω.
πλημύλλω ὅς ἐστιν ὁνειδίζω καὶ ἡ ἰσχυρὴ
θεοῦ, piaculum admittere. Dicitur
quoq[ue] πλεμύλλω ὁ ποταμός, cum ui-
lenta inundatione secum rapit sege-
tes uel tuguria. Neur. absol.

Πλημύλημα. ὅος. ὅ. prouentus qui ex
damnatis in ære procedit.

Πλημύλης. ὅος. ὅ. errans, ignarus, in-
conditus, incompositus, uitiosus, cul-
pabilis, mendosus, culpandus.

Πλημύρα. ας. ἢ. idem quod πλῆμω.

Πλημύνεις. ἰδός. ἢ. idem.

Πλημύνειν. ὅ. ὅ. inda cum frangitur
non procellosa. Est & ἀπὸ Συρακῶν
sanorum.

Πλημυρὸς. ὅ. ὅ. plenus. (absol.)

Πλημύρω. μ. ὅος. ὅ. inundo, inundo. Neur.

Πλήμνη. ὅος. ἢ. modiolus rotæ.

Πλημύδιον. ὅος. ὅ. ferramentum quo ra-
dij rota modiolu colligantur.

Πλῆμνος. spuma.

Πλημύξω. ὅος. ἢ. uas fœtilis species.

Πλῶ. prater. Genit. ut πλὺν δέξῃς ὄντος
ἡς. Item prater sine casu pro præ-
terquam. Aristot. Hist. 9. ἀθυμότης καὶ
τὰ θύλα παρὰ τὸ ἄρρετον, πλὺν ἀρκῶς
καὶ παρὰ τοῦ. Sic Cice. ad Att. 5. Ad
quas literas tibi rescribi uelis nescio.
nullas enim adhuc acceperam, præ-
ter quæ mihi binæ semel in Trebulæ
noredite sunt. Ponitur & pro ue-
runtamen, imò, quin, uerum, cate-
rum, sed.

Πλὺν ἀνά. tamen si, sed, ueruntamen,
nisi quòd.

Πλὺν ἀπὸ ἢ. praterquam.

Πλὺν ἢ, &

Πλὺν ἰὰ. nisi si.

Παλὸν ἢ. ueruntamen, pro παλὸν ἀνά.
 Παλὸν καθ' ἑαυτὸν. nisi quod. (Com.
 Παλὸν ἐστίν. nisi. De his locutionibus Bud.
 Παλινωδία. error, deuiatio.
 Παλινωδῶ, ἀ παλιν. implebantur, appropin-
 quabant.
 Πάσις. stimulus quo boues punguntur.
 Πάσις πικρός. ὁ. ὁ. eques, equorum stimula.
 Πάσις. ἰος. ὁ. percussio. (tor.
 Πάσις. ἰος. ὁ. ὁ. plenus.
 Πληροφόρημα. μ. ἡδύμα. π. π. μ. plenif-
 simè scio, certissimè noui & compe-
 ri, ut iam nihil addubitem. Paul. ad
 Rom. 14. ἕκαστος ἰδίῳ νοὶ πληροφώθη,
 Vnusquisq; certus sit mentis suæ,
 Vnusquisq; compertū habeat, quod
 mente concipit. Refertur autem
 & ad rem & personam. De persona
 proximo exemplo dictum est. Ut
 enim is cui persuasum est πληροφω-
 ρῆς dicitur, ita quorum est facta fi-
 des πληροφωρημένοι dicuntur. Vo-
 cem hanc expressit Sueton. in Tib.
 Persuasionisq; (inquit) plenus cun-
 ctis fatis agi, id est πληροφωρητός.
 Πληροφώρα. μ. ἡδύμα. π. π. α. horror, facio
 fiduciam, certioremfacio, plenam
 facio fidem. A Cui. accus.
 Πληροφώρημα. αὐτός. ὁ. &
 Πληροφωρία. α. ἡ. plenitudo, certitudo
 mentis, de aliquo bono satisfactio,
 certa persuasio, certa fides, quæ fit
 argumētis, aut re exhibita, ita ut ni-
 hil iam amplius addubitetur.
 Πληρόω. μ. ἡδύμα. π. π. α. impleo, imbuo,
 perficio. Πληρῶν τὸν ναῦν, supple-
 mentum classi præbere, remiges im-
 ponere, Demosth. Bud. Com.
 Πληρώμα. αὐτός. ὁ. plenitudo. item supple-
 mentum, id quod suppletur, ut remi-
 ges & milites classiarij in nauibus,
 quos Liu. socios nauales appellat: &
 in legionibus milites ad explendos

numeros centuriari. Sic Grego. in
 Aithan. πρῶματικὸν πῶμα uocat
 supplementum celestii copiarum,
 beatarumq; mercedum. Bud. Com.
 Item uocatur pannus additus uesti
 ad fariendam rupiuram. Festio.
 Πληρωσις. ἰος. ὁ. impletio, saturitas, pere-
 Πληρωτός. ὁ. perfectior.
 Πληρώσας. impleat, satiēt.
 Πλησία. propè, πλησίον.
 Πλησιάζω. μ. ἡδύμα. π. π. α. α. appropinquo,
 applico. Datio uo iung. Lucian. πρὸς
 ὅς ἐπλησίασα τῷ ἱερῶν.
 Πλησιάζω. ὁ. cōitus uenerens.
 Πλησίονατος. maxillas implens.
 Πλησίονος. propinquus.
 Πλησίον. propè. οἱ πλησίον, cognati, si-
 ue etiam familiares, quibus cum ha-
 bemus etiam ac domesticam con-
 suetudinem. Sic Suetonius in Otho-
 ne, Alij febre simulasse aiunt, eam
 que excusationem proximis mandas-
 se, si quaeretur.
 Πλησιόχωρος. ὁ. finitimus.
 Πληστός. ὁ. ὁ. &
 Πλησίστιος. ὁ. ὁ. propinquus, uela im-
 plens, & de uenio dicitur Hom. cum
 secundus est.
 Πλησιστής. ἰος. ὁ. dies plenilunij.
 Πλήσιμα. plenitudo, inundatio.
 Πλήσιμον. ὁ. ὁ. res gulosa, satiētas.
 Πλησιμονία. ὁ. ὁ. satiētas, multitudo, in-
 gurgitatio.
 Πλησίον. ferula, ἀ πᾶσι.
 Πλήσιον. πᾶσι.
 Πλησιεύω. ὁ. ὁ. licitari.
 Πλησιεύω. ὁ. ὁ. licitatores.
 Πλησίον. uicinus.
 Πλήσιον. implebatur, appropinquabat.
 Πλήσιον. μ. ἡδύμα. π. π. α. percutio. A Cui.
 accus.
 Πλησίον. α. partes corporis inter ingui-
 na & femur, unde ἀμυνάμεται, et ἀμυνά

Πλάγῃ apud Sophoclem. Quāquā
alij ἄ πλάγῃ deducere malunt, ut gra-
dū significet, sicut et πλάγῃ saluum,
ὅτι πλάγῃ οὐκ ἔστι apud Homer. pro
peruadebant.

Πλάγῃ. gradus, passus, saltus.

Πλευρά. ar. ἡ. laterum coctio.

Πλευρόν. ῥ. locus ubi formātur lateres

Πλευρόμῃ. θηπᾶτῃ μῃ.

Πλευρόσι. πλυνθία.

Πλυνθία. lateres compono. Aristoph.

Ran. generaliter accepit pro fabrico

ὁ coagmento. καὶ πλάστῃ σύμμικτα
πλυνθίοσι.

Πλυνθία. ῥά. celi spatia.

Πλευρόν. tanquā lateritio.

Πλευρόν. ῥ. ῥ. laterculus. Item figura
quadrata. Item laterunculus lu-
dus, Poll. lib. 9. Item ordo aciei,
Aelia. Vide πλάσιον.

Πλευρόν. ῥ. ῥ. later, pars epistylj.

Πλευρόν. μ. ἰσθ. π. ῥ. α. facio lateres,
πλυνθία. Neutr. absol.

Πλευρόφρον. ῥ. ῥ. lateriger.

Πλευρόν. ῥ. ῥ. quadrangulas ad mo-
dum lateris.

Πλάγῃ. surgens, transiens.

Πλάσσει. pedetentim incedebant.

Πλάμῃ, uel πλάμῃ, pro πλάμῃ pro
syceopen.

Πλάμῃ. ῥ. ῥ. naucula, ὁ calceamenti
genus.

Πλάμῃ. ῥ. πλάμῃ, proficisci.

Πλάμῃ, ὁ

Πλάμῃ. nauigabilis, nauigationi idos-
neus.

Πλάμῃ. ῥ. ῥ. nauigium, nauis.

Πλάμῃ. ῥ. ῥ. capillorum nodus, ha-
bens capillos obtortos.

Πλάμῃ. ῥ. ῥ. crinis, casaries, flagel-
lum. Nonnunquam ὁ apud poe-
tas πλάμῃ sunt circumuolutatio-
nes significant.

Πλάμῃ. ῥ. ῥ. crispus.

Πλάμῃ. ῥ. ῥ. inclinatio, auulsio, nexas.

Πλάμῃ. ῥ. ῥ. ornamentum, tricha, in-
auris, genus monilis, implexum, ob-
liquum. (lorum.

Πλάμῃ. ῥ. ῥ. cirrus, seu manipulus capil

Πλάμῃ. qui apparuit, uisus, natus, ma-
nifestus.

Πλάμῃ. inficio.

Πλάμῃ. ῥ. uerbosum herba.

Πλάμῃ. ῥ. ῥ. nauigatio.

Πλάμῃ. ar. ῥ. ῥ. sanitatis opulencia, di-
uitia pariter cum sanitate.

Πλάμῃ. ῥ. ῥ. diues, quasi πλούσιος.

Πλάμῃ. commentatio diescen-
di, studium cogende pecunia, philo-
sophia, cuius bonorū ὁ malorum fi-
nes sunt diuitia ὁ paupertas. Ex ἄ-
καδημείᾳ quod erat gymnasium Pla-
tonis, ὁ πλάμῃ opulencia.

Πλάμῃ. ar. ῥ. diues, Eupolidi.

Πλάμῃ. Pluto, ἔδωκε.

Πλάμῃ. μ. ἰσθ. π. ῥ. α. ditor, diues eua-
do, diues sum. Neutr. absol.

Πλάμῃ. ῥ. ῥ. quaestuosum.

Πλάμῃ. μ. ἰσθ. π. ῥ. α. dito. Aetii. accu f.

Πλάμῃ. p. diuites. aduer. ut uirum.

Πλάμῃ. ῥ. ῥ. ὁ fām. gen. πλάμῃ
ῥ. ar. ῥ. diuitiarum dator, datrix.

Πλάμῃ. ῥ. ῥ. principatus ex censu cū
ditiores administrā Rempubicam.

Πλάμῃ. ῥ. ῥ. quaestuosum.

Πλάμῃ. ῥ. ῥ. diuitia. Cel. li. ii. ca. 23.

Πλάμῃ. ῥ. ῥ. Pluto, q et πλάμῃ dicitur

Πλάμῃ. ῥ. ῥ. πλάμῃ, coma quam uete-
res alebant, ὁ dijs consecrabant.

Πλάμῃ. ῥ. ῥ. πλάμῃ.

Πλάμῃ. ῥ. ῥ. fullo, ναφός.

Πλάμῃ. ῥ. ῥ. balneum, locus, uel fouea,
ὁ uas lauandis rebus apium, πλάμῃ
autem is, qui lauatur.

Πλάμῃ. festa quaedam Athenis.

Πλάμῃ. μ. ἰσθ. π. ῥ. α. lauo. Item

ἰδιόρῳ, id est conuicior, & alterius
nomen obrecto. Aëliu. accusf.

Πλύσις. ἢ. locura.

Πλυτικός. ὁ. alueus.

Πλῶ. appropinquo.

Πλωϊαλὺς κερύλα. imbriferæ nubes, &
quæ crebro circumferuntur.

Πλωϊσμοί. nauibus aduchor.

Πλωϊμ. ὁ. οὐ. ὁ. nauigabilis, peritus na-
uigandi.

Πλωρ. nauigans.

Πλώρ. nauigauit, ἔωκωρ.

Πλώσιμ. & nauigabilis, διαβατός.

Πλώται. anguilla in sicilia, quemad-
modum ὠπαίδης in Eubœa.

Πλωτήρ. ὁ. πορ. ὁ. nauigator, uector passiv.

Πλωτικός. ὁ. ὁ. nauicularius. (uē.

Πλωτός. ὁ. nauigabilis.

Πλώω. impleo.

Π Ν.

Πνός. spiro.

Πν. ἔμ. αἶθε. ὁ. spiritus, uentus, impe-
tus animi. In sacris literis quoties
huic nomini præcedit articulus ferè
de spiritu sancto intelligendum, ut
annotat Didymus.

Πνῶματα πλάνα. spiritus deceptores,
seductores, fallacesq; mali genij.

Πνῶματικός. οὐ. ὁ. ἢ. spiritalis, qui fla-
ribus plenus est, pulmonis inflamma-
tione laborans. Pulmonarius inter-
pretari potest, teste Columella.

Πνῶματόμυρος. ὁ. spirascens.

Πνῶματόπορος. spiritui lymphatus.

Πνῶματόω. μ. ὠω. π. ὠα. inflo.

Πνῶματόδης. ἴος. ὁ. spirabundus, spi-
rituosus, anhelosus, inflatus.

Πνῶμάτωσις. ἴος. ἢ. statuosaelatio.

Πνῶμωνικά. τὰ. instrumenta quæ spi-
ritui instantur, quæ & ἱμνωσὰ dic-
cuntur.

Πνῶμονία. ατ. ἢ. morbus pulmonis,
quando tumescit, uel ex uehementi

catharro, uel asthma, uel pleuritide.

Eum sequitur difficultas anhelitus.

Πνῶμονία. pulmonis fibræ.

Πνῶμων. ὀρος. ὁ. pulmo.

Πνῶσι. anhelus sum.

Πνῶ. μ. ὠω. π. ὠα. &

Πνῶ. spiro. Accusf. ut πνῶ θυμῷ, sicut

Cic. scelus anhelantē. Attice πνῶ θυ

Πνῶσι. & (μοῦ.

Πνῶμων. ὀρος. ὁ. incubus, ἰεράδης.

Est autem phantasmatidis genus, cum
externa uis aliqua quiescentes uide-
tur inuadere, & pondere suo pressos
ac sentientes grauare ac ab aliquo
suffocari uidentur. Cæl. li. 14. cæ. 47.

Πνῶ. ατ. ἢ. uaporatoriū cubiculum.

Πνῶς. ἴος. ὁ. furnus, & uas in quo ex-
tinguitur pruna, caminus.

Πνῶρός. ὁ. suffocatiuus.

Πνῶσι. ἢ. strangulationes.

Πνῶς. ἴος. ὁ. astus, suffocatio, op-
pressio.

Πνῶ. μ. ἴω. π. ἴα. suffoco, oborto col-
lo traho, asso. Aëliu. accusf.

Πνῶδης. ἴος. ὁ. ἢ. astuosus, suffocatio-
uus, locus in quo quis nō potest respi-
rare, ac premitur angustia spiritus.

Πνῶτός. ὁ. suffocatus.

Πνῶς. ἴος. suffocatio. Vnde πνῶσι
πᾶς, praefocatio uulua, quæ fit, cum
uulua reficiendo afficit uitalia, hoc
est cor, cerebrumq;. Praefocatio etiā
offocatio uocari potest, ut est apud
Lucium Flor. & Senecam.

Πνός. ἴος. ἢ. spiritus, flatus, aura.

Πνός. ἴος. ἢ. idem Pindaro.

Πνῶπος. ὀδός. ὁ. uelox, ταχύς.

Πνός. spiritus, sonus.

Πνῶ. ατ. ἢ. consilij locus apud Ael. e-
nienfes, concio, ab hominū frequen-
tia & densitate deducto uocabulo.

Πνῶς. ὁ. πνῶός. idem. quanquam apud
Aristophan. quidā per transpositio.

nem literarū πνευός legunt et πνευί.
Πνεύω. spiro. unde πνεύω, spirabat, in-
telligebat.

Πνυός. ὁ. ὁ. prudens, ἡμερος, εὐμερος.

Π Ο.

Πόα. ας. ἡ. herba, id est (ut Hesych. scri-
bit) ἡ τῆς γῆς αὐτομάτως βλάσθουσα
φυτρία.

Ποαρός. ὁ. ὁ. noxiarum herbarum euul-
sio. Latinis runcatio dicitur.

Ποάστρα. ας. ἡ. mercenaria in agro rumi-
catrix.

Ποδάβης. ὁ. ὁ. qui mollibus est pedibus.

Ποδάγρα. ας. ἡ. pedica, id est laqueus
quo animalia capiuntur, qui ὁ πο-
δάγρα appellatur. Inde ὁ promor-
bo illo articulari, diuitibus maxime
noto, ponitur. Vnde

Ποδάγρας. ὁ. ὁ. podagra laborans. ὁ

Ποδάγρα. laboro podagra.

Ποδάγης. ὁ. ὁ. ὁ. pedibus aeger.

Ποδάγία. ας. ἡ. dolor pedum.

Ποδάριμος. uelox, ποδάριμος.

Ποδαρίστρα. ας. ἡ. peluis.

Ποδαρίστρ. ὁ. ὁ. ὁ. idem.

Ποδαρίστρ. ὁ. pedum ablucio, aqua ad
ablucendum.

Ποδατός. ὁ. cuius, qualis.

Ποδάρι. mater Xanthi ὁ Baly equo-
rum, ut scribit Homer. Iliad. π.

Ποδάριος. ὁ. ὁ. pedibus ualens, celer.

Ποδάριος. idem.

Ποδά. τὰ. seu πόδια. fasciæ pedum.

Πόδι. rudentes, hoc est funes nautici
quibus uelum utrinque, uel ad pro-
ram ὁ puppim alligatur, uel quibus
antennæ transferuntur. Aristophan.
Equit. ἄρα, καὶ τὰ πόδια παρὰ. De
hoc Bud. Com. in παρὰ.

Ποδαρίω. μ. ἰσω. π. κα. duco, custo-
dio, obseruo, indagor. Ἀκτιν. accusf.

Ποδαρίω. μ. ἰσω. π. κα. idem.

Ποδαρός. ὁ. ὁ. dux.

Ποδαρίος. ὁ. ὁ. ὁ. talaris, id est ad ta-
los protensus.

Ποδάριμος. ὁ. ὁ. ὁ. uelox, ποδάριος.

Ποδάριος. ὁ. ὁ. ὁ. iunica talaris, uestis ad
pedes usq. demissa, poderis.

Ποδάρ. pedes. contrarium ex ποδάρι.

Ποδαρίσθ. pede se circumuoluere.

Ποδαρίον. ὁ. ὁ. mensura pedis.

Ποδαρίω. μ. ἰσω. π. κα. ligo pedes, metior
pedibus. Ἀκτιν. accusf.

Ποδαρίος. dimensio pedibus facta, ὁ
genus saltationis cuiusdam.

Ποδαρίον. π. ὁ. ὁ. laquei genus, ὁ instru-
mentū quo noxii uinciebantur, quasi
ποδαρίον. Cippus Latinis dicitur.

Ποδαρίστρ. ὁ. peluis, uas in quo laua-
mus pedes.

Ποδαρίστρ. π. ὁ. ὁ. genus laquei ad capien-
dos ceruos ὁ apros, Xenoph. π. ὁ
κωμικτικῶν. Est ὁ instrumentum
medicum.

Ποδάρι. ὁ. pedatus.

Ποδαρί. gubernaculum tenens.

Ποδαρί. ὁ. pedum uelocitas.

Ποδαρίος. ὁ. ὁ. ὁ.

Ποδαρίος. uelox.

Ποδαρίον. ὁ. ὁ. uestis qua utebantur in
sacris Pandrosi.

Ποδαρί. herbas legere.

Ποδαρί. ὁ. ὁ. ὁ. herbam comedens.

Ποδαρί. desydero.

Ποδαρί. ὁ. ὁ. desyderabilis, amabilis.

Πόδι. unde. Est etiam ἀρπυγίον (ut
scribit Suid.) pro ὁδαρίον.

Ποδαρί. μ. ἰσω. π. κα. τὰ μὲν παρὸν ἀνα-
στῶ, id est ea quæ absunt, requiro,
ut apud Lucianum Ganymedes nus-
per raptus, ac pertasus iam absen-
tiam patris, ποδαρίον ὁδὸν αὐτοῦ inquit.

Latinis est desyderare, ut Cicero,
Omnia desyderata magis, quàm aspi-
cie percepta, delectant.

Ποδαρί. ὁ. ὁ. desyderium, ὁ translate

ablatio, consumptio.

Πόδαμα. αἰ. ς. ρ. idem.

Πόδι. in principio orationis penacutito:
num est, poniturque interrogatiue pro
ubi? ubi nam? Quando uero oxyto
num est, significat alicubi indefinitè.

In fine orationis inclinat aliquan-
do tonum ad dictionem preceden-
tem, ἡλὸς ποδῖ.

Πόδι. ς. ρ. idem quod ποδῖ.

Ποῖ. quod. ποῖ δὲ καὶ ποῖος, locutio At-
tica, pro quò tandem, et unde is.

Ποῖ κῆρος. ubi terrarum.

Ποῖα. αἰ. ῖ. quædam infinitè. Sed

Ποῖα, τίς ποῖας. qualis interrogatiue.

Ποῖας. αἰ. ς. ρ. Pater Philoctetæ,
unde ποῖαντος dictus est.

Ποῖαμα. ς. ῖ. ὁμομα. ὡ. ἡμα. et

Ποῖω. ς. ῖ. ὅ. ὡ. ἡα. (promiscui enim
ambo usus sunt) facio. Sed hæc signi-
ficatio apud Græcos, quæadmodum
et apud Latinos late patet. Aliquā-
do enim ponitur pro ducere, existima-
re. Plut. ἐκ ἀναρχίας ποῖομεν, Rem nō
tolerandam ratus. Vnde etiam πρὶ
ποδῖ ποῖᾶδω, magni facere: πρὶ
πληθὺς ποῖᾶδω, pluris facere: πρὶ
πληθὺς ποῖᾶδω, maxime existimare.

Aliquādo pro poetice, id est ἱμνησῶ
scribere. Aristot. de Bellerophonte,
ὁρῶντος ποῖονον ὁμομα. Polyb. ὁμομα
ὁ κοφῆταρς πρὸς ποῖον καὶ δὲ πρὶ πᾶν-
των τῶν ἀνθρώπων. Aliquando pro
adoptare, id est ἀποποιᾶδω, ut ποῖα
ποῖᾶδω, Demosthen. Sunt et aliæ
quædam ex hoc uerbo locutiones, ut
ποῖᾶδω κέρδος, lucrificare, in rem suā
uertere, Plutarch. Ποῖᾶδω χάριν, in
animo beneuolo accipere aliquid, et
gratiam habere: cui opponitur ποῖᾶ-
δω ὀργὴν, Demosthen. Δανὰ, uel
ἀνδρῶν ποῖᾶδω, egre ferre, conqueri,

uociferari, Gregor. et Demosthen.

Quod tamen interdum pro indigne,
hoc est improbe agere aut facere po-
nitur, ut apud eundem Demosthen.

πρὶ τῶν. ἢ πρὶ τῶν, ὡς ὁ δανὰ ποῖᾶ,

et c. Ἐμπροσθεν ποῖᾶδω opponere,

et quasi προβάδω, Xenoph. Po-

nitur et cum præpositionibus, ut ἰσ

θεσμεῖν ποῖᾶδω, admirari: ἂν γὰρ

ποῖᾶδω, risui habere. Item ποῖᾶδω

ἢ ποῖᾶδω πρὸς πᾶν, ut Synes. uel ἢ

ποῖᾶδω, ut Demosthen. aliquid in pote-

statem suam redigere, uel potestatis

sua facere. Sic ποῖᾶδω ἢ ποῖᾶδω,

periculi sui facere, in sese recipere,

Demosthen. Et ποῖᾶδω ἰσθμῶν

σίαν, magnam sibi potentiam compa-

rare, Herodiano. Bud. Com.

Ποῖα. ὡ. pro ποῖα, id est herba. Item in

interrogatiuum pro ποῖα.

Ποῖας. ἢ ποῖας. ὡ. herbosus, frugiferus.

Ποῖμα. αἰ. ς. ρ. opus, poema. ἢ ποῖᾶδω,

pro poetice scribere. Grammatici ἢ

ποῖσι sic distinguunt, ut ποῖσι sit uelut

ti tota Ilias, ποῖμα uero Achillis ar-

morum descriptio. Est item

Ποῖσις adoptio, ἢ ποῖᾶδω pro adoptare.

Et Herodotus confecturam unguen-

ti ποῖσις appellat.

Ποῖσιν. ὡ. factitium.

Ποῖσιν. ὡ. ὡ. poeta, factor, creator.

Ποῖσις. ὡ. ὡ. poetica, hoc est ars ipsa

conscribendi poemata.

Ποῖσις. ὡ. ὡ. poeticus, efficax, effectus

uus, quod efficit.

Ποῖσις. adoptiuus.

Ποῖσις. αἰ. ὡ. poetria.

Ποῖσις. αἰ. ὡ. tergo.

Ποῖσις. porticus Athenis, in qua Stoici

philosophabantur. ἢ uaria pictura

sic dictum.

Ποῖσις. αἰ. ὡ. uarietatio, uarietas.

Ποικίλς. ἰδ. &. αἰς, quam uariam in-
terpretatur Gaze apud Aristo-
telem.

Ποικίλμα. ἀρς. ῥ. uarietas.

Ποικίλδ' ἀρς. ῥ. ὁ. habens collum uaria-
tum, uocalis.

Ποικιλομίτας. ῥ. ὁ. & fæmin. gene. ποικι-
λμυτς. uarij consilij, uersipellis.

Ποικίλσθ. ῥ. ῥ. uersis tragica, ἀ uarietate
colorum sic dicta.

Ποικίλος. ῥ. ὁ. uarijs, picturatus, uarie-
gatus, diuersi generis diuersiq; ha-
bitus, uarijs coloribus aut gemmis di-
stinctus.

Ποικίλσθ. μ. πῶ. π. πῶα. uario, uarie-
go, distinguo, exorno. Ἀκτιν. accus.
fatiuouing.

Ποικιλόστροφ. ῥ. ὁ. uariegatus circa pe-
ctus, astutus.

Ποικιλόστροφ. οὐος. ὁ. uasfer, uersutus, cal-
lidus, uersipellis, solers.

Ποικιλάται. οἱ. qui intexunt acu.

Ποικιλτικῆ. ἱε. ἱ. ars uariegandi.

Ποικιλόδης. ἱε. ἱ. ὁ. uariè canens. Sphingis
epitheton.

Ποικιλός. pro ποικίλος. densus, prudens.

Ποικιλίω. μ. αὐῶ. pascō gregem, pasto-
rum more guberno, & curo gregem,
rego. Ἀκτιν. accus.

Ποικιλανός. ἱος. ὁ. ποικιλάνσθ.

Ποικιλανικῆ. ἱε. ἱ. ars pascendi oues, pa-
storalis.

Ποικιλάνσθ, &

Ποικιλάνσθ. idem quod ποικιλῶ. Ea uoce
uiuit Aeschylus, qui & gregem sub
iectum ποικιλάνσθ uocat.

Ποικιλνικός. αὐ. ὁ. pastoralis, pastorius.

Ποικιλῶ. γῶος. ὁ. pastor, quasi οἰκίω, πῶ-
σῶ ῥ. ὅς, ῥ. ῥ. μῶ ῥ. ἱπῶ. Regū nomen
apud Homerum & Platonem.

Ποίμνη. ἡ. ὁ. &

Ποιμνίον ποίτικόν, &

Ποιμνίον. ὁ. οὐίε, armenicum, grec

οῦium.

Ποικιλίω. πῶμιο, βασιλῆς.

Ποικιλάν. de aliquo pænas sumere, πα-
νιζ.

Ποικιλάν. uindex, τιμωρ.

Ποικί. ἱε. ἱ. pæna, ultio. ἀ πείσθ. teste
Gaze.

Ποικιλάνσθ. ὁ. ὁ. lymphæus, ἀ furijs
agitatus.

Ποικίλμα. ποικίλς ἄγης, ulcericia.

Ποικίλσθ. ῥ. ὁ. ἱ. uindex, ulor. Epithe-
ton furiarum apud Sophoclem.

Ποικίλμα. ἀρς. ῥ. supplicium, pæna.

Ποικίλσθ. quale tandem.

Ποικίλ. ὁ. ὁ. quis, qualis. Penanflexum
interrogatiuum est & dubitatiuum.

Lucæ 12. οἱ ἱ. ἱ. ὁ. οἰκοδομητής
ποῖς ὁρῶ ὁ κλῆς ἔρχεται, ἰσχυρότα-
τος αὐτῶ, Qua hora fur uenit. Oxyto-
num uerò indefinitè capitur, pro alijs
quis, quidam.

Ποικίλς. qualis, quidam.

Ποικίλς. ἡ. ἱ. qualitas.

Ποικιλάνσθ. faciant, pro ποικιλάνσθ.

Ποικιλνός. ἱ. ὁ. minister.

Ποικιλνός, &

Ποικιλνός. ministro, saluo, facio, ualde oe-
cupor in aliquare, cogito.

Ποικιλνός. ἀρς. ῥ. silopus, hoc est ue-
hemens spiritus emissio.

Ποικιλνός. μ. ὅς. π. ὅς. terreo, pro-
prie flatu ex ore uehementer e-
misso.

Ποικιλνός. ἡ. ὁ. ἱ. herbosus.

Ποικίλ, pro ποικίλ.

Ποικίλς. pro ποικίλ Dorice. aliquando.

Ποικιλνός. οἱ. pili depexi.

Ποικίλσθ. tondeo, uellera facio.

Ποικίλς. ὁ. ὁ. uellus.

Ποικίλς. multos, pro ποικίλς.

Ποικίλς. multi.

Ποικιλνός. ὁ. ὁ. dux belli, ad quem
summa rei militaris refertur. Vulgo

Vnde πολίμαρχία munus ipsum &
magistratus uocatur. Alex. Genial.
lib. 3. ca. 16. & Bud. in Annot. post.

Πολυμῆδαι . dicitur is qui bello vexatur & inuaditur.

Πολυμία. μ. ἔσω. π. κκα. bello, belligero,
opprugno. Actiu. datiuo.

Πολυμοσίω. amore pugnandi teneor,
bellum appetō.

Πολυμῆριον, pugnandum, ut πολυμῆρια
 δυνάμει, mox bellum mouendum
 esse, pro δυνάμει. Namidge-
 nus aduerbia positiua in se habent, καὶ
 μήτε δὲ δυνάμει, ut γαμῆριον, pro δυνάμει
 συναπτομένῳ, δὲ συναπτομένῳ παρομοίῳ,
 καὶ γὰρ παρομοίῳ.

Πολιμία. α. ἡ. regio hostilis. subauditur
enim χώρα.

Πολυμίջω. μ. ἰσω. π. ικα. poëticæ pro πο-
λιμῷ.

Подвиги *ars militiæ, scientia strategæ,*
marium.

Pompanus i. i. bellicosus, bellicus, bel-
landipericus. Vnde

Πολυμὲν ὦ ἀδελφεὲς πολυμικρὸς ἔχω, βέλ-
 λις cupidus sum, nouis rebus studeo.

Πολέμιος. ὁ. hostis, proprie alienus, si-
cut id est domesticus: hostilis, bellis-
sus.

Πολυμήχανος. v. ῥ. currus bellicus. ὡς
 μύθῳ etiam ceramina erant cur-
 suum equorum apud Athenienses.

Πολυμήγερος. u. o. *bellicosus*.

Πολυμίστης. ἡ. ὁ. βέλαιος.

Πολυμίς. hostiliter, πολυμίης.

Πολυμοσιός. ὁ. ὁ. bellum mouens.

*ἦτοιμος. α. ε. bellum, id est dissensio ho-
stilis, per quam arma mouentur : &
significat tempus quo sunt in mili-
tia. ἀπὸ τῶς πόλεως, ἢ τῆς πολεμικῆς, ἢ
ἐκείνης, ἢ ἐκείνου.* Differt autem à μάχη
quemadmodum apud Latinos bel-
lum à prælio. Accipitur tamen ali-
quando ἀντὶ τῆς μάχης, quemadmo-
dum apud Latinos bellum pro præ-
lio & certamine, ut apud Sallust. In
eo bello trecenti milites defecerant
sunt. Quin & apud Herodian. l. i. α.
οὐ πολέμου, ἀλλὰ τοῦ ποταμοῦ, nisi ex-
emplar sit mendosum.

Πολέμῳ, μ. ὁσιν. π. αἰα. *parobellum, &
decerno, pugno. Et passiva uoce
π. πολέμῳ, μ. αἰα, hostili animo esse co-
pit, & inimico, ὁ αἰσχροῦ παρὰ ὁσιν, ἢ
πολέμῳ τινι ἀνέμῳ. Et π. πολέμῳ
μ. αἰα, bello uexatus, ὁ πολέμῳ βλα-
σθεῖ ἢ βλαβεί.*

Πολάω. nutrio, ministro, cōtineo. Item
uersor, habito, circumeo.

Πόλις. μ. πρ. π. ψα. κερτο. unde πόλις.
Ες πόλινται, versatur, agit, degie.
Λέξι. accus.

Πολιά δὲ κ. ανύσετατ ἀτατε dignitate &
cateris antestans. Item canities.
Et πολιά, cani.

Πολιάς. ἄδωρ. k. Palladis cognomen. Lili-
cian. in Lapith. ἄμωσα κατὰ τὴν πολιά-
δος μὴ ἀληφῆσαι, deierau per Pallas
dem me non rapuisse.

Πολίτεις. ἢ. ὁ. oppidum Italiae.

Πολιτῶν. ἰσθ. ἐπιθετον gubernantis ci-
uitatem.

Πολύφορος, σ

Πολίτω. μ. ἰσω. π. κα. fabrico urbem.
Neutr. accus.

Πολίτης. pro πολίτη. s. d. ciuis. πολίτης
autem eius est femininum.

Πολιογράφος. s. d. canus, ὑπὸ μῆτι.

Πόλιον. ῥ. dicitur quod ante partum e.
mittit equa.

Πολίον. vinum album. Aelianus appella-
tum putat ab indigenæ regionis
nomine.

Πολιορκία. μ. ἔσω. π. ἔκω. obsideo, oppu-
gno. ἂ πῶς ὁ ἔρκω, rapio, destruo.
Actii. accusf.

Πολιορκίης. urbium destructor & ex-
pugnator.

Πολιορκητικός. ἔ. obsidionalis.

Πολιορκία. α. ἔ. i. obsidio.

Πολίς. ἔ. d. canus.

Πολιότης. ὑπο. ἔ. canities.

Πολιούρ. canescere, canitiem contra-
here.

Πολίτης. s. d. patronus, ciuitatis guber-
nator.

Πόλις. ι. i. urbs, & ciues: sed ἄστυς urbs
tantum. Dicitur ἔκ τῃ πολλῇ τῇ αὐτῇ,
quod homines in ea uersentur. Est
& ludi genus.

Πόλισμα. ατος. ῥ. parua urbs.

Πολιάρχης. s. princeps ciuitatis.

Πολιτεία. ας. ἔ. i. respublica, id est τῆς πό-
λεως τάξις: & proprie ὅτι οἱ νόμοι ἄρ-
χαιοι, ut scribit Aristot. Polit. 4. Ac-
cipitur aliquando pro uitæ ratione
& instituto, Basil. & Greg. Bud.
Comment.

Πολιτεία. ατος. ῥ. ciuilitas, ipsa reipub.
administratio, & genus administran-
di. Bud. ibidem.

Πολιτεύω. ατος. ῥ. gero, ῥ. διοικῶ, ad-
ministro. Dicitur & de alijs fūctioni-
bus pro munere meo fungor, διατε-
νῶμαι. Sic Paulus in Actis ca. 21. ἰνὸς
πᾶσι συνάντησα ἁγαθῇ συνειδήσει τῇ
θεῷ, Ego omnino conscientia bona
munere meo functus sum Deo. Est
etiam ῥ. προμαρτύρομαι, molior. Et οἱ
τῆς τῆς πολιτείας dicuntur qui

contrariam factionem sequuntur,
qui alteris partibus student. Acci-
pitur & passiuè pro gubernor. Bud.
ibidem.

Πολιτεύω. μ. ἔσω. π. ἔκω. ciuili-
ter nego-
tior, dego sub aliqua republica: &
est τῶν πολιτῶν ἡ ἰδιότης, ut πολιτεία
ὁμιλῶν ἀρχόντων ἡ προσηγορία. Si-
gnificat aliquando rego & admini-
stro, ut ἔκ τῃ κοινοῦ πολιτείας, Thucyd.
Bud. ibidem.

Πολίτης. s. d. ciuis, municeps.

Πολιτική. peritia & prudentia ciuilis.

Πολιτικός. ἔ. d. ciuilis.

Πολιτικῶς. ciuili-ter, urbanè.

Πολιτικός. ἔ. d. ciuis.

Πολιτομῖς. ἔ. d. tractatio reipublicæ.

Πολιτογραφία. in ciuium numerum de-
scribere, ciuitate donare, in ciuitate
temasciscere. Vnde passiu. πολιτο-
γραφῶμαι, id est ἔκ τῃ πολιτείας ἔκ τῃ
ἐκ τῃ.

Πολίτης. ἔ. d. ἔ.

Πολίτης. s. d. ciuitatula, πολὺ πόλις.

Πολιτεία. ι. i. canities, sed immaginatio
uicinationis.

Πολὺ ἄλλα. ex multis quædam.

Πολύ, aduerb. pro sape.

Πολύκι, per ellipsin, &

Πολύκις, & πολὺκις. sape, frequenter,
sæpenumero.

Πολυπλάσιον. ατος. ῥ. crebrò multiplica-
tum, ut decemdecies centum.

Πολυπλάσιος. s. d. multo copiosior, mul-
tiplex.

Πολυπλάσιος. multipliciter, multipli-
citer.

Πολυπλάσιος, & πολυπλάσιος. mul-
tiplicare.

Πολύπλοος. s. d. multiplex.

Πολύκι, &

Πολύκις, &

Πολύκιος, &

Πολλοὶ. idem quod πολλοί.
 Πολλοὶ ὅθεν. ē multis locis.
 Πολλοὶ ὅθεν. in multis partibus.
 Πολλοί. ἢ. multum, multo, πολλοί.
 Πολλοί, τὸ πολλόν, & accus. πολλῶν, de quo
 in πολλοῖς. multis, omnis. In plurali
 numero πολλοί significat idem quod
 vulgus Latinis. Vnde ὅς τις πολλῶν,
 vulgaris, gregarius, nilis, id est unus
 ex uel de multis, ὁ τυχὼν καὶ πολλοσύν.
 πολλὴ κηφέλας, supputatio in sum-

mam subductam.

Πολλομύειος. ἢ. ῥ. uel ποδοσὶρ μύειος,
 soluta compositione, minima portio,
 quod dicimus ferè, uix centesimum
 et millesimū quodq; multipartitum.
 Lucretius multesimam partem di-

xit. Bud. Com.

Πολλός. ὅ. ὁ. multiplicabilis, unus ē
 multis, quasi multesimus. Isocrates
 πῶς εἶπεν. διορίσας εἰναι πολλοσύν
 ἄν, καὶ τῇ γῆν, καὶ τῇ δόξῃ. Sic Cice. de
 Fin. Tenuis L. Virginius unusq; de
 multis. Huic non omnino dissimile,
 quod est ad Att. 1. Thermus cum Syl-
 lano contendere existimatur, qui sic
 inopes & ab amicis & assimatione
 sunt. Est & à capite remotissimus.
 Plato in Philebo, πῶς τὰ πολλὰ ὅσον
 ὁρῶσι, ad ea quæ à prima duritie no-
 ta, remotissima sunt, et reducta, hoc
 est minimè dura. Idem, ἐν αἰς τὰς πο-
 τὰς ἡδονὰς ἀποβλέπων, id est exigui
 sensus uoluptates, & à suauissimis,
 atq; acerrimis longe distantes. Oppo-
 nitur huic πόταξος. Basil. in ἱζαμ. μέ-
 γαλον & ἄν καὶ πολλοσύν, unus & non
 plures.

Πολλόν, Atticè pro κατὰ πολλόν. ualde,
 multò.

Πολλὸν μέγιστον. multò maxime.

Πόλος. ὁ. ὁ. terminus, axis, qui à nostris
 uertex dicitur. Est autem immobi-

le illud aut finis axis imaginarij, su-
 pra quod eorum cælum uoluitur, unde
 & nomen habet ἀπὸ τῷ πολλῶν, id
 est à uertendo. Vertitur enim cæ-
 lum circa polum arcticum & antar-
 cticum. Accipitur à poetis pro is-
 pso calo.

Πολοσύν. canescere, canos producere.

Πολυάειος. ὁ. pulicula.

Πολύτρον. ῥ. pultem.

Πολύ. multum. Construitur cum com-
 paratiuo. Lucian. ὅς ἀρχαίους ἢ πο-
 λὺν τῷ ταπεινῷ. Et cum μέσος. Iseus,
 πολὺ μέσος ἐν ἰσμοῖς, multo promi-
 ptius.

Πολυάκυστος. ὁ. frequentia hamorum.

Πολύαθλος. ὁ. ὁ. bellicosus, egregius lu-
 dia.

Πολυαμία. ἢ. sanguinis copia.

Πολύαμος. cui sanguis abundat.

Πολύαυτος. ὁ. ὁ. multa laude dignus, fa-
 bulosus.

Πολυάγος. ὁ. ὁ. impetuosus, multas agi-
 litates seu capras habens. Belli epi-
 theton.

Πολυαῖος. ῥ. quod est multorum medi-
 corum.

Πολυαῖος. ὁ. ὁ. ἢ. habens uarium u-
 sum, & multas uires medendi.

Πολυάνθριον. ὁ. ὁ. sepulchrū, locus ubi
 sunt multa sepulchra, polyandrium.

Πολύαρσος. ὁ. ὁ. multos uiros habens.

Πολυαῖος. caput aggrauans.

Πολυανθρωπία. ὁ. ὁ. hominum frequen-
 tia.

Πολυάργυρος. ὁ. ὁ. ἢ. argento circum-
 fluens.

Πολυαῖος. ὁ. ὁ. uberrimus.

Πολύαγρος. ὁ. ὁ. multos agnos & pecu-
 des possidens, πολυαῖος.

Πολυάφρων. multis uotis exoptatus. ge-
 minatum est ῥ. ποίτικ.

Πολυαρχία. ἢ. plurium principatus.

Πολυάχολος ματαιότης. negotiosissima
uacitas.
Πολυάλας. αλος. ὁ. latus, sulcosus, la-
tus, magnus.
Πολυβύθιος. ιος. ὁ. ἢ. profundus.
Πολυβίττος. υ. ὁ. multa pascens, terra.
Πολυβόλος. υ. fecundus ouibus, pinguis,
multos alens.
Πολυβούτης. υ. ὁ. diues boum.
Πολύβουλος. υ. ὁ. ἢ. prudens, astutus.
Πολυβύχος. ὁ. multum maceratus.
Πολυγάλακτος. lacte abundans.
Πολύγαμος. qui multas ducit uxores,
qui multis uxoribus abuitur, mul-
timbus Hieronymo interprete.
Πολυγάτις. ιος. ὁ. ἢ. multum latificans,
multis gratificans.
Πολύγλωτος. υ. ὁ. oculatus, multis oculis
præditus.
Πολύγλωτος. uino aut musto abundans.
Πολύγλωστος. ὁ. qui callet multas lin-
guas.
Πολύγυρος. υ. ὁ. Thasius pictor nobilis,
qui pinxit gratis præcilem porticum.
Πολύγυνος. υ. ὁ. multiscius.
Πολυγόνατος. υ. ὁ. multum geniculatus.
Πολυγονία. ἢ. fecunditas.
Πολύγονος. υ. ὁ. fecundus.
Πολυγράμματος. perquam literatus.
Πολύγρας. uorax, πολυφάγος.
Πολύγυμνατος. υ. ὁ. inexpugnabilis.
Πολύγωνος. υ. ὁ. multos angulos habens.
Πολυδαίδαλος. υ. ἢ. ingeniosus, astu-
tus, uariatus.
Πολυδάκρυς. ιος. ὁ. ἢ. lacrymosus, lacry-
mabilis, multarum lacrymarū cau-
sam præbens.
Πολυδάκτυλος. υ. ὁ. qui habet multos di-
gitos.
Πολύδαμος. υ. ὁ. multos domans.
Πολυδάρις. ἄδος. ὁ. eminens, multa ca-
cumina & multas eminentias ha-
bens.

Πολύδαμος. υ. ὁ. ἢ. multis clauis & uin-
culis compactus.
Πολυδίκιος. πολύβουλος, multi consilij di-
sticus.
Πολυδίσκος. υ. ὁ. siticulosus, uel ualde
desyderabilis. Vnde quidam illud
Homeri, καὶ πρὶν ἰδὲ ἄριστος πολυδίσκος ἄρ-
χος ἰοῦντο, exponendum putat, pro
desyderabile, amabile, id est πολυπὸς
ἐν τῷ δῆ τῷ γένει, Athenæo authore li.
10. Alij πολυδίσκος ἄριστος appellatum
uolunt, quod diu aquarum inopia la-
borauerit, donec Danaus ex Aegy-
pto profectus puteos fodere, et aquæ
ductibus in urbem deriuare docuis-
set.
Πολύδοδος. figura testudinis.
Πολύδορος. υ. ἢ. ciuitasula.
Πολύδορος. υ. ὁ. ἢ. torulentus.
Πολυδωδία. ας. ἢ. munificentia.
Πολύδορος. υ. ὁ. multa donans, aut qui
multa dona accepit.
Πολύδοτος. υ. ὁ. bene dotatus.
Πολύδορος. υ. multa sedes habens.
Πολυδάμων. multiscius.
Πολυδάδης. ιος. ὁ. ἢ. diuersus, multarum
specierum, multiformis.
Πολυδάδης. uarietas.
Πολύδικος. υ. ὁ. misericors.
Πολύδικος. υ. ὁ. uariè inuolutus, tortuo-
sus.
Πολύδικος. diuturnus, πολυγένης. παρὰ
τῷ ἴσῳ τῷ γένει.
Πολύλογος. ἢ. multiloquium.
Πολύλογος. υ. ὁ. operosus, semper agens
aliquid.
Πολυτῆ. asseruatur multos in annos.
Πολυτῆς. ιος. ὁ. ἢ. annosus, μακρόβιος.
Πολυτρία. ας. ἢ. annositas.
Πολύπατος. υ. ὁ. πολυπῶτος.
Πολύπτος. υ. ὁ. percussus.
Πολύπτος. υ. ὁ. per amabilis, inuidiosus.
Πολύπτος. υ. ὁ. habens multa transtra,

ἡγουσιν, πολὺ δ' αὖ μ'.

Πολυήμερ' . σ. ὁ. multorum dierum.

Πολυήματος . σ. ὁ. ἡ. amabilis, multum ex-
petitus, peroptabilis.

Πολύημος . σ. ὁ. ἡ. diues, πολὺ ἄρετος.

Πολυήχης . ἰος. ὁ. ἡ. sonorus, πολλοῖς ἤχοις, ἢ
μυλλοῖς χηρῶν.

Πολύητος . ἡ. fiducia.

Πολύθερμ' . σ. ὁ. percalidus.

Πολύθετος . σ. ὁ. multum amatus.

Πολύθηρος . σ. ἡ. habens multas feras.

Πολυθρύμμαρ . ονος. ὁ. peccosus.

Πολύθρονον . ῥ. uenenosum. θρόνα γὰρ τὰ
αἴθνη.

Πολυθρόος . σ. ὁ. sonorus, streperus.

Πολυθρύνατ' . σ. ὁ. ἡ. diuulgatus, ma-
gnæ famæ.

Πολύθυς . σ. ὁ. ἡ. ubi sæpe sacrificatur,
halans crebris suffitiisibus & sacris.

Πολύθυρος . σ. ὁ. ἡ. multo aditu peruius.

Πολύτακος . ἡ. petuosus, peritus.

Πολύτρεπτος . ἰος. ὁ. ἡ. sciens, prudens, exper-
tus multarum rerum.

Πολυθρία . ἡ. multarū rerum cognitio.

Πολυμήνης . σ. ὁ. decantatus.

Πολύτης . ορος. ὁ. multificius, qui multa
nouit ac memorat.

Πολυκαχίς . ἰος. ὁ. ἡ. multam ariditatem
habens, peraridus. nam κακὸν ἀνὸρ λι-
γνὸν aridum significat.

Πολυκασάεια . ἡ. multitudo casarum.

Πολυκαρπία . ἡ. fertilitas.

Πολυκαρπος . σ. ὁ. ἡ. fructuosus, ἄριστος.

Πολυκαρπύς . ἰος. ὁ. ἡ. lucrosus, uaser.

Πολυκαρδύς . ἰος. ὁ. ἡ. uererator, malus.

Πολυκαρδύς . ἡ. multo melius, πολλὸ βέλτιον

Πολύκερος . σ. ὁ. cornutus.

Πολύκετος . σ. ὁ. acu pictus.

Πολυκέφαλος . ὁ. multiceps.

Πολυκίδης . ἰος. ὁ. ἡ. curis plenus, malo-
rum facundus, & author.

Πολύκλατ' . ον. ὁ. ἡ. gloriosissimus,
clarissimus.

Πολύκλυσ . ἰδος. ἡ. habens multas sedes,
congrua. Naui epitheton, quasi mul-
tis compacta clauis.

Πολύκλυτος . σ. ὁ. ἡ. à multis uocatus. Et
πολύκλητος, ἐ multis locis conuocati.

Πολύκλυτος . ον. ὁ. undosus, multisonus,
murmurabundus. ἀ κλύω.

Πολύκλυτος . σ. ὁ. elaboratus, laboriosus,
ad multos labores idoneus, ut est fer-
rum, exitiosus, letalis.

Πολύκλυμος . σ. ὁ. ἡ. uelox, habes multas
suras, uel origano abundans. κνύμων
enim origanum significat.

Πολύκοντος . ὁ. plures continens uenures.

Πολύκοινον . omnibus commune.

Πολυκρανία . ας. ἡ. dominatio multorum.

Πολύκομος . σ. ὁ. frondosus.

Πολύκομος . σ. ὁ. ἡ. iactabundus.

Πολυκρανία . πολλοκρανία.

Πολύκορμος . σ. ὁ. ἡ. mōtosus, inaccessible.

Πολύκορμον . σ. ὁ. ἡ. fertilis, multum hordei
proferens.

Πολυκτημοσύνη . ας. ἡ. opulencia, facu-
tas, copia substantiæ. (τ' &)

Πολυκτήμων . ον. ὁ. ἡ. diues, πολλογίμος

Πολύκτονος . multorum occisor.

Πολύκλυμος . σ. ὁ. ἡ. undosus, fluctuosus,
πολύάραχος.

Πολύκλυμος . idem.

Πολυκλῖν' . σ. ὁ. habens multas segetes,
aut pecudes, aut spolia, fertilis, diues

Πολύκλις . σ. ὁ. optabilis, πολυκλῖνατος.

Πολυκλόγος . ας. ἡ. multiloquium.

Πολυκλόγος . σ. ὁ. multiloquus.

Πολυκλόγως . loquaciter, multis uerbis,
longo sermone.

Πολύκλωτος . σ. ὁ. plures ueluti tunicas ob-
tinens. de herbis quibusdam dictum.

Πολυμάθης . ἰος. ὁ. ἡ. multa discens, erudi-
tus.

Πολυμαθία . ας. ἡ. disciplina multijuga.

Πολυμήδεα . ἡ. particularum multitudo.

Πολυμήρης . ἰος. ὁ. ἡ. in multas partes diui-
sus,

sus, multimembris.

Πολυμήτωρ. anxius, sollicitus.

Πολυμήτωρ. idem.

Πολυμήτωρ. uariè, διάφορως, ποικιλῶς, διαφασῶς.

Πολύμυτος. υ. ὁ, ἰ. pecorofus, diues.

Πολύμυτος. ιος. ὁ

Πολύμυτος. ου. ὁ. prudens, consilio plenus, uaser.

Πολυμηχανία. ἰ. ingenium, industria.

Πολυμήχανος. ου. ὁ. artificiosus, machinabundus.

Πολύμυθ. υ. uersicoloribus filis contextū, quod pluribus contextū est licij.

Πολύμνησα. ας. ἰ. Polymnea una ex nouem Musis. (tes.

Πολυμήμωνος. οι. multiū memoria ualen

Πολυμήμνη. ης. ἰ. que à multis petitur in uxorem, proba.

Πολύμυτος. υ. ὁ. muscosus.

Πολυμορφότατος. multiformiores.

Πολύμυθος. υ. ὁ. garrulus, locuuleius.

Πολύμυρον. υ. aliqui uocant plantaginem minorem.

Πολύτροπος. multorum hospita. Terre epitheton.

Πολύστοι. ramosi.

Πολυνομία. ἰ. uinofitas.

Πολυπόρος. crebro perforatum, ut rete, πολυπόροισιν.

Πολύροσος. ὁ. spectabilis. (sus.

Πολυρόσος. υ. ὁ. multis tabulatis excelsus.

Πολύρος. ὁ. canus. Accipitur pro ciuitatis praside.

Πολύρος. υτος. canities.

Πολύροτα. canescunt.

Πολυρχία πόλις. ciuitas magnam urbem habens.

Πολυψία. opsonij copia.

Πολυπαθής. ὁ. multis refertus malis.

Πολυπαθής. ας. ἰ. multitudo filiorum.

Πολυπίπλος. ου. ὁ. tritrus, malignus, impostor.

Πολύπαι. υος. ὁ. prolificus.

Πολυπάμωρος. υος. ὁ. locuples, diues pecunie. πάμωρος enim Dorica & Aeo-lica lingua pecunie dicitur, κτήματα.

Πολυπείρια. ἰ. multa experientia.

Πολύπαρος. peritissimus.

Πολυπρόβος. υος. ὁ, ἰ. lucuosus.

Πολυπρόβος. ἰ. υος. dies quo multi accedunt ad oraculum.

Πολυπίμωρος. ου. ὁ. damnosus.

Πολυπίδαξ. ας. ὁ. multas habens scaturigines, fontibus frequens.

Πολύπικρος. ualde amarus.

Πολύπιστα. υ. ὁ. qui bona est fidei.

Πολυπλάχης. υ. ὁ. ὁ

Πολυπλάχης. υος. ὁ, ἰ. pererrans, errans, multiuagus. Epitheton anni apud Sophoclem.

Πολυπλασία. υ. multiplico.

Πολύπλοκος. ου. ὁ. nodosus, implicatus, implicatus.

Πολυπλόκος. implicite, diuerso ordine.

Πολύποδα. υ. multipedem.

Πολυποδία. ἰ. pedum copia.

Πολυπόδιον. υ. fhdicula.

Πολυπότος. ὁ. summè desiderabilis.

Πολύπονος. laboriosus, dolore afflictus.

Πολύπορος. υ. ὁ. locuples, diues, ὑποπόρος. meatibus refertus.

Πολυποσία. ἰ. immodica potatio.

Πολυπίπτος. υ. ὁ. bibax.

Πολύπορος. υος. polypus, piscis genus à pedum multiitudine dictum. Item morbus narium, quòd multas radices habeat: aut quòd ut ille acetabulis inuadit uenantes, ita hic nares occupat usq; ad sermonis & anhelitus impedimentum.

Πολυπραγμονέω. ἰς dicitur cui negotiū exhibetur, qui molestia afficitur.

Πολυπραγμονέω. μ. ἰσω. υ. κκς. anxie nimis & curiose aliquid inquirō & indagō inuestigōq; multis rebus me in-

plico. Et propriè de rebus nihil ad nos pertinentibus dicitur. Aristophanes pro σποφάρων posuit. Compositum ex σποφ & φάρων, quasi σποφάρων, hoc est circa multa ago & scitago. Neutr. absol.

Πολυπραγμοσύνη. η. i. curiositas, negotiatio. Gel. ueritū multarum rerum aggressionem, earumq; omniū actionem. Plutarchus scribit esse πολυπραγμον ἀποφρίων παῖδων. id est, studiū aliena mala cognoscendi. (Sus.

Πολυπράγμων. ο. i. o. negotiosus, curiosus.

Πολύπτερυς. ο. multos habens truncos.

Πολύπτερα. qbus penna uberius data est.

Πολύπτερος. υ. o. multiplex, sinuosus, implicitus, fortis. Eius neutrum est πολυπτελής.

Πολύπλοτον. υ. ex pluribus casibus.

Πολύπυρρος. υ. turritus.

Πολύπυρος. υ. o. tritico abundans.

Πολύπυρος. υ. o. multum suus.

Πολύρρενος. υ. o. i. abundans agnis, πορρύνει μιν.

Πολύρρενος. s. ape nominatus, clarus, laboriosus.

Πολύρρενος. i. multis pellibus.

Πολύρροδος. υ. o. i. abundans rosis, rosis conspersus.

Πολύς. ποῖος. o. multus, ingens, σφοδρός, uehemens, assiduus. Solum accusatiui ex se format, ὅν πολεῖν, ὅν πολεῖν neutrum. reliquos obliquos à nomine πολεῖν mutuo accipit tam masculino quàm feminino & neutro genere.

Πολυπραγμία. α. i. corpulentia.

Πολύπραγμος. υ. o. corpulentus.

Πολυπράγμων. υ. o. i.

Πολύσημος. υ. o. multa significans.

Πολύσκαρτος. υ. o. peragilis, πολυκίνητος.

Πολυσμάχτος. υ. o. sonorus, streperus.

Πολυσπάτις. υ. o. i. spatha elaboratus

Πολύσπατος, & (Sape.

Πολυσπῆς. υ. o. i. diuersigena, in diuersas partes dispersus ac disseminatus. ἀσπῆς. Est quoq; πολυσπῆς, multis spiris & flexibus inuolutus.

Πολυσπέρμια. affluentia seminis geminalis.

Πολύσπερμος. copiose fundens semen.

Πολύσπασχος. ualde misericors.

Πολυσπορίς. υ. o. i. habens diuersa semina.

Πολυσπόρος. υ. o. i. uis abundans. (na.

Πολυστέρις. υ. o. i. ualde coronatus.

Πολύτολος. υ. o. habes magnam classē.

Πολύτονος. υ. o. i. ualde mastius, faciens su spirare, multi gemitus.

Πολύτονος. υ. o. q habet multas columnas

Πολυσυμμετρία. υ. o. i. figura est asyndeto contraria, quæ fit cum multa coniunctiōnes ponuntur à ποῖος multus, & συμμετρία coniunctiō.

Πολυσφύριμος. multo, uel denso cortice.

Πολυχιδῆς. υ. o. i. lacerus, multiplex.

Πολυσπματότης. υ. o. corpulentior.

Πολυτάλας. υ. o. i. bene numatus.

Πολυτανία. α. i. multorū filiorum procreatio. (υ. o.

Πολυτεκνύσα. η. i. quæ habet filios multos.

Πολυτέλεια. α. i. sumptuositas, profusio, luxus, magnificētia.

Πολυτελής. υ. o. i. sumptuosus, qui multa profundit, opiparus, pretiosus.

Πολύτεχνος. υ. o. artificiosus.

Πολυτιμήσιμος. υ. o. i. multos honore, uel à multis honore afficior, Ηεσυχία.

Πολυτίμιος. υ. o. i. multo honore dignus, præclarus, πολυτιμώτης.

Πολύτιμος. υ. o. i. magno emptus, magno honore dignus habitus.

Πολύτονος. α. i. o. i. multa patiens, infelix.

Πολυτλήμων. υ. o. i. patiens.

Πολύτλητος. υ. o. i. multa tolerans.

Πολυβασία. i. summa fecunditas.

Πόμα. αἶς. ῥ. potio, poculum.
 Πομπάγλη. pompam duco.
 Πομπῆος. Mercurij cognomen, quod a-
 nimas ad inferos deducat.

Πομπῆα. ας. ἰ. conuicium, scomma.
 Πομπῆα. τὰ. utensilia quæ ad lustratio-
 nes, pompamq; pertinent, pompalia.
 Πομπῆον. s. locus Athenis celeberrim-
 us.

Πομπῆος. ἴος. qui pompam cogit, dux.
 Πομπῆρίς. ἰ. ὁ. idem.

Πομπῶν. μ. δῶν. π. ὠνα. mitto pompā,
 ostento, incedo & progredior cum
 fastu & pompa, gloriior tanquam ui-
 ctor. Iteni maledictis laceffo, scom-
 matis persequor. Dicitur & πομπῶν
 μα passiva uoce procedem.

Πομπή. ἰς. ἰ. &

Πόμπηος. υ. pompa, triumphus, & quæ
 uulgo processio uocatur. Est etiam
 πόμπηος ἔθνη θυνorum genere quem
 Aelian. πόμπεον appellat.

Πόμπηος. ῥ. quod comode transmitti
 potest, aptus ad ducendum alie-
 quem.

Πομπέβοον. pro πομπέβοον.

Πομπός. ἰ. ὁ. dux itineris, comes, num-
 tius.

Πομπότης. μ. ἴος. π. ἡα. πομπότης, clas-
 sem nauis deduco.

Πόμπημα. πόπυσμα.

Πομπάειν. pompam ducere, inflari, ex-
 clamare.

Πομπηχῆς. ad modum bullæ tumere.

Πομπόνη. ἴος. ὁ. bulla, quæ nascitur ex
 aqua cum pluit. Item ampulla, cly-
 peorum eminentia, & ἀσπίδων ἰχθῆ-
 ρος. Dicta autem à uerbo πομπή-
 ζειν, quod fluuiorum est, cum uehe-
 menter bullis efferuescunt.

Ποπόμαι, &

Ποπόω. μ. ποπίσω (cū ad animum refer-
 tur) uel πορίσω (si ad corpus) π. ἡα.

laboro, lassefco, doleo. Est etiam
 frangor & faiscio, non duro, in ἀντί-
 χω. Plato in Phædro, μὴ ἰπὸν ἔρ ἀντί-
 ῃ τῶς πομπῆς ἡνίοστο. Item exet-
 ceor, & ὑμῶσμαι, & πικροχῆς ῥ. ῥ.
 ἡγῆμασμαι significat, Plat. Polit.
 γ. Præterea laboro, id est labore &
 diligentia conficio, elaboro. Vn-
 de πομπήα opera elaborata, quæ op-
 ponuntur τοῖς παρίστοις, id est illabo-
 ratis, & obiter aliudq; agendo fa-
 ctis. Et πόνος πικροχῆς, labores
 exhausti. Bud. Com.

Ποπίματα. τὰ. labores, κόποι.

Πομπόμαι. μ. ὄβμαι. π. ὠμαι. malis
 gnor. Depon. absol.

Πομπόω. idem.

Πομπεία. ας. ἰ. nequitia, malitia, prauis-
 tas, flagitium, scelus.

Πομπόπολις. ἰ. improborum ciuitas,
 quam in Thracia Philippus condi-
 dit, & pessimos quosq; homines in
 eam transfudit.

Πομπός. ἰ. ὁ. prauus, peruersus, malitio-
 sus, improbus, scelestus, sons, noxi-
 us, facinorosus. Item putris, carie
 uitiatus.

Πόμπη. s. agricola, laboriosus, infra-
 lix, rusticus.

Πομπῆος. prauè, imperiè. Item ἰπὸ ὀ-
 ῶς, cum dolore, ut πομπῆος ἔχειν, in-
 cōmode habere, grauiter agrotare.

Πομπήον. laborandum est.

Πομπητικός. ἰ. ὁ. laboriosus.

Πόμπη. exactor panarum.

Πόνος. s. ὁ. labor, lassitudo, dolor, μο-
 bus. πόνος ἀλγῶν, eclipsis lunæ.

Ποπία. ας. ἰ. marina superficies.

Ποπίσω. μ. ἴσω. π. ἡα. mergo. Actiu.
 accusatiuo.

Ποπία. auellane nuces.

Ποπίος. υ. ὁ. marinus.

Ποπίος. υ. ὁ. à mari madefactus.

Ποπίος.

Flottörbe. ex mari.

Ποντοπόροι. κ. ὁ. περ mare iens, mare pe-
netrans.

Παντοπόρῳντας.οί.ματίεσσις.

Ποντοπόρος ἄνθρωπος. ὁ Νερίτις.

Πόντος. u. o. pontus, mare, quasi πόντος,
quia laboribus plenus sit.

Πονακόνη & defessus.

Πόπανερ. v. p. *placentula rotunda, lata,*
& tenuis sacrificijs apta.

Ποτίζω. ποτίζειν, hoc est eropis aut
 κρινεῖν ποσιν edere. ποτίζω, κατὰ
 μὴν πρῶτον, καὶ αὐτὸν, ὡς οἱ πῶδες.

Πόποι. παρα. Blandiētis uox, aut etiam
indignantis. Item

ut Tuscul. 1. Diuicias naturae parables esse ait Epicurus. Significat etiam πόριμος, παρατηρῶν, id est facile penetrans: uel μεταδιδόναι καὶ ἑαυτῷ, id est commeabile, transmissu facile, Galeno. Bud. ibidem.

Πόρις, pro πόρις.

Πόρισμα. ὅς. ἄ. quod excogitatur, ut collarium.

Πορισμός. ὅ. ὁ. suppeditatio, sufficientia, adeptio pecuniarum, occupatio ad lucrum, quaestus, lucrum, ratio uita quæritæ, quasi ἀπορμία. Bud. Cō.

Πορίτης. ὁ. ὁ. dator, suppeditor.

Ποριτικός, sicut πόριμος, qui artificium nouit & rationem uitæ suppeditan- de. Et ποριτικὴ πόλις, in qua facile est uictum inuenire.

Ποριτόν. quod facile supeditatur.

Πόρις, &

Πορίος. ὁ. ὁ. rete piscatorium ex funiculis contextum. Homerus uirum pro fibula siue annulo, quæ ferrū hastæ cōinet. Dicitur & πόρις. ὁ. ὁ. codē.

Ποριὰς. ἀς. ἡ. fornicatio, ἀνασῆς.

Ποριόρ. ὁ. ὁ. lupanar.

Ποριόρ. μ. ὁ. ὁ. π. ἀνα. scortor. Neutr. absol.

Πόρις. ὁ. ὁ. meretrix.

Πορνοβοσκίον. ὁ. ὁ. lupanar.

Πορνοβοσκός. ὁ. ὁ. leno.

Πορνοβοσκῶντες. οἱ. lenocinantes.

Πόριος. ὁ. ὁ. machus, scortū, cinadus, catamytus.

Πορποῖον. transitum munire, & meatus aperire.

Πόρος. ὁ. ὁ. uadum, meatus, transitus, alueus fluminis, foramen. Item locus petrosus, & asper. Item quaestus, & idem quod πορισμός. ὁ. ὁ. τῷ πῶ ἢ πῶ ἢ τῷ πῶ. Plato in Sympos. πόρος esse ait filiū μῆριδος. Πόριος. ὁ. ὁ. annulus ostij, lorum, uin-

culum, capulus armorum, scui ma nubrium.

Πόρις. ὁ. ὁ. fibula, bulla, monile.

Πόρις. iuuenta, pro πόρις.

Πόρις. longē, procul, porro. Gemit. ut πόρις τῆς πόλεως, procul ab urbe. Demosthen. ἵνα μὴ πόρις τῆς πατρίδος, Ne longius digrediar. πόρις ἢ τῆς νυκτὸς, Ad multam noctem. Aliquando contrario modo significat. Plato, πόρις ὁλοῦς ἡμέρας, Usque adeo sapiens es & eruditus? Vsq; cō pro- uectus es in studio sapientiæ? Bud. Com.

Πόρις τῆς ἀποχρήσεως. supra modum.

Πόριος. ὁ. ὁ. eminentus, olim.

Πόριος. ὁ. ὁ. longissimē.

Ποριόρ. μ. ὁ. ὁ. &

Ποριόρ. paro, prabeo, orno. Verum est poeticum, ἀ πόρις, ἢ πορις ἢ πορίσθ.

Πόρις, ὁ. ὁ. πόρις. ἢ μ. πορις, procul, ultra

Ποριάς. ὁ. uitulari, ἀμαρῆς.

Ποριάς. ἀνος. ὁ. uiculus, iuuenus. Diminutiuum est ἄ

Πόρις. ὁ. ὁ. uitula.

Ποριόρ. laqueus.

Ποριόρ. μ. ὁ. ὁ. ἀνα. stimulo boues. Neutr.

Ποριόρ. ἀς. ἡ. purpura.

Ποριόρ. ὁ. ὁ. quod florem purpureū habet.

Ποριόρ. ὁ. ὁ. purpureus, densus, niger.

Ποριόρ. ὁ. ὁ. ὁ. qui purpuræ capit, tingens purpura.

Ποριόρ. uergo in purpuram.

Ποριόρ. ὁ. ὁ. uestis purpurea.

Ποριόρ. ἀνος. ὁ. porphyrio auis, & pi scis eiusdem nominis.

Ποριόρ. ὁ. ὁ. purpureus.

Ποριόρ. ὁ. ὁ. uenditrix purpurarū.

Ποριόρ. ὁ. ὁ. nomen auis.

Ποριόρ. μ. ὁ. ὁ. facio colorem purpu-

μισθωτορ. Sed hoc translate. Item
 uxor, fatigor, negotijsq; implicor,
 apud eund. Item consulto & de in-
 dustria quippiam facio. *Xenoph.*
 καὶ δὲ πρὸς οὗτω τῷ πρῶτῳ μαρτυρεῖται, Ἡ δὲ
 στήναι δὲ cōsultio ita fabricatam, ne lā-
 dere possit. *Bud. Com.*

Πραγματὸς. ἰος. ὁ. ποροτίατος.

Πραγματικοί. *oi. infima fortis homines,
qui mercedula adducti, ministros se
præbent in iudicijs oratoribus.*

Πραγματιώρ. ἄ. ῥ. quod est magno usui,
efficax.

Πραγματοδότης. advocatus, qui alicuius causam inquirir, Δικολόγος, calumniator, sycophanta.

Πραγματολογούντες. in narrandis rebus
occipati.

Πραγματικός. ἰοτ. ὁ, ἡ. negotiorum
expertus, prudens, uetitanus, indu-
strius.

Peripatetius. var. ò, ñ. difficilis, intrin-
secus.

Πρᾶξ. ἰσ. ῥ. res, negotium, actio.

Прѣѣ. а. ѿ. тапѣста.

Παθεις. ο. uenditur.

Πραχ'ω.μ.ίσω.π.ηκα. ρορις. Αβιν.

Πράτω. μ. αὐτ. π. ακα. idem.

Πρακτικῶς. faciendum est.

Πρακτικῶς. s. res de qua agendum est.

Πρακτικός. οὐ. ὁ. *efficax, facibilis, actualis.*

Πρακτόν δ.δ. asibilis.

Πράκτωρ. ὁρῶ. ὁ. interfeclor, perpetrator. Est etiam qui pecunias multas
titias exigit, impostor.

Praxinos. v. mansuetus.

Πράμνηθ. δ. ὁ. epitheton cuiusdam ui-
ni à loco, ἢ παρὰ τὸ πρᾶν παρὰ τὸ μένος.

Παύλ. Dorice ἀντιπάλω. dudum.

Πρηνής. ἱερ. ὁ, ἡ. pronus, declivis, præ-
ceps.

Πραγμὰς. præcipiatus.

Πραξικοπίσας. muneribus corruptus,
dolo agens, insidiarius.

Πράξις. i. e. exactio, actio, actus, officium. Vnde οἱ ἐν τῷ πράξει, magistratus, οἱ ποιοῦντες, οἱ τὰς ἀρχὰς ἄγοντες. Μίσμα πράξις, rerum summa, Plinio actus rerum dicitur.

Τὸ δὲ πρῶτον εἶναι ὅτι ἵσως καὶ ἀπορίῃ.
Verba sunt in contractibus apponi
solita, significantia utrumque in soli-
dum obligari, & reos esse promitten-
di. Bud. Com.

Πρᾶτος. ὁ. ὁ. mansuetus. παρὰ τὸ πάντα ῥα
δύως ποιῆν.

Πρότα: α. *mansuetissimè*.

Прѣхотис. и ѿс. и. mansuetudo. clemētia.

Spanis. ídols. i. extra siue præcordia, si-
cut Cicero, íram in pectore, cupidi-
tatem subter præcordia locauit. In-
de pro cura & industria ponitur.

Πρασία. ἀρ. ἡ. *fulcus, areola hortorum,*
olerum confusio. Hesych. *πρασία* (in-
quit) ἡ ἐν τοῖς κήποις τὰ πράσινα λαχά-
νια. hoc est (ut Plinius vocat) *pulvis*
porum tori, aut sulcorum tramees.

Πραξις. ρ. ίσω. π. ια. uirefco, portat
sensum.

Πρασίη. κ. ι. cura deorum.

Πρασινότ. ὄ. ὄ. uenalis.

Πρασινός. i. viriditas.

Πράσιον. γ. ῥ. marrubium, de quo Plin.
 ὁ πράσιον χῶμα, viridis color apud
 Platonem.

Πράσ. *porraceus*, colore porri, uin-
ridis.

Πράσις. 108. ἡ. venditio, aucltio.

Πρασινάρις, ή. *blatta viridis*.

Πράσιν. ε. π. ποττιμ.

Πρατήρ. ὕρος. ὁ. lapis unde mancipia
uendebantur.

Προτάριον, s. ῥ. forum.

patías. & uenditor.

Sparg. primus, Doricè.

Πρὶν τὰς ὀδόντας. strideo dentibus.

Πρίσμα. ατ. ϑ. πρίσμα.

Πρίμω. ϑ. emens.

Πρίω. ον. ϑ. scitta.

Πρινοφθίς. ιος. ὁ, ἡ. habens figuram ferræ.

Πρίωνοι. serpentes quidam, quasi dorso ferrato.

Πρίου. redime, libera.

Πρὸ. ante. Cenit.

Πρὸ δέλου θρόνου. hoc est dominus seruo præstat.

Πρὸ ἔργου. πρὸ ἔργου.

Πρὸ ἔργου, ὁ προὔργου. dicitur quod opere repretium est, prauertendumq; & conducibile.

Προεργάτ. ρον. antiquius, optatius, præstantius.

Πρὸ μικρῶ. paulò ante.

Πρὸ ὁδοῦ. interdum idem significat quod πρὸ ἔργου. Aristot. νῦν δὲ τοσοῦτον ἡμῶν δὲν, πρὸ ὁδοῦ χιόρου, Tantum nobis iam cōseclū est ad ea quæ mox dicturi sumus. hoc est, hæc lenus prælibandum fuit. Alibi ponit pro eo, quod in promptu est, & obuiū atq; occurrens. Bud. Com.

Πρὸ δολιχου. paulò ante.

Προαγγεῖν. Attice ἀντὶ προάγγελ.

Προαγγέλλω. prior nuntio, prædico.

Προάγγελμα. ῥ. prædictio, prædiumatio

Προάγωμαι. prouehor, euado, erumpo, delabor. Demosth. ἐπὶ δὲ τῶν ἄς τότε προήδην τὸς λόγους, Quando hucusq; ego dicendo prouectus sum. Et ἀντὶ τῶν προαγῶν, perlicio, allicio, adhortor, adduco, excito, ut προάγῃ τοὺς πόδας, Aristot. Polit. 2. & προάγῃ τοὺς ποταμούς, Xenoph. Est etiam ἡ ἀνάγλυ καθίσταται τὴν ποτῆν, & comapellor, cum eousq; quis progressus est, ut referre pedem non possit, & regredi. Item ornor & cresco. Plut.

μακροτέρως τοὺς τοὺς ἀπὸ περὶ τῶν προεργάτων δοκίμων.

Προαγορεύω. interdico.

Προαγορεύω. ιος. ἡ. prophetia, prædictio, portentum.

Προαγορεύω. μ. ὁ μ. π. προάγωμαι. prædicto, iubeo, interdico. Actiu. accus.

Προακαλύπτω. τὰ λα. ulnis capio liberos.

Προακνῶ. prius lustro.

Προάγω. μ. ἄγω. præcedo, progredior, procedo, ut προάγω, præi. Demosth. translate posuit, καὶ ποῦν προάγω τῆς βίης καὶ ἀμύνης, Magnopere in uio lēntiam crudelitatemq; euadit. Sic Athen. καὶ τὸν ὁ πόρῶν προαγορεύει ὕβριος, Tandem eo petulantie euaserunt & progressi sunt. Item percello, impello, stimulo, idē ferē quod ὁάγω, Demosth. Item proueho, deduco, Isocr. πρὸς ἐλπίς. Est etiam prostituo, produco, ut producere filiam apud Plaut. Item præsto, & hoc cum genitiuo. Dioscor. προάγω & πασῶν τῶν ἐργῶν καὶ ἐργασιῶν. Nam aliās regit accus. Bud. Com.

Προαγωγεῖ. ιος. ὁ, ἡ. leno, mafupis. Latine perducitor uel producor dicitur.

Προαγωγεῖω. μ. ὁ μ. π. ὁ μ. π. lenocinor, produco, hoc est prostituo, προέγω. Actiu.

Προαγωγεῖ. ἡ. ἡ. stuprum, prostitutio.

Προαγωγίς. qui uim habet conciliandi amoris.

Προαγωγός. οὗ. ὁ, ἡ. προαγωγός, profligator.

Προαγών. ὄνος. ὁ. initium pugnae, præludium decreti, cum quid consultatur antequam populus scisceret.

Προαγώγισμα. præludo, id est certamen futurum meditor, in fronte pugno.

Προαγωγισμός. ῥ. præiudicialis causa.

Προαγώγισμα, reuerentiam debeo.

Προαγώγισμα

Προσέλεμα. μ. ἔλεμα. π. ημι. eligo, id est malo, constituo, statuo, mihi certum est, & consultē aliquid facio, praeipio.

Προσέροισι. ιοι. ἰ. propositum, uoluntas libera, institutum, delectus, electus alterius prae altero. Vnde in προσέροισι ὁ βίβλας, & φωνάρι, id est ἡ in προνοίαι: quod & κατὰ προσέροισι dicitur. Differre τὸ ἀκροῖν. ἰ. ἢ προσέροισι μετὰ λόγῳ καὶ δυνάμει, Aristot. Ethic. 2. Bud. Com.

Προσέρτινός ἐστιν. qui cupide & libenter aliquid facit.

Προσέρτιός. ἰ. quod eligi potest.

Προσέδωκεν. μ. προσέδωκεν. π. προέδωκεν. praesentio. Depon. genit.

Προσέδωκεν. ἰ. praesensio. omis.

Προσέδωκεν. μ. ἔλεμα. π. αμι. causor. Depon. accusf.

Προσέδωκεν. μ. ἔλεμα. π. αμι. praesensio. Acti. genit. & accusf.

Προσέδωκεν. procedens.

Προσέδωκεν. praeceptus, temerarius.

Προσέδωκεν. μ. ἔλεμα. propendo.

Προσέδωκεν. ιοι. ὁ. ἰ. praeceptus, declinans, audax, impudens.

Προσέδωκεν. praetereo.

Προσέδωκεν. μ. ἔλεμα. protego. Acti. accusf.

Προσέδωκεν. μ. ἔλεμα. π. προαυβίβλας. μ. praeludium facio.

Προσέδωκεν. praeilire, in certamen descendere.

Προσέδωκεν. praedefleo.

Προσέδωκεν. praeludium canere, προαυβίβλας ἡ δὲ τῆς ἀδύτης, tergiuersari, ἀνακατατίλλω.

Προσέδωκεν. prouideo, praestruo, multo ante comperto.

Προσέδωκεν. reprimo.

Προσέδωκεν. praetendo.

Προσέδωκεν. praedictio.

Προσέδωκεν. emineo.

Προσέδωκεν. prius insurgo, προαυβίβλας. Προσέδωκεν. praecolligo. (σκω.)

Προσέδωκεν. obuiio.

Προσέδωκεν. cum praeposito ordine, prius se offert quod posterius est.

Προσέδωκεν. μ. ἔλεμα. π. ημι. prius defatigor. Neutr. absol.

Προσέδωκεν. praesensio.

Προσέδωκεν. praecolligo.

Προσέδωκεν. praecido.

Προσέδωκεν. περὶ σὲ. peristi ante me.

Προσέδωκεν. ἡ. poculum ligneum, quo uinum miscetur.

Προσέδωκεν. μ. ἔλεμα. π. αμι. praecipio.

Προσέδωκεν. praetendo, π. ἀμύλω.

Προσέδωκεν. prius curo.

Προσέδωκεν. ἡ. ὁ. propugnator, defensor

Προσέδωκεν. ἡ. ὁ. subitum.

Προσέδωκεν. pramunio.

Προσέδωκεν. τὰ. dies qui anteit nuptiae.

Προσέδωκεν. ἡ. ὁ. pramium sonandi, praeludium intibiarum canens, sicut πρόδωκεν in poësi, προέμω in rhetorica proprie uocatur.

Προσέδωκεν. ἡ. ὁ. uestibulum.

Προσέδωκεν. prouecti aetate, ac morbi qui ipsis accidunt, Hippoc.

Προσέδωκεν. μ. ἔλεμα. π. αμι. ante tempus discendo. Neutr. absol.

Προσέδωκεν. inter eundem.

Προσέδωκεν. μ. προέβωκεν. π. προέβωκεν. praecedo, procedo, proficio, pertinigo, extendo, ἀνυβίβλας, emineo. Neutr. absol.

Προσέδωκεν. μ. ἔλεμα. π. βη κα profero, promitto, ἐκφέρω, ut illud Math. 12. ὁ ἀγαθὸς ἀνθρώπος ἐκ τῆς ἀγαθῆς ὁ. ὁ γὰρ πρόβατος τῆς ἀγῆς. Item quaestionem in medium affero, ut ἀπορίαι προέβωκεν, aenigmata proponere explananda, Plut. Symp. & Aithen. 9. πρόβωκεν τῆς ἐν τῇ ἐρωτησῇ, &c. Vnde πρόβωκεν, problemata, & in quaestione

nem adducta, & ἀπορρίμματα. Item
designo, creo. Greg. de Athan. ἰπὰ δ
ἔτι πρὸς βαλῆται. & Liban. πρὸς βαλῆται
χορηγός. Existimo autē (inquit Bud.)
uerbū hoc esse medium & cōmune,
& utraq; significationem sub passi
ua uoce habere, quoniam actiui uo
cem legisse non memini. Est itaq; ali
quando πρὸς βαλῆται id, quod nunc
presentem sistere dicunt, & nomina
re: quale est, quod ius patronatus ha
bere uocant, hoc est nominandi desi
gnandū. Demosth. οὗτος ἱεροτόνηται
πρὸς βαλῆται, &c. Ac sch. περὶ πατρ.
ἰγδ. μὴ πρὸς βαλῆται ἀπὸ νεωσινδύτης.
Greg. ὁρῶντες πρὸς βαλῆται ἀπὸ τῆς οὐ
τορ τῶν κατὰ πρὸς βαλῆται, designabat,
creabat, praeſciebat. Aliquando si
gnificat propugnaculū oppono, uela
mentum & integumentum obtendo
& circundo, Demosth. περὶ τῆς ταύ
της πρὸς βαλῆται ἰγδ. πρὸς τῆς ἀπὸ τῆς. His
ego propugnaculis circummuniui At
ticum agrum. Vnde πρὸς βαλῆται
τῆς ἱεροτόνης apud Greg. dicitur ec
clesiae episcopus, defensor, propugna
tor, protector. Et πρὸς βαλῆται, ob
tentum, obductū. Greg. καὶ πρὸς βαλῆται
Γερμανοῦ πρὸς βαλῆται. Crassa hac
obductis carumcula. Sic obducere
Latinis. Cic. de Nat. 1. Obduciturq;
libro aut cortice trunci stirpiū. Ita
quoq; νόμος ἴδωτος πρὸς βαλῆται apud
eundem Greg. significat leoninā spe
ciē praeſerre. Aliquando est pro
tendo, & praeſtendo. Greg. ὕψος ἰνδία
πρὸς βαλῆται ἀντιμῆτος πρὸς βαλῆται. Ali
quando infestū telū obijcio, & porri
go, ut πρὸς βαλῆται τῶν ἀρπάζων, Poly
b. Inde πρὸς βαλῆται, uenabulū. Vnde
de & de pugilibus quoq; dicitur, pu
gnos infestos praeſtentibus, Greg.
κατὰ ἰνδία. Aliquando cito, allego,

ut πρὸς βαλῆται νόμος, Greg. & πρὸς βαλῆται
νόμος μάστιγας, producere testes, Isoc.
Aliquādo est insimulo, postulo, hoc
est reum defero, diem dico, Demost.
κατὰ μέτρον. Aliquando in rerum na
turam produco, παραίω, Dionys. Ali
quando reparo. Aliquando despuo,
abominor, auersor, execror, ut κατὰ
πρὸς βαλῆται πρὸς βαλῆται, Plut.
idem in Galba de Othone, καὶ τῶν πρὸς
βαλῆται ἀπὸ τῆς πρὸς βαλῆται πρὸς βαλῆται
μὴ ε. Bud. Com.
Πρὸς βαλῆται. & c. clypeus.
Πρὸς βαλῆται. & c. prouentus, proprie pecc
orum, ouium possessio, παραίω. & c. πρὸς
βαλῆται.
Πρὸς βαλῆται. & c. pascua ouīū, cura ouīū.
Πρὸς βαλῆται, Attica lingua ouem signifi
cat. Est & plantago minor.
Πρὸς βαλῆται. & c. ouillus.
Πρὸς βαλῆται. & c. opilio.
Πρὸς βαλῆται. & c. πρὸς βαλῆται.
Πρὸς βαλῆται. & c. ouinus. Vnde probaticā
piscina in Euāgelio, quoniam sacers
dotes in ea oues litandas lauabant.
Πρὸς βαλῆται. & c. ouicula.
Πρὸς βαλῆται. & c. uenditor ouium.
Πρὸς βαλῆται. & c. ouem significat. & c. πρὸς
βαλῆται.
Πρὸς βαλῆται. & c. i. i. aetate prouectus;
Theodoro interprete.
Πρὸς βαλῆται. malui, praeſui, praeſuli.
Πρὸς βαλῆται. & c. progressus, saltus, cal
ceamentum uirile.
Πρὸς βαλῆται. & c. πρὸς βαλῆται. praeſuadeo,
persuadeo, hortor, suborno, introdu
co, instruo, quod uulgo informo di
citur, ut cum patronum causam no
stram actiui instruimus. Item subi
go, furuo. Luc. in Act. in τῷ ὄχλῳ πρὸς
βαλῆται ἀνίστασθαι, de turba protre
xerunt Alexandrum.
Πρὸς βαλῆται. & c. πρὸς βαλῆται. praeſcedo. Neue

Πρόβατος. Bacchi cognomé. nā gēmas
agentibus uiribus sacra ei faciebāt.

Πρόβλημα. ατος. ῥ. propugnaculū quod,
cumq; ut est scutum, ut testudo mili-
taris. Lucian. de homine dixit, ῥ πρό-
βλημα τῆς ἰσάδος, salus & tuela Græ-
cie. Et praetextus, propositio, proble-
ma, questio, id est ἵσταμα. Est etiam
idem quod ὑψίμα.

Πρόβλητος. ῥτος. ὁ. proiectus, eminens, præ-
eminens.

Πρόβλητος. ὁ. ὁ. eieclus, saxum sub mari.

Πρόβλημα. exeo, prodeo, extubero.

Πρόβω. praeclamo, cohortor.

Προβόλις. productior, ὑψίτωρ.

Προβόλις. ἱ. ἱ. prima pars phalangis, si-
ue status pugilis in prociētū stan-
tis, occasioneq; inferendæ plagæ im-
minētis, ut agitatoris in carceribus
equos, currumq; sustinentis & ἡν ἄν
ἰν πῦρ βαδίδος ἔχουσιν. Vnde Cic. ad
Att. 11. Semperq; Carneades προβο-
λίς pugilis & retentionem aurigæ
similem facit. Sic ἰν προβολῇ stare
Plut. in Caf. est in prociētū consi-
stere. Apud Ioc. legitur pro actione
quæ intēditur, καὶ τῶν συνοφωτισά-
των, ὅτι τῶ προβόλῳ τὴν ἀδύνην. Est
autem προβολή intentio & obiectio
iudicii dictati, quasi petitio digladi-
antis. Est etiam propugnaculum et
castellum, ambiusq; mœnium, hosti-
lem impetum arcens, ut Xenoph. τὰ
ὄρη τῆς ἀπὸ τῆς προκλήμας, προβολὴ τῆς
χώρας uocat. Item proiectura & pro-
iectum, & pars prominens uel ecti
uel suggrunde, uel rei cuiuscunq;
ut palpebrarū pili προβολαὶ sunt τῶν
ὀφθαλμῶν. Inde pro integumento,
tucla, lorica ponitur. Προβολὴ γὰρ
ἐστὶν, facies picturæ. προβολαὶ καρπί-
ων, proceritates fructuosorū. προ-
βολαὶ ἄνδρῶν γὰρ ἀπὸ τῆς γὰρ ἐκκρίσεως, produ-

cuntur lingua literæ. Bud. Cohn.
Προβόλις. ὁ. ὁ. uenabulū quo ad apros
conficiendos, & alias feras cum quī-
bus cominus agendū est, uenatores
uuntur, uenatorium telum.

Πρόβος. ὁ. ὁ. scopulus, promontorium,
saxum emens in mari, quod impe-
tum astus frangit, Demosth. Inde
translatione sumpta Greg. fortissi-
mum episcopum eo nomine significa-
uit, qui tyranni ferocidā infregit uir-
tute sua. Accipitur & protutore,
propugnatore, defensore, & securi-
tatis cōciliatore, & praesidio, προβο-
μα. Xenoph. πρὸς Α. 4. προβολὴ ἡν τῶ
πρόβω. Aristoph. Neb. προβολὴς ἰμὲρ,
quæ τῶν δόμων, ἡ πόλις ἀνιστάς. Bud. Cō.

Προβόσις. ἰδός. rostrum elephantis, uel
muscæ, quod Latine quoq; probos-
cis, seu promuscis dicitur.

Προβόλις. dicebatur curia Athenis,
quando ante comitia populi, ea res
consulendo censendoq; in curia agi-
tabatur, qua de re populus in con-
sione rogandus erat, cuius scilicet
erat summa potestas ut Romæ. In ea
significatione uuitur Demosth. πρὸς
ε. 4. & πρὸς παραπρ. 4. Vnde & pro-
providere & prospicere ponitur. Et
Προβόλις μὲν appellat Demosthen.
præmia sibi per curiam conciliumq;
decreta. Et

Προβόλις. ὁ. ὁ. curia decreta, quæ
ideo ad plebem referebantur concio-
nantem, in cōsioneq; populi promul-
gabantur, ut populi suffragio confir-
marentur. Et

Πρόβος. ὁ. ὁ. primarius in urbe, cōsul.
Item πρόβος curia, quæ cōsilijs suis
populo prospicit, nequid perperā ab
eo decernatur, aut alias incōmodo
afficiatur, unde querēda uix perni-
de uacare nequeat. Bud. Cō. & An.

Προζύμα. sacrificium, conuiuium ante nuptias, & donationes ipsæ quæ ante nuptias offeruntur, auctore Polluce.

Προζύμω. ορος. ὁ. uentricosus.

Προζύβος. ὁ. ὁ. habēs barbā promissam.

Προζύβειρος. ὁ. ὁ. maior nati. Dicuntur quoq; προζύβειροι, qui ante nos fuerunt.

Προζύβωμι. prægusto.

Προζύβω. ὁ. ὁ. prægustator.

Προζύβωμι. prius fio, præcedo, coràm appareo.

Προζύβωμι. μ. προζύβωμι. π. πρόζωμι. na. præscio, decerno. Actiu. accus.

Προζύβω. ἰδω. ἰ. lingua extrema pars

Προζύβωμι. ὁ. ὁ. os quoddam in interiori parte sita.

Πρόζωσι. ἰορ. ἰ. præscientia, prouidentia, præsagium, præcognitio.

Προζύβω. ὁ. ὁ. futurorum præscius, uates.

Προζύβωμι. ὁ. ὁ. prognosticum, id est rei futura signum.

Προζύβω. ὁ. ὁ. auitus, primitiuus. προζύβωμι. ἰ. ἰ. ἰ. possessiones à maioribus acceptæ.

Πρόζω. οἱ. maiores, id est præcessores, progenitores.

Πρόζω. ὁ. ὁ. proauus, auus, pater, progenitus, priuignus.

Προζύβω. προζύβω.

Προζύβω. ὁ. ὁ. scriptura in frontispicio, inscriptio alicuius rei uenalis, tabula pendula publicè proposita ac suspensa, in qua edicta scribi consueuerunt. Vnde pro edictio aliquando ponitur.

Προζύβωμι. præscribo.

Προζύβω. ὁ. ὁ. proscriptio.

Προζύβω. ὁ. ὁ. præexercitio.

Προζύβω. ὁ. ὁ. præexercitationes.

Προζύβω. indiget,

Πρόδω. ὁ. ὁ. præmanifestus, manifestarius, προδωαδὲρ, ἐρὶνιμος, ἀδωαδὲρ.

Προδωαδὲρ. callidior, arguo. (or.

Προδωαδὲρ. preparatio per diætam.

Προδωαδὲρ. fœdera transgressus.

Προδωαδὲρ. μ. ἄξω. π. ἀξω. prædoceo. Actiu.

Προδωαδὲρ. μ. ἄξω. π. ἀξω. prodo, amitto, defero, negligo. Inde προδωαδὲρ.

Προδωαδὲρ. τὴν δίκην, ἢ τὴν κατήγοριαν, præuarii.

Προδωαδὲρ. qui præterijt. (cari.

Προδωαδὲρ. prius pertranseuntes.

Προδωαδὲρ. discordari iam cœperat.

Προδωαδὲρ. οἱ. præscrutantes.

Προδωαδὲρ. ἰ. prænarratio.

Προδωαδὲρ. trimestre tempus, quo in prytæneo manebāt, qui aliquē de cœ de accusabant, atq; interea uariisq; partis causas iudices examinabant.

Προδωαδὲρ. causam alicuius ago, patrocinator.

Πρόδω. ὁ. ὁ. protector, curator regis apud Lacedæmonios. Est item proprium, qui de Hercule scripsit præclarum opus. unde apud Cicer. de Offic. Hercules Prodicus.

Προδωαδὲρ. ἰ. præcedens correctio.

Προδωαδὲρ. μ. ἄξω. π. ἀξω. insidior, obseruo.

Προδωαδὲρ. ἰ. ὁ. locus insidiarum.

Προδωαδὲρ. ante construo.

Πρόδω. οἱ. σὺνοι. præcoces hircus.

Πρόδω. οἱ. σὺνοι. ὁ. ὁ. uestibulum.

Πρόδω. οἱ. σὺνοι. ὁ. ὁ. proditio.

Προδωαδὲρ. promissa sua nihili faciens, fidei defertor.

Προδωαδὲρ. ὁ. ὁ. ̑

Προδωαδὲρ. ὁ. ὁ. proditor, proditorius.

Προδωαδὲρ. proditorie.

Πρόδω. οἱ. σὺνοι. ὁ. ὁ. proditus.

Πρόδω. οἱ. σὺνοι. ὁ. ὁ. præcursor.

Προδωαδὲρ. ὁ. ὁ. uestibulum.

Προζύβω

Προγκυβδ. incumbere, *προγκυβδ.*
 Προγκυμα. firmum propositum, *εὐγκυμα.*
 Προγκυμα. gerere magistratum, seruius.
 Προγκυβδ. as. ἡ. prima sedes, praesidentia, praeminentia, primus locus, primus accubitus.
 Προγκυβδ. oi. decemviri dicebantur, quasi praesides magistratus quidam primi subsellij, quibus ceteri omnes sedendi loco cedebant, hi septenores dies imperabant. Bud. in Annot.
 Προγκυβδ. prohibeo, detineo. Acl. accu.
 Προγκυβδ. praemittit, *προγκυβδ.*
 Προγκυβδ. longè extensa.
 Προγκυβδ. μ. ἴσω. π. ἴσα. prius assuesfacio. Acl. accu.
 Προγκυβδ. praeuideo, *προγκυβδ.*
 Προγκυβδ. *προγκυβδ.* prospiciens illis.
 Προγκυβδ. praedictum.
 Προγκυβδ. uoluit, maluit, elegit.
 Προγκυβδ. praemeditatus.
 Προγκυβδ. procædo, proficiscor.
 Προγκυβδ. lasserunt.
 Προγκυβδ. placo.
 Προγκυβδ. accerso aliquem in locum alterius.
 Προγκυβδ. prius emitto.
 Προγκυβδ. edere, id est transcribendi potestatem facere.
 Προγκυβδ. i. i. praeexpositio, cum prius dicimus, quid fieri oportuerit, deinde quid factum sit. Quintil. lib. 9.
 Προγκυβδ. excludo.
 Προγκυβδ. anteterrefacio.
 Προγκυβδ. ante signa euehor. Et ita dicitur de equitibus, ut *προγκυβδ.* de peccatiis.
 Προγκυβδ. prouentus.
 Προγκυβδ. prodire, nasci.
 Προγκυβδ. eligo, uolo, cōstitutū habeo.
 Προγκυβδ. i. i. lig num quoddam eminent ad prorā nauis, cui rostrum

affigitur, quo impetum faciūt in hostium classes. Dicitur *προγκυβδ.* neur. gener.
 Προγκυβδ. promittere.
 Προγκυβδ. deferens, prodens, negligēs.
 Προγκυβδ. anteincipio.
 Προγκυβδ. in conspectu, coram.
 Προγκυβδ. as. ἡ. locus in nauī, in quo stant remiges.
 Προγκυβδ. praambulo.
 Προγκυβδ. insidijs praeuerto.
 Προγκυβδ. μ. ἴσω. π. ἴσα. antepetentio, praemoneo, praecastigo.
 Προγκυβδ. praemolior. Datium iung.
 Προγκυβδ. conuehor.
 Προγκυβδ. praedico, indico.
 Προγκυβδ. indicentes bellum.
 Προγκυβδ. uinco, exco, praeco, prodeco. Vnde *προγκυβδ.* conficere uia.
 Προγκυβδ. μ. ἴσω. π. ἴσα. traho. Acl. accu.
 Προγκυβδ. dimitte, relinque.
 Προγκυβδ. i. i. dimissio, effusio.
 Προγκυβδ. i. i. praefectus.
 Προγκυβδ. praetendebant.
 Προγκυβδ. praes.
 Προγκυβδ. benignus, liberalis, prolixus.
 Προγκυβδ. oi. praecuri, eximij.
 Προγκυβδ. excedo, excello, supero. Genit.
 Προγκυβδ. μ. ἴσω. π. ἴσα. antegredior, hoc est, *προγκυβδ.* *προγκυβδ.* praeuiceo, praesum. Vnde *προγκυβδ.* *προγκυβδ.* ponitur: quale est praere apud Latinos, ut apud Liui. ab Vr. lib. 8. Agedum pontifex publicus populi Rom. praeter uerba, quibus me pro legibus deuouea. De eo Bud. in Annot. Genit.
 Προγκυβδ. i. i. qui ceco aut peregrino, uia dux est.
 Προγκυβδ. prouentus sum.
 Προγκυβδ. sicut *προγκυβδ.* i. d. primi motus. Eam uocem Cic. uariè uertit. nā nunc producta, et promota, nunc

προposita & praecipua appellat.
 Προπριος. ὁ. princeps.
 Προγογγυλιος. ὄνος. gurgulio, guttur, si-
 gnum prominens in gutture. Neq; tā
 de auiibus, quā de hominibus dici
 solet. Suprà appellatū est προγογγυλιος.
 Προγογγυλιος. primigenia, hoc est primor-
 dialia. Sic Varro de cupresso, Non
 enim galbuli qui nascūtur, id semen
 est, sed in his intus primigenia semi-
 na dedit natura, id est ἀρχοῦντι καὶ προ-
 γογγυλίου. Sic apud medicos προγογγυλι-
 ος αἷμα, cause morborū sunt inter-
 na, & προκαταρτιὰ externa.
 Προγογγυλιος. praesertim, in primis.
 Προδιδωμιος. ante lator.
 Προῖκατο ὁ ἄνθρωπος. dimisit hominē,
 prodidit, praeiussit. ἀ προῖκαμι.
 Προῖκας. praecutus.
 Προῖκα. procedo. καὶ προῖκαμι, αὐτὸν οὖν,
 προῖκαμι.
 Προμαρτυρία. ἄ. praeiterita peccata.
 Πρόσω. processii.
 Προῖκα. statui, uolo.
 Προπροσία. ἄ. ἡ. nomen sacrificij pro fa-
 lici futurarum frugum prouenit.
 Fiebat autem ante arationem, ut no-
 men ipsum indicat.
 Προῖκα. ἄ. ἡ. prae paratus.
 Προῖκα. processii, prouectus sum, sum
 adductus, aggressus sum, προῖκαμι.
 Προῖκα. radicatus, funditus.
 Προῖκα. ἄ. ἡ. frequens.
 Πρόβμα. edictum, tabula proposita pu-
 blicē, πρόβμα.
 Προῖκα. ἄ. ἡ. amplexus, περιεσφάζ-
 μι.
 Προῖκα. ἄ. ἡ. censendi potestatem
 facere, & calculum proponere.
 Πρόβμα. ἄ. ἡ. praepositio, quae est ora-
 tionis pars apud grāmas. Item pro-
 positum. Hieronym. ponit differen-
 tiam inter πρόβμα & προοισμὸς, id

est inter propositionem & praedesti-
 nationē: quod illud pertineat ad ea
 cum iam uicina est machinatio, ut
 penē cogitationē sequatur effectus.
 hoc ad ea quae multo ante definiui-
 mus in animo. Item dies praeseti-
 pius, sicut
 Προβμα. ἄ. ἡ. lex, praediciū, praesi-
 nitum tempus, dies praescriptus gra-
 tia alicuius, certus terminus.
 Προβμα. ἄ. ἡ. idem. Bud. Com.
 Προβμα. ἄ. ἡ. ἡ. uaticinor, iu-
 beo. Neutr. accus.
 Προβμα. praecurro.
 Προβμα. prospicio.
 Προβμα. ἄ. ἡ. praeuius aspectus.
 Προβμα. ἄ. ἡ. ὁ. adolescens, qui iam ex
 ephebes excessit.
 Προβμα. ἄ. ἡ. ἡ. in cratibus sole prius
 sicco, in area uuas sole sicco.
 Προβμα. prosiliens.
 Πρόβμα. ἄ. ἡ. res quae ante sacrificij
 offertur, ut thus, siligo, hordeum,
 primitiae.
 Προβμα. ἄ. ἡ. ἡ. ἡ. sum
 promptus, aliquid magno studio su-
 scipio & instituo, in animū induco,
 uolo, animum adicio, contendo, stu-
 deo, cupio efficere. Accus. ut τὰ
 πρόβμα. Plat. Et aliquando cum
 infinitiuiuo, Demosth. καὶ τοῖς ἡ πρόβμα-
 μις. Bud. Com.
 Προβμα. idem.
 Προβμα. ἄ. ἡ. cupiditas, proptitudo,
 alacritas, animi propensio, prompta
 & egregia uoluntas.
 Πρόβμα. ἄ. ἡ. ὁ. alacris, promptus, pro-
 pensus, animosus.
 Προβμα. promptissimē.
 Πρόβμα. promptē.
 Προβμα. ἄ. ἡ. uestibulū. Et ita dicitur
 de priuatis aedibus, ut προβμα de
 uestibulo urbis uel templi uel regie.

προσάδω παρὰ δὲ μα, proponere exemplum, Lucia. Aliquando praefere, anteponere, praepone. Greg. ἡ χάρις ἡς ἀνανοῦ προσήκουστος. Et Plauto, τὰ ἄλλα τὰ ἰσὺς προσάμυνον, Plus armibus quam munitribuenis. Aliis quādo in principiis locare. Greg. de Basil. αὐτὸν προσέμενους τὸ ἴδιον τὸ ἰσὺς ὁ δὲ, quasi defensorem moderatoremq; orationis huius Deum in prius locantes. Vnde προσπύριος Apollo, quasi uestibularius et liminaris, quasiq; ianitor appellatus. Aliis quādo praese ferre. Aristid. Panath. οὐκ ἔστιν προσέμενους ἡ χάρις πάντων τῶν ἰσὺς, Nec speciem oratione ipsa inferiore praeseferentes. Dicitur quoq; per accusatiuum, προσάδω τὴν ἰσὺς, pro tuis ἰσὺς, id est moderari, regere, Synes. quod ὁ ἰσὺς ἄδω τὴν ἰσὺς dici potest. Simili modo

Προσέμεν. μ. ἰσὺς. π. χάρις. praesideo, praesum, ut tuis ἰσὺς praesum, id est (ut inquit Curtius) super armamentarium positus. Et tuis βασιλίας μνήμης προσέμεν, qui erat principi à memoria, Herodia. Significat etiam praesituo, id est προσβλέπω, ut προσέμεν τὴν ἀρχὴν ὧν. ὁ προσέμεν, proflans, prostituta, ἡ προσέμεν, id est merens publice. Bud. Com.

Προσέμεν. ο. ο. testis.

Προσέμεν. allego, praetendo, Herodi. ὁ ἄνδρ' ἡ προσέμεν, παρὰ τὸ, Ipse autem senectutē excusans, repudiavit. Synes. καὶ τὸ προσέμεν. Plut. προσέμενους γονὶν ἡ σφίς, id est προσβάλλω. Et χάρις προσέμεν, manus supplices porrigo, Thucyd. Est etiam oppono, construiturq; cum germinio et accusatiuo, ut προσέμεν τῶν

ὁ προσέμεν τὰς χάρις, Plutar. quod facere solent, qui uidere nolūt, et quos pudet cernere. Bud. Com.

Προίος. ὁ. ο. Praetius.

Προχρῶν. μ. ἰσὺς. π. χάρις. praeco, colo.

Πρῆμα. statim, extemplo, repente, tot.

Προκαλῆσθαι. magis necessarium, utilius.

Προκαλῆσθαι. ducatum praestio.

Προκαλῆσθαι. praesideo.

Προκαλῆσθαι. resideo.

Προκαλῆσθαι. μ. ἰσὺς. π. χάρις. praecōstituo, praepono. Adiiu. accusf.

Προκαλῆσθαι. prouocare, laceffere, id est dupliciter. Nam aliquando extra forum est, aliquando in foro, construi turq; utroq; modo cum duobus accusatiuis. Extra forum posuit Xenoph. ὅτι ἂν πρῶτον ἴδωμεν, ταῦτα προκαλῆσθαι τὸς σωματῆρας, Non ἡς ludicris aequalis prouocabat, quibus se superiore esse cōfidebat. In foro, Demosth. πρὸς πάντων. προκαλῆσθαι πρόκλησιν ἡμῶν ἐν τῇ Ἀγορῇ, Optionem nobis offerebant uelut non accepturis. Est enim προκαλῆσθαι πρόκλησιν conditionem offerre, et prouocare hominem aliquo iudicio. Sic προκαλῆσθαι δέ τι, apud eundem Demosth. ibidem. Sic Maxim. lib. 2. Pertinacius progressa contentione, Valerius Lucianum sponsione prouocauit. Προκαλῆσθαι δέ τι, offerre arbitrium, arbitrio laceffere. Προκαλῆσθαι τὸς δικαστῆρας, id est διαβιβῆσθαι, ἢ βάσιν ἀπὸ τοῦ δικαστῆρος: quod seruos in quaestione postularet Cice. dixit. Id quod inopia probationum olim fiebat etiam in comitrouersis ciuilibus. Huc pertinet, cum etiam aliquādo ponitur pro denuntiare quippiam aduersario, testatōq; praedicere, de quo plura Bud. Com.

Προκαλῆσθαι

Προκαλίσσας. promptius, patarius.

Προκαλίσσω. μ. ἄσθ. π. ψα. &

Προκαλίσσω. μ. ἰσθ. π. ια. prouoco, sicut
προκαλίσσω, suadeo, rogo, προφίπτα.
Aetiu. accusf.

Προκαλίσσω. αἰ. δ. cooperimentum,
procelio.

Προκαλίσσω. oppono pro uelamento,
προφίπτα. Vnde pro pratextere po-
nitur, & pratendere, siue colorare,
ut apud Vergil. Hoc pratexit nomi-
ne culpam.

Προκάμνω. laboro.

Προκάμνω. ε. ὁ. de plantis dicitur, quae
ubi primum in rectum altius uene-
runt, rursus terram uersus inclinant.

Προκάμνω. ε. δ. locus pectoris qui est
sub mamillis, praecordia.

Προκάμνω. ι. ὁ. praeceps, capite deorsum
uergens.

Προκαταβάσσω. ordior, praemolior, au-
spicorq; fundamentum pono et iacio.

Προκαταβάσσω. represento, ante diem
soluo. Sic Longol. Epist. li. i. Sed quia
non horum est neque temporum, nec
que morum, et alienum ad diem dis-
soluere, nedū gratuitam pensionum
pecuniam praesentare. Vnde

Προκαταβάσσω. ε. δ. quod primò solu-
itur, sicq; appellabatur Athenis praesentatio
pensionis uel fiscalium prima,
quam & προκαταβολή uocabant. ad
alterum enim terminum (ut duo definie-
bantur termini emptori) pecunia,
quae erat reliqua soluenda, προκατα-
βολή dicebatur.

Προκαταβύβω. praedico. Genit. &
accusf. Vnde προκαταβύβω δίκην,
quae praesumpta opinione damnata
est, antequam causa agatur. Bud.
Comment.

Προκατάβωσις. praedictum.

Προκατάβω. demergo, occido.

Προκαταδίδωμι. prasideo, in eminenti lo-
co discumbo.

Προκαταλαμβάνω. praecocepo. Aetiu.
accusf. iung.

Προκατάλλω. addo in catalogum.

Προκατάληψις. i. praecoceptio.

Προκατάλλω. μ. ἄσθ. π. ψα. detrogo, prius
dissoluo.

Προκατάτινω. prius deuoro.

Προκατάρματα. τὰ. libamina sacrificio-
rum, quae fiebant, antequam hostiam
ferrent, προθύματα.

Προκαταρπικόν. ὁ. causa euidentis, causa
morbi externa, ut προσημνία interna

Προκαταρπικόν. ὁ. euidentis.

Προκατάστις. principium & origo. προ-
κατάστις τῆς δίκης, litis contestatio.

Προκατάσχομαι. auspicor. προκατάσχο-
μαι δίκην, litem contestari.

Προκατάσχω. praexisto, anteuerto, ante-
gredior. προκατάσχω αίτιον, causa
antecedens: antegressam dicit Cice.
Est etiam praepoleo, antiquiore lo-
co numeroq; habeor. Bud. Com.

Προκατασκήπτω. exploro.

Προκατασπένδω. μ. ἄσθ. π. αα. praeparo.

Προκατασκευά. i. praestitutio, praeparatio.

Προκαταφεύγω. prius fugio.

Προκαταχέωμαι. ante consumo, ante praefundo & absumo.

Προκατάληψις. anteuerit tibi.

Προκατίχη. iam pridem possideo, praecocepo.

Πρόκρυτα. praedicta, prius audita.

Πρόκειμαι. propositus sum, manifestus
sum.

Πρόκεινθ. ε. ὁ. exporrectus, ad speculandum expositus.

Προκλήσμοις. pes metricus, quatuor
syllabis breuib; constans.

Προκλήσω. iubere, προκαλέω.

Προκλήσμος. omnibus obuius, pra-

προσάδω παραθήμα, proponere exemplum, Lucia. Aliquando praeferre, antepone, praeponere. Greg. ἡ ἄρα ἡ ἀμεινον προσηύθετο. Et Plauto, τὰ ὅσα τὴν ἰδὴ προσηύχοντο, Plus autem quam menucribuenis. Aliquando praefere. Greg. de Basil. αὐτὸν προσηύχοντο τὴν λόγον τὴν ἰδέσθαι, quasi defensores moderatoresque orationis huius Deum in primis locantes. Vnde προσηύχοντο Απολλο, quasi uestibularius et liminaris, quasiq; ianitor appellatus. Aliquando praeferre. Aristid. Panath. αὐτὸν προσηύχοντο τὴν ἰδέσθαι, Nec speciem oratione ipsa inferiorem praeferebant. Dicitur quoque per accusatiuum, προσάδω τὸν ἰκκασιαν, pro tunc ἰκκασιαν, id est moderari, regere, Synes. quod ὁ ἰκκασιαν τὸν ἰκκασιαν dici potest. Simili modo

Προσέμει. μ. ἰσω. π. π. κ. praefido, praesum, ut τὸν ἰκκασιαν προσέμει, id est (ut inquit Curtius) super armamentarium positus. Et τὸν βασιλέα μὴ μὴ προσέμει, qui erat principi à memoria, Herodia. Significat etiam prosequi, id est προσεχόμενος, ut προσέμει τὸν ἀρχιερέα. ὁ προσέμει τὸν ἀρχιερέα, prosequens, prostituta, ἡ προσέμει, id est merens publice. Bud. Com.

Προσέμει. ο. ὁ. testis.

Προσέμει. allego, praetendo, Herodi. ὁ ἄνδρ' ἔστιν προσέμεινος, παρατίθηται, Ipse autem senectute excusans, repudiavit. Synes. καὶ τὸν προσέμεινος. Plut. προσέμεινος γὰρ μὴ τὸν προσέμεινος, id est προσέμεινος. Et χεῖρας προσέμεινος, manus supplices porrigo, Thucyd. Est etiam oppono pro uelamento et integumento, construiturq; cum genitiuo et accusatiuo, ut προσέμει τὸν

ὁ προσέμεινος τὸν χεῖρας, Plutar. quod facere solent, qui uidere nolunt, et quos pudet cernere. Bud. Com.

Προσέμει. ο. ὁ. Praetis.

Προσέμει. μ. ἰσω. π. π. κ. praeco, colo.

Προσέμει. statim, extemplo, repente, ros.

Προσέμεινος. magis necessarium, utilius.

Προσέμεινος. ducatum praesto.

Προσέμεινος. praefido.

Προσέμεινος. refideo.

Προσέμεινος. μ. ἰσω. π. π. κ. praecōsilius, praepono. Aeliu. accusf.

Προσέμεινος. prouocare, laceffere, id est dupliciter. Nam aliquando extra forum est, aliquando in foro, construi utroque modo cum duobus accusatiuis. Extra forum posuit Xenoph. ἡ ἄρα ἡ ἀμεινον προσέμεινος, ταῦτα προσέμεινος τὸν προσέμεινος, Non his ludicris aequalis prouocabat, quibus se superiorē esse cōsidebat. In foro, Demosth.

πρὸς πάντων. προσέμεινος, προσέμεινος, Optionem nobis offerebant uelut non accepturis. Est enim προσέμεινος προσέμεινος conditio nem offerre, et prouocare hominem aliquo iudicio. Sic προσέμεινος ἄνθρωπος, apud eundem Demosth. ibidem. Sic Maxim. lib. 2. Peritaci progreffa contentione, Valerius Lucianum sponsione prouocauit. Προσέμεινος προσέμεινος, offerre arbitrium, arbitrio laceffere. Προσέμεινος τὸν προσέμεινος, id est προσέμεινος, in βάσις προσέμεινος: quod seruos in quaestionem postulare Cice. dixit. Id quod inopia probationum olim fiebat etiam in consuetudine ciuilibus. Huc pertinet, cum etiam aliquando ponitur pro denuntiare quippiam aduersario, testatoque praedicere, de quo plura Bud. Com.

Προσέμεινος

Προκαίτιστος. promptius, paratius.
 Προκαίω. μ. ἰσθ. π. κκζ. &
 Προκαίω. μ. ἰσθ. π. ικζ. prouoco, sicut
 προκαίμα, suadeo, rogo, προφίτω.
 Αἴτιον. accus.
 Προκαλύμμα. αἰς. &. cooperimentum,
 proectio.
 Προκαλέσσομαι. oppono pro uelamento,
 προίχομαι. Vnde pro pratextere po-
 nitur, & pratendere, siue colorare,
 ut apud Vergil. Hoc pratexit nomi-
 ne culpam.
 Προκάμω. laboro.
 Προκάμω. α. &. de planeis dicitur, quae
 ubi primum in rectum aliis uene-
 rini, rursus terram uersus inclinant.
 Προκάρδιος. α. &. locus pectoris qui est
 sub mamillis, praecordia.
 Προκάρως. α. &. praeceptis, capite deorsum
 uergens.
 Προκαβάσσομαι. ordior, praemolior, au-
 spicorq; fundamentū pono et iacio.
 Προκαβάσω. represento, ante diem
 soluo. sic Longol. Epist. li. i. Sed quia
 non horum est neque temporum, ne-
 que morum, et alienum ad diem dis-
 soluere, nedū gratuiam pensionum
 pecuniam praesentare. Vnde
 Προκαβάσσω. β. &. quod primò soluū-
 tur, sicq; appellabatur Athenis praes-
 sentatio pensionis uectigaliū prima,
 quam & προκαβαλλή uocabant. ad
 alterū enim terminū (ut duo definie-
 bantur termini emptori) pecunia,
 quae erat reliqua soluenda, προκατα-
 βάλω dicebatur.
 Προκατάγινωσκω. prauiudico. Genit. &
 accus. Vnde προκαταγινώσκω δίκην,
 quae praesumpta opinione damnata
 est, antequam causa agatur. Bud.
 Comment.
 Προκατάγνωσις. prauiudicium.
 Προκατάλυνω. demergo, occido.

Προκαταλίπομαι. praesideo, in eminentio-
 ri loco discumbo.
 Προκαταλαμβάνω. praecoecupo. Αἴτιον.
 accusatiuo iung.
 Προκατάτιζω. addo in catalogum.
 Προκατάληψις. ἰ. praecoecupatio.
 Προκατάλυνω. μ. ἰσθ. π. ικζ. detrogo, prius
 dissoluo.
 Προκατάτινω. prius deuoro.
 Προκατάρματα. τὰ. libamina sacrificio-
 rum, quae hebant, antequam hostiam
 ferrent, προθύματα.
 Προκαταρτηκός. ἰ. causa euidentis, causa
 morbi externa, ut προθύμων interna
 Προκαταρτηκός. ἰ. &. euidentis.
 Προκατάρξις. principium & origo. προ-
 κατάρξις τῆς δίκης, litis contestatio.
 Προκατάρχομαι. auspicor. προκατάρ-
 χων δίκην, licem contestari.
 Προκατάρχω. praetexistō, antecurro, ante-
 gredior. προκατάρξας αἰτίων, causa
 antecedens: antegressam dici Cice.
 Est etiam praepolleo, antiquiore lo-
 co numeroq; habeor. Bud. Com.
 Προκατασκέπτομαι. exploro.
 Προκατασπένδω. μ. ἰσθ. π. κκζ. praeparo.
 Προκατασκευά. ἰ. praestructio, praeparatio.
 Προκαταφεύγω. prius fugio.
 Προκαταχῶμαι. ante consumo, ante praes-
 fundo & absumo.
 Προκατέλμω. α. anteuertit tibi.
 Προκατέλχο. iam pridem possideo, praes-
 occupo.
 Πρόκαυτα. praedicta, prius audita.
 Πρόκαυται. propositus sum, manifestus
 sum.
 Προκαύω. &. α. &. exporrectus, ad spe-
 ctandum expositus.
 Προκαλωσμάτινός. pes metricus, quatuor
 syllabis breuib; constans.
 Προκαλῶσαι. iubere, προκαλῶσαι.
 Προκαχασμός. omnibus obuius, praes-

icetus, contemptus.

Προκίρατος. ἢ. ὁ. qui est capite acuminato, ut urupa.

Προκίλλας. λόγ. ὁ. culcillus, phlebotomū, Hippocrati.

Προκίρῳ. misso pracone accerso.

Προκινδυνώω. μ. ἀσώ. π. ἀκα. pro aliquo periclitor. Actiu. accusf.

Πρόκλησις. λογ. ἢ. prouocatio, protestatio, precatio, libellus de mancipiorū questionibus, aut testimonio, quem admodum ex suo uerbo προκλῆσις cognoscere licet. Proprie autē est (ut scribit Bud. Com.) denūtiationis genus, cum partes extra iudicium diem constituunt ex composito, uel alter alteri diem dicit, ad aliquem actum iudicii procul agendum, ut sit uerbi gratia cum exhibitoria est petitio ad instrumentū exscribendū.

Προκλητικός. ὁ. ὁ. efficax ad prouocandum quippiam.

Πρόκλητος. prouocatus, promptus.

Προκλητός, &

Πρόκλυος. ἢ. ὁ. praecauditus, praecognitus

Προκλυῖς. μ. ἀσώ. π. ἀκα. excubo. Neutrum absol.

Προκλύτης. ἢ. antechalamus, antecubiculum.

Πρόκλυος. ἢ. excubitor.

Προκλαχέω. μ. ἀσώ. π. ἀκα. praelandior.

Πρόκλητος. qui muneribus aliquem corrumptit, διαδοχός. Est quoque προκλήτης ὁ πρὸ τῶ κλήτος, uel πρὸ τῶ σπύτος.

Προκλίσσω. effero, profero.

Πρόκλιμος. ἢ. ὁ. coma apposititia, anitae, interprete Theodoro.

Προκλήτις. ἢ. ἢ. felicitas, promotio. ἀπὸ προκλήτις.

Προκλήσις. ἢ. casaries.

Πρόκλωπος. capulum.

Προκλῶ. μ. ὁψα. π. ὁψα. procedo, praece-

do, proficio, διίκαμω. Neutr. absol.

Πρόκλιμος. ἢ. ὁ. ante mundi initium.

Πρόκλις. consurfæ genus, & capillamentum. κλῖς enim caput est, & κλῖς gallinacei, ob capitis cristam.

Πρόκλιμα. ἀβι. ἢ. praedudicium, praesidio.

Πρόκλις. μ. τῷδ. π. ἰκα. κλῖς πρὸ τούτου, antepono, eligo, praefero, in primis censeo. Et προκλίσσιν dicuntur, quorum nomina ad spem sortium recipiuntur, quasi eximij & selecti. Actiu. accusf. Bud. Com.

Πρόκλιος. ἢ. praefendus.

Πρόκλιος. ἢ. ὁ. electus, eximius, praecipuus. Dicuntur quoque πρόκλιος προκλίσσιν, de quibus in προκλῖς.

Πρόκλιος. τὰ. sacrificium Cereris.

Πρόκλιος. gradus, scala. Vnde προκλῖς, naues sibi iunctæ scalarū instar, aliae post alias, uel prona, in caput decliues, quasi προκλῖς.

Προκλῖς. pronuba, προκλῖς.

Προκλῖς. ὁ. ad pedes alicuius supplicem deuolui.

Προκλῖς. murus edificatus ad repellendum fluctus.

Πρόκλιος. ἢ. ὁ. alactris, promptus, πρὸ κλῖς.

Προκλῖς. μ. ὁψα. π. ὁψα. inclino, emineo, obliquo capite prospicio.

Πρόκλιος. ἢ. ὁ. nudus, ut ensis. Herodiano πρόκλιος ὁ γυμνός, id est qui ad capulū manu admotus, stringendi occasionem expectat. Bud. Com.

Πρόκλιος. princeps in dicendo.

Προκλῖς. praeoccupo, anteuerto, occupo, praesumo, siue anticipo, ut Cic. dixit. Construitur cum accusatiuo et datiuo. Theophr. ἢ. ὅτι προκλῖς τοῖς δὲ δῖος τῶν ἀνθρώπων, ut incrementum praesumere ualeat clementia tem

poris. Alibi idem cum genitiuo po-
fuit, *προαβύς τῷ χαμῶνι*, anteuertens
re hyemi. Vnde ponitur aliquando
pro *εἰς*, & praecedo, *προεῖπε*, Sy-
nes. Ex quo et *οἱ προαβύης*, maiores
et decessores et antecessores. Est etiā
opinioe praesumo, existimo. Plut.
in *Caf.* *ὅτι ἰδὼν αὖ προαβύτης*. Inde
iurisperiti praesumodiciū pro opi-
nionē anticipata ducor.

Προαἰνῶ, μ. αἰν. π. αἰν. praolino. Aetiu, accusf.

Προῖζω, μ. ἰζω. π. ἰζα. praedico. Aetiu.

Προαῖνω, μ. αἰνω. π. αἰα. desero. Aetiu.

Προαῖψω, insidior.

Προαῖσσω, σ. ῥ. corcular.

Προαῖσσω, ῥ. ῥ. praesumptum.

Προαῖψω, ῥ. ῥ. ῥ. opinio anticipata, cogi-
tatio quae iam animum occupauit,
Cicero anticipationem & praeno-
tionem uertit. iurisperiti. uocant pra-
sumptionem.

Προαῖμω, ῥ. ῥ. fame macero & cōficio.

Προαῖμω, σ. ῥ. prominentia auriculae in
fima, quae nobis dicitur.

Προαῖμω, σ. ῥ. idem quod *προαῖμω*, id
est sinus prominens in gutture auiū,
in quem aues recentes cibos immit-
tunt. I. atinis ingluuiens dicitur.

Προαῖμω, ῥ. ῥ. ῥ. gulosus, ingluuiei
similis.

Προαῖμω, praefari, *πρότερον λέγω*.

Προαῖμω, σ. ῥ. praefatio, prologus.

Προαῖμω, prius insidias struo.

Προαῖμω, maza.

Προαῖμω, σ. ῥ. proauia.

Προαῖμω, σ. ῥ. clarior locus oracu-
lorum.

Προαῖμω, μ. αἰνω. π. αἰα. praedi-
uino. Depon. accusf.

Προαῖμω, strenuē se gerere in praelijs,
in prima acie pugnare.

Προαῖμω, *προαῖμω*.

Προαῖμω, μ. ἰζω. π. ἰζα. in prima acie

pugno. Neutr. absol.

Προμαχῶν, idem.

Προμαχῶν, σ. ῥ. antesignanus, in prima
acie pugnas. Item genus placenta.

Προμαχῶν, σ. ῥ. propugnaculum, pila-
na, mina.

Προμαχῶν, μ. ἰζω. π. ἰζα. prameditor.

Προμαχῶν, qui triticum aliasq; fruges
uenduntibus mensurandi officium
pro mercede exhibet.

Προμαχῶν, σ. ῥ. frontale, ornamen-
tum equi circa frontem.

Προμαχῶν, ῥ. ῥ. pellis frontis.

Προμαχῶν, praedor.

Προμαχῶν, σ. ῥ. prudentia, prouidentia,
cura.

Προμαχῶν, σ. ῥ. *προμαχῶν*.

Προμαχῶν, ῥ. ῥ. is cui antequam res ag-
gre diatur suppetit consilium.

Προμαχῶν, μ. ἰζω. π. ἰζα. ῥ. *προμαχῶν*.

Προμαχῶν, ῥ. ῥ. ῥ. prouidens, prudens.

Προμαχῶν, σ. ῥ. *προμαχῶν*.

Προμαχῶν, prouideo, consi-
liomalis imminentibus occorro.

Προμαχῶν, ῥ. ῥ. ῥ. prolixus.

Προμαχῶν, σ. ῥ. ῥ. auis ex matre.

Προμαχῶν, μ. ἰζω. π. ἰζα. ῥ. *προμαχῶν*
ἢ μνησθῶμαι, hoc est, alicui stipulor,
pro alio ambio & ei concilio. Plut. in
Lucul. *προμαχῶν αὐτῷ πηλίκω*.

Est etiam pronuba siue nuptiarū cō-
gluinatricis officio fungor. Vide-
tur etiam accipi pro uxorem despon-
dere. Bud. Com.

Προμαχῶν, σ. ῥ. pronuba.

Προμαχῶν, σ. ῥ. *προμαχῶν*.

Προμαχῶν, σ. ῥ. *προμαχῶν*, quasi
cōciliatrix, ars cōciliandi et copulādi.

Προμαχῶν, alius post alū, sigillatim. et
προμαχῶν ἀπ᾿ αὐτοῦ, καὶ μὴ ἀπ᾿ αὐτοῦ
προμαχῶν, ἀπ᾿ αὐτῶν τῶν καὶ ἰσχυρῶν.

Προμαχῶν, σ. ῥ. pronuba, nuptiarum
cōciliatrix, *προμαχῶν*.

Προμαρτίς. idē. i. idem.
 Πρόμορ. s. d. intempestiuus, & de
 morte praematura dicitur.
 Προμολή. ἦ. i. cacumen, eminentia.
 Προμολο. accedo.
 Προμολοῦν. ὠδ. s. d. procedens.
 Πρόμ. s. d. primus, πρόμαχος.
 Προμολών. pronum esse, labia proten-
 dere.
 Προμολία. as. i. dea quae molis praes-
 debat.
 Προμύω, uel προμύω. μ. s. d. emungo,
 ut προμύω τὸν λόγον, emungere lu-
 cernam. μύω enim dicuntur nares.
 Πρόμας. s. d. ante templum stans, pro-
 templum, uel proteplaris, Valla in
 interprete, ut Herodo. τ. προμία, Minerva
 uia: quam tamen alij à providentia
 πρόνοια uocent.
 Προμύω. μ. s. d. promoueo. Actiu. ac-
 cusatiuo.
 Προμαδία. pridie festi ieiunio.
 Προνοία. s. d. προμαδία, prospicio;
 provideo. Vnde προνοία ἔν, consu-
 lo commodis tuis, ἢ πρόνοια ποιῶμαι.
 Est etiam de industria facio, & con-
 suld aggredior, quod etiam in προ-
 νοία ποιῶ dicitur.
 Προνοία. μ. s. d. w. n. a. idem.
 Προνοήτης. s. d. prouisor.
 Προνοητικός. s. d.
 Πρόνοια. as. i. providentia, Minervae co-
 gnomen. Vnde πρόνοια πᾶσι, id
 est ἀπολογῶν ποιῶ, ἡ πρὸς τὴν, ratio-
 nem habere alicuius rei & curare.
 Ἐκ προνοίας, consulto.
 Προνομία. as. i. proboscis elephantis.
 Προνομία. as. i. praedatio.
 Προνομία. μ. s. d. w. n. a. perago, pra-
 dor.
 Προνομία. ἦ. i. pascua. Item direptio, ea
 priuitas post uictoriam belli.
 Προνομία. as. i. priuilegium, praerogati-

ua, authoritas. Interdum direptio.
 Interdum proboscis elephantis,
 quae & προνόμιον dicitur.
 Πρόνομος. s. d. Pronomus, proprium tibi
 cinis nomen.
 Πρόνοος. s. d. prouidus.
 Προνοήτορ. prudentior, prouidentior.
 Προνόμιον. s. d. quicquid extra fores pri-
 uum occurrit, ut uestibulum, προ-
 νόμιον: sicut ἱερὸν, quod in eis cuius
 quae expositum est, & loca ubi imagi-
 nes exponebantur.
 Προπίτιος. propitiu, propitiatio.
 Προπίτιος. pronus, extensus, praecipit,
 paratur.
 Πρόξ. as. d. animal ceruus simile, capra
 cornuta, ἰσῆς ἡ πρόξ.
 Προξία. μ. s. d. w. n. a. concilio usa-
 ram uel alium contractum, interpres
 sum usura faciunde, Demosth. Re-
 fertur et ad alias quascumque res, quas
 alijs comparare & conciliare conten-
 dimus, idē cum datiuo. Plur. οἱ τὰς
 τῶν καὶ ἐν τῶν τιμῶν προξίας. Grees-
 gor. τὰς τὰς ἐν τῶν τὰς τὰς τὰς τὰς τὰς
 Mansiones caelestes tibi concilians.
 Est etiam hospitio publico suscipio,
 & hospitij necessitudine alicui
 coniungor, cum genit. Xenoph. ὅς
 ἢ προστῶν ὁμῶν, Quod mihi hospitij
 necessitudo uobiscum intercedit.
 Bud. Com.
 Προξενία. s. d. proxeneta, id est licen-
 tor, mediator, conciliator, & inter-
 uentor, quasiq; cōciliator hominum
 inter se stipulantium & sponden-
 tium, aut quemuis contractum con-
 ueniuntq; inueniunt. Bud. Com.
 Προξία. as. i. conciliatrix.
 Προξία. as. i. amicitia, hospitalitas,
 necessitudo hospitij & priuata &
 publica, commecatur.
 Πρόξιος. s. d. ὁμοῖος, προστάτης, ὁ ποιῶν

[illegible]

bus. *λέγοντες*, eminentes montium par-
tes & insule quædā è regione Aegy-
pti. *Προπύλαις*, præcepti, promissus. (pi.)
Προπύλαις & *Προπύλαις*, supplex ad pedes
deuolurus, ubi præpositio geminata
emphasin notat, scilicet, ualde sup-
pliciter, uel diu admodum.
Προπύλαις, i. procidentia, cum uehe-
menti motu procidit oculus.
Προπύλαις, præscio, prænosco.
Προπύλαις, u. r. &
Προπύλαις, uestibulum, id est locus ille
ante ianuam inter fores domus & ui-
am medius relictus, in quo qui domi-
num eius domus salutari uene-
rant, priusquam admitterentur, con-
sistebant, & neq; in uia stabant, neq;
intra ædes erant. Significat etiam
ingressum templi.
Προπύλαις, u. r. lanugo, prima barba.
Προπύλαις, rà, fausta, prompta.
Προπύλαις, u. r. intercur, adiectiu.
Προπύλαις, respergo. (præceptum.)
Προπύλαις, i. u. uaticiniū, prædicatio,
Προπύλαις, radicitus, u. r. *Προπύλαις*,
Προπύλαις, genitiuo iuncti uim habet can-
dem, quam per iurantis, ut *πῶς τοῦ*
δίδος, id est, per ionem. Datio iun-
cta ponitur p iuxta, prope, supra, ut
πῶς τοῦ τοῦ, *πῶς τοῦ τοῦ*, id est ad hæc.
præterea. Accusatiuo ad, & pro-
prie morum ad rem animatam signi-
ficat: Aliquando sine casu prætera-
ea significat. Iesus, *πῶς δὲ τοῦ*,
πῶς δὲ τοῦ, *πῶς δὲ τοῦ*, *πῶς δὲ τοῦ*,
In compositione interdum insu-
per significat & præterea, interdum
simul, unā. Tradū: præterea gram-
matici multa & uaria de huius præ-
positionis usu, quæ hic utcumq; acci-
pies. Oratio Demosthenis *πῶς δὲ τοῦ*
aliquis dicitur, & non *πῶς δὲ τοῦ*,
quia scilicet ex formula *πῶς δὲ τοῦ*

ἐπιμαρτυρεῖται, post annum accusari
legislatōres non poterant: quare ad
eum potius quā contra eum, legem
abolitam accusat post annū, quā
sic apud eum. Denotat item origi-
nem, ut πρὸς ἀνδρῶν, πρὸς ἡνωμένων, id
est ab agnatis & cognatis, Isocrat.
Παυλὸς οὐκ ἔδει τὰ πρὸς αὐτὸς, co-
gnatione Nelida, hoc est, à Nelida
genus maternum ducentes. Inter-
dum ponitur pro eo, quod Latine dic-
imus, quod pertinet ad, ut πρὸς ἑκείνῃ
πρὸς ἀνδρῶν ἀντίκρυ. Idē usus Latī-
nis in præpositiōe à. Plaut. A morbo
ualui. Cicer. Sumus enim flagitiosè
imparati cum à milicibus, tum à pe-
cunia. Liuius, Quietum deinde tem-
pus fore uidebatur reliquum æstatis
tempus fuisset per Pœnum hostē.

Dicitur idem aliquando per παρά-
χρησιν, & ἵνα, & ὅτε cum genitiuo
aut accusatiuo. Interdum officium
denotat, ut πρὸς ὑμῶν δὲ, officij no-
stri est, nobis decorum est. Inde πρὸς
ἡμῶν, ex moribus cuiusq; secundum
quod conuenit, aut consentaneum
est. Et hæc est genitiuo. Nam cum
accusatiuo similiter utriusq; usus est.

Μάχημα πρὸς ἡμῶν, pugno cum ali-
quo, id est contra. Sic Cic. pro Font.
A quo periculo defendite iudices tri-
uem fortem. Πρὸς αὐτῶν κέρως, sibi
conuenienter, Aristot. Polit. 7. Πρὸς
δὲ προσόντων, prout cuiq; cōsentaneum
est, & conueniens: quod etiam dici-
tur κατὰ δὲ προσόντων, Isocr. Item ἡ πρὸς
ὑμῶν ἐνία, amicitia quæ inter nos in-
tercedit. Conuenit & permutatio-
nibus & compensationibus, ut Theo-
phrast. de balsamo sincero, quod scri-
bit uendi dicit πρὸς δὲ ὑμῶν, id est ar-
gento ad drachmam, ut interpret ex-
ponit: uel bis tanto argenti, ut Bud.

Significat etiam propter, ut πρὸς
δὲ, cuius gratia. Sic πρὸς χάρις, pro
χάριτος ἵνα, ut, πρὸς χάρις διαλέσθαι,
πρὸς χάρις ὁμιλεῖν, cum aliquibus con-
uersari ad emerendam eorum gra-
tiam. Πρὸς χάρις ἐπράσσω, facio gra-
tia inductus. Πρὸς ἑχέμεν, mimico ani-
mo. Πρὸς ὀργῇ, iracunde. Πρὸς ἱ-
στοί, & πρὸς λόγῳ, uel potius πρὸς ἱστοί,
ad rem quæ agitur, ut ἰσὺ πρὸς λόγῳ
τὸ δ, Si ad rem pertinere uideatur.

Πρὸς ἑαυτῶν, secum ipse, & solus:
quod etiam ἐφ' ἑαυτῷ dicitur, & καθ' ἑ-
αυτῶν. Τὸ πρὸς ἐμὲ, quod ad me per-
tinet. Seruit etiam contentionī, id
est comparationi, sicut præ apud La-
tinos, ut præ nobis beatus uideris.
Plato de Rep. 6. ὅστις πρὸς δὲ ἀπάρτα
χρήσται, Si cum a quo compares, & cum
æternitate, uel præ a quo. Quin &
cum datiuo elegancia non caret, ut
πρὸς τῷ ὀπῇ, id est sum deditus, uel
occupatus & intentus, hoc meditor.
hoc ago. Plato in Phad. πρὸς τῷ ἀπὸ
ἐφ' ἑαυτοῦ ἡ δὲ οὐκ ἀρτῶν. Sic πρὸς αὐτῷ
ἀντ', prosecum ipse meditari. Sunt
& aliæ quædam locutiones ex hæc
præpositione, ut πρὸς ἡμῶν ἀντ', alicui
studere & fauere, & eum tueri adiu-
uareq;. Idē fit in præpositione à apud
Latinos, qui ab aliquo facere, stare,
uel esse dicunt pro adiuuare, & de-
fendere aliquem, uel causam alicuius
defensionemq; confirmare. Cic.
Stabat à mendacio contra uerum.
Πρὸς ἐχθρῷ, idem quod ἐν ἑχθρῷ, salu-
briter, Aristot. de Mundo: sic Galen.
πρὸς κακῷ ὄν, pro in cōmodo dixit, ut
πρὸς κακῷ γίνεσθαι, nocet. Πρὸς καθ' ἑαυτῶν
τὰ ἀπὸ τῶν, πρὸς καθ' ἑαυτῶν, distat
claritate. Πρὸς δὲ παρόν, in præfenti,
in præfens, id est in re ipsa, ἐν τῷ πα-
ρόντι. & Grecis sic usurpatur, ut

Latinis in presenti, non solum de in-
stanti, sed etiam de alijs temporibus.
Πρὸς δ, & ὑποτίθεται aliquando aduer-
bialiter ponitur pro præterea & am-
plius, quemadmodum & de πρὸς δις
Elum est. sed de his & subsequen-
tibus copiosius Bud.Com.

Πρὸς ἀκρίβειαν. diligenter.

Πρὸς ἀσκήλους. τιμὴν, ἰμῖς ἐστὶ.

Πρὸς ἀφθονίαν. abundè.

Πρὸς ἀφοσίωσιν. defuncto rē.

Πρὸς Βραχύν. paulisper.

Πρὸς ἑαυτὰς. *in se, secum.*

Πρὸς ἡμῶν ἔστι. *mibi est familiaris, pro-*
pinquus, amicus.

Πρὸς ἡμᾶς ἔστι. in nobis situm est, penes
nos est.

Πρὸς ὀρθὸν καὶ ὀρθοίς. rectis lineis, ad re-
ctam lineam, ad rectum angulum.

Locutio compendiosa est. subintelligitur enim $\pi\acute{\alpha}\mu\mu\eta$, & interdū $\pi\alpha\iota\alpha$.

Πρὸς πατὲρ θεῖος, patrius.

Πρὸς τὰ δὲ ὁκῶρ. προϋ. uisum fuerit.

Πρὸς τὸ μέγεθος τῆς πόλεως. pro urbis magnitudine.

Πρὸς τοὺς ἑξωτερ. externis.

Προσαγγιλάτ. ιοι. ο. προσαγγιλάτ.

Προσαγγελία. α. ἡ, annuntiatio.

Προσαγγίλων. μ. ελ. αθηναϊο.

Προσάγωγαι. adduxerunt

Προσαυλαΐσμα. adornor.

Προσάγομαι. idem quod ἰσάγομαι, ἰπ-
 σπῶμαι, ἐφίληομαι. asfisco, allicio, cō-
 cilio, promereo, autaho, mancipio,
 captivum facio. Bud. Com.

Προσκαρτών. μ. ὁσων. π. προσήκηκα. salu-
to, appello, uoco. Actiu. accusf.

Προσάγω μ. ἄγω. π. ἔγω. adduco, admo-
ueo, adhibeo, admittio. Xenoph. ἔργον
σάλας τοῖς δομοῖς τιμὴν ἔχον, qui
admissionibus præfectus erat. Huic
opponitur ἀπάγω. Est etiam concu-
bitio, ad me uel ad anorem meū duco.

ἀναμῖναι, sicut προσάγωμαι. Item in-
 pono, inungo, ut inungere laborem
 Latinis. προσάγω πῶς τ' ἔμωρ, ferre
 ad populum, id est ἀνάγω. Est etiam
 prope accedo et appropinquo. Plur.
 in Gal. προσάγω ἱστανόμην τοῖς ἑσπ.
 sic dicitur, ut προσβῶμαι. Inde et
 pro obrepere, quod est quasi alii per
 hypocritism fallere, ponitur. Plur. καὶ
 προσάγωμαι δι' ἀπείρας τοῖς βασιλεῦσι,
 Et captiose insinuantur apud reges.

Construitur autem, ut uides, & cū
datiuo, & cū accusatiuo Bud. Com.

Προσφωγός. i. os. ē. conciliator, inter-
pres, sequester, emissarius, qui & ὑπο-
σφωγίδης, & ἄλλως δὲ dicitur: à Lati-
nis aures & oculi regum, aut tyrannorum,
in utranque enim partem acci-
pi possunt. Bud. Com.

Προσπαθήσιν. i. prouentus, accessus &
aditus qui παρὰ τῶν προσπαθῶν ad
principem datur supplicaturis, con-
ciliabulum. Εκ προσπαθῶν aliquid
fieri dicitur, quod sensim fit, aut ac-
cessione paulatim crescente. Bud.
Comment.

Προκαταρίδης. εν. ὁ. idem quod προκαταρίδης.

Προσάγειον. ο. ὁ. circinus, instrumen-
tum fabrilē, quo ligna curua attra-
hentes dirigunt.

Προσπαθίς, ίδες. ἢ. exploratio.

Προσχωρὸς. ὁ. ὁ. blandus, suavis audi-
tu. προσχωρὸς τῶν θυμῶν, con-
ciliator atq; interpret capturarum
et lucrorum.

Προσφωνικός β. concertator.

Προάφω.μ.άσω.ααααα. Αέλιου.δαι.

Προβθύρω. colludo.

Προσθεῖται. flammā accendere, quæ
ad æthera feratur.

Προσαίρω, adulor, allicio.

Προσαυρίοντι. μ. ἴσοις. π. κμοι. *eligo*,
 6477

cum uir uirum legit, Xenoph. *παιδ.*
 1. Est etiam allego, idest ad nume-
 rum antiquum addo & mihi coopto,
 Plu. in Cam. Bud. Com.

Προσάδαρομαι. praesentio.

Προσάτω. μ. ἴσω. π. κα. mendico.

Προσάτω. π. mendicus.

Προσάωριστομαι. sagittis confodior.

Προσάωριστο. μ. ἴσω. π. κα. configo. Actiu.

Προσάωριστομαι. prater alia capior, &
 condemnor.

Προσάδομαι. salio.

Προσάδομαι. ἢ παμώμωμυ ἢ συνάγω, ac-
 cumulo. Bud. Com.

Προσάωω. uindico, adiuno.

Προσάωω. idem quod ἀναγνώω, &
 ἰπαναγνώω. Nam ἡ πῶς, nihil hic ad
 significationem facit.

Προσάωω. de alto dico. Actiu.

Προσάωω. depono, communico. ἀπο-
 νατίθωμαι.

Προσάωω. μ. ἴσω. π. κα. do respon-
 sum.

Προσάωω. uel Atticē προσάωω-
 ομαι. cum aliquo lamentor, & conge-
 misco. Datiuo.

Προσάωω. ἢ λαμβάνω, sed uehe-
 mentius quiddam.

Προσάωω. ἢ πρὸς. ἢ. praterea cogitan-
 tes.

Προσάωω. interije.

Προσάωω. suscito, renouo.

Προσάωω. minor, ἀπαλῶ.

Προσάωω. elatus, iratus.

Προσάωω. μ. ἢ ἀνατίθωμαι, hoc est
 consulo amicum uel fidū hominem
 & consultum, & consilium meum,
 uel negotium expono. Paul. ad Gal.
 1. ἢ προσάωω σαρκὶ καὶ αἵματι, Nō
 adhibui (inquit) in consiliū carnem
 & sanguinem hoc est, Cum nullo ho-
 minum Danaesci consilia de euange-
 lica prouincia mihi mandata diuini-

tus communicauī. Et ibidem ca. 1.
 ἡμῶι ἢ οἱ θεοὶ ἵνα προσάωω,
 Mihi enim qui aliqui esse uidebantur
 nihil communicauerunt: uel, pror-
 sus consilia mecum non contulerūt.
 Sic Diodor. ὅτι μὲν τῶι προσάωω
 ἢ ὡς τὸ συμβῆναι, Cum super porten-
 to Chaldaeos consulisset. Est etiam
 ἢ προσάωω, insuper hoc one-
 ris suscipio, ἢ τὸ πρὸς ἄλλοι καὶ ἰδὲ
 ὡρομαι, Xenoph. ἀπομν. Bud. Com.

Προσάωω. transformo me in eos-
 dem colores.

Προσάωω. adhaereo, προσκλύνομαι.

Προσάωω. ἢ. opera, labor, molestum,
 difficile, aduersum, accliuē.

Προσάωω. ἢ. ἢ. arduus, contrarius,
 obuians, difficilis, accliuus.

Προσάωω. precor.

Προσάωω. μ. ἴσω. π. κα. haurio. Neu.

Προσάωω. cresco, augeor. ἀνέω. ἢ ὡς
 γὰρ.

Προσάωω. meridō.

Προσάωω. prater ea exuere, uliro
 exuere.

Προσάωω. ἢ. ἢ. honor.

Προσάωω. insuper perdo, dimitto.
 Actiu.

Προσάωω. προσάωω.

Προσάωω. redditio.

Προσάωω. assignatio, redditio.

Προσάωω. plus a quo, uel plus
 atque interrogor respondeo.

Προσάωω. simul pereō, ἡμῶς cōcido.

Προσάωω. traho moram. (lior.

Προσάωω. pramonēo, demo-

Προσάωω. obuertio. Actiu.

Προσάωω. summis digitis attingere.

Προσάωω. μ. ἢ. ἢ. applico, adiun-
 go, appono, affigo, defigo in aliqua
 re. Est etiam attribuo, contribuo,
 assigno, προσάωω. Actiu. accus. cū
 datiuo.

Προσάσιναι. allidor.

Προσαΐσιν. μ. ἄξιν. π. ἄξιν. alligo, affi-
go, collido, rumpo. Actiu. accus.

Προσάρομα. irrigor.

Προσαρμόω. μ. ἴσω. π. ἴσα. adiuvor. Acti.

Προσαρμόω. μ. ἴσω. π. ἴσα. adapto.
Actiu.

Προσάρτα. μ. ἴσω. π. ἴσα. appendo, sus-
pendo.

Προσάρω. conuenio, apto.

Προσασπάζομαι. ciuilitur aliquid dico.

Προσασπάζω. μ. ἴσω. π. ἴσα. alloquor.

Προσασπίζω. μ. ἴσω. π. ἴσα. sto in aula.
Neutrum.

Προσασπίζω. insuper aufero.

Προσασπίζω. μ. ἴσω. π. ἴσα. aspicio. Acti.

Προσασπίζω. accedo. Neutrum.

Προσβάσιν. incurso petor, oppu-
gnor. Vnde προσβασιμόνιον dicitur
id in quod quippiā incurrit uel inci-
dit, uel incumbit & appellitur, &
quod oppugnetur. Bud. Com.

Προσβάσιν. μ. ἴσω. π. ἴσα. προσβήτω. oc-
curro, appello & pello. Lucian. τίς
ἡ φωνὴ προσβήτω ἡμῶν ὁρροδοίς; Pe-
pulis aures nostras; Gregor. ἰὰρ σοὶ
προσβήτω, Si in te incurrit, hoc
est, si te inuis male afficere tentarit.
Est etiam συμβήτω καὶ συμπλήρωμα,
confligo, irruptionem uel impressio-
nem facio, hoc est μάχουμι & oppu-
gno, ut προσβήτω τῇ πόλει, Xenoph.
Item impingo, intorqueo, illido, Ae-
schin. οὐκ οὐκ. Item & σωταράτω καὶ
συνήτω, hoc est allido, collido, confli-
go, impingo, ut τῷ ξίφει συνήτω προσ-
βήτω, Plutarch. de Bruto. unde προσ-
βήτω τὴν νῆα ἐν τῷ, incitare in eum &
irritare, stimulare & impellere, pro-
trudere & adurgere. Demosth. πρὶ
ἐκ. ὁμοί, θεοὶ μοι προσβήτω. Est
quoque προσβήτω ἀτιμασία, no-

tare ignominia, irrogare ignominia
& infligere. Item admoveo, ut πρὸς
βάτω, applico, accommodo. Plat.
Timox. Accipitur & pro ἀτιμία,
& oculum obuium figo. Plutarch.
Byp. ὁ δὲ βάτω πρὸς βῆτα τῷ πρὸς
ἐκ. πολλὴν ἔχον, hoc est, τὴν ὅψιν πρὸς
βῆτα. Bud. ibidem.

Προσβήτω. μ. ἴσω. π. ἴσα. propositium.

Προσβήτω. μ. ἴσω. π. ἴσα. dimicans pro
patre.

Προσβήτω. honoro, suspicio, ueneror.

Προσβήτω. μ. ἴσω. π. ἴσα. insu-
per cogo.

Προσβήτω. promoueo, impello.

Προσβήτω. μ. ἴσω. π. ἴσα. aspicio. Acti.

Προσβήτω. adherens, agglutinator.

Προσβήτω. μ. ἴσω. π. ἴσα. supplicias fer-
re, arma consociare. Thucyd. προσ-
βήτω, & συμβήτω, &
ἰπὶ συμβήτω, appellat τοὺς συμ-
μάχους.

Προσβήτω. μ. ἴσω. π. ἴσα. προσβήτω dicitur pro-
pinqunitas, adfectio. Item uis, impe-
tus, incurso, & accessus uiolen-
tior, appulsus. Item oppugnatio,
ut ὁ ἐκ προσβήτω ἀγὼν, pugna circa
muros urbium, Plut. Vnde προσβήτω
καὶ τῶν ἀσπιδῶν, petitiio gladiatorum
ad uulnera infligenda, ut προσβήτω
τῶν πολέμων. Προσβήτω καὶ τῶν
καὶ τῶν καὶ τῶν, ualida tormenta dixit Herodotus.

Est & noxa, offensio. Synes. &
προσβήτω τῶν ἀτιμῶν est ἀτιμία.
Plato etiam appellat punctum disse-
ctionis cuiusdam, & applicationis
decussationis, quod Cic. commissu-
ram uertit, quasi iuncturā coheren-
tem. Est προσβήτω, in itinere. Bud. Cō.

Προσβήτω. μ. ἴσω. π. ἴσα.

Προσβήτω. ad aquilonem uergens, ab
aquilone perflatus.

Προσβήτω. s. d. contiguus, humilis.

Προσχή. ἱ. ἰ. oratio quæ ad deum fun-
ditur: quasi προσχῆ, quoniam atten-
tione opus sit. Est et locus ubi medi-
cistipem efflagrant, ut apud Iuue-
nalem, Aede ubi consistas, in qua te
quæro profeucha.

Προσέχομαι. μ. ὀφείμι. π. ὀφείμι. oro, ad
oro, proprie deum. Depon. datiuo.

Προσχῆ. ας. ἰ. attentio, προσχῆ.

Προσχῆς. ἰος. ὅ, ἰ. continuus, conti-
nens, sobrius.

Προσχῆτες. οἱ. socij absoluti, assenso-
res, studiosi.

Προσχομαι, adhæreo, agnascor.

Προσχῆ. μ. ἴσθ. π. προσέχηκα, attendo,
intendo, adhibeo, aduerto, ut προσέ-
χω ἡ τῶν τῶν, animū adhibeo et ap-
plico, animum conuerto et appello.
Plutarch. sine casu nominis idem di-
xit, αὐτὸς ἡνέκα τῶν τῶν προσέχων
ἡ ἀντιπῶν. Significat etiam au-
sculto et obtempero. Dicitur et οὐ
προσχῆ, pro nihil moror. προσέχων,
appulsi, appropinquauit, ἡ ὁρμή. Bud. Com.

Προσχημῶ. μ. ὄσθ. π. ὄσθ. δάνο officio.

Πρόσθετος. ὁ. ἰ. pubes.

Προσηγία. ας. ἰ. salutatio, appellatio.

Προσηγορίος. ὁ. ἰ. appellatiuus.

Προσηγορία. ὁ. ἰ. appellatiuus, salutati-
uus, appellatio, προσκητιός.

Προσηγία. adibat, propè erat.

Προσηγία. similis est.

Προσηγία. accepit.

Προσηγία. conuenio, id est cōgruo, ἡ ἱα-
θήκη καὶ ἀνίκη, pertineo. Datiuo iūg.
Plato de Rep. 7. οὐ μόνον γεωργία προ-
σηγία, ἀλλὰ καὶ στρατιγία, Non solum ad
agriculturam pertinet, sed etiam ar-
tis imperatorie refert praesciscere
tempestates. Demosth. οἷα σοι προ-
σηγία τῶν τούτων, Censes ad te pertine-
re eius bona. Et apud eundē, ὅρ ὅρ

ἡμὶ προσέχων. Crimen ad me nihil pe-
net: non cōuenit, crimen in me nō est
uerisimile. Simile ei, quod Latini affi-
nem culpæ, crimini et suspicioni
dicunt. Sunt enim προσέχωντες οἱ ἐλε-
κταί, cognati et affines. Ponitur
aliquando προσέχων pro προσέχων,
sicut ἡμὶ προέσι, et ἡμὶ pro δῶ. Unde
de προσέχων nomen, ut et προσέχων
τῷ πρόματι, pro pertinens ad cau-
sam, et quasi affine cognatumq̃, et
coniunctum cum causā, Plat. idem,
et προσέχων ἱκάσθ. ἀποδιδόναι, ius suū
unicuiq̃ tribuere. Bud. Com.

Προσηγία, uel προσήγῳ. μ. ὄσθ. π. ἡκῶ.
affigo, cingo. Dicitur et προσήγῳ.
Actiu. accus.

Προσηγία, et πρόσθετος. idem quod πρόσ-
θετος.

Προσηγία. ὁ. ἰ. aduena, peregrinus,
profelytus. ἀ πῶς et ἡλῶθ. Hebraeis
gerim dicebantur, et propitiē ij qui
ex ethnicis, legibus Moysi et ceremo-
nijs initiati, Iudaismū profitebātur.

Πρόσχημι. obsideo.

Προσημῶ. portendo, ut dij futura
praesignificant, signum do.

Προσημῶ. accepit.

Προσημῶ. ας. ἰ. mansuetudo, beneuo-
lentia.

Προσημῶ. ὁ. ἰ. uenio expositus, uel
uentosus.

Προσημῶ. ἰ. ὁ. ἰ. lenis, mansuetus,
blandus.

Προσημῶ. placidē, blandē, suauiter.

Προσημῶ. allocutus est.

Προσημῶ. incidit, adduxit.

Προσημῶ. applico.

Προσημῶ. adamusim.

Πρόσθ. ἡ πρόσθ.

Προσημῶ. τὰς θύρας. apud Herodot. pro
ἀποκαθίστα. (dicitur.

Προσημῶ. προδιδόναι, funditus, ra-

Προδύματα. medicamenta quæ in uel-
lere naturalibus mulierum admouen-
tur, hoc est pessi.

Πρόδω. ante, antea, prius, ulteriores.

Πρόδωσις. ιοι. i. appositio, additio, ap-
pendix, accessio.

Πρόδωσις. συμπληρωσις.

Πρόδω. ζ. ι. i. appositus, appendens, ad-
motus. Itē additū creditori, Plut.
in Luc. Itē πρόσδωτα, τὰ πρόσδύματα.

Πρόδω. ης. i. additio, appositio, addi-
tamentum, augmentum, accessio,
appendix. Plutar. in Ant. ἵτω δὲ ἄρα
πρόδωκα γυναικὶς λῶ. Adcō se uelut co-
mitis & affectu loco & numero esse
uoluit. Demosth. ὁ δὲ δῖμ' ἔρ' ἡ πό-
θους μίση, id est numerus est tan-
tum, ut, Nos numerus sumus, & fru-
ges consumere nati: uel, nulla ratio
populi habetur, nullo loco habetur,
nulloq; numero.

Πρόδωμα. idem.

Πρόδω. θ. υ. ὁ. anterior.

Πρόδωσι. accedunt. sed cum πρόσ com-
positum πρόσθι dicitur, non πρόσθι.

Πρόσθι. πρόσθι.

Πρόσθιμι. desydereo. Item admitto,
id est recipio, non repudio conditio-
nem, ut πρόσθι τῶν προσθίων, Li-
ban. Sic Cic. Philip. Recipere lega-
tum hostium, &c. Xenoph. μὴ πρόσθι
ἄντι χρημάτων ἐπιθυμῶν, ἵνα πρόσθι
τα. Siquis pecunia perpulsum uinci
se patitur. sic equus si equiri cedit,
ἐν ἀναβάτῳ πρόσθι, hoc est ascenso
rē admittere dicitur. Vnde & pro
admitto, id est approbo, δοκιμάζω po-
nitur. Xenoph. πᾶσι δ. ο. καὶ προσθίῳ
τῇ ἐφθάρμῃ πρόσθι, ἢ ὁπρὸς ἡμῶν
Sic admittere religiones, Cic. de
Leg. Item admitto, id est facio uel
committo. Xenoph. πᾶσι δ. 7. πρὸς ἡμῶν
καὶ καίους ἢ πρόσθι ἡμῶν, Hoc com-

mitteremus ut deteriores quàm pri-
us essemus. Sic Plaut. in Menæ. Quid
eandem admisi in te, ut loqui non au-
deam? Bud. Com. (deo.

Πρόσις. μ. ἰσθ. π. κα. facio sedere, se-
Πρόσιμι. actiua uoce, idem quod πρόσ-
μι πασιua uoce, sed non tam in usu

Πρόσις. accede. (est. Bud. Cō.

Πρόσις. supplex.

Πρόσις. nocere, ledere.

Πρόσις. μ. ἰσθ. π. κα. adsum, &
proximus sum. Aeschin. κατὰ μ. πρὸ
ἐκείνου τῷ δικαστῇ. Demosth. κα-
τὰ μ. πρὸ τῶν ἐκ τῶν ἐκείνου πρὸς αὐτοῦ, uo-
cat testes fortuitos, qui forte inte-
rim affuerunt. Item congregior, &
aggredior, ut πρόσθιμι παρὲς τῶν
ἐκείνου ἐκείνου, Aggrediamur hanc quoq;
disputationem, Plat. Est etiam ad-
uersor, obstreper, molestus sum, male
afficio, obfisto, inimicus sum, obfi-
deo, offendo: sed hoc cum Datiuo.

Πρόσις. μ. obfirmo, id est firmiter collo-
co, obicem oppono, sisto & inhiereo,
cōmeare ueto, impedio, ut πρόσθι
ἐν πρῶτῳ, Aristot. Bud. Com.

Πρόσις. μ. &

Πρόσις. inhxreo, adhereo, agglutina-
tus sum, ausculto, attendo.

Πρόσις. υ. qui adiri potest.

Πρόσθις. υ. perpendicularium.

Πρόσθις. μ. &

Πρόσθις. μ. obfideo, inπαίζω. Depo.

Πρόσθις. μ. incubo, adhereo. (acc.

Πρόσθις. μ. inarmo.

Πρόσθις. μ. paulisper.

Πρόσθις. υ. ὁ. tempestiuus, tempora-
rius, ad tempus durans.

Πρόσθις. μ. πᾶσι, cōpositū ex πρὸς, quod
aliquando in compositione assiduita
tem & vehementem applicationem
denotat: et κακοπαθῶν, quod est malis
affici, Vnde πρόσθις πᾶσι τῷ δὲ

μὴν μορφοῦνται καὶ βασιλεύοντι, apud Greg. in Epiph. est in cōtemplatiōe et cōmemoratione humanitatis à Christo seruatore susceptæ affici dolore, & macerari, & penè mirabescere. Bud. Com.

Προσκαλίσσμαι. aduoco, asisco, socium ad bellum euoco.

Προσκαλίσσω. Actiue. idem.

Προσκαλίσσω. μ. ἴσω. π. κκα. seruiuo, deseruio, annitor, incubo, perseuero. Paul. ad Rom. προσκαλίσσεται εἰς αὐτὸν τὸ ὄ.

Προσκατάβημι. uide προσκατάβημι.

Προσκαταλίσσω. ascribor, sublegor.

Πρόσκειμαι. assentior, adiaceo, adhæreo, incumbo, addictus sum. Itē adsum, irruo, exponor oculis aliorū, ad do, appono. Itē assentior, colo, et gra

Προσκηρύσσω. uide προσκήρως. (sificor.

Προσκινώμεν. contemplor.

Προσκινάω. u. ἢ. puluinar.

Προσκινός. uos. curatū plenus, solicius, pcurans. Et προσκινός, affines.

Προσκυλίον. u. ἢ. prosceniū, uestibulum scenæ, aulaū scenæ. ἀπὸ τοῦ σκηνῆ.

Προσκύλλω. prädico, præsififico.

Προσκυρνώμεν. mitto caduceatorem.

Προσκηρῖον. choreas ducere, præsiliere.

Προσκυνῶ. coire, συνυσιᾶσθαι.

Προσκυδός. aduocatus. (in iudiciū.

Πρόσκλησις. uos. ἢ. exhortatio, uocatio

Προσκυρόω. μ. ἴσω. π. κκα. adiungo, ad-

dico, quasiq̃ sortitō affigō & circum-

scribo. Lucas in Actis, προσκληρύνει

ἐν τῷ πάλῳ. Bud. Com.

Προσκύψω. μ. ἴσω. π. κκα. abundo, alluo,

inundo. Neutr. accusf.

Πρόσκυσις. uos. ἢ. alluuiū.

Προσκοδόμα. μ. ἴσω. π. κκα. adhæ-

reo. Paul. ad Ephesi. προσκολληθήσεται

πρὸς τὸν γυνῆκα, agglutinabitur ad

uxorem suam. Depon.

Προσκομίδι. allatio, ἀναφορῇ.

Πρόσκομμα. αἰ. ἢ. ὄ.

Προσκοπή. ἡ. ἢ. offensio, offendiculum, damnum, error, scandalum.

Πρόσκοπος. speculator, explorator.

Προσκορῖον. ἢ. quod affert facietatem, fastidiosum.

Προσκοπῶ. μ. ἴσω. π. κκα. offendo. Viri tur eo Matth. 7. ἄν μοι προσκοψαί τῷ οἰκῷ, id est uenti incubuerunt in domum, uel impegerunt.

Προσκορῖον. satio.

Πρόσκορον. u. ἢ. puluinar.

Προσκήνω. addicere.

Πρόσκομμα. αἰ. ἢ. ὄ. offensio, πρόσκομμα.

Προσκήνω. u. ἢ. uallum, obex, πρὸς ἑταῖρον.

Πρόσκοπος. uos. ἢ. idem.

Προσκήνω. obuiio, resisto, refello, repri- mo, aduersor. Datio. unde προσκήνω, qui inimicus est factus. Accipitur & pro reperiio, sed cum accusf. sicut offendo Latinis.

Προσκοδόμα. μ. ἴσω. π. κκα. acquirō, insuper acquirō seu paro. Acti. acc.

Προσκύδω. uos. ἢ. uenerandus, gloriosus.

Προσκύνω. μ. ἴσω. π. κκα. aduoluo. Acti.

Προσκύνω. μ. ἴσω. π. κκα. cōgenulo, hoc est genua flecto, supplico. Acti. accusf. & datiuo iung.

Πρόσκυβος. adorato, pro προσκύνω.

Προσκύνωσις. uos. ἢ. adoratio.

Προσκυνῶσις. ἢ. ὄ. adorator.

Προσκύνω. μ. ἴσω. π. κκα. inclino, σνκύνω. Plato, καὶ προτάνας ἰουτῆρ, ἵνα καὶ ἄλλα προσκυνῆς, Ac seipsum proten-

dens, ad autemq̃ admonens, quemdam ei dixit. Bud. Com.

Προσκυρόω. ratum facio, confirmo.

Προσκύρωσις. uos. ἢ. additio.

Πρόσκοπος. u. ὄ. remum manu tractans.

Significantur autem hoc nomine re-

tinges quidē, qui tamē cū opus esset,

decertarent etiam & propugnaret.

Eosdem vocat Thucyd. ἀμύκτας, & μακίμους. Bayf.

Προσάσσωμαι. προσλαμβάνω.

Προσλαμβάνω. & sonus apud musicos, acquisitus interpretatur à Caspel. uide Vitru. li. 7. (cor.

Προσλαμβάνω. assumo, conijcio, suspicio. προσπαύω. crassum reddo.

Προσπαύω. μ. ἴσω. π. κα. & προσμύω, non discedo, assiduus sum, affixus sum, perseuero, supplico, obnoxie pre cor. Neutr. datiuo.

Προσπλάττω. ior. ἰ. obsecratio.

Προσπορίζω. μ. ἴσω. π. κα. existimo, reputo, imputo. Ἀέτιu. accusf.

Προσπορίζω. refertur acceptum.

Προσπορύνωμαι. assero perniciem.

Προσμανθάνω. addisco.

Προσμίω. cōglutino, misceo, appono.

Προσμάχομαι. depugno, decerio.

Προσμιθύνω. addo fabulis.

Προσμηδίζω. μ. ἴσω. π. κα. subrideo, attrideo.

Προσμηδίζω. curam gero, επιμελίζω.

Προσμύω. μ. ἴσω. expecto, προσπαύω.

Προσμοῖν. accedere. ἀ μόνω.

Προστίμω. attribuo.

Προστίχομαι. μ. ἴσομαι. π. κα. adnato. Depon. datiuo.

Προσθόσσωμαι. percipio, καρπίζω. Bud. Comment.

Προσδιόρις. ἰ. ἰ. itinerarius.

Πρόβδω. ἰ. ἰ. ἀ προσῆμι, de quo suprā. ingressus, accessus, ingressus, id est conuentio, adiutio, hoc est παρουσία. Est

etiam reditus, & obuentio, & uel eligal & questus. Item cōuentus, concilium, quasi συνέδω & συνέδω: quare pro aduocata concione ponitur, Isocr. Πρόβδω etiam dicuntur supplicationes, & ad altaria pulvinariaq; decorum obsecrationes.

Inde προσόδω. μίνα, carmina que

in huiusmodi obsecrationibus & supplicationibus cani solebant, Athea. Cal. li. 3. ca. 3. & Bud. Com.

Πρόβδω, uel πρόσβδω. accolo, iuxta habito.

Πρόβδω. μ. ἴσω. adifico.

Πρόβδω. ἰ. ἰ. uicinus, incolat.

Πρόβδω. asserendum est.

Πρόβδω. μ. ἴσω. applico, appello.

Πρόβδω. collamētor, cōgemisco.

Πρόβδω. ἰ. ἰ. sermocinatus.

Quintilianus libro tertio partem iudicialē & cōcionalem πρόσβδω. λέξ, id est sermocinatricem dicit, quæ à forensi ratione disiungitur, & est accommodata priuatis disputationibus.

Πρόβδω. conuersor, congregior, simul sermocinor, συναγορεύω.

Πρόβδω. similis, assimilis.

Πρόβδω. assentior.

Πρόβδω. inquino, abstergo.

Πρόβδω. conterminus sum. (cor.

Πρόβδω. exprobrationibus onet.

Πρόβδω. obijcio, criminator.

Πρόβδω. aspicio.

Πρόβδω. ultro indignor.

Πρόβδω. hostiliter accedo.

Πρόβδω. appello, πρόσβδω.

Πρόβδω. appulsio.

Πρόβδω. ἰ. ἰ. conterminus.

Πρόβδω. μ. ἴσω. π. κα. prosterno, terra allido, πρὸς τῷ ἴσθμῳ.

Πρόβδω. feliciter agere, secundis uentis.

Πρόβδω. idoneus, ἱκανός.

Πρόβδω. ἰ. ἰ. conterminus. δι πρόσβδω. Herodoto.

Πρόβδω. mulletur.

Πρόβδω. debeo. Ἀέτιu. accusf.

Πρόβδω, uel πρόσβδω. insuper debeo, etiam debeo, alio nomine debeo, ut si beneficij dator repensio acceptoris beneficio

beneficio debitor sit, A. flo. Ethic. γ.
Accipitur etiam pro in super multa-
ri. Demosthen. τὰς ὑπερταχούσας θρα-
χμὰς προσέθηκεν. Insuper ipse quingē-
tis drachmis multatus est. Ex ui præ-
positionis, quæ aliquando in compo-
sitione amplius quiddā, & ultra de-
signat. Bud. Com.

Προσέχων. ἤ. attentio, diligens uictus
ratio, κατανοήσις, τῶν ψι.

Προσέχων. μ. ἴσω. π. κλα. despicio, infen-
sus sum alicui, tedium molestiamq̃
capio ex re quam. Aetiu. accus.

Προσέχισα. appello ad lieus, propin-
quo. Item odi, abominor, offendor.

Προσέχισμα. α. α. τ. ρ. &.

Προσέχισμός. ὁ. ὁ. abominatio & idolum,
offensio, affectio, molestia ex re qua-
piam.

Πρόσφης. ιοτ. ἡ. aspectus, facies.

Προσπάθεια. α. ἡ. affectio.

Προσπαῖω. illudo, iocor. Dativus uel ac-
cusat.

Πρίσπασις. nouum, recens.

Προσπαύω. reluctor, appropinquo.
Dativus. (addo.)

Προσπαράγω. adscribo, iam scriptis

Προσπαράγω. in super exhibeo.

Προσπάω. in spergo.

Προσπάω. afficior immodicè, magno
affectu hareo, propensus sum & de-
ditus alicui rei. cum dativus. Nam
πρὸς hic uehementiam denotat. Bud.
Comment.

Προσπαλάω. μ. ὅσω. affigo.

Πρίσπασις. ε. ὁ. esuriens.

Προσπαλάω. appropinquo.

Προσπαλάω. circumpono, induo,
προσπεριβάλλω. Aetiu. accus.

Προσπίχομαι. prius decedo, prae-
rior.

Προσπλάττω. extendo, illido.

Προσπλάττω. aduolo.

Προσπίπτω. adhareo, agnascor.

Προσπύκνους. strictè coherendo, to-
tis uiribus, foriter.

Προσπύκνους. ὁ. ὁ. coaditus.

Προσπύματα. τὰ. pars quædam nauis.

Προσπύνω. μ. ἴσω. π. κλα. illido. Aetiu.

Προσπίσω. μ. ἴσω. propugno, adiuuo.

Προσπίσω. irruo, προσβάλλω, impingo,
incurso. Verbū fere militare. Item

supplex fio, gemibus aduoluo, καὶ ἡ
μωυτὴ καταβάλλω. Item accido. Vn-
de τὰ προσπίδοντα. Aristot. Polit. 1.

pro his, quæ quotidie alia atq̃ alia ac-
cidunt & occurrūt. Sic Cic. ad Att.

Vetas me suspicari quicquam acci-
disse ad animum tuum, quod secus à
me erga te commissum sit. Dativus.
Bud. Com.

Προσπίσις. ὁ. ὁ. propugnator, auxiliator.

Προσπνέω. accumbo, procido, oro.

Προσπαλάω. appropinquo, προσπαλάω.

Προσπαλάω. affingo.

Π. προσπλάω. annauigo.

Προσπλωτός. nauigabilis.

Προσποδίσσω. præmior.

Προσποδίσσω. μ. ἴσω. π. κλα. προσπλάω,

subiugo, adiugo, Thucyd. Est etiam
uendico, οὐκ ἔμμαι, meum esse conten-
do, ut iure sibi aliquid uendicare,
ἴστω. Plutare. posuit pro uendico,
id est assumo, περιποιῶμαι, ἢ προσποι-
ῶμαι τὴν δόξαν, inquit de nece Cæsa-
ris. Est etiā simulo, unde μὲν προσποι-
ῶμαι, dissimulare. Depon. accus.

Προσποιῶ. μ. ἴσω. π. κλα. idem, & mihi
quæro, in rem meam uertio, Demost.

κατὰ ἀφ᾽ ἑβ. Bud. Com.

Προσποιῶ. α. ὁ. ρ. succus, asimulationis.

Προσποιῶ. idem, οὐκ ἔμμαι.

Προσποιῶ. ὁ. ὁ. fictus, simulatus.

Προσπολέω. oppugno. Dativus.

Πρίσποσις. ε. ὁ. seruus, minister in sa-

Προσποδίσσω. accedo. (cris.)

Προσπίσσω. quærere, acquirere.
 Προπ:ρισμός. ἱ. quod nobis acquiratur
 per eos qui in nostra potestate sunt,
 peculium.
 Πρόσπασμα. αὐτοῦ. ῥ. offensio, πρόσπασμα.
 μα.
 Προσπλάω. μ. ὤσω. π. πλάω. offendo.
 Neutrum.
 Προσπλέξω. ἄνθρωπος. amplexatus.
 Προσπλέω. προσπλέω. μ. ὤσω. π. πλάω. amplector,
 saluo.
 Προσπύλω. ἱ. ῥ. uestibulum.
 Προσπρίω. aspergo, accedo, adijcio.
 Προσπρίω. assuo.
 Πρόσπρμα. ῥ. ῥ. cōpellatio, appellatio.
 Πρόσπρμος. ῥ. ἱ. alloquutio, saluatio.
 Πρόσπρμα. ὦ.
 Πρόσπρμος. stirpitus, radicitus, unā cū
 radicibus. Dicitur ὦ πρόσπρμα, uel
 πρόσπρμος.
 Προσπρίω. μ. ὤσω. π. πλάω. circumijctor, allidor.
 Προσπρίω. affluere.
 Προσπρίω. praterea significo, ut ῥ.
 μά ἱσι μίρ. ὦ λόγον χρόνον διαφόρων
 προσπριωτικῶν, id est, cum actione
 etiam temporum significatiuum.
 Προσπριωσία. signum additum, uel con-
 currens alijs signis.
 Πρόσπρμα. αὐτοῦ. ῥ. mandatum.
 Προσπριωτικός. ἱ. ὁ. imperatius.
 Πρόσπρμα. cubiculum.
 Πρόσπρμα. ῥ. ἱ. iussio, ὦ modus quidā
 instruendæ aciei.
 Προσπρίω. extendo. Aëliu. accusf.
 Προπρ, uel παραπρ. ostiū latus, anic.
 Προπρία. as. ἱ. ὦ.
 Πρόπρμα. ῥ. πρόσπρμα. præsclura, præsidentia. ἀ
 πρόσπρμα. Item turma auxiliaris.
 Est etiam προπρία, cū quispiam pro
 alio liti se opponit, ὦ eius defensio.
 nem suscipit, euentumq̃ præsstat, De
 mosth. κατὰ ἱνερ. Bud. Com.

Προπρίω. ὦ.
 Προπρίω. μ. ὤσω. π. πλάω. præssum, pro
 pugno, primus sum in acie.
 Προπρίω. ῥ. ὁ. Apollinis epithetum.
 uide πρόσπρμα.
 Προπρία. defensio, προπρία.
 Προπρία. ῥ. ὁ. præsces, adiutor in bello,
 euior, assessor, supplex, stans ad a-
 ram, patronus peregrini hominis.
 Mos enim Athenis fuit peregrinos
 aliquem ē ciuibz sibi πρόσπρμα de-
 ligere.
 Προπριωτικός. ἱ. patronus.
 Προπρία. ἱ. ὁ. mulier quæ rei alicui
 præsides.
 Προπρία. ὦ, ut ἱνερπρία. imperium
 accipio.
 Προπρία. μ. ὤσω. π. πλάω. impero, præs-
 deo, mando curam uel onus, impero
 tributum uel collationem. Item ac-
 tribuo, destino, assigno. Aëli. accusf.
 Προπρία. ῥ. ὁ. παύω. liqueco, at-
 tabesco.
 Προπρία. ὁ. adultus.
 Προπρία. astringo, succingo, apprimo,
 comprimo, contraho, ad aqualitatē
 redigo, compo... πρόσπρμα. ὦ
 etiam dicitur qui compositus est in
 frugalitatem, ὦ ad temperantiam
 moderationemq̃ redactus. Bud. Cō.
 Προπρία. ῥ. ὁ. πρόσπρμα. pectorale equi.
 Προπρία. ῥ. ὁ. πρόσπρμα. Significa-
 cat etiam simulacrum siue imaginē
 non perfectam, sed ad pectus tantum
 deductam.
 Προπρία. ἱ. ὁ. pectus pedis, hoc est ea
 minentia illa circa digitos pedum.
 Προπρία. profuturum, præslicere, ποίω
 σαι, producere.
 Προπρία. præcedo, πρόσπρμα, προ-
 σπο: ὠπρία.
 Προπρία. ex ῥ. quod uehementiam
 hic denotat, et ῥ. ὠπρία. assentior, aspi-

pulor, hereo, transeo in partes tuas, in sententiam tuam pedibus eo, faueo tibi. Plutarchus, προσήμηνος ἐστὶ ἀριστοῦτος λόγος, Addictus dogmati Aristotelico: quod etiam τὸ προσήμηνος dicitur. Alibi idem προσήμηνος dixit pro eodem. Bud. Com.

Προσέθην. μ. ἔθην. σ. ἔθην. ἢ ἐς αὐτὸν τίς θην, appono, addo. Est etiam ἢ ἀνατίθην ἢ προσέθην, attribuo, contribuo, ascribo, & προσέθηναι, impuero. Thucyd. δὲ ἡ μὲν ἀντιπρὸς αὐτῷ μάλιστα προσέθην. Datum est uirilitati & ascriptum hoc est, Precipitis celestitatis causam uirilitatem esse censebant. Est etiam addico, unde πρόσθετος. Προσέθηναι τῷ πράγματι, ἀντί τῷ καί τῳ καὶ τῷ ποιεῖν, & quasi incedo & adliquesco, ἀνασπένδω δὲ ἀνασπένδω, & abduci inde nequeo, & addictus sum, προσεφρονέοις ἔχον. Bud. ibidem.

Προστίμιον. multo. Datino & accus. ut προστίμιον τῷ Δημοσίου est aliquem multare, ut pecunia Reipub. esset dependenda, Demosthen. Bud. Com.

Προστίμια. ατορ. ἢ. multa, pœna legibus præfinita aduersus iuris uiolatores.

Πρόστιμος. σ. ἢ. idem. Et pignus inter comedentes.

Προστομία. ατ. ἢ. ὅ.

Προστομία. σ. ἢ. laborum complicatio.

Προστομος. σ. ὅ. acutus, dentatus.

Προστομῶν. in apertum.

Προστομῶν. ἢ. tragice aliquid addere, tragice alloqui. Strabo, προσεφρονέοις ἔχον ἢ τῷ προσέθηναι. accutro.

Προσπίνωμαι, ὅ.

Προσπίνω. supplico, colo, honoro, adoro

Προσπίνω. μ. προσπίνωμαι. ἀδ. ἢ. προσπίνωμαι. ἀδ. τῷ προσπίνωμαι. accutro. Neurgum.

Προσπίνωμαι. ἢ ἀναμύρνον concilio, inuro, imprimo. Plut. ἢ ἀνὰ τὸ τῷ προσπίνωμαι. ἀναμύρνον ἢ ἀνὰ τὸ ἀναμύρνον, Translatio sumpta est à coloribus infricatis, aut in occurfu atterritis, quæ maculam conspectui relinquunt, ut si quis incuteret in carbوناتium. Est etiam infligo, impingo, ut προσπίνωμαι τῷ τὰς ἀρτίας ἢ μύμην, id est reicio culpam in quæpiam, & aliquo crimine uel alia re aspergo, Plut. item infligo, incutio, & ἰπρίσθην, ut πρὸς τὰς προσπίνωμαι ἢ ὁκρίτας, Aristid. Bud. Com.

Προσπίνω. actiue, pro eodem.

Προσπίνωται. σ. ὅ. impius, parricida, sceleratus, contaminatus. Item ἢ μύμην, sicut Latini scelus profeclesio. Et προσπίνωται qui piaculum importat, qui religione obstringit, ob quæ religio oboritur, qui etiam ἰπρίσθην dicitur. Bud. Com.

Προσπίνωται. σδρ. Iupiter ad quem supplices, uel egentes conuertuntur.

Προσπίνωται. σ. ὅ. conuersus.

Προσπίνωται. supplico.

Προσπίνω. ἢ. ἢ. supplicatio, & reatus ob homicidium & piaculum, & contaminatum manuum abominatio, & detestabile facinus, labes scelera, & contagionis. Significat etiam deuotionem & detestationem, diræ imprecari Latini dicunt.

Πρόσπον. σ. ὅ. circumuolutus manus ad pedes rogando.

Πρόσπον. σ. ὅ. rotundus.

Προσπύχην. accido, attingo, manum admooueo. Datiuo.

Προσπύχης. qui incidit aliquid, obuius.

Πρόσπον. ἢ. locus ante porticum.

Πρόσπον. qui materię adheret, qui rebus caducis & concretis dedius est potius quàm abstractis.

Cice Dicitur & per speciem. Si-
gnificat quoque propugnaculū. Item
decus atq; res uisenda, quasi προσ-
χον ἡμα καὶ θάλασσα, Herodo. Vnde
προχονία καμβύς, & cetera. magni-
ficam speciem regia Persica, & spe-
clatu mirabilem uocat Aristot. de
Mun. Pluarch. προσχοναῖς ἀπορά-
της ἀρχῆς, dictaturae maiestatem uo-
cauit. Est etiam calceamenti genus
anteriori parte dissectū. Bud. Com.
Προχονατομῶς, figura dictionis est, cū
in fine syllaba assumitur.
Προχέρισμαι. promo, insituo, appono.
Προχέδω & pratendens.
Πρόχρησος. consonum, σύμφωνος.
Προχρήρομαι. uitor.
Πρόχρη. appellens, προσορμίζας, aus-
cultans.
Προχρύνω. accumulo.
Προχρύνω. accedo, deficio. Thucyd. ἰδὲ
καὶ ἂν προσχρύνωσι πόντος ἀόντων ἐν
δόξῃ πραίτητος. Inde pro adhære-
re, assentiri, & sequi alterius partes
ponitur. Item accommodo, τράσμιτο,
cū accus. προσχρύνωσαι τὴν γῆν
σαο πᾶσι τὸ λαμπρὸν ἔθνος.
Πρόχρητος. s. d. uicinus, finitimus.
Πρόχρησις. i. e. alluuiū.
Προσφάνω. μ. ἀφω. π. αὐα. attingo, id
est primoribus digitis tango. Item
stringo, ἐπιφάνω. Actiu. accus.
Προσφάσσω. affingo, ementior.
Προσφασίνομαι. decerno.
Πρόσσω. ante, ultra, ulterius, prorsum.
Προσδία. τὰ. instrumenta quæ neruis
incenduntur: quæ etiam προσήφα, ἱγ-
χόλια & ὠταρα dicuntur.
Προσδιδῆς. fatidus: sed cū subscripto,
tumidus.
Προσδία. ar. i. accentus, Prisciano in-
terprete. ἀ πᾶσι & ὀδῶ. Est enim mo-
dulatio, quæ adhibetur syllabis di-

tionum. Gellius scribit προσδία
uiceres appellasse tum notas uocū,
tum modicamenta, tum accentuum
culas, tum uoculationes. Critias ci-
tharadicos cantus etiam προσδίας
appellauit.
Προσδός. s. d. citharodus, cantor.
Προσδίδω. atteri, collidi, προσίσθω.
Προσέκω. impedit, offendit, applicuit
Προσῶ. impelle, protrude.
Προσωνομασία. ar. i. agnominatio: figu-
ra apud Quintil. quæ aut similitudi-
ne aliqua uocum, aut paribus, aut
cōtrarijs uertit in se aures & excitat
Προσώπασι, ἀπὲρ τοῦ προσώπου, meta-
plasio.
Προσωπῶν. s. d. &
Προσώπιον. s. d. &
Προσωπίς. persona, larua, uultus, & ἑξ
μα, μορμολύκειος.
Προσωπιδῶ. confirmare.
Προσώπη. aspectus, facies.
Προσωποληψία. personam respiciit.
Ea uoce uiuit D. Iacobus in sua epi-
stola.
Προσωπολήψιος. s. d. acceptor personarū.
Προσωποληψία. ar. i. acceptio perso-
narum. προσωποληψία παρὰ τῷ θεῷ
οὐκ ἔστι.
Πρόσωπον. s. d. uultus, facies. Iulius
Poll. ait πρόσωπον significare id quod
fronti subest, ut cōplectatur oculos,
nasum, os, genas, mentum. Gellius
lib. 1. ca. 19. annotat faciei uocabulū
apud Latinos latius patere, quàm
Græcis πρόσωπον. Proinde de homine
tancum dicitur, quod cum unus ani-
mantium erectus sit, solus antrorsus
prospiciat, uocemq; anteuersus eme-
tit, quasi πρόσθεν ὄψωντο. διὰ τὸ τὸ μὲν
πρὸ δὲ δὲ ἔμπρῳ τὸ ἔμπρῳ, μόνον πρόσθεν
ὄψωντο, ἢ τὴν φωνὴν ἀπὸ τὸ πρόσθεν
πῶς, ut scribit Aristot. li. 1. de Part.

Quod autē in homine πρῶτον est, in bruiis irrationalibusq; πρῶτον dicitur, sicut in auiibus πρῶτος ὁ πᾶς. Theologi quoq; πρῶτον uocat personam, non qualis fuit Rosci in theatro, sed substantiā indiuiduam ὁ intelligentem, quam etiam ἡμῶν οἱ appellānt.

Προσωποποιία persona confictio, cum rebus inanimatis personam orationemque tribuimus.

Προσωποποιία, perfectus uis, προσωπὸν ἰδῶν.

Προσωπῶν. Athenis uas a neum erat echino persimile. sic dictū quod leonum ὁ ferarum imagines in oris ambu circumpictas haberes.

Προσωμῖα. statio nauium.

Προσῆλας. ἢ ὁ. longissimus, ἰσῆλας. τὸ προσῆλας, latissimè, longissimè, dictum per ellipsin τὸ ἴσῆ.

Προσῆλας, ὁ προσῆλας. longissimè.

Προσῆλας. ulterius.

Προσῆλας. abominatus est, impexit. ἂν προσῆλας.

Προσῆλας. praeindere, prius arare, proficere, superare.

Προσῆλας. pugna aperta, in priori aciei parte constitutio.

Προσῆλας. nuper, nouiter, promptè.

Προσῆλας. paulo antè, uel dudum.

Προσῆλας. ἢ. ἢ. propositio apud logicos, ut homo ciuitis. Aristotel. in Topicis tradidit πρῶτον esse questionem, quæ in unam duntaxat partem offertur: ut, Sumne diuitie bonæ? quam si in utraq; efferas partē, πρῶτον fiet: ut, Sūne diuitia bonæ, an nō bonæ.

Προσῆλας. in priori acie pugnans.

Προσῆλας. ἢ. ἢ. ἢ. ἢ. praeordino, praepono.

Προσῆλας. τὰ. quæ tectō superiecia sunt ad arcendum umbrem.

Προσῆλας. excuso, id est praeendo,

praeexo, Liban. Item palam offero, profero in medium. Demosth. ὅτι παρὰ. αὐτὸ ἀπολογία πρὸς πρῶτον. Bud. Com.

Προσῆλας. ἢ. ἢ. ἢ. ἢ. protendo, porrigo. Item πρῶτον πρῶτον, hoc est διαπορῶ, in questionem ὁ dubiū reuoco, disputandam esse contendo ad quam rem. Bud. Com. Acti. accus.

Προσῆλας. ἢ. primarius.

Προσῆλας. ἢ. primarius.

Προσῆλας. praeunio.

Προσῆλας. τὰ. dicuntur ἢ τὸ τὸν γάμος δωρεά, uel τὰ τὸ τὸν γάμος δωρεά, ut inquit Pollux: donatio propter nuptias: πρῶτον etiam dicta, ἢ ἢ πρῶτον. Sed refertur etiā ad alias res, ut τὰ προσῆλας τὸ δωρεά, Lucia. id est uelut tyrociniū ὁ initiatium.

Quin ὁ omnia primordia rei diuina faciendæ sic appellatur, Greg. Bud. Com.

Προσῆλας. ἢ. dicebantur ab Atticis, ἢ τὸ τὸν γάμος πρὸς δωρεά.

Sed translate accipitur à Dionys. pro precibus quæ sunt ante sacrosanctam epulationem, aut aliam rem sacram ad quam accingimur. Bud. ibidem.

Προσῆλας. prius mortem obijt.

Προσῆλας. ἢ. ἢ. ἢ. ἢ. initio. Vnde προσῆλας dicebatur sponsa ὁ sponsi, cum se idoneos ὁ puros redderent: quemadmodum ὁ caetera quæque, quæ expiandi gratia ante rem sacram fiebant, eodem uocabulo significari solent. Bud. Com.

Προσῆλας. ἢ. ἢ. ἢ. ἢ. tripli uestibulū.

Προσῆλας. ἢ. ἢ. ἢ. ἢ. prægustator, uorax, qui præmit minoris, ut pluris deinde uendat, propola.

Προσῆλας. ἢ. ἢ. protensus.

Προσῆλας, ὁ.

Et aliquando de tempore dicitur,
ut *πρὸ παλαιότερον νόμον*, antiquiores le-
ges. Aliquando idem quod *ἀνὰρ-
χον*, id est priores partes in beneficio
aliquo collocando occupo, Demost.
Bud. Com.

Προβιχίζομαι, prius promitto.

Προβιπολάμψα, dicuntur τὰ *πρὸ τῶν φέ-
ρα ὄντα*, quae in *ὅτι προσημύει* cen-
sentur, quae praecuntia & antegre-
dientia Latine dici possunt.

Προβιπολάμψα, idem, hoc est supposita.

Προβιπλάω, antesuspicio. (ius.)

Προβιπλος, s. ὁ. manifestus, visibilis, cer-
tus.

Προβιπλάω, melius, utilius, antiquius,
prae stabilius.

Προβιπ, & s. ὁ. ualde conferens, quasi
πρὸ ἱερῶν. Vnde *πρὸ τῶν τιμῶν*, ut
perat pretium facere. Bud. in Annot.

Προβιπ, potius, prae stabilius.

Προβιπλάω, praeterita & primordia na-
turae.

Προβιπ, cminere, excellere, praetextere,
prae bere, uaticinari.

Προβιπλάω, μ. ἀν. π. ἀνα. aperio, palam
facio, faciem praefero, praeluceo, por-
tendo, & significo aliquo prodigio.

Προβιπλος, ἰορ. ὁ. ἡ. perspicuus, pparulus.

Πρόβιπτον, s. ὁ. oraculum, praeuaticia-
natum.

Πρόβιπτος, conspicuus, clarus, celebris.

Προβιπλος, ἰορ. ἀ. defunctorie, id est
quasito praetextui.

Προβιπλάω, μ. ἰορ. π. ἰορ. &

Προβιπλάω, μ. ἰορ. π. ἰορ. capio occasio-
nem, causor, simulo, praetexo, excu-
so. Aetliu. accus.

Πρόβιπτος, ἰορ. ἡ. praetextus, excusatio,
occafio, oratio, causatio, *πρὸ τῶν τιμῶν*.

Πρόβιπτος, ἡ. ἡ. prompta, praeueniens in di-
cendo. (mus.)

Προβιπλάω, s. ὁ. praestantissimus, opti-

Προβιπλος, & melior, praestantior.

Προβιπλος, ἰορ. ὁ. ἡ. proferens, cuius fa-
cies multos annos praefert cum sit
iunior.

Προβιπλος, &

Προβιπλος, profero. Et hoc aliquando
pro obicio, exprobro, *ὁραδίσω*, ut *π. ο.
ἐξ. ὁ. τῶν ἀνθρώπων*. Sic Cicero. Ut
nullū dictū petulans proferatur, id
est obiciatur. Aliquando cito, alle-
go, *παράγωμαι*, *ἀναπολόγημα*, ut liti-
gantes *προβιπτοι* τὰ *δικαιώματα*, uel
eorum patroni. Sic proferre instru-
mentum, in Pandect. Aliquando ὁ
ἐπιδίδωμι, *ἐπιδόω* *ποῖον*, proficio,
incrementum facio. Construitur
cum datiuo, aut accusatiuo.

Πρόβιπτος, μ. ἰορ. π. *πρόβιπτος*, prae dico.

Προβιπλος, as. ἡ. prophetia.

Προβιπλος, μ. ὁ. π. π. uaticinor,
praefugio, interpretor, quasiq̄ antisti-
tis officio perfungor. Neutr. accus.

Προβιπτος, s. ὁ. propheta, antistes.

Προβιπλος, ὁ. ἡ. propheta, antistes
fores. (cus.)

Προβιπλος, praeuenio, *πρόβιπτος*. Aetliu. acc.

Προβιπλος, amicitia.

Προβιπλος, as. ἡ. enuntiatio, pronuntia-
tio, elatio.

Προβιπλος, s. ὁ. eloquēs, enuntiatiuus.

Πρόβιπτος, & s. ὁ. humor cruentus et aquo-
sus intra membranas quibus factus
coninetur.

Πρόβιπτος, locus ante septum, uel
scenam.

Πρόβιπτος, prompta, beneuola, *π. ὁ.
πρῶτα*.

Πρόβιπτος, ὁ. ὁ. promptus, alacris, pro-
pensus, beneuolus, prudens.

Προβιπτος, promptus.

Προβιπτος, fugere.

Προβιπτος, s. ἡ. prae cauitio, specula, ui-
giliā.

Προβιπτος, s. ὁ. speculatio, speculatio.

Προβιπτος.

Προφύλαξ. primus excubitor.

Προφύλαξιμον. praecauo.

Προφύλαξις. fundamenta alicuius rei iacio, praepero.

Προχέωμαι. progredior, cedo.

Προχέω. ης. ἰ. occasio, praetextus, πρόσχημα.

Προχαιρέω. τὰ. dies festus apud Atheniens. quo magistratus finita iam hyeme, et fructibus germinare incipientibus, Mineruae sacra facere omnes solebant.

Πρόχαιρον. labiorum prominens pars.

Πρόχαιρος. ὁ. ὁ. labrosus.

Πρόχαιμασις. ἰ. tempestas quae est ante diem statutum. Veget. lib. 4. ca. 40.

Προχαιρίζομαι. habeo in manibus et pono, promo, ado, ante oculos pono, expromo, represento, Synes. Est etiam deligo, designo, ad aliquid faciendum sumo, et eligo. Luc. in Act. cap. 22. ὁ θεὸς τὸν πατέρα ἡμῶν προχαιρίζεται, delegit te. et ca. 26. προχαιρίζω σε, ut te designarem. Sic Polyb. Plut. in Gal. et Plat. Bud. Cō.

Προχαιρίζω. μ. ἰσω. π. ικα. idem.

Πρόχαιρος. ὁ. expeditus, facilis, promptus, lubes, paratus, uulgaris, omnibus notus. πρόχαιρον ἴω, in promptu erat.

Προχαιρως. promptè, expeditè.

Προχαιρίζω. μ. ἰσω. π. ικα. deligo. à porrigendis digitis, quo gestu suffragabatur olim populus. Actium. accus.

Προχαιρίζω. μ. ἰσω. π. ικα. idem.

Προχαιρίζω. Athenis dicebatur, cum quod in senatu constitutum erat, ad populum id, ut confirmaret, referebatur. Populus autem primò suffragia faciebat, deliberandum ne longius super senatus consilio, an simpliciter recipiendum.

Προχαιμάτα. τὰ. praefusiones.

Πρόχλω. μ. ἰσω. π. ικα. effundo. Actium. accus.

Πρόχλωσις. ἰοι. ἰ. libatio.

Πρόχλωσις. ostium fluminis, in mare effusio.

Πρόχλω. geniculatim, ad genua, in genubus, quasi πᾶσι γόνα.

Πρόχλω. ης. ἰ. uas concavum. Sed προχλὼν, ostia fluminum in mare, et eorum alui, ac fluxus omnis aquae.

Πρόχλωσις. ὁ. ἰ. uas uinarium.

Πρόχλωσις. ἰ. ὁ. marula, ἀμύδι.

Πρόχλωσις. ὁ. ἰ. gutturnium, ἰ. ἄνθος.

Πρόχλω. μ. ἰσω. π. ικα. exagbero.

Πρόχλωσις. ἰοι. ἰ. alluui, libatio.

Πρόχλωσις. ης. ἰ. genus uasis, primitiae, herdea, aqua quae in aurem uictimae infundebatur.

Πρόχλω. effundo.

Πρόχλωσις. αἰ. nates.

Πρόχλωσις. procedo, ut ὁ προχλαῖν πρόχλωμα, bene succedit res.

Πρόχλωσις. propellunt, proterunt.

Πρόχλωσις. ante seipsum perdédus, παρόχλω.

Πρόχλωσις. deserat, remittat, παραχλωσις.

Πρόχλωσις. decliui montium loci.

Πρόχλωσις. deserant.

Πρόχλωσις. prima germina.

Πρόχλωσις. ὁ. ὁ. immaturus, praecox.

Πρόχλωσις. immaturè, in tempestiuitè.

Πρόχλωσις. ἰ. ὁ. ὁ. propulsio.

Πρόχλωσις. mortuorum elatio, funus.

Πρόχλωσις. ἰοι. ὁ. ἰ. uel πρόχλωσις. pedes.

Πρόχλωσις. ης. ἰ. puppis, quod ultima sit in navi.

Πρόχλωσις. à tergo. De uento dicitur cum secundus est.

Πρόχλωσις. ὁ. ἰ. funis, quo naui ad cōtinentem religatur: rudentè Plin. uocat, alij oram.

Πρόχλωσις. funditus, radicitus.

Πρόχλωσις. ὁ. ὁ. ultimus.

Πρόχλωσις. ας. ἰ. radix montis, extre-

mita: montis.

Πρωταγία. τὰ pecunia, quam uterq; liti-
gantium, tam actor, quam reus, in
Prytaneo deponebat, quæ & παρακα-
ταβὼν dicebatur, de quo supra. La-
tine sportula appellatur. Suidas au-
thor est, reditus publicos Athenis
πρωταγία appellari, & eo nomine me-
tallorum uestigialia & fori, id est re-
rum uenditarum & portatorum in-
telligi, & quicquid à socijs uel sub-
ditis pensarcatur, & quicquid ex
manubijs, uel rebus publicatis redi-
geretur, quorum cumulus bina mil-
lia talentum propemodum conficie-
bat. Bud. Com.

Πρωτάγων. α. ῥ. locus Athenis, in quo
iudices & magistratus uersabatur,
cōsultabantq;. Eo in loco quoq; ale-
bantur publicè bene meriti de Rep.
qui honos habebatur maximus, ut
ex Cicrone de Orat. intelligitur, Vt
ei (inquit) uictus quotidianus in pry-
taneo publicè praberetur. Sic di-
ctum quasi πρὸ ταμίῳ, id est critici
ei promptuarium, uel horreum pu-
blicum.

Πρωτανόμοι. μ. ὄνομ. π. ὁμοι. ad-
ducor.

Πρωτανόμ. μ. ὄνομ. π. ὁμοι. uerbum hoc
ab ijs deducitur, qui πρωτάγας uoca-
bantur. quæ erat quinquagenaria
classis, id est ἡ τῶν πενταχοσίων Athe-
nis, quæ in dies quinq; & triginta im-
perijs summam obtinebat: & signifi-
cat regere, moderari, administrare
& condere, & pro imperio cōstituere,
ut τὸν ἀπὸ τῶν πρωτάγας, Isocr.
id est pacem firmavit, & confecit.
Et Aristoph. Achar. ἡμὲν καὶ ἀπὸ τῶν
πρωτανόμων, Nisi consulueris, consilia
agitetis, & de pace agatis. Bud.
Com.

Πρωτάνης. δ. ὁ. &

Πρότασις. ιοι. & in plurali τοῖς πρωτα-
σίαι, & πρωτάσιον. dispensator,
gubernator, questor, frumentorum
præfectus, quasi πρὸ τῶν. Copiose
de hoc uocabulo differit Bud. Com.

Πρῶ. ῥ. πρῶ.

Πρῶτον. nudius tertius.

Πρωθύβης. δ. ὁ. existens in prima puber-
tate, impubis.

Πρωτέριον. α. ὁ. præposterus.

Πρῶτον. paulo ante, primum.

Πρῶτ. manè, intempestiuè, ante tempus
constitutum, πρὸ χρόνου.

Πρῶτα. ας. ἡ. matutina hora.

Πρωτάτα. summo mane.

Πρωτέριος. α. ὁ. tépestiuior, maturior.

Πρωτὸν. primo uere florens.

Πρωβλαστῶν. primo uere germinare.

Πρωβλαστis, &

Πρωβλαστος. α. mature germinans.

Πρῶτα. primum, mane.

Πρωτόν. paulò ante præteritum, hester-
num.

Πρῶτος. matutinus, præcox, præma-
turus.

Πρωτός. α. ὁ. matutinus.

Πρώτη. hora matutina.

Πρώτος. α. ὁ. matutinus.

Πρωσπορα. frumenta quæ præmature
serenda sunt.

Πρωσπορῶ. præmature semino.

Πρωτός. α. ὁ. podex.

Πρωτοστρέφω. aspicere adulterorū na-
tes dum depilantur. ita enim publicè
adulteri plectebantur. Suid.

Πρωσθίας. remissus, dissolutus, pronus

Πρῶν. πρῶνός. ὁ. eminentia montis, &

radix eius, collis.

Πρῶξ. ἀκός. ὁ. ros, Dorice.

Πρῶτος. οἱ. loca incutua.

Πρῶτα. ας. ἡ. prora.

Πρωτάτης. α. ὁ. &

Πρωτοδότης. ἰορ. ὁ. qui hominibus ad prorā imperat, ipsamq; regit.

Πρωτάριος. ὁ. ὁ. qui primus stat.

Πρωτα, pro πρώτα. Atticè, primū. Neutris enim singulariter & pluraliter in aduerbiorum significatione indifferenter ueniunt. Τὰ πρωτα, primae partes. Sic Vergil. r. Emicat Eurialus & munere uictor amici Prima tenet. τὰ πρωτα, uel πρώτα ὥρα, primas referre.

Πρωταγωνιστής. ὁ. ὁ. qui agit primas partes.

Πρωταγωνιστή. primas actionis partes ago.

Πρωταγώνιστος. aduentitia persona, quae semel inducta in principio fabulae, in nullis deinceps partibus fabulae adhibetur.

Πρωτότοπος. ὁ. ὁ. principatus, primus honor, primatum locus. Τὰ πρωτα, id est τὰ πρώτα. Latini etiam primas appellant.

Πρωτάνα. primitia.

Πρωτός. ἰορ. ὁ. Proteus.

Πρωτόν. μ. ὁ. ὁ. π. ὁ. α. priores partes auco, primas teneo, plurimum auctoritatis obtineo. Dicitur quoq; πρωταγών. Eras. prouerb. Alpha pugnatorum.

Πρῶτος. ὁ. ὁ. primus.

Πρώμικος. ἰορ. ὁ. ὁ. pars corporis circa umbilicum, ἐὼ quòd ibi sectio in corporibus primò fiat.

Πρωτάλος. primū nauigans, πρωτόπλος.

Πρωτόβαθρος. ὁ. ὁ. qui in eminentissimo loco sedet, ὁ πρωτοβάθρος ἀξιώθας.

Πρωτοβόλῃ. priorem iaculari.

Πρωτόβολος. equus, qui iam primum dentes emisit, pullus.

Πρωτογῆστος. ὁ. ὁ. praegustator, quales sunt in principum aulis.

Πρωτόγονος. ὁ. ὁ. primogenitus.

Πρωτόγυνος. primò enixus.

Πρωτοθυσία. ὁ. ὁ. prima cōiuij portio.

Πρωτοκαθίστα. ὁ. ὁ. prima cathedra.

Πρωτοκέραιος. ὁ. ὁ. primicerius.

Πρωτοκλισία. ὁ. ὁ. primus recubitus.

Πρωτόκοπος ἄμυρ, uel πρωτόκοπος πόα dicitur, quae primum tondeatur. Bud. Com.

Πρωτόλα. τὰ. primitia frugum, primas spolia.

Πρωτολαγῆ. primas partes occupare in actione, primò agere.

Πρωτολαγία. prima partes agendi.

Πρωτόμυθος. ὁ. ὁ. clypei umbilicus.

Πρῶτον. primum. usurpatur saepe uice comparatiui.

Πρωτόναος. primum nauigans, aut qui primū nauis in aliquem locum uenit.

Πρωτοπαγής. ἰορ. ὁ. ὁ.

Πρωτοπαγής. ὁ. ὁ. nuper uel primò fabricatus.

Πρωτόπλοος. ὁ. ὁ. primo fictus & creditus, ut Adam.

Πρωτόπλος. ὁ. ὁ. primo nauigans. Epitheton nauis nouae.

Πρωτοπορία. dicitur de ijs qui primò incedunt.

Πρωτόποις. ὁ. ὁ. quae uirgo iam primum nupsit marito, πρωτόπαρος.

Πρωτοπρία. ὁ. ὁ. quod primum exigitur.

Πρῶτος. ὁ. ὁ. primus.

Πρωτός. fortuna subiectus.

Πρωτοστάς. ὁ. ὁ. praestans, ἀπὸ πρωτοστάς.

Πρωτόγονος. τὰ. primogenia.

Πρωτόγονος. ὁ. ὁ. primogenitus.

Πρωτόγονος. ὁ. ὁ. primò enixa.

Πρωτόγονος. ὁ. ὁ. primum alicuius sacris initiati.

Πρωτόγονος. ὁ. ὁ. uicis quae prima putatur.

Πρωτόγονος. ὁ. ὁ. in primis puto.

Πρωτόγονος. ὁ. ὁ. exemplar.

Πρωτόγονος. ὁ. ὁ. primitiuus.

Πίστρη. sternuto, *πίστρημα*.

Πτασμα. αἶθε. ἢ. error, peccatum, delictum, crimen, casus, lapsus quilibet, detrimentum, damnum. Refertur & ad fabularum exactionem in ludis scenicis, quam Terent. in prolo. Ecyre calamitatem appellat.

Πταῖν. μ. αἶσω. π. αμα. est proprie impingere ad quippiā, ac labi. Leuius est, quā cadere: quemadmodum et impingere potest qui non planē concidat. Ponitur itaq; pro errore peccare, delinquere. Neutr. absol.

Πράνις. ιδος. pavidus.

Πρακισμός. ὅ. ὁ. timiditas.

Πρακμήν. timere, pauere.

Πράμν. &. uolans.

Πρανόρ. π. ἢ. culina.

Πράξ. κός. pavidus, Αἶθός, αἶθξ.

Πταρμικός. ὅ. ὁ. habens uim ciendi sterutamenta, sternutationem prouocans ac proliciens, sternutatorium. Vnde *πταρμική. ἡ. ὁ.* herba, quasi sterutamentaria.

Πταρμός. ὅ. ὁ. sternutatio, sternutamentum.

Πράνν, &

Πάστρη, & *πίστρημα*. sternuto. Neutr. absol.

Πράξ. μ. ἡσω. ἄόρ. β. ἡσλν. uolare. Neut.

Πτ. syllabica est adiectio, facta per syncopam ἀ ποτὶ & τίνε pro cur.

Πτῶλα. ας. ἡ. &

Πτῶλος. ὅ. ὁ. ulmus. Item urbis nomen.

Πτῶλορον. iugerum, *πῶλορον*.

Πτίριος. alatus, *πτιροίος*.

Πτόβις. filix herba.

Πτίρην. ὑτ. ἡ. calcaneum. ἀπὸ τοῦ πῶτῃ proculcare, et ἵπα terra. Vnde et *πτίρην τῆς πόλεως*, apud Lycophronem.

Πτῖρσιρ. ἔπος. ὁ. calcar.

Πτῖρσις. αἶ. fundum, & bases peluuium medicorum.

Πτῖρσις. μ. ἡσω. π. ἡσλν. supplantatio. Acli.

Πτῖρσιός. ὅ. ὁ. supplantatio, dolus, insidia.

Πτῖρσις. π. ὁ. supplantator.

Πτῖρσιός. ὁ. ὁ. pennis uerberatus, *ταξὶς*.

Πτῖρσιός. π. ὁ. calcaneis strepitum mouere, supplodere pedibus.

Πτῖρσιός. ὁ. ὁ. uolatilis, uelox. Vnde

Πτῖρσιός. dicuntur uerba quasi alata, siue pennigera, quod ueluti misilia sunt uelocia, ac animum uulnerantia, instar sagittarum.

Πτῖρσιός. ὅ. ὁ. penna, ala, *οὐλν*. Vocantur itē *πτῖρσιός*, seu *πτῖρσιόματα* in re adificatoria muri duo in altitudinem consurgentes alarum instar.

Πτῖρσιός. π. ὁ. pennas dimitto.

Πτῖρσιός. π. ὁ. pennatus.

Πτῖρσιός. uolucrum fieri. Dicitur etiam per metaphoram *ἀνὴρ τῷ αἰσῶτι*, *δα*, hoc est *αἰσῶτις*, spe erigi & animo exultare, quasi alitem fieri: quia animus sic gestiens consistere nescit & sibi constare, Gregor. Bud. Com.

Πτῖρσιός. ὁ. uocantur cursores, *ταξὶς* bellarij ac nuntij, quod hi peregrē proficiscentes (ut Dion. scribit) *σῖρ*, rectas in capite pennas gestare solebant. Plutar. in Othone, καὶ *πτῖρσιός* *ποὶ σωχῆς ἰσοίτηρ*, ἀπὸ τῆς *πτοχῆς* *ἡλν* *εὐφρόνως*. Et pterophori *αἰσῖ* due adueniebant, illi subinde accedere quippiam afferentes. Ad id *ταξὶς* uendalem quoq; alluissē putant nonnulli,

Tanquam de Catīs aliquid, *τορῖς* Sicambrijs

Dicturus, tanquā diuersis partibus orbis

Anxia praecepiti uenisset epistola penna.

Deducitur

Deducitur autem uox ἀλ τῷ ἀλάρῳ ἢ ἡλάρῳ. Est & in Septentrionibus ad Rhodos montes regio hoc nomine nuncupata, ab assiduoniuis casu, pennarum quadam similitudine, Herodoto & Plinio authoribus. Sic enim stulti opinabantur, aerem operire esse pennas, proindeque non patere in longinqua prospectum, neque transitum. Item ordo quidam militaris hoc nomine appellabatur, διὰ τὴν ἰσὶν ἡρώτων ἀλάρῳ, id est propter cristas quas in cono gestant. Item sacerdotum genus apud Aegyptios.

Πτεροπόδες. oi. plumati.

Πτερόν. πῶ. μ. ἰσῶ. π. π. α. alas accommodo: quod ad nauem transulsi Greg. ἡ νεὺς ἐκ νεφέων ἀνέβηται, καὶ τῷ ἰσῶ ἀλάρῳ. Et Vergil. Aen. 3. Et uelorum pandimus alas. Et Plato Polit. 5. ἀλάρῳ appellauit equites & pedibus facere. Bud. Com.

Πτερόν. μ. ἰσῶ. π. π. α. uolaturio, alas moueo. De auibus proprie dicitur adhuc pennas immauris uolare gestientibus, sed frustra. Translate ponitur pro frustra & inaniter conari, Aristoph. Plut. ἀλλὰ πτερόν τῷ ἀλάρῳ, Frustranugaris, nihil promoues, nihil agis. Lucian. usurpauit proindecore & scurriliter gestacula & Eras. Chiliad. & Bud. Com.

Πτερόν. σ. ἰ. ἰ. ala, uel potius parua ala. est enim diminutiuum ἀλάρῳ. Accipitur pinnaculo apud Matth. 4. quod in alarum morem motetur. Item membranula oculi sub angulo oriens, quae ita augetur quandoque ut pupillam operiat.

Πτερόν. α. τὰ. pars membri mulieris.

Πτερόν. α. α. cicada.

Πτερόν. α. α. ala, plausus & quassatio

alarum, ut apud Plin. de gallinaceis, Diem ueniens nuntiatur cantu, ipsum uero cantum plausu laterum. Item latior temonis pars: & uestis pars circa fimbrias.

Πτερόν. α. α. i. genus herbae, uulgo filix fanaria dicitur.

Πτερόν. α. α. i. idem quod ἀλάρῳ: uel cum latera alis suis ferunt, ut gallinacei ante cantum, Luciano. Bud.

Πτερόν. α. α. i. (Com.)

Πτερόν. α. α. i. pinna & muri in edificijs ab alarum similitudine.

Πτερόν. α. α. i.

Πτερόν. α. α. i. pennatus, alatus.

Πτερόν. α. α. i. ἀλάρῳ.

Πτερόν. α. α. i. uolatus auium.

Πτερόν. α. α. i.

Πτερόν. μ. ἰσῶ. π. π. α. ἀλάρῳ. ἢ ἰσῶ. uolare. Neut. absol.

Πτερόν. α. α. i. uolatilis, alatus.

Πτερόν. α. α. i. uolatus.

Πτερόν. μ. ἰσῶ. π. π. α. i. timeo, inhorreo, metu trepido & contrahor, percelor, expauesco, fugito, terreo.

Πτερόν. α. α. i. pluma, penna mollis, uelum, remus.

Πτερόν. α. α. i. caluus, supercilijs depilatis.

Πτερόν. α. α. i. oculorum uitium, cum pili superioris palpebrae defluunt, uel cum conuertuntur, pupillamque impediunt, uel ordine duplici super nascuntur.

Πτερόν. α. α. i. quae membrana sicca uolat.

Πτερόν. α. α. i. genus cantilene.

Πτερόν. α. α. i. prifana, hordeum, uel tritum cum decortatum, fursur. Apud Calum. pulvis genus ex farina hordeacea, cui maxima restaurandarum uirium uis inest, & nutriendi.

Πτερόν. α. α. i. purgo, decortico, quod pinsendo fit in hordeo & alijs frugibus. Bud. Com.

Πανικόν. ὁ. ῥ. cantionis species.
 Πάσας. ἰ. pauor, timor, tumultus.
 Πάλλω. μ. ἴσω. π. ἡκα. timeo, abeo
 in stuprem, animo percellor, pauo-
 re perfundor, consternor.
 Πρόω. μ. ἴσω. π. ἡκα. terreo, afficio spe
 uel metu, hallucinor. Aëtiu. accus.
 Προήμω. ὁ. ἴππου. studiosus equorum.
 Πρόστος. ἰος. ἰ. stupor, astonitio, affe-
 ctio, uagabunditas.
 Προιά. δς. ἰ. pauor, pro stia.
 Προίω. μ. ἴσω. π. ἡκα. terreo, pro
 stia.
 Προίος. timor, tumultus.
 Πρόνθορος. ὁ. ῥ. ὅ.
 Πρόνθορος. oppidum, urbs.
 Προημίω. belligero.
 Προηπόρθος. ὁ. ὅ. ὅ.
 Προηπόρθος. urbis populator, uel ex-
 puginator, quales Vlysses ὅ. Achila
 les appellatur apud Homerum.
 Πρόης. ἰος. ἰ. ὅ.
 Πρόησμος. αἶς. ῥ. ciuitas.
 Προῖος. ὁ. ὅ. ramus, germen.
 Προέμος. celer, prudens.
 Προέρμος. ου. ὅ. sternuatio, pro stia μὲν
 Aeolicè.
 Πρύας. species aspidis à spuendo.
 Πρύλως. ὁ. ῥ. spuma maris, sputum, sa-
 lina, peluis tonsoria.
 Πρύμα. δς. ῥ. significat quippiam du-
 plicato compositum, aut complica-
 tum, ut linteum: quod ὅ. διπλωμα
 dicitur, ὅ. πῆξ.
 Πτυκτίον. ὁ. ὅ. ruga, libellus.
 Πτυκτίς. ὁ. ὅ. plicatus, conuolutus.
 Πτωόν. preceps.
 Πτύξ. ῥός. ὅ. uel πῆξ. plica.
 Πτύγαντος. cancri epitheton.
 Πτύον. ὁ. ῥ. uentilabrum, instrumen-
 tum quo grana repurgantur à pa-
 leis, θείωξ.
 Πτυώω. cum uentilabro.

Πυρμός. metus, horror.
 Πύρομαι. concubor, consternor ami-
 no, ὅ. percellor, pauore persum-
 dor, ἡκλήμαι, tumultuor. Dis-
 citur etiam cum aus se uel pullos
 rostro scalpit.
 Πύσμα, ὅ. πύσσω. αἶς. ῥ. sputum.
 Πύσω. μ. ὕψω. π. ἡκα. plico, contraho
 in rugam. Aëtiu. accus.
 Πύχην. ἡς. ἰ. plicatio.
 Πυχία. ἡς. ἰ. concauitas, uallis.
 Πυχί. ὧ. rugoso.
 Πυχίδης. ἰος. ὅ. ἰ. rugosus.
 Πύω. μ. ὕσω. π. ἡκα. spuo, excreo.
 Πυκασίμω. formidare, δαμάω.
 Πύωμα. αἶς. ῥ. casus, ruina. Item ead-
 dauer, à cadendo dictum, hoc est ὅ.
 τῷ πῆξιν, quemadmodum ὅ. Latinis.
 Πύξ. ῥός. ὅ. timidus. Vnde proleptice
 ponitur, à timiditate, hoc est ὅ.
 πῆξιν.
 Πύσιμω. ὁ. ὅ. caducius.
 Πύσις. ἰος. ἰ. idem quod πύμα.
 Πυκάζω, ὅ.
 Πύσω, Ionice pro stia. μ. ὕσω. π. ἡκα.
 formido, timeo. Aëtiu.
 Πυτός. cadens.
 Πυχία. αἶς. ἰ. inopia, mendicitas.
 Πυχίω. μ. ὕσω. π. ἡκα. inops dego,
 mendico. Neut. absol.
 Πυχίης. ὁ. ὅ. mendicatorius.
 Πυχίτης. ὁ. ὅ. mendicior.
 Πυχοποιός. parans mendicitatem.
 Πυχός. ὁ. ὅ. inops, mendicus.

Π Υ.

Πυανψίος. ὁ. ὅ. mēsis apud Athenien-
 ses is, qui Romanis est october, si
 Theodoro credimus, in quo celebra-
 bantur πύανψια festa Apollini sa-
 cra, quibus πύανα coquebant, hoc
 est fabas ὅ. legumina quaedam, una
 de ὅ. nomen mensis.
 Πυανίς. faba, legumen.

Πύαρ. coagulum.

Πύαρτος. decoctum lac, quod statim à pari emulgetur, colostrum.

Πύρρος. s. posticus.

Πύρρος. s. ò. salax, libidinosus.

Πύραρος. s. aquila genus cauda albi-
cæte. Item qui est albo podice, mol-
lis & effeminatus. à πυρ & ἄρης.

Πύρ. s. i. nates.

Πύρμος. s. ò. pygmeus, quasi πύρμος,
quod cubitales ferè sint, & ternos
dodrantes non excedant, ut scribit
Plinius.

Πύματος. s. ò. instabilis.

Πύμαχος. ar. ò. castuum pugna.

Πύμαχος. s. ò. pugil.

Πύμα. is. ò. castus, pugnis, pugila-
tus, id est certaminis genus, quod
castibus exercebatur. Plutar. de Ly-
curgo, πυμίδι ἢ καὶ πυματίον ἔχον
πίσθια ἰσχυρότερ. De eo Verg. quod
Aen. 5.

Πυολαμπιδε. cicindule.

Πυός. s. ò. &

Πυοσκόπης. brevis, & genus animalis.

Πυοσκόπος. ov. ò. ornatus, leno, ἢ μαυρί-
στια, scortillum. Hesiod. μὴ δὲ γυνὴ σκ-
πυοσκόπος ἀπατάτω.

Πυόσιον. s. ò. cubitale, ulna.

Πυόρ. ὄνος. ò. cubitus.

Πύριον. s. &

Πύρις. ides. ò. &

Πύριον. s. ò. &

Πύριος. s. ò. scyphus, urna. Pollux inter
uasa balnearia ponit, quam αἰγύρια
καὶ πυρία vocant. Videtur autem πύριος
concauus locus fuisse in quo ablue-
retur: quanvis & theca rectè dica-
tur πύριος. Nonnulli πύριον balnei
folia interpretantur. Significat etiā
hoc nomen id quod palam Latini vo-
cant in annulo, ubi scilicet germa
includitur.

Πύρρα. s. coagulum.

Πύρα. ad suppurationem perduco.

Πύραος. s. ò. Pythij carminis canitor.
πύριον enim carmen præana voca-
bant.

Πύριον. Pythium oraculum, siue ora-
culi locus. Huc ex omni orbe praua
religione incussa, qua se hominum
uanitas confundebat, uiri multa di-
gnitate insignes, frequentes consul-
tum ibant, eaq; ex omnibus uera &
λόγῃ clarissimā oracula habita sunt.
Quare regum populorumq; amplis-
simis donis & multarū urbium the-
sauris refertum hoc templum fuit.
Alexan. Genial. lib. 6. cap. 2.

Πύρια, uel πύρα. τὰ. ludi in honorem
Apollinis institui. Pythia perdomi-
ta serpentis nomine dicti, ut canit
Ouidius.

Πύρια. uates Apollinei, uaticinantes
phæbades.

Πύριον. τὸ. Apollinis templum.

Πύριος. Apollinis cognomen à Psychone
serpente, quem iaculis suis intere-
nisse fertur: uel à discendi usu atq;
interrogandi, hoc est ἐκ τῆς ψυχῆς
ὄρα. Hac uoce comprehendeban-
tur etiam qui Delphos ad consulē-
dum oraculum mittebantur, qui pu-
blice cum regibus cibaria habebāt,
& uescebantur unā.

Πύριον. αἶ. spica.

Πύριον. funditus, prorsus.

Πύριον. ὄνος. ò. fundum, imum, solum,
propago, radix.

Πύριον. in Pythijs: idē sine præpositio-
ne, sicut ὀνομασίου καὶ ἰσχυρό.

Πύριον. à Pythio correptus, furens.

Πύριον. putresco, interrogo, audio.

Πύριον. ioc. ò. uates Pythicus.

Πύριον. audierunt, rescierunt.

Πύριον. s. τὸ. oraculum Apollinis,

fors edita à Pythio.

Πύθω. μ. ὄσω. π. υνα. putrefacio. Aëliu.
accusf.

Πύθω. eos. ἡ. putrefactio, & urbs Phocidis.

Πύθω Α. adverb. ad locū oraculi Apollinis Pythij.

Πύθωρ. υρος. ὁ. Pytho serpens, draco.
ἵε̃ spiritus diuinator, quo qui cor-
repti sunt, πυθωνιοὶ appellantur.
Πύθωρ. h. tradit Πύθωρ suo tempo-
re uocatum fuisse, quem olim Ἰηασφί-
μων uocabant, & ὀφρηλῖα. Tibul-
lus in famin. gen. Delphica Python
dixit.

Πύκα. ornate, prudenter, affabre, fre-
quenter, dense.

Πύκω. μ. ὄσω. π. ανα. tego, denso, or-
no, corono, compono me, decorē me
gero. Aëliu. accusf.

Πυκαδῆς. υρος. ὁ. coopertus.

Πυκασμός. densitas, confipatio, συμ-
πύκνσις.

Πυκίμυδης. υος. ὁ. ἡ. prudēs, accuratus.

Πυκινός. ἡ. ὁ. densus, prudens, tuus,
creber.

Πυκινόφρων. υρος. ὁ. prudens, σόφρων.

Πύκα. prudenter, dense, crebrò.

Πυκνός. uetus.

Πυκνίτης. locus concionis Athenis, qui
& πυξ dicebatur.

Πυκνὸν ἐλκυος. qui quodlibet pericu-
lum intrepidè adit.

Πυκνόκομον. s. pycnocomon herba.

Πυκνός. & densus radice.

Πυκνός. ἡ. ὁ. densus, obscurus, frequēs,
spissus, succi plenus.

Πυκνόςυλος. cuius intercolumnio unius
& dimidiata columnæ crassitudo
interponi potest.

Πυκνότης. densitas, prudentia.

Πυκνός. μ. ὄσω. π. ανα. denso, solido.
Aëliu.

Πύκνωμα. ἄδ. s. ὁ.

Πύκνωσις. ιος. ἡ. &

Πυκνότης. υτος. ἡ. densitas, spissitudo.

Πυκνῶμα. s. ὁ. locus in quo pugiles exer-
centur, armarium libellorum.

Πυκνόμοι, &

Πυκνῶ. μ. ὄσω. π. ανα. pugno. id est pu-
gnis decerio. Accipitur pro quouis
modo contendere. Lucian. τῷ κατα-
ράτης οἰκονόμοις ἀσποντάων. Et

Πόκτις. s. ὁ. pugil. πίκτις πόκτις, bel-
lum durum, ut Lucian. dixit.

Πυκτίς. ἄ. fidicula.

Πυκτική. ἡ. s. ars pugilis.

Πυκτικός. pugilum certamini aptus.

Πυκτίς, &

Πυκτίς. ἰδός. ἡ. libellus, tabula, epistola.
ὅτι τῷ πυκτίῳ, quod est ἀσφαλῆς ὄσω,
καὶ συγκαλῆς ὄσω.

Πυκτὴ. idem.

Πυλαγόρης. s. ὁ. legatus, qui è singulis
Græcorum ciuitatibus ad Amphic-
tyonum conuentum mittebatur. &
τῷ ἐκ πυλάων ἀγέρῳ, nempe quod
ad Pylæam conuenirent. Appellaban-
tur quoq̃ ἱερνύμωνες.

Πυλάδης. s. ὁ. Pylades.

Πύλαι. ἄ. locus Græciæ, quem Thermo-
pylas aliàs uocant, nomine imposi-
to, quod Pylades illic ob Clytemne-
stra eadem primus sit damnatus.

Πυλάια. conuentus Amphictyonum ad
Thermopylas, & locus ipse ubi con-
ueniebant qui dicebantur πυλαγόρες.

Πύλαι. & extra portam.

Πυλαῖος. & homo nihili, ὁ μηδὲν ὠνί-
μι τὴν λήσων, μὴ τὴν πύλων.

Πυλαῖος. ἰδός. ἡ. epitheton Mineræ,
quia in portis urbium pingebatur.
Πυλάγρης. s. ὁ. habens portas ualidas &
benè compactas, ἀδελφῶν &.

Πυλαγρός, uel πυλαγρός, &

Πυλαγρός. ἡ. ὁ. ianitor, custos.

Πυλαῖος

Πολύαις. genus ornamenti muliebris, serica.

Πόλυ. α. ἡ. porta, columma ex lapide quadrato, uel latereculis.

Πολυμήνης. ἰος. ὁ. ἡ. in Pylo urbe genius, ut Nestor.

Πολυήροι. publicani, qui & panegyres curant.

Πόλυς. lanugo, pili qui in anu nascuntur.

Πύλος. α. ὁ. Pylius.

Πολίς. ἰδος. ἡ. portula.

Πωπία. frango, dico, diuulgo.

Πύλος. α. pro πύλα apud poetas.

Πεπλοῦς. malorum plenus.

Πελάγ. ὄρος. ὁ. uestibulum, ianua.

Πελαγῶν. ianitiorem esse, portas seruas, ut Hora apud Homerum in calo.

Πελάγ. α. ὁ. ianitoris officina.

Πωπός. ὁ. ὁ. ianitor, portatum custos, dia praefectus. Sic etiam medicis uocatur inferius uentriculi orificiū.

Πύμας. α. ὁ. ultimus.

Πυμῶν. α. ἰος. ὁ. ἡ. pinguis.

Πυδῶν. α. ἰος. ὁ. manubrium gladij, basis, unde calix ἀπὸ πυδῶντος pedibus carens, aut pertusus.

Πυδῶν. α. ἰος. ὁ. ἀπὸ πυδῶντος. audio, in terrogo, intelligo, cognosco. Depon. accus.

Πυλῶν. α. ἰος. ὁ. ἀπὸ πυλῶντος. legumina cocta, καὶ πυλῶν, ὁ. ἡ. πυλῶν.

Πύξ. aduerb. pugnis, καὶ δύλας.

Πύξ. aduerb. pugnis, καὶ δύλας.

Πύξ. aduerb. pugnis, καὶ δύλας.

Πύξ. aduerb. pugnis, καὶ δύλας.

Πύξ. aduerb. pugnis, καὶ δύλας.

Πύξ. aduerb. pugnis, καὶ δύλας.

Πύξ. aduerb. pugnis, καὶ δύλας.

Πύξ. aduerb. pugnis, καὶ δύλας.

Πύξ. aduerb. pugnis, καὶ δύλας.

Πύξ. aduerb. pugnis, καὶ δύλας.

Πύξ. aduerb. pugnis, καὶ δύλας.

Πυφῶν. α. ἰος. ὁ. ἡ. habens colorem buxum.

Πύξ. α. ὁ. buxus.

Πυφῶν. α. ἰος. ὁ. buxus.

Πύξ. α. ὁ. buxus.

Πύξ. α. ὁ. buxus.

Πύξ. α. ὁ. buxus.

Πύξ. α. ὁ. buxus.

Πύξ. α. ὁ. buxus.

Πύξ. α. ὁ. buxus.

Πύξ. α. ὁ. buxus.

Πύξ. α. ὁ. buxus.

Πύξ. α. ὁ. buxus.

Πύξ. α. ὁ. buxus.

Πύξ. α. ὁ. buxus.

Πύξ. α. ὁ. buxus.

Πύξ. α. ὁ. buxus.

Πύξ. α. ὁ. buxus.

Πύξ. α. ὁ. buxus.

Πύξ. α. ὁ. buxus.

Πύξ. α. ὁ. buxus.

Πύξ. α. ὁ. buxus.

Πύξ. α. ὁ. buxus.

Πύξ. α. ὁ. buxus.

Πύξ. α. ὁ. buxus.

Πύξ. α. ὁ. buxus.

Πύξ. α. ὁ. buxus.

Πύξ. α. ὁ. buxus.

Πύξ. α. ὁ. buxus.

Πυρράδιον. instar turris.
 Πυρρυνόμα. ὁ
 Πυρρυνόμα. μ. ἡσ. π. κ. κ. ὁ
 Πυρρυνόμα. sum in arce, contineo me
 intra muros, muros defendo.
 Πυρρῖνος. excelsē, instar turris.
 Πυρρῖος. ὁ. ὁ. pars tiremis, sicut ὁ πυρ
 ρῖος.
 Πυρρῖνος. armarium, arca in turris si-
 militudinem.
 Πυρρῖται. passerum species Aegin. li. i.
 Πυρρῖδαιος. ἰος. ἰ. turris munia, propu-
 gnaculum, uel domus in modum tur-
 ris aedificata, ut exponit D. Hiero-
 nymus.
 Πύργος. ὁ. ὁ. turris, pyrgus, ὁ militaris
 ordo quadringentos uiros cōtinens,
 turma equestris.
 Πυρρῖος. ὁ. pars quadam nauis.
 Πυρρῖος. ὁ. ἰ. turrisfer. Epitheton
 Rheæ.
 Πυρρῖος. μ. ὁ. σ. π. κ. α. turrisficus. Neutr.
 absol.
 Πύρραδα, uel πύρραμα. focus, farnen-
 ta, fascēs.
 Πύρρα. ὁ. ὁ. focus, thymiamaterium.
 Πυρρῖα. ἰ. ὁ
 Πυρρῖος. ἰ. ὁ. febris. ἂ πύρ dicitur quem
 admodum Latinis à feruendo.
 Πυρρῖα. febricitio.
 Πυρρῖος. ὁ. comburens, igne uastans.
 Πυρρῖ. focus, rogos.
 Πυρρῖα. τὰ. ligna quæ collisa ignem ex-
 dunt, siue lapides idem facientes,
 igniaria.
 Πυρρῖ. nucleus, acinus.
 Πυρρῖος. ὁ. ὁ. frugifer.
 Πυρρῖ. ὁ. ὁ. balnei genus, solium. ἰ. ἰ
 τῷ βαλανίῳ πύρρος. ὁ. Pyria urbs
 Lesbi.
 Πυρρῖα. fomentum.
 Πυρρῖ. fouere.
 Πυρρῖος. ὁ. ὁ. locus ubi sit ignis, uel

balnei genus, quod seneca sudato-
 rium uocat. alij πυρρῖος.
 Πυρρῖος. ὁ. ὁ. πυρρῖος, de quo supra.
 Πυρρῖα. τὰ. animalia quædam igni ui-
 uentia.
 Πυρρῖος. ὁ. igniculus.
 Πυρρῖος. ὁ. ὁ. πυρρῖος siue πυρρῖος. ἰ. ὁ
 πυρρῖος, ὁ γίνετα ἰκ τοῦ πυρρῖος
 πυρρῖος.
 Πυρρῖος. ὁ. ὁ. ἰ. ignitus.
 Πυρρῖος. ὁ. ὁ. idem, ambustus.
 Πυρρῖος. ὁ. ὁ. ferrum igne elaboratum,
 ὁ percussum. ὁ. τῷ πυρρῖος.
 Πυρρῖος. ὁ. ὁ. uermiculus
 quidam in tenebris lucens, siue inse-
 ctum minutum, quem etiam πυρρῖος
 uocant: cicindela, noctiluca.
 Πυρρῖος. feruens in pugna, iniunctus
 pugnando, ὁ lapidis species.
 Πυρρῖ. acuta spina.
 Πυρρῖ. nucleus, osiculū intra oleam,
 lapillus ignitus. ὁ. ὁ. πυρρῖος, ὁ
 πυρρῖος.
 Πυρρῖος. ὁ. ὁ. igneus.
 Πυρρῖος. ὁ. ὁ. ἰ. similis nucleo.
 Πυρρῖ. igniarius, id est id quo ignis ex-
 licitur, constat silice ὁ ferro, quæ
 collisa ignem excutunt. Dicitur
 etiam πυρρῖος ὁ πυρρῖος.
 Πυρρῖος. ὁ. ὁ. ab igne resonans.
 Πυρρῖ. ardeo.
 Πυρρῖος. ὁ. ὁ. pyrites lapis ex quo ignis
 excutitur. Lucian. in Sacrif. hoc no-
 mine Vulcanum uocat, quod circa
 gnem perpetuū uersetur.
 Πυρρῖος. ὁ. ὁ. panis triuiceus.
 Πυρρῖος. ὁ. ὁ. πυρρῖος, rogos, incendium,
 apriatio, flamma.
 Πυρρῖος. ὁ. ὁ. panis, frustum panis. ὁ. ὁ
 πυρρῖος.
 Πυρρῖος. ὁ. ὁ. maturus, comestibilis.
 Πυρρῖος. ὁ. ὁ. panis, cibis, buccella.
 Πυρρῖος. ὁ. ὁ. celum ignitum.

Πυρρόδωτος. focus, culina.

Πυρόντος. ὄντος. ὁ. calidus, ignitus, Martis sydus.

Πυρόρ. ῥ. rogas, astus.

Πυρόρομαι. μ. ὁσμαι. π. ὁμα. ignesco. Depon. absol.

Πυρόρραγος. igne fractus.

Πυρόρρασις. ῥος. frustum camini ignis ut rescissum, πυρόρραγος proprie dicitur. Vnde pro inutili & rerum suarum consumptore accipitur metaphorice. Suid.

Πυρόρ. ἄ. ὁ. triticum, ὄντος, καὶ ὁ γάρβος.

Πυρόρριος. ῥ. ὁ. frugifer, frumentifer. Scribit quosq; Alexand. Genial. li. γ. ca. γ. cum morem Græcis fuisse, ut quoties procinctæ acies congregi se pararent, ante prima signa staret uates laureos ferens ramos, & corollas, illiq; πυρόρριον nomen fuisse, quoniam lampada præferret, quem iolare summum habebatur nefas, quod legati munere funderetur. Dicitur & πυρόρριος.

Πυρόρριος. ῥος. ὁ. flauus.

Πυρόρ. μ. ἔσω. π. ὠκα. igne examino, πικράω, cande facio, incendo, comburo. Aëliu.

Πυρόρρσις. ῥος. ἰ. populatio ignei imbris, incendium.

Πυρόρρσις. μ. ἔσω. π. κα. incendo, igne depopulo, igne uasto. Proprie cum signum datur socijs aut hostibus instantibus, ignem uerto.

Πυρόρρα. ἄ. ἰ. Pyrrha.

Πυρόρραγος. fractus, & dissiliens igne.

Πυρόρραγος. flauus, rutilus.

Πυρόρρας. ὁ. serpentis genus ab igneo colore.

Πυρόρριος. ἄ. ἰ. pyrrhica, genus tripudij, quod armati peragebant, saltus, tripudium armatorum in pugna ad confidentia ostentationem, ut hostes in

de contemni se putarent.

Πυρόρριος. salto, tripudio.

Πυρόρριος. ὁ. pyrrhichius pes : & ῥίος fuluus pro πυρόρριος, Dorice.

Πυρόρριος. ὁ. pyrrhicharius siue putrica rhytmis saltantes.

Πυρόρριος. ὁ. fuluus, facie seu oculis igneis.

Πυρόρριος. ὁ. Pyrrhus.

Πυρόρριος. ὁ. flauus crines.

Πυρόρριος. μ. ὁσμαι. illustror, eluceo. Item sic ut

Πυρόρριος. igne sublato do signum facem præfero, præluceo. Ad uerbum sonat & πυρόρριος, ignem excitare.

Πυρόρριος. μ. ἔσω. π. κα. idem.

Πυρόρριος. ὁ. capite flauo, flaua casarie.

Πυρόρριος. ὁ. decorticati ab igne, cute priuati, adusti.

Πυρόρριος. ὁ. flamma, flauus, facula, luminare, fax. Et festum quoddam antiquarium Argiui πυρόρριον uocant, quoniam emensi periculum à Danao Lyncaus, & Hypermetra, facibus consecuta saluus è longinquis speculis signa prætulere.

Πυρόρριος. ὁ. uas capax, in quo ligna succensa imponebantur.

Πυρόρριος. ὁ. ignifer, πυρόρριος.

Πυρόρριος. ὁ. ignitus.

Πυρόρριος. ἰ. exploratio quæ fit pignus.

Πυρόρριος. ἰ. habens naturam feruidam.

Πυρόρριος. putrefaciet.

Πυρόρριος. interrogatio.

Πυρόρριος. ἰ. audire, interrogatio, rumor.

Πυρόρριος. μ. ἔσω. π. κα. excreo, spuo. à uerbo πύω deductum, uel πύω.

Πυρόρριος. ἰ. uas uinariū, πύμα & πύμα.

ΠΩ, Dorice pro πώ. ὅ. ubi, unde.

Πῶ. possideo.

Πάωρ. ὠρος. ὁ. barba, ἄλων. ἡβη
eis quoq; apud poetas cuspidēs seu
spicula significat, quæ Homer. γῆρας
ἄρας uocat.

Πωγνία. ατ. quasi stellam barbaram
dicas.

Πωγνίας. ου. ὁ. &

Πωγνίτης. ου. ὁ. barbatus. Iouis epi-
theton.

Πάγων. &. ὁ. idem, uirilis.

Πωγωνοτροφία. ατ. ἡ. gestatio barbæ.

Πάνα. τὰ. pecora, greges. à recto πᾶσι.

Πωλία. armentum apud Vlpian. Varro
equariam uocauit, equorum discipli-
na & institutio.

Πωλημα. μ. ἡγομαι. π. ἡμαι. uersor. Des-
ponens.

Πάλασις. cura & industria equas ad-
missariosq; alendi, & admissuræ fa-
ciendæ.

Πωλοτικός. πωλοτικός.

Πωλώω. μ. ὄσσω. π. ὠνα. equuleos pullōs
ue domo, hoc est πωλοδᾶμῳ, uel do-
mandos loco. Hoc uerbo etiam cura
ipsa et industria equas admissariosq;
alendi & admissuræ faciendæ com-
prehenditur.

Πωλώω. μ. ὄσσω. π. ὠνα. uendo. Actiu. acc.

Πωλή. uenditio.

Πωλημα. ἄος. ὁ. res uenalis.

Πωλησις. ἴος. ἡ. auctio.

Πωλητήριον. ὁ. forum uenaliū, lapis
unde quondam mancipia uende-
bantur.

Πωλητής. ὁ. uenditor. Et magistra-
tus Athenis decem numero, qui os-
mum rerū uenaliū curam gere-
bant, οἱ πωλητὰ dicebantur.

Πωλία. instrumentum quoddam æ-
reum. (κίε.)

Πωλικός. ὁ. equestris, ἡγεύων, πωλίζ

Πάλορ. ὁ. est id quod equæ emittunt an-
tequam pullum emittant.

Πωλοδᾶμνῳ. μ. ὄσσω. π. ὠνα. domo equos
Neutr.

Πωλοδᾶμνῳ. ὁ. equorum domitor.

Πῶλος. ὁ. pullus.

Πόλυψ. ὄσσω. polypus, hoc est caruncu-
la mucosis naribus innascens, easq;
obturans.

Πάμα. ὄσσω. ὁ. operculum uasis, species
palmarum.

Πωμάσσω, & πωμάσω. claudio, coo-
perio.

Πάμαλα. Attice pro ὀδᾶμῳ. haudqua-
quam.

Πωματίας. species cochleæ terrestris.

Πάμω. μ. ὄσσω. π. ὠνα. bibo.

Πάπω. unquam, ποτὶ.

Πωρίω. durū facio, solido, ferrumino.

Πωμήτης. ὄσσω. ἡ. miseria, luctus.

Πωαῖος. callosus, asper.

Πάρος. ὁ. luctus, miser. unde παλαίμα-
τος & cætera composita. Item πῶ-
ρος lapidosa durities articularū, cal-
lus. Aristotel. author est, sanguinem
putridum in pus uerti, pure autem
concallescente πῶρον consistere.

Πάρος. cæcus.

Πάρω. concallescere in pumicis uel to-
si speciem, & coalescere consolidariq;
Et quod in alijs συμπτῶσι dicitur
in ossibus πάρω uocatur.

Πάρω. obduro, in modum tosi concalle-
scere facio.

Πάρω. ἴος. ἡ. callus. Vnde pro insu-
sibilitate, & obstinatione ponitur.

Item pro cacitate & execratione.

Πῶς. quomodo. Sciendum quod πῶς
ἢ in responsionibus assensionem signi-
ficat. Demosth. πῶς ἐν ἀδικίᾳ, καὶ δῆ-
κα πῶς? Nonne tu improbus es? πῶς
ἢ οὐ; Quis enim inficias ire potest?
Quid ni? Contra πῶς ἢ ἄε, nega-
tionem.

ῥήγιον. ρ. ῥ. Rhegium. Item utile, iucundum, bonum.

ῥήμα. αὐτ. ρ. eruptio, ruptura, rima.

Galen. scribit unitatis solutionē quae in musculis euenit, ῥήμας ὁ ῥήμα διει. Alij arteriarum ὁ uenarum esse uolunt. Aegineta tā ῥήματα ῥ (inquit) ὅς ἐστιν ῥήματα ῥήματα ῥήματα.

Apuḍ Aristot. ῥήματα ῥήματα pro salibus ponuntur, παρὰ τὸ ῥήματα.

ῥήματις. qui ruptis laboras, id est ῥήματα.

ῥήμις. ῥ. poetice. litus, ὁ τὰ ῥήματα προσήκοντα.

ῥήμις. ῥ. ὁ. idem.

ῥήνναι. erumpo, ut τοῖς ῥήνναι ῥήνναι τὰ λατύνια, erumpunt mentis, Aristot. Sic etiā uox ῥήνναι dicitur, hoc est erumpere, cum post silentium edimus eam, ὁ loquimur.

Significat etiam cum uehementia et fragore elidor, et supernè decido, ut procellosa pluuia ὁ grando solet, Aristot. ῥήνναι etiam fluctus ὁ unde dicuntur, hoc est, rumpi ὁ diuidi. Est etiam diuelli, abripi. **Gregor. de Bas.** ῥήνναι ὁ ῥήνναι, ὁ ῥήνναι ῥήνναι, ὁ ῥήνναι ῥήνναι. **Bud. Com.**

ῥήνναι, ὁ

ῥήνναι, ὁ

ῥήνναι. μ. ῥ. π. ῥ. π. rumpo, findo, esfringo. In translationibus elegans usus eius est, ut ῥήνναι ῥήνναι, est post silentium loqui, ὁ quasi uocem exire gestientem edere ὁ emitte, hoc est finire ut erumpat, ut apud **Vergil.** Composito rumpit uocem, ὁ me destinatae. Item **Plutarch.** ῥήνναι ῥήνναι ῥήνναι ὁ ῥήνναι, Emitit fontes, scatet fontibus, quasi terrarupta scatebram elidit. **Bud. Com.**

ῥήνναι. ρ. ῥ. pannus tinctus, cooperimentum, puluinar, stragulum ad cooperiendum.

ῥήνναι, ὁ ῥήνναι. ρ. ὁ. poetice pro ῥήνναι. facilis.

ῥήνναι. ῥ. ὁ. sordidus, horridulus, squallidus.

ῥήνναι. facillimè.

ῥήνναι. ῥ. ὁ. facillimus.

ῥήνναι. facilior.

ῥήνναι. αὐτ. ρ. uerbum.

ῥήνναι. ῥ. ὁ. uerbalis.

ῥήνναι. ῥ. ὁ. ouis.

ῥήνναι. ouium aut agnorum pelles, diphthera.

ῥήνναι. ῥ. ὁ. fortis, bellicosus, ὁ ῥήνναι, fortitudo, robur: propriè in praelio acies hostiles pertumpentiū.

ῥήνναι. ῥ. ὁ. idem, ὁ ῥήνναι ῥήνναι.

ῥήνναι. ῥ. ὁ. quibus est scaber cortex, quæcumq; corticem rumpunt manu, ut nuces.

ῥήνναι. confessus.

ῥήνναι. dixerunt, decreuerunt, ὁ ῥήνναι.

ῥήνναι. qui oracula loquitur, siue qui interrogat oraculum.

ῥήνναι. colloquium.

ῥήνναι. ῥ. ὁ. dictiuncula.

ῥήνναι. ῥ. ὁ. dictio, locutio.

ῥήνναι. μ. ῥ. π. ῥ. π. idem quod ῥήνναι, uerbero. **Actiu. accus.**

ῥήνναι, ὁ ῥήνναι. dicenda, tacendaq; fanda atq; nefanda.

ῥήνναι. ῥ. ὁ. constiuua die.

ῥήνναι. ῥ. ὁ. dictor, id est qui dicit, praeceptor.

ῥήνναι. ῥ. ὁ. confessum.

ῥήνναι. ῥ. ὁ. resina.

ῥήνναι. ῥ. ὁ. resinatium uinum.

ῥήνναι. ῥ. ὁ. resinofus.

ῥήνναι. ῥ. ὁ. rhetorica.

Πισβάτες. s. d. rinobatos piscis, quasi squatinorum dixeris.
Πισόφυς. s. d. corij tinctor, coriarius.
Πισόχορ. animal quoddam quadrupes, & quis in Aethiopia. Cal. lib. 9. cap. 15.
Πισοκόνα. ciuitatis nomē in Aegypto, quod incolae eius essent mutilatis naribus, Stephan. Cal. lib. 2. cap. 10.
Πισονομή. nasum amputare.
Πισοηβίς. idos. i. instrumentum quo noxijs nasum distorquebant.
Πισός. s. d. uel i. pellis, scutū, pellis bubula, pellis ex qua fumi sedes.
Πισόρυς. s. d. scuta percutiens.
Πισόσπος. s. d. clypeos & arma dissecās, coriarius.
Πισυ. lino, unde **ἀπιστρομύς**, limatus.
Πίσυ. s. d. promontorium, montis cacumen.
Πίσυα. τὰ. Rhiphei montes ad septentrionem, dicti quod boreas illinc flare incipiat.
Πίσας, & **πίρ**. turbo uenti.
Πίσα. τὰ. &
Πίσα. crates uiminea, ligamina ex uirgulis uel salicibus. Nominatiuus eius est **πίψ**, **πίρ**.
Πίσ. s. i. iactus seu iactus teli missi uel fulminis, oculi momentum. Item incitamentum, **ὀπισ**, **κίον**. Dicitur & **πίσι** pro eodem, à **πίσσω**.
Πίσσω. μ. **ισω**. w. **ισα**. sufflo, excito ignē sufflando, uentilo.
Πίσις. idos. i. flabellum, uas ex uimine contextum. Inde **πίσιδωρ** diminut.
Πίσσις. uento perflatus.
Πίσις. s. d. paruus.
Πίσσισσα, & **πίσσις**, &
Πίσσω. μ. **ισω**. w. **ισα**. &
Πίσσω. μ. **ισω**. w. **ισα**. projicio, emitto, iaculor. Vnde **ἰππύμωσι**, disciculi siue sparsi, quo utitur Lucian. agens de

stellis toto calopassim, temerē, nullo ordine sparsis. Aetiu. accus.
Πίσις. i. i. nasus, sed **μυρτίς** nares, aut thore Ammon. Sed confunduntur.
Πίσκος. ov. d. rīscus, propriē cista pelle contexta, teste Donato. Cal. lib. 9. cap. 9.
Πίσσος. **πίσσω**.
Πίψ. πός. d. uimen flexile, ramus salignus. **πασὰ τὰ πίψω**, quod inflectatur ob lentitudinem.
Πίσσος. idos. i. timidus, qui abiectio scuto fugit. à **πίσσω**, & **ἀπίσι**.
Πίψ. **ισ**. i. impetus.
Πίσσινδωρος. s. d. temerarius, sese in periculum precipitans.

P O.

Πόα. **στ**. i. mālus punica.
Πόας. irroratio, rotatio, morbus satorū
Πόβδω, & **πόβδω**. absorbeo, cum sonitu spiro.
Πόας. d. tinctor, βαφός.
Πόσω. μ. **ισω**. w. **ισα**. floreo, concito, domo.
Πόσις. sarcitrix, **ἀνίσια**.
Πόσσις. resonare, **πόσσις**.
Πόσσω. s. d. ronchus, qualem stertentes facere solent. à **πόσσω**, sterto.
Πόσσω. ramus, germen.
Πόσσω. **ισ**. i. trama.
Πόσσω. seruum & rosas, **ταρτα**.
Πόσσω. roseum, purpureū, odoratum, speciosum.
Πόσσω. **ισ**. i. rosarum frutex.
Πόσσις. rosam respicere, imitari.
Πόσσω. s. d. rosariū, id est aqua rosae
Πόσσω. s. d. roseus. (cea.
Πόσσω, siue **πόσσω** dicitur. pastillus roseus.
Πόσσω dicitur. uinum rosaceum.
Πόσσω dicitur. s. d. i. habens digitos, id est radios roseos. Aurora epithē. est.
Πόσσω dicitur. uitis species, uadam rosae similem ferentis.

Ποδὸδδλις. ἰος. ὁ. ἡ. rosus similis, aspectu
gratiosus.
Ποδῶς. γῆρος. ὁ. rosaceus.
Ποδῶ. ρ. ὁ. ἡ. rosa, quam Plutarchus sic
dictam ait, ὅτι ῥῶμα πῶν τῶν ὀσμῶν
ἀπέχει, quod ingentem odoris fluxū
emittat. Grammatici ἀπὸ τῶ ῥῶ de-
ducunt.
Ποδῶνά. ἀς. ἡ. locus ubi ros nascitur,
rosarium, & uirile membrum.
Ποδονίχας. qui habent ulnas roseas.
Ποδονίος. ἡ. roseus color.
Ποδῶπις. roseis oculis.
Πόσω. latro: canum propriè, sed trans-
late de hominibus pro ῥῶξ accipi-
tur. Suid.
Πότα. ἡ. ἡ. fluxus, fons, alueus.
Πότος. μ. ἡ. ὁ. π. ἡ. ἡ. impetu feror, per-
sequor.
Ποτιδῶ. impetuorè remigo, καὶ ποτιδῶ-
ς, confertim, & cum uocis strepitu
feror.
Ποτιον. β. ἡ. ἡ. impetus, unda, fluctus, flu-
xus. propriè ἡ τῶ λουδῶνος ὁρμῆς, ut
annotat Arati interpres.
Ποτοννίσω. nates clam accedens ex-
tensam manu uerbero.
Πότος. β. ὁ. ἡ. impetus, undarum strepitus.
Ποία. ἀς. ἡ. malum punicum: sed ποία,
uolutabrum equorum.
Ποιβέλω. μ. ἡ. ὁ. π. ἡ. ἡ. absorbeo. Neut.
accus.
Ποιβέρος. β. ὁ. absorbitio.
Ποιβω. μ. ἡ. ὁ. π. ἡ. ἡ. emico. Neut. abs.
Ποιδμός. ὁ. ὁ. sibilus, stridor.
Ποισω. μ. ἡ. ὁ. π. ἡ. ἡ. sono, sibilo cum
stridore, curro, insequor, ὁρμῶ, συ-
ρίσσω, ἡ. ἡ. ἡ.
Πονιδῶ. cum magno impetu, uehe-
menter, sonorè.
Ποισμα. ἀδρ. ἡ. sibilus, currus, sonus.
Ποισω. β. ὁ. uel ἡ. stridor sibili, impetus
cum stridore, fluctus uehement.

Ποισω. β. ὁ. ἡ. mala pumica.
Ποικῶς. ὁ. ὁ. prauus, strabus, rugosus,
λαμπύρ. Vnde ποικῶ dicuntur
mulieres quarum uulua rheumatis-
mo, hoc est fluxionibus laborant.
Ποικῶι. β. corymbi aurei ornatus gra-
tia sacrorum stolis annexi, ob mali
punici similitudinem ita dicti.
Ποισμός. ῥῶμος.
Ποισιον. β. ἡ. ἡ. Rhæteum, promontorium,
& urbs Troadis.
Πομβῶ. μ. ἡ. ὁ. π. ἡ. ἡ. uoluo fundæ in
morem aut rhombi.
Πομβῶδης. ἰος. ὁ. ἡ. figura geometrica,
habens latera opposita æqualia, &
angulos oppositos æquales, sed non
est rectangula, nec æquilaterra.
Πόμβος. β. ὁ. trochus, puerorum ludus,
uertigo, & instrumentū quo mulie-
res uertendo nent, et quadrilatera fi-
gura, que tamen rectangula nō est.
Item piscis nomen.
Πόμβωτος. rhombi figura, ἡ. ἡ. ἡ.
Πομφῶ. ἀς. ἡ. framea, iaculum lon-
gum.
Πομφῶ. lora quibus cōsumuntur calcei.
Πότος. ῥῶς. β. ὁ. fluxus.
Ποτανίσω. fustigo, agito.
Ποτανιμός. ὁ. ὁ. tenigo.
Πόταρος. β. ἡ. clauus, baculus, fustis.
Πόταρ. β. ὁ. claua.
Πότι. ἡ. ἡ. momentum lancis huc aut
illuc inclinantis, ictus oculi. Acci-
piuntur pro auxilio & potentia.
Ποτίον. locus consitus.
Ποτίον. sorbile, sorbitio:
Πόνισμα. β. ἡ. ῥόναος, malleus impulsor,
fores propellens. Vide ὑορῶν. Cel.
lib. ii. cap. 17.
Πόνι. ἡ. uel ποίς. ὁ. fluxus.
Ποπάς. μ. ἡ. ὁ. π. ἡ. ἡ. ὁ.
Ποπίω. μ. ἡ. ὁ. π. ἡ. ἡ. sorbeo.
Ποπημα. ἀδρ. ἡ. sorbitio.

ΣΕΥΜΕ Remus & Romulus.

ΡΕΜΟΥΜ. μ. ῥομ. π. ῥομ. &

ΡΕΜΟΥΜ. ualeo, id est sanus sum, & firmus, confirmo. Εἰς ῥομῶς, robustus.

ΡΕΜΟΣ. u. remus.

ΡΕΜΟΣ. u. ὀ. diues, ἄγιος, πᾶσιος.

ΡΕΨ. γός. ruper, arena, acinus, uua.

ΡΕΨΟΜΑ. fluo, uel promptè & generose flo.

ΡΕΨΕ. nirkulta, syluosa planta, una de ῥαπαῖραποι dicuntur. Item loca, syluosa. Item pigmenta, αἰχματα. Cal. lib. 11. cap. 17.

ΡΕΨΕΤΟΡ. ῥ. locus uirgultis plenus, frutex, uimineum uirgultum.

ΡΕΨΕΤΟΡ. ῥαπαῖρα τῶ. quidā comicus Demosthen. uocauit per cauillum.

ΡΕΨΕΤΟΡ. ῥ. u. ὀ. minucarum & omne genus rerū uenditor, pigmentarius, αἰχμαῖος. alius ΡΕΨΕΤΟΡ.

ΡΕΨΕΤΑ. τὰ. merces uaria, τὰ παρὰ τοῦ ῥαπαῖρα.

ΡΕΨΕΤΟΣ. ὀ. pretiosus, ἱερὰτος, ἁγῶτος.

ΡΕΨΕΤΟΡ. ῥ. &

ΡΕΨΕΤΟΣ. ῥ. ὀ. fasciculus seu sarcina ē diuersis rebus colligata, & confusio quādam uariorum colorum, miscellanea colorum, coaceruatio, mixtura pictorum & unguentorum, quod item significat παροδῶτον φέτρον, id est miscellaneum onus. Item ΡΕΨΕΤΟΣ, nullare dignus. Cal. lib. 11. ca. 17.

ΡΕΨΕΤΟΣ. uehemens.

ΡΕΨΕΤΟΣ. ῥαπαῖρα, ualere, posse.

ΡΕΨΕΤΟΣ. ὀ. sanitas.

ΡΕΨΕΤΟΣ. ὀ. malleus.

ΡΕΨΕΤΟΣ. impetus, incitatio.

ΡΕΨΕΤΟΣ. ὀ. corroborans, impetuosus.

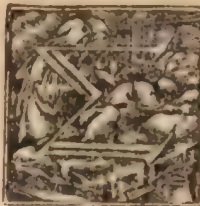
ΡΕΨΕΤΟΣ. ὀ. ὀ. scissura, ῥαπαῖρα, terra dissecisa. Homer. ῥαπαῖρα ἱερὰτα.

ΡΕΨΕ. dentibus fremo.

ΡΕΨΕ. uirgultū. & ΡΕΨΕ. herba tenera.

ΡΕΨΕ. μ. ῥομ. π. ῥομ. firmo. Thucyd. ῥε.

ῥετο, id est ῥομῶς, properabat.

A. lingua Megarensium, Herodiano teste, significat riva, id est quēdā.

ΣΑ. pro σῶα,

contractè.

ΣΑΒΑΣ. bacchari, tripudiare more bacchanium, ouare. Vnde

ΣΑΒΑΣ. Bacchus, ab eiusmodi sabas, mis & furiosis saltationibus. alias ἑβᾶτος. Nam barbari, praesertim Phryges ἑβᾶσαν pro δᾶσαν utuntur. Cal. lib. 4. cap. 15.

ΣΑΒΑΤΑΝΑ ἡμίση. septima dies.

ΣΑΒΒΑΤΟΡ. ῥ. ὀ. sabbatum. Hebraeorum qua significatur quies, nam eo die nempe septimo cuiusq; hebdomadae, Iudeis fas nō erat quicquam agere. Plutar. innuere uidetur ἑβᾶσαν di: ci à ἑβᾶσαν. Iudei enim eo die se inuicem ad largius bibendum inuitare soliti erant. Cal. lib. 4. cap. 15. & lib. 7. cap. 42.

ΣΑΒΟΙ. de bacchantis acclamatio atq; compellatio. Vicitur Demosth. eo contra Aeschinē, ἡ βῶσι δῶσι, ἑβῶσι. Nam probbris infectatus Aeschinē, ut qui matrem comitari solitus fuerit, atq; una cum ea sacra colenti clamare δῶσι, ἑβῶσι. Strabo lib. 10. Geogra.

ΣΑΒΟΣ. Bacchi sacerdos, locus Baccho sacer.

ΣΑΥΑΝΑ. α. ὀ. piscatio.

ΣΑΥΑΝΟΣ. sagum, regnen.

ΣΑΥΑΝΛΩΝ. ῥ. ὀ. sagapennū, succus est herba cuiusdā ferulāe referentis, nascēis in Media. Alij legū ἑβᾶσαν.

Σάλαρις. ιος. ἰ. gladius Persicus.
 Σάλη. scutum, tegmen, arma, stragulum.
 Σαλμαρίης. ἴος. ὁ. piscator.
 Σαλμαδω. μ. ὄσω. π. ἀνα. irretio, circumdo retibus, illigo, euerriculo Val la interprete.
 Σαλήν. ἡς. ἰ. uerriculum, uel euerriculum, à uerrenda aqua uel mari.
 Σαλίς. pera, faccus.
 Σάμα. ατος. ῥ. cumulus, theca clypei. ὁλῆν enim clypeus dicitur, imò tota panoplia. Cal. lib. 11. cap. 48.
 Σαδω. calefacio, foueo, ὀσσω.
 Σάδν. ἡς. ἰ. ueretrum.
 Σαδπίς. ὁ. ὁ. debilis, marcidus, flaccidus, cariosus, detritus, putris.
 Σαίνορπαι, ὁ σαυνοπίδης. οἱ. dicuntur equi uel canes caudam perpetuò mouentes.
 Σαίνο. μ. αὐῶ. turbo, terreo, cōmoueo. Item arrideo, adolor, mulceo: sumptum à canibus caudā mouentibus.
 Σαίρμ. μ. ἀγῶ. uerro, id est scopo, scopis purgo. Item rideo, gaudeo, obstupeo, hio, labia diduco.
 Σαίρμος νόμος. mos uetus, lex Saitica nuncupata, de qua Plato in Timaeo.
 Σαράδιον. genus musici organi.
 Σάρανθορ. pudendum muliebre.
 Σανίδα, ὁ
 Σανίδιον. marsupium, facculus.
 Σάνος. Thraces.
 Σανίσπανος. ὁ. ὁ. scutum quatiens, bellicosus.
 Σανίσφόρος. ὁ. ὁ. scutifer.
 Σανῶος. ῥ. ἰνίσω, Herodoto.
 Σανκίσω. facellare, quod est uinum faccis perfusum corrigere.
 Σανίον. ὁ. ῥ. faccus, crumena.
 Σάνος. ἡς. ῥ. faccus, cilicium.
 Σάνος. ἡς. ῥ. scutum, barba.
 Σανόφις. ὁ. ὁ. Σανόφιος.
 Σάντος. ὁ. ὁ. facculus.

Σάκμια. aequipondium.
 Σάκμα. cura, damnum.
 Σαράνπ. stuprare, turbare.
 Σαράν. clamor.
 Σαράσπ. lamentari, ὀπλῶν, νόστρον.
 Σαράκων. οἱ. molles, effeminati, ἀλῆ πῆδος interpretatur. Cal. li. 7. c. 16.
 Σαράκωρίαν. ῥ. πικρὸν ὀσπρὸς λινῶν, id est nates parum decore mouere, quod nos ceuere dicimus, id quod Aristop. σακωπακτικῶν quoq; uocat. Sūt qui dictū tradāt à Salacone quodam molliculo, ὁ delicijs difflicite.
 Σαράκωβν. ἡς. ἰ. infumibulum, fenestra.
 Σαραμίνα. ας. ἰ. nauis publica uocabatur apud Athenienses, qua euocati ad iudicium subuehebantur.
 Σαράω. μ. ὄσω. π. ἀνα. quatio. Act. accu.
 Σάραμα. τὰ. quacumq; in uasis cōdita seruantur ad nictum nostrum. Cal. lib. 18. cap. 38.
 Σαράωμα. labor, iactior.
 Σαράω. μ. ὄσω. π. ἀνα. coagito, quatio, agito, moueo, fluo, commoueo, salio.
 Σαράνδωος. ὁ. ὁ. litus iuxta Buxinum pontū uadosum ὁ periculosissimū.
 Σάρος. ὁ. ὁ. commotio ac tumultus: propterea maris ac fluctuum, fluctus, turbatio maris ὁ iactatio, procella, uertigo, uacillatio.
 Σαράδν. curiosè incedere, ὁ accurate, ut molliculi, ὁ σαράδν.
 Σάλη. ἰ. salpa, piscis genus, qui bos etiam dicitur.
 Σάπινξ. ἡς. ἰ. tuba. Item auis quaedam, ὁ instrumentum bellicum.
 Σαπίς. μ. ἰψ. π. ἡ. buccino. Neutr. absol.
 Σαπινῆς. ὁ. ὁ. rubicem.
 Σαπαίν. sigillo, σπαπίν.
 Σαπαίν. ἡς. ἰ. nauigij genus bireme, rotundum ὁ concavum, atq; in uentris

trifsimilitudinem formarum, ut ma-
re percurrere & celeriter conuer-
tiffet. à Polycrate Samiorum tyran-
no primo inuentore nomen habens,
autore Plutarcho. Alij numiffima
hoc nomine intelligunt. Cæl. lib. 4.
cap. 11.

Σαμαρία. τὰ. ornamenta quedam mu-
liebria.

Σάμαξ. butomus iuncus, aut gramen,
crates, sporta.

Σάμβολα. τὰ. calceamenta, σάνδαλα.

Σαμβούκ. η. ἡ. sambuca, hoc est trian-
gulum instrumentū musicum, quod
ex inæqualibus, longitudine sicut &
crassitudine, nervis efficitur, ut scri-
bit Porphyrio.

Σαμβυκίστηαι. αἱ. τιμα.

Σάμος, ὁ σάμος. *insula Samus, quæ nūc
Cephalenia.*

Σάμιθ. ὃ δὲ σάμου νῆας: ἑμῶθ ημε-
ρο, ὃ δὲ σάμης.

Σαυονισπίς. Idios. ἡ. iaculatrix.

Σαμφορίαι, equi quibus impressum Θμ,
hoc est σ, ut Dotes uocabant: quem
admodum ἑσπερίαι, quibus π.

Σάμψυχο. amarus.

Σανφύχιζομαι. sansuci odorem reprae-
sento.

Sardáλιον. 8. ῥ. sandaliū, calceamentum muliebre.

Σαρδάρην. η. ἡ. apum cibus, rhyace,
 & color quidam metallicus.

Σάνδρυξ. vnos. ὁ. genus ceruffa, à colore
sandarachæ.

*Sandolus. var. ♂, ♀. affamentorum sim-
ilis.*

Σαβιδ' αμα. αβς. ρ. tabularum.

Σανίδωμα. i. ego, tabulo. hinc οὐρανὸς
μὲν τὰ πλοῖα. i. cetera tabulata.

Σαῖς. ἰδός. ἡ. tabula, asscr, stipes, ὄψα.

Σάος. α. ὁ. sospes, σωος: et propriū fluvij.

Σασιμβροτος. u. d. seruans homines.

Σοφροσύνη. prudentia, temperantia.

Σαόφρων. οὐκ. ὁ. prudens, sanæ mentis.

Σαῶ. μ. ῥ. σ. ω. π. υ. κ. α. *saluo. Acti. accus.*

*Saripolus. s. o. saperda piscis, ponticiū
opsonium, qui alio nomine coraci-
nus appellatur. Cæl. lib. 7. cap. 47.*

Σαρχία. ας. ἡ. σαρξ δ' αὖ, caries, putredo.

Σαπίζω. *putresco.*

Σαπρόνιμα οήκη. *putrescentia ulcera.*

Σαπρός. ὁ. ὁ. marcidus, vetustus, pueris,
turpis.

Σαπρότης. ηβς. ἡ. *marcedo.*

Σαπφώρα. Γυμφοράι.

Σαπφ. éos. i. Sappho, una ex nouem
poëtis Lyricis.

Σαράβα. ας. ἡ. uestis persica, τὰ περι-
τὰς κνημίδας ἐνδύματα, Hesych.

Σάραβορ. s. o. uel σάραβορ. muliebre pu
dendum, cumus.

Σαλπατρ. ministr.

Σαρᾶπις. idos. ð. Sarapis deus, quē Ale-
xandrini colebant, uestis quadam
Persica.

Σαράνη. γρ. ἡ. sporta. καὶ σάρανθ. ἡ
ἀγροίπος.

Σαρδάλια. Sardonium ridere.

Σαρδαναφάλης. 8. ὁ. πορίο. ζυλοτοποιεῖ.

Σάφειος. lapis pretiosus.

Sardānion nā. Sardoniahierba, quam Latini ranunculum uocant. Ea iuxta Diosco. in cibo potu ue sumpta mentis alienationem & cum laborum contractione eas conuulsiones facit, ut risus speciem praebeat, à quo euenit natum prouerb. est, Sardonius risus.

Σολωνα. ης. i. hasta Macedonica.

Σαρισφόρος. ε. ε. sarissatus, hastam sarissa portans.

Σαρπίζω. μ. α. ω. π. α. α. amarulentēris
deo, naso suspendo, subsanno, sum=
mis labris aliquid atraho, & uello.

Σαρκασμός. ὁ. ὁ. sarcasmus, ironia &c.

Συμμί. αἱ. dec. Eumenides. Sic uocabantur furie apud Athenienses, bene ominandi gratia, quibus sacrum fiebat in curia Areopagitarum, ut quas existimari uolebat eius esse curia præsides, in qua sicarii iudicabantur, tanquam uindices & ultres hominum necatorum. Quibus sacrificuli ob id tres erant institui, id est *ἱεροποιοί*. Bud. in Annor.

Συμμόρον. α. δ. Scytharum locus ubi mysteria peragebant. Vnde pro loco ponitur, ubi congregantur uiri honesti, aut domo sacra, monasterio.

Συμνοσία. α. α. i. concio honesta.

Συμνόλημα. α. α. δ. grauis & reuerenda oratio. Significat etiam *ἱερολογεῖν, καὶ θαυμαστὸν, καὶ ἄξιον ἱεροποιεῖν, καὶ μέγα, καὶ ἐξ ἱεροῦ*.

Συμνότοι. οἱ. diuini humanique iuris peritissimi, ac religione dediti, quales appellati sunt philosophi & gymnosophistæ apud Diogenem.

Συμνολογία. α. α. i. idem quod *συμνόλημα*, uenustus sermo, & grauis, & lepidus, sciteque compositus, ut rhythmus Isocratis.

Συμνόλορος. gloriosus.

Συμνόλημα, & συμνόλογεῖν. speciose et grauitate loquor, dicendo orno & celeberrimo. Pausa. ἀλλ' αἱμοὶ δ' αὖτις ἀπὸ τοῦ συμνολογεῖν, id est ἰσχυρολογεῖν, Atticæ laudes prodiderunt, magnifice de Attica locuti sunt. Item iactō, ostento, glorior, Basil. Bud Com.

Συμνομήτωρ. μ. δ. α. π. η. α. scite fabulā narro.

Συμνοποιοῦμαι. grauitate me habeo, in grauitatem me compono, honestos & speciosos mores præ me fero.

Συμνοποσσία. oris dignitas.

Συμνοποσσεῖν. honestatem & grauitatem

tem aspectu & ore præ me fero, superbus sum, grauem faciem ostendo.

Συμρός. ὁ. i. castus, pudicus, grauis, ferius, uenustus, uenerandus, honestus, innocens, religiosus. Vnde *συμρὰ* uocant sacrata & inaccessa loca.

Συμότης. ἡ. α. i. castitas, sanctimonia, auctoritas, grauitas, uerecundia, seueritas morum qualis est in uirginibus et iuuenibus probe et pudice institutis.

Συμνόλημα. α. α. δ. *συμνόλημα*.

Συμνόνομα. grauitate me habeo, cum grauitate ago & compositē, ad grauitatem me compono. idem quod *συμνόλημα*, nisi quod illud in oratione magis consistit, hoc autem extra uerba in reliquo habitu.

Συμνόρη. μ. α. α. π. η. α. idem sicut *συμνόλογεῖν*, honesto, orno, glorior. Actiu. accusf.

Συμρός πάντων. uenuste admodum.

Συνοί. ἡ. i. pro Gf.

Συνοί. δ. j. Doricè.

Σηπασία. forū fuit Capue in quo negotiabantur unguentarij.

Σηπώ. μ. δ. α. π. η. α. ueneror, obsecro.

Σηπείον. α. α. δ. nouennialis solennitas, quæ Delphis celebrabatur in memoriam eius pugnae, quam Apollo aduersus Pythonem gessit, quæ ad Tempe usque persequutus fuerat. Quidam scribunt Pythonem metu fugisse: alij saucium ac fugientem in ea, quam nunc sacram uiam dicimus, prius quàm Apollo eum consecutus esset, occubuisse, ita sepulcrum à filio (cui nomen αἴψ) ab Apolline inuentum. Quarum omnium rerum *σηπείον* imitatio quædam est.

Σηπός. α. i. uenerandus, pretiosus, sanctus

Σηπώ. firmo, fulcio, *σηπώω*.

Σηπός. ἡ. i. intybum, siue cicorium, Item cingulum, catena.

Σίβα. α. ἰ. ὅ.
 Σίββα. pera.
 Σίββη. ἰ. malum granatum.
 Σίββια. puni corum cortices, sidia.
 Σίββιν. tibi arum repositorium.
 Σίββνα. η. ἰ. Sibylla uates, à denūtiā
 dis deorum cōsilijs. οἰοῖς enim deos,
 ὅ Bυλλῶ consilium Aeoles uocabāt.
 De ea Lactant. ὅ Suid.
 Σίββαίνρ. ὅ
 Σίββαίνρ. uaticinari, reddere oracula.
 Σίββισα. uates.
 Σίββιν, uel σιββιν. η. ἰ. hasta apud Ma
 cedones, ἀκόντιον βῆμαϊόν, Suid.
 Σίβα. tacite, quietē.
 Σίβα. penult. circumflexa. tace.
 Σίβάω. μ. ἰω. π. η. α. facio silere.
 Σίβαός. ὀγτρος. ὅ. splēdidus, uariū,
 ob pulchritudinem admirationē ὅ
 silentium inducens.
 Σίβάω. μ. ἰω. π. η. α. sileo. Acli. accusf.
 Σίβαορ. ὕ. ὅ. Sigeum urbs Troadis.
 Σίλπης. ὕ. ὅ. clam mordens, σιγῇ πο
 ὀσπας.
 Σίλ. ἰ. ἰ. silentium.
 Σίλ. tacite.
 Σίλός. quod silentio retentum est.
 Σίλός. ὕ. ὅ. taciturnus.
 Σίλῶ Dorice pro σιγῇ. tacere.
 Σίλιν et σιλῶος. hostile Macedonicū.
 Σίλπός. ὕ. ὅ. taciturnus, quietus.
 Σίλρος. ὕ. ὅ. animal quod quidam terre
 stre crocodilum uocant.
 Σίλιν. in aures.
 Σίλρος. siclus, numus persicus, ualens
 obolis Atticis octonis, uel iuxta alios
 duas drachmas, didrachmon.
 Σίλός. ὕ. ὅ. locutio quā sit per simum.
 Σίλμυρ. iaculi genus, uenabulum,
 quasi οὐλμυρ, ὅς οὐς λαίρμυρ οἰ
 ὕ. ὅ. ὕ. ὅ.
 Σίλκα. ὕ. ὅ. genus cantilēna.
 Σίλ. η. ἰ. sida herba siue planta in

Orchomenico lacu nascens, mali pu
 nici non absimilis, cuius folijs oues
 uescuntur, fructu uero porci, ut scri
 bit Theophr. addens in Hilo quoq. si
 mile quiddam nasci, sed sine radice.
 Est ὅ urbs Pamphyliae.
 Σίλρ. ὅ. ὅ. ferreus.
 Σίλρ. μ. ἰω. π. η. α. ferro, ferrum in
 duco. Thucyd. lib. 9. ὅ. ὅ. ὅ. fer
 ratum erat.
 Σίλρ. ὅ. ὅ. ferramentum.
 Σίλρ. terra ubi foditur ferrum,
 ὅ lapis incredibilis uirtutis. (lis.
 Σίλρ. ὅ. ὅ. ars militaris, aut fabrica
 Σίλρ. ὅ. ὅ. uorans ferrum. Epi
 theton cotum apud Sophoclem.
 Σίλρ. ὅ. ὅ. habens digitos fer
 reos. Fuscina epitheton.
 Σίλρ. ὅ. ὅ. ferro uinctus.
 Σίλρ. ὅ. ὅ. ferreus.
 Σίλρ. ὅ. ὅ. ferrum, à σίλρ. strideo.
 Σίλρ. ὅ. ὅ. ferraria fabrica.
 Σίλρ. ferreus.
 Σίλρ. ὅ. ὅ. arma fero, me armo.
 Σίλρ. ὅ. ὅ. pallidus instar mali puni
 ci corticis.
 Σίλρ. ὅ. ὅ. cortex aut granum malo
 granati.
 Σίλρ. ὅ. ὅ. Sidon urbs Phœniciae.
 Σίλρ. ὅ. ὅ. salina.
 Σίλρ. agitari.
 Σίλρ. μ. ἰω. π. η. α. bullio, strideo. Hoc
 uerbum ad ferrum ignitū pertinet,
 quādo in aqua extinguitur, ad cuius
 sibili imitationem confictum est.
 Σίλρ. olim sic dicebatur Thracia.
 Σίλρ. ὅ. ὅ. ficedula.
 Σίλρ. Sicilia, quod Hispani à Sicano
 uel sicare Hispania flumio profectū
 ipsam inhabitauerint.
 Σίλρ. pro saltare inuenitur.
 Σίλρ. α. α. ἰ. sicera, omnis potio acris
 ὅ ebrietatem inducens. Est autem
 dictio

Σίρρε.οι. Simicis populi Lemni.
 Σιούπη. κς. ἡ. sordidarum quium lana,
 uel excrementum ouis.
 Σίωv noceo. Neur. accusf.
 Σιωνίσηρ. lasc uire, à sinope scorto
 quopiam nobili, celebrataq; lasci-
 uia: uel certe à sinopensium moris
 bustraclum.
 Σιούρη. ο. ὁ. deorum cultor, & diuus.
 Σίωv. ῥ. herba quædam aquatica, simi-
 lis apio, à quibusdam ἀνταγίς.
 Σιός. ὁ. ὁ. deus, lingua Acolica. unde sy-
 billa dicta est.
 Σιταρός. ὁ. ὁ. difficilis, molestus, defor-
 mis, impurus, ἀμωρος.
 Σιτρός. densus, solidus.
 Σιπύη. κς. ἡ. arca, ἀπιοδίνη, uas ferreum
 & testaceum.
 Σίτυα. ο. ὁ. Sipyus, urbs, & mons
 iuxta Lydiam.
 Σίτωv. ῥ. dulcis quædam decoctio ex
 melle apud Aristophanem, sapa,
 σάπων.
 Σίεος. imperitus.
 Σιού. laboro capitis ardore.
 Σιέωv. capitis ardor.
 Σιουάτης. instrumentū sue uas quod-
 dam ferreum, ansam ligneam ha-
 bens, quo telonæ utuntur αἰ ὄρωv,
 hasta, rompheæ.
 Σιός. uas, in quo far & legumina re-
 ponuntur, dolium, mulus, carcer.
 Σιφός. ὁ. ὁ. cimiculus, id est fouca sub-
 terranea.
 Σίταv. ο. ὁ. σίταv, id est, sesamum.
 Σί(ρ)οv. ὁ. ὁ. sifer, oleris genus, feseli.
 Σιουός. ὁ. ὁ. stridor qualis fit ex ferro
 candente in aquam misso. (mundi.
 Σίωvς λόγος. constitutio & creatio
 Σιούβρια. flores quibus coronabatur
 sponsus.
 Σίωv. hasta, δόv.
 Σιούρα. κς. ἡ. barbarica uestis ex pelli-

bus caprinis, ἰμάτιον ποτὶ καὶ γὰρ.
 Idem significant σιούρα, & σίωv.
 Σιουωφός. ὁ. renone aut penula in-
 ductus.
 Σιούπος. ὁ. ὁ. Sisyphus. Idem erat apud
 ueteres quod κόβος.
 Σίρα, pro σίρια. cibi.
 Σιτάτωv, uel σιτάτωv. ὁ. ὁ. genus mespi-
 li, ἰππὶ καὶ ἰς. Itē frumentū hornū.
 Σίραχος. comineatui, uel ciborum sum-
 ptibus prefectus. Et σιταρχία, ἰ-
 psū officium.
 Σιτάμα. edo, pascor.
 Σιτατός. ὁ. ὁ. depastus, saginatus.
 Σιτάω. μ. ὁ. ὁ. π. ὁ. α. pinguefacio fru-
 gibus. Αἴλιu. accusf.
 Σιτάω. μ. ὁ. ὁ. π. ὁ. α. nurio, pascō, uicti-
 to. Αἴλιu. accusf.
 Σιταρός ὄντας. nauis frumentaria.
 Σιταρίτωv. ὁ. ὁ. annona, copia, diuisio
 frumenti, ῥ. δὲ δὲ σιτῶν τῶν αἰς τοῦ
 cessera frumentaria, stipendium, au-
 thoramentum Politiano interprete.
 Bud. in Annot.
 Σιτωv. ὁ. frumentum.
 Σιτω. ὁ. ὁ. ἀγῶv. canistrum, σίρια.
 Σιτωίς. ὁ. ὁ. idem quod σιταρίτωv, an-
 nona atq; ius epulandi, quod daba-
 tur bene meritis in Prytaneo. Poll.
 Σιτωμός. nuriatio, διατροφή.
 Σίτθα. uox est pastoralis.
 Σιτίω. μ. ὁ. ὁ. π. ὁ. α. nurio, ψυμίσω. Αἴ.
 Σιτικός. ὁ. ὁ. frumentarius.
 Σιτίωv. ὁ. ὁ. cibis, cibarium, σιταρίτωv.
 Σιτωμός. ὁ. ὁ. esca, σιτωμός.
 Σιτωδωv. ὁ. ὁ. granarium, horreum quo
 triticum reponitur.
 Σιτωδωv. idem. (sic. fames.
 Σιτωδία. κς. ἡ. penuria rei frumenta-
 ρια.
 Σιτωδία. ἡ. largitio frumenti.
 Σιτωδωv. ὁ. ὁ. frumentum accipere. Sic
 dicebatur οἱ δὲ σιτῶν σιτωδωv, ἰ
 quibus frumentū publicè dabatur.

Σιδάραντος. v. o. frumenti uenditor.
 Σιδανούδης. siti & fame cruciari, ὡς
 δ' ἴπ' ἀν' ἀνδ' ἡν' ὁ παρ' αὐτῷ.
 Σιρόνοπος. inuicilis, frustra nutritus.
 Σιδανός. γ. ἰσθ. w. uia. frumentor.
 Neut.
 Σιδανός. ar. ἡ. frumentatio, munus τ'
 αἰδανόπος.
 Σιρόνοπος. magistratus qui exigunt an-
 nonam, & frumentum cogunt.
 Σιρόνοπος. qui erogande annonae pu-
 blicae munus habent, qui mensores
 frumenti appellantur in Pand.
 Σιρόνοπος. frumentum exhibere.
 Σιρόνοπος. frumentum mensura acci-
 pere. De militibus dixit Polyb.
 Σιρόνοπος. ar. ἡ. &
 Σιρόνοπος. uel αἰδανόπος. s. d. demen-
 sum, quasi frumenti mensura. Erat
 autem σιρόπ id appellatum, quod sin-
 gulis mensibus serui à dominis suis
 accipiebant, quaternos scilicet mo-
 dios frumenti.
 Σιρόνοπος. frumentum metiri, uel
 largiri. nam qui demissa sua accepe-
 rant, eorum nomina ascribebantur.
 Σιρόνοπος. ὁ. panificus, pistor.
 Σιρόνοπος. panem facio, in panificio
 occupatus sum. Interdum cibū su-
 mo, id est σιρόμ, epulor, quod & ἰ-
 psū interdum accus. iung.
 Σιρόνοπος. pasco, alo. Accus.
 Σιρόνοπος. s. o. uenditor frumenti.
 Σιρόνοπος. ar. ἡ. transmissio frumenti.
 Σιρόν. s. o. frumentum, σιρόν uero cibus,
 & βρώμα. Vnde σιρόν ἰσθ' ἀνδ' ἡν' ὁ παρ' αὐτῷ,
 quando segetes aristas emittant, Thucyd. id.
 Est etiam σιρόν annua pensitatio
 ad alimentum uiduarum & pupillo-
 rū, quae dabatur à curatoribus bono-
 rum, uel à uiris uxoribus repudiatis.
 Vnde σιρόν δίκην, appellabatur rei uxo-
 ris actio.

Σιρόν. s. o. esculentus.
 Σιρόμ. ἀστροφ. comedo.
 Σιρόνοπος. s. d. crumena, canistrum.
 Σιρόνοπος. erant Athenis qui frumen-
 to asseruando, item ut iusto pretio
 uenderetur, curam gerebant.
 Σιρόνοπος. d. camera frumenti.
 Σιρόνοπος. s. o. habens colorem frumenti.
 Σιρόν. ar. ἡ. litta, pica. Item σιρόν uox
 pastorum ad gregem.
 Σιρόν. psittacus auis.
 Σιρόν. s. o. uasis genus. & σιρόν βασι-
 culus, uelut pellicca.
 Σιρόν. ὁ. i. Cereis statua.
 Σιρόν. αἶνος. ὁ. ager frumentarius.
 Σιρόν. frumentum emo.
 Σιρόν. res. ἡ. res frumentaria.
 Σιρόν. s. o. mercator frumentarius,
 frumentator publicus. Vnde σι-
 ρονία ipsum munus.
 Σιρόν. s. o. contumelia.
 Σιρόν. ὁ. iuris, ridiculus, cacus, im-
 becillus, culpabilis.
 Σιρόν. ex ceco, ἰσθ' ἀνδ' ἡν' ὁ παρ' αὐτῷ.
 Σιρόν. exhibilare, explodere.
 Σιρόν. μ. ἰσθ. w. α. α. nimis accurate
 carmine utor. Dicitur à Philoxeno
 Siphnio. Alij ad Siphniorum mo-
 res referre malunt scurriles & pro-
 caces, ut sit σιρόν subannare, &
 digito ostendere, digito nates attere-
 ctare, & (ut habet prouerbum) me-
 dum unguem ostendere. Ab insu-
 la Siphno deducit Suidas: sicut à Le-
 sbo νόστος, à Cretā νητίς.
 Σιρόν. turpis, impurius.
 Σιρόν. uacuum, w. vós.
 Σιρόν. ei. siphones, tibiae seu tubi di-
 cūtur à sono uocis, si, si, si. unde illud
 Iuuenalis, Effigiet dea longis siphonibus
 implens. Est quoque σιρόν ho-
 mo sordidus & libidinosus, à σιρόν.
 Σιρόν. dij, Lacedaemonij. (Ipsa.

Σ Κ.

Σιωπᾶς. μ. ἰσθ. π. κλα. taceo. Neutrum
accusatiuo.

Σιωπῆ. ἰ. ἰ. silentium. παρὰ δὲ σιγῆ, καὶ
τὴν ὅσα τὴν φωνήν.

Σιωπῆς, ὦ

Σιωπῆς. ἰ. ἰ. taciturnus.

Σ Κ.

Σκῆψω. μ. ἀσθ. π. κλα. claudico, flecto,
inclino, καταμυθεῖν. Neutr. absol.

Σκῆδνμα. ἰ. ἰ. scarificatio, σκῆδνμα.

Σκῆμα. ἰ. ἰ. scaea portae dictae, quod in si-
nistra parte urbis sint, à σκαυδς: uel à
σκαο opifice: uel quod Troianis fini-
stra fuerint. Per eas enim receptus
equus ligneus exitium eis intulit.

Σκαῖος. ἰ. ἰ. sinister, id est quod ad fini-
stram est. Item indoctus, imperi-
tus, rudis ad discendum, ferox, ine-
ptus, rusticus, inscius, improbus, se-
uus. Huic opponitur δεξιός.

Σκαῖος. κ. ἰ. fatuitas, ruditas, stu-
por, imperitia, feritas.

Σκαῖος. μ. ἀπ. tripudio, salio. Neutrū
absolutum.

Σκαυρία. μ. ἰσθ. π. κλα. λαυρία.

Σκαυρία. α. ἰ. dolus, malitia, tripu-
dium, saltus.

Σκαυδύρω. coire, σκαυδύρω, ἰ. ἰ. κλα.
σιγῆ.

Σκαυδύρω. α. ὦ. ἰ. ὦ

Σκαυδύρω. α. ὦ. ἰ. ludicrum, umbra,
phantasia, doctrina exilis. Aristoph.
Neph. σκαυδύρω. α. ὦ. ἰ. μαν-
θάνω, in Socratem qui res nihili do-
ceret.

Σκαυπᾶς. ε. ο. circumeo, erro.

Σκαυπᾶς. sarritio.

Σκαυπᾶς. instrumentū, mensura terrae.

Σκαυπᾶς. α. ὦ. ἰ. effusio.

Σκαυπᾶς. ἰ. ἰ. fossor, qui sarculo ope-
ratur.

Σκαυπᾶς. μ. ὦ. π. κλα. fodio, moueo,
euerto, incido, scarifico, pedibus te-

Σ Κ.

rouit gallina terram. Neutr. absol.

Σκαυπᾶς. ἰ. ἰ. numerus dispar, figura
geometrica instar scalae, obliquus,
curuus, habens multos angulos.

Σκαυπᾶς. μ. ἰσθ. π. κλα. fodio. Neutr. acc.

Σκαυπᾶς. ἰ. ἰ. sarculum.

Σκαυπᾶς. μ. ἀπ. ὦ. fodio, sarrio.

Σκαυπᾶς. κ. ἰ. ἰ. gladius Thracicus, σκαυ-
πᾶς.

Σκαυπᾶς. ἰ. ἰ. lignum cui alligatur re-
mus, quod ὦ Latine scalmus uo-
catur.

Σκαυπᾶς. κ. ἰ. talpa.

Σκαυπᾶς. ἰ. ἰ. paruus, curuus. ἀπ. ὦ. ὦ
σιγῆ, ἰ. σκαυπᾶς.

Σκαυπᾶς. α. ὦ. ἰ. fossio, cauea ludorū.

Σκαυπᾶς. α. ὦ. ἰ. liquor collectus ex
herba scammonia.

Σκαυπᾶς. α. ὦ. ἰ. ex scammonia con-
fectum uinum.

Σκαυπᾶς. α. ὦ. ἰ. ligna incurua laqueo-
rum, quibus ferae incidentes detinen-
tur. Aristoph. Acharn. transfert ad
sermonis aculeos, καὶ ἀνὰ σκαυπᾶς
τῶ σκαυπᾶς ἰ. ἰ.

Σκαυπᾶς. α. ὦ. ἰ. offendiculum patior.

Σκαυπᾶς. μ. ἰσθ. π. κλα. scandalizo,
offendo, ἰ. ἰ. ἰ. ἰ. accus.

Σκαυπᾶς. α. ὦ. ἰ. scandalum, offensio,
offendiculum: à ruina dictum, quod
occasio sit cadendi, si quid obstat eun-
ti: ὦ σκαυπᾶς, claudico, quod claudus
inflectens se, uideatur tendere ad
ruinam.

Σκαυπᾶς. α. ὦ. ἰ. genus galeae, ὦ nomen
urbis.

Σκαυπᾶς. α. ὦ. ἰ. herba scanaria inter-
olera ineptissima, unde mari Euri-
pidis exprobratum est, quod scandi-
cem uendiderit: ὦ ipse Euripides
σκαυπᾶς propterea dictus.

Σκαυπᾶς. α. ὦ. ἰ. pali, ἰ. ἰ.

Σκαυπᾶς. α. ὦ. ἰ. causa, impedimentum.

Σκαυπᾶς

Σκαπυός. ἰος. ὁ. σκαπανύτης.

Σκαπυός. ἡ. ἰ. ἡ. uas concauum, fossa.

Item sarcubum, ligo.

Σκαπανύτης. ὁ. fossor.

Σκαπυός. fouea, τάπη. ὁ. ἡ. τάπη.

Σκαπυός. ramus, ὁ. uentus quidam.

Σκαπυός. ἡ. ἰος. ὁ. fossor.

Σκαπυός. μ. ἰ. ἡ. ὁ. ἡ. fodio, ἰ. ἡ. ἡ.

Σκαπυός. ὁ. fullo, insectum quoddam.

Σκαπυός. ἡ. ἰ. ἡ. conuiuentibus oculis.

Σκαπυός. ἡ. ἰ. ἡ. quibus oculi nimium conuiuent.

Σκαπυός. ἡ. ἰ. ἡ.

Σκαπυός. μ. ἰ. ἡ. π. ἡ. ἡ. frequenter

claudio ὁ. aperio oculos, conuiueo,

σκυρτός. ἡ. ἰ. ἡ. id est nictor. ὁ. ἡ. ἡ.

σκυρτός. ἡ. ἰ. ἡ. id est nictor. ὁ. ἡ. ἡ.

Significat etiam admittor mulieri,

oculis inuito ὁ. prouoco. Bud. Com.

Σκαπυός. agilitas, pes seu basis, saltatio,

motus, cursus, crepida, calcitratio.

Cal. lib. 2. ca. 44.

Σκαπυός. μ. ἰ. ἡ. π. ἡ. salto, turbo,

bullio.

Σκαπυός. ἡ. ἰ. ἡ. perfunctorie quippiam

agere, neq. admodum exacte, scarificare,

per superficiem scindere.

Σκαπυός. μ. ἰ. ἡ. leuiter et umbris tantum

imaginem delinio. Vulgo schar fieren.

Σκαπυός. ἡ. ἰ. ἡ. delineatio prima picturae,

ὁ. σκυρτόζα quidam. Vn.

de pro perfunctorio ὁ. parum accurate aliquo facto ponitur.

Cal. lib. 6. cap. 23.

Σκαπυός. ὁ. ἡ. sarmentum, stipula.

Σκαπυός. uel σκαπός. ὁ. ἡ. merda.

Σκαπυός. ὁ. ἡ. merdam comedēs. Me-

dicorum epitheton apud Aristoph.

Σκαπυός. ὁ. ἡ. σκαπυός, ligo. ὁ. ἡ. ἡ. ἡ.

σκυρτός, id est fodiendo.

Σκαπυός. ἡ. ἰ. ἡ. scaphis necor, quale tor-

quendi genus habes apud Plutar.

chum in uita Artoxeixis.

Σκαπός. ἡ. ἰ. ὁ. σκαπός. effossio.

Σκαπός. ὁ. ἡ. scapha, que erat longarū

nauium, mediocritate solum non ge-

nere à naue differens. Plutarch.

ἰ. ἡ. ἡ. uocat, ὁ. Lucian. δι. ἡ. ἡ.

Venetis schipho ὁ. copano. Ponitur

ὁ. pro uase ligneo concauo. Plut. in

Rom. ἰ. ἡ. ἡ. ὁ. ἡ. ὁ. ἡ. ὁ. ἡ. ὁ. ἡ.

Li. alueum appellat, ab Vr. 1. Te-

net fama, cum fluentem alueum,

quo expositi erāt pueri, tenuis in sic-

co aqua destituisset. Bayf. de Re na.

Σκαπυός. ὁ. ἡ. scapham ferens, ut ho-

mines alieni, in Panathenais solebāt.

Σκαπυός. ὁ. ἡ. parua nauis. Lucian. ta-

men dixit μ. ἡ. ὁ. σκαπυός.

Σκαπυός. ὁ. ἡ. scaphium, hoc est matius

la Polluce auctore. Item uas poro-

rium uel escarium, ut scribit Athen.

Item ligo, ut apud Iuuenal. Et ride

scaphiū positis cum sumitur armis.

Brat ὁ. uas areū, in quo styli in me-

dio sit proceritas, horarū ductus di-

scriminabat. Viur. id scaphen ὁ. he-

misphariū appellat: quo usu, cū non

cauo ambitu, sed plano descriptum

est, area ea discus appellatur, quasi

lenticula. Plut. in Nioma σκαπυός

uocat, quo ignis sacer extinctus so-

lis tantum radijs accendebatur. Her-

mol. in Plin.

Σκαπός. ἰ. ἡ. scypus. Numeratur in-

ter culinaria uasa apud Athen.

Σκαπός. ἰ. ἡ. ὁ. commune est uocabulum

cuiuscumq. generis nauium, ut σκα-

πυός. ἡ. ἡ. naues quadriremes Dio-

do. Accipitur ὁ. pro concauitate

ὁ. uentre nauis. ὁ. ἡ. ὁ. ἡ.

Σκαπυός. ἰ. ἡ. ὁ. ἡ. similis scaphæ.

Σκαπυός. μ. ἰ. ἡ. ὁ. ἡ. ὁ.

Σκαπυός. μ. ἰ. ἡ. ὁ. ἡ. ὁ.

Σκαπυός. μ. ἰ. ἡ. ὁ. ἡ. ὁ.

Σκαπυός. μ. ἰ. ἡ. ὁ. ἡ. ὁ.

Σκιδάμωρ. ὁ. dissipatio.
 Σκιδάσις. ὁ. dissipabilis.
 Σκιδάω. σκιδάσσω, dispergo.
 Σκιδάσω. ex tempore ago, scribo.
 Σκιδάσμα. res rudis & extemporalis.
 Σκιδῶ. σκιδάω.
 Σκιδῶς. ὁ. exactus, diligens.
 Σκιδῶ. sordes, casus aeris, lucus, querceum.
 Σκιδῶ. uentus à Scironijs saxi spiras, quæ Sciron latro inhabitauerat.
 Σκιδάω. ocreæ. (scor.
 Σκιδάω. arefacio, asiccio, apud Dio.
 Σκιδάω. ὁ. offensus, aridus, defunctus
 q̄ exaruit, hoc est cadauer asiccatus.
 Σκιδάω. supplanio.
 Σκιδῶς. aridus, contractus.
 Σκιδῶ. aridus, intortus.
 Σκιδῶ. μ. ἰσθ. attenuo, sicco.
 Σκιδῶ. ἰσθ. ἂ. crus, brachium. Calius
 scribit significare totum illud quod
 consurgit ex crure, spiro & pede.
 Σκιδῶ. ἂ. ἂ. &
 Σκιδῶ. consilium, commentatio.
 Σκιδάω. μ. ἰσθ. π. α. α. cooperio, protego.
 Σκιδάω. agrifossiones.
 Σκιδάω. ἂ. σκιδῶ, tegmen.
 Σκιδάω. ὁ. modus ligationis chirurgicus, ἰκκιδάσσω.
 Σκιδάω. securi percutere.
 Σκιδάω. ὁ. ὁ. fractura calue in duas partes.
 Σκιδάω. ὁ. ὁ. ascia, securis utrinque
 scindens. Item tegmen laneū: sicut
 Σκιδῶ. ἂ. ἂ. &
 Σκιδάω. ἂ. ἂ. uelamen, protectio, tegmen.
 Σκιδάω. ὁ. ὁ. defensaculum.
 Σκιδάω. ὁ. ὁ. protector.
 Σκιδάω. ὁ. tegens.
 Σκιδῶ. ὁ. ὁ. tegmen, protectio.
 Σκιδῶ. est consyderatrix scēla illo.

rum, qui semper assensum retinebant, semper se dubitare præ se ferentes. uide Gellium.
 Σκιδῶ. ὁ. ὁ. consyderator, qui semper assensum retinet.
 Σκιδάω. μ. ἰσθ. π. α. α. α. cōsydero
 Σκιδῶ. tego, munio, obferuo, pratexo.
 Σκιδάω. ὁ. conuicium.
 Σκιδάω, & σκιδάω. conuicior.
 Σκιδάω. ὁ. impostor, conuiciator.
 Σκιδάω. sarcina.
 Σκιδάω. sarcinas colligo, refero, sarcinas & uasa ueho, conuaso.
 Σκιδάω. ornor, induor, armor. Uē
 colligo necessaria ad iter, conuaso: sicut
 Σκιδάω. μ. ἰσθ. π. α. α. apparo, compono, condio. Item uestio, cultu compono, & induo, armisq̄ contego. Bud. Com.
 Σκιδάω. ὁ. ὁ. armarium, hoc est repositorium uasorum, quæ ornamento magis sunt domui, quàm in usum quotidianum comparata.
 Σκιδάω. ὁ. ὁ. uasculum, parua suppellex, utensilis res.
 Σκιδάω. ὁ. ὁ. compositio, conditura, Dioscor. Item conditio & apparatus ciborum, condimentū. Bud. Cō.
 Σκιδάω. ὁ. ὁ. factitiuus, compositus. Plato de Rep. 6. posuit pro eo quod opificio constat. Bud. Com.
 Σκιδάω. sarcina.
 Σκιδῶ. ὁ. ὁ. habitus, uestitus, cultus, gestamen, ut sord & wawordia. Et armatura Thu. yd. Item armamentum nauis, ut in Act. Apost. 27. uel instrumentum nauicium, quia σκιδῶ significat instrumentū, ut κατασκευῶ, hoc est, τὰ σκιδῶ τὰ κατ' οἶκον, τὰς τὰ ἱκκιδῶ, authore Pollu.
 Σκιδάω. apud Plutarch. pro habitus scenico, hoc est pro instrumento sce

nico & cultu apparatusq; scenicorū.

Σκωπ. ιός. qui personas, & aliasceni-
ca apparatus.

Σκωποῦμαι. instructus sum & exorna-
tus gemmis, & alijs rebus pretiosis.

Accipitur & pro suo aëliu.

Σκωποῦ. instru, armo, fabricor, *κατασκευάζω*.

Σκῶτορ. ιός. ῥ. quæcūq; utensilia, instru-
mentum, arma.

Σκωποῖρα λιύνα. iumenta sarcinaria et
clitellaria.

Σκωπορῖσμαι. fero tanquam sarcina,
uel sarcina mea gestatur. Et est mili-
tum, qui calonibus & iumentis sarci-
narijs utuntur.

Σκωπορῖς. μ. ἡσ. π. κκα. fero sarcinas,
calonū est & iumentorū. Neut. abso.

Σκωπορία. phalanga, quibus baiuli fe-
rendis oneribus utuntur.

Σκωπορῖος. ου. ῥ. impedimentum exer-
citus & sarcina.

Σκωπορῖος. υ. ῥ. ferens sarcinas in exer-
citu, lixa, calo.

Σκωπορῖαξις. custodiosarcinas.

Σκωῖω. instru, paro.

Σκωπορῖσμαι. μ. ἡσ. π. κκα. in malā
partem, & idem ferē quod σκωπῶς
σμαι, id est struo, molior, capto, *ἐπι-
βράδω*, contechnor, incepta insidio-
sa suscipio, atque adior, adorno,
machinor, Demosthe. Cicero telam
texere, & ordiri telam dicit. Plau-
tus, Exorsa hæc tela non malē omni-
no est mihi. Accipitur tamen pas-
siuē etiam *ἐκκαρπύμην* & profectus,
& impostura plenus. Est etiam sa-
tago, persecutor, & executio omnia
sagaciter & curiosē, & prædonum
more, Plut. Et *ἐκκαρπύμην* & capta-
tor etiam & qui imminet occasione
præde & intentus est, *ἐκστῆς*q; custo-
dum negligentie. Aliquando acci-

pitur in bonā partem protractio, mo-
lior, & satago. Et dicitur *ἐκ τῶ
ἐκκαρπύμην*, sicut *τὸ ἐκστῆς ἐστῶ*.
Bud. Com.

Σκωπίω. idem.

Σκωπῖμα. αρ. ῥ. cōmentum, insidie,
insidiosa molitio, & fraudulenta re-
rum machinatio, molimen fraudu-
lentum & captiosum.

Σκωπεία. αρ. ῥ. idem quod *ἐκκαρπύμην*, id
est calumniosa actio, quadruplato-
ria perscrutatio, Demosth. signifi-
cat etiam *ἐκκαρπύμην* *ἐκκαρπύμην* *ἐκκαρπύμην*
rar, hoc est curiosam, delatoriamq;
obseruationem & custodiam, quod
etiam interdum in bonā partem ac-
cipitur, Aristot. de Hist. 9. Est etiā
uehemens occupatio circa aliquid
et delectatio, Aristot. de Gener. ani.
1. Bud. Com.

Σκῖπτος. υ. ῥ. compositus.

Σκῖψις. ιός. ῥ. cōsideratio, consiliū, deli-
beratio.

Σκῖπτος. concludo.

Σκῖπτος. μ. ἡσ. π. κκα. incumbo.

Σκῖπτος. ῥ. ῥ. scena, umbraculum, & ea
theatri pars, quæ inter duo cornua
pertenditur: tentorium, quod ab ru-
sticis in umbrationis causa excitari
solutum erat, tabernaculum, mediū
theatri ostium. Item fraus, orna-
tus tragicus, ornatus quidam mulie-
bris. Σκῖπτος atque agias uocantur.
Cael. lib. 5. ca. 8.

Σκῖπτος, & σκῖπτος, & σκῖπτος,
idem quod σκῖπτος. (trans.

Σκῖπτος. in scena uel tentorio habi-

Σκῖπτος. s. ῥ. tabernaculum.

Σκῖπτος. ῥ. ῥ. scenicos agones exercēs.

Σκῖπτος. in proscenium in come-
dia prodeō.

Σκῖπτος. peruulgo, traduco, omniū
oculis expono, infamo.

Σκῖπτος. ῥ. est frontis & laterum

Σκιάσπις. quasi dicas umbra indagator, instrumentum autem gnomicon est, quo etiam architecti metandis urbibus utebantur.

Σκιάρα. as. umbra piscis.

Σκιομαχία. μ. ἰσω. π. αα. pugno cum umbra, umbratili certamine depugno, quod faciunt ij qui secum ipsi pugnam meditantis nemine repugnante concertant. Dicitur pro uerbis de inaniter laborantibus. de quo Bras. Chil. Neutr. absol.

Σκιομαχία. ο. ὄς. ὀ. crebris ictibus aërem inanem feriens.

Σκιομαχία. as. ἰ. umbratilis armorum meditatio, siue pugna, et genus leuoris exercitationis, ueluti pilarum lusus, uulgò scrimia. Abijt in prouerbium de ijs, quæ fieri nequeunt. Plus tarchus eleganter scribēdi studium, quo garrindi pruritum sedari posse putat, σκιομαχίαν nuncupat.

Σκία. opus topiarij, scena, attegia, camera frondibus et arbutis, umbra corporis, ramus grandis.

Σκίαμα. ὄς. ῥ. umbra, umbratio.

Σκιαραία. uita umbratilis, cum quis in umbra degit semper.

Σκιοποφίαμα, uel **σκιαποφίαμα.** μ. ἰσ. μ. π. κ. μ. nutrior in umbra, in umbraculis dego, in solem non prodeo, Xenoph. Dicitur et **σκιρῶ** ἰδὲ **σκιρῶν**, ijsq̃ qui in delicijs umbræ eulorum affueri, aduri à sole nolum, Athen. Et uoce **αἰθια** **σκιαραία** **νός**, pro **αἰθιασκαρῖνος**. Bud. Com.

Σκιοῦν. cæcutire, **ἐμβόσκειν.**

Σκιάρις. ἰ. ὀ. trachurus piscis.

Σκιάρις. tenuis, **ἀπαίς.**

Σκίος. ὀ. ῥ. affula.

Σκιδραμν. spargor.

Σκίος. ἰ. ὀ. umbratilis.

Σκιοπῶς. ἰ. ὀ. **ἐπιφωγός.** demittit uultū.

Σκίαμα. ariditas, **ὀμύστος.**

Σκία. κ. ἰ. scilla, herba genus.

Σκιομαχία est pretereunte digito angulæ lineæ oua conceperint. Item mensuræ ostendere digitum, quo summus contemptus significatur. Fuit enim prisca moris, ut si quos floccipenderent, aut insigni contumelia, uel deformi conuicio afficerent, id obiectu medij digiti preterenti, non autem compressi, denotaret. Alex. Genial. li. 4. c. 20.

Σκιοβάς. μ. ἰσω. π. αα. claudico.

Σκίος. ἰ. ὀ. loripes, claudus.

Σκίπιος. scipio.

Σκίπος, et

Σκίπος. ὀ. ὀ. scabellum, lectus humilis et mutulus, grabatum.

Σκίπτομα, et

Σκίπτομα. μ. ἰμψ. π. ἰμψ. figo, innitor. Aëlii. accus. iung.

Σκιοφός. ἰ. ὀ. instrumentum musicum.

Σκιδραμνός, uel **σκιδραμνός.** ἰ. ὀ. affula, fragmenum, minutū quod à penis radiatur. Inde pronugis et quisquilis Aristoph. **σκιδραμνός.**

Σκιδραμνός, et

Σκιδραμνός. medio digito nasum ferire.

Σκιδρομα. calcitro, **παρτίσκειν.**

Σκιοραία. as. ἰ. prior designatio, lineamentum primum picturæ.

Σκιδίος. umbratilis.

Σκίος. ῥ. ὀ. amplam umbram faciens, obscurus, opacus.

Σκιδρομνός. ῥ. locus captandæ umbræ idoneus. Et **σκιδρομα** instrumenta quædam mathematica sunt, Plutar. in Marcel.

Σκιομαχία. as. idem quod **σκιομαχία.**

Σκίος. ὀ. ὀ. sciurus, animalculum quod cauda sibi umbram facit.

Σκίος. inunbrabantur.

Σκίος. ὁ. sordidus, auarus.
 Σκίον. pingo.
 Σκίον. ῥος. ὁ. idē quod σκίον, sicut
 Σκίον. ῥος. ὁ. σκίον. Item radius.
 Σκίος. ὁ. afflu. Virtus Virtutis. prostra-
 gmentis quae marmorarij ex operi-
 bus deijciunt, σκιδάριος.
 Σκίος. ὁ. Martius mensis.
 Σκίον. uel σκίον. terra alba u. gy-
 psus. Est quosq
 Σκίος. ὁ. durities, dura hepatis di-
 spositio, affectio in aliqua muliebriū
 locorum parte facta, quae tactui non
 cedit, inaequaliter tumet, & sine do-
 lore plerumq est.
 Σκίον. induro, σκιδάριος, obdurefco.
 Σκίον. ὁ. durus, aridus.
 Σκίον. ὁ. induratus, qui fecit
 callum.
 Σκίον. ὁ. idem quod σκίον.
 Σκίον. μ. ὁ. exulto, salio, salu-
 to, insulto. Neutr. absol.
 Σκίον. ὁ. lasciuia, saltatio.
 Σκίον. ὁ. petulcus, id est saltator.
 Σκίον. ὁ. Sciron uētus, qui & Cay-
 rus ab Atheniēsis dicitur, quoniam
 spirat à saxis quae Sciron lauro inco-
 luit, quem Theseus interemit.
 Σκίον. ὁ. nihili homines & mali.
 Σκίον. corbis ē palmeis uirgis con-
 texta.
 Σκίον. ὁ. gladius apud Aeoles.
 Σκίον. ateo. (na.
 Σκίον. seuerā educatio, discipli-
 na durā. durē iracū, duriter exer-
 ceo, durē & illiberaliter, ac minime
 indulgenter educo.
 Σκίον. ὁ. σκιδάριος.
 Σκίον. crusta mtecla.
 Σκίον. duritia cordis.
 Σκίον. libelli qui ob cere
 duriciem difficulter inscribuntur, diu
 autē quae inscripta sunt, retinēt. Sui.

Σκιδάριος. laborans duritie uētris.
 Σκιδάριος. ὁ. durus, strigosus, rudis,
 crassus, asperus, assterus. Item fa-
 uorum uitium cum purefcent.
 Σκιδάριος. durities, ruditas.
 Σκιδάριος. ὁ. durae ceruicis.
 Σκιδάριος. tā. quibus duri pili.
 Σκιδάριος. morbus oculi, quando
 praē duritie palpebrae uix ē somno a-
 periuntur, sordēs in angulis subsic-
 cae remanent, oculiq propterea sub-
 ruffi.
 Σκιδάριος. arefacere, oscitare, pandi-
 culari.
 Σκιδάριος. indurefco.
 Σκιδάριος. ὁ. indurans.
 Σκιδάριος. obduro. Actiu. accusf.
 Σκιδάριος. duritia.
 Σκιδάριος. ὁ. dicitur q est attenuato &
 exhausto corpore, ὁ σκιδάριος, ὁ μαρμα-
 ρίος, ὁ τὰ σκιδάριος ἐν τῷ διανοήματι. Sui.
 Σκιδάριος. ὁ. sordidus, auarus, σκιδάριος.
 Σκιδάριος. ὁ. qui est hebeti uisu. Item
 σκιδάριος ὁ ἐν τῷ μαρμα-
 ρίος, id est à uoluctibus uermiculis
 minimis, & ligna erodentibus.
 Σκιδάριος. pro uermiculis erodens li-
 gna, culici similis. (dus.
 Σκιδάριος. ὁ. calumniator, loquax, facun-
 brosus. σκιδάριος (inquit Hesyck.) ἰσχυ-
 ρός, διαδύ, μαλακός, ἐν τῷ μαρμα-
 ρίος, σκιδάριος.
 Σκιδάριος. ὁ. σκιδάριος.
 Σκιδάριος. u. uermipera.
 Σκιδάριος. tā. carmina conuiuialia, sic di-
 cta, quod non quiniis ea caneret, sed
 eruditi duntaxat.
 Σκιδάριος. ὁ. obliquus, tortuosus, mali-
 gnus, importunus, inaequalis.
 Σκιδάριος. ὁ. tortuositas.
 Σκιδάριος. gallinago.

Σκορίπτα. centipedes.
 Σκορπίον. μ. ἰω. ἡ. ἰω. figo palū, crucifigo.
 Σκῆψ, uel σκάψ. οὐρ. ὁ. palus, lignum fixum, erectum, acies, acumen. Hesych.
 Σκορπίον. μ. ἰω. ἡ. ἰω. scabellum, sedicula.
 Σκῆψος. ὁ. ἰω. ἡ. ἰω. illiberalis, sordidus.
 Σκῆψος. ὁ. ἰω. ἡ. ἰω. cardii species. Plin. lib. 20. c. d. 23.
 Σκορπίον. euello, κοῖς.
 Σκορπίον. μ. ἰω. ἡ. ἰω. piscium genera.
 Σκορπίον. μ. ἰω. ἡ. ἰω. muscito, ὅλα sciūt ludū quendam exerceo, ὅλησθαι.
 Σκορπίον. ὁ. ἰω. ἡ. ἰω. praefectus speculatorū.
 Σκῆψος. ὁ. ἰω. ἡ. ἰω. scopulus.
 Σκορπίον. ὁ.
 Σκορπίον. μ. ἰω. ἡ. ἰω. consydero, animaduerto, contemplor, speculor, σκορπίον.
 Σκορπίον. ὁ. ἰω. ἡ. ἰω.
 Σκορπίον. ὁ. ἰω. ἡ. ἰω. specula.
 Σκορπίον. μ. ἰω. ἡ. ἰω. agum. ὁ.
 Σκορπίον. ὁ. ἰω. ἡ. ἰω. specula contemplor, speculor, obseruo.
 Σκορπίον. qui ē specula contempletur, ὁ. ἰω. ἡ. ἰω. obseruat. Transferretur etiam ad alia. Dicitur ὁ. ἰω. ἡ. ἰω. pro eodem. sic.
 Σκορπίον. ὁ. ἰω. ἡ. ἰω. custos, speculator, explorator. Item consyderatio, mens, propositum, quod Latinis uno uocabulo cogitatio dicitur. Vnde ὁ. ἰω. ἡ. ἰω. ὁ. ἰω. ἡ. ἰω. id est praeter propositum, praeter intentionem, consilium, absurde, abre. Item ὁ. ἰω. ἡ. ἰω. propositum sagittariorum, quem scopulum Tranquillus uocat. Bud. Com.
 Σκορπίον. μ. ἰω. ἡ. ἰω. uitupero, conuincior, exinatio, mitto in eremū, ad uos mitto, in malā crucē mitto, profligo, eicio, damno, odio persequor.
 Σκορπίον. ὁ. ἰω. ἡ. ἰω. uituperatio, contumelia, reprobatio, impostura.

Σκορπίον. protendere membra cum oscitatione, capite grauati, pandiculare.
 Σκορπίον. ὁ. ἰω. ἡ. ἰω. scordylus piscis.
 Σκορπίον. ὁ. ἰω. ἡ. ἰω. midor, allium cum muria tritum, acremenium.
 Σκορπίον. ante pugnam gallinaceos alijs praemunio.
 Σκορπίον. ὁ. ἰω. ἡ. ἰω. allium, nasturtiū. Vnde de σκορπίον, caulis allijs, uel ipsum allium.
 Σκορπίον. ὁ. ἰω. ἡ. ἰω. allietum.
 Σκορπίον. ὁ. ἰω. ἡ. ἰω. qui natus est in scorpione.
 Σκορπίον. asper sum, irritio.
 Σκορπίον. μ. ἰω. ἡ. ἰω. spargo, discutio, disippo.
 Σκορπίον. ὁ. ἰω. ἡ. ἰω. percussus à scorpione.
 Σκορπίον. ὁ. ἰω. ἡ. ἰω. scorpion. παρὰ τὸ σκορπίον ὁ. ἰω. ἡ. ἰω. uel παρὰ τὸ σκορπίον ὁ. ἰω. ἡ. ἰω.
 Σκορπίον. exasperare, insolescere.
 Σκορπίον. idem.
 Σκορπίον. ὁ. ἰω. ἡ. ἰω. dispersio.
 Σκορπίον. ὁ. ἰω. ἡ. ἰω. perniciosus, uenenosus, asper, ad iracundiam pronus.
 Σκορπίον. ὁ. ἰω. ἡ. ἰω.
 Σκορπίον. ὁ. ἰω. ἡ. ἰω. tenebrosus, tenebricosus.
 Sic appellatus est propter obscuritatem scriptorū Heraclitus Ephesius.
 Σκορπίον. aufugio, ὁ. ἰω. ἡ. ἰω.
 Σκορπίον. ὁ. ἰω. ἡ. ἰω. furia, tenebrae, ὁ. ἰω. ἡ. ἰω.
 Σκορπίον. ὁ. ἰω. ἡ. ἰω. tenebrio, fugitiuus. (ἰω. ἡ. ἰω.)
 Σκορπίον. μ. ἰω. ἡ. ἰω. obscuro. Act. acc.
 Σκορπίον. ὁ. ἰω. ἡ. ἰω. qui factus est inter coriarios.
 Σκορπίον. ὁ. ἰω. ἡ. ἰω. ex occulto coitu, illegitimis nuptijs natus. σκορπίον autem Scotius uiri nomen.
 Σκορπίον. μ. ἰω. ἡ. ἰω. obtenebresco, hallucinor, sic defatigor ut uidere nequeā, fastidio corripior, uertiginē patior.
 Σκορπίον. ὁ. ἰω. ἡ. ἰω.

Σκοτεινός. *sc.* i. nox illimis, hoc est luna carens, obscura, turbulenta, tempestuosa.

Σκοτμήν. *sc.* i. obtenebratio lune.

Σκοτοπλῦτος. *sc.* i. obscurus, ut nox.

Σκός. *sc.* i. uel Attice. *sc.* i. tenebræ.

Σκός. *sc.* i. uel Attice. *sc.* i. tenebræ.

Σκός. *sc.* i. uel Attice. *sc.* i. tenebræ.

Σκός. *sc.* i. uel Attice. *sc.* i. tenebræ.

Σκός. *sc.* i. uel Attice. *sc.* i. tenebræ.

Σκός. *sc.* i. uel Attice. *sc.* i. tenebræ.

Σκός. *sc.* i. uel Attice. *sc.* i. tenebræ.

Σκός. *sc.* i. uel Attice. *sc.* i. tenebræ.

Σκός. *sc.* i. uel Attice. *sc.* i. tenebræ.

Σκός. *sc.* i. uel Attice. *sc.* i. tenebræ.

Σκός. *sc.* i. uel Attice. *sc.* i. tenebræ.

Σκός. *sc.* i. uel Attice. *sc.* i. tenebræ.

Σκός. *sc.* i. uel Attice. *sc.* i. tenebræ.

Σκός. *sc.* i. uel Attice. *sc.* i. tenebræ.

Σκός. *sc.* i. uel Attice. *sc.* i. tenebræ.

Σκός. *sc.* i. uel Attice. *sc.* i. tenebræ.

Σκός. *sc.* i. uel Attice. *sc.* i. tenebræ.

Σκός. *sc.* i. uel Attice. *sc.* i. tenebræ.

Σκός. *sc.* i. uel Attice. *sc.* i. tenebræ.

Σκός. *sc.* i. uel Attice. *sc.* i. tenebræ.

Σκός. *sc.* i. uel Attice. *sc.* i. tenebræ.

Σκός. *sc.* i. uel Attice. *sc.* i. tenebræ.

Σκός. *sc.* i. uel Attice. *sc.* i. tenebræ.

tis prætenu aliquid ago, scythico sum uultu. Vel παρὰ τὸ σκύλλου ἢ ψ, ἀπὸς, uel quasi χυρπὸς, παρὰ τὸν χυρπὸν, ὁ ἀπὸς πρὸς ὅπου λευκαίμῃ.

Depon. absol.

Σκυρπῶς. *sc.* i. uel Attice. *sc.* i. tenebræ.

Σκυρπῶς. *sc.* i. uel Attice. *sc.* i. tenebræ.

Σκυρπῶς. *sc.* i. uel Attice. *sc.* i. tenebræ.

Σκυρπῶς. *sc.* i. uel Attice. *sc.* i. tenebræ.

Σκυρπῶς. *sc.* i. uel Attice. *sc.* i. tenebræ.

Σκυρπῶς. *sc.* i. uel Attice. *sc.* i. tenebræ.

Σκυρπῶς. *sc.* i. uel Attice. *sc.* i. tenebræ.

Σκυρπῶς. *sc.* i. uel Attice. *sc.* i. tenebræ.

Σκυρπῶς. *sc.* i. uel Attice. *sc.* i. tenebræ.

Σκυρπῶς. *sc.* i. uel Attice. *sc.* i. tenebræ.

Σκυρπῶς. *sc.* i. uel Attice. *sc.* i. tenebræ.

Σκυρπῶς. *sc.* i. uel Attice. *sc.* i. tenebræ.

Σκυρπῶς. *sc.* i. uel Attice. *sc.* i. tenebræ.

Σκυρπῶς. *sc.* i. uel Attice. *sc.* i. tenebræ.

Σκυρπῶς. *sc.* i. uel Attice. *sc.* i. tenebræ.

Σκυρπῶς. *sc.* i. uel Attice. *sc.* i. tenebræ.

Σκυρπῶς. *sc.* i. uel Attice. *sc.* i. tenebræ.

Σκυρπῶς. *sc.* i. uel Attice. *sc.* i. tenebræ.

Σκυρπῶς. *sc.* i. uel Attice. *sc.* i. tenebræ.

Σκυρπῶς. *sc.* i. uel Attice. *sc.* i. tenebræ.

Σκυρπῶς. *sc.* i. uel Attice. *sc.* i. tenebræ.

Σκυρπῶς. *sc.* i. uel Attice. *sc.* i. tenebræ.

Σκυρπῶς. *sc.* i. uel Attice. *sc.* i. tenebræ.

Σκυρπῶς. *sc.* i. uel Attice. *sc.* i. tenebræ.

Σκυρπῶς. *sc.* i. uel Attice. *sc.* i. tenebræ.

Σκυρπῶς. *sc.* i. uel Attice. *sc.* i. tenebræ.

Σκυρπῶς. *sc.* i. uel Attice. *sc.* i. tenebræ.

Σκυρπῶς. *sc.* i. uel Attice. *sc.* i. tenebræ.

Σκυρπῶς. *sc.* i. uel Attice. *sc.* i. tenebræ.

Σκυρπῶς. *sc.* i. uel Attice. *sc.* i. tenebræ.

Σκυρπῶς. *sc.* i. uel Attice. *sc.* i. tenebræ.

Σκυρπῶς. *sc.* i. uel Attice. *sc.* i. tenebræ.

Σκυρπῶς. *sc.* i. uel Attice. *sc.* i. tenebræ.

Σκυρπῶς. *sc.* i. uel Attice. *sc.* i. tenebræ.

Σκυρπῶς. *sc.* i. uel Attice. *sc.* i. tenebræ.

Σοβάδ. s. a. petulca, & psequentes me
 retrices, insana, superba, instabiles.
 Σοβαρόμην. μ. αἰσχρομην. π. αἰμα. insole-
 sco, & cum fastu aliquid ago.
 Σολαίς. ὁ. ο. uenustus, diues, sibi pla-
 cens, superbus, uultu & incessu tu-
 morem animi & arrogantiam prae-
 se ferens. à σολῶν, quod alios repellat
 ac fastidiat, suid.
 Σολαῖς. magnificē, studiosē, diligēter.
 Σολός. idem quod σολαίς.
 Σοβίον. consternor, & turbulenter
 incedo, turbide me infero. Vnde σσο-
 βιμῶς, ταραχμῶς, turbidus, con-
 sternatus & impotēs animi. Sic etiā
 Σοβίον. μ. ἰσθ. π. αἶα. improbe & inso-
 lenter ingredior & obuios summo-
 ueo, insequor, curo. Item excutio,
 abigo, expello, ut σολῶν τὸ πόνυ,
 puluerē excutere, Xenoph. de strina-
 gēdis equis loquens, de quo Bud. Cō.
 Item compeasco, cogo gregem.
 Σόβη. muscarium caudae equinae.
 Σόχχ. & sonchus, scariola.
 Σοίβης. ὁ. loquax, arrogās, calumniator
 Σοίε. tui, pro σοῦ, possessiuium à σός. at
 σόε primitiuum est à σός.
 Σόνοι. Soli, urbs est Cilicia, quae postea
 Pompeiopolis dicta est.
 Σονομίσω. μ. ἰσθ. π. ιαα. solacisimū facio
 Σονομισμός. ὁ. ὁ. solacisimus. Hoc no-
 mine significatur quicquid sit perpe-
 ram, nec recte nec ordine peragitur,
 ut σονομισμὸς τῶν ἰδωρῶν, Luciano.
 Σόνοικος. idem.
 Σόνοικος. ου. ὁ. indiscretus, superbus,
 elatus, intemperans.
 Σονοκοπῆς. ἰος. ῥ. quod speciem ha-
 bet solacismi.
 Σόνος. ὁ. discus. σὸν ῥ. τὸ κνῶν.
 Σόνος. ουος. ὁ. Solon Atheniensis legi-
 σ. ουός. ὁ. σονοκόης. (clator.
 Σονοφῆς. κτος. ἰ. iniquitas.

Σομφόδης. ἰος. ὁ. mollis, latus. Hesych.
 σ. μ. φ. ὁ. δ. (inquit) αἰ λαυνέται τῶν
 αἰσχροῦν.
 Σός. ὁ. ὁ. saluus, ineger, sanus.
 Σοφισμός. solacisimus.
 Σοφίλιν. dictēriū in senes, nam σοφός
 sepulchrum est, τυμβοίον.
 Σοφῶν. μ. αἰσθ. π. αἶα. cadauera cumu-
 lo, congrego. Neutr. absol.
 Σοφδῖς. simul, acervatim, σονοδῖς.
 Σοφοδαίμων. ου. ὁ. ἰ. capularis dæ-
 mon, hoc est ualde senex, sepulchra-
 lis larua.
 Σοποπῆς. ου. ὁ. pollinctor.
 Σορός. ου. ὁ. uel ἰ. urna, locus, cumu-
 lus osium & cadauerum. Genera-
 liter pro omni cumulo.
 Σόρην. syllogismi species.
 Σός. σοῦ. ὁ. tuus.
 Σόσος. stadium, δούρεα, instrumentum
 geometricum.
 Σοῦ. ῥ. φῖν. ἄρμα.
 Σοβνίσω. μ. ἰσθ. in subulo, penetro. (rū.
 Σόνιος. ὁ. ῥ. Suniū p̄montoriū Athenas.
 Σούσα. τὰ. Susa metropolis Persidis.
 Σούδι. ἰτε. ἰρμαδι.
 Σούσιος. ὁ. ῥ. oleum ex lilij confectū.
 Σούσι. motus, impetus, iter, cursus.
 Σούσο. uade, irruere.
 Σούλα. ας. ἰ. sapientia, consilium. Sepe
 accipitur pro astu & calliditate.
 Σούλα in contemplatione uersatur,
 φρόνους in actu.
 Σούλομαι. μ. ἰσθ. π. ιαα. sapienter
 loquor, demonstro, fallo, impono ser-
 mone, captiose ago, deterro. Item
 doceor ab alio. Depon. accus.
 Σούλω. μ. ἰσθ. π. ιαα. doceo sapientiam.
 Σούσμα. αἰς. ῥ. fraus, deceptio, caute-
 la, dolus, cōmentum, artificium, cauil-
 lum, calumnia, fraus cōposita, impo-
 stura, calliditas, inuentum, ars.
 Σούσματις. fraudulentus.

uoluntur infantes, cunabula.

Σπαργανῶ. cunabulis, siue fascijs inuoluo. unde Luc. de Christo, καὶ ἱσταν γάρων αὐτῷ.

Σπαργάνωμα. σπάργανον.

Σπαργῶ. μ. ἄσω. ὡ. ααα. luxurior, auclor in aliquare affectus, sum in sicco, doleo de re ablata, nimius sum in edendo & luxuriando, desydero, appeto.

Dicitur quoq; de uberibus lacte eurgentibus.

Σπαργῶ. μ. ἴσω. ὡ. ααα. idem.

Σπαργή. ira, ὀργή.

Σπαργός. rarus, paucus, tenuis, dispersus.

Σπάργα. ὡ. ἰ. filum, linea, carpentarij rubrica, scirpus.

Σπαργάνη. ἰδω. ἰ. Spartana mulier.

Σπάργον. ὡ. spartum uel genista, funiculus.

Σπάργον. ε. ῥ. funis, rudens.

Σπαρπονίος. canities. In tragœdia autem uirili specie nigra ac subpallida, in comœdia uero muliebri erat habitu spartopolios, canitiem & ipsa uerbotenus indicans, sed inter iuniores personas, ut tamen intelligeretur aliquando meritorium scortum fuisse. Herm. in Plin.

Σπάργος. ὡ. ἰ. spartus.

Σπαργός. ὡ. ἰ. feminatus.

Σπάσματα. distentiones, conuulsiones.

Σπασμός. ἰ. ἰ. contractio, neruorum rigor siue distentio, conuulsio.

Σπαστικός. ὡ. ἰ. cui intus aliquid conuulsus est.

Σπαταγίσσα. turbare.

Σπάταγοι. spatagi, genus echinorum.

Σπατάδιον. μ. ἄσω. ὡ. ααα. deliciarum. Neutr. absol.

Σπατάδιον. cibis, deliciis, ἰ. ἡσπία.

Σπατάδιον. ὡ. ornamentum faminarum, ἀσπάδιον.

Σπάσιος. ὡ. ἰ. coriaceus.

Σπατίνα. ὡ. ἰ. excrementum, merda, recrementa quæ à corijs deraduntur.

Σπάστις. ὡ. ῥ. corium, pellis.

Σπάω. μ. ἄσω. ὡ. ααα. euello, conuello, iraho. Item sorbeo, ut haurientes pocula facere solent. Athen. ὁ δὲ ἀνὴρ φαεινὸς καὶ ἰσχυρὸς ποτίζει, ἱσταν δὲ ἴσχυράς.

Σπάδω. μ. σπάσω. fundo, ἄχυσον est uerbum.

Σπάμα. funis.

Σπάον. ῥ. specus, antrum.

Σπάο. sequere, ἰσπεον.

Σπάος, τὸ σπῆρος, uel σπάσις. ῥ. spelunca.

Σπάδος. ὡ. ἰ. excrementum.

Σπάδιον. muliebri uestimentum.

Σπάδιον. Acol. ὡ. ῥ. armilla.

Σπάρα. α. ἰ. cohors, caterua, exercitus. Item spiræ, id est funis nauicis in orbem conuolutus, uel serpentum conuolutio. Nonnunquam pro opere pistorio inuenitur. Orbis in ligno, in interprete Theodoro.

Σπαράσμαι. μ. ἄσω. ὡ. ααα. contraho in spiram, sicut serpens uel canis dormire uolens. Depon. absol.

Σπαρίδιον. in orbem, instar serpentis, conuolutum.

Σπάριον. ὡ. ῥ. uestis uilis & lacera, uelum.

Σπάρα. μ. ἄσω. ὡ. ἰσπαρκα. semino.

Σπάσις. ἰ. libatio, σπονδή.

Σπαδῆ. sonitū edere in coitu, coire.

Σπάδος. stercus.

Σπαδίσσον. ὡ. ῥ. σπονδίσσον.

Σπαδίσσον. libo, sacrifico.

Σπαδῆ. libamen.

Σπαδίσσον. pacifcor, sœdus sancio, sœdus dico, reconcilior. Depon. accus. ut σπαδίσσον σπονδῆς, & σπαδίσσον τῷτο, hoc est, inducijs pacis permittito & concedo.

Σπλυνίον. laboro uitio lienis.

Σπλυνίς. idos. i. lienaria uena.

Σπυγῆς. oi. spongiatores, id est spongia
rum piscatores.

Σπυγιά. ds. i. accentu in ultima Atti-
cè, &

Σπύγγος. u. i. spongia. δὲ ἢ ἀποσπῆν τὰ
ὕψα. Itē σπύγγος, adenes iuxta fauces.

Σποδῆς. consuetudinē cū aliqua habe-
re. Interdū cedere. Aristoph. Auib.

σποδῆς ἀπὸ τὰς τὰς ἀναστροφὰς δούλῳ.

Σποδία. purgo, abstergo aras, asfo, uro.
ἢ σποδῆς τοῦ, ἢ σποδῆς, ἢ σποδῆς.

Σποδιά. ds. i. cinis.

Σποδίσσος. μ. iow. w. ma. coquo sub cine-
re, spongia perficco. Neutr. accusf.

Σποδῆς ἄρτος. panis subcineritius.

Σποδῆς. ds. i. cinereus.

Σποδῆς. u. i. cinis.

Σποδῆς. i. ds. cinis, stercus.

Σποδῆς. ds. i. cinis, stercus.

Σποδῆς. ds. i. cinis, stercus.

Σποδῆς. ds. i. cinis, stercus.

Σποδῆς. ds. i. cinis, stercus.

Σποδῆς. ds. i. cinis, stercus.

Σποδῆς. ds. i. cinis, stercus.

Σποδῆς. ds. i. cinis, stercus.

Σποδῆς. ds. i. cinis, stercus.

Σποδῆς. ds. i. cinis, stercus.

Σποδῆς. ds. i. cinis, stercus.

Σποδῆς. ds. i. cinis, stercus.

Σποδῆς. ds. i. cinis, stercus.

Σποδῆς. ds. i. cinis, stercus.

Σποδῆς. ds. i. cinis, stercus.

Σποδῆς. ds. i. cinis, stercus.

Σποδῆς. ds. i. cinis, stercus.

Σποδῆς. ds. i. cinis, stercus.

Σποδῆς. ds. i. cinis, stercus.

Σποδῆς. ds. i. cinis, stercus.

Σποδῆς. ds. i. cinis, stercus.

Σποδῆς. ds. i. cinis, stercus.

Σποδῆς. ds. i. cinis, stercus.

Σποδῆς. ds. i. cinis, stercus.

Σποδῆς. ds. i. cinis, stercus.

Σποδῆς. ds. i. cinis, stercus.

Σποδῆς. ds. i. cinis, stercus.

Σποδῆς. ds. i. cinis, stercus.

Σποδῆς. ds. i. cinis, stercus.

Σποδῆς. ds. i. cinis, stercus.

Σποδῆς. ds. i. cinis, stercus.

Σποδῆς. ds. i. cinis, stercus.

Σποδῆς. ds. i. cinis, stercus.

Σποδῆς. ds. i. cinis, stercus.

Σποδῆς. ds. i. cinis, stercus.

Σποδῆς. ds. i. cinis, stercus.

Σποδῆς. ds. i. cinis, stercus.

Σποδῆς. ds. i. cinis, stercus.

Σποδῆς. ds. i. cinis, stercus.

Σποδῆς. ds. i. cinis, stercus.

Σποδῆς. ds. i. cinis, stercus.

Σποδῆς. ds. i. cinis, stercus.

sum: et ὁ δὲ δῶ αἰ τὰ σά, fauce rebus
tuis: ὁ σολάσω ἢ σὺν, ago id quod
est in rem tuam, tuas partes foueo.
Sophocl. σολάσω πρὶ τῶν, Solici-
tus sum, ὁ ἀκούρῃ, prosequor. Cō
struitur etiā cū datiuo, sicut studeo
ὁ faueo apud Latinos. Dicitur etiā
σολάσω πρὶ τῶ. Bud. Com. ~

Σπουδαῖος, ὁ ἰσχυρὸς, affectatē, et magno stu-
dio adhibito loquor. Xenoph. ἀνὰ. i.
Significat etiam seriō loquor, seriō
disputo, Xenoph. symp. Accipitur
etiā in significatione passiua, ut ὁ ἰσ-
χυρὸς οὖτος ἰσπουδαῖος ἔστι, id est ἰσχυ-
ρός, apud eundem. Bud. Com.

Σπουδαῖος, ὁ ἰσχυρὸς, seriō loquens.
Σπουδαῖος. v. ὁ. sedulus, studiosus, hone-
stus, serius, industrius.

Σπουδαῖος. seriō, bona fide, citra ullum
figmentum.

Σπουδαχία, ambitio.

Σπουδαχία, ὁ σπουδαχίος, studio-
sus sum magistratum gerendorū,
ambitiosus sum, ambio.

Σπουδαχία, τοῖς. ἢ. res studiosē affecta-
ta. Σπουδαχία, opuscula So-
phronio interprete.

Σπουδαχίς, fautor ὁ factiosus.

Σπουδαχίς, ὁ. ὁ. diligens, ὁ qui serio
sermone oblectatur. Opponitur τῷ
ἐπιμαί, μωρῷ.

Σπουδία, ἡ. ἡ. studium, diligentia, festi-
natio, serium. Opponitur τῷ μωδία.

Unde ἀξίον σπουδίας, pretiosum,
estimatum, quod in pretio habetur.

Σπουδῶν, contendere, ὁ de
aliquo laborare, et diligētē curare,
magno studio colere ὁ preparare.
σπουδῶν, seriō accipio, seriō
dictū interpretor. Σπουδῶν, operam
sumere. Bud. Com.

Σπουδῶν, aduerb. uix, cum labore ὁ stu-
dio, festinanter, diligenter, studiosē.

Στυπρία, αἰ. ἡ. ὁ

Στύπατος. v. ὁ. ὁ

Στυπρία, αἰ. ἡ. pilula, globulus, onū
ὁ caprarum excrementum. Iul.
Pollux.

Στυπρία, ἡ. ὁ. ἡ. sporta, ἢ ἰσχυρὸς
ἄλλῃ.

Στυπρία, v. ἡ. sportula, simus.

Στυπρία, idem.

Σ Τ.

Στάγρος, ἡ. calidum, aridum.

Στάγρος, ὁ. ὁ. gutta, stilla, stillicidiū.

Στάγρος, v. ὁ. genus thuris, à similitu-
dine stillicidiorum.

Στάγρος, stans, erectus.

Στάγρος, ἡ. sagittā.

Στάγρος, v. ὁ. stadialis, mensuram sta-
dij complectens, ὁ statarius.

Στάγρος, ὁ. ὁ. cursor.

Στάγρος, ὁ. ὁ. qui in stadio cursu
certant.

Στάγρος, v. ὁ. ὁ

Στάγρος, ὁ. ὁ. locus exercitij ὁ thea-
trum, stadium, curriculum, mensu-
ra pedum sexcentorum ὁ uiginti
quinque. Et adiectiue στάγρος, fir-
mus, bene compactus. unde στάγρος
ἀσπὶς, ὁ ἀσπίς ἀσπίς.

Στάγρος, ὁ. ὁ. w. w. w. stillo, recenseo.
Genitiuo.

Στάγρος, v. ὁ. ὁ. consistens, stans.

Στάγρος, ὁ. ὁ. stabilis, intensus, in ipso
puncto ac uigore existens.

Στάγρος, tostus, paulatim ustus.

Στάγρος, Attice pro στάγρος, torreo, len-
to igne asso.

Στάγρος, firmus, robustus.

Στάγρος, ὁ. ὁ. i. robur, constantia.

Στάγρος, uel στάγρος, ἡ. libra ὁ ponde-
ra, Demosth. Item stationes in sta-
bulis, ἡ. ὁ. Bud. Com.

Στάγρος, pondero, examino, asti-
mo, perpendo, Plat. in Gorg. item
coniectu

coniecturam facio, *σφαίσμα*, argu-
mentū duco, Theophr. 9. Bud. Com.

Σταθμάω. μ. ἰσθ. π. α. α. idē. Actiu. acc.

Σταθμός. stabulor, diuersor, statiuā
habeo.

Στάθυς. α. ἰ. pondus, amussis, rubrica
carpentarij, quadra, perpendiculū.

Σταθμῶς. ἰ. ὁ. mensurabilis.

Σταθμῖς. α. ligna in nauī super quī-
bus transtra ponuntur.

Σταθμίσω. μ. ἰσθ. π. α. α. *σταθμῖσιν*, pon-
dero, perpendiculo rem exploro.
Actiu. accus.

Σταθμός. οὐ. ὁ. stabulum, diuersorium,
residentia, iter unius diei, statio, sta-
tiuā, ἱκωνίς, *ὑποδοχῆον*, mansio, di-
uersorium militare, siue tabellario-
rum, quā certis spatijs distingui so-
lent. Lucian. Icaron. *ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν
ἐκλῶπιν, ὁ πρῶτος ἱμῖν σταθμός*. Item
limen, cardo, Herodo. *σταθμοῖς καὶ
ἱμῖν*. Item libra, statera, pona-
dus. Herod. *ἐλκετο σταθμῶν τέσσαρτα
ἀλλα*. Et mensura millium 10. semis.
Bud. in Annotat.

Σταθμοῦχος. ὁ. ὁ. paterfamiliās, caupo,
hospes.

Σταρῆς. siccus, calidus, incontinens.

Σταῖς. αἰτός. ἰ. farina aqua subacta, flos
farinae, farina ad pinsendum mace-
rata, pasta.

Στατίνη. ἰ. placenta.

Σταντή. ἰ. ἰ. gutta, aqua lixiuij, quā
primo fluxit. Itē pinguisimus ille
liquor pueniens ex myrrha expressa

Σταντίς. ἰ. species atramenti sutorij.

Σταντός. οὐ. ὁ. stillaticus, liquidus, cola

Στάτω. flo. (tus.)

Στατάχυς. ἰ. ὁ. gutta, id est stilla. Chal-
canthi species est purissima, stiria si-
ue gutta similis, unde genus inauriū
Cacilius stelaginum uocauit.

Στατάσω. μ. ἀ. ἰ. π. α. α. stillo. Neur.

Στατάσιν. stillaticū ait esse Diosco-
rides, quōd guttarim ex humidis &
confractis locis stillas.

Στατάω, *στατάσω*.

Στάτης. α. ualli, pertica uenatorum,
hoc est furcula quibus retia erigun-
tur, quo facto maculosa laxitas intē-
ditur. Haec furcula prona stant, ut ue-
luti anterides sint indaginis & tibici-
nes, cum in amenta retiū induta fue-
rint. Dicuntur etiam *στατίδες*, *στά-
ται*, *στάταροι*, *στάται*. Eius nomina-
tiuus singularis est *στάτης*. nos.

Στατῖς. ἰ. contrahens, reprimens.

Στατυμαίνωμαι. in festo.

Στάβη. stare.

Σταμνῶν, uel *στάμνω*. ὁ. ὁ.

Στάμνος. οὐ. ἰ. urna, calathus, fictile,
hydria.

Στάμ. steterunt, Iliad. π.

Στάμης. ὁ. ὁ. infelix.

Σταπίς. ἰ. ὁ. ἰ. uua passa, *σταπίς*.

Στασιάζω. μ. ἀσθ. π. α. α. seditionē con-
flo, seditiones molior, committo ali-
quem cum aliquo. Neur. absol.

Στασιασμός. ἰ. ὁ. seditio.

Στασιαστής. οὐ. ὁ. seditiosus.

Στασιαστικός. seditiosē.

Στάσιμος. ὁ. ὁ. stabilis, firmus.

Στάσις. ἰ. ὁ. ἰ. seditio, ciuile bellū. Itē
statio, officina, ordo, status, status si-
ue constitutio orationis, controuersia,
perseuerantia, constantia. Di-
citur & de choro, ut apud Bud. Cō.

Στασιώτατος. ὁ. seditiosissimus.

Στασιόδης. nos. ὁ. ἰ. seditiosus.

Στασιότης. ὁ. ὁ. satelles, *στυγγορός*.

Στατάω. foueo, calfacio, *στατάω*.

Στατάωμα. αἰ. tuberculi sunt. ἀπὸ τοῦ
στάτος, quia pingue quoddam in his
sit collectum sub cutem.

Στάτηρ. ἰ. ὁ. stater, hoc est genus num-
mi, quatuor drachmas habēs, ualens

Σταρίλαμα. αἶς. ῥ. uiciunt oculi acino

Στίζω. ἢ ἰσχυρίζομαι, colero, fero, cōvincō.

Στίβος. τοι. ῥ. *teclum.* (ro.
 Σταβ. calco, siipo, grauo, ambulo, et:
 Σταδύς. ὁ. uiator, ὁδός.
 Σταδία *ἰαυτῶν.* exornans seipsam.
 Σταλός. οὐ. ὁ. manubrium, lignum se:
 curis, aut foramen, p quod inferitur.
 Στάνομαι. angor, suspiro, tristior.
 Στάνος. ὁ. ὁ. pro σπός, angustus.
 Στένος. τοι. ῥ. *spatium inter fossam et*
macenia, uia angusta. (Actiu.
 Στάνω. μ. πῶ. arcto, in arctum cogo.
 Στῆνός. ὁ. ὁ. angustus locus, σπός τῶ.
 Στανός peruius. (πο.
 Στάρα. ας. ὁ. sterilis. Item carina na:
 uis, quod ὁ σάσμα dicitur.
 Στάειος. uestis tenuis ac translucens.
 Στῆρος. ὁ. ὁ. sterilis.
 Στάρωσις. τοι. ὁ. sterilitas.
 Σταρπός. οὐ. ὁ. ualidus.
 Σάχα. eo, p prio ordine eo. unde σάχαρ
 Στάω. sto, poetice.
 Στρυγίς. ἰδός. ὁ. strigilis, fússa.
 Στρυγίς. idem.
 Στρυγίματα. τὰ. ramenta, sordes que
 abraduntur strigili.
 Στάλιον. ὁ. ῥ. manubrium securis.
 Στάλιος. οὐ. ὁ. instrumentum coquina:
 rium, σάλιον.
 Στρυχίαια. ὁ. uena in corpore humano,
 que arboris caudici proportionē re:
 spondet.
 Στάλιον. ὁ. ὁ. ὁ.
 Στρίχες. τοι. ῥ. stipes, truncus, ramus.
 Στρίχομαι. iter contendo, proficiscor,
 sed nauigationē propriē. differt enim
 τὸ πλοῖον. Est etiam ἁσβάδιον ὁ
 ἰνιστραδῶν, id est expeditionem susci:
 pio. Item uelum contraho, Aristot.
 in Mechan. Item uestior, deuito,
 subtraho, secedo. Depon. Bud. Com.
 Στίμιον. μ. ἰδῶ. π. ἰσάλα. mitto, ordino,
 traho, apto, contraho, orno, tego, pa:
 ro. Et σάλα, ἰπυγίσσα.

Στάμα. sertum, corona.
 Στάμωνιον. fascia quibus canum late:
 ra premuniuntur, ἴματα.
 Σταμάσω. conuicior, ἡρώσω.
 Στίμμος. ατος. τὸ. corona, ornamentū,
 stirps, insula, uitta, stēma, insignia,
 imagines, cauea.
 Στίμμορος. ον. τὸ genus annonæ siue
 leguminis.
 Στίμμιον. ὁ. ὁ. cortex uuae, uel oli:
 uae, fraces.
 Στίμμιον. μ. ἰμψ. π. ἰμψ. moueo. Acti.
 Στίμμιον. ατος. τὸ. ὁ.
 Στίμμιος. ὁ. ὁ. suspirium, suspiratio,
 gemitus.
 Στίμμιος. σπῆρος.
 Στίμμιος, ὁ σπῆρος, uel σπῆρος. μ. ἰσῶ.
 π. ἰσῶ. ὁ σπῆρος. μ. ἰσῶ. π. ἰσῶ. sit
 spiro. σπῆρος ὁ π. τὸ τῶτα, deploro
 mortuum.
 Στίμμιος. pectus.
 Στίμμιος. υος. ὁ subangustus.
 Στίμμιος. ὁ.
 Στίμμιος. ὁ. anxium esse ὁ torqueri in
 rebus friuolis ὁ nugamētis, ἁσπῆρος.
 Στίμμιος. ὁ. ἁσπῆρος. (ἁσπ.
 Στίμμιος. ας. ὁ. anxietas in reb. nihili.
 Στίμμιος. suspiro, tristior, irascor.
 Στίμμιος. ὁ. angusta uia.
 Στίμμιος. οὐ. ὁ. angustus.
 Στίμμιος. πτος. ὁ. angustia.
 Στίμμιος. ὁ.
 Στίμμιος. frequēto, ὁ frequētor, an:
 gustior, premor, locū angustū reddo.
 Στίμμιος. ας. ὁ. angustia, angustus
 locus.
 Στίμμιος. μ. ἰσῶ. π. ἰσῶ. idem quod σπῆρος.
 Στίμμιος, arcto, frequēto. Vnde ἰσῶ
 νομῆς ὁ πῶ, modicē, ὁ summa pars
 simonia uiuere, id est δὲ τῶ, ἀποτῶ.
 Latini tolerare dicunt. Actiu. accus.
 Στίμμιος. οπος. ὁ. Stentor.
 Στίμμιος. stipare, siccare, humidorū

Στῖβος. ὁ. uestigium, crames, uestigia-
 rio, uia.
 Στῖβ. ὁ. ὁ. stolidus.
 Στῖβος. ὁ. stibium.
 Στῖβος. ὁ. subula, acicula sueoria.
 Στῖμα. ὁ. ὁ. stigma, macula, pun-
 ctum, nota, distinctio. Vnde illud, τῖ-
 μαός τις δὲ πῶς ἔσται ἀπὸ τοῦ αἵματος,
 punctū est uita, si ad infinitum secu-
 lum comparetur.
 Στῖματίας. ὁ. uestigium, mastigia.
 Στῖματίω. μ. ἰσώ. π. ἰα. ὁ. stibium.
 Στῖμα. ὁ. ὁ. momentum, punctum.
 Στῖμα. μ. ἰσώ. π. ἰα. signo, uerbero.
 Στῖμα. ὁ. ὁ. stibium. Cael. li. 11. c. 54.
 Στῖμα. ὁ. uestigium, mastigia.
 Στῖμα. μ. ἰσώ. π. ἰα. pingo, percutio, si-
 gno percutiendo, noto, signo simpli-
 citer. Actiu. accuf.
 Στῖμα. ὁ. distingendum est.
 Στῖμα. ὁ. pictus, signatus, uarius,
 splendidus.
 Στῖμα. ὁ. ὁ. splendor, speculum.
 Στῖμα. ὁ. fulgor, fulgetra.
 Στῖμα. ὁ. scintilla, splendor, ni-
 tor.
 Στῖμα. ὁ. ὁ. splendor, concilio.
 Στῖμα. ὁ. nitor uultus.
 Στῖμα. μ. ἰσώ. π. ἰα. uero.
 Στῖμα. μ. ἰσώ. π. ἰα. uero, fulgore,
 reluceo, resplendo, lasciuē nutri-
 tus sum, nitro, quemadmodum bene
 pasti, lustro, nitidum reddo.
 Στῖμα. ὁ. ὁ. stibium.
 Στῖμα. ὁ. ὁ. Mercurij stella.
 Στῖμα. ὁ. resplendens ac nitens ē
 balneo.
 Στῖμα. ὁ. aries, dux gregis, lator.
 Στῖμα. ὁ. ὁ. acies, turba continens ui-
 ros T. id est trecentos, siue quingen-
 tos. ὁ. τῖμα π. ἰα. τῖμα π. ἰα.
 Στῖμα. ὁ. splendor.

Στῖμα. ὁ. splendor.
 Στῖμα. ὁ. ὁ. pusilli homunciones,
 quos etiam σκῆπτροι nominant.
 Στῖμα. ὁ. ornamentum muliebre, stibium.
 Στῖμα. ὁ. densus, solidus, peruius.
 Στῖμα. ὁ. cuneus, acies, ordo, tur-
 ma, caterua, catus, conuentus.
 Στῖμα. aridus, contractus, densus, flo-
 ridus.
 Στῖμα. ordine eo, procedo. Depon.
 absol.
 Στῖμα. ὁ. ὁ. stibium.
 Στῖμα. aduerb. cum uersis, caterua-
 tim, ordine, in quincuncem. Id autē di-
 citur, quando res aequalibus inter se
 spatijs distant, & quoque re uertas,
 semper aequalis ordo est, ut uidetur
 in uitris & pauimentis, & apud
 quosdam ordines arborum.
 Στῖμα. ὁ. uersiculus.
 Στῖμα. carmina scribo.
 Στῖμα. in tragœdijs dicitur, cum
 alternis uersibus respondetur.
 Στῖμα. ὁ. uersus, ordo.
 Στῖμα. μ. ἰσώ. uado, incedo, circundo.
 Στῖμα. durus, asper. à stia uel stio.
 Στῖμα. ὁ. olei gutta. Item orna-
 mentum capitis mulierum, strigil, et
 à stringendo, id est extendendo nomen
 traxit.
 Στῖμα. rado, ungo.
 Στῖμα. ὁ. sordes que strigili
 raduntur, strigil.
 Στῖμα. ὁ. porticus, fornix, testudo.
 Στῖμα. μ. ἰσώ. π. ἰα. obrecto, laqueo.
 Στῖμα. ὁ. conuiuium, iurgium.
 Στῖμα. in lecto reponere siue
 sternere.
 Στῖμα. instipo, struo, digero, στῖμα.
 Στῖμα. stibium.

Στόμαχος, ατος. ὁ. acies, robur aciei, mu-
 cro. Est & uasis genus. Ponitur
 & inter medicamenta à Dioscor. li.
 γ. ut squama aris, temperatura.
Στομαχία, μ. ἰσθ. π. ηκα. suspiro. Neutr.
Στομαχίς, ἱε. ἱ. suspirium, **στομαχίος**.
Στομαχίσμα, μ. ἰσθμω. π. ἰσμω. suspi-
 ro. Depon.
Στονώς, ὁ. ατος. ὁ. suspiriosus.
Στόνος, υ. ὁ. στομαχί, λύπη.
Στόνυχς, extremitates unguium, mu-
 cronata.
Στορίω, μ. ἰσθ. π. ηκα. amo.
Στορίη, ἱε. ἱ. amatio, affectio amoris,
 ut est filij erga patres. παρὰ τὴν εὐφρο-
Στορίνμι, & **στορίνω**, uel **στορίω**, **στόρνυμι**.
 sterno, sopio, sedo, mitigo, itāquil
Στορώς, tranquillans, strator. (lo.
Στόρεξ, spiculum hastæ, ἱπποδαρίς.
Στόρνυς, capilli cum sordibus impli-
 citi, uel hastæ cuspides.
Στοχάσμαι, μ. ἄσθμω. π. ἄσμω. ad iclū
 designo, peto, ut gladiatores petere
 inter se dicuntur, **ἱρίσμαι**. Item col-
 limo, scopum peto, oculum in scopū
 intendo, & quod uulgo dicitur, al-
 bum figo: & per translationem est
 ἀνὴρ inuentione ad propositū suum
 dirigere, Aristot. τῶν μὲν τὰ ἐν οὐδ. γ.
 Item colo, & nuus eius obseruo,
 quem colere constitui, Polyb. Genit.
 Eud. Com.
Στοχάς, ἄδος. ἱ. ædificium ex tempore
 extructum ad æquandum locum ubi
 tenduntur plagæ.
Στοχασμός, ἱ. ὁ. coniectura, cōtēplatio.
Στοχαστής, οὐ. interpret, coniectator.
Στοχαστικός, υ. ὁ. coniecturalis, **στοχαστικὸς**
 ἀνὴρ, qui certæ destinationis est in ia-
 culando, uel telo aliquem perendo,
 hoc est ὁ **στοχ**, homo solerti conie-
 ctura & consultus.
Στοχαστικός, aduerb. coniectura.

Στοῦχος, υ. ὁ. uarus.
Στραβισμός, distortio oculi, obliquus
 aspectus.
Στραβός, ἱ. ὁ. & (oculis.
Στραβός, ὁ. strabo, qui distortus est
Στραγγάω, μ. ἰσθ. π. ηκα. suffoco, stran-
 gulo.
Στραγγάω, υ. ἱ. locus strangulationis.
Στραγγαία, ἄς. ἱ. obligatio, **δυστραγγαία**,
 δυνότις.
Στραγγαίς, nodi siue nexus intrica-
 ti, & quidam globuli cū humor non
 coquitur, nec excernitur, sed redun-
 dat. Cæl. lib. 10. ca. 11.
Στραγγαία, υ. ἱ. tortuosus.
Στραγγάω, criminor, premo, tardē in-
 cedo, oblique incedo.
Στραγγίλα, colare, exprimere.
Στραγγός, obliquus, peruersus, inordi-
 natus.
Στραγγεία, urina stillicidiū, **δυστραγγεία**.
Στραγγυρία, ὁ. urina difficultate las-
 boro.
Στράγγ, uel **στράγγ**, γός. gutta quæ paula-
 tim defluit, stilla.
Στραμβολομαίω, esse crispis capillis.
Στράβω, fulgeo, fulguro, **δυστράβω**.
Στραταρχία, ατος. οἱ. duces exercitus.
Στρατιά, ας. ἱ. expeditio, bellum, **στρά-
 τωσι**.
Στρατάω, ατος. ὁ. exercitus.
Στρατωματικός, ἱ. militaris.
Στρατόσιμος, υ. ὁ. idem.
Στρατόμα, μ. ἄσθμω. π. ἄσμω. &
Στρατόω, μ. ἰσθ. π. ηκα. milito, stipen-
 dia facio, delectum ago, **στρατο-
 δάω**.
Στρατήνορ, υ. ὁ. locus ubi conueniunt
 milites, prætorium.
Στρατηλω, μ. ἰσθ. π. ηκα. sum prætor
 urbanus. Item ducem seu guber-
 natorem rei bellicæ ago, Actiu. ac-
 cusati

cusativo.

Στρατήγι· α. α. θ. ῖ. gestum militare,
consilium, stratagema.

Στρατηγία. *στ. ἡ.* militatio, prætura, imperium rei militaris & gubernatio.

Στρατηγία. μ. άου. w. ακα. milites duces
re cupio. Neutr. absol.

Σφατηγνός. ducendi exercitus pe-
ritus, Iſocrat.

Στρατιωτικῶς. imperatoricè.

Σπαρτίον. ov. π. praetorium, signum
ducis in bello, vexillum.

*Σπάρτης. ἰδός. ἡ. nauis ducis in bello
nauali. Item ad personam rela-
tum, pro ductrice exercitus, ut apud
Amazones.*

Σπαρτιάς. σὺ. ὁ. imperator, dux exercitus.

Σφαυράτης. ου. i. idem, praetor.

Σπανιά. ἀν. ἡ. militia, exercitus, ex-
peditio.

Σφάριος. bellicosus, timendus. Iouis
epicheton, et Palladis. Cæli. 8. c. 18.

Σφατιότης. 8.5 miles.

Spartonichs rair. pratorie naues.

Στρατιωτικόν. οὐ, ὃ. exercitus.

Στρατιωτικός. αὐτ. militaris, militiae per-
ritus.

Στρατιῶτις. miles mulier.

Σφαιροειῶς. μ. ἰσθ. π. κα. *armo*, id est
ad rem militarem cōcito, milites cō
scribo, delectum facio. Αἴθρῳ. accu.

Στραλογία. α. ι. delectus militum.

Στρατόπεδ' ἄρχητ. ω. ἰ. castrorum praepositus.

Στρατιωτική. ἢ. castrorum praefectura.

Σφατονιδύομαι. μ. ύσομαι. π. σφαι. et
Σφατονιδύω. castrametor.

Στρατόνδοξ. ov. castra, uallum. in
plurali accipitur pro militibus ipsis.

Σπαρτός. οὐ. ὁ. uel i. exercitus.

Στρατόφιρ. ab exercitiu, spatō.

Σπαροφύλακας. copiarum duces.

Σπίβλη. tormentum, clavis navium
continens, subscus.

Στραβός. ὁ. ὁ. tortuosus, peruersus,
curuus. Item prauus, uersutus.

Σπινδλότης. ἦτος. ἡ. obliquitas.

Στη βλάν. μ. ὁ σ. π. κα. τορqueo, depra
uo, stricte ligo, constringo & arde
utincio. Αβίη.

Σπρίμμα. ἢ ἄρθρο παράβασις, luxatio,
stribilia, placentæ species.

Σφίμματα τὰ λυχαία.

*Σπαστός. ὀ. ὁ. flexibilis, torques, fibula
chlamydis, panis subcineritius.*

Στρίψω. torqueo, hinc strophæ.

Στηνύομαι. immoror, cunctor, tabesco
præ fame, liqueſco.

Στρίψω. μ. λύω. π. ὠγα. corrumpo, tris-
tifico, expugno, tardo. Αἰλιῦ. accu.

Στρατόν. περὶ. Ἀθην. αἰ. 11.

Στρεποδικοπαρρυία. composita dictio
apud Aristopha. sententiarū corrupta
prela, iuris peruersa administratio.

Στρίφομα. uersor, habito. Item falla
cia uor, tergi uersor, cunctor, cōmi
niscor technas, Gregor. κα. 1. Sic

apud Verg. Aenei. 12. Verte omnes
tete in facies, & contrahite quicquid,
Sive animis, siue arte uales. Accus.

Bud.Com.
 Στρεφόμενος. *supinus, securus, otiosus, improvidus.*

Στρίφος. torsio, luxatio, corium, pellis

Στρίψα. μ. ἰψω. π. ἀφα. uerto, torqueo.
Herod. ἰσπάφα ἔρ' ἐδά' dixit, pro pe-
dem luxauit. Est etiam animo uer-

so & uoluto. Aetiū. accus. Bud. Cō.
Σπίρην. obturatio, deligatio uasorū
cum pelle aut corio. (σπίρην.

Στρεψιδινίω, μ. έσω. π. ηκα. σκοτέω, συ

Σπίζε. 101. 2. conuersio, fraus.
 Σπιζοδυνῆσαι, pro σπίζε τὰς δόλως.
 dolis, & uarietate dicēdi iura fallere

re, Aristoph. in Nebul. ἀπ' ὅς' ἵμασι
τῶ σπινθύνουσι καὶ τοὺς χεῖρας διὰ
καὶ ἴμ. (gnus.

Σπλῆνις. manifestus, asper, acutus, ma
Σπληνίς. μ. ἀσω. intemperatior & im
modeste ago, lasciuio, moleste fero,
infrans sum.

Σπλῆνις. σ. ὁ. durus, splenis.

Σπληνός. σθ. stridor.

Σπλῆγ. γος. canaliculus.

Σπληνός. ὁ. strictus, solidus, firmus.

Σπληνός. nervosa boum caro, & βοτῆς
ἐν ἀβρῶν. Suid.

Σπληνός. σ. ὁ. curuus, delicatus, obli
quus.

Σπληνός. μ. ἡσω. τ. ηκω. tumultuos. Plus
tarch. κλυδῶν νόσος περιῖστα τῶν ἰα
τῶν ἀσπληνῶν, id est ἰσά, ἀσω. Item
uerso, circumago, περιεγῶ: & uer
so, id est, ἀνακείρω, ut περιεγῶ τῶν
ἐξ ἡμῶν, probō, exploro. Significat
etiam excutio mentem meā, & uer
so me in omnem partem, Gregor. de
Brem. & Aristoph. Neb. Bud. Com.

Σπληνός. σ. ὁ. rotundus, nux pinea, &
interdum ipsa pinus. Item procel
la, tempestas, uortex, uentus uertico
sus, Lucian. Tox. Item turboludus,
Plat. de Rep. 4. Bud. Com. & Cal. li.
11. cap. 19.

Σπληνός. τ. σπληνός, contorqueo & in
torqueo.

Σπληνός. σ. ὁ. h. frequens anfras
tibus.

Σπληνός. σ. ὁ. conuolui.

Σπληνός. σ. ὁ. i. rapa, torta, insularum
Acoli una.

Σπληνός. σ. ὁ. qui rotunda est
facie.

Σπληνός. σ. ὁ. σπληνός, rotundus, ten
dens in acutum, turbidus.

Σπληνός. σ. ὁ. uibex, cuber.

Σπληνός. grauis, δαυός.

Σπληνός. σ. ὁ. trochus, sphaera, globus,
uortex, conchylum, turbo, lapis ro
tundus.

Σπληνός. μ. ἡσω. σ. ηκω. uersor, uoluto

Σπληνός. σ. struthio herba lanas purga
re ac candidas reddere. (edo.

Σπληνός. strideo, lamentabilem uocem

Σπληνός. σ. passerculus, & generaliter
quouis auicula. Item radícula, seu
lanaria herba eluendis lanis idonea.

Σπληνός. σ. ὁ. habes caput passeris

Σπληνός. σ. ὁ. passer auis. Significat
etiam in mimis obscenam partem
uirilem, à passeris salacitate.

Σπληνός. σ. ὁ. idem.

Σπληνός. σ. ὁ. ianitor, uersuus, Mercu
rij cognomen, quod ianuarum custo
dia praesideret. (bo.

Σπληνός. σ. ὁ. cōuersio, cardo, tur

Σπληνός. μ. ἡσω. σ. ηκω. uer
tor, uolutor.

Σπληνός. σ. ὁ. conuersio, uertigo.

Σπληνός. μ. ἡσω. σ. ηκω. uer
tor, uolutor.

Σπληνός. σ. ὁ. cardo ostij, id est σπ
ληνός, summus dorsus spondylus, scilicet
quod in eo caput circumagatur,
cui & ὁ σπληνός nomen.

Σπληνός. σ. ὁ. uersutia, reuolutio, cūctatio
subdola, aut tergiversatio fraudu
lenta et ludificatrix, fallacia, à σπ
ληνός. Dicitur etiam cum equis à
fessore in obliquum flectitur, id est,
σπληνός, flexus, Xenoph. Bud. Com
ment. & Cal. lib. 1. cap. 8.

Σπληνός. σ. ὁ. cardo ostij, σπληνός, ὁ
σπληνός. Item uerticulum epistomij
in aquaductibus, & in salientium si
gillis.

Σπληνός. σ. ὁ. strophium, fescia, torques,
cingulum torium, corona, inauris.

Σπληνός. σ. ὁ. Strophius, pater Pyladae.

Σπληνός. σ. ὁ. uersatili uersutia praedius.

μεταφορικῶς ἐπὶ τῷ σπέρματι.

Στροφοῖμα. τ. torminibus uxor & laboro.

Στροφέ. σ. ὁ. dolor intestinorum, quod tormen Latine uocant, lorum per a. Item cincinnus, cirrus, funiculus tortus.

Στροφοῦλος. ὁ. torminosus.

Στρομόν. ὄρος. ὁ. Strymon, flumen Amphipolis Thraciae.

Στρογύον. σ. ὁ. acerbus, rigidus, facies obstupefcere dentes, durus, austerus, astringens, ualidus, densus.

Στρογύον. ὄρος. ὁ. acerbitas.

Στροχρον. σ. solanus, frutex.

Στροβυλος. σ. ὁ. σπῆυλος.

Στρογυός. apollinaris minor.

Στρομα. ἑ. ὁ. stroma, stragulum omne quod sternitur & infertur.

Στροματίς. ὄρος. ὁ. uarie contextus.

Στροματίω. μ. ἰσω. π. ανα. inferno ut in mentum.

Στρομαδισμός. σ. ὁ. culcitra, stratus, colligatus.

Στρομά. ἑ. ὁ. stratus, id est lectus.

Στρομνυμ. μ. ἰσω. π. ανα. &

Στρομνύω. sterno. Actiu. accusf.

Στρομνυμ. idem.

Στροπὸς ἐδάω. constratio uiarum.

Στραπύ. ὄρος. ὁ. trabs parua, crates.

Στραπύς. σ. ὁ. instrator, qui equum domo infertur solet. Cal. lib. 9. ca. 11.

Στρατός. ὁ. stratus strata stratum.

Στροφαῖμα. uersor.

Στροφάω. μ. ἰσω. π. ανα. uerto, neo.

Στροβαρὸν χρυσόν. crusta auri.

Στροχρόμα. μ. ἰσω. π. ανα. odio sum. passiue.

Στρογύς, & στρογύς. ὁ. querulus, tristis, odiosus, molestus, terribilis, iuuenos, horribilis, rigorosus.

Στρογύον. ὄρος. ὁ. mastitia.

Στρογύον. ὄρος. ὁ. cum odio aspiciens.

Στρογύω. μ. ἰσω. π. ανα. odi, timeo. Actiu.

Στρογύς. ὁ. ὁ. tristis, odibilis.

Στρογύος. ὁ. ὁ. odibilis, στρογύος.

Στρογύω. μ. ἰσω. π. ανα. tristor, tristitiam fero.

Στρογύς. σ. ὁ. tristis, molestus.

Στρογύ. pro στρογύω.

Στρογύ. incitari.

Στρογύω. spoliare, στρογύω.

Στρογύ. σ. ὁ. columna, pertica.

Στρογύ. ὄρος. ὁ. spissamentum & domitura unguenti.

Στρογύ. durus.

Στρογύ. σ. ὁ. truncus.

Στρογύ. σ. ὁ. Arcadia ciuitas & fons.

Στρογύ. σ. Styx infernalis palus, & in Arcadia eiusdem nominis, quasi dicat maesticiam.

Στρογύ. μ. ἰσω. π. ανα. strepo, cono, ἐδάω, impello.

Στρογύ. uel στρογύ. σ. ὁ. stupa, quasi στρογύ. ὁ. στρογύ. ὁ. στρογύ.

Στρογύ. σ. ὁ. tornator.

Στρογύ. σ. ὁ. stipes, truncus, tonitru.

Στρογύ. σ. ὁ. alumen, στρογύ. ὁ. citis. (σ. ὁ.)

Στρογύ. σ. ὁ. strictius, stypicus. ὁ. σ. ὁ.

Στρογύ. σ. ὁ. stimulare.

Στρογύ. σ. ὁ. μ. ἰσω. traho, pungo.

Στρογύ. σ. ὁ. &

Στρογύ. σ. ὁ. lignum iaculi, pars haste inferior qua manu tenetur: uel etiā ipsa arbor, è qua iacula, similia his qua è corno fiunt.

Στρογύ. lacryma cuiusdam arboris.

Στρογύ. σ. ὁ. μ. ἰσω. π. ανα. euerto, quatior, agito, persequor, uerbero, uinco, torqueo.

Στρογύ. σ. ὁ. cōumelia, querimonia, iniuria, ira.

Στρογύ. σ. ὁ. durus, foris, asper, turbulentus, molestus.

Στέγος. terra arida & dura.
 Στέφος. fumo.
 Στέφος. ιος. ῥ. stupa, luctum.
 Στεγός. ὀ. ὀ. grauis, solidus, constans,
 callosus, retorridus, duratus.
 Στέφω. μ. ὤψω. σ. ῥα. obuero, stringo.
 Αἰλιῦ.
 Στέφισ. ιος. ἰ. constrictio, κόμης.
 Στέμιξ. ιος. crabs lignea.
 Στωμδίνος. garrulus, στωμόλος.
 Στωμυλία. ας. ἰ. argutia, loquacitas, di-
 cterium.
 Στωμυνοστυμμάδης. ιος. ὀ. qui obliqua
 dicta facetiasq; colligit, στωμυνίας
 σωμάτης.
 Στωμυνομα. στωμόλος.
 Στωμυλάτα. stulta blateramenta, er-
 gutia, nugæ, nugmenta, lepôres.
 Στωμύνος. α. ὀ. multiloquus, lepidus, fa-
 cundus, facetus, dicax, garrulus. Ac-
 cipitur tam in bonam quàm malam
 partem.
 Στωμόλος. imperfecte loquor, garrus,
 multa & arguta loquor.

Σ Υ.

Σό. ιιι.
 Σόαρος. α. ὀ. aper. Antiqui separatim
 σὺν ἄλλοις dixerunt.
 Σόαυα. ὀ. fur uocatus quem Græci reci-
 tiores charillam interpretantur, hoc
 est porculum.
 Σοαρία. ας. ἰ. conuicium & consertio
 manuum.
 Σοβάνος. ὀ. &
 Σόβαν. υ. ὀ. libidinosus, uoluptuarius.
 Σοβείστω. deliciari, fiducia diuitia-
 rum calumniari, opiparè ac genialis-
 ter uiuere.
 Σοβίσις. ιος. tacita, consummata deli-
 cia, Sybaris urbs Siciliæ.
 Σοβήλινος. ὀ. ὀ. mollis, uoluptuosus, im-
 de σολήλινος φάνισα, de conuiuio di-
 cebatur nimium apparatus. Eras. Chil.

Σολών. υς. ἰ. arcus aut calamorum the-
 ca, pharetra.
 Σοβόσιον. α. ῥ. grex porcorum.
 Σοβήδω. μ. ὤσω. insoleco, deliciar, σὺν
 βασιλῷ.
 Σοβήσιμος. ὀ. ὀ. strepitus in conuiujs.
 Σοβήσις. α. ὀ. subulcus.
 Σοβήσας. ὀ. collactaneus.
 Σοβήσμοι. ὀ. mariti duarum sororū.
 Σοβήσμη. α. ὀ. uxor.
 Σοβήσμοι πατρίσ. cōscripti patres
 Σοβήσμη. ας. ἰ. consanguinitas, affini-
 tas, cognatio, propinquitas.
 Σοβήσις. ιος. ὀ. ἰ. consanguineus, affi-
 nis, cognatus, propinquus.
 Σοβήσις. ας. consanguinea.
 Σοβήσις. ὀ. ὀ. innatus, naturalis.
 Σοβήσσω. consensco. Neur. absol.
 Σοβήσιον. conuenio, cōso, σὺν ὀ, com-
 mercium habeo cum aliquo, conuer-
 sor. Id aliquando ad res refertur, ut
 σοβήσιον τῇ ποσειδί, in studio litera-
 rum uersor. Item adiuuio, σὺν μὲν
 ἄλλοις, socius sum, σὺν βελῶ. Est etiam
 simul natus uel cōgenitus. Dep. dat.
 Σοβήσσω. ignosco, simul cognosco.
 Datiuo, ut σοβήσσω σοι τὰς ἀνο-
 μίας.
 Σοβήσις. υς. ἰ. uenia. unde σοβήσις
 ἔστω, ignoscere.
 Σοβήσις. υς. ὀ. σοβήσις. Vnde
 Σοβήσις. clemens & facilis in cō-
 donandis maleficijs. cui opponitur
 τιμωρικός. Et (corr.
 Σοβήσις. υς. ὀ. idem, mitis, miseric.
 Σοβήσις. ὀ. ὀ. dignus uenia, ignoscen-
 dus, deprecabilis.
 Σοβήσις. α. ὀ. ἰ. frater, soror.
 Σοβήσις. ας. ῥ. uolumen, cōmenta-
 rium, quodcumq; opus, cōmentatio.
 Σοβήσις. ιος. ὀ. historicus, author, id
 est librorum compositor.
 Σοβήσις. ἰς. ἰ. historia, cōpositio, scri-
 ptio

Συγκροσμενυς. coaceruatus, mixtus.

Συγκροτμενυς. s. d. accinctus, in prociñctu existens.

Συγκροτμενυς. plausibiliter, magna cum laude.

Συγκράννυμι. μ. ἄσω. π. α. α. ὦ.

Συγκράννω. commisceo, contempero, confundo. Actiu. accus.

Συγκραδόμυ. in summam colligo, & in summam colligor. Nam ἀκρινέ & πασινέ significat.

Συγκραδόμυ. μ. ἄσω. π. ὠα. summam colligo, summam dico.

Συγκροπνέ. ὄς. ἄ. concessum.

Συγκρύνω. confuse.

Συκρά. τὰ. οἱ. mariti & uxoris parentes.

Συκράδω. μ. ἄσω. π. ὠα. simul periclitor. Neut. datiuo.

Συκράδω. commisceri.

Συκράς. conclusilis.

Συκράω. μ. ἄσω. π. α. α. claudio. Actiu.

Συκράτης. s. d. socius et particeps furti

Συκράσνομος. s. d. cohaeres.

Συκράσω. μ. ἄσω. π. ὠα. simul sortior.

Συκράσια. ας. ἡ. concilium: & dicitur de senatoribus, ἰκράσια uero de populo.

Συκράτης. s. d. senator.

Σύκρως. s. d. senatus, concio. Vnde σύκρως βάν, indictiuū concilium.

Συκρίναι. conuexitates.

Συκρόνω. titubare.

Συκρόνω. μ. ἄσω. π. ν. α. cōcutio. Acti.

Σύκρως. uicini, mixti, σύνκροι.

Συκρύνω. condormire, συνάδω.

Συκοίνω. s. d. consors.

Συκοίτης. s. ἄ. merces pro cōcubitu.

Συκοάδω. conglutinare, conuenire.

Συκοάσις. ιορ. ἡ. conglutinatio.

Συκομαίς, flector, componens, conglutians.

Συκομάς. ἡ. ἡ. transuēctio, apportatio, repositio fructuum, συνάμωσις, collectio.

Συκομίσω. μ. ἰσα. π. ια. comperto, fructum ex agro domum refero. Est etiam cadauera colligo, & sepelio. Actiu. accus.

Συκομίσω. τὰ. festa quibus primae fruges comportabantur.

Συκομίσω. ἄρτος. furfuraceus panis, qui alio nomine σιτοπίας dicitur. Cicero cibarium panem uocat, Galen. & Cels. αὐτέωντος, ἑκαπρίπ.

Συκομίσω. π. genus quoddam edulij.

Συκοπύ. ἡ. ἡ. concisio, figura cum aliis quid è medio dictionis aufertur. Idè affectio similis deliquio.

Συκοπνέ. huiusmodi deliquium inducens.

Συκοπνέω. animo linquor.

Συκοπνέω. μ. ὄψω. π. ὄψω. ferio, sessus sū, uerbero, concido, contundo, pulso.

Συκοπνέω. adiuuo, simul lenio. Accus.

Σύκοσις. ιορ. ἡ. commixtio, unio, confusio.

Συκοπνέω. cōseruo, tueor.

Συκοπνέω. conspirare, litem componere periculo imminente.

Σύκομα. coagmentum, & quod coneretur est (ut Cicero loquitur) ut mundus.

Συκοπνέω. s. d. temperatus.

Συκοπνέω. comparor. Et συκοπνέω πῆς τινά, contendere iudicio experiri, etiam cum aliquo capitali iudicio disceptare. Est & συκοπνέω coagmentari, concrecere.

Συκοπνέω. τὰ. pacta.

Συκοπνέω. μ. ἰσώ. π. ια. comparo. Acti.

Συκοπνέω. ιορ. ἡ. comparatio, assimilatio, generatio, mixtio.

Συκοπνέω. s. d. comparatiuus.

Συκοπνέω. δύο. colligo copias.

*Συναρπάζει, uel συναρπάζει. μ. ἰ. ο. π. κ. α.
 auxilior, simul adduco, medior, con
 spiro, ut συναρπάζει δυνάμεις, collige-
 re copias. Item turbo.*

Synepistemon. ii. vulgo complices.

Συζυγισμός. *conspiratio.*

Σύντονον. debitum, fœnus.

Συγκρούσιος. g. g. concussor, collisor.

Σύγγραμμις, Θ

Σύγκρουσις. collisio.

Συγκρίνω. μ. ἴσων. π. ἴσων. collido, cōcutio,
in conflictum impello. ἰσοτ. ἡμῶν δ.
ἐβόητο διόμην συγκρίνας τι τῶν ἰσῶν πρὸς
ἡμῶν. Liu. committere ac profligare bellum dixit, pro eodem, id est
habiscάναι τὸν πόλεμον, συμβαλεῖν.

Et Herodi. *οὐκ ἔμελλεν* & *αὐτὸς*, Si
multitatem inter eos ciebant & ale-
bant. Sic Cyprian. Episcoporum
coherentem concordiam subdola
temeritate collidere, hoc est *οὐκ ἔ-
μελλεν, κατέσταν, οὐκ ἔμελλεν*. Item col-
lator. Bud. Com.

Συμπύπν. μ. ἔψω. π. ὑφα. abscondo, si,
mul abscondo. Ἀκτιῦ, accus.

Συμβαίνει. καὶ ἀεὶ λυδο.

Συναχάν. μ. άσθ. η. ακα. commissceo.
Αξιμ.

Συζυγισμὸς. circundo.

Συγκυλιανδῆμαι. uoluto. Dativo iung.

Συγκληγῆς. ὁ. simul uenans, socius
uenationis.

Sυνεχθῶ. simul inclinor, pariter in-
cumbo, Synesf. Accipitur etiam
pro συνέλλω & κατακλύω & deor-
sum aspiciere, ut demissi spiritus ho-
mines solent, Gregor. ἀναμίσθ. Est
etiam coire & in unum contrahi
quod hiabat & distrahebatur, Xe-
noph. ἀραγᾶ. Bud. Com.

Συνυψιω. μ. ἴσῳ. π. ψα. contingo, con-
firmo, assequor. Neut. absol.

Συμπύρμα. ατος. ρ. σ

Συμπόρια. ατ. & *fort, casus*, συντόχμα.

Sýkamos. s. solidus.

Σύγχυτος. u. ö. germanus.

Συγγάμ. concedo.

Συγχαίρω. gratulor, συνάλλομαι.

Συγχωμάζομαι. μ. ἄβραι. π. αβραι. cohy.
betko.

Συγγίω. ἢ συγγύω.

Συγχρομμία. μ. ἰσθ. π. η κα. confero, sol
no expensas.

Σύλλογοις, κ. ὁ. κίςινκε.

Συνωμοτᾶς, collisus, offensus.

Σύνκρισ. comparatio.

Εὐχρησίστω. μ. ἰσθ. π. ιαχ. contemporar
neus sum. Neur. datiuo.

Εὐχρονισμός. ἔ. est eorum qui concu-
runt in idem tempus.

Εὐχρηστος. ἢ ὁ contemporaneus.

Εὐχρηστος. loc. ii. confusio, turbatio. mi-

Εν γένει, ο

εὐχλόω. μ. ὕσω. π. νικα. confundo, obscu-
ro, tumultuo. Ἀέτιu. accusf.

συγχωρῶ. κ. ἰσθ. π. η. κ. α. concedo, per-
 mitto, indulgeo, ueniam do, comiter
 & per gratiam indulgeo quippiam
 & condono, Synesf. Est etiam con-
 sentio & stipulor, cedo, non recla-
 mo, Platon in Phadro. Ἰτὲ ἀκρίβ-
 εω, ἀκριβῶ, contineus sum,
 Lyf. Hoc uerbum unum ex illis est,
 quæ in præfenti uoce actiua prolata
 in futuro uocem passiuam fortiuntur
 apud Atticos. Apud Demosth.
 enim et Platonem legiitur συγχωρῶμαι
 in futuro, δ συγχωρῶ. Συγχωρῶμαι
 τῷ, ut mihi permittatur impetro.
 Bud. Com.

ἡχώρημα, αὐτοῦ, ὁ. ὅ

παύσις. 106. ii. concessio. abolitio.

υπερήφανος. cui uenia habetur. Est

etiam in Pand. cuius nomē abolitio-
ne principis ex reis exemptum est.
Inde illud Gregor. in Pentecost. iſt

Συμβαμα. ῥ. accidens, propositio ex nomine & uerbo, perfectam sententiam reddens, ut Socrates ambulat. Sed παρασύμβαμα, ex nomine & uerbo imperfecta oratio, ut σὺν γάτος μίχῃ.

Σύμβαμ. fortē.

Συμβασιδιον. μ. δὲ σ. π. σ. κα. simul impeto.

Συμβασις. ἰ. concordia, conuenientia, colloquium.

Συμβασιμότης. ὁ. ὁ. paciscibilis, communus ad pacta.

Συμβασιμότης. ὁ. ὁ. conueniens ad pacta, paciscibilis.

Συμβασιμότης. μ. δὲ σ. π. σ. κα. coniectio, ex collatione aliquorum doceo, & probō, & coniugio, certior fio, affirmo. Item cōpono, coagmento, accommo, ad coherentiam adduco, concilio, ad amicitiam fœdusq; adduco.

Συμβασιμότης. ἰ. ἰ. instructio, affirmatio

Συμβασιμότης. ῥ. confirmatio, uti fœderis, & societas faciendi fœderis.

Συμβασιμότης. ἰ. ἰ. instruat, docebo.

Σύμβιος. ὁ. ὁ. συμβίωτης.

Συμβίω. μ. δὲ σ. π. σ. κα. simul uiuo. Neut. datiuo.

Συμβίωτης. ἰ. ἰ. conuictus.

Συμβίωτης, &

Συμβίωτης. ὁ. ὁ. conuictor, contubernalis, simul uiuens.

Σύμβλημα. ἄτορ. ῥ. pessulus.

Συμβλήω. obuiauerunt.

Σύμβλητος. conferendus, comparabilis & commutabilis. unde Aristoteles accipit σύμβλητος, & ἀδελφοφρο pro eodem.

Συμβόλητος. ὁ. ἰ. auxilium.

Συμβολαυγάριος, uel συμβολαυγάριος. ὁ. ὁ. notarius.

Συμβόλαιος. ὁ. ὁ. cōmercium, pactum, contractus, conuentio, conuenium. Vnde συμβόλαιος δίκυ, controuersia,

uel iudicium de pacto & contractu.

Συμβολαίω. pacisci, or, contraho, συναλλάσσο.

Συμβολαίω. ἰ. ὁ. ὁ. instrumentum quo pacisatores reia texunt.

Συμβολή. ἰ. ἰ. coniunctio, congregatio, conflictus, conflictio praeliaris, commissio, id est parium comparatio ad pugnam. Item coniectura & consilium, utilitas.

Συμβολή. ῥ. ὁ. stipem.

Συμβολαίω. ὁ. ὁ. coniecturalis, allegoricus, & anigmaticus. Inde theologia συμβολική est, quæ in sacramentis implicita est hodie in ecclesia, ut olim in ceremoniis legalibus fuit. Ea & τινεὺς & μυστικὴ appellatur: differtq; à philosophica theologia, quæ uersatur in theoria, & rerum diuinorum commentatione. Hæc dicitur quoq; κατακρυπτική & ἀποκρυπτική. Bud. Com.

Συμβολαίω. coniecturaliter, id est per comparationem præteritorum & futurorum.

Σύμβολον. ὁ. ὁ. symbolum, nota à Cicerone dicitur, signum, ut signa militaria. Græci etiam symbolū anulum appellant, Plin. lib. 11. cap. 1. Et σύμβολα interdum insignia, id est παρὰ σέμα, Herodi. Item omen, & οἰκονομα, Greg. κατὰ λα. 1. Dicuntur quoq; hoc nomine tessera quædam, quæ dantur publicè à ciuitatibus quibusdam hominibus sibi amicis, ut hospitaliter & amicè accipere uel in oppidis fœderatis, Lys. sic hodie uocari possunt tessera collybistica, quas literas collybicas uocant, quasi ad permutandam pecuniam exteranam institutas. Aliquando accipiunt ἀντὶ τοῦ τμήματος, quasi tessera & frustum abscissum, commissura, Plas.

Symp. Σύμβολα Pythagorica dicta sunt quædam quasi æigmata, significationarij alicuius occulta & recondite, quæ etiam συμβήματα, & ἀποκρίματα dicuntur. Bud. Com.

Σύμβολος. s. masc. gene. sicut σύμβολον pro omine quoq; ponitur apud Synes. ἵνα μὴ τῷ συμβόλῳ σύμβολος ἀπαίσιος γένηται. Sic autem dicitur ut παρὰ λόγον, ἀπὸ λόγου μεταφράσεις, & symbolus uel symbolum Latinis. Item incidens, obuius.

Σύμβολος. s. o. compascuus, συμμέλις.

Συμβόλιμα. atos. ð. consilium.

Συμβόλιος. συμβολή.

Συμβολισμός. est oratio consultoria, in qua consilium datur alicui.

Συμβόλιον. μ. αἰσ. π. συνα. consulo, id est do consilium. Neutrum datiuo iungit. ut συμπεσόντι σοι, sum auctor, & ἀσπόμεα. Et passiuo uoce, συμβολίζομαι σοι, id est ἀναγοιζόμεαι, & συμβήσσομαι, συμπραγματεύομαι, tecum commemor de re aliqua. significat etiam consulo te.

Συμβολή. is. i. consultatio, sententia, consilium & admonitio. Sic

Συμβολία. as. i. consultatio, &

Συμβόλιον. s. ð. consilium.

Σύμβολος. s. o. consultarius.

Συμμάχος. ð. o. condiscipulus.

Συμμάχων. μ. συμμάχουμα. π. συμμάχουμα. ἀπ. β. συμμάχον. condisco.

Συμμάχιστος. μ. ἀρψ. π. ἀρφα. comprehendo.

Συμπατρίς. γην. sigillarem terram.

Συμμάχιστος. μ. ἵσω. π. συνα. simul pugno, id est socius sum in bello. Neut. datiuo iung.

Συμμαχία. as. i. auxilium, societas in bello, confederatio.

Σύμμαχος. s. o. auxiliarius, socius, comes milito.

Συμψία. as. i. constantia.

Συμψιφορμα. unā partem accipio.

Συμμεταβάσσω. cōmutor, passiuè, unā commuto.

Συμμεταφύρα. oi. secū trāsferentes.

Συμμετίχο. participio. Geni. iungitur.

Συμμετρία. as. i. symmetria, proportio, genus uestis muliebri.

Συμμετρος. s. o. moderatus, commensuratus.

Συμμετόμαι. consulo, id est do consilium.

Συμμίγνμι, συμμίξω, συμβάσσω, commisceo, configo. συμμίξα αὐτῷ διὰ λόγων, cum eo uerbo feci. συμμίγνμι etiam est uires socio, castra castris adiungo. cum datiuo.

Συμμίγνμι, & συμμίγνμι. μ. ἴξω. π. ἴξω. uel

Συμμίξω. cōδο, ὁμιλῶ, ut συμμίξα αὐτῷ διὰ λόγων, Verba cum eo feci. Item commisceo, συμμίξω, συμβάσσω, configo. Est quoq; uires socio, castra castris adiungo, Xenoph. Bud. Com.

Συμμερία. as. i. portio, multitudo, curia, tribus.

Συμμεσός. tacens.

Συμμέσος. s. o. symmysta, secretarius.

Συμμόω. cōprimo. Et συμμόω, συμμύω.

Συμπάθεια. as. i. condolencia, naturalis consensus & conuenientia.

Συμπάθεις. los. ð. i. eiusdem affectus.

Συμπάθω. συμπαθῶ, id est condoleasco, alienisq; incommotis afficior, con-sentio.

Συμπαγνία. as. i. collusio.

Συμπαίδω. condocco. Vnde Polyb.

ὁ δὲ βίη καὶ θυμῷ συμπαίδωσιν, In uolentia & iracundie furore educatus, hoc est, ὁ δὲ βίη καὶ θυμῷ αὐτῷ προφως, assuetus, & exercitatus.

Συμπαίγω. μ. αἴγω. π. αἴγω. colludo. Neut. datiuo iung.

lumnioſe exquiro, conſlo.

Συμπλάσις. complures ſimul collecti.

Συμπλάσσω. manum conſero, aut pe-
dem conſero, conſligo. Accipitur
etiā in bonam partem pro amicē
conuenio & complector, hareōq̃.

Συμπλάσμαι τινι, eſt mihi negotium
cum eo, rem habeo cum eo, implica-
tus ſum. Cicero dixit, Sortis neceſſi-
tudine coniunctus ſum. Bud. Com.

Συμπλάω. μ. ἴσω. π. ἴκα. concinno, com-
plico, cōtexo, conſero manus. Acti.
accuſ.

Συμπλέξις. ιορ. ἡ. complexio.

Συμπλέω. & c. conſentiens, ὁμοροῦν & c.

Συμπλέγας. ἄδωρ. ἡ. symplegas, id eſt cō-
plexio. Sunt etiā Symplegades
in ſula duæ, ſiue duſcopuli in Boſ-
phoro: dictæ quōd inter ſe aliquando
concurriffe fabulis traduntur.

Συμπληθύνω. μ. ἰσώ. impleo. Genit.

Συμπλοκή. ιορ. ἡ. complexio. Item con-
iunctio, hoc eſt cum negotium cum
aliquo habemus. Item cotus uene-
reus. Item cōgreſſio, praliū, con-
ſiliū, manuum cōſertio. Pertinet
etiā ad textoriam, & idem ſignifi-
cat quod συνύφανσις.

Συμπλοεῖν. β. ὁ. ſimul nauigans.

Συμπλοία. ας. ἡ. connauigatio.

Συμπλόμος. ſuffoco.

Συμπλομέω. β. ὁ. conſpiratio, ὁμόνοια.

Συμπλόω. conſpiro, hoc eſt unanimiter
aggredior quippiā & coniuro, quod
etiā dicitur συμφωνῶ.

Συμνοία. concordia.

Συμποδίζω. dūco, dirigo.

Συμποδίζω. μ. ἴσμι. π. ἴπα. obligo, id eſt
impedio. Actiu. accuſ.

Συμποβή. abſorptum, deglutitum.

Συμποδίζω. concerto, auxiliior.

Συμπολίσω. μ. ἴσω. π. ἴκα. facio habita-
re, comprehendo.

Συμπομπάω. ludos celebros.

Συμπονίω. μ. ἴσω. π. ἴκα. ſimul laboro.
Neutr.

Συμπονομός. β. ὁ. paratio.

Συμποσία. μ. ἴσω. π. ἀνα. conuiuior.
Neutr.

Συμποσιαρχία. ſympoſiarchia fungor
in conuiuiio.

Συμποσίαρχος. β. ὁ. συμποσίαρχος.

Συμποσιαρχία. ὁ. magiſteria conui-
uiorum.

Συμποσίαρχος. β. ὁ. præfectus conuiuij,
modiperator, cui ſorte principatus
conuiuij obigit.

Συμποσιαστής. β. ὁ. conuiuator.

Συμπόσιος. β. ὁ. compotatio, conuiuiū,
locus conuiuij.

Συμποτικός. β. ὁ. ſpectans ad conuiuiū,
exhilarans conuiuium, hilarit̃ con-
uiua.

Συμπότης. β. ὁ. compotor, conuiua.

Συμπότρια. ας. ἡ. compotrix.

Συμπράκτωρ. ὁ. adiutor, ſocius.

Συμπράττω. conſicio, ut συμπράττωμι τὸ
δ, hoc tibi conſicio & in cōmodum
tuum, & tua cauſa efficio, & ſtudeo
tibi. Vnde proſauere & opitulari,
adiuuare, & conſpirare ponitur.

Συμπροθυμία. in eandem cauſam in-
cumbo, ad idem efficiendum cōten-
do, eōdem incumbō.

Συμπρονομώ. μ. ὄσω. π. ἀνα. ſum dis-
ſtor ad prandium.

Συμπροπίμπω. μ. ἔμψω. π. ὀμψα. comi-

Συμπρόσθμι. adhaereo. (τορ.)

Συμπροσυχνησθαι. coherere.

Συμπίλωμα. ατορ. ὁ. incurſus, caſus, acci-
dens. Refertur aliquando ad mor-
bum, ut pallor in morbo σύμπίλωμα
eſt, hoc eſt morbi acceſſio. Signi-
ficat etiā caſum alicuius rei aſſe-
clam, Ariſtot. de Hiſt. 9. Bud. Com.

Σύμπλωσις. ιορ. ἡ. cōpreſſio, calamitas,

contractio. Significat etiam casum quencumq̃, sicut σύμφομα. Est etiam incursio rerum eòdem desinentium, ut linearum quæ non sunt parallele. Bud. ibidem.

Συμπαρῖσθι. concalescere in speciem puticis uel tofi, & coalescere.

Συμφανῖς. ἰορ. ὁ, ἰ. manifestus, φανερῖς.

Συμφάναι. αἰ. apparentia colorū, quales in iride uidentur.

Συμφέειν. expedit, uile est.

Συμφέρειν. confero, id est utilis sum, & simul fero. Συμφέρουμαι ὅτι, tecum sentio. opponitur τῷ ἀγερέρειν.

Significat etiam cōgredior tecum, & conuenio te, Plat. & Herodo.

Item συμφέρειν ὅτι παρῶν, sorte sua acquiescere, & modicis contentum esse, qui nihil præcipuum sibi postulat, Plut. Συμφέρειν ὅτι πολεμῶν, configo, collido, συγκρίνω. Συμφέρειν ὅτι πολεῖς, unus sum ἐμuleis, non sum eximius. Significat etiam contingere. Herodot. συμπαρῖσθαι οἱ τυφλὸν ὑπὸ τῷ ὄφτι. Et Plut. in Cas. τίχῃ τις ἄχαρις τῷ πάλῳ συννέχῃ, id est euenit. Bud. Com.

Συμφέρωντος. utiliter.

Σύμφορος. ε. ὁ. &

Συμφέρως. ὁ. ὁ. uilis, in unum collatus.

Συμφέρω. ἢ συμφέρουμαι.

Συμφύγω. confugio.

Σύμφημι. μ. ἰσώ. confiteor, consentio, collaudo, assentior, comprobo. Neut. datiuo iung. Paulus ad Rom. σύμφημι τῷ νόμῳ, consentio legi.

Συμφύτω. ορος. ὁ. uates, testis.

Συμφύτω. unā decreasco.

Συμφοδοῖν. serui alicuius gloriæ. Sic Cicero dixit, Nam omnes quædo ficiō gloriæ meæ.

Συμφοδοῦν. unā philosophari.

Συμφωνία. conuenio.

Συμφοιτῆς. ὁ. condiscipulus.

Συμφορῆ. ἀρ. ἰ. calamitas.

Συμφορῶ. congero, accumulo.

Συμφόρησις. ἰορ. ὁ. collatio, casus, contingencia, infortunium.

Συμφόρητος. collatus, mixtus.

Σύμφορος. ε. ἢ. commodum, consentiens, aptum.

Σύμφορος. ου. ὁ. uilis, conueniens, decens.

Συμφορέμφοι. dicuntur aues, quando nidos construunt. Sic Vergil. in Paelam. Nanque notauit ipse locum, aërie quo congessere palumbes.

Apud Platonem συμφορημῶτες opponuntur ἀπαφορημῶτες, hoc est composui dispersis & diuisis. Bud. Com.

Συμφράδμων. ονος. ὁ. consiliarius, ἡμῶν.

Συμφράσσειν. μ. ἀδῶμαι. ω. ἀσσειν. confusio, delubero, dico, uideo.

Σύμφρασις. ἡ. consensus.

Συμφράττω. μ. ἀφῶ. π. ἀφῶ. concludo, obturo. Actiu. accusf.

Συμφρόνως. μ. ἰσώ. π. ἡσώ. concordo, unā intelligentia concipio & comprehendendo, complector. Neut. datiuo iung.

Συμφρονῖς. αἰ. ὁ. prudentes.

Σύμφρων. ονος. ὁ. ἡ. confors.

Συμφυῖς. ἰορ. ὁ. ἡ. cognatus, connaturalis, eiusdem naturæ, ingenuus.

Συμφύα. ἀρ. ἡ. conuenientia, coniunctio, & quasi conuuescentia.

Συμφυλῆτος. ε. ὁ. gentilis, tribulis.

Σύμφυλος. ε. ὁ. simul natus, conuenientie naturæ.

Συμφύρουμαι. commisceor.

Συμφύρω. commisceo, συμφύρω.

Συμφύσις. αἰ. sinus.

Σύμφυσις. αἰ. ἡ. coalescentia, cohesio.

Συμφυῖς. ἢ συμφύς.

Σύμφυτος. ου. ὁ. insitus, confusus, com-

plantatus.

Συμψύω. coalesco.

Συμψύω. μ. ἰσθ. π. κ. α. conuenio, id est pactum facio, consono, consensio. Neut. datiuo iung.

Συμψύω. α. ἰ. concentus, consonantia, consensus.

Συμψύω. π. α. consonans, pactum.

Συμψύω. contritus, uulneratus. Et συμψύω, συγχεῖν τὸν λόγον.

Συμψύω. μ. ἰσθ. π. κ. α. cōputo. Actiu.

Συμψύω. ἰ. eiusdem sententia.

Συμψύω. οἰ. unanimes, eiusdem sententia.

Σύμ, & Ἀττικὸς σύμ. praepositio est, & significat cum, semper ꝑ cum datiuo constituitur. In compositione adiuuat uim uerbi, & gratiam addit, ut συμπαράω, ad consummationem confero. Interdum significat contrarietatem sensim procedentem, ut σύνεστι, sensim inuicronatus, in inuicronem desinens.

Σύμ. θεῷ. De pace impetrata, deo exorato. Contrariū illi quod est apud Plaut. Pan. Nā ego infelix dis meis iratissimis. Bud. Com.

Σύμ. χρόνῳ. tandem, ad tempus, aliquanto tempore.

Συμπαράεικται. indignatio.

Συμπαίρω. μ. κ. α. cōgrego. Actiu. accus.

Συμπαίρω. μ. α. α. associor.

Συμπαίρω. μ. ἰσθ. π. κ. α. coniuugo, congreco, concilio, socio.

Συμπαίρω. ἰ. cōgregatio.

Συμπαίρω. α. ἰ. conuallis, locus ubi duae ualles conueniunt.

Συμπαίρω. comportauerat.

Σύραμα. residentia, nubes, eleuatio, collectio.

Συνάγω. μ. ἰσθ. π. κ. α. simul aduoco, consensio, cōcordo, in iudicio defendo, parrocino, adfui, persuado.

Συναγίστην, pro συναγίστην. congregatus.

Συναγίχη. κ. ἰ. angina, quae uulgò squinantia, synanche.

Συναγίχη. μ. ἰσθ. π. κ. α. congreco, conduco, id est simul duco: sicut Cicet. Rhet. ult. Virgines locum in unum conduxerunt, id est cōegerunt. Item contraho quod apertū est, id est claudo, coniungo, Aristot. de Part. 1. & de Hist. 2. Item concilio, ἀνὸ μόνου ἀνὸ ἄλλου, Herodo. Item intendo, augeo, Gregor. Item conquirō. Actiu. accus. Bud. Com.

Συναγίστης. ἰ. conciliator & congregator.

Συναγίγη. ἰ. cōgregatio, contrahio, adductio.

Συναγίγιμος. collatiuus, Athen. 7. Vn. de συναγίγιμα συμπόσια uocantur, & συναγίγιμα δέντρα, τὰ ἐν τῷ συμπελάει, hoc est συμπελάει.

Συναγίστομος. μ. ἰσθ. π. κ. α. coniecto, socius in pugna adiuuo, susfragor.

Συναγιστής. ἰ. cōmmilito, auxiliator.

Συναδύλας. qui fratrem habet, opponitur τῷ ἀδελφῷ.

Συναδύλας. cum alio iniustitia aliquem afficere.

Συναδέω. μ. ἰσθ. π. κ. α. concino, concordo. Neut. datiuo iung.

Συναδύσω. μ. ἰσθ. congreco.

Συναδύσις. ἰ. cōfluuium.

Συναδύσις. α. ἰ. congeries, congregatio.

Συναδύσω. simul, uno impetu.

Συναδύσις. ἰ. coeternus, συναδύσις.

Συναδύσις. α. cōtinua, concantationes.

Συναδύσις. ἰ. cōsanguineus frater.

Συναδύσις. μ. ἰσθ. π. κ. α. comprobō, consensio, annuo. Actiu. accus.

Συνάρκ. υ. ὁ. laudis particeps, ἐμὸς
 ἄρς, cohabitor.
 Συνάρωμα. μ. ἴσθ. π. κκ. σὺς
 spensus, pendeo animi, contrahor.
 Συνάρσις. ιο. ἰ. synaresis, id est tra-
 ctio, contractio, figura quando ex
 duabus uocalibus diuisis, una fit syl-
 laba & diphthongus, ut ἀμεδύς
 pro ἀμεδύτι.
 Συνάρτης. υ. ὁ. adiutor.
 Συναρίω. μ. ἴσθ. π. κκ. contraho, σὺν-
 ἄρῳ, συμβάτω. Actiu. accus.
 Συνάρωμα. auxilior, συμπέτω. Depo.
 accus. ut συναρῶμαι ὅτι τὴν ἀντιτάξιν,
 hoc est subleuo, μὴ δὲ οὐ ἀντιτάξιν:
 & συναρῶμαι ὅτι τὸν κίνδυνον, pro συναρῶ-
 ῶσιν. Est enim συναρῶν simul cū
 alijs suscipere, ἀναλαμβάνει. Bud.
 Com.
 Συνάρων. secum aliud tollens.
 Συνάρωντα, & συναρῶντα, dicuntur
 apud Aristot. quibus sublatis, alte-
 ra quoq; tolluntur.
 Συνάρω. confero. Matth. συναρῶν λόγον
 μὴ τῷ δόλῳ, Conferre rationem
 cum seruis. Sic Cic. ad Att. 1. Quid
 opus est (inquam) potius, quàm ra-
 tiones conferatis?
 Συνωδάσθ. cōsentiscere, συμπάσθ.
 Dionysius, οὐτὸν γὰρ ἡ ἡμῶν ἰσχυρὸν
 ἐπαδύμῃ, Nobis consēci nostri su-
 mus.
 Συνωδόνει. uerbum est medicorum
 apud Galen. quæ est ueluti morbi
 conscientia.
 Συνώριος. υ. ὁ. causalis, causa adiutrix.
 Cicero causæ adiuvantia uocat τὴν
 συνώριαν.
 Συνώω. cohabito. Neut. datiuo iung.
 Συνώωρος. ον. ὁ. auxiliator, socius in
 bello.
 Συνωμᾶσθ. ὅ. equalis tuus sum, cla-
 reo tuis temporibus.

Συνακολουθεῖν. μ. ἴσθ. π. κκ. simul sequor,
 comitor, correspondeo. Neutr. datiuo
 iung.
 Συνακόμης. υ. ὁ. comes.
 Συνακρίσις. ε. ὁ. accumulatio, σὺν-
 ἄρσις.
 Συνακτής. ἰ. ὁ. conciliator.
 Συναλαφῆ. ἰ. ὁ. cōmctio.
 Συναλάω. μ. ἴσθ. π. κκ. simul iungo.
 Actiu. accus. ut συναλάω φρένα,
 delinire prauis, blandiri prauis. ubi
 translate ponitur.
 Συναρίω. μ. ἴσθ. π. κκ. congreco, con-
 glomero, conuenio, coniungo. Acti.
 accus.
 Συνατάγμα. αἰ. ὁ. commutatio, con-
 tractus, commercium, συμβόλιον,
 σὺν-ἄρσις.
 Συνατάκτις. conciliator, εὐασίς.
 Συνατάκτις νόμος. commercialis lex,
 quæ cauet in contractibus.
 Συνατάσθ. μ. ἴσθ. π. κκ. concilio, ut
 nuptias, &c. contraho, παῖς, con-
 tractus conuentusq; in eo, σὺν-ἄρ-
 σις. Actiu. accus.
 Συνατάξῃ. ἰ. ὁ. conciliatio.
 Συνατάξις. uocalium collisio, unio dua-
 rum syllabarum, quantum ad uoca-
 les in unam.
 Συναύμα. ὁ. copula, uinculum.
 Συναμπαράω. comeo, succurro laboran-
 ti, conitor. ab ἀμπαράω.
 Συναμφορίζω. utrumq; simul. Dicitur
 tam singulariter, quàm pluraliter,
 licet ἀμφοτέρω tantum dicatur plu-
 raliter. Bud. Com.
 Συναπαράσθ. ὁ. laxaπάσθ, quod
 etiam ἀποσυναπάσθ dicitur.
 Συναπαράσθ. ἰ. ὁ. frequentatio.
 Συναπαρόω. supposito, χορηγῶ, hoc est
 non malignè prabeo necessaria.
 Συναπαράω. υ. ὁ. coeternus.
 Συναπαράσθ. μ. ἴσθ. π. κκ. si-
 mul

mul uersor cum aliquo. Depon. ab.

Συναρτίζομαι. coorior. Depon. datiu.

Συναρτίζομαι. unda roboror.

Συναρτίζομαι. unda floret.

Συναρτίζομαι, uel συναρτίζομαι, &

Συναρτίζομαι, &

Συναρτίζομαι. μ. ἰσθ. π. ικx. cum homi-
nibus dego, cum hominibus uersor.

Animalia etiam cicuria & mansue-
ta uocantur συναρτίζομαι.

Συναρτίζομαι, &

Συναρτίζομαι. μ. ἰσθ. π. ηκx. obuiam eo.
Neutr. datiuo iung.

Συναρτίζομαι, pro συναρτίζομαι. occurri,
obuiari.

Συναρτίζομαι. ατορ. & euētus. unde συναρ-
τίζομαι συναρτίζομαι ατορ. in unum
& eundem exitum incurfuri sunt.

Συναρτίζομαι, adiuuo. Actiu. accusf.

Συναρτίζομαι. συναρτίζομαι. Depon. datiuo.

Συναρτίζομαι. comitor, conseqnor.

Συναρτίζομαι pro συναρτίζομαι, metathesi τ & α.
s. ὁ, ἡ, coniungo, συναρτίζομαι.

Συναρτίζομαι. accommodo. Paul. ad
Rom. συναρτίζομαι ἑῷ ταπεινῷ, Ac-
commodo me hominibus, συμπε-
ριζομαι.

Συναρτίζομαι. μ. αἰθ. π. ηκx. commigro.
Datiuo.

Συναρτίζομαι. firmiter adigo, impingo,
incutio, ἀρτίζομαι. Vnde Plur. in
Cicer. καὶ τῷ λόγῳ συναρτίζομαι ἐν
τῇ λαογραφίᾳ τῶν ἰσθνοῦν, Atq; inte-
rim oratione sua suspensionem coniu-
rationis in Casarem excuiens, &
impingens, infligensq; Bud. Com.

Συναρτίζομαι. perfectus, impletus.

Συναρτίζομαι. simul amitto. Actiu.
accusf.

Συναρτίζομαι. mitto ad suffragia
magistratus gratia.

Συναρτίζομαι. simul peregrinor.

Συναρτίζομαι. simul uestem exuiunt.

Συναρτίζομαι. commorientes.

Συναρτίζομαι. commorior. Vnde συ-
ναρτίζομαι, socij erant apud Ae-
gyptios, tanto affectu inter se uiuio
deuincti, hac lege copulati, ut si fa-
tale quippiam, aut diri casus alteri
conigisset, alter tanquam poenae so-
cius, eundem fortunae exitum esset
laturus, socij & comites essent &
fortunarum & calamitarum, quem
admodum de Antonio & Cleopatra
legimus. Apud Aquitanos huiusce-
modi socij soldum dicti sunt. Ale-
xand. Genial. lib. 1. cap. 24.

Συναρτίζομαι. collido.

Συναρτίζομαι. concipio.

Συναρτίζομαι. μ. αἰθ. π. ακx. contide-
besco. Neutr.

Συναρτίζομαι. simul mutant.

Συναρτίζομαι. cōgenita & σύμφορα.

Συναρτίζομαι. unda cum partu ado.

Συναρτίζομαι. ἡ. ὁ. coniunctiuus.

Συναρτίζομαι. ἡ. ὁ. coniunctus. Et συναρτίζομαι,
ὁ συναρτίζομαι, καὶ ὁ συναρτίζομαι.

Συναρτίζομαι. μ. αἰθ. π. ηκx. coniungo, coa-
lescere facio & ferrumino, conglu-
tino, συντίνω. Theoph. 9. Accipitur
plerumq; passiuē pro hereo alicui
rei uel adhereo, cōeo, committor,
coalesco, cohareo. Item conuenio,
quadro, ἀρμώζω, congruo, consenta-
neus sum. Est etiam contingo. Et
concurro, incurro, competo. Item
confligo, congruedior cum hostibus,
& manus consero. Bud. Com.

Συναρτίζομαι. confligo & confligor.

Συναρτίζομαι. ὁ συντίνω, collido, confrin-
go, urgeo, συμπνέω.

Συναρτίζομαι. simul expello.

Συναρτίζομαι. s. ὁ. articulatus.

Συναρτίζομαι. μ. ἰσθ. π. οκx. coapto, copu-
lo, effingo, appendo, συνάγω. Acti.
accusf.

Συναμολογία. μ. ἰσθ. π. κ. α. construo.
Ἀκτιν.
Συναμύσσω. ἢ συναμύσσω.
Συναμωρίς. ἢ ἰ. simul praefectus, collega praefecti.
Συναρσις. ἰ. ἰ. connexio, compositio.
Συναρτάω, ὄ
Συναρτῶ. μ. ἰσθ. π. κ. α. συναμύσσω.
Συναρχαγορεύω. ire ad comitia ad danda suffragia, in petitione adiuvare, candidato favere ὄ adesse.
Συναρχω. ὄ. ἰ. collega.
Συναρχω. ὄ. ἰ. collega tuus sum.
Συναρκαίω. ἰ. ἰ. continentia.
Συναρτίσσω, ὄ
Συναρτίσω. μ. ἰσθ. π. κ. α. contego, con-
 stipo, defendo. **Ἀκτιν.** accus. **Bud.**
 Com.
Συναρτιμός. ἢ ἰ. protectio, muua de-
 fensio, cum milites mutuò scuta ὄ
 hastā obtinent capiti, testudo pha-
 langis, **συνάρκα.**
Συναρμισαί. ὄ. ἰ. commilitones, mutuò se
 defendentes.
Συνάδω. concino, assentior, **συνάδω.**
Συνάισσω. cresco.
Συνάκμα. ῥά. corradiancia.
Συνάκμα. ῥά. ἰ. consonantia: proprie-
 tate citharæ ὄ tibia, uel alterius orga-
 ni cum tibia.
Συνάρισσω. μ. ἰσθ. π. κ. α. conuer-
 sor, cohabitator. ab **ἀνὰ**, quod stabu-
 lum significat ὄ diuersorium. **De-**
pon. datiuo iung.
Συνάω. ὄ. ἰ. consonans, **σύνω** ὄ,
 cohabitator, **σύνω**, **σύνω**, contus-
 bernalis, socius.
Συνάω. ὄ. ἰ. adaugere.
Συνάω. ὄ. ἰ. socius in navigatione.
Συνάω. ὄ. ἰ. propinquitas, contrecta-
 tio, cōiuguitas, iunctura, cōiunctura,
 coitio, coitus, expressio, effigatio.
Συνάω. ὄ. ἰ. idē, coniunctio, cōnexio.

Συνάω. ὄ. ἰ. separo.
Συνάω. ὄ. ἰ. condoleo.
Συνάω. ὄ. ἰ. coniunctio.
Συνάω. ὄ. ἰ. studium.
Συνάω. μ. ἰσθ. π. κ. α. collacrymor.
Συνάω. ὄ. ἰ. rumpens.
Συνάω. ὄ. ἰ. colligant.
Συνάω. μ. ἰσθ. π. κ. α. cōcano. **Nen.**
 datiuo iung.
Συνάω. ὄ. ἰ. concanatio.
Συνάω. ὄ. ἰ. nodus, coniunctio.
Συνάω. ὄ. ἰ. fœderabilis.
Συνάω. μ. ἰσθ. π. κ. α. uel **κ. α.**
 colligo. **gas.** **Ἀκτιν.** accus.
Συνάω. ὄ. ἰ. condo.
Συνάω. ὄ. ἰ. incundi in conuictu.
Συνάω. ὄ. ἰ. conspirare, consultare.
Συνάω. μ. ἰσθ. π. κ. α. simul uiuo.
Συνάω. ὄ. ἰ. conuicturus.
Συνάω. ὄ. ἰ. perpetuò conuersari.
Συνάω. ὄ. ἰ. concilio.
Συνάω. ὄ. ἰ. recorder.
Συνάω. ὄ. ἰ. simul deliberare.
Συνάω. ὄ. ἰ. simul conficio, curo.
Συνάω. ὄ. ἰ. cōiunctio, conspiratio.
Συνάω. μ. ἰσθ. π. κ. α. simul
 laboro, ὄ in arumna sum.
Συνάω. ὄ. ἰ. cum alio tolero.
Συνάω. ὄ. ἰ. quotidiana com-
 sueudo.
Συνάω. μ. ἰσθ. π. κ. α. diē simul
 duco, **τὸν** ὄ **μ. ἰσθ. π. κ. α.**
Συνάω. ὄ. ἰ. adesse, patrocinari, defen-
 dere, ab eadem causa dicere, ὄ pa-
 trocinium suum in causam commu-
 nem asserre.
Συνάω. ὄ. ἰ. simul iudex, qui eandem
 causam defendit: ὄ ὄ **συνάω** ὄ **τὸν**
δωρπορεύω, hoc est, qui secundis
 actionibus causam defendit, ut in
 causa Cornelij Balbi Cicero. **ἰ. ἰ.** quā
 à singulis urbibus mittuntur patroni
 ad causam unius provinciae tuendā,

οὐδ' αὖν dicitur. Bud. in An. & Cō.
Συνδιδῶ. μ. ὥσ. π. ἀνα. colludo,
 disco.
Συνδονῶ dicitur, quod constat inter
 multos & de quo inter eos conuenit.
 Inde in Pandect. τὰ *συνδῶντα* di-
 cuntur compacta & conuenta. Bud.
 Com.
Συνδοξάζω. conglorificor.
Συνδουλόω. *συνδουλόω*.
Συνδύω & . s. i. conferuius.
Συνδύω. coire, concurrere, con-
 gregare, iuuare, *συνδύω*.
Συνδομάδης. ἀ. angustia sunt, quæ &
 symplegades, ἀ
Συνδομάς. i. i. concursus.
Συνδομάς. communico, coniungor.
Συνδομάς. combinatio, coniunctio.
Συνδομαστέρας, id est *ἀδύμης*. *Σύν-
 δω* etiam bini sunt.
Συνάγω. frequisse, ex ἀγω.
Συνάγω. μ. ἰω. π. ινα. ad moueo, imo.
Συνάγω. prop. (pono).
Συνάγω. confero.
Συνάδω. considerare.
Συνάστα. as. i. statio, confessio.
Συνάσω. μ. ὥσ. π. ἀνα. præsideo.
Συνάστα. as. i. confessus senatorum ac
 iudicium, concilium, conuentus.
Συνάστω. s. π. idem, curia.
Συνάστω. s. i. confessor, assessor, con-
 siliarius.
Συνάσω. μ. ἰψ. π. ινα. colligo. Affi.
Συνάσω. intellexit, cōnsumit, *συνάσω*.
Συνάσω. μ. ἰω. π. ινα. consuesco.
Συνάδω. i. i. &
Συνάδω. ὅς. π. conscientia.
Συνάδω. ὅς. π. conscius. uide *συνάδω*.
Συνάμαρτυρα. fato connexa, fati con-
 sequentia, atq; comitantia, quasi afa
 fata dicas.
Σύνωμι, *συνώνω*, et in tertia pers. plur.
 indic. *συνάγω*. simul sum, conuenio,

uttor, consuetudinem habeo.
Συνάγω. suadere, patrocinari. Vnde
συνάγωμι, pro aliquo perorarem &
 consensirem.
Συνάγω. connectens aliquid sine inter-
 missione.
Συνάγω. μ. ἰψ. π. ινα. concludo, co-
 hibeo, coërcéo. Actiu. accus.
Συνάγω. μ. ἰψ. π. ινα. congreco, coniungo,
 confero, connecto. Vnde *συνάγωμι* τὴν
λέξιν, continuo sermonem, oratione
 continua utor, dico sermone conti-
 nuato, & orationem perpetuam ha-
 beo. De ijs dicitur qui facundē &
 expeditē loquuntur. Quin et conne-
 ctēre & continuare uerba dixit, Ci-
 cero de clāmāre.
Συνάβω. τὸ συμπιᾶσθαι.
Συνάβω. *συνάβω*.
Συνάβω. unā ingredior.
Συνάβω. confero, simul induo. Dati-
 uo & accus. iung. ut *συνάβωμι*
ἀδύμης.
Συνάβω. unā eicio.
Συνάβω & . s. i. comes itineris.
Συνάβω. confero ad dotem filie,
 adiuuo ad collocandam puellam.
Συνάβω. i. intellectio, figura gram-
 matica.
Συνάβω. cōprehēsim, successiue.
Συνάβω. cōcalefacio, intus exci-
Συνάβω. unā effaminor. (to).
Συνάβω. *συνάβω*.
Συνάβω. μ. ἰψ. π. ινα. simul
 emitto.
Συνάβω. ad consummationem con-
 eoquo.
Συνάβω. simul enauigo.
Συνάβω. subministrare.
Συνάβω. commisit, excitauit inter al-
 quos discordiam. ἀ *συνάβω*.
Συνάβω. unā cum partu ado. Item
 ad parium conduco.

Συναπρόσθε. occulto.
 Συναπικυρῶ. confirmo, comprobo. Et
 dicitur cum maior autoritas uel po-
 testas probat quod minor censuit.
 Συναπιδουβάω. simul accipio, partici-
 po, adiuuo inceptum, opitulator, si-
 mul incumbo.
 Συναπιδουῖσθαι. participandum, partem
 capiendum.
 Συναπιδῶ. annuo, obsecundo.
 Συναπιστάω. corripio.
 Συναπισπῶμαι. idem quod ἰπισπῶμαι,
 attraho, allicio, ascisco.
 Συναπιστῶμαι. conficio.
 Συναπιστῶ. condoleo, συνάχθωμαι.
 Συναπιδάω. intendo, augeo. Accipi-
 tur etiam passiuè pro simul intēdor,
 una augeor, apud Aristot. lib. de Ins.
 somn.
 Συναπιδῶ. coadiuuo.
 Συναπιδῶμαι. simul aggredior, insi-
 dior.
 Συναπιδῶμαι. sententiam dico cum
 alijs.
 Συναπιδῶμαι. confiteor.
 Συναπιδῶμαι. μ. ἰσθ. π. κα. comprobo,
 simul ratum habeo, calculum una
 adjicio, auctoritatem accommodo,
 author fio.
 Συναπιδῶμαι. μ. ἰσθ. π. κα. consequor, id est
 simul sequor. Depon. datiuo.
 Συναπιδῶμαι. ἄριστος, pleniorē signifi-
 cationem habet quàm ὀπίστος, uel ἰσ-
 τῖστος.
 Συναπιδῶ. colligo, congero, cogo, con-
 uincio & canas facio.
 Συναπιδῶμαι. μ. ἰσθ. π. κα. ἄριστος. ad-
 iuuo, conficio, subigo, id est καταπιδῶ-
 μαί. Depon. datiuo iung.
 Συναπιδῶ. μ. ἰσθ. π. κα. obsecundo, coo-
 peror, adiuuo. Neut. datiuo.
 Συναπιδῶ. ὄν. ὁ. cooperator, adiutor,
 collega.

Συναπιδῶ. copulo, concludo, cohibeo.
 Actiu.
 Συναπιδῶ. adhareo, mitor, ἀμφοτέρω
 ἰσθῶ τὰς ἁρῶν.
 Συναπιδῶ. ὁ. ὁ. habens uim renitendi.
 Συναπιδῶ. colligo fusa fundo.
 Συναπιδῶ. μ. ἰσθ. π. κα. simul remi-
 go. Neut. datiuo iung.
 Συναπιδῶ. μ. ἰσθ. π. κα. coniungo.
 Συναπιδῶ. ὁ. ὁ. ἰ. mercenarius: propriè
 quæ ῥῖπιος, id est lanam simul ope-
 ratut: σύνπιος, adiutor.
 Συναπιδῶ. ἰσθ. ἰ. copulatio, συναπῆ, con-
 clusio.
 Συναπιδῶ. interrogo, συναπιδῶ, συμ-
 βάλλωμαι.
 Συναπιδῶ. ἰ. coniunx.
 Συναπιδῶ. conuenio, id est congre-
 gor, coëo.
 Συναπιδῶ. ἰσθ. ἰ. intellectus, prudentia,
 conscientia.
 Συναπιδῶ. compegit, συμπῖπῶν.
 Συναπιδῶ. contextus.
 Συναπιδῶ. contractus est, territus est.
 Συναπιδῶ. contractus, timidus.
 Συναπιδῶ. parci.
 Συναπιδῶ. consistit, ornauit, commena-
 dauit.
 Συναπιδῶ. concresecunt.
 Συναπιδῶ. compactus, solidus, non flu-
 xus, Aristot. & Theophr. Apud
 Aesch. pro coniurato accipitur, &
 qui consilium prodicionis iniit. Bud.
 Com.
 Συναπιδῶ. contracto animo, Arist.
 Συναπιδῶ. commendauit, ornauit.
 Συναπιδῶ. μ. ἰσθ. π. κα. conuiuo.
 Depon. datiuo iung.
 Συναπιδῶ. ὁ. domesticus, conuictor.
 Συναπιδῶ. ὁ. compactus, solidus.
 Συναπιδῶ. confirmo suppetias ferendo,
 roboro.
 Συναπιδῶ. intelligibilis.

Σωτίζω. μ. ἴσω. π. ἴνα. facio intelligere,
 significo, erudio. Acliu. accus.
 Σωτὴς. ὁ. ὁ. intelligens.
 Σωτῆριος. ὁ. ὁ. doctior.
 Σωδοκία. μ. ἴσω. π. ἴνα. consensio,
 cōmunico, assensio. idem ferè quod
 συναπνοῖα, συναπατῆσις. Neutr.
 datiuo.
 Σωδοκῶ. μ. ἴσω. π. ἴνα. coërceo.
 Σωδόνος. ὁ.
 Σώδωνος. ὁ. ὁ. coniunx.
 Σωδοτόριον. am. o operam accommo-
 dare ad pecuniam. consiliendam &
 inueniendam, Demosthen. Accipi-
 tur pro conferre, Antiph. Bud. Cō.
 Σώσις. ἰος. ἰ. assensio.
 Σωδοφραίνωμαι. μ. ἴμαι. collator. De-
 pon. accus.
 Σωδῶ. μ. ἴσω. π. ἴνα. annuo. Neutr.
 datiuo.
 Σωφάστωμαι. μ. ἄφωμαι. π. ἄμμα. adiu-
 uo. Minus autem est quàm συναίρω-
 μαι, quasi summis digitis attingo, uel
 simul onus attingo, non etiam tollo
 & in humeros suscipio: & plus quàm
 παρὰσπῶμαι, quasi iustā operā cum
 alijs praesto. Depon. geni. Bud. Com.
 Σωφῆ. nubes congregat.
 Σωφῆα. simul traho, unā rapio.
 Σωφῆνύω. unā adolere.
 Σωφῆς. ἰος. ὁ. ὁ. obscurus, nubilosus.
 Σωφῆα. ας. ἰ. congregatio nubium ad
 tempestatem.
 Σωφῆσάω. consyderare.
 Σωφῆστα. sapissimè, assiduè.
 Σωφῆς. ἰος. ὁ. ὁ. continuus, spissus.
 Σωφῆα, uel σωφῆα. ας. ἰ. continuitas.
 Σωφῆατος. ο. concaptiuus. ἀβῆμα,
 quod uinculum significat.
 Σωφῆμος. ὁ. ὁ. coniunctura, ubi aliquid
 coniungitur, id est, commixtura.
 Σωφῆμαι. cohareo, contineo, συμπα-
 ρῶμαι, κρατοῦμαι.

Σωφῆς. ὁ. continens, firmamentum
 apud rhetores.
 Σωφῶ. μ. ἴσω. π. σωφῆμα. contineo,
 comprimo, coopto. Acliu. accus.
 Σωφῶς. continuo, sapius.
 Σωφῆα. συμπαλῆφια, συμμιλῆφια.
 Σωφῆα. colludo, confabulator.
 Σωφῆφῶς. qui emit.
 Σωφῆα. occursus, σωφῆα.
 Σωφῆμα. patro. inio defendor.
 Bud. Com.
 Σωφῆμα. μ. ἴσω. π. ἴνα. patrocini-
 o. Datiuo.
 Σωφῆα. ας. ἰ. patrociniū, aduocatio.
 Σωφῆος. ὁ. ὁ. patronus, aduocatus.
 Σωφῆμα. μ. ἴσω. π. ἴνα. collator,
 gratulor. Datiuo iung.
 Σωφῆα. ας. ἰ. consuetudo. σωφῆα
 uero menses dicuntur.
 Σωφῆς. ἰος. ὁ. ὁ. familiaris, consuetus.
 Vnde τὰ σωφῆα παῖς, pro consuetu-
 dine agere. Accipitur ἀπὸ τῶ τὰ
 μὴ ἴσα παῖς, iusta mortuis facere
 & parentare. Bud. Com.
 Σωφῆ. intellexi.
 Σωφῆ. conduci.
 Σωφῆμα. conuenio, coō.
 Σωφῆος. ο. coauditor.
 Σωφῆ. desino, contrahor, coō.
 Σωφῆος. ἰος. ἰ. conuentio.
 Σωφῆμα. ο. ὁ. compositio, pactum,
 confederatio.
 Σωφῆ. socius, familiaris.
 Σωφῆμα. concordare. translatio à
 remigibus.
 Σωφῆ. ἰος. ὁ. ὁ. spisse coëctus, um-
 brosus, densus, consitus, nemoralis.
 Σωφῆ. idem, ὁ. ὁ.
 Σωφῆμα. ο. ὁ. contractum, congre-
 gatium.
 Σωφῆμα. ο. ὁ. concinnatus, σωφῆ-
 μα. ο. ὁ.
 Σωφῆ. ο. ὁ. concors, consonans.

Συγγασ. collegisti.

Συγγασ. μ. ἰσθ. σ. η. κ. z. consono, resono respondendo ad cantilenam. συγγασθῶς ἄ, tecum graui affectus sum

Συγγασ. σ. ὀ. cōfessor. (dolore.

Συγγασ. coire, congregare.

Συγγασ. pactum, signum, tessera.

Συγγασ. audi, ausculta, animaduerte.

Συγγασ. α. σ. ἰ. fardus, syngas.

Συγγασ. ι. σ. ἰ. compositio. Hæc est contraria ἀνάνωσ, à quibusdam confessis exordiens, & desinens in id quod in questione est: ἀνάνωσ autem est, quasi retextio complexionis, hoc est, τὸ συμπαράστα. Bud. Com.

Συγγασ. σ. ὀ. compositus.

Συγγασ. η. σ. ἰ. fardus, pactum, conuentumq; Aristot. Polit. 3. Vnde λαρὰ συγγασθῶς, ex compactio & ueluti in communi conditione lata, ciuili consensu & institutio, & iure recepto, Aristot. Ethic. 5. Dicunt etiam συγγασθῶς plurali numero ἀντὶ συμφορῶς, ut παρὰ συγγασθῶς, contra fidem patii & contractus, Demosth. Et pro fardere itidem pluraliter, Lys. Bud. Com.

Συγγασθῶς. α. σ. ὀ. depositarius.

Συγγασθῶς. α. σ. ὀ. compositum, constitutum, ut ἀπὸ συγγασθῶς, ex composito, ex compactio & constitutio. Item signum bellicū quod datur instructæ aciei, id est tessera, Xenoph. wad. 3. & 7. Significat etiam signum, id est uexillum. Et συγγασθῶς συγγασθῶς, apud Polyb. tessera uigiliarum, quæ erat tabella scripta à Tribuno data. Sic Gregor. τολμᾷ δὲ λαρὰ τὸ παρὰ συγγασθῶς, &c. Est & signum pugnæ, Plut. Accipitur generaliter pro quocumq; signo. Vnde συγγασθῶς ἰνι σολιμῶς, nota siue tessera quedam erant epistolares, indices & cōmen-

datrices eorum quicquid reddebant, Greg. in Iul. Et in Pandect. Græcis συγγασθῶς uocantur diplomata quæ his dabantur qui cursu publico itabantur. Ex eo & συγγασθῶς ἰνι σολιμῶς dicta, quo uerbo etiam furtiuæ significatur, cuiusmodi hodie maxime frequentantur: præsertim ab his qui per hostica loca belloq; infesta tabellarios mittunt. Παρὰ συγγασθῶς, dare tesseram. Aristot. παρὰ συγγασθῶς dixit, pro tesseram prodere & proferre. Dicitur etiam δι δῶς συγγασθῶς à Polyb. Quin & συγγασθῶς dicuntur ἀντιοπισθῶς & anigmata. Bud. Com.

Συγγασθῶς. pro eodem reperitur.

Συγγασθῶς. οἱ ἀπὸ λαβῆς, οἱ ἀπὸ λαβῆς, ἰνι σολιμῶς.

Συγγασθῶς. ὀ. ὀ. socii in uenatione.

Συγγασθῶς. ὀ. ὀ. simul uenans.

Συγγασθῶς. σ. ὀ. concurs.

Συγγασθῶς. dilabor, pereo.

Συγγασθῶς. σ. ὀ. conuiua.

Συγγασθῶς. confundere.

Συγγασθῶς. confringo, συγγασθῶς.

Συγγασθῶς. affligo.

Συγγασθῶς. simul indignari, consentire.

Συγγασθῶς. uidere, consyderare.

Συγγασθῶς. resideo, quemadmodū in sese residet spongia pressa. Itē cōsydero.

Συγγασθῶς. ι. σ. ὀ. cōfessus, sedimentū molis, id est, cum magna molis structura subsidunt rimas quasdā edentes. Et in carmine συγγασθῶς dicitur, cum inter metiendū carmen diu uocales syllabis diuise pro una computantur, ut ἀπὸ συγγασθῶς.

Συγγασθῶς. idem quod συγγασθῶς.

Συγγασθῶς. μ. ἰσθ. σ. η. κ. z. intelligo, compono. Inde συγγασθῶς tertia pers. plur. indicatiui. Actiuum est, & cum significat intelligo accusatiuum ha-

bet, cum sentio, genitium. Construitur quoque non ineleganter cum participio, ut συνέμι παχυν λαδωρ, συνέμι μεταγλαμφορ.

Συνίσταμι, uoce passiuā. cogo, coagmento, lingo, formo, construo, compingo. Aristot. Hist. 9. de Vespis, συνέσταται σφακνός τετραπόδος, Construunt fauos suos quadrifores. Item coniuro, conspiro, ut οἱ Ἀσυνιστῆς ἑωχάτιδες, Plut. Cicero per coire id enuntiavit, ut coire de innocentium fortunis, coire de locupletissimorum bonis, id est in abdito consilia agitare de evertendis innocentium bonis, aut locupletium fortunis. Est etiam congregari. Item ad bellum consociari, Xenoph. id. 7. Item τὸ ἀπὸ λαμβάνειν, καὶ ὑπαίξειν ἕξω καὶ φύειν ἡς τὸ εἶναι, id est, conflo, confisso, componor. Bud. Com.

Συνίσταμι, μ. ἑσθ. π. ἰσχυρ. ἢ συνέσταμι, id est cogo, coagmento, fingo, formo, construo, ut ἴσα συνέσθω, homines fingere, Luc. in Prometh. Et Plato in Tim. συνέστα καὶ συνέσθω ἑώραδον: ubi media uoce usus est. Inde pro concilio accipitur, & ad concordiam adduco, & quasi consocio, ut συνέσθω πόλεις Isocr. πρὸς ἑλ. δι. Vnde & Cic. ciuitates constitutas dixit, pro in unum conciliatas et consociatas. Est etiam contraho, corrugo, obduco, ut συνέσθω τὸ πρῶτον: πορ, Plut. Symp. Et pro συγκύωμι, & cōcrescere facio, Aristot. de gener. 1. Item conflo, communi consensu comparo, unanimiter molior, ut συνέστα πόλιν, Isocr. Demosthen. & Plut. Ponitur etiam pro conspiro, sicut συνέσταται de coniurationibus, aut coitionibus. Aristot. Polit. 1. συνέσταται ἐν τῷ ἐστὶ τὰς πατριάδας. Et

cum datiuo Demosth. συνέσταται πόλιν καὶ ἀνέμω καὶ ἀνέμω, Bellum exortū est inter eos, uel exarsit. Et Plutarch. καὶ συνέσταται ἡ ἀνέμω τὰς ἀνέμω, id est conscribebant, decuriabant: sicut Cice. pro Domo sua, Cum desperatis ducibus decuriatos ac descriptos haberes exercitus perdiditorum, id est fastidiose coactos.

Vnde συνέστα, decuriatus, ὁ κατασχευμένος, ὁ κατασχευμένος, κατασχευόμενος: et συνέσταται, de quo supra & συνέσταται coniurati & coeuntes, & fœdus ineuntes & consociati.

Huc pertinet, cum pro ad defectiōnem, uel ad res nouas sollicitare ponitur, Pausan. Aliquando est quoque ostendo, testificor, id est συνέσταται μοι, καὶ μαρτυρῶ, Demosthen. πρὸς ἑλ. δι. & ἰσθ. πρὸς κίρην καὶ κίρην. Aliquando & συνέσταται, nobilem & notū facio, illustro, Synesf. Theotimo. Item commendō, ut συνέσταται τῇ ἐλ. δι. πρὸς σπ. Synesf. Est etiam cōtinuo, & auxiliōr. Bud. Com.

Συνίστομαι. conscius sum, σύννομα.

Συνίστομαι. ερ. ὁ. cognitor, testis.

Συνίστομαι, &

Συνίστομαι. roboro, confirmo, suppetias ferendo roboro.

Συνίστομαι. cohibeo, contineo.

Συνίστομαι. sentiens, intelligens.

Συνίστομαι. ciuitas Phrygiae.

Συνίστομαι. contrahor, & in me uertor.

Συνίστομαι. nubilus, obscurus, tenebrosus.

Συνίστομαι. ὁ. σύννομα.

Σύννομα. α. ἰ. cogitatio, maistitia: propriē cogitatio intus condita.

Σύννομοι. αἱ. cōpascui, socij in pascēdo.

Σύννομος, uel σύννομος. qui secū ipse res aestimat, tristis, ut homines cogitabundi & ob id uultuosi, id est, σπυρρίφοροι.

Σύννομα

Συνεδία. α. ἡ. comitatus, colloquium.

Συνδοικίπος. ε. ὁ. comes.

Συνδολος. ε. ὁ. ἡ. concilium, synodus, comitia, coitus, concurfus, comes iuineris. Ponitur aliquando pro coitu uenerreo.

Συνδολος. ο. ὁ. synodus, genus piscis.

Συνολο. cogito, intelligo: quasi mecum ipse intelligo, apud me astito et perpendo, tristis & cogitabundus sum.

Συνολα. prat. med. est ex ἄδω τὸ γινώ-

σας, & significat idem quod Latinis conscius sum: construiturq; aliquando cum datiuo, ut σύν. ἰδω ἡμῶν ἀπαδὸς ὄντι: sicut Quintil. 1. Sed non sustineo esse conscius mihi dissimulanti. Aliquando cum accusatiuo, ut σύνολα ἡμῶν τὸ ἡμῶν μύρον. Aliquando per rectum, ut σύνολα ἡμῶν ἑσθὲς ἄν, Plat. Ponitur etiam ἀντὶ τὸ ἰδω καὶ γινώσκω, id est noui, Isocr. de Pace, & in Archid. Bud. Com.

Συνουσίον. ῥ. connubium, matrimonium.

Συνουσίος. ε. ὁ. cohabitator.

Συνουσίω. μ. ἡσθ. π. κκ. cohabito, nubo: & tam de uiro dicitur, quam de muliere. Neut. datiuo iung.

Συνουσίως. ιος. ἡ. cohabitatio.

Συνουσία. ας. ἡ. domuum multitudo, unus de apud Plat. pro ciuitate ponitur, propter domorum coniunctionem. Significat etiam cœnaculariam domum, ut quam per singula cœnacula inquilinis locarent. Iseus pro cauerna posuisse uidetur. Bud. Com.

Συνουσίω. μ. ἰσθ. π. ια. cohabitare facio, id est colloco, marito, nuptui do, & uelut contubernio coniungo.

Συνουσίω. etiam dicitur urbi una à pluribus facta, ut sit potentior & ualidior, ut apud Thucydidem legi-

tur, συνουίσει ἡ τὰν πόλιν αἰς τὴν μὴναιῶν βίῃ, id est, Ad obsidionem tolerandam omnes incolae in urbem cogunt. Cui uerbo opponitur διουσίω. Bud. Com.

Συνουσιός. ε. ὁ. constructio urbis.

Συνουσιός. ε. ὁ. cohabitator, contubernalis, conuiuia.

Συνουσιώγη. γῆ. terra non uasta aut deserta, sed frequentia habitatorum culta.

Συνουσιός. ἱς. ἡ. morbus, conuicium, pugna.

Συνουσιός. coniuinx.

Συνουσιός. harmonicus, consonus. οἰμὴ γὰρ ἡ ὁδὸς.

Συνουσιός. proxiuum.

Συνουσιός. συμφωνῶ, consensio, assentior.

Συνουσιός. ῥ. utilitas.

Συνουσιός. utilis.

Συνουσιός. subsidere, ἴσθ, feruere.

Συνουσιός. ἱς. ἡ. calamitas, casus, morbus, conuicium, pugna.

Συνουσιός. ἱς. ἡ. coractio, titillatio, ἀναπαιξιμὸς, ἀνακταῖς.

Συνουσιός. omnino, id est, in summa, in uniuersum.

Συνουσιός. ε. integer, uniuersus.

Συνουσιός. comitor, sequor.

Συνουσιός. colloquii.

Συνουσιός. ε. ὁ. congerro.

Συνουσιός. assentior, consensio, colaudo, proba.

Συνουσιός. inter se fide obligati.

Συνουσιός. in acutum sensum extenuo.

Συνουσιός. sensim mucronatus, in mucronem desinens.

Συνουσιός. ε. ὁ. comes.

Συνουσιός. perspicax.

Συνουσιός. ε. ὁ. uisibilis, intelligibilis.

Συνουσιός. contemplatio siderum.

Συνουσιός. comouere, turbare.

tio, maturitas, tributum.

Σωτρίδιον. struo, molior.

Σωτρίδης. ἰ. ὁ. municeps.

Σωτρίδισσα. ἀρ. ἰ. idem.

Σωτρίδιον. μ. ἰ. ὡ. π. κα. profum, ad consummationem confervo. Et σωτρίδιον ἀσφός, pendere uestigal. Neutr. datiuo iung.

Σωτρίδης. ἰ. ὁ. ἰ. utilis, μέσιμος. Et αὖ σωτρίδης, contributiones.

Σωτρίδιος. petactus.

Σωτρίδιον. abbrevio. Actiu. accusf.

Σωτρίδιον. ο. ὁ. finitor, σωτρίδιον.

Σωτρίδιος. ordinatè, diligenter, eleganter.

Σωτρίδιον. concisus, breuiter dictus. ἀ σωτρίδιον.

Σωτρίδιον. colliquamentum, id quod à corpore deteritur liquef. endo.

Σωτρίδιον. liquefio, tabefio. Aliquando σωτρίδιον καὶ συμπίπτει, ὁ cohaereo, ὁ conglutinator sum, totus aliqui rei incumbo.

Σωτρίδιος. ἰ. ὁ. morbo confectus, exhaustus aegritudine, synecticus, quauoce uiuunt ὁ Latini. σωτρίδιος: πυρετός, febris quae liquefacit, ἢ καταπίπτει τὸ σῶμα.

Σωτρίδιον. idem quod ἰκτίδιον, colliquefacio, contabefacio, absumo, quasi μαρῖν. Vnde σωτρίδιος, tabe ὁ macie extenuatus. Dicitur etiam σωτρίδιος, ut προσήκων ὡς πράγματι, ἀντὶ τὸ προδίδωμι καὶ διὰ τὸ χαίρειν, καὶ ἀραστάς, ἀνακείμενος, addictus ὁ ita incubens, ut auelli nequeat. Σωτρίδιον etiam est ὁ συμφύω, hoc est coalescere facio, conglutino, ὁ coagmento.

Σωτρίδιον. ἰ. ὁ. colliquatio, ὁ tabes.

Σωτρίδιον. μ. ἰ. ὡ. π. κα. confervo. Actiu.

Σωτρίδιος. ἰ. ὁ. attentio, conseruatio, ὁ pars animae quae semper aduersatur uitijs, synerefsis, ὁ τὸ σωτρίδιον, id est conseruo.

Σωτρίδιον. τὰ ludii ὁ sacrificia dijs facta pro salute.

Σωτρίδιον. componor, paciscor, constituo cum aliquo ὁ couentum facio, ὁ μορῶ. Datiuo. Xenoph. ἰ. ὁ. καὶ τοῖς ἡ σωτρίδιον. Interdum cum praepositione πρὸς. Idem, σωτρίδιον ἡ πρὸς τὰς συμμοχίδας πόλεως τὸ πρὸς. Item σωτρίδιον pro ἀλλοτρίω, πρὸς ἄλλο, animaduertere. Vnde σωτρίδιον impetratio. de quo supra. Bud. Com.

Σωτρίδιον. pro ἀλλοτρίω, πρὸς ἄλλο, animaduertere. Vnde σωτρίδιον impetratio. de quo supra. Bud. Com.

Σωτρίδιον. ο. ἰ. consentientes.

Σωτρίδιον. μ. ἰ. ὡ. π. κα. cōpono ὁ concinno, Theophr. 9. Est etiam conpono, id est struo, ὁ con spiratione ὁ coitione fingo ὁ comminiscor, Aniph. Hoc etiam παρασκευάζω dictum, ὁ παρασκευάζω. Actiu. accusf. Bud. Com.

Σωτρίδιον. magno aestimari res uenales.

Σωτρίδιον. breuitas, compendium.

Σωτρίδιον. ars consueudi.

Σωτρίδιον. ἰ. ὁ. breuis, contractus.

Σωτρίδιον. breuiter.

Σωτρίδιον. contentio ὁ rigor.

Σωτρίδιον. idem.

Σωτρίδιον. ἰ. ὁ. uehemens, fortis, non leniguidus, continuus, ut σύντονος ἀμυνία, hoc est incitata, quae opponitur remissa. Item circumcisa expositio.

Σωτρίδιον. acriter, studiose.

Σωτρίδιον. terni.

Σωτρίδιον. concurro. Neutr. datiuo iung.

Σωτρίδιον. ἰ. ὁ. meatus.

Σωτρίδιον. ἰ. ὁ. conuersans.

Σωτρίδιον. μ. ἰ. ὡ. π. κα. coniecto, confringo. Actiu. accusf.

Συΐσμμα. αὐτ. ῥ. contritio, ἀμάρ-
 τμα.
Συποδα. ἰ. conuictus, cibiq̃ soday-
 bium.
Συποποιεῖν. ῥ. ὁ. collactaneus. Item
 exercitus, & affuetus alicui rei, cū
 datiuo, ut παυδαῖς συΐποπος ἀνὴρ,
 Luciano.
Συποποιῆσαι. καταρτίσαι, πηροποιῆσαι.
Συποτραχάνω. conuersor, obuiio, congre-
 dior, contingo. Neut. datiuo iung.
Συποτυχία. ατ. ἰ. ἀμυδία, σπάνταξ, cas-
 sus.
Συποτυχισ. μ. ἰσω. π. κα. accumulo.
Συνοπαύω. subaudio, subintelligo.
Συνπατέω. unā consul sum.
Συνπάσ. collega, consul.
Συνποχωρεῖν. redit in suum locum.
Συνύσχωπος. ὁ. conscius, testis, con-
 gerro.
Συνυφαίνω. contexo.
Συνυφάσθω. contexte.
Συνυφῆς. textus.
Συνυφῆται. compages adhaerentes.
Συνήχρονος. contemporaneus.
Συνωδάα. συγχρηά.
Συνωδῆς. ἰ. ὁ. consonus.
Συνωδιόμην. ῥ. συνωδιόναμαι, compellor,
 & quasi συγχωροῦμαι.
Συνωδιώ. ὦ. compello, incito, cogo in
 unum, utraq̃ manu impello, com-
 pello.
Συνωδιόσται. accommoda sunt.
Συνωμῖδα. conueniamus, paciscamur.
Συνωμοσία. ατ. ἰ. coniuratio.
Συνωμοτάς. ἰ. ὁ. coniuratus.
Συνωριόμην. coëmo. Depon. accus.
Συνάγ. ῥ. ἄχθω.
Συνωνυμία. nominis communio.
Συνωνυμοῦ. ῥ. ὁ. synonymum.
Συνάπη. urbs Ponti.
Συνώρμαι. pro exploratum est, comperta-
 tum est, intellectum est, Aristot.

Συνωδίσμου. μ. ἰσω. π. αμ. sur-
 sum ac deorsum uehor.
Συνυπί, uel **Συνυπί** Attice. ἰδω. ἰ. biga,
 currus duorum equorum.
Σύνσπος. consonus, cognatus.
Σύνσως. compulsiō & contrusio.
Συνωφιλῶ. commodo.
Συντόπος. ὦ. apros nutriens.
Συοφορβός. ἰ. ὁ. subulcus. & **συνοφιθῆρ,**
 grex suum.
Συνπαλίτης. ῥ. ὁ. malus, κακῆρτες.
Συναπαχίνω. adiuuo.
Συναρίτμη. asto.
Συνῆρ. tumultuari, inpositū esse.
Σύνῃ. ῥ. ἰ. tumultus, & uox qua
 subulci ad suos uiuunt, & theca fi-
 stularis.
Συβλώδης. ἰος. ὁ. tibicen.
Συβλώος. tumultuarius.
Συρίμβωλος. ῥ. ὁ. fistula qua in obsidio-
 ne aqua exquiruntur.
Συρία. ἰ. furia, ἡ παχία χλαῖνα. Item
 unā ex Cycladibus.
Συρίασις. ιος. ἰ. morbus capitis pueris
 familiaris, inflammatio siue ardor
 cerebri.
Συριγίας. genus harundinis in totum
 concaue, unde fistule fieri solent.
Συρίγιορ. ῥ. ὁ. foramen rotæ, in quo axis
 uoluitur.
Συριμός. ἰ. ὁ. sibilus.
Σύριξ. ιος. ἰ. fistula, & ὁ ποδὸν, id est
 locus ubi hastæ reponuntur.
Συρίλαρ. ambigua uox est. nam & fistu-
 la canere significat, & syriſſare, si-
 ue Syrum agere, hoc est molliculum
 esse. Neut. absol.
Συρίστος. ῥ. ὁ. uas uimineum in quo fi-
 cus seruantur, ὄριονες.
Συρίτης. ἰ. ὁ. fistulator.
Συρίτης. ῥ. ὁ. grus mas.
Συρίσι. Syriace. (plodo.
Συρίσω. μ. ἰσω. π. κα. sibilō, exhibilo, ex-
 Σύμμα

Συοκρίσιος. Sodalitas.

Σύνολτος. s. i. domesticus, οὐρανός.

Σύκιος. α. ὁ. umbrosus, opacus.

Evaporāsa. contenebrascit, aduēspe-
rascit.

Σύστασις. 101. 2. convulsio.

Συναπτή. pugio.

Συνάω, conuello.

Συσπέρη. conglomerato, confarcino. lo.
seph. lib. 9. iud. συσπαραγμένης τῆς
σώμασιν, Cateruatum condensatis
corporibus.

Σύσκιον. ὁ. signum.

Σύνθημα. δ. δ. *consignificans.*

Συνωίτηρ. in contubernio esse, sodalitate uti. Vnde συνωιτηνὰς, pro sodali uel contubernali.

Svœnia. ar. i. sodalitas.

Συνάτιον. ο. ἢ. locus cōvivij, sodalitas.

Συναιτποιέω. compinso.

Σύσσιτος. α. ὁ. sodalis, qui eadem mensa
uritur cum aliquo.

Συνείταρος. ὁ. coniuga, locus coniugii. contubernium.

Σύσταιμα τὰ ἴδιον. eiusdem corporis, con
sortes gentes, Paul. ad Ephesios.

Συναρμω. μ. α. σ. ω. π. α. α. congero, cod.
ceruo. Α. ε. λ. i. u. accus. iung.

Συστάειν. cominus, ut ἡ συστάειν μάχη,
stataria pugna: συστάειν καὶ συστάειν
μάχη, cominus pugnare. & differe
τὴν διὰ σφοδρῶν.

Synonyma. i. aequalitas ponderis.

Σύμμετρος, æqualis pondere, æquilibris.

Sύμμεττος. i. conuentus populi, coniuratio, conspiratio, coitio, hoc est sodalium in perniciem legum, Demosthen. *Λαοὶ* sic. i. Item constitutio, ut *σύμμεττος* τῶν νόμων. Est etiam crassitudo & coagmentum, Galen. Therap. 14. Interdum corpus & cōcretio, Aristot. Hist. 7. Adhuc conciliatio, & ad concordiam reductio,

Isocr. Paragr. Est etiam praelium
collato pede pugnatum, stataria pu-
gna, ut de *ovsádlu* dictū est, Herod.
de quo Bud. Com. Est aliquādo com-
mendatio. à

Συσταίνω. commendo, probo.

Συστατικός. ἢ. commendatitius.

Συρίαν. contrahor. Et cum ad ani-
mum refertur, pro mæstus sum: cui
opponitur ἡσυχία Synes. Vnde οὐ
παραμύχος, βασιλεὺς, qui est demisso
animo. & deiectis spiritibus. Bud. Cō.

Συνέκρουστος. ἢ. ὁ. diminutum.

Συνίστω. μ. α. α. π. α. α. x. contraho, corri-
pio, compeasco insolentem, & ad mo-
derationem redigo, Isoc. de Pace, &
Greg. in Iul. i. Esi etiam pauore con-
trahere hominem, & συναλλάσσω, in-
πλάττω, δ' ἐλεμαρτύνω, in πειροβύω.
Bud. Com.

Σύστρον. s. rō. angustum, uestis sordida
et pilosa apud Antimachum.

Συστοχωρῶμεν. coarctamus angustijs.

Σύνμα. ατος. ἢ. globus, congregatio. Et
apud musicos σύνματα principale
partes vocantur. hac autem ipsa con-
stat ex certo tractu pronuntiationis,
que dicuntur ὁλσνματα ὁλσνμάτων.
Porro ipsorum partes sunt φωνοί, qui
à nobis soni vocantur. hi autem soni
prima sunt fundamenta canus, ut
scribit Chalcidius.

Συνίσταω. confirmare, coniungere.

Συστάσας. constituisse.

Σύσσηα. τὰ sunt cognata, ὁ συγγῆ, et
consociabilia. Item σύσσηα sunt
ἰμύσσηα, quæ in eodem uersu locan-
tur: sic ἀντὶρὸν σύσσηον δὲ ἡδὲ πικρῆ.
Bud. Com.

Συνοχῆρ διέκλιντο οἱ τῷ αὐτῷ τοίχῳ ὄντες,
hoc est, ἰφ' ἑαυτοῖς καταμύχοι, eundem
ordinem habere. συνοχῆ τῇ ἱερουσαλήμ,
confinis est Hierusalem.

Συστοχία. ar. i. ὁμοτης, ὁμοτης, ordo: proprie ordinis & sortis sociabilitas, & natura cognatio.

Συστοχη & **συστοχία**, sunt eiusdem sortis, & ordinis, & qui eandem sortem efficiunt.

Συστολή. ἡ. i. systole, correptio.

Συστομῆς. ὁ. ὁ. elinguis, & qui est ore sensum compresso & contracto.

Συστομῆτος. qui est ore compressiori, taciturnior.

Συσπαιστής. ὁ. ὁ. comperator.

Συσπαιστήριος. ὁ. ὁ. commilito.

Συσπικνυμία. αἰ. ὁ. ὁ. ἀσυσπικνυμία, tumultus, error. Est etiam uerbum castrense, & significat numerum certum militum, ut mille, hoc est χίλια, ἰσά δέκα. Item conuolutio & globus, coagmentum cōspicibile, Aristot. de Mundo. Vnde

Συσπικνυμῶν ὕδατος apud eundem, pro uortice aque, hoc est conuolutione, & uolumine. Bud. Com.

Συσπικνυμῶν. contorqueor, in compendium contrahor. Vnde **συσπικνυμῶν** etiam dicuntur & **συνσπικνυμῶν** milites, in acie condensati & conseritim cōiūntes, in ἀνδράς ἰσά τ' ὁμομῖον συνδεδυγμένους ἀνδρῶν παρὰ τοῦ σπικνυμῶν, Xenoph. in. 6. Est etiam **συσπικνυμῶν**, quod Liuius uocat orbem uoluerre, de agmine loquens in angustum redactio, & undiq; circūuentio, his uerbis, Cogebantur & ipsi orbē breuiore spatio colligere. Alibi, Nī Vestius rex iam in orbē uoluentes suos increpās. **Συσπικνυμῶν** ἀνδράς, in seipsum uergere, Gregor. de Theolog. Hoc Cic. uertit in seipsum appellat, ut de Finib. 1. Sola sapientia in se tota cōuersa est. Bud. Com.

Συσπικνυμῶν. cōtraho in compendium, breuior complector. Item addensio, infercio, ut **συσπικνυμῶν** τὰ νοῦμα τὰ νη σπῶν

ῶν ἡσπῶν, apud Alicar. in Isocr.

Item intorqueo, contorqueo, uibro.

unde **συνσπικνυμῶν**, contortus, in-

tortus. Plato in Protag. ἡνέβαιν ἡμῶν

Βραχὺν ἢ σὺνσπικνυμῶν, ὡς περὶ δαίμον

ἀκοντισίς: sicut apud Cice. incitata

& uibrans oratio, aut contorta sen-

tentia. & Quintil. 12. Nec illis ui-

brantibus concitatisq; sententijs ue-

lut missilibus utetur. Significat etiā

agmen cogere, & factionem ciere,

Aristot. Polit. 5. Et Aeschin. πρὶ πα-

ρῶν. οὐδὲν γὰρ ἐστὶν οὐσπικνυμῶν ἔκστα-

σι, id est, Quasi agmine facto, & qua-

drato agmine, hoc est ex composito,

& coitione facta in necem meam.

Est etiam cōuoluere in fascem. Luc.

in Act. 17. **συσπικνυμῶν** δὲ τῷ παύλῳ

ἐκπύδων πᾶσι, Fascem autem uir-

gultorum conuoluerit Paulo. **Συ-**

σπικνυμῶν ἑαυτῶν, sese colligere, Aristot.

Hist. 9. Et Verg. Aen. 12. Substitit Ae-

neas, & se collegit in arma. Bud. ibi.

Συσπικνυμῶν. ὁ. ὁ. ἄνυ, gurgis aquarū, uor-

tex, obscuratio. Est etiā coitio, hoc

est arcana pactio, & factiosa, quae

etiam cōsπικνυμῶν, & ἡσπικνυμῶν dicitur,

ut apud Luc. in Act. ca. 19. & 24. **Συ-**

σπικνυμῶν etiam sunt nodi in articulis di-

gitorum ab articulari morbo colle-

cti, Diosc. Bud. ibidem.

Σύνσπικνυμῶν. ὁ. ὁ. est in quo duarū columna-

rū crassitudo in intercolumnio pote-

rit collocari & spirarū plinthides a-

quae magnae sint eo spatio, quod fue-

rit inter duas plinthidas. Vitru. lib.

1. cap. 2.

Συνσπικνυμῶν. ὁ. ὁ. collusor in ludo pile.

Συνσπικνυμῶν. cōformor, accōmodo.

Συνσπικνυμῶν. ὁ. cōdiscipulus.

Συνσπικνυμῶν. supplico, inuocabo.

Σύνσπικνυμῶν. concitatus est, concitabatur.

Σύνσπικνυμῶν. ar. i. frumentatio.

Σφαῖρ. ὁ. ὁ. subulcus.
 Σφαῖρ. uindemiare, ὀπλῆρ. nam
 οἷα mustum est.
 Σφαῖρ. exuuium serpentis, leberis, fi-
 cus corrugata. Eras. prou. Nudior
 leberide.
 Σφαῖρ. ὁ. ὁ. hara porcorum.
 Σφαῖρ. grex porcorum.
 Σφαῖρ. ὁ. ὁ. subulcus.
 Σφαῖρ. multa possidens.
 Σφαῖρ. denso, stipio.
 Σφαῖρ. sapenumero, multoties.
 Σφαῖρ. ὁ. ὁ. densus, conitatus, mul-
 tus, frequens. Σφαῖρ. ὁ. ὁ. longum
 tempus.
 Σφαῖρ. id est ὁ. moueo, unde ὁ.
 Σφαῖρ. ὁ. ὁ. truculentus, suillus,
 porcinis moribus.

Σ Φ.

Σφαῖρ. uas in quod pecudis iugula-
 ta sanguis excipitur.
 Σφαῖρ. ὁ. ὁ. iugulator, gladius.
 Σφαῖρ. ὁ. ὁ. iugulatio, iugulū.
 Σφαῖρ. mactio hostiam.
 Σφαῖρ. dies sacrificij.
 Σφαῖρ. ὁ. ὁ. cades, iugulatio, uicli-
 ma, occisio. Et pars qua separantur
 ὁ. ὁ. id est iuguli, ὁ. id quod ube-
 ribus subest, in recessu quodam ὁ.
 cavitare.
 Σφαῖρ. idem, hoc est ὁ. ὁ. numeran-
 tur à Polluce inter instrumenta sa-
 crificalia.
 Σφαῖρ. ὁ. ὁ. iugularia uena.
 Σφαῖρ. ὁ. ὁ. malè habeo, ὁ.
 nō maneo quiete, festino, discrucior,
 perturbor, animi molestiam fero.
 Σφαῖρ. ὁ. ὁ. cruciatu, contractio.
 Σφαῖρ. ὁ. ὁ. iugulo. in τὴν ὁ.
 ὁ. ὁ.
 Σφαῖρ. ὁ. ὁ. pila, globus.
 Σφαῖρ. rotanier, ὁ. ὁ. in orbē.

Σφαῖρ. ὁ. ὁ. ludus pile.
 Σφαῖρ. ὁ. ὁ. pilula, hoc est globu-
 lus, ὁ. sphæricum quiddā ac rotun-
 dum.
 Σφαῖρ. ὁ. ὁ. ludopila. Neut.
 Σφαῖρ. ὁ. ὁ. orbiculus.
 Σφαῖρ. ὁ. ὁ. locus balinei, in quo
 ueteres fictiones suas ὁ. uaria exer-
 citationum genera facere solebant:
 sed in primis ad exercitiū pile depu-
 tatus est. Bud in Annot.
 Σφαῖρ. ὁ. ὁ. ludens pile, uel peritus
 pile, sphæra: is ludi studiosus.
 Σφαῖρ. ὁ. ὁ. ὁ. sphæreus, rotun-
 dus, in speciem sphæra formatus.
 Σφαῖρ. ὁ. ὁ. pila uel globo certare.
 Σφαῖρ. ὁ. ὁ. sum ro-
 tundus. Depon. absol.
 Σφαῖρ. ὁ. ὁ. euoluo. Aclin.
 accus.
 Σφαῖρ. ὁ. ὁ. conuolutio, globus,
 uolubilitas.
 Σφαῖρ. ὁ. ὁ. corrigia calceamen-
 ti, ligula.
 Σφαῖρ. ὁ. ὁ. syderor, affor
 sydere, inflammor.
 Σφαῖρ. ὁ. ὁ. de arboribus dicitur
 sydere affatis. Latini syderationem
 ὁ. carbunculationē appellant, quan-
 do scilicet arbores nigrescunt. Di-
 citur ὁ. ὁ. Theophr. de
 Caus. ὁ. id est syderis percussio. Et
 de hominibus quoque, sicut
 Σφαῖρ. ὁ. ὁ. qui est morbi genus, par-
 tem aliquam corporis, saepe penē to-
 tum corpus percutionis subitō, atque
 excidit, ὁ. plerumque hominem ene-
 cantis: quod cum repentino quodam
 eueniat impetu, ὁ. calo uel quadam sy-
 deris accidere putatur.
 Σφαῖρ. ὁ. ὁ. pro ὁ. scñū, pabulum
 iumentorum, muscus arborum, plan-
 ta quadam agrestis.

Σταμπίρνατος. s. d. de fluuio, in quo periculofum est natate. designatur in terdum amnis magnitudo.

Σταμπε. s. d. fallax, dubius, periculoſus, lubricus, incertus, inconfans, nocuus.

Σταμα. αἶς. ῥ. error, lapſus.

Σταμός. cippus, lignum, quo ſonium pedes uincuntur.

Στάματι, ὦ

Στάμα. erro, pedem percutio, offendo, turbo, commoueo, labor, eris, exciſo, fallo, errare facio, deijcio, auerto, non paſior eſſe ſyncerum.

Σταμαίνω. rauce reſonabant.

Σταμαίνω. μ. ἴσω. π. ἰνα. reſono.

Σταμαίνω. fauces, guttur.

Σταί. ipſos, ipſas, ipſa.

Στάλο. μ. ἄφα. π. ἀγα. iugulo, trucido, maſto. Actiu. accuſ.

Σταί, pro ſταίς, ταὶ αὐτῶν.

Σταί. ipſos, pro ſταίς.

Σταλαίς. s. d. terribilis, intenſus, uehementis, feſtinus. Et **σταλαῖς**, occidens, perdens.

Σταίς Ionicè, ὦ ῥαί. ipſi, αὐτοί.

Στάμα, **στάμα**. ipſorum.

Στάμα. αἶς. ῥ. ſcabellum.

Σταμαίνω. μ. ἴσω. π. ἰνα. agito fundā. Actiu.

Σταμαίνω. η. ἴ. funda. δὲ ῥὸ σταμαίνω. **σταμαίνω** ῥὸ σταμαίνω. Item pala annuli.

Σταμαίνω. μ. ἴσω. π. ἰνα. fundam agito. Neut. abſol.

Σταμαίνω. s. d. funditor, qui funda uitit.

Σταμαίνω. funda figuram habens. Terræ epith. apud Dionyſium.

Σταμαίνω. αἶς. ῥ. rete rotundum.

Σταμαίνω, ὦ

Σταμαίνω. ῥ. ἰδιονοίμα, approprio mihi, meum reddo, mihi proprium ὦ

addiſum facio, mihi aſſumo, aſſero, interuerto, Xenoph. ἰδιονοίμα. ὦ Greg. de Fil. 2. Accipitur pro emereor ὦ aſciſco, apud eundem Greg. de Baſil. ἀνοίξας ἀπὸ τοῦ ῥαί. Bud. Com.

Σταμαίνω. interuerſor, qui aliena uel ea quæ cōmunia ſunt in ſuam ſolius rem uertit.

Σταμαίνω. ὦ. s. ſuus. Heſiod. pro ueſter poſuit.

Σταμαίνω. ſui, ipſorum.

Σταμαίνω. ῥα. ueſpeta, ueſparum celle.

Σταμαίνω. s. d. palus, fudes, cumeus, lignum acuminatum, ob ſimilitudinem inſeclatū in medio ueſparum.

Σταμαίνω. s. d. genus harmoniæ quod ueſparum ſuſurro nō erat diſſimile.

Σταμαίνω. gracilis, aut robuſtus.

Σταμαίνω. μ. ἴσω. π. ἰνα. ſtringo, obſtruo operculo. Actiu. accuſ.

Σταμαίνω. ῥα. s. d. gracilis, uentre exili ueſparū in morem, acer, amarus, nam ὦ ueſpa amara eſt.

Σταμαίνω. αἶς. ῥ. fascia, linamentum quo aliquid tegitur, uel inuoluitur, locus galeæ, quo penna alligantur.

Σταμαίνω. ὦ. s. cuneus quo ligna ſcinduntur. Apud Ariſtophan. pro inſtrumento tortorum, quo ueritatem extorquent quod Latini ſidiculas uocant, ut eſt apud Vallam lib. 1.

Σταμαίνω. s. d. agilis, obliquus, uenustus.

Σταμαίνω. ῥα. s. d. cuneus quo ligna ſcinduntur. Apud Ariſtophan. pro inſtrumento tortorum, quo ueritatem extorquent quod Latini ſidiculas uocant, ut eſt apud Vallam lib. 1.

Σταμαίνω. piſcis quidam marinus.

Σταμαίνω. cuneo, ῥα, obſtruo.

Σταμαίνω. ῥα. s. d. denſitas.

Σταμαίνω. ῥα. s. d. ueſpa, ὦ pro ῥαί.

Σταμαίνω. ſuis, ſam. generis.

Σταμαίνω. μ. ἴσω. π. ἰνα. ſtringo, conſtringo, complector, arceo. Actiu. accuſ.

Σταμαίνω. ῥα. s. d. podex, anus, ὦ neſtis genus.

Σχίζω. v. ὁ. miser, lamentabilis, impius,
infestus, qui potest alijs inferre malū
Σχίω. μ. ἴσω. π. ἴχνα. habeo, teneo,
derineo, tolero, abstineo, prohibeo.
Ἀσίου. accus. uel datiuo iung. medi-
ante prapositione is, Thucyd.

Σχῆμα. ἀβρ. ᾤ. κατὰ πέντε, modus, si-
gura, habitus, gradus, species, for-
ma: ☉ proprie saltatorum est. Bud:
Com.

Σχηματίζομαι. ἡ πλάσσομαι καὶ ἀποπρίσσομαι, *simulo, praeexo, et in certā quadam corporis affectionem compono*, Xenoph. Symp. Est etiā ornor, componor, color. Plato in Gorg. καὶ ὁ σμυννταὶ σχηματίζομαι, *Non ut rhetorica magno cultu et exquisito sese uenditat.* Bud. Com.

Σχηματίζω. μ. ἰσω. π. ἰνα. planto, formo,
abscondo, figuro, effingo, asimulo.
Λέγω. accus.

Στατικόν. ἢ ἰσόμενον, staticulum dici-
tur Plauto, quod erat saltationis ge-
nus, quando saltator nunc proficie-
bat, nunc stabat.

*Æquationis. ð. ð. habitus, cultus corpo-
ris, cōpturaq̃, simulatio, prætectus.
Ponitur interdum pro fastu, Plat.
de Rep. 6. Bud. Com.*

Sympetisior. formandum.

Σχηματισμοί. artifex gesticulatorum
disciplina, qualis est chironomia,
Athen. lib. 14. Bud. Com.

Σχημα ποιεῖν, fingo, formo, informo, conformo, effingo. Ἐστὶ ἐταίμ γέσσι-
 culationi seruīre, schemata saltatio-
 nis cuiusq; imitari. **Σχημα** ποιεῖν ἔ-
 ρω ἐταίμ ἐστὶ quod Cic. dixit, sentio
 illo cantu orationem meam quasi co-
 lorari. **Σχημα** ποιεῖν ὁμοῦ ἐταίμ δι-
 εῖται, ὁ ὠμῶς σῶφος ἀνὴρ καὶ ὁ μὴ ὠμῶς
 λαλῶν, qui ingenuē non loquitur,
 & simpliciter, sed efficitur uultu et ser-

mone assimulato. Tracta metapho-
ra ab illis saltatoribus, qui in multas
species sese assimulabāt. Bud. Com.

Σχῆσις. 105. ἢ. habitus, appetitio, ἐκέν-
σις, detentio.

Σχημασία ας.κ. anchora.

Σχιάζω. obumbro.

Σχιδακιδίον. affulcatim, in modum affu-
la, affulose.

Σχ'δ'αξ. anos. fragmentum, assula.

Schidac. s. s. lacer, pannosus.

Σχιδος. χίδαξ, ἀπόχισις.

Σχίσμα. ης. η. scheda, scissura, rima. Et
 ξύλα ligna fissa in usum sacrificiorū
 Σχιδόποδες. οί. fidipedes, aues aqua-
 tiles.

Σχιζοποδία. ας. ἡ. fissipedatio.

Σχιόνιστος . u. o. qui habet pennam discretam, alas fissas.

Σχιζω. μ. ἰσω. π. ικα. scindo, diffeco, fin-
do, diffindo, quasi rimas facio. Acti.
accus.

Σχιλός. ὁ. ὁ. uestis muliebris.

Σχίρος. lenticiscus, quæ est arbor ex qua
fiunt cuspides purgandis dentibus
accommodæ. σφαρίσιον, καὶ δασ
αύρον τὸ μαρίλιον.

Σχινοπέρις. si. lentisci arbores. rode.
bant enim effaminati leniscum ad
nitelam alboremq; denticum. Eras.
prouer. Lentiscum mandere.

Σχίσσι. 105. ii. sectio, fissura, ὑπέκκοσις.

Σχισμή. π. ή. scissura.

Saxifraga. s. s. fissilis. Vnde lign

id est fissile, u

O fissile lignum scinditur.
 Ξοίαζ. continerent, sedarent.

Σχοίντ. puteris.

Σχοινίου. ὁ. ῥ. funiculus. χοινίως νόμος,
lex musica sic appellata.
Σχοινίσμα. ἄδρ. ῥ. idem.
Σχοινιόμος. ὁ. ὁ. mensura terræ, & τοῦ
εὐρα quæ sit per funes.

Σχοινοβάτης. ὁ. funambulū.

Σχοινοπόλος. ὁ. refectio, id est sumatius

Σχοῖνος. ὁ. iuncus, funis, ἢ τὸ ἄν τ' ἔσται. Item mensura terra sexaginta stadia capiens, auctore Herodoto: lib. 5. & 13. quadraginta stadia dicat, id est quinquaginta millia, nisi sit error notatum. Bud. in Annot.

Σχοινορῆς. ὁ. ἰ. longus, rectus.

Σχοῖτο. continerent.

Σχοῖνον συμβολῆς. iuncorum complicatae, storearum nexores.

Σχοῖνῳ. μ. ἑσ. π. α. α. otior, ferior, uacuo, operam do. Dativus iung. ut τῷ ἰδούῳ χοῖνῳ, uoluptatibus indulgere.

Σχοῖνος. ὁ. tardus, quietus. Thucyd. κατὰ τὸ ἄν ὅτι τῶν χοῖνων κομωδῶντες, In cetera navigatione otiosi uenientes.

Σχοῖνῶτα. attentissimè.

Σχοῖνῶτος. ὁ. tardior.

Σχοῖνῶς. tardè, paulatim, gradatim.

Σχοῖνῶτος. ὁ. locus ad solatium, schola.

Σχοῖνῶς. ὁ. otio dedius, uagus, discipulus, scholasticus.

Σχοῖνῶτος. ὁ. idem.

Σχοῖνῶς. ludus literarius.

Σχοῖνῶς. μ. ἑσ. π. α. α. uaco. Neut. absol.

Σχοῖνῶς. ἰ. ὁ. otium, uacatio, mora, ut ἰὸ χοῖνῶν, Satis otij habeo. Item disputatio quæ per otium agitur.

Et in balneis χοῖνῶν Vitruuius pars labri sue alui à prestolando est dicta.

Σχοῖνῶς, aduerb. uix, nullatenus, multo, minus, otiose, segniter, pedetentim, leuiter.

Σχοῖνῶτος. ὁ. nullatenus.

Σχοῖνῶς. ὁ. glossema, appendix, additio, interpretatio breuior.

Σχοῖνῶς. capius, retentius, eleuans, tegens faciem.

Σχωτῆς. ὁ. uereturundus.

Σ Ν.

ΣΝ, πρὸ οἱ εἰσι apud Thucydide. Item concusio, cribro, σίδω.

ΣΝ, ὡς. unguis siue digiti.

ΣΝ, ὡς. saluum fecit.

ΣΝ, ὡς. ὡς. sententia absolutoria, cui opponitur ἡ κατακρίσις, siue μῶρας, id est sententia damnatoria. Bud. Com.

ΣΝ, ὡς. uel ὡς. μ. ὡς. π. α. α. saluo, seruo, tueor, Βανδόμευ. Actiu. accus.

ΣΝ, ὡς. τὰ ἔν. extare carmina.

ΣΝ, ὡς. ὁ. cognomen Mercurij, quasi εἰσόντος aut εἰσόντος, ἡ γὰρ, ἡ γὰρ, hoc est ὁρῶν ὡς.

ΣΝ, ὡς. μ. ὡς. π. α. α. possum, auxilior. Neut. accus.

ΣΝ, ὡς. ὡς. ὁ. canalis, fistula, aqueductus. Vnde pro spondylorum meatu ponitur, quæ refidet medulla.

ΣΝ, ὡς. ciuitas India, Herodi. 11. Vnde de hinc

ΣΝ, ὡς. ὡς. ὁ. gentile.

ΣΝ, ὡς. ὡς. ὁ. corpus. παρὰ τὸ σῶμα, hoc est à sepulchro, quod anima in corpore sit quasi sepulta.

ΣΝ, ὡς. μ. ὡς. π. α. α. parto, ἀντιστο, corpus exerceo, parturio.

ΣΝ, ὡς. ὡς. ὁ. exercitatio corporis.

ΣΝ, ὡς. ὡς. ὁ. uestis quæ utebantur in agendis tragædijs.

ΣΝ, ὡς. ὡς. ὁ. de mangonibus Strabo dixit, qui corpora, hoc est ἀρσάδες ποδῶν uendunt & empiunt.

ΣΝ, ὡς. ὡς. ὁ. ἀρσάδες ποδῶν.

ΣΝ, ὡς. ὡς. ὁ. dicuntur membranule quibus utuntur ad descriptiones.

ΣΝ, ὡς. ὡς. ὁ. corporalis.

ΣΝ, ὡς. ὡς. ὁ. corpulentus, corporeus.

ΣΝ, ὡς. ὡς. ὁ. μ. ὡς. π. α. α. in unum corpus redigo & cogo, coagmento,

corroboro, βιβάζω, denso. Acti. accu.
 Σωματῶδῃ. in corpus ire (ut Quintil. lo-
 quitur) hoc est, corpulentum fieri
 & conerescere. Sic Theophrast.
 ὁπὲρ σωματῶδῃς dixit, qui in cor-
 pus coacti sunt. Bud. Com.
 Σωματοφύλαξ. nos. ὁ. corporis custos,
 id est faretles, & stipator, δορυφόρος.
 Σάμα. moueor, impetu feror.
 Σῶς, uel iota subscripto σῶς. ὁ. ὁ. salu-
 us, sospes, integer.
 Σάρακος. ὁ. ὁ. uasculum ficuum.
 Σαρά. ας. ἡ. congeries.
 Σαράτης. syllogismus acrualis.
 Σάραμα. αῶς. ῥ. cumulus.
 Σωπομα. asseruor.
 Σάρασις. ιος. ἡ. aceruatio.
 Σαράω. μ. ὀσῶ. π. ὄνα. cumulo. Actiu.
 accusf.
 Σαυδόν. aceruatiim, cumulatim.
 Σαός. ὄ. ἡ. aceruus, tumulus sepul-
 chralis.
 Σῶ. ὁ. ὁ. ὁ. saluus, integer.
 Σωσάδῳ. ὁ. ὁ. magnus, integer, ma-
 nifestus.
 Σῶς. ὁ. dignus ut saluetur.
 Σώρα. τὰ. merces saluis, premia libe-
 rationis & conseruationis, qualia
 dari solent medico pro sanitate re-
 stituta.
 Σώρα. seruatrix, Minervæ cogno-
 men.
 Σώρος. ὁ. ὁ. dignus qui seruetur.
 Σώρ. ὁ. ὁ. saluator, conseruator,
 seruator. Inde dicuntur & Castor
 & Pollux, qui à nautis in salutem
 inuocantur.
 Σωρία. ας. ἡ. salus.
 Σωρία τὰ liberalia, hoc est sacrificia
 pro accepta salute, & idem quod σῶ-
 ρα. Sic dies appellari potest, quo
 conseruatorem Christum anniuersa-
 rio luciu prosequi institutum est sup

plicio saluari affectum. à σέσω.
 Σωπιαρόν. pretium, quod pro fune-
 ris elatione datur.
 Σωρίπος. ὁ. ὁ. saluifer, salutaris, uen-
 tus secundus.
 Σωράματα. ligna circa rotam, sic fer-
 ramenta, ἰνίσωρα.
 Σωπώνω. μ. ἰσῶ. π. ὄνα. modestus &
 temperans sum, temperatè & mode-
 stè me gero, resipisco, castus maneo,
 matrimonio legitime uitor. Neut. absf.
 Σωπώνω. μ. ἰσῶ. π. ὄνα. modestum &
 sobrium facio, moderor, refræno.
 Actiu. accusf.
 Σωπώνος. ὁ. ὁ. probus.
 Σωπώνω. ὁ. ὁ. moderatio, castiga-
 tio, demulsio.
 Σωπώνω. ὁ. ὁ. geminos dentes uo-
 cat Cleanthes, qui omnium extremi
 nascuntur circa uigesimum annum,
 ἡτὰ τὴν τῶ πρῶτον ὥραν. Aristote-
 les ἑπτάρας uocauit.
 Σωπώνος. ὁ. ὁ. modifactor, castiga-
 tor. Sophronisia decem Athenis
 in qualibet tribu legebantur, qui ius
 uenum mores censerent.
 Σωπώνος. castè, modestè, compositiè.
 Σάρα. ὄ. ὁ. moderatus, modestus,
 & temperans, constans, continens,
 Cicero interprete Tuscul. 4.
 Σωπώνω. ὄ. ὁ. temperantia, conti-
 nentia, modestia, scientia, sapiëntia,
 frugalitas, sobrietas, uerecundia,
 pudicitia, παρρησία. Erasmus an-
 notat magis sobrietatem & sanita-
 tem mentis sonare, quàm temperan-
 tiam. Aristoteles dictam ait σωπο-
 σούλν quasi σῶσον ἢ τὴν πρῶτον.
 Et Socrates apud Platonem, quasi
 σωπία ἢ πρῶτον.
 Σωρία. μ. ἰσῶ. π. ὄνα. tero, σῶζω.
 τρῖβω.
 Σῶ. saluè, seruo, abscondo.

Α. ea quæ,
hæc, ut ἀνά
τὰ ἡ πορτί
τὴν, ἰάβ
ἴψ.

Τὰ ἀλίσ, quo
ucitur Ari:

stot. .i. Ethic. non debet uerti sum-
mum bonum, sed bonum ipsum, ut
uult Bessario. Argyropylus tamen
modo bonum, modo sursum bonum
uerit. Bud. Com.

Τὰ δ. hæc, pro τὰ α. ἰαί τὰ δ ἡ, ἰαί
ἰάνα δ, uel ἰαί δάνα ἡ, ἰαί δάνα
πα δ, pro citrà ὅ ultrà dicunt. Bud.
Com.

Τὰ δούατα, pro uiribus, prouirili.

Τὰ ἰρ μῶρα, pro τὰ λαδ' ἰαταρ. Et τὰ
ἰαί μῶρα, particularia, singularia.
Bud. Com.

Τὰ ἰρ ποσί, in medio posita, præsentia,
quæ ante pedes eitiā Latinis dicuntur.

Τὰ ἰαί πα, merces, ἀμοιβή.

Τὰ ἰρ πα, idem quod δάνα. uel ἰαί τὰ
ἰρ πα, ἀνι τὰ ἰαί ἰρ πα μῶρα, in di-
uersum, in alterā partem. Bud. Cō.

Τὰ λατω, inferiora, quæ sub cælo sunt.

Τάνα, alioqui.

Τὰ μὰ, pro τὰ μὰ, res mea, mea ratio,
quantū ad res meas attinet. Synes.
ἀνι τὴν ἰαί τὰ μὰ.

Τὰ ἡ, ὅ τὰ δ, sæpe aduerbialiter po-
nuntur pro partim ὅ partim, sicut
ἡ ἡ ἡ ἡ δ, ὅ τὸ ἡ ἡ τὸ δ.

Τὰ ὑπ ὑν, nunc.

Τὰ πᾶσα, plurima, in plurimis, ple-
rumq; ut plurimum.

Τὰ ποιά, in multis, per eclipsin τὰ λα-
τὰ. Id Gell. lib. 7. cap. 1. imitatur,
Cesellij hominis hercle pleraq; haud
indigentis. Capitur etiam aduer-
biij uice pro frequenter, sæpenu-
mero.

Τὰ πῶτα, primū, in primis, ὅ primas
tenens partes, summus. Lucian. in
Timone, καὶ πῶτα πᾶσι, καὶ ἰοὶ ἀβ-
αίον τὰ πῶτα, Rursus discede ὅ Α-
themensium princeps esto.

Τὰ ἰαί, καὶ ὅτι: ὅ, ὅ μᾶλλον ἀνο, ἀνά
τὰ τὸν, hoc est si nihil aliud, saltem:
uel cum ob alia, tum propter hoc.

Τὰ ἀάπορτα καὶ τὰ ὅτα, facultates.

Τὰ βίνα δ, ἄντος, ὅ. scriba ciuitatis, ἀ σε-
cretis siue ἀ consilijs.

Τὰ βίνα δ, ὅ. caupona, diuersorium.

Τὰ βίνα, ἰ. interpretatur ἀ Luca in Act.
Dorceas.

Τὰ ἄντος, ἰ. ὅ subiectus, subditus.

Τὰ ἄα, ας. uel τὰ ἡ, ἡς. ἰ. imperiū, prin-
cipatus, munus regium, cōmeatus,
comparatio rerum ad uitam necessa-
riarum. Significatur peculiariter
hoc nomine summus principatus
ὅ ducatus in Thessalia. ὅ

Τὰ ὅα, hunc magistratum adminis-
tra.

Τὰ ἰνα, panes quidam qui ὅ ἰαί
dicuntur.

Τὰ ἰαί, ἰ. ὅ. in sartagine coctus.

Τὰ ἰαί, ἰ. ὅ. sartago, τὴν αὐτὴν.

Τὰ ἰαί, ἰ. ὅ. parcus, εὐδαλός, præco, le-
gatus, celer.

Τὰ ἰαί, ας. ὅ. præco, legatus, acutus,
asper, peruius.

Τὰ ἡ, ας. ὅ. ordo, acies, contus
bermium, agmen, legio, cohors.

Τὰ ματῶν ἰαί, equi qui agmen exer-
citus sequuntur ad conuenienda im-
pedimenta.

Τὰ ἰαί, ἰ. ὅ. dux, præfectus. Et sum-
mus magistratus in Thessalia.

Τὰ ἡ, ὅ. ὅ plural. τὰ ἡ, minimum,
fortuitum.

Τὰ δ, hæc, ita, ἡ δ.

Τὰ ἡ, μ. ἀνο, π. ἀνα, extendo. Ἀττίμ,
accus.

Tadagia. as. ñ. textura, lanificium, sacrorum administratio, sicut etiam τανισπρία.

Tadagios. s. ñ. lanifex.

Tadagion. ð. lana.

Tadagispap. scire artem texendi.

Tadagispria. as. ñ. lanificium, ñspria, τανισπρία.

Tadagispres. ñ. ñ. lanifex.

Tadagios. ior. ñ. patientia.

Tadagispap. oios. ñ. audax, prudēs, in aduersis patiens, miser, λαγίσπος.

Tadara. τὰ. sortes, μοίραι.

Tadapros. or. ñ. fortis, audax, bellicosus.

Tadaprop. oios. ñ. patiens, constans.

Tadaw. μ. άς. π. ανα. suffero, τέκω.

Tadaw. oleatum rami. Vsq̃ue adeo id nomen Latinum factū est, ut taleare pro incidere usurpet rustica simplicitas.

Tadaw. idos. nymphæ nomen, uirgo desponsa.

Tadaw. miser sum, λαοταδω.

Tadaw. in posterum.

Tadaw. promptuariū, penu. Item conclauē, cubiculum, et cubiculum ubi reponuntur pecuniæ domini, petralia siue intima adium. Vnde τανίω προαυτῶν, atario applicari.

Tadaw. cor. ñ. incidens corpus.

Tapia, uel *tapia*. as. ñ. cellaria, heraque domus habet administratiōnem.

Tapias, uel *tapias*. s. ñ. quæstor, custos cellæ, promus, condus, dispensator thesaurorum, uel domus aconomus.

Tapinos. s. ñ. *tapinos*.

Tapinotia ðesia. quæstoria potestas.

Tapinotis. ñ. ñ. parcus, & qui reconderenouit in futurum.

Tapinotus, &

Tapia. μ. άς. π. ανα. quæsturam gerō, exerceo officium quæstoris. Item sepono, conseruo, repono, condo, in futurum tempus reijcio. Vnde τανισπρία τὸν τίχλω, uir parcē pecunia.

Tapia. s. ñ. *tapias*.

Tapia. s. ñ. coagulum.

Tapia. μ. τανίω. π. τανίω. άς. β. τανίω. incido, τανίω, θύω, θρύω, τανίω. Acliu. accusf.

Tap. uocantis est, amice, tu, ut τὰ.

Tap. as. ñ. uas areum, in quo condebant carnes.

Tap. as. ñ. ñ. acutam habēs aciem aut longum manubrium.

Tap. as. ñ. collo protenso, ac longo.

Tap. s. ñ. extensus, longus, acuius, asper. τὰ τὸ ἄς μῆκος τανίω.

Tap. τὰ. subtiliter contexta.

Tap. as. ñ. solido are constans, firmus.

Tap. as. ñ. mortis Epitheton, longum inferens somnum.

Tap. as. ñ. tremo, palpiro, τανίω.

Tap. as. ñ. uespertum, aut fucorum examina.

Tapia. as. ñ. plaga, regio.

Tapis. ior. ñ. Tanis, metropolis Egypti, ubi Moyses tot mirabilia exercauit. Hebraicē Zoan dicitur.

Tapis. folijs longis.

Tapis. s. ñ. Tantalus, Iouis ex Plote nympha filius.

Tapis. as. ñ. ñ. habens linguam extensam, in longam uocem producent.

Tapis. as. ñ. ñ. extensos habens angulos & cuspidēs acutas habens.

Tapis. as. ñ. ñ. longē acutus, extensus in acutum, extensius.

Tapis. as. ñ. ñ. prætendens magnā curam & dolorem, asper.

Tapis. nunc.

Tarvorte. extendebatur.

Τανύπλοκ. ov. ὄ, ι. habens longam
vellem.

Ταμίους. εδω. ὁ. extendens pedes, longis pedibus, latis passibus incedens, uelox.

*Tarúapopot. circa frontem & faciem
extensus.*

Ταυνός. i. extensio.

Ταρυγίππος. v. ò. habens extensas alas,
parulis alis uolans, ταρυγίππος.

Ταυτηδ' οὖν ξ. οὖτος. ὁ. idem.

Tarvaðís. γολος. ὁ. extensus.

Τανύσω. μ. ὕψω. π. ὕψα. extendo.

Tavútrix. ἄρ. qui denso est capillitio,
aut etiam tenui.

Ταύφρατος. σ. ὁ. habens magnam corii.
cem, ὄϊνος.

Taxus canadensis. v. o. n. habet longas frondes.

Ταυτόω. μ. ύσω. π. νκα. Θ

Τάτω. μ. ανῶ. extendo, traho. Ἀδίου.
accus.

Ταξάνει. ei. tributum imponentes.

Tάξιν. ordinatim.

Taḡwīra. apparitores præsidium.

Ταξιαρχίω. μ. ἴσα. π. κα. impero aciei.
Neut.

Ταξίαρχος, uel ταξίαρχος. s. i. centurio,
ordinum ductor.

Tάξις. *cos.* = non modo *τάξις*, hoc est ordinem, sed etiam modum ratione temperatum significat, Plat. de Leg. 2. Est etiam officium, munus, institutum, ut *συμβὰς τάξιν*, officium & partes consiliarij, Demosth. Item statio, pugnandi locus. Item *μοῖρα*, ut *ἐν ἡμέρῃ τάξιν*, hostili affectu habitus, hostis loco & uice speciei, Demosthen. Sic *τάξιν ἔχων τὴνδ*, loco alicuius haberi, uicem obtinere, in Pand. & Athen. Et *τάξιν ἔχων* Arist. pro eodem. Ponitur aliquando pro acie, Plut. Est item locus & sedes,

alicui conuentui uel collegio confre-
tuta, Aristot. Polit. 7. Et ob id factū
est, ut pro comitatu & multitudine
hominum cuiuspiam magistratui ap-
parentium operamq; dantium pona-
tur, & qui cohors olim consulis aut
prætoris appellabatur. Et in Pand.
ἐταῖς ἱμαῖον apparitores præsi-
dum appellantur. Significat & id
quod uulgo statim uocant, quædam
dum & ordo Latinis. Ἐταῖς ποιεῖν
statis uicibus aliqd facere. Bud. Cō.

Ταπαιός. ὁ. ὁ. humilis, abiectus, depressus, submissus, angustus, incomptus, sordidus, cui opponitur *εὐταπαιός*. Refertur ad rem, fortunā, genus, cōditionē. Ταπαιὶ γλῶσσα, lingua uulgaris uernaculāq̃, auctore Eustac.

Ταπεινότης. ἡτοε. & humilitas.

Tanδrōp. attenuare, comprimere.

Ταπεινοφρονίῳ. μ. ἰσῶ. π. ψα. *humiliter*
sentio. Neutr. absol.

Tαπεινότης. *gr. h. humilitas animi,*
animi modestia nihil alium de se sen-
tiens, sed seipsum demittēs sibiq̃ mi-
nimum arrogans.

Tαταρόφρων. modestus, humilis, gloriæ
contemptor, abiecto animo.

Ταπνύω. μ. έσω. π. αλα. humilio. Αξι.
accus.

Ταπείνωσις. 105. ἡ. humiliatio.

Τάπης. ὑβέρ. τ. tapes, stragulum, plaga.

Tánn. idem, pulvinus.

Ταραβίος. v. ē. timendus.

Taraxac. ð. ð. turbator.

Tápardos. animal ceruo simile, cuius pelle uestiuntur Scythæ.

Tapharivridia n. sp. genus uestis subtilis

Ταραστῖροι. οἱ. equites quidam diceban-
tur, ψμοῖ ἱππῆς. iaculatores.

Tarantirón. ñ. ñ. genus nestis subtilis muliebris.

Tapaρνάειον. i. n. quod cor affligit

τάσιν ἡμισίαια τῶν νόμων, Demosth. Quod sic dicitur, ut τὰς αὐτὰς ἀξίας ἀπὸ τῶν νόμων, hoc est, statuere, quod uenditoris est ut plurimum indicandis quāci uendere uelit, & interdum emptoris. quod etiam τιμὰς dicitur. unde taxare uerbum in usum uenit.

Est etiam ὁρίσθαι, ut ὁρίσθαι τῶν νόμων: ὁρίσθαι τῶν νόμων, locus cōdicius, Xenoph. & ἡμέτερα τῶν νόμων, dies constitutus & certus. Vnde τῶν νόμων dicuntur quæ constitutas & statas uices habent, ut ortus occasusq; siderum. Item destino, hoc est certum hominem alicui rei præficio uel constituo, ut τὰς αὐτὰς ποταμούς, Xenoph. Est etiam in acie colloco, Lys. Vnde τὰς αὐτὰς ποταμούς, acie instructa stantes, Synes.

Item loco & numero habeo, Synes.

Τῶν νόμων, compositus, frugi, non dissolutus, ut τῶν νόμων τῶν νόμων, Plut. Item miles centuriatus & merens: contrā ἀτακτοί, qui non est in numerum redactus. Construitur interdum cum μὲν. Interdum cum ἄν, ut τὰς αὐτὰς μὲν ἄν, in hanc classem me adopto. Et cum ἵ, οἱ δὲ ἀπὸ τῶν νόμων μὲν ἵ, τὰς αὐτὰς μὲν ἵ, In doctrinarum numerum redegerunt, adnumerauerunt & locum dederunt. Et cum πρὸς. Xenoph. ἵαον πρὸς τὰς αὐτὰς πρὸς πρὸς τὰς αὐτὰς πρὸς, Se substituit uicarium. Et cum genitiuo. Demosth. ὅς γὰρ ἵαον πρὸς τὰς αὐτὰς πρὸς, Qui se inter eos censeri uoluit. Ex dictis iam intelligitur, quod τὰς αὐτὰς πρὸς sit indicare tributum & imperare, eiusq; modum unicuiq; statuere, tributarios facere. Item ἀντὶ τῶν νόμων, uirilem rogam sumere. Οἱ δὲ αὐτὰς πρὸς τὰς αὐτὰς πρὸς, Samij decem

nauiibus instructi fuerunt, ita ut unica in fronte esset, quam reliquæ dinceps sequerentur in uersum porrectæ. Bud. Com.

Ταύρας. phasianus.

Ταύρη. η. ἡ. Taygeta filia Atlantis, una ex Pleiadibus.

Ταύρος. η. ἡ. Taygetum mons Laconia, qui & ταύρος & dicitur.

Ταύροι. illic, ibidem.

Ταύρος. η. ἡ. tergus taurinum, pellis taurina.

Ταύρος. ο. ὁ. taureus, Neptuni Epitheton.

Ταύρος. Neptuni festum quoddam.

Ταύρος. proprie uaccarum & taurorum est, cum desiderio coitus concitantur, ac mire in uenerem feruntur, sicut ἱπποπόνηος de equis.

Ταύρος. ο. ὁ. taurinæ.

Ταύρος. ο. ὁ. taurinus.

Ταύρος. ο. ὁ. glutinum, Diosc. lib. 1.

Ταύρος. ο. ὁ. capite bouino, cornutus.

Ταύρος. ο. ὁ. Diana Epitheton, aut quoddam apud Tauros Scythia populum colatur: aut à parte totum, quod gregibus præsit: aut quoddam eadē sit cum Luna, quæ tauris uehitur, quam etiam ταύρον πρὸς uocant.

Ταύρος. ο. ὁ. taurus.

Ταύρος. ο. ὁ. Bacchi Epitheton. nam dithyrambici carminis præmium erat taurus.

Ταύρος. ο. ὁ. Diana Taurica.

Ταύρος. ο. ὁ. augens, multiplicans.

Ταύρος. ο. ὁ. adhuc, præterea. Aliquando δὲ τὰς αὐτὰς, quocirca. Attici est.

Ταύρος. hac, id est hac uia uel ratione, sic, ita, hoc modo, huius causa. ταύρος βλάτος, eo melius. ταύρος δὲ, ταύρος δὲ, partim quidem, partim uero. significat interdum τὸ τοῦ ταύρου, quamobrem, quapropter. Herodian. lib. 1.

ταύρος

ταύτη ὁ ἀνθρῶς, ἡ φρενὴ μάλιστα φέρει
 ἑρμηνεύει, id est διὰ τῆς.

Ταύτω ἔχω τὴν διάνοιν. ita animatus
 sum, ita affectus sum.

Ταυτὴ, Attice pro ταῦτα. hæc. Item
 pro ἡ ταύτα.

Ταυτίσμαι. id est ποιῶμαι, Suid.

Ταυτό, uel ταύτη uocari sequente. idē,
 simile.

Ταυτολογία. ταυτολογία, idem sermo, ser
 monis iteratio.

Ταυτολογία, ὁ

Ταυτολογία. eandem rem iterum et q̄
 iterum repetere.

Ταυτοί. illic, ibidem.

Ταυτολογία. eiusdem sermonis repeti
 tio crebra.

Ταυτομάτης. s. ὁ. per seipsum, casualis.
 ἀπὸ τῆς ταυτοματίας παραγινώσκεις μάστιγιν,
 testis fortuitus, hoc est, non rogatus,
 neque adhibitus, id est, παρατυχῶς.

Ταυτομολῶ. μ. ἡ σ. ὠ. ἡ κ. trans fugio.
 Neutr.

Ταυτοότης. ἡ σ. ἡ. identitas, ἡμοιότης.

Ταυτοφύλας. ὁ. ὁ. mortuorum curator, quem
 Plautus pollinctorem uocat, sanda
 pilarius, θαυφὸς, admirandus.

Ταφί. ἡ σ. ἡ. exequia, sepulchrum, se
 pulchra.

Ταφίον. ὁ. ὁ. uestis quæ sternitur super
 sepulchrum.

Ταφίος. ὁ. ὁ. funestus.

Τάφῃ. ὁ. ὁ. sepulchrum, tumulus, cæna
 in exequiis, stupor, θάμβος, ὁ insula
 quedam.

Ταφῶ. μ. ὡ. σ. ὠ. σ. fodio.

Τάφῃ. ὁ. ὁ. fossa, uallum, agger, fossa
 circa mania, ὁ fluuij nomen.

Τάφῃ. μ. ἁ. φ. ὠ. σ. stupefacio.

Ταφῶ. ὁ. stupefactus, attonitus. ἀθά.

Τάχα. uelociter, forsitan. (σ. σ.)

Ταχάποτε. fortè aliquando.

Τάχα. certè, continuè, forsitan. ἡ σ.

ταχέως.

Τάχα. statim.

Ταχεία. celeritas. ὁ ταχέως, celeriter.

Ταχίως. citò, propediem. Plutarch. τὴν
 ψωδὴν τὰ λοιπὰ ταχίως.

Ταχίως. celer. ὁ ταχίως, lepus, uel
 cernuus.

Ταχίως. citius, paulo ante.

Τάχιον. uelocissimè. Ἐπὶ δὲ πρῶτον
 διὰ τάχιστα, ubi primum. Τὴν ταχίστην,
 primo quoq̄ tempore, quamprimū.

Ταχίστος. ὁ. ὁ. uelocissimus.

Ταχίως. ὁ. ὁ. uelociter, ταχύτης, ὁ.
 θάσος.

Τάχῃ. ὁ. ὁ. celeritas, ὁ pro ταχίως
 Atticè.

Ταχύ. celeriter.

Ταχὺ μάλα. ilicò, ælitum.

Ταχὺ βόμω. ὁ. ὁ. tardus, per ἀντίθεσιν
 σ. σ.

Ταχύβροτος. ὁ. ὁ. inconstans, temerarius.

Ταχυγράφοι. actuarius, exceptor.

Ταχυματίς. ὁ. ὁ. cito discēs uel doctus.

Ταχυναυτὴ. celeriter nauigat.

Ταχυναυτὴς. ὁ. ὁ. celeriter nauigans.

Ταχύνω. μ. ὡ. σ. celero, accelero. Neut.
 absol.

Ταχυνάτης. ὁ. ὁ. credulus.

Ταχύπονος. ὁ. ὁ. suspiciosus.

Ταχύποδος. ὁ. ὁ. habens equos celeres.

Ταχύς. ὁ. ὁ. celer, uelox.

Ταχύτης. ὁ. ὁ. uelocitas.

Τάω. capio. Actiu. accusf.

Τάω. horum: pro τίω ποëticè.

Τάω. ὁ. et ταῖν. ὁ. pauo. ἀπὸ τῆς
 τὴν οὐδὲν τῆς. Admittit hoc no
 men aspirationis notam inter a ὁ
 τῆς, sicut ἡ δὲ τῆς. De quo Athenæ.
 lib. 9.

T E.

Τὴ. que coniunctio. Interdὺ παρίσται,
 ut in ἡ φῆς, idē ποëticè ὁ Ionicè.
 Dores pro οὐ utuntur ὁ Aeoles.

Τίγν. irrigo, humefco, mollio.
 Τίγρ. as. i. mucus, & urbs Arcadie.
 Τίγρ. sub tectō.
 Τίγρ. as. i. tectum, tegmen.
 Τίγρ. as. i. ciuitas Cypri.
 Τίγρ. as. i. benignus, ἡσυχός.
 Τίγρ. as. i. Tencyra, urbs Bæotie.
 Τίγρ. as. i. tectum, tegulū, tegmen,
 domus, prostibulum, cænaculum.
 Τίγρ. poetice pro στήλη.
 Τίγρ. as. i. germinans.
 Τίγρ. as. i. confusi fuerunt.
 Τίγρ. as. i. audaciter.
 Τίγρ. as. i. med. à θάλλω. florui.
 Τίγρ. as. i. pullularunt.
 Τίγρ. as. i. uirentia.
 Τίγρ. as. i. stupui, à θάλλω. timui, admiratus sum.
 Τίγρ. as. i. legitima.
 Τίγρ. as. i. lex.
 Τίγρ. as. i. moriar. Optatiuus est à θάλλω, uel εὐθύναι, pro θάλλω.
 Τίγρ. as. i. mori, pro θάλλω.
 Τίγρ. as. i. morior.
 Τίγρ. as. i. mortui.
 Τίγρ. as. i. θάλλω, & θάλλω, &
 Τίγρ. as. i. moriuius sū. Præter est à θάλλω.
 Τίγρ. as. i. arbores agrestes & steriles.
 Τίγρ. as. i. ei. qui uehuntur quas drigis.
 Τίγρ. as. i. quadriga.
 Τίγρ. as. i. quadrigas, hoc est quadrijuges equos alo.
 Τίγρ. as. i. quadrijugum.
 Τίγρ. as. i. ἡσυχός, ἡσυχός.
 Τίγρ. tibi, Doricē.
 Τίγρ. querere, ἡσυχός.
 Τίγρ. conari.
 Τίγρ. as. i. egerendi libido frequis, sed inanis.
 Τίγρ. as. i. vō. tendo, extendo, produco.
 Ponitur aliquando pro ire contendere & inten

dere ier, intendere fugā. Est etiam
 pertineo & specto, & construitur
 cum τὸς. Actiu. accus.
 Τάγρ. as. i. carmen deduco, cantilenam
 extendo, τὰγρ. as.
 Τάγρ. as. i. astra. τὰγρ. as. i. οὐρανός.
 Τάγρ. as. i. domo, cōtero. Act.
 Τάγρ. as. i. uexatus.
 Τάγρ. as. i. laboro, cōteristo, affli
 go, fatigo, cōficio, diuexo, exhaustio.
 Τάγρ. as. i. pulchra mania habens.
 Τάγρ. as. i. &.
 Τάγρ. as. i. &.
 Τάγρ. as. i. appropinquator mu
 rorū, muros quatients, qui muros dis
 ruit, τὸς τὰγρ. as. i. οὐρανός.
 Τάγρ. as. i. i. manibus clausus.
 Τάγρ. as. i.
 Τάγρ. as. i. muro munio. Acc.
 Τάγρ. as. i. paries.
 Τάγρ. as. i. parietinis.
 Τάγρ. as. i. murorum constructio.
 Τάγρ. as. i. muratus.
 Τάγρ. as. i. edificatio murorum.
 Τάγρ. as. i. destruens muros.
 Τάγρ. as. i. expugno
 muros.
 Τάγρ. as. i. muralis pugna, muri
 oppugnatio.
 Τάγρ. as. i. murorum extruendo
 rum cura.
 Τάγρ. as. i. qui murorum reficien
 dorum curam habet, fabricator mu
 rorum.
 Τάγρ. as. i. murus, mania, & οὐρανός.
 Τάγρ. as. i. muros custodire.
 Τάγρ. as. i. qui in manibus excubāt,
 custodes in manibus constituti.
 Τάγρ. as. i.
 Τάγρ. as. i. interim, & οὐρανός.
 Τάγρ. as. i. coniecto, id est obferuo,
 perficio, signo, noto. Depon. accus.
 Τάγρ. as. i. finis, signū, coniectura.

Ταμύσιος. 101. i. o

Ταμύσιος. u. p. coniectura, indicium, argumentum, signum certum & uerum, sicut ante tantū probabile. Cice. in partitionibus uocat propriam rei notam. Dicit proprie annocant Grammatici de re futura, quemadmodum συμψος de praterita. Isocr. ἀνίσταμαι σοι τὴν Α' ἡμέραν δ' ὅπου, ταμύσιος δ' ἡ πέμπτη ἡμέρα, συμψος δ' ἡ πέμπτη ἡμέρα συνθέσας. Ταμύσιος ἢ, huius rei quā dico argumentū est.

Ταμύσιος. coniectare, deliberare.

Ταμύσιος. indico.

Τάμψος. opus. p. signum, indicium, argumentum, finis, mors, terminus.

Ταμψία. x. i. ars structoria, idem quod οἰκοδομία.

Ταμψος. u. p. filiulus.

Ταμψονία. i. propagatio liberorum.

Ταμψονία. ar. i. patricidium.

Ταμψονία. ar. i. necatrix filiorum.

Τάμψος. u. p. filius.

Ταμψοποιός, &

Ταμψοποιός. μ. ἴος. π. uia. genero filios, liberos gigno & suscipio.

Ταμψοποιός. cum prolem nutriunt.

Ταμψία. p. τὰμψος.

Ταμψία. puerpera.

Ταμψία. μ. ἴος. π. uia. parturio, fero partum, ὄτλην ποίω. Neutr. absol.

Τάμψιος. 101. i. filiorum procreatio, propagatio generis.

Τάμψος. 101. p. filius uel filia, ut δίδς τὰς πόας, Pallas.

Ταταίσιος. μ. ἀνὴρ. fabrico, paro. Depon. accus.

Ταταίσιος. μ. ἀνὴρ. idem, comminascor.

Ταταίσιος. ars fabrilis, fabrica.

Ταταίσιος. ὁ. ὁ. fabrilis.

Ταταίσιος. ὁ. ὁ. architectus, operarius.

Ταταίσιος. ὁ. ὁ. faber, quod est generale nomen ad omnes artifices (exceptis

plasis) qui ē quauis materia aliquid facit. Apparet à τὰμψος deductam esse uocem.

Τάμψος. ὁ. ὁ. parens.

Τάμψος. cura dignari, in pretio habere.

Τάμψος. ὁ. ὁ. insertorium, lorum ensis, & unde securū propendet. Dicitur item τάμψος lintea concepta uulneribus peraccommoda, uel fasci ole potius, quibus oblata membra obligari solent.

Τάμψος. apud Pollucem dicuntur, quas Xenophon τὰμψος. uocat.

Τάμψος. expendere.

Τάμψος. sum, fio, perficior. à τὰμψος, ὁ. ὁ. ὁ. ὁ.

Τάμψος. generatio perfecta.

Τάμψος. x. i. perfectus, adultus, qui est iusta magnitudinis & integra etatis, absolutus. Vnde τὰμψος ἡμέρα, ultimus uita dies: & τὰμψος ἡμέρα apud Plutar. pro toga pura ac uiri dixit. Τάμψος etiā ἡμέρα hostias dicebāt eximias, uel sanctiores, uel largiores & luculentas. Lilius aliquādo hostias meliores, aliquādo maiores appellat. Τάμψος igitur ἡμέρα dicūtur ἡμέραι, uel potius (ut alij) ἡμέραι παρὰ τὴν ἡμέραν, ἢ μὴ ἡμέραν, hoc est eximijs hostijs facta. Nam ἡμέρα in plurali aliquādo sunt exta: & τὰμψος eximii & amplii. Τάμψος etiā dicebantur uxores ducentes, ut inquit Pollux. τὰμψος enim ὁμοῖος ἡμέρῃ, ὡς τὰμψος πῆρ ὁμοῖος πῆρ ὡς ὡς. Et τὰμψος Iupiter, nuptiarum praeses: sicut Iuno ἡ παρὰ τὰμψος. Inde etiam ποτὰμψος ἡμέρα, de quibus supra. Apud Plut. τὰμψος dicitur qui uxorem habet, sicut ἡμέρα calebs. Bud Com.

Τάμψος. ὁ. ὁ. perfectio, integritas.

Τάμψος. u. ὁ. consummator.

Tυρδον, uel τινος μ. εσθ. π. ανα. τι γαρ.
Vnde οi τυρδοντες αμαρτι, promat
tyrio cōsumptis, Gregor. Et τυρδον
ου etiam dicuntur qui iam uirilem
togam sumpserūt, aut tutela sua fa-
cti sunt. Item τυροβωα, ὁ γῆραι.
Actiu. accus.

Τυαίω. idem.

Τελείωσις. i. e. perfectio, initiatio, con-
secratio. Gregor. sic appellat baptis-
mum.

ΤΙΜΙΧΑΡ. euacuare, deductum à Te-
lenico quodam omnium egeno.
Bras. Chiliad.

Tim. 6. 8. 9. perfectus.

Τηλεσία. tripudium cum gladijs, ab in-
uentore Telesio.

Τιμολιάζω. sacrificare, sacra peragere

Τελίσιος. ultimus.

Τηλειότης. ac. ἡ. perfectio in omni
opere.

Ταλαιουργός. οὐ. ὁ. efficax, effector, aut
perfector operum, imitator.

Τηλειουργω. perficio, conficio, finem
impono, absolvo, ἢ τηλῶ.

Τὸ πρῶτον, ἀπορ. ὁ. negligent.

Τηλεσίειον. ε. τ. locus ubi initiatur.

Τιμωσιπός. quasi initiator. Τιμωσιπὴ thes-
ologia. ἡ συμβολικὴ, de quo suprà.

Τηλεφορία. μ. έσω. π. κα. fructifico,
opportune fero fruges, absoluo. Neu-
trum absol.

Τελείον. ὁ. ῥ. totum, perfectum.

Τῆς ἀπορίας. ὁ. ὁ. ferens tributū, ferens
ad finem, & opportunè fruges pro-
ducens. Sunt item qui τῆς ἀπορίας
interpretentur uatem perfectū, aut
etiam ἱγασπίουδον.

ΤΙΤΑΡΧΗΣ. ceremoniarum conditor.
Dionysius hoc nomine Christum ap-
pellat.

Παλιν. ἡ. ἡ. expiatio, ceremonia, & sacerdotium, Demosth. Apud Platon.

nem de Rep. 6. $\pi\alpha\lambda\upsilon\tau\acute{\alpha}$ pro ludis & sacrificijs ponuntur, dicitur esse $\alpha\lambda\upsilon\tau\acute{\alpha}$ $\sigma\alpha\varsigma$ & $\kappa\alpha\lambda\alpha\pi\pi\acute{o}\iota\varsigma$ $\alpha\delta\iota\nu\mu\alpha\tau\omega\upsilon$. Augustinus de ciuitat. 10. consecrationem significare dixit. Plutarch. in Demet. pro initiatione posuit. $\Sigma\gamma\eta\sigma\iota$. altaris sacrificiũ, $\pi\alpha\lambda\upsilon\tau\acute{\alpha}$ $\alpha\pi\acute{o}$ $\rho\acute{\epsilon}$ $\rho\acute{\epsilon}$ uocare solet, quasi $\alpha\tau\epsilon\alpha\alpha\mu$ & mysticam ceremoniam. Maiora item festa $\pi\alpha\lambda\upsilon\tau\acute{\alpha}$ uocabat, quod nō citra grauiorem impensam fieret. $\alpha\pi\acute{o}$ $\tau\acute{\iota}$ $\pi\alpha\lambda\upsilon\tau\acute{\alpha}$, quod impendere significat. Bud. Com.

Τὴν λειτουργίαν ἀνοίγει, ἡ Dionysio vocatur
vis divina, operans in sacramen-
tis ecclesiasticis. Et

ΤΙΛΙΟΥΡΓΩ. apud eundem pro cōfecto.
dedico, initio. Bud. Com.

Τελουτῶα, ⑤

Τηλοποιῶν. denig.

Τελευταῖος. ὁ. ὁ. finalis, extremus.

Τελούται $\textcircled{\text{C}}$. v. $\textcircled{\text{C}}$. idem.

Τελοντάω. μ. ἴσω. π. ηκx. ποτιοr, finio.

Τελότη. ὅς. ἡ. obitus, finis, mors.

Τελούσιον. perfectum esse.

Τελοστέμ, Ο τελοστέμ. tandem.

Τάλω. μ. ρ. σ. π. ι. α. α. *sum, pficio, finio,*
perago. Aliquando tendo, peringo,
 peruenio. Aliquando instituo, inis-
 titio, ut τὰς ἐκείνης τῷ βασιλείῳ, institui-
 tus, Grego. ἰ. ἔ. ago et celebro, et rem
 facram facio, ἄν, ut τὰς τῶν πᾶ-
 νδελφῶν, Liban. & πάσας τὰς τῶν
 ἱερειῶν τῶν ἱερῶν, Dionys. & Greg.
 de pascha, πάσας τὰς ἡμέρας τὰς ἱε-
 ρὰς, καὶ τὰς αὐτῶν χριστῶ, καὶ τὰς αὐτῶν τὰς
 μέγας, Quae agi in eius honorem so-
 lent. Aliquando annumeror, cen-
 seor, contribuor, adoptor. Synef.
 αἱς μοναδικῶν βίον ἐκείνων, Inter mo-
 nachos profiteri cepit. Sic αἱς ἄν-
 θρωποις τῶν ἡρώων, Inter viros cen-
 sus sum, virilem togam sumpsi, Lu-
 cian.

[illegible]

fus, portentosus. ἰὺς τῆς ἰσῆτος, Iupiter
 prodigiorum auctor uel auersor.
 Τῆρας. α. ἡ. monstrositas, ineptia.
 Τῆραςος. β. ὁ. τῆραςος.
 Τῆραςομαι. μ. ὠσομαι. π. ὠμαι. ὦ.
 Τῆραςόν. μ. ὠσόν. π. ὠσα. falsa nuntio,
 menior, quasi portenta & monstra
 loquor, portentose facio, monstri si-
 mule aliquid ago.
 Τῆραςογράφω. monstrosifica scribo.
 Τῆραςόδωμα. ῥ. monstrum.
 Τῆραςόμην. parere monstra.
 Τῆραςόμιμν. monstrosifica, ueri similis
 narro.
 Τῆραςολογία. α. ἡ. monstrositas, porten-
 tum, falsiloquium.
 Τῆραςολογίας. β. ὁ. qui portentosa men-
 titur.
 Τῆραςόσιπος. β. ὁ. prodigiorū interpres
 Τῆραςεργόν. inopinata uel absurda fa-
 cio, monstra edo.
 Τῆραςεργία. α. ἡ. facinus prodigiosum
 & confidens.
 Τῆραςοργμα. idem.
 Τῆραςοργός. ὁ. θαυμασποιός.
 Τῆραςόδης. λος. ὁ. ἡ. monstrosus.
 Τῆραςωδία. ῥ. refina terebynthiae simi-
 lis sum.
 Τῆρας. tenera, & nomen urbis.
 Τῆραςος. β. ὁ. alius, fortis, domus.
 Τῆρας. ῥ. ἀπαρόν.
 Τῆραςίσω. μ. ἰσώ. π. ἰσα. lasciuē canto,
 τῆραςίω. ἄ cicadis sumptum. Neutrum
 absol.
 Τῆραςίσματα. ῥ. proprie citharē stre-
 pitus, & cantus cicadae: ueteres aus-
 tem cantus lasciuos & procaces sic
 uocabant.
 Τῆραςίσιον, &
 Τῆραςίσιον. ου. ῥ. terebrum, uel terebra.
 ἄ ῥ τῆ τῆς τῆραςίσιον, ῥ τῆραςίσιον.
 Τῆραςίσιον. ιθ. ἡ. instrumentum quod-
 dam τῶν ἐργαρίων, id est pueario.

Τῆτα ὄψ. ὠψός. ὁ. extendens. ἃ τὰ ὠποῖ
 τίς.
 Τῆτα ὄς. ausus.
 Τῆτα ὄς. ὁ. ὁ. qui morbo illo laborat
 qui τῆτα ὄς dicitur: cum scilicet mu-
 sculi qui secundum spinam sunt, ita
 rigent, ut se inflectere non possint.
 Τῆτα ὄς. ὁ. accentu in prima. rigor.
 Τῆτα ὄς. ὁ. ὁ. extensus, sine rugis.
 Τῆτα ὄς. ὁ. ὁ. qua uim habent erugan-
 di & laeuigandi cutem.
 Τῆτα ὄς. ὁ. ὁ. confuse, mordaciter.
 Τῆτα ὄς. ὁ. in quatuor diuido.
 Τῆτα ὄς. ὁ. laboro febre quartana.
 Τῆτα ὄς. ὁ. quartanus.
 Τῆτα ὄς. ὁ. ὁ. quadrans, quarta
 pars oboli, hoc est atri duo.
 Τῆτα ὄς. ὁ. ὁ. tria talenta &
 semis.
 Τῆτα ὄς. ὁ. ὁ. quartus.
 Τῆτα ὄς. ὁ. ὁ. abauus.
 Τῆτα ὄς. ὁ. ὁ. mastus, tabefactus.
 Τῆτα ὄς. ὁ. ὁ. terebrauit.
 Τῆτα ὄς. ὁ. ὁ.
 Τῆτα ὄς. ὁ. ὁ. tristatus, cruciatus, ἃ iherema-
 te inusitato τίς, ὁ. ὁ. ὁ. ὁ.
 Τῆτα ὄς. ὁ. ὁ. pro τῆτα ὄς. ὁ. hono-
 ratus.
 Τῆτα ὄς. ὁ. ὁ.
 Τῆτα ὄς. ὁ. ὁ. suffer, sustine. pro τῆτα ὄς, uel
 τῆτα ὄς.
 Τῆτα ὄς. ὁ. ὁ. Ionici sufferre.
 Τῆτα ὄς. ὁ. ὁ. inuenio, καταναμῶ.
 Τῆτα ὄς. ὁ. ὁ. puerpera enixa.
 Τῆτα ὄς. ὁ. ὁ. facinora, scelera.
 Τῆτα ὄς. ὁ. ὁ. quatuor, pro τῆτα ὄς.
 Τῆτα ὄς. ὁ. ὁ. uulnerauit.
 Τῆτα ὄς. ὁ. ὁ. ὁ. quadrupes, τε-
 τράπους.
 Τῆτα ὄς. ὁ. ὁ. ὁ. quatuor cubitorum.
 Est quoque τῆτα ὄς, diurnus labor
 aratori praepositus. (simile.
 Τῆτα ὄς. ὁ. ὁ. ὁ. tragicis fabulis per

Τῆτα ὄς. ὁ. ὁ. ὁ. quadro. Nen.
 accus.
 Τῆτα ὄς. ὁ. ὁ. ὁ. quadratio.
 Τῆτα ὄς. ὁ. ὁ. quadrangulum.
 Τῆτα ὄς. ὁ. ὁ. ὁ. formam oris
 quadram habens.
 Τῆτα ὄς. ὁ. ὁ. quadrus, quadrangu-
 laris.
 Τῆτα ὄς. ὁ. ὁ. quaterniones.
 Τῆτα ὄς. ὁ. ὁ. ex quatuor rebus consi-
 stens. τῆτα ὄς uero, & τῆτα ὄς,
 ex duobus & quatuor.
 Τῆτα ὄς. ὁ. ὁ. qui assidue laboribus
 & periculis inuoluitur, ueluti quater
 ta luna natus. sumptum ab hercule,
 quem hac luna natum ferunt. Sunt
 qui coitionem eo nomine intelligant
 familiarium iuuenum, κατὰ τῆτα ὄς
 γινώσκω.
 Τῆτα ὄς. ὁ. ὁ. species numi.
 Τῆτα ὄς. ὁ. ὁ. & τῆτα ὄς. quater
 circumuolutus.
 Τῆτα ὄς. ὁ. ὁ. ὁ. quadrimus.
 Τῆτα ὄς. ὁ. ὁ. quod quarto quoque anno
 instauratur, ut ὁ. ὁ. τῆτα ὄς.
 Τῆτα ὄς. ὁ. ὁ. annus quartus.
 Τῆτα ὄς. ὁ. ὁ. quadriennium.
 Τῆτα ὄς. ὁ. ὁ. aduerb. quadriennio.
 Τῆτα ὄς. ὁ. ὁ. genus fræni.
 Τῆτα ὄς. ὁ. ὁ. quadriduani.
 Τῆτα ὄς. ὁ. ὁ. quadruplex.
 Τῆτα ὄς. ὁ. ὁ. quaternas fores habens.
 Τῆτα ὄς. ὁ. ὁ.
 Τῆτα ὄς. ὁ. ὁ. quater.
 Τῆτα ὄς. ὁ. ὁ. quadraginta millia.
 Τῆτα ὄς. ὁ. ὁ. quatuor millia.
 Τῆτα ὄς. ὁ. ὁ. quadrupes.
 Τῆτα ὄς. ὁ. ὁ. quadingenti.
 Τῆτα ὄς. ὁ. ὁ. quatuor oras habens
 siue corymbos. Hedera epitheton.
 Τῆτα ὄς. ὁ. ὁ. quadingentesimus.
 Τῆτα ὄς. ὁ. ὁ. quatermo, id est nume-
 rus quaternarius. Per hunc Pytha-
 gorici

gorici iurabant, rerum elementa
quatuor innuentes, siue (iuxta alios)
Εὐδοκ. καὶ στυλ. τὰ πρὸς τὴν ἀλυσιν.

Τετραλογία. quadriloquia.

Τετραμηνος. u. quadrimestre.

Τετραπτοι. quatuor equi in quadrigis.

Τετραπύχης. quadricubitalis.

Τετραπλασία. u. quadruplico.

Τετραπλάσιος. u. quadruplus.

Τετραποδός. in morem quadrupedum.

Τετραποδός. arumnosi & laboriosi
instar quadrupedum.

Τετραποδισι, aduerb. quatuor pedibus,
quadrupedum more, pedibus mani-
busq. id est omni conatu.

Τετραπτερίς. uel τετραπτερινίς. cā.
cicada: sic dicta quod quatuor ha-
beant alas.

Τετραπτερίς. quadripennis.

Τετραπτος. odos. i. quadrupes, & mens
sa pocularis, Poll.

Τετραπύχης, uel τετραπύχης. quadriga.

Τετραρχία. i. tetrarcha, quadruplaris
ueritur à Theodoro.

Τετραρχία. quadruplaris curia.

Τετραρχία. tetrarchiam gero.

Τετράς. ados. i. numerus quaternarius.

Τετράς. pro τετράς poet. quartus.

Τετραστορία. i. ordo ex quatuor.

Τετραστής. u. habens quatuor colu-
mnas.

Τετραστής. in quatuor frusta diuisus.

Τετραπάλαιος. u. habens quatuor cla-
uos eminentes siue phaleras.

Τετραπτος. quatuor palmorum.

Τετράς. i. o. i. quadrimus.

Τετράς. quadrisariam.

Τετραπύχης. i. τετραπύχης. i. τετράς.

Τετραπύχης. i. τετραπύχης, quatuor dras-
chmae.

Τετραπύχης. i. τετραπύχης, quatuor
chordas.

Τετραπύχης. u. est chordarum cum cer-
ta qualitate diuisio.

Τετραπύχης. quadrupliciter.

Τετραπύχης, &

Τετραπύχης. quatuor equi in quadrigis
iuncti: quasi τετραπύχης, i. τετράς
αδός. u. τετράς.

Τετραπύχης. qui quatuor auribus est in-
signitus, qui multa audiuit, prudēs.

Τετραπύχης. timeo, horreo.

Τετραπύχης. prat. plus. med. pro τετράς
i. turbatus eram. (sus.)

Τετραπύχης. cruciatus, territus, cōsus

Τετραπύχης. turbata, exasperata. à τετράς
pro τετράς poetice.

Τετραπύχης. tristem & exilem uocē emit-
tens, sicut uespertilionēs, ac pulli.
thema est τετράς.

Τετραπύχης. u. i. pilosus.

Τετραπύχης. numus quatuor obolos ua-
lens, hoc est, bessē drachmae. Habe-
bat effigiem Iouis, & postica parte
duas noctuas.

Τετραπύχης. u. i. tremor cum rigore.

Τετραπύχης. as. i. galea.

Τετραπύχης. i. pretiosum, τετράς
τος, quod quatuor obolis constat.

Τετραπύχης. uir quatuor obolorum.

Τετραπύχης. i. quadriga. subintelligen-
dum τετράς.

Τετραπύχης. u. i. quatuor tabulatorum.

Τετραπύχης. u. quadriga.

Τετράς. uox minoris ad maiorem reue-
rentia causa. Alij indignantis ad-
uerbium interpretantur, quasi per
apocopen à τετράς.

Τετράς. as. i. tetrigometra, cicada
mater ex qua oritur.

Τετράς. i. cicadastra.

Τετράς. i. cicada famina, quae mu-
tae sunt, quarum mares τετράς uoca-
les sunt.

Τετράς. i. cicadiferi, id est Athenien-

ses, propterea quod capillis compli-
candis adhiberent cicadas aureas,
ut eo argumento αὐτῶν εἶναι se proba-
rent, sicuti creduntur cicadae, & πᾶ-
ν ἄνθρωπος.

Τρίψω. strido.

Τρίψω. ὁ. cicada. πᾶσι δὲ τριψίω, ὁ μὴ-
οὐκ ἔστι φωνή.

Τριψύφος. ὁ. factus, fabricatus.

Τριπύον. parauerunt. ἀ τῶν.

Τριψύμα. insanus sum, autonitus
sum, & superbus sum, & elatus.

Τρι. tui, alicuius, τινός.

Τρωάω. ὁ. explorator, λυτάρουτος.

Τρωίς. idos. ἱ. piscium genus: sed quod
nam sit parum constat. Plutarchi in-
terpres gladiolum reddidit. Plin. &
Theod. loliginem: alij sepiam: alij ui-
liorem pisciculum. Vnde prouerbia-
li schemate dixit Aristop. in Achar.
ὅν τ' ἔδωκεν τρωίδος Ἀχίλλεος, id est,
Quem sciam etiam theuhide indigen-
tem. Aristotel. distinctum dixit, ὡς Ἀ-
χιλλεύς ἢ τρωίδος νῆσιν ἄμα συμπαρε-
χέσθαι, Sepie & loligines nautae im-
plicitae simul. Est & ciuitatis no-
men in Arcadia, & ducis in Aulide,
qui Palladem uulnerasse dicitur.

Τρῦπος. ὁ. Teucer uiri nomen.

Τρῦπες. ὁ. Teucer, id est Troianus.

Τρωός. ἡδονοποιός, factus, fabricatus.

Τρωάσω. μ. ἄσω. satago, sedulo rem ge-
ro, curo, affecto, studiose ago, quies-
co, otior, milito.

Τρωαμός. militia.

Τρωάου. beta interprete Gaza.

Τρωάου. idem, τρωάου.

Τῶν. τὰ. arma, hoc est quaeuis instru-
menta.

Τῶν. ὁ. ὁ. miles.

Τῶν. ὁ. struebant.

Τῶν. ὁ. ὁ. uas, instrumentum o-
mnine, uolumen, liber. Vnde penta-

teuchus.

Τῶν. μ. ἄσω. ὡ. ὡ. facio, fabrico, pa-
ro, obarmo.

Τίψω. ὁ. cinis. ἀ τῶν, uro.

Τίψω. imitor cinerem.

Τίψω. ὁ. cineritius, canus.

Τίψω. μ. ἄσω. ὡ. ὡ. redigo in cine-
rem.

Τίψω. ὁ. cinereus.

Ξυλῶν. nasci.

Τίψω. μ. ἄσω. ὡ. ὡ. dolis machinor,
dolo utor, excogito, solerter inuenio.
Sed ferè in malam partem pro λῶν
καὶ πῶν.

Τίψω. μ. ἄσω. ὡ. ὡ. fabrico.
Item excogito & solerter inuenio,
machinor aliquid dolo. Depo. acc.

Τίψω. ὁ. ὁ. machinamentum, do-
lus, fraus, λῶν.

Τίψω. ὁ. artificiosus, solertia inge-
nij preditus.

Τίψω. ὁ. ὁ. ars, artificium. Aliquando
pro dolo, astutia, impostura, fraude
artificiosa, officia, quemadmodum
ars apud Latinos. quale est illud, sic
ars deluditur arte. Quin & Latini
utuntur dictione Graeca. Terèt. Tam
scio hanc technam ἀ Parmenone pro
fectam, quàm me uiuere.

Τίψω. ὁ. articula, inuētumcula.

Τίψω. ipsum artificis opus.

Τίψω. struam, machinabor.

Τίψω. ὁ. ὁ. artificiosus. Vnde οἱ τρι-
τὰς λόγους τριτὰς, rhetores apud Pla-
tonem.

Τίψω. artificiosè.

Τίψω. μ. ἄσω. ὡ. ὡ. aliquid artifi-
ciosè molior. Neutr. absol.

Τίψω. ὁ. ὁ. artifex.

Τίψω. ὁ. ὁ. secundū artem
grammaticae inflecto. Est etiam de
arte dissero.

Τίψω. ὁ. ὁ. ratiocinatio de arte,

artificiosa oratio.

Τηκούριμα. τήκουμα.

Τήκουμ. nascor.

Τήκος. ιος. ῥ. filius.

Τήω. pario.

Τήο. τῷ. alicui, tuos dualiter.

Τηράδ. fugitiuus, latro, maleficus.

Τίω. ὅ. ῥ. i. nebulo, sycophanta.

Τίος. interea, tandem, antea, tunc breui, paulo ante, nuper, olim.

T H.

Τῆ. geminatum idem significat quod tamen geminatum apud Latinos.

Τῆ. εὖ, εἰ, quā, tibi, huic.

Τῆ. cape, ut illud, τῷ τῷ ὄντο. à τῷ inusi-
tato, sicut à τῷ, τῷ, ὅ. τῷ.

Τῆδ. huc, hic, sic, iurād.

Τῆδ' ἡν. postridie.

Τῆδ' ἡν. postridie, postero die.

Τῆγυα, ὅ. τῆγυος. ῥ. i. toga dicta à Te-
beno Arcade inuentore, uestis regia,
paludamentum.

Τῆγυόρ. ὅ. ῥ. i. togatus.

Τῆγυω. μ. ἰω. π. ια. frigo, coquo in
sartagine. Actiu. accus.

Τῆγυίτος. ῥ. i. panis in sartagine co-
ctus, caseo admixto.

Τῆγυον. ῥ. ῥ. i. sartago, patella, quasi τῆ-
γυον, à cibis liquefaciendis.

Τῆθ. ῥ. i. auia uel matertera, nutrix.

Τῆθία, ὅ. τῆθίος. idem.

Τῆθωός. ὅ. ὅ. i. amabilis, φάσμος.

Τῆθίς. ἰδ. ὅ. i. amica.

Τῆθός. ἰος. ῥ. i. ostreum, τῆθός.

Τῆθρα. τῶ. uertibula, tubera, calli, palus-
des, concha quadam.

Τῆθωάρα. ὅ. ὅ. i. nutrix.

Τῆθός. ἰος. ῥ. i. Tethys uxor Oceani. Vn-
de pro mari accipitur, ὅ. apud Ho-
mer. pro terra. τῶα ῥ. τῶα ῥ. ῥ. i.
φωός, quod alat nos: qua ratione
etiam Latinis alma tellus dicitur.

Τῆθωός. tabidus, τῆθωός, τῆθωός.

Τῆθωός. ἰος. ῥ. i. tabes, corruptio.

Τῆθωός. ῥ. i. genus lapidis quia calcu-
los absumit.

Τῆθωός. μ. ἰω. π. ια. liquefio,
perco, tabesco, paulatim absumor.
Deponens.

Τῆθός. ὅ. ὅ. i. liquabilis, quod liquefcere
potest.

Τῆθω. μ. ἰω. π. ια. liquefacio, macero,
tabesco. Neutr. accus.

Τῆθωός. eminus splendo.

Τῆθωός. ὅ. ῥ. i. lepræ principium,
cum in superficie cutis apparet.

Τῆθωός. ἰος. ὅ. ὅ. i. lucidus, τῆθωός.

Τῆθωός. ἰος. ὅ. ὅ. i. fulgor, ὅ. τῆθωός.

Τῆθωός. ἰος. ὅ. ὅ. i. aduerb. liquidò, splendidè.

Τῆθ. longè, procul. à τῆθωός per syna-
copen.

Τῆθωός. ὅ. ὅ. i. peregrinus. ὅ. τῷ τῆθ,
τῶ τῆθωός.

Τῆθωός. ὅ. ὅ. i. longè splendens, uigens,
floridus.

Τῆθωός. ὅ. ὅ. ὅ. i.

Τῆθωός. ὅ. ὅ. i. ualde uirescens, uigens,
luxurians, copiosa.

Τῆθωός. ὅ. ὅ. i.

Τῆθωός. ὅ. ὅ. i. clarus, inclutus.

Τῆθωός. ὅ. ὅ. i. Telemachus Vlyssis ex
Penelope filius.

Τῆθωός. urbs Lestrygonum: uel adie-
ctiue urbs magna, portis late distan-
tibus, ὅ. τῆθωός.

Τῆθωός. ὅ. ὅ. i. procul apparens, lon-
gè uisus.

Τῆθωός. ὅ. ὅ. i. procul uidens, longè
aspiciens.

Τῆθωός. ἰος. ὅ. ὅ. i. τῆθωός, procul
lucens aut apparens.

Τῆθωός. φάσματα. dicuntur uulnera
malignitatis multum præ se ferens
tia, ut quæ saluarem Achillis ma-
num requirant.

Τῆθωός. Telephus. ὅ. ὅ. i. τῆθωός, ὅ. τῶ

Ἰαπερ, quod ceruus eum lacauerit.
 Τανύφυλλον. s. r. folium papaueris, ut
 tradunt Theocriti interpretes, di-
 ctumque putant quasi θανύφυλλον, quod
 amorem prae monstret: Vnde & per
 in penultima scribunt quidam. Nam
 huius folij intra manum collisis, ex
 sono de amore iudicabant.

Ταν. α. α. s. circulus cribri, cribrum,
 Aristoph. in Pluto. Item operculū
 eaminale, apud eundem. Hoc uos
 cabulo quoque turpis ludi studium si-
 gnificatur, ut alia uocabulo apud
 Latinos. unde pro tabula ponitur,
 qua tesseri luditur. Item pegma
 siue conceptum quadratum, in quo
 farina uenalis habetur, seu tabula
 lata in qua panis formatur. Incerta
 uicula uerius Plin. ex Aristotele. Bu-
 dco in Com. magis placet arca fru-
 mentarias dici.

Τανύνος. s. o. &

Τανυόσδη. &

Τανυ. ὄν. s. o. talis, r̄inos, quod in-
 terdum accipiendum est diminuti-
 uis, tantulus. τανύος etiam ad aetate
 rem refertur, ut exponendum sit tam
 senex, eius aetatis, tantus.

Τανόθυ. de longinquo.

Τανότι. procul, ὠφέψω.

Τανόπις. s. o. procul auolans.

Τανδ longē. Inde Latinis telum deduc-
 tum est.

Τανούπος. s. o. procul semotus.

Τανυφύτος. ὄν. i. amicus, in senectute ge-
 nitus. Dicitur de eo, post quem natus,
 non est integrum alium rursus pa-
 rere. aut qui peregrinate, ac procul
 absente patre natus est, ut Telego-
 nus Vlyssi à Circe, & Telemachus,
 cum procul à domo apud Troiam
 pugnaret. Accipitur pro charo, &
 solo absolute.

Τανύπυς. idem.

Τανυπύς. ὄν. i. procul apparens, pro-
 cul semotus.

Τανυπύς. α. s. cura, ἡμυπύς, ornatus.

Τανυπύς. μ. s. ο. μ. π. μ. μ. μ. curo. De
 pon. genit.

Τανυπύς. μ. s. ο. π. π. π. idem. Actiu.
 accusatiuo.

Τανυπύς. μ. s. ο. π. π. π. idem, orno.

Τανυπύς. ὄν. i. diligens, studiosus.

Τανυπύς. Atticē pro τανυπύς, hodie. Ex
 quo i. τανυπύς ἡμυπύς, sic dicitur Grae-
 cē, ut Latine hodierno die pro hodie.

Τανυπύς. tunc, poeticum est.

Τανυπύς. illam, pro τανυπύς.

Τανυπύς. nullo periculo, inaniter, fru-
 stra, r̄, aliter.

Τανυπύς. ab initio, prima portione.

Τανυπύς. ὄν. s. ο. π. π. π. internum mare, seu
 mediterraneum.

Τανυπύς. ap. interdiu.

Τανυπύς. ab initio, τανυπύς.

Τανυπύς. celerrimē, primo quoque
 tempore.

Τανυπύς. in tempore.

Τανυπύς. pro τανυπύς, Doricē illa. (Dor.)

Τανυπύς. frustra, μάρτυς, μ. τανυπύς, ὡς ἂν

Τανυπύς. r̄ cātēla que in laudem ui-
 ctoris decantatur, à quo uictor τανυ-
 πύς dicitur, Hesych. Legitur quoque

Τανυπύς, &

Τανυπύς. s. o. que erat lyra harmonia,
 & pulsatiuncula, id est ἡμυπύς,
 que in uictoria adēbatur. Aristoph.
 ἀν. ἰδ. μ. τανυπύς τανυπύς τανυπύς, τανυπύς
 ἔ, si exuperas uoce, tenellus es, id
 est, maximus musicus, aut uictoriae
 compos.

Τανυπύς, & τανυπύς. illic.

Τανυπύς. s. i. tenasmus, morbus inte-
 stinorum, egerendi libido sine tamen
 effectu aliquo.

Τανυπύς. lumbricus longus & latus, ui-
 pera

Ad ipsum Basilium uictoriam in elis-
naui, id est *ποσειδωνος*. Interdum
ducere atq; existimare, *ο νομισθαι*.
Vnde *ο ποσειδωνος νομισθαι*, p nihilo
duco: *ο ποσειδωνος νομισθαι*, id est
καταπονω: *παρ οδου τιθιμαι*, nihili fa-
cio: *μυθεο τιθιμαι*, *επειροο τιθιμαι*, post-
habeo. Sic *ο παρ οδου τιθιμαι*,
in diuitijs ponere felicitatem, uel di-
uitias ad felicitatem astimare. In-
terdum est uerbum dialecticum, &
significat ponere & supponere, hoc
est, thesim facere. et differt *τι αταρ*,
sed idem est fere quod *καυβαναι*, &
quasi iure suo sumere, hoc est, tan-
quam confessum uel per se probatu
sumere. Sunt & alie ex hoc uerbo
locutiones, ut *Θιθαι παρ οδου*, adopta-
re, Plut. *Τιθαι νόμον*, legem ferre
& sancire, Demosthen. Vnde *νομος*,
αταρ et *νομοθεσία*. *Τιθαι τι αταρ*,
edere certamen, Greg. unde *αγωνισ-
ται*. *Τιθαι ον σπουδην*, Studiosum
esse alicuius rei, & de ea laborare,
Plut. *Τιθαι τι χαριον*, pignori acci-
pere, accipere in hypothecam, De-
mosthen. Bud. Com.

Τιθαι. μ. *εσθαι*. τ. *στα*. nutrio. Actiu.
accusatiuo.

Τιθαι, *τιθω*. inusitate pro *τιθμι*.

Τιθι. *τιθ*. i. nutrix.

Τιθιμυες ποτις, pro *τιθιμυες*.

Τιθιμαι. μ. *εσθαι*. τ. *στα*. uoce actiua idem
fere quod *τιθιμαι* significat, id est po-
no. Itē statuo, astimo, existimo, cō-
stituo. Itē duco & arbitror. Item
suppono, hoc est thesim facio & hy-
pothesim. Dicitur etiā pro eo quod
est, esto ut ita sit, do ita esse. Isocr. *τι-
θιμαι στασις* *αυτων*. Demosthe. *οτι*
οι τοις *τις* *αυτων* *τις* *αυτων* *τις* *αυτων*. Lucia.
in Prometh. *τις* *αυτων* *τις* *αυτων* *τις* *αυτων*.
Latini etiam dicunt, fac hoc

ita esse. *Τιθαι* *τις* *αυτων* *τις* *αυτων* *τις* *αυτων*.
τις *αυτων* *τις* *αυτων* *τις* *αυτων*.
ferre suffragium & sententiam.
Bud. Com.

Τιθω. μ. *εσθαι*. τ. *στα*. nutrio, more nu-
triciis ablato. Actiu. accusf.

Τιθω. *τιθ*. i. nutrix.

Τιθω. *τιθω*. *τιθω*. i. educatio, lactatio.

Τιθω. *τιθω*. *τιθω*. i. nutritius, educator, alu-
mnus.

Τιθω. *τιθω*. *τιθω*. i. mamme.

Τιθω. *τιθω*. *τιθω*. i. Tithonus.

Τιθω. μ. *τιθω*. τ. *τιθω*. *τιθω*. *τιθω*.
τιθω. *τιθω*. *τιθω*. *τιθω*. *τιθω*.
à *τιθω* inusitato. pario. Homerus de
uiro dixit, *τιθω* *τιθω*.
Actiu. accusatiuo.

Τιθω. *τιθω*. elido, inquino.

Τιθω. *τιθω*. *τιθω*. *τιθω*. *τιθω*. *τιθω*.

Τιθω. μ. *τιθω*. τ. *τιθω*. *τιθω*. *τιθω*.
τιθω. *τιθω*. *τιθω*. *τιθω*. *τιθω*.
xo, *τιθω*. *τιθω*. *τιθω*. *τιθω*. *τιθω*.
Actiu.

Τιθω, &

Τιθω. *τιθω*. *τιθω*. *τιθω*. *τιθω*.

Τιθω. *τιθω*. *τιθω*. *τιθω*. *τιθω*.

Τιθω. μ. *τιθω*. τ. *τιθω*. *τιθω*. *τιθω*.

Τιθω. *τιθω*. *τιθω*. *τιθω*. *τιθω*.
τιθω. *τιθω*. *τιθω*. *τιθω*. *τιθω*.
lucidus, illustris, clarus, uendibilis.

Τιθω. μ. *τιθω*. *τιθω*. *τιθω*. *τιθω*.
τιθω. *τιθω*. *τιθω*. *τιθω*. *τιθω*.
uerro, litem astimo. Genit. ut *τιθω*
τιθω. *τιθω*. *τιθω*. *τιθω*. *τιθω*.
tem astimo, condemnandum postu-
lotanti & curo, Demosthen. Ita *τιθω*
τιθω. *τιθω*. *τιθω*. *τιθω*. *τιθω*.
gnum cenfeo & fateor, damno me
mortis, Aeschin. Et *τιθω*. *τιθω*.
τιθω. *τιθω*. *τιθω*. *τιθω*. *τιθω*.
pitis reum, Plat. Ut autē *τιθω*
actoris est, ita *τιθω*. *τιθω*. *τιθω*.
men eleuare conatur, & panem sibi
astimat exilius & leuius. Est etiam
cenferi, id est astimatis facultati-
bus in censum redigi. Polyb. *τιθω*
τιθω. *τιθω*. *τιθω*. *τιθω*. *τιθω*.
centum millia aris censifunt. Ali-

quādo cenſeri, id eſt exiſtimatione,
 & clara opinione prædium eſſe, Xe-
 noph Symp. Eſt etiam interdum
 uendentis, quod Latine indicare dici-
 tur: ſicut liceri ementis, Synef. Lu-
 cian. pro dignari, dignū ducere po-
 ſuit: α τὰ δ' αὖτα ὑγίει, τιμωόμενος
 ἀρ' ἑμαυτῶν, id eſt ἀξιώσασθαι ἀρ. Bud.
 Τιμωρός. uindex, ulcor. (Com.

Τιμωμ. μ. ἄσω. π. κα. prorsus idē cū τι-
 μωμαι, id eſt cōdēno, punio, caſtigo,
 multo, appretio, honoro. Actiu. acc.
 Τιμῷ. ὡς. ἡ. honor, pretiū, pœna, ulcio.

Τιμωδὺς. ἰος. cauus, dñabus.

Τιμωατ. ὤς. ὁ. pretioſus.

Τιμωμ. α. ὤς. ἡ. damnatio, condemna-
 tio, eſtimatio litis, ſupplicii, pœna.

Vnde ἡ γυνὴ φωνεῖ τιμωμ, iudicariū
 quod ius popoſcerit æquitasq̃ ſuaſe-
 rit, Demofth. Et ἡ ἀγὼν τιμωμ, ag-
 gere ad pœnam, actionē pœnarum
 intendere. Sic ἡ πρὸς αὐτὸν τιμωμ. La-
 tini interrogare multam dicunt, hoc eſt
 poſtulare ut damnetur à iudicibus,
 & in eū animaduertatur aliqua pœ-
 na. Eſt enim accuſatoris etiā pœnam
 interrogare, & licem aſtimare. Alii
 quādo τιμωμ eſt cenſus. Vnde πρὸς
 τὸν δαίτην, φέρον τιμωμ, quæ ſunt
 claſſes: & οἱ τὴν τιμωμ, quos Ro-
 mani claſſicos appellauit. Dicun-
 tur quoque τιμωμ, facultates, co-
 piae. Bud. Com.

Τιμωρός. α. ὁ. adiutor.

Τιμωδὺς, pro τιμωδὺς. Heſych.

Τιμωατ. honorarunt.

Τιμωαδ. honorare.

Τιμωμ. ἰος. ἡ. idē quod τιμωμ, hoc eſt
 multa et ſupplicij et litis eſtimatio, et
 animaduerſiōis modus, pœna, ſuppli-
 ciū. Itē cēſus & honoris delatio. Bud.

Τιμωδὺς. ἡ. τιμῷ. (Com.

Τιμωδὺς. ὡς. ὁ. honorandus.

Τιμωδὺς. ὡς. cenſor, aſtimator bonorū, ὁ
 πρὸς τὸν τιμωδὺς, ſicue τιμωδὺς, ὁ
 Τιμωδὺς. α. ὡς. cenſura. (ὄρεος.

Τιμωδὺς. α. ὡς. cenſor.

Τιμωδὺς. ὡς. cenſorius, honorarius.

Τιμωδὺς. idem quod τιμωμ, Demofth.
 Bud. Com.

Τιμωδὺς. μ. ἄσω. π. κα. pignero.

Τιμωδὺς. ὡς. puniitio, pretiū, pramium.

Τιμωδὺς. polliniores.

Τιμωδὺς. ὡς. pretioſus, honorandus.

Τιμωδὺς. peto, decipio, τιμωδὺς αὐτὸν uel
 τὸν τιμωδὺς ἵνα, τὸν τιμωδὺς.

Τιμωδὺς. ὡς. honeſtus, potēs, maximus,
 honorandus, dux potentiſſimus.

Τιμωδὺς, &

Τιμωδὺς πολιτῶν. in qua à cenſu ma-
 giſtratus creantur, inquit Ariſtot.

Τιμωδὺς. ὡς. ambitioſus.

Τιμωδὺς. μ. ἄσω. π. κα. punio, &

Τιμωδὺς. μ. ἄσω. π. κα. punio, &
 uindico, auxiliior, ſicue ἀμωδὺς, &
 ἀμωδὺς. Datio uindico, ut τιμωδὺς, &
 ulciſcor iniuriā tibi illatam uel mor-
 tem. Conſtruitur etiam cum ἀμωδὺς,
 ut τιμωδὺς ἀμωδὺς τὸν ἀμωδὺς, ubi ἀμωδὺς
 ſubintelligitur, apud Lyf. Hoc
 Cice. pœnas pſequi hominis caſi uo-
 cat, & pœnas expetere. Dicitur etiā
 parentare homini caſo metaphori-
 cē, ut apud eundem, Litemus igitur
 Lentulo, parentemus Cethego, reuo-
 cemus eiectos. Dicimus etiam τιμωδὺς
 ὡς ἀμωδὺς, pro καλῶς.
 Bud. Com.

Τιμωδὺς. α. ὡς. ſupplicium, ulcio, pro-
 pulſatio, auxiliium.

Τιμωδὺς. crudelis, difficilis in con-
 donandis maleficijs, ſeuerus, cupi-
 dus ultionis.

Τιμωδὺς. ὡς. adiutor, ulcor, ultionis pſe-
 cutor. Synef. ſic appellat daemones
 hominibus infeſtos, quaſi βαρυντῶν.

Típ. tibi, aliquem. Doricè.
Tíra πρέτω. quo modo.
Τίταμύς. ñ. ò. concussus.
Τίταυτοπίδης. ἡσος. ò. galeam quaties.
Τίτασάμψος. x. ò. agitated.
Τίτάσω. μ. áσω. π. αλα. quatio. Acliu.
accusj.
Τίτδαμος. feruidus, δίαθρημος.
Τίτδís. uenter, uas. πᾶρ χόρυμα, κῆτος.
Τίτνύω, uel τίτνυμι. μ. ὕσω. π. ενα. red-
do, pendo, ut τίτνυμι δύνω, pendo
panas.
Τίτνυμαι. punio, ulciscor τιμωρῆμαι, ἀ-
παύτῃμαι, ἀποδίδωμαι.
Τίτω. punio. Item ἀποδίδωμι, soluo,
penas pendo.
Τίττω. cur. syncopa est pro τίττω. Sic
τιττώται, ecquid.
Τίτ. τί τίτος. ò. ñ. quis? τίς, τίς, aliquis.
Accipitur ἀπὸ τῷ τίτῳ, hoc est, ὃ
πυλόντων ἑς, non unus quius. Sic
Cicero, Μεφ, ut facis, uelis esse ali-
quem. Τί uero ἔγωγε μὲν sic accipi-
tur ut quid interrogauit. Demosth.
τίτῳ καὶ βαδόνι. Quid legi cum
questione? Τί interdum ex super-
uacuo additur. Sic Terent. Si bñi-
stis uisus est esse aliquid. Interdum
τίς ἀπὸ τῷ τίς τίς. Demosth. τίς τίς πῶς
τίς συμβάσονται ἀνθρώποις, καὶ πῶς τίς
δομήσας ἡμῖν Cicero id per qui dixit,
Xenophò Socraticus qui uir ὅ quan-
tus? Et τί etiam ἀπὸ τῷ οὐδὲν. De-
mosth. καὶ τί ἡμῶν ἐν πᾶσι τοῖς, Nihil
non mali patientibus. Πᾶς τίς, ut
nusquisq. Πᾶν τίς, ἀπὸ τῷ τίς, καὶ
παντί τίς. Bud. Com.

Τίς δῖος τίς quis tandem?
Τίς τίς. ñ. ò. pena, ulcio, punitio.
Τίσιφωνα. ut. ñ. Tisiphone una furiarū.
Τίσιφωνα. calce obliuo, ὅ sicut clo.
Τίσιφωνα. μ. αὐτὸ. tendo, extendo, traho, pel
τίσιφωνα. ñ. ò. Titanus mons Thessalic, ἀ

eandore dictus.
Τίται. ὅ. ñ. ò. calx, gypsum.
Τίταυτός. ñ. ò. calce obliuo, gypsum.
Τίταξ. clarus, praeses, rex.
Τίτάω. priuo, τῖτάω.
Τίτλω. regina.
Τίτδῃ. ut. ñ. nutritrix.
Τίτδῃ. ut. ñ. mamma.
Τίτδῃ. idem.
Τίτδῃ. ñ. auia, matertera.
Τίτδῃ. τῖττῃ, est uocem edere mo-
re passerulorum ὅ aliarum auium.
Τίτῃ. honoro.
Τίτῃ. dicuntur columbae ex passerum
salacitate, qui solent τῖττῃ.
Τίτῃ. ὅ.
Τίτῃ. μ. áσω. π. αλα. perforo, per-
tundo.

Τίτῃ. μ. πᾶσι. π. τίτῃ. uulnere.
Acliu. accusj.
Τίτῃ. μ. ἰσω. π. ινα. garrus. Hirundi-
num est, cum uocem edunt: aut per-
dicum quorūdam, sicut ceteri postea
ea dicuntur λοκατάξῃ, quo etiam
Latini utuntur.

Τίτῃ. idem.
Τίτῃ. ut. ñ. ò. satyrus, aries maior, cala-
mus. τίτῃ. autem auis species est.
Τίτῃ. pullus, auis ula.
Τίτῃ. obseruo, tendo, collimo, in
scopum intentus sum, paro.
Τίτῃ. ñ. ἡμῖν.
Τίτῃ. latibulum ferarum.
Τίτῃ. ut. ñ. blatta, quae ὅ σίτῃ, olyra.
Τίτῃ. auis palustris.
Τίτῃ. humidus locus. Et τίτῃ, ἡμῖν.
Τίτῃ. μ. ἰσω. π. ινα. honoro, soluo, id est sa-
tisfacio, ulciscor, uindico, sicut τί-
τάω. Acliu. accusj.

T A.

Τίτῃ. ut. ñ. ò. laborum patiens.
Τίτῃ, ὅ τίτῃ. tolera.
Τίτῃ. miser, laboriosus.

Τίτῃ.

Τάδρ. ἀνδρ. ὁ. tolerans.
 Τάσις; ὡ. ὄν. ὁ. patiens.
 Τάσω. μ. τάσω. π. αα. tolero, andro.
 Τάσις, uel τάσις. ἰδ. ὁ. περὶ, κτλ.
 Τάσις. ὁ. ὁ. forti animo praeclitus.
 Τάσις. μ. miser sum, laboro.
 Τάσις. ὁ. affuesco miseria.
 Τάσις. μ. ἰδ. π. αα. tolero. Actiu. ac.
 cufatiuo.
 Τάσις. ὁ. laboriosus.
 Τάσις. ὁ. ὁ. i. patientia.
 Τάσις. ὁ. ὁ. miser, patiens, audax,
 constans.
 Τάσις. ὁ. ausum fuisse.
 Τάσις. ὁ. ὁ. i. miseria, patientia.
 Τάσις. ὁ. ὁ. i. miser, laboriosus.
 Τάσις. ὁ. ὁ. i. laboriosus, audax.
 Τάσις. patientia, audacia.
 Τάσις. ferre, sustinere.
 Τάσις. patienter, ὡ. ὡ. ὡ. ὡ.
 Τάσις. ὁ. ὁ. tolerabilis.

T M.

Τάσις. separati sunt, dissecti sunt.
 Τάσις. μ. ὁ. ὁ. αα. scindo. Actiu.
 accus.
 Τάσις. ὁ. ὁ. arator, fossor.
 Τάσις. scissio, sulcus.
 Τάσις. μ. ὁ. seco, diuido. poetice.
 Τάσις. ὁ. ὁ. casim, festinanter.
 Τάσις. ὁ. ὁ. particula, caesura.
 Τάσις. ὁ. ὁ. scissio, scissio, diuisio, clas-
 des belli : ὡ. figura cum dictiones
 compositae diuiduntur, id est time-
 sit.
 Τάσις. ὁ. ὁ. acutus.
 Τάσις. ὁ. ὁ. inscissibilis, ὡ. ὡ.
 Τάσις. ὁ. ὁ. Thmolus mons Lydiae.

T O.

Τὸ. articulus praepositivus generis neu-
 tri. Nunquam patitur apostrophem,
 sed tantum synalæphen cum sequen-
 ti uocali, a quidem in α, uero uel ο,
 in ὡ diphthongum, ut τὰνδρ, τὸνδρ.

τὸν, τὸνδρ.

Τὸ. ἀντὶ. ὁ. diuerso.
 Τὸ. ἀντὶ. ὁ. iam ex illo tempore.
 Τὸ. ἀντὶ. ὁ. ὁ. ὁ. ὁ. deinceps.
 Τὸ. ἀντὶ. ὁ. quod ad ipsum attinet,
 pro sua uirili. Sic
 Τὸ. ἀντὶ. ὁ. quod ad me attinet. Ly-
 sias, τὸν. ὁ. ὁ. ὁ. ὁ. ὁ. Et quan-
 tum in eo fuit seruatus es.
 Τὸ. ἀντὶ. ὁ. quod ad eius fieri potest.
 Τὸ. ἀντὶ. ὁ. ὁ. ὁ.
 Τὸ. ἀντὶ. ὁ. hoc, huc.
 Τὸ. ἀντὶ. ὁ. ad summum.
 Τὸ. ἀντὶ. ὁ. postremo.
 Τὸ. ἀντὶ. ὁ. secundum opinionem, iuxta
 appareniam.
 Τὸ. ἀντὶ. ὁ. saltem.
 Τὸ. ἀντὶ. ὁ. quod ad me pertinet.
 Τὸ. ἀντὶ. ὁ. nuper.
 Τὸ. ἀντὶ. ὁ. id quod ad pedes est, hoc
 est praesens est, siue quod instat.
 Τὸ. ἀντὶ. ὁ. ab initio.
 Τὸ. ἀντὶ. ὁ. ὁ. ut plurimum, in
 uniuersum.
 Τὸ. ἀντὶ. ὁ. denique, extremo.
 Τὸ. ἀντὶ. ὁ. sequela, series.
 Τὸ. ἀντὶ. ὁ. quod ad me pertinet.
 Τὸ. ἀντὶ. ὁ. dicunt pro nos, aut nostra
 ratio.
 Τὸ. ἀντὶ. ὁ. ab initio.
 Τὸ. ἀντὶ. ὁ. quantum in me est, pro uiri-
 li parte, mea ratio, meum consilium,
 propositum, quod ὡ. ὡ. dicitur.
 Sic ὡ. ὡ. pro uiribus suis,
 quantum in illo erat.
 Τὸ. ἀντὶ. ὁ. in posterum, deinde, de cae-
 tero.
 Τὸ. ἀντὶ. ὁ. ad summum.
 Τὸ. ἀντὶ. ὁ. interea, interuallum.
 Τὸ. ἀντὶ. ὁ. ὁ. idem quod τὸ. ὡ. ὡ.
 ὡ. de quo infra.
 Τὸ. ἀντὶ. ὁ. quod ad me attinet.
 Τὸ. ἀντὶ. ὁ. in summa.

Τὸ νῦν ἄν, ὅ
 Τὸ νῦν ἵχρ. ἢ ἢ τῷ παρόντι, nunc. Τὸ
 νῦν ἄν tamen aliquādo abundat in o-
 ratione.
 Τὸ ὄντως. reuera.
 Τὸ ἵστα. finē significat, hoc est actū.
 Τὸ πάλιν. quondam.
 Τὸ πάλιν ὄνμα. nomen antiquum.
 Τὸ παλαιόν. olim.
 Τὸ παρὰ νόμον. id quod est cōtra leges.
 Τὸ παρὰ παρ. omnino.
 Τὸ παρῶντα. continuū, è uestigio.
 Τὸ πλέον ἄ. potissimum uero.
 Τὸ πλέον ἢ. magis quàm, plus quàm.
 Τὸ αὐτὸ ἀνθ' ὧν. locutio est compendios-
 sa. Subintelligitur enim ὧν, ab a-
 gnatis, quòd ad agnatos pertinet. uē
 de πέρ.
 Τὸ ὅτι μέγας. pro τὸν ὁλὸν ὅπλιν.
 Τὸ ὅτι μέγας. ad summum.
 Τὸ ἵ. propter quod.
 Τὸ τί ἢν. apud Aristote. est substanti-
 a. Bud. Com.
 Τὸ ἵδω. ut est in prouerbio.
 Τὸ τίχον. paululum.
 Τότι. ubi.
 Τοι. tibi, illi: pro τοι Doricè. οἱ ἡῦρος. ἔ-
 τι, οἱ τῶς. Est quoque coniunctio
 completiua, ὃ enclitica. Bud. Com.
 Τοιᾶν. huiusmodi, pro τῶντα.
 Τοῖα. pro τῶντα, ἢ.
 Τοῖα. igitur, unde, ergo, itaque.
 Τοῖα. ergo, proinde, igitur, quocir-
 ca, atqui.
 Τοῖα. ceteri, hi.
 Τοῖον. μ. ὅς. π. ἡ. moueo.
 Τοῖον. interdum in assumptionibus
 ponitur pro atqui, at, ceterum, sicut
 ἀπὸ μὲν. Interdū est coniunctio col-
 lectiua, ὃ significat proinde. Ali-
 quando igitur, licet non sit collecti-
 uum. Ponitur ὃ pro μέτοι, ὃ
 ἔτι. Interdum τοῖον, παρὰ τὸν

παρὰ τὸν est, sicut uero Latinis. ἔτι
 τοῖον, iam uero, atq; etiam. ὃ τοῖ-
 ον, neq; uero. ὃ τοῖον, quod uer-
 ro, ὃ quod autem: uel itaq; quod.
 Τοῖον ἄν, ceterum. Bud. Com.
 Τοῖς ἢ. presentibus.
 Τοῖς. s. ὃ.
 Τοῖος. talis, τοῖος.
 Τοῖος. ἢ. ὃ. ἰονικέ. pro τοῖς.
 Τοῖος. s. ὃ. paries, murus. ἀ τῶν.
 Τοῖος. ὃ. ὃ. πρᾶδο, τοῖος.
 Τοῖος. ὃ. ὃ. μ. ἡ. π. furor, fodio
 parietes.
 Τοῖος. ὃ. ὃ. fur, effractor parietū.
 Τοῖος. fortiter, pulchrè, exaclè.
 Τόνα. tunc: pro τόν Doricè.
 Τόνα. ἄδω. ἢ. facta, genitrix, cadu-
 ceus, culter.
 Τόνα. propter ea, διὰ τῶν.
 Τόνα. ὃ. ὃ. parentis, γένος.
 Τόνα. ὃ. ὃ. partus.
 Τόνα. ὃ. ὃ. fenerator.
 Τόνα. ὃ. ὃ. fenerator.
 Τόνα. ὃ. ὃ. idem.
 Τόνα. s. ὃ. usura, partus, ὃ.
 Τόνα. feneratori, usuram facere.
 Τόνα. s. ὃ. audacia.
 Τόνα. μ. ὅς. π. ἡ. audeo. Inter-
 dum sustineo, hoc est, quippiam gra-
 ue in animum induco ὃ mihi impe-
 ro, Dinarcho κατὰ Δημοδ. ὃ ἰσο-
 τῖς ἢ ἰνὰ τὸν τοῖον. Sic Quintili.
 Sed non sustineo conscius esse mihi.
 Ponitur ὃ pro κατὰ τὸν, ὃ.
 Odyf. ult. αὐτὰρ ὃ τὸν πρὶ ἰτόμα ἰνὰ
 μὲν τοῖον ἰτόν, ὃ. Bud. Com.
 Τόμα. ἡ. ὃ. τὸμα.
 Τόμα. ἡ. ὃ. audacia, facinus, mo-
 lestia, strenuitas.
 Τόμα. ὃ. ὃ. audax, temerarius.
 Τόμα. ὃ. ὃ. audacissimus, confiden-
 tissimus.
 Τόμα. ὃ.

Τομαριος. s. i. temerarius, audax, contumax.
Τομυς. membrum pudendum.
Τομωμα. ατος. ῥ. collectio, & de lana bene laborata dicitur.
Τομωδω. μ. ατος. ῥ. ανα. bene tracto, guberno, dispono, fatigor, laboro, excogito.
Τομωα. us. i. lana bene laborata.
Τομα forceps.
Τομάω. μ. ατος. ῥ. ανα. desydereo: proprie sectionem. Actiu. accus.
Τόμοι. quatuor dentes anteriores. & τὴν τριμύδα, id est secando, qui etiam διχασίαι, & ὀφρύς dicuntur.
Τομός. ιος. ὁ. scilicet, castrator.
Τομή. ῖς. i. incisio, sectio.
Τομμή. ῖς. i. restis, & funiculus apud Vitruvium.
Τομίαι. υ. ὁ. uerres, emittitur.
Τομίς. ιδος. i. forfex.
Τόμος. υ. ὁ. i. incisio, sectio. Itē charta, uolumen. & τὴν τριμύδα, id est secando, quod excidatur i pellib. animantium.
Τομός. i. incisus, & instrumentum ferreum quo aliquid secatur.
Τομωα. i. Tomyris, regina Scytharū.
Τομωρπος. υ. ὁ. acutior. Si decus sermone pateretur (inquit Valla) posset transferri incidentior seu amputantior. Interpres in epistola ad Hebreos penetrabilior uertit. Deductum est à uerbo τέρω seco siue incido.
Τέρω. pro τέρω, ἢ ὄρω.
Τέρω αὐτὸν διὰ τὸ πῶς. eodem modo.
Τορῶς ὁ πῶς. ὁ ἰσχυρός.
Τορτοπίω. μ. ατος. ῥ. ανα. ἢ τορτοπίω. suis furro, immurmuro sub lingua: ut solent serui, quando à dominis uapulant uel oburgantur.
Τορτοπός. ὄν. i. strepitus, uox.
Τόως. υ. ὁ. fronteas, contentio, tonus, concentus, i. τὴν πῶν τῶν, uigor in

pecturis: id quod splendorem Latine dicunt. Τόως item uocantur nerui in stomachi lateribus, & funes lecti.
Τόως. μ. ατος. ῥ. ανα. firmo, roboro. Actiu.
Τόξα. ρά. arcus. Pluraliter fere utuntur Graeci: & comprehendit aliquando sagittas & pharetram cum arcu.
Τοξάσμων. τοξάω.
Τόξωμ. ατος. ῥ. sagittatio, sagitta.
Τοξώω. μ. ατος. ῥ. ανα. sagitto, iaculis
Τοξωύς. ῖς. i. ars sagittandi. (peto.
Τοξωύς appellatum uidetur (ut scribit Aegineta) quod eo à Barbaris inficerentur sagitta, quae τοξώματα dicuntur, uel à taxo arbore uenenata.
Τόξω. υ. ὁ. arcus, telum.
Τοξοειδής τὰ ὀφρύς. supercilia contrahere, tetricum esse.
Τοξοών. τοξή.
Τοξωίς. υ. ὁ. sagittarius.
Τοξοόπος. υ. ὁ. arcitenens.
Τοπάσιος. lapis pretiosus: sic dictus & τὴν τοπάσιν ἢ τὴν τριμύδα, quod multo studio queratur. Est & insula rubri maris, quod obscuris tépestatibus à nauigantib. semper quereretur.
Τοπάω. μ. ατος. ῥ. ανα. coniecto, suspicor. Et Troglodytarum lingua quaro. Actiu. accus.
Τοπαρία. ας. i. territorium.
Τοπασίος. coniiciendum.
Τοπάς. τὸν τοπά.
Τοπάς. funis.
Τοπία. ρά. arma nauis, funes. Nunc quidam apud Latinos copiarium opus deducunt, cum plantae finium modo flexiles & sequaces in quaslibet formas ducuntur.
Τοπίος. ὁ. ὁ. localis.
Τοποθία. ας. i. descriptio loci.
Τόποι. οἱ. loci muliebres.
Τοπωρία. μ. ατος. ῥ. ανα. per locos

pugno non aperta acie. Neutr. absol.
 Τόπος. s. ò. locus.
 Τόπος. loco & uice.
 Τόπῳ. τοπάσω, conijcio, quæro, locos habeo quibus argumenta peti licet, unde topica altera pars dialectica.
 Τόρῆς. s. ò. querulus, delator, contentionis cupidus.
 Τόρως. s. ò. uultur apud sículos.
 Τορεία. as. ò. sculptura, tornatio.
 Τόρευμα. atq. ò. toreuma, id est opus tornofactum.
 Τόρεσις. ὁρεία.
 Τορετής. tornator.
 Τορετής. ò. ò. tornatus, laboratus.
 Τορεῖν. μ. ὁρεῖν. π. ὁρεῖν. orno, sculpo, laboro, torno conficio, τορεῖν.
 Τορεῖν. μ. ὁρεῖν. π. ὁρεῖν. ferro transfigo, τρεῖν. Actiu. accusf.
 Τόρεμ. ης. ò. repagulum, cibus.
 Τορεμία. domina, regina.
 Τόρεμος. s. ò. modius rotæ, in quo uoluitur axis.
 Τορεῖν. μ. ὁρεῖν. π. ὁρεῖν. ὁρεῖν, sculpo.
 Neutr. accusf.
 Τόρευμα. scobs, tamentum.
 Τόρεος. s. ò. tornus, hoc est instrumentum quo uasa detornantur, siue cauuantur.
 Τορεῖν. μ. ὁρεῖν. π. ὁρεῖν. circumscribo aliis quid circulo, rotundum facio.
 Τόρεον. ης. ò. cochlear quo olla mouetur.
 Τορεός. penetrans, uehemens, altus: & de uoce dicitur.
 Τόρεος. instrumentum fossorium.
 Τορεῖν. ò. regio apud Aristotelem.
 Τορεῖν. grauitèr.
 Τορεῖν. manifestè, exactè.
 Τορεῖν. toties.
 Τορεῖν. ut. ò. tanta.
 Τορεῖν. tot modis.
 Τόρεος.

Τορεῖν. & τορεῖν. tantū, paululum.
 Τόρος. s. ò. tantus.
 Τοροῖν. uenerari. (re.
 Τοροῖν. ὑπερβαίνει. tanto post tēpo.
 Τοροῖν. καθόλου. hæcenus, quatenus.
 Τοροῖν. ὁλοῦ. hæcenus.
 Τοροῖν. ἀντί τῷ τῷ.
 Τοροῖν. s. ò. tantus, tot.
 Τόρος. μάλλον. tanto magis.
 Τόρος. & τῷ ὁ. partim.
 Τόρος. tunc, hæc.
 Τόρος. ἀπὸ. tum demum.
 Τόρος. capitur quandoq. pro cuius, sed cū alicuius significat, encliticū est.
 Τόρος. τῷ τῷ τῷ. pro διὰ τί.
 Τόρος. sic.
 Τόρος. τῷ τῷ. deinceps, posthac, in futurum, postea.
 Τόρος. qua de causa.
 Τόρος. saltem.
 Τόρος. meum.
 Τόρος. μί. &. pro uirili parte.
 Τόρος. τῷ. pro τῷ.
 Τόρος. præpostèr, ex diuerso.
 Τόρος. propterea, τότε ὁ.
 Τόρος. τῷ τῷ. quorsum hæc.
 Τόρος. τῷ τῷ. pro τῷ τῷ, τῷ τῷ.
 Τόρος. τῷ τῷ. deinde.
 Τόρος. pro τῷ τῷ.
 Τόρος. pro τῷ τῷ.
 Τόρος. ἀντί τῷ τῷ, & ἀντί τῷ τῷ.
 Τόρος. τῷ τῷ. uocabant ad bellum per atatem idoneos.
 Τόρος. extremum, maximum.
 Τόρος. pro τῷ τῷ.
 Τόρος. Atticè, &
 Τόρος. hoc.
 Τόρος. id demum.
 Τόρος. τῷ, τῷ ὁ, partim & partim, uel nunc nunc, cum & tum, simul & simul, tam & tum. Et iungitur etiam obliquis casibus. id quod ideo fit quia adiectiualiter construitur in hæc

hac significatione. Demosthen. τοῖς
 ἡ τοῖνυ βασίς τοῖς μὲν ἰαφάντι, πῶς
 ἐκ ἀδελφότητος, ἰὰρ ἀφίλῃ καὶ ἀνιδίας.
 τῷ δ' ἀρχήβιος ἢ ἱρακιδίδης οἱ βυβάν
 τος παράδουσι, Simul enim Thasios,
 simul Archebium iniuria afficietis.

Idem significat τὸ ἡ, τὸ Ἄ, uel τὸ μὲν
 τοι, τὸ δ' ἢ τι. Bud. Com.

Τέτρα poetice. interim, tandiu, aliquā
 do, tunc, ὅτε.

T P.

Τραβῶς. s. ο.

Τράβρα. as. trabea, genus uestis. Diony
 sius lib. 1. τὰ βράς ἱαπορπημφος καὶ
 ὀπορφόρους φοινικοπαρόφους ἀπὸ καλοῦσι
 τράβρας, Togas annectētes fibulis cir
 eundistinctas purpura, subtegmine
 puniceo quas trabeas uocāt. Bayf.

Τραβίτης. ὁ λύκος.

Τραγωνία. s. hircana, genus quoddā
 caprarum sic uocatum.

Τραγῶν. hircesco, τραγίσω. Histor. lib. 7.
 c. 19. ἀφ' οὗ καὶ τὰς ἀμύλων; ὅταν μὲν
 φέρεται τραγῶν καλῶσι.

Τραγῆν. comedere, τραγῆν.

Τράχινος. s. ὁ. hircinus.

Τραχίη. as. ἡ. pellis hirci.

Τραχίλαφος. s. ὁ. animal hirco & ceruo
 simile, tragelaphus.

Τραχὺ. τραχὺς.

Τραγύματα. τὰ. bellaria, id est secunde
 mensa. ἀτράχυν, cuius ἀόρ. ἔ. est ἱρπε
 γον.

Τραγίσαν. olere hircum, uocem edere
 instar hircorum.

Τραγιδὸν καλός. miserabilis calamitas.

Τραγινός. οὐ. ὁ. hircinus, tragicus.

Τραγινῶς. tragicē.

Τράχινον. genus fruticis.

Τραγικώτατον. τὸ. tragadijs maximē ce
 lebratum.

Τραγισός. sacrilegus.

Τραγοδιδάκμων. οὐ. ὁ. qui traga

diam recitat.

Τραγομάχαλ. οὐ. ὁ. hircosus, qui uis
 rus alarum olet.

Τραγέπυον. οὐ. barbula hirci.

Τραγοειχαρίτης οἶνος. ex hircina origa
 no confectum uinum.

Τράχινος. s. ὁ. hircus. παρὰ τὸ τράχυν, πολὺ
 φωνῆ. uel παρὰ τὸ τραχὺ δέμα ἔχειν.

Item omnis grauis olentia, in primis
 quæ sub alis sentiuntur.

Τραγοσουλός. ἰος. ὁ. Panos epithetū, hirci
 cina habens crura.

Τραγοδίασπον. s. ἡ. tragædiola.

Τραγοδῖω. μ. ἰσώ. π. πα. cano, deploro,
 ostento, tragædias scribo.

Τραγοδία. as. ἡ. tragædia. Polyb. de
 religionibus Romanorum loquens,
 uocat hoc nomine admirationem &
 terrorem religionis iniecta populo
 ab Auguribus & Pontificibus. ἀπὸ τῆ
 τραγῆς τὸ βαρύνει βοᾶν.

Τραγοδινός. tragicus, ἱμναστὴς.

Τραγοδός. ἡ. ὁ. tragædus.

Τρανταίσω. dealbo, paro.

Τρακτόν. ἡ. ἡ. cera quæ facta est alba.

Τράλλινος. s. ὁ. Trallis urbs Lydiæ, iuxta
 Meandrum fluiuium, quæ prius An
 thea uocabatur.

Τραχός. οὐ. ὁ. amarus.

Τράμης. podex, ὁ πρῶτος.

Τράμπης. ἰος. ὁ. nauicula ad traieciens
 dum.

Τραχίς. ἰος. ὁ. ὁ. ο.

Τραχός. οὐ. ὁ. integer, adules. Item
 uetus, manifestus, clarus, planus,
 perspicuus, & disertus.

Τραχὺ. ὁδόν. τὸ καταλάμπειν.

Τραχὺ. planū facio, declaro, illustro,
 & ἱαφάνω.

Τραχὺς ὁρᾶν. perspicuē uidere.

Τραχὺς ὁρᾶν. magis perspicuum &
 clarius.

Τραχυνός. explanator.

Τράπεζα. η. ἰ. mensa, quasi τράπεζα, ἡ
κατὰ τὴν ἀρχὴν ἱερὰ μυστήρια.

Τρανσίus. s. ὁ. mensalis. Sic vocat Plus-
carch. eum qui diuerticuli cibiq̃ cau-
sa diligit amicum, non ex animo,
quem ὁ αὐτὸν κερδοῦν uocat.

Τρανσίus. i. os. ὁ. idem, conuiua, parafis-
tus, catellus domesticus.

Τρανσίus. ov. ῥ. abaculus, ὁ figura
quadrangula, inaequalibus duobus
oppositis lateribus, alijs uero a qua-
litis.

Τρανσίus. ov. ὁ. numularius, monetar-
ius, mensarius.

Τρανσίus. ἡ. ῥ. ἀμύματα. rationes mensae
ἢ argentiorum.

Τρανσίus. s. ὁ. ὁ.

Τρανσίus. ὁ. structor, qui mensam
curat, ὁ ad eam spectantia: οὐχ' ὁ μὲν
ῥαπτο (inquit Hesych.) ἀμ' ὁ τῆς ῥῆ-
σεως ἐπὶ τῇ συντάξει παρασκευῆς ἵκει
μυθία.

Τρανσίus. ὁ. ὁ.

Τρανσίus. ἰ. sacerdos Mineruae sacris
præposita, ornans, paransq̃ omnia.

Τρανσίus. μ. ἰου. w. ινα. subinde muo.

Τρανσίus. ἰ. ὁ. mutabilis.

Τρανσίus. μ. ἰου. w. ινα. calco uuas in la-

Τρανσίus. calcator uuarum. (cu.

Τρανσίus. ὁ. uinum.

Τρανσίus. asper, τραχύς.

Τρανσίus. ἄs. ἰ. locus ubi siccantur ficus
ἢ casti.

Τρανσίus. ὁ.

Τρανσίus. μ. ἰου. w. ινα. balbutio, titu-
bo, torta lingua sum. Neutr. absol.

Τρανσίus. ὁ. ὁ. balbuties.

Τρανσίus. ov. ὁ. balbus, blafus.

Τρανσίus. η. ὁ. blasitas. Aristotel.
Probl. ἡ μὲν οὖν τραχύτης τῶ ῥαμμοῦ
τὸς τινος μὲν τραχύς καὶ τοῦ οὐδ' ἂν τὸ
ῥαμμοῦ ἡ δ' ἡμῶν τῶ ῥαμμοῦ τὸ ἡμῶν
μὲν ὁ τραχύς, ἡ δ' ἡμῶν τῶ ῥαμμοῦ

μὲν ὁ τραχύς τῶ ῥαμμοῦ τὸ ἡμῶν
ὁ τραχύς τὸς τινος ἡμῶν τὸ ῥαμμοῦ
οὐκ. Bud. Com.

Τρανσίus. η. ὁ. uulnus.

Τρανσίus. ὁ. ὁ. uulneratus.

Τρανσίus. ὁ. ὁ. uulnerarius, apertus sa-
nandis uulneribus.

Τρανσίus. ὁ. ὁ. uulneratum esse apud
Thucydidem, pro ῥαμμοῦ.

Τρανσίus. ῥ. ὁ. quæ ex præsepi decidit,
ἢ quæ iumentis ex pabulo reliqua
sunt. Item spinosa quædam, ἢ li-
gna arida.

Τρανσίus. ῥ. ὁ. coagulum, caseus
recentis.

Τρανσίus. ὁ. ὁ. terra arida.

Τρανσίus. ὁ. ὁ. siccus, compactus.

Τρανσίus. η. ὁ. tabula qua panis ad fur-
num fertur, labiū nauis in quo scali
mi ponantur, lignum.

Τρανσίus. fistula, per quā fluit spiritus
ab ore ad pulmone. Cell. li. 17. ca. 1.

Τρανσίus. ἀντὶ τῆς.

Τρανσίus. ὁ.

Τρανσίus. μ. ἰου. w. ιου. timi-
dus sum, aperio, superbio, extollo
cervicem, aduersor.

Τρανσίus. μ. ἰου. w. ινα. diuido animal
per spinam, iugulo, resupino, salio,
διχοτόμω.

Τρανσίus. ὁ. ὁ. collum, spina à uertice
ad finem, cervix, spondylus, ὡς
τὸς τραχύτης ὁ δὲ τῆς ῥῆσεως ἢ uel ὡς
ῥαμμοῦ ἢ τῆς ῥῆσεως.

Τρανσίus. μ. ἰου. w. ινα. asperū facio.

Τρανσίus. ὁ. ὁ. asper, scaber, durus. Vn
de τραχύτης ὁ δὲ τῆς ῥῆσεως.

Τρανσίus. ὁ. ὁ.

Τρανσίus. η. ὁ. asperitas.

Τρανσίus. ἡ. asperitas uocis.

Τρανσίus. η. ὁ. asper, durus.

Τρανσίus. η. ὁ. palpebrarum scabri-
tia interior.

inconditis, & nihili rebus usurpatur
ab Aristophane in Nebul.

Τεῖβος. ov. tribulus, instrumentum
bellicum.

Τεῖβος. s. i. semita, callis.

Τεῖβος. s. i. ter madefactus.

Τεῖβος. μ. ἴψω. π. ἴσα. tetro, differo, mo-
ror. Actiu. accusf.

Τεῖβος. υρος. ἡ. uestis lacera, pallium,
frugalis, rudis, ἡμῆρος, ueterator.

Τεῖβος. ὁμομα. differo, procastino, τῆ
χρόσῳ.

Τεῖβος. s. i. uestis attrita.

Τεῖβος. ὁμομα. as. i. uestis uilis gestamē.

Τεῖβος. ὁμομα. s. i. lacera & attrita ue-
ste inducus.

Τεῖβος. ὁμομα. gestare pallium.

Τεῖβος. qui treis etates uixit, ueluti
Nestor, hoc est nonagenarius.

Τεῖβος. sepio, cingo.

Τεῖβος. vs. ἡ. mulus piscis, & nomen
loci.

Τεῖβος. s. i. perfectus, habens treis
oculos, nam τάλω pupilla oculi dici
tur. ἁφιστάς, καὶ ὠμῶς τάλωσ ἀγίος.

Τεῖβος. υρος. i. trifidus.

Τεῖβος. as. i. tertia etas.

Τεῖβος. i. septum, municio.

Τεῖβος. paries, τῆμα, maxia, septū,
circumvallatio.

Τεῖβος. i. triquetrum.

Τεῖβος. s. i. triangulus, triangularis,
et musicum instrumentū τῶν τριῶν τῶν
ἁφιστάς ὁμομα ἴσος.

Τεῖβος. ov. i. seruus ex tertia genera-
tione.

Τεῖβος. ol. ter gemini.

Τεῖβος. tribus repagulis munitum,
forte ac firmū. Item nauigij quod-
dam genus, ut Nestoris naus apud
Homerum.

Τεῖβος. trimus.

Τεῖβος. ov. i. prolixus, triuesper.

Epitheton Hercules, quod tribus ue-
spertis in unam cōiectis Iupiter cum
Alcmena concubuerit, unde natus
est Hercules.

Τεῖβος. s. i. triennium: ἡ τρις uero
cum acuto in fine, trienne.

Τεῖβος. i. i. triennalis, a τρις & ἴσος.
unde τριετηρία, trieterica, sacra Bac-
chi, quia tertio quoque anno cele-
brabantur.

Τεῖβος. i. i. trieteris, id est trien-
nium.

Τεῖβος. trimus.

Τεῖβος. edere uocem miserabilem, &
dolorem testantem, stridere. De pul-
lis & hircundinibus proprie dicitur.

Τεῖβος. i. i. triduanus, tertio die.

Τεῖβος. s. i. sesquipes.

Τεῖβος. s. i. sesquichenix.

Τεῖβος. μ. ἴσος. π. ἴσα. conduco tri-
remem proprijs sumptibus, nauim
guberno.

Τεῖβος. sumptus in triremem.

Τεῖβος. s. i. tibicen.

Τεῖβος. s. i. triremis, nauis bellica.

Τεῖβος. s. i. nauicula, cymba.

Τεῖβος. s. i. naucletus, ἡ τριετης.

Τεῖβος. i. i. faber, qui triremes con-
struit.

Τεῖβος. s. i. triceps, tergeminus.

Τεῖβος, ἡ τρις.

Τεῖβος. s. i. triceps.

Τεῖβος. s. i. i.

Τεῖβος. s. i. triclinium.

Τεῖβος. s. i. dignus qui sepius
percat.

Τεῖβος. s. i. ter tonsus.

Τεῖβος. s. i. triremis.

Τεῖβος. as. i. ἡ τρις, decumanus flu-
us, procella maxima, et tempestas,
ἡ τρις τῶν κύματα ἡ τρις ὁ ὠμός.

Accipitur apud Platonem de Rep.
s. pro maximo risu: quemadmodum

ὁ αὐτός

Ἐκὼνα prorifu, quo loquentes interdum obruuntur, cum ridiculum quippiam eis excidit. Bud. Com.

Τρίστος. ov. ὁ. multum rogatus, alias φίδιστος, ποσὶν ἀνέστω.

Τρίμαμα. κτ. ἢ. tritaia.

Τρίπαρις. ὁ. ὁ. ἢ. triparitus.

Τρίμηνος. ὁ. ὁ. trium mensium.

Τρίμιον. uestis uilis, ἀσπαδίων ἱμάσιον, ὁ. ἀσπιδιον.

Τρίμινα. atos. ῥ. dicitur is q̄ trius in rebus ὁ exercitatus est, ueterator, τριμυμφορὶς ἰσθόμοις. Sic Latinis scelus profectus. Quincil. appellat atrita adu forensi ingenia. Est ὁ placenta genus nuptialis.

Τρίμυοι. sunt trametes ὁ limites transuersi in agris.

Τρίμυος. pro eo quod est τριῶν μὲν.

Τρίμυριον. ὁ. ῥ. dodrans.

Τρίμορφος. ὁ. ὁ. ἢ. triformis.

Τρίπαρτα. Sicilia, quod ἄρατα, id est promontoria tria habeat, Pachynum, Lilybæum, ὁ Pelorum.

Τρίπαξ. axes. instrumentum rusticum ligneum.

Τρίπτα, pro τριῶν. triplicia.

Τριβολύμνος. triobolaris, id est tribus obolis dignus, uilis, ὁ. ὁ.

Τριόλις. ιοτ. ἢ. triuia.

Τριόδιον. ὁ. ὁ. triuium.

Τριόρπας, uel τριόρπος. ὁ. ὁ. buteo, accipitrinis genus a testiculorum numero.

Τρίπαδης. ὁ. ὁ. trium foliorum matres.

Τρίπατα. ὁ. ὁ. trianum.

Τρίπαξ. axes. ὁ. ὁ. ἢ. triplex, τριπλῆς.

Τρίπαυρον. ὁ. ὁ. trium iugerum.

Τρίπα. tripliciter. (rico.

Τριπόδιανος. ὁ. uicus est in agro Megala.

Τριπόδιος. ὁ. ὁ. optatissimus.

Τρίποδος. ὁ. ὁ. ἢ. terciatus, de terra ter ararū passa dicitur. ἀποκλῆ, ἀρο, uer.

Τρίπος. Acollie, ὁ. (to.

Τρίπους. ὁ. ὁ. ἢ. tripus, olla tripes, ὁ. omne quod habet tres pedes. Τρίπους. ὁ. ὁ. ἀναθηματινοί, qui dicantur, uide supra in ἀνάθημα.

Τρίπυλον. lignum, siue pistillus magnus ad uinas conterendas, cochleare.

Τρίπυλον. ὁ. ὁ. omne quod fricamus, uel scalpimus aliquid.

Τρίπλος. ὁ. ὁ. concisus, contusus.

Τρίπλῆς. ὁ. ὁ. triplex.

Τρί. ter, ὁ. ὁ. ἢ. τὸ ποσὶν.

Τριπύριος. ὁ. ὁ. peccator, ἀμαρτανός.

Τριπύριος. ὁ. ὁ. idem quod τριπύριος.

Τριπύριος. ter felix, felicissimus.

Τριπύριος. ὁ. ὁ. ceu rotula quaedam, publicana nota quæ igni candefacta, malis equorum impruui confueuit.

Τριπύριος. ὁ. ὁ. ter infelix.

Τριπύριος. ὁ. ὁ. tribus moribus dignus, despuendus.

Τριπύριος. ὁ. ὁ. ter beati.

Τριπύριος. ὁ. ὁ. stridor.

Τριπύριος. ὁ. ὁ. ter felix.

Τριπύριος. regij satellites, qui tria hastilia manu tenent.

Τριπύριος. genus serpentis.

Τριπύριος, adverb. per tres ordines.

Τριπύριος. ὁ. ὁ. tres habens cuspides.

Τριπύριος. ὁ. ὁ. tricorpor.

Τριπύριος. ὁ. ὁ. certator, siue histrio tertij ordinis, histrio qui tertias ὁ. ul timas fabule partes agit. In hominem uilem dicitur, quod probroste Demosthenes Aeschini obiecit, ὁ. ὁ. ἀποκλῆ, ἀρο, uer. τὸ τὰς ἡκατα, ὁ. ὁ. ἢ. hinc

Τριπύριος. ὁ. ὁ. huiusmodi histriionem ago.

Τριπύριος. ὁ. ὁ. tertianus, id est die tertio aliquid faciens.

Τριπύριος. ὁ. ὁ. pondus trium talentorum, siue quod tribus talentis constat.

zum capillorum.

Τρηγορέωται. τρηγορέωται.

Τρήγορος. s. o. trium temporum.

Τρηγωνίος. s. o. tricongialis.

Τρηγορίς. s. o. quod restituit capillos.

Τρηγάδης. uos. o. i. capillosus. η τρηγάδης, machine bellicæ ad urbes expugnandas.

Τρήμα. abs. s. o. coma, uillus.

Τρήματις. s. o. fidicula.

Τρήμα. s. o. i. eternum capax.

Τρήμις. tripliciter, τριμυοντινός.

Τρήμις. uos. i. i. λαμύς, et τρημίς, λαμύς.

Τρητόρ. pars ea capitis quæ capillis tegitur, calua, cranium.

Τρηταυρία. milito, transigo horas, tempus fallo, differo.

Τρίψις. uos. i. i. tritio, fricatio.

Τρίβωλον. tres oboli, merces iudicis.

Τρίβη. s. o. i. trioculus.

Τρίβωπος. s. o. triplex laqueariū & culmen habens, τριπύλος.

Τρίβω. s. o. monile.

Τρίβω. ledere, secare.

Τριβών. uos. i. i. linteum.

Τροία. as. i. Troia, quæ & Ilium.

Τρόμας. intremuit.

Τρομβώδης. s. o. i. turbinatus.

Τρομώ. μ. i. uos. w. uos. tremo, timeo.

Τρομυτός. s. o. i. tremulus.

Τρόμος. s. o. i. tremor, timor, fuga.

Τρομύδης. uos. o. i. tremulus.

Τρόνος. stupa, stamen, fufum, ἀρωλόνα.

Τροπαί. bruma.

Τροπαία. i. lunonis cognomen, in cuius honorem dedicabatur trophæa.

Τρόπωμα. s. o. i. trophæum, vexillum, signum quod uictiores erigebant, ubi hostes infugam uertissent. ἀπὸ τῶ τρέμα. Veteres Attici circumflectebant penultimam, Iones uero penultima cuunt.

Τροπαχίω. trophæum statuo, ἀρῖσάω.

Τροπαχίω. s. o. i. in cuius potestate sunt trophæa. Interpretatur à Dionys. Iupiter feretrius, aut οὐρανόφορος, aut ὑπεράριτος, ὅτι πάντων ἀντρίχων, ἡ πόλις σαρὶς κίονας περιάλασσε τῶν τῶν ὄντων φέσιν τῇ κίονασι.

Τροπαχοφορία. cum in pompa circumferuntur & ostentantur monumenta uictoriae.

Τροπαχοφόρος. trophæum ferens, anteflagnanus.

Τροπαχίσωμι. μ. i. uos. w. i. uos. uos. &

Τροπαχίσω. uerto.

Τροπαχισμός. s. o. i. conuersio, mutatio.

Τροπαχός. s. o. i. asper, τραχός.

Τροπία. μ. i. uos. w. uos. uos. retrouerto. Λαίλιu. accusf.

Τροπή. uos. i. i. mutatio, conuersio, fuga, ἔκβα. & pro solstitio accipitur, addita το χαμινὲ, uel θ. πιν.

Τρόπος. uos. w. uos. uos. remus, pars remi quæ manu tenetur.

Τροπία. de uino dicitur quod uappesit, & uim suam perdere capit, quod etiam τροπία dicitur, & ὁ τροπία.

Τροπικός. allegoricè, metaphoricè, ὅτι ἀλλοίως θεωρεῖται.

Τροπιδία. ligna ad carinam nauis idonea.

Τροπία. uos. i. i. carina nauis, τάρτα.

Τροπολογία. cum sermo ad emendationem morum dirigatur.

Τρόπος. τινὰ. quodammodo.

Τρόπος. s. o. i. modus, mos, sententia, uoluntas, ratio. Vnde ἀπὸ τρέμα, id est ἴστω τῶ τρέμα, alienum ab honestis moribus, quod bonis moribus non conueniat. Ab re Latine dicitur. Huic opponitur πᾶς τρέμα, id est i. re.

Τρόπος. s. o. i. lorum quo remus scalmo alligatur. uos. w. i. τρέμα, ὁ τρέμα, ἡ ἀντρίχων.

Τροπῆμα. fundo, fugo, ἐξλατρίσωμι.
 Τροποφῶν. μ. ἴσω. σ. ανα. mores tole-
 ro, morem gero. Neutr. absol. & in
 Actis cū accus. ἵποποφόμεσαν αὐτῆς.
 Τροπῶν. μ. ἴσω. σ. ανα. in fugam uertio,
 uinco, mutuo. Actiu. acc. us.
 Τροπῶν. ἄρτος. τροπός.
 Τροφᾶν. ἰδω. caseus, colostrum. Quis-
 dam uocet τρεφᾶν, de quo infra.
 Τροφῆ. μ. σ. π. merces educationis, edu-
 catio.
 Τροφός. ἴος. ὁ. educator, nutritius.
 Τροφή. ἴς. ἰ. nutrimentum, esca, alimo-
 nia, alimentum, uictus, educatio,
 commectus.
 Τροφι pro τροφίμοις. magnum, plenum,
 ἀτρεφίς.
 Τροφίος. equus est domi nutritus, non
 ex armenticijs aut gregarijs, quos
 τροβάδας uocant.
 Τροφίμη. ατ. ἰ. mater, domina.
 Τροφίμ. σ. ὁ. nutritus, magnus, adul-
 tus, alumnus, nutritor.
 Τροφιδῆς. densus, coagulatus.
 Τροφίος. ῥος. ὁ. bene educatus, ma-
 gnus, solidus, ἀτρεφίς.
 Τροφός. ὅ. ὁ. ἰ. nutritor, uel nutrix seu
 alitrix, herus, mater. Dicitur & neu-
 tro genere τροφόν.
 Τροφονία. τὰ festa Trophonij.
 Τροχᾶν. μ. ἴσω. σ. ανα. curro, cedo,
 festino, τροχάβαν.
 Τροχῶ. σ. ov. trocheus, pes cōstans syl-
 laba longa & breui. διὰ τὸν πρῶτον
 τῶν ὁμοίων τοῦ πρῶτου μέτρου & β'.
 Τροχᾶν. ὁ. ὁ. rotūdus, asper, rotabilis.
 Τροχᾶν. σ. lapillus in ripa, uel litore,
 κόχλας. Item τροχᾶν. γῆρας, senex
 incuruus instar rotæ.
 Τροχανίς. pars puppis, coxa caput,
 quod in femoris acetabulum inse-
 ritur. (ρω.
 Τροχλαίω. μ. ἴσω. σ. ανα. aurigor, ἰδω

Τροχᾶν. σ. ὁ. auriga.
 Τροχᾶν. τ. ἰ. locus ubi agitur rota.
 Τροχία. ατ. ἰ. orbita, cursus, uestigium.
 Τροχίας. ὁ. cursor, nuntius, ἀνδρόν. σ.
 Τροχίδω. σ. ὁ. rotula.
 Τροχίδ. σ. auis quedam, ἀφίχ. σ.
 Τροχίσω. tormentis exquiro.
 Τροχίσκος. σ. rotula, pastillus.
 Τρόχμας. calculus, lapillus, τροχᾶν.
 Τρόχμα. σ. maceries.
 Τροχᾶν. ἴος. ὁ. ἰ. rota speciem ha-
 bens, rotundus.
 Τροχᾶν. ῥος. ὁ. idem.
 Τροχοποιῶ. rotas facere.
 Τροχός. ὅ. ὁ. κύκλος, reuolutio, rota, in-
 strumentū ad quæstiones, tormētα.
 Τρόχος. σ. ὁ. cursus, ὁμός.
 Τροχῶ. curro.
 Τροχῶν. σ. ὁ. catinus, patella, ollula,
 acetabulum.
 Τροχῶ. μ. ἴσω. σ. ανα. uindemio, fruor,
 uoluptatem capio.
 Τροχῶν. ὅ. ὁ. faculentus, τροχᾶν, ὁ. σ.
 Τροχῶν. ὅ. ὁ. uindemia.
 Τροχῶ. sicco.
 Τροχῶ. γρ. ἰ. nūc triticū significat, nūc
 hordeum, nunc fructum quemlibet.
 Τροχῶν. ὅ. ὁ. uindemiator.
 Τροχῶν. ὅ. ὁ. uindemia tempus.
 Τροχῶν. σ. ὁ. uindemia, id est uua.
 Τροχῶ. σ. ὁ. fac.
 Τροχῶ. σ. ὁ. facatus.
 Τροχᾶν. ποίε, qui facie faciem
 inuncti ne cognoscerentur, plau-
 strisq; inuncti poemata canebant.
 Τροχᾶν. σ. ὁ. uas uimineū, quod sup-
 ponitur buccæ torcularis, quando
 musta fluunt. τὰ πρὸς τὸν ὀπίσθιον
 καὶ τὸν πρῶτον τῶν τρύων.
 Τροχᾶν. conuicior, scommate noto,
 κομᾶν. De scenicis dicebatur, qui
 ora facie perluebant. Eras. prouerb.
 Ε' plaustro loqui.

eam machina, qua saxa subuehantur
in magnis ædificationibus. Verbo
Græco ὑπάρθω dicitur, id est grus,
quo uerbo etiam lingua uulgaris so-
let uti.

Τυμπανοφοῖμαι. tympanum porto.

Τυπὴν. tu, pro οὐ Doricè.

Τυπνμι. ulciscor, τίννμι.

Τυπτάσθω. in luto ingredi, aut luto
aspergere, blaterare, ταυλόω ἄρ.

Τυπτός. ου. ὁ. lutum, locus cænosus.

Τυπνός. ου. ὁ. ἰ. lutosus, ἰδύδης.

Τέξτε. apparatus.

Τυτάσω. μ. ἄσω. amputo, κόψω.

Τυτάς. ἄδ. ὁ. ἰ. malleus, σφύρα.

Τυτίω pro κιννίω, ὁ πλάσω. sono,
uerbero.

Τυτί. ἱ. ἰ. percussio, πλῆξ.

Τύπτω. ου. ὁ. percussor.

Τυπικός. umbratilis. Inde τυπικός
quod τυπικός, est ὁ ἀκαχομένω, siue
συμβολικῶς, cuiusmodi fuit doctrina
ueteris testamenti.

Τύπος. ου. ὁ. forma, ex qua exprimuntur
simulacra, adumbratio rudis.

Τύποις ὁ ἀνογραφῶν (inquit Gel. li. i.)
descriptiones sunt minus exactæ
quam οἱ εἰσμοί. Inde τυπώδης μάθησις
sic, crassior doctrina, Aristot. Et
τύπος λόγος, summation dicere, τύπος
λαυβάρων, τύπος ἀποδανύδων. Et τυ-
πώδης. Cic. ad Attic. 4. Illud etiam
te rogo, τὴν παρῶσαν κατάστασιν τυπώ-
δῆς, ne hospes istuc ueniam. Id est re-
rum praesentium statum summation
mihi describas. Item τύπος figura

ὁ umbra, ὁ ueluti imago ὁ symbo-
lū ueritatis, Greg. Itē cavitās ea,
quæ est in labio inferiori. Bud. Com.

Τυπώω. μ. ἄσω. π. αἰα. signo, formo, scul-
po. Actiu. accusf.

Τυπῶω, ὁ

Τύπῶω. μ. ὕψω. π. αἰα. uerbero.

Τύπαμα. ἄδ. ῥ. uasculum.

Τύπωσις. ιος. ἰ. impressio, formatio.

Τυραννέω. π. ῥ. domicilium tyrannī.

Τυραννάω. μ. ἄσω. tyrannum ago.

Τυραννίω. μ. ἴσω. π. αἰα. ἄρχω, regno.

Actiu. genit. aut accusf.

Τυραννία. αι. ἰ. τυραννίς.

Τυραννιδάω. μ. ἄσω. π. αἰα. tyrannidem
affectio. Neutr. absol.

Τυραννικός. ἰ. ὁ. tyrānicus. Apud Isocr.
pro dominādī perito, quasi τυραννί-
τι

Τυραννικῶς. tyrannicè. (αἰε.

Τυραννίς. ιδος. ἰ. tyrannīs.

Τυραννισάω. ῥ. gestientem tyran-
nidem.

Τυραννολογία. tyranni cades.

Τυραννολόγος. ἰ. ὁ. tyrannicida.

Τυραννιστοῦ. tyrannum occido.

Τύραννος. ἰ. ὁ. tyrannus, iniquus rex.

Τυτάσσω. μ. ἄσω. sollicitor.

Τυτάσω. μ. ἄσω. π. αἰα. turbo, ῥ. π. αἰα.
λάττω. Actiu. accusf.

Τυτίω. idem.

Τύβη. ης. ἰ. turba, tumultus inductio.

Τέσσα. αι. ἰ. confectio casei.

Τύσσει. idem.

Τυτάω. μ. ἄσω. struo, molior, μηχανῶ,
κατασκευάζω.

Τυτίω. cogo, coagulo, συνίημι, συμπί-
νημι, ταράσσω. Inde deducitur τυ-
τίς, hoc est caseus, qui lacte agitato,
coagulatōq̃ conficitur.

Τυτίου. ου. ῥ. caseolus.

Τύς. Persica uestis, ὁ fluuij nomen.

Τυεῖς. ιδος. ἰ. circuitus muri, τύποι.

Τυρόκνη. ης. ἰ. ὁ

Τυρόκνητις. ιος. ἰ. gladius militaris, ὁ
instructum, ὁ urbis nomen, à μυ-
liere quadam, quæ prima in caseos
lac coëgit.

Τυροποιέω. ἄων ῥ. fscella in qua ca-
seus seruatur.

Τυροπαλῶ. caseos empturus pondero.

unde simpliciter pro *σολύς* accipi-
tur.

Τύρος. ἰ. ὁ. caseus. uide *τύρις*.

Τύρος. ὁ. ἰ. Tyrus insula Phœnicie.

Τύρος. densari in caseum, colostrari,
agitari, turbari.

Τύρηνος. ἰ. ὁ. Tyrrhenus, gentile.

Τύρος. ἰ. ὁ. ambitus muri & uiarum,
ciuitatis, mania. à Tyrrhenis eorum
inuentoribus dicta.

Τύσω. μ. ὕψω. π. ὑψα. supplico.

Τυτλά, &

Τυτλά. citius, paululum.

Τυτλός. ἰ. ὁ. paruus, infans, paruulus. ἰ. ὁ.
μυταφοράς τῶν ἀποτρίδιων βρεφῶν.

Τυφιδανός. ἰ. ὁ. fastuosus, τυτφομεγέθης.

Τυφίς. ἰ. ὁ. cæcus, ponitur etiam pro
surdo, ἀπατιδής.

Τυφότης. ἡ. ἰ. cæcitas.

Τυφλός. μ. ὕψω. π. ὑψα. ex cæco. Actiu.
accus.

Τυφλῆς cæcus sum.

Τυφοζόων. senex delirus, & dignus
uerberari uel potius *ὄζα* ἢ *ἀλφ* ἢ *ἰδα*
τύφω, ἢ *ὄζα* καὶ *ὄζα* καὶ *ὄζα*, senex ca-
pularis, filicernium.

Τυφομαί. fumigo, fumo, comburo.

Τυφομομαί. μ. ὕψω. π. ὑψα. inaniter ia-
sto, superbio. Depon. datiuo iung.

Τύφ. ὁ. ἰ. superbia, superbus, elatio.

Τύφω. μ. ὕψω. π. ὑψα. incendo, uro. A-
ctiu. accus.

Τυφὸς. ἰ. ὁ. Typhœus gigas sub A-
rimis montibus sepultus, qui repu-
gnauit Ioui, ut fabulantur poëtæ.

Τυφόν. ἰ. ὁ. Typhon gigantis nomen,
qui Typhœus dicitur. Dicitur quo-
que ueneus turbulentus, fulgur, uor-
tex.

Τυφονία. genus delirij cum furore
mixtum.

Τυφονικός. ἰ. australis. Luc. in Act. τῶν
φυωνικῶν ἀνθρώπων καὶ ἀνθρώπων ἀποκαλύπτων.

Τυφός. τυφός.

Τυχῶς. ὁ. ὁ. casualis.

Τυχῶ. μ. ὕψω. π. ὑψα. consequor, contin-
go. Vnde *τυχῶ* τῆς ἀτυχίας, pacem
componere. *Τυχῶ* τῆς τιμωρίας, da-
re pœnas. *Τυχῶ* τῆς χάριτος, gra-
tiam inire.

Τύχη. ἡ. ἰ. fortuna, sortis, casus, euen-
tus.

Τυχρόν. ἰ. ὁ. fortunatus, fortuitus.

Τυχικός. fortuitus.

Τυχίος. ἰ. ὁ. Tychius faber celeberris-
mus apud Homerum, qui Aiacis cly-
peum elaborauit.

Τυχίον. fortuitò, ubique obuium, uile,
fortè.

Τύχω. τὰ ὅσα, facio.

Τυχός. ὁ. quilibet, gregarius, sed *τύχων*,
dæmon quidam.

Τυχόντως. quolibet modo.

Τυφίαν. ἡ. ἰ. fordes aurium.

T O.

Τῷ. huic. Et interrogatiue quare,
quamobrem, ὅθεν, unde, ex quo, ut
τῷ τῷ τυχόντος; unde hoc coniecitas?

Aliquando ideo, διότι.

Τῷ quo, illi, dualis est numeri.

Τῷ. ὅθεν, ὅθεν.

Τῷ. τῷ, sic.

Τῷ. ὅθεν, sanè, certè.

Τῷ. τῷ, quo modo.

Τῷ. capio. Hom. τῷ πάλιν, iterò.

Τοιδέ. μ. ὕψω. π. ὑψα. mordeo, irrideo,
conuicijs insector, decipio, glorior.
Actiu. m.

Τοιδέ. ἰ. ὁ. irrisio, χλευασμός.

Τοιδέ. ἰ. ὁ. &

Τοιδέ. ἰ. ὁ. mordax, irrisorius.

Τοιδέ. ἰ. ὁ. irridendi & mordendi.

Τοιδέ. ideo, sic.

Τὸς. sic, s. milititer.

Τὸς Dorice pro ὅς, sic, ὅθεν, et pro τὰς.

Υ. admi.

Υ βαιοδύνα. οἱ μὴ θέλοντες ἀσάφει τὰς
δύνας.

Υ βουμα. Ϟ

Υ βουσι. ιορ. ἡ. affectio posteriora capitis
infestans ante spinam, νύρτωμα.

Υ Γ.

Υ γά. uel γιά. ας. ἡ. sanitas. παρὰ τὴν
ὑπόστασιν ἀνίσταται ὅτι τοῖσι γὰρ οἱ
κακοί.

Υ γαίρ. μ. ανῶ. ualeo, id est sanus sum.
Neutr. absol.

Υ γανός. ἢ. ὁ. saluber, aut sanus indiffe-
renter. Nam et apud Latinos saluber
aliquando ponitur pro sano. Sallust.
Genus hominum salubri corpore.

Υ γιός. ἢ. ὁ. Ϟ

Υ γιός. ιορ. ὁ. ἡ. sanus, integer, incolus.

Υ γιῶ. sano, curo. (mis.)

Υ γιῶ. recte, sanē, ratio ita dicitur.

Υ γράν. μ. ανῶ. humectio. Actiu. accusf.

Υ γράσι. humiditas.

Υ γράμλασπον. emplastrum liquidum
non siccum.

Υ γρά. ἢ. ὁ. ἡ. mare.

Υ γρόνοιος. υ. ὁ. qui est alius fluentiori.

Υ γρομῆ. membra mollia Ϟ adhuc te-
nera.

Υ γρός. ἢ. ὁ. humidus, flexibilis, mollis,
madidus. Vnde γρός βίος, fluxum
ac remissum genus uitae, ἀναταφύς
αὖς ἡδονάς.

Υ γρόσκαροι. οἱ. carne humida existētes.

Υ γρόσκαρῶτος. cui est caro humidior.

Υ γροσία. ας. ἡ. flexibilitas, humiditas.

Υ γρότας. ιορ. ἡ. idem.

Υ γροσία. humecta substantia.

Υ γροφθαμῶς. ἢ. habēs lubricos oculos,
cui opponitur οὐλοφθαμῶς.

Υ Δ.

Υ δα. ιορ. ἢ. ὁ. Ϟ ὑδαρίς. ἢ. aquosus.

Υ δαδά. μ. δαω. laboro aqua intereunte

Υ δας. αβι. ρ. a qua, rectus est inusita-
tus.

Υ δαταίνα. aquosum facio, in aquam
conuerto.

Υ δαρίς. ἰδος. ἡ. gutta, pustula aquam
continens, uesicula.

Υ δατάνας. υ. aqua ablutus.

Υ δατοκλύττω. τῶν. lotionum aquae.

Υ δατοφροία. μ. ἰδα. π. ιαα. aqua nua

Υ δατοφρός. aqua nutritus. (trio.)

Υ δατῆα. in humorem soluitur.

Υ δατῶς. ιορ. ὁ. ἡ. aquaticus, hydro-
picus.

Υ δαω. idem quod ὀδω.

Υ δαρος. υ. ὁ. intercus, hydropt.

Υ δα. dico, canō, ὑμῶν.

Υ δας. ὁ. prudens poeta, ευνοῦν.

Υ δας. filius, σωφροσύνη, sciens, peritus.

Υ δρος. tuber radix globosa, sine folijs,
sine caule. Foditur uere, cruda Ϟ co-
cta uestiuntur. Vnde hydnophilla
herba, quae super tubera crescit.

Υ δρω. nutrio.

Υ δος. ιορ. ρ. aqua. ab Hesiodo usurpa-
tur.

Υ δός. ἢ. ὁ. nepos ex filia.

Υ δα. ας. ἡ. hydra serpens, Ϟ insula Do-
lopum.

Υ δαζήσια. deductiones aquarum.

Υ δαζήσις. ἢ. ὁ. adaquator.

Υ δαίνω. μ. ανῶ. lauo. Actiu. accusf.

Υ δαδός. ιορ. ὁ. ἡ. serpens aquaticus, ἡ
τάβoτες.

Υ δαδρῶτος. υ. ὁ. argentiuiuium.

Υ δαδός. organum est.

Υ δαδ. ας. ἡ. aquatio, ipsa aquae pota-
tio, inundatio.

Υ δαδω. υ. ρ. oleum cum aqua mi-
xtum.

Υ δαδω. μ. δαω. π. αμα. Ϟ

Υ δαδ. aqua potio, ὁδῶ, ἀνῶ, aquosus,
aquam fero, haurio.

Υ δαδός. ἢ. ὁ. humidus, aquosus, mollis,
aquaticus.

Υ δαδ. Ϟ. ον. ὁ. aquarius. Ϟ ὑδαρῶς.

καὶ ὁἷμα, pro adoptare. Et ἡς ποιεῖ
τοῖς, adoptiuus: ἡς ἱεραὶν, adoptia
uus qui ē familia ascititia ad suā na
turalemq; reuertitur.

Υἱότης. ut ♂. i. filiation.

Υἱόω. adopto.

Υἱοστός. ior. ♂.

Υἱοστός. οὐ. ♂. nepos, id est filius filij, ias
ου ♂.

Υἱόν. ut. i. neptis.

Υἱογν. adoptatio.

Y A.

Υλαχμός. ♂. ὁ ὑλαχί, clamor, latratus.

Υλαστός. υ. ♂. syluius.

Υλαχά. υς. i. latratus, clamor.

Υλαχόμωρος. υ. ♂. natus ad latrandum.

Υλαχίω. μ. ἡσω. ω. κα. latro, insanē cla
mor.

Υλάσσω. ligna colligo.

Υλας. υ. ♂. Hylas lacus, ♂ pueri nomen.

Υλάσπια. i. ligna colligent.

Υλάω. μ. ἄσω. ω. κα. latro, resono, ὁρῶ
λω. Et ὑλάτω, ὑεπάτω, ἀνέπατω.
Neutr. absol.

Υλάωτης. υ. ♂. in sylua degens.

Υλη. ut. i. hyle, sylua, materia. Nam
materias Latini uocant arbores dea
stinatas ædificijs, sed nondum dolas
tas. Est etiam herba que ex agro
purgando eiecitur, herba fruges ea
necans.

Υλάνς. γρ ♂. ♂. syluosus, nemorosus,
densus.

Υλνοίτης. cubile in syluis habens. De
feris dicitur.

Υλη. α. ρ. surculosa materia, frutes
cum, herba fruges enecans, ♂ res
subiecta. Bud. Com:

Υλημαίω. μ. ἡσω. syluesco.

Υληστός. ior. ♂. pastor q in sylua pascit.

Υληφόρος pro ὑληφόρος. lignifer siue li
gnator.

Υλη. ♂. i. ὕλη, ♂, in syluis habi

tans, ὑλησιν.

Υληφόρος. i. lancea, λόχη.

Υλησιν. defecare, excolare.

Υληστός. ♂. ♂. materialis, crassus.

Υλη. pro ὕλη.

Υλησιν. ὑπο. ♂. colum.

Υλη. ρ. ἰσάω, promulgo, ὁρῶλω.

Υληστός. ὅρ ♂. i. syluosus, aliās ὑλάνος.

Υλημαίω. syluescere, luxuriare. De
arboribus dicitur que nimia ubera
tate in materiam, uel de uerbis que
in sarmenia eluxuriant.

Υλημαίω. ior. ♂. i. qui syluis delectatur.

Υλητόμος. υ. ♂. incidēs ligna, ὑλητόμος.

Υλητόω. materiam cado.

Υληφόρος. i. qui secat syluam.

Υληφόρος. υ. ♂. syluas pascens.

Υληστός. ior. ♂. i. syluosus.

Υληστός. i. ♂. qui que per syluam fiunt
obseruat, nemorum custos.

Y M.

Υμά pro ὕμν. ρα, syncope poetica.

Υμνολατῆς. ior. conterraneus, uestras,
quasi eodem uobiscum loco natus.

Υμέω, pro, ὕμνω Doricē. uestrum.

Υμνία. ut. i. sterilis, ἄγονος, σάρα.

Υμνέω. υ. ♂. Hymeneus; carmen nup
tiale, ♂ deus ipse nuptiarum. ὕμν
ῶ ὕμνω, uel ῶ ὕμνω ῶ ῥα ῥα ῥα ῥα ῥα ῥα.

Υμνέω. υ. ρ. membranula.

Υμνέω. oi. membrana quibus factus in
uoluitur.

Υμνέω. υ. ♂. tenuis, ὑμνέω, ὕμνω ὕμνω.

Υμνέω. υ. ♂. poeta q hymnos cōdit.

Υμνέω. pelliculares siue membra
naceas habens alas, ut musca ♂ ὕμνω
spertilio.

Υμνέω. in modū membrana tenuis.

Υμνέω. ρ. ♂. pellicula, membrana, ὕμνω
nicula.

Υμνέω. ♂. ♂. Hymettus mons Attica.

Υμνέω pro ὕμνω Doricē, ♂ Acolicē.
uor.

Υμνέω.

Υμνῶ. μ. ἡσ. π. ἡσ. laudo, cano uel di-
co laudes, prädico. Neq. solū de dijs,
ut quidā tradunt, dicitur, sed etiā de
hominibus & alijs rebus, ut ὑμνῶν
ἡρωϊκῶν, ὑμνῶν τῷ Πάρι, Thucyd.
Significat etiam lamenior, cōque-
ror, cōuicior: ὁδύραδ' (inquit Suid.)
μῦθος, λοιδορεῖν. Actiu. accus.

Υμνῶν. ὁ. ὑμνῶ.

Υμνῶν. ὁ. i. laudator.

Υμνῶν. ποῖτα.

Υμνῶν. qui circa laudes crebro
uersatur, poetarum epitheton præ-
sertim lyricorum.

Υμνῶ. ὁ. i. hymnus, laus decorum.

Υμνῶν. ὁ. i. cantator.

Υμνῶ. pro ὑμνῶν. uerter.

Υμνῶ. similis: pro ὁμῶς, Acolicè.

Y N.

Υν. uomer.

Υνῶς capra syluestris.

Υνῶ. ὁ. i. ὄ.

Υνῶ. ὁ. i. uomer, capra.

Y O.

Ὑβρίσας, ὄ.

Ὑβρίσας. ὁ. i. subulcus.

Ὑβρίσας. ὁ. i. uolubrum suum.

Ὑμῶς. compluor, pluuia perfundor.

Herod. ὑμῶς ἡ γῆ, pluuia regio.

Ὑμῶς. imperitia ἡγεμονία.

Ὑποκυμῶν. uacillare in sermone, infa-
nare, ab hyoscyami herbæ natura,
que insanire, ac rerum omnium fa-
cit obliuisci.

Ὑποκύμῶς. ὁ. i. hyoscyamus, id est fa-
ba porcina, Apollinaris herba.

Y Π.

Ὑπαχέλιος. ὁ. i. puer qui gremio, ὄ-
brachij adhuc gestatur.

Ὑπαχέλιος. ὁ. i. παρὰ, ad maiorem uel
potentiorē aliquid dico.

Ὑπαχέλιος. faceite hinc, apage.

Ὑπαχέλιος. subiectus minister, seruus.

Ὑπαχέλιος. sicut ὑπὸ, fraudo, irrepo.

Item adduco, id est perperlo, perli-

cio. Herod. ὁ ἄνθρωπος ὃς ὑπὸ ἡμῶν ἔστι.

ὑπὸ ἡμῶν. Item persuadeo, Xenoph.

ἀναβ. 2. Et passiuē apud Isocr. πᾶσι

ἐπὶ τῶν τοιαύτων ὑπὸ ἡμῶν ἔστι.

Item progredior, παρὰ, pro quo

in usum uenit, de quo supra, ὄ Bud.

Com.

Ὑπαχέλιος ὁ δῖμος, ratio dicitur.

Ὑπαχέλιος. μ. ὄ. π. ὄ. impero, dico.

Accipitur pro παρὰ, cōdico, su-

pra dico, prädico, contestor. Abso-

lutē aut transitiuē usurpatur. Bud.

Comment:

Ὑπαχέλιος. consilium, συμβουλία.

Ὑπαχέλιος. μ. ὄ. π. ὄ. subduco, subijcio.

Item uado, accedo, progredior, pro-

cedo, παρὰ. Ioan. 1. ἀπὸ οὗκ ὁδῶς

πρόσω ἡμεῖς, καὶ πρὸς ἡμῶν. Pluar. in

Anton. ἐκ ἀπὸ πρὸς παρὰ ὑπὸ ἡμῶν ἔστι.

πρὸς τοὺς ὁδοῦς καὶ ἀπὸ ἡμῶν. Non ut

antea progrediens simul ὄ pedem

referens. Item adduco, perperlo,

perlicio: in qua significatione ὑπὸ do-

lum aliquem, aut etiam uim in se cō-

tinere, ὄ nō omnino male ad primā

huius uerbi, quam posuimus, signifi-

cationem pertinere uidebitur. Xe-

noph. παρὰ τῶν ποταμῶν ἀπὸ ὑπὸ

ὑπὸ ἡμῶν. Aeschin. κατὰ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ

τῶν, καὶ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν

ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν

ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν

ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν

ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν

ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν

ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν

ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν

ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν

ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν

ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν

ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν

ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν

ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν

ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν

ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν

ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν

ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν

eum accusatiuo iunxit, ὑπαντάσει
τοὺς πολεμίους, In aduersos hostes in-
citantur.

ὑπάνησα. τὰ. uasa aerea, cadi.

ὑπάντομα. ὑπαντόμασι.

ὑπαντροί. οἱ. qui in speluncis habitant.

ὑπαντροί. πύρα. cauum saxum.

ὑπανόδι. ministrare.

ὑπανίστασθαι. abire, ὑπανίστασθαι.

ὑπανίστασθαι. discedentes.

ὑπαρ. reuera, euidenter, uerè.

ὑπαράδομι. moueo, percutio.

ὑπαρκτός. οὗ. ὁ. substantiuus.

ὑπαρκτός. ἑ. ὁ. stabile μόνιμος, ὑπαρχόν

ὑπαρτός. grex in quo sunt agni.

ὑπαρ. τοι. ἡ. substantia, ὁ. uita. unde

ὑπαρξία apud Dionys. pro interitu.

ὑπαρξία. surripio.

ὑπαρξία. ἑ. ὁ. ἀρχή, προάταξις, ὁ. ortus

cuiuscumq; rei apud Aristotel. qui

etiam προπαρχία pro eodem dixit.

Vnde ὁ. ὑπαρχῆς, idem est quod ἀπ'

ἀρχῆς, ὁ. ὁ. ἀρχῆς, ab exordio, ab inte-

gro, denuo. Significat etiam bene-

ficiu ultro collatū, id est priorem

beneficentiam, quae ὁ. προπαρχία dis-

citur. Bud. Com.

ὑπαρχομαι. μ. ἀ. ἔχομαι. π. ἀρ. μ. conce-

do. Ponitur pro ἔχομαι capi.

Apud Galen. ὑπαρξάδην pro ἀσθενείᾳ

ἢ dici uidetur, hoc est prauiisse

posteritati ὁ. praemonstrasse.

ὑπαρχος. ὁ. ὁ. primas, princeps. Rector

prouinciae dicitur à Strabone: apud

Lucian. pro legato in exercitu.

ὑπαρχος. μ. ἀ. ἔχω. π. ἔχω. author sum ali-

cuius rei, ut πρῶτον τόντι ὑπαρχάντες,

Nos hoc exemplū prodidimus, Thuc-

cyd. 1. Et accipitur aliquādo in bo-

nam partem, aliquādo in malā. In

bonam, cū pro cuiuscūq; institui cō-

mendabilis authorem esse ponitur.

Andoc. οἱ ὑπαρχαὶ τῆς ἰσθμίας ἀπά-

ση τῆς ἰσθμίας. Sic in mutuis largiti-
onibus ὁ. ὑπαρχας prior est, posterior
αὐτὸς ἀνταποδόν, ὁ. ἀνταποδόντων, apud
Aristot. Demosth. δὲ τὰς ἀνταποδο-
νὰς ὑπαρχας ἀνὸς ὑμῶν: uel (ut Aeschin.)
ἀνὸς ὑμῶν ὑπαρχαὶ ἀμύνει τῷ ἐπιδόμῳ πα-
τρὶ. Vnde τῶν ὑπαρχῶν apud eundem
Aristot. beneficiū est, quod prius sci
licet collatū gratiam postulat repen-
dendam. Et ἄλλοι τῶν ὑπαρχῶν
Aristidi pro eo ponitur, in quem me-
rito conferantur beneficia. In ma-
lam partem, cum pro laceessere poni-
tur ὁ. excitare cōtentionem, aut sis
multatē: cui opponitur ὁ. ἀμυνόμενος
καὶ τιμωρίσθεος, hoc est, qui iniuriā
propulsat ὁ. ulciscitur. Demosth. τῶν
ἐπὶ ἡμέρας πρότερος οὗτος ὑπαρχῶν. Vnde
ὑπαρχῶν apud Herodotū, pro iniu-
ria ultro illata. Ex adductis exem-
plis satis apparet huius uerbi cōstru-
ctionē in hac significatiōe inter geni-
tiuū ὁ. accusatiuū ambiguam esse.

Nam cum datiuo iunctū significat
adsum ὁ. faueo, ut aduocatus uel
patronus, ut ὑπαρχω σοι, sto à parti-
bus tuis, partes tuas sequor. Demos-
sthen. ἐμολόγησεν ὑπαρχῶν αὐτῷ, Spon-
debat se ab eo stauros esse. Signi-
ficat aliquādo praesse, imperiū gere-
re. Synes. ὑπαρχῶν μάλιστα ἀρχῶν.

Aliquādo est licere, cōringere, eueni-
re, ut μοι ὑπαρχῶν, παύει ἂν ὄντι, σοι
τῶν ἡς τὰ προσηνέστα διδασκαλῶν, De-
mosth. ἰδί, σοὶ δ' οὐκ ὀφείλει ἂν ὄντι ὑπαρ-
χῶν. Sic Cic. Licuit esse otioso Themis-
tocoli. Οὐδ' ὑπαρχῶν, Nō licuit. Ἔσπερ
ὑπαρχῶν, Vel licuit, ut tempus tulit. Et
Aeschin. ἀπ' ὑπαρχῶν αὐτῷ ἡ ἐφύλαξεν,
ἡ τὴν ἀνάγκην, At necesse erat. Aliquādo
obuenio, obtingo, hoc est foriuna
mea tulit. Poly. τὰ μάλιστα γὰρ σοι ὑπαρ-
χῶν. iungitur cū alijs uerb. ut τυγχάνω,

Θέμι. Vtuntur tamen his frequen-
tius cum participijs quàm illo, ut ὁ
παράγωνας. Hoc per subiunctis
num dicere solet Cicero, iam atas o-
mnia, iam dies mitigarit. Iungi-
tur etiam cum participio uerbi sub-
stantiui, ut παράγω, sed longe rarius.
Demosthen. ὁ παρών τις ἀνέστη ἄρ.

Τὸ παρόντα dicuntur, ut τὸ ὄντα,
ἡ οὐσία, facultates hominis. Παρόν-
τα etiam sic dicitur, ut γινώσκοντα
μὴ, id est iustum rei pretium. Bud.
Comment.

Υπαγιδίος. s. ὁ. scutifer.

Υπαγιστής. s. ὁ. idem, satellites, adiutor,
propugnator, ὑπαγιστής.

Υπατία. ατ. ἡ. consularis.

Υπατίω. μ. ἀγα. π. αἰα. sum consul,
consulatum gero, fungor magi-
stratu.

Υπάτη. ατ. ἡ. chorda inferior tenoris.

Υπατικός. s. ὁ. consularis.

Υπατιομύς. s. ὁ. uapor.

Υπατίος. s. ὁ. subabsurdus.

Υπατος. s. ὁ. consul, eximius, altius, ho-
norarius pra alyis, supremus.

Υπαδοκονία. extispicina.

Υπαυάσω. splendesco.

Υπαυδασιόαυσι. οι. qui arroganter e-
gerunt.

Υπαυσι. s. ὁ. manens domi.

Υπαρρος. ρ. ὁ. spuma tectum, spume-
sum, quod non manifestum est.

Υπάγνα. bona praedia & obervata, spon-
sione & fideiussione affecta.

Υπάγναι. ὑπαγνῶ. spondere, satisfacio
promittere.

Υπάγκε. suscepit.

Υπάγωτο. consuluerūt, admonuerunt.

Υπάδμα. suspicor.

Υπάκω. cedo, cōcedo, recedo, subijcio,
obsecundo, manum do, id est uictum
me agnosco, παύω, ὑπαύω, ὑπαύω

τάσσωμαι.

Υπαμ. subeo, subsum.

Υπανω. surripere.

Υπαπέρ. ὄνρ. subdens, respondens,
προπέρ.

Υπαρ pro ὑπέρ.

Υπαροχ. s. ὁ. pro ὑπέρ, excellens.

Υπαρμ. superior.

Υπασιδωσι. τῆς κληρονομίας. aditio
hereditatis.

Υπασιζω. subire, id est ὡς ὑπὲρ ἱππῶν.

Υπαδιδύσσω. μ. ἀγ. π. αἰα. subterfui
gio.

Υπαδιδύμω. ὁ. subterfugiens.

Υπαδός. discedens.

Υπαδίο. μ. ὄνρ. π. αἰα. exuo, subeo.
Ἀκτιν.

Υπαδισι. ιοτ. ἡ. repositio, ἀνδισι.

Υπακωμα. fomes, fax, id est incita-
mentum, & suscitabulum.

Υπακωσσω. succendere.

Υπακωψα. clam exportata. Bud. Cδ.

Υπακλίνω. subinclino.

Υπακωμίσω. μ. ἰσθ. π. αἰα. clam ex-
porto.

Υπακωμω. clam emitto, ut sit in tu-
multu.

Υπακωβώ. μ. ἰσθ. π. αἰα. uinco.

Υπακρίω. μ. ἀσθ. π. αἰα. tabesco, sen-
sim & clam euanesco & effluo, ianu-
do. Neutr. absol.

Υπακρίθωμαι. clam depono, & fidei com-
mitto, ueluti ὑπὸ φραγῶν παλίδωμαι, sed
apud externum amicum. Construi-
tur autem cum praepositione αἰ, ut ὁ
πακρίθωμι τῆς ἀδελφῆς, clam subdu-
co & exporto Athenas deponendū.
Bud. Com.

Υπακρίθμι. μ. ἰσθ. π. αἰα. idem, clam
expono. Ἀκτιν. accus.

Υπακρίτωμαι. sensim uito & declino,
auersor q̄ paulatim.

Υπακρίτων. sublucent.

Υπακρίω.

Ὑπερφυγία. subterfugio, elabor.
 Ὑπερφυγία. subduco, declino, ut ὕψος.
 εὐ βαρύνω, à morte me subduco. Bud.
 Comment.
 Ὑπιδανός. s. sordidus, piger, imbeci-
 lis. Et ὕψιμος, ὕψος, sordes.
 Ὑπιδανός. s. recens natus infans.
 Ὑπιδανός. sustinui.
 Ὑπιδανός. tristatus, uel deiectus est,
 ab ὕψος uel potius ὕψος, quod est con-
 niueo, inclino.
 Ὑπιδανός. memorauit.
 Ὑπιδανός, uel ὕψος. sub, infra,
 subter.
 Ὑπιδανός. aduersarius, ὕψος.
 Ὑπιδανός. s. repugnans.
 Ὑπιδανός. terga uertere.
 Ὑπιδανός. sustineo.
 Ὑπιδανός. subducere, clanculum abi-
 re & subtrahere.
 Ὑπιδανός. subduco, interuerto, sup-
 pilo, clam aufero & auerto. Bud. Cō.
 Ὑπιδανός. i. s. exceptio, supputatio,
 Polit.
 Ὑπιδανός. μ. ὕψος. π. ὕψος. suscipio. Acti.
 Ὑπιδανός. clam de medio tollo, Xe-
 noph. de tyrannis, ὕψος ἅ τὸς δυνάμεις
 ὕψος ὕψος ὕψος ὕψος ὕψος.
 Est etiam eximo, summoueo, rei-
 cio, Plat. in Theat. Bud. Com.
 Ὑπιδανός. uitare, declinare.
 Ὑπιδανός. clanculum auferre.
 Ὑπιδανός. sensim & clam existo,
 fallo emergendo. Hom. ὕψος ὕψος
 ὕψος ὕψος ὕψος.
 Ὑπιδανός. honoris causa assurgo.
 Ὑπιδανός. exeo, subterfugio, ὕψος
 ὕψος.
 Ὑπιδανός. supplicium, tormentum,
 questio, Baedā, ὕψος.
 Ὑπιδανός. μ. ὕψος. obrepro, surrepo,
 subduco, fallo. Est etiam subire, id
 est ὕψος ὕψος.

Ὑπιδανός. cedo, ut ὕψος ὕψος ὕψος
 ὕψος, cedo tibi uia, id est decedo: quod
 etiam ὕψος dicitur, τὸ ὕψος ὕψος
 ὕψος. Decedo autem Latine inter-
 dum ἀπὸ τοῦ ὕψος accipitur,
 hoc est ἀπὸ τοῦ ὕψος. Caesar, Quibus
 in interdictionem est, ὕψος omnes dece-
 dunt, aditum sermonemq; defu-
 giunt. Bud. Com.
 Ὑπιδανός. s. s. subditus.
 Ὑπιδανός. mouebant, subagitabant,
 ὕψος, ὕψος.
 Ὑπιδανός. cū genitiuo significat pro: cum
 accusatiuo super, supra, ultra. in
 compositione auget, sicut per aut
 quàm apud Laemos.
 Ὑπιδανός. eò, quod.
 Ὑπιδανός. quàm ualde.
 Ὑπιδανός. ēre nostra.
 Ὑπιδανός. maiora quàm ut dici pos-
 sent, supra quàm dici possent.
 Ὑπιδανός. obstante facto.
 Ὑπιδανός. τὸ ὕψος. eximius, numero
 uulgi exemptus.
 Ὑπιδανός. τὸ ὕψος. pro utilita-
 te communi.
 Ὑπιδανός. ar. s. funis nauticus, quo cor-
 nus antennarum transferuntur. wa-
 ὕψος ὕψος. Item ὕψος, uer-
 mes quidam.
 Ὑπιδανός. deamo.
 Ὑπιδανός. demitor, innideo. Depon.
 Ὑπιδανός. i. s. s. desuper flans.
 Ὑπιδανός. s. s. superbus, clatus.
 Ὑπιδανός. μ. ὕψος. w. ὕψος. supero, excello.
 Ὑπιδανός. defendo, pugno.
 Ὑπιδανός. supra modum efferor.
 Ὑπιδανός. μ. ὕψος. w. ὕψος. supero, super-
 gredior. Accus. aut genit.
 Ὑπιδανός. τὸ ὕψος. τὸ ὕψος.
 Ὑπιδανός. limis despicio, desuper
 aspicio.
 Ὑπιδανός. s. s. superaduleus, grandis.

Ὑπερβόρειοι. Hyperborei, populus se-
 piencionalis.
 Ὑπερβώτης. ior. i. ponderosus.
 Ὑπερβώτης, aduerb. pro πέρη, ἢ ὑπέρ-
 ῖον ἢ ὑπὲρ.
 Ὑπερβόλιον. μ. ὁρμή. π. αἶμα. occula-
 re molior. Depon. accusf.
 Ὑπερναμία. ατ. i. ser. nuptia, ἐφναμία.
 Ὑπερνα. τὰ. animalia quæ per summa
 telluris degunt.
 Ὑπερπλήρης. ὅτι. i. plenus.
 Ὑπερπίνος. quo uerbo uir-
 tut. plin. lib. 11. ca. 11. Nealces Vene-
 rem, solers hic arte ingenioso operi
 superpinxit.
 Ὑπερπύλον. magnum, immensum, ἄψυ-
 μον.
 Ὑπερδένος. ior. i. ualde densus.
 Ὑπερδία. inferior, minor, multis indi-
 gens. Nomerus Ὑπερδία uocat, qui ti-
 morem superat, interritum, πρό-
 τερδία.
 Ὑπερδύτης. in conuiujs sumptuosum
 esse, luxuriari.
 Ὑπερδύτης. regio Lesb. hinc
 Ὑπερδύτης. gentile, ὁ Iouis cognomen
 tum, ἡνιπέρτατος.
 Ὑπερδύτης. supra modum con-
 tendo.
 Ὑπερδύτης. idem.
 Ὑπερδύτης. μ. ὁρμή. π. αἶμα. defendo in ius-
 dicio. Actiu. accusf.
 Ὑπερδύτης. admodum iustus.
 Ὑπερδύτης. duobus cubitis altior.
 Ὑπερδύτης. prouoco.
 Ὑπερδύτης. ατ. i. Hyperia fontis nomen, ὁ
 urbi Phæacum.
 Ὑπερδύτης. μ. ὁρμή. π. αἶμα. firmo, fulcio,
 confirmo, animum addo. Est etiam
 dissimulo, ὁ cum uideam perinde
 me gero quasi nō uideam, conuiueo.
 Item despicio cum datiuo, apud
 Lucian. Actiu. accusf.

Ὑπερδύτης. oppugnatus fuit : ὁ ὑπέρ-
 πη, deiecit, à uerbo ὑπέρη.
 Ὑπερδύτης. defendens.
 Ὑπερδύτης. ατ. i. firmamentum, admi-
 niculum.
 Ὑπερδύτης. ultra scopum iaculari.
 Ὑπερδύτης. superare.
 Ὑπερδύτης. μ. ὁρμή. π. αἶμα. superfluo.
 Ὑπερδύτης. ior. i. satisfactio.
 Ὑπερδύτης. τὰ. pro mortuis
 soluere.
 Ὑπερδύτης. pœna, uindicta.
 Ὑπερδύτης. s. perleuis.
 Ὑπερδύτης. ualde gauisi sunt.
 Ὑπερδύτης. intermitto.
 Ὑπερδύτης. μ. ὁρμή. π. αἶμα. ὁ
 Ὑπερδύτης. ualde impleo. Actiu. ac-
 cusatiuo.
 Ὑπερδύτης. s. i. ualde gloriosus.
 Ὑπερδύτης. pr. aualere.
 Ὑπερδύτης. postulo, interpello.
 Ὑπερδύτης. plus sexcentis.
 Ὑπερδύτης. effusis laudibus prosequor.
 Ὑπερδύτης. plus quàm oportet comedo.
 Ὑπερδύτης. superiecerant arma.
 Ὑπερδύτης. suppedito.
 Ὑπερδύτης. egregiè, supra modum bene,
 ὑπερδύτης.
 Ὑπερδύτης. dicuntur clarissima o-
 pinione præditi, quasi qui maximè
 aliqui esse uidentur.
 Ὑπερδύτης. intercedo. Genit.
 Ὑπερδύτης. super optime.
 Ὑπερδύτης. supero, emineo, uinco. Item
 defendo, protego. Accusatiuo aut
 genit.
 Ὑπερδύτης. præstans.
 Ὑπερδύτης. ex tabulato.
 Ὑπερδύτης. ὁ. i. tabulatum.
 Ὑπερδύτης. uehementer admiratus
 sum.
 Ὑπερδύτης. quàm suauissimè.
 Ὑπερδύτης. ualde letor.

Υπερῖκεσας. transilisti.

Υπερῖλιπίσις. ἰ. decrepitus, etas extrema.

Υπερῖλις. nos. ὁ. decrepitus.

Υπερῖμεια. as. ἰ. excessus, dilatio ultra praescriptum diem, dies in quam iudicatum quis facere debet. Ἀναδὼν αὐτὸν ὑπερῖμειας, dicebani comiter diem praestitutum prorogare.

Υπερῖμυρος. s. praeteriens diem promissum, qui in mora est. Iungitur autem genitiuo. Lucian. ἰπερῖμυρος τὴν προθυσίαν, qui iam elapso tempore non praestitit quod spondit, qui ad diem non satisfacit: atque eam ob causam alio uocabulo ἰπερῖθυσμὸς dicitur, ὅτι ὑπερῖπροθυσμὸς etiam. Et ὑπερῖμυρος τὸ ὄφληματος, qui ad diem praescriptum non soluit. Hos Romani nomina tarda uocabūt. Λαμβάνει ὑπερῖμυρος τὸν δικασθέντα, τὸν κτηνὰ τῶν αὐτῶν λαμβάνει, ἢ ἄψω. In possessionem bonorum eius mitti, qui intra diem non adfuit, aut rei iudicatae non paruit. Υπερῖμυρος ἂν ὑπερῖθυσμὸς τινὰ, de eo dicitur, qui acerbe, id est πικρῶς ἂν ὑπερῖθυσται. Bud. Com.

Υπερῖω. ῥω. μ. ἰσθ. π. κκα. ultra uirum possum, excello, extollor animositate, superbio. Neutr. absol.

Υπερῖω. ῥω. ὁ. magnanimus, uirilil, superbus, ualidus.

Υπερῖ. ῥω. subleuauit, exarsit.

Υπερῖσα. superabit, ab ἵκμη.

Υπερῖφαιδωμια. μ. ὁσθ. μ. π. κκα. superbio. Depon. absol.

Υπερῖφαιρία. as. ἰ. splendor, superbia, insolentia.

Υπερῖφαιρος. s. ὁ. superbus, praclarus, sublimis, excelso animo.

Υπερῖχλω. μ. ἰσθ. π. κκα. ualde resono. Neutr. absol.

Υπερῖχλω. demiror.

Υπερῖματῖς. pluris licet et supra omnibus, ὑπερῖπαν, ὑπερῖμυμ. Bud. Comment.

Υπερῖματῖς. uocatur melior allata cōditio in pacto additionis in diem.

Υπερῖ. desuper.

Υπερῖ. praeter numinis uoluntatem.

Υπερῖματῖς. supra modum calescere. (cis.)

Υπερῖ. ἰ. dilatio, suplatio, indu.

Υπερῖ. ἰ. ὁ. superlatiuus.

Υπερῖ. praecurro, uinco, ὑπερῖχλω.

Υπερῖ. superfilio.

Υπερῖ. s. ὁ. clatus, magno animo.

Υπερῖ. lapis ostij superior, superliminare.

Υπερῖ. despicere. Genit. uel accus.

Υπερῖ. extollitur.

Υπερῖ. abettare, tremere, extendi, ἀνατάσσει, cōcui. ὑπερῖ. pedes citò mouebantur propter letitiam, ὑπερῖ.

Υπερῖ. ἰ. hyperina, id est effata propter nimium partium, tenuis, exilis, nimium purgatus. nam ἰσθ. est euacuatio, attenuatio.

Υπερῖ. supernè uolo.

Υπερῖ. tuor.

Υπερῖ. praepotens, impotens, ὑπερῖ.

Υπερῖ. Hyperion, solis epitheton, ab ὑπέρ, ὅτι, eo.

Υπερῖ. eximie euacuatio.

Υπερῖ. immodica purgatio, cum mulieres plus iusto purgantur: cui opponitur τὸν ἡμῶν, quae est suppressio mensium.

Υπερῖ. supra discumbens.

Υπερῖ. supra discumbens. τὰ. frus. fluosissima, Theophr.

Υπερῖ. supra discumbens.

Υπερῖ. ualde deridendum.

Υπερῖ. carmē, quod syllaba,

Ὑπερίστ. dilectus, amatus, *μερόμ.*
 Ὑπερόψ. *ιστ. ἰ.* superbus, superciliosus.
 Ὑπεροχ. *ιστ.* præstātia, excellentia, summitas, sublimitas, dignitas, prerogativa, exuperantia, praualentia, amplitudo, primæ partes, *ἀνιστορία.*
 Ὑπεροχος. *υ. ὀ.* egregius, maior.
 Ὑπεροψία. *ασ. ἰ.* superbia, despicientia, fastus.
 Ὑπερπαθίσ. ualde affectus, commotus, dolens, *μεπαθίς.*
 Ὑπερπαρ. supergredi, *παρόλας,* excellere.
 Ὑπερπιδάδω. *μ. δόω. π. ανα.* superabundo.
 Ὑπερπιδίω. *ὀ.* conculco, transgredior, transilio.
 Ὑπερπύπτω. ultra scopum iaculor, *ἀνιστορίσ.*
 Ὑπερπύπτωμι. *μ. ἰσώ. π. ανα.* superimpleo.
 Ὑπερπιδίτης. pradiuites.
 Ὑπερπονάρ. plusquàm oportet laborare
 Ὑπερπονός. *α.* labore confectus.
 Ὑπερπύμω. superuolo. Depon. absol.
 Ὑπερπύρρος. igneus, magnopere calidus.
 Ὑπερπύρρον. inde *ἰναόπυρρα.*
 Ὑπερπύω. *μ. δόω. π. ανα.* superfluo.
 Ὑπερπύρρως, *ῥ*
 Ὑπερπύρρως. dicuntur quæ corpulentiora iusto sunt.
 Ὑπερπύρρως. carnis exerescentia.
 Ὑπερπύρρως. *υ. ὀ.* supremus, summus.
 Ὑπερπύρρως. suprateelum.
 Ὑπερπύρρως, *ῥ*
 Ὑπερπύρρως. *μ. ἰσώ. π. ανα.* supero, superextendo, circumuenio. Actiuum accusatiuo.
 Ὑπερπύρρως. *οι.* ampliores numeri.
 Ὑπερπύρρως. *ιστ. ὀ. ἰ.* exterminus, *ἀνιστορία* *ἀνιστορία.*

Ὑπερπύρρως. exterior, *ἀνιστορία* *ἀνιστορία.*
 Ὑπερπύρρως. altum, *ἀνιστορία.*
 Ὑπερπύρρως. *ἐξωτερικά.* carnes exteriores, carnes quæ in uictima forinsecus obiacent, ut *ἰνατά* quæ intus.
 Ὑπερπύρρως. superior sum.
 Ὑπερπύρρως. *α.* ligna quædam eminentiora cirtus, super quibus res locantur.
 Ὑπερπύρρως. postremum, recens.
 Ὑπερπύρρως. *υ. ὀ.* superior, *ἰνατά,* *ἀνιστορία.*
 Ὑπερπύρρως. artificiosus, *σπευδόμενος.*
 Ὑπερπύρρως. prolongo, differo.
 Ὑπερπύρρως. tardus. Sic
 Ὑπερπύρρως. *μ. ἰσώ. π. ανα.* superimpono, submitto, praepono, *τιμῶ.* Item differo, id est prolongo. Actiu. accusatiuo.
 Ὑπερπύρρως. supramodum olere.
 Ὑπερπύρρως. transcurro, depopulo.
 Ὑπερπύρρως. aqua inundans, nimis aqua repletus.
 Ὑπερπύρρως. fuluus, subrubeus.
 Ὑπερπύρρως. supinus, resupinus.
 Ὑπερπύρρως. *μ. ἰσώ. π. ανα.* includo phalanges. Vnde *ἀνιστορία* *ἀνιστορία,* cum utrinque phalanx hostibus circumfusa, aciem eorum coercet, Arriano. Eud. Com.
 Ὑπερπύρρως. *ιστ. ἰ.* magniloquentia, superbia.
 Ὑπερπύρρως. *ιστ. ὀ. ἰ.* præcellens.
 Ὑπερπύρρως. *μ. ἰσώ. π. ανα.* exsollo, præsto, excello. Actiu. accusatiuo.
 Ὑπερπύρρως. *μ. ἰσώ. π. ανα.* ut bis supero.
 Ὑπερπύρρως. *υ. ὀ.* immensus, *ἰνατά* *ἰνατά,* quasi inundans & fluens ultra phialam. Item infidus, fœdisrogus, qui transgreditur iusiurandū, quod per phialas factum est.
 Ὑπερπύρρως. *μ. ἰσώ. π. ανα.* uehementer amo. Actiu. accusatiuo.

Ὑπερβόλο. effervescio, inundo.
 Ὑπερβώ. contemno, despicio, infol-
 lesco. Genit. & accus.
 Ὑπερβόρος. contemptibiliter.
 Ὑπερβώ. ovor. ὁ, ἡ. superbus.
 Ὑπερβώ. τὴν. miram, splendidam,
 egregiam. πῶς ᾤεσθαι.
 Ὑπερβώ. ior. ὁ, ἡ. eximie factum, super-
 excellens.
 Ὑπερβώ. ior. ὁ, ἡ. ingens, immensus,
 eximius, egregius, ineffabilis.
 Ὑπερβώ. supra modum inflatus
 sum.
 Ὑπερβώ. imascor.
 Ὑπερβώ. mirum in modum, egregie,
 incredibiliter, ἄρᾳ.
 Ὑπερβώ. alit̄ clamo.
 Ὑπερβώ. ior. ὁ, ἡ. exuperans, plenus.
 Ὑπερβώ. idem.
 Ὑπερβώ. μ. ὁδῶ. π. ὕμῳ. exubero,
 effundor.
 Ὑπερβώ. biliosum esse, ualde irasci.
 Ὑπερβώ. ov. ὁ. supra modum iratus.
 Ὑπερβώ. accedo. Item assentior, per
 obreptionem me alteri captiosē sub-
 mitto, Luciano. Quintil. ad uerbum
 subeo dixit, Interim uero (inquit) fal-
 lendus iudex, & uarijs artibus sub-
 eandus est. ubi enim hic dolum deno-
 tat, quemadmodum & de ὑπὲρ di-
 ctum est. Item obsequiose colo, ali-
 cui me uendito, & cum obseruo, ἄ-
 παρτα, Andoc. Τὸ ὑπὲρ, quod in
 mentem uenit. Bud. Com.
 Ὑπερβώ. inuoluitus arte alieno, ultra
 facultates suas obaratus.
 Ὑπερβώ. ov. exuperans tempus.
 Ὑπερβώ. palatium.
 Ὑπερβώ. calamitas, νόσος.
 Ὑπερβώ. retro cesserunt, recti stete-
 runt, inapetum fecerunt.
 Ὑπερβώ. ἡ. palatium, tabulatum, lo-

cus editus, palatium, cenaculum.
 Ὑπερβώ. exolefscens, quod tempus
 suum excreuit.
 Ὑπερβώ. τὴν. ὑπὲρ τὴν. ὑπὲρ.
 Ὑπερβώ. ὑπὲρ τὴν. ὑπὲρ. supposuit, subiit, su-
 stinuit, promisit.
 Ὑπερβώ. sub dio serenus, tranquillus.
 Ὑπερβώ. ov. ὁ. subditus, obnoxius,
 reus, sons, ὑποδουλος.
 Ὑπερβώ. μ. ὑπὲρ. π. ὑπὲρ. submitto,
 sustineo, subsisto, adhibeo, recipio,
 luo. Item occupo, opprimo. Vnde
 de ὑπὲρ τὴν. ὑπὲρ, praeberet manum
 seu porrigere, apud Lucianum. Δι-
 αλῶ ὑπὲρ, causam dicere. Alia
 quando ponitur pro prudenter ago.
 Ὑπερβώ. μ. ὑπὲρ. ἡ. propinqua partui.
 Sumpta metaphora à ficis immixtis
 psemibus uermiculis iam maiore
 scentibus.
 Ὑπερβώ. depositum ad usuram.
 Ὑπερβώ. v. ὁ. obediens, morigerus.
 Ὑπερβώ. μ. ἡ. idem quod ὑπὲρ, hoc
 est cedo.
 Ὑπερβώ. subiit, ab ὑπὲρ.
 Ὑπερβώ. v. ὁ. &
 Ὑπερβώ. sub uento expositus, sub-
 uentaneus. Vnde ὑπὲρ τὴν. ὑπὲρ,
 subuentaneum, hoc est, inefficax
 ouum, quod citra coitum aditur,
 sed ueneris imaginatione. Appella-
 tur & zephyria oua, Pliniorib.
 10. cap. 30.
 Ὑπερβώ. ἡ. ἡ. barba, pili circa labia.
 Ὑπερβώ. ov. ὁ. iuuenis incipiens bar-
 bescere, pubescens.
 Ὑπερβώ. ov. ὁ. ualde splendidus.
 Ὑπερβώ. ἡ. ἡ. seruitium, obsequium,
 obseruantia, officium, administratio.
 Ὑπερβώ. ov. ὁ. remus, asser sedis, pel-
 lis tanquam puluimus in quo remex
 sedet.

circumscriptionem. Est & fucus apud Lucianum, quo oculos sublinunt, qua dictione Herodian. lib. 4. pro figurato dicto & ridiculo usus est. Bud. Com.

Υπογράφω. à manu seruus, amanuens, qui dictata excipit.

Υπογράφω. μ. ψ. μ. π. α. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ. ι. κ. λ. μ. ν. ξ. ο. π. ρ. σ. τ. υ. φ. χ. ψ. ω. fucus uel ceruus illinor. Accipitur etiam pro fusio acrius.

Υπογράφω. μ. α. ψ. π. α. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ. ι. κ. λ. μ. ν. ξ. ο. π. ρ. σ. τ. υ. φ. χ. ψ. ω. subscribo, id est probo & assentior, astipulator, apud Demosthenis interpretem.

Item τὰ ὑπογραφήματα γράφω, id est dictata excipio. Item primis lineis deformat, & prima manu aliquid in formo, & lineamenta duco: προσγράφω, hoc est, pueris qui docentur scribo. Plac. in Protag. & de Leg. 4. Est etiam commentarium rerum scribo, quarum historiam alij postea enarratius scribant, et ornamentis luminibusque orationis additis absoluant & expoliant, Isocr. περὶ εὐδαιμονίας. Præterea designo, destinoque et facendum propono & instituo. Gregor. in Iul. τὰ δὲ ὑπογραφήματα, instituebantur, destinabantur. Bud. Com.

Υπόχρητος. α. ο. qui est subadunco naso.

Υπόχρητος. α. ο. propinquus, recens, quasi sub manibus. γοῦν γὰρ αὐτὸν χάρης.

Υποχρίματα. propinquisimè.

Υποδαίρια. τὰ. torques, monilia colli.

Υποδακρυῖον. μ. υ. ο. u. sublacrymor.

Υποδακρυῖον. & calceatus.

Υποδαίριος. λ. ο. σ. ο. infimus, indigens, timidus.

Υπόδειγμα. α. β. γ. δ. exemplum, signum.

Υποδείδω. μ. ε. ο. π. α. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ. ι. κ. λ. μ. ν. ξ. ο. π. ρ. σ. τ. υ. φ. χ. ψ. ω. timeo, subue-reor. Actiu. accus.

Υποδεικνύω. μ. ε. γ. π. α. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ. ι. κ. λ. μ. ν. ξ. ο. π. ρ. σ. τ. υ. φ. χ. ψ. ω. præmonstro, demonstro per ratione & exempla.

Υποδακρυῖον. subue-reor.

Υποδακρυῖον. subtrepidans.

Υποδείξας. qui probauit.

Υποδιδάσκω. subito, ex improviso appareo.

Υποδείξας. α. σ. ο. susceptio.

Υποδείξας. α. ο. o. susceptor.

Υποδαίριος. monile, torques, ornatus muliebri.

Υπόδειγμα. pignus.

Υποδακρυῖον. μ. ε. γ. π. α. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ. ι. κ. λ. μ. ν. ξ. ο. π. ρ. σ. τ. υ. φ. χ. ψ. ω. suscipio, familiariter excipio, conuiuio accipio, τὸ ὑποδείξας τὰς χάρας δ' ἔχοντα καὶ δακρυῖον, καὶ εὐνοπορεῖται, ἰσθί. Depon. accus. Bud. Com.

Υποδείξας. μ. ε. ο. π. α. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ. ι. κ. λ. μ. ν. ξ. ο. π. ρ. σ. τ. υ. φ. χ. ψ. ω. subligo. Actiu.

Υπόδειγμα. α. β. γ. δ. &

Υπόδειξας. ι. ο. σ. ο. calceus, calceamentum.

Υποδείξας. α. σ. ο. subdistinctio.

Υποδείξας. α. ο. o. subpræceptor.

Υποδείξας. μ. ε. ο. π. α. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ. ι. κ. λ. μ. ν. ξ. ο. π. ρ. σ. τ. υ. φ. χ. ψ. ω. cedo. Neutr. datiuo.

Υπόδειξας. α. ο. o. reus, obnoxius, subditus, fons.

Υποδείξας. & ο. pellibus induus.

Υπόδειξας. α. ο. o. minister, famulus.

Υπόδειξας. ο. υποδείξας.

Υπόδειξας. ι. ο. σ. o. susceptio, receptaculum.

Est etiam epulum & conuiuium, festum. ab ὑποδείξας. Bud. Com.

Υπόδειξας. toruere, quod significat contorsionem oculorum in eum, cui irascimur. frequens dictio Homero.

Υπόδειξας. α. ο. o. toruus.

Υπόδειξας. toruitas, inimicitia, suspicio.

Υπόδειξας. ι. ο. σ. o. aliquanta acrimonia, amarus.

Υπόδειξας ministro, subseruio.

Υποδείξας. ὑποδείξας. o. seruus.

Υποδείξας. subeo. Neutr. absol. Ita

Υποδείξας. μ. ε. ο. π. α. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ. ι. κ. λ. μ. ν. ξ. ο. π. ρ. σ. τ. υ. φ. χ. ψ. ω. subeo, id est ingredior, ut subire cecum, Cas.

subire portū, Plinio. & subeo propa-
rior, succumbo, ut subire cruciatus,
Ciceroni: uel subeo, hoc est obeo, su-
scipio, ut ἐποδῖν, ἐπὶ ποδῶν ἢ κινδύνῳ,
Xenoph. quod est subire labores, pe-
ricula, Cic. Inde ponitur pro sub-
reperere, ἐκποδίσκειν, in gratiam alicuius
se insinuare, colere & obseruare ob-
sequiose, Plut. in Cas. & Polit. Ali-
quādo est subinduo, condo. Vnde ἐπο-
δῖν, ἐπὶ δῖα, agere personam Iouis,
& simulare. Sic ἐποδῖν, ἐπὶ δῖα, τῷ
ἐποδίσκειν, Aristot. Et Cic. Tusc. l. In-
ducere personam philosophi, & sibi in-
psi hoc nomen inscribere. Aliquan-
do est urinari. Lucian. ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ
ἐποδῖν, ἐπὶ ποδῶν, ἐπὶ τοῖς ποσὶ. Bud. Cō-

Ὑποδύσεις. αἱ. refugia.

Υποφωδουσ. vos. ὁ, ἡ. male olens.

Υπερδυσ. σ.δ. interior uestis, subucula.

Ὑποδύω. μ. ὕσω. ᾧ ὑποδύομαι.

Υποδωρο. or. genus est musica. Plu:
tarcho.

ὑποῖκω. concedo.

ὑποτάξις. subijctio.

Υπόσχεσις. 2. subinfectio, subinfectio, subnecio.

Ἰσολόγοι. ad tenebras.

Υπὸ ζῴων. ε. ρ. iumentum, boues, muli, equi.

Ὑποζύγια τὰ impedimenta.

Υποσύνδου. ò. subiugus, qui non am-
plius sui iuris est, Aristoph.

Ὑποζώματα, τὰ ναυὶς tabulata, Suid.

Ὑποζωννύω. μ. ἄσπ. π. αἰα. subcingo.

Actum.

Ὑπόνομα. αἰ. ῥ. *succinctura.*

Ὑποβάλλω. spe inani foueo, decipio.

$\Upsilon = \theta$. μ . fundamentum, & quasi ba-
sis.

Ὑποθερμίνω. μ. αῶ. π. αἷα. calefacio.

Actiu. accus iung.

Υπόθεσις. α. ο. subcalidus.

Ὑποβήτης. consiliarius, ἀρχηός.
 Ὑποβήτης. ὄν. ὁ. suppositiuus, hortati-
 uus, argumentatiuus.
 Ὑποβήω. ἰ. ῥάβδω, προτρέπομαι, prouoco,
 suborno, exhortor, ἐπαλάφω.
 Ὑποβήκη. γς. suppositio. Item pignus.
 Item documentum, cōsilium, adhor-
 tatio, monitū, praeceptum ad uitam
 instituendam. Bud. Com.
 Ὑποβήμοσάω. κς. ἰ. admonitio, ὑποβήκη.
 Ὑποβράσσω. turbo.
 Ὑποβρύσσω. delicio.
 Ὑποβυμία. ας. suffimentum.
 Ὑποβυμίασθαι. suffire.
 Ὑποβύμορ. ὑποβράσσω.
 Ὑποβύρα uel ὑποβυρία. ipsa ualuarum,
 cauitas & iniquitas.
 Ὑποβυρία. μ. δόσω. π. ὄνα. adulor. Neu.
 Ὑποβυρία. μ. ἴσω. π. ὄνα. guberno, in-
 tus habito, reuertor.
 Ὑποβύς. υ. uinolentus.
 Ὑποβόμω. suspicor.
 Ὑποβόω. uendico.
 Ὑποκαταίρω. repurgare.
 Ὑποκαθίδω. concedere, dimittere.
 Ὑποκαθίστημι. subleclis.
 Ὑποκαθίστημι. insidior.
 Ὑποκαθίστω. colloco, subsideo, recumbo.
 Ὑποκαίω. μ. αὐθω. succendo.
 Ὑποκάμνω. flector, conuertor, circum-
 agor, ambages fugae implico, ut ser-
 uus uel lepus fallere quarens, ὑποσφι-
 ρομαι, Xenoph. Bud. Com.
 Ὑποκακνίω. fumo, suffio.
 Ὑποκακνισμός. genus hauriendi fumi
 nidoris ue. (gluno).
 Ὑποκαλέω. praeuoro, praeripio & de-
 Ὑποκαρπύω. soporantur.
 Ὑποκαταβαίω. subingredior, descēdo.
 Ὑποκατάβωσι. secessus, concessio, πᾶς
 ἀφώριστος.
 Ὑποκατακλινάω. cedens ac sub-
 mittens sese.

Ὑποκατακλινάω. μ. ἴω. π. κα. succumbo,
 submitto me, inclino. Depon. accus.
 Ὑποκατάστασις. ε. ὁ. substitutus.
 Ὑποκαίω. ὑπὸ καῶ, subsum, reuertor.
 Ὑπόκαμω. subiaceo. Depon. datiuo.
 Ὑποκλήρω. pignora, hoc est, bona quae
 in creditum subiecta sunt & sup-
 posita.
 Ὑποκλίσσω. dehiscit, hiauit.
 Ὑποκλήρω. μ. ἴω. nuntio siue praedico
 per praconem.
 Ὑποκλήρω. ε. ὁ. subrufus.
 Ὑποκρίσις. hypocrisis etiam Latine sic di-
 cta, quod nascatur ad radices cisti fru-
 Ὑποκρίσω. fallo, cælo. (cicis).
 Ὑποκρίσω. μ. ἴω. π. ικα. diuulgo. Neut.
 accusatiuo.
 Ὑποκλινάω. declino, inclinor.
 Ὑποκλύω. repurgare.
 Ὑποκλύω. priurio, tiuillo.
 Ὑποκομψία. elegans, facetus.
 Ὑποκόω. succido.
 Ὑποκοιέω. μ. ἴω. π. ἰω. blandior, per di-
 minutionē loquor, remodiosam spe-
 cioso nomine appello, aut minus in-
 iudioso, hoc est, ἀφίμω ὀνομαζέω, ho-
 nestis appellationibus rem scelera-
 tam & pudendam uelare & praetexe-
 re, Plat. de Legib. 2. & Polit. 1. Sic
 Vergil. Coniugium uocat, hoc prate-
 xit nomine culpā. Xenoph. ἀπομν.
 2. contrario modo accipit pro inui-
 dioso nomine appellare. Depon. ac-
 cusatiuo. Vnde
 Ὑποκοιέω. ατος. ῥ. diminutio, mala-
 rei integumentū, & speciosa appel-
 latio, auribusq; blandiens. Bud. Cō.
 Ὑποκοιέω. idem.
 Ὑποκοιέω. ε. ὁ. diminutiuus.
 Ὑποκρίω. μ. ἴω. resono, respondeo, ad
 gratiam adsono.
 Ὑποκρίω. ε. ὁ. craterula.
 Ὑποκρίω. diminuerē.

ὕψις. ὤ. ἰ. *lubricus.*

Ὑπόληνος. ov. ὁ. gulofus.

ὑπολόγισμα, σ

ὧς ποτὶς ὁ μ. ἰσ. π. ια. suspicor, præ-
 texo, simulo. Item cogito, repuo,
 aestimo, rationem habeo, ὡς ἔχ.
 ὑπόθεσις ποτὶς μ. α. Demosth. περὶ συ-
 μψης ὑπὸ δόξανδρ, ὡς οἱ ἐπὶ τῶνδε
 ποτὶς ἀμ. νοι, Iniuriarum prateri-
 tarum rationem nullam habentes in
 his rebus, quæ fidei uestre permisse
 sunt, hoc est mutuas non reputan-
 tes. Vnde

ἡ τιμή. s. reputatio, estimatio, ut in
 μισθὶ ὑπολόγισθαι, flocci facere
 ὁ τὸ μοι ὑπόλοος γίνωται, Hoc mi-
 hi ad salutem cedit, Hoc iure impu-
 tare alijs possum. Athen. lib. 9. οἱ τοί-
 τὰ στίβια παρὰ τῷ βασιλεῖ αἱ ὑπόλο-
 ος λαμβάνουσι, Isti à rege accipiunt
 uictum, qui in stipendia cedit, & im-
 putatur. Bud. Com.

Ὑπόλοιποι. *residui, relictī.*

Υπολύδης. canis genus est, de quo
Plutarchus in Mus.

Ὑποπόδιον. solio: proprie calceamenta.

Ὑπομάσιος. εν. ὁ. infans adhuc lactens.

Ὑπομαρτυρῶς ὁ, ἡ. aptus, expeditus.

Ὑπόμαρος. ov. subinsanus, uccors.

Ὑπομάστιος.ον.ὸ. λαΐτης.

Ὑπομβρον. *madidum*, ὑπόπνρον.

Υπομαρτιάω. μ. ἀν. π. ακα. subrideo.
Neutrum absol.

Упомѣну. ѿ. sustentatio.

ἔπειθε· μ. φῶ. expecto, fero, suslineo,
 hoc est animum inducere possum,
 ἀνίσταμαι: quod uulgo dicitur animum
 cor habere possum, et cum accu-
 satiis constringitur. Demosth. οἱ καὶ
 τὴν χεῖρα καὶ τὴν πόσιν ἰσχυροὺς ἐπὶ τῇ
 μάχῃ. Bud. Com. (συν.

ὑπομιμνήσκου. *concrectare*, ὑπομνήσκου

Ἰπποκρίτης. μ. ἑσθ. π. κα. τέτοιο.

*suggero, in memoriã reduco. Acliv.
accusativo.*

Ὑπόμνημα. ατος. ῥ. recordatio, cōmen-
tarium, monumentum. Bud. Com.

Υ = μνηματιστής, οὐ. ὁ. legens cōmentaria, à consilijs, admonitor.

Ὑπομνηματίσματα. commentarior.

Ἐπισημασμένως. οὐ. δ. decretum, reges-
tum, commentum.

Ὑπομνηματίζω. à commentarijs.

ὑπομνήστω. *commonefacere.*

Ὑπόμνησις. 105. ἢ. *monitio, recordatio.*

ὧν ἡμεῖς. certamen profero, compe-
 rendino, causam differendam cen-
 seo & peto, & quod minus iudicetur
 intercedo, prorogo, in aliud tempus
 rejicio. Id est ἡμῶν τῶν ἀντιπάλων
 καὶ τῶν ἁπλῶν προέσται ἀποδυναμίας ὁ
 λόγος. Bud. Com.

Υπομονή. ἡ. ἡ. patientia, expectatio,
requies.

Ὑπομονικός. οὐ. ὁ. patiens.

ὑπομόχλιον. ου. ᾧ. κείτῃς.

Ὑπομύσματος. *fatidus, odiosus.*

Ὑπαρῖομαι. μ. ἴμασι. defraudo, decipio.

Υπ. νῆον. subiectum Ncio monti Thra-
ciae, uel ut alij itacæ, locus arborum
plenus, ad quas naues religabant.

Ὑπονοῶ. μ. ἴσθ. π. κκ. suspicor, suspectum habeo. Αἰτιῶ. accus.

Υπερβαίνω. adultero, corrumpo.

Ἰσότης, as. ἡ. suspicio. - Item super-
bia, confidentia. Est etiam figura,
cum aliud dicitur quàm audiens ex-
pectabat, ut illud Aristoph. ἰσότης
ἐν ἰσότησι καὶ ἐκκρίσας.

Ὑπομονή. cuniculos facio.

Уповоми. ѿс. и. франз, cloaca.

Υπονοεῖται. μ. ἢ non. redeo, titubo, aberro,
grauor senectute.

ὑπερέσω. pungo, conficio.

Ὑποξυῖς. peregrina commemoro.

ὑποξω. μ. ἴσω. π. κκα. perfectè sculpo.

Neutr. accus.

- Ὑποβλός. ὁ. subligneus, adulterinus.
 Ὑποβράς. μ. ἰσθ. subrado.
 Ὑποβρε. subrafus, incuruus, humilis.
 Ὑποβρε. νεσ. acuminatus.
 Ὑποβύς. ὁ. ὑποβύς. Accipitur etiam
 pro alluo & praterfluo.
 Ὑποβρύς. pro ὑποβρύς.
 Ὑποπατῆρ. uentrem deijcere.
 Ὑποπίψα. ατ. ἰ. humiliatio.
 Ὑποπίλος. qui est colore subliuescere.
 Ὑποπίμνω. clanculum submitto, sup-
 pono, suborno, furim ablego.
 Ὑποπίπλησις. ὁ. percussus meum, terri-
 tus, attonitus, subiectus.
 Ὑποπίπλησις. idem.
 Ὑποπύασις. μ. ἰσθ. π. αἰα. maturefco,
 cresco, nigresco. Neutr. absol.
 Ὑπόπρος. ὁ. subpetrosus.
 Ὑποπίσω. μ. ἰσθ. π. αἰα. &
 Ὑποπίσω. ἰσθ. ἰσθ. exprimo, sugillo, ui-
 supero, derogo, castigo, elido, humi-
 lio, siccum & squalidum reddo. A-
 ctuum accus.
 Ὑποπίπλωμαι. plenus sum, impleor.
 Ὑποπύραω. incendere.
 Ὑποπίρω. inebriari clanculum.
 Ὑποπίσω. subiaceo, succumbo. Neutr.
 datiuo.
 Ὑποπύσις. νε. ἰ. subiecta monti πύσις
 Ὑπόπυλος. ὁ. stratus.
 Ὑποπύλοισι. oi. replicati numeri.
 Ὑπόπυλος. ὁ. plenus.
 Ὑπόπυλος. idem, Atticè.
 Ὑποπύλοισι. μ. ἰσθ. π. αἰα. impedio.
 Ὑπόπυλος. ὁ. scabellum.
 Ὑπόπυλος. ὁ. suppedaneum.
 Ὑποπύσις. οὐ. ὁ. simulatus.
 Ὑποπύσις. ὁ. ὑποπύσις, id est mihi
 auctor, ad auctoritatē meā fidemq̃
 traho, occupo, cōcilio mihi, dicto au-
 dientem mihi reddo, subigo & subiu-
 go mihi. Item simulo, ὑποπύσις,

πρὸς τοῦ μ. Bnd. Com.

- Ὑπόπυλος. ὁ. subcanus.
 Ὑποπύσις. subiectus.
 Ὑπόπυλος. ὁ. pedes habens.
 Ὑπόπυλος. ὁ. forma navis.
 Ὑπόπυλος. οὐ. ὁ. pennatus, leuis, celer.
 Ὑπόπυλος. μ. ἰσθ. π. αἰα. &
 Ὑπόπυλος. μ. ἰσθ. π. αἰα. suspicor, uere-
 or, & suspectū habeo, dub. io, puto,
 coniecto. Actiu. accus.
 Ὑπόπυλος. μ. ἰσθ. π. αἰα. formido, reue-
 reor. Neutr. accus.
 Ὑπόπυλος. ὁ. suspectus, inimicus.
 Ὑπόπυλος. concidentia, ruina.
 Ὑπόπυλος. mali in oculo abscessus cor-
 nee, cum pus in cornea membrana
 colligitur, purulentum.
 Ὑπόπυλος. οὐ. ὁ. succensus, subiratus,
 subrufus, subrubicundus.
 Ὑπόπυλος. ὁ. montis excessus, siue emis-
 sionia. Et Ὑπόπυλος, sub monte sitiū.
 Ὑπόπυλος. ὁ. qui obscure per nasum lo-
 quitur.
 Ὑπόπυλος. paruū promontoriū, Ὑπόπυλος.
 Ὑπόπυλος. consuo, compono.
 Ὑπόπυλος. ὁ. breuem uisum habēs.
 Ὑπόπυλος. μ. ἰσθ. π. αἰα. serpo. Neu. abs.
 Ὑπόπυλος. οὐ. ἰ. ovis habens agnum,
 grauida ovis.
 Ὑπόπυλος. radix, subiectū radici, quod
 est infraradicem.
 Ὑπόπυλος. barba ea quae sub naribus
 enascitur. Dicitur etiā πρὸς τοῦ μ.
 Ὑπόπυλος. μ. ἰσθ. strido.
 Ὑπόπυλος. contubernales, Ὑπόπυλος.
 Ὑπόπυλος. clam fodio, cumculos ago.
 Ὑπόπυλος. horreo. Actiu. accus.
 Ὑπόπυλος. sub monte situm.
 Ὑπόπυλος. μ. ἰσθ. π. αἰα. suffodio. Actiu.
 accusatiuo.
 Ὑπόπυλος. ὁ. leuiter purpureus.
 Ὑπόπυλος. saltationē choro canēti accē-
 modare, πρὸς τοῦ μ. πρὸς τοῦ μ. Athe. vnde

Ὑπόσπονδος. s. ὁ. socius, confederatus.

Υποσολή. ὑ. ὑ. repressio, subtractio,
fuga.

fuga, submissio, timiditas, & metus
non plane nec ingenu. loquens, &
prauaricatio.

Υποστέφυμι. substerno.

Υποστέφυος. s. i. dux secundarū partiū.

Υποσπυγιάσις. s. secundum locum
ab imperatore obtinentes.

Υποσπύρομαι. ἢ ὑποσπύρω, flexu fallo.
Inde factum, ut ὑποσπύρομαι sit ὁ
ἀλῶν, & fugitando ludificari.

Υποσπύρω. μ. ἰψω. π. α. accedo, postli-
minio reuertor, ἀνασπύρω. Neut. absf.

Υποσποφύ. ἰς. i. ius postliminii, impostu-
ra, ὡς ἀπὸ τῆς ἀνάδωσις, quæ etiam
σποφὴ dicitur.

Υπόσποφ. reuersus, redux.

Υπόσπωμα. stragulum, qd substernitur.

Υποστέμνυμι. μ. ἔσω. π. α. α. substerno.

Υποτίσω. substringo.

Υποσπύρος. confusè, nullo ordine.

Υποσπύρομαι. s. incongruus.

Υποσπύρω. retraho.

Υπόσπασμα. ruptio uenæ ex ictu & pla-
ga plerumq; proueniens, ὃς τὸ σπᾶσ-
ται.

Υποχέτω. detineo. Aftiu. accusf.

Υποχέω. suslinere, suspicari, reposece-
re, ὑποβύω, ὑποβύω, ἀπαυλῶμαι.

Υπόχσις. ἰος. i. promissio, professio.

Υπόχσμαι. ἢ ὑποχέμαι. promitto.

Υποχέω. s. sponsonem faciens.

Υποταγῆ. ἰς. i. subiectio, submissio, sub-
iugatio, obedientia.

Υποταγῆς. s. i. subligatus.

Υποτακτικός. s. i. subiuñctiuus.

Υποταρῶ. conturbo, terrefacio.

Υποτάω. μ. ἔσω. π. α. α. subdo, subiu-
go, subijcio, subigo. Aftiu. accusf.

Υποτάσσομαι. subditus sum, obedio.

Υποτίνομαι. ἀρτὶ τὸ ὑποτίνομαι. praten-
do, oppono, προσχέω, offero. Plato
posuit pro eo, quod est interrogando
& disputando proponere & exponere

re. Sic etiam

Υπὲρ τῶν. ἢ προτέρων, ὑπεράνω, ὑπεράνω,
exhibeo, proterendo, ostendo. Vnde

Υπὲρ τῶν. linea est trigoni orthogoni,
quæ utraq; latera recti anguli com-
plectitur, Athen. li. 10. Bud. Com.

Υπὲρ τῶν. μ. ἔσω. π. α. α. soluo tributū.

Υπὲρ τῶν. ἰος. s. i. tributarius.

Υποτίνομαι. intercipio, trāsitu arceo.

ὑποτίνομαι τὸς ἑαυτὸς, ἢ ὑποτίνομαι,
aufero, & præcido tempus.

Υποτίνω. μ. ὑποτίμωμαι. π. ὑποτίμωμαι.
præcido, incido, succido, prauenio,
dolosè succido uel præcido. à corijs,
quæ si obliquè succidantur crassiora
apparent.

Υποτίμωμαι. μ. ἰδωμαι. π. α. α. suppone-
re uel suppositare, hoc est uelut sub-
iectum ponere, ut ὑποτίμωμαι παρὰ
ἀλγύματα ἢ ἰδωμαι, Ponens exemplares
rerum formas, quas ideas appellāt,
Plur. in Platon. quæst. Et est minus
quàm ὑποτίμωμαι, quod est pro com-
perito ponere. Inde pro constituē,
re ponitur, & quasi ἀπομαρτύνω, Ari-
stot. τῶν ματὰ τὰ πρὸ. 9. & apud eum-
dem, ὅτι καλῶς ὑποτίμωμαι, Quod au-
tem nos rectè hoc censuimus & de-
creuimus. Ponere est apud Cic. de
Leg. Vt honesta in uirtute ponantur,
in uitijs turpia. Idem, Ponunt philo-
sophi nobis à natura nosmet esse cō-
mendatos. Huic opponitur ἀνατίμω,
id est tollo, ur, Epicurus Dei proui-
dentiam tollit. Aliquando ὑπὲρ Ατ-
τικῆς ualeat πρὸς, quemadmodum in ὑ-
πὲρ τῶν, & ὑπὲρ τῶν fit, & tunc ὑποτίμω
significat proponere, instituire. Soc.
ἵνα μὴ δυνάμει τὰ μὲν διατίμωμαι,
ὑποτίμωμαι & πρὸς τῶν ὅλων ὅτι, Cum
in exordio pollicitus sim de omnibus
dicturum. Aliquando est etiam
argumentum & materiam scribēdi

sumere. Plut. in Rom. ὁ δὲ θυμὸς ὑποτίθεται πράξεις παραδίδους. Aliquan-
do est admonere, consilium dare, hoc
est παραινέειν ἢ συμβουλεύειν, ὃ præ-
ceptiones dare doctrinæ moralis ὃ
philosophicæ, Basil. ιζ. μ. Aliquan-
do est pignori datum accipere, quod
est fœnerariis. Pigneror Latini di-
cunt, ut apud Cicer. Philip. 14. Mars
ipse ex acie fortissimum quenq̃ pi-
gnerari solet: quod est quasi pignus
accipere, ὃ sibi asserere, obnoxiiq̃
sibi ὃ debitum capere. Contrā
ὑποτίθημι, μ. ἰσθ. π. κκα. quod est debito-
ris. Pignero Latine dicitur. Signi-
ficat quoq̃, sicut ὑποτίθημι, suppono
ὃ principia pono. Item propono.
Item consulo. Legitur ὃ ὑποτί-
θημι pro suspicatur. Bud. Com.
ὑποτίμας, μ. ἰσθ. π. κκα. irrogo pœnā,
condemno. Plutarch. ὑποτίμας τὴν
δίκην αἰς τὸ δικάσαιτο.
ὑποτίμις, π. κκα, ὃ πρόφασις.
ὑποτίμιος. infans lactens.
ὑποτίμας, μ. ἰσθ. π. κκα. abscissa, præcipientes.
ὑποτινυρόω, μ. ἰσθ. π. κκα. submurmuro.
ὑποτίμας, μ. ἰσθ. π. κκα. coniecto, pu-
to, delibero. Actiu. accusf. (accusf.
ὑποτίμας, μ. ἰσθ. π. κκα. suspicor. Neut.
ὑποτίμας, μ. ἰσθ. π. κκα. subtremito. ὃ de senibus
dicitur, qui membris sunt tremulis.
ὑποτίμας, μ. ἰσθ. π. κκα. subeo. Basiliius
translate posuit pro surrepere ὃ la-
tenter insinuari. Xenoph. pro cura
su comprehendo dixit, uel fugiens
tem reprehendo. Bud. Com.
ὑποτίμας, μ. ἰσθ. π. κκα. sustineo, tremo,
præ timore fugio. Actiu. accusf.
ὑποτίμας, μ. ἰσθ. π. κκα. intritus, palmula mel-
le cōdita. Item uersutia, ingeniosa.
ὑποτίμας, μ. ἰσθ. π. κκα. subtercius, Capella inter-
ὑποτίμας, μ. ἰσθ. π. κκα. subbuteo. (prete 7.
ὑποτίμας, μ. ἰσθ. π. κκα. subtimidus, subtremitus.

ὑποφωτός, μ. ἰσθ. π. κκα. rediens, redux.
ὑποφωτός, μ. ἰσθ. π. κκα. subrotundus,
ὑποφωτός, μ. ἰσθ. π. κκα.
ὑποφωτός, μ. ἰσθ. π. κκα. per figuram
demonstro, designo, informarem ali-
quā, hoc est, summaria descriptione
designo (quod ὃ ὑποφωτός dicitur)
circumscribo, represento. Itē ὑποφω-
τός, μ. ἰσθ. π. κκα. animo uerso ὃ imaginor. He-
rodia. ζωὴς τῶν τῶν, αὐτὸς ὁ αὐτὸς ὁ
ποιοῦμαι, ἰσθ. π. κκα. Bud. Com.
ὑποφωτός, μ. ἰσθ. π. κκα. informatio, designa-
tio, dispositio. Est ὃ figura, quæ
evidentia ὃ illustratio dicitur: quan-
do res ita scribendo exprimitur, ut
uideatur deliniri, uel (ut inquit
Fab. 9.) proposita quædam forma re-
rum, ita expressa uerbis, ut cerni ui-
deatur potius quàm audiri. Bud. Cō.
ὑποφωτός, μ. ἰσθ. π. κκα. lusciosus.
ὑποφωτός, μ. ἰσθ. π. κκα. succendor. Philost. ὑποφω-
τός, μ. ἰσθ. π. κκα. succendo, comburo.
ὑποφωτός, μ. ἰσθ. π. κκα. tempestiuus qui subdi-
dit, qui respondit.
ὑποφωτός, μ. ἰσθ. π. κκα. subterraneus.
ὑποφωτός, μ. ἰσθ. π. κκα. saniei plenus, subputris-
dus, inflammatus. nam ὑποφωτός sunt
ulcera oculorum quæ non apparent.
Item dolosus, fictus.
ὑποφωτός, μ. ἰσθ. π. κκα. latenter.
ὑποφωτός, μ. ἰσθ. π. κκα. sub cælo existens.
ὑποφωτός, μ. ἰσθ. π. κκα. seruius, ministro.
cum datiuo.
ὑποφωτός, μ. ἰσθ. π. κκα. ministerium, officium,
subsidiu.
ὑποφωτός, μ. ἰσθ. π. κκα. qui obsecrat, minister est.
ὑποφωτός, μ. ἰσθ. π. κκα. protinus ὃ commodè, ap-
posite respondet, ὑποφωτός. Cæ-
pitur etiā pro ὑποφωτός. Plut. ἀπ' ἰσθ.
ὑποφωτός, μ. ἰσθ. π. κκα. Atenim erat filius
eius. Bud. Com.

Υποφάινω. μ. αὐτῷ. π. γλα. ostendo. Affli.
 Υποφύρομαι. subsisto, labasco aut cuius-
 bo, nec firmiter nitior, sed pessum eo,
 Plur. in Sertor. Et tenorem non ser-
 uo, nec ordinem constituutum, ober-
 ro, ὑποβαλόμεαι, apud eundem in Ly-
 cur. Bud. Com.

Υποφύρομαι. οἱ. aduersarij.

Υποφύρω. suffero, subduco, transuer-
 sum rapio, id est παραφύρω. Item
 υποφύρω, id est obijcio, exprobro, Atti-
 ce, sicut de ὑπάγω, & alijs nonnullis
 dictum est, Herodia. Inde ὑποφωρᾶ
 obiectio, & ἀντεποφωρᾶ, exceptio ob-
 iectioni opposita. Est etiam uesti-
 gium fallo, & pedem aufero, ut ἰδ' ἂν
 μοι ὑπὲρ τὰς ἰσοπορευτάς, Ven-
 tus ualidus non sinebat pedem subla-
 tum figere humi. Et ἁλώα ὑποφύρω
 τα dicuntur, quæ uestigium fallunt
 prælubricitate, hoc est διγύρα, ut in-
 quit Pollux. Bud. Com.

Υποφύω. subterfugio.

Υποφύω. μ. δῶν. π. δα. sum subua-
 tes, sum antisites, ὑποφύω, χρησιμολο-
 γῶ. Vnde ὑποφύωα deducitur, quæ
 à prophetia ita differt, quòd hæc fu-
 tura prædicat, illa aut quæ uel sunt,
 uel facta iā antea sunt, exponit. Est
 etiā ὑποφύωα enarro et interpretor,
 quasi per manus acceptum. Accus.

Υποφύω. ε. ὁ. subuates, id est qui ab a-
 lio oraculum acceptū promittit. Ac-
 cipitur etiam pro ipsomet propheta,
 siue uate & sacerdote.

Υποφύω. α. τὰς, dicuntur à Dionysio
 angelorum ordines, qui diuina inter-
 pretandi munere funguntur, & quæ
 diuinitus acceperunt, aut à superio-
 ribus ordinibus deinceps hauserūt,
 infimis ordinibus quasi per manus
 tradunt: & illi rursus uiris sanctis et
 deo plenè enuntiant & prodūs, qui

etiam ob id ὑφάντορες & ὑφάρετες
 καὶ dicuntur. Bud. Com.

Υποφωτισμός. propheticum.

Υποφωμίας. α. ἱ. gene.

Υποφωτός. ο. ὁ. subditus.

Υποφωτίζω. & qui præuenit.

Υποφωτίζω. μ. αὐτῷ. prætenuo, προφωτίζω.

Υποφωγέω. subdo, interloquor, im-
 murmuro.

Υποφωγέω. μ. ἑσθ. π. ἡνα. murmuro, sub-
 missa uoce loquor, acclamo.

Υποφωτός. ε. ὁ. pæna, πρόσμωρος, ἢ διδόν
 μωρος πῶς φέρεται κατὰ νότον.

Υποφωρᾶ. α. ἱ. obiectio, sublatio. Et
 ὑποφωρᾶ, profunda & subducta ul-
 cera, ulcera quæ dehiscunt.

Υπόφορος. ε. ὁ. tributarius, ὑπάρχων, ὑπα-
 τήτης.

Υποφύωμαι. μ. ὄβμαι. π. νομαι. orior, sub-
 nascor. Depon. absol.

Υπόφωρον. adnatum, παραφωτός.

Υπόφα. submisit.

Υποφάω. candeo.

Υποφάω. remitto.

Υπόφαλος. ε. ὁ. suberatus, fictilius.
 Hinc illud prouerbiale in homines
 sub prætextu uirtutis uicia occultan-
 tes, ὑποφάλοις χυνοῖς, hoc est suba-
 ratum aurum.

Υποφάσπος. ε. ὁ. sublucidus.

Υποφάσκω. suspicor.

Υποφάειος. ε. ὁ. subditus, mancipiū, ob-
 noxius, subiectus, conductus, addu-
 ctus, mansuctus, obediens, utilis.

Υποφάδω. suffusionibus oculorum labor.

Υπόφα. α. ἱ. genus retis. (rare.)

Υποφάτω. quod subter tunicam est, id
 est subucula.

Υπόφαρος. subuiridis.

Υποφάμαλα, uel ὑποφάμαλα. ἱ. α. suffusiones
 humorū, qui inter cornæ & crystal-
 linā cōtrefcentes uisum impediunt.

Υποφάσιν. ἱ. α. præcordia.

Υπόχρεος. ὁ. ο. subditus.

Υπόχρεος. ὁ. ο. debitor. Sed sciendum quod ὑπόχρεος οὐσία à Demosthene dicitur à ὑπάρχων, ὑποτακτικός, quæ mutui aut pacti præfacta est, & satisfactio obnoxia. Ex quo fit ut ὑπάρχων ἀνὴρ dicatur non tantum obnoxius, sed etiam obnoxius, & beneficii debitor, & qui ad obsequium obstrictus est. Εὐπόχρεος χρημάτων, uel ἀρτέματα, & ὑπάρχων, κατὰ χρημα, & ὑπάρχων, Latini appellatū bona prædia & obnoxia, sponfione et fideiussione affecta. Bud. Com.

Υπόχρῳ. μ. ἰσθ. π. ιαα. lino, pingo.

Υπόχρεος. subaureus.

Υπόχρεος. subpallidus.

Υπόχρεος. α. τὰ ὑπάρχματα.

Υπόχρεος. suffusio oculorum, morbus, ὑπόχρεος.

Υπόχρεος. s. suburbidus.

Υπόχρεος. οἱ. uasa quibus oleum lychno adfundunt. Item chytropozdes, Polluci.

Υπόχρεος. τὰ. excrementa, proluuias. Sella uocantur à Plinio li. 27. hoc est excrementa, ubi fortè mendum est, quoniam uerbum sella pro excrementis accipi, præterquam à recentioribus, nusquam reperies.

Υπόχρεος. μ. ἰσθ. π. ηα. cedo, declino, & ἵσταμαι. Neutr. datiuo iungitur, cum genuino.

Υπόχρεος. τος. ἰ. discessio.

Υπόχρεος. ὁ. ο. subarenosus.

Υπόχρεος. α. ἰ. suspēctio, suspicio.

Υπόχρεος. μ. ἰσθ. π. ιαα. susfurro, murmur.

Υπόχρεος. ὁ. ο. suspectus, sursum uidēs, timidus, & alios aspiciēs, inordinatus.

Υπόχρεος. concrepo.

Υπόχρεος, &

Υπόχρεος. μ. ἰσθ. π. ααα. resupinus sum,

Υπόχρεος: quod aliquando est prosupine delicatèq me habeo & ignauiter, supinius negligentiusq ago, & ὑπὸ πτωμα, ὑπὸ πτωμα. Aliquando ut est apud Herodian. αὐτὸς ὑπόχρεος, id est Politiano interprete, Talia dicentem Marcum ita animus defecit, ut statim conticesceret, ac languore nimio, supinus in lectulū relaberetur.

Εὐπόχρεος tamen actiue ponitur apud Lucian. ἢ συμῶς προβαίνω, ἢ ὑπόχρεος ἰαυτῶ. Bud. Com.

Υπόχρεος. supinè.

Υπόχρεος. morbus stomachi est.

Υπόχρεος. ὁ. ο. supinus, quasi ὀπίσθιος. Accipitur pro socorde & deside ἢ ἀπὸ

Υπόχρεος. supinè, remissius. (130.)

Υπόχρεος. ὁ. uide suprà ὑπόχρεος.

Υπόχρεος. lubricus.

Υπόχρεος, ab ὑμῶν, sunt dilationes quæ uiciniando postulanti & impetranti, hoc est ὑποχρεὸς ἀναβασταῖ: uel dilaciones propter sonitum morbum, aut aliam legitimam causam impetratæ. Bud. Com.

Υπόχρεος. μ. ἰσθ. π. ααα. liuore seu sanguinis nota sugillo oculos, quos Græci ὑπὸ πτω uocant, macero. Inde pro coërceosive cohibeo, subigoq. Paul. ad Corinth. 9. ὑπόχρεος μὲν ὁ σῶμα ἢ ἀναβασταῖ. Aliquādo ponitur pro custodio, diligenter obseruo.

Υπόχρεος. s. sugillatū, sugillatio, liuor.

Υπόχρεος. coram.

Υπόχρεος. τὰ. pars sub oculis, id est sinus

Υπόχρεος. proprii latus montis qua parte ascenditur. Diuiditur enim mons in partes tres, in τῶμα, quod pedem, siue radicē montis significat: in ὑπόχρεος, & ἀκρόχρεος, quod cacumen siue fastigium montis est.

Υπόχρεος, etasi pro ὑποχρεὸς ὁ. ο. do mesticus, ὑπόχρεος.

Υπόχρεος.

Υδδός. nepos, υγιον &.

Υφ' αὐτῷ πρᾶγμα ποιῶσαδ. in potestas
rem suam redigere, subiugare.

Υφα. ἢ ὑφαγμα.

Υφαιμος. ου. ὁ. sanguineus, sugillatus,
sanguine subius concreto.

Υφανισμο, &

Υφανω. μ. ανω. π. αμα. compono, paro,
texo, carmino. Accusf.Υφανω. μ. ισω. π. υμα. surripio, suffu-
ror, subtraho. Actiu. accusf.Υφαισις. ιος. ἰ. diminutio, priuatio,
subductio.Υφαλος. υ. ὁ. saxum sub mari latens: uel
adiecliuē, sub undis latens. Ut mi-

Υφαμος. υ. ὁ. arenosus. (Ser.

Υφανος. υ. ὁ. textor.

Υφανία. ars textoria.

Υφανός. υ. ὁ. textorius, uillosus.

Υφανίς. υ. ὁ. textus.

Υφανία. ας. ἰ. textrix.

Υφανία. surripio.

Υφαμα. αῶς. ῥ. textura, pannus, tela.

Υφάτω. μ. αῖψω. π. αφα subincēdo. Acti.

Υφάτω. subiectus sum, suppositus.

Υφάτω. υποφά. submissa uox, inferior.

Υφάτω. ἰδωφί. concessi nemini.

Υφάτω. τῆς ὀργῆς. abstinere ira.

Υφάτω. submisit, incuruatē, ces-
sim, remisit, parcē.

Υφάτω. subijciant.

Υφάτω. ου. ῥ. lebes.

Υφάτω. subtraho, supplanio, induco.

Υφάτω. surripient.

Υφάτω. υῖος. ῥ. subunio, quæ est una ex
syllabarum passionibus nota, ab
ultima litera primæ dictionis ad pri-
mam sequentis subducta.

Υφάτω. μ. ισω. π. υμα. &

Υφάτω. μ. ισω. π. υμα. subserpo, sub-
repo. Neutr. absol.

Υφάτω. ιος. ἰ. diminutio, remissio con-

tentionis. Vnde λαθ' ἡγοῖς. huiusmo-
di enim est prauaricatoris affectus,
ut se submittere uelit aduersario.

Υφάτω. υ. ὁ. impedimentū, συμποτισμός

Υφάτω. quod in rerū naturam cadit.

Υφάτω. q. domi agit, sub tecto uersans.

Υφάτω. υ. subsistens. (stodia.

Υφάτω. ἰ. cōtextus, simbria, corpus, cu

Υφάτω. μ. ισω. π. υμα. narro, ex

pono, sub alio expōno, doceo, hor-

tor, suadeo, & dicto, auihor sum, da

co. Item præco, ut ὑφάτω ἰδωφί,

Plut. ut prouocare, προκησῶ. Thu

cyd. ὑφάτω ἰδωφί ἀμωφί ὑφάτω ἰδωφί

χάτω τῶν ἰδωφί ὑφάτω ἰδωφί, Eo modo

propulsare bellum conabimur à uo-

bis lacepsitum, quomodo uos prouo-

caueritis. Bud. Com.

Υφάτω. ιος. ἰ. enarratio.

Υφάτω. υ. ὁ. interpres, dux, propheta.

Υφάτω. subdimidiū. Capella lib. 6.

Υφάτω. μ. ισω. π. υμα fungor officio

aurigæ. Neutr. absol.

Υφάτω. υ. ὁ. minister, auriga.

Υφάτω. υ. ὁ. submissurus.

Υφάτω. condescendo in contentionē,

incipio contendere. Item remitto,

cedo, & decedo de eo quod tueri pos-

sim si uelim: & semper cū genitiuo,

ut ὑφάτω τῶν δικαίων τῆς ἰουρῆς, dece-

dere de iure suo. Bud. in Annot.

Υφάτω. μ. ανω. π. υμα subideo, succedo, sub

mittor. Neutr. absol.

Υφάτω. μ. ισω. π. υμα suppono, submit-

to, remitto, minuo, ὑφάτω. Actiu.

accusatiuo.

Υφάτω. subideo, fideo, pessum eo.

Aristot. Probl. διηκμῶν & ἀνὰ μά-

σα ὑφάτω ὑφάτω ὑφάτω ὑφάτω.

Et subeo, succedo, Plat. de Rep. 6.

Item subeo, id est sustineo & susci-

pio, Lys. κατὰ ἐν. Est etiam ὑφάτω

ὑφάτω ὑφάτω. Interdū ποτὶς

pro ὑπαρῶμαι, recipio & polliceor:
quo usus est & Xenophon παρ. ε.
ὅς σοι ὡ κῆρ ἰθαλῆσσις ὑπέταμαι.

Est etiā suscipio, id est aggredior,
ἀντιπῆμαι, ἀνταμύναμεν, inflicio & in
ceprio. Isocr. πρὸς ἑλπί. τὸ κρῖταισιν ὑπὲρ
ποτικαμῆσιν περὶ αὐτῶν μολῶν τοὺς.

Et pro suppono, pono, id est τίθω
ὑποτίθωμαι. Athen. οἱ δ' ἀρχαῖοι καὶ
τὰς θύας ἀνθροποφθῆς ὑποτιθέμενοι. Præ
terea sustineo, id est ἀίχωμαι, exēi
pio, non cedo irruenti. Synes. οὐδέ
ἐν τῷ πρῶτος ὑποτάς ὁπλίῳ γυμνῷ.

Hoc Livius imitatus est, iam nō fe
ras tantū subsistere, &c. Bud. Com.

ὑέτιμ. μ. ὑποτίμω. π. κκα. sustineo, pro
mitto. item in rerū naturam produ
co, subijcio, suppono, ut ὑέτισιν ὁ
θεὸς πάντα. Vnde ὑέτισσιν ὑφίστηναι,
procreatio quæ omnia constituit, à
quæ omnia habent subsistentiam.

ὑφορῶμαι. μ. ὑπὲρφομαι. π. ὑπεράραμαι. respi
cio, confydero, suspectum habeo, in
telligo, timeo.

ὑφορῶμαι. suspicor, toruē aspicio.

ὑφορβός. ὅ. ὁ. subulcus.

ὑφορμῶν. dicitur ἰ ληστὴν καὶ ναῦς. Et ὑφορ
μῶν ἀντὶ τῷ ὑποσπῶνται, sum formidolo
sus alicui ἰ ληστικῶς τῶν ὑπὲρ τῆς ὄρας
μὲν κρυπτομένην περὶ αὐτῶν ὑποσπῶνται
σιν. Synes. tamen scribit, ὅ ὑφορμῶν
δὲν οὐκ ἰσάμεν, & suspectum nobis
erat periculum non minus, terreat
nos nō minus metus ille. Bud. Com.

ὑφορμῶμαι. τὸ κατὰ πᾶν, appello ad
portum.

ὑφορῶντος. suspiciosus.

ὑφός, pro κυφός abiectio κ. gibbosus,
curvus.

ὑφῶσι. texunt.

ὑφίθεις, &

ὑφίθεις. subaquatilis, urinator.

ὑφῶμαδόν. unanimiter, ὁμοθυμαδόν.

ὑχνο. ὁ. ὁ. nox.

Υ Ψ.

ὑψαγορίω. magna loquor, μεγαλογορῶ.

ὑψαγόρευ. ὁ. altiloquus, mendax, sy
cophanta.

ὑψαγρος. ὁ. flavius βαροτία.

ὑψαυχέρης. ὁ. superbiens.

ὑψαυχίω. μ. ἴσω. glorior, ἰαέλο, μεγα
λαυχεῶ.

ὑψαίχλω. υ. ὁ. gloriosus, supinus, ela
ta ceruice incedens.

ὑψήται. numularij, argentarij.

ὑψήρην. ὁ. celsiuoculus, sublimilo.

ὑψηροία. superbia, elatio. (quus.

ὑψηροίω. μ. ἴσω. π. κκα. alit̃ loquor.
Neutr. absol.

ὑψηρόνοος. τὸ. elatio mentis, altitudo
mentis.

ὑψηλός. ὁ. altus, sublimis, quasi ὑψηρός,
ὁ αἰς ὑψος ἔρμηνος.

ὑψηλοφρονίω. μ. ἴσω. π. κκα. alit̃ sapio.
Neutr.

ὑψηλόφρων. υ. ὁ. alit̃ sapiens, super
bus, magnanimus.

ὑψηλός. μεγαλόων.

ὑψηροφής. ἱος. ὁ. ἰ. altus, sublime fasti
gium habens, celsuectus.

ὑψητός. altus, magnus.

ὑψηλός. ἱος. ὁ. ἰ. altisonans, ὑψαίχλω.

ὑψί. alit̃, ὑψοῦ.

ὑψιβάμων. alit̃ uel in alto incedens.

ὑψίβατος. ὁ. ὁ. altus.

ὑψίβημις. ὁ. ὁ. altisonans, altifremus.

ὑψίβητος. ὁ. ὁ. altifedēs, in alto trutinās
humana, gubernator supremus.

ὑψίβητος. ὁ. ὁ. habens altum caput.

ὑψίβητος. ὁ. ὁ. altus, alta cornua ha
da.

ὑψίβητος. ὁ. ὁ. altus, alta cornua ha
da.

ὑψίβητος. ὁ. ὁ. altus, alta cornua ha
da.

ὑψίβητος. ὁ. ὁ. altus, alta cornua ha
da.

ὑψίβητος. ὁ. ὁ. altus, alta cornua ha
da.

ὑψίβητος. ὁ. ὁ. altus, alta cornua ha
da.

ὑψίβητος. ὁ. ὁ. altus, alta cornua ha
da.

Υψιπύλας. s. d. altivolans.
 Υψιπύτης. qui ab alio cecidit.
 Υψιπύτης. odor. s. d. excelsus.
 Υψιπύλας. s. d. habens altas portas.
 Υψιστος. s. d. altissimus: est superlati-
 uus sine comparatiuo, ut summus
 apud nos.
 Υψιπύλας. superbus, elata ceruice.
 Υψιπύτης. comparatiuus est ab ὑψος,
 Υψιπύτης. altigradus. (Theocr.
 Υψιπύτης. ex alto.
 Υψιπύτης. in alto, ἀρσθι. (gnus.
 Υψιπύτης. s. d. excelsus, fastigiosus, ma-
 γνός. s. d. altitudo, quasi ὑψος, unde
 patet prospectus.
 Υψιπύτης. in altum leuatus.
 Υψιπύτης. in altum.
 Υψιπύτης. altè, in alto.
 Υψιπύτης. ὑψιπύτης.
 Υψιπύτης. μ. ὡς. π. ὡς. ex alto, perficio.
 Αἰτιῦ. accus. iung. ioseph. lib. 2. πρὶν
 ὑψιπύτης ἵππος ἵππων ἡλάνθας, Ante
 quàm impleret opus discessit.
 Υψιπύτης. s. d. altitudo.

Y D.

Υδαίνω. s. d. exaltatio.
 Υδαίνω. μ. ὡς. π. ὡς. pluo, rigo, humectio.
 Υδαίνω. s. d. i. porcinus.
 Υδαίνω. s. d. os quod subest antiadibus. sic
 uocatum ab imagine liuere. Alij πῶς
 πῶς αὐτὸν uocant.

Φ Α.

Φαίδω. s. d. pass. ἀφαινο-
 μαι pro ἱφάν-
 τω. appar-
 uerunt.
 Φαίδω. s. d. s. d.
 splendidiss-
 Φαίδω. splendidus. (mus.
 Φαίδω. μ. ὡς. π. ὡς. ἡ δὲ οὐκ ἔστιν ὁππότερ,
 magnus terror.
 Φαίδω. s. d. accipiter palumbarius.

Φ Α.

Φαίδω. s. d. hulus, immanis appetitus
 comedendi, similis ei quem βοιδωμῶν
 nominant. Sic etiam
 Φαίδω. s. d. uoracitas morbus, esuria
 tio, hulus canerosum.
 Φαίδω. s. d. agnus.
 Φαίδω. s. d. esculenta, epula, ἑρμῆς.
 Φαίδω. s. d. torrens.
 Φαίδω. pro φαίδω. edam. ἀφαινο-
 βοινυσίται, quod in aorist. β. ἱφάνω
 habet.
 Φαίδω. s. d. uorax, edax, comedo.
 Φαίδω. s. d. genus piscis.
 Φαίδω. s. d. marsupium, μῆστρος.
 Φαίδω. comedo. Genie.
 Φαίδω. s. d. fleto, γῆρας.
 Φαίδω. s. d. lucubat. (bus solis.
 Φαίδω. s. d. Phæthusa, una ex filiis
 Φαίδω. μ. ὡς. π. ὡς. luceo, ardeo.
 Φαίδω. s. d. Phæton, solis epitheton.
 Φαίδω. s. d. lucidus, speciosus, tenuis,
 subtilis.
 Φαίδω. μ. ὡς. π. ὡς. ostendo, luceo. Αἰτιῦ. accu.
 Φαίδω. s. d. splendidus.
 Φαίδω. s. d. ferēs lucē mortalibus.
 Φαίδω. s. d. luciferens, lucifer.
 Φαίδω. s. d.
 Φαίδω. s. d. appereo.
 Φαίδω. s. d. dic, ἀφαινο-
 Φαίδω. s. d. fusca, subnigra. fuscus et
 nim color medius est inter album et
 Φαίδω. s. d. nigrum
 Φαίδω. s. d. clarus, fortis.
 Φαίδω. s. d. clarus, alacer, lauius, illu-
 stris, purus, manifestus.
 Φαίδω. s. d. speciositas, alacritas.
 Φαίδω. μ. ὡς. π. ὡς. exhilaro. Αἰτιῦ.
 Φαίδω. s. d. alacer fio. (accus.
 Φαίδω. s. d. diuinus.
 Φαίδω. s. d. tertum reddo, polio, expur-
 go, exhilaro. Αἰτιῦ. accus.
 Φαίδω. s. d. s. d. aspectu formosus.
 Φαίδω. s. d. splendi, niuē.

φᾶρ, dicerent, φᾶντα, Aeolick.

Phil. dicrem.

Φαιός. ὁ.δ. levis, splendidus, cōtumax,
efficax, uigens.

Θαυμ. pro θαύμα, uel ἱερουργ. (ideo.

ⲡⲁⲣⲁⲛⲓⲥ. decipio, seduco, cōuicior, ir

Quod n. iustum est, apparet, uidetur.

Φανόλα. indusium, sagulum, ἱερσός:
quasi tota transparent ob leuitatem,
tenuitatemq̃.

Φαντοίς. ἰδοὺ. λάμπρα φασφύρῃ.

*Paſſum. μ. ἔμας. w. αμας. appaſeo, lu-
ceo, in conſpicuoſum ut omnibus ap-
paream ueluti lumen in edito poſi-
tum, uideor, oſtendor. Aliquando
pro accuſor. Depon. abſol. Inde rā
pariſſima aſtra & ſtellæ dicuntur.*

Πενδέντες καὶ ἱκκάντες. rei quos Roma
ni pendentes appellane.

Ἰστρονομία δὲ. nuncupata sunt Lacena,
quod incessu coxas retererent.

*ἄνθρωπος πᾶν. ostendere latam faciē,
agere hilari uultu, in publicū pdire,
nec se domi aut in secessu cōtinere.*

caput. clarus, lucidus.

φανύμις. propriū nomē ἑως cuiusdā.

φαίνω. μ. αὐτῶ. ἀγχα. luceo, splendo, ..
 conspicuus sum, ostendo. Insuperdum
 est deferre ad fiscum, quadruplatu-
 ras & delationes facillitare, accusas
 re. Unde τὰ φαίνοντα, bona delata.

Et ὁ παῖς οὐκ ἐμὴν ἐκτίσθη, qui cum
agit & non peragit.

• αἰς. ἰ. ὁ. fuscus, pullus, uīros, mustel
linus, ὄνταρος. uide φηά.

☉auror. ē. i. uel ☉auror. luminosus, lucēs.

Item urbs Creta, & promontorium
Gortynis.

Μάστιγος. ἢ τὸ manipulus fasciculus.

Φάσκιος. u. ó. *fascis.*

פאק. י. י. lens legumen, ו' תא פאק האק
 עא, ע' פאקאק, quod oculos ledat &
 hebetet.

Φακίολοι συζάνου. *fascioli sarmenatorū.*

Φάρος. u. i. lentigo faciei, uerruca. Legi
tur quod

Φαός. ἔ. ὁ. et pro legumine, & pro len-
tiginē. Aliquādo est et uasis genus.

Phala. caput, capitis orndamentum, clausus in galea splendidus, phalera.

Φολακή κείνη. turmatim.

Φαλάνγιορ. s. ῥ. phalangium, quod est
genus aranei, quod omnibus interno
dia terna sint in cruribus.

Φαλαγγίτης. ἢ ὁ. legionarius.

Φάλαγος. ὁ. ὁ. bellicum instrumentum.

Φαλγγῶσα. exasperata, irritata.

Φάλαξ. γes. ii. internodium in digitis.

Est etiā animal araneo simile. Item phalanx agmen militare, quo Macedones uerbantur, quemadmodum legione Romani. Continebat autē octo millia armatorum: nullumq; genus aciei apud illos ualidius erat. unde et peditū stabile agmen appellabā, authore Curtio. Dicitur autem uel *ἡ πεδὴ* τῶν *παιδῶν*, hoc est à propius accedendo, uel *ἡ πεδὴ* τῶν *παλίων*, quod claudum significat. Politianus testudinem interpretatur, ut apud Liu. Galili testudine facta confecti stabant.

Φάκαιρα. sc. i. balæna, quæ et phocæna;
uel tirsio interprete Theodoro. Item
cicindula, lampyris, quæ noctu lucer
nis aduolat, κατὰ τὴν πῦρ ἀνιόν.

Φαλαίρα, loca nuda, nullis herbis aut
plantis uestita, quæ Latini glabra
ita uocant. Sunt & nymphae quæ
dam hoc nomine appellatæ.

Φάλακρον. σ. τ. promontorium Ida.

Φαλακρός ὁ δ. caluus. παρὰ τὸ φαλὸν, hoc
 est λαμπρὸν ἕλκν· κέρα: Vel quasi ὁ τ.
 ἄκρον ἕλκν φαλόν, id est latuū. Φαλακ-
 κρὰ Hippocrati, sunt cū leuore totius
 φαλακρότης. ὅς. caluitium. (da.
 φαλακρούς. caluescunt.

Φάλαξ. αμα. αἶς. ῥ. caluitium.
 Φάλαρα. phalera Latinis dicuntur, a
 mutato ine, sicut τάλαρος, talentum.
 Significantur autem eo nomine or-
 namenta equorum, siue equitum ὃ
 nobilium, ἔα ῥ. φαλῶ, quod illustre
 significat.
 Φαλαίνα salarica, genus teli missile,
 quo utuntur ex falis, id est ex locis
 extructis dimicantes.
 Φάλαρις. ἰδ. ῥ. nomen proprium regis
 Agrigetinorum crudelissimi, ὃ ge-
 nus auium.
 Φαλαριστός. ῥ. ὁ. Phalaridis imperiū, im-
 manis crudelitas, imitatio Phalaridis.
 Φαλαρός. ῥ. ὁ. albus, caluus. Abij legunt
 Φαλαριώ. μ. ἄσω. π. αὐξ. αλ. (φαλαρός.
 besco, attollo, cumulo. Neutr.
 Φαλαρίων. albicans, spumofus.
 Φάλαρος. ῥ. ὁ. spumeus.
 Φαλαρός. ῥ. ῥ. ferrum galea.
 Φάλος. ῥ. ὁ. splendidus, albus.
 Φαλίω. uaneo, desipio, spumo, dealbo.
 Φάος. ῥ. ὁ. phallus, priapus, αἰδοῖορ σὺ-
 νινορ, uel ἰνῶορ ἰνίμνωρ, ἔλαρ ἰν ῥ. ῥ. ἄ-
 κρῃ σὺνινορ αἰδοῖορ, uide Suid.
 Φαλορυγός. αἶς. ῥ. caluitium.
 Φαλαρος. ῥ. προματωπίδωρ, phalera, cla-
 uis galea splendidus.
 Φάλος. ῥ. ὁ. gleba, λίφος, conus galea, αλ.
 Φαλώω. polio, splendidū reddo. (bus.
 Φαμί. opinor. Depon. accus.
 Φάμπος. dicens. Auicum est.
 Φάμ, pro ἰφίκαρ. dixerunt.
 Φάμα. dicere.
 Φάμα. lucere, apparere.
 Φανῶ. uelle, θέλω.
 Φάνα. οἱ. agni, ἄνω.
 Φανίς. uisus, qui apparuit, siue noctu,
 siue interdiu: sed φανίς noctu solū.
 Φανσὼ λήσας. approbata sententia.
 Φανρός. ῥ. ὁ. manifestus.
 Φανσῶ. μ. ἄσω. π. αὐξ. manifestus. Aclli.
 Φανρός. planti, manifesti.

Φανω. appareo, luco.
 Φάνος. ῥ. ὁ. sol, ὃ Phanes nomē uiri.
 Φαντωῦν. οἱ. manifestantes.
 Φανθίς. uide φανθίς.
 Φανίας. qui tenuis fortune cum sis,
 summas diuitias iactas ὃ simulat, ἔ
 Phania quodam eius ingenij.
 Φανίσω. μ. ἰσω. π. ἰνα. appareo, ostendo,
 manifesto. (bant.
 Φανωρ. locus quo purgamenta reijcie-
 Φανίω. οἱ. tabellariorū genus. Ale-
 xand. Genial. li. i. ca. 27. (laterna.
 Φανός. ῥ. ὁ. clarus, splēdidus, λάπαρ, fax.
 Φάνος. ῥ. ὁ. uiri nomen, interdum qui
 nuntiat aliquid.
 Φανόσεμα. μ. ἄλω. π. αὐξ. imagi-
 nor, informo, ut apud Cicer. de Nat.
 Magnā turbā cōgreget ignotorū deo-
 runt: atq; ita ignotorū, ut eos ne cōie-
 ctura quidem informare possimus.
 Φαντάω. idem, fingo, in somnis uideo.
 Φαντασία. αἶς. ῥ. imaginatio, uisio, ambi-
 tio, opinio. Et
 Φάντασμα. ὅς. ῥ. uisum, spectrum, φῶ-
 σμα. Differt autē φαντασία τῇ φαν-
 τασματι, quod hoc sit ἄλυσος ὁσα-
 ροίας, ὅλα γίνετα κατὰ τὴν ὕψην, illud
 autē est figura, aut species alicuius
 rei, quā sensu comprehensa est, reli-
 cta in mente. Itaq; φάντασμα est eius
 quod non est, φαντασία uero solum
 eius quod est, authore Suida.
 Φαντασιώδης δαμνιόν τι. uidere uisus
 demonium quoddam.
 Φαντασιός. ῥ. ὁ. phantasia.
 Φαντασιός. ῥ. ὁ. imaginatiuus.
 Φάνν, pro φανθί Doricē dicunt.
 Φάος. ῥ. ὁ. lux, lumen, ὄφθας, oculus.
 Φαραγῆδης. ῥ. ὁ. ῥ. abruptus, praeu-
 pius.
 Φάραξ. ῥ. ὁ. uallis parua, conuallis.
 Φάρα. texere, neclere.
 Φάβια. αἶς. ῥ. crassa uestis.
 Φάβια. pharetra, ἢ ἐν ἧς τὰ φέβια.

Ἰουρβίλμ.

Φαρισῆος. ὁ. phariseus, separatus, ab Hebreo pharas, hoc est diuidere.

Φαρίς. ἰδός. ἰ. ruga, ὅ φαριδάδης, rugosa: ὅ φαριδάμυρος, mæstus, fronte

Φαρμάς. μ. ἄδω. inficior, curo. (εαπατα.

Φαρμάκ. ας. ἰ. uenenum, medicina, medicamentum. (uenenata.

Φαρμακός. ὅς. ὁ. cui data est potio

Φαρμακόμου. μ. ἄδω. π. ἄμω. ueneno, incanto, medeor. Actiu. accus.

Φαρμάκω. ἰός. ὁ. ueneficus, incantator.

Φαρμακώρις. ας. ἰ. uenefica.

Φαρμάκω. μ. ἄδω. π. ἄμω. idē qđ φαρμακόμου, paro, cōdio, tingo. Acti. acc.

Φαρμάκω. ἰ. incantatrix, uenefica.

Φαρμάκω. ὁ. uenenum, remediū, medicina, pigmentū. In bonam ὃ in malam partem accipitur: quando in bonam, ἄ φέρω ὃ ἄνω deriuari dicūt

quasi ferens medelam: quando in malam, ἄ φέρω ἢ ἄνω quasi ferens tristitiam. Herodi. quando in malā partē accipit, addit adiectiuū δολιχόνορ.

Φαρμακοποιός. ὁ. ὁ. unguentarius. ἄ φάρμακον ὃ φάρμα.

Φαρμακός. ἰ. ὁ. ueneficus, unguentarius. Item sacer, id est detestandus ὃ execrabilis, expiator, ὃ homicidarum lustrator. Bud. in Annot. post.

Φαρμακώδης. ἰός. ὁ. odor medicamenti.

Φαρμακώδης. ἰός. ὁ. uenenosus, medicatus, salubris.

Φαρμακός. officinatinctoris, βαφείορ.

Φαρμῶν. mensis apud Aegyptios qui ἄ nostris Aprilis appellatur.

Φαρμάκω. μ. ἄδω. π. ἄμω. tingo, ungo, uenenis inficior, ferrum ininctū acuo, misceo. Vnde translate apud Plut. in Polit. φαρμάκωτος τὰ πάλματα τῶν βασιλέων, Admifcentes res maledictis. Itē medico. Aliquādo adulator,

Φαρίν. arare, renouare. (decipio.

Φάρω. ἰός. ὁ. tunica, ἰμάτιον, palliū, tunica exterior: sicut χιτὼν, interior.

Φάρος. ὁ. ἰ. Pharus insula ante Aegyptum, apud Plin. Et turris maxima prope Alexandriā, nauigantibus lumē praebens nocturno tēpore. Vnde et

tiā aliae turres in hoc factae φάροι uocantur: ὃ dicitur quasi φάρος, qđ eos facies appareant. Interdū aratio.

Φάρω. pars uestis abscissa, frustum, promontorium, pinna.

Φάρος. aro, nam φ abundat.

Φαργῆς. ἰδός. ἰ. ingluuiēs, edacitas.

Φάρυξ. ἰός. ὁ. uel ἰ. guttur, fistula spiritalis, fauces.

Φαρμός. ἰ. ὁ. audax, confidens.

Φαρμός. expolio, illustro, λαμπρύνω.

Φάρ. dicens.

Φάρων. ὁ. ὁ. ensis: ἄ uerbo φάσθαι, qđ iugulare significat. uel ἄ φάσθαι, φάσθαι, ὃ φάρων.

Φάρω. dicere.

Φάρω. quemadmodum uulgò dici consuevit, ut aiunt.

Φάρω. dicenibus.

Φαρίων. alij e quos, alij aues interpretantur, ἄ Phaside fluuiio Scythia.

Φαρίων. μ. ἰός. π. ἰα. excuso. Acti. acc.

Φάρων. ἰός. ἰ. dictio est significatiua, ἄ τῷ φάρω, per quam nec uerum nec falsum enuntiamus, ut homo, Socrates, Aliquando ponitur pro propositione, Aristot. τὸ μὲν τὰ τὸ φάρω. ἰ. ὃ. Aliquando pro affirmatione, κατάφαρσιν, ἄ τῷ φάρω, apud eundem. Aliquando pro sententia ὃ apophthegmate, Aristot. Ethic. 6. Aliquando pro fama, denuntiatione ὃ rumore. Luc. in Act. 21. ἄ τῷ φάρω τῷ χιτῶνι.

Aliquādo significat appellationē, cutionē, ὃ criminū delationē. Vnde δῆλον φάρω est instituire accusationē cōtra aliquē ὃ cū deferre. Bud. Cō.

Φάσις. ινς. ὁ. Phasis fluuius Colchorum.
 Φάσω. dico, existimo, fateor, phiteor.
 Φασκάλιον. β. ῥ. marsupii coriaceum.
 Φάσμα. ὅ. idem, scriniū, locus in quo
 uestes reponuntur.
 Φάσμα. αῖος. ῥ. uisum, uisio, spectrum,
 monstrum.
 Φάσσα. ινς. ἰ. palumbus, genus turturis.
 Φασσοφόρος. β. ὁ. occidens palumbum,
 accipitris genus.
 Φάσω. uelum.
 Φάτιος. dicendum est.
 Φάτις. mendax.
 Φατί. aiunt, Doricè pro φασί.
 Φατίσω. ῥ. φάτισω, dico, separo.
 Φάτις. ιος. ἰ. fama.
 Φατίσω. dico, separo. Ἀέτιu. accus.
 Φάτις. ινς. ἰ. stabulum, praesepe. Inde
 Ὁ superiorem Ὁ inferiorem partem
 dentium molariū coniunctū simul
 φάτριος uocant.
 Φάτρισμα. αῖος. ῥ. laqueare.
 Φατρισματικός. ὅ. ὁ. laqueatus.
 Φατριός. tabulatus, scariotós.
 Φατός. ὁ. ὁ. dicibilis, dictus, fama.
 Φαρία pro φαρία nonnunquam poni-
 tur, qua erat tertia cuiusque tribus
 pars apud Atticos, ῥ. τριτάγμα, τρι-
 τή. Suid.
 Φαυλία. oleaster, aut simpliciter olea
 species.
 Φαυλίσω. μ. ἰσω. π. ινα. uilipendo, sub-
 fanno. Ἀέτιu. accus.
 Φάινῳ. bene habitus, auctus, pul-
 cher, magnus.
 Φαυλίστρια. subsannatrix, contemptrix.
 Φαῖλος. β. ὁ. Ὁ ἰ. uilis, malus, uitiosus,
 peruersus. Aliquando Ὁ simplex,
 exiguus, tenuis, leuis, facilis, ut ὁ πα-
 ρὰ φαῖλος, non leuiter, Synes. Bud.
 Comment.
 Φαυλότις. ινς. ἰ. improbitas.
 Φάινος. peruerse, leuiter, improbè,

difficile.
 Φαῖρος. β. ὁ. leuis, pro φαῖρος.
 Φαίεργος. macula tibiariū ex igne con-
 tracta, fissura pedum, splendores,
 radij, ῥαμπιδόης, hamorrhoides,
 pustulae.
 Φαῖσις. ιος. ἰ. aurora, lux, illustratio,
 illuminatio.
 Φαίεσκω, et Aeolice φαίεσκω pro φάσκω.
 dico.
 Φάψ. βός. ὁ. phaps, auis genus.
 Φάω. μ. άω. π. αα. dico, facio, luceo,
 frango, occido. Ἀέτιu. accus.
 Φ Β.
 Φίβομα. fugio, metuo.
 Φίγγο. ιος. ῥ. splendor, iubar.
 Φίγω. μ. φίγγω. π. ὕγα. illumino. Ἀέτι.
 accusatiuo. (tenax.
 Φάιδωρος, quasi φαδάριος. sordidus,
 Φάιδω. Fidenae urbs. hinc
 Φαλλωῶτες. οἱ. Fidenates populi.
 Φαδύται. οἱ. qui φαδίτια celebrabant,
 hoc est, sodalitia exercentes.
 Φαδύτιος, uel φαδύτιος. ον. ῥ. sodalitiū
 nomen, societas quae in conuenien-
 do in unum Sparta fiebat. Dicta à
 φαδέμα, uel ἀπὲρ τῆς φαίας.
 Φαδύτός. β. ὁ. sordidus, parcus.
 Φαδέμα. μ. άσομα. π. ασμυ. parco, id
 est abstineo. Item misereor. Et ῥ.
 ἀκρεβολογοῦμαι, id est accuratè lo-
 quor. Depon. genit.
 Φάδω. caue.
 Φαδύτης. ὁ. parcus.
 Φαδύμα. ας. ἰ. parca, auara.
 Φάδω. φαδέμα, libero, seruo.
 Φαδύ. ὁος. ἰ. parcidas, parsimonia, eu-
 ra, misericordia, πρῶσις.
 Φαδύς. idem.
 Φαδωτοῖς. μ. άδωμάς. ἰ. ανίας, tempe-
 rans à nullius aetatis exitio.
 Φασμονί. ις. ἰ. misericordia, φαδύ.
 Φατίος. parcendum est.

¶ *Flavius* qui alio nomine *Caesares* appellantur.

¶ *Ma. ad. i. exterior librorum mem*

φινά, σ (brana.

¶ *mon. locus petricosus, cortex arbo-
ris, qui Latinis suber dicitur, mons
quidam Italiae.*

Φράσι. α. β. appositicia coma, galericu

Φωκία. ατ. ἡ. *fraus*. (lum.

Φωξίσω. μ. ἰω. π. ια. decipio, inani-
bus rerum simulacris & ueluti præ-
stigijs oculis insipientium impono.

Actum. accus.

Φρασις. οὐ. ὁ. deceptio, impostura.

Φῦλας. nos. ὁ. derisor, mendax, erro, de-
ceptor, impostor, fuci artifex.

φραῖνας. penula, uestis Romana, φανός

കൃഷ്ണൻ കൃഷ്ണൻ. (നമ.)

Φίρασπις. idos. ὁ. bellicosus, scurifer.

φρουνός, ior. ὁ, ἡ. lucidus.

Φίρβω. μ. ἰρψω. π. ἰρφα. pasco, foveo:
quasi βίω φ' ἰρω. Actiu. accus.

Φ'ιν. hortandi adverb. dic, age.

Quia si, age iam, agedum, cedo.

Φρὶπτες. ο. ὁ. testis pretio uel fide di-
gnus, potens promittere, firmus, cer-
tus, præs.

Φυρίκακος. ου. ὁ. laborum patiens.

Φίρσα. φινιά.

Φυρίστος. s. i. cochlea, domiporta.

φυρίπνοες. s. laborum tolerans.

Φιρσιος. s. d. uitā ferens mortalibus,
id est frugifer, uitæ fecunditate
præditus.

Exiguus. s. o. melior, potentior.

Φέρειν. ὁ. π. pheretrum, id est caput
quo mortui efferuntur.

Φυράκια. πρ. 5. 3

Φερσεφία. ας. ἡ. Proserpina, αἰὶν περ-
 ράτα.

κλειστός, ἀκλειστός. v. ὁ. optimus, excellentissimus, cuius maxime refert. nam κλειά proreferre sumitur.

ῥῆμα. rete, sporta ad pisces capiendos, nassa, ῥύπον.

ἑῷ. idem.

Φυρί. ἡ. ἰ. dos.

Φύοιαις. φύοιαις.

φέρω. fero. Aliquando rapio, &
 aufero imperu. Aliquādo dicitur
 de ijs que in manibus hominum uti-
 santur, ut liber editus. Sic Cic. Eius
 scripta quēdā feruntur. Aliquādo
 pluctari, et habere, accipere, aufer-
 re, ut φέρω μισθόν, sicut apud Terēt.
 Ego precium ob stultitiā fero, &
 apud Plaut. Duplicem ut mercedem
 feras: φέρω δόλον, ita ut apud Cice-
 ronem, Ne diutius pendeas, pal-
 mam tui: φέρω δόλον. Cas. Ma-
 ximam inter suos ferunt laudem: φέρω
 χάριν, beneficium accipere.

Aliquando ponitur pro uergeret
tendere. Theophr. ἰνὶ ταύρῳ ἐφόρου
ται, &c. Sic Cicero de Sen. Vitis que
natura sua caduca est, & nisi fulta
su fertur ad terram. Sunt & alie lo-
cutiones ex hoc uerbo, ut καὶ αὐτὸς ἐφόρου
εἶμι, quod de eo dicitur, qui cum be-
ne agitur: ἀποῤῥος ἐφόρουμι, Res mihi
infaluciter procedunt. Thucyd. ὁ
ἐφόρους ἐρ σπάρταζαι, Cui res milita-
ris, et imperatoris munus recte cede-
bat. Sic ἀνδρὸς ὁ χῆρον ἐφοῦδαί,
eodem modo dicuntur. Εὐαγγελὸς ἐ-
φομαι, postremo fero, cedo: ut ἰνὰ τα-
ταρ ἔχαρ, uinci et superari in ludo uel
aliare. Bud. Com.

Φρόντος. *ov. uelox, citus*. Plutarch. in
Mus.

Φερόντες. ἡ δὲ ἴσως.

Φερσφόνη. η. η. Proserpina, quod ἄφει-
νον, hoc est, diuitias afferat.

φειδίας. epitheton fortunæ apud Pin

φύτατος. u. ē. optimus. (darū.

Φίρμος. ε. ε. tolerantiior, melior, potens

tior, uelocior, robustior.

Φήρης. ὁ. i. tolerabilis.

Φήρορ. pheretrum.

Φήω. μ. εἶω. π. ἰνύω. ἀρ. α. ἔνυα.

fero, ἀραφίω, βαράω. Et tolero, ἀμύω, ut ἰναυκᾷ ἰνυκῶ, Plut. ἀναπῆς ἰνυκῶς Demosth. Ὁ γὰρ αὖτ' εἶπε Andoc. pro supino remis-
soq; animo transmittere, hoc est non acriter uindicare. Item pendo, pen-
sito. Inde φέρω tribuit. Item creo, designo. Demosth. πρὸς μὲν. οὐκ ἰσὺς
μυορ ἰνυκῶ, Ὁ. οὐκ ἰνυκῶ, Ὁ. id est προβαλὼς ὁρμηθῶ. Item aufer-
re. Gregor. αὐτῶ φέρον, Auferant ueni, in uentos abeat. Item tendere,
pertinere, Ὁ hoc cum praepositio-
ne αἰ. Greg. τῶν αἰ τῶ φέρων, eō-
dem pertinentium. Herodot. εἶπε ὁ
δὲ οὐτος αἰ πᾶσαν τὴν ἰνὰ δα. Idem
Greg. αἰ ἀδὰ φέρον, Viam ad infa-
ros ferentem. Vel cum αἰ. Aristot. τ
μὲν τὰ φῶς. 10. εἰ φέρε, Ad quod
potissimum pertinet. Φέρε etiam
patria dicitur. Aristid. in Panath.
πρὸς τῶν ἰνυκῶν ἀνέρον, καὶ πρὸς
πατρὶς αἰν ἀνέρον. Sic Cic. de Orat.
Hac etas primū Athenis oratorem
propē perfectū tulit. Vnde ἰνυκῶς
ea pro patria Synes. Sunt praeterea
Ὁ aliae rationes huius uerbi, ut φέ-
ρον καὶ ἔρον, populari Ὁ diripere.
Sic Liu. Ut ferri agiq; res suas uide-
runt. φέρον Ὁ διαφύρον φέρον, fer-
re suffragium Ὁ sententiam, Ὁ de-
cernere. Dicitur Ὁ φέρον τὴν δα, Ὁ
γὰρ αὐτῶν φέρον. Φέρον δα γὰρ αὐτῶν sic
dicitur, ut ἔρον καὶ ἔρον, hoc est, ho-
minem uerbis celebrare, in ore sem-
per habere. Φέρον δα γὰρ αὐτῶν, me-
minisse, non obliuisci. Φέρον γὰρ αὐτῶν,
est conferre beneficium Ὁ gratifi-
cari, γὰρ αὐτῶν, obsequor. Dicimus

etiam φέρον μὲν, sicut φέρον. Ma-
gna φέρον Plato pro magni referre dis-
xit, hoc est, πρὸς διαφύρον. Φέρον
quoq; interdum pars est orationis or-
natus magis causa quam significa-
tionis posita. Lucian. αὐτῶ αὐτῶ φέ-
ρον φέρον ἀνυπόλητος, Te i-
psum cum ipsa philosophia uenum
dedisti. uel magis ad uerbum, Te i-
psum addictum iuisti cum ipsa phi-
losophia. Sic Sallust. Bonorum prae-
mia creptum eunt, pro eripiunt.
Et rursus, Fuere tamen ciues qui se-
se remq; publicam obstinatis animis
perdunt irent. Bud. Com.

Φέρων. ar. k. Feronia nemoris dea, a
ferēdis fructibus dicta: quā alij αὐ-
τόφρον, alij φρονόφρον, alij uero φέ-
ρον φέρον uocant.

Φέρων. α. τ. cognomen.

Φέρων. Ὁ. utrum habens nomen, αὐ-
τῶν τῶ ὀνόματι.

Φέρων. ἰ. i. pro φέρων. praecceptum.

Φέρων. heu. idem ferē quod αἰ, sed geniti-
uo iungitur. Xenoph. φέρων τῶ ἀνθρώ-
πῳ, de homine loquens indigna nece per-
emptio. φέρων τῶ λόγῳ, Papae quid ego
audio? Bud. Com.

Φέρων. ἰ. i. fuga.

Φέρων. μ. φέρων. π. φέρων. ἀρ. k.
ἰφρον. fugio, uito, declino, caueo.
Interdū pro exulo, ut φέρων τῶν πα-
τρίδα, exulare patriā: Ὁ φέρων τῶν
πᾶν, qui exulat sua ciuitate. Vn-
de ἰ φέρων τῶν ἀλλοτρίων, reuocatio
exulum, uel reditus in patriam. Ali-
quando ad forum pertinet, Ὁ φέρων
dicitur ὁ ἀποστρέφω, qui causam di-
cit, qui reus est Ὁ postulat, ut φέρ-
ων φέρων, et φέρων φέρων. Itē φέρων
αὐτῶν uel ἰφρον καὶ ἰφρον, qui actio-
ne aliqua in iudiciū tractus est, con-
tra quem lege agitur. Et φέρων τῶ

in pira, qui ob eadem exilio se mut-
tarunt. Φάγας δαίμας, qui stant
controversiā patiuntur. Φάγας ἀνθρώ-
πων, homicidij reus. Φάγας inter-
dum nō significat actione cōueniri,
sed crimine timere & uitare. Bud. Cō.

Φάγας, fugiendum.

Φάγας. ὁ. ο. uitabilis, fugiendus.

Φάγας, &

Φάγας, fugiendus, deestabilis, ἀποφά-
γας.

Φάγας, ὁ. ο. scintilla.

Φ Η.

Φῆ. dixit, ἔφη.

Φῆγινος. ὁ. ο. fagineus. Sic

Φῆγινος. ὁ. ο. faginus, quod ex fago fa-
ctum est: sicut Latinis, ut fagineæ ar-
cule Colum. & faginus axis Vergil.

Φῆγιον. ὁ. ο. mons iuxta oceanum.

Φῆγιος. ὁ. ο. fagus: quasi φαγός, ὁ. ο. φα-
γῶν, comedere, quia olim homines
fructibus arboreis uictitabant.

Φῆγος. ὁ. ο. como, comedo.

Φῆδω. perdo, decipio.

Φῆδω. ὁ. ο. strigosus, male habitus

Φῆδω. ὁ. ο. strigosus, male habitus
Φῆδω. ὁ. ο. strigosus, male habitus
Φῆδω. ὁ. ο. strigosus, male habitus

Φῆδω. ὁ. ο. strigosus, male habitus
Φῆδω. ὁ. ο. strigosus, male habitus
Φῆδω. ὁ. ο. strigosus, male habitus

Φῆδω. ὁ. ο. strigosus, male habitus
Φῆδω. ὁ. ο. strigosus, male habitus
Φῆδω. ὁ. ο. strigosus, male habitus

Φῆδω. ὁ. ο. strigosus, male habitus
Φῆδω. ὁ. ο. strigosus, male habitus
Φῆδω. ὁ. ο. strigosus, male habitus

Φῆδω. ὁ. ο. strigosus, male habitus
Φῆδω. ὁ. ο. strigosus, male habitus
Φῆδω. ὁ. ο. strigosus, male habitus

Φῆδω. ὁ. ο. strigosus, male habitus
Φῆδω. ὁ. ο. strigosus, male habitus
Φῆδω. ὁ. ο. strigosus, male habitus

Φῆδω. ὁ. ο. strigosus, male habitus
Φῆδω. ὁ. ο. strigosus, male habitus
Φῆδω. ὁ. ο. strigosus, male habitus

Φῆδω. ὁ. ο. strigosus, male habitus
Φῆδω. ὁ. ο. strigosus, male habitus
Φῆδω. ὁ. ο. strigosus, male habitus

Φῆδω. ὁ. ο. strigosus, male habitus
Φῆδω. ὁ. ο. strigosus, male habitus
Φῆδω. ὁ. ο. strigosus, male habitus

dum pro inquam, ut ἔφω. Videtur
& aliquando poni ἀφ' ὧν ἡ παρ' ἑαυτοῦ.
Xenoph. δι. ο. φάμας ὅτι ὅτι παρ' ἑαυτοῦ
ἀφ' ὧν, ἀφ' ὧν τὸν λόγον ἀποφάμας.
Hic φάμα aut abundat, aut ἀφ' ὧν
ἔφω ponitur, ut Latine dicere, pro di-
cere cepit. Porro φάμα cum de prae-
terito dicitur, praeterito iungitur: cū
de futuro, futuro. φάμας ὁ λόγος, ut
dici solet. Aetlii. accusf.

φάμας, ὁ. ο.

φάμας. μ. ἰσθ. uel ἴσθ. π. ια. uulgo, uati-
cinor, dico. Aetlii. accusf.

φάμας. rumor, φάμα.

φάμας. idem.

φάμας. μ. ἰσθ. π. ια. obtorto. Neut. acc.
φάμας. rumor, φάμα. (cuf.)

φάμας. ostendere, dicere, ἀφ' ὧν.

φάμας. ὁ. ο. fama, rumor. (cuf.)

φάμας. ὁ. ο. fama, rumor. (cuf.)

φάμας. ὁ. ο. fama, rumor. (cuf.)

φάμας. ὁ. ο. fama, rumor. (cuf.)

φάμας. ὁ. ο. fama, rumor. (cuf.)

φάμας. ὁ. ο. fama, rumor. (cuf.)

φάμας. ὁ. ο. fama, rumor. (cuf.)

φάμας. ὁ. ο. fama, rumor. (cuf.)

φάμας. ὁ. ο. fama, rumor. (cuf.)

φάμας. ὁ. ο. fama, rumor. (cuf.)

φάμας. ὁ. ο. fama, rumor. (cuf.)

φάμας. ὁ. ο. fama, rumor. (cuf.)

φάμας. ὁ. ο. fama, rumor. (cuf.)

φάμας. ὁ. ο. fama, rumor. (cuf.)

φάμας. ὁ. ο. fama, rumor. (cuf.)

φάμας. ὁ. ο. fama, rumor. (cuf.)

φάμας. ὁ. ο. fama, rumor. (cuf.)

φάμας. ὁ. ο. fama, rumor. (cuf.)

φάμας. ὁ. ο. fama, rumor. (cuf.)

φάμας. ὁ. ο. fama, rumor. (cuf.)

φάμας. ὁ. ο. fama, rumor. (cuf.)

φάμας. ὁ. ο. fama, rumor. (cuf.)

φάμας. ὁ. ο. fama, rumor. (cuf.)

φάμας. ὁ. ο. fama, rumor. (cuf.)

φάμας. ὁ. ο. fama, rumor. (cuf.)

φάμας. ὁ. ο. fama, rumor. (cuf.)

φάμας. ὁ. ο. fama, rumor. (cuf.)

φάμας. ὁ. ο. fama, rumor. (cuf.)

φάμας. ὁ. ο. fama, rumor. (cuf.)

φάμας. ὁ. ο. fama, rumor. (cuf.)

φάμας. ὁ. ο. fama, rumor. (cuf.)

φάμας. ὁ. ο. fama, rumor. (cuf.)

φάμας. ὁ. ο. fama, rumor. (cuf.)

Gregor. ὁ φάσας τὸ ἐν ποταμῷ, Vnum animo cōcipere nequeo. Idē Isocr. τὸ δ' ὕστερον ἐν ἱερῶν ἡμᾶς καταδύνασθαι, Deinde protinus in seruitutem non redegerūt. Plato in Phad. ἀλλὰ μὲν ἱππὶς ἐν ἡβῆτι, ὡς δὲ δόξας τοῖς ἐν αὐτῷ φάσας, Atqui (inquit Cebes) omnino igitur id facies, quando ille tibi hoc quod postulas protinus concesserit. Idem in Sympof. ἐν αὐτῷ φάσας τοῖς ἀπῆρ τῷ ἀναβιβάζειν, Omnino igitur id faciam inquit Alcibiades. Et in Euthyde, ἐν αὐτῷ φάσας ἀκούειν, Iamiam audies. Sic ἰσθλῶ ποιεῖς, προῖπαισκα: ὁ φάσας ἀναμνησκόμενος, pro ἀναμνησκῶ, Aristotel. de Gener. 1. ὁ ἱππὶς κατακαυθεὶς, pro κατακαυθέντι, Xenophon. ὁ ἱππὶς ἀναμνησκόμενος, audieram, Synes. φάσας etiā peruenio significat. Gregor. αὐτῷ φάσας, euadunt in sublime. Sic Hom. Iliad. 9. φάσας δὲ τὴν πῆσαν ἰππῶν. Est etiam occupo ὁ anteuersto, anticipo, ut φάσας τὸ λογισμὸν, anteueruisse rationi, Demosth. Item proporo ὁ festino, Herodia. Interdum pro declino apud eundem Polytiano interprete. φάσας etiam dicitur ὁ προφάσας quod praterijt. Bud. Com.

φθαρτά. τὰ. uenena, letalia.
φθαρτικός. ὁ. corruptiuus, exitiosus.
φθαρτός. ὁ. corruptibilis, mortalis.
φθῆς. ὁ. Vulcanus. Est quoque pariticipiū, praeueniens, à φάσας, uel φθῆμι.
φθῆς. φθῆς.
φθῆς. pro φθῆς. loquere, nam Iones dissoluunt ἐν τῷ.
φθῆς. μ. ἱππῶν. π. ἱππῶν. loquor, sono, pipio. Depon. accus.
φθῆς. αὐτῶν. τ. ἡορ.
φθῆς. ὁ. ἱ. pedunculus, piscis omnium pinguisimus.

φθῆς. ὁ. fructus pinuum, strobili.
φθῆς. morbus pedicularis, ἀπὸ τῶν φθῆς, quos ὁ pedos ὁ pediculos uocamus.
φθῆς. μ. ἱππῶν. π. ἱππῶν. quarto pediculos. Depon. absol.
φθῆς. τὰ. quae aptiora sunt ad pediculos procreandos.
φθῆς. ὁ. pediculus scateus.
φθῆς. pediculos produciens.
φθῆς. Latine uno uerbo reddi non potest. Demosth. Ἀπὸ φθῆς τῶν ἀπῆρ, φθῆς τῶν ἀπῆρ, Quidam eo ingenio praediti sunt ut cupide suam operam diuitibus uendunt.
Inde φθῆς, pro i in malam rem, μὴ τὰ φθῆς ἀπαρῶν.
φθῆς. μ. π. ἱππῶν. corruptio. Aclli.
φθῆς. praeuenio, perdo, φθῆς.
φθῆς. Aeolice pro φθῆς.
φθῆς. praeuenit.
φθῆς. praeuenio, à uerbo φθῆς.
φθῆς. pars ὁ urbs Thessalia, Pharsalia.
φθῆς. Thessalica. (clius.
φθῆς. ὁ. deficiens, moriens, defunctus.
φθῆς. as. ἱ. rubigo, ac species oleae.
φθῆς. ὁ. morbus tabidus, letalis.
φθῆς. tabes, phthisis. (lis.
φθῆς. idem quod φθῆς.
φθῆς. ὁ. autumnalis.
φθῆς. ὁ. autumnus.
φθῆς. ὁ. corrumpo, collabor, perco.
φθῆς. idem.
φθῆς. μ. φθῆς. π. ἱππῶν. deficio, corrumpo, facio deficere. Aclliu. accus.
φθῆς. tabificus.
φθῆς. mensis dicebatur à uicesima die usque ad trigesimalam.
φθῆς. ἱ. exilis, tabe consumpta.
φθῆς. ὁ. hominibus pestifer, ὁ exitiosus.

Φθιμός. ἢ ὁ. tabificus. (ruptor.
 Φθισιμότης. ἢ ὁ. hominū cor
 Φθισις. ἢ ὁ. corruptio, diminutio, ta-
 bes, macies, morbus consumptiuus,
 σφίς.
 Φθιός. ἢ ὁ. mortalis, corruptioni obno-
 Φθιο. corrumpo. (xius.
 Φθονή. ἢ ὁ. uox, sonus.
 Φθονος ἢ ὁ. sonus, inarticulata uox.
 Φθόος. pastillos uocat Hippocrates.
 Φθόγ. ἢ ὁ. φθίος.
 Φθίος. placenta genus: & est accusati-
 uus casus, numeri pluralis π φθίσιας.
 Φθίς. ἢ segmeneum, auri ramentum,
 tenuis farina, aut puluis, σίκαρις.
 Φθονία. passiuē, inuidiosum esse, inui-
 diam habere dixit Cicero de Orat. 1.
 Cum se aurum nonnullam haberet in-
 uidiā ex eo, quod Phrygonis Pom-
 peij locupletis hominis bona sine te-
 stamento possederat.
 Φθονίος. ἢ ὁ. inuidus.
 Φθονίω. μ. ἢ ὁ. π. uox. inuideo, amulor,
 reprehendo, prohibeo, ut οὐ φθονίω.
 Non tibi negabo quod postulas, li-
 bens prestabo, non grauabor. Et
 cum genitiuo & dattiuo, ut φθονῶ σοι
 τίς, agrē fero, hoc tibi succenseo,
 nec libenti animo concedo, concede-
 re grauor, nego. Sic Vergil. Quae tan-
 dem Ausonia Teucros considerare ter-
 ra Inuidia est: id est, cur negas? Cice-
 ro, Licet uerū ingreere sine inuidia.
 Φθονάς. φθός. ὁ. fraudatus.
 Φθόνος. ἢ ὁ. inuidus, indignatio. Οὐδὲς
 φθόνος, nulla inuidia est, nō negabo tibi
 Φθόρ. ἢ ὁ. corruptio, interitus, exitiū,
 strages, contagio. Accipitur pro
 stupro, siue incestu.
 Φθόρς. οἱ. uitiatōres uirginum.
 Φθόρμιος. ἢ ὁ. corruptus.
 Φθόριον. ἢ ὁ. ueneficium. Inde φθόρια
 medicamenta quibus medici utuntur

abigēdis infantibus in utero eneclis.
 Vel potius medicamenta, quibus fac-
 tus in utero necantur & abiguntur.
 Dicuntur etiam ἰαβόρια.
 Φθροποιός. ἢ. domestica perniciēs.
 Φθροποιός. ἢ ὁ. tabificus.
 Φθρόρ. uilis, fucilis, fragilis.
 Φθρόω. μ. ὕμν. π. uox. spuo.
 Φ Ι.
 Φιάλη. opus aggregi. uidetur posuim
 pro ἰατρία, ἢ ἰατρικῇ. Vel φιάλη,
 hilariter uiuere, compotare, ἰατρικῇ,
 πρὸς μῦθον. (σά.
 Φιάλη. ἢ. i. phiala, ἢ τὴν αἵμα παρὰ
 Φιάρος. crudus, acerbus. Item purus,
 lucidus, quasi φαρός, prae humore
 splendens, nitidus.
 Φιάρα. τὰ. fragmina.
 Φισαίος. genus ficus, caryca. Et εἰσα-
 ἴος, gracilis, tenuis.
 Φίστιον. ἢ. promontorium, ἀκρωτήριον.
 Φιστία. τὰ. conuiuia sunt, siue canatio-
 nes Lacedaemonijs, quae Cretensibus
 ἀντίστα dicuntur, σπασίτα.
 Φιστάδος. ἢ ὁ. amator probitatis.
 Φιστιώτης. ἢ. cupidus legendi.
 Φιστιώτης. urbs Asia & Aegypti.
 Φιστιώτης. ἢ. fraternitas, amor fra-
 Φιστιώτης. ἢ ὁ. amans fratrem. (tris.
 Φιστιώτης. ἢ. amator & studiosus A-
 theniensium, fauēs nomini Atheniensium.
 Φιστιώτης. ὁ. εὐφρόνιος. (tis.
 Φιστιώτης. sanguinarius. epibetō Mar-
 Φιστιώτης. crudelis, cruentus, q sanguis
 Φιστιώτης. amicissimus. (nē amat.
 Φιστιώτης. ἢ ὁ. querulus, conuentiosus,
 oburgandi cupidus, αἰσχυρῶς.
 Φιστιώτης. cum diligentia auscultare,
 gnauum & sedulum esse.
 Φιστιώτης. gratificari, αἰσχυρῶς.
 Φιστιώτης. ὁ. cupidus audiendi, εὐα-
 προδῶς.
 Φιστιώτης. amor & studium ueritatis:

dicas, dilectissime, amantissime.
 Φιλοδύρ. delectari.
 Φιλοδύς. homo uoluptuarius, uoluptas
 is confectator.
 Φιλοδύς. ας. ὁ. uoluptas, uisum homi-
 nis uoluptati seruiens, studiū uolu-
 ptatis, luxuria.
 Φιλοδούα. idem.
 Φιλοδούος. ὁ. ὁ. uoluptuosus, libidinosus.
 Φιλοδύ. uoluptate afficio. (sus.
 Φιλοδύς. ας. ὁ. libens auscultatio.
 Φιλοκός. ὁ. ὁ. libenter audiens, studio-
 sus, attentus, discendi cupidus, disci-
 plinarum studiosus.
 Φιλοκαστός. cōtētiōsus, cōtrouersia a-
 mans. ἀπὸ φιλοκασίας τῆς ἐκείνης
 Φιλοκμα. αὐτός. ὁ. osculi, suauium. (ας.
 Φιλκμ. Ionice pro φιλό. amo.
 Φιλόφρμος. ὁ. ὁ. amator rei nauticae.
 Φιλοκεία. ας. ὁ. furium, fraud.
 Φιλοκίς. ὁ. ὁ. amator, φασίς.
 Φιλόκτις. ὁ. ὁ. fur, deceptor, quasi ὑποκλέ-
 Φιλοκτικός. ὁ. ὁ. amator. (ας.
 Φιλοκίς. ας. ὁ. fortuna.
 Φιλοκός. ὁ. ὁ. amabilis.
 Φιλότορ. ὁ. ὁ. amator. Alexand. Ge-
 nial. li. 2. ca. 25.
 Φιλόα. ας. ὁ. amicitia.
 Φιλόα. μ. ὁ. ας. ας. ας. in eo amicitiam,
 .. separa.
 Φιλοσφῶ. rei medicæ studiosus sum, uel
 medicamentorum usu gaudeo.
 Φιλοκός. ὁ. ὁ. amicus. ca. cum.
 Φιλοκός. amice.
 Φίλιος. ὁ. ὁ. amicus, deus amicitiae.
 Φιλόω. μ. ὁ. ας. ας. ας. concilio, amicum
 reddo. Actiu. accusf.
 Φιλόπλος. ὁ. ὁ. philippeus, nūmi genus.
 Φιλοπίοι. ὁ. ὁ. Philippiensis.
 Φίλιμος. ὁ. ὁ. ὁ. bellicosus.
 Φιλοκράτος. οὐ. ὁ. ὁ. equorum studiosis-
 simus.
 Φιλοσιόρ. aparine herba, quæ ὁ φιλο-

τῶν οὐρ.

Φιλοσφῶ. cognoscendarum rerum cu-
 pidus sum, inquirendi studio flagro,
 historiae studeo, sum cupidus nar-
 randi.
 Φίλιος. charissimus.
 Φιλότιος. uide φιλότιος.
 Φιλότιος. οὐ. ὁ. amicior, φιλίτιος.
 Φιλοβόλιω. μ. ὁ. ας. ας. ας. defrondesco,
 frondes emitto.
 Φιλοβάρβαρος. barbarus, osor elegāciae.
 Φιλοβασίλδος. ὁ. ὁ. studiosus in regem.
 Φιλόχλος. ὁ. ὁ. φιλοχλόος, uel φιλόχλος At-
 tice. qui rebus iocosis gaudet.
 Φιλοχρησῶ. ὁ. ὁ. probitatis summum
 studium.
 Φιλοχρησῶ. amare agriculturam, li-
 benter arare.
 Φιλοχρησῶ. ὁ. ὁ. amator agriculturae.
 Φιλοχρησῶ. ὁ. ὁ. homo cupidus
 literarum.
 Φιλοχρησῶ. de ijs dicitur, qui liben-
 ter exercentur.
 Φιλοχρησῶ. libenter me exerceo, cupi-
 dus sum exercitationis.
 Φιλοχρησῶ. ὁ. ὁ.
 Φιλοχρησῶ. mulierosus, uxorius. Dici-
 tur etiam φιλοχρησῶ ad differentiam
 τῆς φιλόχλου καὶ φιλοχρησῶ.
 Φιλοχρησῶ. mulierositas.
 Φιλοχρησῶ. luxuria, libido, muliebritas.
 Φιλόχρησῶ. libenter lacrymans.
 Φιλόχρησῶ. ὁ. ὁ. celebrans cōuiuuium.
 Φιλοχρησῶ. qui natura seruus est, ὁ
 sibi imperare nequit.
 Φιλοχρησῶ. ὁ. ὁ. popularis.
 Φιλοχρησῶ. familiarissimus.
 Φιλοχρησῶ. litigia amare.
 Φιλόχρησῶ. amator controuersiae, homo
 controuersus, ut Cicero genē Sicu-
 lam natura controuersam dicit ὁ ας
 cutam, hoc est omnia ad controuer-
 siam uocantem.

Φιλόδοξία. amor gloriæ, ambitio.
 Φιλόδοξος. amator gloriæ, ambitiosus.
 Φιλόδοξω. gloriæ seruius, gloriæ cupi-
 dus sum. Cic. ad Attic. Nam omnes
 φιλοδοξοῦμεν gloriæ meæ.
 Φιλόδοξος. gloriōse, liberaliter, ambi-
 tiosē.
 Φιλόδανθρον. u. amans seruitutis.
 Φιλόδωρα. donum, siue largitio animi
 promptitudinem retinens, ex beneuo-
 lentia profectum munus.
 Φιλοψία. i. amor uitæ.
 Φιλόψωτος. s. i. uitæ, uel animantium eu-
 pidus. Φιλοψαδύψα Theophrast.
 uocat, quæ uiuaci tenore perdurât,
 quæ non facili enecantur.
 Φιλοψω. uitæ parco, et mortem metuo,
 φιλοψω.
 Φιλόδανθρον. deses, otiosus.
 Φιλοδύμων. ouos. i. spectandi cupidus,
 spectaculorum amans, contempla-
 tionum studiosus.
 Φιλοθία. δούβια.
 Φιλόθρος. s. i. pius, δούβιος.
 Φιλοθύπος. s. speculationi deditus.
 Φιλοθύτης. i. δασιδύμων Aristophani,
 sacrificijs intentus.
 Φιλοθύτης. supersticiosi & sacrificijs
 dediti.
 Φιλοίραθρον. s. studiosus necessariorum,
 familiarium.
 Φιλοκέρμοτος. oi. misericordes.
 Φιλοκέρτος. s. i. facilis ad lugendum.
 Φίλονος. u. i. amicus uini, uinosus.
 Φιλοίσωπος. ouos. i. cupidus discipline, aut
 ueritatis.
 Φίλοπος. libidinosus, appetens coitus.
 Φιλόπαινος. nouitatis cupidus, ἀψίχοπος,
 τολίως κληροσμετος, ἀμυτάδανθρον.
 Φιλοκαλῶ. μι. ἴσω. π. ννα. sum studiosus
 elegantie, & pulchritudinis & hone-
 statis, colo honestatem. Neut. absol.
 iungitur autem interdū accusatiuo,

& est elegantia addo & ascisco, uel
 comminiscor. Strabo lib. ult. ὁσπερ
 τοῖς κρητοῖς ἀγαθὴμασι προσεδοκάζα-
 τινὰ κόσμον, Addebat ad elegantiam
 ornatus urbis.
 Φιλοκαλία. as. i. honesti amor. Φιλοκα-
 λία etiam Socrati obiecta, quasi πᾶσι
 ἀρετή.
 Φιλόκαλος. s. i. elegans, egregius, quo
 excitamur ad meliora. Gregor. Φιλό-
 καλος uocat pauonem, caudā suam
 expandentem.
 Φιλοκάλας. comptē, mundē.
 Φιλόκωπος. ou. i. uanus, ματαιολόγος, ut
 φιλόκωπος τόμα.
 Φιλοκέρτομος. mordax cauillator, &
 mordax irrisor.
 Φιλοκέρδία. cupiditas lucri. (tia.
 Φιλοκέρδης. λος. i. officiosus in amicis
 Φιλοκέρδωτος, & ποικιλόδωτος. quā
 quodlibet periculū intrepidē adit,
 i. ἐπιφειρόδωτος. Differt ab eo qui με-
 γαλόκινδωτος dicitur.
 Φιλοκέρμιδης. oi. qui armis gaudent.
 Φιλόκοιτος. communitatis amans.
 Φιλοκορῶ. απος. i. qui gaudet assente-
 tionibus..
 Φιλόκομος. s. i. iactator.
 Φιλοκοσμία. as. i. moderatio, modes-
 stia, pudicitia, ornatus, ordo.
 Φιλοκρίνω. accuratē & libenter aestimo,
 & libens aliena aestimo, & de his ius-
 dicium facio.
 Φιλοκρίανος. s. i. auarus, φιλοκρίμων.
 Φιλοκρίανταζε. auidissimus lucri, &
 uarus.
 Φιλοκρίμων. auarus, cupidus pecuniæ,
 quaestuosus.
 Φιλοκρίτης. u. libenter edificans.
 Φιλοκνώπος. u. i. studiosus uenationis.
 Φιλοκλήμων. ouos. i. i. dicax.
 Φιλολογῶ. disputare de literis, φιλο-
 σοφῶ.

φιλόλογος. sermonis uel studij amator,
 loquax.
 φιλονόιδος. proci, cōiicijs gaudēs.
 φιλόνητος. s. d. lauandi cupidus.
 φιλονητῶ. libenter lauo, uel prae cupi-
 dus sum lauandi, hoc est balnei.
 φιλόνοτος. si. matorī & tristitia dediti
 φιλομαθής. s. docilitas.
 φιλομαθής. ιος. d. i. discendi cupidus,
 studiosus.
 φιλομαθία. as. i. amor discendi.
 φιλομαθῶ. s. φιλοβιβῶ, & σπουδάζω, & φι-
 λοποιοῦ.
 φιλομαχῶ. cupidē pugno, pugnam ap-
 peto, incauē & feruēdē praelior: cui
 opponitur εὐνομαχῶ.
 φιλομαθίης. s. risus studium.
 φιλομαθίης. ιος. d. i. amans risum. Vene-
 ris epitheton, uel quod ἐκ τῶν τῶ πρό-
 νη μαθίης nata sit, uel à μάδαν, quod
 est regnare. Haec dictiometri causa
 geminat μ apud poetas.
 φιλομάραξ. αιος. d. adolescentulorum
 amator.
 φιλομαυρότατος. s. d. delator acerrimus.
 φιλόμηρος. qui Homeri studiosus est.
 φιλομίσος. s. d. &
 φιλόμισος, s. φιλομίσους. odiosus, inimī
 φιλομίσος. odiose. (cus.
 φιλομουσία. amor musarum, musica.
 φιλόμουσος. s. d. amicus musarū, musicus
 φιλομυθῶ. libenter fabulari, fabula-
 rum studiōsum esse. (sus.
 φιλόμυθος. fabularū studiosus, fabulo-
 φιλόμυμος. reprehensor, cauillator,
 Platoni.
 φιλονεικῶ. μ. ἴσω. π. κικ. contendo, ri-
 xor, emulor. Neutr.
 φιλονεικία. as. i. contentio, pertinacia.
 φιλόνητος. s. d. i. contentiosus, rixosus.
 φιλονίκος. s. d. amans uictoriae.
 φιλοφιλία. as. i. hospitalitas.
 φιλόφρων. ου. d. hospitalis, amans pere-

grinorum.
 φιλοπαιγμων. ουος. amator iocorum uel
 ludorum.
 φιλόπαις. puerorum amator.
 φιλοπαράβολος. s. alacriter se offerens
 in pericula.
 φιλόπατρις. studiosus patriæ.
 φιλοπρωτός. qui luctui indulget.
 φιλόπαιδος. curiosus, discēdi cupidus.
 φιλοπαιεῖν. sciscitandi cupidum esse.
 s. ἵδμεν ἱστοῖν καὶ πυνθάνεσθαι ἐπὶ
 τῷ μανθάνειν.
 φιλοπαισία. as. i. φιλομαθία.
 φιλοπλάτων. qui Platonis studiosus est.
 φιλοπλητία. as. i. auaritia.
 φιλόπλητος. ου. d. auarus, nimis diuitia-
 rum studiosus.
 φιλοπλοῦς. nimio studio diuitijs inhio.
 φιλοποιῶ. facio amicum.
 φιλοποιός. s. d. φιλεργός.
 φιλοπόνημα. ου. s. d. bellicosus.
 φιλόπολις, &
 φιλοπολίτης. s. d. amor patriæ.
 φιλοπορίω. diligēter & cū labore quip-
 piam consector & prosequor. accus.
 ut φιλοπονώ τῷτο s. σύγγραμμα, elabo-
 ro & lucubro. Vnde φιλοπονη-
 μίον, elaboratum, elucubratum.
 φιλοπόνυμος. s. d. nequam.
 φιλοπονία. as. i. labor uoluntarius, a-
 mor laboris, industria.
 φιλόπονός. ου. d. amicus laboris, indu-
 strius, diligens, alacer, εὐμερής.
 φιλοπότης. s. d. potator, bibax, conuiuio-
 rum studiosus.
 φιλοπραγμοσύνη. s. d. diligentius.
 φιλοπραγμοσύνη. cupiditas negotiorum
 facessendorum.
 φιλοπράγμων. d. φιλόδιμος, & qui liben-
 ter alijs negotia facessit, curiosus.
 φιλοπρωτόω. amo primarium gerere.
 φιλόπρωτος. s. d. primariorum partium
 ambitiosus.

Φιλόπλοχος. qui mente pauper est. Et
 qui pauperum subleuator est.
 Φιλόπυτος. sciscitabundus, curiosus,
 φιλοπράμων.
 Φιλοῦτα. rhetorica studiosus.
 Φιλοχέμων. saluator.
 Φίλος. ου. ὁ. amicus, adiectiue: uel co-
 gnatus, οἰκῆς, substantiue.
 Φιλοσάπης. ου. ὁ. uoluptuarius.
 Φιλοσκήμων. ὁ. φιλοσκήπις. (re.
 φιλοσκοπῆς. dicterijs iaculandis gaude
 φιλοσκήπις. ὁ. φιλοσόφος, ὁ ἁλωσι-
 κός, καὶ τωλασιός, & facetus.
 Φιλοσόφημα. τοις. ῥ. σέμμα, φρόντισμα,
 μάθημα.
 Φιλοσοφία. ας. ἡ. sapientie studiū. Ponit
 tur Isoerati saepe ἀπὸ τῆς φιλοσοφίας.
 Φιλοσοφῶ. studeo & commentor, ut πλε-
 ρὸν τοῖς ποιηταῖς ἐφίλοσφεσαν, Isoer.
 Iungitur interdum accusatiuo, ut
 apud eundem Isoer. φιλοσοφῆν τοῦ
 τοῦ λόγου, aestimare & inquirere,
 in eoq; cōmentari. Est etiam occu-
 patiū esse, & circa aliquid intentū,
 quasi munere suo fungētem, Ioseph.
 1. & Lys. πῶς ἴσται. καὶ τὸ φιλοσοφῆν,
 id est indagare, excogitare, & com-
 minisci. Significat etiam disputare
 & tractare aliquid. Greg. ἄς γὰρ ἴθι.
 ταῦτα καὶ διὰ φιλοσοφίαν ταυτῶν.
 Plutarch. in Cas. καὶ τὸ ἐμφροσύον
 διὰ τὴν φιλοσοφίαν χαρίζεται, Ra-
 tione mathematica eleganter expli-
 cata. Aliquando & παρρησίαν, cole-
 rare. Greg. De martyribus, καὶ τοῦτο
 ἐν θαυμαστικῇ φιλοσοφίᾳ. Idē,
 καὶ ἐν ἀπομυθῶν ἀνδραγαθῇ ἀμφοτέρω
 τοῦ καὶ ψυχῆς λόγῳ φιλοσοφῆν, A-
 lectioe libri de anima impetu philo-
 sophico factus: uel ui philosophici
 dogmatis expressus. Est etiam ma-
 gno studio contendere, Isoer. in Pa-
 negyr. Bud. Com.
 Φιλοσοφῶν πᾶσι, sicut ἱερῶν πᾶσι,

pro ipsis philosophis frequens apud
 Græcos locutio.
 Φιλοσοφῶν. dicuntur athleta, qui pal-
 ma cupidi studiosè & actier cer-
 tant. Dicitur & de quocunq; certa-
 mine contendētibz.
 Φιλοσοφῶν. dicuntur ij, qui magno amo-
 re erga liberos suos afficiuntur, uel
 liberorum querendorū studio tenen-
 tur. Et
 Φιλοσοφία. ας. ἡ. indulgentia, magni
 amor parentum in filios, & e contra-
 rio. Dicitur etiam de amore simi-
 li parentum amor. Athen. de ele-
 phante, οὗτο δαυτῆς φιλοσοφία γίγναι
 καὶ τὸ θυμὸς πᾶσι παιδῶν. Sic
 Φιλόσοφος. υ. ὁ. amicus, beneuolus, ne-
 cessarius, indulgens, amans, pius er-
 ga liberos, liberorum amans. Dici-
 tur etiam de prole pia erga parētes.
 Xenoph. de Cyro, πᾶσι φιλόσοφος ἐ-
 σσι, parentū uenerator & pius puer.
 Sic Cic. ad Attic. Nihil possum di-
 cere ἡλικίᾳ σου, nihil φιλοσοφῆσαι σου,
 quod dixit de genere suo. Bud. Com.
 Φιλόσοφος. beneuolē, indulgenter.
 Φιλοσεαίετος. militum amans, dux.
 Φιλόστροφος. υ. ὁ. leuis, mutabilis.
 Φιλοσύμαχος. ου. ὁ. pugna, cōuiciorum
 cupidus, φιλοσόφος, μάχη.
 Φιλοσυμπῆς. ιος. ὁ. ἡ. comis, affabilis.
 Φιλοσυμπῆς. in curando corpore ni-
 mium occupatū esse, in cute curan-
 da plus æquo operari.
 Φιλοσυμαρία. nimii corporis studium,
 luxus, philautia.
 Φιλοσύματος. υ. ὁ. sui corporis studiosus:
 tamen ἀπὸ τῆς φιλοψυχίας uenit Plato.
 Φιλοτάειος. falsamentorū auidus, quasi
 falsamentarius. (beris.
 Φιλότατος. amans liberorū, indulgēs li-
 βερὸν γέννημα. iactantia, κατασκευή.
 Φιλοτυχία. uarietas artificij & præ-
 stantia.

φιότιχοι. dicitur qui opificijs studet,
 & artibus atq; artificijs excolendis.
 φιότιχός πορ. solertius.
 φιότιχός τω. οί. φιότιχοι.
 φιότιχῶ. de arte dissero.
 φιότις. η. ο. i. amicitia, amicus, amico-
 rum conuenius, συνοσία.
 φιότισία. ας. i. epulatio, potatio, inui-
 tatio ad potandum, propinatio post
 cantam beneuolentia ergo.
 φιότισία. τὰ. res Venereæ.
 φιότισιος. ο. i. amor.
 φιότιμιόμιαι. μ. i. σσμαι. π. ημαι. & διαφί-
 λετιμούμαι. cōtendo, & magno studio
 conor quippiam efficere, annitor,
 Theoph. de Plant. 4. Itέ μεγα φρονῶ
 εἰ σε μινύομαι, Lys. & Lucia. φιόμοῦ
 μνοι ἐν τῇ μεγα φρονίᾳ, exultantes,
 gaudentes, & elati munificentia, &
 in ea sibi placētes. Est etiam τὸ λαμ-
 πρῶσμαι, munificē & benignē in cō-
 mune facio, & prolixē largior, largi-
 ter honoro, Demosth. περὶ Νεσίου.
 Itέ τὸ φρονέω & ἀγωνίζομαι, certo,
 cupio superare, amulor, Athen. &
 Isocra. Depon. Bud. Com.
 φιότιμιῶ. μ. i. σσ. π. ηκα. idem.
 φιότιμία. ας. i. ambitio, magnificen-
 tia, liberalitas. Et apud Demosthe-
 nem erogatio publicē facta, quæ etiā
 ἀπιδόσις dicitur, ut donatiuū & con-
 giariū, quæ λαμπρόν ἐστι δόσις & μα-
 γαλόφρονις dicuntur ab Herodiano.
 Item αμύλα uirtus, αμύλατιο, & con-
 tentio animi ad certamen excitati, et
 contentiosa simulas, λιυδάς αμύ-
 λατιο. Aliquādo cōinentia. Bud. Cō.
 φιότιμιον. ον. τ. honorificencia, stu-
 dium liberalitatis.
 φιότιμος. ο. i. ambitiosus, liberalis, am-
 pliter honorās, splēdidus, cōtēntiosus
 φιότιμος. ενίξ. liberaliter, superbē,
 magnanimitē, ambitiosē. Et φιό-
 τίμοι ἔχοντες, ἀντι τῷ φρονέω, αμυλор.

φιότιος & φρατῆς. xpinatio poculo.
 φιοτοίος. &. qui uehementer est affe-
 ctus in aliqua re. Bud. Com.
 φιοτραγύμορ. bellariorum appetens.
 φιοῦμαι. concilior.
 φιοφθόρον. ο. i. inuidentia. (cos.
 φιοφίλος. ο. i. nimium studiosus in ami-
 φιοφρονέομαι. μ. i. σσμαι. π. ημαι. festiuē
 & humanē suscipio, ambio, dextram
 prehensio, honorē peto. Depon. accu.
 φιοφρονίστα. humanissimē, φρακόςτα
 φιοφρονίστατος. ο. i. amicitia maximē
 cultor.
 φιοφρονίῶ. μ. i. σσ. π. ηκα. τὸ φιοφρο-
 νέομαι.
 φιοφρόνεις. φιοφροσύνη, beneuolētia.
 φιοφρόνως. benignē, comiter.
 φιοφροσύνη. ης. i. amicitia, affabi-
 litas, beneuolentia, hilaritas, comi-
 tas, benignitas.
 φιοφροφρονος. amicabilis.
 φιοφροματία. ας. i. auaritia.
 φιοφρομάτος. ον. i. auarus.
 φιοφρομοσύνη. ης. i. auaritia.
 φιοφρομύς. ο. i. studiosus honorū hominū.
 φιοφρομία. ας. i. studiū habendi auri.
 φιοφρομύς. auri cupidus.
 φιοφροφρῶ. μ. i. σσ. π. ηκα. libenter in loco
 uersor, ἡμεφροφρῶ. Neutr. absol.
 φιοφραδίας, &
 φιοφρώς. amās mendaciū, impostor.
 φιοφρός. reprehensor, cauillator.
 φιοφρῶ. μ. i. σσ. π. ηκα. uita turpiter
 & ignauē parco, & uita retinendē
 nimīū cupidus sum. Antiph. τίς πα-
 ρὰ τὸ σφριφρὸς τῆς πόλεως φιοφρῶς
 Quis per metum stationem suam de-
 seret? Neutr. absol.
 φιοφρῶ. ας. i. cupiditas lucis, ut ine-
 quit Quintil.
 φιοφρός. ο. i. cupidus uita.
 φιοφρῶ. in amicitia redigo, cōcilio, amo.
 φιοφρῶ. amicissimus. Et φιοφρῶ, oculi,
 liberi, & res quæ nobis charissima sūt

Φίλοφ. γ. π. amor, res ad amorem inducens, uis amoris, amatorum poculum, & amoris illecebra, quibus amorem hominum conciliamus. Vultus gratia dicitur, hoc est corporis habitus, gestus, dignitas, aut uenustas, ita oculis hominum grata, ut solo sui aspectu inire gratia ab omnibus, aut quamplurimis possit. Aliquando est cunitas quæ inest in superiori labio.

Φινυφίας. Φινυφίας.

Φινυφίας. π. aquam diligo.

Φινυφίας. ο. ο. &

Φινυφίας. ο. ο. et Φινυφίας in accus. aquæ amans, aquaticus, aqua deditus.

Φινυφίας. ο. ο. clemens, morigerus.

Φινυφίας. ο. ο. somni amicus.

Φινυφίας. ο. ο. in suscipiendis amicis omni officio deditus.

Φινυφίας. ο. ο. philura planta, Latine ti-lia, ex cuius cortice fumes cõtexuntur.

Φινυφίας. ο. ο. infirmus, debilis, αδύς.

Φινυφίας. ο. ο. odorifer, leuis.

Φινυφίας. ο. ο. cantus studiosi.

Φινυφίας. ο. ο. libenter, amici suauiter.

Φινυφίας. ο. ο. amicissimus, Φινυφίας.

Φινυφίας. ο. ο. &

Φινυφίας. ο. ο. nexur, præclusio angusta, ut in peris & sacculis uidemus, cum toto oris ambitu in angustum collecto, funiculoreligatur. Inde pro clausura ponitur muliebrium locorum, quod sit in illorum ostio ex præcedente exulceratione, aut durata illic inflammatione. Celsus li. 7. ca. 27. scribit esse, quando glans ita contexta est, ut nudari non possit. Interdum est frænũ, λυγρὸς, alueolus, fritillus.

Φινυφίας. ο. ο. necro, obturo, suffoco, occludo, ligo, stringo.

Φινυφίας. ο. ο. idem quod Φινυφίας.

Φινυφίας. ο. ο. ipsis, pro ipsis.

Φινυφίας. ο. ο. osifragus, è genere aquilarum.

Φίλος. ο. ο. fiscus, ararium publicum.

Φίλος. ο. ο. gigno.

Φίλος. ο. ο. κομῶς, uas concuui ci leue, co: bis: & per translationem uanum significat & facilem.

Φίλος. ο. ο. aduerb. celeritatem significat.

Φίλος. ο. ο. planta, germen, semen.

Φίλος. ο. ο. idem, Φίλος, & Φίλος, generare.

Φίλος, &

Φίλος. ο. ο. sero, gigno, planto.

Φ Α.

Φάσις. ο. ο. μ. άσθ. frango, comminus.

Φάσις. ο. ο. obscure & inarticulatè loquor, strepo, serueo.

Φάσις. ο. ο. μ. έσθ. garrio, ineptio.

Φάσις. ο. ο. fastus, τόπος. & φάσις, vos, fistuosus, à φάσις.

Φάσις. ο. ο. collisilis.

Φάσις. ο. ο. μ. έσθ. π. ινα. uilipendo. Αέτι.

Φάσις. ο. ο. uilis, φαῖνος, malus.

Φάσις. ο. ο. male.

Φάσις. ο. ο. μ. άσθ. π. ακα. frango, cõundo, mando, percutio, mollio. Αέτι accus.

Φάσις. ο. ο. β. ύω. scaturio, tanquàm è uena, uel à uerbo φάσις.

Φάσις. ο. ο. uena.

Φάσις. ο. ο. uenula.

Φάσις. ο. ο. uenam secare.

Φάσις. ο. ο. uenarum incisio.

Φάσις. ο. ο. phlebotomum, scalpel lum quo uena secatur.

Φάσις. ο. ο. uenulentus.

Φάσις. ο. ο. inepti garrio.

Φάσις. ο. ο. stolidus, ineptus.

Φάσις. ο. ο. comburo. Αέτιu. accus. iung.

Φάσις. ο. ο. Achaia oppidum Pellene dictum.

Φάσις. ο. ο. pituita, flāma, combustio, & inflammatio uehemens, siue φάσις.

Φάσις. ο. ο. μ. άσθ. tumeo, quod in morbo dicitur languo, inflammor, ardeo,

ardeo, uro, φαναίω. Neutr. absol.
 Φλιγμαῖος. ὁ. inflatus.
 Φλιγμας. genus aquilæ flauæ, φλιγέας.
 Φλιγμασία. ας. ἡ. inflammatio, pustula.
 Φλιγματός. πτος. ὁ. ὦ.
 Φλιγματώδης. ιος. ὁ. ἡ. pituitosus.
 Φλιγμονή. ἑς. ἡ. languor, inflammatio,
 tumor durus & calidus cum magno
 dolore.
 Φλιγμός. ὁ. ὁ. sanguis.
 Φλιγνάς. ὁ. ὁ. aquila. ἀπὸ τῆς φλιγνῆος
 πρὸς αἶν.
 Φλιγυρός. ὁ. ὁ. iniuriosus, damnosus,
 splendidus, ignitus.
 Φλιγω. μι. ἴσω. π. ἡκα. comburo, inflam-
 mo, ardeo, luceo, illustro, manife-
 stum facio. Interdum pro ludo.
 Αἰτιῖν. accus.
 Φλιδάς. νυγ.ε.
 Φλῖς. inuidia, corruptio.
 Φλώω. facundus sum, plenus sum,
 abundo. hinc & Bacchum ueteres
 Phleonem cognominant. Cael. lib.
 10. cap. 65.
 Φλίψ. βός. ἡ. uena.
 Φλίω. φλώω, φλαπῶ.
 Φλιῖα. νυγ.α.ι.
 Φλιωαφῶ. μι. ἴσω. π. ἡκα. nugor, stultè
 loquor. Neutr. absol.
 Φλιωάφως. ὁ. ὁ. nugax, φλιωαφώδης.
 Φλίραφως. ὁ. ὁ. nuge.
 Φλιά. ἄς. ἡ. limen, postis.
 Φλαρός. tepidus.
 Φλιδόρις. ἄ. rugæ uestium, sinus.
 Φλίδος. ὁ. ὁ. fertilis.
 Φλιταίνα. ulcus est in cornea oculi tu-
 mica.
 Φλίσβος θαλάσσιος. murmur ponti.
 Φλόγος. flammeus, lucidus, rubeus.
 Φλογιᾶν. cum rubore inflamari.
 Φλογίω. μι. ἴσω. π. ἡκα. inflammo, exuro.
 Αἰτιῖν.

Φλογιστός. ὁ. ὁ. ardens, splendidus.
 Φλογμός. ὁ. ὁ. incendium, fulgur.
 Φλογόστικτος. color inter flammeum &
 album medius.
 Φλογῖον. inflamari.
 Φλογώδης. ιος. ὁ. ἡ. flammeus.
 Φλοῖα. ἄς. ἡ. Proserpina.
 Φλοιδόφωτος. ὁ. ὁ. inflamatur, turbatus.
 Φλωϊος. ὁ. ὁ. tegete factus.
 Φλοιοπαγῖον. esse cortice rimoso.
 Φλοιοπαγῖος. ιος. ὁ. ἡ. qui est cortice rimo-
 so ac disrupto.
 Φλοῖος. ὁ. ὁ. cortex.
 Φλοῖοβος. ὁ. ὁ. sonitus, spuma, turba.
 Φλοῖόδης. ιος. ὁ. uanus, corticeus.
 Φλώμος. εν. ὁ. herba qua pro ellychnijs
 utuntur, herbasum.
 Φλονίς. ἄ. squama.
 Φλόγ. γός. ἡ. flamma.
 Φλόγας. αιος. ὁ. temulentus, ridiculus.
 Φλωαίω. μι. ἴσω. π. ἡκα. nugor, garrus.
 Petrus, λόγος ποταμὸς φλωαίω ἰμερ,
 Verbis malis garruens in nos. Habet
 uerbum translationem à bullienti-
 bus ollis, qui φλόαν dicuntur.
 Φλωαρία. ας. ἡ. nugæ, petulantia.
 Φλώαρος. ὁ. ὁ. nugator, ὁ φλόων, καὶ ἵαρε
 ἵαρε τοῖς λόγοις.
 Φλωαρώδης. ιος. ὁ. ἡ. nugax.
 Φλωάσω. nugor, ebullio.
 Φλωάω. humesco, flaccesco, μωδάω.
 Φλωαρός. flaccidus, humidus.
 Φλώω. bullio, uomo, eructo.
 Φλόκται. α. ης. ἡ. φλοκτίς.
 Φλοκταίνω. pustulas erumpere.
 Φλοκτίς. ἴδος. ἡ. tumor, qui subitè fit ni-
 mium laborantibus cum non sint as-
 sueti, pustula, bulla, sicut quæ fit per
 ignem.
 Φλώω, ὦ.
 Φλώω. idem quod φλόω.

animum uocis imitationem.

Φοβία. μ. ἰσομ. π. κ.μα. timeo, fugio. Depon. accusf. Dicimus etiam

φοβία ἐπὶ τινος.

Φοβός. ἰ. ὁ. terribilis, formidabilis, timendus.

Φοβήσας. γ.τας. ἰ. timor.

Φοβία. μ. ἰσομ. π. κ.μα. terrefacio, terrorem incutio, minitor. Actiu. accusf.

Φόβη. κ.ς. ἰ. capillus, coma, iuba. παρὰ τὸ φοβερὸν εἶναι τὸς ἡμῶντας.

Φοβητικός. ἰ. ὁ. pauidus.

Φόβητος. κ.ς. ἰ. terror.

Φόβος. κ.ς. ὁ. fuga, timor, terror.

Φοιβάω. μ. ἰσομ. π. κ.μα. lauo, purgo, infansio, diuino, uaticinor, καθαίρω. Actiu. accusf.

Φοιβάς. ἀδ. ♂. ἰ. Phabas Barchi sacerdos.

Φοιβανή. κ.ς. ἰ. uates, deo plena.

Φοιβάω. μ. ἰσομ. π. κ.μα. purgo. φοιβώ τὴν καθαίρω. Actiu. accusf.

Φοιβή. κ.ς. ἰ. aqua, ☉ omne purum.

Φοιβητάω. μ. ἰσομ. π. κ.μα. oracula do.

Φοιβήφια. ιας. ἰ. lotrix, καθαίρτρια.

Φοιβοσκή. ἰς. ἰ. Phæbo dicata.

Φοιβορμῆς. puritatem consequi.

Φοιβός. κ.ς. ὁ. uaticinans, lucidus, purus, sol: quasi φάβιος. ἀ φῶς ☉ βίος, id est lux uitæ.

Φοιβός. ἰ. ὁ. φοβνός, πύπτος, cruentus, terribilis, uel squamosus.

Φοιβυμῆς. ἰ. rubedo.

Φοιβίω. μ. ἰσομ. π. κ.μα. rubefacio. Actiu. accusf.

Φοιβνός. rubere colore phæniceo.

Φοιβνότης. κ.ς. ὁ. fallax, fucatus.

Φοιβνός. κ.ς. ὁ. phæniceus, puniceus, ruber.

Φοιβνός. ἰ. ὁ. purpureum.

Φοιβνός. Phœnicia, Syria: ☉ morbus in ea regione, alijsq̃ orientalibus fre-

quens. Quidam pro elephantiasi, quam nos lepram dicimus, accipiunt.

Φοιβνός. πόντος. bellum punicum.

Φοιβνός. ἰδός. ἰ. purpura, pānus lineus, ruber, suprauestis.

Φοιβνός. ἰδός. tamarindi uulgo dicti. Ruel. lib. 1. cap. 40.

Φοιβνός. κ.ς. ἰ. habēs cristam rubrā.

Φοιβνός. κ.ς. ἰ. rubro colore picus.

Φοιβνός. κ.ς. ἰ. ὁ. qui habet tegmen puniceum.

Φοιβνός. κ.ς. ἰ. phænicopterus avis.

Φοιβνός. κ.ς. ἰ. qui est rostro ruilo.

Φοιβνός. κ.ς. ἰ. ruber, qui natura est sanguinarius, et uolentus. Et τὸ φοιβνός, precluius ad cadem.

Φοιβνός. κ.ς. ἰ. ruicilla.

Φοιβνός. μ. ἰσομ. π. κ.μα. rubefacio. Actiu. accusf.

Φοιβνός. κ.ς. ἰ. palmetum.

Φοιβνός. κ.ς. ἰ. phœnix avis, palma arbor, color ruber.

Φοιβνός. κ.ς. ἰ. ruber, funestus, cruentus.

Φοιβνός. κ.ς. ἰ. Phœmissa, ☉ genus uitis.

Φοιβνός. μ. ἰσομ. π. κ.μα. cruento, rubefacio, rubore suffundo, purpuro, intingo sanguine. Actiu. accusf.

Φοιβνός. φοιβνός.

Φοιβνός. ibat, ueniebat.

Φοιβνός. κ.ς. ἰ. impetuofus, insanus.

Φοιβνός. μ. ἰσομ. π. κ.μα. uado, ad præceptorem eo, disco, frequento ludum lictarium, locum aliquem sæpe accedo, impetuofè eo. Apud Sophoclem

φοιβνός, προμαννός. Neut. absol.

Φοιβνός. κ.ς. ἰ. præco, qui huc et illuc discipulis.

Φοιβνός. κ.ς. ἰ. discipulus. (cuius).

Φοιβνός. κ.ς. ἰ. iter, profectio.

Φοιβνός. κ.ς. ἰ. insania, furor.

Φοιβνός. κ.ς. ἰ. squamatus.

Φοιβνός. ἰδός. ἰ. squama piscis, uel anguis, mris.

Φοκίς. ἰ. ὁ. strabo, cui obliqua est oculorum acies, abiuncta q̄ à naturali uenustate. Aliquando p̄ miserabili ponitur & deridiculo, ut qui τὰ φάλαγγας ἔχει ἐν ἑαυτῷ, id est in se omnium conuertit oculos. Vocatur etiam βασιλεύς αὐτῶν.

Φοκίς. φοκίς. squama.

Φολιῶν. inquino, μολῶν, impleo.

Φόβος. rufus.

Φοβός. μ. ἄσθ. π. αἰα. mortem alterius appeto, uel infero.

Φοβός. ἰος. ὁ. homicida, necator.

Φοβός. μ. ἄσθ. π. αἰα. ὁ. φοβός, interficio, dāno capite, Herod. Actiu. accus.

Φοβός. μ. ἴσθ. π. αἰα. idē. Actiu. accus.

Φοβός. ἰς. ὁ. cades, locus defunctorum, uel occisorum.

Φοβὸς Ἀλκας. capitales sententiae.

Φοβός. ἰ. ὁ. mortifer, in eadem procliuis, truculētus, natura sanguinaria.

Φοβήτορος. paratissimus ad occidendum, cedis auidiſſimus.

Φοβός. ἰ. ὁ. cruentus.

Φοβός. ἰ. ὁ. cades, homicidium, sanguis effusus, locus occisorum.

Φοβοὶ ἀνίστοι. homicidia fortuita.

Φοβοὶ καὶ πρὸς αὐτοῖς. consulta homicidia.

Φοβήτορας. μ. ἴσθ. π. αἰα. interficio. Actiu.

Φόβος. ἰ. ὁ. habens acutum caput, ut pyramis, fastigiato uertice.

Φοβός. ἄ. ἰ. latio, gestatio, onus. Item collatio. Et φοβὰς φοβὰς, pensitare.

Aliquādo cumulatio, abundantia, fertilitas, copia, ἀντρία. Interdū ἱππορ. Item casus temerarius, impetus, iactus, metus. Est etiam una quatuor motionum, Aristot. lib. 1. de Ani. Herodianus pro cali fluxibus posuit. Politianus pestilentias uertit. Idem interdum aetatem.

Φεπάδης. αἰ. eque.

Φεπάδης. impetuosè, porridet, ferido.

Φεπάδης. fero.

Φεπάδης. ἰ. ὁ. exactor.

Φεπάδης. αἰ. ἰ. capistrum quo os frangitur.

Φεπάδης. ἄλκας. ἰ. armenium, pecus, bos saginatus.

Φεπάδης. λαγίσκος.

Φεπάδης. αἰ. ἰ. ligula in fistula, fibula, capistrum.

Φεπάδης. ἰ. ὁ. pabulum.

Φεπάδης. inhumanus.

Φεπάδης. ἰ. ὁ. lecticarius.

Φεπάδης. ἰ. ὁ. merces uel fura.

Φεπάδης. ἰ. ὁ. ferculum, lectica, sella, cubile, uehiculum, uestis, Herod.

Φεπάδης. ἰος. ὁ. baiulus.

Φεπάδης. μ. ἴσθ. π. αἰα. fero uestem uel ornatum.

Φεπάδης. sarcina in modū, aceruam.

Φεπάδης. αἰ. ὁ. gestamen, uestis.

Φεπάδης, φοβήτος. fero, gesto.

Φεπάδης. ἰ. ὁ. tolerabilis, ferri idoneus.

Φεπάδης. μ. ἴσθ. π. αἰα.

Φεπάδης. αἰ. ἰ. abundantia.

Φεπάδης. tubera, ὄδρα.

Φεπάδης. ἰ. ὁ. utilis, accommodus.

Φεπάδης. pelles humanae.

Φεπάδης. merces.

Φεπάδης. ἰ. ὁ. albus, canus, ἐνδοξός, rugosus

Φεπάδης. cophini instar.

Φεπάδης. γος. ἰ. cithara, & μύρμιξ.

Φεπάδης. μ. ἴσθ. π. αἰα. modulator, cantor citharae.

Φεπάδης, &

Φεπάδης. στυπός, corbula.

Φεπάδης. οἰ. calathifci, sportula.

Φεπάδης. ἰ. ὁ. in storea dormio.

Φεπάδης. ἰ. ὁ. sporta, cophinus, uas, storea, stragulum.

Φεπάδης. ἰ. ὁ. obesus, παχὺς.

Φεπάδης. sportuliger. ita appellabatur Prothagoras.

Φορολογίωμα, Θ
 Φορολόγιον. $\mu. \dot{\iota}\sigma\omega. \pi. \kappa\alpha.$ indico, uel col-
 ligo tribui $\ddot{u}$. A $\dot{\epsilon}$ tiu. accus. Iosephus,
 τις τὴν χεραρ φορολογίεντας, de regie-
 one uestigal exa $\dot{\epsilon}$ lturos.
 Φορολόγοι. tributarij, serui, ministri.
 Φορολόγ. $\Theta.$ $\delta.$ qui colligit uestigal, ac
 tributum exigit.
 Φόρος. $\nu. \delta.$ tributuum, uestigal, emolu-
 mentum. Scribunt grāmatici, quod
 φόρος tributum est, quod pro regione
 penditur, sed τίλη Θ uestigal, quod
 pro mercibus.
 Φορός. $\delta. \delta.$ uentus prosper, fertilis.
 Φορτία. τὰ. farrā, panes.
 Φορτίον. $\mu. \dot{\iota}\sigma\omega. \pi. \kappa\alpha.$ onero. A $\dot{\epsilon}$ t. accu.
 Φορτικὴ ναὺς. oneraria nauis.
 Φορτικός. $\delta. \delta.$ onerosus, grauis, odiosus,
 reter, illepidus, molestus, importu-
 nus, improbus, ridiculus.
 Φορτικός. importunē.
 Φορτίον. $\nu. \delta.$ onus, buccella, frustum.
 Φορτίε. $\dot{\iota}\delta\omega\varsigma. \dot{\iota}$. nauis oneraria.
 Φόρος. $\delta.$ onus, molestia, opprobrium.
 Φορῶν. $\mu. \dot{\iota}\sigma\omega. \pi. \kappa\alpha.$ fædo, confundo,
 cruento, misceo. A $\dot{\epsilon}$ tiu. accus.
 Φορῶν. idem, τυρῶν.
 Φορτός. $\delta. \delta.$ fasciculus, storea, conge-
 ries, colluuiο, fumis.
 Φορῶν. φορῶν.
 Φορῶν. uituli marini.
 Φόρος. $\nu. \delta.$ ὀφθαλμός, ὀφθαλμός.
 Φόρος. φός. τό.

Φ Ρ.

Φραγγίλιον. $\nu. \delta.$ flagellum. Ioan. 2. καὶ
 ποιάς φραγγίλιον καὶ χοινίον.
 Φράγμα. ἄς. $\delta.$ sepimentū, κατὰσπωμα.
 Φραγμίτης. ad sepiendum idoneus, spe-
 cies arundinis.
 Φραγμός. $\delta. \delta.$ sepes, obturatio. Sic item
 uocant ordinem dentium ac seriem
 quasi sepe appellēs.
 Φραγμοσύη. consilium, sententia.

Φράγμις, Θ
 Φραγμός. sepio, munio.
 Φράδω. dixit, differt.
 Φράδω. $\eta\varsigma. \chi\omega\sigma\iota\varsigma.$ consilium. Est etiam
 uerbum pro dic, ediffere.
 Φράδης. $\dot{\iota}\sigma\omega\varsigma. \dot{\iota}$. prudent.
 Φραδμοσύη. $\eta\varsigma. \dot{\iota}$. scientia, prudentia.
 Φράδωρ. $\sigma\omega\varsigma. \delta.$ deliberans, consyde-
 rans, consultor, prudens, peritus.
 Φραδῆς. aperit, diserte.
 Φράσω. $\mu. \dot{\alpha}\sigma\omega. \pi. \kappa\alpha.$ intelligo,
 consydero, animadueto, delibero,
 consulo, decerno, excogito, $\dot{\iota}\pi\omega\lambda\omega\varsigma$
 $\mu\omega$, expendo. Depon. accus. Sic
 in a $\dot{\epsilon}$ tiua uoce
 Φράσω. $\mu. \dot{\alpha}\sigma\omega. \pi. \kappa\alpha.$ consydero, dico,
 differo, eloquor, expono, nuntio, iu-
 beo, ostendo. A $\dot{\epsilon}$ tiu. accus.
 Φραδύωρ. $\sigma\omega\varsigma. \delta.$ armati.
 Φραγίτης. $\eta\varsigma. \delta.$ sepes.
 Φραγίτης. cataphra $\dot{\epsilon}$ lus eques.
 Φραγίς. $\mu. \dot{\iota}\sigma\omega.$ prudentem reddo.
 Φράσις. $\dot{\iota}\sigma\omega\varsigma. \dot{\iota}$. locutio, dictio, interpre-
 tatio, Θ genus orationis, quicquid
 ad instructam orationem pertinet.
 Quintil. elocutionem uertit.
 Φράσωρ. attentus, φράδωρ.
 Φραγίτης. $\eta\varsigma. \delta.$ dictator, expositor, indi-
 cator.
 Φραγίτης. $\delta. \delta.$ eloquens.
 Φραγίτης. $\sigma\omega\varsigma. \dot{\iota}$. cōsultatio, intelligentia,
 sententia, φράσις.
 Φραγία. $\alpha\varsigma. \dot{\iota}$. conuenticulum, contu-
 bernium, secta, sodalitas, tribus, cu-
 ria. Ab Atheniensi populo, qui diu-
 sus erat in duodecim tribus, rursus
 singula tribus in tres φραγίας. Ho-
 merus φάγαν uocat, alij φρίλεν.
 Φραγιάδω. fratriæ cōsortium habere.
 Φραγίτης. $\dot{\iota}\sigma\omega\varsigma. \delta.$ curialis, contubernalis,
 tribunalis.
 Φραγίαρχ. $\sigma. \delta.$ praefectus tribus, prin-
 cept phratriæ.

Φραφίας. ὁ. qui est ex aliqua tribu.
 Φραφίης. οἱ. curiones.
 Φράσω. μ. ἄξω. π. ἄξα. obturo, sepio, ob-
 struo, condenso, stipio, stabilio, mu-
 nio, cōmunio, includo, armo. Actiu.
 accus.
 Φράτωρ. ορος. ὁ. contubernalis, tribulis,
 affinis. Εἰσάγου ἄς τὸς φράτορας τὸς
 πῶδας, dicebant de ijs qui liberos
 profitebantur. Demosthen. καὶ ἄς τὸς
 φράτορας ἀΓεῖν, nomenq̄ daret phra-
 tria. Bud.Com.
 Φράξ. ἄξω. ῥ. puteus.
 Φράττω. profundius puei.
 Φρατώδης. ῥος. ὁ. ἡ. profundus.
 Φρασσατάω. μ. ἴσω. π. ἴκα. seduco, sub-
 sanno. Actiu. accus. Paul. ἰαυῖς φρ-
 ραταῖα, suum fallit animum.
 Φρύς. αῖ. diaphragma siue septum pe-
 ctore, praeordia, mens, animus.
 Φρυγίης. ῥος. ὁ. ἡ. prudens, cordatus.
 Φρυγίης. ὁ. ὁ. seductor, mente captus.
 Φρυγιάσθω. insanire, furere.
 Φρυγιάσω. teneor phrenesi.
 Φρυγίης. ῥος. ὁ. uel ἡ. mente captus.
 Φρυγοβράδης. ας. ἡ. insania, dementia.
 Φρυγοβράδης. stultus, desipiens, attoni-
 tus, mente captus.
 Φρυγίης. ex mente.
 Φρυγιάσθω. μ. ἴσω. impono praestigijs,
 decipio.
 Φρυγιάσθω. ὁ. ὁ. ὁ.
 Φρυγιάσθω. ὁ. ὁ. ἡ. mente captus, furio-
 sus, insanus.
 Φρυγιάσθω. qui suo ingenio aliquid
 componit.
 Φρυγιάσθω. μ. ἴσω. castigo, ad mentem re-
 duco, doceo, admoneo, φρονῶ, decia-
 pio. Actiu. accus.
 Φρυγιάσθω. ῥος. ἡ. castigatio.
 Φρυγιάσθω. ὁ. ὁ. ὁ. rum.
 Φρυγιάσθω. ὁ. ὁ. opifex, siue fossor puteo.
 Φρυγιάσθω. ἡ. ἡ. mēs, pars rationalis animae.

Φρύπα. ας. ἡ. φραφία.
 Φρύτωρ. ορος. ὁ. contribulis.
 Φυάσω. μ. ἄσω. π. ἄκα. facio proaxium.
 Neutr. absol.
 Φύλατος. horrentis comas.
 Φύσω. timco.
 Φύσω. ὁ. ἡ. horror frigoris.
 Φύσω. ὁ. ὁ. horrendus, formidabilis.
 Φύσω. ῥος. ὁ. ἡ. horridus.
 Φύσω. ὁ. ὁ. idem.
 Φύσω. ὁ. ὁ. fremitus, sonitus qui
 emittitur per nates equorum.
 Φύσω. μ. ἄξω. π. ἄξα. fremo, hinnio,
 exasperor. Grammatici φύσασθω
 de hirco dici, sed φρυάσθω de equo
 scribunt. Neutr. absol.
 Φύξ. ὁ. ἡ. horror, motus incipiens, un-
 da maris, prima fluctuatio, uel in su-
 perficie tantum.
 Φύξω. τῶν. φεττοριον.
 Φύξω. ὁ. ὁ. horrorem inducens, hoc est
 pilorum erectionem.
 Φύσω. μ. ἴσω. π. ἴκα. horreo, erigor, πρ-
 αως καὶ ὁρῶς λυγῶμαι. Accus.
 Φυόμιον. ὁ. ὁ. proaxium.
 Φυόμιον. μ. ἴσω. π. ἴκα. sapio, intelligo,
 sentio, cogito, animo concipio, repu-
 to. Capitur aliquoties pro affectus
 sum, ut φρονῶ ὅτι κακὰ, tibi malè uo-
 lo. Τὰ καὶ φρονῶ, cum illo sentio.
 Τυραννίδι φρονῶ, ad tyrannidem aspi-
 ro. Est etiam glorior, exulto, effero
 animum ὁ. tollo, superbio, animo ge-
 stio. Inde φραφῶ.
 Φρόνυμα. ας. ὁ. cognitio, intellectus,
 prudentia, uoluntas. Terent sensum
 dixit, illius sensum pulchrè calleo.
 Vnde ἀπὸ τῶ φρονύματος καθάμι, de
 gradu deicere, ὁ. de statu deicere,
 ὁ. de gradu uel statu dimouere ὁ.
 deducere, id est de constantia dedu-
 cere ὁ. proposito. Aliquando poni

ent pro audacia, fastu, granitate,
pertinacia.

Φρονηματίας. υ. ὁ. homo elati spiritus.

Φρονηματισμός. magnificē de me sen-
tio, effero, animos tollo, & ut Pa-
bius loquitur, maiores spiritus duco.

Φρονημαδής, uel φρονιμάδης. υ. ὁ. ἰ.
elatus, superbus, confians.

Φρόνησις. ιο. ἰ. prudentia.

Φρόνιμος. prudenter.

Φρόνιμος. υ. ὁ. prudens, consultus, inge-
niosus.

Φρόνις. ιο. ἰ. prudentia, intelligentia.

Est autem syncope pro φρόνησις.

Φρονισμός. μ. ἰω. π. ια. curo, studeo, co-
gitatio: & commentor, meditor, con-
templor, συνοῶ, ἐκείνομαι, ut π. α.
φρονισμὸς λόγος, oratio meditata.

Interdum pro periturbor. Genit. uel
accus. Bud. Com.

Φρονίς. ἰδολ. ἰ. cura, sollicitudo. Item
commentatio, hoc est αὐτῆς καὶ π. α.
φρονισμός καὶ θεωρία πρὶ τῷ π. ἀπόρρ.

Φρόνισμα. ζ. ἰ. idem, σίμημα.

Φροντιστήριον. υ. ἰ. schola, domus cura-
tum, monasterium, conciliabulum,
conuentus.

Φροντιστής. ὁ. σπουδαῖος, ὁ ἐνθυμητικός.

Φροντιστός. ἰ. ὁ. cogitabundus. Theop.
φροντιστικός πρὶ τῷ π. α. ἰδ., solici-
tiora in cibo.

Φρόδῳ. inaniter, incassum.

Φρόδος. υ. ὁ. uanitas, cassus.

Φρούς. ζ. ἰ. custodia, excubie. Φρούς
ἐν φρουρᾷ apud Xenoph. pro exerci-
tum decernere, aut delectū habere.

Φρουραρχία. μ. ἰω. π. ια. sum princeps
custodum. Neur.

Φρούς. μ. ἰω. π. ια. custodio ciuitatē,
excubo. Neur. accus.

Φρούς. υ. ἰ. presidium, propugnacu-
lū, aliquis locus munitus. τὰ φρούς,
oppida, castella, precipitia.

Φρούς. ἰ. ὁ. custos, stipator. ζ. ἰ. τὸ φρούς
οἰκία.

Φρούμα. ζ. ἰ. fremitus, anhelitus equi
currentis, hinnitus, cachinnus, φρούμας
μαγμός. Item elatio, iactantia.

Φρουματίας. υ. ὁ. elatus, ferox, insolē:
de equo proprie dicitur.

Φρουαῖος. ἰκ. ἰ. fremens, hinniens
equus.

Φρουαῖος. terreor, extollor, & sicut
Φρουαῖος. μ. ἰω. π. ια. fremo, fredeo.

Item insurgo, glorior, superbio.
Neur. absol.

Φρυά. ζ. ἰ. fuga.

Φρυαῖα. uirgula citò arescentia &
igni accommodata.

Φρυαῖος. ἰ. ὁ. sarmentum.

Φρυαῖοι. οἱ. frutices.

Φρυαῖον. υ. ἰ. sarmentum, lignum ar-
dum, stipula, uirgulum minus ui-
rens, genus uicq̃ tertium inter fru-
tices & herbas, eremium.

Φρυαῖος. υ. ὁ. ἰ. furculaceus.

Φρυῖα. μ. ἰω. π. ια. siccio, areo.
Neur.

Φρυῖδα. α. ἰ. ludi genus quod fabis
fiebat.

Φρυῖον. υ. ἰ. eremium, id est lignum a-
ridū, & cantilena incitans ad arma.

Φρύιος. υ. ὁ. siccus, aridus.

Φρυῖς. phrygicē.

Φρυῖος. ἰ. ὁ. siccitas.

Φρύα. torreo, siccio.

Φρυῖς. faba. Inde pro suffragio. Itē
uates, consultor. Sunt etiam φρυῖς
faces quibus signa dabantur uicinis
hostibus siue amicis appropinquan-
tibus.

Φρυῖα. ἰ. πύραυλος, ἢ πυρναῖα, splen-
dor, lumenq̃, facibus eleuatis signifi-
catio. Solis est periphrasis apud Gre-
gor. Bud. Com.

Φρυῖος. est huiusmodi specula; uel

φυλαία ἡ ἀρχαία, nauigantiū dire-
ctrix et hospitalis, ut Pharus Alexan-
drina.

Φυλάκης. custos, specularius: excubi-
tores in speculis orarum hoc uoca-
bulo significantur.

Φυλάξ. huiusmodi ē specula ignicu-
lū prænuntiū excito, ὅτι igne sublato
aduentū denuntio. Et φυλάξ ὁδῶν,
hoc modo significari. Est etiam φ. ο
πρωῶν apud Gregoriū praeluceo, hoc
est, facem praefero. Dicitur etiam
φυλάξ. Bud. Com.

Φυμάς. φ. φυμάσιν.

Φύρ. vis. ὅ

Φυῖς. s. ὅ

Φυῖς. s. rubeta rana uenenosa, in
siccō semper rubens. à rubis, in qui-
bus plerumq. uicissit.

Φυμάριος ἰσας. rubetarius accipiter.

Φύλλο. torreo, sicco.

Φύ. ἡ φυμῖ. μ. φύσω. ἡ ποίμν. παρα-
ἡ ποίμν per syncopen φῶ, ὅτι μετα-
tione τῶ π in φ φῶ: unde φυμῖ, φῶ
φύ, ut ὅ. Bud. Com.

Φυῖς, Attice pro φυάσιν.

Φ Υ.

Φύ. adhæsit, attigit, ut illud, ἅρτ ἄρα οἱ
φύλαρι, hoc est tetigit illum manu. à
uerbo φύμι per abiectionē augmētī.

Φύλα. ad fugam, sicut οἰκία, et id ge-
φυλάα. fuga, exiliū, ἀποία. (nus.

Φυλάδομα. exulo, exulsum.

Φυλάδω. μ. φῶ. π. φῶ. fugo, in exiliū
mitto ὅτι relego. φυλάδω δὲ τὸ πῶ-
δω, in exilium mittere, tam de accu-
satore, quàm de iudicibus Demosth.
dicit. Actiu, accus.

Φυλάκος. s. ὅ. exulatorius.

Φυλά. ἄδω. s. ὅ. exul, profugus.

Φύλας. μ. αἰ. fugio.

Φύλας. metui.

Φύλας, uel φύλας. s. tumor latus

quidem, sed non altus, in quo quida-
dam pustula simile est. Dolor disten-
sioq. uehemens est, ὅτι maior quàm
pro magnitudine tumoris. Cels. lib.
1. cap. 28.

Φύ. s. ὅ. i. fuga, exiliū, exiliū eorū quā
pennā uitare uolūt, accusatio, ἀποία.

Φύλας. s. ὅ. i. uirgo, calibatus
amans, coniugium abhorrens.

Φύλας. uadimonium deferere, am-
bagibus ὅτι strophis tergiversatio-
num atq. detractione uii. Cui op-
ponitur ἀνδύλας.

Φύλας. μ. ἰσ. π. φῶ. detrecto pu-
gnā, fugio pugnā, distraho. Neu. absf.

Φύλας. s. ὅ. qui fugiunt labores.

Φύλας. fugio.

Φύλα. adhæsit, attigit, sicut φῶ.

Φύλα. s. i. fuga, timor, imbecillitas.

Φύλας, uel φύλας. s. timidus, fu-
gax, fugitiuus.

Φύλας. deuians per fugam.

Φύλας. s. ὅ. meticulosus.

Φύλας. s. ὅ. fugitiuus.

Φύλας. s. ὅ. fugiendus.

Φύλας. asylum, refugium.

Φύλας. s. i. fuga, uel potius φύλας.

Φύλας. s. i. indoles, natura.

Φύλας. s. i. sterculinium, ὁρῶς.

Φύλας. fucus.

Φύλας. ὁρῶς. s. spumofus tempestate
maris, profundus.

Φύλας. s. i. alga, fucus, color, animal
marinum, spuma.

Φύλας. μ. ἰσ. π. φῶ. fuco. Acti. accu.
Plutarch. in Connub. φῶδῃ τὸ φῶς
πῶς dixit.

Φύλας. s. ὅ. idem quod φῶς.

Φύλας. euitabilis.

Φύλας. s. ὅ. i. algosus.

Φύλας. s. ὅ. custodia.

Φύλας. s. i. custodia, carcer, obserua-
tio, uigilia. Thucyd. φῶδῃ τὸ φῶς

perire iussit, custodiebant Piræum.

¶ *maxiſw. traho ad carcerem.*

φυλακτικός. ὁ φυλακτικός.

Φυλακός, ποῖτις ἐργὸ φύλαξ.

Maximop. cauendum est.

Quamvis. ov. o. observandus.

Φυλακὴς. custos, uigil.

Φυλακτεία. *carceris.*

Φυλακτήριον. v. r̄. tutela, locus custo-
diæ. propriè antidotum præseruati-
uum contra uenena.

¶ *De Martino. ad custodiam aptus, & cir-
cumspectus ad dolum & insidias ca-
uendas. Cui opponitur de Martino.*

Vnde *φωλακτινὰ*, Aristot. *animalia*
quibus ingenium cauendi & uitan-
di datū est, id est *cavata* & *provida*.

Εἰναξ. s. i. custos, idem quod εἰναξ
apud Dores.

Φυλάμμος. pugil Atheniensis.

Φύλαξ. *custos, uigil.*

Φυλάξιμος. qui defendi custodiri ne
potest.

Φύλαρχος. u. i. tribunus.

Φυλακὴρ. ἔρος. ὁ. custos.

¶ *Προσφύλαξαι, uito, deuito, auerfor, & ca-
ueo. Est etiam excubias ago, uel sto
in propugnaculis, & ibi stationem
habeo. Inde προσφύλαξας ἀνὰ δις
tur cautus & circumspectus, & ἀνα-
στῆς. Et προσφύλαξας, cauti, ἀνα-
στῆς, obseruabundē, prouidē, Isocr.
uel positus & collatis uigilijs, Xen.*

Φυλάκιον, μ. ἀφ' α. π. α. α. α. π. *custo-*
dio, seruo, tueur, munio, insidias colo-
loco uel uigilias. Item παρατηρῶ,
hoc est obseruo, & capio occasione.
 Bud. Com.

φυλῆτες. ὁ. tribulis, contri-
bulis.

Φυλά. ὡς. ἡ. tribus.

• *onia. ar. i. oleaster, uel ficus, arbor
specie ilicis.*

Sumas. lectus è folijs, ac frondibus

congestis.

Quirites, certamen, in quo nihil aliud præmij proponitur, præter coronam.

Φύλλον. s. r. folium, flos terræ.

Pharitis. idos. i. herba est folys similis
rumici.

Φυμίσβονα. τὰ. folijs decidua.

Φυτοκοπία. μ. έσω. π. ψεκ. *folia atru-*
ro. Neutr.

Φυτομανῶν. in frondes & in folia eluxuriant.

φύλλον. & r. folium.

Φυτορρίω. μ. ἴσω. π. ηκα. *folijs fluo.*
Neutr.

Φυμαφορῶ. eijcio & expello: & ἰζυνο
φορῶ, quod per frondium signa fie-
bat, hoc est senatu uel ordine mo-
ueo. Bud. Com.

Φυλλοχόος μὲν. mensis quo folia decidunt.

Φυμάδης. var. 5. i. frondosus.

Φυλοβασιλᾶς. reges tribuum, qui facti
sunt principes.

Φιλοκρίνιον, μ. ἴσθ. π. ὑκα. *indico per*
tribus. Neutr. absol.

Φῦλον. γ. ὁ. genus, gens, natio, cognatio, tribus.

Φύλοπιτ. ιδετ. ε. ρικσηα.

Φιλοπρόνοι· σταίτε.

Φῦμα. αἰς. ῥ. tiber. scabies.

Φωβ. hæserunt.

Φύξις. exul, profugus, ὁ φάγων ἄλλης, ἢ
ὁ φάγων ἴδιον πλὴν ἐν πολέμῳ τούτῳ.

Φυσιμα δ' ἴδια. arbores, quæ ob altius
dinem à pecudibus tutæ sunt.

Φύξιμον. ον. ἢ. ασυλτον.

Φύγιος, fuga fauens. Inde φύγιος Ιού-
πιτερ, qui mala fugat, amoliturq̃,
ἀποφύγων: uel qui exules cōfugiēti-
tes ad ipsum defendit. Et φύγιος ἐν
φορὰ, propter quas solū uertere ne-
cesse est.

Φύγη. ιος. ἰ. fuga.
 Φύμα. φύμα, ἁ φύμα. nascor. Depon.
 absol. Vnde
 Φύμας. πρῆμα. res que nuper acci-
 dit, res nata, res repentina. Sic Cice-
 ro, Nihil unquam simile natū puto.
 Φύμα. τὰ. altilia, stirpes.
 Φύς. ἰ. ὁ fructus, germen.
 Φύσις. ἁ φύσις. id est nasci, ut capilli.
 Φύμα. ατος. ῥ. massa, conspersio, fer-
 mentum.
 Φύμα. fermento, subigo, commisceo.
 Φύμα. mixtum, confusum.
 Φύμα. paries.
 Φύμα. ατος. ῥ. fimus, sordes.
 Φύμα. ἰ. ὁ inquinatio.
 Φύμα. μ. ἁμα. contamino, inquino.
 Φύμα. mixtus, confusus, ἁματος.
 Φύμα. μ. ὑμα. misceo, irriquo, pinso. Nen.
 accus.
 Φύς. natus, genitus.
 Φύμα. ἰ. ὁ follis, flatu, id est infirmi-
 tas uentosa, ampulla, pharetra, ὁ
 piscis quidam.
 Φύμα. ἁμα. inflationes, tibia, folles, ὁ
 φύμα. balena.
 Φύμα. μ. ἁμα. π. ἁμα. inflo, spiro, tu-
 meo, uoror. Actiu. accus.
 Φύμα. ἁμα. ἰ. pro φύμα, anima.
 Φύμα. ἁμα. ἰ. uesica, follis.
 Φύμα. ἁμα. ῥ. ampulla.
 Φύμα. ἁμα. inflatus mente.
 Φύμα. ἁμα. ἁμα. alliorum capita, ingluuius
 autum.
 Φύμα. ἁμα. maxillas et buccas inflans.
 Φύμα. ἁμα. ἰ. ὁ. ἰ. uiuificans, uictui neces-
 sarius generans, uitam produciens.
 Est etiam proprium loci in Lacede-
 mone, ubi Castores terra absorpti,
 rursus emeruisse, uel prognati esse
 traduntur.
 Φύμα. ἁμα. ἰ. ὁ. naturalis.
 Φύμα. ἁμα. per naturae iudicia pen-

siculo ὁ cognosco, ex facie homi-
 num addiuno. Significat etiam
 diligenter cognosco faciem alicuius,
 ὁ annoto, ut postea noscam. Demo-
 sthen. ἁμα. ἁμα. ἁμα. ἁμα. Bud. Com.
 Φύμα. ἁμα. ὁ
 Φύμα. ἁμα. scientia qua natura
 hominum ex aspectu corporis ius-
 dicatur.
 Φύμα. ἁμα. ὁ. qui ingenia homi-
 num ὁ sensus ex aspectu corporis
 iudicat.
 Φύμα. ἁμα. ἁμα. ἁμα. de natura inquisitio,
 disputatio de rerum naturis.
 Φύμα. ἁμα. de natura dispuo, physica
 ratione ostendo. Vnde ἁμα. ἁμα.
 Φύμα. ἁμα. ἁμα. de omnibus naturam
 seruari. Est etiam aliquando ῥ. ἁμα.
 Φύμα. ἁμα. id est ἁμα. habitus iu-
 dico, naturam cuiusque ex forma per-
 spicio.
 Φύμα. μ. ἁμα. π. ἁμα. inflo, anhelio.
 Actiu.
 Φύμα. ἁμα. ἁμα. natura, potentia rei inna-
 ta, ingenium ὁ indoles, propositū.
 Accipitur etiam pro pudendis tam
 uirorum quam faminarum: quod
 ὁ Latini etiam naturam dicunt.
 Φύμα. ἁμα. ἁμα. ἁμα. in naturam conuersus.
 Φύμα. ἁμα. ἁμα. ἁμα. inflatio, superbia.
 Φύμα. ἁμα. crassum intestinū, aut uenter,
 intestinum, ex quo farina ὁ carni-
 bus iniectis, lucanica fiunt.
 Φύμα. ἁμα. utriculus.
 Φύμα. ἁμα. ἁμα. ἁμα. apollinaris minor.
 Φύμα. ἁμα. ἁμα. simbricia.
 Φύμα. ἁμα. ἁμα. ἁμα. fistula, sufflatorium,
 pars corporis qua fit partus.
 Φύμα. ἁμα. ἁμα. ἁμα. uentosus, inflatione
 pariens.
 Φύμα. ἁμα. ἁμα. ἁμα. locus arboribus consi-
 tus, hortus, uinea.

Φωμαζήρ. pugnare de uocibus.
 Φωτα. splendentem.
 Φόρ. ρί. ὁ. fur, prædo. ἄ. τὸ φάσθαι.
 Φωτά. ἄ. ὁ. φάτα.
 Φωταδής. φῶς. ὁ. fraudis compertus.
 Φωταρής. ἄ. ὁ. deprehensor.
 Φωτά. μ. ἄσω. π. αλα. deprehendo, in furto deprehendo, inuenio furtum, quero, peruestigo. Item suspicor, suspectum habeo. Actiu. accus.
 Φωτα. ἢ Φωρίορ.
 Φωταμολ. locus Elidis.
 Φωταμωρ. ε. ἢ. Ὁ
 Φωταμής. ὁ. ὁ. arca, scrinium. διὰ τὸ ἀνὰ τὸν τὰ φάρα ἡμῶν, ὅθεν σωάζονται uel διὰ τὸ τὸς φῶτας ἀπύρρην.
 Φωρίορ. Ὁ
 Φωρίορ. ε. ἢ. furtum, latrocinium.
 Φωρὸς. custos, speculator.
 Φωρῖος. cænum, colluuius, fæni aut sarmentorum aceruus.
 Φῶς, τὸ φῶς. ἢ. lux, lumen, lucerna. ἄ φῶ, id est luco. Sic uocatur etiam nigricans arculus pupillam ambiens.
 Φῶς, τὸ φῶς. ὁ. uir, ἄ φῶ, quod est dico, loquor. Sed φῶς φῶδής, significat inuisionem ab igne factam in cruribus.
 Φῶστω. luco, ἀφῶτα.
 Φῶστων. uela, sindones, sudariola.
 Φωτήρ. ὤρος. ὁ. luminare, fenestra, θυρίς.
 Φωσφόρος. ε. ὁ. lucifer.
 Φωταγωγός. ὁ. fenestra, lucem ferens.
 Φῶτα. uirum, oculi fenestræ.
 Φωταύγια. splendor, λαμπρότης.
 Φωταυγός. ὁ. ὁ. splendidus.
 Φωταρός. ὁ. ὁ. lucidus.
 Φῶτης. splendor, fistula, φλόγιος.
 Φωτίσω. μ. ἴσω. π. ινα. illumino. Actiu. accus.
 Φωτίορ. oculus.
 Φωτισμός. ὁ. ὁ. illuminatio, splendor.
 Φωτάς. ὁ. tostus.

Αδῶ. μ. ἴσω.
 π. πια. πια
 λαμβάνω, σὺ
 εἶπα. Neut.
 Χάδω. idem.
 Χάδωμαι. μ.
 ἄδωμαι. π.

ασμα. cedo, secedo, do locum. Depon. absol.
 Χάσω. μ. ἄσω. concedo, deuito, capio.
 Χαίω. μ. αὐῶ. hio, dehisco, inhio. Vnde de ἁχλῶντι pro stultis, Aristoph. Nam stultitiæ signum est esse aperto ore. Neutr. absol.
 Χάωρ. uirga pastoris, baculus incuruus.
 Χαίς. ὁ. ὁ. probus.
 Χαίρ. salue, gaude, aue. Imperatin. ἄ
 Χαίρειν. gaudere, ualere, saluere. Saluatis autem est, dum abimus, aut in fronte epistolæ, de quo in τὸ πρῶτον. Accipitur pro abire, discedere, Ὁ quasi nuntium remittere, Ὁ migrare. Cicero de fuga Pompeij loquens, ita inquit ad Atticum, At ille τὸν δὲ χαίρειν ἔειπεν, pergit Brundisium: hoc est, abiiciens honestatem fugam arripit. Sic Terent. Valeant qui inter nos disidium uolunt: pro pereant, χαίρειν εὐχόμενοι.
 Χαίρκακος. qui malis delectatur, damnis alienis insultans.
 Χαίρειν. ἢ χαίρειν.
 Χαίρειν. idem.
 Χαίρειν. ὄρος. ὁ. Ὁ
 Χαίρειν. ε. ἢ. Ὁ
 Χαίρειν. ἡ. ἡ. letitia, gaudium.
 Χαίτα. ἡ. ἡ. seta, iuba, casaries, coma: propriè in porcis.
 Χαίτας. ἡ. ἡ. Ὁ
 Χαίτας. ὄρος. ὁ. fetosus, comatus.
 Χαταβίω. μ. ἴσω. trepido, cumulo uor, terreo.

Χάλαζα. γρ. ἰ. grando. Item morbus porcorū. Est etiam uicium et morbus oculi, cum in eo aspersa grando uidetur, χαλάσιος.

Χαλάσιον. grandinosum esse: de subus.

Χαλασσησία. grando procellens.

Χαλάσω. μ. ἀσω. π. αλα. deprimō, submitto. Et rem aliquam ex alto pensilem facio. Item produco. Interdū solo, ut in Prouerb. ἰσπὰρ ἀνυρὰν χαλάσω.

Χαλασώδης. γρ. ἰ. i. grandinosus.

Χαλάρα. ατ. κ. catena.

Χαλαρρός. ἰ. ὁ. celer.

Χαλαρός. ἰ. ὁ. leuius, mollis, maturus, ὑγρός, retractius. de porco dicitur grandinoso.

Χάλασμα. αζ. ρ. submissio, iactus.

Χαλακός. ἰ. ὁ. uelox.

Χαλῶ. μ. ἀσω. remitto, cōcedo, eicio, flaccesco, languesco, mollio, ἱκνῶ, ἀνακλῶ.

Χαλβάνη. γρ. ἰ. galbanum.

Χαλαπώνομαι. idem quod suū αἰτίου significat. accipitur interdum tamē passiuē, pro offensis animis acerbisq; uerbis accipior, acrius obiurgor, acerbitate afficior, acerbè accipior.

Χαλαπώνη. μ. ανῶ. grauo, molestus sū, irascor, seuio, offensus sum, indignantor. Neutr. dariuo iung.

Χαλαπῶ. idem, contendo, minor, afficio molestia, noceo, in difficultatem adduco, ἰσθίω. Interdum timeo.

Χαλαπός. ἰ. ὁ. sauius, grauis, molestus, difficilis, atrox, periculosus, impossibilis.

Χαλαπότης. γρ. ἰ. i. difficultas, sauitia, grauitas, χαλαπότης.

Χαλαπῶ. μ. ἰψω. π. ἰψα. minuo, humilio, laxo, irascor, ledo. Αἰτίου. accus.

Χαλαπῶς. grauius, molestè, difficulter,

crudeliter.

Χαλίμα. scoriū impudens, uenefica.

Χαλίμω. μ. ἀσω. feror in libidinem.

Χαλίμαζω. ὦ. freno moderor. Vnde

χαλίμαζον ὦν χαλῶσαι, frenās linguā.

Χαλίος. ἰ. ὁ. frenum. Est eapars freni, quæ ori inferitur.

Χαλίον. μ. ὦσω. π. αλα. freno. Αἰτίου.

Χάλαξ. γρ. ἰ. ὁ. lapis ex quo ignis excutitur, silex.

Χάλαξ. ἰ. ὁ. ἰ. merum. παρὰ τὸ χαλῶν τὰς ἱσας.

Χαλίστος. ἰ. ὁ. bonus, iustus, οὐκ αἰσ.

Χαλίφρων. οὐκ. ὁ. desipiens, remissus: et

χαλίφρωνος, stultitia, negligentia.

Χαλαδόν. sutorium atramentū. Itali ueriolum appellant: diuersum ab eo atramento, quod Celsus scriptorium, Viruius librarium nominat.

Χάλαρος. γρ. ἰ. idem.

Χάλασπις. ἰ. ὁ. habens scutū aeneū.

Χαλῆγας. area seu ferrea hastauens.

Χαλαῖον. γρ. ἰ. ὁ. officina fabri.

Χαλῆμβολος. γρ. ἰ. ὁ. nauigium atratum aptum ad pugnandū, rostro atrato.

Χαλῆμβολος. γρ. ἰ. ὁ. rostrum aeneum.

Χάλαρος. γρ. ἰ. ὁ. areus, robustus, durus.

Χαλαρόφωνος. γρ. ἰ. ὁ. habēs uocem fortem. es enim inter metalla maximè res sonat.

Χαλαρός. γρ. ἰ. ὁ. faber atrarius, excussor Quintiliano interprete. Dicitur etiā de alijs fabris, ut ferrarij, aurifices, &c.

Χαλαρότροπος. infatigabilis.

Χαλαρόν. ἰ. ὁ. atraria ars.

Χαλαρόν. ἰ. ὁ. fabrica atraria.

Χαλαρόν. ἰ. ὁ. fabrilis.

Χαλαρόν. μ. ἀσω. π. αλα. fabrico, tracto artem fabrilem. Αἰτίου. accus.

Χαλαρόν. ὦ. ὁ. officina fabri.

Χάλας. ἰ. urbs Larissæ, quæ et χαλκὸς ὀρεῖα

ὁράει dicuntur. Item purpura.
 Χαλκί. ἱ. ἢ. ἀρεά.
 Χαλκίρεος. ἱ. ὁ. ἢ. areus, congluminatus
 are.
 Χαλκιδίον. obsceno puerorum amo-
 re teneri.
 Χαλκίονος. atarij domus.
 Χαλκίον. ὁ. ἢ. areum.
 Χαλκίς. ἱδός. ἢ. ἡμυδός, auis genus, ὁ
 urbs Eubœa.
 Χαλκίτης. ἢ. metalli genus, ὡς αὖτις
 Hippocr.
 Χαλκοβατής. ἱδός. ὁ. ἢ. solidus, firmus, ba-
 sim habens firmam.
 Χαλκοβατής. ἱδός. ὁ. ἢ. are grauatus.
 Χαλκογώνιος. ὁ. ἢ. habens angulos areo-
 os, uel cuspidem aream.
 Χαλκίονος. ὁ. ἀριπες, hoc est, ὁ πᾶς τῶν
 ἀριπῶν. Item ex are percussus num-
 mus, ὁ Rheæ epitheton à cymbalo,
 rum sonitu.
 Χαλκογύριον. nummos colligere.
 Χαλκογόριον. conus galeæ.
 Χαλκός. ὁ. ἢ. areus.
 Χαλκοπάρμος, uel χαλκοπάρμα. ὁ. ἢ. ha-
 bens maxillas areas.
 Χαλκίπληκτος. areus.
 Χαλκίπους. ὁδός. ὁ. ἀριπες, firmus, insa-
 tigabilis, ἡρόπους, ungula resonante.
 Χαλκός. ὁ. ἢ. as.
 Χαλκόντιος. ὁ. ἢ. ferro percussus, fabri-
 lis, ferro illatus.
 Χαλκορύδιον. ὁ. ataria.
 Χαλκορύς. as præparato, ut metallarius
 Χαλκορύμα. ἀδός. ἢ. signum æneum.
 Χαλκορυός. qui præparat materiam τῶν
 ἀνδριαυδονοῦ, ut χαλκορυγὶ τῶν ἀνδρι-
 αυδονοῦ.
 Χαλκός. ὁ. ἢ. areus.
 Χαλκός. ex are.
 Χαλκοίτης. ἀνός. ὁ. habens lorica ἀ-
 neam.
 Χαλκομα. ἀδός. ἢ. res areæ, aramentū.

Χαλκόντιος. emptus are.
 Χαλκοείλια. τῶν ἀταριæ.
 Χαλκοῖον. ὁ. herba lanaria.
 Χαλκόντιος. labrones, id est quibus ma-
 gna sunt labia.
 Χαλκογύριον. ὁ. ἢ. remissum.
 Χαμιάδης, ὁ
 Χαμιάδης, ὁ
 Χαμιάς, ἢ. χαμιάς, ὁ
 Χαμιάς, aduerb. humi, ad terram.
 Χαμιάκτης. ἢ. ebulum herba.
 Χαμιάδην. ὁ. ἢ. uincapernica herba
 Χαμιάδην. ὁ. ἢ. ca. humi dormientes.
 Χαμιάδης. ὁ. ἢ. humi dormiens.
 Χαμιάδης. ὁ. ἢ. humi depressus, abie-
 ctus, humilis.
 Χαμιάδης. ὁ. ἢ. hedera terrestris siue syl-
 uatica.
 Χαμιάδης. humi prostratus.
 Χαμιάδης. chamæleon, nomen anima-
 lis ὁ herbe, quorum utrunq. colo-
 rem subinde mutat.
 Χαμιάδης. ὁ. ἢ. ἢ. χαμιάδης, extensus.
 Χαμιάδης. ἱδός. ὁ. ἢ. humi repens.
 Χαμιάδης. ὁ. ἢ. ab humilitate dictæ,
 nam ut are humiles fiebant.
 Χαμιάδης. fornix, ganeum, prosti-
 bulum.
 Χαμιάδης. ὁ. ἢ. scorum abiectum.
 Χαμιάδης. ex accipitrū genere sunt,
 qui prædam super terram ὁ humi
 petunt. His contrarij sunt οἱ μαθηδόνες
 τῆς.
 Χαμιάδης. humi repens, uel dormiens.
 Χαμιάδης. scorum.
 Χαμιάδης. humi cubans.
 Χαμιάδης. ὁ. ἢ. χαμιάδης.
 Χαμιάδης. as. ἢ. humi dormitio, quum
 quis in nuda humo dormit. à χαμιά-
 δης.
 Χαμιάδης. ἱδός. ἢ. τῶν, lectus humilis,
 floreæ.
 Χαμιάδης. humilis.

Χαμῖνος. idem.
Χαμῖος. adverb. pro $\chi\alpha\iota\tau\epsilon\iota\varsigma$.
Χαμῖος. ὁ. curuus.
Χαυδάρα. μ. ανῷ. ποτικὸν ἐστὶν, derivat.
 τὸ $\chi\alpha\iota\tau\epsilon\iota\varsigma$ ἂν $\chi\alpha\iota\tau\epsilon\iota\varsigma$, capio, id est sum ea.
 παρ. Aetiu. accus.
Χαυδάρις. abundanter, inhiāter, affatim.
Χαυῖος. μ. ὅσῳ. uociferor.
Χάος. νοτ. ῥ. chaos, miscella, regio.
Χαῖος. ὁ. bonus, generosus.
Χαρά. ἄς. ἡ. gaudiū, ira: & ad animum
 refertur, ἰδὸν δὲ uerò ad corpus.
Χαράδρα. ας. torrentis, alueus torrentis,
 uallis, spelunca, νοτῶν, ἑσπῶν. Pro:
 priè terre rima siue fissura quam
 aqua, pluuia, torrentis, aut terramo:
 tus efficit.
Χαράδριος. s. rupes, & auicula quēdā.
Χαραδρῖος. palude occupari, ναυῖος,
 ὁρίωνος, νοταῖωνος.
Χαραδρῖος. ὁ. lacumofus factus.
Χάραμα. ης. ἡ. iithymalum.
Χαραῖς. u. uallo protego, trepido, ele:
 uo, attollo, diuido.
Χαρακίον. pedamentum, fulcimen.
Χάραγμα. ἄς. ῥ. sculputura.
Χαρακωσία. ας. ἡ. nullum.
Χαρακτήρ. ὅρος. ὁ. signum, insigne, figu:
 ra, stylus dicendi, uel genus dicendi
 ut Gel. uertit.
Χαρακτῖς. μ. ἰσθ. π. ια. noto, de:
 signo.
Χαρακτῖσμός. ὁ. ὁ. designatio, figu:
 ratio.
Χαράωμα. ατος. ῥ. nullum, agger.
Χαχαμός. terra hiatus.
Χάραξ. ατος. ὁ. uallum in bello, fouea:
 & in feminino genere ponitur pro
 uallo, id est firmiore palo, cui uitis
 alligatur. Item carduus, arundo.
Χαράξω. μ. ἄς. π. αα. sculpo, signo, in
 primo, νοταῖωνος. Aetiu. accus.
Χαρία. ιας. ἡ. collis.

Χάρις. ἄντος. ὁ. gratus, gratiofus, ur:
 banus, lepidus.
Χάρις, προχαρίτες. pulchrè.
Χάρις παραύτορος. grati, gratiofum.
Χαριτίσμον. μ. ἰσθ. π. ἰσθ. iocor,
 nugor, urbanus sum, alludo, & face:
 re cauillor, & lepida urbanitate u:
 tor, salibus utor. Depon. absol.
Χαριτισμός. ὁ. ὁ. urbanitas, lepos, &
 uenustas sermonis.
Χαρίτως. eleganter, gratiose, uenustè,
 urbanè.
Χαριτότης. ἡτος. ἡ. gratiofuitas.
Χαριτός. ὁ. gratiofus, cuius facta o:
 mnibus grata sunt.
Χαριστός. elegantius, gratiofius.
Χαρίσμαι. μ. ἰσθ. dono, gratifico, fa:
 cio grata, obsequor, & beneficium
 gratiamq; confero. Cui datiuo iung:
 ut χαρίσθαι ἔμεν, indulgere amori, &
 χαρίσθαι τῷ ἑαυτοῦ θυμῷ, animo suo
 indulgere. Dicitur quoq; χαρίσμαι
 ἢ ὄφραμα, pro remitto multam. Ho:
 merus cum genitiuo iungit. Inde
 dicitur χαρισμός, id est iucundus,
 gratus, placitus: & χαρισμός ἄρ:
 χαν, Isocr. Bud. Com.
Χάρις. pro causa, ἵνα. Vnde ὁ $\chi\alpha\iota\tau\epsilon\iota\varsigma$
 γινώσκει χάριν, quod ad generis nobili:
 tatem attinet. Gregor. ἵνα $\chi\alpha\iota\tau\epsilon\iota\varsigma$ $\chi\alpha\iota\tau\epsilon\iota\varsigma$
 ἡ ἰσθ. π. ἰσθ. Sic Plautus, Ad
 tu agrotas si uis per me quidem eta:
 tem. Dicitur hoc etiam per ἵνα,
 & πρὸς, & διὰ cum genitiuo, & Atti:
 ce cum accusatiuo. Σὺν χάρι, τὴν
 causa, ἀντὶ τῆς χάρις σου. Bud.
 Com.
Χάρις. τος. ἡ. festiuitas, beneficium,
 munus, remuneratio, uoluptas, ille:
 ctamentum. Et cum deam signifi:
 cat χάρις non χάρις in accusatiuo
 facit. Inde χάρις, Gratia. Ha:
 bet eum usum apud Græcos, quem

Χάλος. λόρ. ῥ. labrum, labium (παρά τὸ
 χιαν ἀγρον) litus, pabulum.
Χαλοσομία. ας. ῥ. cum uox quasi in res-
 cessu auditur.
Χαλόν. αὐγο, μεγαλύνω.
Χαλωτήρ. ἄρος. ὁ. frenum, ferrum quod
 in os equi inseritur.
Χάμα. αἶθε. ῥ. hyems.
Χαμάδιον. σ. ῥ. hibernatio, hybernacu-
 lum.
Χαμάσσω. μ. ἄμα. σ. αἶμα. tempe-
 statem fero. Depon. absol.
Χιμάω. μ. ἄω. π. αα. hyemo, pertur-
 bo, molesto.
Χάμαρρος. υ. ὁ. torrens, hædus saltans
 in nubibus, χίμαρος. Dicitur ὁ χι-
 μάρρος in nominatiuo. Est etiam
 clauis in carina naui, quo sublato
 aqua effluit.
Χαμάς. ἄλος. uestis hyberna.
Χαμαδία. φῶς. ὁ. tempestate tortus.
Χαμασία. tempestas, turbatio.
Χάμαστρον. uestis hyberna agricolæ.
Χάμυτρον. uide χιμυτρα.
Χαμνίζω. μ. ἴω. π. ια. hyemo. Neutr.
 absol.
Χαμνινός. υ. ὁ. ὄ
Χαμφίος. σ. ὁ. hyemalis frigus cupiēs.
Χαμνιάταρον. σ. gaudens algoribus.
Χαμνιολο. laboro pernitione.
Χαμάρ. ἄρος. ὁ. hyems, procella maris,
 tempestas.
Χῆος. σ. ὁ. prodigus.
Χάρ. ρός. ῥ. manus, copia, exercitus,
 manipulus. Accipitur aliquando
 pro potestate, ut apud Latinos ma-
 nus. In nominatiuo ὁ accusatiuo
 χῆρ, est masculini generis.
Χῆρα. fissura pedum.
Χιράγρα. ας. ῥ. chiragra, id est morbus
 articularis.
Χαραγωγία. ας. ῥ. adminiculum.
Χαραγωγός. præitator, ut qui iam uiam

cecopreie, hoc est, ὁδωγός, ὁ uales
 γυμνός.
Χαραγωγῶ. manuduco. Aristoteles di-
 xit de eo qui instrumenta musica pul-
 sat. Dicitur etiam metaphoricè de
 fortuna, quæ uiam patefacit homini-
 bus felicibus, quasi quæ uiam præit ad
 ornamenta magnæque fastigia asse-
 quenda. Bud. Com.
Χηράδης. cicatrices pedum, αἰματὰ πό-
 δων, καὶ ὀπλῶν βορᾶς.
Χηρμός. lustrum, latibulum, fouea.
Χηραστῆς. τραῖο. Actiu. accusf.
Χηραψία. ας. ῥ. palastricus manuum
 nexus.
Χηιδωτός. υ. ὁ. manicatus, manuleatus
Χηρίστω. exerceor.
Χηρίσ. τραῖο, aggredior, suscipio.
Χήριος. υ. ὁ. subditus, cicur, utilis.
Χήρις. ἴδος. ῥ. chirotheca, manica.
Χηρισμός. λαχάρσις, conatus, aggressio.
Χήρις. σ. ὁ. pestimus.
Χηρίων. ἰνάσιον, χήρων, minor, deterior.
Χήροβιος. uentrimanus, ex manibus ui-
 uens, uictum manu quarens.
Χηροβικός. ὁ χηροβίος. idem.
Χηροβίος. ὠρε. catena siue uinculum,
 quo ligatæ manus decorantur ὁ
 contabescūt, ὁ δαμνός (inquit Suid.)
 ὁ ἀποβιβρόσκει τὰ χῆρα.
Χηροκόπος. qui manu uictū sibi quæ-
 ritans, operarij.
Χηρύραρον. scheda propria manu
 scripta.
Χηρόδαντος. υ. ὁ. manifestus.
Χηροδίνος. uiolenti in quibus uis sit in
 manibus ὁ uiribus corporis, ὁ in
 armis, non æquitate rationis.
Χηροψίτης. ὁ χηροψίτης.
Χηροψύχης. ῥ. chirotheca.
Χηροψύς. υ. ὁ. cicur, mansuetus.
Χηροψία. ας. ῥ. manuum impositio.

Χαροβύτι. manus impono.
 Χαρόκμητος. s. ò. manu factus.
 Χαροκοτία. μ. ἡσ. π. χα. manum ab-
 scindo.
 Χαροκρατία. α. ἡ. manuum potentia.
 Χαροκρατία. uitiū est seditiosæ poli-
 tiæ, quod exoritur à democratiā, cor-
 rupta licentiā τῶν δημογῶν, & ple-
 bis turbulentiæ inescatorum, id est
 τῶν ἀμαρτύνων τὰ πάθη.
 Χαρόμαστρον. s. ò. manule.
 Χαρομάνας. qui manuum inspectione
 futura prædicunt.
 Χαρόμαστον. s. ò. manule.
 Χαρομύλη. η. ἡ. pistrium.
 Χαρομύλη. mola trusatilis.
 Χαρομάστρον. s. ò. habens uictum ex suis
 manibus.
 Χαροπακτός. ò. operarius manualis, χει-
 ρερός.
 Χαροπύλινον. peluis in qua abluuntur
 manus.
 Χαροπύμω. inter canendum manum
 moueo, & gesticulor.
 Χαροπυμία. α. ἡ. manuum motus & ge-
 sticulatio, saltatio gesticularix, qua-
 lis est quæ mauricā uocamus. Alio-
 qui lex gestus à Quintiliano dicitur.
 Χαροπύμος. histrio gestu & manuum
 motu subsultans, gesticulor.
 Χάρισμα. capio fugientem, pumio.
 Χαρίσδαι. αἱ. manicæ, id est uincula
 manuum.
 Χαροπάδης. α. ὁ. ἡ. magnus, imma-
 nis. Et
 Χαροπακτὴς λίθος. lapis manum im-
 plens, Homero.
 Χαροπακτός. s. ò. manu factus.
 Χαρίππος. ὁδός. ò. qui est uulneratis pe-
 dibus.
 Χαροπείροι. αἱ. qui manuum suffragia
 obseruant ac dinumerant.
 Χαρίδωτος. saluator, quasi manu sapiēs.

Χαρίτης, & Χαρίτης. inferior, dete-
 rior. poetici sunt.
 Χαροτήτης. s. ò. artifex.
 Χαροτήγία. ἡ χαροτήγία.
 Χαροτήγῳ. ἡ χαροτήγῳ.
 Χαροτήγῳ. μ. ἡσ. π. χα. eligo, consti-
 tuo, suffragijs creo, scisco, iubeoq̃,
 & magistratum creo, designo, con-
 sentio, pedibus eo in alicuius senten-
 tiam. Interdum pro defero, in ma-
 nuq̃ do. Actiu. accus. Bud. Com.
 Χαροτὸντος. s. ò. electus, creatus, desi-
 gnatus populi consensu.
 Χαροτομία. α. ἡ. electio, suffragium, ele-
 uatio manuum populi consensum si-
 gnificans, plebiscitum.
 Χαρίμω. ἡ χαρίω.
 Χαρίσμα. opificium, opusq̃ manu
 factum.
 Χειρουργία. α. ἡ. chirurgia, ars meden-
 di quæ manibus fit. Dicitur de omni
 arte quæ actionem habet manuum
 cum cognitione coniunctam.
 Χαροῦργος. s. ò. chirurgus medicus, qui
 chirurgia uitiur.
 Χαροῦργῳ. manibus operor, laboro.
 Χαρίω. μ. ἡσ. π. χα. capio, capiuo,
 subigo, addico, deuinco, ditioni
 subycio, subiungo, mancipio. Actiu.
 accus.
 Χάρις. α. ὁ. ò. peior.
 Χάρις ἂν δὲ ἴναρ ἀρῆς dicitur is, qui prior
 lacessiuit auerixam aut bellum, qui
 prior percussit in manibus conferen-
 dis. Bud. Com.
 Χάρις. α. ὁ. ò. manu acquisitus, per
 manus afflicus, manuum dominus,
 qui manibus uictum quatit.
 Χαρίων. τραύματα. uulnera appellan-
 tur ἀνὰ δὲ, quæ medicam uix reci-
 piunt curam, & Chironem aliquem
 respectare uidetur: sicut & τὸν λήσσαν,
 quæ multū malignitatis praeferant,

ut quæ salutare Achillis manum
requirant. Cæl. lib. 10. cap. 10.

Χάρις. mancipatio, mancipium.

Χαρός. qui facile potest capi.

Χάσται. erit capax.

Χάω. capio, χάρω.

Χάων. operimentum testudinis.

Χηλιδόνιον. s. ð. chelidonium herba.

Χηλιδών. óros. h. hirando. χαρὰ τὴν χάσιν
ἀνὰ δυνάμιν, uel εὐδυνία.

Χηλίσκος. μ. ἰσθ. w. ina. no. nauigo.

Χηλίσκος. s. ð. testudo marina.

Χηλιδάσας. irridere.

Χηλὺς. labium.

Χηλόνιον. tussicula.

Χήων. operimentum testudinis.

Χήλεις. vos. ð. chelys, cithara, lyra, tes-
tudo.

Χήλυσμα. αἶς. ð. lignum quod rostro
navis affigitur.

Χηρόσμου. expectoro, traiecio, nato.

Χηλόνιον. ης. testudo, id est belua aquatici-
ca. Item genus numismatis Pelopo-
nesiorum, à testudine insculpta. Alii
quædo pro scabello, & carina navis.

Χηλόνιον. tegumentum testudinis quam
toruicam uulgo uocant, rapit terræ.

Χηλόνιον. inferias facio, & libamina ma-
nibus fundo.

Χηλός. s. ð. hiatus terræ.

Χηλός. s. ð. &

Χηλός. αἶς. ð. cænum ostreorum testis
& lapillis mixtum, cumulus lapidum,
sed minorum, & quicquid ex aqua
in litore confluit.

Χηλός. τὰ. peiora.

Χηλόνιον. óros. ð. peior: pro χείρων ποιεῖν

Χηλόνιον. oi. minores, debiliores, & qui
manibus uictum querunt.

Χηλόνιον. τὰ. peiori, id est inferiori.

Χηλόνιον. αἶς. ð. lapis, telum, missile. Sic

Χηλόνιον. αἶς. ð. &

Χηλόνιον. αἶς. ð. proprie paruum saxum,

quod facile manu potest tractari: imò
proprie autem saxum maritimum magnam
portus, cui alligant funes nauium.

Χηλός. ð. &

Χηλόνιον. ð. pauper, qui è labore ma-
nuum uiuit.

Χηλόνιον. paupercula.

Χηλόνιον. vos. ð. netrix, id est mulier quæ
nendo & labore manuum uictum
querit.

Χηλόνιον. vos. ð. uas ad manus lauandas,
gutturium sonat: quasi dicas ma-
nuum lotionem.

Χηλόνιον. μ. ἰσθ. π. ἰσθ. ὅς. & ὅς.

Χηλόνιον. vos. purgatio, dictum à manu
lotione, quæ in sacrificijs fiebat: uas,
uel aqua, uel ipsa manuum ablutio.

Χηλόνιον. s. ð. manipulus.

Χηλόνιον. & terra in insule modum ma-
ri circumdata, uno tantum, eoq; an-
gusto spatio, quod isthmus appella-
tur, continenti adiuncta. Alij χηλός
vos & legunt.

Χηλόνιον. s. ð. terrestris, incultus, de ter-
ra quæ non habet cultores.

Χηλόνιον. αἶς. ð. solitudo.

Χηλόνιον. incultus esse.

Χηλόνιον. & γῆ. terra sola, uel male culta.

Χηλόνιον. vos. ð. terra proprie inculta, à
γῆ.

Χηλόνιον. desolo, uasto.

Χηλόνιον. αἶς. ð. incultus & squalens.
Plut. de Educac. lib. 1. ἡ δὲ χηλόνιον
ἀρχαῖον μὲν ἐστίν.

Χηλόνιον. αἶς. ð. fluxus, aqua.

Χηλόνιον. uel

Χηλόνιον. μ. ὅς. π. ὅς. fundo, liquo, lique-
facio. Actiu. accus.

Χηλόνιον. domus.

Χηλόνιον. ð. ð. uelox pedibus.

Χηλόνιον. μ. ὅς. π. ὅς. sarcio.

Χηλόνιον. αἶς. ð. ungula, forficulus, dentium.

latus, ut χαλὰς ἴχα, forcipem habet, si
ut brachia forcipibus dentata. Item
promontorium, eminentia.

Χαλκεία. γρ. ἰ. genus iaspidis, triton
Hermolao interprece.

Χαλβ. ἰ. membri genus.

Χαλός. ἰ. ὁ. arca, loculus.

Χάμα. hiatulus latinè, ex genere ostreo-
rum sunt.

Χαμῆα. ας. ἰ. argenti ☉ auri prapara-
tio, καὶ κατασκευαία.

Χάμυ. hiatulus, χάμυ.

Χάω. γρ. ἰ. ὁ. ἰ. anser.

Χλωανάκη. νοτ. ἰ. uulpanser auis.

Χλωάνη. idem.

Χάκος. ο. ὁ. anserinus.

Χάμυα. irrifio.

Χλωάω, uel χλωίω. tibiatarum sonum
represento, tibia sono.

Χλωίανος. pars proræ, unde anchoræ
dependent.

Χλωβοκαῖος. σ. ρ. locus ubi aluntur
anseræ.

Χλωβοῦ. clamare.

Χά. γρ. ἰ. ὁ. echinus.

Χήρα. ας. ἰ. uidua, ἀ χηρῶ.

Χηραμός. ὁ. antrum, secessus, lustrū,
latibulum.

Χηραπίς. cauerna.

Χηραζος. σ. ρ. focus.

Χηράα. ας. ἰ. uiduitas.

Χηρῶ. μ. ὁ. σ. π. α. α. uiduo, careo, se-
pero, uiduus sum, uel uidua, deserta
sum.

Χήρος. σ. ὁ. uiduus, desertus.

Χηρῶ. μ. ὁ. σ. π. α. α. χηρῶ, capio, uia-
sto, desolo, ἀπαρίσω, ἀπορῶ.

Χήρων. desolatio, uiduitas.

Χηρωαί. οἱ. qui succedunt in hereditate
ut uiro uiduo ☉ filijs carenti.

Χητῆα. ☉

Χήνσ. ὁ. ☉

Χήνσ. νοτ. ρ. priuatio, indigentia, desec-

ctus, uiduitas.

X Θ.

Χθμαλίστρα. humiuola.

Χθμαλός. ἰ. debilis, humilis, cōcatus,
planus.

Χθμαλός. μ. ὁ. σ. π. α. α. complano.
Actiu.

Χθς. heri, nuper, dudū. Additur non-
nunquam πρὸς, ut χθς καὶ πρὸς.

Χθσινός. hesternus, ὥσος, otiosus, inu-
tilis: translatione sumpta à cibis pri-
die relictis.

Χθσινῶν. maledicere.

Χθςά. ☉

Χθςός. heri.

Χθςός. ἰ. ὁ. hesternus. χθςός ἴβη, pro he-
ri iuit.

Χθρινός. σ. ὁ. terrestris, subterraneus,
grauis, magnus, terribilis.

Χθρινός. terra filius, aut filia.

Χθρινός. σ. ὁ. ἰ. terra filius.

Χθρινός. ἰ. ὁ. ἰ. terrestris, in terra
depressus.

Χθρ. ο. ὁ. ἰ. terra, solum.

X I.

Χιά. ἀρ. serpentis domus, χηά, ☉ ge-
nus calceamenti uirilis.

Χιάδω. nimis curiosum aut superfluū
esse in carmine. Dictum à Democri-
to Chio, authore Suida.

Χιάω. μ. ὁ. σ. π. α. α. aperio, uel chias-
mum facio.

Χιάς. calidus, tepidus.

Χιαμός. ἰ. ὁ. chiasmus, figura quando
quatuor propositis tertiū secundore
spondet, ☉ conuenit quartū primo.

Χιά. nouæ spicæ aut legumina.

Χιάω. alo, præbeo commeatum.

Χιά. ἰ. ἰ. nutrimentum, materia
esculenta.

Χία. τὰ. ☉

Χία. αἱ. mille.

Χίαρχω. μ. ὁ. σ. π. α. α. duco tribuna-

ut quæ salutare Achillis manum
requirant. Cal. lib. 10. cap. 10.

Χήρως. mancipatio, mancipium.

Χαρωτός. qui facillè potest capi.

Χάσται. erit capax.

Χάω. capio, χαρῶ.

Χιλαρον. operimentum testudinis.

Χηλιδόνιον. s. ῥ. chelidonium herba.

Χηλιδάη. ὄρος. ἢ. hirundo. κατὰ τὴν χάσιν
αὐτῆς, uel οὐδαινίαν.

Χαλίσυ. μ. ἰσθ. π. ἡνα. no. nauigo.

Χηλιδόρ. s. ὁ. testudo marina.

Χαλωάσαν. irridere.

Χαλωή. labium.

Χηλόσιον. cisticula.

Χιλον. operimentum testudinis.

Χήλς. vos. ἢ. chelys, cithara, lyra, tes-
tudo.

Χιλονομα. ἄλς. ῥ. lignum quod rostro
navis affigitur.

Χηλόνομα. expectoro, traicio, nato.

Χηλόνη. ἡς. testudo, id est belua aquatici-
ca. Item genus numismatis Pelopo-
nesiorum, à testudine insculpta. Alii
quādo pro scabello, & carina navis.

Χηλόνιον. tegumentum testudinis quam
tortucam uulgò uocant, rapit terræ.

Χηλῶν. inferias facio, & libamina ma-
nibus fundo.

Χηλαβή. s. ὁ. hiatus terræ.

Χηλαδός. s. ὁ. &

Χηλός. ἄλς. ἢ. cænum ostreorum testis
& lapillis mixtum, cumulus lapidum,
sed minorum, & quicquid ex aqua
in litore confluit.

Χηλα. τὰ. peiora.

Χηλῶν. ὄρος. ὁ. peior: pro χάρων poeticè

Χηλῶν. οἱ. minores, debiliores, & qui
manibus uictum querunt.

Χηλῆ. τῶ. peiori, id est inferiori.

Χηλῶν. ἄλς. ῥ. lapis, telum, missile. Sic

Χηλῶν. ἄλς. ῥ. &

Χηλῶν. ἄλς. ἢ. propriè parvum saxum,

quod facillè manu potest tractari: im-
propriè autem saxum maritimum magnum
portus, cui alligant fimes nauium.

Χηλῶν. ὁ. &

Χηλῶν. ὁ. pauper, qui à labore ma-
nuum uiuit.

Χηλῶν. paupercula.

Χηλῶν. ἡ. netrix, id est mulier que
nendo & labore manuum uictum
querit.

Χηλῶν. ὄρ. ὁ. uas ad manus lauandas,
gutturium sonat: quasi dicas ma-
nuum lotionem.

Χηλῶν. μ. ἰσθ. π. ἡνα. ὄρ. ὁ. &

Χηλῶν. ὄρ. purgatio, dictum à manu
lotione, quæ in sacrificijs fiebat: uas,
uel aqua, uel ipsa manuum ablutio.

Χηλῶν. ὄρ. ὁ. manipulus.

Χηλῶν. ὄρ. terra in insula modum ma-
ri circumdata, uno tantum, eoq; an-
gusto spatio, quod isthmus appellas-
tur, continenti adiuncta. Alij χηλῶν
ἡν & legunt.

Χηλῶν. ὄρ. ὁ. terrestris, incultus, de ter-
ra quæ non habet cultores.

Χηλῶν. ἡ. solitudo.

Χηλῶν. incultus esse.

Χηλῶν. ὄρ. ὁ. terra sola, uel malè culta.

Χηλῶν. ὄρ. ἢ. terra propriè inculta, à
χῆρᾷ.

Χηλῶν. desolo, uasto.

Χηλῶν. ὄρ. ὁ. incultus & squalens.
Plut. de Educac. lib. 1. ὅτι χηλῶν
ἡν, & χηλῶν.

Χηλῶν. ἡ. fluxus, aqua.

Χηλῶν. uel

Χηλῶν. μ. ὄρ. π. ἡνα. fundo, liquo, lique-
facio. Actiu. accusf.

X H.

Χηλῶν. domus.

Χηλῶν. ὄρ. ὁ. uelox pedibus.

Χηλῶν. μ. ὄρ. π. ἡνα. sarcio.

Χηλῶν. ἡ. ungula, forficulus dentium.

latus, ut *χελὴς ἵχα*, forcipem habet, si
ne brachia forcipibus dentata. Item
promontorium, eminentia.

Χηιδόρια. *qr. ἰ.* genus iaspidis, triuon
Hermolao interprete.

Χηλόρ. ἑ. membri genus.

Χηλός. ἑ. ὁ. *σκα*, locus.

Χήμα. hiatule latine, ex genere ostreo
rum sunt.

Χημία. *ar. ἰ.* argentei & auri prapara-
tio, καὶ κατασκευαία.

Χήμη. hiatius, χάσμη.

Χλώ. *qr. ἰ.* ἰ. anser.

Χλωαλόπηξ. *nos. ἰ.* uulpanser auis.

Χλωίλωψ. idem.

Χίρνος. *u. ὁ.* anserinus.

Χίρμα. irrifio.

Χλωιάσω, uel *χλωίω*. tibiaium sonum
repasento, tibia sono.

Χλωίονος. pars prora, unde anchora
dependent.

Χλωβοσάυωρ. *u. ῥ.* locus ubi aluntur
anseris.

Χλωεῖωρ. clamare.

Χήρ. *qr. ὁ.* echinus.

Χήρα. *ar. ἰ.* uidua, ἀ χήρῳ.

Χηραμῖς. ἑ. ὁ. antrum, secessus, lustrū,
latibulum.

Χηραμίδας. cauerna.

Χήραρ. *u. ῥ.* focus.

Χηρία. *ar. ἰ.* uiduitas.

Χηρώ. *μ. ὁ. u. π. α. α.* uiduo, carco, se-
paro, uiduus sum, uel uidua, deser-
tus sum.

Χήρος. *u. ὁ.* uiduus, desertus.

Χηρώ. *μ. ὁ. u. π. α. α.* χηρώω, capio, uas-
sto, desolo, ἀφανίζω, ἀπορῶ.

Χήμων. desolatio, uiduitas.

Χηρωτά. *oi.* qui succedunt in heredita-
te uiro uiduo & filijs careni.

Χητά. &

Χήν. ὁ. &

Χήν. *nos. ῥ.* priuatio, indigentia, defe-

ctus, uiduitas.

X Θ.

Χθαλαστήριον. humiuole.

Χθαμαλός. ἑ. debilis, humilis, cōcauus,
planus.

Χθαλαλῶ. *μ. ὁ. u. π. α. α.* complano.
Actiu.

Χθς. heri, nuper, dudū. Additur non-
nunquam πάλω, ut χθς καὶ πάλω.

Χθσινός. hesternus, ἰσθός, otiosus, inu-
tilis: translatione sumpta à cibis pri-
die relictis.

Χθσικωῶρ. maledicere.

Χθίσά, &

Χθίσωρ. heri.

Χθίσός. ἑ. ὁ. hesternus. *χθίσος ἱβη*, pro he-
ri iuit.

Χθίριος. *u. ὁ.* terrestris, subterraneus,
grauis, magnus, terribilis.

Χθονίπυς. terre filius, aut filia.

Χθονίπυς. *u. ὁ.* à terra fictus.

Χθονοπίβης. *nos. ὁ.* à terrestris, in terra
depressus.

Χθῶρ. *nos. ὁ.* à terra, solum.

X I.

Χή. *ar.* serpentis domus, *χά*, & ge-
nus calceamenti uirilis.

Χιάδω. nimis curiosum aut superfluum
esse in carmine. Dictum à Democri-
to Chio, authore Suida.

Χιάσω. *μ. ὁ. u. π. α. α.* aperio, uel chias-
mum facio.

Χιαρός. calidus, tepidus.

Χιασμός. ἑ. ὁ. chiasmus, figura quando
quatuor propositis terciū secundore
spondet, & conuenit quartū primo.

Χίστα. noua spicae aut legumina.

Χιδώ. alo, præbeo commeatum.

Χιδά. *ar. ἰ.* nutrimentum, materia
esculenta.

Χίλια. τὰ. &

Χίλιον. αὖ. mille.

Χιναρχίω. *μ. ὁ. u. π. α. α.* duco tribuna-

τῷ, tribuni officio fungor. Neut. abs.

Χίλιαρχος. as. ἡ. tribunatus militum.

Χίλιαρχος. ὁ. ἡ. tribunus militum, praefectus mille iuris.

Χίλιαρχος. idem.

Χίλιας. ἀδ. ὁ. ἡ. numerus mille continens.

Χίλιας. ὅς. ἡ. χίλις, ὁ numerus mille milites continens.

Χίλιες. ὅς. ἡ. millenis.

Χίλις. οἱ. mille.

Χίλιος. ὁ. ἡ. millesimus. Graeci χίλιος λέγουσιν, ut nos millenarium ἀριθμῶν τῶν χίλιων dicimus. Bud. Com.

Χίλιον. ἡ. ἡ. ὁ.

Χίλις. ἡ. ἡ. ὁ. uel ἡ. pabulum, frumentum, triticum, alimonia, cibus.

Χίλιον. μ. ἡ. ὅς. τ. α. πα. pasco, impinguo. Sed χίλιον est mille drachmarum multam pendere. Aetiu. accus.

Χίμαρα. as. ἡ. Chimara mons Lyciae, capella.

Χίμαρος. ὁ. ἡ. hircus.

Χίμαρος. ὁ. ἡ. capra ammicula, usque ad partem ita dicitur. sed deinde alii, aut χίμωρα.

Χίμαρος. ὁ. ἡ. pernio, qui est morbus pedum ex nimio frigore proueniens, et calcaneum maxime infestans. Vnde et χίμαρος dicitur, ὅτι τὸ χίμαρος.

Χιονίω. μ. ἡ. ὅς. τ. α. πα. niue conspergo, dealbo. Laerti. lib. 6. ἀνδριανταὶ καὶ χιονισμένους, statuas niue perfusas.

Χιονίστας. ὅς. ἡ. niue conspersus.

Χιονίστατα ὄρη. montes alii, ac niue conspersi.

Χιονόβλος. ὁ. ἡ. qui ningit aut niuem iactat.

Χιονόχμος. ὁ. ἡ. nincus.

Χιονίω. μ. ἡ. ὅς. τ. α. πα. dealbo. Aetiu. accus.

Χιονόδους. ὅς. ἡ. ὁ. niuosus.

Χίος. ὁ. ἡ. Chius insula ὁ ὁ ὁ.

Χίος. ὁ. Chius, adiectiuum.

Χίος, ὁ χίος. fissura manuum, uel pedum.

Χίος. ὁ. ἡ. lorica, tunica, amictus, sagulum. ὁ. ἡ. tribuni grammatici uestem esse interiore, si ut ἰματίον exteriorem: ὁ quod ὁ ἰματίον sit mulierum, id χίος esse uirorum.

Χίος. ὁ. ἡ. tunicula.

Χίος. ὁ. ἡ. camisia, indusium: diminutiue δὲ χίος.

Χίος. ὁ. ἡ. uel ἡ. nix.

X A.

Χίος. ὁ. ἡ. Lena, uestis crassa, superindumentum hyemale. Cicero tegmen uocat in Tuscul. Quis est. Est autem summa uestis quae pro tempore sumitur, ad uentos, pluuiam, frigusque depellendum, quasi dicas penulam, ὅτι τὸ χίος, hoc est à calfaciendo. Luuen. Et multo stillaret penula nimbo. Eras. prouer. Aestate penulam deteris.

Χίος. ὁ. ἡ. chlamydicula.

Χίος. ὁ. ἡ. ars faciendi chlamydes.

Χίος. ὁ. ἡ. delicatus, χίος.

Χίος. ὁ. ἡ. chlamys uestis militaris, apud Macedones, quae ὁ paludamentum dicitur auctore Nonio.

Χίος. ὁ. ἡ. uersicolor.

Χίος. ὁ. ἡ. genus glauci.

Χίος. ἡ. ἡ. uestis militaris, torques, muranula, amiculum.

Χίος. ὁ. ἡ. sordidus, tenuis, pallidus.

Χίος. ὁ. ἡ. ὁ. ὁ. α. πα. subfanno, ludo, irrideo. Aetiu. accus.

Χίος. ὁ. ἡ. subfannatio, derisio falsa ὁ faceta.

Χίος. ὁ. ἡ. irrisio.

Χίος. ὁ. ἡ. affatim, cumulatim.

Χίος. ὁ. ἡ. ludibrium, ludus, fraus, risus, subfannatio.

Χίος

Χοῆρος. pes syllabis constans longa & breui: sic dictus, quoniam in choreis celebris esset.

Χορτοὶ. sunt qui chorum conficiunt, quos ὀρχηστῆς Aristot. in Probl. inter ὑποτακτικὰς numerat.

Χορδῶ. μ. ὁδῶ. ὠ. ὠνα. tripudio, choreas duco. Neutr. absol.

Χορηγία. μ. ἰσῶ. π. πχα. supposito, supposito expēsa, praebeo, do, dispono, conflo, habeo facultatem ad aliquid faciendum. Inde χορηγῶν πασιue, cui omnia suppeditant, & subministrantur.

Χορηγία. ας. ἰ. cōtributio, comineatus, sumptus, impensa, suppositio, omnis expensa uoluntaria, redemptura & munus ipsius choragi. Bud. in Annot.

Χορηγός. ὁ. ὁ. choragus, ut dixit Plaut. id est princeps choreae, suppositor expensarum & instrumenti ludicri. Accipitur generaliter pro quoquoque suppositore & subministrante.

Χόρια. intestina, edulia ex melle et lacte
Χορίον. inuoluerū exterius quo foetus in uero matris deuoluitur. Alij χορίον per e scribunt.

Χοροβατῶ. ad choream siue: actum eo.

Χοροδίκτης. ὁ. τῷ χορῷ προέδχων.

Χοροδίδης. ας. ὁ. ἰ. similis secundis.

Χοροίτης. ας. τῷ χορῷ τῶν αἰσῶν ὁ δακτύλος, inter tripudiandum terram pedibus quatens, & resonans.

Χοροποιός. ὁ. ὁ. chori magister.

Χορὸς. ὁ. ὁ. &

Χοροστασία. ας. ἰ. tripudium, catus, chorus.

Χοροστάς. ας. &

Χοροπότης. ὁ χοροδιδάσκαλος, ὁ χορῷ δὲ ἀρχὴν καὶ χορηγός, qui chorum symphoniacum docet, moderaturq.

Χοροστασία. ας. ἰ. chorus.

Χορτάσθαι. μ. ἀέμα. π. αομα. sano pascor. Depon. genit.

Χορτάσω. μ. ἄσω. π. ααα. pasco, saturo. Actiu.

Χορτῆος. uestis genus crasse & molle. (se.

Χορτάσιον. crenum, stipula.

Χορτάσμα. ἄδς. ῖ. fanatio, pabulum.

Χορτοκόπος. pratum.

Χορτῆς. α. gramen, herba, fanū, septū.

Χορτάδης. accedens ad formam fani, aut graminis.

Χορτῆς. ὁ. agger, puluis, & festum quoddam Athenis.

Χῆρ. mensura Aitica est capiens heminas octo.

Χῶ. μ. ἔχω. ὠ. ὠνα. facio irasci, peruiui reddo.

Χρημαῖον. iuuu, profum.

Χρημῶ. μ. ανῶ. π. αχνα. polluo, sordibus impleo. Actiu. accus.

Χρημαῖον. ῖ. χρημαῖον, iuuu, custodio, profum.

Χρῶν. ῖ. ἐνδῶν, iubeo, impero.

Χράσμαι, χῆρ. μ. ἰδμαι. π. ημαι. utor.

Varius & elegans huius uerbi usus est, ut χῆρ τῷ, proferre & habere fortunam. Et accipitur tam in malam partem, quàm in bonam, ut χῆρ δαι συμφορῶν, & χῆρ δαι παρῶν δαι χῆρ: quomodo & Cic. Off. 2. de fortuna, Nam & cū prospero statu eius utimur, ad optatos exitus prouehimur: & cū reslauit, affligimur. **Χῆρ δαι τινι**, est aliquo uiti, hoc est οὐσῶν, συμφορῶν. Isae. νυνὶ δὲ χῆρ δαι ἐν τῷ. Sic Cic. pro Cluent. Vti tali matre noluit. **Χῆρ δαι τῷ ἀνθρώπῳ**, statuere de homine, hoc est uel beneficio, uel poena afficere: & additur accusatiuus ὄν. Demosthen. ἡμοὶ δὲ χῆρ δαι ὄντι βέλῳ. Sed Plato aliter usus est in Symp. ἐν τῷ, ὅτι χῆρ δαι τῷ

τῷ ἀνθρώπῳ, Nescio quomodo uel eius doctrina debeam: uel, quomodo ex eius doctrina commodam mea comparem. Demosthen. μὴδὲν μὴδ' ἤξις ἢ ἡτῶτα, Cum nullo ciuili animo agit, Nulli se ciuilem exhibet. Dicit autem potest, ἡγῶμαι ὅτι βέβαιον, ὅ ὅτι ἄρ' βέβαιον: ὅ de prat. ὅτι βέβαιον μὴ ἡγῶμαι. Additur etiā ὅ alius qui uis accusatiuus, quā ὅτι uel τὶ. Demosth. cōtra Philip. ἂ μὴ ὅρ' ἡγῶμαι τῷ πόντῳ τῷ δουλείᾳ παρὰ τὸν κατὰ. Plut. Αἰὲν τὸ τοῦ κατὰ μὴδ' ἡγῶμαι ὅτι ὁ ξίον σπῆδός πομπῆς, Quae causauit, ut nullam curationem Cato in Pompeius mandarit, quae magno perire illi cordi esse deberet. Eomodo ὅ pro respondere aliquando ponitur. Plato in Phad. πάντ' ἰδούμασθαι ἄντ' ἔστ' τὸς ἡγῶμαι τῷ λόγῳ αὐτῷ, Neminem utiq; futurū existimabam, qui ei respondere posset. Et in Gorg. ἄντ' ἡγῶμαι, ἡγῶ, Si habes quod respondeas, responde. Idem in Philebo cum dauio ὅ accusatiuo iunxit, τὰντ' ἂ τῷ σὺν τῷ ἡγῶμαι, Ad hunc modum, uel ad hoc utemur.

ἡγῶμαι ἰουρῶ λαοῦ, honeste se habere, modeste uiuere ὅ composita, Aristot. Polit. r. Οὐκ ἔχω ὅτι ἡγῶμαι μὴ μὴ, pro incertus sum quid agam, Plat. in Gorg. Aliquando ἡγῶ est expendere, consumere. Aliquando interrogare, oraculum petere. Aliquando resistere, interficere. Bud. Com.

ἡγῶμαι. μ. αἰσω. π. αὐκα. ferio, exulcerō, ὁ μῶσω. Item incido, sculpo, fiv. Item appropinquo. Actiu. accus.

ἡγῶ, ἡγῶμαι. μ. ἰσω. π. ἡκα. ἂν τὸ ἡγῶμαι, accommodo, mutuo, ἀναίσω. Vnde ὁ ἡγῶ, qui utendum dedit: ὅ ὁ ἡγῶμαι, qui utendum rogauit:

ὅ τὰ ἡγῶμαι, res accommodatae, pecunie mutuae. Aliquando significat oraculum dare, uaticinari.

Aliquando cum impetu inuadere, interficere, ἀναπαρ. Neutr. accus.

ἡγῶμαι. ὅ. qui debitorem in ius rapit alterius nomine.

ἡγῶ. α. ἰ. indigentia, usus, necessitas, res, negotium, ministerium. Vnde ἡγῶμαι, indigeo, opus est mihi, opus habeo, usum habeo dixit Gell.

ἡγῶ. indigentia.

ἡγῶ. ὅ. ὅ. debitum, opportunitum, necessitas, uilis.

ἡγῶ. Ionicè. ἡγῶ.

ἡγῶ. μ. ἡγῶ. uaticinor. Et ἡγῶ (ut scribit Suid.) τῶντα.

ἡγῶ. ὅ. ὅ. ἰ. utilis.

ἡγῶ. ὅ. ὅ. ex usu esse, id est utile esse.

ἡγῶ. ὅ. ὅ. uaticinans.

ἡγῶ. ὅ. ὅ.

ἡγῶ. μ. ἡγῶ. π. ἡκα. hinnieo, ore scotum edo.

ἡγῶ. ὅ. ὅ. hinnieo.

ἡγῶ. ὅ. ὅ. hinnieo.

ἡγῶ. ὅ. ὅ. seruo.

ἡγῶ. ὅ. ὅ. appropinquo, incido, ungo.

ἡγῶ. ὅ. ὅ. chronus nomen piscis.

ἡγῶ. ὅ. ὅ. ἡκα. decoquo, id est aufugio propter as alienum, fraudo debitores. Neutr. absol.

ἡγῶ. α. ἰ. decoctio.

ἡγῶ. ὅ. ὅ. ὅ.

ἡγῶ. ὅ. ὅ. decoctio.

ἡγῶ. ὅ. ὅ. debito fraudor, decoctio scilicet pecunia.

ἡγῶ. α. ἰ. alienum soluere.

ἡγῶ. ὅ. ὅ. ὅ.

ἡγῶ. ὅ. ὅ. debitum, as alienum, mutuum. Item ἡγῶ, pro ἡγῶ, usus, necessitas, oraculum.

ἡγῶ. ὅ. ὅ. fluctus.

ἡγῶ

Εἰς αὐτὸν πόρον τῶν χρημάτων Ἀφίος καὶ
Ἰμπαρος. Xenoph. δανὸν χρηματιστὴν,
dicit pro homine ad rem augendam
impigro. Plato pro negotiatore
utitur.

Χρηματιστικὴ τέχνη. ars quaestuaria.

Χρηματιστικός. ἰ. ὁ. lucto uacans.

Χρημαστοποιόν. luctrosum, quaestuosum.

Χρήν ὃ ἔχλην, ἀντὶ τοῦ χρεῖ.

Χρεῖναι. oportere.

Χρεῖσαι. uide χρεῖ.

Χρεῖδ. uide χρεῖμα.

Χρησιμώ. μ. εἶναι. utilis sum. Cyril. χη
σιμώσαι δὲ τὴν δημιουργίαν.

Χρήσιμος. ἰ. ὁ. pretiosus, utilis.

Χρεῖσι. ιος. ἰ. usus.

Χρησμολογία. ας. ἰ. oraculum.

Χρησμολόγος. ἰ. ὁ. fatidicus, oraculo-
rum interpres.

Χρησμολόγῃ. uaticinor.

Χρησμός. ὅ. ὁ. oraculum, responsum
quod redditur à numine aliquo pe-
tētibus. Sed Hieronymus putat χρεσ-
μός dici, quoties deus per se respōdet

Χρησμοσύνη. indigentia, paupertas.

Χρησμοδόν. μ. εἶναι. π. ἔχει. uaticinor,
do responsum, oraculum reddo.
Neutr. absol.

Χρησμοδῆμα. ἑς. ῥ. ὃ

Χρησμοδία. ας. ἰ. oraculum, uaticiniū.

Χρησμοδός. ἰ. ὁ. sortilegus, ariolus.

Χρεῖται Doricè pro χρεῖ. oportet.

Χρηεῖον. utendum.

Χρηεῖομαι. μ. ὄναι. π. εἶναι. beni-
gnus sum. Depon. absol.

Χρεεῖν. qui dat oracula.

Χρηεῖσθαι. μ. ἄναι. π. εἶναι. pē-
to responsum. Depon. absol.

Χρηεῖριον. ῥ. oraculū, locus uaticiniū.

Χρεῖς. ἰ. ὁ. fenerator, creditor, uel
etiam debitor.

Χρηεῖρα. ας. ἰ. artificii pingendi.

Χρηεῖρία. ἰ. blandiloquentia.

Χρηεῖρας. blandus uerbis, re nō item,
qui uerborum comitate frustratur
postulatores.

Χρηεῖρος. ιος. ὁ. qui est probis moribus

Χρηεῖς. ἰ. ὁ. bonus, utilis, frugi, suavis,
placidus, comis, benignus, facilis,
commodus, humanus. Apud Lu-
cian. χρεῖς μάλ᾽ καὶ βαδὶ τραύματι,
alto grauisimo ꝑ uulnere.

Χρηεῖτης. ἰ. benignitas, utilitas, ꝑbitat

Χρηεῖρία. bonum opus.

Χρηεῖρα. ας. ἰ. bonorum gratia ὃ ἀ-
micitia.

Χρηεῖρα. ον. qui habet bonos a-
micos.

Χρεῖται. ορος. ὁ. uates.

Χρεῖται. rectè, utiliter.

Χρεῖται Attice pro χρεῖται.

Χρεῖται. formicarum domicilium.

Χρεῖται. μ. ψ. appropinquo, fulcio,
mitor, cūcio, ungo, obuiio.

Χρεῖται. ιος. ἰ. unctio.

Χρεῖται. ας. ῥ. unguentum, unctio.

Χρεῖται. ἰ. ὁ. hereticus.

Χρεῖται. ἰ. ὁ. Christus, ὃ unctus adie-
ctiue.

Χρεῖται. μ. εἶναι. π. εἶναι. lino, ungo. Actiu.
accus.

Χρεῖται, ὃ adiectione ἰ χρεῖται, Doricè. ας.
ἰ. color. Est item accusatiuus à χρεῖται.

Χρεῖται. lucidus, nitidus.

Χρεῖται. cutim tangere.

Χρεῖται. ἰ. ὁ. strepitus, stridor dentiū,
maxillarum ὃ dentium collisio.

Χρεῖται. hinnitus, impetus, audacia.

Χρεῖται. piscis quidam.

Χρεῖται. hinnitus.

Χρεῖται. ἰ. ὁ. diuturnus.

Χρεῖται, ὃ

Χρεῖται. μ. εἶναι. π. εἶναι. duro longo tempo-
re, inueterasco, perseuero, Aristor.
Bhicator. 9. Est etiam tardo, moror,
ὃ tardius uenio, Hippocr. Neutr.

X P.

Χρυσάριφος. s. auro contextus.
 Χρυσάματος. s. auro interspersus, inter
 textus, auratus.
 Χρυσόπλοισον. lauandi auri officina.
 Χρυσόπολις. emporium Chalcidoniae.
 Χρυσόπρυον. inaurata prora.
 Χρυσός. s. aureus.
 Χρυσόῤῥαμν. ιοτ. i. habens baculum au-
 reum, uel πατιδας, id est crepidas
 aureas.
 Χρυσός. i. d. aurum.
 Χρυσόοτος. s. i. habens os aureum.
 Χρυσόοικτος. ex auro fabrefactus.
 Χρυσόορθα. τὰ. uasa aurea sculpta,
 χρυσόλυφα.
 Χρυσούρη. ῥ. ῥ. χρυσὸν ὀρύττειν καὶ μετα-
 τρεῖν.
 Χρυσόφαις. οἱ. auro intexti.
 Χρυσόφανής. ιοτ. d. i. auratus desuper,
 auro intertextus.
 Χρυσόφοειά. auri gestatio ad pompam
 hominum.
 Χρυσόφορον. electrum, ab auri colore
 quem habet.
 Χρυσόφορος. s. d. aurifer.
 Χρυσόφορος. aurata genus piscis.
 Χρυσόφυλαξ. custos auri.
 Χρυσόχαινος. auro infrenatus, & de
 sole dicitur.
 Χρυσόχρῶ. μ. ἰοθ. π. ιαα. aurum fundo,
 id est conflo. Neut. absol.
 Χρυσόχρῶον. ῥ. χρυσόχρῶον.
 Χρυσόχρῶος. s. d. aurifex.
 Χρυσόν. μ. ὄσω. π. ιαα. in auro. Aeti-
 u. accus.
 Χρῶμα. αἶς. ῥ. res aurea, uas.
 Χρῆσω. μ. ὄσω. π. ιαα. coloro, appropin-
 quo, cutim tango. Aeti. accus.
 Χρῆμα. αἶς. ῥ. color, nitor, cutis. Et
 χήματα ἢ χήματα τῶν τεχνῶν, orna-
 menta & lumina artium. Colores
 etiam Latini dicunt. Est etiam pars
 musicae ex tribus, quibus tota consi-

X Y.

citur musica, diacono, chromate, &
 harmonia.
 Χρωματίσω. μ. ἰοθ. π. ιαα. ῥ. χρῶννῶ.
 Χρωματικά. τὰ. ante tempus Mar-
 tiae erant omnia musica.
 Χρωματισμός. i. d. coloratio.
 Χρῶννῶ. coloro. Aeti. accus.
 Χρῆς. ιοτ. d. corpus.
 Χρῆς. οἶς. d. corpus, color, cutis. Apud
 Lucianum χρῆ cuti, saepe pro χρῶ-
 χρωτήρ. d. χρωματίσω, colorās, infector.
 Χρωτίζωμαι. appropinquo, applico, co-
 loror.
 X Y.
 Χυδαῖος. s. d. uilis, uulgaris, abundans,
 cumulatio.
 Χύδλυ. fusim, abundē, sparsim, passim,
 uulgō, temere, uniuersim.
 Χυλίσω. succum elicio.
 Χύσιμα. ῥ. liquamentum.
 Χυλός. i. d. succus.
 Χύμα. αἶς. ῥ. latitudo, copia, fluxus.
 Χύμι. μ. ὄσω. π. ιαα. fundo. Neut. accus.
 Χυμός. i. d. humor, succus, condimen-
 tum, gustus. Hoc uocabulo medici
 tanquam Latino uimuntur.
 Χυρβιάσω. μ. ὄσω. π. ιαα. tripudio, σμῆλῶ
 Χυρβοῖδια. τὰ. porcelli.
 Χύσις. ιοτ. ἡ. fusio.
 Χυτή. iς. i. terra quae infunditur mor-
 tuorum sepulchris, cumulus, agger.
 Χυρνάσω. diffundere: proprie miscere
 oleum aquae, λῶσαν, ungere.
 Χυρῶν. s. ῥ. uas olearium, oleum cum
 aqua mixtum. Item lustratio, Hom.
 exequie.
 Χυρῶν. μ. ὄσω. π. ιαα. ungo, abstergo
 sordes, lauo.
 Χυρὼν ἄργυρον. argentum uiuum.
 Χυτός. i. d. fusus, fusilis, liquidus. Et χυ-
 τοί, fusanei pisces, qui fusim retibus
 χύτα. ας. ἡ. olla. (capiantur.
 Χυτῶες. testaceus.

Χυτῶον

Χυψίον. ὁ. locus ubi olla seruantur.
 Χυψίος. ἰος. ὁ. figulus. (dam.
 Χυψίδιον. ο. ὁ. ollula. & mēsurā quae
 Χυψίον. in ollam ponere.
 Χυψίδα. ας. ὁ. conuiualis ludus.
 Χύφα. festum erat Athenis, quod eo-
 dem die agebatur quo χῆς, in quo
 omnis generis semina in olla elixa
 Baccho & Mercurio offerebāt. Age-
 batur uero decimatertia nouembris
 die. uide Suidam. Est & nomen ur-
 bis in Cypro.
 Χύφορ. ο. ὁ. olla, χῶμα.
 Χυφόποδς. ὁ. sustentacula ollarum,
 olla cum pedibus, foci. Hebraei cirim
 uocant.
 Χῶ. μ. ὄσω. π. ννα. fundo. Vnde ἄς ἔφφ
 ἄσια λυχυμφος, dicitur in uenerem
 effusus. Actiu. accus.
 X O.
 Χῶ. Dionys. lib. 2. ἁχῶδης, repletum est.
 Χωροτά. ἰς. malua hortensis.
 Χωλαβίω. μ. ὄσω. π. ννα. tumultuor.
 Χωλόνω. μ. ἄω. π. ννα. claudico. Neut. absol.
 Χωλόω. μ. ὄσω. π. ννα. idem, mutilo,
 claudum reddo.
 Χωλός. ὁ. ὁ. claudus, mācus, hoc est τὰς
 χῆρας πειρωμένος. Ponitur pro im-
 perfecto, ut mancus apud Latinos.
 Χωλότης. ης. ἰ. claudicatio.
 Χῶμα. ἄς. ὁ. agger terra aggesta sa-
 ctus, cumulus terrae uel lapidū. His
 aliquando Nilus coërcebat. Plin.
 uocat moles. Item uallum, tumu-
 lus, ripa.
 Χωμάτιον. ο. ὁ. agellus.
 Χῶμος. ο. χῶμα.
 Χωνά. ας. ἰ. &
 Χωνῶν. ο. &
 Χωνοτίον. ο. ὁ. fornax.
 Χωνοίς. ὁ. ὁ. conflatōr.
 Χωνοίς. ὁ. ὁ. conflatilis.
 Χωνάω. μ. ὄσω. π. ννα. cōflo. Neut. abs.

Χῆρα. ἡ. ἰ. infundibulum.
 Χωνύω. μ. ὄσω. π. ννα. obruo aggerre.
 Actiu.
 Χῶρος. agger, collis.
 Χόμα. ἰρασκορ, οὐλομα.
 Χῆρα. ας. ἰ. regio, ciuitas. Utantur eo
 uocabulo Graeci, quemadmodum la-
 ei Latini. Vnde λατὰ χῆρας ἰὰν ἰς
 ὕψι, loco nō mouere, non attingere.
 Κατὰ χῆρας μέγα, in loco, uel in sua
 classe manere, in sua sorte acquiesce-
 re. Isocras. ταῦτά Α λατὰ χῆρας μέ-
 γα, rata manent, & intacta. Κατὰ χῆ-
 ρας ἵκα ἰν ἄλ ἵκασι, suo quidq loco
 positum est. Ἐῖω λατὰ χῆρας, resis-
 tam hic & immorabor. Ἐ. χῆρας
 ἡῶδ, loco suo positum esse, hoc est,
 digestum esse, & compositum esse.
 cui opponitur ὅπως τυχῇ, id est teme-
 rè. Χῆρας ἡμεῖς, locum relin-
 quere, & liberum seruare atq inue-
 grum. Bud. Com.
 Χῆρας. ας. spatiorum modi.
 Χῆραυρος. ὁ. ἰ. χῆρας ἡμεῖς.
 Χωράτιον. ο. ὁ. ager sationalis.
 Χωρίω. μ. ὄσω. π. ννα. sum capax, capio,
 percipio. Item cedo, procedo, pro-
 gredior, ut ὁμοῖον χωρῆν τῇ ἀληθείᾳ,
 conferre pedem cum ueritate, pro-
 pius accedere ad ueritatem. Neut.
 Ponitur impersonaliter apud Arist.
 Histor. 9. ἡ τὸς λυφύρας ἀποντάνυσιν,
 ὅταν μὴν τὰ λυφύρας χωρῆ αὐτοῦς ἵσας
 μέγας, Cum iam locus non est. ὅταν
 χῆρα ἴκῃ, cum iam ipsis opificibus lo-
 cus capax nō est opificij, hoc est ὅταν
 μὴν τὰ λυφύρας χωρῆ τὸ μὴν. Bud. Cō.
 Χόρμα. ας. ὁ. alueus.
 Χόρμας. ἰος. ἰ. capacitas, secessus.
 Χωρτικός. ὁ. ὁ. capax.
 Χῆρα. τὰ. praesidia, loca munita.
 Χωράω. μ. ὄσω. π. ννα. rusticor. Neut.
 absol.

Χαμαίος. arca, cista.
Χαίδιον. s. r. agellus, pradiolum.
Χαίσιμα, o
Χαίσιμα. s. r. i. s. w. i. s. separo, secerno,
 regredior. Ioseph. lib. 1. εἰς τὴν οὐρανὴν
 χαίσιμα. Actiu. ac. us.
Χαίσιος. s. r. rusticus.
Χαίσιος. s. r. ager, locus, regio, pradiū,
 uilla, fundum, spatium. Item pro
 secundis, id est membrana illa, qua
 parietis obuoluit uero prodis. Alij
 χαίσιον cum o scribunt. Sic dictum,
 quia χαίσιμα, id est spatium o locum
 factui dat.
Χαίσις. sine, seorsum, separatim, geniti-
 uo iungitur. o procul sine casu.
 χαίσις ἢ μὴ τόδε, uel χαίσις ἢ τόδε, hoc
 excepto.
Χαίσιος. s. r. separatio.
Χαίσιος. s. r. separabilis. τὰ χαίσιος, ab-
 stracta.
Χαίσιος. s. r. agrestis, id est ἄγρος.
Χαίσιος. s. r. indigena, uillica.
Χαίσιος. s. r. in loco aliquo circumire.
Χαίσιος. s. r. i. s. w. i. s. irascor, ὀργίζω.
Χαίσιος. s. r. locus, ager, spatium.
Χαίσιος. s. r. loco derentus.
Χαίσιος. s. r. saluarius.
Χαίσιος. s. r. contristo, molesto, irascor.

Υαίσιος. s. r. ob-
 liquum, τὰ
 υαίσιος, ὀβ-
 λῖον, ὀβ-
 λῖον, ὀβ-
 λῖον.
Υαίσιος, o
Υαίσιος. s. r. o.
 puris, arenidus, arenulentus, fria-
 bilis, infirmus, imbecillus.
Υαίσιος. s. r. i. s. w. i. s. irascor, ὀργίζω.

te turpiter, masturbare.
Υαίσιος. s. r. tener, delicatus. Item
 patris, fragilis, aridus, sicut φαι-
 δαίσιος.
Υαίσιος. s. r. idem quod φαιδύσιος.
Υαίσιος. s. r. planus, laeuigatus, tenuis,
 subtilis, splendidus.
Υαίσιος. s. r. roto, aspergo.
Υαίσιος. s. r. agnus.
Υαίσιος. s. r. a. c. celerio, innato, attingo.
 ἀσπύσις τὴν πῶλον. Neutr. absol.
Υαίσιος. s. r. pla: ēta, libum, farina cum
 oleo cocta.
Υαίσιος. s. r. idem quod ὑαίσιος aliquan-
 do, o infans nuper editus. Vnde
 apud Sophoclem φαιδύσιος uocant
 tur matres.
Υαίσιος. s. r. gutta, stilla, o
Υαίσιος. s. r. aspergo.
Υαίσιος. s. r. attrecto, τινάσκω, φαιδύσιος, ὀβ-
 λῖον, φαιδύσιος, φαιδύσιος.
Υαίσιος. s. r. forfex, acus, fornix, tes-
 lum, impetus.
Υαίσιος. s. r. ornamentum equi, annulus,
 frænum, armilla.
Υαίσιος. s. r. a. c. c. canto, pulso.
Υαίσιος. s. r. a. c. c. pro ἀσπύσιος τὴν φαιδύσιος.
 Actiu. a. c. c.
Υαίσιος. s. r. tibicinis.
Υαίσιος. s. r. psalmus, cantus, citharæ
 pulsatio.
Υαίσιος, o
Υαίσιος, o
Υαίσιος. s. r. psalter, cantor.
Υαίσιος. s. r. cithara, aliās φαιδύσιος.
Υαίσιος. s. r. cantabilis.
Υαίσιος. s. r. fidicina.
Υαίσιος. s. r. scintilla.
Υαίσιος. s. r. arena. Accipitur pro
 ipso litore apud Sophoclem.
Υαίσιος. s. r. arenosus.
Υαίσιος. s. r. fornix. Accipitur pro
 aqua ductu.

Υ Α.

- Υαμμίσις. τδ. arenarum numerum
aquantia, hoc est innumera.
Υάμμος. s. i. arena, sabulum, ἄμμος.
Υασιός. nausea.
Υάσι. avis quaedam, passer, & genus
tritrenus.
Υαίος. i. o. uelox, & τδ ψαίον. Est etiā
coloris species, παικίος. inde & ψαί
ον τινος, i. τδ ἄμα διδόν.
Υαίαν. idem est quod ψαίαν.
Υαυροπόδης. uelox. Epitheton equi.
i. quod summis tantum pedibus inter
cursum tangat terram.
Υαυρίς. i. o. celer, levis, tenuis, delica
tus. & τδ ἄγρος ψαύον.
Υαυρίν. attactum.
Υάω. μ. αἰώ. π. αἰω. tango, palpo,
stringo.
Υάψ. calculus apud Aeoles, qui lin
gua communi ψῆρος dicitur.
Υαψός. i. o. i. tenuis, imbecillis, frias
bilis, cano situ obductus, mali colo
ris, obscurus, ψαψός.
Υάψ. pro ψῆρος. calculus: quemad
modum ἄλγ. lapis, pro ἄλας.
Υαψία. ar. i. fragilitas quae sit squa
lore.
Υάω. μ. ἰω. π. ἰα. rado, planum facio
siue corrigo. Actiu. accus.

Υ Β.

- Υἱ, pro ὁάς. ipsas Doricē.
Υἱμα. ar. s. i. uicuperium.
Υἱος. sepulchrum.
Υἱω. μ. ἰω. π. ἰα. uiupero, carpo, im
probo, culpo. Actiu. accus.
Υἱός. i. o. i. rarus, rarus capillis & im
pexis, tenuis, caluus.
Υἱό. curo, curam gero.
Υἱό. μ. ἰω. corrumpo.
Υἱαλοῦσι. madescenti.
Υἱάλο. stillo, guttasim defluo.
Υἱάσι. ὁός. i. aspersio illa ac uelut ir
roratio, quoties minutissimis guttu

Υ Γ.

- lis irrigatur, ut pluuia rori simili
ma. Ponitur & pro alijs minutis re
bus, sicut aurum inter arenam. Υἱ
άλο. etiam dicuntur ancilla quae
delicatarum matronarum capillos
medicato fuce conspergunt.
Υἱάτος. i. o. uicuperabilis.
Υἱαίσιμος. μ. ἰω. π. ἰα. i. ἰω. π. ἰα. & ψῆρος. Bud.
Com.
Υἱάρι. s. i. armilla, fræni pars est iu
xamentum.
Υἱάριμα. ὁός. i. balbuties.
Υἱάριμα. i. ψῆρος.
Υἱάρι. i. o. i. qui literam aliquam aut syl
labam in pronuntiatione eximit, bal
butiens, balbus.
Υἱάρι. τδ. hoc ipsum uicium.
Υἱάρι. balburio, dictiones non bene
pronuntio, malè loquor. Accipitur
pro mugor, blatero & absurde loquor
Υἱάρι. uerterebra, ὁός. i. o.
Υἱάρι. ὁός. i. o. i. falsus nuntius, falsa
nuntians.
Υἱάρι. mendax.
Υἱάρι. ar. i. i. ficta insidia.
Υἱάρι. mendacia dicere.
Υἱάρι. librum falso nomine
inscribere.
Υἱάρι. i. o. i. falso inscriptus.
Υἱάρι. mendaciter, falso, ψῆρος.
Υἱάρι. i. o. i. ψῆρος. i. o. i.
Υἱάρι. i. o. i. i. mendax.
Υἱάρι. μ. ἰω. π. ἰα. mendaciter
dico. Actiu. accus.
Υἱάρι. mendacium.
Υἱάρι. mendax, uaniloquus.
Υἱάρι. est accusatio apparito
ris, qui falso renuntiavit se quem
piam in ius uocasse, ob eamq. renun
tiationē is qui uocatus esse dicitur,
in fraudem deserti uadimonij inci
dit. Bud. Com.

Υῑδωμ. μ. δῶμα. π. αῶμα. mentior.

Vnde ὑψωμφορ, qui mentitus est.

Et τὰ ὑψωμφορ, uana & falso dicta.

Item ut ὑανψωμφορ ἄνοι à Paus. di-

ctum est, quod Antiph. de falso testi-

monio dixit: sic ementitus est, de uae-

niloquo dicitur, & ementita auspici-

cia per Græcorū imitationem apud

Ciceronem in Anton. Υῑδωμῑσ

etiam dicunt pro falso, frustror, & lu-

dificor. Υῑδωμῑ τὰνθῑς, aberro à

ueritate. Υῑδῑς τῑς ἰανῑδῑς, spe

falsus. Depon. Bud. Com.

Υῑδωμῑτῑδωμῑ. uana & falsa reddo

oracula.

Υῑδῑμῑρῑς. falsus uates; mendax

conicelior.

Υῑδωμῑτῑν. υῑος. ὅ. falsus testis.

Υῑδωμῑτῑνείῑ. falsum testimonium.

Υῑδωμῑτῑνείῑν. falsum testificari.

Υῑδωμῑτῑνείῑν ἄνῑρῑς, uel Υῑδωμῑτῑν

ῑῑνῑτῑς ἄνῑρῑς. falsæ testificationis

conuictum esse.

Υῑδωμῑτῑνείῑν ἄνῑρῑς ὁ. causam fal-

si testimoniij dicere. Bud. Com.

Υῑδωμῑνῑῑ. mendacium.

Υῑδωμῑνῑ. mentior.

Υῑδῑνῑρῑ. falsos ignes appellabant,

quibus ad territandos hostes uteban-

tur, ut ingens exercitus esse credere

Υῑδῑνῑρῑς. ὅ. periurus. (iur.

Υῑδῑρῑς. ὅ. mendaciū, falsum, com-

mentum. Sciendum hoc nomen ali-

quādo cum proprijs nominibus com-

poni, ut Υῑδῑνῑς ἰανῑδῑς, Υῑδῑνῑς ἰανῑδῑς

in quibus non fallax aut mendax est

intelligēdus, sed homo omnibus mo-

dis similimus Alexandro uel Neroni.

Ita Υῑδῑνῑς ἰανῑδῑς, qui ob similitudi-

nem pro Philippo falso à quibusdam

habitus fuit.

Υῑδῑνῑς ἰανῑδῑς. luna obscura.

Υῑδῑνῑς. falso lucere lumine.

Υῑδῑνῑς. ὅ. ὅ. adulterina luce

splendens, ut luna.

Υῑδῑνῑς. τὰ. aurum arte men-

tientia.

Υῑδῑνῑς. μ. δῶμα. π. αῶμα. fallo. Actiu.

accus.

Υῑδῑνῑς. ὅ. ὅ. falsi nominis, Υῑνῑ

δῑνῑς.

Υῑδῑνῑς. mendaciter.

Υῑνῑς. ὅ. ὅ. mendax, uanus.

Υῑνῑς. ὅ. obscurus, niger.

Υῑνῑς. ὅ. obscuritas, tenebra.

Υῑνῑς. curo, ἠνῑ.

Y H.

Υῑνῑς. ὅ. ὅ. flos aris, arena unde fit

aurum, & ramentum, quasi auream

scobem dixeris. Item frustum, stilla.

Υῑνῑς. ὅ. ὅ. puluis, leuopris.

Υῑνῑς. ὅ. ὅ. modius.

Υῑνῑς. ὅ. ὅ. strigilis, ἰνῑνῑς, ὀνῑνῑς.

Υῑνῑς, &

Υῑνῑς. μ. ὅ. ὅ. π. αῶμα. contrecto, pal-

porem, obscura uestigo.

Υῑνῑς. ὅ. ὅ. palpato, contrecta-

tio, fricatio.

Υῑνῑς. ὅ. ὅ. palpabilis.

Υῑνῑς. fructus palmæ mascule, quem

admodum ὀνῑνῑς fructus famellæ.

tribuunt enim huic arbori, ut alijs

multis, utrunq; sexum. Item ὀνῑνῑς,

uermes quidā qui in grossis nascun-

tur, culices.

Υῑνῑς. rado, polio, ὀνῑς.

Υῑνῑς. ὅ. ὅ. caluus, ὀνῑνῑς, ὀνῑς, ὀνῑς

ὀνῑς, ridiculus, iocosus.

Υῑνῑς. ὅ. ὅ. tabella abaci.

Υῑνῑς. ὅ. ficarius culex, sturnus.

Υῑνῑς. ὅ. aridus, ὀνῑς.

Υῑνῑς. genus pisciij.

Υῑνῑς. μ. ὀνῑς. π. ὀνῑς. cum deli-

beratiōe decerno, seisco, iudico, sen-

tentiam fero. Item condemnō, ὀνῑς

ὀνῑς. Bud. Com.

Υέλλω. μ. ἰώ. π. ἰα. cōputo. **Acti. acc.**
Υέπινος. s. i. sapiens.
Υέπλις. ἰδός. ἱ. lapillus, calculus.
Υέπισμα. αἰός. ρ. iudicium, decretum
 per suffragia, plebiscitum.
Υέπισις. ἱ. ἱ. suffragator, calculator.
Υέποδ' ἱκνς. s. ἱ. tessclarius.
Υέποδ' ἱκνί. ars calculandi.
Υέποδ' ἱκνς. ov. ἱ. sacularius, ψέποπας
 κτλς.
Υέπορ' ἱπαχάβρ. censere, iubere, id est
 opinari ut nunc dicunt, proponere
 calculum.
Υέποπας κτλς. s. i. sacularius, id est cal-
 cularius impostor, ut qui fallaci ra-
 tiocinatione sciūt ac lepidē hominib-
 us imponit.
Υέποπός. ἱ. ἱ. q fert aut dat sententiā.
Υέπος. s. ἱ. calculus, hoc est ratio siue
 computum. Item calculus, hoc est
 tessera, decretum, suffragium: et ma-
 xime ad forum pertinet, ut ψέπορ' ἱκ-
 ναν, ferre suffragium et sententiam.
 Sic ψέπορ' ἱδός, ὃ γνῶμῳ ἰδός.
 Item ἡποπῆσαι ψέπορ, ὃ ἀρ' ἰδός
 ρα, pro permittere ut sententiam di-
 cant, apud eundem Demosth. Inde
 quos ψέπορ' οἰσῶν dicuntur, qui et-
 iam ἰδός ὃ πῆρας uocabantur:
 ὃ ψέπορ' καθ' ἑαυτῶν, quae etiam ἀντι-
 σῶν dicuntur, ὃ ἡπ' ἑαυτῶν. Et ἱ-
 κνς ψέπος dicebant, cum adaequasse
 iudices significare uolebant. Bud.
 Comment.
Υέποπία. as. ἱ. suffragium, apparatus.
Υέποπῶ. calculum fero. **Actiu. ac-**
cus. Dionys. ἀπ' αὐτοῦ τ' ἰδός ὃρ' ψέπορ-
 ῶσι, Tullius omne punctum tulit,
 omnia habuit suffragia.
Υέπορ. ratiocinans, curans, medita-
 tus.
Υέπος. ἱ. tenuis, λεῖος.
Υέπο μ. ἱέω. π. ἱα. ἱέω, ἱέω, placeo,

mansuefacio, abstergo. **Acti. accus.**

Υιῶ. ludo.
Υιῶ. storea.
Υιῶν ἰδός. storearum, contextores.
Υιῶ. αἰός. ἱ. gutta, ros, ψῆας.
Υιβῶ. sufflo, pedo.
Υιδόξια. pustula genus.
Υιδός, uel ψιδός. calumniatores, sū-
 furrones, ψιδόροι.
Υίλομαι. fleo, κλάω.
Υίλος. s. ἱ. conuicium.
Υίλορ. ρπος. ἱ. susurro, murmur.
Υίλοισι. μ. ἰώ. π. ἰα. susurro, clam in
 aurem loquor. De folijs proprie dici-
 tur, quae uento inter se collisa stri-
 dent. Neutr. absol.
Υιδύσμα. αἰός. ρ. susurrus.
Υιδύσμος. ὤ. ἱ. murmur, susurrus,
 stridor.
Υιδύσις. ἱ. ἱ. ὃ
Υιδύπος. s. ἱ. ὃ
Υιδύρ' ἱός. ἱ. ἱ. susurro, stridulus, ἱός
 quax.
Υιμάξια. turma uirorum ducentorum
 quinquaginta sex.
Υιῶς. s. ἱ. obliquus, supinus.
Υιῶρ' ἱος. ov. qui raris est capillis,
 recaluaster.
Υιῶρ' ἱος. as. ἱ. carminis tenuitas.
Υιῶρ. ἱ. ἱ. nudus, tenuis, raris, solus,
 paruis, uilis, imbecillus. Item uo-
 lucer, pennatus, leuis. Ponitur ὃ
 pro milite leuis armatura, quos La-
 tini uelites uocant.
Υιῶρ' ἱος. soluta oratio.
Υιῶρ. μ. ἱέω. π. ἱα. nudo. **Acti. accus.**
Υιῶρ' ἱος. s. ἱ. psilothrum, unguentum
 depilatorium, σποδ' ἱ.
Υιῶρ. leuiter, simpliciter, ἀπ' ἑαυτῶν.
Υιῶρ. denudatio.
Υιῶρ' ἱος. ἱ. ἱ. qui non amat aspiratio-
 nem.

Υψαυός. οὐ. ὁ. epitheton Mercurij,
 quod animas deducat. Et ψυαυός
 ὁ. Pitheo, quasi flexanima. Aliquā
 do ponitur pro deceptore.
 Υψάσω. refrigero. πῆ. ὁ. ψύχοι, πῆ. ὁ.
 πνεύμα διατίβω, respiro.
 Υψάειος. ο. ὁ. animula.
 Ψύχαρος. ο. ὁ. frigidus.
 Ψυχρός. ὁ. ὁ. frigiditas.
 Ψυχοπορῶ. ο. ὁ. qui homines emit
 uendis, mango.
 Ψυχή. ἴσ. ἱ. anima, spiritus, ingenium.
 Ψυχῆς. ὁ. ὁ. animalis.
 Ψυχόδοτος. pernicies animarum.
 Ψυχομαχίη. ad extremum usq; spiri-
 tum pugnare, usq; ad extremam di-
 micationem contendere.
 Ψυχοπαύτης. οἱ. frigore pereuntes. ὁ.
 Ψυχοπαύτης. frigore perco, animo desi-
 cio, palpiro.
 Ψυχοπαύτης. τῷ. ψυχῶ. ἀκτινός.
 Ψύχ. ο. ὁ. ὁ. ὁ. frigus, refrigeratio,
 uentus.
 Ψυχοφότης. ο. ὁ. letifer.
 Ψυχάλας. ο. ὁ. cursus ad frigus.
 Ψυχολόγη. frigida uerba ineptiaq; ὁ
 scurrilia fundere, uel rem paruum
 multis ὁ magnis uerbis extollere.
 Ψυχολογία. frigidus ὁ inanis sermo.
 Ψυχολόγος. leuis, frigidus, uanus, qui
 ineptis ὁ futilibus ὁ absurdis uer-
 bis uti solet.
 Ψυχοπαύτης. οἱ. frigidis utentes bala-
 neis.
 Ψυχοουπῶ. ο.
 Ψυχοουπῶ. frigida lauer.
 Ψυχοποιότης. frigus faciens. epithe-
 ion febris.
 Ψυχοποσία. ας. ἱ. frigida potatio.
 Ψυχοποτίω. ὁ. frigidam potans.
 Ψύχρος. ο. ὁ. Psychrus fluij nomen.
 Ψυχρός. ὁ. ὁ. frigidus. Vnde ὁ pro ab-
 surdo ponitur, nec plausu excipien-

do, sicut frigidus Latine. Aliquam
 do pro imbecilli.
 Ψυχρός. frigiditas. Vsurpatur etiam
 eo modo, quo frigus Latinis, cū pro
 risu ὁ gratia uel fauore sperato, res
 in diuersum exijt.
 Ψύχ. μ. ὡ. π. ψα. ὁ. ψάσω, frigefas-
 cio, post calore recreo, flo, uen-
 tum facio. Αἴτιον. accus.
 Υ Ω.
 Υῶ. uox rusticorum apud Iones. Item
 uerbum pro tango, attenuo, scindo,
 uro.
 Υῶα. ἴσ. ἱ. lingua.
 Υῶα. inferior panis crusta.
 Υῶα. ἱ. putris, maleolentia.
 Υῶα. ἴσ. ἱ. mentula.
 Υῶαυδης. ο. ὁ. nulla re dignus.
 Υῶα. ὁ. ὁ. sine praepudio, herniosus.
 Υῶα. ὡ. ο.
 Υῶα. μ. ὡ. π. ἴσ. ας. non est simplici-
 ter nutritio, sed indulgenter pascō, ue-
 luti minutatim insipato pane, ac fru-
 stillatim conciso cibo, id quod apud
 nonnullos fit erga eos quibus fauere
 in conuiujs. Αἴτιον. accus.
 Υῶα. ο. ὁ. buccella; offula panis in-
 tinctā iuri.
 Υῶα. ας. ὁ. nutritio, mica panis.
 Υῶα. οἱ. παρῆσι.
 Υῶα. οἱ. uorax, vorax.
 Υῶα. ὁ. faciendi iuris artifex.
 Υῶα. οὐ. ὁ. massa panis, frustum, buc-
 cella.
 Υῶα. ας. ὁ. scabies, non omnino dissimilis
 lepra, nisi quod ὁ ὁ magis in
 summa pelle uersetur, lepra uero ala-
 tius penetret.
 Υῶα. ο. ὁ. scabiosus.
 Υῶα. ὁ. ὁ.
 Υῶα. ας. medicamenta contra sca-
 biem.
 Υῶα. scabie laboro.

Ωίω. μ. ἰω. ω. ῥωα. expello, impello, impressionem do (ut dixit Lilius) pungo, obijcio. ὠδῶμαι tamen interdum passiue accipitur.

Ωίσις dicuntur qui conferta turba confliscantur, uel in pratorijs, & adibus magistratuum summam reip. tenentium, Synes. ὠδωμῆς, & Luciano. Et idem, βαβὰς ὠδῶν μὴ ἰσθῶς ὠδῶμῆς, &c. audito praconio premium pronuntiante.

Quoniam uero in huiusmodi prosecutione, & nixu confliscante, solent homines interdum altercati & rixari, ideo factum est, ut pro discrepare & uerbis contendere ponatur, & in unam sententiam conuenire non posse, Herodo. in Thal. Ponitur etiam pro irruere & irrumpere in locum periculosum, Gregor. 1. cont. iul. & apud eundem, πρὸς τὸ ξίφος ὠδίσας, id est, in gladium uel uenabulum sese obrudere, in aduersum mucronem obniti. Sed

Ωίσις. uexo, concutio, uiolenter trasto. Bud. Com. Ab ὠδίσας dicitur ὠδισμός. ἢ. ὠ. impulsio, & turbulenta altercation inter se discrepantium, Lucian. Gregor. pro conflictatione plebis miscellanea posuit.

Ωίσις, & ὠίσις. μ. ὠίσις, ω. ὠίσις. idem quod ὠίσις, & ὠίσις. Vnde ὠίσις κατὰ τὴν ὠίσις, pugione confodit.

Ω Ι.

Ωίσις. hmbria, extremitas, pellis ouina, molestia.

Ωίσις. patuerunt. ab ὠίσις.

Ωίσις. aperuit. ab ὠίσις ὠίσις, aperio.

Ω Κ.

Ωίσις, pro ὠίσις, siue ὠίσις syncopa: & idem quod

Ωίσις. celeriter.

Ωίσις. oceanus, mare ambiens orbem terrarum.

Ωίσις. ocimastum herba.

Ωίσις. uelocissimè.

Ωίσις. ὠ. ὠ. uelocissimus.

Ωίσις. perturbo, tumultuor, milito

Ωίσις. misertus est, ab ὠίσις.

Ωίσις. ὠ. ὠ. uelox in mari, epitheton nauis.

Ωίσις. ὠ. ὠ. statim proficiscens.

Ωίσις. ὠ. ὠ. ocymum herba. à celeritate nascendi sic appellata.

Ωίσις. ὠ. ὠ. cito periturus, cito affrens perniciem.

Ωίσις. accelero, ὠίσις.

Ωίσις. ὠ. ὠ. celeriter uolans.

Ωίσις. fluuij aut nauis epitheton, quòd celeriter uel rapidè feratur.

Ωίσις. ὠ. ὠ. celer pedes.

Ωίσις. ὠ. ὠ. pennæ.

Ωίσις. ὠ. ὠ. celeriter uolans, pernix.

Ωίσις. ὠ. ὠ. celeriter fluens.

Ωίσις. ὠ. ὠ. citius, ὠίσις, ὠίσις.

Ωίσις. celeritas.

Ωίσις. medicamentum partum ac celerans.

Ω Λ.

Ωίσις, pro ὠίσις, sulcus.

Ωίσις, id est ὠίσις, apud Suidam: & ὠίσις, apud Hesych. Sunt qui ὠίσις, apud lacertum interpretentur.

Ωίσις. ὠ. ὠ. ὠ.

Ωίσις. ὠ. ὠ. ulna, manus, palma. ὠίσις, ὠίσις, ὠίσις, ὠίσις, ὠίσις.

Ωίσις, arbores in fructuosæ. Epitheton salicum, uel quòd fructus cito amittant, uel quòd steriles faciat fructus epotus.

Ωίσις, pro ὠίσις, alius.

Ωίσις. sulcus. Pro eo magis in usu est ὠίσις.

apud eundem. Bud. Com.

ὁ βασις, pro ὁ ἄναξ. ὁ rex.

Novaro. adiutus est.

ἄνδραμιός. insomniūm.

Διόμα. μ. ἴσομα. π. ἰόνμα. emō. De
 pon. accus. uel genit. qui partem rei
 significat.

Ων προῶ αὐτῶν.

ὁκτιάω. μ. άσπ. στο.

ἄρα οὐκ ἔμενον οὐδὲ περιεστράφοντες,
Thucyd.

Dirigendo fuor.

Ωρί. ῥε. ἰ. emptio.

Quoq. iunctum.

*Quous. actio, emptio, salus, utilitas, in-
dignario.*

Ὀνκτός. ὡ. ὡ. uenalis.

Ἄνθρωπος πρὸ τοῦ ἄνθρωπου, Atticē.

Ōvia. loca opportuna.

Ἰνσ. uenalis, πράσιμος, δ' αὖτ'.

ſi ver. ex. i. pretium, emptio.

Ω Ω.

ἡ ἀρχὴ τῆς οὐρα.

Quadratus. l. os. s. u. ouiformis.

Ωό. 8. π. ομμτ.

Ω. fimbria.

ὦς, ὦ ὁπῆς. acclamatio nautica;
ἱλατικὸν ἐπιφθιμαὶ ἐπὶ πλοίων, καὶ κί-
σθησιν τῶν ἐρριπέντων καταπαύσθαι τὴν
κυστικασίαν. Bud. Com.

ὥστέκα. τὰ. οὐίρετα.

Ἰστορίαι. α. ἢ. πατρὺς γενεαὶ οὐκ.

Ω οὐτος. heus tu.

Ὁ σφραγισθεὶς. *custodite.*

Ω Π

ὁπλίζομαι, video, specular.

Ωρα. dedit, donauit.

infus. oculi.

Σίνιος. gens, quae iuxta Indum fluvium
habitat.

Ἐπὶ τοῦτο. ὁ ἀντιπρόεδρος.

ὦ πόποι. heu, papa, indignantis, dolens
tisq; aduerbium.

Ω P.

ῥῑ.α.α.ι.ε.υ.α, sine aspiratione.

*C*ſp. ac. ii. pulchritudo, decor, forma,
uenustas. *S*æpius item dicuntur quas
euer partes anni, ut uer, æſias, aut
umnus, hyems. Et ſine adiuncto,
plerumq; pro uere ponitur. Vnde
*A*pud *P*roperum formosius ad ſimilitudi-
nem ueris. Galen. ait ſic appella-
ri tempus id, quo exoritur canicula,
quod eſt (inquit) ferè dierum quadra-
ginta. Sunt & *S*æpius portarum cœ-
li cuſtodes apud Homero. Item
famula ſolis dea pulchritudinis.

Ἠρώτα γάμον. puella matura uiro.

Græciſmus. m. iſopus. w. iſopus. deli-
cior, comor, decore cōſpicuus ſum,
decorem oſtento, roior. De pauone
dicitur, cum ſemetipſum admi-
rans caudæ pennis gemmantibus
perregit.

Ὁ, αἶψ. οὔνο, καὶ ἀπὶ ψ.

Ὀρνίθου. formæ exornandæ flus-
diosus.

ἐν ᾧ τὸ πρῶτον. ov. ἄ. fruges, fructus tempore
suo collecti. Item quae uigent nec
pulchritudine carent ἡρώα dicun-
tur. Sed ὁ sacra ἡρώα dicuntur
τὰ καὶ ὁ ἄρσεν σαυαλοῦμα, id est op-
portunè obita, sacra tempestiua.

Et ἡρώα θυῖν, frugum offerre pri-
mitias. Dies quoque festus eadem di-
citur appellatione.

Ὁπωπώλας. ev. ὁ. qui fructus astituit
vendit.

Ωρῶ. *av. i. pulcher, iuuenis, maui-
rus, speciosus, tempestiuus, in ui-
gore constitutus. Et omnes fru-
ctus æstiuus Ωρῶι uocantur.*

Ὁρμός. ἢ Ὁ. ἢ. decor, maturitas, tem-
pestiuitas.

Ὁρασιμὸς. ornamentum, pulchritudo,
καταπληρῆς.

Ὠρα. uidi. Præf. perf. est à uerbo ὠ-
ράω sed Attici litteram addūt & ὠ-
ρακα proferunt, sicut ὠσμαι, ὠσμαι,
ὠνμαι, ὠνμαι.
Ὠραξῆρ. pallere, ὠραξῆρ, animo defice-
re, curis macerari, ὠραξῆρ.
Ὠραξῆρ. idem.
Ὠρασμεν. subactius, molitus, pa-
ratus.
Ὠράω. furo, efferor, ad libidinem inci-
tor, appeto.
Ὠρῶμεν. pāsus, extensus, & τῆς
Ὠρῶς.
Ὠρα. montes: pro ὄρη Doricè siue
Ionicè.
Ὠρεῖν, siue ὠρεῖν. gentile.
Ὠρός. ciuitas Eubææ.
Ὠρῆς ab ὄρῆ. mulieres, ab ἰμῷ ἀρρεῖται
ἔτι ἀνδράσι: turres munitæ, καὶ δὲ μό-
ναι, tutores.
Ὠρώ. μ. ἰσώ. π. κα. custodio, curo.
Actiu. accus.
Ὠρώ. Ionice pro ὠρώ. temporum.
Ὠρμα. cura, custodia.
Ὠρῶ. custodio.
Ὠρῶ. cecitas, ὠρῶ.
Ὠρῶ. mane surrexit.
Ὠρία. as. ἡ. maturitas.
Ὠρηγῶται. oi. historici qui cuiusq; an-
ni res gestas describunt.
Ὠρίω. dormio, curo, conuersor, collo-
quor.
Ὠρία. ἡ. regio Ionica, aut mulier ex
ea.
Ὠρός. ὁ. uigor in tempore perfectæ
ætatis, pulcher.
Ὠρός. ὁ. ciuitas in sinu Ionico. Vnde
Ὠρίω, Orici ciuis.
Ὠρίω. ov. ὁ. maturus.
Ὠρίω. ov. ὁ. temporaneus, in tempore
factus, maturus.
Ὠρίω. definitus est.
Ὠρίω. optimus: pro ὁ ἀριστος lingua

Barotica, & in ω conuerso.
Ὠρίω. αν. ὁ. Orion, signum caeleste.
Ὠρίω, aduerb. κατὰ καὶ ὦρ.
Ὠρίω. concitauit.
Ὠρίω. pro ὠρῶμεν participiū præ-
teriti perfecti passiuī, ab ὠράω.
Ὠρίω. diuerticula.
Ὠρίω. μ. ὠρῶ. aorist. ὠρῶ. cōcito, com-
moueo, impello, ὠράω, διατάσσω.
Ὠρηγῶται. annales.
Ὠρηγῶται. historici, qui annales scri-
bunt. ὦρ. enim annus est.
Ὠρίω. aduentabant.
Ὠρίω. impulsi, agitauī, impulsus sum:
pro ὠρῶ.
Ὠρίω. sol apud Aegyptios, unde hora,
rum nomen defluxit. Hinc ὠρίω
apud Homerum, nisi quis eb ὠρίω for-
mare malit. Significat etiam uer-
æstatem, autumnum, hyemem, & an-
num. Annales quoque ὠρίω uocāt.
Ὠρίω. τὰ. uasa quibus common-
strantur horæ, quæ & ὠρίω uoc-
citata interim reperiuntur, si solis &
umbrarum ratione consent.
Ὠρίω. as. ἡ. huiusmodi scientia.
Ὠρίω. qui rationem horarum ob-
seruat. Est etiam natalitium sydus,
id est, quod conuersione cæli oritur
eo momento, quo quis nascitur, quæ
si hora natalitia notatio, quod etiā
ὠρία uocatur & ὠρίω, & à Latinis
geniura.
Ὠρίω. oi. explorantes horas.
Ὠρίω. Ionice pro ὠρίω. fecit im-
petum.
Ὠρίω. pro ὠρίω, ab ὠρίω. impulsus est.
Ὠρίω. ara.
Ὠρίω. latratus, uociferatio, tumultus.
Ὠρίω. μ. ὠρῶ. π. ὠρῶ. rugio, latro,
ululo: & propriè luporum est. De-
pon. ab sol.
Ὠρίω. ὁ. ciulatus.

Ὀρχίον. locus Atticae. hinc
 Ὀρχίον. illic habitans.
 Ὀρῶ. lugeo, sicut ὀρόμας.
 Ὀρχύτρο. saltabant. Doricè ab ὀρχέω.
 Ὀρχυΐς, pro ὀρχοΐς. auspicatur.
 Ὀρπός. ὀ. ὀ. uel ὀ. Oropus urbs Macedoniae. Sunt autem multae urbes sub hoc nomine. nam alia est Βατοία, de qua Euphorion: alia Euboea, de qua Aristoteles: tertia in Syria, de qua Polyhistor: quarta in Argo: quinta in Thesprotia.

Ὀρέον. excitabatur, ab ὄρεο. Est autem prat. plusquamperf. ab ὄρεμα.

α γ.

Ὀ. ut. Sed late patet. Nam aliquando similitudinis est, et ponitur pro quæ admodum, uel sicut, ueluti, tanquam, sic, instar. Aliquando pro quam, quantum, quatenus. Sic illud Aristotel. ὡς ἀνθρώπων, id est, duntaxat ut humanus capius, pro humana conditione, ut sunt humana. Aliquando pro si, etiamsi. Aliquando pro etenim, quandoquidem, siquidem. Aliquando pro uicq. Item pro quamobrem. Et pro ualde, maxime. Aliquando pro postquam, posteaquam, statim, ex quo primum, ut ὡς τόξον ἔκαστον, Simul atq. uenimus. Sic Cic. Ut semel exiuit, omnes peragravit insulas. Aliquando pro circiter. Aliquando παρὶς, et ornatus tantum gratia ponitur, ne quicquam ad sensum facit, quemadmodum ut apud Latinos. Cice. Inuius feci, ut C. Flaminius eijcerem: pro, inuius eieci. Ponitur et Attice ἀντὶ τοῦ. Iungitur et cum ὅτι, ut ὡς ὅτι πᾶσι τοῖς χρόνοις, ὅτι ὅτι καὶ αὐτῶν, sanè quàm cæcidum, et perquam album. Item cum ἐπεὶ, ut

ἐπεὶ ὅτι, Platoni, sicut perquam Latinis. Nonnunquam cum infinitiui iunctum pro ut ponitur. Et aliter cum infinitiui apud Platonem de Rep. 6. ὁ δὲ ὅς ἐστι ἰδὲν τὸ ἀθάνατον, id est, ὡς ἀδῶν τόξον ὁ ἀθάνατος. Sic Cic. pro Cluentio. Hic iudices ride, siomachari, atq. acerbe ferre patronus causam sibi eripi. Iungitur etiam cum superlatiui ut ὅτι. Xenoph. ὡς δὲ ἰσχυρότερον ἐν ὡς ἀνθρώποις. Subiungitur etiam ut ὅσον. Plato, ἀνθρώποις ὡς ὅσον ὡς βέλους, magnopere (inquit) cupio. De his et alijs mox sequentibus ex ὡς locutionibus copiose Bud. Com.

Ὀ. cum accentu acuto significat ὅπως.

Inde ὅς, pro quodammodo, quadantenus, sic dicitur, ut ὅς ὅπως, quod idem significat.

Ὀ. ἀνθρώπων. sanè, reuera, perquam uere, cerè.

Ὀ. ὅς interdum idem quod ὅτι. Xenoph. ὅς ὅς ἐστις ἀπαρτῶν. Et apud eundem pro quoniam pacto, κατὰ τὸ ὅς. ὡς ὅς ὅς ἐστις ἀπαρτῶν καὶ τῶν ὅς. Et, ὡς ὅς ἀπὸ τοῦ οὐδὲ οἱ ἰσχυροὶ ὅς.

Sic Greg. ὡς ὅς τῶν σοφῶν βαδὺς μὴ ἀπορῶν, id est ὅς μὴ. Ponitur etiam ὡς sicut ὅπως sine ὅς, ἀπορηματικῶς. ὡς ἀνθρώπων. Ὀ. συμπόσιον ὅς ἐπὶ τῶν ὅς, aliquò utiq. ruiturum, ἀντὶ τοῦ ὡς συμπόσιον ὅς ἀπορῶν. Interdum accipitur pro donec.

Ὀ. ὅς ὅπως. ut dicitur.

Ὀ. ὅς ἀπορῶν. utcumq. aliter.

Ὀ. ὅς ὅπως. quoquomodo, utcumq.

Ὀ. ἀπὸ τοῦ ἀπὸ. ut summam dicam.

Ὀ. ὅς ἀπὸ ἀπὸ. ut uno uerbo dicam.

Ὀ. prout, prout, ut ὅς ὅπως ὅς ὅπως, prout dudum fuit: ὅς ὅπως ὅς ὅπως

ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ. Sic Cicero,
At hi quidem ut Atheniensium secu-
la numerantur, adolescentes debent
uideri. Ὁ γὰρ καὶ ἡμᾶς, ut tempori-
bus nostris.

Ὡς δὲ ἀναστὰς λόγος. reuera.

Ὡς ἀνάγας. ut conijcere licet, ut conij-
ciendum est.

Ὡς ἀπᾶν. ut ita dicam, ut eo uerbo u-
tar. Aliquando extenuantis est pro-
ferre, prope dixerim.

Ὡς ἀπᾶν. cum dicto, sic loquutus.

Ὡς ὅχι. quantum potuit.

Ὡς ὅχιον. ita ut eram.

Ὡς ἡμοί. mea sententia. subauditur
δοῦν.

Ὡς ἴνι. quantum possibile est.

Ὡς ἰνὶστάτα. quàm proximè.

Ὡς ἰπποσύρο. interea.

Ὡς ἴσως. ut uidetur, nempe, certè.

Ὡς ἵσταται. quantum fieri potest.

Ὡς ἰναὶα λόγος. ut fertur.

Ὡς ἰπταρ. in uniuersum.

Ὡς ἰνὶ πᾶσι. ut plurimum ferè.

Ὡς ἰπταρ ἀπᾶν. ut ita dicam, ut paucis
dicam.

Ὡς ἰνυχ. ut contigit, temerè, & cui-
uis.

Ὡς ἵχθ. statim, doctior.

Ὡς κατὰ τὸ μίχθ. pro portione ma-
gnitudinis.

Ὡς καὶ συνδόντι ἀπᾶν. ut summam die-
cam, ἵνα συνδόντω λέξω.

Ὡς μὲν. pro μὲν cum optatiuo.

Ὡς ὁλέσθ. ut possibile, quantum po-
test.

Ὡς ὁλίγον δῖον. ferè.

Ὡς ὁ ποικιλικὸς λόγος. ut loquuntur
poietæ.

Ὡς οὐδὲν ἄλλο. ut nihil magis.

Ὡς ἔν, pro ὅτι. postquàm.

Ὡς ὡςοῖ. plurimi.

Ὡς πῶς ἢν si pro me astineretur, si me-
cum comparetur.

Ὡς τὰ πᾶσι. ut plurimum, persæpe.

Ὡς τῶν πᾶσι. quamprimum.

Ὡς τῶν πᾶσι. quàm celerrimè, quamprimum.

Ὡς τὸ ἴνα postquàm.

Ὡς τὸ δῶκε. statim.

Ὡς τὸ ὅσον. quantum.

Ὡς τὸ τόσον. tantum.

Ὡς τὸ ὅτι. quodd, quia.

Ὡς τὸ πᾶσι ἀπᾶν. ut in uniuersum di-
cam.

Ὡς τὸ πᾶσι καὶ πᾶσι. ut summam colli-
gam.

Ὡς πᾶσι. ita dicebant.

Ὡς πᾶσι. ut solum est.

Ὡς ὡς οὐδὲν μὴ ἀντὶ τῶν, sed utinam ne
infortunatus quidem esset.

Ὡς πᾶσι.

Ὡς πᾶσι. tanquàm, quasi.

Ὡς πᾶσι. serua obsecro. Hebrew est &
proprie ad deum pertinet in scri-
ptura.

Ὡς πᾶσι. impellebat.

Ὡς πᾶσι. eodem modo.

Ὡς πᾶσι. prout accidit.

Ὡς πᾶσι. quæte ὡς.

Ὡς πᾶσι. impulsio, ἀναφορὰ.

Ὡς πᾶσι. quemadmodum, quod genus.

Ὡς πᾶσι. &.

Ὡς πᾶσι. ueluti, tanquàm, quasi uero,
tanquàm si.

Ὡς πᾶσι. & παροιμία ut est in prouerbio.

Ὡς πᾶσι. & ὅτι pro ὡς πᾶσι frequens est.

Ὡς πᾶσι. tanquàm, quasi.

Ὡς πᾶσι. ut, ita ut, ergo, quemadmodum,
itaque. Construitur cum infinitiui
subiunctiui uel optatiui uice.

Ὡς πᾶσι. ciuitas Italiae.

Ὡς πᾶσι. gens quadam, alio nomine
ἀρτεμιδοί dicuntur ab Artemidoro.

Ωτιανός, Ω
 Ωτιάνης. v. Hostiensis, gentilia.
 Ωτισίω, de iurba festinante & inuicem
 summouente cubitis q̄ dimouente di
 citur, sicut ωδισίω, ἀφ' αὐτοῦ, ἀφ' αὐ
 τῶν αὐτῶν. Bud. Com.
 Ωτινός. ὦ. ὦ. impulsorius.
 Ωτινός. οἰ. ὠτινός.
 Ωσφρῆσις. ιος. olfactus.
 Ωχ. κς. ἰ. Ω
 Ωχίον. ὦ. Ω
 Ωχ. οὐ. ὦ. ramus, sarmenta, cum bo
 tro palmes.
 Ωχοφῶεον. οὐ. ὦ. festum quoddam à fe
 rendis ramis dictum.

Ω Τ.

Ωτα. τὰ. aures. nominatiuus singularis
 τῶν.
 Ωταυσία. μ. ἴσω. π. κκα. exploro, auscul
 to, auribus intentis sto. Neutr. absol.
 Ωταυσις. ὦ. ὦ. auscultator, explorator,
 qui etiam dicitur aures & oculi re
 gis, auricularius. uide πρῶταυσις.
 Ωταυσιος. ιος. ἰ. surditas.
 Ωταυ. uel ὦ τὸν, ἢ ὦ τῶν. heus tu, ὦ bo
 ne uir quaso Aristophanis interpres
 annotat iungi etiam duali & plurali.
 li. Nam ἴτας in uocatiuo facit ἴτα, &
 Dorice ἴταυ.
 Ωτάειον, siue ὠτίον. genus ostreae, quod
 Aeoles ὠτο ἀφροδίτης, id est aurem
 ueneris nominarunt.
 Ωτα. pro ὠτῶν. ueluti.
 Ωταῖς. ἰ. uulnus, cicatrix. ἀπ' τοῦ ὠ
 τῶν.
 Ωταφῶς. Ω. qui habet aures contusas,
 uel ὠτίδας aures gerens.
 Ωτίς. auicule perdicibus similes, quae
 breui uolatu uentes, cito lassantur.
 Ωτινός. ὦ. ὦ. auricularis.
 Ωτιον. ὦ. ὦ. auricula.
 Ωτινί. digitus minimus, auricularis.

Ωτηλχίς. id. Ω. ἰ. auriscalpium.
 Ωτός. auritus.
 Ωτοθῆσις, Ω
 Ωτοθῆσις. qui fractus est auribus.
 Ωτοπῶ. obiurbo, obiuendo loquendo,
 doleo capite.
 Ωτς. ὦ. ὦ. auis nocturna & aurita, nycti
 corax, noctua.
 Ωτῶν. compellebat, instigabat.
 Ωτῶς. ὠτῶς. ὦ. aures habens uel an
 sas.
 Ω Υ.
 Ωυτς. Ionice pro ὦ αὐτῶς. idem, ut ἔντς
 αὐτῶς, idem uir, Homero.
 Ω Φ.
 Ωφῶ, pro ἄφῶ.
 Ωφῆλα. ατ. ἰ. utilitas, praeda, auxi
 lium.
 Ωφῆλομαι. μ. ἴσω. π. κκα. praedor,
 habeo utilitatem, iuuor.
 Ωφῆλο. uinam tu: pro ὠφῆλο.
 Ωφῆλο. μ. ἴσω. π. κκα. iuuor, profum.
 Afflu. accus. & ποιητῆς datus.
 Ωφῆμα. emolumentum.
 Ωφῆς. ὠς. Ω
 Ωφῆσιμος, Ω
 Ωφῆσιμος. ὦ. ὦ. utilis.
 Ωφῆος. uinam ego, debui, pro ὠφῆ
 ος: & construitur cum infinitiuo.
 Ωφῆσιμος. oculum amisit.
 Ωφῆ pro ὠφῆ. debuit, obnoxius
 fuit.
 Ωφῆσις. ὦ. ὦ. damnatus, ut ὠφῆσις τῶν
 δίκων δίκων, apud Demosth. meris
 τὸ damnatus.
 Ωφῆσις. ὦ. ὦ. idem.
 Ωφῆσις βαρὺ. ατ. grande, χῆρος, debuit.
 Ωφῆσις. ἰ. ὠφῆσις, leue.
 Ωφῆσις. elatus, superciliosus.
 Ωφῆσις. pellis, & herba quaedam.
 Ω Χ.

ὁ ξυ farmenta: pro ὡ ξυ.

ὁ ξυδ. sedebat.

ὁ ξυτ. fugit, aufugit, abiit. à uerbo
ὁ ξυμα.

ὁ ξυω. impello, uelli moueo, laboro,
agroteo.

ὁ ξυμωδ. hic δ. abundat. Sic
Cicero, Ad eum ire perrexi.

ὁ ξυα. as. h. color qui à pictoribus te-
riur.

ὁ ξυδς. i. pallor, legumen cicercula si-
mile.

ὁ ξυδς. idem.

ὁ ξυδς. pallidus.

ὁ ξυδς. μ. δς. w. axa. palleo. Neutr. δς.
eiu. iung. uel absolue ponitur.

ὁ ξυδς. δ. uicellus oui, eruilium.

ὁ ξυδς. s. i. idem quod ὁ ξυδς. Sic

ὁ ξυδς. i. i. Item pallidus, luteus.

ὁ ξυδς. perijt, abiit, ὡ ξυδς.

ὁ ξυδς. i. i. uultus, uisus, frons, oculu-
lus. Sed ὡ ξυδς. cum o ponitur
pro curi.

ὁ ξυδς. etiam dicitur durior manuum cu-
tis ex labore callosa.

ὁ ξυδς. i. i. qui circa obsonia uersa-
tur, obsonator, coquus. Dicitur ta-
men ὡ ξυδς. pro obsonio δς. i. i. μ. i. i.

Et grammaticarum nonnulli ob-
psonium dici malunt, quàm obso-
nium, parum memores quæta sit b o.

p literarum affinitas.

ὁ ξυδς. penuaria cellæ.

ὁ ξυδς. w. i. i. similis ouo.

T E A O Σ.

APVD IOANNEM

VVALDER. ANNO

M. D. XXXIX.

CHARTARVM ORDO.

a. b. c. d. e. f. g. h. i. l. l. m. n. o. p. q.

r. s. t. u. x. y. z. aa. bb. cc. dd. ee. ff. gg.

hh. ii. ll. ll. mm. nn. oo. pp. qq. rr. ss. tt. uu.

xx. yy. zz. aaa. bbb. ccc. ddd. eee. fff. ggg.

hhh. iii. lll. ll. numm. nnn. ooo. ppp. qqq. rrr.

ttt. uuu. xxx. yyy. zzz. A. B. C. D. E. F.

G. H. I. K. L. M. N. O. P. Q. R. S. T. V.

X. Y. Z. AA. BB. CC. DD. EE. FF. GG. HH.

II. KK. LL. MM. NN. OO. PP. QQ. RR. SS.

TT. VV. XX. YY. ZZ. AAA. BBB. CCC. DDD.

EEE. FFF. GGG. HHH. III. KKK. LLL. MMM. NNN.

OOO. PPP. QQQ. RRR. SSS. TTT. VVV. XXX.

YYY. ZZZ. AAAA. BBBB. CCCC. DDDD. EEEE.

FFFF. Omnes sunt duernionet.

